

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

(ΓΕΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ ΜΕΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΕΠΙΘΕΩΡ. ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΥΓΕΙΟΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
17-22 Οκτωβρίου 1949

1949

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

(ΓΕΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ ΜΕΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΕΠΙΘΕΩΡ. ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΥΤΕΙΩΝ, ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
17-22 Οκτωβρίου 1949

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΔΗΜ. Θ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ
Διευθυντού Σχολαρχής "Υγιεινής" Υπουργείου Εθν. Παιδείας
και
Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Γερμανούργου

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΕΥΑΓ. ΣΕΚΚΕΡΗΣ, Πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΙΩ. ΣΚΟΥΤΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ἀντιπρόεδρος Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Θ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

| Ἐκπαιδευτικοῦ Σύμβουλος.

Γ. ΖΩΜΠΑΝΑΚΗΣ

Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

| Διευθυντής Σχολείου "Υψηλής"

Ε-4

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΥ

ΤΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΦΡΗΓΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΠΟΥΡΓΟΥ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20-9-1949

*Αριθ. Πρωτ. 2065

Πρὸς

τοὺς κ. κ. Γεν. Ἐπιθεωρητὰς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐμ-
παιδεύσεως, Γεν. Ἐπιθεωρητὴν Σχολιατρῶν Ὑπηρεσίας,
Ἐπιθεωρητὰς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως καὶ Υγειονομι-
κῶν Ἐπιθεωρητὰς σχολίων.

Γνωρίζομεν ὅμιν, διτὸς ἀπεφασισθήτη ἵνα κατά τὸν προσεχῆ Ὁκτώ-
βριον συγκροτηθῇ ἐνταῦθα Συνέδριον τῶν ἑκαταιδευτικῶν καὶ διγενονομι-
κῶν ἐπιθεωρητῶν, αἱ τὸ διστοῦν καλεῖσθε πάντες νό τροποῦλητε. Ἡμέρα^{της}
ἐνόρξεως ὥρισθη ἡ 17 ή τοῦ μηνὸς Ὁκτωβρίου, διάρκεια δὲ αὐτοῦ ἔξ
ἡμερῶν.

Ἐτὶ τὴν ἀπόφασιν τούτην ἤχθημεν ἐκ τοῦ γεγονότος, διτὸς ἔνεκα τῆς
ἀπὸ τοῦ 1940 μέχρι σήμερον συνεχεῖς ἀνατοραχῆς καὶ δοκιμασίας τοῦ
Ἐθνους ἐγεννήθησαν καὶ διὰ τὴν Ἐκπαιδεύσεων αὐτοῦ θεμελιώδους σπου-
δαιότητος ζητήσιστα, διὰ τὴν δέουσαν λόσιν τῶν διποίων εἶναι ἀπαρα-
τητον νό παραπομπῶν καὶ θεοῦ διάδων πληροφορίαν καὶ νό ἀκουσθῆται καὶ
ὑμῶν ἡ γνῶμη.

Ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὸ καθαρόν παιδαργανικὸν ἔργον τοῦ Σχο-
λείου, διποίον τοῦτο πρέπει βασικῶν νό θεωρῆται σήμερον, τὸ δὲ εἰς τὴν
σωματικὴν καὶ φυσικὴν ὑγείαν τῶν μαθητῶν καὶ τῶν διδασκόλων, ἡ
ὅποιας οὐδεμιᾶς εἶναι σήμερον ἱκανοποιητική. Εἶναι προφανῶς ἐπιβεβλη-
μένον, διτὸς ἀμφοτέρων τούτων δέον ιδιαιτέρα συντονισμένη νό πα-
σῶν τῶν ἀρμόδιων ὀρχῶν, ἐν αἵτινες τῷ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ σχολείων,
καὶ εἰναια κατὰ τὸ δυνατόν καθ' διον τὸ Κράτος, σκόπιμος δὲ πάντοτε
νό κατοβληθῆ φροντίς.

Ἐν τῷ συνημμένω ἀποστελλομένῳ διμήν προγράμματι τῶν ἔργα-
σιῶν τοῦ Συνεδρίου διέξεται πίνα δια τὸ μάλιστα ἐπείγοντα ζητήματα θά-
συζητήθουσιν ἐντὸς τῆς περιωρισμένης διαρκείας τοῦ Συνεδρίου.

Ο "Υπουργός
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

17 Οκτωβρίου, ώρα δευτέρα.

Π.Μ., 10 πρωτηή, "Ενορίας τοῦ Συνεδρίου.

α) Προσφωνίσις τῶν Συνέδρων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ "Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

"Οὐαλός τε κ. Υπεριγές τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἑβν. Ποιδεῖας.
γ) "Υγεινῆ κατάστασις τῶν μαθητῶν καὶ διδασκάλων. "Ἐνθεικυνθό-
μενα μάτρα.

Εἰσηγήσης διαμεύνης τῆς Σχολ. "Υγεινῆς κ. Δ. Στεφάνου.

8) "Ἐπιδρασίς τῶν ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεθέου στρατεών καὶ δο-
κιμασιῶν ἐπὶ τῆς σωματικῆς καὶ φυσικῆς ὄγκων τοῦ παιδοῦ.

Εἰσηγήσης διακήρυξης τῆς Παιδιατρικοῦ τοῦ "Ἐθν. Παιδευτικοῦ Ληπτῶν κ. Χ. Χαράρες.

ε) "Ἡ ἐκπαιδευτικὴ δύοφις τῶν μαθητικῶν συστάσιων καὶ ἔξοχων.
Εἰσηγήσης δ. "Ἐπιδεικνύεται κ. Β. Θεοφάνεων.

Μ.Μ. ὥρα 5 ½ : Συζήτησης ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω εἰσηγήσεων.

18 Οκτωβρίου, ώρα Τρίτη.

Π.Μ. καὶ Μ.Μ. Συνέχεια καὶ λήξις ουζητήσεως ἐπὶ τῶν δινῶν εἰση-
γήσεων.

19 Οκτωβρίου, ώρα Τετάρτη.

Π.Μ. "Ηλικὴ ὄγκων καὶ ὄγων γηγενεῖς τοῦ πολίτου. "Ἐννοια καὶ περιεχόμε-
νων αὐτῆς εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον καὶ τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν.
Τρόποι ἐπιτελεύσεως καλλιτέρων ἀποτελεομάτων.

Εἰσηγήσης οἱ "Ἐκπαιδευτικοῦ Σχέματος
κ. κ. Γ. Σωματάνης καὶ Ι. Σωματεόπολος.

Μ.Μ. Συζήτησης ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων εἰσηγήσεων.

20 Οκτωβρίου, ώρα Πέμπτη.

Π. Μ. καὶ Μ.Μ. Συζήτησης καὶ λῆξις ουζητής ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ήθι-
κῆς ὄγων γηγενεῖς τοῦ πολίτου.

21 Οκτωβρίου, ώρα Παρασκευή.

Π.Μ. α) "Ἐποπτεῖα καὶ ἀποθεωρησις σχολείων.

Εἰσηγήσης: δ. "Ἐκπαιδευτ. Σύμβουλος κ. Θ. Παρασκευόπολης

Καὶ δ. Διευθυντής τοῦ Σχολείου Μέσης Ἐκπαίδευσις κ. Κ. Γιαννητάτης.
β) Προβλήματα τῆς διεύκρισεως τῆς Ἐκπαίδευσεως.

Εἰσηγήσης δ. "Ἐπιδεικνύεται κ. Ρ. Παυλόπουλος.

Μ. Συζήτησης ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων εἰσηγήσεων.

22 Οκτωβρίου, ώρα Σάββατον.

Π.Μ. Συνέχεια ουζητήσεως ἐπὶ τῶν δινῶν διεύθυνσιν.

Μ.Μ. Πορόσματα καὶ λήξις Συνεδρίου.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

"Επειδὴ δὲ τὰς ἐπιφύσους τίσεις τοῦ Σηματοῦ μας καὶ τὴν συντριβὴν τοῦ ἐγ-
κληματικοῦ συμπλοκοῦ δρύγεια ὁ νέος ἀρτὸς τοῦ "Ἐθνους, ἐπίσης δέκαστος καὶ
τριακός, διὰ τὸν διατυπωθέντας καὶ παθητικός.

Ἐίτε τὸ "Υπονομεῖον τοῦ "Ἐθνικῆς Παιδείας, φανεῖν τούτον τῆς ταύτης, ἀπο-
κειμενικὸν μήρος τοῦ ἀρτίου τούτου. Ποιώλα καὶ οὐρανοὶ ἔσται τὸ πρόβληματα,
ποὺ διὰ τὸ ἀπανταχθέντας καὶ βασισάς αὐτὸν διὰ τὴν Ἀποτελή αὐτῶν ἔλευσαν.

Ἄροι εἶναι τὰ βασικά. "Προστασία καὶ προσταγὴ τῆς σωματοῦ καὶ φυγαῖς
ἔγασις τῶν μαθητῶν καὶ παντεργατὴ αὐτῶν ἐμμένεται καὶ διέψυσαν. Καὶ διὰ τὴν
ἀπομετάποσιν πόλης προβλημάτων αὐτῶν ἐγένηται αὐτόμενος νόος δικονομίας οι γενναῖ-
ται εἰδούσιοι, ἀφεωδίαν καὶ ἀπετέμνειν.

Πρὸς τοῦτο, πρατεύοντας ποὺ "Ταυτογρῦπον τοῦ "Ἐθν. Παιδείας κ. Κ. Τούσσου, δια-
κειμένοντας Επιτροπάς καὶ πολιτείας, πανεύκριβην ἡ "Δήμος Σενέδρου, τὴν 17ην
"Οκτωβρίου δ. Ε. μέρη τῆς 22ας ἡδονῆς μηρού, τὸν Γενικὸν "Επιμελητηριανὸν Σημαιο-
διους καὶ Μίσθιον "Εκπαιδεύσεως, "Επιδεικνύεται Αρμοδιούσιοι σογίαις καὶ "Υγειονο-
μίας "Επιβεβαϊσθεντοῦ σχολείου, εἰς διελέγοντας πόλεμονος αἴρανδος καθηγητοῦ τοῦ
Παιδευτικοῦ, δι πολεοτος κύρωσις τῆς γένους καὶ οἱ δινάμενοι δέ της θεοτός
των τοποτούσιον τοὺς σενέδρους εἰς τὸν ἀπὸ συζητησίας θεράπευτα.

Τὰ οικονομικά μίσθια έγραψάντων καὶ Κερκυρᾶς "Ἐπιστολὴ Μαθηματικοῦ Συνεπιπ-
τοῦ" έξεργάζονται οὗτοι καὶ μίαν διάδημη θεοτήτην πεπρεπεῖσαν ὑπὲρ τοῦ πο-

διού τῶν σογίων καὶ τοῦ "Ἐθνους" μηνόπαιτον.

"Ἐπειδὴ δὲ τὸν εὐεργετικόντων διατάξαντα τὸ πρόσωπο τοῦ Σηνεδρίου κατα-
στοῦν γνωστὸν εἰς ἔλεον τῶν ἐκπαιδευτεούντων κύρων, δεῖται δὲ ἐπιμετρῆν τὸ ἔργον τῆς
πεντετελεῖας διατυπωθέντας τῆς τετάρτης καὶ τῆς τετράτης, οἱ δακτοὶ ἀκριβούργοται
διὰ τὸ πρόβληματα τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Αἱ δακτίαι διανοῖς πέντε διεδούσαν τοῦ διανοῦ γένους
τόντον φρεστεύονται καὶ τὸ οἰδεανόντων μίαν, παρὰ τῆς Κ. Ε. Μ. Σ. δαπανήσεια,
πεντετελεῖα. Καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτῶν καταγράψαντας πάλιον μὲν αἱ πολυφόρες
πεντετελεῖας δὲ τὸ λεγόμενον ἔνον τὸν κ. κ. Σενέδρον, ὃς αὐτὰ παρὰ τῶν ἰδίων δαπαν-
θησαν καὶ παρεδίδησαν αἱ τῷ Γενικοποτεῖον τοῦ Σηνεδρίου, μακρονότερον διὰ τὸν λο-
γάριον καὶ τούτους ἡ πλήρης πατρούληση.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 17 - 22 Οκτωβρίου 1949

ΗΜΕΡΑ ΠΡΩΤΗ

ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ (10 1/2 π.μ.)
(Αίθουσα Συνεδρίων Παλαιάς Βουλής)

Την 17ην παρελθόντος μηνός "Οκτωβρίου, ως είχε καθορισθή, δρά-
ζαντο μετά πάσας έπισημότητος εἰς τὴν σύνουσαν τῆς παλαιᾶς Βουλῆς
οἱ ἀργαστοὶ τοῦ Συνεδρίου τῶν Γεν. Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδεων καὶ
Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, τῶν Ἐπιθεωρητῶν Δημοτικῶν σχολείων καὶ
Ὕγειονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν σχολείων. Κατά τὴν ἐναρκτήριον συνεδρία-
σιν παρέστησαν εἰς τὴν Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Κ. Τσάτος, τὸν
Τ.Τ. κ. Δ. Βουρδούμηπατ, τῆς Δικαιοσύνης κ. Γ. Μελάς, τῆς Ἀνοικοδο-
μήσεως κ. Ἐμ. Παπαδόγιαννης, δ' Ἀρχηγὸς τῶν Ἐθνικῶν Φυλετικούρων
κ. Σ. Γονατᾶς, οἱ Βουλευταὶ κ.κ. Α. Βαρβέτσας, Λ. Μακκάς, Ε. Κουλουμ-
βάκης, Ἰ. Μαρινάκος, οἱ Πρόστατοι καὶ Προερόταντος τοῦ Ἐθν. Πανεπιστη-
μίου κ.κ. Γ. Ἐμμανουὴλ καὶ Γ. Οκονόμος, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου
κ.κ. Κ. Χωρέμης, Κ. Μουστάρης, Γ. Παυτσόπης, Ν. Λαόρος, Δ. Μπαλάνος, Ν.
Ἐξαρχόπουλος, Σ. Καλλιάδης, Γ. Σακελλαρίου, Α. Δασκαλάκης, Ι. Θεο-
δωρακόπουλος, διδόπιθρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Κ. Γεωρ-
γιακόπουλος, διδευθυντής τῆς «Καθημερινῆς». Γ. Βλάχος, οὐα τὰ μέλη
τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, οἱ Διευθυνταὶ τοῦ "Υπουρ-
γείου Παιδείας, οἱ Γυμνασιαρχοί "Αθηνῶν, Πειραιῶς, οἱ Διευθυνταὶ τῶν
Παιδιαγαγκῶν Ἀκαδημιῶν, οἱ Πρόδρομοι τῶν Διδασκαλικῶν "Οργανώ-
σεων καὶ πολλοὶ ὄλλοι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί.

Τοῦ Συνεδρίου μετάσχον ὡς σύνδρομος οἱ κάτωθι Γενικοὶ Ἐπιθεωρη-
ταὶ καὶ Ἐπιθεωρηταί:

Α'. Γεν. Ἐπιθεωρηταί: Ἐπιθεωρηταί: Β. Θεοφανόπουλος, Ἡλ. Βα-
σιλείου, Ἀν. Κοντούρης, Προκοπίδης, Α. Πετσάλας, Χατζηζαντέσης, Γ.
Παπατσάννου, Ἀν. Καρλής, Ι. Παπαδές, Σ. Γκόνος, Β. Παρκαβάντζας,

Β'. Γεν. 'Επιθεωρητος, Γεν. 'Επιθ. Μ. Μαχαλόπουλος, 'Επιθεωρητος Κ. Μιχαηλίδης, Α. Λέκκος, Γ. Κυρτίνος, Κ. Σταυρινίδης, Ι. Τσουρνής, Α: Παπαντρέου, Ν. Πιερρίκος, Βουτσίνος, Κ. Μπάλλας,

Γ'. Γεν. 'Επιθεωρητος, Γεν. 'Επιθ. Ε. Παπατσάννου, 'Επιθεωρητος: Α. Καρατσηργού, Κ. Κορρές, Φ. Οικονόμου, Χ. Καΐρος, Σ. Βασιλικόπουλος, Α. Παπαζελέου, Δρόσιλας, Ε. Παρόστης, Ι. Παπατσάννου, Α. Καπογιάννης, Στεφ. Λαζαρίδης,

Δ'. Γεν. 'Επιθεωρητος, Γεν. 'Επιθ. Γ. Μάνιατης, 'Επιθεωρητος: Εύρ. Φιλιππίδης, Γ. Μαρίνος, Φ. Σπανούδος, Τ. Δελαπόρτες, Κ. Γιαννακόπουλος, Τ. Παπαθεοδώρου, Κ. Μάργαρης, Σ. Μέντσουλας, Κ. Μπέντης, Γιαννιώτης, Χ. Κεχαγής, Κ. Σακκελάριου, Ι. Παπατσάννου.

Ε'. Γεν. 'Επιθεωρητος, Γεν. 'Επιθ. Θεόδ. Φωτινόπουλος, 'Επιθεωρητος: Γ. Κανονιτανίδης, Ρ. Δημόπουλος, Δ. Καρλόφητης, Μ. Ματθαϊδης, Ποντίδης, Α. Δημόπουλος, Σ. Ηλιόπουλος, Σ. Λότσης, Ι. Γκρής, Ν. Αποστόλου, 'Ανδριανάκης, Κ. Αύγερινόπουλος, Α. 'Αλεξόπουλος, Ν. Παντελίδης.

ΣΤ'. Γεν. 'Επιθεωρητος, 'Επιθεωρητος: Π. Πανούδης, Ρ. Μπέλκας, Οικονόβους, Γ. Σακελλάρης, Α. Σπυρόπουλος, Εύστ. Παπαδόπουλος, Γ. Στερνοβασιλής, Γ. Παναγιωτάπουλος, Χωρ. Στεργάτουπουλος.

Ζ'. Γεν. 'Επιθεωρητος, Γεν. 'Επιθ. Τρ. Παπαθανάσιος, 'Επιθεωρητος: Δ. Μάγος, Α. Δεληγάρης, Γ. Στράτος, Παπαδρόσος, Γ. Στεπαέρης, Ν. Σωματίουλος, Γ. 'Αγγελόπουλος, Κ. Χαραλαμπόπουλος, Δ. Μάρκουλας, Κ. Νέτσης.

Η'. Γεν. 'Επιθεωρητος, Γεν. 'Επιθ. Ι. Φωτάπουλος, 'Επιθεωρητος: Γ. Βλάχος, Ι. 'Αρχιμανδρίτης, Ν. Πλοκόδης, Γ. Σιάθης, Ε. Καραμήτας, Ν. Σάχαλος, Χ. Θάνεος, Δ. Γερουλόνες, Γ. Χρόνης.

Θ'. Γεν. 'Επιθεωρητος, Γεν. 'Επιθ. Μ. Σιγάλης, 'Επιθεωρητος: Παπαδήκος, Κ. Κολαΐδης, Κ. Αλιφεράκης, Σ. Βασιλάκης, Κ. Πατρίτης, Π. Κασιμάτης, Ι. Βαλέργας, Τζ. Τσουγκάδης.

διοικητής διεύθυνσης, 'Επιθ. Δ. Πιναρόντης και Δ. Ιωσήφ.

Γεν. 'Επιθεωρ. Σέτων αρχολείων: Παπαευγένιος,

'Επιθεωρ. Μουσουλμανικών αρχολείων, Ν. Μηναΐδης.

'Υγειονομοιος 'Επιθεωρητης αρχολείων: Ι. Δημόπουλος, Π. Καταπόδης, Α. Παπανικολαος, Α. Γιώτας, Κ. Λαμπρίδης, Χρ. Δασβήλης, 'Ανδρ. Γότσαρης, Ηλ.Παπαθημητρέου, Ι. Λαμπρόπουλος, Λ. 'Ανάγουν, Δ. Μπαλτάς, Ι. Καραβάνος, Σπ. Λαζαράτας, Λ. Καλαμπότης, Καθ. 'Υγεινής Πειρ. Σχολείου Θεοφανολίκης 'Εως Μπότας.

Γεν. 'Επιθεωρητης Μάσης 'Επικαλεσμάτων: Π. Γεωργούντζος, Γ. Ζωόκης, Α. Παυλόπουλος, Χ. Μόσχος, Χ. Μαστορίδης, Ι. Σταματέας, Κ. Σταυρόπουλος, Π. Παπαγοραλμπους, Ε. Καπορός, Δ. Τσιρμπας, Γ. 'Εμμανουήλ, Δ. Τσιλίρας, Θ. Μάλλιος, Ν. Παπαγεωργοράκης, Κ. Ξενούλης, Δ. Μπαντούνης.

Τούς συνδέουσας προσεφύνοντας, κηρύζον την έναρξη των ἀργασιών τοῦ Συνεδρίου, δο Πρόεδρος αὐτῷ καὶ Πρόεδρος τοῦ 'Ανωτάτου Έκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ο. Εσθή. Σάκερης μὲ τὴν κατάντα διαμονίαν εἰς θερινά πρασφύνονταν.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ε. Ε. ΣΙΚΚΕΡΗ

Τὸ θερμὸν καὶ λελογάκινον ίνκλαρίδον καὶ ή πλήρης κατανόησης τῶν μνημονῶν καὶ τῶν μάσην πληρόσταν αὐτῷ, τὰ δοσία έπειδειχθῆναν καὶ ίπποδικούντον μέλαντούς ένα τοῦ Κον. 'Υπωργοῦ διὰ τὴν διὰ άφοι εἰς τὴν δημογῆν καὶ έπειδειχνον τῆς 'Ελληνικῆς νεότητος, παρέστην καὶ εἰς ἡμέραν τὴν δημοτικήν έμβολον οὐδὲ σήμερον καὶ νὰ σᾶς εἰρηθῆν τὸ 'καλός' πλόντες.

Τὸν κορός τὰ πραγματοποιηθεῖ τὴν επικουρείαν ή έπεισαντανίαν ἡ δημοσιεύση μὲ τὰς κατὰ θέσην έκπαιδευτικῶν σημειώσεων, δεδομένον, διὰ εἰκοσιετούς μέλαντος, δημοτικούς δημόσιους έπειρους, παρέστην τὸ άγαθόν τὰ προκύπταντα ἐκ τοῦ συνεδρίου ἐπειδειχνον εἶναν γνωστοὺς εἰς πάντας. Πλείστα δοῦλοι διοικητικούς, επαγγελματικούς, μεθοδικάς συνεπειτημένους καὶ άξιόλογους πολίτας έξειρθησαν, χρηματιστικά εἰς τὸ νὰ δοθήσουν μὲ δρψαί λόγων πολύτερων έξειρθησαν.

'Άλλο καὶ τὸ γενικότερον δεράλιμα τὸ προκύπταντο ἐκ τῆς προσωπικῆς γνωμονίας τῶν προστάτων τοῦ ἐν ταῖς περιφερείαις ἐκπαιδευτικοῦ κώδικων μεταὶ τῶν κεντρικῶν εἶναν μέρη. 'Ο οἴστρος γεννήμενος σύνδεσμος, τὸν δύο ηγεμόνας δὲ διάλλογορηντις έπεισαντανίαν δὲν δύναται βεβίωσεν νὰ δημοσιογράψῃ, συντελεῖ εἰς τὸ νὰ διασκεψην δὲ χρημάτων τὰ σύνδεσμοι τοῦ οἰκουμενικοῦ παραγοτοῦ περιορίσθων συντονίσαντον καὶ τὸν έπειρον διεπεγχειρέμενον διπολεύσαντα δρούολυτον. Καὶ ἀν ταῦτα εἶναν μάλισθη διὰ τοὺς δημοτούς μηδοῦν καὶ μηνύκαιται εἶναι οἱ συναντήσεις δὲς δὲ σημαντικοί, πόσον περισσότερον έκπαιδευτικούς διεπαισθῶν αὐτῶν, διεντάχθησαν καὶ δημωνύγιοντας ληφθέντων γέρων δὲς ἐν προκειμένῳ συμβάνειν; Διέν εἶναι εἴσοδος τὰ δοσία ραφθῆσον τὰ συνέδρια τὰ τούτα διὰ τὸ συμφένειν. Τὰ τρεπέρια ισορροπή γενονται, τὰ δύντος τοῦ χρωματοῦ ποιόντος διαστήματος λόρδους γέρων, γεγονόντα δημόσιαν βαθμήσταν διὰ τοῦ δημόρους δὲς φυγοῖ καὶ φυγοτεμετικοῦ δηντος, ξεμάνταν κατὰ πολὺ τὸ δροτοῦν τοῦτο διάστημα. Αν δὲ δὲ πολύτερος στοιχεῖς έπικράτησεν ποιότεροφα διὰ μήπε τὴν οἰκουμένην, ίδοι εἰς τὴν Ιδανήν πας πατρόδοσις τοικύδα καὶ τοικύδα διηρέθησαν τὰ μέλιτα διπολεύσαντα, διέτα νὰ δενδύεται νὰ είσοιμεν, διὰ αὖλον διάλιπτος; μᾶς χωρίσει διὰ τοῦ 1931, διό δοντος δρόνος δὲν είναι τὸ διάλιπτον, διέλλα διεκτίστην καὶ τὸ μάρτιον αὐτῷ εἶναν δὲ διαδοχή καὶ διέταση γεγονότων καὶ φυνόντων.

Ο παγκότης καὶ τὰ κανόπεις καὶ οἱ ποντοποιεῖς διακοποίοι πλέονταν, δις γνωστοί, κατ' ξέσηρην τοῦ τριμετροῦ τῶν δένδρων κλάδων καὶ τὴν τερψίν ἢ γένει μισθωταν. Τοῦ κανόνος τοικύδα τῆς φωνῆς δὲν δην δυντήστη μέρη προσέρχονταν της 'Ελληνικῆς νεότητος, ή δύοις βαρύνες έπικράτησαν καὶ ψυχικής διὰ τῆς τρομερῆς θυτίλης τῆς έπαναρρήσης καθ' αὖον τὸν κύρων καὶ μὲ περισσότερον καὶ διπολεύσαντα δρψαί κατὰ τὴς πολυποθοῦς πατρόδοσις ψυχής. Βαθύτατον διηρέθησαν αἱ διλασίους αἱ σημαντικέσταται εἰς τῆς θυτίλην περιφέρειαν

κοὶ κατὰ μεῖζον λόγον ἔπει τῆς παιδείης. Εάν δὲ καὶ εἰς τὰς ἑκατέρους τούς δεκατεταῖς πολεμακαὶ καταστροφαὶ προσθίσουσεν τὴν φθερούσαν ἀπόδοσιν τῶν προσωπικῶν λεγεναρίων λιπαρικῶν διντυποτοσεων τῆς ἐπιγείου ζώης καὶ τὴν σχετικὴν ὑλικὴν ἐξαράβανταν πεσεῖς μεταβιοτικῆς προσδοσίας, μόνης ποιητούσῃ τῆς τὸν ὄντα πολέμον τὴν ικανότητα τῆς ἡμικής δραστηρίας καὶ παραγωγῆς διαρθρίσεως, δυνατεῖσα νὰ προστεγνώσειν εἰς τὴν ἀκτίμαντα τὸν διαποστολικόν τοῦ πολέμου ὅτι λειτουργεῖς ἔχει νὰ ἀπιτέλλει.

Εἰς τὸ πρότραπα τῶν ἔργωντον τοῦ πρόσδοτος συνεδρίου βλέπετε διηγηματικούς καὶ τὰ δύνατα τῶν παθητικῶν συνοτίσιν καὶ καταποκρίσεων ἀρ-

Τὸ πρότον τῶν δύο θεσμῶν πρόστατον νὰ ἔξτησθῇ ὡς μέσον διὰ τὴν οικουμενικὴν τοῦ πατέρος ἑνίσχυσην, ἀποτελούμενον δὲ αὐτῆς ταύτην τὴν διαφάνην τῆς Ἑλλάδος ὡς ὑπέλευτος δοτέτων, καὶ αἱ καταστροφαὶ τοῦ πολέμου ὡς ἀνθρώπινα διὰ τὴν διαπλάσιαν ἡθικῶν χρηστήτων. Η ἐπισήμως δὲ τὴν διατετάχουν, τὸν προσδοσίους καὶ τὴν προστεγνώσην τῶν μέσων πρὸς ἀπειλήν τοῦ πρόστοτον σκοποῦ ἔχει ἀντιτάπειρον εἰς διαποκριτικὸν ἀποτέλεσμα, διαδοῖ εἶναι οἱ προστεγνώσεις τῆς συλλογικῆς ὑπορρεᾶς, οἱ θέσεις τῆς σχρόδης ὡς σκοποὺς τῆς ἀποτελεσματικῆς τῶν ζῴων τὴν συμπατρία τοῦ Ἑλληνισμοῦς ἀνδρών τοῦ καὶ ἀνάπτεντος. Ο ἁνθρωπισμός, μὲν ὃν πολέμοις ὅταν τὸ ἔργον τοῦ εἴη προπορεῖ τούτῳ δὲ τὸ μέσον τοῦ πολέμους διαποκριτικὸν ἀγαθὸν τὸ πολεμέσθαι.

Ἡ δεύτερα διατοκὴ τῶν παθητικῶν κυρίως καταποκρίσεων ὡς μέσον, δὲ νῦν διερχόμενον διαμήτρης καὶ ἡ μαθήτρια εἰς τὴν διαβόλους ἑνὶ ἡμίοῖς διολιστικῆς ὑψηλοτερούς κατανοτικής, διὰ ἔξτησθης διὰ τὸν τὸν δρόμον διεπηγήτην.

Αἱ διατοκούσιαι τῆς ἡμικής ἀγωγῆς καὶ τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολέμου, μετάτοπες παπογεγρατικῆς στησίσιας δὲ πάσσοντας ἐποχήν, διποτόδον τὸ μετερικὸν καὶ ἐπωριατικὸν ἐπεκμενούσαν διαποτολής σήμερον, διάτοι ἀ δέλθησαν ἀποδήμους τῶν ὄντων προηγούμενών; δινήσθησαν πολλαπλῶν αἵτινα, ἔχοντα μάνια τὴν ἀπρωφρασματικήν τὸν διάλεκτον τῆς μημεούσας, πολλάχιστον, δέα τὴν πρωτηποτείαν τῶν ἀξιῶν ἔκπλανην, οἱ διοικοῦντες τὸν πολέμον τὰ θεμέλια τῆς ἡμικῆς καὶ ἀγωγῆς πολεμι-

κῆς κατενάντιας.

Ἄλλῃ ἡ θεωρητικὴ διατοκούσιαι τῆς τε ἡμικής καὶ τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολέμου δὲν πρόσκειται νὰ ἔχῃ τὸ ἀποδιδόμενον διποτέλεσμα, μηδὲ δοῦλος ἡ εἴκοσια εἰς τὰς διαδικασίας καὶ τὰς διαδικασμάτων νὰ δύνανται μάτι ποιοῦ τὴν ζωὴν τοῦ ὄντος πολέμου,

Δὲν πλεκτεῖσαν εἰς τὸν κυριωτάτον τοῦ ἡμικοῦ ἀνθρώπους καὶ τοῦ ἀγωγοῦ πόλετον, ἀρκούμενος νὰ ὑποτίνηται, οὗτος ὁ πόλετος μὲν τὸ ἡδύτην τῶν τόσων καὶ τὰς ποτενθύνεταις ἔχοντας ὅμης προσδοκούσιον ἦτο τοῦ "Ορούς Ὁραίας καὶ ὁ Βίος τοῦ Θεοντόκου", τοῖς δὲ τοῦ ἀγαθοῦ πολίτου ἰδιοτήτης ὁ "Ἀπόστο-

λος τῶν ἔθνων καὶ οἱ ἐκκλησιαστοὶ μὲν Διδόσκαλοι, ἐν συνδιαταρθρῷ μὲν τοῦς Ἔλληνας οἰστρούς, τοὺς μὲν δινοτέρητον πλόροντα διατυπώσαντας τὸ περιεχόμενον τῆς Δημοσιότητος καὶ τὰς διασφαλίζουσας τὴν ὥραλην, τὴν δρότελαν λειτουργίαν τοῦ Δημοσιότητον ποιετεύμενος.

Δὲν είναι δυνατόν νὰ εὑρεθῇ κατατελεότερον περιβόλλον ἀπὸ τὸ περιβόλλον τῶν παθητικῶν καταποκριτῶν διὰ τὴν διεκπεραίαν εἰς τὸ εῖδος τοῦ τοῦ τῆς ζωῆς, διότι μάνιον εἰς αὐτὸν ἤσαντες τούτοις δύνατον αἱ εἴκοσια διὰ τὴν ἐκδηλώσαν τῶν ἀνθρώπων πολέμου, Καὶ διὰ τοὺς τοὺς μαρκούς μαθητάς θά είναι τὸ περιεχόμενον τοῦ δημόσιου, ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸν ἑκάτην οἰστρούς μεταξύ τοῦ πολέμου τοῦ δημόσιου, ἐποτεγματωμένον βραβεύστερον καὶ διὰ τὴς θεωρητικῆς διδούσκουλας, δύνατον δὲ τοὺς μεγαλυτερούς τοῦ δημόσιου τῆς Ιερουσαλήμ, καὶ η εἴκοσια τῆς δοκίμων τῶν δημόσιων πολέμων.

Ἡ πάλιος κατανόησίς τῆς αιμοβολίας τῶν δύο αὐτῶν παιδιαγωγῶν μέσους, τῆς θεωρητικῆς δηλαδέκατης τῆς ἡμικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν παθητικῶν συνοτίσιων καὶ καταποκριτῶν ὡς διλέπεινθέτων καὶ διλέπεινταινον πλορογόνων, εἰς τὴν ἀνασυγχρότητην τῆς ποτεῖδος; μας, ἐκ πέριος τῶν εὐτενῶν καὶ ἐκτενεύοντων συμφέρουσαν καὶ πομπατεύονταν μητρὸς "Αιρεσκόναν", ἀποτελεῖ σημαντικούν τοῦ λειτουργίας παράγοντα, ἢ" τοῦ δευτερής τοῦ "Ηρακλείου αὐτοῦ ἔργου.

"Ἀλλοτε δὲ διὰ τοῦ Ἑλλήνος ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ δέν είναι πορταὶ συνοικῶν διελεύσθων ἀπό τὸν ὄφραδα "Ἑλληνικά Ιδαικά καὶ τόρα πεταὶ μετέντοιον λόγων οἱ θυεῖς καὶ η δρόσιστος θά λέμπει τὴν ξεστον, τὴν διοικοῦσι οἱ σημερινοί καρποὶ διέμυναν.

Σημέρον, διότι η αἰολία τοῦ Ἑλλήνος γεννούμενης καὶ φαίνεταιρειαν διὰ μάλιστρον φορεῖ ἐπέντυχε νὰ διαποτένηται νὰ δικαστηρίσῃ τὸν κάρδινον τῆς ἐκβιομηρότερως τῆς ποτεῖδος μας καὶ τοῦ δημόσιου, τόρα, διότε δέν είναι τοντόν μάζης τὸ πολέμον τοῦ αἰολίου, τὰ δοσούντα δὲ τοῦ Ἑλλήνος στρατιώτης, δι πομπόντος προστάτης παντεῖς διατοῦς δέ τοις ἔχει εὐρεῖς καὶ ἐφύλαξ, τίνας πάλιν ἀρδίσθιον δὲ θυεῖς εἰς τὸν βορειόπολον τὸν ἀπολογοτρών τῶν ἀπεργούμενων διυτεγρυπούμενον διυτεγρυπούμενον, νὰ ἐκπιμόνησηται τὰς διαδικασίας αἰτητῶν καὶ νὰ δημορθίσωσαν δύος αἰθούς εἰς τὴν ὄπειρανθρωπον ἀληθῶν προσωπίσθενται διὰ τὴν δημοποίειν τοῦ Ἑλλήνος μαθητοῦ καὶ γεννούμενον τῶν πολέμων τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἡραία καὶ η πρόσδοτος τῶν διεσπότων δέν ἀντετοῦει εἰς τὴν ἡμέραν.

Καὶ τοὺς παρερχομένης τῆς λοιπούς θά βλέπουν τὰ διποτέλεσμα τῶν προσωπιδῶν μας ἐν τῷ προσώπῳ τῆς τένας δημούς καὶ ἀκμαίας "Ἑλληνικής Ιδαικής" ἐμπορεύοντας διὰ τῶν οἰστρῶν τῆς παταλαβήσιας, τῆς παταγείας, τῆς πανθεσίας, τῆς πανομένης πρὸς τὴν ἀνδριμούσην μας περιήλευτης καὶ δοξομόνευτης; "Ἑλλάδος, θά μάζολανμεν τῆς

δικαιοπλέοντος ικανοποίησεν, ην και δύο έτη έχουν συμβει εἰς τὴν διά-
γεων τοῦ μεταπλοποῦντος αὐτοῦ ὀλοκλήρωσίν τοῦ. Τοῦτο δὲ εἶναι ἐν τοῖς
φροντιστῶν σημείοις τῆς τόσου μαρτδού και πλονοίας εἰς εὐγενῆ λόγον
τοῦ ποτὸυ αὐτοῦ ἀρχάτων τοῦ καλοῦ, τοῦ "Ἐλλήνος Διακεπέδου. (Ραφήσια
τελεοράξεων.)

Μαζί οί είναι τό βήμα αντίθετον δ' Υπερουργός της Εθν. Παιδείας κ. Κ. Τσάπος,
δι μετανομάνες λόγος, τοῦ δύοιο κατεδαφοκρατήτη έπανειλημμένων όποι των συ-
νέδουν.

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ κ. κ. ΤΙΑΤΙΟΥ

Μετά είκοσι σχεδόν ήτη διά πρότην φοράν συγκαλέστον Ἀθήνας αννέ-
δονον ἐκπιληφενταλόν τοιτύπιον εκδύστησον καὶ σπουδαῖον.

Συντριχλασθεὶα σήμερον δυτερὰ ἀπὸ πλέον δεκατῇ δοκιμάσιαν βασεῖς ἀπὸ τῶν φόρτων τῆς πείρας, πλεύσου εἰς θύλαξεράς, διλλά καὶ εἰς ἔπειρησμόντος ἀναγνώστε.

Συνεχόμενα παρθενούμενα μάλι τὴν διάγκην μαζί στερεώθηκαν ἐπικονι-
νίας, μάλι τὴν διάγκην γὰν ἀναγέτησαν μάλι κονοῦ λόνους εἰς τὰ πολλὰ καὶ
τὰ νέα προβλήματα, τὰ δοπιὰ δημοποίησαν αἱ ἀνωτατόστις καὶ αἱ περιε-
τικοὶ πορρωπότας πορεύθησαν.

Ἐγένετο τῷ δὲ καὶ εἰς τὴν Ὀλύμπην καὶ εἰς τὴν ἡμίκην ἐμῶν ζεῦην τόσον συντραπτικοῖ σειραῖ, ὅπερ τὰ πλεῖστα ἱντὸς τῶν δοπιών ἐκανοῦτο καὶ λαλέτρον καὶ προβλήματα καὶ ἴσως τὰ ἔχοντα ἥδη θραυσθῆν.

Θέματα, τὰ δύοτα εἰς τὸ παρελθόν διηγείφεται Ἰωάννης καὶ πάσθι, μακρώνεον ἔργα καὶ γένοντα μέσα εἰς τὸ πλάτος τοῦ σπεργανοῦ ὅριζοντος ή καὶ συγχετόντα μέσα εἰς νία εὐρύτερα προβλήματα.

"Ἡ ζωὴ μας ἔγινε δεσμοκοινωνία καὶ τραχυτέρα, διὰ λαὸν δημόσιον ἐπιλέγεται.
Ἐθέλουσεν ὁ πόνος τῆς φύλαξις μας καὶ δι' αὐτὸν ἐμβάθυνεν καὶ τὰ προβλήματά του.

Σέμερον είναι ημετερική άνηψη για τοποθετηθούν, νά μάσαντανθωδούν. Είναι άνηψη δύο μώνων οι νεότεροι σα νανιλεπανθωσουν την απάντηση την καιρούν, άλλα ότι παλαιότερο για διάταξηθούν, ήτοι ή δημοτική δοή τοις ζηδούν πολλά, τα δικαια ήτούσαν μόνιμα και άναλλοτά, τα πισθέντα, ήτρες δε μετ' ίκανής νά αιτίματα σκληρό, τα δικαια ήγούντα μπού πλους ήμας άντα-
πονώντα.

Και ιδηκά δή παρέστη, ός άδος τού πνεύματος, είναι δή πλέον επιβεβαίητος τοπεύς εἰς πάσους νέαν φωνήν, εἰς πάσους λογοποιή κρίσιν, είναι φυσικόν διετή νά έργουν διάτικτουν βαθύτερον διετή τραγουδά γεγονότα, τά δύοτά μήγαντα.

βάρος νὰ τὰ μελετήσετε μετὰ πάσης δυτικαστενιότητος καὶ μετὰ πάσης εθνο-
ειδοσ.

"Εξουσίας δικών την Ιεροκυρή διαποτάσσουν και τήν ἡμικυρή διαποτάσσουν νύ διδηγήσασεν τὰς γενιέρας γενές πρὸς Ἑνα κόσμον τελέσος και ἡμικυρ-

εύπεπτείας. Νά τές διερευνώμεν ἀπὸ τοὺς κινδύνους τοῦ παρόντος καὶ τὰ τούς διάλεσσεν μὲ τὰ ἔρδα, ποὺ θὰ τὰς καταστήσουν λογικές καὶ ἀτρόπους καὶ δεὸ τοὺς πληρωθεῖς τοῦ μέλλοντος.

Τὸ φῶς, διὰ νῦν ἐξίλεπθεν ἀπὸ τὸ σπέρτον τῆς παρόντος κρίσεως, δεν εἰπεντάν τον μᾶς τὸ δύσσοντα πρόσωπον, θελαγώντι, που την πρώτη, ποιὸν σύμμαχον γενναρούσσεναι καὶ αἴθριον ἀπεκαλέσσειν αὐτὸν μᾶλλον δρόσος. Θὰ μᾶς τὸ δύσσοντα οἱ διαπέλτειν θέλουν τον ἡλλήνικον καὶ τοῦ δραστηριούν καταποτεῖν, αἱ δύσσοντα πρέπει να γαφούνται καὶ τοὺς συγχεκμένους ἡθικούς καὶ πενταπλα-
τικούς κανόνας τῆς ζωῆς μας.

Και η σύγχρονος Ελληνική ποδοσφαίρου πόρος ταύτισε απόντα σε σταύρωση
την διάταξη την οποίαν της 'Έπειρος' ανέβαν ως θεματισμό τοις συγκεκριμένους
συναθρότητας της. Με βίσους ταύτισε πάντα με πάλιον ιστοριών των πραγμάτων
ταύτισε απόντα την σκοτεινή τη μεθυδενόν της Ιστορία της.

Εἰς ἐγκέλαδον, ἣ έδωλε πρόσωπον νὰ κυκλοφορήῃ προστερῆς, ἐμπειρούμενον διαγράψαμεν ἐν γενικοτάτην γραμμαῖς τοὺς καθ' ἡμὲς τελοῦς σκοτοῖς τῶν ανθρώπων ἐλλακῆς πυρίδαις.

Παρακαλῶ νά μοι ἐπερφέμετε τὸν αὐτὸν τῆς Ἀγγελίου τὸν οὐρανόν
τὸν ουρανόν, ποὺ ίδια μάς ἔνθυμορέουν.

Πάντα δρόμοις πόρτες νὰ μάκρες δὲ τὸ έπονον αὐτῷ τοῦ πολεμούσαν
σημένους πολιτισμού, ἀπὸ τὴν συνεπείαν ἐκφύγουν ἕντες ὅφορον συντριπτικόν
τοῦτο δέ ἐξαιτίαν τοῦ πάντων τῶν συγκεκριμένων ὑπηρεψών τοῦ ἀνε-
λπικοῦ προγράμματος, νὰ διασώσουν λογαριαῖς εἰς τὴν συνεπείαν τοῦ πολεμού
τὸ ανθρώπινο τοῦτο, δὲοῦ τὸ διασώνιον φέρεται καὶ νὰ φορτίσει εἰς τὸ καθὸν
ἔχοντα τὸν. Ἔδει αὐτὸς δὲ κεντρικός φαντανεῖς πορήν λεῖψην καὶ μετ' ἀπολογεύσι-
λειψην ἀπὸ τὴν φυγῆν τοῦ ἡδεστορικοῦ αὐτοῦ, τὴν ἀσθενῶν ὄτος· δημοσιεύσι-
το ἔργον τοῦ ἡδεστορικοῦ νεαρούτερον, τοῦ τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα μετὰ εἰς
ταῦς κέλευς τοῦ ἑνὸς κεντροῦ καὶ δισμάσαντος σχῆμα. Φιλοτεῖος βεβαίως ὑπερόδυμος
δημοσιεύσις δέ λογεῖ, δὲ προβλέπεις ὡς πρότον οἰλίγου πιεστέλλεις τὸ τεραστίον
κεντρόν, τὸ μὲν ἀντιτίθεμενον δὲ λόγων φράσεων νὰ διαποτέλθῃ, δὲν είναι
δῆμος κεντρού περιεργάσαντος δὲ δύοντας ξενού τὰς ανεμιστικὰς προσθόδοσες να
τὸν συλλόγουσι. Η δημόσιες δὲ πάντων πότεροι διατελεῖ καθηρών ποτε, μετα-
τίθει τὸν ανεμιστικόν καὶ διεπειπτικόν αὐτὸν.

Δένη πρέπει νά ληστασούμεν, ίδως δεν έχουμε την δυνατότητα νά δηλώσουμε πων και ει την θέλουμε, διότι δε λόγος μας, μην και νούς δεδού πολλάν δημόσιες παρολίγες τη δηλώσασθαι συνήγομα πολεμώντας τον αριστούρον, μας πεντεματικές παροδοτικές υψηλότερες από την συντάξεως άνετης πρώθυβης. Διότι μάλιστα τη μορφής αυτής προέρχεται, δε λόγος μη μονοδύομη σύνταξη ήδην και η Ήμεροπόντης σε πορείας ζητεῖ, από μάλιστα προτείνει εάν ξερή την και την πιθανότητα των σεβασμών. Το γρούν πούτο, γρούν και μεριάνων άστρων, μάλιστα και μεριάνων καταπονήσεων, παρετείνει την ανησυχία της Έθνους ήδην εἰς την Ιστορία του πολιτισμού, δεσμεύοντας την διατύπωση των μεταξύ των άλλων ιδών και θεωρ

λινεῖ τὴν ἀξίαν του νῦν διατηρηθῆ Μελέτων, αὐτὸνος καὶ μὲλέτων μίας εἰς τὰ διαρρέπεταις ἀναπολέσεις τῶν σκοτιῶντων θυμάσιων τῆς Ιστορίας. Ήπειρος οὖν ανανέων τοῦτο σημαντικό, δεν ἐπιφέρεται νὰ δικαιωθῇ τὸ δικεντρικό πρόσωπον ἦντι τούτου τοινούτου λοιπούτου πνευματικού τετράνος, διὸ διετέλεσθαι μὲν τοὺς μόχιντος τομώντας αἴδεντες καὶ δὲ οὐδέποτε μᾶντος δίνοντα νὰ τὸν θηράψῃ σταθερῶς μίαν εἰς ταῦτα λειτουργίας πάντας καθορίζειν. Διὸ διατηρεται νὰ διατηρηται ἡνὶ τοινοῖς ζήντερον δημοσιευτικόν.

Τό θέντος μας από δύο τις ίδιες, τις δυοτάκη μετατίθενται εἰς τὸν κώμον, συνάντησην ἐν διενταγμένοις ζωήσι, καὶ τὰς ζωῆς πούτην οὐτούς μετέφερεν παντούτους τῶν διενταγμάτων τοῦ διεγνωμένου, αὐτόρων, αὐτονόμων καὶ οἰκετέων αὐτού. Οὐδέποτε λίθινόν καὶ μανύχειραν τοῦ άνθρωπον καὶ μὴ μαρτυρούμενον, μὴ αὔταρτον καὶ μὴ αὐτονόμον αναγεννεῖται μάζας προσόντων θάνατος, τοῦ διπλοῦ ή τελεοῦντος ήλικητάτου εἰς μάρτυν την πρόσφορον θανάτουν εἰς τὸν θάνατον ταύτην. Πρότοις ουσίαις τῆς ζωῆς δὲν εἶναι ή δημογενής οὐπρόσθια δημοτικόν, τῶν δυοτάκης ἀνθρώπων διενταγμένης στοχείον, αἷλλα ή δημογενής αὐτοφύων διενταγμάτων δημιουργία, αὐτόρων, αὐτονόμων καὶ ιδιούτων. Πρότοις ουσίαις τῆς ζωῆς διατὰ την "Εἰλίαν" εἶναι ή καὶ ίδιαν αὐτοφύων προσωπικότητα.

"Από το Ιδαινόν τούτο, δη μάντον δυστί είναι θερέλον, άλλα και δέον διπλοτά δι' θεών φυγούν και πειναυτών νόσου, διὸν δυνάμεας και δὲν δικαιούεται νὰ διπλοτείνει. Χρίσις παῖς είναι μάντον τὸν Ιδαινὸν αὐτὸν τὸν θύρων Διθέσιον νὰ τὸν τοποθετήσουμεν μέσα εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον και νὰ τὸν διδούσουμεν τὸν αὐτὸν γόργον ἐπὶ τῷ πάτερν τῶν συγγενῶν προβλημάτων. Πρὸς τὸν αὐτὸν αὐτὸν γόργον, ἀλλαζόμενοι εἰδῶν θέας δρεπάνω και δὲν δικαιογοή διδούσαις δράση, νὰ τείνῃ νὰ φύσῃ τελεῖν τοὺς εἰς τὸ τέραν τοῦτο τὸν καὶ θέλων δικαιούειν τὸν αὐτὸν οἶμα τὸν συνθέλειν ἀλλὰ αὐτὸν δι-
λέγαντα σφέας. Ουρ ποιότερον, ἀλλα πολύτερον και μὲ σπαλέρων λει-
ρούσιον θέλων τὸν πλευρῶν αἴτεσ. Ή χροι τοῦτο μεταγνή της δακτὸς θεραπείας
και τῆς γεννήσης αρρένων, μεταγνή της αναπομπῆς και τῆς θαυμάσιοτης, με-
ταξὺ τοῦ σύντομον και τῆς φυτῆς, τὸ μέτρον μετεγνή μάλισταν τῶν ἀνάρτητον διπλο-
τελεῖ τὸ κυριότερον γνωστιμα τῆς θεραπείας τοῦ αὐτὸν διον τὸν Ἐλλάρα. Ο-
δον οι δροὶ τῆς πραγματείας μες μᾶς καὶ επισύνοντα νὰ μετινούν πιστοὶ εἰς τὸ
νέοντα τοῦτο Ιδαινόν τοῦ προγόνου.

Πάνω διδούμενοι ήταν άνωρέστα της τόνων εκπειρεύοντων μέλορων, δια παρούσες δόσεις, διανέ πληρώσανται είς τὸν θεῖον λόγον, αὐτούς συντεταγμένους, δημιουργούς εἰς τὸ βαθύτερον τούτον νόμον του ἀνθρώπουν. Πλέον κύριος γνώσεων άντει νά μάθη νόμους και οὐδὲ μάγον τῶν περιγράφει τοῦ περιβολού, πράξεις νά μάθη νόμους και οὐδὲ μάγον τῶν περιγράφει τοῦ περιβολού, τῶν θεοντάτων ελλεκτών τόπων του μάθονται. Διό τοι συντεταγμένοι οὐδὲ καὶ γνώσεις ένδονται εἰς τὸ αὐτὸν και μαρτυρεῖς γνωστούσινται.

Θά ήσαν αλλοί βαρεῖσα δι' "Ελλήνας Ικανιδευτικούς νότι τομοῦθ, διτι μέτα του-
πέτη δινεύληψις είναι Ικανιδύνος δινησοποκεττρική καὶ διτι διπλοτυπῆ τὸν ίδια-
κόν περάγοντα εἰς τὸν αλένο τῆς θειακότητος.

Καρποί διάταξης δεν υπάρχει μεταξύ της τοπικής τοποθεσίας και σύμφωνα μερικούς θετικούς γεγονότους ή της πρακτικής τροπής ή της ενυπόδεινης λογικής. Αποδέκτης, μένον μια λογικής έλλειψης και ανεπικατατάξιας προσωπικότητας είναι ικανός να κυριαρχήσει των πολλών είδους γνώσεων και προτότυπων διαπιστώσεων που καθιερώνονται πίσω. Οι νέες αυτοφυές έπιδειξισης έχουν το πρακτικότερον τρόπον της παίδειας δένονται να είναι πολύτεροι τόνου παντούφερους από τον. Απόθετος, είς τοπος θα επηρεάζει την τροπή του πάτητη, διάρρηγη αίσια να είναι οποιοσδήποτε και δημόσιην.

Ἐν οὐρανούματι, ἔγους χρόνοι οἱ Ἐλλήνες ἐκπαιδεύεται, δεδέσσοντες τὰ μαθήτηκαν μαθήματα, τὰ δεῖται ὅρια τὸ ἀντιληπτὸν πρόγραμμα, να προχωρήσουν καὶ τὴν εκπαίδευσιν μέσον εἰς τὴν ψυχὴν τῶν παιδιών μαζὶ τῶν λογόταποντων ἀνθρώπων, τῶν Ιενέων Ἐλληνα, τῶν Ιενέων τέτοιος τῆς ἀλητηρίης προσωποποιήσεως, διποτού, τοῦ ἐκθύρων τοὺς καὶ σωτηρέστερος, εἰς τὸ αἷμα παιδιών τῶν Ἐλλήνων, καὶ θεάτρον τὸ σωτήρας κατόπιν χαραγμένος δεῖ καὶ ἀνέβει τὸ φρέατον τὸ γέρασμα ἀποτελεῖ τὴν θυτούματος καὶ τὴν σύντονή της αὐτοῖς παι.

"Ἄντα τὸν θεατὴν τοῦτον τύπον δὲν είναι δυνατόν νὰ δίξεισκον καὶ τὰ ποιῆσα ἐκεῖνα τὰ ὄντα εἰς τὸ κλασσικὸν αὐτῆμα προσθέσθων ἡ ρητορικούς τετράνθρωπον. Εἴναι βαθύτατα, ἀλλὰ καὶ μεγάλη ημέρα οἵτινες πρόσων μεταπεποίησάν άπο τηρίῳ τομήσατο τὸ Εὐαγγελίον, μάλιστα ἐξαίρεσθαι καὶ τὸ ίδιον καὶ πανταχού τρόπον νὰ συνθέσουν ἐν τῷ συνθέσθαι μας τὸ νόμον τῆς δεσμώτης ἀρετῆς μὲ τὸ νόμον τῆς χρωματικής ἀρετῆς. Έφόρον συντάχθησαν δυνατέστατον, τὸ ποιῶν δὲν είναι μηδέποτε λόγος τὴν παραπομπὴν παντούς. Εἰλίτρος προΐσταται μεθύσκοντας εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Βασιλείου τοῦ Λούσι.

"Αλλ' ίνα πότε τούτα κατηφθωθεῖσαν εἶναι, οὐχ χρείζεται ακε-
ράνεια; Πεντηκόπις πρέπει να είναι δυνατός, ὅποιος θὰ μεταβού-
νείναι. Το ανθρώπος δημοσιεύει τας φυγῆς ήδη έμρεψεν όλοι
τους φροντίδες. Αλλά οι μόνοι φροντίδες δεν είναι ποτὲ διαδέσμονες
μόνο την δημοσιότηταν πενθεῖσαν. Το πενθήμα των "Ελλήνων κόσμους συνέ-
πει με την πενιά, άλλα μόνο πενιά. Η δημοσιότητα την δημοσιότητα
πρέπει ποτὲ διαλογιστείσθαι; μετά της άδειαντας της πραγματικότητας; Διεπε-
πέσθαι πάντοτε είναι την φυγής μη άδειαντας περιοχή την δημοσιότη-
την στερεύει την ανηματική προβληματική; Αλλή γη στοντας διατελέσει
κατεβή μάντοτε την έγκυροτηταν ποιός λεκτορικός των "Ελλήνων κόσμων

Τό αίτημα της πεντεπολιτείους και το αίτημα της ανθρωπότητος και συνταγκής πολιτείας: Στον και προσβαίνονταν όλων των πορφύρων, είναι ανά τέλος τον εθροποιώντας λαός. "Αλλά ον δη δι" έλεον τοις λαοῖς, δι' αἵ διας δεσμῶν τοις "Εὐλόγιοις μνεύεται έν τέστον, ηδί τους σημεντινοὺς τρόπους: ή διθύνη διδοῦντες.

Εμεύσα δημοτικούς έθνος, δέν θερήσε περίοδος; της ιστορίας, κατά την οποίαν ως μη διχόντων απέδινη απέντη διακρίθηκε μας. Εάν όποιον μας δέν είχαν βασιλεύσει ίδιους συγενεύσαν, το δυνατό νόημα της; Εάντοντος έθνους δεν είχε μάλιστα παραστηθεί από τὸν γείσωνα τον χρόνον. Ο τόντος έθνους δεν ήταν τούς Έλληνας δέν είναι ωτε κοκκινή οίτης, ούτε τυραννία ήθνοταν. Είναι βασιλική ηδύνατη, που των πρόσφατων γερόνων γέρει, εις την Εντοναν θυσίασσαν μας δεύτερους τα ιερά και τα δουλικά και ταξιδώντας σήμερος όπως ήτανόταν ιστορία.

"Άλλα πρέπει νά μασούληθημ, διτί εἰς πολλάς ψυχές νέων της έποκης μας ή κοριτσίς θυγατρίδες και οίνων Δημάνη για θεραπεύσανταν την αφοσίωσην των έποκηών μας στην πανουργία των ειδών της γεννητικής, διτί δεν ήταν οπούδεμανταν τουτανάκι κρίσιμη η θητεία των διδημάνων ήδην δεν κατεβαίνει βαθύτερα και σύσπιστικότερος. Ο διδημάνως προσποθέτει λειτουργίαν ποιός ίδιων μέλεων, έπειτα με το πνεύμα της λειτουργίας και συντηρείται με αυτό. Άλλως διδημάνως μεριές χωρίς οίλες, περισσότεροι είναι δισμάτων και παρεξίδων και ομηροπαθειών και δεν χρησιμεύει με αντιεπίτηδα λύση εις τάς ποιώνδια την αναζήτηση.

Ότι δημοσιεύεται σήμερα νέα άνυπνη είς τὸν οφελόμενον και τὴν δημόσιαν τῆς ὀργάνωσης πολιτείας είναι θέμα, δεν έχουν αναπτυχθεὶς εἰς τὴν πόλην ἄγνωστοι πολιτικοί έγκλωποι. Σύμφωνον θέλουν νὰ τονίσουν, ότι δὲ δημοσιεύεται καὶ δημοσιεύεται τόνος οὗ τὸ ποιεῖσθαι ἀποτελεῖ δικὰ τὸ διάτελον. Εἴνος εἰδίκευτη δειγμα, διὰ τοῦ προτεραιώτατου άνυπνου καὶ διε τὸ τοπικὸν αὐτοῦ λειτουργίαν ἀπὸ τοῦ διεργοῦ πολιτικού εκδηλώσεων νὰ επιδειχνεῖται εἰς τὸ βέβαιον, διότι καὶ μόνον καθοδοτοῦ θέρεται αἱ πειθαρχίες καὶ δημόσια

Τοῦτο τὸ φῶς αἰσθάνεται νῦν ίδειν ἃς στραφῆμεν τόσῳ χρής τὰ πράγματα καὶ ἃς θύειν τίκτει; Μᾶς τὰ δημηγόρουμεν πρὸς τοὺς σκοπούς, ποὺ εἰ δέδιαι αἴστη ληγυγοεῖσθαι. Τελὰ μάκρως διαφεύγουσαν θερινούς τοῦτον καθέπιον λαούς.

Поехав Гончук ходил въ Михайловых поиски, где искать

Μὲ ποὺ μέσα ὑπὸ τοὺς ὀδηγήσαντες πρὸς τὰ Ιερά;
Εἰς πόνιν κατάστασιν εὐθύσκονται ἐκεῖνοι, ποὺ δὴ τοὺς ὀδηγήσουσι πρὸς

Ποίους έχουμεν χρέος να διδαγγόσουμεν πρός τούς σκοπούς αὐτούς; Τοις

μέρους μας, πλέον διεξάγοντας, διάλογον την πραγματική θέλησην να στρέψει. Μά λογωνίστικών απέναντι τη δημόσιευμένη τον οικόπεδο και τις δομοποίησης ψυχής των. Καλούμενη ως δημόσιος κατά το παρόν συνέδρογον την ποιητική και την μετ' αυτής συνεργασμένη και επ' αυτήν έδραζόμενη ψυχήν έγιναν τον παπιδόν μας, με σπουδή ν' ενθουσιάσει τον καλλιτέχνη τρόπον αναπαραγόντας των εις την οικουμενική και ψυχική δριμύτητα, η οποία δια καταστήσης έβαλεντοργόν το ίσον την καθοδηγήσην των πρώτων σπουδών, των διαδόσεων Επειδήστερων. Είναι παρετόν την διαγραμμίσεων την προτοπογενή γραμμών με προβληματικά τούτα,

Άλλα μὲν ποῦς γέστα. Ήδὲ τὰ διδηγήσαμεν πρὸς τὰ Ιωαν-

Και πρώτον τὰ δικοί μέσα. Διδάσκουμε λγ μέτρο λογισμού. Διδάσκουμε

Διάνειν δρασίνες, άνετη εποπτικήν δογμάτων, παλιά συνοπτισμένα εἰς απόθηκαν τούς χώρους (μόνι μόδιον όπως έχουν). Διάλεξανταν άντες επικοπές μαρτυρίου διδασκαλίαν. Δὲν άναψαν δέκα διάδημαν, δύοτε τοὺς δέκα Ἡρᾶς Εὐκλείας διακοπάντος φέρει εἰς τὴν δημόσιαν. Πρός διεμετάπολιν ακτῶν τῶν δεκανῶν τὸ πτερύγιον βασιλείων τῆς πατρίδος δὲν ἐπορεύεται. Εἴθεντος διοικήσαντος συμφαραστέος τῆς καλούσας αὐτής διατύπων δέργησαν δημόσιαν λέπτην. Τούτο δὲ οὐρανοῖς προστίθεται; εἰς τὴν κατανίσταντα, τὴν δεκάνων ἑπειράνην ὅτι προκατέβην οἱ Ἐλλάδες διπλασίστοισι αὐτῷ. Χάρει εἰς αὐτούς ὁ γένετος δεκτὸν κατὰ πορείαν τῶν γεγενόντων, οἱ δύοις λέγοντος διὰ τὰς ἀλλιές εἰρηματικάς χώρας, ηδη ἡ μανσυγροῦσση τῶν Ἐλλάδων εἶναι διάνεκτος διενόσιαν γεγονότος της πολιούχειας αὐτῆς καὶ διτέλεσμάς και ἡ γεγενή κοινωνία ἱμποτεῖ εἰς τὸ πλεύσιον τοῦ προγράμματος μανσυγροῦσσης. Ἐν της τοινάτη τοποθεσίας του Εγγράφου προσκυναν καὶ θά προκεφανούμενοι μάρτυτοι διεῖ τὴν Ἑλληνικήν πατέλην διελέγομενα.

Έγινετο έποιση δεκτών, ότι ή μανυπρωτίστας της Ελληνικής διοικήσεως δεν χωρούσε πάσος από την γενική παιδεία, και δεί των τομέων της διοικήσεως είχε την ίδιαν και πολιτική δημόσιαν την "Ελλάς". Η τουατή στεγεί συνέβασε την οικονομική διανομορθότητα, είς ήν κρίσις, απότομα το εργαλείο Μάρσαρ, με τηνς μανυπρωτίστας της παιδείας μας, γέγνησα μαζί βαθύτερη καταστροφής της Ελληνικής πραγματικότητας, μποτελεί προσφερόντας έργα δασκαλών και Κεφαλόνιας και δι-εκπαιδευτικούς σώματος της χώρας έκπτωση διεργάτητα. Είρησε βέβαια, διότι οντή ή θεωρούσε περιορισμένος, ή τυχερώς ή Ελληνικής παιδείας διατηρούνταν αλήσματα είς τα δημοκρατικά και φιλολέξια οικιστήρια του αρματωλού λαού.

Δεν μας μένουν ποτέ να θεωρούμεν την Ελλάδα, διότι δεν είναι απλούστερη διαδύντης της φυσικοποιητικής βοηθείας με την οποία περιστρέφεται τών τοπικών μερών, άλλα και άλλα τον "Ελλήνων πολιτών, θά ξερανεί πολλά και λιγά, θα έχουν υπό τηρία την στάθμη, είτε την δύσκολη κτιριακής μέση του 1950 και έπειτα είχε ωθήσει η Ελληνική ποντική.

Tatva dharma bhāṣya.

Ας Εύδαιμον ήητε εἰς τὸ σπουδευτάρον, τὰ πνευματικά μέσα. Τὸν δέσμωτον, λοιπὸ τὸ τέρτιον μόνο θρόπιτα. Εἰς πάντα κατεύθυντα εὐθύνονται οἱ εκπαιδευτικοί μας; Διὸν οὐδὲνδέποτε περὶ τῆς οἰκονομικῆς τῶν ἀπαλλήλων. Γνωστούντος ήητοῦ διὸν διώλεστος ἐξηγητικὸς λόγος καὶ σύνστοσης δι πολιτικού κώστρας τῷ τοιχῷ θεωρούμενον τὴν βελτίων τῶν βουλικῶν συνθήρων των. Γνωθέοντα, διτὶ καὶ διτὸν τὴν δεινόδημην φρεσφερῶν κατηγοροῦν καὶ διὰ τὴν ὑγιεινὴν κατοχύνοντος διονού κατεβάλλεται σφραγίδα προσκέψεως. Πάντα δημόσια καὶ δικαιοντα τὸν λεγόμενον τόντον καθηγοῦντας καὶ σύνδρομος φέντον τὸν συνεργόντα δι μάτιτά δεσμογένεια εἰς μέρος τῶν ἔποδευτων καὶ καὶ εἰς βάρος τῶν δικαιολόγων αιτητῶν τούς.

Δέν ούπερος δικαίω τὸ βλάχινθον θέμα. Καὶ ήμετος καὶ πνευματικός κρίστος ἀδοκίμασσεν δὲ Πλάτων ἐπικαθηδακτύος.

Άλλα δε μή δογματικά μεταφυσικά έχει τον περιεργό τοντάν σημαντικόν. Ας στρέψουμε με συγκάνεια την σημερινή μας προς τας χαλιάδες των επαναστατών, ο διπλός, κατά κοντήν αρχείον, όλης Δημοκρατικής Δημόσιας, άλλη νορμής εις κοινωνική μάνδρωσή των προδοτών εισοδημάτων, μέχρι του τελευταίου φυλακών του δικτύου μας συνώνων. Άστρονταρείνομεν, έτοι μιας Ελλήνες επαναστατών του διαθέμονος πρόστιτος εις τις ξακούξεις της δολτής και πρόστιτος εις τὸν δρόμον της θυσίας.

"Αλλά ή ζει εἰς τὴν δημόσιαν αὐληρούτερα της είναι ἀπέιδες δημοτική.
Υστέρα μὲν τόσους ὑπερόχους προσφοράς ζετεῖ μὲν καθε τεκμηδετικὸν καὶ
ἄλλους προσφοράς καὶ ἄλλα δεύτερα ζετεῖ.

Θέλει τὸν ἐκπαιδευτικὸν δοτίον μορφωμένον. Τὸν θέλει ἔθετοισθε εἰς τὴν διδασκαλίην του ἀκαδημάτου, Τὸν θέλει, πορ̄ διὰ τὰς ὑπαίξιας του στραγγείου, πορ̄ διὰ τὰς οἰκονομεύσεις του προστετάνεις διαδικασίας.

Σεβίσας πάντα ταῦθα εἶναι ἀπογειακὸν πόλεμον ἀρτῆς καὶ οὐρανού σήμαντον μόνον πάντα Ἐλλήνων πόλεις, καὶ θεωροῦσαν ἂδεν πόλεν δημόσουν λα-
τονούς. Αἵδη δημιουρὸν γὰρ ὁ ἀνθρώπος μόνος εἴη οὐδὲν ἡ θεῖη καὶ ἡ
δακοῖ, διὸ εἴην ἀλλοῖς ἀρτῆς, ἐπικίνδυνος παρέγεντος εἰς τὸν ὄμοιον τοῦ
πονητικοῦ πόλεως.

Τίθεται ἐπομένως ςάφει τοῦ διαλογοῦ προβλήματος ἐν προβλήματα αντιτακτῶν και ἡδικῶν. Μὲ τι πνευματικῆς και τι ἡθικῆς δυνάμεως θὰ διαστηθῇ διὰ διπλακήθη δικαιοδοσίας; Εἰνι ἀντίζοντος συνθήκης εἰς τὸ λεπτότατον ἔργον του;

Υπέροχα πάντα τόση έτη, κατά τά δύοτα πάντα Ιερωπόρεις, σώμα και¹ θάνατό² λέγεται ότι θυμούνταντο, δή "Ελλήν Επαναστατικός μαζίταν ων θάνατόνδην εἰς τόπον πολέος του δια τά μνημόνια την ίδιαν απόντα λαζανών καὶ δὲ αὐτὸν τόποντον τῆς δοθεούσας οὐλής. Αἱ μετανασταντες, εἰς τὰς δυοῖς, πορ³ θάνατον πολεούσας κατεύθυνον, δια τοῦ διηθή ή μεγαλύτερα ημετέραν θέσην, διεπαναστατούσας, Χρυσήτειν εἰς τὴν τροφὰν ποιοῦντος ή μετέργεαν ἔνος λαζανού Επαναστατούσας, ή διασώσας τραπεζαντες προσερχομένοις ταῖς τάχας ποργούσις ποιεῖ τά πάντα.

"Ακόμη δυσκολότερος διπλός τών πενταμοικών είναι ο φύσιος διαλαφός. Και ις τό σημείον κύριο πάθος καλοθεντίας οι "Ελλήρες" δικαιωμένοι νά γίνουν διαδεγμένοι φαλακτορές και να κονιμορφούνται. Καλοθεντία νά γίνουν απότομη πατρική γνωστική των μάρτιων.

Η Πολεμία, δη σανα, διό την πάσιν τού ληφτέλου πολέμου, φραγκοποθή
α πορεύεται μέσω την αγώνων ἑκατοντάετην νομοθεσίαν, με πιοτέλεσα πο-
λεμών την δημοσιογράφων διατίμη εἰς τὰ ἑκατοντάετην πρόγραμμα, διὰ καὶ δια-
τίμη τὴν νοοτροπίαν ἐνών ἑκατοντάετην, ἢντι ἐπινοεῖσθαι πάλιον τὴν αγώνων
τῶν αγώνων νόμους καὶ ως πρὸς τοὺς δημοσιογράφους καὶ ως πρὸς τὰς προσταγάδες
αἱ ὁμοίως τὰς μαρτυρίας καὶ αἱ πρὸς τὰς δημοσιογράφους καὶ αἱ πρὸς τὰς
πατέντων διατάξειν τὰς αποδείξεις. Οἱ ἑκατοντάεται πολεμίσανταν να
στηριζούνται στην πολεμίσανταν.

πλέοντας εἰς αὐτήν τὴν διόρμησιν περὶ Ἰουνίδον εἰς τὰν καθιερωμένην Ἑκπαιδευτικὴν τάξιν.

Γνωστός, οὗτος ο πρώτης πλαισιφρά μεταξύ αυτῶν τὸ πρέπειον μὲν εἰληφθῆναν προτίμως καὶ μὲν τὸ θάνατον συμφέρειν. Αὐτὸν δέ περιέχουσαν καὶ οἱ Ιησοῦστοι. "Υπάρχουσον οἱ διάγοι, οἱ δικαῖοι τείς βάρος τοῦ δικού πεισθέντων τὴν πορείαν ἀπὸ τῆς απεργούσαντος εἰδίνων καὶ ξεινίζοντο μεταξύ τῶν θίασον πλεονεκτήσιαν. Οὕτω δρέποντο ήδη νῦν επιστρέφοντες εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν Ιησοῦστον. Καὶ αὐτὸν τὸν πρώτον, εἰς Σάραπιστον, κίρκον "Επιμελεστῶν" ἀνήρας τὸ διαδρέποντον, ὅλα επειδήσθων λόγον τῆς Ιησοῦστος τῶν κυριεύσαντος. Μόνον οὖτος οἶκος ἀκινητοποιεῖσθαι εἰς τὴν λαζαρέων τοῦ πόλεως τῆς ζωτικείας, οὐ εἰναὶ εἰς δίκαιον να μεταβούσον τὴν πόλεις των αυτῶν καὶ εἰς τὰ παντά τῆς "Ἐλλάδος". Καὶ μόνον διαν αειβασθούν τὴν ισοτάτη τοῦ νόμου τὰ παντά τε τὸ σημεῖον τους, θά δηνηθεῖν αὐθούν να τὴν επίστανται καὶ εἰς τὸ μεγάλο οχαλον τῆς Λαζαρείας.

- Αὗταί είναι τά πρόγυμνα, τά άσκα καλούμενα νά φυγοχίσουμεν εἰς τὸν δρόμον τῶν Ιεδών. Αὗται είναι όι σκέψεις αἱ μνεαποριγνόντες εἰς τὰ τεθέντα τρία βίουτά Εργάτηστα.

Δέν σπαρτιώτον βεβαίως ήδη αἱ κακοὶ ἡμῶν φροντίζει· "Αἰσχολοῦθον καὶ δᾶλον προβλήματα, ἀλλὰ τούτοις διαφέρει τὸ κατ'" ἡρὶ κεραυνοθεάτερον, τῷ τῆς Κονιόνης ἀδειούμενταῖς τῇσι παιδείαις. Οὐ μόνον μαλάκης καρπάθος ὁ δάπτων, ἀλλὰ καὶ ὁς σπαρτιέων τοῦ κονιονικοῦ συνδέοντος πρέπει νῦν γίγνεται καὶ τοῦ ποστοῦ τούτου ὅμοιον νῦν ἀντονομάζεται· ἡ μάτωσις διαδημόρφως τοῦ ποστοῦ τὰ δίκονα αἰτήματα τῆς κονιονικῆς. Δᾶλον πρέπει καὶ τὸ σύνολον τῆς νέας τοῦ διανοτητούσης εἰς τὰς κονιονικὰς ἀνάγκας τοῦ πορόντων. Πρέπει κατά συνέπειαν ὅμιλον τὰ δρόμοιν ἔνος ἀκάστου νῦν εἶναι ίκενα, ποὺ χρειάζεται καὶ κονιονικά, δᾶλα καὶ τὸ σύνολον τῆς νέας γενεῖς νὰ προσέρχεται τὴν κονιονικήν την εἶδος, πολύτεπα καὶ ποστητα τὴν θύη, ποὺ δένεται νὰ ἀποφορθεῖ ποινὴν καὶ οὔτε ποτέ.

Τόποι πάραν συνέβησαν έχει ήδη μίλη οικουμένης τάξης να συγχωτήσει Περιφέρειαν μέχι αποκομιδών τας γενέμας ουσ. Ήγειρουν νέα κλουστεύθημα όπου την πείσουν Σας. Ήμεις ίδι άλλοι θύμησαν προτίμως να Σας μεταδώσουμε την απόδοση τρόπου λειτουργίαν και δημιουργίας ταύτης Κέντρου και άνθρωπων θά

καρποθέματαν ἀπὸ τοὺς λόγους σας, θὰ σᾶς μεταδόσουμεν ὡς ἀντιπροσφοράν τὴν πίστιν μας εἰς τὸ μέλλον τῆς ἡλικίας πολεμίας.

Ἐλλήνες ἐκκαθητικοί, μάτι δεκτῆται ἄγνωτα ἴντεσσαμεν.

Ἐπιλέξουμεν μὲν αἷμα λίρων τὴν νέκτη μας, μίαν πάντοτε. Ἐπιεύσουμεν. Καὶ ἀπὸ την νίκην μας ἀπεκούπεσσαν μάνον τὸν κόπινον, διος πάντοτε.

Ἐπιεύσουμεν τὸν δυνάν τοῦ οἴκας τας Ἐλλήνες ἐκκαθητικοί καὶ κατούμενοι ὅπερ νὰ τυχέσσουμεν τὸν δύναν τοῦ λόρδοτος.

Περιθόμενοι ἀναπαύσσεσσαν ποτὲ δὲν ἔγνωσσαμεν καὶ οὔτε τάρε θὰ γνωσσαμεν ἡράς οἱ Ἐλλήρες.

Σίμων λαὸς δακτυλικοί καὶ ἀγνωστικοί, σκληροὶ διποιοί οἱ βρέφοι τῶν πουντών μας, λεγχοὶ διποιοί ταῦτα μελέται τοῦ πελεγοῖς μας. Ἀλλὰ τὴν σπλένδοτην καὶ τὴν λεπτὴν ἀστὴν ἐξαίσουμεν τὸν δακτυλὸν διημέρην τῆς Ἰωνίας μας καὶ δρύσουμεν εἰς τὴν κορερήν τῆς λεπτούσας τὸν ώλεν καὶ τὸν ὄλυμπον Παρθενώνα. Ἐκεῖ λειτέσθη ἀπὸ αἰώνων μὲν τὸν στυγεῖον τῆς μακρῆς ἀποτολῆς μας, ἐκεῖτο τῆς ποίησις καὶ κατὰ τὴν δόξαν καὶ κατὰ τὴν δόξαντα.

Ἄπο τὸ θυραῖον αὐτὸν δέρι μόνον δὲν θὰ κατέλθουμεν δράμας οἱ σπιελεύοι οἱ Ἐλλήνες, καταβόταν μάνοι τὸ βήρος τοῦ πορόρυτος, ἀλλὰ καὶ ὡς ὀδηγήσουμεν τὰς ἐπιγενόμενάς γενεὰς εἰς αὐτόν, διὰ νὰ συνεχίσουμεν ἕιτα, εἰς τὴν κορηφήν, τὴν ἐκτέλεσσαν τῆς ὑπερτράχηλης ἀποτύχης τῆς ποίησης. Σεῖς τας Ἐλλήνες ἐκκαθητικοί θὰ δημιουρήσουμεν κρότον ἕτερη τὴν νέαν γενεάν μας. Εἰς 'Υαδίς πήνας ήδη παραδίδεις ή τροποποιημένη Πατέρας καὶ εἰς 'Υμές πάντας τὴν ἱματεύσεα. (Ραγδαῖα χρηστορρήσατε.)

Μαζί οἱ Ὑπερρύγες τῶν Τ.Τ.Τ. καὶ πρότεροι Ὑπερρύγες τῆς Παιδείας κ. Δ. Βοϊδούδης διερχόμενοι πρὸς τὸ Συνέδριον τὸν πάστορα χωρεύομεν :

Εἶτα εἰσήχη Κύριοι δικῆς μοι δίδεται ἡ εὐεργότητα ὑπὲνθύμησίος καὶ διάλεξις μοι δέρι δύος πόλεων τοὺς ἐκκαθητικούς λεπτούγούς τῆς ρύσης θεμάτων τούς ρυπαντούσαν.

Εἶταν πάντας ἀς πολεῖς Γ' Ἐλλην, ἀλλὰ καὶ ἀς πολεῖς εἰς εὐεργότητας καὶ Βοϊδεύτης πρωτολούθησα τοὺς δικαιονεῖς δικοὺς καὶ τὰς δικαιοσύνας, διὸ ἡ ἀγρίμοσθε, λεπτουργούντες τὴν κορατόραν κρατούσῃ καὶ δικαιήσῃ λεπτουργάν, τὴν τεῖς δικαιοδότες τὰν νέαν της Ἐλλάδος.

Καὶ εἶτα πάντας τὴν πεποίθαν, διετέλεσε καὶ ἡ Παιδεία ἐγένετο καὶ διάλεξις νὰ διατείχηται ἐν τῷ ιετελέσι τοῦ περιβαλλόντος προσομοιωτοῦ σας.

Ὄτι 'Υπερρύγες σας δύος πρὸ θυραῖον καὶ τὴν μάρτυραν σας, Κυριότερος δ' ὄντως μάρτυρας τὸ συνισθήματος αὐτὸν τῆς δικαιούς ἀνεργίας, ἀλλὰ τὸ δυοῖν των πεποίθαντος καὶ τὸ πεποίθαντος καὶ εἰς δύο, βλέποντας καὶ περιεργούντας τὸν προστεπάσαντον, διὸ εἶχετε κλήρον νὰ μερισαντείτε διὰ τὴν ἐκπαίδευσην τῶν νέων, καὶ ἐν ποτοῖς δὲν εἶχετε δηρά μόνον διετείχετε ἐν τῇ λοργούσῃ σας, ὅλλα οὐτε μάτι τὰ στοιχεῖα μάρτυρας, οὐτε διάλεξης μάρτυρας.

Σχολεῖα, θεωρία, ἀκοποῖα μέσα δέν ἔπειρον. Γενναιοτέρα, γυμναστικ

δοτανα ἐπίσης. Πλήθος μαρτυρῶν μίας διεπειλούσιον. Λιδεκεπιών προσκαλεῖται πάρτερον. Εντὶ λόγῳ, διεπειλεῖται δέσποια καὶ στοιχειώδεις ἐπιταλέσιος, τοῦ μαρτύρου προσομοιωτήν. Εὖτε εἰς τόπον προσθέσαμεν μὲν τὴν ἑταῖρην τοῦ μαρτύρου τοῦ πατέρος, εἰς δέσποιντα καὶ φύσιον τὸ πάσιν ἄντα δέρμα; οἱ μαρτύρεται καὶ τὸν ἐπιτελέσιον τοῦ πρωταρτονίου οἱ νεώτεροι, καὶ τὴν θυσίην οὓς προσθέτεντο ἐπιτρέψουσαν νὰ σταθῆται πρὸ τοῦ πρωτερητοῦ τοῦ πατέρος; Εἰς παρότιδον, εἰς παρότιδον τοῦ πρωτερητοῦ τοῦ πατέρος; Εἰς παρότιδον τοῦ πρωτερητοῦ τοῦ πατέρος;

Τὴν Παιδεία ἐπίκ τοι πάλισσα είναι ἀνηγναῖα σύμπερον.

Μετὰ τὰς τόσους συμφράσεις, μετὰ τὰς καταπορεύσεις καὶ τὰς δημόσιες, πολὺ πρὸ τῆς διανομοτήσιος καὶ διανομοδήμους τῆς πόλεως, ἀπόρει ἡ δημονογία παρεκτήσαν, ἡ δημονογία παρανομούσας οὐτοῖς σκεπτομένης καὶ πλέον; πολεμεύοντας, διετείχεται οὐτε τῆς δημόσιας οὐτε τῆς δημοτικής πόλεως είναι δεντρική. Καὶ τὸν παρεκτήσαν δημοπράγησην, οὐτε διακοπωτήσαν πρόσδοτος εἰς λοργάς. Ο δημιούλος καὶ ὁ λοργός.

Χρησίματα εἰς τὸ δρόμον σας ματὶ τῆς αἰετῆς πεποιθήσαντος καὶ μετὸ τῆς αἵτης πλεύσας, μαθήτης δέρι πάλισσαν τοῦ Συνέδριον τοῦ Σπετσών. Συνεχίσατε τὸ δρόμον τοῦ πατέρος προτερητοῦ.

Αἱ πατέρες ἔμεραν τὴν Περιπέτειαν μηδὲν ἔπειρον δέρι πατέρευσσαν τοῦ δημοτικού Συνέδριον σας; Βέβαιον δέρι πάλισσαν τοῦ πατέρος δημοτικού Συνέδριον σας; Μηδὲν δέρι πάλισσαν τοῦ πατέρος δημοτικού Συνέδριον σας; Μηδὲν δέρι πάλισσαν τοῦ πατέρος δημοτικού Συνέδριον σας;

Ἐπειδὴ τὸν κ. Βοϊδούδην, διὸ Ὑπερρύγες τῆς Δικαιοσύνης κ. Γ. Μελέτης ὥρισεν διάγνωσην μεταξὺ τῶν διλλων την κεφαλαιώδη σημειώσεων τῶν ωτὸν φυλέτηντον θεμάτων καὶ διεπαγγείλησε τὸ πολυανθετόν τῶν σκοπῶν τῆς συγχρόνου 'Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐν συνεχείᾳ δὲ κ. Στα., Γονατεῖς προσφέρετε τὸ Συνέδριον ως δικαιοδότην:

Αἱ ὥρισται προσωποτήτες τῶν μέτρων Πρόδρομον τοῦ Συνέδριον σας, δοτοῦ καὶ τὸν μέτρων 'Υπερρύγερον διὰ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, Εδαφούς τοῦ τόπου τῆς αἰθμαζότερος καὶ φύσιον τοῦ πατέρος δημοτικού Συνέδριον σας απειλεῖται.

Ἐγώ μη μάρτυριν μηδὲν ἀπειλέσσω καὶ οὐτε μάρτυρας μηδὲν μεμονώσω μὲ

πλούτον ένθετώρον διὰ παρεποιηθέντων τὰ λογισμούς του Συνέδρου οὐκ οὐδὲ δημιουρίαν τὰ πολεμήσαν, εἰς τὰ άντα θὰ καταλήξεται, δυνάμης δὲ ὁ πολιτικός πλούτος τῆς Χώρας, νῦν εἰστὶ βέβαιος, θεωρεῖ τὸ δίγυρον τῆς Παιδείας καὶ τῆς γραμμής καὶ επαρχίας διατάξεων, τῆς νοοτάξεως ἃς δίγυρα είναινται, μὲν τὸ μόνον πανεπιστήμιον καὶ πολιτικόν διηγευόμενον.

"Ουτοί παρηγορούσιν τοὺς Ἐπικουρίους μετά ἀπόντα, πέροι τῶν πολεμανῶν μαζὶ καὶ συγχρόνως, ἔκοψαν ἐπιτίθεται τὴν Ἑπικουρίαν οὐρανοῦ πάντοτε τὸν διαδιπλῶν καὶ τὸν ἕρεμον εἰς τὴν διατήρησην ἀνηκούοντο τὸν Ἐπικουρίον καὶ παριστοῦσιν αἰσθητή-
ματος εἰς τὸν ἑαυτὸν τὸν Τοσσαρούν ζητοῦν καὶ αἰώνιας διατελέσσοντα Ἐλληνονεμίην,
ὅς καὶ τὸ τεῖχος τῆς πατριωτικῆς ἀντοποίησε, τὸ χωρὶς ἀνέντανον εἰς τοὺς
τὸν Μακεδονὸν ὄντοτε τοῖς "Ἐλλήνων" ποτὲ τὸν προηρέτικον τὸν Βοιωτικὸν πο-
λέμου Μακεδονῶν μάρτυρα, ὅποτε, ὅποις καὶ τόπῳ, οἱ Βοιωτοί διὰ τῶν κομιτα-
τῶν τούτων τὰν προστάτους τῆς Πειραιᾶς οὐρανοῦ εἶπον, ἐκπέμπονταν τὴν
ἔπειτον τὴν "Ἐλληνικήν"; Φεύκας τοις Μακεδονίας. Καὶ διὰ τοῦτο τὰ θέματα καὶ
τόποι καὶ τοῖς μεταξὺ τῶν διαδιπλῶν καὶ ισχέων ὑπήρχοντα Ἑπικουρίος πολι-
τεύομεν, διότι αὐτοὶ ἐπέσυνθένταν ὡς τὸ σοφιστότατα ἱμοῦντα εἰς τὴν προγενετο-
ρικῶν τριῶν οὐρανούν.

Διά τούτο είναι ίδιας οιδιότητα πομπή κατά τού θλώ δαδαπωλεού πλέον, έπειδη επρόθυμοις και μαρτιούς ήτε απόνω, οι έπους συνεπάγεται μετά τών Σλαβο-κυριοποιητών, αυτό¹ δεσμός εκεί η διανοίᾳ των έπωντες μαρτι και πάντες; ούχι φαντάσιος της γεννήσεως μέσων απογεννών.

Εξηγούμε δύο; τὸ Σενέδρον σας καταλήξει εἰς πράκτικα και ἐν τῷ μέτρῳ τῶν σημαντικῶν δενοτοτήτων δημιουργία συγκριθήσει, τὰ δύοις και ἴματς θύλακος ψηπτηράζει ἐν τῷ Βοϊδῇ, λόγω θύμελον διατάξεις νομοθετικήν σύζηταν.

Μαζί θα δώρισε την πλατεία της Αθηνών κ. Λ. Μακεδόνας δημοπρέπτερος των Συνέδρους όπ

Κίνη Πρέσβης, Κίνη Υπουργός, "Αλεξάνδρος Κόκκος" Σύνταξη

Επειδή είναγκε δύο Έργα μου σήμερα, διότι το ιστορικό τούτο δύσκολο, να οᾶς φέρει ένα διάλογο χωροταξίας, 'Αρ.' ήντις τον γεωργεταρινό τον Δικαιοσύνης Σοσιαλιστικού Κέντρου, εἰς το διάστημα ήσαν την πατήση μια δίνηση, και τούς διάστους διάφορης Γεωργίου Παπανδρέου, τόσουν δύσηστης συνθετικότητας μια τόνισης από τους λόγους, επαναπάντη, λόγη σημαντικής θεωρησίας των διανοών των μάλιστα από την χωρετική διάσταση, μη τούς επόμενους λόγους, τόνισης διανοών μάλιστα περιέβαλε το μακρινό, μηδ' έτσιος δια τον ίδιον μην υπερταπειρών, ή άνοιξαν μηδε ταφεκής ουσίας επειλεν σποργής και δημόσια την ίδιαν ολεθρίουνα πρές της 'Ελληνικής Πατρίδας, την ίδιαν ωμορρούδην πατερών ή την μάρτιν διάστημα, την διάστημαν όντι διάρροιση την 'Ελλάδα και να ξεμοράζει το γόνιμον μέλλον του λαού μας.

"Αλλά θὰ μοι ἐπιφέρεται νὰ μή περισσοτέρω εἰς τὸν δεπλοῦτον αὐτῶν χρηματόν. Δὲν είναι πολλαὶ ἔβδομες; Ωστε εἰχότων τὴν παιδίν νὰ ἀντιπροσωπεύεται ἡγεῖται εἰς τὴν Εὐρωπαϊκήν Βουλήν, ήπια, καθότι δύο γυναῖκες, μάλι-

θερινέας, μποτούσιον την κατοχήσεων της Ελβετίας: διά της ἐνόσης; και τὴν
δημαρχούς δημόσιους τοῦ Ελευθεριοῦ πολιτεύοντο διά της περιφερείων; τῶν
τάντοιντον ἀλιών του. Ἐργάσαντο; λαϊσσὸν δι'-εἰκεῖ, έχο νῦν τοῖς μεταρρυθμοῖ και
καὶ σπουδαῖς μηρύσατο, τὰ οὖτα διὸς θεωτήτες; εἶμα βέβηνος; οὐ διὸς ἔνδε-
ψανθεῖν.

Ἐν πρώτοις, δραῖσι τέπερηδίναις νὰ σᾶς βεβούσια, όπως τοῦ Εὐρεπεικοῦ μήτρας πολεμηροῦ δραυθήσας ή Ἑλλάς ἀναγνωρίζεται ως ἡ μήτηρ καὶ ἡ κατεῖ παιδὸς τοιούτης ἐγνωστοῦθεν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Βουλῆν τῶν Στρατιώνγον.

Είναι ωστό περήφανος διότι το παρόν οντότητας που δεν το μέλλον, θεωρείς διότι διαμορφώνεις της θέσεως της παπιγένης με μέσον εἰς την Εθνοποίηση, το ίδιο όμως η γηγενότητα, η πειρατική μαύρησης, η άνωμαζη σφράξη και η ιερολογική κατεύθυνσης της Δημοκρατίας. Εξόργισε μανταβελέντοντα σώματα μέσα την θευματωνή της Ελληνικής παπιγένης, ή ποτέ, συμπληρωθείσαντα πότι της παπιγένης κορυφωδόταν, ματωτά την Αρχαγή βάσιν, ίξη ή ζευγάν και πάλι ο ευρωπαϊκός πολιτισμός προς τους νέους μάργανος των τάνας ελαφρύνεις του παπιγένητος. Άλλα είναι διάνυσμα αυτός ο ξερολογηθεύμαντος πόρος εύπορης επινοής που να ταρίχεται με όλους ποις την δύναμη είτε των προσδοκίες μετά την Ελληνική Βούλαδα την πάνω Αρτεμίη, ή δύοις τίσιον δραγμέτων συνδέει με την σημαντική

"Απ' αὐτήν μάλιστα τῆς μάνιψες; οὐ φύλος μίσημεν καὶ ἴμων τῶν ομαδανῶν; Εἰδίλλιον εἶναι φύλο δασκαλουμένων. Διότι, βεβαίως, πολλή, ἀπόπειρα ἔχουσαν να μάθουμεν, να μάτισμασμεν, να ἀρνηθούμεν, ίδοις; εἰς τὸ κεφαλόν της ἐπαγγελματικῆς μαρφασίας; καὶ τῆς τεγκνής ἐπανδεύσεως; μάζη τοῦς ποιῶντας τὴς Δίκαιον; Άλλοι ἔργον ἔπιπλον μοιάζουν μὲν να τοῖς δαδύσουμεν. Διότι τε γεωργικαὶ μας ποιωθήσεις μῆτραι θεάστρης ἔπιπλοι, καὶ οὐδὲ τὰς ποιῶσιν αυταῖς τῆς Ιστορίας, ως χάρης ὅσιων, εἰς ἀποτελέσματα φροντίδος καὶ ἡμεροβοφρέλεως των Εὐρωπαϊκῶν πολιτών. Φύσηι λοιποῦ καὶ θέσηι, είρηται οἱ δημόποιοι, προσπομένων να μάθουμεν τὰς ἄλλους, οἵτις οἱ λαοὶ καὶ οἱ πολιτεῖαι δέν ξένον μάνον δασκαλούμενοι, μᾶλλον τοὺς ἔπιπλους λέγει. Δεν περιέλθει δέ, ποτέ καὶ διάδοση τῆς δασκαλουμένης να γίνεται εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ποιλήν ο διε-

σης και διατάξεως την Ελευθερίαν χωρίς, οὐ καὶ διδόμοι ἄλλα μέρα, μᾶλλον τὴν θρησκογήτη ποὺ δύοπειραν πολλά θὰ ξέρουν νὰ ὑφελάμενον τὰ παπεριάτα τὰς τεχνά έκπλανευτοῦ μέσον. Ελευθερία! Κράτη καὶ διὰ τὴν λόγην ποὺ δύοπειραν πολλά νὰ συνέλθουν προσεγκάστησαν οἱ θεμέλιοι. 'Υπονομοὶ τῆς Παιδείας. Μεταξὺ δὲ τούτων γάρ, δύοι αὐτοὶ προτείνουν ρόλον θὰ παιχτὶ ὁ φιλέμενος 'Υπονομός, εἰς τὴν φοινικήν λαντόντρα καὶ τὸ εὔφρατικόν ποῖνται τοῦ δύοπειραν τούτων, δικαιος, ξέρει λαμπτούνταν. Εἰς τούτους δύολας τε οὐταγάν τὴν σπηγάκην ἀγρυπνοῦ τὸ καίματα τούτων τῆς εἰς τὴν Ελευθερίαν Βουλὴν ὃς δια εἰσηγήσθεις μου, οὐ καὶ ποὺ ψηφισθείσαν πλούσιαν της; διὰ τῶν δύοπειραν λαντόντρων ποιησάσθεις;

Καὶ ἦν αυτούπομπον. Βλέπετε, Κύριοι Σύνοδοι, ποὺν αὐτόπομπαν εἰρωταῖσθαι μέλλον διέρχεται ποὺ τὸν διεπιδεικνοῦσι, φαντασμοῦ μὲν μαρτυρικοῦ κύρων τῆς 'Ελλήσεως. Βλέπετε, πορ! διὰς τὰς διατάξεις μας; διατελοῦτας ποὺ ἔπειταν θεραπευτικόν πολλών τὰς τόσους θυσίας τοῦ Ελληνικοῦ λαοῦ. Βλέπετε εἰς τοὺς πλευτέρους διποτούλην προσθέμενούς καὶ κατείσθε. Δι' ἦρων ή 'Ελλήσης οὐτερούσιαν πλέονταί θένται ή Ελέσθηται θὰ ξελλάντην τοῦ ποιαν. Τρία γάρις φρούρια δέρνονται τῆς Ἐλληνικῆς διαγενέσεως, ἀλλὰ καὶ τοῦ τούτου πολιτευομένου, τὸν δύοπειραν, διφόρου, περιμένει πλούτον τῆς Ελευθερίαν διάλλογος ή άνθεμοντος. 'Υπὸ τὴν διάτην τοὺς λοιποὺς αἵτινας ιδούσιν ἀγρυπνοῖς οὐς χαρτεῖ, μὲ τὴν θρησκήν εἰχει τὸ Συνέδριον σὺν τῷ συγενέσιν ἀπεριάτην καὶ μὲ τὴν δικινητοῦν βεβαίωσην, οὐ μάτι εἰς τὸ πλατεῖ αὐτὸν διετρέψατο ποὺ μὲ τὰ ξεπριμένα αειτά μέσον, ποὺ χρησίμον ήνται ή Εδέστη, θὰ διεπλέσσεται τελείς τὸν προσοργούν εἰς. (Παραπομπή μὲν τοῦρα χωροφορισμούσαν.) Καταρρόμαντος τοῦ βήματος ἡ κ. Μικούζης δέχεται τὰ συγχρητήρια πλεύσαντα ή τὰν ποιητικάκιαν, ἀγρυπνοῖς δὲ εἰς τὸν κ. 'Υπονομόν τὰ περὶ αὖ ὑμίλητο καίματα τῆς Ελευθερίας.

Τοὺς Συνέδρους εἴτε ἔχωστέρους δ Πρόεδρος τοῦ 'Ελληνικοῦ Ερυθροῦ Σταυροῦ καὶ τρόπον 'Υπονομῆς τῆς Παιδείας κ. Κ. Γεωργανόπουλος:

Ἐξόρμοτον θερμός τοὺς κ. κ. 'Ογκωνούς τοῦ Συνέδρου, διάτι διὰ τῆς εὐτελεῖας προστάξεως την μεταρρύσουν τὰν εἰσιμονιν νὰ εὐθεῖται ἐν μέτρῳ παλαιών συνεργατῶν μετά φίλων.

Προσέβλεψαν οὓς πάλιος 'Υπονομής τῆς Εθνικῆς Παιδείας, ἄλλα καὶ διὰς Πρόεδρος τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ δύοπειραν ἐλεκτοῦ Τσιμέα, ὁ 'Ελληνικοῦ Ερυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος: διαρρέεται θιαστέρως μὲ τὸ Σχολεῖον καὶ τὸ Πατέλ, διὰ νὰ αὖτα μεταρρύσει τὸν θρησκόν παρεπιδομάν τῆς 'Εργαστητικῆς οἰκογένειας καὶ διὰ νὰ σῆληταισθαι καὶ τὸν ίδεον τοὺς μαρτυρούμενοι.

Ηκούσα πρὸ ὅλου τοῦ κ. 'Υπονομῆς τῆς Παιδείας διαπονθέντα ἥρκειάλιον τοῦ, ἡρεὶ πρόσταξεν νὰ στοῦν μετ' ὅλην πρὸ τοὺς κ. κ. Εκπαιδευτικούς λειτουργούς καὶ ἡράνθην βαθύτεραν Ισονομοτάξιαν, διάτι μετὰ τούτων λιποτάξιας είσθετον οὐτερούσιαν τῆς Παιδείας σκοπού καὶ μαθεούσαντα τὰ πάσα τῆς; ἐπιτέρης αἵτινας. 'Η λιποτάξιας δημόσιαν τὴν φιλοσοφίαν πάτενται τοῦ συντά-

κτονοῦ της καὶ τὴν βαθύτερην ἔπειταν τῆς σημασίας, ἢν ἦται διὰ τὴν 'Ελληνικὴν Παιδείαν οὐ ταράχη πνευματικῆς πορείας τοῦ 'Εθνους. Καὶ δέντρο διανοτάτην νὰ σημῇ ἄλλο, διότι διασκόντι σύμμορον τὴν Παιδείαν είναι ξελόγιον διδάσκαλον τοῦ Διοκτήτον καὶ βαθύς μελετητής τῆς 'Ελληνικῆς Φιλοσοφίας.

Διάνυμα δημόσια καὶ λοιπά διανομόματα νὰ είσω, διτὶ αἱ σοφεῖ πρὸς τοὺς κ. κ. Εκπαιδευτικούς λειτουργούς 'Υπονομαίαν θηρέαν καὶ παρανοίαν, τόσον χρήματοι εἰς τοὺς νέους δεδουτεύμενοι, ἔχοντας ἀποθή μία φωτανή προτραπειστότης, διὸς ἔπειτα εἰς τὸν πατέρα τοῦ 'Ελληνικοῦ Κράτους Δημοσίαν 'Εκπαίδευσες. Οὐδεὶς, δημοτικοῖς διφρεγματούσις τῶν 'Ελληνικῶν γενεῶν καὶ η πραμπρωτανή αὐτῶν διὰ νὰ νικούσθωνται τῆς Παπιδός, δρείστεντος βεβίωσις εἰς τὸν Οκτωβρίαν, ἀλλὰ καὶ πολεμούστονται καὶ πάρεστονται λέπτον τοὺς τούς: 'Ελληνος: 'Εκπαιδευτικούς λειτουργούς.

"Ατ τόφεται εἰς τὸ βλέπομενον τὸ Συνέδριον οὐς λιτοράρην αιθίουσαν, διὰ θέρητα δρύι μόνον τοὺς φρονεμούσαντας τῆς πελετανῆς γενναῖς, ἀλλὰ καὶ θεάντας, οὔτεν, φροντιστούσαντας ἐκ τῶν προπολέμων ους, συντελέσσανταν τὰ γηράτην μὲ τὸ τόπον αἴματα των καὶ τοὺς ἡρούσιους ἀγώνας: ποὺν η λιτοράρη τῆς τελευταίας διοττήρδος. Ποιλότην ἀράτη τοὺς πορθέντων ίκανούμενοντον τοῦ 1912 δραγμάτωνται δέ τοι πετυχόμενον τὸ θειόν δάσον τῆς Λιθανείας ποὺς ηπολούσαν μέχρι τούτους διέλευσαν, οὔτεν οἱ πρόστοι μάρτυρες, οἱ συντελέσσαντες εἰς τὸν διαλευματούσιον τῆς Παπιδός, διεπωτεύσθων, νὰ παρασκευάσσουσαν μέρουσαν τὴν διαδόχουν γενναῖς, τοὺς ἦντι φροντιστούσανταν μικρούς: Ήγουλόπειροις, νὰ γηράτην τὸ θέατρον τούτου παρθένον μετράνται τὸν Βορειοπαντεπικούν δρέπενται καὶ τὸν διαπλαττεῖν τὸ ισορρόπιον τῆς Παπιδός, μέσον τὸ μέσον τοῦ προβοτοῦ πορθεύοντας.

Ἄλι γεναῖς μὲν ἔπειρχε μέλλοντας 'Εθνος τὸ ὄποιον νὰ ἡμαρτεῖται τὴν ὁμοίων αὐτῶν πραγματεύσαντα τὸν δρυσανταν καὶ διαστολαν, τὸν ἡρόεν τὸν τῶν πνευματικῶν δάρηγαν. Αὐτὸν πέτρη μὲ στρινήν πέτραν Στάζο Στάζος ἀγάπης ποὺ τούλινος συνεργάτης ποὺ τούς τεκτότερους εἰς ενοτάδης ποὺτερούς μαζί φωτείνης καὶ θεόδοτον διὰ μέλον τοῦν τὸν 'Ελληνικής Παιδείας τούς νέους λαμπτερόδοτούς τοῦ 'Εθνους; μέτ τὸν ὑπερηφένταν τοῦ περιγράψη, δοτεῖ τερματίζοντας δέσμουν τὸν 'Επαναστήτην μὲ τὸ πατέλιον Μαραθωνούς δημόρους «Νενικήματος» (χριστορέματα).

"Ἐτελεῖ δὲ κ. κ. Νομ. 'Ελληνικόπολος, 'Ακαδημαϊκός καὶ Καθηγητής τῆς Παιδαγωγίας ἐν τῷ Πανεπιστήμῳ 'Αθηνῶν, ἔκπρεπτο τὸ Συνέδριον μὲ τὰ κάτια:

Εἰσηγούστον τὸν κ. 'Υπονομής τῆς Παιδείας σκοπού τοῦ Συνέδρου τὸν ἔπειρονταν. Εἰσηγούστον τὸν κ. Αντώνιον 'Εκπαιδευτικού Συμβούλου, διάτοι

έργωφησε τὸν λόγον καὶ μᾶς παρέδι τὸν τὴν ἀληφάτην νὰ χρησιμεύσῃς τοὺς συνηθισμένους ἄδει κ.κ. 'Επιθεωρητής τῆς 'Εκπαίδευσης; τῶν δοκίμων οἱ πλευροὶ ὑπῆρχαν μεθηπτοὶ μην καὶ τοὺς δοκίμους μετὰ συγκατήσθως ἐπετρέψει.

Πρό τονιού πρόσφατη έκδοσίου προσώπων, καίσαρεν θά πήρε το καθετόν μέσον πρὸς βελτίων τῶν ἀπειλεύοντων ἡμῖν, προγράψαν. Ἀπῆγεν δὲ μεταποίησεν, καὶ τόν εἶχον διάνυσ, ὃ πρόστιν πράξεις θὰ ήταν νὰ συγχρόνη τὸ οὐρανὸν τὴν Ἐπιθετικὴν τῆς Ἑπιθετικῆς ἐκ προσώπων περιπομένων θεματικῶν, νὰ δέσει εἰς τοὺς Ἐπιθετικούς τοὺς ἀναγνώστας θεράπευτας, νὰ λύσῃ τὰς γειτονίας τοῦ δικαίου τῆς τραπεζικῆς καὶ παρόπληττῆς αἵτιος ἔλευθερων δράσεων τῶν τὴν ἐλεγχὸν πότερης τῆς Ηούλαις. Εἶπε δὲ βέβαιον, νὰ διπλωμάτην μεταποίησεν πάντα τὸν πρόσφατον λόγον προσθέσαν. Λόγιος φροντὶς, διὰ τῆς μεταποίησης τοῦ δύναται νὰ ἔπειταισθεντος. Οἱ Ἐπιθετικοίς εἶναι η ψυχὴ τῆς Ἑπιθετικῆς. Σημεῖοι Ἑργοῦ τὴν ἐπεργασίαν νὰ εἰσιποτενούν εἰς τὴν διδούσαντον πεπτιλέλλων Ἐπιθετικῶν, θὰ λειτουργήσῃ πρεσβύτορος καὶ διδούσαντος, ταύτην τὴν ἐπιδρούσην νὰ τὸν ἐλέγχον ποιεύσῃ Ἐπιθετικόν, δύναται έτοις δραχμές χρόνον νὰ ἴσποιται διάφορης ανωμαλίας.

Ο δῆμος τῆς Διπολεῖδας; τοῦ Ἑλευθεροτρίπητος
του καὶ κενά της Ἐκπανθετικοῦ Οργανισμοῦ νόμος
αὐτὸν σχεδιάζει νὰ δημιουργήσῃ αὐτὸν τὸν ὑπό^τ
αὐτὸν σχεδιαζόμενον νὰ δημιουργήσῃ αὐτὸν τὸν
Αὐτὸν θὰ τούτην τοῦ ἐξανθετικοῦ αυτόρυθμος; τῆς περιφέρειας τοῦ, οὐας εἰ-
νὴ; Ἐξανθετικός, ή Οὐαγρέτης, ή Κονιώτης, οὐ θὰ τὰ περιφέρεια τοῦ δρόμου
ἐξανθετικού δρόμου, ηδη φωτιά άστρος, ή τὰ τούτου μεγαλύτερον πρὸς έναντιαν
και θρησκευμένον συνεργάσεται και θὰ καποτείη αὐτὸν συνιδήσεος συνεργάσεως
των σραγίδων. Αὐτὸς θὰ καποτείην ίντι συνεργάσεως μετα τῶν παραγόντων τούτων,
ώστε τὰ σράγια τῆς περιφέρειας τοῦ να στεγάσουνται αὐτούπλιθα δεδομένα,
δεδομένα δει τῶν Διπολειδῶν πολιτηγμάτων, δικτυωτικού δρόμουν, πετανῶν,
πετανῶν και λιπαντικῶν μέσων, μίαν Διπολειδήν πρὸς καποτείαν λειτουργίαν ἔνος
σχεδίου.

Τό απειδεσμάτων δὲ πάγιον, ὁ Ἐπιθεστηςίτης είναι ἔκεινος; δοτες δει τοι παραδίδειντος τους την ὀδηγίαν των, τῶν αιρεψιών των ου θα πάρῃ ἀρχόντων τοῦ φρόντιαν τὴν διδάσκαλον καὶ μᾶκτοντος αὐτοῖς εἰς τὴν ἐκτέλεσαν τοῦ ἑρῷον λύγον τον. Εἴτεγεις οι διδάσκαλοι, οι τελοῦτες δὲν δέινος Ἐπιθεστηςίτης; Η ἡμασια παρέργη αἱ ἡμές πλέοντος παραδείματα δεινόντα, οι διδάσκαλοι, τελοῦτοι αἱ ὄποι λιποθεατήσαντο, δένταντο νι τόποντον οι βραχεῖ πλευρῆ μεταπέμφουν. Αντιθέντος δέ, ἐπιθεστηςίτης μὴ λιποθέντο; εἰς τὸ θύρος τῆς δέσμων του οι διαβόλοι ἀλεύσαντο τον ήταν αὐτὸν διδασκαλόν. Ο τερατός οι μόνοι διατείνονται ν παρέργη θεταῖς επέδειν τοις ιδίοις βεβίσιον τοῦ λύγου τον, διλλ ὑπάρχει φόβος; και ν παρέντη τὸν ἐπικροτάντη ήταν αὐτοῖς ζῆται, ν ἀναύστη τὸν δρόμον τῶν προσδεμάτων σταχειών και ν διατείλη τοις παραδείματονταν.

Поязъ засяда въ лукъ бълг. засядъ. Тънчевски, ѝп. ѹ. засядъ. йасадъ

καὶ οὐδὲν οὐδὲν καὶ οὐ περισσεύεται· εἰ μόνη τὴν ανθεκούσην λεπτομηγίαν τῶν ὡρῶν σογιάλων, ἀλλὰ πρέπει νῦν ἀπεκτιναῖς πολὺ εὐθύνουσαν, μόνη πάσῃ τοι σογιάλων μήπερ τῶν παιδίων καὶ πρὸς τὰ κάτω καὶ πρὸς τὰ ἄνω, δύσιν καὶ ή μάγνη τοῦ άνθρωπον δέν περιβάλλει πάσῃ τοι χρόνῳ τῆς πρώτης φοιτησίας ὑπέρθινον εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ δέν περιβάλλει πάσῃ τοι λόγειον τοῦ σογιάλων μόνη πάσιν.

Ἐν προτάσι, ἡ μέραμνα πρὸς Δημόσιην τῶν παιδίων πρέπει νὰ ἀρχῇ ἀπὸ τῆς πτυχῆς τῆς γεννήσεως αἴσθησην. Είναι δὲ κριτικώσατος διὸ τὸ μέλλον τοῦ διηγέροντος, τοῦ τὸν δύον πίστην αἴσθητο αἱ περισσότες τῆς δραστηρίας καὶ τῆς νεαρότητος ἡμέραις αἴσθησι, δύοτε καὶ ἀπότελος τελείων περιποιητικῆς δέξιάς του σωματικοῦ καὶ τοῦ φυγαδού περιπομποῦντος. Κατὰ τὰς περιποιητικὰς θέσεις δέται τὰς δύοτεις τῆς ομαρινής τους ταπετωτάσσους καὶ τοῦ γυγναῖοῦ που βίνται καὶ τὰ ὑπέρβατα τοῦ γραφείου προστακτήσουν. Αὐτὸν δέ επιδιέλλεται ἐπιστημονικὴ ψαρευματίνης τῆς φυσικῆς ἔξτηλης τοῦ ποιεῖ, εργασίας καὶ ψυχής, κατὰ τὴν περίοδον τοντήν καὶ στρατηγικήν εἰσπίπτειν τὰς δύοτεις θέσεις δέξιάς τους. Είναι δὲ ἀμφορεύοντας ἡγεμόνων σχετικά ἐπιστημονικά δύναμα καὶ τεράστια αἱ δύναμεις τοῦ πεποιητικούν κομοῦ καταβολίμενα προσποιήσθαι πρὸς δύοτεν Δημόσιην τοῦ βρέφους, τοῦ γνησίου.

“Ημεις δεσηγγάδες υπολειπομένηι προμητευτας και εις το ζήτημα τούτο. Διότι να λεγθῇ ανευ ουντάρια, μηδ έχουν ἐγκαταλείψει εἰς τὴν τάξιν των βούρκων τον τὸν νότον. Αρεταὶ τοῦ σὸς εἴλον, καὶ οὐδεμίαν φροντίδα λαμβάνουν προς αποτέλεσμαν προπορευεσθην τὸν προσώπουν ξεῖναν, τούς ποιναὶ διαλαμβάνουσι τὴν δημητρίαν τῶν παιδίων κατὰ τὰ περιόδους ταύτας, τ.ξ. τῶν μαρτύρων, θεοφόρων καὶ τῶν πολεοῦ φύσεων διαδεκαίουσιν τῶν ἥλκων τούτων.

Τὰ διατελέσθατα δὲ τῆς τοιμήντης μητρὸς ήρθαν εἰπον μακρά πολλάκις θάνατος.

Αὐτὸν, ἐπ' οὗ δους ἡ Ποιεῖσθαι μένεται νὰ λέψῃ τὰ διαγνωμόντα μέρη, πρέπει τούλιμάντα να διαπιέσουν τοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῆς Δημοσίας Ἐκπο-
λεκτούς, διότι ἔποιτο οὐ τὸ περιφέρεια τοῦ συγκεκριῶν καὶ διανοτῶν τὸ καίνα.
Ἀνήγειρα πρὸς τοῦτο νὰ πλεκτεῖθῇ ἡ διαπιέσουσα τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς δημοσί-
ῆς διαπιέσουσας καὶ εἰς τὴν προσολίνην περιόδον νὰ προστεθῇ εἰς αὐτοὺς
διαπιέσουσας ἐλεύθερα ἀνέγειρα, διότι ἔποιτο, προκαλέντας σὺν συναργεσίᾳ καὶ
τοὺς ὄλλους διαπιέσουσας παρδέντας, τ. է. τὴν Ἐκδόσιν, τὴν Οἰονο-
τάκην, τὰς Κονσταντίας δόρυ, καὶ τός εἰς τὸ περιφέρεια του λειτουργούσαν διαπι-
έσουσας δραγμάτων, δέχτη εἰς λειτουργία τὰ διαγνωμόντα μέρη καὶ τὴν τροπήν
πορευόμενας καὶ μεγάλων εἰών φερόντων καὶ τῶν νερών, ξεπέρασσαν αὐτὰ τὰ διαπι-
έσουσαν εἶλαν μέρη ποὺς τὸν σπουδὴν αἴρουν.

“Άλλα έπειτα μέρων δρόμος; τοῦ ‘Επιθετηριοῦ θεοῦ τὴν μεταποίησην άντεψῃ. Σήμερον δὲ θεάτρος εἶναν αὐτοὺς παῖδες τῷ ἀριστερᾷ τῶν εἰδώνων, οἵτινες αποκαλούνται επειδὸς ρώμαιοις μάλις ξερποτερίους τοῦ γούργελούν, οἷον δέ είναι τοῦ ὑπέρ τοῦ γούργου τῆς ἔμβολος τοῦ πολεμούντος σάρκα σφίγξει, οὐδὲν τοῦ ὑπέρ τοῦ γούργου τῆς ἔμβολος τοῦ πολεμούντος σάρκα σφίγξει.

τινα οι νέοι είς τὴν πονηρίαν μὲν ἀπελή μόρφουσαν, γεννικήτε καὶ ἐπουγγελματικήτε,
ἵστις ξύλινη σωματικότερος.

Καὶ μαρτυροῦσθε πόσος τὸ ζῆται πότερον καθηδέλπεται τερατία προσωπία εἰς τὴν ἡμέραν, αὐτή εἰς τὰς δύομά εἰς τὰ δύοτα ή εκεῖνοις ἀλλοιούστησαν πανομονεύοντας ἢ ποτὲ ἤραν, ταῦτα δύοτα δὲν ἔσπειραν ταῖς καταστάσεσι, ταῖς δύοις: εἰσεστὶ ηγέρης ἕτερος. Σώμαστος ἢ ἀγρυπνός τῶν ἐγγένεων ἀπεργάτης πανταχοῦ καὶ τοῦ Κρήτου αὖτις γένοντο πότε τούτο δηλώνει τῶν ἐγγένεων παντεργάτης, εὐδίδιον ἐπιτελεσμένη βεβίασμα, ιδούσαντα λαϊκὴν βιβλιοθήκην, μύριον καὶ φρεστήν, δυναμένην αὐτῷ φύσιον μέρη τουτοῖς χαρέσθαι. Λεπτομέρεια, τέλος, μηδὲν τῶν ἐγγένεων λαϊκὴ πανεπιστήμα.

Εἰς δὲ τὰ ιεράματα ταῦθα καὶ εἰς ἄλλα αὐτόματα, μναστούσεσσαν εἰς τὴν πεποιησίαν μάρρους, καὶ θύεται ὁ θεωρητος· Ἐπιθεωρητής· ἐπιτεγχωταὶ μετὰ τὰ τελεῖνα παραρρέντα, τοὺς ὅποιος ἱεραγόντα, νι· ἐπιτελέον διατίθεται εἰς τὴν πουστερείαν του.

Θα πάνταρπος άσωμη ήταν τούτη, εἰς τὸν δεύτερον ὅ. Ἐπικεφαλής δένεται να μαντεύεται μετρητὴ δρόμον. Είναι η ἐπαγγελματικὴ ἀπόλαυσις. Καὶ ποτὲ αἱ τέχνῃσιν πρόσθια λαύρωσιν παρ' ἔχει. Οὕτα ἐπιγράμματος; προσνοτάσσοντος τελεότατος τὸν σχολῆς θεάν, οὐτα κάποιον πότε δεγχούνταν τῆς ἐπιγράμματος ταῦτα λαύρωσιν παρ' ἔχει, οὐδὲ ἐπαγγελματικὴ ἀπόλαυσις αὐτὸς λέγεται. Ήδης ή κατορθώσα ή καὶ μάτιον εὔθουσαν εἰς τὰ αποδείξειν. Κατὰ τὰ λαύρωσιν δέ διενόμει πρὸς τὸν τάναγρον τούτον θέματα διεργάτων, κατὰ τὸ μέρισμα μέρος εἰς τὴν θεωρίαν προστίθενται.

Ἐνεκα τούτοις οἱ νέοι ἀρήι διέλυσαν συνθῆκα τοι μαχητῶν τοι
διδόντωναν οὐχί ἀπὸ τὰς φυσικὰς ποιοῦσι, πάλι; ὅλη ἡ Εὐεργετικὴ μὲν τοιαύτη
καὶ ξενία δὲν λαμβάνεται κι δέσσον αρότρα πρὸς ἐπαγγελματικῶν
των προσωρινῶν, ἐπλανεύεται τῆς θεάτρου ποῦ δύνανται τοι μίλως διαπρά-
σσειν κι ἀπέλθει παρενεργείαν. Τοῦ ματέλεως δὲ εἶναι μάνος δραστικά
τοι ἐπαγγελματικά κι άτακτης δέσσον δι τῆς ἀγράνης κατοι πούντι μά πού,

Καὶ τινὲς τὸ ἀπέλευθερον τὴν ἐμπειρίαν προστέλλουσιν
οὐαπεπτών μέχρι ποὺς εἰς τὴν παραβόλειν τὸν ὄφος· Ἐπιδημοσῆς. Καὶ ἐμπειρίαν προσωπειαίρουν δύνανται νὰ εἰσαγῆται εἰς τὰ ἔτ' αὐτὸν ὥραια καὶ
ἐν συνεργασίᾳ μετὶ τῶν τοπικῶν παρεργούντων νὰ θρίξουν κάτιμα ἐμπειρίασιν
διαρροήσην, ἵνα δὲ καὶ ἐμπειρίαν σημάδια ἀνθίσωσι πρὸς τὰς τοπικὰς συ-
νήδονας τὰς παρεργασίας του.

"Αργοντας εις της λεπτηνής, κατά τη μάστιγα ίναινα, διότι να αποδέξει ποσούς έκπτωσιν είναι τό πλούτον της δεύτερης της "Επανθεστροφής και πάσους επιστολών της λόγων του. Καὶ μὴ κοινότης, διότι ζητεῖ πρόμαχον μετέφορον. "Οὐαὶ αἰτοῦ τὰ λόγα, τὰ δοτά σαν άνερες, είναι συναρπάζοντας την μαστούνα ήδη πάντας αὐτῶν ήδη είναι τα διεπιστολών δι' οὐαὶ θερμουμογόνην "Επανθεστροφήν.

"Αργεῖ, οἱ ἄλλοι, νῦν ξῆραν οἴμοι παν τη γενεσίν να κερκύψῃ καὶ να προκατά της ουρανογένεσιν μάνιον των θερμών παραρρίπους του τόπου.

Εάν δύνηται δὲ τὸ ζῷον εἰδῆ νῦν ἐκτελέσθαι συστηματικόν τοι μεγάλον.

τέραν πεποθησαν, διὸ ὑπάρχῃ συντονοῦσις τε τὰς ἴρωσις τῶν ἀπειπτητῶν καὶ ποιητικῶν κοινῶν γενοῦ διόριν θεραπεῖ. Εἰς τοῦτο δέ θὰ συντελέσουσιν καὶ μὲν ἀλλοὶ συνδέσμοι τῶν Ἐπιτερρόπτων, οὐτοὶ τὸ σμαργρεῖον, εἰς τὰ νόσους νὰ απηγγελθῶσιν τὰ συνηργὸν θύρατα καὶ τὰ καρδιοπόθεαν γραμμαῖς ἀνηγράψεις, μὲν ὅπερις ὁλοκληρωθεῖσαν. Διὸ ποτὲ εὔχομαι τὸ σμαργρεῖον συνεδίουν νὰ μὴ είναι τὸ μόνον, ἀλλὰ νὰ αἴσπει καὶ ἀνάρχη παρομοίων ποιεύοντας ἐπ' ἄρχοντα τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας.

Πρότι μόνις και η Πολιτεία να παράχη πρὸς ἡμῖς τὴν τὸ μέσον πρὸς ἀπέδει-
λεσσον πούστον ὑψηλὸν καὶ παυσαλόδιον ἔργον, δευτερότουνος ὅμιλος καὶ ἐντέρων
ὅλων καὶ φύσεων. Εἶναι ἀνάγκη διὸ τῆς λήψεως τῶν πατεράλλων νοοτεκνῶν
μάρτυρον νὰ εἰσένη, ὃς εἰπον, τὴν διαυθοδόσιον οὐ, ἐπεινούσαν αὐτὴν καὶ εἰς τὰ
ἔδυμα τὰ προστολές μαρτύρων, τῆς μετωπολικῆς ἀγηγῆς καὶ τῆς ἐπεργατικῆς
ἀγηγῆς.

Πρέπει προστή να ούδε μπορείται δικώ την γουριευσιόντων και τα άλλα ζώα, το έχο της κυρίας αυτούς στοχών, μα τα ίσων βαρεύεται σήμερον και τα άλλα από αυτοπεριόριστον πολύτερον χρόνον, και να ούδε ξαρπίζει τα μεταποίευμά των βραχυπόριον προσοτήν, και να ούδε μνωνευόμενον ολοκληρώνεται, δώδεκα άτενα οιδέν ταν γενέθλια. Έτσι ούδε δέ πρέπει και ούδε παρόμοια θεωρήσεις και ούδε κρατήσει δι' εισιτήριον την παροχήν θεραπεύνη, την άγριων έποιευσάν και πιεροκολυθώναν την έργων του.

Νά ξέπτε πάνευτο έν τη διαινοία σου, ότι δέν έπισημα μέλο ξέρων ένγλιστερον και δημιουργικότερον από ίδεαν σου, ότισιν τούτο θετάλταια δεόντες; "Εκείνος; Εξέμαν δέντυται νύ ματιῇ μληθῆ ἀναμορφωτῆς τοῦ τόπου, οὐ τῷ ίδειορ έπειτε.

Αλεξάνδροι και πάλι πρός μίστιας όμης έγυροιδων γραμματολογία, τικτύοντας πλήρη εβδομάδες ή την ίκαληρότητα της τόσον αποφεύγιας Δημοσιότητής τους. (Χειροτόνως).

Η ΕΙΔΗΓΗΣ ΤΟΥ Κ. Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Κύριο Σταύρος,
Αρχηγός της πλούσιότερης πονη, σας δεπενθύνω και έγω μὲ λημφατική
χρονών θεραπευτόν. Καὶ ἡ γορδ μου είναι επινότος ή τοῦ γεγονό-
τος, ότι δὲ πρότι φοράν δέδηται ἡ επονεια εἰς ἐμόν να δημιουργόν οὐλαν
θαντὸν τοῦ ταγήν της ηπανούσεως δὲ τὰ Ληγάρια τῆς μοδιούσης πονη-
τικής πρότι και εἰς εκεῖνην ή επονειαν να δεσμούσεως ήτ' αἴτιον τῆς γρύνας
και πορτηγούσης σεσ, οι δεσοι προσδρομούντων διδού πολέμουν πεζον και διδού
τὴν πραγματικότηταν τὴν δοκιλήν ζῆται, διότι εἰσὶ δέκαν παρασφούση εἰς τὰς α-
ριστούσιν εως μετὰ τὰ δοκιλάντα τὴν τελευτανήν δημιουργίαν.

Είναι άλλως, διότι μάλιστα της απελευθέρωσής και η στρατηγική πολιτική της έχει σημειώσει μεγάλη επιτυχία στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου.

Ἐν τούταις, ἐκ τῶν συζητήσεων, ποὺ θὰ διεξαχθοῦν ὅλη καὶ ἐκ τῶν πορ-
οράτων, ποὺ θὰ προβλέψουν, προσδοκοῦμεν δράσην καὶ ἐκ τῆς δροθεάς, θεού,
τούτους φυδόποιος καὶ ἐκ τῆς ἑλληνίμητος προσθήτους των πρός ἐπίλυτους καὶ
πορτακήν ἐφαγούσην,

Ἄπειρονόμονος πρὸς ὥντας θεορῷ περιττὸν νῦν ἔδρα τῆς σημεωσεών τῶν
σημειώματος μὲν τὴν ὄγκιναν τοῦ μαθητοῦ καὶ τοῦ διδασκαλίου προβλεψάντων, τὰ
ὅποια προέπειν νῦν στεγάσηται τὸ Σενέδρον. Τὸ γεγονός, διὸ τοῦτα προτετέθη-
σαν εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἐπεγγένεσος, ὅμιλοι ἀρκούντων περὶ αὐτῆς. Διότι εἴ-
νον εἰς πάντας νομόν, διὸ Ἐκσιδεντονούς χαρᾶς ὑπατεῖς μαθηταίς καὶ ὑπατεῖς διδα-
σκαλίους δὲν δύνανται νῦν ὑπόπτες ἀσέλετοις καὶ τῆς ἀπὸ θύτης ἀπόφοιτος σημα-
σίας, ποὺ ἔχει ἡ ὄγκια 1.200.000 μαθητῶν.

Κατὰ διάρροους πρὸ τοῦ πολέμου ἐπούσα; καὶ εἰς πολλὴ δεύτην Συνέδρα
Ἴχη ἔπειστον καὶ μελέτην ἐδέσθη τὸ πρόβλημα τῆς ὄγκιας τοῦ μαθητοῦ, διότι
τοῦ πολεμοῦ, τοῦ μαθητοῦ, πάντοτε καὶ εἰς τὰς τάξιν χαρᾶς συνεπεινής ζητη-
ζεῖ τὴν κακήν γράμμην, τοῖς δρομοῦσιν ἐπιστέμνοντος καὶ κραυγαστούσος πορφύρων,
οἱ δύοτε δὲν δύνανται νῦν τὰ μελέτην, νῦν λέγονται καὶ νῦν ἐπαναπούντον
τὰ κατέληματα πρὸς προστασίαν τῆς προσγεγένετης τῆς ὄγκιας αὐτῶν μέρους.

Καὶ εἰς τὴν χώραν παρὰ πρὸ τρεταῖς συνεντεύθη μὲν πολλὴν ἐπευρέσθαι τὸ
Σενέδρον «Προστασία τοῦ Παιδιοῦ θύματος πολέμου» μὲν τὴν προτελευταῖν
τῆς Ἱαπωνίας Ἔπικρατεῖσαν καὶ στηματοῦσῃ τοῦ Ἐδονού Πανεπιστη-
μίου. Εἰχον τὴν τιμὴν νῦν συμπεπλέξουν δὲ μέλιτα τῆς ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς
τοῦ Σενέδρου ἴμελον καὶ δὲ εἰσεγράψησαν τοῦ θύματος «Προστασία τῆς μαθητικῆς
ζητησίας». Πέραν δὲν, ἀναρρόπη, διὰ τὰ ἀπετέλεσματα τοῦ περὶ αὐτὸν λόγος
Συνέδρου δὲν ἀπέβηται, καὶ διεπέμπεται, καὶ δὲ μίλους λέγουσας, ὅλα
καὶ δύον ποὺ κοντὸς παρενέπουν τὰ γεγονότα τῆς διπτυχίας, τὰ συντεραπεύταντα
δέλπισματα τῶν χρώτων, τὰ δύον δὲν ἀπέτρεψαν νῦν προσχθόντων εἰς ἐφαρμογήν
τὰ διπολεμάτην τότε ὅπο τοῦ Συνέδρου μέρους.

Ἐσ' δον λοιπὸν τὰ διπολεμάτην τῶν ὄγκων τοῦ μαθητοῦ καὶ τοῦ πολεμοῦ
ἐν γένει ζητήσαται ἔργον ἐπιπλέκασθαι συντριβὴν καὶ ἔργον ἐποδεκατήν λέ-
σιον καὶ μέρους πρὸς προστασίαν καὶ προσγεγένετην αὐτῆς, τὸ ἀπετέλεσμαν τῆς
σημερινῆς μηνιεργίας δὲν θὰ είναι, θεοῦ, καὶ δὲν ἀνεπάρσηστον, δὲν δὲν εἰσε-
γετολήμησην δὲ τελευταῖς πόλεσιν, μὲν τὸ γνωστόν εἰς πλάνους συνεπεινάς εἰς βα-
ροῖς τῶν πολιτῶν τῆς μαθητικῆς ζητησίας, δὲν δὲν είσον μεσολήμησην τὰ γεγονότα
τῆς κομματικῆς διπτυχίας, ἡ ἀρεταῖσας τραγῳδία, τὰ δύον ἔχονταν δὲ
λοιπὸς ποὺ μὲν τὸν Δεκεμβρίου τοῦ 1944 καὶ ἐπειδήν καὶ τῆς δύοτε αἱ συνέ-
πιπται μάζητοις, ὡς φυσικόν, τραγικότερην εἰς βάρος τῆς συμματικῆς καὶ φυγ-
νῆς ὄγκων τῶν πολιτῶν μὲν.

Ἐάν λοιπὸν καὶ μίλους χώρα, ποὺ διεστήσανταν μόνον τὰ δύον τοῦ πολέμου
καὶ τῆς κατοχῆς, διπτυχίασιν καὶ δὲν ἀντιτεταμένοις δὲν μίλους δύον χρό-
νον προβλέπεται προστασία πολέμου θύματος πολέμου, ἀνελόντων σφαγεύσαντος
τὴν δοκιμασίαν, τὴν δύον ἔκστατη δὲν αὐτῶν ὑπάστη, εἰσοιλούντων νῦν τὰ φα-

τοσθή τις ποδον διπολεμάτηρον καὶ σοβαρότερον προβλέπει ποὺ ἔμεν τὸ πρό-
βλημα τῆς προτετέθησαν τοῦ Ἰδαίου πατιδοῦ, τὸ ἔποντες ἔνδοξες θέμα δη-
μοτον τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς, δέλλα καὶ τῆς κατάρας τοῦ στηματοπειροῦ,
τοῦ συνδικατοῦ πολέμου πρὸς τὰς Ἀλαζίους τὴν ἔλλαμψιν τῶν διπολεμάτη-

Εἰσόργουσαν ἡδη εἰς τὸ θέμα τῆς εἰσηγήσεως ποιῶν.

Καὶ ἐκ πρότοις ἑξεντοτῶν, ποὺ ἡ σημερινή ὑπατική κατάστασις τῶν πολ-
εμών τοῦ πολέμου προβλέπεται διάγραμα ἐστὶ τοῦ πολεμού αὐτοῦ
καὶ ποιο τὰ ἐπειλεκτικῶν προβλέψεων πρὸς τὰς ἀρχαὶ λέγουσαν μέτρα, ἐν σχέσει πάντων πρὸς τὰς
διπολεμόσιες πορφύρας πολέμου δημόσιαν, ἐν τῷ διατάξει τοῦ πολεμού αὐτοῦ ποιῶν
τοῦ πολέμου, διὸ τὴν πολεμούσαν πολιτικήν πολέμου ποιῶν μέτρα;

Α. ΗΠΙΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Οσον διφορά τὴν κατὰ τὰν παροντανά χρονικά περίοδον φυγεῖντι κατέ-
στανταν τῶν πολιτῶν τῆς μαθητικῆς ζητησίας, δέν είμενον εἰς δύον τὸ πρό-
βλημασιανούς πολέμους, μέτρα καὶ νῦν τὴν πλειονότερην δὲν δρώσιν. Καὶ τοῦτο,
δέν καὶ δέλλη τὴν διαρρέουσαν εἰς τοῦ πολέμους καὶ κτενέσθητις δεκτοτάτων
δέν δηντοτή συντετακτική σχολαστική δρεννα πρὸς ἐπαρχίασιν τῆς ὄγκιας
τῆς καταστάσεως: πλου τοῦ παθητικοῦ κύρωσαν. Λέγοντες δὲ συντετακτική
σχολαστική δρενναντινή εντούσην τῆς καταστάσεων τοῦ πολεμοῦ δελτίους ὑγείας
πλου τοῦ πολέμου, διὸ τὴν δύοτε είναι δυνατή καὶ διπράση μέρουσιν
επικαρπεύσανταν καὶ δὲ μόντας εἰσεπεινή στηματοπειροῦ ποιῶν. Η Σολαρική
Υγείας δὲν διδέσθη, δὲν διδέσθη καὶ σωμαῖσιν οὔτε τὸ θέμα τοῦ πολεμούζο-
μένου όπο τῆς σχετικής πονοδοσίας σχολαστικοῦ προσωπικοῦ, οὔτε τὰ παπ-
τούμενα όπο τῆς πονοδοσίας πολέμου διὰ τὸ δέσμον τοῦτο θέματος, διὸ τὸ 1.200.000
ποιῶν πολέμου, διέσθησαν καὶ τῆς μαθητών δέν δηντοτή σχολαστικών καὶ
τελευτεύσανταν.

Πορ' δέν δικαίωτα, δέν είμενον εἰς δύτεια τῆς δημοτικής καταστάσεως
τῶν πολιτῶν ποιο τὸν εν τῷ συντόνω θυμοπούλειν, διότι αὐτὴ προστάτης καὶ εἰς
τὴν πολιτικήν πορφύρησαν καὶ διπλάσιαν, δηλαδέ, ποιῶν εἰς εἰρίσεσθαι εἰς καθητη-
ριήν δημοτον σχέσειν μὲν τὸ πολεμοῦ τῶν σχολείων, εἰσθε εἰς δένταν καταλέπτων
παντὸς δέλλου τὴν γραμμήν. Εἰς δέλλου, δημοτικά σχολαστικοῦ δρενναν
ἔχουν τίνα δικαίωτα σχολαστική δημοτοποίησιν νῦν τοῦ πολεμοῦ, διότις π.χ. ἐν
Ἀθηναῖς, Πειραιῷ, Θεσσαλονίκῃ. Πάτραις, κλπ. καὶ δέν τὰς διπολεμάτης αὐτής
διπολεμάτης δην διεπέμπεται τὸν πολεμοῦ πορφύρασιν διεκβάλει τὰ σημεῖα τοῦ
πολεμούζοντος, διέσθησαν, ειπωμένας κλπ. Διπολεμάτης δέντος πλορεφορίας
δέν τὰς δηράτες τῶν πολεμοῦ ποιῶν δέν δηντοτή σχολαστικών καὶ

με την επαγγελματική του προσωπικότητα Σχολής! «Υπενθυμίζει και τη δέσμη που έχουν τον LKA., της οποίας τα προϊόντα μακεντεύουνται είτε το Σύνδεσμος «Προστασίας Παιδιού Θήματος παιδίμων». Αλλά θα σας άναψε φέρεται μετ' άλλογν και τα προϊόντα των γεννητών δρεπανών δεν είναι τα μελλοντικά γηρασμένα. Είναι τα γεννητά μάτια, οι θεατές δεξιά της έξοδου που παρατητικούν.

Σχετικά με την νομοθεσία των μεθόδων από της ιδέας των πολέμων και έντεκα παρεπηρήμη μεριών απήγνωσαν βαθύτερα και νομοθετώντας, λόγω των ενδιόνων υπό αιτίαν συνθηρά. Τουτά δημιούργησαν ή όπωστερος, ή φυσικά και οι νεφελοφρύγιοι διαποντώντα κατά πρότον λόγον και έπειτα η Πονοκαία και τά διαμερίσματα νομάσθηκαν. Όπως δηρού τα λαούδια νομάσθηκαν δέν είχαν δίξις λόγου απόδυνασθενες, πειλονέστι διό τά διαμερίσματα συνθήκης διαβάστων, συσταύτευσες πλήρησμον κ. τ. δι. διερμέτερο μεγαλύτερα νομάρχητα και θηραμάτης.

α) *Τηνοσιαράδ*. Οθόνεια μαρφαλία, δια την οποία ποτέ, εν αντιθέσει με την περιοχή της καταβύθισης και δεγχερίας, δηλώσει το κέρμα απονομής της πάντα αναμνήσιν, που παρουσιάσειν ή δηλώσει την μαρφαλία κατά την διάρκειαν της διάρκειας του πολέμου και λεντερών δεκατετούς περιοδού. Ήδη είναι γνωστόν, κατά την διάρκειαν της παπούζις εἰς την χώραν μηδεὶς ή μαρφαλία τροφής μερικὲς υπάρχει μερικὲς πάντα μόνις διανεγκρίνει σε 700 αράχθους θεριδία, ειδο το 1/3 διάρκειας της καρκινούς, ίδιας δι εἰς τη μαρφαλία δεκάνια μέρτα και εἰς τὰ μαρφαλεύματα γήρανσης και δηλαντής περιοδού. Κατά δη λοιπούς περιόδους παρ- θηλίνη πόσοποτες και ποιητικός, δεδομένου ότι Ελεύθερον τα διαπομπήτηα διά την δραστηριότηταν την αποδεικνύει πολυάριθμα, όπ. π. τα λίστρα ζεύχων και τα λιστρά και τα φυτικά δίκαια λεπτομέρεια.

"Αλλά" έπει το πρωκτόμαντον δὲν θέμαται αι σπερματίς τοῦ καλλίδρουν και της κυπρίστης. Επεγκατέβαθεν ποτε τη φύση τελευταία χρόνια της άλλαχντος ταραγήδιας τοῦ θνητού ήταν τοῦ αυτοκράτορα, με τις 100,000 τῶν προσφύγων, τὰς πυροπλήρεις τῶν ξύριστων, τὰς παραποτάσσεταις τῶν φρούρων επέδημοι, τὴν δοκίμην διατάξεων τῶν ξύριστων, τὰς παραποτάσσεταις τῶν φρούρων επέδημοι, Καὶ οὐδὲν πιστόν, ή τοῦ πρωκτόμαντον κατάταξίας θειανδρίαν, οὗτος εἰς ιαντούρας ήδη πλεύσας νῦν πιστόσθων τοῦ πολέα τῶν αποικίων μὲν ιαντούρας πιστόσθων.

"Η γενομένη μεταξύ παρθητῶν θρυψα θηροῖς εγκλιματίσουσα δεῖ τὸ ἄπ-

φετος αντης. Εξημερωθησαν 13.235 μαθηται δημοτικων σχολειων ήλικιας 7-15 ετων και καθημερινωσαν καθη' ήλικιαν και φύλον οι μάεις δροι βάρους και αναπτύξιμος.

Τά έκ των άνωτέρω σωματικοτήρων ξεχωρίστηκαν και ίδιωτερά; ή έπειτα
για τον διαποτόματος, αι λει τών νεούσιλλων μας παραπέραν, αι άποια
παπούσιων την διά ίπαν τις έποι πάνω τον διαποτόματος και το γεγονός,
την ούτη κατά τη διάρκεια της θητείας των Λαζανούσιων, λόγη της αυλής
διαποτόματος, την διαποτόλαν και ίντανουσιν χαρτοσάνα ελέγχουν
των λεπτογραφών και συμπλήρων την αύξησην των και πάρω του θεού Έπους
Ιεροδικούντων, νεαρών, λέγη την δομητική Επίδουρην των ωντοτάτων δια των
πατημάτων της μαθητικής ήμιτον. Και δέ οντωταί λόγη ν Δημοσθένης, διε
η ποράδης τούτων θά ηποκέφη βαθμώσις, τη βιολογικήν ιδιωτικότητά
γιας και.

Έναν πρωτόπομπος οι υποστηθέμενοι μαζίται ωπλογύρισαν εἰς 20%, περι-
ποιώντας την από τις τάξις της Μάλλιας χώρας, μετά τα πλέοντα και τα γεγο-
νόντα διά γένεα της τελευταίας δεκαετίας, διότι να υπολογίσουν την πληθυσμό¹
είναι 50%, ειδίκευτα περιπτώσεις διατηρούνται παραπλευράς της χώρας
της 70%, και πάλι. Η σημασία δε το γενοντός μετανάστη είναι πολλής.

Ἐπεὶ τὸς ἐμδόσεως τοῦ ἀνατολικοῦ διὰ τὴν εἰρήνην προστρέψεως,
Ἐπεὶ τῆς ἐμδόσεως τοῦ ἀνατολικοῦ διὰ τὴν εἰρήνην προστρέψεως τοῦ
ἐπιδοὺς, διαφέρουσας ὡς συνεκάσισθαι καὶ τὴν γενικὴν ἔμμετρην τοῦ ἀ-
νατολικοῦ τῶν πατέρων, τὴν αὔξησαν τῆς νοσοφρέσεως τοῦ, τὴν ἐμβάθυτον
παραχωρῶν πλάσμαν καὶ νόσον, τὴν αὔξησαν τῆς θηραπεύσεως.

β) Φυτισίσιος. Εἰς ἡλια τὰς χώρας, ποιὸν θεοπαθεσθαις ἀπὸ τὸν πόλεμον, οἱ λαοὶ διεποιήσανται τὴν σωφρόνην αἰδησίην τῶν περιεργῶν τῆς φυτισίσεως εἰς τὴν αὐδικήν θύελλαν, οὐκαντὶ μολοθρεῖα πρὸς παντὸν εἰς τὴν ποιητικήν καὶ ποιητικὴν διενόσκουσαν τὴν τροφήν. Πανεργήσαντας ἐπιστρέψαντες παυλῶν εὐελπίων ἀδενοπάθειαν, οὐ συνθετάσαντες μὲν ἀδειρίσιαν βροτείων τετρανταριῶν φυτωτούσιν. Αἱ αὐτῇ πανεργήσατες ὄντων πατέρες Ιησοῦν παντὶ τῆς Ἑλλάδα. Οἱ παθητικοὶ καὶ Χριστὸς βάσις τῶν εἰς τὴν Πανεργήσιαν πλεινὴν παραπτηρίδον τὸ πορθέοντες δειπνοποθεσθαις τὴν φυτισίσην μόνονται εἰς τὴν πορθὴν πακτωτὴν θύελλαν.

Κατά τὰ δύο τελευταία έτη μὲν τῆς μάθησον τῆς πικροστικογραφίσμεως δύοις Φρεγώ ερεβεὶς ἀραιογόρης ἐπιτίθει καὶ εἰς Θεσσαλονίκην, διεπιστέλλει αὖτις τρίσημον ἀνατίθεστον ἢ μετ' ομαντική αἰθήσεις τῇ; ἐκ φωτισμούς νο-
ρθότερος εἰς τὴν παντοχεῖτην ἡμέραν.

*Αναφέρω σχετικούς δριθμούς:

Κατά τὸ 1948 Εγχέδωμαν ἦν Ἀθηναῖς 8.927 μεθύσαι διην. σχολείου, επιστρέθησαν δὲ 82 παραπότες φυλακισμένοι πνευμονικῆς, ήσοι εἰς ποσοστὸν 91 %. Τοιοὶ πότοι ήταν μεθύσαι αὐτῶν Ἰννεύσαι τὴν νόσον.

Κατά τό Έτος 1949 ήταν σύμμετραν 27.082 μαθητών δημοτικών σχολείων, περισσότες από τους οποίους 154 ήταν ποσοστό 0,68 %.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ κατά τὸ ἵστος 1947 ἔζητοι θρησκευματικοὶ 20.562 πιθανοί διοικ.

σχολίουν, με περιπτώσεις φυματίωσης; 194, ποσοστόν 0,94 %.

Κατά τη δροσή 1948 έκτασήθηκαν 13.675 μαρτηριαί περιπτώσεις 95 φυματίωσης, ποσοστόν 0,69 %.

"Ήτοι έναντιον έκτασήθηκαν ένα 'Αθήνας' και Θεσ/νίκη κατά τα έτη 1947, 1948 και 1949, 70.195 μαρτηριαί και διεπιστρέψαν 'έκ' αιτούν 925 πρεπτώσεις ανευμονικής φυματίωσης, ήτοι ποσοστόν κατά μέσον δροσ. 0,74 %.

Πρέπει νά εσδιάνερα, διότι τό 1948 μεταξύ των έκτασήθηκαν 8.927 μαρτηριαί ένα 'Αθήνας' δεσμοτήρησαν και φυματίωσης ίνευ κλινικής ομιλούσας 187, ήτοι είς ποσοστόν 1,8 %, κατά δό το 1949 έπι των 27.032 έκτασήθηκαν εύ-σφραγισμένα 581 περιπτώσεις φυματίωσης μεν κλινικής σημείουσα, ήτοι είς ποσοστόν 2,1 %.

Πρός έκτασήν των μαρτηριών άσχετην πρέπει νά είναι γνωστό, ότι τό διαπεισθών έιναι τῶν ίδιων μας μαρτηρών ποσοστή φυματίωσην έναν θεραπεία και φυματίωσην ίνευ κλινικής ομιλούσας 187, ήτοι είς ποσοστόν 1,8 %, κατά δό το 27.032 έκτασήθηκαν εύ-σφραγισμένα 581 περιπτώσεις φυματίωσης μεν κλινικής σημείουσα, ήτοι είς ποσοστόν 2,1 %.

"Άπο τού 1948 κατά τής νόσου έρχεται έκφρασηδένευν παρά τον 'Υπονομεγένον 'Υγειανής ή γενικός προσεικούς διτυφυματικός ήμβολωσιούς ως έλεκτρων μάρτρων έπειγοντας άνδρας. Οπότε θυρεότων πλέον όπο της έποντες ός άβλαβής και διαίνεντος, διάλι και οφέλουσα, με βεβαίων προφυματικήν ένισχυταν διατρέπεις 4—5 έτων είς τας 99 % τῶν περιπτώσεων. Ο διτυφυματικός ήμβολωσιούς διεντρογήης είναι τόν πόρων μας όπων ίδιων ήμβολωσιούς συνεργείου τού δανικού Έσφραγιδού Σταυρού με τήν συνεργείουν τῆς Σχολιατρικής Φραγμούς και τήν ίδιων συνδρομήν τού Διεύθυνσης Οργανωτού Πανδικῆς Περιφέρειας.

Κατά τό 1948 έκτελεσθηκαν 21.720 μαρτηριαί, κατά δό το 1949 146.021 μαρτηριαί τῶν σχολίων 'Αθηνών, Πειραιώς και Περιφέρειαν, Θεσ/νίκης, Αργίστης, Τρεβάνιου, Βάρον, Αμπράς, Πατρών, Αλγίαν, Κορινθίου, 'Αρτης, Ιαννινής, Πρεβέζης, Φλωκαρίδος και Κερκύρας. Έκπραμάθηκαν διά δύο φυματινούς αντιδρόσους; 257.903.

Ός γνωστόν, πρό την θεραπείας τού ήμβολωσιού γίνεται δοκιμασία διά τῆς λεγόμενης φυματινούτηρδόσους και διά οπήν άσθενή άρνητηκή τότε ήμβολωσί-ζετού τό άπορον εσθόν. Η άρνητηκή άντελθεταις σημαίνει, διό τό άπορον δέν έχει μολυσθή όπο τού μαρκόθινος τῆς φυματίωσης;

"Η άντελθεταις λοιπόν αύτη άσθενή θετική διό μαρτηριαί ήμβολος 7 έτων είς διατρέπεις 15,59 %, 8 έτων 24,61 %, 9 έτ. 23,61 %, 10 έτ. 31,45 %, 11 έτ. 34,45 %, 12 έτ. 39,24 %, 13 έτ. 41,55 %, 14 έτ. 48,50 %, 15 έτ. 55,23 %, 16 έτ. 58,13 %, 17 έτ. 62,16 %, και 18 έτων 67,15 %.

Οι διατρέπεις δημόσιοι μπονέσκουν, διό είς μαρτηριαί ήμβολος 8—11 έτων διά διάλογού τῶν μολύνσων είς φυματίωσης έντρεγονται διά 25—35 %, είς μαρτηριαί ήμβολος 12 και 13 έτων είς 40 %, και είς μαρτηριαί 14 ήμέρα 18 έτων είς 50—67 %, Η διάπορος και διάμετρος διόδος τού ποσοστού τῶν δειπλων έντ-

δράσεων διό τού θε—θετούς άποδιδοται είς τήν πρότερην ξεδονή τῶν ποιδιών έκ τού οἰκογενειανού προβεβλέποντος πρός φοίτην είς τά σχολέα.

"Απέττας δημος πρός τούς διαφορές αιτούν, δένναται διά ήλιαν τῶν δινοτέρως έκτεταιμένων νά έποχηθή τό συμπέρασμα, διό ή δινοια τῶν παπιδιών πολλαπλά ήλιερις τῶν έντρητων σπουδών τῆς διατροφής, βατυμών και μεταπλασίων διάτετων, εδύνωνται κατά μέγια μέρος είς τούτο. Όπωσδήποτε, ή αιθηρίς τῶν περιπτώσεων φυματίωσης μεταβή τοῦ πληθυνού, οι δινονετές κάλι, είστει συνθήκη διαρροής αιτούν, οι περισσότερα ειδοκία μολύνσων κ. τ. ή. Ήσσον δημιουργήθηκαν οισθρών κίνδυνων και διά τήν μαρτηρική ήμβων, πρός ήσυχετέρων τού διπούν ήμβλεμάτων δενητής ή μέρων διά τῶν υπό τῆς έπιστημής προβεβλεγμένων μάρων και μεθών.

γ) Έλεονορά. Ή νόσος αιτήν μέρος πρό τετραετίας άπετέλει πραγματικήν πατούσα διά τῶν ήλιπτων ήλιθουσών και συνεπώς και διά τήν μαρτηρική ήμβων. Υπάρχουν μάλιστα δρομέων περιοχών, είς τάς δενάρια τό σύνολον σχεδόν τῶν παπιδών υπέρει παι ήθινην από τό ήλεοναρότον.

Επενδύει, μιή τήν δημοποιήση τού D.D.T. δινούσει νά ήλιπτων, διό εισήλθουν είς νέων περιόδουν δυντλοποιοποιηθή αγόντος. Τά διποτέλεσματα υπέρειζην έκμετρασι την παπιδοπατηκή, διό διό της έδαφορογής τού ζευχοφόρων ποιόν παπιδώνταν τούτον δειπλούν κατά τάν κανώνων ήλιατούθη σηματικότετα και θυμοπότης και ή νοσηρότης έν τῆς νόσου. Τό πρόβλημα ούτο τής ήλιονος είτε τά σχολέα ήμετον πάλον τήν πρότερον αιτού δένηται κατά ποιδιάτη και συνεπώς διά άνθελονεπακόδημον, καθ' διά τάς προβλέψεις, διό διά μας δημοποιήσης οισθρώς και είς τό μετάλλιον.

δ) Τερρόμωρα. Σχετικής με τό τρόμωμα πρέπει νά υπενθυμίσουμε, διό ή γόρα μας υπάρχειν διάκετων προχωματόληπτος. Ίνα διπληρούθη τήν έκτασήν τού κοκού, υπενθυμίσουμε διό κατά τήν γενοσάνην πρό δεκοτείς (1937—38) σχολιατρικής ήσευται είς τά σχολία 'Αθηνών, Πειραιώς, περιφέρειας και ταύτων έπαρχην, διέντρεσθηκαν 8.207 προχωματικού παρητηριού, ήτοι είς τά 'Αθηνών 1134, Πειραιώς και Σαλαμίνης 5023, Μεσόνεας 1482 και 'Επαρχίας 559. Είς οισθρέντας περιοχών διά διαλογία τῶν προχωματικῶν ήτο δύτος; προχωματικής δημος π. κ. είς τήν Σαλαμίνα, διόν διενεργήθηκαν διό τρα-γωματικού μαρτηριαί είς τά Μέγαρο 410 κλά. Τά διποτέλεσματα τῆς έκτασής τωντής ήλιρην ένδαιροπότον και κατά τούτον περιοχών, οι διπλοί ήδητοντού ήλιρος; προχωματοιδεύθεις διό διπεδειχθηκαν ταύτην διό τού μαρτηριού δειπτού, και διποτηριού; μαρτηριόθεσην διάλογο μάργανος. Ήσον τότε διά τούς προχωματικούς τούτων.

Τό 'Υπουργεγον προϊσήθειν είς τήν ήμετον λήψην τῶν ένδεικτετομένων μέτρων πρός διατηρητών τῆς νόσου. Ήμετον προχωματικής ημέρας προτείνεται τῶν ποιόν ποιδιών τῶν παπιδών και έγκατεστησην έντος αιτού δινονετής προχωματικής λαγεταία διαπειδεύτην τούτη τήν θεραπείαν των. Ούτω, κατά τά σχολέα ήτη

1957-59 Ιδρύθησαν και διεποιήθησαν τριμερή σχολές μετ' αντιπρόσωπους λατρειών διά έναν συνάδει της "Αθηνών, Πειραιών, Μεσολογγίου και Αίγας". Ο ίδιος διαπρόσωπος υδρός σύντοκος, Δημήτρης Θανασάκης έπαιξε χρήστη στο παραπάνω παραδίδοντας σχολικά ήδη λεγόμενη προσφέρει, διότι μετριότερον τρόπου μεταπόθεση κατά πολὺ είς μερικάς δε παίκτινες τελέσεις θέλλειν.

Ούτως, εἰς τὴν εργασίαν τῶν Ἀθηνῶν Ἐπαρχοῦμενος 50 μόνον περιπολουμένος, εἰς τὸν Πειραιό καὶ Σαλαμῖνα 1273, εἰς τὰ Μεσσήνην 87 καὶ τὰ τὸν Ἐποχεῖν 152. Αὐτὸς δὲ 2027 δημάρχος περιπολεῖς αυτὸν τὸ ὄργανον έτους 1867-38, εἰχοντας πάντα τὸ σχολίον έτους 1948-49 μίνιον 1.521. Εἰδίτωσι τὴς νέους ποιῆσι τῆς.

Τό Υπουργείον, σημάντως πρὸς τὴν σχετικὴν νομοθεσίαν, καθίστησεν
ὅτι εἰς τὰ δέ τρια τριημερήματα σχολῶν της 41, καρτερὲ δὲ ἐν λειτουργίᾳ τὰ 23.
Οὐδέποτε μαρτυρίαι, διὸ συντίκοις ὃν καταγράψουσιν καὶ τὰ ἔπειτα, τὸν νόμον
καταπολεμῆσθεν: ἀποτελεσματικὸν εἰς τὰς ἀναπτυξίας περιοχές. Πρόκειται
ποτὲ ἡ πατέλλησθαις ὑπερβίσμην αἴσους χρονοῖσιν, παρεστῶντας δὲ αὐτὴν τῷρις εἰς
τὴν σχολαστικὴν ὑπερβίσμην, ὅποια διαγράψουσαν καὶ δεσμήσασαν τὸν ἀντιτα-
χοντικὸν τόπον μόνον. Διατετάχει, δὲ, ἀντιταχοντικὴν αὐτὴν προσανατολὴν
“Υποστρέψειν δὲν θέμη εἰς μαρτυρίαιν, λόγῳ τοῦ παρεπεμπούσοντος παλέων καὶ
τῆς ἀλλής ἀναπτυξίας. Διὸ ἔπειταν εἰς διάστημα τοιούτου περιοχῶν ἕπειτα, ποτὲ γνω-
μένων ὃν τριημερήματα. Καταρρεύση μόνον ἢ οἵσαντας σχολαστικούς
τριημερήματαν λατρεύοντας εἰς τὴν Δαδεκάνησον καὶ τὴν Χίον. Επωδέλλεα δὲν
εἰσέρχεται τοῦ μόνον: διὸ νὰ μπολιγῆ ἢ κάρω ἵνα μαζί νόσους ἢ ἀποταλμέσεις,
εἰς τὸν ἀνοικτὸν μὲν διατίθεται πολλαῖς ὅμοιαι.

ε) **δεμοποιητικά νομίσματα.** Ο πόλεμος είχε και μίαν μάλλον δυσάρεστην συνέπεια την τα πεδία της μακρινής Ελλάς, την μεγάλην αύξησην των δεματικών νομών, ίδως της φύσης, η οποία προσβλήθηκεν λεπτήντας μαυροπίτη ξεπλύσουσα παντανάκη τη έπι της χαρούσης. Εύτρηγας, μέσω της άπλυτησησύνους και ιντερνεύουσας χώρας είς τη ληφθέντα μάτια μακρινότητας και μακρινότητας μακρινότητας, ήταν αρχή σχεδόν καταστάση. Διό γνωστούσαν πόσα μαρτύρια είναι θεόπινα φυγαδεύσαντες είς τας Ιωνικούς νησιών περιφέρειας, είς τα διαστάθμην διάδρομοι σηματούσαν διά την δεμαποντικήν έρευναν. Πολέμησαν δὲ οι Έργοντες δε διάρκειαν, οι διατελεσμένης αθέτης μακρινότητας είναι συνδεδεμένη και με την θρησκαία των οἰκιών του παύσαντο μαρτύριο, ή προ μάρτυρα μακρινότητας μακρινής είς τη δεμαποντικήν έρευναν διά ελανού ειργάση και εἰς μαλαζώνα περιοχήν διάδρομον λατρῷ πάροι πορεγή έδημην.

στην *Newspaper* και διατηρεται. Αλι τιναρχηκαι διατηρεται τον πιλαιν
της σχολικης θματικης ήν συνδυασμού αρχες τας εκ των διατηρουμενων τοπικών και
πόδης της φυσικης, διεκπελέντων μάλι την εθνότητα του αρχειμάτου της
φυσικης του μαθητού, καθιδιαμούσχησεν εις την χώρων μας δι πλέον και δι-
απομονωμένης.

Δέν είναι δύσκολον να έντονης τις δυά τινα λόγου πελάτη αποδοθείσαντας ήδη τὸ νεφροφύγιον των σύστωμάτων. Τά είσιν ιεράδες πολλά. Μερικά περισσούν εἰς τὸ οἰκουμενικόν καὶ κανεναντίον περιβόλιον, δημόσιαν τῆς ζωῆς, στρατιών πολεών είδους, φόβον καὶ τὰ πρόσωπα. Ενοτάτη, διὰ τὴν ή πελάτη, τὸ ψήφον, ἡ διάλυση, οἱ μύρων κ. τ. θ. προξειδούσαντες τοὺς επεισούς, οἱ δύναμις ἀλίων πάλον δὲ αὐτὸν τὴν αποδοσίαν των μὲν εἰνοτάτων απεντείς. Προσκαπνόν δὲ περὶ τοῦ πολιοῦ, ὃ δύοντας διετέλει ἐν σχηματικῷ ἥδικῳ καὶ οικανά, ἡ δηλοῦται ξαῖς αντιληπτές δέντραν τοῦ θεοῦ στὴν διαπορφύρη. Οπαὶ τὸν δύσκολον δρότια τὰ πατῶν συνήγενον τὴν πάλον στρατιών περιγράψειν, διὰ τὴν δεῦτα τοῦ πολιοῦ καὶ τὴν γραυσσὸν τοῦ σηματοροποιοῦ, τὴν πάλον πλευραῖς επιστρέψας τῆς δικαιοσύνης διεῖ, συγχρόνια καὶ αὐτὸν τὸν διαφορικὸν τῶν οἰκουμενῶν τοι, πλοτορευτικά γεγονότα πάλον φέντες, οὐδὲντος πλοροῦ, διὸ πάλλι ίε παντούσιον τὸν σύμπον παραστατικῶν διαταραχῆς πεντάσιον καὶ φυγῆς. Κατὰ τὴν Ιαζίντανην ποιον τῶν αιγαίνων περιστρέψεων Καρέντων Βούρλων, διηργητὸς τῶν πεπονθυτῶν τῆς Παπούανης· Ἀκανθίς· Λαύρη, μὲν διέφερεν, διὰ πολὺ παλιὸν προσεργάμενα ἀπὸ τὴν θαρροῦ τῆς Φθιώτιδος, τὰ δύοντα πάλον παντούθιμαν διὰ τοὺς διαγράμμις· διάρκεντον έντοπον τὴν νίκητα, δύοντα ποτὲ τέλεσσον τοὺς γοτεῖ τον εργαζόμενον καὶ η τοπίον τον αρχιμοιριῶν. Συγκέντι οὖν οὗτον τοῦ διαποτοῦ διεμόντος, ποιητῶν τὰ πατῶν αὐτόν.

Ποιος δὲ δερμής δραμός τῶν περιπτώσεων τούτων μεταξὺ τῶν μαθητῶν δὲν δυνάμεται νῦν γνωσθῆναι. Διότι πρὸς ἔργοντας τούτους χρειάζονται μαθηταὶ καὶ δύσκολος δέρματος εἰς μέρους εἰδικεύεμένου ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ ἀτόμου δὲν δυνατέστατο.

1) Καρδιοτονούμβρωση. Η σημαντική καρδιότονος; ταν διεκπεργμένης
με διν δευτερεύουσαν ιδιότηταν είναι της υγείας καρδιών; ταν μαθητών
λαμβάνονταν έχει σημασία των διακινετών του διακινετών πλάσματος;
Εγνωμόνας είναι δύος από την καρδιότονο και προτερημάτων να την θυμούνται.

В. АΝΩΤΕΡΑ ΜΕΤΡΑ ΑΙ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΟΤΕΡΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ

Ἐξεδόμαντες τὴν ἡν τοῦ πολέμου καὶ τοῦ στρατιωτισμοῦ προεδρεύοντας ὁ γυνὴν παρέστησαν τὸν αὐλίκον τῆς μαθητῆς Λάζαρον. Ποὺν οἱ διατοκετοί τοιούτοις άνδρεσι; Πούνα μέρα δέοντα νὰ προσθέσουν; Τι πρέπει νὰ τίνη λέι τοιούς της μαθητικής προνοίας καὶ διπλάξεως;

Ι) Συμπλήρωση των σχολείων με προσωπικό. Επιβεβαία ή διαμού-
ση προβλέπεται την αύξηση στουλών δραγμάτων. Η ισχύουσα νομοθεσία (1930)
προβλέπει την αύξηση στουλών δραγμάτων της σχολείωντος έντονεσσις της
εκπαίδευσης και είναι πλέον διαρκές σχολείωντος περιόδου δημοτικής
εγκαίνιας και είναι πλέον διαρκές σχολείωντος επί τη μεγάλη διάσταση κάτιον
του, ή αντίστροφα διάσταση 128 θέσεων εγκαίνιων και 16 γνωστοποιητικών εκπαιδεύσεων.
Με την δραγμήνα αύξηση δικαιολογείται σχολείωντος εἰς 10.000 μαθητών
ήλικας επί της ίδιας χρήσης η αύξηση στα επί πλευρά 3.000. Αυτή και η νέη

προβλεπομένων θέσεων παραμένουν κανονικά 63 σχολείατροι και 3 γενιευούμενοι Ιανουαριών. Εξ απόλογου την νέαν «Ελάτια» (Ηαπρον, Μακεδονίαν, Θράκη, Κρήτη και Νήσους) αντιτεθεν 5 μόνον σχολείατροι και 4 γενιευούμενοι Ιανουαριών. Υπό τονούσους δρονες διατελεσθεντες, ότι δὲν είναι δευτερικοί ή σχολείατρης έπειτα να διατηρηθεί οι τοπικοί και ποικιλοί αστικής θεωρείας, τας δύοντας διαλλαγές ή εγκεκρινόμενες και θεωρήσιμες αποτελούνται από μεριμνανής της προτίτλου την άγειρη των μαθητών και διδασκαλίαν. Κατά τά τελευταία 4 έτη η πανελλήνιαν Έγχρησή προ-ήριξε ή συμπλήρωσε την κεντητική της σχολείατρης έπειτας, η πανελλήνιαν έγειρε ζητήσιμη και ίμελη το ίδεον. Μέχρι τούτης δημοσιεύθηκαν δικαιωμάτων την άρχοντας η μάρων του Γενικού Διοικητηρίου. Πρό λόγων μηρών είχεν έγκριση την συμπλήρωσην 12 θέσεων, άλλα τά τελευταίαν στηρήθηκε το σχετικό διάτυπων από διοργανωτέων, τον «Ιανουαριόν των Οικονομικών αρχηγών» την έγκριση της δημόσιευσής της. Έχοντας διατίθεται, δηλαγότερος ήδη θέσης Ιανουαριών των σχολείατρων κεντην, δὲν πρόκειται να έπεισθούσιν την διοικητηρία της Επανεκδόσεως, και άπο τη σέφερ, δηλού δέν ήδη ήδη προκαλέσθηκε η προσέλευση άντρων τρίτης ήδη μάρων του Γεν. Διοικητηρίου.

Νομίζουμε, διότι μεταξύ των αιτημάτων του Συνέδριου δεν πρέπει νά είναι και οι συμβάσεις των αγροτικών κενών, διότι και διά της πλεονάσματος προς το πλήθος λοιδούματα είναι τόνις πρός διοργάνωση διαδοχικών. Πρός τόπον όμων δε της συμβάσεων των κενών, ποικιλίσμων της Βασικής Ελλάδος. Ή, γιατί; Υπάρχουν έχουν διαφέρουν πρός έγκαυμα τοπικόσημων διοργάνων ήπι ή έντος, σε αύλαντον άνευ διανομών, διαδοχών, μεταξύ των προσχρήστες μετρι η τοπική διανομούντο απέντονον, μη προσχρήστες.

II. «Ογγάνων Κέντρον Μαθητικής» Ανταλλαγμένος. Έπειδόταν λαϊκή σημασία τόν προσελκυόμενον όπου της νομοθεσίας Κέντρον Μαθητικής Αντιλήψεως. Δια τόν ιδιαιτερών αντών, δημόσιες διαρρευτικές και προληπτικές, πρόσχετη κυρώση αντικαθιθετική βούληση εἰς τό πλέον τῶν πιστόντων μαθητών, κατά προτίμων δὲ εἰς τούς διώρους ήτο πάντων. Εάν τον τοιαύτη ιδεώματο θεωρούσσονται και πρό τού πολέμου ἡς μακρινόν προσβοήτης, μετά την μαρτυρίαν μεταπολεμώντων απένον της μαθητικής νοσηρότητος ἡ λεπτογραφία τῶν σημαντικών συνθηκών και με τὴν ἐλλαζανική παραδίδοντος εἰς μακρινόν διεργασίας περιοχών περιοχών, διαβιβάσσονται περιττά η διαλλ. διενοτήσεως πορεία τῶν σχολικών τῶν πιστόντων και ειδύνοντων μαθητών και η ελπούοντος τῶν γονέων δικῆς αὐτῶν μαρτυρίων περὶ τῆς θεωρίας. Εἴνες τῶν συγκριτικῶν παραπομπών η μελέτη τῆς θεωρίας πολλάδες έπεισαν εἰς ἀγνοίαν. Ήλείπουν ή διατίθενται προτού τα καταλλήλα ιστορικά κέντρα δια την διαρρέων ήτοι θεωρητικών, ή μετατόπειρας δὲ ήτοι τῶν μαθητών κέντρων. Πρέστι οὖν να λεπτομερώσουν εἰς τὰς προτεριωτικά τῶν Νομών τα προβλέποντα όποια τῆς νομοθεσίας Κέντρο Μαθητικής Αντιλήψεως. Αποκατέστη τόνον Κέντρο πρέπει να

πουργήσουν και ίκει Ένθα όπηρετοιν σχολίατρος, διό τάν πρόχειρον λιτροφερ-
λικετετικήν περάθιαλέν τών Ελαιοφοίς πασχόντων μαθητών.

Ειδίκες δε διά την καταπολέμησην της φυματίωσης, έκτος τῶν παραδειγμάτων ὃν τὴν ἑπτατέταρτην μέρους, ἡτος τῆς ἐποικους διαπροσφεδρᾶς δὲ τῶν μαθητικῶν ουσιώσας, τὸν ὑπαρχόντων σχολέας, αὐθικήντικον καὶ κατεπικήντικον, πρεβεντορέων ἀλλ., χρειάζεται νῦ προργυμῆ, καὶ τούτῳ εἰναὶ λίαν οὖσιν, ἢ διέγνωσις τῶν προσθετικῶν τῶν εἰς τὸν παθητὸν, ὃς καὶ τὰ πρώτα τῆς μακόντων τῶν διὰ γενετῶν τόπων προσποντικῶν μέσον. Λαδὸς ἀπορητικὸς δὲ οὐτὸς ἔξτιμα τὸ δέδητον τῷ ψευδοπειρίθεῳ τὰ Κέττρα Μαθητηκῆς Ἀντιλόφου τὸν Νομόν, ἵε' δοὺς δὲ δέδητον στοκεύσιν, ὃς ἴστις καὶ τὰ πρώτα λίθωματα κρατεῖ, δημοτικά δὲ Ἰδατικῆς λιθηνοχοργοῦ προτοβούσιος. Κατὰ τὸ πορεύοντας ἔτος ἔκτηνδή λίθους δύο Κέττρουν Μαθητηκῆς Ἀντιλόφου, ἓντος εἰς Πειραιά καὶ ἕντος εἰς Θεσσαλονίκην ἀ πλέον τῶν διαπονιμένων ξύλωμάν τις ἄγκαραπτῶν καὶ ἐπιστοκτικῶν φύγαν. Κανύνθουν δίκους νῦ μὲν λεπτογρύπους, δέοτε τὸ Γεν. Λογετήδουν δὲν τρέχεται τὴν πρόσλεψιν τοῦ προβλεπόμενον ὅπου τῆς νομοθεσίας ἐπεπονηκούν προσποντικοῦ, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπει καὶ τὴν προσωπικῶν τῆς μάρτιον τὸν Ἑρεβοῦντον λίθωματα πρόσληψιν καὶ ἀπόγνωσιν τοῦ προσωπικοῦ τούτου, ἵε' δοὺς αἱ λίθωμάτα τοῦτον θεωροῦσσαν ποδούσια Διονυσίου Διονύσου.

ΙΙΙ. Μαθητικά συστήματα. "Από τους προφίλλει διάνυγκη της λειτουργίας μεταβλητών συστημάτων αρχες προφίλλει συμπληρωματικές τροφιές εις τούς πιοτρός μεταβλητών συστημάδων και Μέσους Εκπαίδευσης, οι οποίες έχουν άντηρη τύπη. Ελέγχη μαντρώοι καταλαμβάνουν και η συμβαλλότας τους επιστατικούμενο είς την διαμερισμάτων τάν οπιστημάτων και ψυχωνύμων βλαβών και διαταραχών, οι οποίας προετρέψθησαν εις τα πιοτρό και ποιας έκπτωσες και παρέπεινος άντρες και ποιον ο πατούσαν σύντομος οίτη. Απει η προγραμματική διαμεταποίησης των προβλέψεων πούτων, δέν δένεται να γίνεται λόγως προς μέλλον είδους μαθητικής προσόντων και ματύρων, διότι τούτο δύναται ποσοφορημένων και είμαστεν δύναμην και υποστητικόμενων γενετικών ματηνών.

"Η πολειτία είναι υπορρευμένη γά δύο λόγους και γά θέση τέρμα εἰς τό οχήμα του πεπονιώδου επιπολέμου πανών, τό δύοντα προσβάσεων εἰς τό οχήμα του μετ' αερού στρατού, ή μὲν τετραύδων ἐνροή πόλεων. Καὶ τότε, δύοντα δὲ πολιὶ αὐτῷ δικαιωθεῖν νά λέγει τὸν τρόπον, ποὺ χρειάζεται διὰ τὴν ζήσην καὶ τὸν ανταποκριτή, διότι η διπλοφορή τοῦ δύοντος οὐδέποτε φύλαντζεύει, ἀλλ' απεικούσῃ έπειροφορία τοῦ κοινωνικού στιλίου, διότι τέλος τὸ πατέρι διατελεῖ η μέλιτα διλον πατεῖ. Κατὰ τὴν ἑπούλην αὐτῆς, η ανταποκριτής διπλοφορή μὲν πιλατεῖ, ποὺ τούς διδοκαρδίσθων εἰς τὸ ποτὲ παλλέλιον καὶ τοὺς ουμαρικούς πλαισίους οἴστοι καὶ διατήσθησαν τῆς ἡγεμίας των πιλατεῖ, ὃς τὸς τις τηνταλεμένηται, ιδεωθεῖται ζωτικής σημασίας διὰ τὴν Ἑπούλεων, δεδουλώμενος οἱ οικειότεροι λειτουργοὶ δὲν μηδεποτὲν γά πλαστόνται εἰς πειναστέαν. Πλέονταὶ δὲν θεούς τῶν ποιητῶν πλαστούνται εἰς πειναστέαν. Πλέονταὶ δὲν θεούς τῶν ποιητῶν πλαστούνται εἰς πειναστέαν.

πεπετούμενά μέχρι τών χωρίσιων και συνοικισμένων και νά μετασχηματίσουν τούτων ίδια τά
ποια, έχγενθενανά και άποτατόμενα ποικιλά, εἰς τά δύοις ή οικογένειας διά
τον έναν ή τών Διάλογον λόγον διδυνατεί νά δώσῃ τήν τροφήν, τῆς δύοις ίχνους
διάγνυσην.

Ποιος δέ φασθεις απότον: "Ελέχθη ήδη, δο πρὸ τοῦ πολέμου εἰχον ὑπολογίζει εἰς 20 % περισσόν τον τοῦ φρουρῶν τον φρουρών εἰς τοὺς σφραγίδας μαθητῶν τον συνετούς εἰς 1.200.000 ΔΔ. Ήδη εἰσέπειραν με πετάχουν τον συνετούς 2.000.000 μαθητῶν. "Ηδη δέκας οἱ διδασκόμενοι τον ἐποιεισθήτη εἰς 50% τούς τοῦλάρων. Τοῦτο σημαίνει, οὐδὲ πρότερα ων μετάγενον τον συνετούς 600.000 περίου μαθητῶν καὶ οὐδὲ ἔντονον διάστημα τούς τοῦλάρων 3—4 ετῶν, δεκαπέντε διηρέεται τοῦ διάστημα τοῦτο διὰ να διανέκτουν τὰ παιδιά από τὰ κανονικά βίρια των. Ἐνορθώνει, οὐδὲ μετὰ τὸ χρονικὸν τούτου διάστημα ἐν κοστούσ 20—25 %, διὰ τὸν ἀνάγκην να διατρέψουν Επαρπούσθες, δώς πάντοτε δύο ἔπιδους διπλαῖς, δῶς καὶ εἰς τὰς ἄλλας κρότους, ποιῶν, τὰ δύο διὰ την παρούσην ἀνατρέψουν οι οἰκείους των καὶ συνετούς δύο τὴν διατρέψην των κατ' ανάγκην μὲν ἔργων συνεπικονόν τοῦ Κορεά.

Δια τεσσαράκηνα εἰς λεπτομέρειαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ μοῦ τῶν μαθητῶν αναπτύξει,
διὸ διανοὶ εἰς τὰ γεγάκα τὸν γραμμῆν τοῦ γνώστος εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν
κόσμον. Προτίμον γάρ τον σημαντεῖσθαι, διὸ τὸ πρόδρομόν γενεῖται τὸν μαθητικὸν
αναπτύξειν, διότι τοῦ πλήθους τῶν ἔργωντος μάγειρας σημαντεῖσθαι τοὺς
μαθητῶν καὶ λόγῳ τῶν σημερινῶν συνθήμων καὶ τοῦ πάντος φύσεως ἔλ-
λεγεναν, εἶναι δύσκολον καὶ δυσπέπλειον, καὶ μάρτυς δὲ οὐδεὶς ανθρώπης τοῦ
Προτοίτη, τῶν Ἀγίων, Κανονίζεται καὶ τῆς Κονιωνίας μελέτωντος δύνα-
ται τὸν ἀντιτεττόποδον ἐπιχωνᾶ.

Είτε τό σημείον τούτο, Κύριε Σάντορα, είλαι όπωρεμένος τά πορεητήσ, θα εί τα μαθητικά συντάξια, ή μάγνη τά συγχρηματικής δειπροφής τάν ένων πολιτικών μαθητών, διόν εργάσια τήν αρέσουνταν κατανόντων εί μέρισμα τῶν Κρατικῶν ελονοτυπιών παραπόνων, ή μάγνης βεβαίας τῶν πραγμάτων. Μάζα πρόλλογον μηδέποτε ή περισσός συμβατάποτον ποσοῦ θα εί τῆς κρατικής έλαχρογράφησης, μετά τήν διπλάνη ή προποτή τών σπουδών και τού γάλακτος ή συνεχεῖς διόλ ήδη δυνατή διά τού ζημιού σχεδόν τῶν παλαίων, που θα έπεισε τά συμμετόχους τῶν συντάξιων. Επηγένετο, θα εί μάγνη αστήν ενδιόποια πλήρης πατανόνδην εί μέρος τῆς 'Αμερικανικής'. Αποτολέλαι χώρις εἰς τήν διπλάνην κατό τά τρία τελεστάνη ήταν μάδεδον ή πλαιτημένη πλεύσιαν και χάρης εις τήν διπλάνην μετρητάνη ή περιποτή, περό τής δηποίας ξεκούν λόγων. Θεωραὶ καθηδρών μάλι τή θέσης ανέγει νά δικρόβαντο πότι τήν 'Αμερικανική'. Αποτολέλαι τάν έλαχρογράφηση τῶν ήν επιστολικού μαθητών, θεωραὶ έπεισης καθηδρών ήπι τή εξωτερική αδελφή ήν εκφόρτων αλογάθησαν βαθείας ελγυγρασίανς περό τήν 'Οργανωμόν Κατεπανωγής Πιλαρίδης Προμηθίων; και ίδιατερά ποτέ τόν έντασθη 'Αρχηγὸν της και 'Επουναρχης διά τήν πραγμάτην βούτην ποτέ συμπληρωματικήν διαπροσφήρη 360.000 λαδιών τής Ρούμελης, θεωρείσαν

και Βορείου Ελλήδος, της δυοπάρας ή δύο πεντακόσιων δισ. εις 3.000.000.000-
μηναίος, διό την παροχὴν μουρουνέλαιου, κλινοτεκνουσμάτων διό τὰς κατα-
εγκύνοσεις μης κλπ.

"Ἐν μόνῳ δέλγα, ηδὲ ἐφίσαις τὴν κατανόσθιν, ποὺ πρέπει, ὁ θε-
σμὸς τῶν μαθητικῶν συστάσιν ἔκ μέρους τῶν πρακτικῶν οἰκονομικῶν καρ-
γύντων εἶναι καὶ τὸ γεγονός, πότι ἀπὸ δεινῆς ἀρνητικῆσθαι νόος
την επιμηλήσειν καὶ τραχούσειν τὸν Α. Ν. περὶ Μαθητικῶν Συστάσιν καὶ Ἐφε-
δοῦ, τὰς δύος κατεύθυντος δημοπροσώπους τοὺς πειραιῶν καὶ διάγε-
νων, ἀλλ᾽ οὐ μονάχοις εἰλογούμενοι Εὐθεῖοι τοῦ Γεν. Λογιστηρίου διὰ θέλε-
ται τὴν καταδίκην τοῦ πορευόμενον, πότε μὲ τὴν μίαν καὶ πότε μὲ τὴν μίλιαν
αποτιμήσονται. Ἐν τούτοις δὲ ἐκδέονται ζητεῖσθαι τα συστάσια οὐαὶ¹
καταπιπόνεσθαι εἰς δημοσίους ὑπερόπους, ἀληφοποιούμενά τις" σύνθετα τῆς
Κεντρικῆς "Επιτροπῆς, ιερὸν δια πλούτου απορρίψαντα πότε τοῦ Ζητητοῦ έφε-
ζεις ή Γνωμές τοῦ Γεν. Λογιστηρίου καὶ τοῦτο διπλαὶ εἰς Ἀλλό "Υποχρεωτέον, ποὺ
διπλῶς λαχερώσασθαι προσπάται, ἵνα δοθῇ διὰ τὰς σχετικὰς διανόμης ή πορειώ-
ται εἰς τὸν δικαιώματος τοῦ Δημοσίου λογιστηρίου. Ἑντούτοις διὰ τὸν προ-
φέρει τὴν δημόσιαν ὑπερόπους οὐτε συνοίτιον, οὐτε ίδεσθαι είναι δικαῖων νά λει-
ποντονούσιν κατ". οἰνα.

Δι' δοκες δὲν ξέπου κατανοήσεις ή δέν θέλουν να κατανοήσουν τέλη σημαντικών των μαθητικών συστατικών, όπου μοι Επιτρόπη νά έπειρω το σχετικό πόρισμα τού συγχρονιζόντος τελευτών εν Παιδείας διεύθυνσις Συνεδρίου. Τούτο θέλω δι' ίδης.

«Αλλαγένεται είς τό Συνέδριον επαγγείς μαθητεύσιον, διό ότι διατάχεται τόσο μαθητήν ημίλαϊόν συμπατέων, πότε τότε απαγόρευσαν καὶ τόν διονυσίουν συνθέτωνται ἔργαντα τόν τελετών πολλάκις μετανομάζονται. Εμβαθύνεται συνεπάξια πάντας μεταξύ τόν διαβούλων πλήρως μέτρα δημιουργίας καὶ τούτο πεδίον τής Διατροφής, μαθαρέσθαι πάντας καὶ τόν λαούντονται οι μαθηταί δημάρκοι συνθέτεσσον μαντεύσεως. Τό Συνέδριον συντάξι πλήρη διεργάσεων τόν μαθητεύσιον συστάνει, συντρόφον πρός τάς δημός της δημιουργίας τής διατροφής. Τό Συνέδριον διαπειτεί μόνον μέρον επείγοντος τής συνταξιοδοτικής διατροφής είς τά σχολέα διότι πορεύεται γελάστης καὶ γεγονός, ή δύσκολα διαπειτεί τό διαποτελεσματικόν φύλμακον τών σημερινούν διευπονητών, καὶ διαποτελεσματικόν.

VI Μαθηματικά έργα και κατασκηνώσεις. Αποδεικνύεται ότι δύναται τούλιπήδης του ίδιου προσωπικόματος και ιανώνων μαθητών, Ιεράπετρας ή δραγμών συνον ου τούλιπηδης προσωπικότητας κατασκηνώνεται, είς τας θύες νά χρέωσταιλλαντα κατ' έτος κατά την δευτήν περίοδον τά δέντρα, θένωνται και διανυκτιρούνται. Ταύτη ξεκούρσουν εις πολλάς δεκάδες γλαύκων και διά την πειστοτήτην είναι τα ίδια προσωπικότητα γράφονται διά την διαταραχή των, κατασκηνώντων ίδιων, κατατέλλειαν διάνοια και κατόπιν στελέχη.

Διά τὴν ἐπεργίκην τῶν διατερεύων δον δροῦθες τὸ κατασκηνωτεῖον θύλιμόν, εἶναι δυνατόν νῦ συμβάλῃ σημαντικῆς ἡ χρηματοδόσις τῶν καταλήκων καὶ εἰς καταλήξεως θέσεις διδοκτηρίουν μαζ., τὰ δύοτα ποτὲ τὰς διπο-

πάς τούς θέροντας δὲν χρηματοειδῆσιν δι' ἐκπαιδευτικούς σκοπούς. Η χώρα μας είναι όμως διαδέτη πολλά τουτά διδακτήρια εἰς δραστικές περιοχές ή παρά τὴν θάλασσαν, τὰ οὖν προσφέρουν πρὸς τούτον τούτον. Ἡ δυσχέραια τῶν στελεχῶν δὲ δύναται νὰ διαπονήθῃ διὰ καταλλήλων θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς ίδιας δικαιοδοσίας εἰς ἑκάστην ἐκπαιδευτικήν περιφέρειαν ἕκαντον ἢ τὴν ἐκπαιδευτικήν, οἱ δύοιοι δὲ περιοχέων τὰ ἔχεταιν, κατὰ τὴν χρόνον τῶν προστατεύοντων, διὰ ημερούν νὰ διπλασιασθοῦν εἰς τοὺς ἐπιδιδοκάραντον διὰ τῶν κατεργάτων τῶν γεγονότων υγείανοληρτούς καὶ παιδαγωγούς σκοπούς. Πρετέτον νὰ ξέρω τὴν συμβολὴν τῶν καταλλήλων καὶ ταυτῶν στελεχῶν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐπιδιδοκάρων.

Όσον διρροὶ εἰς τὰς οἰκετεύουσας φύσεας διατείχεται, πρέπει τὰ ἔχοντα διὰ τὴν διανοτήν τοῦ Κράτους νὰ καταβάλῃ ἡ διοίκησις τοῦ διαπάντα τῶν μηδητερῶν, παρ' ἀλλὰ τὴν ἀνησυχητήσαντον μᾶλλον δύνασθαι εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἐπίδοσιν τούτων ἐπὶ τῆς σωματικῆς καὶ τοῦ χρονικοῦ ἤνεγκος ἢ γένετος τῶν παιδῶν. Πρέπει σχετικῶς νὰ ἔχουμεν εἶναι διὰ τὸν πατέρα μᾶλλον γόρδον οἱ πατέρων ἐξαιροῦνται καὶ κατασκηνώντες εἶναι κατὰ μέρα ποσοτῶν θλεπτικοῖς ἀποργόντες καὶ ἐν πλούτῳ περιστερίζονταί ταῦτα περιστερίζονταί εἰς διάνοιαν τοῦ πατερικοῦ ποσοτού. Όταν δὲ περιθένουν τὰ ἑταῖρα τῆς σημερινῆς διατυχίας, δὲν πέραν νὰ δημοσιευθοῦν καὶ πορῷ ἡδεῖν πόροι πρὸς ἀνακούσιαν τοῦ δημοσίου προσπολογισμοῦ. Ἀπλῶς δέ γάρ τὸ αὐτοῦ τοῦτο τὸ προβλήματος, δούτοι δὲν τῷ παρόντοι δεν είναι διατάξις ἡ δημοσιεύση μίλων πόρων.

Κατὰ τὰ τελεταῖα ἔτη ὀφρυνθήσαν καὶ ἐπιτρέψησαν κατασκηνώσις, ὁ γνωρίστης, πατέρα τρόπον μὴ ἐμπαρίσσοντα τὰ διανεύσοντα εἴρησταν διὰ τῶν μεθύσαντων πετρών, στύλωνται καὶ ἀργανάσσουν, οἱ δύοιοι δὲν δικαιούνται πετρών, ἕκτος τῶν δύοιν, ὀφρυντοίς καὶ λεπτομηροῖς ποιούντων θεραπείαν. Δὲν ἐπιστέμενον τὰ ἐρετήσμενα τὴν προσοχήν τῶν δημοσίων εἷναι τοῦ σημείου τούτου. Θεωροῦμεν καθόλου μας ἐπ' ἐπενδρίᾳ τοῦ Συνεδρίου νὰ διέμενον καὶ πάλιν κοῦντα.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πόλεων καὶ τῆς κατοικῆς ἡ μάτηκη τῆς διανοθής ποιεῖται τῶν ὑποτελεύτην καὶ ἐπιτόνων παιδῶν δέν τούτον ἐπιτακτική, ὅπερα νὰ είναι δικαιολογημένη, οἱ παρατρηψίαι τῶν μεθυτικῶν κατασκηνώσεων. Σημεῖος δημοσίου καὶ ὁ εποιδιδοτός οὗτος σοδοκὸς δημόσιος νὰ διαλογισθῇ τῶν δημόσων δημόσων. Διότι πιστεύουμεν, δὲν διποτέλον κακέντονος η παραπομπὴν προσπάθεια τῆς ποσοτικῆς ἑκάστους αὐτῶν εἰς βόρεος τῆς πολιτείας τοῦ, ἡ κατὰ τὸν πάλον εἴκοσιν καὶ πρόστιον τρίσιον περιστέλλονται καὶ ἐκπιθεύονται ὑποτελεύτην καὶ κατωτέρων στελεχῶν τὴν τελευταίαν στηγάνην, ἡ μάτηκη διανομούσιον δέτονται, ἡ ἐλευθερία οιουδήποτε διέλογον ἐκ πάσοντος τοῦ διακονεῖται τὴν ἐνδοσολαχή καὶ κακοεργάλην ἀγονήν Ὑπουργοῖς Παιδείας εἰς τὴν ἐμπαρισμένην μάτηκην καὶ τῶν διατελεύτων διέλογος.

δημοδίας ὑγειονομικῆς ὄντησίσις τῶν σχολίων, ἵνα τῇ βάσει καθηρῷς ὑγειονομικῶν καὶ κοινωνιοκοινωνικῶν κριτηρίων. Φροντίζουμεν, ὅτι διὰ πολλοὺς λόγους αἱ παθητικαὶ κατασκηνώσεις πρέπει νὰ δργανούσισιν κατὰ ἑκάστην διενταγμένης περιφέρειας καὶ βραχίόνων κατὰ διάφανα σχολίων, μὲν ἐμπαμένων σύντημα ὅποι τὴν εὐθύνην τῶν ἐκπαιδευτικῶν δημόσων καὶ τῶν σχολικῶν ἐποργάνων καὶ τὴν παρακολούθησην τῶν συλλόγων γενιάων.

Δὲν ἐπιτρέπεται καὶ νὰ συντητῆται καὶ ἡ ὑποτριβολέμητη παρού τυπων ἀποφυγῆς, διτὶ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λεπτομηροὶ, εἰς τοὺς διάσοις ἐμπλεύεται τὸ Κράτος τὴν ἀγωγὴν τῶν παιδῶν ἐπὶ θῆμας κατ' ἕτοι, εἴναι ἀκατεύθυνα δὲ αὐτάς δίποτα μὴ ἔχοντα σχέσιν μὲ τὸ σχολεῖον τοῦ τούτου παιδήστος καὶ εἰς τὰ δύοια διὰ ἀντιτίθεμεν σημεῖαν εἰς εὐθύνην ἐν τούτοις συμβογῶν καὶ διποτῶν λόγων. Ή πετρός πλῆρες τε τὸν διό τε τελευταίον ἐπὶ διδάσκαλον κατὰ τρόπον διανεύσιστον τὴν ἐκδήλωσιν διαπορῶν μέσον πάσις διάποτα μεταξὺ τῶν κατασκηνώσαντος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ τῶν διλασίων, τὰς δημόσιες ἐξουσίες διδύμορος δργανόστειος, πολλὰ τῶν δημόσων διλασίων ἀλλὰ τὸν ἀγρυπνότατον ἐκπαιδευτικὸν νὰ χρηματοκούσουν ἐκπαιδευτικός.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας δούτοι διφέρει τὴν φέύγοντας τοῦ πλούτου την ἐξοχὴν καὶ κατασκηνώσαντον τῶν κακῶν, ἔχειν κακωδίαν τοῦ πλούτου την ἐπιτροπήν της γενιάων γεγονότας.

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Παιδείας ἀνήκει ἡ δημοδίτης καὶ ἡ εὐθύνη τῆς δημοσίων καὶ ἐπιτροπήγα τέχνων καὶ κατασκηνώσεων διὰ τοὺς παθητάς, λέπι δὲν τοῦ πολυτελεόμενον κανονισμόν, τὸ δημόσιον νὰ χρηματοκούσηε τὸ καταδίλλων πρός τὸν ἐκπαιδευτικὸν προσωπικόν, πολλὰ τὰ προπτογένετα σχολικά πτώμα.

β) Εἴδετο τὸν ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Παιδείας ἀνήκει ἡ δημοδίτης καὶ ἡ εὐθύνη τῶν ἐξοχῶν καὶ κατασκηνώσεων τῶν ἐργαζόμενων καὶ ἐμπεριελεγκτῶν εἰς γένετον κακῶν. Καὶ διὰ τὰ δημόσια αὐτὰ δὲν ἔχονται καὶ διὰ δημόσιον νὰ διατελεύται τὸν ἀγρυπνό τῶν παιδῶν ἐκπαιδευτικῶν προσωπικῶν, δούτοι τοῦτο δὲν πάθεται πρὸς τὸ σημεῖον τῶν κατασκηνώσεων.

γ) Βάσει τῶν διανοτῶν δὲν θὰ ἔχεται ἀνάμεικα παθητῶν μετά τῶν ἐκπαιδευτικῶν παιδῶν εἰς τὰς κατασκηνώσεις κα.

δ) Η δηράσσων καὶ λαπουρά κατασκηνώσαντον παθητῶν πορὰ σωματείων καὶ τῆς θυσιακῆς ἢ γένετος προτοσούλων δὲν ἐμβλέπεται, διὰ προπολονθήσαντος καὶ διὰ ἐλέγχοτος πορὰ τοῦ Ὑπουργείου Εθν. Παιδείας, εἰς τὴν δημοδίτητα τῶν δημόσων ἀνήκειον οἱ παθηταί.

Αὐτὰ τῶν διανοτῶν δὲν θίγεται ή θυσιακὴ προτοσούλια, ή δημόται καὶ πολιτικοί είναι εἰς τὴν διάρητην πρόσωπον καὶ διπλαρά καὶ δύναται τῷ δημόσῳ διανομοῖς, οἱ σημερίγονοι δὲ καὶ προστούτοις διέλογον τοῦ πατερικοῦ ποράτος καὶ εἰς τὰς παιδικὰς κατασκηνώσεις. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν πάθεται, διὰ πρόστιον πρόσωπον πρότοτον πολλὰ είναι τὸ σημεῖολα, οἱ σύλλο-

γρού, αι δημόσιος ή τη δημοσία και κοινή λεγονής παρέχουν διά την ἀντί^την
δημοσίην των καθημών. Δεύτερον, ποιοί είναι οι ειδοίκοι λόγοι, που διαθέτουν πόρος
τούτο. Αλιτ, αντί των διαδικτυών των καποδιστριανών ανθρώπων πρόκειται για τις
μεταβαθμίες ή μεταβολής του Κράτους, ή παραβολές της θεωτικής προσωποποίησής
δια διεργάστευσην. Έστ' έπον οι διενέργειες δια παρατελεστική ή μεταβολής από
την δημόσιαν προσωποποίησην, διέπραγμα δια τη δημοσίαν παρατελεστική
τύπων ή διεπανατολική δημόσιας μέσων των διαποντωνών προς τούτο λεγονής
γηράτης ήμερας ή παλαιογηράδας. Δεν ωριμά, δια επεργάστην πά ποροσον-
τεριανής διάφορης άποψης, μέλοντος κατά την άποψη, δρόμων διευθύνσας ιανού
πελών πόντων. Κατ' αυτή μέσην να φροντίζονται, ήδη οντόν "Υποχρόγος της
Προτοτάξης παρέργωνται πάντα πάντα την πολιτείαν των Κρατοπολεμών,
χρησιμεύονται δια παραπομπής δημόσιας διά την ζήτηση της διανοσίας των Κρατοπολεμών;

"Αλλ οι νέοι, το διάνοια πρέπει να τυχεί προσωπικής ανάπτυξης είναι τα καταπονητικά στοιχεία της θεωρήσεως προτεραιότητας μαθητών και λογικών που ήδη προβλέπονται σε γένια κατόπιν. Πότερα να γίνεται η διάνοια αύτη; Τών λέγονται ότι το προσωπικό έχουν οι λεκανευτικοί παρόντες. Γνωρίζεται, ότι λέγονται τοπικοί ένδιχτοι πολλοί λατυσσούροι, με λεπτομερεία θέματα περιπτώσεων; Εν δια άνθρωποι, οι οποίοι δεν ήταν λεκανευτικοί διότι τα σημεία προστασίας; ή μετατόπισης, διότι οι λεκανευτικοί δεν ήταν έδιχτοι παραπλευρικών ιδεών; Ένδιχτοι περιήγησαν και διερχόταν σε αποτομή των είς την θάλασσαν καλλιέργειαν πατιών και δεν τά κέφας των ποι ή ήταν στην παραπλευρική περιοχή; Ή ήταν Κάτιον, τον οποίο η σημεία μετατόπισης

Τέλος θύγουν και οι άλλοι ζητώντα, που ήταν
άδειοι είναι μερικοί. Πρόσφατα πάρε τον έχασαντον καταπιεσμένους μονή-
τίνους των διεργατών καταναυσών τόξους, αι όντων στον τόκον οικδόντων και πάλι
θίνονται. Από αυτούς οι άντες ή αστένεια δεσμών παρήγονται, δύοι άπο-
τελεύται, και δρόπιει τα γένετα κανή ανεύδορης ή άνευδος το βαθύτατο διά τα
παταλά. Απότολος τόσο, έπειτα και ίσως μετέπειτας, έπειτα από την παραποτα-
κή των παιδιών κατά κανονικές τάξεις; Είναι δεδιγόνια να διενέπεται μετά τη
τάξης αστέν με κρεμαίς λαρυγγοφρίγης, πώς φάνταστις περισσότεροι
την κατέβαση του στονούς των διεκπεραίνοντας τον ποιοτικό είδους κατεπεννύσσοντος; Η
λαρυγγοφρίγη, δε γνωστόν, χαρακτηρίζεται καταπιεσμένην υπόλιθων εργατικών
των δευτερογενών, αργεταντών, αιδηροπατικών κλπ. Δυστι ράδη γε νε έχει
να διεργάζεται τα παιδιά της αυτηρής ήμερας κατά τις περι-
λογίνια των επενδυτηρών των κατεπεννύσσοντων τα παιδιά φαίνονται εις αύ-
τον, και διενέπεται την δύναμης να έρχονται μετά μέσω του Κρή-
τος; Άρσει διατυπία είναι μερική και μέρη το πάζιον των παιδιών, ποιό
αναισιοδοξότερον κλα., δυστι ράδη γε να διενέπεται εργάστηκαν, ταν

φάραγγών τάξεων; Δέν ισχυρότερα βεβαίως, διὰ καὶ τὰ πολὺά τῶν τάξεων αὐτῶν δὲν ξουν ἀντάρχην ὑπιθέρων. "Ἄλλον νομίζουμεν, διὰ εἶναι ἀποδεκτούς κατὰ τὴν σημερινήν ἰσχοῦν τῆς τάξης διατυχίας αἱ διαπολέμουσαι.

"Αλλά καὶ οὗτοί εἶναι ἡμῶν ἀπορεῖτον. Νῦ λεπτομερῶς κατετα-
νόστις εἰς γεννητικὸς ρύθμος τοῦ θύμου προσέων, εἰς τὰς δύος νυν καὶ προσπί-
την ἑκάστην ἡ μητρὸς διαφορὰ διὸ δύος; Ἑγκαταστάσων, διατρέψῃς, μέσον
ψυχηγυγίας κλ., δρεπανίνην εἰς τὴν οἰκουμένην ἀναπέμψων τὸν μὲν πάντα τινὰ
τὴν ὑπερεργότηταν τῶν θύμων. Δὲν τομέσον, οὐδὲ τοσοῦν διαφορὴ θύμων
οὕτων τὸ γεννητικὸν κανενανοῦν εἰμένον. Τούτων, πορέων λιγοτέρη
ματι τοῖς τὴν "διαπόντια" καὶ εἶναι καρπὸς νῦν λειτουργοῖς ή νὰ μεταπονθοῦν καὶ
πρὸς τὸ στρατόφρον ἀρχήρων αὐτῶν τὸν εἴδησεν, ποὺ διαδέπτεν. Ιερόθεον
τὴν οἰκουμένην μάλιστα διὰ τὸν παρεργότημον τῶν ποικιλῶν των. Ήδη φύλακά να
διατελέσουν ἐκ μέσου των τὰ σημεῖα διαποντώντων ήδη πλεόν κοσμοῦ διὰ τὸν πα-
ρεργότημον τούσον θύμων πατερῶν πατέρων, ποὺ έχουν δημοσίαν Ἀρχοντι-

V. Υπαίθρια σογιές και πρεβάσεις. Είναι διαφορτικός ο θέρετρος μεταξύ των υπαίθριων σογιέων, βασικήρων αυτούντεμενών των έδρων, προτού των έρχονται άνευρη μεταβολή ήσυχη την ξεπολογία της θέρισης εστιών, η οποία διπλαίς θεωρείται σογιέλης άνευρης και ειδικής θρησκευτικής μέρας. Από τούτο διαπίνει δεν είναι αργός, διότι προς την ουσιώδη ιδέαν διαπίνεται να προστατεύεται οικολογία ήμιτον λεπτομερώς εις καταλληλότητα περιπολής. Άλλη λαζαλέται η διάσημη λέξη της θεοτοκίας μες διαγεγραμμένη κατά ταυτούν τρόπον, πάσα μάτι των Μαργαρίτων μήρα τέλους Οκτωβρίου πάντα λεπτομερώς από τύχης ή θυμούντως. Δια την παντεύη λεπτομερών είναι η θρησκευτική πλάτην κλήρου. "Η ίδια θεάθη διατελεῖσθαι θεόπλευρη, γέννησης, προς τὴν έννοιαν δέρεταιναι να στραφαίται και καίειν, ενώ είνονται κάι απόνται έδοσθαιναι καὶ τῇ θέριση τῶν πανών.

Είναι δημοσία έποιηση ή ίδεσης και διεργασία των πρεβεντορίων, Εθελοντών, ως γνωστών, τά δύοτά προσβάτων διὰ τὴν περιέμαχην και εἰδικήν πεινασμένων τῶν φυσικῶν, ο δύοτα παρουσιάζουν διδύλχρες μορφές φυματίωσες.

VI. Σχολα διωριδων παιδιων. Ιατροπαθηγονοι ασθενεινοι φασθον. Κατόπιν την ανωτερη λεκτηνην πριν την νευροφρενην λεπτανην την επικονιδη, καθιστων εθνηστης ή διπτηστης ανηγρα της δινημεταποιησης και των προβλημάτων πούν. Παραλίγων προς την συμμετεκπανηση πολυτελέων, ληφθεισαν ωλη λεπτη μέριμνα και δια την νευροφρενην τουτην, εις μέρη της γιανος κατα την οποιαν απέρι διαπολονθόνται με το δέρμα οι ειδών, και προτιμων δέρματος μέριμνα. Διανυσην, ή διαρροην των ποτενιμένων μέρων, ή και ή λήψην σχολων διωριδων παιδιων προσωπικων, την υπηρεσην τοποθετουν, λεπτη των πλαιων, και εις την Ελληνων ειδηστην πειρασμον προσωπων. Ηα πρεση θετει παρα την επικονιδη μεριμνας παιδιων διωριδων παιδιων προς τουτην ειδηση εκπαιδευσην μερικοι ξεκαπνωτικοι ειναι.

δεικνύ κάντης δάλματος Ιωποποιηθεγγυούντων στημβράν πρός τὸν σπουδὸν τῆς ἀπο-
νείσαντον τὸν διατορεύοντα καθιστατέργαστον καὶ φυρανθὲν ἐν γένει δινεμαλαντὸν
ἐν τῇ παλαιᾷ θαλάξῃ καὶ παροξής στημβολῶντα καὶ δοχγοντὸν εἰς τοὺς γονεῖς καὶ
διαπολέμεν.

Δια την ψυχήν απουσιαργούν της μεμφτικής μας ήλικας θεωρούμενης διαγνώσης την προστασία του μαθητή και κατά τας όρους επί μη λειτουργίας των σχολών. Γνωστοί είναι οι άλιντα, τους άνωντας δέσποζαν τα παιδιά εἰς τα έγγις περιβόλιν, διμέριαν δινε προστασίαν εἰς τα διάδεινα της σπουδών προσωπικής. Η μάκια διαλύεται νά τη λαμπρή διάν της πεπραθέντων μεταλλήγεται περὶ θαυμασίων, πεπράδος και οιοσδήποτες. "Αλλ' ή βαδίζεις μέτρον λαΐ τοῦ στρατού τούτου ὄντας εἰς τοὺς ἐποιηδευτικούς μας πο-
σόντας."

Ε. ΥΠΕΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΝ – ΑΙΓΑΙΕΑ ΜΕΤΡΑ

"Ηδη δέ λόγος περὶ τῆς ὑπενίγουστοτάτης τῶν διδασκαλίων. Ή ἐργανὴ των καθησέων, ην ταν αὐτούς ἔταιροισαν, δὲν δένεται νὰ θεωρηθῇ ἰδιομονική. Υπέστροφαν καὶ οὗτοι, όπως φαντάσι, τὴν ἀδειάνθησαν τῶν διδασκαλίων συνθήραν διδύμωσις; τῆς τελευταίας δεκατοις, περὶ τῶν διδασκαλίων ὑπὸ ήδη. Διὸ ἔχουσι καὶ παρονόμωσαν διδύμους καὶ δους ἀμφορεῖς τὴν Δημοδιατολήν γνωρίζοντα. Μάνιον ἡ σύνταξις τῶν δεκάτων ὑγραῖς δέ; Λόγω τούτων ἐκπαιδευτικῶν, περὶ δὲν προβλέπεται, η νομοδία, οὐδὲ διένεσται νὰ μάς δέσσει αἰδεῖς τὴν εἰδονὴν τῆς ὑπενίγουστης κατηστάσεως. Δυνατός εἰστιν γενέστερος σχολιστικῶν προσωπικῶν εἰς ἄπλω τῶν ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν, διώχτεις καὶ ἄπλω μάρτιον καὶ διωγμούσιον, αἱ ἀπολογίαι δὲ δένονται νὰ θεωρηθοῦν. Εν τούτοις, η "Υπεροισία θεογόθμη θυμιτήρων μὲ τὴν φωμασίαν, η διοίσι θεωρεῖται μίαν επηγκενή του ἐκπαιδευτικού προσωπικού, δὲς ἐπαγγελματική τάση του διδασκαλίου, καὶ η διοίσι ἀνέχεται νὰ διεξῇ μίαν διαλέγουσαν καὶ να τὴν φέρειν τοὺς πιθαρίτες. Σὺ γνωρίζεις τὸ έπει της μακρινοτερονορμητικῆς προ-
σώπουσαν εἴδηστα; Η διοίσι διενοτητικήν Ιτ "Αθηναίων καὶ Θεσσαλονίκεων

Εξετάσθησαν 5199 Επωνυμούς "Αθηνών και Πειραιών" (Ημερολόγιον 2002 και Ημερολόγιον 1107). Έκ των 5199 Επωνυμούς, εμφάνισαν πλεονέκτης εις τέσσερα μετα' ηλικίας ομάδες Σ. 1, δην οι λοιποί 2,55%, εις τούτους διόπτιοι από 10 παραπομπές εἰς τα απεριόλιτα τα Ιστορικά των Ιανουαρίου μέχρι την φετινότητα, έναν ο 71 ήρωες παντελής της πατρίδης του και Ημερολογίου να ιδούσισσαν εἰς τά σχολέα. Εις τούς διατάξεις ίδιους Σ. 1 ξεκαθαρίσθησαν πλέον να προστίθενται και 25 άλλοι, εμφανίσανται ότι διαρρέουν διάλει για την αποτίναξη, και συνεπώς οι πλεονεκτής εις φραντζόποιος των παντόμενων δι' έντρογκαν άνδραγοντας εἰς 104 και ούτις το ποσούτον της νοούσθεντος αθέλειν εἰς 119%.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐγράψθησαν ἦν συνέλευτος 704 ἑκατονταπικοὶ καὶ εὐρέμητοι παιδοφόροις ἵνα τὰς νέας μετὰ κληνής σπρασίας 28, ἥσοι εἰς παροστόντας 3.610. Η γεωργία ἦν τὸ αρχικό πάλαι κατά τὸ 1946 δραπτα 753 ἑκατοντα-

καὶ οὐδεὶς σχέδιον τὰ αὐτὰ δύο τελέσκεται, ἵνα ποιοτερούς φτηματιάστεν; μετά
εἰλικρίης σημασίους 3,40%.

Οι αρμόδιοι οπτών, τούς διεύθυνσαν, αποδημήσαντας, ώστε τό ποσοτέρων της ή επιστολικούς νοητορεύσεων ήταν τόν θεοφάνειαν, Αθηναίοι και Πλαταινίτησσοι Επεισοδέτοις 4000 ήταν ανάριθμοι εκπανεύσαντος, διέργασαν κατά μίαν δρούς εν 5,500^η. Διότι δε απαριθμήθηκεν το απότο ποσοτόν νοητορεύσεων ταχότερα από την λαϊκή μα^η. Διότι την χώραν εκπανεύσαντος, και δὲν διέργασαν λόγον νά διεπραγχίσει τότε μαρτύρους, ήταν ανοικοδόμησι 21,000^η περίπου εκπανεύσαντος πράξεις νά διέργασαντος τόπους επιστολικούς ή έγγραφους ή διαδοκούσαντος

Δεν πρόσφατα ως μέση ημερογενών έδω τα από τη σημειώσαντας τον διαδικασία, όπερα τα αίτια της τόσης γήρασμάς που ήρθε ναυπρόστις στην Ελλάδα, τα οποία ανέρχονται εις τας έν γένος ανθεμπράσιαν αυθεντικών διαδικασίων, αι οποίες έπειρψαν πάν το πολύτιον και έπεισαν. Αλέο ο δήμητρας να προστάσει, δεν ή θεωρεί ταν έπεισανταν εις πλλος χόρες; Στην της φυσιώσασ, δεν ή θεωρεί ταν έπεισανταν εις πλλος χόρες;

Ένδικροφός ήρας νά πλευρούθη τό ουσιαστότον πρόγραμμα διά την Εποπί-
δεναν αρρέβεια, οι δημόσιοι και η φυσικής των διδακτοριών με τούς άντα-
ρεργούτες δραμούν, οι άνδρες διατεργάς δὲν είναι διατέρες της πραγματι-
τησης. Και τό πρόβλημα τούτο αρέβει διασπόρετο καί το τυχερόν να διτι-
αποτελεῖται, διότι διάφοροι μέσω των διαπονήσεων διασπορεύονται, έτσι διάσκε-
ψη έγκαιον καθιερώνεται η μποτοπόληση, ιερός διοίται. Έκανον ή
τηρεσερ καί κατά πλην θυμηθέντα ήτη της υπερέσεις. Αφού καί της άγιας
τούν μεταρρύθμιση ίδια σύζητον εἰς ουδαίρων και διέσων σύνδεσην μέτρη φυσι-
κής των διδακτοριών. Και χρόνος έπειταπον τούτον διαπονήσεων την
περίσταση ένως εργοίου της Κολογγήνης, εἰς τό διάσιον ξερράφη ιερό πολ-
υτόπολην μέρους μία πραγματική έκπληξη φυσιοτάτως, με 78 μπαράς προστιθέμ-
εται, ο ίδιος μετεβλήθη, δια μιαδέντρηση μέσα μέροσιν διαδικτυώνται. Η
περίστασης ήδη έγινε παλίτερον ποντός μέσω των πάνουν των μοιάσιων
των μηδενών προστά την φυσικότητα διδακτοριών των, είναιν με τάς διαπο-
νήσεων ήδη πρός γαλνά διαμόρφωσιν συνθήκας λειτουργίας τῶν σχολών, θά
διένοταν νά διηγήσουν εἰς πρεγματικές έπιδημίες φυσιοτάτως μεταξὺ τῶν
παιδιών.

Παραμένει δρας και ἐν ὅλῳ σημεῖοι πρὸς Εὔτουσν. Τί θὰ μπογύνῃ δὲ

δέκτειος, ιαί τον δαιόνιον όμι διαποτεθή κά νόσος; "Εγώντες έκπεντημένος τονά,
οιτι διημέλιοις ή έξαρσίοις εἰς τὸν πάρχοντα τὸν μάρτιον τῆς θεραπείας.
Πρέπει νά έπωρτηται ιαί τον προκειμένου πρὸς τὸ συμφένον τῆς 'Εκ-
παρανέσεως, τὸν έκπαντευτικὸν καὶ τὸν μαθητὴν ἡ δρεῖη, οἵτινοι διαμά-
σκολος διαμοιρῶν νά τίχη έπωρη τὸ μέσον τῆς νοητήσεως του. Διότι είναι γνω-
στόν, οἵτινοι οι νοητοτοινιά ήρθασιν εἰς τοὺς μάθητας φυσικούς την
διανοητήσεων τῆς θεραπείας του, ή έγκυρος μάνγενος τῆς φυσιατέσσεως μεταξὺ^{την}
τῶν θεραπευτῶν διδασκαλίων τὰ μέγιστα διαπολύτην, διότι οι πάρχοτες
δρι μόνον δὲν έχουν πάλιν λόγον νά δικαιούονται τὴν νόσον του, διότι ἀντι-
θέτως ξένοι συμβάσουν πρὸς πρότερον εἰς τὴν λατούρην ξέπουλαν τὴν ίμ-
φωντος τοῦ σχετικού διατερπονή.
Ἐκ μέρους τοῦ 'Υπονομού πλέον τὸ
εργάτων οφθαλμὸν πρὸς διαπετάσμαν τῆς φυσιατέσσεως τοῦ διδασκαλίου,
'Εγνοήσην τῆς δεκτῆς μηδοτροπίας δέσιν μετὰ πλήρους μαθησην. 'Αλλ' ἡ
σχετική μέριμνα πρέπει νά συνεχεῖται. Πρέπει ποὺ πονήσει νά διαμόρφωνται τὰ
κατιτάλια διὰ τὰς τελεόντας θεραπείας, εἰς τὰ δαιόνια νά μαθητευταί
επινόηται καὶ μαντεῖται ἡ καλή δέρματος τῶν παρόντων. Η φυσιατέσσης έξι μέλον
είναι νόσον μαρκῆς καὶ διεπαγγεῖλης θεραπείας καὶ δέν είναι δυνατή κά διανε-
τόντων αὐτῆς ἐκ μέρους τοῦ πάρχοτος διδασκαλίου διὰ τῆς χαραγμένης μόνον
διπροστοτῶν διδασκαλίων. Θέλγουν ούτως έν ζήτημα μεγίστης σημαντικῆς διὰ τὸν
έκπαντευτικὸν πόσιον, τὸ τῆς ποτερείας δημόσιο τὸν παρόντος διδασκαλίων καὶ
πρὸς πονήσεις ἡ φυσιατέσσεως ἡ φρενικὴ νόσος. Τοῦτο μόνον ή διαμορφία Τα-
πειούντος.

"Η Διεύθυνσις Σχολών 'Υπειρήν πρὸ πολλοῦ ἔχει προβῇ εἰς τὴν μελέτην
τοῦ προπολογισμοῦ καὶ συνέβασται καὶ τὸ σχετικὸν νοητοτοινόν. Διανοήση, μολο-
ντοῦ τοῦτο εἰχειν πιονεψθῆ καὶ παρῇ τοῦτον τόνον: 'Υποτροφῶν τῆς Παιδείας καὶ
καρῆ τοῦ σημερινοῦ 'Υπονομού, μολοντὸν έκπεντημένων: Ἡγέρητη παρὰ τοῦ
έκπαντευτικοῦ κόσμου ἡ φύσις του, τὸ σχετικὸν Νοητούντων δὲν κατέστη δυ-
νατὸν νά κατεύθηται εἰς τὴν Βούλην πρὸς φύσεων. Τὸ Γενικὸν Λειτούργον ἀρ-
τεῖται νά δύον σχετικήν έκδειν τῆς δεκτής μετὰ τὴν δικαιολόγησιν, διό ἐν
καρῷ διὰ ληφθῆ μέριμνα δὲν δύους εὐόρους διακάθισμα. Ἐγέρητοι διάδικτοι δέν δύ-
νονται νά ληφθῆσθαι τὴν έπιπλην, επιτηρητήριαν. Είναι δικαιονότος, τοσούτον
μᾶλλον, καθ' διον μά τὴν θέρευτον τοῦ Ταμείου 'Υγείας 'Εκπαντευτικοῦ ἀσ-
θένειας διακανουμένης, ὁ προπολογισμὸς διὰ τὴν δεκτήν τῶν ποτερείων τῶν
έκπαντευτικῶν, τὰ δαιόνια διηθέσαν κατὰ τὸ οδοκειμένον ἔτος 1948-49 εἰς
2.300.000.000 δραχμῶν καὶ δέρνεται δόση μόδια πρὸς μέγιστον μηδετέρα τῶν
συγκαταθεσέων του καὶ θερόθη τοῦ Ταμείου θυγατρὸς τῶν τελευταίων θεωριῶν.

Διὸ μεριβόλευτος, οὗτος καὶ τὸ Συνέδριον διὰ φρενισμός του διὰ συμφένηση
πλήρως πρὸς τὴν έκπεντημένην έκδηλωσιν γένεσιν τοῦ έκπαντευτικοῦ κό-
σμου ἑτοῖ τοῦ Ταμείου 'Υγείας τὸν έκπαντευτικόν, δηρ μόνον ή διαδημέρων-
τος πρὸς τοὺς πατούσιον δὲι αὐτῶν, διάλλ καὶ πρὸς προστάτην τῆς εκπαντευτι-
σης δηγεις τῶν μαθητῶν ἵτε τῆς φυσιατέσσεως ίδιον τοῦ διδασκαλίου.

Κύριος Σύνεδρος, έταιρόποιοι τὴν εἰσήγησίν μου.

Διὸ διέρχεται μεριβόλειον, οὗτος η έκδηλως μέριμνα δὲν είναι καὶ πολὺ διεσκο-
λονήργον. Διεκπολος είναι ή πραγματοποίημενος αὐτῶν. Καὶ μάλιστα εἰς Ιπογή-
τοῦ ήτοι ή χώρας μεταξύτεροι εἰς πολὺ διεργάζεται οὐαίσιαν εἰκονομακρύς. Καὶ πρέ-
πε τοῦ διανοητούσαντος τῆς μεγάλης διατροφίας, πονό συναντεῖ ἡ σημερινὴ Κυ-
πρίσης καὶ ὁ σημερινὸς 'Υπουργὸς τῆς Παιδείας εἰς τὴν έκδηλωσην τῶν θα-
λασσῶν, οἷαν είναι διαποτεθῆται διὰ τὰς άνάγκας τῆς μαθητεύσης προτάσεων;
καὶ διεντάχθησαν. Ήδη δὲ διαποτεθῆται, οἱ διάγκων αύταν είναι μεγάλοι, καὶ οὔτε
διαμοιβάς ἐπιδέρμονται, οὔτε είναι δυνατόν νά διανοητούσαντος μεταμέτρητος, οὔτε
ποτε τὸ ποτερεῖον. Τὸ Κράτος συνεπεῖ, οὕτως οὐαίσια διαρροήσιν νά προσέρθηται
καὶ τοιστούσιον σύνονταν νά εἰσπονται διὰ τὴν διαπετάσμαν τοῦ προτερούσου προ-
στάτην τοῦ ποτερού.

Σύμφωνα μὲν μανικήσαντα τῆς Κουνιών τῶν 'Εθνῶν, «Η κοινω-
νία διέρχεται νά δάση δια τοῦ καλλίτερον ἔχει εἰς τὸ πατή, διά νά μποριαί-
ση τὴν φυσιοτροπίαν συμπατεῖν πονό πενταποτούση αὐτοῦ διεντάχθειν. Οὐρέσει
νά τὸ διαδέρμον διεν πατή, ηδη δὲν διέρχεται γεννητεύση, νά τὸ ποτερούσον
διεν δροσετήσῃ, νά τὸ βοηθήσῃ, νά τὸ περιστολέτη καὶ νά προστέσειν
διά τὰ κακιστοτροπάνα, ποροπατρόμανα, δραγμά καὶ δικαστελλόμανα. Κατά
τὰς διανοήτων δὲι περιστάτει τὸ αὐτό διεκδικεῖται νά προηρηθῇ πατής μίλος
εἰς τὴν ποτερού τοῦ ποτερού τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κουνιών βιοθείας καὶ προ-
στάτην τοῦ ποτερού.

Καὶ πρὸ πενταποτούσεως τὸ συνέδριον ἐν Λαστέρῳ συνέδρον τῶν συμμάχων
κρατῶν εἰς τὴν αὐτήν διακρίσιμον προβοτή. Ήδη δὲ Βρετανικοὶ Κρητηρίους μετα-
ποτούσεων περὶ κουνιών διεκάρδησε τὴν έποντανόν την ικανοποιητικήν την ικανοποιη-
τούσαντος διεν τὸν διαγνώσην τοῦ πατέρος διεκάρδησεν τοῦ τομέων διαρροήσιν. Τὸ γε-
γονός τοῦτο διαδέρμονται, οἵτινοι διέρχεται μέλον εἰς τὴν συνέδριον τῶν λαῶν
ἢ διάγνωση τῶν πατέρος προστάτην τοῦ πατέρος καὶ ἡ διαρροήσιν τοῦ πο-
τερού ποτερού τοῦ ποτερού διεν πατέρον ικανοποιεῖσθαι. Καὶ διὰ 'Ελλάς πογόλης
τῆς ουμανίν της καταδύτει, έποντανόν την παρακολουθεύση τὴν πίστην
αὐτῆς. Διάτι, ξεπένησε ποτέ πολέμον καὶ οἱ εἰς τὸν συμμάχουσκον συνέποντες, τάς
δαιόνια δὲν διεκόπησαν ταῦτα τῶν μέλων χρόνον.

Είναι, διά η διέρχεται μέριμνα δὲν είναι διεκπολος έργον. Θέλει νά προσθέ-
ται, διά οὔτε αἱ πειράτες, οὔτε τὸ συνέδριον, οὔτε τὰ δρόμα αὐτῶν περιστρέψει-
ται πλήρως εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. Εἴπερ διοικητήση ή πραγματοποίησης τῆς
διαρροήσιν τῆς καταστάσεως. Οὐαί αὖτε έχοντες λεπτούς ποτερούσους εἰς
συνέδριον, εἰς οὐαίσιαν ποτερού τοῦ ποτερού τοῦ ποτερού τοῦ ποτερού τοῦ ποτερού.

περισσοτερούν. Χρειζοταν μετά τό πάρος ταυτό Συνεδρίου ακριβών και όμοιων περισσευτών το ίδιων σέμερον, ανένθετος ή έκπληκτης ή μέρους; Μποτ μες δυος τα πορφύρων ανένθετο προσάλμονσιν ούτων διά της πρεσβυτερίας των θεραπονητής. Χρειζεσταμένα μία μέγιστη πρός τούτην προστασίαν την έκπληκτεύονταν όποι τών μετηνήν πάνταν πρός προτεραστήν την έποικην προστασίαν την έκπληκτην μέρους. Πρέπει τα νέα πατερισμόντι ή προστάτευσην διποτά το ίδιων σέμερον διά το παδί προστήρη την προστασίαν δύον, ποδί δικούσταν να έχει νά δικαιηθεί προστασίαν συμπατών εις τάν μέρουν τού Κράτους και δυος τά πορφύρα τών ειδικών και δημόσιων τύχων προσοχής και προστασίας εκ μέρους; τού πολιτικού κινήματος της γένεως.

Θά χρειαζόταν τέλος νά κατηβῇ και τό ίδιων σέμερον της κανονίας μια συντηρητική διαρρότισην εις μέρους δύον ποδών, δύον αυτή διαρρότισην δεδοτάς, δύον θά διερροήσῃς διά της έγραψες τάν δυοντάς την πατερισμόντι της Καπιτίας Θεοντα, καμία προστάτευση δεν είναι θεωρούμενη πρός τών ποτούν αύτον, δεδοκύνταν διά τά ποδάρα στρατίωνταν οι άπλετοι δύον πατέ, αι ίδιας τού "Εθνους". (Χαροκοπίσματο).

Η ΒΙΒΛΙΟΣ ΤΟΥ Ε. Κ. Β. ΧΩΡΕΜΗ
Τοκτικό Καθηγήστρο της Παιδετρικής του Πανεπιστημίου "Αθηνών"
ΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΩΜΑΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΑΙ ΒΑΒΑΙ
ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΥΤΩΝ

"Οπε πρό τετραπτίς διότι τού ίδιου αύτον βίβιμους μοδή γένεται ή την δεύτερη Συνέδριον τού πολιτικού νά παραγρέψει τήν πατεριστικήν τέχνης; τον, ένα συναυλίαθεν διάφορων μάλιστας και χαρούς μια συντεξή. Μελετηγόλας διά την στρατική προγραμματούστο, τήν δύονταν έποικον ων παρανομούντος τών Συνέδριον, άλλα και χαρες διά τάς πολεοδόμους προβλέψεις, διότι δύονταν μετά την διαπλάνησην δύον μας πατερισμάτων.

Τά διάβησε ίση τής πρατής πατογής διότι είχεν δύονταν είσινται και τό φέρμα τής φρόντης και τού τρόπου δεν είχεν δύονταν διατητή. "Ἐν τούτοις, μία αίρα δύονταν και άπλετον διεπορύντα τάς δυναμίες μας διότι μίαν διαμούτισσαν σπιρροφόρων πρός δύονταν διεπίσταντας τής φυλής μας.

Εἰς τό Συνέδριον διέτον παρεπέλθουσαν καμπύλων και πίνακες και θάλασσος διαβήτησαν δράμιο διεκδίκτες τήν μεγάλην μάρτιον, τήν δύονταν είχουσαν δύοστην διά τριών, δέν διότι μόνον διάδολα τύλιδαν πολεοδόμους διάρρηξαν, τίς δύονταν έθηρηρήσαν, άλλα και διά διεύθετος προστατευτούσαν πόσον διά την άριστην προστασίαν μετά τήν πατογήν, μετόν άριστην είχεν πλέονταν τό ποδήλατον μετά την προγράμματος περιόδου. Είναι μίαδην μπορούμενον νά πειληγίζεται κανές, διότι είς τάς πατογήδων αύτες τής Ιεραρχίας τό μέλλον, τό παδί, κατέλειπεν πιντοτενά πλάσιον τήν πατογήδων πρόσων τής παραπροσώντας τών μεγάλων. "Από τούς

πάντας; αύτούς και μπό τάς αποτίνεται προσέκειται τό πατερισμόντι, διότι διατηγή έλεγχουσαν τήν πατεριστικήν αίρεσαν τού παδιού μας. Και τό βίσονας και τό διατηγή μίστος συγχρόνως πάρος τό προπόλεμον είχεν θωρητή αισθητήν μαίρουσαν. Και διαφορίσας, διαμορφώντας συνοδούμονος μίστης διεντρήσας και έργωμάσσοντας είχεν επεκτείνει τούς πλοιάρους την πολιτική παραπέμποντας την παρανομήν της.

"Η μετέπιη αύτη διεπέλθεται εις παραπτικάς δέρενται 65.000 παιδίων παιδιών τού Αθηνών και τού Παραμύτη. Ήπιο δημάρκη ή μεγαλύτερα ήσταν, ποδί είχε γίνει εις τήν έπιδοσιν Εύρωπης. Εξετάσιση τό 1944 διότι παρέλασεν; "Έλληνες λιποτάς, διότι τηρημόπονταν τούς κατεύθυντα, τά δέ συμπαραγόμενα της διεπικούριας μας εις τό έπανταν" (?) και είχαν μας έπει παραπέμποντας μεταγγυανθή ή προτεροντόν τάς έπινομήνας, διότι κρέσαν εις τήν μαλατήν αύτην διεργάζοντας ή "Αμερικανίν Elliot" (?) διά νά έποιηστε τήν παράγουσαν συμπληρωματικάς πρόσθιδος προσής εις τό Έλληναπούλα, διάλλα και διό τόν Πρόδρομον Trumann" (?) διεπικούριας προσής.

1) The Transaction of the Fifth International Congress of Pediatrics New York 1947 (Acta Paediatrica Vol XXXVII).

2) Επεισοδιον τού Καθηγήστρου Αιγαίου ανεβοτή της Miss Elliot κατά την ήν Ελλάδα έποιεσσεν της πολιτή την έποιανταν.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

*Επειρυγέλλεν
Δημοσιεύσας Τάξης

Παρίσιον 18 Ιουνίου 1917.

Κάρα και υπαγόμενος Συνάδελφος.

Μή την ίδεντοντας μας εις Παρασκευήν, θέλει νά είσι αδερφούρισμα διά τήν έποιαντα, ποδί μ' έπειρυγέλλεται εις τήν Κληρονομίας μας και διά τής πλεονεμούσας, ποδί μού έπειρυγέλλεται τό σημερινόν τό παραπόνασσαν μέρος τήν διεύθετην μα.

"Ελλάδα, διό τη Χώρα σας διό την ίσην τής διεύθετης Ταπεινής τήν βορείην τού πατέων διέπη τήν βορείου, διά την άποιαν προστίνεται, και διό διάρθρευτη ματά θά προτεροντάτη.

Μή την ίδεντα κ. λ.

Καθηγήστρης Ε. Αιγαίου
Διευθύντρια τής Κανονικής "Τριγωνής"

*Επειρυγέλλεται τής Ολόδικτρου

Άρρεν, 2000/16 Οδόματον Τ. Λαζαρίδηον

Π. ο δ. ζ Τά Β. Υπουργείου τής Εξτρατείας

Διεύθυνση Συρραϊσμούν και *Επειρυγέλλεται "Επιτάχειαν"

... Επί τη επειρυγέλλεται ποδί προστίνεται τήν άριστην έποιαντα, διότι έπειρυγέλλεται διεύθετην τάν έποιαντα παραπόνασσαν τήν ίσην της Καθηγήστρης Ε. Αιγαίου ούτε της πατογήδων μέτρα συμβάσεων και νομιμούσαν, διό είναι αι πειραταί διά τήν διεύθετην πατογήδων.

Επειρυγέλλεται
*Γ. Οιστράδης Γνωρίσας, "Επιτετραρρίφες

φάσθη τὸ γεγονός· τοῦτο εἰς τὸ πρῶτον λεπτομένων διὰ τὴν Ἑλλάδα μήνει του.¹

Απειλούντος τὰ πορθέματα ταῖς, οὐκέτιών την ὀπίσσων σημαῖαν, τὴν δόταν εἰχον· οἱ τὸ μέλλον τὰ φαῦλα μη. Διότι διαφέρει ὃ ουρανοὶ ποτε, μάζαι ἡγεμόνες· θεοποιέμενα δινούσια νό επιποθεμάδιν καὶ νό ξερπατούσιν, θεοποιέοντος δ' ἀψίνων διεπτῆσται· η ἐγν τον, οὐδὲν διὰ τὴν καταπολέμησιν φροντὶς καὶ μέρματα ληρῷταις ἀργύρῃ καὶ ξελίνῃ καταβάλλον.

Η μονιμοποίηση δηλαδή των βλέψιν τούτων θὰ είχεν ως αποτέλεσμα μίαν δραστηριότηταν εἰς την φυλετική μας μάνεντας που θα διανέκτει την πρόσθια, τών δασών και του "Ελληνόποτο" προπολεμικών είχεν δημόσιαν πομπαλήματος πάρτη την πρόσθια των λαούπων Ελευσίνων τους. Συσσωτές άλλως τα παιδιά των πρόσθιων αποδείχθηκαν ιδιαίτερα φτωτοί ή αυτηγόνων τους προστατεύοντας μόνον μεσάνθη παπιδαράκων συνεδρόσεων ή αυτηγόνων τους προστατεύοντας μόνον μεσάνθη παπιδαράκων σεν. Ανας νέος πάλιος, απόλετός του προγραμμάτων, είχεν κρητική ακίντη τούς παπιδαράκους μας, πάλιοις, ή διοτοις μένενοις ή λεπτόδοροντων ξενίαν την προστατεύσιαν. Πάλιορος, των δασών δημιάραν είναι ή δημιάρισσος πομπαλήκ και φυγάκι των ανθρώπων πόλεων των οποίων την επιτακτική των δάσων, ήτοι τούς αιθόρυβους, ή ένγραφους και μάζε ώλη ουσιανής έπινοντας. Πόλεων, τον δάσους πομπαλής ενώνειν ήδη μάρτιον ή δημοδονίσσων των ηγετών, ήδη² ή πάλιοις πνευματικούς και ψυχικούς των ερευνητών. Καὶ μέντοι εἰς τὴν καλάσιαν αἵτιναν τῶν ουρανοποιημάντων κέρπονταν εὐθέα του πιλάντα ή Ἐλάς εἰς τὸ προσεπίκον μόνη της. Καὶ μὲν τὸν δημιανόν δρυπανόν την τὸ αἷμα της κύντεντο πάλιον πρόσθιαν, ήτοι καὶ ποτίσην ζῆραν πότης της δημητράντης θελοντών, ἀλλά καὶ τῆς άνθρωπινής δημοποιείας την διατητησαν. Νέα καταστροφαὶ ποιεῖ θρησκότες, πρὸ τῶν δασών αἱ λεπτούσια τῆς ποιητικῆς δραστηρίας, πρεσβύτοροιν εἰς τὴν γύρων μας. Καὶ εἰς τὴν θνῶν αἴγανην τοῦ "Ἐθνῶν" τῷ μᾶλι καὶ πάλιν κατέβην τῷ πλάνων τῶν εύον του.

Επειδή τό πασι της θεωρίθηκαν τάσια, τό αποτέλεσμα για την πόλη τον γεωργό, τό διάτερον βιολογικόν θέματον, ποτέ διαδέκανται μόνο γέροι. Τό γεωργό μας δημόσιοντος, αι ανοιχτώντας δημόσιους σταθμών, τό αυτόν δημόσιοντος, και τό πασι την πόλη, γενικό, χωρίς σύνετην και πολλάδια χωρὶς πονού, δημιουργεῖ εἰς τόπους δράσης. Αλλά και κάτια φραγμάτων διάστημα. Μεταβολής δημόσιων ρυθμών από την ανοιχτότητα των, γεωργά τό έπαρχης από την καμπίνα διατίθεται επίσης τόποι λεγόμενων πολεμάριων κέντρων. Είναι θέματος, διατάξεως, διατάξεων διατάξεων, διατάξεων διατάξεων των δόρων της δημοκρατίας των, πάντα δημόσιας διατάξεως από το καπνόταν αέτος. Στοχεύει η αρχή, στο νόμον τών όλων δημόσιων των καπνώντων αέτων, διότι ούτοις μηδενός νόμος παρουσιάζει. Σες μηδενός, οι δόσεις ζήτει εἰς την δημόσιαν έπιπλωσίαν, δεν ζήτει διανομή των έργων πανίστανται μου διότι δημόσιαρχη τό μέγαρος της καπνοφόρως, πόλη εἰς την οποίαν κατέβαν ομήρους τό πατέλι μας.

Και γνωρίζετε δώδικα, ότι η Εποπτεία της Μάλβης δὲν περιορίζεται μόνον εἰς την συμμετοχή του δινάστευξ και ότι δὲν είναι μόνον η καθυστέρησης τοῦ βάρονος που τούς μήκος, ή άποια μᾶς έδυναμερές, ήλλα και δ' θεῖν θεατρικών πομπών της πατρικής φυγῆς. Έπειδή να θέλεις ή αντοχή της Ελληνικής απειροτάτως και Εποπτείας

τά ποικιλά αετά τα Ιζουτ ήλικιαστρά αίραν, δοῦ ν' αρθίζοντας τίποτα γραφής
διέτην αετών.

Κίτινη ολίσκεται μία δεκαετία ώφ' θυν ή Πιπρές πάς πρωτευούσατε εἰς τὴν τραγουδίν την ἀνθεκόντην: καὶ μὲν οὐκέτι τὸ διάντον τοῦτο εἶναν ἐπονοῦντες, διὸ τὸν ζῶντα τὸν πανθεὸν τῆς Ἀθηνᾶς εἴσοντα μέρτουστον. Ὡς φασὶ, τὴν διάντον σύμπολον ὡς ψυχὴ τοῦ πανθεοῦ μας δὲν είναι μόνον ἡ μερικὰ διάτηση καθέτη παρατητική κακοδαιμονίας: καὶ νίσσον, ἀλλὰ καὶ διάδοσης τῆς δέμωσισμάρτης τῆς φύσεως καὶ τοῦ φύσεως, μέσον εἰς τὴν διάντον πάλλαξιν, ἀλλά καὶ εἰς τὴν διάντον πάλλαξιν εἶναι ἡ γέννησις καὶ τὸ ζῆν καὶ μὲν απεκτίνεται. Σήμερον δικαὶος φοβεῖται ἡ αἰτητὴ τῆς εἰληφαγμένης εἰρήνης: καὶ εἰναὶ συνεπὲς δεκαπολεμητήν ἡ συνιδημοσίη μας ἐνταῦθα δὲν νὰ οφειλούσαντας καὶ οὐδὲποδέσσοντας δηλαδή μόνον τὸ πάπιγον αἴσθησαν ὁμοία, ἀλλὰ καὶ τὴν βαθεῖαν τραγουδημένην αἴσθησαν.

Μή ληρούντας άλλωστε, ότι μη, αγ' ουδέ ποτε τα πολιτείας δεσμεύουν τό παιδί από την φυσική στάθμη ζωής, είτε την μόνη ή προτύχουν δεξιά ουσιώδεις ημέρες την φυσικής δραγμής των προσεπόνων προπλέξει, ή συνεργασία των παιδιά-τριών και των παιδιών τους κατέβη παραπάτηση, ήντος τας σημαντικές θεραπείες συνθήκες πλευτεί βιωσιμή προσέποντας διότι την έπειταν τον επανοποιημένο μας. Ελλας πολλούς εντάγεις, δύον μονάδων δέδηπον ή επικαίρια να επικανονίσουμε μαζί οικού μάλιστα έννοιες ήντος πάνω από την προπλέξηση ήντος; το ίδιον μας. Ηροες είδεκτονοι να οις: μαντούλαρά με τό θέμα τως ήμερος ή την ποτηρή, στηργάμενοι εις τα βιολικά δεδομένα, βλέπονταν την φυσικής διάστασών των και μαθιδόν, μεντες εις την πελτήν και την ιδρούσειν τον έπαναπορθίσταν ή βαρεός και μολυκαντικής έκδησης τον φύλον και της φρέσκης του πρωμπλέσσον. Λατει-κατά την δύνα απότομα μενδύναν έπειτε γ' αντιπλέσιό τό παιδί τα τελευταία τοινά.

Βεβίοις, οι λαργοί και οι παπούαγκοι διαμόρφωνται συχνά. Φοβούνται οι τελευταίοι, όταν οι λαργοί γίνονται την δράση των εἰς τέλοντων. Προσθιακές δεν τρέφουν ταυτίσματα προθίστας, άλλα δεν την προστέλλουν, μεταξύ αυτών την αντίθεση των συγγρόνων παπούαγκων, ή την πρόσθια παρέα. Η μετατοποίηση αντέχεται μόνον, άλλα έχουνται και Κανονικά.

Απ' έδη ή διαφορά ανήν είναι εθνότης. Εκπρέπεια δεδο την διαφορετικήν συστάσην των δύοτούς έτυπους ή δύον πλεύ το λογον τον. Ο πατέρες απαλλοπέντε το παύει δια την γεννήμας των, συγχα μετάπλεια είναι υποχρεωμένης να προσερψει και βιαστείσα είς της φύσης των, εις την κληρονομιώτητα, και διατί τη βίση φυσιολογικήν κατινών μπούντει την κοριτσιών και παντεπιτάχυτην ήδην. Ο παπαδιάς, όπου διπλών έργων είναι η αντεπιτάχυτη και διαμόρφωση του πατέροι, ηγούνται ή δεν δινούν να συλλαβή την βαθύτερην θετικούς της αιθήρως και διαρροής χρήσης ανέγει συνθέτει και καταστρέψει τα σχέδια της αντεπιτάχυτης και ηθικής του ήδηλως, δηλαδή παραπομπής το μέλλον τους. Ηγούνται παραπομπής των ιδεών σημείων να γινούνται και ηγούνται παραπομπής των ιδεών σημείων να γινούνται.

δον και πρωτεύεια πολλή προσποή ήταν την γενέφεσον του. Δεν έπιπτε πάντα σε διαδικασία λεπτομερείς είτε το κεφαλόποδο αντό, δίλλα έπιπτε πρώτη σε μελανία, τότε δούλευε είναι δημογενής ή ίπαρχος διάλογος διαπληξεών αι πλέοντες, τις δεσμώτες πρόσωπαν είναι έπιπτερά. Ταύτα είναι :

α) "Ου δέ έγνωσάς μενούσι τό δργανόν, έτι τοι διοίσον ἔμφαται ή πεπει-
νοῦ ίδεις τοι τὸν διηθόταν καὶ μὲν τοι δργανόν τοιν δέ λεπτογραφία δέ
έναιανταν νά μέντον δέρνει τὰς λεπτές σφραγίδας λεπτογραφίας τοι δργανούσαθ. β) "Ου δέ έγνωσάς πορά την πολύτερον διαπομπάν τοι δέ
την φραγκίαν σάρν αν την δημοκράτην διαπομπάν μεταπομπήν διέν,
καὶ τὴν διάνα τουν τοποθετήσαντο, διν διαπομπάν διάποτον οὐδεναρίας
καὶ διεψηφίσαντο. Αἱ λεπτογραφίαι καὶ αὐτῶν ἐπερχομέναι καὶ μάλιστα
ἐπειδή σφραγίδαντο μετά τὰς λοιπὰ λεπτογραφίαν τοι δργανούσαν καὶ τοι
επειλούσαν δέρνειαν δημοκράτην αὐτῶν. γ) Οὐδέμια λεπτογραφία δέ μη λεπ-
τογραφία, εἴτιν αὖτις αὐτονομή, μέτι αὕτη ἐνέργεια οὐ την πεπεινούσῃ
σφραγίαν τοῦ διηθόταν, η καλλιέργεια καὶ δέρνεσται αὖτις διετή, εἴτιν
δέ προτοπόρος δέ αὐτήν ή μέσον καταβάλλει τις τὸν δργανόν τοιν. Καὶ
οι πεπεινούσαν αὐτῶν λεπτογραφίαν καὶ οι θημοὶ αὐτῶν δέξαι ἐπειδή την κατα-
βοτούσαν διαβίδησα της ζωνῆς ἐμβίζεις σφραγίδαν τοιν δέρνεσται αὖτις
έπειδη διηθόταν αὖτις τὰς αὔπις σφραγίδας λεπτογραφίας. Η δέλλεπτέρων
αὐτῶν ίδεις δργανός δια την διαρρόπαν της αἰωνότητος της ζωῆς. Σφε-
τοῖς δέ λεγομένως, διτι αὐτῶν ήμεν μάλιστη λεπτογραφία τοι διηθόταν αὖτις μι-
λογούσας διεργάτην καὶ διαπομπάν.

καὶ δ) "Η δέσμως τοῦ περιβάλλοντος δένεται νῦν μεταβόλει, δένεται νῦν διασπάται καὶ νῦν καταπίπτει δύναμη τῆς πλειστηρίας τούτου καταπολέμου, δέλλα τὴν διαρροήν την οὐδὲντος νέων δέλλα. Καὶ διὸ νῦν φέρει τὸ παρεδόθην. Η μίγνυσι τῶν μονών τοῦ προτόποτος τοῦ βρέφους ὅτινας σταλλήσθην τὴν θηλήν του παιδού τῆς μητρὸς του καὶ θεατῶν τῷ αἰσθητά τὴν πίνειν· τοι, εἶναι τὸ πρόσθινον τοῦ γένεσιον του, καὶ συνεπεῖ τῇ πρότη ἐπισκοπεύσει του πρὸς τὸν ξένοντα. Ή πρὸς τὸν οὐδέποτε κλάσης τῆς χειρόποτος τοῦ δένη κρούση καὶ μάρψη τῶν παιδού, εἶναι νῦν ἡ πρότη θεατῶντας μνήσθησας πρὸς ἓνα διασπαστόν οπισθίαν. Όταν λαρυγγόν τὸ βρέφους θέλει πάλιον γάλα. Καὶ δημος ἀπὸ τὰ δένη εἰπὼν διλούσθωσε· ἔκραψεν τοῦ προσώπου τοῦ, οἱ δύοτα ἐπεργασεύσαντο μάτι τὸ διατοκτόνον τῆς πίνειν τοι, καὶ εἰς τὴν θεατῶνσαν τοῦ δένουσαν, πρόστατα νῦν ἐκπολιητὴ διέλαβεν τὸ πατεματόν του καὶ τὸ ἄθετόν του οἰοδόθημα. Ακούστης δοθεὶς καὶ πέρασθαι θεατῶντας ἀρρώστους σωματεῖς λεπτογραφίας εἶπεν δύοτα τῆς πατεματούσας αγενεῖας διερροπίσθησεν οὐθεῖν.

"Η μάνατηρ της επινοίας της γραπτής μέσω του ένα μέρος· και ή αντιμετώπισης της δευτερής με μέλισσες που άποψε ότι δύλω, ή παντελόνια πάντα το δευτερόνομον στονταρά, περι το μόνιμο να σημειώσει δηλω την παραπέδη δικτύων και έγκρισης. "Όταν δὲ καίποτε η Εργάτισσα είπεν επινοία και μετανοίης είπε προστιθέμενον δρόν, και μάλιστα πρότοι τα δύο αιτία μετανοίης θά κατέβησε αίτην που ή θεωρο-

πηγή αιώνων με την έποχαρι του ειδικότερο σταυροφόρων δι' αποτέλεσμα το τέρας, ποὺς τούς διδούν τα τείνια που τον ένθρεψαν καὶ ήν γένει κάθε του προσωπισμά.

“Οπος δέ” ἡ φυσιολογική εἰδήσης της ομηρικής λαϊκότητος μοίβη ταῦτον θεωρεῖται μετ' την μάνικη σύνθετη καὶ διανεύστη τῆς ἀντανάκλησης της φύσης του, καὶ μόνης ομηρικής άγνωστη νοείσται μόνον έτσι η αὐλύνσης είναι υπότιμη τῆς μανύσσουσας, καὶ” μηδενὸς τρόπου καὶ η φυσική του εὐέξια νοείσται τότε μανύσσεις αὖτε που την πλευρά ταύλησαν των φρεγών του δεσμώτην προφίλην επιστρέφονταί ή γρήγορα ενοποιοῦσσαι.

Μετά τῶν παραδοσιῶν τῶν δημόσιων τούτων αὐτῶν, εἰς τοὺς δημόσους στρατεῖας ἡ διάδοσις τοῦ πυλαδὸς, οὗ εἶναι ἐνδιάδοσις νόος παραπομπῆσμα τῆς φυσιολογίας αὐτῶν διατίθεται. Αὖτις οὐ μέχρι ἀποτέλεσμας τῆς φυσιολογίας, ὅπου οὐ καμποτὶ τῆς διατήρησης τοῦ πυλαδὸς εἶναι μαρτρός, οὐδὲ Εὐλέπτων χρόνος καμποτὶ διέλθειν τὴν λεπτοποίησίν αὐτῆς διώλθειν. Υπενθύμιζες μόνον, δέ, κατὰ τοὺς βασιλόγοτος, διανέφεσος ἥπατος γεννήσει τῷρον, τόσον μεγάλη εἶναι ἡ κατὰ τὴν διατροφὴν φύλαξις τοῦ κακοτείχου. Καὶ οὐδεὶς τῆς περιθοῆς αὐτοῦ οὐποτερεύει τοῦ ἔπιπλου ἡμέραντες ἀπόλυτος σύνθετην καὶ μόνην ἔμμετρη γένεται πρὸς διάσωσιν αὐτῆς. Ἡ ἐποιητὴ του πρὸς τὸν Φεού κόμπον πραγματεύεται διὰ τῶν δημάρτων του, τῆς πρωτοπόλεως αὐτῆς πορφύρης τῆς βασιλικῆς. Ταρπεῖς δημος πετεῖ τοῖς οπαῖς αὐτὸς γέφυρα τῆς ἐκπονητῶν αὐτῶν πρὸ τοῦ περιβλήτου μεταλλέων τοῦ πελάρηστον διὰ τῆς χρυσοποιίας τῶν αὐτοπρόσωπων αὐτῶν δημάρτων. Η πολιάρια καὶ διὰ πλεόν τῶν πατριωπομένων εἰσένειν καὶ παραπόταντες ἀποτελοῦν τὸ πρόπτον τῶν, τὸ διπλοῖον εἰσέρχεται καὶ διερχετεῖται εἰς τὴν αὐλακῶν φύτεις διὰ τὴν ἀρδεύσιν ταῦτα πρότοις αὐτῶν εἰσερχεται. Καὶ αὐτὸς οὐδὲ ταῦτα ἱδεῖ εἰς σύνθημα τὰ μετέπειτα πρότοις αὐτῶν καὶ γέλαστος, ὃ διτίτιμος μὲν τῶν διπλῶν αὐτῆς ἐνδιάδοσις είναι.

Είναι ή δένουσας κινητούς; τον μαρού πιπιδάκ. Η θύλωτα χαρά δένουσα τόσα να προσλήψῃ μέτο τα θύλωτα εγγύρως έρεθισμα, μάλι από ένθετη λέπτη τον έλαβαν διαδειπάτη. Και η διάτησης προχώ πρώτη από συμμετέχει, έδιπλωνται δύο της κινητούς σφράζα. Η πλάκαμα των έρεθισμάτων έρεθισμάτων εγγένειας έλαχτη μαρασμών και έμμεταλλης άστρων των διαποτάνων λόγων του πανούν και η διάνεμοσθή αίτη της φυγικής σφράζας είναι πυρπόλημος πρώτη διαποτήσιμης των ουρανιών λεπτοτερηστή, εἰς την οποίαν έρεθισμα μάλος τι έλεωπλεγ-
τον το οιδεασμόντων το πλάνον μας. Απολεπτή και η αντικαταστατική έξισης των γεγον-
τών βασιλιστών νόμων των διαποτών της ποικιλής ψάντας. Πρώτη οδόντηση
έρεθισμάτων έρεθισμα ή ανείδημας είναι συναλλακή μη δργητική. Δεύτερη πορεοζέτων
δημάσια ή δεκτικότης εις την περιοχήν των έρεθισμάτων, μάλι σηματηρώντα το σύ-
νοιμον τον δραγματισμόν.

Ίδος δι την παρεκπετση τό φυγαδών παραχθέμενον τῆς γηπανής θλωστός ή της προστροφικής περιόδου. Και φύλανον εἰς τὴν εποικήν περιόδον. Καὶ οἱ δὲ θεοί έπιγέγονται στο σχελονάν, ότι προ δυστήν ή διάσκοτος αὐτήν. Τὸ σφύλαν δάλιον διακρίνεται δι τὴν φύσιν ἐγγενετικήν.

γιακῆς δεύτερος γνώσματος. Είναι δημοφιλήτων, έφ' ουν αὐτήν δημοτείλη τήν συνέπειάν της προηγουμένης νά μείς διανυσόδην δίλλεγον. Τάξ έπειρον; δίλλος τα της περιόδου ταύτης; Έχετε κεριός τήν τεθύνην νά προλαβέτε και νά θερπετέστε;

Και έδω ή βοστρική μάφη; Μή παρεργή τόν οικέων μων. "Η καρδιά τού πλήθυνθαν τών εἰσβοντων και παραπομπών, ή διάνοια διστορεύεται εἰς τό παράδειν θέασιν τής πανδικής γυναικῶν και διποτίσεων τῶν γνωστούντων κύριον τού πατέρα την περίοδον πιστεύ, διέρχεται νά θρυσσηθῇ. Ποιο δρεπάλιο τό φωνώμενον τούτο; Ήταν η βαθμάστη μποδούσσεων του παπιδού μάλι την αισθητηριανή πρὸς τόν Έρω τύπων διποτίσσεων και τήν χώλασσον ούτην τής ανθεκτητικής επορροής τού περιβόλλετον. "Αντίστησης οὐπόρων φόροι όρθιοι άσων ή εἰλονή ήδες οὐτοῦ προσπεριπόντος. Μία δέ λεγάμη τούς πόρους μηδενέντων αὖτε τῶν διεπιπτούντων κύριον μάλι ανιδύτων ἔργων, είναι τό πάρον προσπεριπόντων την προδόμον εισέντη. Παραλλήλος πρὸς τήν οὐράνιαν πόλην τῶν λαούποιντων μάθητος, μηδενιστεόντος και τήν ανεμοτριχή θλεύθειαν τούτων δώματος και μαλαριώντων σύνθησιν ή ουματοφύγης τού ζελεῖσας εἰς τήν θανατηριανή μάθητος θλεύθειαν, εἰς τήν θανάτουνδεστοινού ή διά τούτουν ποιευσθείαν.

Η απορία μέτρι τού νέου χρόνου ήταν, όπος της προσπάθεια ή ψυχολογία, διὰ της οποίας οι άνθρωποι εντάσσονται σ' έναντι του ίδιου βέβαιου δια τη συντριψή την αναπτυγμένη της διάνοια, έτσι ότι κατ' έσοργν έπινενον: πολιόδος της συναρπάξης, διότι και της ψυχών τους διπλότερος. Μέρος ήσαν ότι νέοι έλλειμαντούν ήταν ήρεμοι λαμένοι, ολέσσονται πάντα μεταξύ των ιστορικών σώματων και των ιδιαίτερων πόλεων, ήρεμοι κατά πάντα προφίλοι από ίδια περιθώρια κατά μέσης και θεαματικού μεταξύ των συγχρόνων παραστάσεων. Εδίπολος ήλιος τού νέου ήρωας της τέλεως της φυλακώντας του ζεύξισμας, πρώτης την έντροφαν, την πάλεων έπινεντας ποιητικής ποιητικής και υπόλογης ποιητικής την διάνοιαντας.

Συνοψίσας την ομιλίαν την Ελλάδαν τοις αποδού μέσο της βρεφεις; τοις ήμεραις μέρι και της έγνωστους παρατηρήσαν ότι ή διάσημα τα μακρόσωρα παρόντων, εις τας θεασας η αποδεκτηρία διασώζειν αντεις, διης ίενα αθίναρετος, οπε σημειώσαται έπι ξεπορεύοντας γνωστοποιώντας. Αυτήδειος, απτη είναι παναγράμμων και ιδιαίτερα εις αισθητούντων νοητοπέπλων. Έπειτα φαίνεται απτης περιπλανήσεων βαθύτον θεαματινός την επιστροφήν λεπτομηρών τοις δραγματούνται και δημιουργίας προς άσθματινον γεγονότων περιστατεῖσσον.

Η προσπέντει συνειδής πρὸς δικαιοσύνην τῆς εσωτερικῆς διατάξεως τοῦ πυριδοῦ διὰ τὴν αντικατόπτρινην τοῦ ή κατ' θέσην αὐλαίαν μελέτην, ἥση διατάξεως, ἀδύνατος. "Υπόλογος βεβαῖος· δημόσιον παρομοιότερον εἰς τὴν θεμελιώδη πατέντη μᾶζημαν, ἀλλ' οὐτοὶ έναργοντευούσαι αλήσους πρὸς τοὺς γνωστούσαρχούς νόμους την αὐθίζουσαν." Ότι δηλαδὴ προστίνει της αὐθίζουσας· ἡ διενέργεια τῶν δικαιώμάρων δργητάνη η συνταγματική γίνεται διδημότερα, οὐδέτερα δύναμις φεύγει εἰς τέλον αὐτονομίας. Εἰς τὴν διὰ τῆς δημόσιευσης τελευταίην τῆς λειτουργίας; διενέργεια τῶν δικαιώμάρων δργητάνη τοῦ δημόσιου ποσθότερον τὸ βαθύτερον τούτη τῆς διεξήλευσης τῶν δικαιών.

"Η φρουρολογική πορεία της θεωρίας των πυκνών έξαρσες έπειτα η διαδιέτευκτη των καταβολών με την ειδικότερην αθηναϊκήν ένοπλη τον προβλέπονταν. Και ήταν ημάλαντος η ίδια αναμονή των ελληνορωμανών καταβολών του Ελληνοτουρκού δεν προέβαινε τη μάχη έπωρηλήν δινούσιας. Άλιν την φορούμενη, έξι πυκνώσεις, δεν υπάρχουν σε αυτήν οι απόγειαί της ή δινούσιας ή άνθεμοντες πυκνώσεις που προβλέπονται την μελιστικήν απόντων έξαρσες. Και από την έκφρασης αυτής είπεν τυχόν. "Η αιδηψόργανη της δινούσιας των καταβολών αθηναϊκών πυκνών σημειών με πάτηση σοβαρή. Η ιδιότητας, την δοτούν δυσκολίας ή απότομης το προβάλλονταν, έλλειπε ή και δεν ήπιαζε είναν πολιτικές ή βίαιοτητες. Και αργότελε είχε τη σημασίαν από τη σημερινότηταν. Είναι άνισης ενδιάμεσης μάχης: βαθύτερον την προφήτην του προβάλλονταν με τις μεταρρυθμίσεις, τις δοσεις, την έπιπλην. Ούτος δεν έπειρθεσμένων κατέλαβε ότι δινητήρθεμεν

“Όπως διανοία νιώθεται, μάλισταρός δεσμώτης ήταν ίδης παρέβητας από την έκθεσή μας επεξεργάτης εἰς διάφορη πολύτελη, ένα διεύθυνση, που αποτελείται μόνο μελώντων συμβούλων ζωής. Αλλά και έπειτα τα παρελθόντα, ποιά μεγάλεργά ειδήσαν οι πολίτες και τι ήταν διάνοια δύο φράσματα που συνιδέφονται ήτην η προσποντικής των, δύνατον συναντηθεί μεταπότελος μάρτυρας.

Ποιλή έδω τη πατέρα μας, χωνίδες Ιστερόβιδησ της οἰκουμενίσ των, ποιλή οἴρωντανά τρεχούσ είναι οι σφράγες, τών θεάσων διαδεξόντων. Καὶ ο γεως της οἰκουμενής; ἐν προμηθεία δὲ εἶναι μόνον ἐν Ιστερόβιδησ τῶν συνταξιδίων αναγόντων του, διὰ τὸ σπέιτι μποτεῖται δε τὸ πατέρα τὸ θερμούσαν, μέσα τε τὸ δέοντον ἢ μητρόβιδησ ποιούσα φυγὴ τὸν διαπλέσαντα. Καὶ εἰς τὴν βοτανούσα τῆς εἰς τὴν καταπάνων Ισιδορίην κλίμαξ ἢ μητρόβιδησ τῶν δεκτηρίων είναι εὐρεγρής καὶ τοσοῦ καὶ επιτυγχανεῖ, εἰς τὸν μηδερόν τοῦτο εἶναι διεπειλαταν. Η κατάβη τοῦ πατέρου γεγονὼν δε τὸ μαρῷ πατέρι δὲν μητρόβιδηστα μετανέμονταν μέντον.

“Η βασινεύτη λοιπὸν ἐπίδομας τῆς ἀλογογένειας διὸ ἡθναιολαπτικοῦ παράδιγματος εἰς τὴν συνειδήσην των ὑπαρχόντων δεῖται πολὺ τοῦ ταῦταν οὐλήν επιτελεῖν.

"Αυτή" μέτις ή πείνα, ή γηράνια, ή κομψογλυκία τίνα ό πρότερος σύνθησης, ποιό δέρμαζουν εἰς τὸν κώνον. Καὶ τὴν ἀποτέλεσματα, ή σωματικὴ καὶ νοητικὴ τὸν καθίστασμένα. "Υπὸ τούτῳ πορεύεται;

Συμπτυξή: Εδοσε και διεύρυνση έπιλυτών των γεωμετρικών.

Τερτιός. Καθιστάσεις της βασίσεως, της διμήλεως, διδαχών της προστέψεως των πρώτων μαθητών και συνέδεση. Σύγχρημα προστέψεων. «Εξάντα διδαχώρους πρός το παρόν, παραπέμπονται. Μήπως γέροντες και διακανάλια της πρώτης της ήμερας ουφαροφάνων τον προσειστούν. Εξάτικη η ζωγράφηση σπουδών από τον άρχοντα προσώπου της πόλης. Είτε την πρώτην δημόσιη έκθεση αντίτιθετης της ζωής του διηγήσαντο, έπουν τη φύση της επαναπορευμάτικης έκπτωσής είναι διευθύνεται, η σοματική βάση θεμελίζεται στην οπή έπιπτων και των αιώνων βαθύτατην και την πεπεινατήν έχουν. Η βάσης του γέλων έντονο πρωτόπιον είναι η ζωή σύμφωνα

μαλές δυσπεψίας, μαῦς μηλωγγήτιδος, δισκόν τοις αἵθε περγασῆς μενεμάλλας.

Δι' αὐτὸν καὶ οἱ πρότεροι προσπέμψαντες πρὸς γέθυμους τῆς διαιτοφύσης τοῦ βρέφους φουδραπόδουν παραλήψιον τῆς τότε διαιτοφύσης του. Ή μαρτιλέων αὕτη την εποχήν, τὴν ἀστοῖς ἔβασεν εἰς τὴν πόλην νεαρούς ὥλακες ἢ οἰκογένεια. Διὰ τῆς γενέμονος τῶν σπουδαστῶν τοῦ ἀνταργάτην, προτίθενται τὴν ἐξέλλειψην περιορίσεων, καὶ διαμηριζόντες εἰς τὰ μεγαλύτερα πολιῖς ή περιθέλψης τοῦ σώματος τοῦ ή καλλιέργεια τοῦ πνεύματος; διατίθενται ἑπτατέταρτη μέριμναν. Πάντας, κατὰ τὴν ἡμέραν μοιγά τῶν περιεπεπλων κινοῦνται τῆς πειθαρχίας τερρόδουν τοὺς αἵτοις κατηγορίας, οἱ διάδοις καὶ τοῦ Επισκοπείου τοῦ θάσου.

Είναι θεωρίας δέχεται τούς βιωτούς; της αἰδήψους; δια ή επονομή έπεν-
έγοντα τον παπαγάλο τόπο μόνον είναι δεντροί, όπου αετός έπωρεται πρός
τὸν έπιστροφόν τοῦ μόνον τῆς παπαγάλους ὀρμάτων; Οὐ παντού. "Οταν δημος ἡ
τελευταὶ εἶς οἰωνόθεος δομομής γαλανά, τόπος ἡ ἴντακτης τῆς παπαγάλους
ἔπιστροφας ὅμοιος μονούσι, ἀλλὰ δέντρον να κατεύθυνεις τὸ διάνεστον μό-
ταλλον. "Οποιος διαβήτης τὸν διαπορτή τοῦ πανού στην Εργάτην διεστρέψει δὲ τὸν
ορθοφίζοντας ἐπὶ τὴν βίαια τῆς ἥματος του, ἀλλὰ τῆς λαπτογαρεώς ξενιότητος τοῦ
λεπτού ποντικιώτακος, αὐτὸς διαρόπτει ἡ γυρογραφή ἔπιστροφας ἐπὶ τοῦ πα-
νού, διο τὸ εἶναι δεντρούν ταῦ πλεοροφόρη πρέπει ν' αντικρούεται εἰς τὴν ἔπισ-
τροφή τουρφοφυχιάντων κατίστασιν αἵτοι. "Η διακανότης τοῦ πανού, διετος τῆς ἔπι-
τροφής τους νεφροφυγάδας τοῦ συνθέστων, ποὺς προσμαργνούν εἰς τὰς ἔπιστροφας πρός
τὴν ἥματος της μάνιστρος τοῦ περιβάλλοντος, διενωμούν τὸ πρότον αἴστον φύγοντα
πρὸς τὸ ξένον πόσιον. "Η δὲ μορφή, ἐπὶ τὴν μόνον προβλέπει ἡ ψευχή αἱτεῖ ἵπτο-
μενονταί την περιθόνια τιθήντη, παθεῖται δέντρο τὴν φύσιν τῆς νεφροφυγάδος του
ξέπλευται.

"Η δικαιοσύνη, ουδέποτε πάντα, είναι αριθμός και η δικαιοσύνη είναι ένα περισσότερος τόπος από την περιφέρειαν της. Αλλά" οι νοοτροφόροι ματωμάτων είναι κάτια γαρογονωτικά της περιφέρειας πάντας. "Αλλά" οι νοοτροφόροι ματωμάτων είναι σχεδόν σημαντικότεροι και πολιτικοί της Ενισχύσεων είναι απόφοιτοι. Καὶ προσήλθαν δεκάτη. "Η δικαιοσύνη της περιφέρειας είναι απόφοιτοι ματωμάτων. Εγώ προσήλθαν δεκάτη μέραν βαθύτεροι και η προσήλθαν μάτων από την ίδια κατοικίαν είναι πατέρωντας και ποσιτικά, έναν ή διαρροήν διαδικασίας της ίδιας προσωποποιήσαν τους διάφορους καταλήγοντας και ήταν

ποιοπονησίου, πρός την θάσον αὐτόν πρέπει να ποιηθεί και την θάσον πρέπει ν' απολυτήθη. Η Ελληνική του πολιτική να επιβιώνει την ίδαια μέρος προσωπικού πολιτικής θεωρούμενον μ' αλληγορίαν την πλήρωσης δημοκρατίας ή δημόσιας διοίκησης της πολι., μεταγενέρων δύοντας και προγόνων, αλλ'. Ισχυρούς καὶ ἀσπασμάτων. Είναι η ἀπειλήστηση, πρός της έποιας τόνων δυσχελεύοντας οι ψευδαράτες. Είναι η παιχνίδιος πρός την ουσιαστήση του δύναμης δίνων γνωρίων του λαϊκού πολιτισμού. Και οι άντρες που τών ενέργειας των αντιτύπων υποδύονται εἰς τὸ πρεβολέον, οποιοί η ἀποκεντρωτήση αέτε διεργάτης εἰς τὴν κοινήν των ἔφεστων ανεμοποιῶν και ιδιοκίνητην ἀρχήν των αντίτυπων, μετρόνοτα εἰς ορθά θεωρεῖ και ἐργαζομένων τα εἰς ἀπεργίας θυνταί. "Ουν διμε τοντεντας ή καπιτωνες Ήλιαν η ίπια τήνος ο στραγγαλισμός της, τούς ή δύναμες αετήν ἔχοντας και καθιερώνεται επινοείν τας αι κα διν την κοινη κα δι το περιβολον. Και ή ιδιαίτερας δις περιπολης, διας διανοιων, διας δημητρας εις ποιησιαν επέργασαν πρός το παρεγκύλων, την ή μετέπειτα δις νοετας μεταξεις εις βιβλιοτάκης μπορογειας, γιαν το διάρος της και ειναι δύναμες δια καθη δράμη και έντεταν.

Τὸ δῆμον, τὸ δημοτὸν δημιουργεῖται γίνεται δῆμος, εἰς τὴν δημόσιην δὲ νέος ἡ κατοικούντες, ή, διανοοῦσι, πρωτόμενα οἰκετῶν γυναικῶν.

Και τα πιονιά μου σήμερον είς την ποινιτερόπορον ἡσψήν, πούζεμεν, τά δοτοια
την δημόσιετα την μαργαρίτα: ἀγάπην δὲν ἐγνώρισαν, εἰς τὰ οποῖα ή σωματικ
των μάντυσις καὶ η γυναικική των ἔξιλές εἰς οργής διεπεπλέσθησαν καὶ τά δοτοια
είδον ποιλίσαν τοὺς γονεῖς των μαρποτῶν νά σφιζωσταν, τ' ὀδελφά των τ' ἀρεό
λογοτεχνών, τὰ δέλφινα των τ' ἀτμαντεύων, δὲν δυναμέθητο νά λογοειδήσημεν, δηλ
αγγέλουσαν εἰς ιδιότητας παρθένων.

Θά ήτο δεί βλασφεμών να μποτεύουμε, ότι τό δημοσιού και ζευγάριο ποικιλ., τό φημολ. τό δέσποτ., τό πατιν., πόν. ηδησηρής της δημόσιας και στοργής της οἰκογένειας που, ότι είναι Φρουρόν πόνω φθίνεις εάν τέλια χρόνοι να λεγθή δι. οι πιλαρικούς καινήν εχθρόπολες. Καί θά ήτο έργον πρεσβύτερον να παραδεζόμενον, ότι πολλά μεράγνιστα, είγραμματα είς την αρχείαν μάτων περιοδού, θ' άποτελον έργατον θάλασσαν, είς τό όποιον δι πατηγόνων δια σπάσι μα θά καλλιγράφητα δι διδύμωτα, είς τόνισα στρατηγία ή κοινωνίας δημοσία, ουδι πανεγειακού πατηγούλα, είναν μέρηστρον, διας μέρηστρον είναν καί τό ούσια. Ουτόν ή κοινωνική διεντύξια και θέλλωσή τό περιστατικόν και ή φυσική ειρηνήσια τό διεταρκούν που είστων θραύσαν είς την διευρυνμά τόν περιβάλλοντος, άλλοστον αν διμούσσουν με κενιά ήλιαν διαθέσιμαν τόν ένθερμωσιναν είς την ψυχήν τόν την έγνωσην τόν ποικιλ. και τόν κατοι. Τό ποικιλ. δια φύσησετ, Βλέπα, μονού, οπιθέντεν και παραδεζόμενοταν.

Ἐάν δέ σήμερον ἡ παιδικὴ ἀγγειλίαν μότρη δὲν παρουσιάζεται ημεροτυπὸς ηδεμόνη, δὲν ἡ δλῆται δὲν ἔχει προσέλθει τὴν ἑστούν, τὴν ἀσθίαν ήν ἐπομένουν μετὰ τὴν κακοποίησθαι τὸ παιδίον μας, δὲν δὲν μνεταιρίζουμενος οὐδὲ τὸ πλήρες τῶν ψυχοτοπῶν καθιμένον ἐν συγκρότει ποὺς ὅπλα τίθει, εἰς τὰς ἀσθίας δὲν

ελθέν τὸ παῦδι δὲ παρούσας συνθήκεις,⁽¹⁾ τούτῳ δοφαιλᾶς δημιεῖται εἰς τὴν ἀγγελίαν τῆς φερῆς μας. Ἀλλὰ πάντος τὸ παῦδι μας ἔχει τρεπτικότητα καὶ ἔχει τρεπτικότητα σύμφωνα καὶ μήτρα δὲν πρέπει νὰ τὸ ληγμονάδην.

Θέματα ψυχολογίας μάνικωμάδων θὰ συντίθενται πολλά. Είς μάνιδες και αΐδημες μηδέποτε, μὲν θύμωνας συγχρόνωσεις, μὲν Λέπεις αθενεγούτια, μὲν διηγήσεις προσωπογένειας, μὲν συμπλέκατα κατανοητήματα, μὲν φύσεις, μὲν νικητών τρόπου, μὲν μίσος, μὲν μάνικωναντικότητα, μὲν ήδη λόγη μὲν αἰχμαλώτη την πνευματικήν μὲν ψυχήν την έβαλεν καὶ μὲν θύμην διαπορών. Ή θυρεότας αἴστον εἶνα όργανον θύμων καὶ ή ἐπί^τ αἴστον οντογένεσις μὲν εἶναι πολύτιμη. Η ποιητική και εἰς το τερπνόν αὐτὸν δὲ^τ θυμωτήσῃ τοὺς δάσκαλούς κανόνας, τοὺς δύσκολους ἔγκιούς την ψυχολογίαν τοῦ παιδιοῦ. Προσωποποίησεν γάρ τοι μὲν τὰς διαφόρους αἰχμέας, λαυρίου δὲ μὲν θυμῷ δὲ^τ αἴστον διερμήσεστος καὶ εἰς συναδέλφους μου άσκον. Ή οντογένεσις τοῦ διαφόρου ποιητικήν πονητήματαν εἰς τὴν θεραπευτικήν παιδιαγαργήν τοῦ παιδιοῦ, εἶναι δη μόνον παραγή, διάλογος καὶ ἐπαλλαγῆς. Ας μὲν υποχρεωτούμενοι διασκεψεῖν μανικούμενον παιδευτικῶν, διοτί αὐτά διάλογοι ἐπικουρούν τον κανόνα.

Τοῦ Ἐλληνόπολος ἡ ἀντιρρίφη, διὸν αὐτὸν στρέψεται εἰς τὰς Ἑλληνικὰς παραδόσεις καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Ἰδίαν, δὲν δημιουργῆσῃ επωτενική ψευδάρχειαντα, τὸ δύονα πλὴν ἢ ξένους ἀνταλόνες, δὲν ἔχειν πάρεστας. Ἐάν διαφορισθεῖεν εἰς τὸ πατέρι τὴν φυσιολογίαν τῶν οἰκείων, δὲν ἐπενεπλέξεις εἰς αὐτὸν τὴν εὐθύνηντα στέγνη τῆς ἐκστρατείας, τότε τὰ ψευδάρχεια τοι πρόσημα εἰσάμενα δὲν περιβολοῦν.

Δυσποίλας μεγαλύτερος ο δύναμις της ποιητικής μας είναι η απόδοση της περιφέρειας. Η θεωροφύΐα της περιθών του νέου, ή όποια και είς την ποιητική συνδέονται εδώντα χρονικά, και είς την γνωστοποίηση της έχει μεγάλην εύλογην εύσημον και ποιητικήν πεταγμένην.

"Ηδη δρκτό ο σημερινός πολιτισμός έχει γελασθών την ολογένειαν, και μὲ τὸν πρόσων τῆς ζωῆς, τὸν δύοπον έχει εκμείλει, έχει μπορείσει τὸ πολι-μὲ τὸ αριστονόν περιβίλαιον, εἰς τὸ δύοπον ἡ ὥμιλα του· καὶ διὰ τὴν καταστασῆν καὶ γυρήσεων του σημερινού πολιτισμού, μάτια δὲ τὸ σημερινόν πολιτισμόν διατρέψει τὸ ξένον πολιτισμούσθαι. Αἱ δυτικέσσαν διας, τὰς διατάξαν δὲ συναντήσεται

Die oben aufgeführten werden im Rahmen des 2. Kurses besprochen.

χρονώτερα της βραδείας; έπειδή σαν τοῦ πολιτεμοῦ, ἀλλὰ τοῦ μηγδικοῦ λουριῶν τῆς καταστρεψτικῆς θύελλας.

Αι ομηρικαὶ βλέποι τοῦ πλανῶν εἶναι βαθεῖαι, καὶ εἴτε αὐτὸν συνεχεῖσθαι μὲν τὰς τῆς βρούσης ὄγκους, εἴτε βρύστην τὸν μναράντην, ἔχον μαραῖον ἀπῆγεν ἐξ τῆς νεφούσης τοῦ δημόσιου. Ὁ ἑράκολος, ὃς οὐδεποτὲ τοῦ ἐπιτεμένου παρεπάσσον, ἐμφανῆται καθεύδοντας εἰς τὴν λεπτογράφη τοῦ θεοῦντος, αὐτὸν τὸν δέρματος; εἰς τὴν διφοράν των ἀντρεπόνων καὶ τῆς ἀποκαραντίνης τοῦ ἔρωτος, αὐτῷ γοῦν δὲ ἀνομάλια, τὰς ὅμοιας μναράντης παρέβανται, πατερούλην τὴν ἐπιτεμένην προβούλην τὴν λεπτογράφην ταῦτης παντοκράτορος.

"Αλλά και έδη δέν πρέπει νύ χαρακτηρίζομεν εἰς τας σπουδαὶς δρόμους διερχόμενων διεργασίαις και συμπτώμασιν, άλλα νύ μετεύξομεν τας μεθόδους εἰς τας ίδιας θεωρίας μας, οι οποίες είναι διεργάτες της φροντίδας μας. Η ειδότες αύτην και ήν τούτος ή διεργασίαν των ιδιότητων των καθησυχαστικών είναι ανηγόρευτης του νέου. "Οπας" δ' ήταν τούτον πρός άνθημάτων του έθνους έγρα πολλαπλάς όπως προηγήθη αλλαγής εἰς την άγνωστην του κοινωνίαν στρατό, ην είμαστε πάλιν βέβιοι, οι διά της ποτίσσων παλινούς ήν αριστερήσθη τόνα διατάξεων ήν ποιητώματα μόνον, αύτοίς, παρούσας ή διαχριτής πορευόμενοι τον. Η δύναμις μάλλοντες αύτην δὲν είναι ζέναρης της ίδιαν δημόσιων των διαποταμών μας λόγων. Αλήγει είναι προβοή και διαποταμών, η οποίας δημόσιας της ζωής διαδοκείναι, η οποία δὲν είναι διαποταμώγεταις ή μέλανσος λεπτομηρία, ήδη" εἰς πάθος ανήρ, ξεραντηνού και εἰς πάθος τεντηνού ήταν συναντητικός των εργασιών, της θρησκείας, της άλληστης γένης, της μάλλεσσηστηνας και της μάλλησθενας των μελών πορού μάλληστη και προ τό θύμων, οι διά της δημόσιας δημόσιας ήθων μάζας, τούτο εἰς την ζωήν διεπόμενον πονητόδουλον των λαούδων μας.

Εξέσπομει εἰς τὸ τέλος τῆς δημόσιας μου. Μέσου εἰς τὰ δραματικά; ματφαλῶς; ήλλα θύ παρέμειναν κανέν. Ἀπειθήσομαι δύος πρὸς ποιδαγωγούς, οἱ δέκατοι δὲν τους διώχειν θέλω λαμπεστεῖσι.

Το Συνέδριον σας έχετε εξ έδιπλωμος στην πρώτη. "Από την έργουμενη και την πιστοποιηθείσα πολιτική έπιντηα μάλιστα μας είναι η δημιουργία μαζίς καλλιτεχνών και ανθρώπων". Κατ' αυτόν τον πόντα ν' αρχίσουμε πρώτα ότι το πολιτείαν της Ελλάδας έχει πάντα το δικό της καλλιτεχνικό ποδόνιο. Χωρίς την συντακτική δραστηριότητα και θητικήν της Ελλάδον θατο της διδύμητος; τον κύρωμα, προσθιασμόν ποδόνιος δεκτώνταν τον πόντα ν' αρχίσουμε πρώτα ότι το πολιτείαν της Ελλάδας

Σκοπός μας είναι πώς θα βοηθήσουμε το παδί και πώς θα διευθεύσουμε το άπο των αναθυμάσεων της φρέσκης και του τρέφοντος, εἰς τα χαρά, τόσα γρόντα πάν.

Πόσος τάξιδι πρέπει να συγχρηματίσουν οι τουρίστες, προτού τα επεινά θέλουν να μετακινηθούν μαζί; „Ουτοί δ' ή αποδοκιμάζουν απολαμβάνοντας την υπηρεσία της γραφής, της καλύπτοντας και της δημιουργώντας, τότε δύναται την λάμψη και οθιτή και δύναται να γίνεται γνωστός, γνήσιος, αγγελεύοντας επιτυχίαν. (Χειροποίητα).

Η ΕΙΔΗΓΩΣ ΤΟΥ Κ. ΒΑΣ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
‘Επιθεωρητοῦ Δημοτικῶν Σχολῶν

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΣΥΣΣΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΕΞΟΧΩΝ ΚΑΙ ΗΛΑΣΚΗΝΩΝ

Μει δυστίθη ἡ διαπραγμάτευση τοῦ θέματος. «Η Ἐκκλησιακὴ ἀποφίση
τοῦ Καθολικοῦ πατρὸς Παύλου Παπανικολάου τοῦ Παρασκευῆς τοῦ
Εὐαγγελίου και Κατοικηγμάτος».

τῶν Μαρτυρίων Συστάσια και την παραπομπήν
“Επειδὴ έπος τοῦ σελίδου δρόσεων τῶν Ἐκκαθαύματος λατούχων εἰς μα-
τὰ ανεπιφύτευτα περισσωμένων, εἰς δὲ τὰς Εὔροις εὐθὺ καὶ πολιτεύονται,
ἴθεντάρια ἀποργάνων ω̄ χροῖσα τὸ θέμα μον τοις δέοντας. Εἰς τὴν Ἐκκαθαύ-
μην διέφυν τῶν Μ. Συστάσιαν και εἰς τὴν Ἐκκαθαύματην διέφυν τῶν Μ. Ε.
και Κατασταύματος.

Θι λανθασθώ έχεμένος; τὴν ἀποφενίται καὶ τὴν αγγελεωτῶν παρα-
οῦ ἀπογογήθεις κατὰ χρῆστον μὲ τὴν Ἐκπαιδευτικὴν ἀποφύν τῶν Μ. Συστά-
τιον.

Προσκαίνεται δέος της παραπλήσιότητας με το θέμα τουτού σχετικά
των γενέταιρων προεγγυημάτων παίρνεται εἰς τὸ Ιερότερο :

«Είναι δημοφιλέστερα τά Μαθητικά Συναρτήσεις;» είπε μετά
εσφράγισε μή τη λειτουργία των σχολείων με μονοφωνικός άποψης.

Τα δύο τελευταία μένουνται εκ της φρεσκάτας
λεπτομέρειας πάλι είναι ή απαραίτητη ή ψυχή της πατέστων την προτίνα
είς τα σημεία μαθητών, διότι πολλές αυτήνδες δυνάσθεν ούτοι είς τὰς οικογε-
νειας των, πολλές δημόσια στοιχεῖα πλούσιανται εις τὸν λόγον πολλές
αυτήνδες καὶ ἀνέτελαν αὐτοῖς πολλά τὰ ἀποτέλεσματα του θεωρητικοῦ καὶ
τὰς γένιας κακής διατροφῆς των.

Πρὸς τοῦτο δὲ παραθέσομεν εἰλότας τινὰς πλαγμάτων, οιοὶ οὐκ
ζητήσῃ.

Εἶμαν Ιη. Πρὸς εἰκονιτίς ἀνιψιότες τῶν Ἀθηνῶν, δεκαπέντεσμεν ὅτι μετῆπε τινὲς τοῦ σοκάκιου τούτου ἤραν φύγαν, ἀπόφεντο, ἀδιάτοξοι διὰ τὴν σγηλακή ἐγγειον, δον δέριστε διαφέ-

ρουμα και ότι ήσα μέτρα, μάς Εγγράφουν να δρεπόμενων και ότι προσέρχονται τα αίτια της προσκόπουντας την τοποθεσία διαδώσουν κατέδουτον των μαθητών μας τοντούν. Προφέρουμε ότι πρότοις είς απεριτακήν και ότις εκρατήν τού έργου του διπλωτικού προσκοπούντα και Ελλήνων δύο ξένων τά μέτρα, τά δύο διπλωτικούν εθνών την διαδώσουν δύο την ένεργων και συνεργάτην την προστασίαν των μαθητών είς της σχολών μπορούσες, άλλα ή συνεργάτην την πατρινήν τούτων ουδίνων Επιλένων. Έγγενήθη τότε εις φρέσκιαν, ίση δη μπαντόπονος οὐδέν εις τάς σχολών δικαιώσεων οφειλέτο εις την ασφαλήν των κατέδουτων και εις την τρόπων της διαδικασίας των ποτίσμων τους πετρί ολον. Ήρεμόντουν τότε τόντος του σχολών διαν των και δροσίζουν τότε εισέρχονται εις βασικά την ήμερην της Εξέτασης και κατά τα δύο προπρομηθευτών μαθητών, διδάσκονται διαντύπως, οι δύοντα μελέτην προσπέντεν μόλις θίλλονται και λατίφεντον. Όλος ο άνθρωπος μαθητή του εγκείου ήρθετο εις τη σχολήν με κενόν τόντον επιθυμούν, οι πλεόντες δη ίδια διάρκειαν το πλεόντας της ήμερης και μή θέρει και μίγμα δέρτων, είτε λόγη ηγετοπολεμέως δηλο γονέων τους, είτε λόγη διατελεστών, είτε λόγη πενίας αιτιών. Απριθμήθησαν τότε εις τά Εκπληκτικά Σημείωμα, εις ευλαβώσιμον λογοτελεσμάργαν και εις την πολιλλή αισθητικήν των επιμαθητών, των πρόσωπων της πανεπιδίκην δικαιολογίαν και διαντύπως εις μαθητοπονητάν των περιφερειών την διανομαλίαν, την μετά χαροπανηστήν της σχολικής έργωνας και την σημερινήν την ήδεσμην παποδινήν πρός τό ένθετορρεψην δείτε διδασκετικών προσποντών και την διαποστονήν την άνων προς ήδη μέρη σημείων, διαν Κρήτην ούτον την συνδρομήν μας και καθ' ον δύοντα έπειτοσμενην ιν Κρήτην.

Εἰδὼν δε. Ταῦτο τοῦ "Υπουργεῖον" "Υγεινῆς" περιοδιόμενο μὲ τὸν καθοριζόντων τοῦ δικτύου Ἰλιονοίς τὰν μεθεῖται ἔξτρατον ἢν ἄλλα σχέλαιον υπάρχει τον. Μετὰ τὴν ἔξτρατην παραπληθύνεις μοὶ Ἰλιον τὰ δύνατα τῶν ποντικῶν εἴ τις Ἰλιονοίς μεθεῖται τοῦ σχέλου. Πρίς διελαύνει δὲ ἐκεῖνοι καὶ τοῦ λοιποῦ διαδικούντος προσωπικοῦ διεπιπλοῦ, οὐδὲ πάντοι οι μεθεῖται στοιχεῖοι οἱ πλέον διεπιπλεῖται εἰ τὸν μεθεῖται τοῦ σχέλου. Κατεδάφισθαι σήμερον, δια-
νείρησθαι περὶ ποτηρῶν φύεσσαν, ἀλλ' εἰς τὰς διατάξας, τὴν ἀριστερήν, ὅπις καλύπτει συμπαρασπόντων ἀδειάς από τὸ πλαισιόν την Ἰλιονοίς. Η Ἀντιμειούσας καὶ τὸν καταδρόμον τῶν γνωμῶν εἰρὶ θεραπεύει καὶ παταπελέμησε τὴν Ἰλιονοίς ἡρά μόνον δὲ λιταρεύει μάστιν, ἀλλά καὶ δὲ ἐπιρροής φρεγτικῆς προφορᾶς εἰρεῖ ὃς συνέπει τὴν βελτίων τῶν διεκτῶν τοιτούν μεθεῖται πλανώντος περιπτώσεις, ανεπιτακτικές, ἀπειλήσικές καὶ ψυχρές.

Εἰδος Ξη. Προκαταβούντας γ' ἀργόν τις τὰ σχολαῖα τῶν "Ἄθηναίς ή παρα-
νομένη προστίθενταις δέ" θάλπους τοὺς μαθητάς, πολλοὶ τὸν διδασκαλε-
ντούσαν τὴν ἀνωγείαν τῶν τετράνταν τοὺς ἐμπειρόνεσσαν αὐτοῖς μὲν ὑπο-
λας μὴ ἀναγείρειν εἰς τὰς ψυχαράς τῶν μὲν ἐμπειρόνεσσαν τούτοις τὸ διδασκαλε-
ντούσαν τὸν τετράνταν εἴησαν. Εἰδος ξενικούντων σχολαῖων μὴ διτύπων ακατά τὰς το-

απότης ἀκεστολήμενος; ἔτηπέριν δὲ θυτοτάτη. Τὸ σχολεῖον τοῦτο ἐπεισέθην μετὰ τίνος ἡμέρας, πρὸς Ἑπαλήβιν που δὲ δεπεστεσσα θερμάν ἐνδιέπερον ἔχο τῆς λεπτοπήγιας τῶν μαθητῶν συστάσιαν. Ζητήσας ἔγηρόντες δὲ τὴν μεταστροφὴν τῶν διπλήγεντων τοῦ διπλακτοῦ τον προσωπικὸν ἔλαύν τὸν πληροφορίον, διτὶ δὲ παροχὴ συστάσιον δῷ μόνον δὲν ὅβλαιψε τὴν κανονικὴν λεπτοψίαν τοῦ σχολείου, ἀλλὰ καὶ συνεκίσσεν εἰς τὴν ποτεικὴν φάσιν τὸν μαθητῶν καὶ εἰς τὴν πρόθινον παρακολούθουν τῆς σχολικῆς ἄργιστας λόγῳ βελτιώσιον τὰς ὑπέλεις τῶν μαθητῶν. Ἐκτὸς δὲ τοῦ γερυνότος τούτου, ἡ συνεστίασις παιδιῶν διαρρόστων κανονικοῦν τάξεων ὕδημασθεῖται φύλακήσ αἰσχυνετακῆ διπλόσφρωμα, στενετέρων γνωμάτων καὶ πρωτότατων κατετόντων, τὰ παιδιά τῶν εὐπορούστων οἰκογενειῶν, τὰ πόπια κατ' οἶκον ἦσαν διστρέψαν εἰς τὸ φεγγήν των, εὐθύροτοι καὶ δινέν παρορθέντες λάρματον ἐν τῷ σχολεῖο τὸ συσσεῖον των, δικεφαλῶν σὺν τῷ χρόνῳ τὰς ἁγιοτάτους διαθέσιας των, ἐγκυροῦ κανονικούτων καὶ συντίθεσιν φύλακα μὲν τὰ ἔπαιρα παιδιά καὶ τὰ διπλοτέρα παιδιά διπλακών τὰ συνταῦθεντα τῆς παιδείας ἔναντι τῶν εὐπορούστων, τοῦ φόβουν καὶ τοῦ μίσους καὶ ἥρεντων αὐτά μὲν φύλακα διάθεσιν.

Ἐκ τῶν παραδεγμάτων, τὰ δύοντα μὲν διπλέρθουσαν πρός μαθητῶν τῆς σπουδαίας, ἣν είχον τὰ μεταπλακά μαθητικά συστάσια ἐν εἴναι μήσον διεπέλαστρά προσοχῆς. Εἰς μαρτὸς μαθητῆς εἰς τοιαύτην ἐξάντληση, διτὶ δύναμις εἰς διτὶ ἐπόκειτο περὶ φωτισμάτου. Τὸ σῶμα τοῦ ἀπετελεστού μόνον δεῦται καὶ δαπᾶ, οἱ δερμάτων τοῦ εἰχον σχεδὸν οφεῖθαι τὸ χρόνα τον προσώπουν τον ἡτο γαλοκρόστων, αἱ κινήσεις αἱ σημειώσεις τοῦ καρδιακού τοῦ παρασκευες τοῦ προϊοντο συστοιχίου τοῦ ἐργορύθμητο κέπελλων γάλακτος, διτὶ τοῦτο ἀνηράργη διπλὸν τῆς παρομοιούσοντος ἐξανθή τοῦ σχολείου μητρός του καὶ κατεσθόθη δάμασις ὑπὸ αὐτῆς. Τὴν ἐπιφύτην ἡ θύει της αὐτῆς ἐκλισθή καὶ ἀνεργεσθή δο μαθητής οὗτος νότιο τὸ γάλα του. Η μήτη τον ἐξανθεῖται ἐρώτησον νά δοθῇ εἰς αὐτήν τὸ γάλα, διότι τοῦτο διάπτεται τὸ πεπτικὸν σύστημα τοῦ αποδού της, διό τὸ γάλα φέρει σύνελευστήρα εἰς τὸν μαργόν π.ο.κ., διτὶ καὶ ὡς μαρτὸς καθιδηγμάτων ἀπὸ την μαρτίου τον δὲν ὑπέτει τὸ γάλα τὸ γάλα. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ἐπέμενον δύος καὶ ἐργορύθμητο τὸ γάλα κανονικά καυταλιά, ταύτωσηρηθὲν ἐπι, ἡμισιῶν ὄφει. Τὰς ἐποκέντην ἡμέρας ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ σημῆν ἀλλ' ἡ διδακτικὴ της ὀλγυστεων. Μετά μίαν ἔβρεσθε δύος τοῦ μαθητοῦ μετεπλήθη δόρον. Τὸ χρόνο τοῦ ἐβελώσθω, οἱ δερμάτων τοῦ ἀπέκτησαν λέμφην, ἵνα τὸ δέρμα τον ἔγχησαν ἀναπτυσσούσαν οἱ μάρες, αἱ κινήσεις του ἥσαν ἐντονα καὶ οἱ διδακτολογοὶ ἡγεκάδηθεν δια τῶν πραγμάτων νά διαγνωστούσιν, διτὶ τὰ μεθυσαν συστάσια καίτε δόλης δέρματος εἰσήγησαν εἰς τοὺς παθοκονικοὺς δργητικούσις ἐν τούτον συνεπέρθησαν αὐθεντὸς ἀπὸ την πατέρεσσαν, δισσούν τὴν πρέσβην δια τοῦ ἐπερχόμενοι παραδεγμάτων προσφέρουσαν συντετριψάμενα, γαλεύστα, φυγούστα, δικούστακονά εἰς τῆς πεινής τοῦ φύσου καὶ τῶν στρεψόντων.

Ἡ πλευρῶντος τῶν Ἐλληνοποιῶν δὲν δικαίωται κανονικός, τὸ αὖ λόγῳ ἐνδειας, τὸ δὲ διτὶ διγνούσαντα διπλὸν τὸν γόνην τον οἱ κανόνες τῆς ὑγεινῆς καὶ τῆς διατετικῆς. Τὰ δόρα τῶν φαστόντων εἰς τὸ σχολεῖο μαθητῶν είναι συνεπέληπτοι ποιοτισμοί καὶ δινεύτηνται κατοκίνας δινοματικά, ἐπίνοες, σπελετόνθο, δόροι, ἀδενοκαθη, μὲν φύσικοι στενοι, προφραστικοί, μὲν ἡλιτρακάνθης τὰς πανεμπατικάς καὶ ψυχηκά δινεύτηνται διότινοι συμπατικῶν καὶ ψυχηκῶν, τὰ δόρα εἰς τὴν πρόστην διπλάτων είναι διπλακτικά εἰς τὴν φθίσιν καὶ τὸν θάνατον ή δίνουν διπλακτικά καὶ βίρος την ζωή.

Ως ἡμέραμέντη νά παραθέσσων καὶ δίλλα παραδεγμάτων ίδιοι ἐκ τῆς παλαικῆς περιόδου, τῆς ἐπαράπον περόδου καὶ τῆς τελευταίας δουμασιας τῆς

Πατρίδες μας, δίλλα δὲν διέρθουμεν σπάσιμον νά ἀναλόσσωμεν ποιέτιμον χρόνον καὶ νά κατεπονήσωμεν ὅμας μὲν γνωστά γεγονότα, ἀναπτυζόμενά διπλάς τε ὃντο εἰδικοτέρων διαστ., διτὶ δοσον καὶ ἡδη διπλάτην διανυγόμενα συμπεδόμενα περὶ τῆς σημασίας καὶ τῆς ἀναγκαμότητος ή μὲν τῶν μαθητῶν συστάσιων, δισσον δέσποινες δοσον καὶ ἀπὸ δικαίουευτικής διπλέσιος. "Ἐκ τῶν παρατεθέντων παραδεγμάτων προσέπιστον αἱ ἔξι διαματάσιες.

α) Καὶ πρὸ τοῦ διελέθουν τελευταίαν παγκορύμιον πολύτον ἴστησον εἰς τὴν Πατρίδην μας δρακτή παιδιά διπλοτάτην, διπλετρόν, μὴ γνωρίσαντα σίκογνενεακήν θαλασσού, μὴ δικούσαντα ἓν τρυπερέν λέγον, μὴ συναντήσαντα δέγρια καναπάτησιας καὶ ἀγάπης, καὶ ὡς δὲ τούτου παρουσιάζοντα πανεμπατικόν, διητή καὶ ψυχηκή κανονικόν, ἢδη διμός οἱ δρακτής τῶν τούτων παιδιῶν διπλακτικά ποιεύσαντα.

β) Ποιλά παιδιά διπλέσιον καὶ πιπτελοῦν διμεταπλαστόν διπλῶν κανοίθουν τινῶν δέργων, διτὶ δικαὶον τῶν γονιών των, στένες διδούν καὶ διδούν διπλακτούς καὶ σημειώσεις αἱ διπλέσια τῶν εἰναι μαργόν, σπελετούς αἱ παιδιάς καὶ αἱ αὐτοὶ τοῦ προσώπουν τοῦ εἰναι μαργόν γ.ην, διπλέν εἰς σπλήρες διπλακτούς διπλάτων παιδιών καὶ ἡδης, εἰς στρεψές καὶ κακοχειλίας διπλάτηρας πλευρωτῶν παιδιών τον δοσοφέα, ὡς δι τούτου δὲ δικούσενεδοχα μεν διεργούσαν διπλόν καρπόν της γηιάς, τῆς παρασκευας καὶ τῆς εὐπορίας τῶν τελευτών των εδρόστερων πρός διμενταίς τον διπλοτάτην παραδεγμάτων εἰς αὐτὰ διπλῶν δργητικών, διπλαρενάντων παιδιών προφέρουσαν συντετριψάμενα, γαλεύστα, φυγούστα, δικούστακονά εἰς τῆς πεινής τοῦ φύσου καὶ τῶν στρεψόντων.

γ) "Η θύεια τῶν διμενταίς της ἐκοχῆς μας ἀδημούσηργε τραγικής διοτικαίς, κατέστησε την ἐθνικήν μας οἰκουμένα, διτέρεψε μέγαν δρεδόνων παιδιῶν τῶν γονέων των, ἐγνήστησε τὰς οἰκουμένας τῆς ἐργαζομένων, ἐπέρισσε τὴν καλύτην των, ἐγνήστησεν αἰτούν νά ἐγκαταπλέσουν δι πλοροσούν την πάτρων γην, ἐπέβαλεν εἰς σπλήρες διπλακτούς διπλάτων καὶ ἡδης, εἰς στρεψές καὶ κακοχειλίας διπλάτηρας πλευρωτῶν παιδιών τον δοσοφέα, ὡς δι τούτου δὲ δικούσενεδοχα μεν διεργούσαν διπλόν καρπόν της γηιάς, τῆς παρασκευας καὶ τῆς εὐπορίας τῶν τελευτών των εδρόστερων πρός διμενταίς τον διπλοτάτην παραδεγμάτων εἰς αὐτά διπλῶν δργητικών, διπλαρενάντων παιδιών προφέρουσαν συντετριψάμενα, γαλεύστα, φυγούστα, δικούστακονά εἰς τῆς πεινής τοῦ φύσου καὶ τῶν στρεψόντων.

"Η πλευρῶντος τῶν Ἐλληνοποιῶν δὲν δικαίωται κανονικός, τὸ αὖ λόγῳ ἐνδειας, τὸ δὲ διτὶ διγνούσαντα διπλόν τὸν γόνην τον οἱ κανόνες τῆς ὑγεινῆς καὶ τῆς διατετικῆς. Τὰ δόρα τῶν φαστόντων εἰς τὸ σχολεῖο μαθητῶν είναι συνεπέληπτοι ποιοτισμοί καὶ δινεύτηνται κατοκίνας δινοματικά, ἐπίνοες, σπελετόνθο, δόροι, ἀδενοκαθη, μὲν φύσικοι στενοι, προφραστικοί, μὲν ἡλιτρακάνθης τὰς πανεμπατικάς καὶ ψυχηκά δινεύτηνται διότινοι συμπατικῶν καὶ ψυχηκῶν, τὰ δόρα εἰς τὴν πρόστην διπλάτων είναι διπλακτικά εἰς τὴν φθίσιν καὶ τὸν θάνατον ή δίνουν διπλακτικά καὶ βίρος την ζωή.

δ) "Η συνέργεια τῆς κοκκης διατῆς καὶ διαί τον διεσπειρόμενο τῶν διλληπόντων παιδιών μὲν διηγήση εἰς τὸν παροπόλιν τῆς τιμῆς μας καὶ εἰς τὴν ο-

κονεμάκην και ημίτιχη μας ξανθίσισσαν. Είς τὰ δροσίσαντα θλαγκά βουνά μέθιξαν ονειδόζενα, νεύτρα ασφέσσων, μαγκλαστήν, σφύζουσσαν ἀπό ζωή, θυγέτων και ένθεσμοσών, μαντάνουσσαν τά βαλσαμώδη δράματα τῶν δένθρων τῶν θάμνων και λακών πλαστοτήτων, ἀπλώνταν δυνάμεις σωματικῆς, πνευματικῆς και θυματικῆς πρός προσαγγήν τῆς ἀτομικῆς και θυμικῆς εὐηγερίας, θά πυκνώνονταν τὰ μπροστούτα τῶν φυγαδιών, ὃς συμβαίνει νῦν εἰς τὰ περὶ τὰς Ἀθηναίας βουνά, τὰ όποια μόλις ήταν εἰς πολεούμενον με μεγαλοπρεπὴ παλαιότερον διανοτητικόν και τρέψοντες ἐς γρυπήν τοὺς ἑκατοντάριθμους νά διανενεύουσαν λάγην δένηρόν και νά δροσεύσουν ὅποι τὰς σπασά τῶν δένθρων οἱ πάντες. Οι νύτες τῆς Ἑλλάδος διντὶ παροχής δημιουργικῆς πεπιεσματικῆς και θύλακος δράματος προσέρχονται τῆς περιπολούσσας ἡλικιών τῆς μέτα μαραθώνιον τοῦ Κοκκι και ἀντί συνδρομής πρὸς τὰς οἰκενειας τον, τὴν κονεμάκην και τὴν Ἑλευσίνα Πατρίδην ηλικιωτάντων τὴν βούθησαν αἴτων και διὰ διπλασιάδον νοσούμενος και λατρεύς και οἰκείους και φίλους διὰ τὴν θρασικίαν των ἔξι ζωγρών και αἰσθητή μελέσσαν τὰς θύτικες μας οἰκονομάς.

ε) "Η έγκατάλευφη τῶν στρατευμάτων τοῦ αποχειρώθηκόν πάσσοντος παπιδίου εἰς τὴν τύχην τῶν, μετέντεντο τὰς ανεμεπικαίς, οἷς ημέδικας καὶ ψυχράς θεαντότας αἴστην, λάρηος τὰς φυγῆς των πάσσοντος, σπλεγχότας, διανοσυγνίας καὶ φόντων καὶ δαλλέων τὸ χέρι τοντούς μὲν τὸ δημοκριτικὸν τοῦ ἔγκληματος καὶ τὴν δαινούσαν τὸν μὲν τὰς ανατρεπτικάς καὶ μπορευσθετικάς δίαις.

Η άδηλη διαίρεσις των, ή στήριξης του έπουλου και τά φυγικά τρόπωμάτα των ουεστικής της άδειας πορών των γεννούντων δευτεροφόρων και την καταπάτεσσαν και έκπολιτών τα κακοποιού και ἀνατρεπτικού στεγάσια. Η στέριξης πάσης ίδιας και ήτησης προστατικής καθεστού της άσκοληρα αὐτά πλέοντα δύνανται διά την ζωή και ἀνεπαττέλουσσον έλακον τόντο επιτέλεσιν. Τὸ φῶς τῆς δύνασις των δὲν έκπαστα δύτινα, οι διανοητικούς των δυνάμεις δόλγον κατ'- άλιγον ναρκίζουσσαν καὶ ο νοῦς των μάσθητικών, δύστι ο ἐγκέφαλος των σπειρούντων τον διαματήσιτον διά τὴν κίνησιν των αἴματος, διότι τὸν λόγον τούτον ἀποβίνουν δύνανται ποὺς παρακολούνθησαν τὰ σχολικής θρησκείας, δύνανται νὰ συγκρατήσουν τὰς παραχρέματα εἰς αὐτούς γνώσεις, δύνανται νὰ σημαρρωθοῦν πρὸς τὰς σχολικές κανόνωμος καὶ ταῦς κανόνας τῆς συμπειραφορᾶς πρὸς τὸ σπλάνχνον, καὶ ξεσπολιάνων κεχαρβάλων.

στ) Ἡ τόνως διεναντία τοῦ σώματος τῶν δυνητικῶν μαθητῶν δὲ δρεπανικῶν τροφῶν, ἀντιπολεμέων εἰς τούς ποσθέτας καὶ ποσθέτας εἰς τὰς ὄντας της ἀπέντους τοῦ ὁργανισμοῦ των καὶ εἰς τὰς διεκπετόμενές της εἰς τὸ σχελεῖον ἐργούσας των, όση δηλαὶ ὁ κανονισμός των μαθητικῶν συστάσεων. Συσχετικά
νεῦ τὰς πνευματικάς λειτουργίας αὐτῶν. Οὕτως ἡ Ἀβένταρος ἡ συγκέντρωση
τῆς προσθοτῆς, διέπεντας ἡ παραπτηπονήτης, γίνεται ταχέστη καὶ ἀμφιεστέρη
οὐ μόνον, ἀλλαζόντας ἡ μήτρα, τούτων τοις ἡ κρίσις, ἔχεισθαι ἡ φωνή
αὐτοῦ. Εἰδεχόμενος τὸ συντομή την, λεγομένωνται ἡ βούληση, αργούστην ἡ δε-

Θεωρεις πρός δικαιούχους γνωσσεων και συμμετοχήν εἰς τὰς σχολαίας δασκαλίας, δια-
νεινδιάσης ή χαρά, δικαιώνεται η Επίκ. τοῦ φθόνου, τοῦ μίσους και τῆς ζηλοτυ-
πίας, έκβασιστανές και διάθενταις πρός διπλάνους τῆς ζωῆς και έδρανονται ή πλεις
εἰς τὴν ἀποκαλημένην.

Ἡ κίνησις ἐν δίλγας τῶν ψυχικῶν λειτουργῶν ἀπαιτεῖ αἷμα καὶ τὸ αἷμα τὸ δημαρχούοντος αἱ τροφαὶ.

Ιδιαίτερος διά της τουλάχιστον τούτων είναι τόπος η σημείωση
φυσικών μάρκων και θεμελιών παιδικού πρόγραμμα τόπος γέννησης ήρωών καὶ
αριστούντων τα καλύτερα τη παιδεραϊκής την κανονική και εξαιρετική διάταξη
γεννήσης αντότ. "Ουσίαν είναι άριστοντα και περιεκτικότερα εἰς θρεπτικάς οθόνες
καὶ παρεργασίες τέλος παιδικής τούτων τροφής τύπων γνωστωνάντων είναι
καὶ πόλοις της σημείωσης λογισμός, διότι τόπος ἡ μακρινότερης τέλος διανοσίας μέ-
των μὲν τὰ κατακλύσματα αὐτούντος διανοσήσταν συνανθίζομενα τῆς πείνης καὶ δη-
μιουργεῖσθαι εὔροges διάβασται καὶ εὐρώμενα πομπανθίσται καὶ φυγαδῶν διώναται
πρὸς παρασκολούθην τῶν παιδισκῶν, πρὸς ἀντενέγουσαν, πρὸς ἔνεργους ομη-
ρωγούς εἰς τὰ σημεῖαν μετριῶν καὶ πρὸς αὐτοτέλειαν δημιουργικήν δέσποιν.

Τά επόμενα συνιστώματα τά δικαιώματα είναι της τοπίσεως ποι οι ανθρώποι της λαϊκότητας των μαθητών, ή εἰς τούτη χρήσι μοι καὶ οἱ λαϊκοποιοὶ εἰς τές φαλαρίδοις καὶ ἀρχοκοδοῖς συμπαραγόρων τοῦ ἀνθρώπου προβάλλοντος πρὸς αὐτῶν ἀσθματικῶν λατταρίων ὑδωνῶν την βούλησιν των πρὸς γενναῖς αρδεῖς καὶ φλοιωσινα ταῦτα: Ήποιος ἀναπτύχθην ἀντεῖς τῆς ἐκπαίδευσης ἔννοια: Η πολικὴ φυγὴ εἶναι πρόσθινος, διὸ εἰς τούτο δι-
έτη τὴν λαϊκότητα νὰ δικαιητῇ μάκισ τὰς ψυχικὰ διαθέσεις τοῦ ἀνθρώπου προβάλλοντος καὶ ἡ ἀπόκτησις διπλωμάτων τές καθεῖται δικαιώματος τοῦ ανθρώπου προκειμένους: Εἰς τὴν φίλατην ἀπότομην διὰ φίλατην, εἰς τὴν ἀγάπην δὲ ἀγάπητος τὴν σποργὴν διὰ σποργῆς εἰς τὴν ποικιλίαν δὲ ὑποκριτῶν, εἰς τὴν γενναῖτην διὰ γενναῖτης, εἰς τὸ ἐνδιαφέρον διὰ ἐνδιαφέροντος: Μια δεξιὴ φίλικὴ δικαιώματα πλαισιωμένη την παιδικὴν φυγὴν αισθητικοῦ σποργῆς καὶ εὐρυτούστην, διατελεῖ δὲ τοῦτο μέσον δεσμοποιήσαντος πρὸς δινόφρων τὰς αναπτυκτικὰς την βούλησιν καὶ της φυγικῆς στήθησης τῆς τάσης γεννεῖς.

Η έκ παρδίς πονεύστη προσφέρει μάς ωραμέλις ή ίντος μωλεών ή τέταρων παρδίς ή σιν παρδίς στρομψών απογεγραμμένη και κοινωνικά διαθέσιμης κακοποίη την παρδίνη του, αίγαυσταίτης την φυγήν του και διαθέσιμης είς γέλαιος άξονος πιλαργογόνη δραστική διαρροής διά την μάνιφων της πανδεκής ψυχής εἰς την οποίαν τοις θηράματος τοι θηράμα, τοι εθνούς, τοι μωφών των και θεούνος. Αλλά και έξι ταν γονίν των μαθητών δακοί λιγοχώρια επιδρούν ή έξι άδολοι άγαπτοι έντεντους των τέκνων των, ή έπιδροντες δι' αστή συντελεῖ εἰς την δημοσιοφύλακαν ενοντοκής δημοκρατίας διά την μάσθον των μορφωτικού Εγ-
γονούς της σπεριόν.

Και από έλλεις διαυρίς συντετά εἰς τὴν προγραμματούσην τῶν Ια-
δικούμενων προφετειῶν σκοπὸν ἡ πορεὴ πλουσίας καὶ θρεπτικῆς τροφῆς εἰς
τοὺς κενούμενους μαθητάς. Είναι δὲ αὐτὴ ἡ ξένη;

Η Ιωακείμη σχετίζεται με τον πρώτον μαθητήν εντός προτού παπαγγελματούσε την Επανάστασης παραδίδοντας πρόβλημα. Ο παπάς διανοίγεται γράφει, λογαριάζει, έγραφε μετά, όφεσταί του την ποιητική δράση των προγόνων του, παραπέτατα το φυσικό φαντασματικό του, οφέλι με τη ίδια προδοσίαν, άλλα κατά παραγγελίαν ή δικαιολόγησης από την πρόγραμμα, ή κατόπιν έποιες του δραγματού των σημερινών παπαγγελμάτων διαδικασίαν έμφασης ή κακαλεπάνης. Αλλά δινήγουμε από την πρώτη προσφορά της παπαγαλής φώνας, ότις ικανοποιείται μόνον πάντα της θεούντων από τις παρούσιες πρόδης ένθυμης. Τόπι μαρούματα ήνων διανοτηρείται ηδύμης πράξης πρός θλενθύδην ψηφιακούσκεψην την έκδοση περιφράσης της έκθεσης του μανυστευτούν ομηρικού και φυγικού λεπτογραφών του δια νά πραγματοποιείται το ίδιο τον Ιωακείμηναν την πάσοντας πρόδης δράσην, διανοίκεις εύθρευτος συντηρητικής κατάστασης προϊόντων την φυγική ζωής και πιερούδοντας την πάσοντας πρόδης ένθυμης και θλενθύδην έπι την Επανάσταση κύριον. Η διεπαφή παρόμοιας πρόδης ένθυμης είναι συνεχής και διάδοστης, δύναται πάντας μέσω πρόδης διαπήδησης της ζωής.

Τὸ ποιὸν ἐπομένων ήρει δράμα, ἔνστεκτα, διεπέσθες, κλίσες, διασφρόντα τὰ ἀποινὰ μόνον αὐτὸν διέδων πρὸς πραγματεύοντας τὸν ἐρῦ τον, πρὸς ἔξαιρεῖν τὸν συμπατικὸν καὶ πενταπτικὸν ὁργάνων καὶ λεπτουμάνων, πρὸς προ-
αγωγήν τῶν δεκτητῶν καὶ εκπονητῶν του μέχρι τῶν δρίσεων, τὰ δυοῖς ἕγινα-
σιν εἰς αὐτὸν ἡ φύσις του, πρὸς κατεύθυνταν καὶ διέλασσεν τὰς ἑναίς καὶ δέ-
σμωτράς του, πρὸς ὑφόμορφα καὶ ηὐθύνοντας εἰς τὸ φυσικὸν καὶ ἀνθρώπινον
περιφερεῖλον του. Τὸ ποιὸν δὲ λέγοντος μορφεύοντος ὅμη μόνον διὰ τῆς ἐμβολικῆς
γένεσεων, ίδειν καὶ ἀντιλέπειν, ἀλλὰ κυρίες δὲ ίδειν κινήσεων, δὲ ίδειν
προσθετούντος, δὲ ίδειν μάρτυρες ἀπορρέονταν εἰς ἐστεργήτης πάσσων.

Τάς έσυνθετην παρορμάσιες πρός σπουδώματα κανήσατε, ένεγραγιας, διδότες και λειτούργουσι τέλι τον θεωρητικό κανόνα καλύπτοντας πολλά. Η φύσιτη ομοιωτική της ποικιλία δει την ξέλληση του απόδος εις άνωμαν άνθρωπον, δια την συγχρότητην διαμόρφωσην και προσγειώνη των ασπασμάτων και φυγικών δργάνων και λειτουργημάτων, δια την καταπίεσην των πονηρών ένοστικών και διαδέσσων, δια την ένσυγχρονην της βούβαισην, δια την μάλισταν άρδιαν άποντουσανθήσατος, δια την βελτίωσην των ήδωνος και της κονκάντητος και δια την ικανοτήταν περιττού του χαρακτηρούς είναι γενικῆς άνεγγραφοσμένη, θεωρεῖται δε αύτη ὡς η βασικότερη μορφή της άγνωστης. Το πατέι έπονον ποιει και πρέπει να ποιεί. Πατεῖ τὸ πόνον λαμπρώτερην την κακώδιαν έχει διάγκων λατρεψής παρασκευήσεως, διότι η άποντητη τοῦ παγκαϊδονος ποιητελεῖ ένδοντας καταπίεσες τῶν ασπασμάτων και φυγικῶν δργάνων και λειτουργημάτων, είτε λόγια υποστημένη, είτε λόγια διστηνεία. Τὰ Επιγνώματα λόγῳ ουποτεταρτού και διστηνείας αυτά δὲν παίζουν ποτέ τὴν έπιδημίαν των, μη παίζουσα δημος οὐδὲνταν νὰ μαρρούσον και νὰ συγχροτησούν δεύτερας τὸ έγον των, ένθι διὰ τῆς πλούσας και θρεπτικῆς τροφῆς αναστρέψουσαν δυνάμεις, οι οποίαι εργάσαντας δέσμους διὰ τὸ ποιητικόν διὰ τὴν ξέλλησην άνθρωπον παγύτη.

ζ) Ηθικήν πενταράσσουν έργον ή Κοινωνία, ή "Επελέσια, αι τοπική Αρχαι,
η Πολιτική και πολ. πάντων αι Επενδυτικοί και Υπουργοίν Αρχαί ή οι
επενδυτικούς λατουργούν να περιμονήσουν διανοί οι μαθηταί και γενικότεροι
τα παιδιά της Ελλάδος μιας προσλαμβάνουν τάξις διαπρωτήσουν διά την αντινό^η
ρημαν και διαπίνεται των τροφών και ωλ επενδύσουν θέσης φερόντων την πεντά^η
λατουργήσανταν, αποκανόνταν τό δάσος των πονηρών, θεραπέων τό σώμα
τῶν παραγόμενων παιδιών και ἐν δάσοις νά διαλαμβανθούν διά τὴν ασωματική^η
ενέδειξιν των, της δύσιας διάποντος διά είναι η ανεμική ενέδια, ή ήθική διά-
ποντα, ή δάσους διά την θαυμαδόρη, ή διανέμονται εἰς τὰς ψυχὰς των τοῦ
πόδου πρὸς προσαργύρην των μά την Εγνατίαν ἔργανται, με τὴν δύσην και τὴν
ανεγερτικήν μετά την ξενίσια, οι δύσαι θεύειν κωφότεν ένεγρον πατά τὴν περιοδο^η
τῆς δυστασίας και τῆς ξυγκαταλείψεων των.

Τά δύο τα ίδια και δυστυχώς πολλά προσφέρουν τρόφιμα δύο ήτοι δυνάτων να παραπομβούν εις τούς γενικές ανθρώπους την, συνεπώνυμα και μετά τον προσπάθειαν του οίκου, παραπομβούντων μετά μεζούνος φρούτων όποια την προσπάθειαν, δια τοντούς θερετούν διατεθή διὰ τὰ δυνατά ειδώλα πατά, Αγριών δημος, έπειτα τῆς μαγιάς πλεονότητος τῶν φιλοτιμώρων, ξανδρών και διπέτων ταῦτα λεγοτρόπια τῆς θεραπείας φάσιν, τὰ δύοις προσφέρονται ἡ ουαλήδη τὰ παρεξήνεια εἰς τὰ τέκνα των μαρτυρόσουν τρόφιμα. Ήπειρος τούτου δημος ξανδρών ἐγκαταλελεύμαντα ποικιλά ἀδενοτόντα νά παρακεκαμένον φαγούτων και μητέρες φρούτητακο, δημαρτεῖς και δινίκιαν νά παρακεκάνουν ἐλύγοντας φαγητό.

“Ος οικόπεδοι θεδείνεται μη λατουργία ανωνύμων έντος την εποχέων. Επτάς δημος τον λόγον τουσέν, τὴν συνεστίσανταν ἐκπέμπλουν και λόγοι θήβανται κοινωνίης ομηρών, θά ήτο δε τέλος έργων, διὸ τὰ δια τῶν θερών πειρατικά ανωνύμων λέμπονται μέρος και τὰ επιπλέοντα ἀλλα καταβατεῖ τῆς ἀμάρτιας πειρατείων των. Οι λόγοι οθόνια είναι οι ίδιοι: ‘Οσον ουγγαρεύεται πολλά πάντα χάροντα επειδή των, ἐκεὶ ἐκπέμπλεται η ἔργων των μάρτυρων κατοικημάντων και η ἐκτίεσθαι θρησκευώντων καθηρώντων. Επειδέποτε τάχις αὐτούρων, αποδεικνύεται σφραγίδων, προστάχη φαλάκρη ἀποδεικνύεται, οὐσιατική τὸν ἀπόδικον οἰδητούντων εἰς τὰς Δημοτήρες τοῦ συντάγματος, μέρουσιν και συμβαλλοῦσιν διάκονοι εἰς τὴν πειρατείαν τοῦ βασιλευόμενον οἰκουν. ‘Η κατ’ ἐκπέμπλουν ἐκτίεσθαι τῶν καθηρώντων τούτων δημοπορεῖται ἔργοι και οι ίδιοι θηβαίοι χωριστοί. Τὰ ποινικά τούτων θεοδεικεύνται μην καὶ ἀργεῖς διδοκεῖν και δι κανονοποείας τῆς δικασίας ἀλλὰ τὴν ἐκπέμπλουν τον ἐκπέμπεια τὸ πειρεῖον και ή δινέαν τον συντάγμα, δι τοῦ ἐκπέμπεια τὸ σύνταγμα, τοῦτο οἰδητούντων βαθύτετα εἰς τὴν φυγὴν τοῦ ἀπόδικον και διεβάζειν βίαια συνθηκώντων τῆς μαλούσαν διαργούς των. Θά μοι ἐπεργάσει νά γένομαι ποιησόμενος πρὸς λαζαρέψιν τῶν ἀπέχεντων.

Είτε τός μαθητας κατασκηνώσει είχομενον έωδεξέργα νά μή άπονταν ή παραμάρι διάλια μπό τούς κατασκηνώσεις καὶ τά στελέχη κατά την θράτη τοῦ φυγούτου. Μίαν έσπερον ήρθε πρός έπιθετον τῶν κατασκηνώσεων μετά Δεινόντες τῆς Σύνοδους Ὑπειρύης κ. Στεφανού. Μετά τῶν έπιθετοντων καὶ

τὸν Πλεγχον τοῦ συστοιχίου μετέβη εἰς τὸ ἐπτακατάριθμον τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν καίμενον μεταξὺ τοῦ ἑπτακατάριθμον δέοντος κατεύκρησεν, οἱ δὲ κατεύκρησαν, 350 πτερώκαι, ἄφον προσηγγίζοντας ἡρόων νά τρόψουν. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ φραγτοῦ δὲν ἤσκετο οὐδὲ ὁ παραμικός φύδηνος ἔπομέ τις, διὰ τοῦ κατασηρνότεος ἡσαν ἥρωις κατεύκρησεν. Οὐ καὶ Διαυθυντής παρηκόλουθει τὸ θέματα μὲν δυσαίλιον, δὲ τρόπουν αὐτὸν: Τι σπάτεσθι κ. Διαυθυντή; Μοὶ ἀπαντεῖ: «ὅτι ἐν μέσῳ τόπον πλήθινον ἀνθρωπούς ἔποικον μόνον φανέντας ὡς ἔχοντες φυσιήν».

Τις δύος ἑκατόντα τὴν λειψανὴν ταῦτην ἔχειν, τὴν διοίσαν δυσκόλας ἐπιβλέπειν καὶ οἴκον εἰς τὰ πακέτα μας; Τὸ πνεύμα καὶ ἡ ἀίσθηση τοῦ συνόλου. Ή ἐθεράπευτος ἀρχικὴ ἀντεύοντας τῆς ὅμοδος ἵκε τῆς ἱερωμούσης τῶν συστάσιων τῶν ἀρχηγῶν ὑπέρβεν ὑπάτουρον πρὸς πατέλουν τοῖς διοίσαν ἀντεύοντας καὶ πειθαρισταὶ πάσῃς παροπονίας. Εἰς τὰ συστάσια ἀποκτήντων πλείστους ἀγάπων ἔχειν, ήτοι ἡ ἀποφεγγὴ θυσίου, ἡ ἀπαγγόλωσης δικαιομάτων, ἡ ἐκεκούμα, ἡ πρόστασις στόλου, τὸ τρώμαν ποιῶν καὶ συμπόνων πρὸς τοὺς κανόνας τῆς καλής ουμετεροφορᾶς, ἡ τροφὴ καὶ μετὰ τὸ φραγτὸν πάντος τῶν γερμάνων καὶ τοῦ στόματος, ἡ ἀρδὴ καὶ μετὰ τὸ φραγτὸν προσευχὴ, ἡ τυπωτοποίηση τοῦ διατακούσιον, ἡ σκοπίων διάθεσις τῶν τροφέων. Προστοὶ οἱ μαρτίροι καὶ οἱ μαρτύρισμαί τους ἀποκτήντων ἴκανας γνώσεις διατητικῆς οἰκονομίας πανθήνειον πολὺ τρόφιμα ἔχοντα ψερπετικὴν ἀξίαν, ποτὲ δύνανται μὲν ἀλλαγετέρας διατήνας νά ἔχουν καθηδόν καὶ ἔνταλην τροφήν, ποτὲ νά παραποκευθῶν τὰ τρόφιμα δεῖ νά είναι εἴγεται καὶ δηρούσισταν διό τοῦ ὀργανισμοῦ των. Τὰς γνώσεις των ταῦτας μεταφέροντας καὶ εἰς τὰς οἰλαῖς τῶν διαποτίζοντας καὶ τοὺς γονεῖς τον ἕπεινος, οἱ δημόται λόγων σπαταλοῦν καὶ καταπέρθουν πολέμου τρόφιμα.

Μεγάλην αγωνίαν διέσει διετούσας ἡ συνεπίποντα τῶν ποιῶν διὰ τὰς δάφνες ἥδης καὶ κοινωνίας. Εἰς τὴν κονήν τρέπεται βλέπει τὸ ἐν τῷ ὅλῳ καταφύγατα, εἰσένει εἰς τὸν διατεταμένον τοῦ πόστου, δεκινήτην τὸ προτερόματον καὶ τὰ πλευτάρχεια του, συνδέεται διὰ δεσμῶν ἀρρότερον, διέγει τὸν χυγὸν του καὶ ἀποκτήντην κατανήσην τῆς ἡδίας τῆς ἀμφικῆς καὶ τῆς κοινωνίκης τοῦ.

Οἱ λόρδοι μας ἐπιγραμματικότεροι διαφαίνεται περὶ τῆς σημασίας τῆς συνεπίποντος λέγον: «τοῦ αὐτῶν ἐφύγαντος φυσικοῦ καὶ διάτετα. Συνεφίλοντες τὸ λέγοντα διασφανίνειν, διὰ τὰ συστάσια δὲν ἔκπειροτον μάρτιν τὴν ὑγραίνειν τῶν ἀπόρων μαρτυρῶν, διὰ ἐπιβάλλοντας καὶ διὰ λόγους ἥδησον καὶ κοινωνίους καὶ δηρούσιστον ποιεῖν τὸ ἔγον τοῦ σημείου. Λόγῳ τῆς σημασίας των ταῦτας δὲν λειτούργηται τὸ ἔπειρον διὰ λειτουργίαν τον ἐκ τῆς φαλανθρώπου διατήσθεος ὅμιλον ἡ ὀργανισμός, διὰλλα νά γίνεται ὀργανισμοὶ κρατικῆς προσονίας μὲν οὐδαμός οἰκονομικῆς βάσεως καὶ νά στραγγίδων διὰ τῆς διατύπωσης, διὰ τὸ πέπονος, τὸ ἐγκατατελείμενον καὶ δεσμεύοντα δικαιούσθεντον ἢ ἀδέσθεη ἀπὸ τῶν Ποιῶτεων καὶ τὸ κοινωνικὸν σύνοινον διότι μεριμνήσουν διὰ τῶν ἰανουαστῶν τῶν στοχευόδων ουμετικῶν, ἥδησον καὶ στενατικῶν διαγόνων του, καὶ διὰ τοιαύτην μέρμην διὲν μάρτιεται γενέσια σέμενος καὶ φταναθρώπου δια-

θέσεως πρὸς αὐτόν, διὰ ἀνηγρόφουν ἐνώς παπικοῦ δικαιοδότων.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘ. ΕΞΟΧΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ

Διοί είναν οἱ πόλει περὶ τοὺς ὀστάσιους δρεπεῖν νῦ περιστερόφερται, ἡ διάνοια παντεύς ἀνατολιθίδιντος τὴν ἐκπαίδευσαν ἡ καλύτερον τὴν μόρφωσιν πιπιδῶν: «Ο σωκός τῆς ἀγωγῆς καὶ ἡ ποιδαίη φυσις. Ἡ δέια δὲ ὀλόφημόντος ἐκπαίδευτικῆς ἐνεργείας ἐπεργάτων: α) ἐκ τῆς συμβολῆς τῆς εἰς τὴν ἐπανύγιον τοῦ σκοποῦ τῆς ἀγωγῆς καὶ β) ἐκ τῆς δραστηρίας, ἀδεστρου καὶ κανονικῆς ἀξιελέξεως τῶν συμπατειῶν καὶ ψυχικῶν δργμάτων καὶ τῶν διαφερόντων τῶν πυρδονῶν, ἐπὶ τοῦ διότιον καλούσταις τὸ μάσκησον παρεργατικὴ ἐπίδημον. Οφειλούσται διὰ τὸν ἄρχοντα τοῦ γεγονότος τὴν ἐπανεκτικήν.

Διὸν πρόσκεπται ἐνταῦθα νὰ περιλαμβάνησιν εἰς θεωρίας μὲν αἱ καθευδριαὶ μας ἀνέγνωται διερέπουν νὰ σκευάσουν διὸ τὰ κοινωνικά ἡ τὰ δημόσιατον ιδεάδη, ἢν τὴς μεταγνάτων ἀλλαντὸν τὸ θρησκευτικόν ἡ τὸ πολιτικούν διὸ τὸ πρακτικόν ἡ τὸ κοινωνικούν διὸ τὸ κοινωνικόν ιδεάδεις, διὰτο καὶ ἐποτὸν τῶν μεγάλων φιλοσόφων καὶ πολιτιστῶν παρόντα μόνον μὲν ὃς λέμπονται ἐν ἐκ τούτων, ἀλλ' ἀντέγνωνται παρόντα μὲν αὐτὸν πάντα τὰ λαοῦ. Θά πειραραδίσουμεν μάρτιν νὰ διατυπώσουμεν διό τῶν παραγγελμάτων καὶ μὲν διάλογον τοῦ νόμοντον ἀνηγράφουμένων διὸ ἐπιβεβλέμενων πορφυρικάς ἀποδίχεται, διὰ νά θεωμεν ἀν δημόσιων πεδίων ἐπικατευθικής δράσεως εἰς τὰς καταστηματικές καὶ νὰ κρίνουμεν τὸ ἐκείνην συντελέσματον ἔργον μὲν ἀπίστευτον.

Ἄντοι είναν αἱ λέξεις περίποτον: Α) νά ἀποτελέσσονται φύσις συμπατικῆς καὶ ψυχικῆς, β) νά κατατοῦνται λειτουργεῖται, γ) Νά θρησκεύεται καὶ νά ὑποτάσσεται τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, δ) Νά ἐκπαίδευται προσδέμος τῶν οἰκογένειῶν του καὶ τὴν περὶ αὐτὸν κοινωνίαν, ἐποτεσσον τὸ δημόσιον εἰς τὸ γενενόν συμφέρον, ε) Νά ἐκπλήσσοι τὰς πρότειντης Ποιῶτεων ὑποχρεώσεις του, νά ἐκπειράσται τὸν πατέλον τῆς διατύπωσης, τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλεῖου της, στ) Νά αἰγάλην ἀγωγῆς τὸ πνευματικόν των περιπέτερων διό γνωστον πλουσίων, ποκιλών, καλός διατετρόμενων, συστηματικῶν διόστατων, διαστημάτων καὶ δημιουργικῶν λόγων, ζωῆς, ζ. Νά ἐκπλήσσεται τὰ συνανθρώπων του, νά τὰ καταστήσῃ εύπομπή πρὸς τὰς διαλογίας λόγων καὶ ψηφών καὶ τὰ τρέψην αὐτὰ πρὸς τὸ θρησκόν, τὸ ὑπερήν.

γ) Νά ισχυραστεῖση τὴν βούλησί του, νά κατευθύνῃ αὐτὰ πρὸς τὸ ἀγαθὸν

καὶ νῦ θέσι τὰ θετακτά του, τὰς προδιαθέσεις του, τὰς δόμας και τὰς τάσεις του ἐνδι τὸ φέσι τῆς δανάος και τῆς λογκῆς θ) Νά μποκήη μαγδᾶς Βένις και ν' αλογήή ήδυκος χαρκηνή. i) Νά συντελεῖσι εἰς τὴν προγονην και τὴν ξειδηναν τοῦ θεναροῦ των πολιτευομοῦ.

Ἡ κατεύθυνσις τοῦ παΐδος πρὸς τοὺς ἀκτεύθητας σκοπούς θα ἔξαρτηθῇ μᾶλι τὴν θυμανὴν κατέπτωσιν, τὴν ἡμίκλινην, τὸ φύλον, τὰς ἀνάγνωσιν, τὰ δασεῖς γοττα και τὴν ὁρμητητή του.

Ἡδη δυον γεννήτα τὸ ἱερότητα : θερόχοι πεδὸν ποιδευτικής ἑνεργειας εἰς τὰς μαθημάτικας κατασκηνώσεις : Ταῦτα ἀποτελοῦν δύο, δέσποι φρονθῶν ὃν πρόστιται νόμος ποιεισθεῖσιν ποιεισθεῖσιν και οὐδεὶς γαλινὸς νὰ προβιλέπεται εἰς τὰς ὁρμές τῶν κατασκηνώσεων, πάρα δὲ τῆς προμήνης δὲν τὴν διεπρόστην και τὴν ἀνάστασιν τῶν ποιειν δὲν ἐπιτέρεται μᾶλι θεματημῆσιν οὐστῶν και συνεπειῶν, δητὶ παρονόμησιν διαβέλουσιν. Ήμεῖς ἔχουμεν τὴν δυτικήν, δητὶ τὸ παῦδι δὲν είναι μόνον πάιδες σπορθῶν, δεσπάνη και ὅρμων και συνεπειῶν, δητὶ η πάτηνης αὐτῶν δὲν είναι Ιπτεραρμάνον νὰ θεοφύλακης δημοποιεισθεῖσιν σκοπούς και δειγματα ἐπιτευχίας τῆς κατασκηνωτικῆς ζωῆς. Τὸ παῦδι είναι κοι πτενία και διδύμαν και καρδία και ἥψης και χρονεκτή και πτενεπτική δράμη πλήρης διεπιμόρτησης, ἔχει δὲ ἐκτὸς τῶν σωματικῶν και ψυχικῶν διάγραμμάν και παρομοιησίες εἰς πάσους στηγμήν. Κατὰ συνέπειαν πάσα ουποτάσσεις τοῦ πνευματικοῦ παρόργυνος θυμοβάθεια δὲν διπέντες δίλει τὴν κατασκηνώσιν και μεταβείλειν οὐτῆντας εἰς εἴδος τοι λεπτών, ίδια παγίνωνται τὰ σπιλιά.

Μία τοιστὸν διείλεται θέμα ικανοδῶν δητὶ φροντού, δηρήλων και εὐγενεῖς θερόχοι εἰς τὴν ἀνθρώπινην φύσιν. "Οπεῖς δὲ δι παρεπομμαῖς τῶν ποιατικῶν διποτήσθων δόηρη εἰς τὸ παῦδον τὸ μάτον, τοιστοποτός και δητὶ μή ικανοτάτης τῶν πνευματικῶν θυμογύνων, τῶν ποιῶν, τῶν τάσεων πρὸς ικανοποίησιν τῆς δράσεως τοῦ εἰδένειν, τοῦ αἰσθητικῶν διποτήσθων εἰς τὸ παῦδον τὸ μάτονον παρονόμησιν ποιεισθεῖσιν εἰς τὸ παῦδον τὸ μάτονον, δητὶ δέσποι φυγούντων Βένι, θερόχοι τῶν πνευματικῶν, τῶν φυγιῶν και τῶν θητῶν θύμων. "Υπάρχει έπομνος έκποιδευτικής Εποικης ἐν τῷ δευτερῷ τῶν Μ.Σ. και κατασκηνώσον, εἰς τὰς διοικητικές διάστηματα διοικητικῶν απορετέθεντας προφορικοῖς εποικοῖ και μάλιστα η προφορική θέμα τῶν εἰς τὰς κατασκηνώσις έκποιδευτικῶν ἑνεργειαν είναι διατάξις τῶν ἐν τῷ σχολείῳ τοιστοῦ, δέσποι τελούνται δὲν εὐνοιούστερας ουποτάσσεις, δητὶ τοὺς ἔντες λόγους : Εἶναι ἀναμοιθούσητος, δητὶ οὐριστούσι στενούστη σχέσεις μεταξὺ φυγῆς και σύμπαντος και δητὶ δηρήλων νοῦς κατασκηνοῦ εἰς δηρήλων οὖσαν και εἰς φυγικοῦ λεπτομορφῶν θυμοτάτων προγονησίας δρόμων. "Άλλι ἔποιει είναι διαποτηθῆταις τῶν πνευματικῶν δρόμων, δητὶ οἱ φυγικοὶ ικανοποίησον και διάτετος πνευματικοῦ και οισθητικοῦ βίου συντελονταν εἰς τὴν κατεύθυνσιν διμορφῶν της τροφῆς και εἰς τὴν δραστηριότηταν λεπτεύσαν τοῦ θηγανοῦ και τῶν θημένων διποτήσθων τοῦ θηγανοῦ μετ' εἰς τὸ ποιατικόν δηρητημούσι. "Οφθαλμὸς δὲ ικανότητα δὲν έκποιδευτικὸν πρεποδοῦσκε, δητὶ η ήδυκος μης δηρητημούσι διαποτηθησαν εἰς τὸ Γουνενάνων κατέπτωσιν. "Μέση σανα in corpore sano, στηγμένων

δὲ διο τοῦ Πλατωνίων τοιστοῦ : "Εμοὶ μὲν γάρ οὐ φαινετο, δητὶ προτούν οὐ σύμη, τοῦτο τῇ αὐτοῖς δρετῇ πυχνῇ δημηθήν ποιεῖν, ἀλλὰ τοινωντοί πυχνῇ δημηθή τῇ αὐτῇ ἀργεῖ οὐμά τε πρέπειν ὡς οὐλέ τε βέλτιστον, θημωνότητας τούς γίγνεταις τοῦ ανενέμετος, δητὶ οὐς ανενέμετος ή Ελλάς.

Αἱ μαθητικαὶ κατασκηνώσεις και δησοι διποτελοῦν συνέργειαν και ἐπέκτισον τοῦ μορφωτικοῦ θεροῦ τῶν σχολείων, δημωνούσηταν δὲ τόπους μορφωτικῆς Ιργασίας, οὔτενς θα συντελεῖσσον εἰς τὴν βελτίωσιν και τῆς ποιεισθεῖσας σχολείων μης τοιαντης. Η εἰς τὰς κατασκηνώσεις ἐκποιδευτική Ιργασία ὑπερέχει τὴν δὲν σχολείω λόγη τῆς φύσεως της και τῆς κατευθύνσεως, ήσις έδιδητη εἰς αὐτήν δὲν τῶν ἐκποιδευτικῶν λεπτοτογήν. Παρουσιάζει δὲ τὰ ίδια πλεονεκτήματα :

ΠΛΑΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

1) "Ἐν πρότοις εἰς τὰς Μ.Ε. δι πλακαγής δύναται νό δαγκώνωσις εὐχερέστερον τὴν διποτηθῆτα τῶν μαθητῶν του, διότι αὐτῆς μετ' αὐτῶν νυκτὸς τε και δύναται νὰ παρακολουθήσῃ πάσος τὰς διηδηλώσεων του κατά τὰς διποτηθῆτας του, τὰς πλαδεῖς, τὰς γεγίματα, τὰς διδομένας, τῶν θεροῦ. "Η γήνονται τὴν διποτηθῆτα του, τὰς πλαδεῖς, τὰς γεγίματα, τὰς διδομένας, τῶν θεροῦ. "Η γήνονται νὰ προσαρμόσῃ τὰς έκδροσεις του πρὸς τὰς ίδιουρθυμάς έκστοντος ήσαντον, νὰ πληρώσῃ μέτρα πληρώνοντα τὴν φύσην του και διποτηθῆσαι πάλι λεπτοτογήσθωσιν εἰς τὴν καρδίαν του και διὰ τὰς καταλήξην στημπειροφόρας τον νὰ κρείσῃ ιδιοτέλειαν τὸν σεβασμὸν και τὴν σημαντικότηταν.

2) Τὰ σχολεία μας θεραπεύουν τὸ κοινωνικὸν ιδεόδοτος δητὶ δημάδων, κοινωνίτων και διδύμωντας, ἀλλὰ διποτελοῦσσον εἰς τὰς προσκαθισταὶς του, διότι δὲν θεραπεύουν εἰς αὐτὰ κοινωνικὴ ζωή, δητὶ δὲν οὐ μαθητής διάλεκτος κρύσσει διανοτήταν ἐν τῷ οὐρῷ και δητὶ δοσον ή ζωῆς του διμορφάρειν έντοπον στηγματογόρησην και εἰς τὸν οὐρόν διποτηθῆσαι. Μετά τούτων και τῶν περιποτητικῶν δρόμων λεπτογούσθων κοινωνιαν, δητὶ τῇ διποτηθῆσαι οὐτῶν συνέργειας εὐχερέστερον πρὸς διποτηθῆσαι κοινωνινῶν δρόμων.

"Αἱ τρίμεραι του εἰς τὰς κατασκηνωτικῶν δρόμων προστελμένεται δησ μέλος μηδέ δημάδων του μή διποτελοῦσσον μέλος τῆς οιλογενεῖας και τοῦ πρεπεδόλωντος ήσις οὐ παρεπεδόλων έργων δρόμων κοντά μετ' αὐτῶν σημερινάτων. Μετά τούτων και τῶν περιποτητικῶν αὐτῶν συνέργειας γνωριμάς, σχέσεως και δεομόδης λόγη τῆς δηρητημούσι μετ' αὐτῶν συμβίσεως, μανιθέται δὲ δητὶ δηρειαί νὰ συνεργεύσει μετ' αὐτῶν και νὰ παρέχῃ τὴν συνδρομὴν τον γάρων τοῦ σημα-

φέροντος τοῦ συνόλου, τὸ διπολοῦ Ιωνούσιαὶ καὶ τὰ δίπολα τῶν συμφέροντων. Σὺν τῷ χρόνῳ μερόφερται ἡ ἔννοια τῆς διάδοσης, τῆς κοινότητος καὶ τῆς κοινωνίης, διὰ τοῦ κοινοῦ ἐννοεῖται, τῆς κοινῆς προστήθη, τοῦ κοινοῦ γεγονότος, τοῦ κοινοῦ ἔντονος καὶ τοῦ κοινοῦ προστήθη. Αρχέτιτον δὲ τοῦ χρόνου θὰ προστήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ θηλαγάρου τῆς ἀνάγκης τῆς ἔννοιας, τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ὁμοίωσης πρὸς τοῦ συνεργάτην τοῦ, τῶν διπολῶν που γεγονεῖ τὰ προτότιμα καὶ τὰ πλέοντα, πρὸς τὰ διπολά τὰ προσπομποῦσα.

Θὰ ἀπελπηθῇ ὁ καταπειροῦσθαις οὗτος, διὰ μὲν ἀποτελεῖ τὸ κέντρον περὶ τὸ δυτικὸν δρεπόνιον τοῦ παρεπέδουν οἱ πάρεις αὐτῶν, οὗτος δὲ παρεπέδης εἰς αὐτὴν ἡ εἰκόνα πάντα διαφέρει τὸ τετράγωνον μὲν ὅρμον συναντήσαμεν τον, νὰ συμβεῖ τὴν Ἰωνίαν, τὴν ἀστυπάλαιαν, τὴν μάλανον καὶ νὰ ἀποκτηστεῖν τηνεύρων τῆς θάλαττας τῆς πατισσούρας, τῆς ἀλληλοεξαρτήσεως, τῆς συνεργασίας καὶ τῆς ἑνότητος, οἵτινα διὰ συνταγὴν καλύπτειν καὶ ἰκανεύεσθαι τον, οἱ διοίκοι δὲν ἐπικοινώνουν εἰς τὰς θάλασσας τον. Θὰ ἔρῃ ἐπομένως, καὶ διὰ τὴν δεῖ-
διαχθῆ αὐτὸν μὲν ἄργονταν εἰς τὴν οἰκίαν της ηγούντος την, την κοινωνίκην
ζωὴν καὶ διὰ διαγνωσθῆ ἐκ τῶν φραγμάτων καὶ τοῦ δεκοντός διαβούλων κοι-
νωνικοῦ πεντάμοντος τοῦ συντόνου νὰ σέβεται τὸ δικαιώματα τῶν ἀδέλφων του,
τὰ δύοτον Σοίς εἰς τὴν οἰκογένειάν του δὲν ἀδεβάτη, νὰ μὲν ἀποτελεσθεί,
νὰ διοχετεύῃ διαν τὸ δέκαπον δὲν είναι μὲν τὸ μέρος του καὶ νὰ γέγονε προκατα-
μένον πρὸς εἰσόρευσην ὑπερηφανῶν χαρών τον τεκνοῦ συμφέροντα εἰς φαύλους
δρῶνταν, εἰς ἀποβούλητην την νοθοθεσίαν καὶ ἀλισσωφασίαν καὶ εἰς ἀγράνην διμιλλαν
καὶ νὰ ἔργεται πότε γ' ὑπαντοῦσην πότε καὶ πολὺν πότε, πότε νὰ κοινίσῃ
κατὰ τὸ φαγητόν, πολὺν στάδιον νὰ τερψθῇ κατὰ τὴν διαδρομαν αὐτοῦ, πότε νὰ
τρέψῃ σύγχρονον τὸν φραγμόν, τὴν προστεγήν, τὴν ἐπιστροφήν την εἰσίναι
τὴ σπουδαία, τὴν ἀποταμίαν τοῦ διάνυσμαν, τὴν διεγένεσην της διατίτιας λεπτονο-
τήτας της δημιας τῶν ἀντερέων του καὶ τῶν διδον του καὶ κατὰ τὰν τρόπουν
νὰ ἴτερού διαγνωσθῶντα εἰς αὐτὸν εἴδῃ. Ωτὸ πεσθῆ τελος ὁ καταπειροῦσθαις
ὅτι τοι παρεργοῦν οἱ ἀκταλάλευτοι ὅτι τὸν προστατεύονταν του καὶ τοῦ κανο-
νισμοῦ τῆς καταπειρούσθαις, ἡ παραπολούσαν οὐ καὶ διδούσσαν αὐτὸν δὲν ἀπο-
τελοῦν στρέψαν τὴν ἀλευθερίαν του, ἀλλ' είναι μέσον ὑπόγενταν αὐτὸν εἰς τὴν
ἴσοτερην ἀλευθερίαν, εἰς τὴν κατέπιναν τῶν ἀπειλήσθαιν εἰς αὐτὸν Ἰδούτεταν
του, εἰς τὴν δημοποιηθεῖν πρόγνων προποιεύονταν την ἐπιδοκιμασίαν του καὶ εἰς

3) Εἰς τὰς καταπρόσθετάς καλλιεργούται βαθύτερον ἢ εἰς τὸ στόλιον τὸ θρησκευτικὸν συναίσθετα, τὸ χριστιανικὸν ενέδρα καὶ οἱ πόλεις πολὺ τὴν ἀδρα-
τικοῦ πομπούσης Ἀργίην. Ἡ προετή τὸν καταπρόσθετον πρὸ τῶν καλλι-
τεγμάτων καὶ ἐξαιρετῶν μὲν αὐτὸν τὸν φραγματεύοντος οὔρφοντας καὶ τὸν θεῖον πα-
ραπλεύσματος, ἔπει τὸν Ἅγιον αὐτὸν φραγματεύοντος οὔρφοντας καὶ τὸν τυπών-
σαν τὸν πεντέντον καὶ ἐν μέσῳ τῆς συνηργοῦσας τοῦ πολιούχου φρούρων καὶ
τῶν μελισκῶν συμποιῶν τὸν πατρόνον κατέκλειν τὸν δύσσαντα γοναῖτας τέλει-

φυγής των και πλούτος τάς καρδίας των οθόνων γραφές. Αι φωταί των τεκμηρίων από την χρεωσιμότητα, παραπομπών στους τάς έναντιόρθων λεπτομερείς και της λοιπής δημόσιας πελάτες, μεταπλασίωνά των δργών μας της πλατών και διαποτίζομενα από τας γεννησίας και παραγένεσίς των θρηματών και της στελέχων, μεταρρύθμισης εις διεργασίες σημαντικές και ανυπόλευκτες των δημόσιων πορών των οθόνων καταλαμβάνοντας από θέσην και διενέλασην μηχανικών και ενθρόνησης, ήπιες θέσης των φυγών προΐνες των και άριστης διεβίβασης ίχνη εις απότομο. Εδώ η θρησκεία είναι βασική και διά- πορη πολυτελείας, μπορείς δια λογηρία κίνησης πορώς πρόκειται μάγιστρος.

4) Το παρωντικόν αναποθέτει πρόσωπον εἰς τὰ δικαιώματά του, πρόσωπον εἰς τὰ σχόλια. Τὴν Ἰατρούν τῆς Μεγάλης "Εἰλικρινής Πατρώς" δὲν τὴν διδάσκουσσαν οἱ κατασκηνωταὶ μόνον μὲ λόγον, ἀλλὰ τὴν Διαφωτιστικὴν μὲ αλεστικὴν λόγην, τὴν Τοῦ μὲν τὸ πάθος τῶν θεραπευτῶν παρόντα, μὲ πατοτελεῖς θεραπεύσας, τὰς δοτοῦς συναντεῖν ἀντὶ πάντων, μὲ τὰ μηνύματα καὶ μὲ τὰς θετικὰς κρανεῖς, τὴν διωγμογόνην μὲ τὰς διαπορείας τούτων; ταῦτα μὲ τὰ παλλάκων θεωρεῖν, προσεγγίζειν, μὲ τὴν κατασκηνωτὴν παρόντα μὲ τὴν δραγματικὴν θύμην τούτων, τὴν βίλαντον εἰς τὰ θετικὰ μὲ σύμβολον εἰς τὰς λογοτεχνικὰς εἰδούσαν, τὴν έκπανθον μὲ τὰς έκπλοκους δημιαὶ τὰς διέγνωστας καὶ τὰ διαγνωστά.

5) Πρός ανάδοσην και διέλεύσην των καλλιτεχνικών ουσιωδών των πολιτικών πράξεων παίσουν επίκαιραν εις τὰς πατεροπρέσεις ή εἰς τὸ σχολεῖον. Τούτων είναι ἡ θεία τῶν φυσικῶν καλλιτεχνῶν, τὸ πλήθος τῶν καλλιτεχνῶν ἐγών και ἡ κατασκευὴ τῶν καλλιτεχνῶν τούτων ἐγών τῶν ίδεων. Ἡ τελεία, δηλαδὴ φύσις, ὁ τυνάντις, ὁ παραπομόνευς εἰς τὰς ἑπτά τεττάκινδες και πατεροπρέσεις, ἡ μηδεῖα, ἡ καθηδρικὴ και ἡ δημοσία, και αἱ διάρρησις αποδεικνύειν αὐτοὺς καὶ τοὺς μάρκοντας εἰς τὴν ἀπάλλωσιν τοῦ φρεσκού.

6) Εάν τα κατασκευαστικά προβλήματα δημιουργίας είς τάς αισθήσεις τῶν παιδιών ποικιλά γένη φωνών, γεγονότα, πρόσωπα καὶ μνημεία, τὰ οὐρανού
δεγχείρισσαν τὴν απεργίαν αἴσιων τὰ δέδηνταν εἰς τὰ παραπόρια, τὴν
διάτακτουν διαμορφήν, τὴν ἐμφρόνην εἰκασίαν, τὴν ἔρευναν τῶν αἰτιώντων σχέσεων
καὶ τὴν προσεγγίαν τῶν εἰς τοὺς εἰδῆς ἀκούσεων πρὸς λόγων τῶν διαρροῶν των. Προ-
σέτοι πρόσφεται εἰς αἴσιων πλήρης ἀκούσεων πρὸς αἰτιώνταλην αἰτενεγγόν καὶ κο-
λαζερῷ δρόσον καὶ ἐθνοπαί πρὸς διατορφήν μετὰ πλούσιον ἱμάρον ώλαδον
μὲς ἡ. χ. σπορὰ καὶ καλλέργεια διαδόσσονταν πεντὸν πρὸς δημωργίαν πρασινάδεις,
καπακούν καπτελέρων, πλοτοῖαι λέγασια, κωδωνῆται, λιστοτείαι καὶ ίξε-
τερη διακούσησαν τῶν σπουδῶν καὶ τοῦ κατασκευαστικοῦ χάρουν συνεργάσασ-
μενοί πλέον καί. Διὰ τὴν τουτένην διατορφήν μὲ φυτά, ζάχα, υψηλίκους, ανα-
κάτει τὸ συντεττυχόν συνασθέτημα εἰσολόγετον ή νὴ τὸ σογιάλε.

Και ήδη δε λεγόμενων δυνατησμάτων τὰς ἐν τῇ κατοικηρότατῃ λαμπρώσεως πρόχειραν καθηκόντας ἔνεργειας καὶ τὰς εἰς αὐτῶν ἀποτελέσματα ἔχει τοῖς σύμματος καὶ τοῖς ψυχαλήσ ταῖς κατασκευαστικάν. Συνθίθενται νῦν θεοφόρων διαμορφωτῶν ἔργων μάντον τὰ διδυκτικὸν τελέσθων, παραβλέποντες δὲ τὸ ἄξιον

δια της ζωή μορφώνα», «τὸ περιβιόλιον μορφώνα», «ἡ δράσις μορφώνα», και σχέσεις πρὸς τὸ θρησκευτικὸν καὶ δίψην περιβιόλιον μορφώναν.

Παραγγελούμενον συνήθως ποιά διδύμων μάνον τον θηρακόν των παιδιών ή καλή ή κακή ποντής του δέσποιν τον φερείν, αλι λυκαπόταξίας, ή μανούν, οι παρόντες της ζωής, αι βοηθητικούς υπηρεσιών και άλλοι διανεις και διεπέμποντα πρόδρομοις του αναπληρωμάνοντα πατακητικού έργου "Αλλ' οι τέσσερις προκριματικές έργοις μόνο πλευράνονται Καθι, εις τὴν συνήθων και προσανθή της διώνας αντετούν τα ἀνέρων περιβόλλους και σύν-
αλος ο κακωτός μας ἄρχοντας, δοτες Επορθόντα, τα μέρη της ανταρ-
εως, της φυγαδόντας και της παρέσθωντος. "Οὐας ιστόι οι πρόδρομοις δικούν
μαρφατικήν διάδημαν.

μορφωτικήν διάθεσην.

«Ηέτος δύος ήδη είλησαν υποχρεωτέον τη κατατερψίζειν την πλούσιαν
άνθεψην των μορφωτικών τούτων παρόγραφών και από το πολύτερον συ-
πλέγμα αύτών ν' αποκλείσουν πρός λεπταργατώντας την επικίνδυνη παθε-
τική ένεργεια του έκπτωτηκον προσωπικού. Πρός ταν ενόμινα τούτων θεω-
ρίων δεινά επινόησης να μεταφέρουν ήδης γεωργίας την μάλι ακτοπνέων, και
από ταυτόχρονα προσθέτειν την της Πεντέλης πορτήν διά την οποίαν
τις μάλι είλησαν, μάλι φωτιστώντας, ηλίους, ταν φωτικόν και ταγενόν παρ-
άξειλοτος, το οποίον ήρεται και εἰς το ίδιον ηρεμήσανταί μορφωτικοί ήτι-
στον κατακυριωτών διάθεσην και δεύτερον διά την παραπολεμήσαντα διά της
φωτιστικής την λεπταργατήν αύτήν τοποθέτουν έξι μάλι μάρμαν προς
γεγονή σφραγίδων, μια και επει τα παρόπατον να λογοθεῖται, διά διά
μάλι επιστάσεως και διά νοεράς ήδη ηδύτον να αντιληφθεί την μάλι είλησαν της
τελευταίας προσεπιλίας την οποίαν

Α. ΦΥΣΙΚΟΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Δει τὸν ἐπωρίσμαντον νὰ μηρύσσουμε πλήρη εἰσόδη τῶν χρωματορρῶν τούτων, εἰς τὰ δυοῖς περιελμένων οὐ κατευθείανθι χρώμα, οἱ ἐκτείνεταις καὶ τὸν ἀριθμὸν διπλασιῶν τοῦ Στοῦ Υποστοῦ μη, ἀλλὰ περισσότερον τοῦ εἰς τὰ μᾶς προσφέρουν τοῦτα μὲν ἔμμαχοι· τοῖς ἐκπειθεῖσι τίτανος καὶ δῆτα μῆτρας τριζόμενοι δὲ μελλόντες διεργάτης καταστατοῦντον γέροντον. Τὸ φράγμα, ὃ διανεκτὸς ἦσαν, ὃ μηκὲ ποτέ ἔτρεψεν, ὡς στρατικὴ ἐπίδραση καὶ καταπλακτικὸς τοῦ ποιούμενος καὶ δεῖ τὰς ἄλλας ἀνδράς ψεύσιμον θέσσος, οἱ πέρις δούσιος ἔτρεψεν, τὰ βαθύτατα καυστοῦντο μὲν τὸ ἀναδόμαντα ή τὸ αὐτὸν χωρομόρφη μέρουσιν τοὺς κατέληγοντας· γέροντος καταβλήσης διὰ τὴν

Ο μέσος διαπλανήσεως είναι τοπική πρόσβαση της Λαζαρίδη που αποτελείται από την παραπάνω λεπτομέρεια. Επιδιώκεται στον διάτονο της προσόπιας της διαδρομής ήταν συντομεύσεις των μετανομάσεων των παλαιών και των νεωτέρων λαζαριδιών της προσώπου της και της πελαγίδης και των μεγάλων πλάνων, πέρα από την πρόσβαση των περιφερειακών συνδέσεων και την πρόσβαση των περιφερειακών συνδέσεων.

φρέσκών: καὶ ἔμπτυμένος κανουνέλες παλικής ἀργυρωμάτος τοῖς ἐπι-
τούντος τὴν ἐργασίαν διδάσκειν τούς. Η παρούσα κανουνή ἀλλός,
πάντοι εἰς ἕρεμόρη δέσμονός, λόγῳ τοῦ ὑπόρωχος καὶ τῆς δράστικῆς της γλωφο-
φύλλης τῶν πτυκών, προκειται ταξιδεύειν μετατρέψαν τοῦ φερεκοῦ εἰς ἑρεμό-
ρηπτυκήν αὐτα, τὴν ἔντονος κατον τὸν τρόπον τοῦ φερεκοῦ τοῦ ἔμπτυμαν αὐτὸν
με τοῦ λοιποῦ τοῦ σύμβατος, καταπεριστατεῖ τὰ διδύματα βασικήριδα καὶ αρχε-
ρικά τελείων καὶ διάτητα συμπτυχή καὶ πτυχαπτυχή εἰς τὰ ἐν ἔργοιν παλικήν
σύμβατα.

Τέλος, η θελτική οφείλει την ιμιχλιάν στοντόπεδον, οι πρώτες και δημόσιες θέματα, τα βαθύτερα δένδρα, γεννικά το καυταρόπουλον χρέωμα της φύσης γλωσσίδων, πλαισιωμένον διπλά το μεθυσανόν χρέωμα του «Ελληνικού οδρού», ή δροσιάς έμπνοιών των τόπων αγάπης και καυδών δέρμα της ή ιδέας, ή κατά περισσός μόνον διακοπωτών ήπιας της μελανίδων των πτυχών και της δομής των άνθην, καταπράνευντον διέλυσαν τις ψυχές και μεγεβίζοντο το πεντέλεον των νεαρών θερινών, αλι δεινών, ής έτοι το κλεπτον, ξένον καταστόντα νά διαμορφώνεις έγγαρες και μηνύλικες τρέψεις και ής έμπνοιών τους διαθεριστικής, διαταξικής και ρυματικής, ζωντανόρευτης τη γαλάζιην επίς της έντερωνάρντης την θυμόσιαν, την κρότων, την λιγούν και την έγκιν θαυμάρχον των πολυνόμωρων συναυτοποιητών, πιλικών θυμόσιων, προδύοντων την ουράνιαν και κρατούντων τις ανεγκαταστάσις, τις ψυχής δυνάμεις των θαυματικών θυμόσιων.

IV. ΤΕΧΝΗΤΟΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ἐδεικνύσμενον ἀπορίητον πρὸ τῆς Εἰσόδους τῶν μερισμάτων μερισμῶν τῶν στελέχων τὴν ἡμεραπομπήν πρὸ διὸ τὸ πρεβάτον, τὸ δούον ἀρχώντων διὸ τὸ εἰδικεύεται προσωπικόν, οἷον οἱ κατασκευαστοὶ εὐθὺς ἢ ἀρχῆς προκύπτων ἐφέστησαν συνομοθύματα, ἵναν ἔχαρχοταν ἑταῖροι, σειλίζοντο τὸ τόπῳ τῆς κατασκευής λόγον των, συναντήσαντον ἰερέσματα πρὸς ἀποκάλυψην τοῦ πατέρος διαβίσαντο, καὶ παραρρέμοντο πρὸς εὐηγένη, ὑπέρνοι, κονταρίνη, διατοπευτικήν, καὶ πρακτικήν διόλων.

Ἐκ τῆς εἰλούν, τὴν διάτασην ὅτι προθίστανται εἰς τὴν φυσικήν εως δυσαν, πλέονται ὅτι δυνατότερην τὸν σύλληψην εἰς τὸν πρότοιν τὰ στοιχεῖα τῆς μορφωτικῆς προσευμῆς τὸν εὐθύνοντας επειδήν, τὰς ουγαντικάς αναμονής καὶ φυσικῆς μηνυμονήσις τῶν περιθυλακών τροφίων τὴν επικυρωμένην.
Ἐπειδήντος τοῦ μόδου καὶ τοῦ παταραπορᾶ τῶν ἱερευτῶν μέγεσιν, τοῦ πρετέρουν τῶν διαρροῶν τῶν κατακυρωτῶν, τὸν εἰς τὴν διάτασην των μιλῶν, τοῦ τρόπου τῆς μηνυμονῆς ἀνταποκρίσεων, τῶν καὶ απολύτων τροφίων, στελέχους καὶ ἐπαγγελματικού προσωπικοῦ, τῆς λατρείας περιθυλακής, τῆς εὐθυνοποιοῦσας καὶ τῆς ἀρδετῆς πορείας τῶν περιθυλακών μαρκών, τῆς γραφής τῆς ποικιλῆς φυσικῆς τῆς καθερότατης τῶν διαιρετῶν προτίτλων, οἰλογραφικῆς καταπέτασμάς, αποκρίσεως, ἀδειας, καὶ πτερυπατῆς δε-

πλοίων πατέλων, και τών αποτελεσμάτων των καταβιβούσιων μεριμνών και νά
δικαιώνεται την απόφασην ένας νεαρός πατέλης που προέρχεται της κοινωνικής της θρη-
σκευής, της Ελλάς, και της πατέλης της ίδιας της Πατρίδος μας, τον
διοικούν αλλά δεν της εργάζονται διαχωρισμούς διά μέρους της Πολιτείας και δέον-
ται τύχον παγκόσμιων αποτελεσμάτων διά μέρους της Πατρίδος μας.

Πρός τὸν σκοπὸν τούτου δὲ εἰς ἡμετέρας; α) τὸν ἐξαιροφόν του κατασκηνωτικὸν γέρον, β) τὸν ἐξοτερικὸν ἐξαιρεόμενον εκπρῶν καὶ γ) τὸν ἐπεστοκῶν ἐξαιρεόμενον τῶν εκπρῶν;

ΕΠΟΔΗΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ

"Η προσταγή τού καλοποίητου ανωμαλίων τῶν κατευθείαν συντάκτει ήδη δέσμους τέχνης καποεπειδήντων ὡς τῶν σπλαγχνών και ἥρητων δέσμων ἀναλόγων δεξιότητας και διαλογισμὸς τῶν καποεπειδήντων. Τὰ δέσμα ταῦτα διατίθενται ἐρεύνασματα προκαλοῦντα τὴν καποεπειδήντα εἰς μῆραν και δημογούντα ποικίλην ἔργων ἴντος και ἱετὸς τῶν απηγνώσκων. Ταῦτα δέσμα φένται": α) καλλιτεχνικὸν βασίον, και και κοντρέβασι σρό τῶν δύοισι ἑρίτων κανονικής τὴν προτονή τῶν ποιητῶν, πρός δέ σεμνές, παραδίστας, καλοποίητος, λεπτογόνος και θρησκευτικοὶ δημιουροὶ δικιάς διατελέσθετον ὅρμης δικαίου τῆς δικαιολογίας. Εἰς τὴν αριστερά τῶν βορείων τούτων ἀντεργράφοντο φαῖται, παραπέντες, ἵπποι, εὐλύμηνοι ἢ τοῦ ιηδοῦ Εὐαγγελίου ἢ τ. "Ο Θεός εἶλεν ἄρδην, αἱ τούτῳ νίκαις", "Ἄγαντε οὐλήσσον", "Αἴτιες τοῦ Θεού,

Ἐντός τῶν βασιλῶν εἰχον τοκοθετηθῆναι θρησκευτικούς εἰκόνες, καρδιάς, στρατιώτας, Εὐαγγέλια. Ἐκπίσουσιν δὲ τῶν βασιλῶν καὶ πάκιζ αὐτῶν ψεύτιγον τοπούς καὶ εἰς τὰ διάστημα εἰλέ γεφῆ θάρος ἐκ μαραδόν.

β) Βάθια αρμόνιο, εἰς τὸ πλεύτην τῶν διώνων μαντεύουσαν ἐπι-
γραφοῦ ἑκάτην περιγράφοντο π. χ. «Τὰν ἡ λαι νέας», «Ιονίαν - Ποταί-
Θερέα». Οἰονύμεια, «Χαῖδη ὁ οἰωνὸς Ἐλάσσα», «Πατρίς - Θυρεαίν - Οι-
αστέρας Τιμῆς», «Ἄγιοι Λαύρα - Μεσολόγγι - Ηλιδας - Κοζύμη - Αγειδί-
α»· «Αγάνθια Επανόντων καὶ γῆ τάσσος».

γι Ηρέω πολεώ μοφής. Ταύτη ἐξ αὐτῶν ἦσαν πάλαις καὶ τέλος ὑπαρχείας τοῦ ἐν Ἀθήναις μάρτυρος επαργόντος, ἀλλὰ ἦσαν τύφλοι, ἀλλὰ τυποποιημένοι κτίσματα φύσιοι δημόσια λεγόντων. Εἰς τούτους ἦσαν ὑπερτελείαν προσδοκούσαν παῖδες καὶ ἔθυτον γεγονότος, ἰσοταχοῦ στεφάνῳ, ὄντοτα πεδίων μάχης. Τὸ σύνολον τῶν ἀντιτάρα τριῶν υπερτελείων εἶχεν
διπλῶν δύο περιβόλων, δραματικούς καὶ δοκιμαστικούς, οἵκει δὲ μεγάλη
ιδιοτέλεια τῶν κατασκευασμάτων, τοῦ επιτάλματος καὶ ἀποτελεσμάτων.

8) "Ανακαροτεσσες σκηνων ήτοι της φρεγατικης και θεματικης έρωτος που
π.λ. ει. Ο χρόνος του Ζαλέγοντος με την Επαγγελματίνη "Έχει γαλή παύειν κόπες"
β) βούτησεν είναι ουσιαστικά σημαντική μηρύπολης έτσι διαφέρει από την ιστον, εις
τούς αριστούς ή αισθητικά πατέρα και λαττέρα σημαντικότητα την γης και κτιριατού σημαν-

οντα τὴν ἔνορκην τῆς ἀναστυχοτήτους τῆς χάρος· Ἡ ἀναποδέσσεις αὐτῇ ταῦτα τὴν ἐπιγραφήν· «Ο γάς φροντίδες—Ο πατέρας γεωργός» καὶ πατέλλεται πόθεν.

ε) Ταπιάδη μὲ τὰ θύναι χρόνια, μὲ ποικίλης ἐμφασίδες, μὲ προτομές πυθανῶν προσώπων, δι τοῦ Θεοπατείλεον, τοῦ Παιλαῖ, μὲ προσεγγίας, μὲ περιθέματα μεγάλων ἀπόρων, μὲ ἐνοργάνωτα, μὲ διενοίησματα ποιημένων νοερέμεναν εἰς τὴν φύσιν καὶ τὸν θύναιν ταῦτα διον.

ετοῦς Ἀναπορθόστατος Ἰησοῦν δημογές, πειρατῶν καὶ τυπάσαρων τέχνης, οἵ παρθενοῖς οὐ στήνα τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, οἱ Ἀγύε Σοφία, οἱ Ἀθηνᾶ, οἱ τεκνά Πλύτυος, ἀποβεβητόντες λόγια, προφητεῖα, οἷς εἰς γῆραν ή προλόγον, οἵ δέσποιν, δημοσίεις, σιδηροδρόμους, ἔργαστα, πετύχια, ποτόμα, μήλους, ποτόν, πότερον, ἀνθεκτόντων πονηρούντων καί.

ζ) Γενουργούσκια γέραται έκ πλοίο ή γέρανος, ή ταυμάτεον, ή ριπόλητης, της Ελλήδος και μαρτινών αιθέας, ήν οις διελθωματίσθαισαν σύγχρονα ιστορικά γεγονότα βρίστες απροσίσ, όσες ή Πίλεδος, ή Γρεβίμος, τὸ Βίτιον κλ.

Παρολόγες τῶν χρεών εἰχον τροφή καιλύπτεσσις καὶ μὲ ποικιλία εἰδῆ ποτητῶν, πλούτους, τίτλους, πλωποτάτης πεπονιών ο.χ.:

2) «Ελλάς ή μάτιο τοῦ φρεσκαμοῦ καὶ τοῦ πολιτευμοῖς,

3) «Κλεῖστε μέσα σου τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ εἰσθευτῆς; καθίστε εἰδούς μηδέποτε,

η) διακόσμησης θεωτορίου. Εἰς ταῦτα είχον διαφέρει: 1) Εἰδόντες τῶν Μ. τὴν Βασιλείαν μαζ., και τὴν Βασιλεὺς οἰκουμενίαν, εἰδόντες τῶν φύσεων ἡπειρωτικῶν τοῦ 1821, 2) εἰδόντες ζωγραφικῆς παρατίθεσιν τούτων, κτί-
α, γεώποντα, ποταμούς, διαγεγένητάς ελλ.

3) Θρησκευτικοί εἰκόνες παριστῶσαι τὸν Χριστὸν ἐν τῇ οἰκουμένᾳ ή εὑρεῖσθαι τὰ παιδιά.

4) Τέ φυσικού πόρου είναι υπαρκτός.

5) Πελλέι μακραί σημεία, δι' ὃν κατευθύνοντος ἐνεργήσατε δόριν πανηγυρι-
στή και γενετεράνων.

6) Τὸ διατελέσθαι, ἐν ᾧ ἀπεγράφοντο οἱ κατασκηνώσατο, τὰ στελέχη τῷ
οἰκείῳ και τῷ γενέματα.

7) Ἐπιγραφαι δινομερότεραι εἰς τὴν θρησκείαν, τὴν Πατρίδα, τὴν ὄχειν,
οὐ πάντα, τὸν Διονυσίον. Τούτη μὲν οὖτε παραπλήσια.

1) Ζήτε το "Εθνος", 2) Ζήτε το Βασιλικό, 3) Ζήτε τη Σηματός, 4) Ζήτε τη

εθνεγής. 13) Η εδοφέται είναι ή μηριστή τῶν ἀρετῶν. 14) Ἐδοφήραμα τὸ γέλα καὶ τὴ χαρὰ. 15) Ἑνδραστόνεις ἐκείνους, ποὺ μᾶς ἔστεν ίδο. 16) Ἀγαπάτη τῆς ἑργασίας.

θ) Διαδόμετης τῶν πλατειῶν, τῶν κατασκευώσεων καὶ τῶν ἐλευθέρων γάρων.

1) Πάσον οἱ ἐκταυτότατες είχον εἰς τὰς εἰσόδους των εθναγγύστους καὶ καλλιγραμμένας ἐμπροσθῆ λ. τ. ἀπόδημοι μαγνητοί κλ.

2) Μὲ λευκοῖς λίθοις είχον χαραχθῆ δοσί, αἱ δοσίαι ἰδιολογτοῦ δάι δεκτῶν καὶ ἐπιγραφῶν (λ. χ. δόδος Πίνεν, δόδες Ἀγίας Σοφίας, δόδες Ἀνασυγκροτήσεως, δόδος Κονίτεσης).

3) Ἐπὶ τῶν δένδρων καὶ ταῖς περιόδους θέσεις είχον ἀντρηθῆ καλλιτεχνικοῖς παντούδεσ, περιτεμένουσι τούς κατασκευάσας πορός δισεμένας ἐντρύγιον λ.

α) Ἀγαπάτε τὸ πρόσων. β) Ἀγαπάτε τὸ ἕσπειρον. γ) Τὸ δέσος δίδει ζωέαν καὶ χαράν. δ) Ἀγαπάτε τὴν καθαρότητα. ε) Ὑπεράνιον δίδει ή Πάτρας. σ) Εἴς οἰνος δρότος δύνανθεν καρπού Πάτρας.

Ποιητέαν μετανάστης δρέπαι τὸ κάριο διὰ τὴν διακόπησην τοῦ ἀντετηρίου τῶν διποτῶν στελέχων Πατέλαιν, τὸ χωπὸν προεξάλις ἐμποτεύην ἐντύπων εἰς τοὺς κατασκευάτες, τοὺς γονεῖς καὶ τὰ στελέχη. Ἐκι ταρκοῦ ἀπέτιθεν θυμός ποτοῦ εἰρωτηγενῆ εἰς βάθμους: α) ή πολὺ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ καὶ β) δ Ναΐς τοῦ Ὄλυμπου Διοῦ. Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν παραπλεύσας τὸν δύο προσωνυμεθέμενον παλλατεγνημάτου μὲν οὐκίον εἰς γύρῳ διαπόρων φυθμὸν καταπλήκτης δρομοτεμάνην καὶ μετ' ἐμποτεύης λεπτότητος ἐπεξεργασμάτων, μὲ δύον, ναούς, πάρεια καὶ δ). Ἐπὶ διπλανὸν βάσεις εἰς αὐροῦς ἐπτὸς ζευνότον τετραργόνων, ἐπεστὶ πλεύρῃ τῶν δύον ίσης τὰς λέξεις: Ἐλλά - Πτερά - Ίδη - Νίκη. ε) Ὑπεράνιον τοῦ πρωτοῦ διὸ Ἀρκόπολις τῶν Ἀθηνῶν μὲ τὴν Λαμίαν Ἀθηνῆν (εἰς τὴν θάνατον τῆς Ἀθηνῆς εἰς τοσσεπτηῆ κατὰ τὸ προπρόσωπον ἦτος διὸ Παρθενών, εἰς δὲ τὴν θάνατον τοῦ πρωτοῦ εἰς κατασκευασθῆ κατατεχνικὸς λόρτος τῆς Ἐλλάδος μὲ γαστίνην, στ) Ἀριστέρᾳ τῶν διποτῶν εἰχει κατασκευασθῆ ἡ περιοχὴ τοῦ Σούιλον περιλαμβάνοντο σπάραν θρομβίτοις, τὸ Κούργα μὲ τὸν ναύαν τοῦ πορφερᾶς οίνους ἐπ πρού καὶ μὲ κατεύληκτον χρωματοποιόν, μὲ χρωφόρας, μὲ τὸ θύραν τοῦ Ζελότρου φίον βλάστησιν ἐπ φραστοῦν βρύσουν καὶ λειχήσιν ἐπ τεχνητῶν θύμιων καὶ δένδρων, εἰς τρόπον δὲτον νότον νὰ ἐκπατεύεται δὲ θεατῆς νομίσων, διτε πρόστεται περὶ φραστοῦ θυμόματος καὶ μὲ τὰς Σολεύσιτος χρονένσιον, πορφὶ τὸν χρυμάν τοῦ βράχου. Πάντα τὰ δύο ταῦτα περιεβάλλοντο μὲ πλούσιον πραντεύαν ἐκ φανῆς, καρδῆς καὶ φρεσκούτος: εἰς τὰ πάρεις δένδρα είχον ἀναγρηθῆ πινακίδες, μὲ τὸ δέξιο περιεχόμενον: α) Μή αυτούθις τοῦ σχήματος τὸ εὐτελές, μηδὲ τῆς δοθῆστος τὸ πιναρόν. Άπο γάρ τῶν πιναρῶν διμούρων καὶ Φεδόνας ἐπεκτὸν τῶν δύο διδύζει καὶ Ποικίλεσσος τὴν "Ηραν εἰργάστη καὶ Μέρον ἐπενέχει καὶ Προειδέλης διδέξασθε. β) Ἀπεριγένετε τὰ καυτὴ μουσικήν, δέν διετελεῖ, διλλά βλάστεται.

γ) Η μουσική δὲ τῶν ἀγγέλων τὰ στόματα κλείμενα.

δ) Δόξα στὸ πεντά τῶν ἀρχαίων πλαγκοσιμού φατες πηγήν, δόξα στὰ σπλαχνάν νέων, ποὺ λέπτοσαν αντὶ τὴν τὴν γῆν.

ε) Ὁ κανονισμός τῶν σημαντικῶν μεγάλων δένδρων ὑπόρεια σπάται μὲ δένδρους μεριμάρων περιλαμβάνουσα τράπεζαν ἴστρωμένην μὲ Αιτούντων χρήσην καὶ καθίσματα. Ἐκι τῶν δένδρων τῆς σκαδος είχον ἀνατηθῆ: α) Ἡ εἰκὼν τοῦ Ἰησοῦ εὐλόγουντος τὰ παιδία. β) Ἡ εἰκὼν τῶν Α.Μ. τῶν βασιλέων πας μὲ τὴν ἐπιγραφήν "Σάτουσι οἱ βασιλεῖς μας". γ) Ἡ εἰκὼν τοῦ Ἐξορευτοῦ κ. Υπουργού περὶ Ζήτου δὲ Υπουργούς μας. δ) 7 εἰκόνες Λογαρασικῆς. ε) Τὸ εἰκονογραφημένον ἱερόφυτο πρόγονομα τῆς λεπτομέρειας τῆς κατοικησόντων καὶ στ) τοκαλά Λογαρασικῆς παριστάντων τὸ πιποδάμενο. Καθιστεν ἀετοῦ ὑπόρεια πλάτη μὲ σχετικούς στίχους.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΞΩΡΑΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΧΗΜΩΝ

Αἱ σημαῖαι ἐκάστης κατασκευώσεως είχαν κατανεμηθῆ εἰς τὰ κοντύτερα τῆς μὲ τὴν οπαύν των σπουδών τοῦ Α.Β.Γ.Δ., αἱ δὲ σκηνῆ ἐκάστης κοντύτερης είχον κατανεμηθῆ εἰς τὰς 4 διάδεις τῆς μὲ τὴν οπαύν τῶν δάματων την 1η, 2η, 3η, 4η.

Ἐκάστη δράς ἔστρε τίτλον ἐμέλγεντα ἓντας περὶ τῆς σκηνῆς.

Ο πρὸ τῶν σκηνῶν καὶ δισεμένων αἰτῶν χρόνος είχε διαπεικυσθῆ δικοιομόδως τοὺς τὰς ἐκινέντα δέδρους κατοικησόντας. Εἰς τὰς δὲ διαμεύλων δρομούς δέδρους τοιαύτας ἡ διαστοκεν τοῦ χρόνου προσηγριώτεο πρὸς τὸ δέδρος καὶ τὴν διατεταγμένην τοῦ κατασκευάτορος. Εἰς τὰς εἰσόδους τῶν σπουδῶν ἐμφασαστοῦ ὑπὸ τῶν κατασκευάτορων διδέσσονται δέδρα δὲ καὶ διμούρεια σπάται εἰς ποτεστηῆ διδέσσομέντας πλέον. Τοποτετόρων ὁ χρόνος ἐκάστης σκηνῆς ἐκδιεύτεται εἰς 4 τετραδόμαντα προβαθύλλουμένα διατελεῖσθαι σπάται διδέσσομέντων πετρῶν. Εἴτες τῶν διδύλων αἰτῶν οπαύν είχον σπαθῇ καὶ φυτώσας πρασανθέδες φατες ἡ κρήθη δὲ δρεπούσον ἡ βασιλικόν κάκ.

Ἄπο προσνέδεις ἔγένετο Ιαγωφαί, μοιανδροί, παρδάνη, τίτλοι καὶ διλλά σχίδεα μαθητηκῶν ἐκτείνετον. Τὶ διηρεύθη ταχίματα τῶν τετραγώνων είχον χρωμάτη εἰς δρόσογόντα παραλλήλοργάμα, εἰς τῶν διοίων οἱ κατασκευάτοι κατεκτένονται πλατειαὶ ἥρη μὲ λεπτοτετράγωνα δραματισμάτα καὶ ἔγραφον μὲ διάδρομον μέσον πετρωδάμην, δραματιστὲς πετρίτες, προσνέδες καλλ., τοὺς τίτλους τῶν διμάτων καὶ τὰς διανέλγοντες ἐμπροσθεῖς. Ἐκάστης τίτλος είχε καὶ τὴν στριβολικήν παράστασιν τον. λχ. τὸν χρόνη τῆς Μακεδονίας ἡ τῆς Κορητῆς, τῶν Θερμαϊκῶν, τῆς Σαλαμίνος, τοῦ Μεσολογγίου, τοῦ Μαντράδ., τῆς Αλαράμνης, τῆς Πίνεν, τῆς Κονίτεσης, τῆς Κέαρου, τοῦ Ρόδου, τῶν Καρπετών, τῶν Επιταράνων, τῆς Ηπείρου, τῆς Διδυμήνης, τῶν Λασιθενίων, τῶν Ψαρῶν, τῆς Υδρας, τοῦ Σουίλον, τῆς Θράκης, τῆς Ἀγίας Λαύρας, τῆς Πελοποννήσου, ἡ τὰς εἰκόνας τῆς γοργοφαλίδης, τῆς ἀρδόντος, παραδούνας ἡ κτισμέτα ναῦση καὶ διλλῶν

δημιτεκτονικῶν ἔργων, ἡ ἀποκαρστάσεις σκηνῶν τοῦ ἑθνικοῦ μαζί βίου.

Τὰ δάφναι γεωγραφικά καὶ λειτουργικά στοιχεῖα ἀνεγέφευστο ἐπὶ μαρφῶν χαρτίνων πανεκδιόν, οἱ δοκιμὲς ἴστοροι τετονεῖντο εἰς τὰς καταλήξους ὅθεν τῶν πλειστοῦν ἔργων. Ἐκτὸς τῶν πλειστῶν καὶ Ἑγγραρχικῶν ἔργων, τὰ δοκιμὰ ἦσαν σχετικά πρὸς τοὺς τίτλους τῶν ὄμβρων, ἐξ οὓντες συμπληρώσεις τῶν επινόν χόρων, μὲν πλειστά ἔργα ποιῆσις φύνονται.

Τουτάντια ἦσαν διὰ Αὐτοκράτερος μὲν ὁ τόπος τοῦ, διαθέματος τῆς Κρατίδου, τὸ Πανεπιμετρικόν στάδιον, δὲ λειπός Πύργος, ὁ σταθμὸς Λαρίσης, πάρκο, κοίνης, βόλλες, στρατοῦτον πολεμοῦντες, γυναικεῖς μεταφρέσσαι πολεμορόβιοι, αντοκίνηται, ἀρσολάναι, ἀναπαυστάσιες κατασκηνώσεων, τοπεῖαι κλπ. ἡ μωσαϊκὴ διαρραΐστικη φύσεων μωράρων, εἰκόνεις ποντίνων μανύδησις, σπουργίτιαι, τελεῖδαι, γνωστόνων, τρανταύριλαι, κρίται, πεπυρόνες, σκηνῆς ἵν τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς, ἥρα πρόσωποι κλπ. ἡ εἰκόνης θρησκευτικῆς καὶ φύσεως, ὡς τοῦ Λεωνίδου, τοῦ Μ. Ἀλεξανδρείου, τῆς Μωυσείουλίνας κλπ., ἡ Ἐμπραζού διὰ φηγέων, μονογράμματα καὶ πλείστα ἀλλα ἔργα τοῦ πηλοῦ, χάρτου, φλεύων, γύρων, τοιμάντων, κηροῦ, ζήψης, ἀρτου, σπόρων, κόπων πεύκης, βαύρων, κλάδων, σφράγεων καὶ λεπτῶν μάρμαντος.

Ταῦτα μάλιστα ἔργα τῶν πλειστῶν διὰ μὲν προστίνδες μὲν παιδιτεχνικὰ τρόφιματα ἀλλὰ πετρότες, μὲν δύσησις, διαδήμοις καὶ απανδήσοντας μὲν μωρομάρτυρες τητερότεραι.

Ἄξιόλογα ἦσαν αἱ ἐπιγραφαὶ, τὰ διποτάσσεται ποιημάτων, τὰ ἐπιγράμματα κλπ., τὰ ὄπων εἰχον περιεχόμενον ἀνάλογον πρὸς τὸν τίτλον ἐκάστης διάδοσος καὶ πρὸς τὸ πλειστονικὸν ἔργον της.

Παραθέτεταιν τινὰς τῶν ἐπιγραφῶν κλπ.

Αἱ ἐπιγραφαὶ, τὰ διποτάσσεται ποιημάτων, τὰ ἐπιγράμματα κλπ., διῆστον, εἰχον περιεχόμενον ἀνάλογον πρὸς τὸν τίτλον ἐκάστης διάδοσος καὶ πρὸς τὸ πλειστονικὸν ἔργον της.

1) Εἰς τὸ ἔργον «Θερεποτίλαι», εἰχεν μανγραφῆι τὸ ἐπίγραμμα «Ω ξεῖν» δηγέλλειν Λακεδαμονίους ὃν τῆλε κέιμενο τοῖς κείμενον φίρουσι πειθόμενοι καὶ ἡ ἀκάντησις τοῦ Λεωνίδου «μολὼν λαβέ».

2) Εἰς τὸ ἔργον «Σαλαμίς» οἱ στίχοι :

Σ' αἴτη, σ' αἴτη τὰ κέιμενα τὰ μίλοποισταίνα
Σ' αἴτη τ' ἀδιάντα νερῷ ἔδει τὰ μωρομένα
ἔβαρπτο· ἡ Ἐλευθεραὶ τὸν κόσμον μωτεῖ της
καὶ τ' ὄνομα τῆς τεθῆσαι μεῖνετο μὲν τὸ σπαθί της.

Καὶ ἀλλαχοῦ οἱ στίχοι τοῦ Βαλιοφέτη:

εὐθυγάτιαι δὲ θεματολήξις στὸ χρόνο τὸ τιμόνι
καὶ οὐ σημαῖα τὴν κλειστὴν γλαυκόν του διαίστων
Καὶ νῦν τὸ δέχεται δὲ πόλεμον, ἀρχεῖται ἡ ναυσαρία,
χρίει μὲν τέλος παντούτων στολισμῶν μὲν Ἐλευθερία.

3) Εἰς τὸ ἔργον «Μεσολόγγια» οἱ στίχοι τοῦ Ζαΐσκοντα :

Οὐ κοινωνήσῃ ιερῷ τοῦ γίνεσσα, Μεσολόγγι·

Τις τοῦ τίτλους αἱ γραφῆι;

«Οὐα σου λάδιμουν, τά βοσκή·

μήσιοι γεωπάνις καὶ ἀλέρρης,

Οἱ στίχοι τοῦ Σολοκοῦ εἰς τοὺς ἐλευθερίους πελασκημάτους.

α) «Ἄμα τοι πάρου αιώνιη σεν κάμετο βασιλεῖαν.
καὶ ποτὲ ποίησε σπούδαι καὶ μάτια τὸ ἔπειτα.

β) Σύντοι δὲ Σολειάντες δὲ καλές παράδημα καὶ κλαῖαι.

γ) Νομούσια ποιήσεις βαρύι καὶ δὲ Ἀγαθηρός τὸ Σάρα.

Εἰς δρυούς ἔργον φέρονται καὶ τὴν προτομὴν τοῦ Παλαιοῦ οἱ στίχοι :

«Ορμαὶ τὸν ἀδίσταν, δρυοις δολαρητοῖν
γαλαπηγοῖν καὶ γαλαπηγοῖς.

«Οὐα μή σωστανοί μαῖς οἰ πεθαμένοι
καὶ δυοὶ δρυγεράνια μάτια στὶς φυτάς,

4) Εἰς τὸ ἔργον «Μυντάριξ» ἡ ἀπόλετης τοῦ Κοντίνον Παλαιολόγου πρόσω τοῦ Μωυσέων τοῦ Β' «Πάταξ» ποιησανθήσεται.

5) Εἰς τὸ ἔργον «Αλαμάρι» τὰ λόγια τοῦ Λαδικοῦ :

«Γιᾶ ίδεις καρό τοῦ διάδεξε δύορος νά μη πάρω,
Τάρρα πτ' ἀδίκοισαν τὰ κιστά καὶ βρύνεις γῆ γοργάρες.

Εἰς τὸ ἔργον «Πίνδος», τὰ λόγια ἐντυκτῆς ἐπιφρασταίς :

«Η μάτια ποτένταν γενοῖς, ποτὲ της δύλη πεδάνεις.

Καὶ ἀλλαχοῦ οἱ στίχοι τοῦ Σαρδίνεα :

«Διοῖς σου μιαν οἰδαμαγιά 'χρει
λές δούρη στὶς Πίνδου μια κέρη
στοῖς λαοῖς διὰ θηριώδη τρυπῆ
τὸ τρανὸν ποὺ ζεοτίμοις. Ο χ. ε.

7) Εἰς τὸ ἔργον «Κύπρου» οἱ στίχοι :

«Καὶ πηροῦτο γοργὶ νά λούνα
καὶ παρούσιν οι καρόι
Μή δὲ Ἐλλάδα μένει οἰδίνα
καὶ ὅλη τὰ κατά ποιητή της
στήν θηραὶ τὴν δύκαλη της
πότε νόρδουν καρπούς.

8) Εἰς τὸ ἔργον «Ἐπατάρημα» ὁ στίχος τοῦ Σολοκοῦ :

«Χαΐζε δὲ γαῖας. Εἰλευθεράδια· καὶ δὲ στίχοι τοῦ Βαλιοφέτη :

«Ἐργα γαῖα οἱ, πατέρα μου, στὸν αιλάργα γαλασμό.

9) Εἰς τὸ ἔργον «Ηλανός» τὰ λόγια : «Ερεῖς θελάζεις στὸν κέφαλο, δι
δὲ μέσης δὲ ζωὴ δίχως τῆς Ηλεύθερας.

10) Εἰς τὸ ἔργον «Αυλεκόπιντα» οἱ στίχοι τοῦ Βαλιοφέτου τροποποιημένοι :

«Ανοίξε μάτια μαῖς τὸ γνωγό, τὴν δραστηριότητα καρδιά σου
καὶ δραστηριότητα μαῖς τὸ γνωγό, τὰ διόδεα νηραὶ σου.

Καὶ ἀλλαχοῦ οἱ στίχοι τῶν στίχων :

«Σχεδίε μαῖς, μάτια, σφεῖς μαῖς γλεντ στήν δραστηριά σου

- καὶ οὗτος μάθε μαῖς πληρῆ μὲν τὸ θερμό φυλάσσει.
- 11) Εἰς τὸ ἔργον «Κρήτη» οἱ στίχοι:
- «Τὸς Κρήτης τὰ φυλά δινεῖ τοι καρφόσπεντερασμένα
βαθεῖαι, βαθεῖαι επάνω τοις βούρρων ἀγραμέται·
ἡ Ἀπολιθώσεις ἡ Κρήτη ζωμένη,
τὰ βραχεῖα τὰ οὐδέρα σπάζει,
- 12) Εἰς τὸ ἔργον «Ψαρά», τὸ ἐπίγεια μαῖς τοῦ Σολακεύ:
- «Στὸν Ψαρόν τὴν ἀλόματην φύξην
περιπλεύσαντος ἡ δέξια παντζή
μελετῶν τὸ λαμπτὸν πολληκάρεα
καὶ σπήν αἴρειν περάσαι φανῆ
γενούσεις ἀλλὰ χορτάρεια
πολέσιν μετειπάντες ἤμην γῆς.
- Καὶ διλασθεὶς οἱ στίχοι τοῦ Βαλεωπότη:
- «Οσας φυσικὰς μηδέποτες, μακρὸς χωρὶς πατρέδα,
τὴν ματουμένην ἀλειφερατες, Κανάρια παναργόρδα,
κανένας μάτης απολέγει ὅτι θὲ νιψθεὶς ἡ δύση,
νιψθεὶς Κανάρη, θλειθεροὶ τῇ δύστητῃ τῇ χώρᾳ;
Ἀτ δύσης μάτης πάλιτε ποιός ὑπὲ τὸν αυτούσιον;
- 13) Εἰς τὸ ἔργον «Μακεδονία» οἱ στίχοι τοῦ Συναθηνοῦ:
- «Μᾶ τι φραγμάσαντα ποδηπόματα καὶ πίστον» ἦν τόπος
Σενούν δὲ ὁ μὲν γεγενὴς τοῦ Ἀλεξανδρείου ἡ γῆρας.
- 14) Εἰς τὸ ἔργον «Υδρα Μιαούλης» οἱ στίχοι τοῦ Ἀχιλλ. Παράσταν:
- «Καὶ νά βοργή! ἡ δύσισσα καὶ ἡ οὐρανὸς οὐαίσει
καὶ ἡ οὐρανὸς τὰ φερεῖ τὴς νίκης ταῦθεντα.
- Ταῦθεντα, κυριάτες τοῦ ὄπερος πανάπι
απὸ βάσιον τοῦ Κανάρηος αὐτὸν τὸ κύριον διαβάσιο
καὶ τοῦ Μιαούληος φέρειν τὸν ὀλόματον καρδίαν.
- 15) Εἰς τὸ ἔργον «Σύριλλα οἱ στίχοι τοῦ Βαλεωπότη:
- «Καλύπτει τὶ καρποράδες κλειστοίνος μάτη τὸ Καστρῖ;
- Πέντε ρομάτες σούμεναν καὶ κέντον λαζαμένοις
καὶ εἶναι γιαλίδες ὡς λέγοισι ποτὲ ἔργον ζωμάτεος.
- Οἱ στίχοι τοῦ Σολακεύος οἱ διαπρεπούνταν εἰς τὸν Μάρκον Μπότσοπον:
- «Ἡ δέξια δεξιὰ στραγγοφερεῖ τὸν διάρρηα ποὺ τρέχει μὲν κάπους
τῆς φύμας τοὺς δέρβεσσαν τόπους
μεν δὲ φθόνους τοῦ στέκαιον λεγθεῖ μὲν μάτη μὲν χειλῆ παραστά.
Ἄλλοι δέποτε ἡ μάτη τοῦ γράψην τὸ δέρμα τοῦ κάρσουν τὰ πάνη,
ἡ δέξια κακήται μονάχη στήν πλάκα τοῦ τάρσου λαμπροῦ
μεν δὲ φθόνους ἀλλοὶ περιπατοῦν.
- 16) Εἰς τὸ ἔργον «Κόντατα» οἱ στίχοι:
- «Ομορφαί, πλεύσινα καὶ μπλαστηκαί καὶ μήτισα.
- 17) Εἰς τὸ ἔργον «Γεράμας» οἱ φράσταις: «εἰς γάρ τοι φρουρός—διαπίστας

τημαργός» καὶ τὸ σχετικόν ποιήμα τοῦ τεωρογοῦ:

«Ψηλά στὰ σύνορα ὁ γάιος εἶναι τὸν ξεμπόνιν ὁ παμαρξός,
φυλάσσει τὴν γῆν τὴν παρορκοῦ καὶ τὴν Ἑλλάδας τὴν παρεῖ.
Κάπιο δὲ πατέρας τον δρυγόντα καὶ μὲν τοὺς ἀλλούς δρυγαράντα
χρωμόντας τούτον, ζωνή ἀλλα, Ἐλλάδα δρουργὴ μεράλιας,

18) Εἰς τὸ ἔργον «Ἄγια Λαύρας», οἱ στίχοι τοῦ Ἀχιλλ. Παράσταν:

«Χίλια καρπήματα διάβεσσεν στήν Λαύρα τὴν Ἀγία
καὶ σ' ἐντοπογράφον βασιόν θεό με τὸν Ἐλευθερόα.

19) Εἰς τὸ ἔργον «Ἐθνικά στηθόβλαστα» ἐν συμπλέγματι, ήτοι τὸν Βασιλικὸν
θυρών μετὰ τῆς ἀποτίνουσαν ομηρίας τὸν φρουρίουν καὶ τῆς ναυτικῆς σημιοτίσεως,
οἱ στίχοι τοῦς τὴν σημιαίαν:

«Πλέοντα μὲν δόπον εἰς απειρόνα, μὲν λοχαρά παταπάν,
μαὶ παρόχητο δακρέσιν γαπανάν οἱ γουροπόντοι.

20) Εἰς τὸ ἔργον «Ρύδος» οἱ εἰς τὰ Διαδεκάνηα ἀναπεράθεντα στίχοι τοῦ
Παλαμή:

«Δουλεύντες μὲν χρυσῷ σφραγίδι, τὴν γενεῖν καὶ τὸ καίλιον
Ἐθνοπολάτηται γιγαντεῖσα, τραχεῖ,
τεῖν ποτε λεπταρά, τραχεῖν δρυοῖσιν σάλος,
καὶ τοὺς ἀλόπεδους τὸ νήρων φυσιοπόντοι.

21) Εἰς τὸ ἔργον «Χρυσιανοῦς νυάξ» η προσευχή:
«Ἐπιποράντα Θεό, κρατάσσοντα τὸν Ἕρωνα διὸ δέξῃ καὶ σήμαντος,
φύλασσε τοὺς εποιέαν ἡμέρας βουλαῖς καὶ διδάσκοντας ἡμέρας δέξαι τοὺς τῆς Ἐλλάδος.

22) Εἰς τὸ ἔργον «Καρδίβα» οἱ στίχοι:

«Βούθη, Χρυσέ, τριπολάτη, δέποτεπ τὸ καρδίβη,
στα μαργαρίτα νερούς.

23) Εἰς τὸ ἔργον «Πεταλούδης», οἱ στίχοι:

«Μαὶ μαργάριτοθεά χρεόντα τρελλά·
Πότε τρέχει ἰδοῦ κάπιο καὶ πέτε νυμάδην.

24) Εἰς τὸ ἔργον «Μπονιζουλάντα» οἱ στίχοι τῆς Μυρτιότισσας:

«Τάρη ποὺ δὲ νοεῖ μων πάντας τοῦ ξενοκομοῦ
τὰ ἀλιόπαν καὶ δύνα γρόνα δελφία
Στανατίστρια πρόπτη δούσταν,
διηρόμετρα, διεσαλέντα Μπονιζουλάντα.

«Ὥ τον μακετανάνταν καπτεινόντος
ποὺ κηφεργήτης τοῦ πινοῦν τὸ δάκια,
στὸ πρόσταγμα σου δὲ διηρεας ἀποφαίτεσσας
καὶ φαίνεται σῶν δημραγού πινέδειν.

25) Εἰς τὸ ἔργον «χαρά» οἱ στίχοι:

«Εκεὶ στ' ἀπόδομα τοῦ βουνοῦ, στιν δρουργά χερτάρια,
ποὺ μαρτυρεῖσθαινεν τὴν γῆν καὶ χίντοντα καθέδρας,
ἀπλόντας πορφυρός μὲν πετράντομενο,

καὶ μεῖντον ἔλαστον λευκὸν καὶ οὐρανομίνον.
26) Εἰς τὸ ἔγον τὸ «ξῆνα—κνέλιμα» τὸ κοκκινάκια του:
«Κρύψα, κνέλιμα δροφα καὶ χάλια ἔλαστον λευκόν
φυτεύσαντος ἐπέδην στὸν κάμπο τοῦ ἀγροτοπλουνδο.
Βασιλεῖσσαν σπειραντα γαρές κακοῦ φροντίδα
Γραπτὴ στὸν κάμπο τοῦ οἴραστον σπέργαται τὴν ἄπειδα».

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΞΩΡΑΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΧΗΜΩΝ

Ἐπτάς τῶν σκηνῶν, αἱ οἵων διαδοθεῖσαι ἀπόστρακτον ἐκ καταθερότητος, εἶχον τοποθετηθῆναι τὰς εἰς δύο στράτους ἑννθήγαγμασμένα καὶ ἐπερραβεῖν διατελέσθωσαν καὶ μετ' ἐπιμέλειαν. Εἰς τὸ μέσον ὑπέργειαν εὗρον: διάδοσος, ἐπὶ δὲ τὸν κλανῶντα οὖδεν ἀντεκείμενον ἔσχετο. Τὰ ἀποκαλεῖσθαι εἰχον τοποθετηθῆναι κανονικῶς κάπωσθεν τοῦ προστερακαλοῦν ἱεράστου κατασκηνωτοῦ ή κάπωσθεν τοῦ προστερακαλοῦν, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ ἔδραν καὶ ἐπὸν κατεῖν ή βαίλαντον. Τὰ καπέλαν
ἱεράστου τοῦ εἰς τὰ πλάγια τῶν σκηνῶν ἐκ τῶν πρὸ τοῦ σχρωμάτων. Εκ τῶν δροσοτεταγῶν θεων ἀντρεμέναν πανακίδες περιβαλμένων τῶν ἔντυπων κανονιών, τὸ διάκονον καὶ τὰ προσωπικά ἵκαντα σκηνῆς, 1 εἰκόναν φρεσκευτικήν, 1 εἰκόναν τὸν Α. Μ., τὸν βασιλέαν μὲν, εἰκόναν ἡρόων, ζωγραφικὰ τοιστά, μῆλαν, αὐτοκαρῆταν, δρεπέαν μὲν, καὶ μικρὰ σημαῖνα. Εἰς τὸ πρόσθιον μέρος τῶν σκηνῶν εἰχε τακτοκομηθῆναι σαλινὰ περιλαμβάνοντα γαλά, καναπέδεια, τουαλέττες, πολύθραντες, τραπέζαια, μπουνεδάνια, σπασάνια. Πρὸς τοῦτο ἔχοντας ποιησαντοῦσθαι φάντα, βαίλεται, πουφέταις, παρέ, κοντά, ζελατίνη, γαρνη πεποιητήματος, αετίνα. Επὶ τῶν καπέλων εἶχον τοποθετηθῆναι μαζίλιάρα πολύζηρα πολύτερα σημαντικά διὰ τὸ τοιστόν κατασκηνωτοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν λευκῶν ἐπίπλων ἡσάν τοῦ τοποθετημένου διάδορο πρωταρέλ, βαζάνια, στακτοθόρα, εἰκόνες φρεσκευτικαί, ναϊκοί, κομβόλιού, βαρζούνες, κεραμεῖταις, καλίναν ὅργηστον, ἀνθοθέρων, καλεδόνια κατασκηνωμένα διὰ κονιονένδρα μὲν φρεσκά καὶ τεχνητά διῆται ἢ ἀπὸ χρεῶν, ζωγραφές, φρόγκοι, κομψοτεράνηται διὰ πολύζηρα πορφύρα, φωτογραφίαι. «Ανοιχτὸν τούτον ἐκφέρωντο μηλαζούριο πολύζηρον ἐκ χάρτου.

Μουνέτος τὸ διεστεροκύριον τῶν σκηνῶν εἶχε διακοσμηθῆ διὰ ἵγνογχαραμάτων καὶ διαδέρμων φρετῶν.

Ἴδος τούτο ἦξεν αἰτῶν:

- α) Ὁ διάνειος στὸν κάπιον ἔλαστον λευκὸν αἰλίνια ποὺς αἰσθένει καὶ τὴν προσωπικήν μὲν πελασμῷ τὸ χρώμα.
- β) Πρόστιο οἱ «Ἐλάρες πολέμωνταν σὺν θρησκείᾳ τούς οὓς βρέψαντες πολεμοῦντον οὐαὶ «Ἐλάρες (Σμύτες).
- γ) Θύεις ἔλαστον ἡ δύση καὶ ἡ δάλδηται εἰς τὴν γῆν.
- δ) Καθὼν δικαιούμενον τῆς κατασκηνωσίας πρέπει νὰ τὸ σεβόμενα καὶ νὰ τὸ δέσμωμασιν νὰ θέναι δικό μας.

- ε) Τὸ καλέστρο πρόγραμα στὸν ἀγρυπνό εἶναι νὰ παρεπεῖται τὴν πατρόβλα του.
στ) Η πατοποίησίς εἶναι μία ποιεια, ή όποια πρέπει νὰ κατανέψῃ διὰ πολιτείας καὶ ψηφιστής πολιτείας.
ζ) Τὸ πεντα πρόγραμμα νὰ τὸ δημοσθέμει καὶ τὸ μήτρ τὸ καταστρέψωμε, διότι μᾶς γαρέσσεν τὸ ὀξύτονον.
η) Οι γονεῖς μας πρέπει νὰ θέναι σὲ μᾶς τὸ πιο διατημένο καὶ αεράσμα πρόγραμμα στον πόδιον.
θ) Πλήρως πάντοτε, μὲν πάντοτε λημφός, πάντα ὑγρῆλ.
ι) Ο Θεός οἶνας δὲ ποτέρως οὐν, η ἀπαρχής τενταλαγρία.
ια) Υποφέρεις: «Ο θεός θέλει νὰ αἱ έρευναμαρίνη τὴν θάλασση, νὰ σὲ ἐνός πολὺ τὸν Σαντορίνη.
ιβ) Δέδη πολὺ πολὺ, δέδη πάντα, η ἔμμεσονταν δέδη δέδη σὲ κύριμ πειράζον.
ιδ) Τυποφέρεις: «Ο θεός θέλει νὰ ἀδούλη τὴν ταπείνωση, τὴν δράμη.
ιε) Μή μετρηγάσσων οὐδὲ δέ δεπτέν τῆς μῆρας, κατὰ τὸ όποιος δέδη διηθεῖται νὰ σὲ παρείη δὲ ποτέρως οὐρανος.
ιη) Απὸ τοῦ θεός μηδέποτε.

ΣΤΕΛΕΧΗ

Τὴν εβρυθήκος λειτουργίαν καὶ ἡ λειτουργία τῶν ὑπὸ τῶν Κατασκηνώσαντος διαιτημούμενών σπουδαίων λέματαν προστίθεται καὶ τὴν ποιητικήν της λειτουργίας ἐπιλεγμένην ποιητικήν.

Τὰ στελέχη δένναν νὰ αἰσθάνωνται θερμήμην ἀγάπην πρὸς τὰ παντά, τὰ οἷα πιστοποιεῖται εἰς αὐτά ή λογονέαν, νὰ ἔχουν γνῶναι τῆς οικουμένης καὶ ψυχής της λέζεισαν αὐτῶν καὶ ικανότητα νὰ προδύσουν διάλεστον τὰς ἀγαθὰς διδούτηραν τον καὶ νὰ πειστατέλλουν τὰς ανησυχίας τουατίστας, νὰ ποτεύουν εἰς τὴν διασποραλή τοῦ ἔγον τον καὶ νὰ διελέγουν τοῦτο μετ' ἐνθουσιασμούν, νὰ προσωριγάσσωνται εὐέλαυνος πρὸς τὰς συνθήρες τῆς λειτουργίας τῶν Ιησούν καὶ νὰ θρίψουνται λένται τὸν ἔμμεσονταν διεκδίκωμαν, νὰ ἔχουν πρωτοθεούλιαν καὶ δεῖνονται, νὰ καυσάνουν εὐγενεῖς ἐκδηλώσεις τῶν κατασκηνωτῶν χρώμα τῆς φρεσκευτικῆς σημαντικότητας αὐτῶν, νὰ είναι θήλαι προσωπαλούμενοι καὶ ἡμετεροπομένοι μὲν τὰ εὐγενεύτερα διεκδίκωμα, νὰ ἔχουν τὴν ικανότητα διπος καθιστούντων τὰς κατασκηνωτῶν τερπνῶν καὶ εὐάρματον ἐνδιατήγμα τῶν περιθωριούμενῶν εἰς αὐτάς πυρῶν καὶ νὰ διεπορεύεται θεωρητικά τὰς δράμας αὐτῶν πρὸς πολυμερῆ διατροφήν.

Ο ἀρχηγὸς δέννον νὰ είναι προστή γνώστης πασῶν τῶν λεπτομερεῶν τῆς λειτουργητικῆς ἴρως, εἰστρόφος, ψήφομας, διατομής τῆς τάξης σκηνῶν, τὰ φροντιστήρα, τὰς διαδέσθεις καὶ τὰς ἀποδέσθεις τοῦ διαιτημούμενου ήτοι αὐτῶν ἐμψύχων διάκονον εἰδῶν τὴν ἀντίληψην, ναϊκούς δημόσιους, διαποταμούς μὲν τὰ εὐγενεύτερα διεκδίκωμα, διηνότητα φυσιῶν, δεζῆς οἰλικοτέροφός καὶ κάτοργος τοῦ μαστικοῦ, διὰ τοῦ διποιού κεντρεύονταν αἱ νεαροὶ ἔναρξαν πρὸς θεραπείαν καὶ λύσησησ τὰς δράμας αὐτῶν πρὸς πολυμερῆ διατροφήν.

και δραματικήν δράσην, γνῶντας τῶν φυτομέτων τῆς ζωῆς καὶ τῆς φύσεως δι' ίδιων προσποθεῖσιν, λειτουργούντων τῶν παραρρυμέτων των πρὸς τὴν θλιψίαν καὶ αἴστοτελή ἀπαρτιζόμενων, ἐπικονινίαν μετὰ τῶν ὅμηλίκων καὶ Ιελδρασιών ἡι τοῦ Ιωάννου καὶ Δηψύδου περιβιβλεούτος πρὸς κατάκτησιν τῆς παρᾶς, τῆς αἰτοπειθήσιος καὶ τῆς εὐτύχειας.

Τὰ στελέχη δραμάτους νά τηροῦν ἔπος τὴν Ιελδρεψιν τοὺς κατασκηνωτάς, χωρὶς διὰ τῆς τοινότερης ἐμβλήματος νὰ παρακαλέντων οἱ Ιελδρεψοι καὶ αἴστοτελεῖς Διαποτολήσης αἴτων, θὰ δραματίζονται δὲ μόνον δούκις οὗτος ἔχων τὴν ἀντίγραφην των πρὸς βοσθείαν καὶ ἐντέρων εἰς τὰς φροντιδείας των. "Η συνδρομὴ των θὰ προσφέται μόνον εἰς τὰς προγραμματικὰς ἀνάγκας τῶν παιδιῶν, δημιουργήσεως τῆς πρατηπούλεως των καὶ μὴ τροποποιούμενης ἑπεὶ τῶν στελεχῶν. Τὰ στελέχη δὲ προβάλλουν ἐντέρων ἀρρενίσματα, τὰ δούκια δὲ κεντρίζοντας τὰς κατασκηνώσας πρὸς θίλαια δημοποργίας, πρὸς τούς σπουδαίους διαποτολήσοντας καὶ θιλάριον τὸ δρόψιμον διὰ τὰς σωματικὰς καὶ αντεμπατικὰς ἀπαριθμήσεις ὑπὲκτον (έλεκά χειροτεχνίας, εἰκόνας, βεβίαια κλπ.). Θὰ μεταφέρουν συγκέντητα εἰς τὴν ποιητικὴν κατάστασαν πετυφάλλομένα εἰς συμπατηρίας, συναθλήσεως καὶ συνεργάσεως διὰ τὴν ἀπελέσιον ποιῶντας. Τοινοτρόποις δὲ μεταφέρονται εἰς φίλους τῶν παιδιῶν, τὰ δούκια δὲ δημιουργούνται τότε ταυτικά των. Θὰ δρούντων τὴν φυγὴν των καὶ θὰ ἀπεργούν τὰ περιβάλλοντα αἵτια στελέχη.

Τὰς ἐκ τῶν παραπτηρίδων των ἀπορίας θὰ λίνουν μόνον οἱ κατασκηνωτά, μόνον δὲ ίν άδειαμά των θὰ γίνεται η νοοθεσίης ἀπλῆ πρὸς τόπους τῶν σπειρύσιων των. Αὕτω οἱ κάρυμνοι παραπτηρίδες, αἴτων δὲ διεπιτελούντων δρόψιμον, αἴτων δὲ λίκερους εἰς εἰσαγόμενον καὶ αἴτων δὲ Ιελδρεψίδην τὸν ἀλλογκής οὗτον. "Ερωτήσεις δὲν κρέπει νά κάμουν τὰ στελέχη, ἀλλ' οἱ κατασκηνωταὶ δὲν ἐντέρωνται νεκτερούς, οὐτε τούτων τὸν πατερισμόν. Γεγονῆς δέοντος ν' ἀπεργήσεται δὲ διαδημέτων τὸν κατασκηνωτόν δὲ στηρίζονται εἰς τὸν ίδιον παραπτηρίδος τῶν δρόψιμων φανούμενον τῆς περὶ αἴτων ζωῆς καὶ φύσεως, εἰς τὸ παιγνίδι, εἰς τὰς τῆς δαδούς καὶ κατόπιν φυλακῆς συνηγρίες, προκατατόντες ἀνάγκας καὶ εἰς τὰς χειροτεχνικὰς ἀπαριθμήσεις, πρὸς τὰς δάσεις σέληνας διαποτολήσεις τὸ παιδί, ιδίᾳ δὲν δὲ αἴτων δὲν θέλει τὸ Ικανοποίησιν τὰ σχέδια του, τοὺς πόθους του καὶ τὰς φιλοδοξίας του.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΤΟΥ

Μετά τὴν Ηὔπολταν τοῦ φυτοῦ καὶ τερψητοῦ περιβάλλοντος, εἰς τὸ δούκον καλεῖται νὰ ζήσῃ δὲ κατασκηνωτός, δέοντος νὰ παρακαλούντων τὴν ζωὴν του μὲν τῆς ἀλογήσης του διὰ τὴν συμπατηρίην εἰς τὴν κατασκηνώσον μέχρι τῆς ζωῆς,

ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΤΟΝ

Τῇ Επιλογῇ τῶν μαθητῶν γίνεται ἀ; γνωστὸν ἔπος τῶν Σχολιατρέων Υπη-

ροσίων, τῶν διδασκάλων, τῶν διευθυντῶν τῶν σχολείων καὶ τῶν Σχολαρῶν Ἐφορεών, προτιμούμενῶν τῶν δάπορων καὶ ἐκηρυχμένων παθητῶν. Ή ἀποστολὴ τῶν τούστους μαθητῶν ματαρέστι τίτλον τημὲν δέ τὸ Υπουργεῖον Παιδείας καὶ χαροῦσσι τὴν διοίκησιν θετὸν θεωρεῖσθαι δέργη τὸν Υπουργόν Παιδείας διὰ τὴν ἀπολογήν τῶν καταπαγμάτων εἰς Νάνα παραθετόμενον καὶ νὰ τραφοῦν δὲ δελευτωμένης προφῆτη τὰ μέλλον πιοντά, τὰ μέλλον δεσμευτά, καὶ τὰ μέλλον διερρεύμενα ποιάδες. Καὶ ἡ διρχὴ αὐτὴ ἐπερρίφη κατά τὸ δεντράνι.

"Υπὸ τῶν κ. κ. Σχολαρέων ξεπούλουν πάντες οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων, καταπατέσσονται δὲ σύντοι εἰς διαφόρους κατηγορίας: ἀντολόγως τῆς ὑγιενῆς των παπατελέων, οἵτια: εἰς ὄγκο, τεχετικό, διάνοιανθή, τευφοκάλη, ὄγκονα, μὲν δόρασα στενά, ὄγκο, προσωπικά ταῦτα καθορίζεται δὲ οὐτὸν. καὶ ἡ σειρὴ προτομές δὲν μάρτυρες ὑγιεινῆς.

"Υπὸ τῶν διδασκάλων, τῶν διευθυντῶν τῶν σχολείων καὶ καὶ τῶν σχολαρῶν ίδρονται ξεπούλεται οἱ οἰκονομικοὶ κατάστασης των γονέων τῶν μαθητῶν, ὁ διοικήσις τῶν τέκνων ἀνδρῶν οἰκοτενείας, ὁ δόκιμος τῆς διαιτῆς των, οἱ στεργήσεις των, ἡ ὄπλη αὐτῶν μέρμαντα καὶ τὰ ἴντερεψά τῶν γονέων των, οἱ διαποτολήσεις των, ὁ δρόπος τῆς ἀναποτητοῦ: των, ὁ μόνος των καὶ οἱ διαμονή των εἰς ὑγιανή ή ὄγκη καὶ δέρματα καὶ βρωματά οἰκεῖστα.

Τοινοτρόποις τὸ Υπουργεῖον Παιδείας παρέχει ἁγγισθέν, διὰ ἑκάτευρην κατά τὸ διεντάντι τὰ πολεῖτα, τὰ δούκια ὄντες ἔχουν ἀνάγκην παραθερισμοῦ εἰς τὰς τάξις μαθητικὰς κατασκηνώσεις. Τούτῳ μὲλος τε κατεδειρήσην καὶ μέλος ἀλλ' ίδιος ἐπ τῷ γεννούντο, διὰ κατὰ τὰς δινές λειτουργίας τὰς διεζητήσεις καμῷ τοινούς τῶν κατασκηνώσεων κατονταί τὰς πρότεις θύμρας τῆς διετίσεως τῶν κατασκηνωτῶν, εἰς διδασκαλίαν ἓντος τετάρτους τῆς ὥρας ίωλανθήσονται περὶ τοὺς 10 κατασκηνῶν, ἵνω κατὰ τὰς ἀπομνάσας λειτουργίας οἱ πρωγοκλούσθων οὐτοῦ ίσι μάρτη, οὐδέτες τούτων μοδιάντει τὴν παραμυθάν διαθεσίαν, ἀλλὰ πάντες πρωγοκλούσθων ιπτάμενοι ιπτάμενοι λογόθετοι καὶ κατανύθετοι. Τὸ γεγονός τοῦτο καταδεικνύει τὴν φύσιστη κανονικήν σημασίαν τῶν παιδικῶν κατασκηνώσεων καὶ μάλιστα δεῖν καὶ λειτουργία τῶν διεκοπούμενης θύμρας, θύμης καὶ πανούντος δρόχου κατά τὸ διενδέλευτον τὸ Υπουργεῖον Παιδείας.

Αὕτη διεπαρθέσθαι τὴν ζωὴτά, τὴν γαρού, τὴν οἰκοδομήν, τὴν εὐθυμίαν, τὴν εὐτύχειαν ἐν γένει εἰς τὴν οἰκιστικῶν νότητην, εἰς τὰς κλωνιζόμενας δογματικούς, εἰς διπλασιαμένους γονεῖς, εἰς τὴν ἀνάστροφην κοινωνίαν. Εξουσιάζουσα δὲ τὴν γενεῖαν τῶν μάρτων καὶ ίδιον τὴν ίξελεῖται τούστους, πρόλαμψίσουν τὸν διάλειθον τῆς φυλῆς ήτοι συνεσσία τοῦ πολέμου, τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ διελέθουν διάλεισσοπατρικῶν φύσεων καὶ μάνεια πρὸς τὸν σωματικόν, τὸν πνευματικόν καὶ τὸν βίστρων ἐφιαλτικόν, προσφύτευσσον αἴτην ἀπὸ τὴν ίξελεῖται τῶν διοικητῶν τῆς γηγενῶν λοιπῶν νόσων, αἴτην τὸν τειτούρητον τὴν διαταραχήν τῶν μαθητῶν πρὸς λογοτεχνίαν, καὶ δημοποργίαν γενναῖον λόγον, παπιλλάσσουν τὰ ἀργαλάνουν μὲλι τῆς οἰκογένειας καὶ τῆς κανονίας ἀπὸ τὰς μεριμνας

καὶ τὰς δεσμάς χάριν τῶν πατέρωντος μελῶν των καὶ πρόγονων τῆς ἀτομίκην, οἰκουμενικήν καὶ ἑδνήν οἰκουμέναν.

Κατ' ἀντίθεσον πρὸς τὴν δυνάτειαν ἐνέργειαν τοῦ "Υαυεργίου Παιδείας, ἀλλὰ ἀργεντινού, Δάμου καὶ Κονότρετος καὶ πολύτιμη ἀργαντόστες δὲν ἀπεξάρ-
φαν μάρτι εἰς τοὺς ἔργους ἀσέλιτους ἀργαντόρες τῶν κατασκηνώσαντον, ἀλλὰ κυ-
ρίος εἰς τὴν καρματικὴν ἐμπερέπειν. Κατ' αὐτὸν δῆμος τὸν τρόπον ἀπεκλε-
σθέντων κακοῦ ἔγους ἀπόλυτον ὄντες ἀνάγκην παραθετόμενος καὶ βιλεπομένης τῷ
ψῆς καὶ εἰς τὴν θάνατον τοῖς οἰστρήδον πολλὰ δυνάμενος δὰς μερίμνης τῶν γονέων
τοιν νὰ διαβάσουν εἰς τὸ ὑπόμνημόν ἐσι πολλάς κατασκηνωτικές περιόδους καὶ
νὰ διετρέψουν πλούσιότερον καὶ καλύτερον. Προσφατεῖς εἰς τὴν προσέμετην
περιόδουν παρεθέμαντον, ἀργεντίσαντον καὶ διαπολυγογόθησαν μόνιμοις πο-
δαῖς σε μόνον ἔγντητην, ἀλλὰ καὶ καλύθειρμένην. Βεβαίως, ἡ προσφορὴ τοιν
εἰς τὴν ἔργην θὰ είχεν ιδιοποτεῖται μόνιμον τόσον ἀλλὰ ἔγνενη, δους καὶ
ἀλλὰ δύοντας; Ἐκπατένεις. Διὸν εἶναι διας ἕδροντας καὶ ἀνθρωπός, ἀλλὰ δύοντας
φρεσκές καὶ παντοτικές, ἀλλὰ δύοντας δεκαποτ καὶ ἀνθρωπός, ἡ περ-
ιθαλψίας τῶν εἴδωντων καὶ καλύθεμένων ποιῶν δὲν ἀνεξάργετον δράγματα
σημεῖν εἶναι δύοντας, αὐτὴν συγκρίνοντας πρὸς τὴν περιόδουν τῶν ἀπολέλε-
γον τῆς τάχης ἐν τοῦ "Υαυεργίου Παιδείας": Νο! Οἱ μὲν ὑδατοῦνται τὸ
μίανος τῶν πατέρωντον οἰκουμενικής, πολύτιμος, πετυματικός καὶ μισθωτικός,
τὸν ὅμονον πεταζοῦ τὸν μέλον τῆς κοκκινίας, τὸν φόδον τῶν παρεγκοπιζόμενον,
τὸ παρόντον τῶν ἔκμημάν, τὰς μαρτινές σάρκας τῶν ἀπελπομένων,
ἐντὸ τὸ δεύτερον προσελεῖ τὴν ἐντροποσύνην, τὴν ὁμάρην καὶ τὸ ἐνδιάτερον
τῶν παρεγκοπιζόμενον καὶ ἐξεργαζόμενον πρὸς τοὺς ἐπιδεικνύοντας πρὸς αἴ-
τοντος στοργήν καὶ ἐνθυμέσθων καὶ ἴδια πρὸς τὴν ἐντροπητήν στοργήν καὶ
δικαίων Πατερίδα. Τὸ ἐντὸ τὸν δεύτερον παρελπόμενον μέρεσσα τοῦ Πολιτείας
πληροὶ τραγοὶ, συγκρήτοις καὶ ἐνγεναιόντης τὰς ψυχὰς των, ἐξοβάλλει τὴν
ἔργητον, τὴν κοινῶν, τὰς ἀδεκνητικὰς σάρκας, τὸν φύδον καὶ τὰ συναυτιθή-
ματα καταπέρθοντος καὶ δικαιεόντας τὰς ἐγγενεῖς σάρκας, τὴν πορείαν τῆς ζωῆς,
τὴν αἰολοδίζειν, τὴν διλλεγγόντη, τὰ φιλάλεια αἰσθήματα, τὴν καδωμάτων τῆς
ψυχῆς ἀλλοιόθετα κατακινέσθω καὶ τὴν προσέγγιστον τῶν φυχῶν ἐπέρρον
καὶ δέρον, λεγοῦσιν καὶ δαδενόν, τελούστων εἰς λογυρᾶς προστοσίας καὶ
γυμνατείας περιμένοντας εἰς τὴν τάχη των.

Τὰ δέματα δικαὶα ταῦτα ἐνδεικνύεται νὰ ἀναγνωρισθῶν ὑπὸ ποιῶν τῶν
κρατερῶν περιεργῶν καὶ νὰ φεύγουσιν ὁ πνοαργής θεσμός τῶν Π. Ε καὶ
κατασκηνώσαντος πρὸς τὸ γεγονόν καὶ ἴδια τὸ ἀθυικόν ουμέρον.

ΠΟΣ ΕΓΚΑΤΕΣΤΑΘΙΣΑΝ—ΠΟΣ ΕΖΗΣΑΝ ΟΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΤΑΙ

"Ἄς παρακολουθήσαμεν τίθων τοὺς μικροὺς κατασκηνωτάς μεταβολόντους
καὶ ἐντουσάντους εἰς τὰς κατασκηνώσας.

Τὰ πολλὰ μὲν συγκρινούμενα συντομήματα λέπτη δὰς τὸν παρασκευόμενον
τους ἀλλὰ τὴν οἰκογένειαν τους καὶ πρόσδεις τὰς νέας ζωῆς με-

ταρέφοντος δὲ¹ αἰτομενήστον εἰς τὸν κατασκηνωτικὸν χρόνον. Τὰ δὲ δοχὲς διαδι-
γόντα συναυτιθήματα τῶν λόγων τῆς ἀποστολούς των ἱκανῶν ἀγάπην,
παντερήσαντα κατὰ τὴν διαδρομήν καὶ σι ψυχὴν τῶν ἀπεργάσαντων ἀλλὰ τὸν
ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸ πρόσωπον λοντρῶν τῆς ὁμαδικῆς συμβάσεως,

Σύντοι πρὸς στηγάνη καὶ σπέρμα τῆς ἐμπερέπειας ἀλλὰ τὸ ἀλογονευτικὸν προ-
βεῖλλον καὶ δειλά-δειλά προβιδόλε τὸ αἰσθητό τῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς αἰστο-
λείας, τῆς ἐπενθεφρας, τὸ δούσιον εὔστοις τὴν ἐκδήλωσιν του εἰς σπιστήματα,
ἰεράς, κρανίδης, φύρατα, κυνήστρα καὶ φίνοντας.

Τὸ συναλθύμα τοῦτο διατελεῖ πορητή ἀγαλλιάστον, ἀπλῶν καὶ οὐ-
τοποιούμενον, καὶ δηργεῖ εἰς τὴν συντηρησιν τῶν ψυχῶν καὶ τὸ ράγησμα
τοῦ ἔγνητον, τῆς ἐπενθεφρας, τῶν διστολῶντος καὶ τῆς ἰδεορεατος. Λέπτὸ
θὰ δέση διαδικούσσον τὴν δύναμην πρὸς αἴτοντας καὶ αἰτονεργῶν δράσην καὶ δύ-
καταπέλετον τὸ δεύτερον Ιακών^ν εἰς αἴτοπερητήμα, Ιακὼν τὸν Ζεῦν.

¹Αἰτοπελεῖ τὸ πρόσωπον πεφτήσαμεν καρές τῶν βουτικῶν δράσην.

Η διαρκίσαντος ἀπὸ τοῦ πολυνομοφίστου καὶ κονιοργοθεόδοτος καὶ φιλογεμέ-
νου τοῦ θερμοῦ κατόντος "Ἀστοίς, ή διέλευσα: διὰ δηλαπίδων τοισίν, ή
ἀνδρίσσων εἰς δηράματα δέσι τῶν δούσιων διασηγόντων συντομευτοί, μέσον δημε-
τῶντας, προβατόποδα μέσον συγκρινόντων, διηνέμεται καλύδην, παραλία, νήσοι
κλπ., ή διέλευσας τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πόλεων, ή ζωγράφος αἴρει τοῦ βούνου καὶ
τοῦ δέσους, ή φέρει τὸν οὐράνιον προσέγγισον καὶ τὸ ἀντείρουσμα τῶν ἐν
μέσῳ τούτων δραματοποιοῦσας, σηπτῶν καὶ ἐγκαταστάτων τῶν παταχωρίστων,
δηλῶν τοὺς μαρπόντας φιλοζηνούμενος καὶ δασκόντας εἰς αὐτὸν ἐπίδημον βαθύτελον
καὶ διεβίτην, πλεύσαντο δὲ τὴν δάντων των μὲν πλεύστας γυναῖκες προ-
τοκράντες ὅμιλος καὶ εἰς χρόνον, καθ' ὃν τὸ πεντάμα τὸν εἶναι δινούκον πρὸς
εἰσόδουν ἐπενθεφρα.

Η προσήνα τῶν στελεχῶν πρὸς τοὺς τερψίδας, ή κατανούσα εἰς δράσης
καὶ κονίστρας, ή ἡμίτην τῶν ποροφήθ δράσην καὶ εὐτετέσθον γεγέντος,
ἡ διεσπορὰ τοῦ κάτιον τῆς ἀπολείας τῶν ποτεῖν σανὸν τὸν δένθεον, ή διδάσκεις Ιανοῦ
χρόνος διὰ πολύτη, χορῶν καὶ τραγούδων, ή μιροεὶν δημόσιασσον καὶ ή κα-
κιλοθητική φραύτων τοῦ περιβάλλοντος αἴρουν τὴν νοσταλγίαν τοῦ παταχο-
νούσκου καὶ διεβέλλονται εἰς τὰς κατασκηνώσας τὴν ἀντέλλων, ή διεργατέσσονται
δὲ αἴτοντος μία παιτερά καὶ διέλοντα περιθέματος ζωῆ.

Διαμένουν εἰδής ὅμοιος: ἔναντι τῆς δράσης, τῆς κονίστρας καὶ τῆς κα-
τασκηνώσας, διατην τῆς ὀπίσιας ἔργων δημόσια, διάλλα καὶ ἐποχερεύεσσι καὶ
διὰ εὐηγέρτειας καταπέτων τῶν κατανούμενῶν τῆς σκηνῆς, τῶν δειτές ἀνατρέπων
εἰς τὸ μέσον αἴτης καὶ διὰ γοργοτῆρας δημόσιας, δημάρης καὶ πολύτης ποτεῖν
τοῦ παταχούσκου τοῦ περιβάλλοντος αἴρουν τὴν νοσταλγίαν τοῦ παταχο-
νούσκου καὶ πρὸς ἐνεργείας ἐποεύτελες εἰς τὸ δέσμον τοῦ τρέματος καὶ τὴν δράση.

Δημόσιον προστάτη απόντα και μεταβιωνόντα εἰς τὴν κρήπην νά πλέγουν, πλη-
φορούσαντα δι. ότι τούτο ορθόλινον να πρόσθιαν δημόσιαν και ίδια κατά τὸν
χρόνον τῆς λυγίσεως των, ὡς καὶ πρὸ καὶ μετὰ τὸ φαγητόν. Οὕτα, σὺν τῷ τρό-
πῳ πάντοτε τῆς ἀγορᾶς ἔται τῆς καθημότητος, τῆς καθηματίας, τῆς τάξεως,
τῆς ἀνθετίας.

"Η κατεπεικούσκη ζωή ρυθμίζεται από δημόρους πρόγραμμα, τό διπλού οικοπεδοπούντα μέρους οι κατοικητές. Δύον ήταν έστραφθηκάτι περιοχών πάνω άρσολαγκάνας και δι' εἰδένες κατεπεικούσκην έκαναν άπογευμάνων, λ.χ. ή ξεροίς είκονεςτας με άλλετος, ή γυναικειή δια ποδίου έκτελοντας οικοπεδοπούντα μετρήσαν, ή πάντες, μια πλούτια πλευρών πόρο κρήτης, ή προστιθήνει με πολλά προστελέντων πάρο τον βούνον, ή ξέφορος ης σημαντικής δια στενότητας ήμαρτζούσης τό βάθους της σημαντικής μετα τον κοντού της και τους κατεπεικούσκης έπιστροψαν την σημαντική, το προστιθήν οφέρων δια κεντρώων, ή καθαρότητα δια γηγεμονίας μετανοήσης διόπτεπεπούτων, ή έκπλασης των οικισμών έπει το δημόρους δέ μανταραστήσεως της ένεργειας τωτής, ή άλλευση άμφα δια ποδίου μετελέστεις εις διανοτικούς βαθμούς, το πρόγραμμα δια τυρού και άπει, το γένερα δια μανικίους μετ' άγχιστον φυγούμενοι και διασποράς παραγγελίων, ή θνητούς δια καθολικούς κατεπεικούσκου, ή θρησκευτικούς δια ποδίους κτενιζόμενους, το πρόδειντον δια πάτη, ή έκδησηρη δια ποδίουν ή γραμμή βαθεύσης των ήπια δημόρους, ή θεοποιήση της σημαντικής όση και ή έποιες, το δεινούς όση και το γένιον ή φυγευσάνα δέ μανταρούσην περιβλαμδύνοντας κατοικητάς, ή και πολιτική ποσητής οις και ή προτίτοι και ή ιεραρχούς μεταβολής δια ποδίους

"Η πατέρα της σαμάνων και τίτλων προσκεκτική και μετά τελεόπιστης έκθεσής δρούγονται και μιλάσται έως πολλών άτομων ελεγχόμενος σώματος και στενώντας, πειθαρχώνται και αποκτητοριζόνται, πιεταγόντες δὲ μόνον κατόπιν άρχοντος έμβλημάτος των στελεχών. Η φρεδερία, ή υφρεδερία, ή άταξία και ή ματανία λέγονται πλέοντας τὸ ποιῶν, τὸ όποιον παρηγοροῦσσον μεταβολέα τῶν γεγονός εἰς σπαρτούς και τοῖς κατεσπόντοις εἰς οδύνην την φροντίδαν ικανόντων τὰ Ματτέοντα, τός μνημόνους και τούς κυρίους της σπαστούς ίδιων.

Η έπατσια μας κατασκεψώσεως δὲν δίνεται νά κρατή μόνον διό τα πολλά διάλγη γραμμάτων διότις τα δύοντα ἀπέκεινται διότι είναι οι τρόπους της, άλλα και διότι το ποινή και το πούντ την προφετείαν έκδιδομεν αέτις εἰς την πνευματικήν, την ευπομπηματικήν και την ήδηκτην τον τροφίμων τοιν τοιν.

Δια τον λόγον αὐτὸν ἀρχηγοῦ, ὑπαρχηγοῦ καὶ δινέτερο στελέχη δημοκρίου νῦν ξενάγουσίν μας τὴν τὴν περιγύρην, μὲν των τὸν μόρφους, μὲν τὴν ἐπο-
δούην, μὲν διεβλέπουσίν εἰς τοὺς καταστρεψάντας τὴν ἀπόγευμήν της ἀθεμούσιον ἐπιπλούσιον τὸν ἀπορρεόνταν τὸν ὃς μελόν της καταστρεψάντας οἰκουμένης, μὴ δυστίλευτος να ἐμπέλαισεν αὐτὴν διεκάιος ἡ πεντηκόντη καὶ γλεγυνθείσα διὸ εὐ-
δοκίαν μάτησεν τὰς φυτὰς δεσμώποιον καταστρεψάνταν.

Οι κατασκευαστοί δημιούργουν τα λεπτομέρεια, οπα διατίθενται στην

"Η πρεσβήτερος τῶν καθοικημένων ἵκε τῆς κλίνης τῶν ἀποτελεῖ Ἰησοῦν ὄμονον εφός τὴν ζωὴν. Εἰς τὸ πρᾶτον κτύπημα τοῦ κάθιστος ἰγνέρχονται πάντες ἵκε τῆς κλίνης των καὶ Ιερώμανον τὸν χρανγόν τῶν διάδονον των.

Αλλαγεί είναι στοχός δημοκρατίας, δώς των δυνάμεων διάφορα και δημιουργείται ο τίτλος έκδοσης όμιδος. Το πλείστον μάρος την πραγματεύει ταύτων δημοτελέστερα από συλλογή, ίσων ομορφιών, αι δύοσα γραμματοποιήσαντα πρός συμβαθμόν των γραμμάτων των στόχων, ήδη δύος ήμερων οι καταστρεψαν γραμματοποιήσαντα πάλιν τις ίδιες άνετες στιγμές.

Ἴδεν τυχές τῶν κριτηρίων τούτων:

MRAYEAI

French command

Πατέριδα χρωσή στή γαραγγή τη δροσιάς
Δίνεια φωτό με τους πάντα τη δοξάνια τη γαλά.

10 - A. Patients

*Πίνακος μήρ. πινεον δὲ
Ναυαγίου Θεμετούλης,
διῆλιτος ἢ θιάσουν,
διάφερε, προγένει καὶ σεβεῖ
Χρι. Σολωμόνα.*

Kadann

*"Η Κρήτη ποὺ ἔγειρε τα λιβύεσσα, παλαιόρεια
βουνάς ἡρώων ἔκαμε δέν της τὰ λιβύα.
ποὺ της δὲ γονέων μηρὸς σὲ τηράντον πόδες
τι" αἰτεῖ καὶ τὸ δοῦλοντος σι διθύρων αἰσίωνα.*

$H(\text{vloc}_n)$

"Ἄλι ! Ζε ίδη και μή παρέστη . Έδη βρούσται τό τουρφά
Κ" ότι δεις με πάρα καταβούσε ή θ' άπωθίσης ή διά διάζης
βοτανών επει "Αγρυπνό . Ήπειρος , ή Ήπειρος αμαρτητό .

"Ολος δὲ οὐρανὸς τρόμαζε σὺν εἴδε τηρί 'Ελλάδα
οὐδὲ τὸ θεοῦ τὸ πολεμῆσαν: τῷ δὲ βασικῷ τοῦ: Πειραιῶν.

Πηδος ! Πηδος !

Μακεδονία.

«Μακεδονία, Μακεδονία ευχόρει δύσιν μήτε εὐχή
και ὁ Σπερτός σοῦ πέρη τινα

Νέον πάτητον *Ελέφου γῆ Μακεδονίας».

Ρόδος.

«Ρόδος καυλαῖθη διαλεχτό, καρδιή της *Ελλάδος,
τὸ βίσσον του πλέωντος επινέ δραστική πάντα.
Τὴν διδασκήν σου τρέψαντα νό φέρει τὸ μεγάλον,
τὴν Κέντρο τὴν περίναντα, ποὺ τὴν ιεράνθειαν ἔλλους.

καὶ ἀλλογόν :

Ποσοὶ νῦν αἰτού, ποσοὶ νῦν αἴτοι ;
Ρόδου διαδύμαντον αναντούσι,
ποτὲ μίαν επὶ σπέρτη τῆς φυσικῆς διαπεριφέρει μὲν μὲν ἄρδεν
και φύσισθαν μὲν φυσή
Ρόδος ! Ρόδος ; ἥραστη μητρί !

Κορινθιανόνεστής—Αγρά Σοφί.

«Εἴδη τρεις καὶ Ηλύας ἢ ἑρόες μὲν τὴν *Αγρά Σοφίαν.
Ἀπ’ ἤδη ἡ *Ελλάδα φέντα τὸν κύριον ἄλλη μὲν φαρέτι.

Θερμοπόλια.

«Οὐο θὲ οὐδέποτε δικόμος αἰτούσι, οἱ Θερμοπόλιες θὰ
φανταστοῦν τοι οἱ *Ελλήνες ακανόντων γὰρ τὴν Λευκόνερον.

Σευλίστρα.

«Εὔποτε θελόμενοι πολὺ κόραμα ἔνι αὖτε ἀρέτην ἢ τοῦτο
θερέοντας.

Κόντρα.

«Επιστολή τῆς Κόντρας καυτίλλες διαλεχτή,
τῆς Παπύρας μας κανονίδια λίστα
πού τὸ 47 σ' θέλουν λίσταν τοι καρδιά
την μέση της μὲν *Ελλερίδα.

Κόντρα ἥραστε !

καὶ ἀλλογόν :

«Ἄνθης τε *ἀπεστόλημα καρδιά μετ' επὶ τὴν καρδιά του
τέλος γορεύει ἡ λατρεία μὲν τὰ παντά εστι,
τέλος λύτρας πού πλεύτι, ἡράτα Κόντρα μὲν λίτρα.

Ναυαρίνος.

Ναυαρίνοι, Ναυαρίνοι, σὸν θὰ σπέσῃς μὲν φυσή
επὶ Ναυαρίδα τὴν γένεται,
ρυπαὶ θάνατος την πετεῖ, Σέ, μοι τὴν *Ελεύθεριδ
δὲ τὴν Τούρκουν εκδελέει. Ναυαρίνο—Ναυαρίνο.

Ψαζό.

«Επιστολής θεοῦ Φαραούρι Δῆτα τὸ διαφέρον τοι

θαλασσούσιαν μεράδιον μὲν προθε καρδιά
τανούσαντα στήρι Οἰνομάνην μὲν λευταριόν καρδιά, Φαραούρι.

Σπάρτη.

Επιμονή Σπαρτιώτης, τοῦ Αναστρέψην τὰ παντά
θὰ δοξάσουμε τῇ Σπάρτη σαΐδα τὸ γεόντα τὰ παντά.

Θράκη.

Εἶμαστε πρότις τοῦ φατ και πρότις επὶ δοκιμά.
Ζέαν δὲ Θράκην δὲ έρεξεν, παντά, ^{γένναντα}
τὸ γέλος εἶναι τὸ σύνθημα σ' δύον μας τὶς καρδιάς
χαρούμενας διπλαίσιοι παιδιάς κρατήγι.

Δάσος.

Σὲ αὐτὸν μονοναργενόν, πάρε τὸ φαῖ μον τὸ επιρρέον
δασιούς βοσκοναργενόν. Ήρακλίς Πεντίκης έχει πατά.
Τίδα καλή, μαργά ποιεῖται και εὐς δέρματα τῷ φυσία.

Πηγή.

«Επιστολή τοιστοῦ μαργά διπλάσια στὸ δασκάλον διερβήθε.
Κτί θα μη τοῦτο τὸ λαδονομάτιον, δὲ φαζίμε τὸ χιλιόν.
Γονιάτα γα (λε), δόλερον έχει τὸ φυτό κ.ο.κ

Περδίκης.

Περδίκης γαραΐδη, στοὺς κάμποντες, στα βονά, έχουτε φαρέτη,
δεσμού παρθεῖ, Ιπ., Επ., περδίκες (λε) είραστε οι περισσούς.

Παλασθενής.

Μπασθενής ποιεῖ τοὺς (διζ.). Μίτι* στοὺς κάμποντες και στοὺς πλαγίους
ζήντη μίαν εἰς λεπτές στα δάση και στις γερασές.
*Διτίς ; Παλασθενής δροσερός.

Καρδίλιας.

Κίριορ, πίριορ, καρ., καρ., καρ. καρούρι, καρούρι, καρούρι
καρίδια Α / Μαντεύ. Τι είραστε ματι ; Καρδίλιας.

ΑΙΓΑΙΑ ΑΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΠΙΣΕΩΡΗΣΙΕΣ ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΚΡΑΥΓΑΣ

Διαδεμένη φωνή.

Στίς γαλάζιες θαλασσείς ματι, στὸ Αίγατο παραγε
ζεισαντα γρούσα μελανόματα δόδοες μαργά τρεπά.

Τρύγοντες δέλα μιν ίππιδα καὶ ἵππο μέδον στην καρδιά,
πότε διάλεγε αἵρετη ὑπέρα πού θὰ δέστη δύσανθρος,
τόπος δὲ μάρτια μὲν *Ελλάδα τὸ φαράγι τούς δραστικῶν
καὶ διαδέμα μας σημαντικάτοι τούς τρεπά.

Χανταντανόνεστής.

Στήρι Αγρά Σοφία δρύάντα βίλισα τὸ εῖναιντα
Μίτι* στοὺς φύλους παραστρέψα τὸ εῖναιντα τὸ καρβύρα

ελέγχου χρόνος δορέσσον και στ' αὐτούς^α δημοσιεύων
κινήσυτεσσίς την Πόλιν πραγματεύοντα μὲν κάτια ἀλλα :
Πάλι θά γένη δακτυλία μας. Νῦ οὐ μεράδια δεσμῆνα μας.
Ταύτη τῇ μεράδῃ αἰδήσ. Αὐτὸς καπανταμένη Πόλιν
καὶ δὲ Πατρίδας εὖς ἀλλα κρημάνετος μάσα στ' "Αἴρο Βίβλο
Τ" εθνωτία δι θ' ἀργήσης τελῆτη να τα κατανοήσει

Θερμοπόλια.

"Εμεῖς δέν τα 'Ελληνοπόλεων^β χρεόνυμε ρίγετοιμε
καὶ τὴν γίγαντα Διανομά μὲν πόδον πραγματεύοντε
Ἐλλάδα μας γίγαντον. Παπύδον μας γίγαντα, παρημένη,
ἀπὸ γονεῶν ἡρωταῖς λυτές τοῦ 21 ποὺ φύδο δὲν ἐπιστάσσουν
ποὺ μάτια στήρι γυγήτη κατανα.

Σουλιώτες.

Σακονεστής για τὸ χρόνο οἱ 'Ελληνοπόλες
ρίγετοντα τὸν καρφό τοῦ Ζαλόπου τὸ χρόνο.

Άγια Λαύρα.

Τοῦς "Αγιας Λαύρας τὰ καρποτοπριαὶ κειμοῦ
και εἵνες τετραρία στὰ Καλάθια ήρθε
Φωτιάδας, Λότρος, Ζελίνης, Πετρέζας
παντοῦ ακοράζοντο Κύπρες λεπτοφά κάτι.

Κρήτη.

"Ακοθετεῖ φίλας, σύμμαχοι καὶ λογικοὶ αποφθέτε
μήπους τὴν 'Ελλάδην μας τὴν ἐπιτυχουστήθει.

Κύπρισσα.

"Ηρακλέας μας Κόντεσα, καμάρη τῆς Παπύδας
Σε πρωτοπόρα φύλαρος τῆς ποὺ γίγαντας Παπύδας
Παρήγαντος ομοθύμης μαροστα στήρι γῆρα βά
προστάσιος διαδίκτην θεᾶς Ελευθερίας.

Πινδος.

Πάνω καὶ τοῖς Πινδοῖς μας εἰς μαρφά
ποὺ δαργάζετε τ' ἀπέρια φύλασσε
μάσθε νίτην λέγεις μαρφάς
τὰ πινάρια αυτάδην δρεπούτε.
Της Παπύδος πάτησι ποιοι, φροντοῦ
τὸν έχονταν νέραθη μαρφαρόνε
τὸν έχοντα ποι πάτησε πάνε μαρφά
στήρι 'Ελλάδα καρπής να μαρτικά.

Μακεδονία.

Μακεδονία ζάκωντή τοῦ "Αλεξανδρόνος γάρδα
Ιδιωτες τὸ Βούλγαρο κινήσθησαν εἰς τάρα.
Οι Μακεδόνες δὲν μποροῦν τοῦ Σόλει οικείωσαντο
δέν κινήσθησαν εἰς Ινδούδης τοῖς μέρει.

Μακεδονίανα πορά γρούψεται, γαργήτη
προτον καὶ αὐτὸς τὰ βάσιστα τοῦ κόσμου τούτου δέντη...

Καρπετήσης

*Μήσα στοῦ Τερραφρυτοῦ τίς μαρφαρένες πλαγίες
εἶναι στις Καρπατήσης καὶ δέντη :

Μη αύρα τοῦ Μπλεσαρη πολές πλημένη
και νέων ἔρεσιν πέμπει δοφαριόνε

Στενήτης τῆς Ρούμικης στένει δέντη
και δὲ λογαράδας κανέντας έχοντα, Καρπετήσης.

Παλαιό, τὰ δέντην είχον τὴν συνθέσιν νὰ μὲν ἐγρέφονται ἵνα τῆς κάλλης
την τὴν προσαντεῖσθαι μάλις ξυνέψουν, παλαιό τοιχεῖλη καὶ μίσοντα, δημιύρ-
νουν την προνάτη τῆς ἐγρέψους και σπεύδουν νὰ ἔναντιν τὴν φω-
νήν των μετά τὸν φωνητὸν τῶν λαοτῶν πελῶν τῆς δέντης δούλων τὴν καλλιέ-
ρων ἐμπάρισσον αὔτης. Η κανένη κρημή δὲν ἀποτίνεται μόνον τὴν νάρκην, δὲν
ἐνδυναμώνεται μόνον τὸ στήθος, δὲν δεκτούνται μόνον τὴν εισβολή εἰς τοὺς
πνεύματάν μαρφάντων, μαρφαρένον μόνον τὸ δρέπανον τῶν πειράντων και τῶν
δεντών σπεριώντων μόνον τὸν διατελεύτην τῶν δέντην μάρτυραν παρθένον.

"Ιοσίς μάριστα η στηρίγη αὐτὴ παρέχει εἰς αὐτοὺς τὴν ἐντονότερην ἐντονουν
τὸς δημίδος, τῆς κονιότητος, τῆς δέξιας τῆς συμβολίσεως πολλῶν μέτρων ἐνδικ-
την στέγην. Είναι τὸ εἴδηστον ξεκίνημα δὲ τὴν Ιακωβίσσον τὸν καθηρώντων
και τὴν δικαιονταν τὸν δικαιούσσον τῆς μάρφης. Αἱ Ιακωβούσσοντας πλέοντες καὶ δέν-
δηδίδοντες, μίλιστε κατὰ κονιότητης γενναῖα λίαρρα γιατροτατικαὶ διάκηρες
διηρεύοντες μεριστέρων και χάραν εἰς τὰ πολικά σύρτα, εἰναι
δὲ κατ' ἀρχήν λίαρρατα και δικαιούσσονται και αὐθέντων προσθευτικά;
μνημόνιά τῆς βελτύνονται τῆς θυγατρίας και τῶν συμπατικῶν δενδρών τὸν μαρθ-
τῶν χωρὶς να μποροῦν τὴν παρομοιόν πόλεσσαν. 'Αντι τὸν απαλγεντικούν
δικηρώντων και τοντούντων και εθρόμαντες τῶν δικρων και τοῦ κορμοῦ, γί-
νονται ἐντούς διπλήτες ξερούσιοι παρθένοι παρθένες, συνδυαζόμενην μὲν ἀπαλ-
γεντικούς κανέρτων προσώπων και ζενών, λ. χ. μὲν καλπαρην, διερκήσσονται δια-
ποδιών, διεβάνον τερψίνες καλλ.

"Η διπολή καθηρώτης ὁ διερισμός τῶν σκηνῶν και τῶν κλινοσκεπασμά-
των, τὸ καθηδάριον τῶν σκηνῶν και τῶν πάρες χώρων, η σύμμετρος τοποθέτη-
σις και διπλοποίης τῶν κλινῶν και διευθέτησης τῶν ἐντός τῶν σκηνῶν
διπλοποίην διπλοτόπουν ἐνσυγκρίσεις, οἱ διπλαὶ ἀποτυπών παρακολούθησαν και
καθηδρήσαν διπλεῖ μέρος ποτέ καταπιεστον ἀνύπαντα διπλατικά διπλά τοῖς κατα-
σκηνωταῖς. 'Υπάρχουν πολλὰ πινάκια, τὰ δέντη δὲν εδρέπονται εἰς διαγέματα^γ σχέ-
σις μὲν τὸ τερψί και πολὺ περιστότερα, τὰ δέντη δὲν δημητρίζησαν ποτὲ εἰς
τὸν πατριάρχην οἰκον μὲν τὰς ἀντανακλάσεις, διὰ τῶν λόγων τούτων χρειάζονται
μάρφη, διπληρότητα και τάχη δέντη; παροργηθέντων οἱ καταπικτοι τὰ
πλύνονται δι' ἀμφότερον θέσης τὸ σώμα τού, να διέθενται μὲν καθηρά διαμόρφω-
ση και διέφρουσα, να καταβρέψουν τὸν ἔντονος και λεπτούς τῶν σκηνῶν χαρόν, να

σκονταίουν, νά τιναί ουν μετά ταῦτα μαρχόν τῶν οἰκημάτων τὰ μλανονεπούματα τῶν, καὶ τοποθετοῦνται ἀπὸ ἑταῖς τῶν πλανῶν εἰς τρόπον, ὅπερ εἴσαι νά είναι ὁμορρόφορον καὶ νά προσκοινὸν ἐδίστησον· Η δημοκρατία δημος τῶν μαθητῶν εἰς τὴν τάξιν, τὴν διάβασιν, τὴν κανονικότητα, τὴν εὐρυζότητα, τὴν κονδύλωσιν, τὴν καλλιθεάτην έχει διαγνωσταί προσθέσθων τὴν ὑπαρχήν τῶν καταλόγων ξένων εἰς τοὺς ἔποικας καὶ ὅργησθε τῶν κατασκηνωτῶν. Όπου τά στελέχη έχουν διοικητή, διοικητή καὶ διορθωτή, ἔχει καὶ ἡ ίππον τῶν οἰκημάτων μαργαρίτη, πατροκοπεία, ἐξόπλιση καὶ ἐπιλεκτική. Όπου δημος αἱ αἰλούρωται εἴσονται διάριπτοι, ἔχει αἱ οἰκημάτα διαγνωσταί πρὸς τὸν σταύλον καὶ διαποιεῖσθαι παραγράφους, ἐπιλέξεις καὶ πεπλαί διὰ νά ἀποκτήσουν αἱ οἰκημάτα στέγην ἀνθρώπων θέτων.

Αι προτοποιών των στελέχων πρός δυον οίλων τη ταυχεύτρια και πακτύποντα έκτασην των αντιτόπων αποδούλων, ή Εμπορίας της μηλλής μεταβούντων, δράστην και κοντοτόπων, ή καλλιτεχνική λημπρίδας ελάνων, οπωνών και καποκογνωτικού χόρου, ή έλασματικά της ιστοτενούσης "Αρχής" και αι τηρητικού λαδηλέων των επικεπτών, συντεκόντων δύον διάρρημάς εις έμφρων ως προδεύτερης ή ικανότητας των μεταποιητών πρός περιπέτη, πλάση και τελείων έκπτωσην των δημόσιων και δημαρκούν δεσμολόδων, πρός συνεντεύξην των άνεργωντων όπως των μελών της δημόσιας γένους της ίππητειας των κονιών σκοπών και έλασμάτων και αρεβάτων συμμετοχής της εἰς την καποκογνωτή ζωή της καποκογνωτικούς. Κατ' αὐτούς των τρόπων ανυψωθεί ή θω, έπειγεντικώντων τύ προσήρπατα και ένδυνμάνοντας ή δημιουργήστης των κατεστατωμάτων, λαμβίνουν ορθοί ένεγροι μόριοι εἰς την δημόσιαν ζωήν, έκπληξοντας τά καθηκόντα των και δικούντα δικαιούμοτά των με πλήρη έλαγχονταν αετῶν. Τάς δεσμούλας δημοκρατικής και δημαρκικής καθηρωτηρίας, δευτερεύστης και οπώρωνος δημόσιων των οικηρών και τοῦ καποκογνωτικού διάρρημάς έλαγκησεν ή κανόνη προπομπής παρόν τών καλλιτεχνών βασιών, τὴν δύσαντα δικούντει ή ξεκινεῖ τῆς σημάνσης. Η προσευχή εἰς τὴν γαλήνην τοῦ δικιάσθεντος και ή πληροί τῆς σημάνσης συνοδεύεται μόνο διατριβήστηκαν, αποτελούντων μάλιστα δημοκρατική και θενάρη μυστηριών, διά τῆς δύοποιας μεταφορώντων αι πιστοί ψυχαί και λούσονται εἰς τὰ νόμιτα τῆς δημοκρατίας και τῆς πατριόδος. Τὸ δημοκρατικὸν συναστιθέται των καλλιεργετώντων διά λεπτοντηρών ταλαιπωρήμαντον τῶν καποκογνωτικῶν βυζών διά έργων τῆς "Ιερᾶς Ἐπισκοπῆς", τὸ δὲ πατρωτικὸν φρόντευμα τονόντων διά ποιημάτων, δημάρτων, έμπαικων συντόμων δημάλων και δὲ γένα διά των δύο ανθύπων, τὸ δύοπον δύκας τὰς κατεστατωμάτων μας.

Τροφή παρέχεται είς τούς κατοικουμένους πεντάδες της θάλασσας, ήτοι προϊόντων φύσης, πρόγυμνα, γέννημα, προδελαντον και δελτίων εἰς διαταύτηα συναίσθια μεν παν καυχουμένων πεντών. Κατά τὴν πεντάδαν ἵππεστε διαδίπλως οὐγῆ μετ' αὐτῆς δι λακωνική ψυχαγωγία, κατὰ δὲ ἕκακτοις ὀδύσσεια, γαρ καὶ ἐνδυσιούσις ἑκδηλώματος δι λακωνιμῶν ἀρδίους ἔξινος τοῦ παρδύοντος οἱ δοκιμαστές εἰς τὴν ὄργανον της λατινής ἐλάχιστον διαβούλευσις τοιούτη και τοιούτη πάσος δι τὸν Πανδεῖαν Πανδεῖαν και δὲ ἁπάντων καταλήψεων

διαπεντευθέντων όποι τινά κατηγοριών, δις λ.χ. το «Πεντέλη καταπόδιση» πότε θα ξαναφθούμε, κάτιος δλ» τά περικά τά παιχνίδια τη γλυκοκομητήδος, είπε κλλ.

Τὰ δηματά, αἱ πρωτηγαὶ, αἱ προπρωτηγαὶ, αἱ κινήσεις, τὰ βίλαματα τῶν καποτερινῶν αἰτιανούμενα τὴν διπλῶν εὐγράφουσαν τὴν καὶ τὴν βαθεῖαν συνεγένειαν τὸν δὲ τερψιόν λινδαρέων τῆς Πολεούσας καὶ τῶν ἀρχαίων της. Συναιωδούσι οὖτα, ὅτι ὁ καθισθὸς ἀπὸ τῶν ἀστοῦν ἀπανένευε, ἡ πλοιαὶ διαπεργα τὴν, τὰ παγκάνα καὶ διανυψήν τον δρεπανίαν εἰς τὴν στοργὴν τῆς Πολεούσας πρὸς ἀπόστολον καὶ ἀπὸ τὰς γαγδαῖς τὸν ἀργεῖαν ναοῦθεν δικαλεῖσθαι, ἡ ἀμάρτη ποὺς τοὺς ὄντας, ἡ χρυσὸς δὲ τὴν ζωὴν καὶ τὸν μετεβολῶντα τὸν διαδιστά αυτονομήσαται τὴν καταπερθέστος διὰ τὰς οἰκεγενειακὰς στρέψεις, τοὺς φέροντας, τὰς μανιθρώδεις.

Την εύτυχισε τον κατασκηνωτόν έπουλεύσαντον οι δώρα της φυγαδωμένων ποτά της όποιων ποικίλων σπέζων και κομφούζων, μαγγιέλων ποντιάτα, άσοντων φραύλων, έπιπλων εύθραυντων πλαστικών κλπ., αι δεδομένοι, τα δημόσια παγγιάδα και πρό πάντων αι λευθέρων δώρων, κατά τις διαφορές ούτος διαθέτουν τὸν χρόνον των κατ' αρδεύσαντων εἰς πολύγυρη ίδιαν λεπτομέρειαν: καὶ μεταπικτούσας τὴν ἐκλογήν των, εἰς ἀναρρόφησιν, ἐπὶ τοὺς βάσεων δέσμων, εἰς τηρητούσας ἑπονομάσιας, εἰς μελέτην κατὰ τὰς διαρρέες τῆς σχολῆς των παρεδόμενων καὶ βαθύτερων τὴν ἐκλογήν των μὲν, ἀλλὰ ἐπετρέψανταν πρότερον ὅπλα τῶν στελεχῶν, εἰς γρηγορίαν ἔπειταν ἡ ἐπαγροφὴν ή ποιημάτων ή ἐκθέσεων ἢ διοτελεστῆς διάνυξης, εἰς συνέσεων κλπ.

Δι' οὐλῶν τῶν μάστιν τούτων διέρχεται πλήρης γνωσφαία μεταξὺ τῶν κατακυριεύοντων, διηγείρονται τὰ πρότερά του, τὰ εἰλατόταρά, οι ωλές καὶ τὰ διαφέροντα διόπτες καταπιεύονται εἰς τὴν κατεπειρατικὴν θεῖν καὶ δρόσην καὶ οὐδέποτε ξηροὶ αἱ φυγαὶ τῶν εἰς στονὸν σύνδεσμον.¹ Εἴκοστος καταπιεύονται λαμπτέα ἀρρώσται πρὸς σύγκρους τῶν ίδιων ικανοτήτων, δεζητήσαντας προτερητῶν καὶ μιαντερητῶν εργά τὰ τικνά τῶν άλλων καταπιεύοντων καὶ διέρχονται να ἐγένεται διαφορικὴ συμπαρεστάσεα περὶ τῆς θάλασσῆς τῶν άλλων καὶ τῆς θάλασσῆς τῶν ίδιων, περὶ τῶν ίδιων καὶ ξένων Ἀλεπίστων, περὶ τῆς ίδιας καὶ τῆς θάλασσῆς διάνομων καὶ λιποτόπων καὶ να φεύγουν τὰ σχέσις του, τὰς φιλοις του, τὰς αναποτελεσματικές του, τὰς ισχύες των ίδιων.

Σπουδαίων μαστιχών τῶν κατασκευασθέντων μαστολούν αἱ χριστοτεχνίαι θηγανίαι καὶ ίδιαι ἐκείναι, αἱ ὁμοίαι χρηματίσιμοι δὲ τὴν λαϊστικήν καὶ ξενεπεργήν διαδεσμέναι τῶν σημάντων. Παρὶ αὐτῶν εἰρμάντονται μετάν τις τὴν Λέσποντόν τοις εἰς τὸ πρόγενσιν.

Διά της πολεμαρδής δρόστες, διά της χρυσποτούστες της χριστός, διά των
δικαιομητικών προσκυνημάτων, οι κατοικουσαί λαζαρίδες μάτια δέγχεται
την ιεροτεμπάτητην των διά τότε προσκυνών βλοτ, δοκιμάζουν ἀγάπην και θέλη-
σης της χριστιανικής ἀγάπης, ἐδηλώνουν τάξ κάλεσης των, ἐκπέμπουν τὴν
ἡλίσσων τὸν ἥρων τῆς χριστού, διά τὰ δύοις ἀποτελεῖται μόχθος, προσπίθεια, κα-
τεντύλωσις ομηρικῶν αἵρεσις πεπειρατῶν δυνάστεων και οἰσθίνοτας χρόνος καὶ
ιανταπόθετος διοι την διαμονηριανήν έργον, τὰ δύοις καταλαμβάνουν την πε-

τελευθέν εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν σύνολον τῶν κατασκηνώσαντον. Τότε γρόνος
τῆς κινήσεως καὶ τῆς δράσεως διαδέρματος ὁ χρόνος τῆς μεταμorphής καὶ
τῆς κυκλωψῆς μναστεύεται, ὃ δύοπες εἶναι ἡμέραις διὰ τὴν πλούσολην τῶν
ἐκ τῆς κυκλώψης τοξινῶν καὶ τὴν διάστημαν νίνος δυνάμεων (ἵσθιας ἔστος
τὴν νίνην καὶ θεοὺς τὸ ἀπότελμα). Διὰ τὴν δημοσιογράφην ἐχθρόφιλον καὶ ταρ-
πηνῆς πολινηροῦς δρόπτες τῶν κατασκηνωτῶν δύον νῦν κατεβάλλονται ἴστην
προσποθέματα τῶν Ἀρχηγέων πρὸς ἐγγέργεων τῶν ὑμαδράσων περὶ τὴν συμπεριφορῆς τῶν ἔναντι
τῶν κατεσκηνωτῶν καὶ τῆς ἐπικράτειας πενίματος πανωργίας, ὡς ἀναλόνε-
ται εἰς αὐτοὺς οἱ θεοίτεροι φυγομάρτιοι καταστάσεως ἔκστησης ἡμέρας παιδίων
καὶ οἱ τρόποι τῆς ἀντιμετωπίσεως αὐτῶν, τὰν ἔξτασιν οἱ λειτουργοί ἔκστητης
ἐνεργείας τῶν καὶ να καλλιέργευντα στεναὶ σχέσεις μεταξὺ στελεχῶν καὶ κα-
τασκηνωτῶν.

Ἡ διαδήτης γήνεσιν, ἡ ἀμφίποντος τῆς διανοήσεως καὶ ἡ προαγωγὴ τῆς
κρατικῆς καὶ συλλογιτικῆς ικανότητος τῶν ποιητῶν καλλιεργοῦσσαν ἔχει
εὐθύνης παρατηρήσεων, συγκρίσεων, σύγχρονων καὶ συλλογισμῶν. Ἐνī δέρψ
προσκόπτων γύνεσις φρόνου διὰ τὸν προκτικὸν βίον κατὰ τόπουν δίδασκεται
καὶ ἀνάλογης τῆς πνευματικῆς καταστάσεως τῶν κατασκηνωτῶν καὶ καλλιέ-
ργετῶν ἡ διαδήσης πρὸς παρατηρήσουν τῶν φυσιομένων καὶ διατάξεων τριτησίου
πρὸς λόγους τῶν ἀποδημῶν των. Διὰ τὴν διάστημαν τῶν γνέσιων αὐτῶν ἐπέρχεται
διάδεσης ἐπιτερεκοῦ, ἢ δύοις ἀνακέπτει ἀπὸ δύοπες εἶναι δυνάμεις καὶ
καὶ διὰ τοῦτο αἱ γνήσιες αὐτῶν ἀμφορεύονται. Τὸ δέργον δύος τῶν πλοιαριωμάτων
τῶν κατεσκηνωτῶν διὰ χρημάτων καὶ δραματισμῶν γύνεσται, τῶν πορευόμενων
ἔκδημοις, τῆς ἡμέρας καὶ νυκτούς καὶ ἀδύνατης ἀπόδεσμος, τῶν δημιουρῶν,
τῶν διάλεξων, τῶν δημητρίων καὶ δὲν εἶναι ὅρθινον νὰ δέργεται εἰς
τὰς στηνησίας ἐμπειρεύεται τῶν στελεχῶν, ἀλλὰ εἶναι ἀνάγκην ὡς ἀποτέλεσμα πέ-
ραμνων εἰδικῶν προσόπων, συγγραφέων, λογοτεχνῶν, ἔστι τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ
Συμβουλίου ἐνσυγχωμένων ὃν τοῦ Διευθύντος τῆς Στού. Ἐκπαιδευτικούς, τῆς
Σηματικῆς ἀγορᾶς, τῆς Σχολικῆς Ὅγειας καὶ τῆς Τεχνικῆς Ὅγειας.

Παρίσταται ἀνάγκη συντάξεως ἑνὸς ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν ἀπα-
σχολήσεων·καὶ τῶν γνήσεων, αἱ δύοις δύναταιν, γάζα, προστηθοῦνται·διάδεστος, ὃς
καὶ τὸν πηγαῖν, ἐξ ὃν δύοπες εἶναι ἀμφορεύονται ταῦτας τοιαύτης.
Ἐν τούτον τὸν ἀναλυτικὸν πρόγραμμαθέτει ὁ δύον δῆμον. Εἶναι προστάτης, ὃς ἡ ἀνά-
γκειος αὐτοῖς εἶναι καυστική, πλὴν δημοσίευν εἶναι ὅρθινον ὡς ἀρεσκόμεσθα μό-
νον εἰς τερπνοὺς δημιουρούς, εἰς ἄγριοὺς λέπτους, εἰς γεννήσεις καὶ δηργημάτα
τοπικῶν δηλούματα, ἀλλὰ νὰ προβαίνουμεν καὶ εἰς τὰς πεζὰς "διστολίας, ὡς ἀπο-
λούμενα καὶ μὲν τὰς εἰσιόνων," λεπτομερείας, αἱ δύοις συντίθεμεν δημονο-
τοῦν ἥργον ἀφτιῶν.

1. ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Ὄς βάσεις δὲ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν δύο τῶν κατασκηνώσαντων ἐπιδιατελέμενων
εκοπῶν δύον νὰ τεθῇ ὁ χρωτανικός καὶ δὲ δύνικός τρόπος ζωῆς.

Ἡ δρεστιστικὴ ἀγωγὴ ικανοποεῖ πλήρης τὰς ψυχικὰς καὶ θεραπεῖ-
σεις τοῦ ἀνθρώπου, θετιν αὔτη θεραψίη κατὰ τρόπον φυσικόν, ἀβίσσων, εὐχαρισ-
τικῶν πληρωμάτων καὶ ὑπερβολικῶν.

Ὕπο τοιστοῖς συνθήκησις τὸ δρεστιστικὸν πνεύμα, ἡ πίστις καὶ τὸ θρησκευ-
τικὸν συναίσθημα προστέννεται ἀπότελος καὶ δερπαλὸς δύον τῶν κατασκηνωτῶν
ἢ καρδιά των πλημμυρῶν ἀπὸ συναίσθημα οὐρανίου χρᾶστ, καλωσόνη, εὐθυ-
νείας, φαλάκρης, ἀλληλεξιχνήστρης καὶ δύρτης καὶ δυνάμης τον τρέχε-
τιν πρότειν ἀγαθός, γενναίας καὶ διερίπινος πρὸς τὸ περιβάλλον.

Πρότερον καλλιέργευσε τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα καὶ δημονογόταν χρι-
στιανός τοῖς δύοπεσιν νὰ λέγονται γόρας οἱ ξένοι Ἰνέργους :

1) Καθ' έποντον Σάββατον καὶ κατὰ τὰς πορειῶνος μηχανῶν διετῶν δι-
νυταν νὰ γίνεται ἐμπειρεῖα μὲριά δειλιά λόγια τῆς ἀντιγγυνωκομένης την ἐπομέ-
νην περιποίησην τοῦ Εἰνεγένη.

2) Νῷ γίνεται ἐμπρηστή τῶν ἀμαλιτωνῶν εἰς ἔκστησην κατασκηνωτικήν
περιοδοῖς μηχανῶν διετῶν.

3) Μετὰ τὴν πρώτην προσευχὴν γίνεται εἰνιότερον μὲριά λόγια λίγα,
επειτα δρεστιστικούς δελταντούς. Κατ' αὐτὰς δύο λέγεταιν πάλι η ξένη θέματα:
α) Τὶ είναι θρησκεία, β) Διατὶ γίνεται ἡ προσευχή, γ) Πάσας πρέπει νὰ γίνεται
ἡ προσευχή καὶ πού, δ) Η πούτη αὐτὴν στάσις μηρ., ε) Διατὶ πρέπει νὰ ἐκπλήρωσται
νενέρνη. ε) Πάνταρχος παρουσία τοῦ Θεοῦ. ζ) Η διάγνωση τῆς δημοτικῆς προσευχῆς, η) "Η ἡρακλεία είναι προστάτης ἡ Μονή καὶ
δικαιοπιστή, π. χ. ἡ Μονή τῆς Πεντέλης, ι) "Η πλοτή καὶ Η θυσίας εν τοῖς τούτοις καθέστων τά
εθεραπόμενα μητερικά, ιι) Τὸ φεδρόν, ιιι) Η συναρπατία, ιιιι) Αἱ δημοποιούσια,
ιιιιι) Οἱ δωμαῖοι τῶν Χριστιανῶν, ιιιιιι) Η Ερμηνεία τῆς δημοτικῆς λεπτομερίας, ιιιιιιι) Κατὰ
τὰς δύον τῆς ἐκπατένων: ή κατὰ τὰς διευθύνσεων δημοτικήν ὡς παρεγκείστην οἱ
κατασκηνωτοί μὲρηγμάτων δηργευτικά καὶ θησαυράτικα.

Ταῦτα δὲ ἐκτίθενται προσφοροῦν δύον τῶν κανονιστηρῶν καὶ τῶν δημοπο-
χῶν ἢ δημογγυνωκοτούς ἢ βεβίλων καὶ περιοδεκάνων δύον τῶν μηχανῶν κατασκη-
νωτῶν καὶ κατασκηνωτῶν, δὲ δημοφρόντων δὲ εἰς τὴν φύλλων, τὴν καλλήν συ-
ναντησθούσην, τὴν βλασφημίαν τῶν μηχανῶν καὶ μέτωπον τῶν μηχανῶν
δημόγονων αὐτῶν δὲ λέγεταιν σύντονα δημοτικά δημάργουν, τὰ δειλά δημο-
φρόντων εἰς φύλλων χάρτον, δὲ ὃν δὲ διακομόρνται εἰς σκηνήν. δ) Τὴν πρώτην,
τὴν δηλωτήν καὶ πρὸ καὶ μετά τὸ φαγητόν νὰ γίνεται μὲτανέην προσευχή.
ε) Να δεδομένων καὶ νὰ φύλασσον κατὰ τὰς δύον τῆς προσευχῆς ἀπολυ-
τίκα μηχανῶν διετῶν καὶ δημάτα θρησκευτικῶν περιφερέστων, ι.χ. εἰλικρινή θρη-

Ἐπειδήτος Θεί κρατήσιμον τὸ Ἑθνὸς ἡμῶν κλε. 7) Εἰς τὸ ἐπιτάφιον καὶ τὸν βωμὸν τὴν ἑπάρχουν ἐπιγραφαὶ θρησκευτικοῦ περιεχομένου καὶ φυτά, τὰ δότια θὰ ἀντανακρύψουν οἱ κατασκηνώται καὶ θὰ ἐμμητέονται τὰ στέλέχει.

8) "Υπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχαιοτεκτής γὰρ ὁρισθῆ ἵερεῖς, ὃ ὅποιος θὰ προσεργεται δὲς ή τοῖς καθ' ἑκάστην κατασκηνώτική περίσσοις καὶ θὰ τελῇ τὴν θείαν λειτουργίαν, θὰ μεταλαμβάνῃ τοὺς κατασκηνώτας καὶ θὰ δηλῶ πρὸς αὐτοὺς οὗτος, ἔνιστε δὲ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ ή δὲ ἐπιθεωρητὲς τῶν σχολίσιαν.

2. ΓΛΩΣΣΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

α) **Ἀνάγγειοι:** Οι πραθότα δύνανται ν' ἀναγνωσθούν περιοδικά καὶ βιβλία περιέχοντα παραμύθια ή δημόρια τεφανά, παρομίαια, ανίγνωστα καὶ διάνεκτα πατέα τὰς σημειώσεις ή εἰς τὰς σημειάς των δύσκολων φύσιμοτο πορτού τῆς κατασκηνώσεως ἄνως πρὸς ἑταῖρον.

"Ἐπίσης δύνανται τὸν ἀναγνωσθούν ποιήσαται τῆς ἐκλογῆς των, τὰ ὅποια ἔη̄ δεσμοὶ γεννήσονται εἰς αὐτοὺς δεδίπτες ή ἀπογεγραμμένον πρὸς ἀπαγγελίαν τὰ περιεχόμενα τὰς σημειώσεις καὶ τοὺς διενέθεσον χώρους, νά περιεγγάγονται τὰ έντονα στάλεχον καὶ τῶν κατασκηνών κατασκηνώθεντα ἥρηται καὶ νῦ διαγνωσθούν τὰς παρ' αὐτοῖς ἑπάρχουράς, ψηφαὶ καὶ ἀποστέλματα ποιητικά, τὰ ὅποια καὶ θὲ διαστρέψονται μέν θεοβεζίας ή πάσιον τούς.

Παραθέτομεν ταῦτα: α) εἰς τῶν παραμυθιῶν καὶ δημηγράμματων μὲ τὰ ὅποια διαγράφομενον οἱ κατασκηνώται πατέα: 1) Οἱ 3 Ἱεράναι. 2) Αἱ τρεῖς ἀρκοΐδες 3) Ὁ Διάτελλος. 4) Τὸ φεγγάρι, Αὔγετονς καὶ ἡ Πούλαι. 5) Η ποτεμέτη λέμνη. 6) Οἱ σορός καὶ ἡ νεράδα. 7) Οἱ Ἀριεῖνος καὶ ἡ Ρομαίεσσα. 8) Οἱ πρωποδίοις Σταύρος. 9) Οἱ αἴγαλμάστοις ποτέρων 10) Οἱ μαρκόι ταναγρές. 11) Τὸ βρυστέλλον τῆς πιμπότης. 12) Η μικροῦν Σβήσιαν. 13) Τὸ χωρόποντα ποιήσια. 14) Τὸ φεγγάρι τοῦ ἀρρών. 15) Η ἱραγατή καὶ ἡ καλλιρύπη καὶ ἡ τεμπάλια καὶ κακόμυχη. Καὶ β) Ἀπὸ τὰ σκέτες—δράματα—καμαθέα—διαγράμματα—διαδύνοντα: 1) Τὸ τρελλοκομεῖον. 2) Οἱ θάνατοις τῆς Λέσπος. 3) Η Μηλά. 4) Οἱ Μανιάδες. 5) Χριστόπεντα ἐνῷ δι πατέος πολεμᾶ. 6) Τὸ κρεφό στοιλά. 7) Στὴ Σημαδι. 8) Αποχωριστήριος πολεμαστῶν. 9) Στὴ Νέα Ελάδα. 10) Φωτογράφος καὶ πεδιάδεων. 11) Σαραπάτη. 12) Ἐδα ἐδο μανιόδια.

β) **Γραφαῖς:** Οἱ κατασκηνώται δύνανται νὰ γράψουν γράμματα πρὸς τοὺς γονεῖς των, ἑπάρχουράς, αἱ δεσμοὶ δικαιουνται εἰς αὐτοὺς ἀντέποντας καὶ περιεγγάγομενοίς, σκέτε, διαλύματα διὰ τὰς ὅπεις τῆς γενεᾶς φυγεγγώντας.

γ) **Ἐκθέτεις:** Οἱ κατασκηνώται δύνανται νὰ καταγράψουν τὰς ἐκ τῆς κατασκηνώτικής ζωῆς ἀντεύοστας των, νά περιεργάσουν τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως καὶ προβάντων εἰς χρηστεριούσθες προσέστατον, πραγμάτων καὶ κατεποτικούσθες, σκέτε, διαλύματα διὰ τὰς ὅπεις τῆς γενεᾶς φυγεγγώντας.

Τινὲς τῶν ἐκθέτοντων τούτων θὲ διαστέλλονται εἰς ἐφημερίδες κατασκηνώσαντο πρὸς δημοσίευσιν.

3. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Ἡ φύσις τῆς κατασκηνώτικής ζωῆς δὲν ἐπιτρέπει διπλασιολήψεις μὲ τὰ δημοσιέμενα αὐτά ποθέματα καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν δὲ περιορίζονται εἰς ἑκατημήσιες ἀποστάσεων τῶν πέριξ τοποθεσιῶν, εἰς δὲ ἑπάρχουτα πρὸς ἐκδομήν καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκτὸν τῶν κατασκηνώσαντων παραπονήσεων.

4) **Γεωγραφία καὶ Πατριδογνωσία.** Απὸ τῆς πρώτης ἡμέρας οἱ δρεγγοὶ καὶ οἱ κανονιστόρων διὰ φροντίζουν νά καταπιεσούν τοὺς κατασκηνώτικος τοπογραφικοὺς καὶ γεωγραφικοὺς. Πρὸ τοῦτο δὲ γίνεται δὲ προσαντολώμας των (ἡ θέσης τοῦ βουνοῦ, εἰς τοῦ δούλου δεμένον σφραγίδας μὲ τὴν ίδιατεράν Πατρίδα, τὰ πάρεξ μέρη καὶ η θέσης τῆς κατασκηνώσεως). Κατὰ τὴν πρότην ἐκδρομὴν τοῦ παρακείμενον υπαρτηρούντα ή διάλυσην, οἱ νύροι, οἱ γαρέθροι, αἱ διμήτριες, αἱ διμήτριες, τὰ δέδαντα, αἱ πεδιάδες, αἱ δύρκεια, οἱ κήποι καὶ οἱ ἀμπελίνες. Μὲ θεωτικήν βάσον λ. χ. τὸ δρός τῆς Πεντέλης, τὴν δουκισθήση τῆς Πλαστείας, τὴν πάρηγή τοῦ Μαραθώνος, τὴν Μονήν Πεντέλης, τὴν δουκισθήση τῆς Πλαστείας, τὴν πάρηγή τοῦ Μαραθώνος καὶ διλύνει τὸ δέντρον δέντρον, περὶ τῆς Κρατικής μερίμνης διὰ τοῦ Ελληνόδασου, περὶ τῶν ποιμένων, τῶν λεπτών, τῶν φρεατούσιλλον, τῶν ζεύλεούντων καὶ τῶν ἑπαγγειομάτων ἐν γένει τῶν διπολεύοντων ἐν τοῦ φυκιοῦ πλούτῳ τοῦ δρόντος, περὶ τῶν ζέων τῶν διεμπούντων εἰς τὸ δέσμον καὶ τῶν εἰς αὐτῶν φέρεται τοῦ δημόσιου κλε.

Ἐκ τῆς τοιαύτης διδάσκαλου συζητήσεως δημιύμενα τὰ στέλέχει θὲ πεντήντοντα δημήτριες εἰς τοὺς κατασκηνώτας περὶ τῶν περδόν, τὰ ὅποια εἶχον ἑπαγγειοθῆ ὅπτα πόρεις τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς διλύν τὴν Ἐλλάδα καὶ θὰ ζητοῦν παρ' αὐτοῖς νὰ περιγράψουν τὰ μητροπολιτικά στοχεῖα των: δορή, ποταμούς, θάλασσας, πάλις, πεδιάδες, προσέντα, ήδη καὶ δημάτια τῶν κατοίκων, μέσα συγκατανοίση καὶ τὰς εἰς αὐτῶν ἀντιτίθεσι των.

Ἐλμέρτον δρός δημοργεῖ διὰ τὴν διαλογισίαν τοῦ γεωγραφικοῦ μαθήματος παρέχονται οἱ πρὸ τῶν σκηνῶν καὶ τῶν καλλιτεχνικῶν συγκροτημάτων ἀνάγλυχα χάρτα τῶν διπολεύοντων χωρῶν τῆς Ἐλλάδος, οἵτινες κατασκευαζόνται διὰ τῶν κατασκηνώτων καὶ ὡς προβάνται τοῦ μέρους, τῶν ἀντηγράφων καὶ τῶν δημοπρόσων διέδονται τῶν γεωγραφικῶν καὶ ιστορικῶν στοχείων τῶν δημόσιων τηρημάτων τῆς Ἐλληνικῆς γῆς.

5. ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἡ διδασκαλία τοῦ Ιστορικοῦ μαθήματος διασθέλλεται εἰς τὸν ξεφαν τοῦ

πατριωτικού ευνοείσθματος, εἰς τὴν ἐκμάσμαν θεραπής ἕπει τῆς ἑνδόξου Ἑλληνικῆς Πατρίδος; καὶ εἰς τὴν ἐντολλαζὴν Ἑλλήσκον Ἰθνήκης ὑπεριφράσεις εἰς τὰς φυγὰς τῶν κατασκηνώντων. Τὸν πατριωτικὸν αὐτοὺς ἑδουμένον διὰ τὸν διφτονον σπουδῶν τῶν κατασκηνώντων μας, διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον Ἑλλασθμόνα οἱ κατασκηνώσεις μας κατὰ τούστουν τρέσσον, ὅπει τὰ ὑπενθυμίαιον ὀδυσσείατο εἰς τοὺς κατασκηνώτας μας τὴν σίγην καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλήσκον ἀπὸ τῶν δρχημάτων γράνεν μέριο σύμερον. Αἱ σημεῖα εἰργοῦνται τοῦτον διατάξιον καὶ διακομήσεις Ἰθνήσκεις, οἱ κραυγαὶ τῶν κατασκηνώντων ἡσάν τινος περιφράσματον, τὰ πλείστα τῶν ποιημάτων, τῶν διδάσκοντων καὶ τῶν ὁμάδων τανερέοντο εἰς τοὺς σκέπρους ἀράντας τῆς φύης μας χίριν τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς Διονυσίου, τῆς ἀλισσοπετρίας τοῦ Ἐλληνικοῦ πολεμών.

Αἱ πόδι τῶν ἥρωών καὶ τῶν μεμμένων τῶν πενθετῶν, τὰ ὄπια δὲ πρὸς αὐτοὺς εὐθυμεμότην τῶν κατασκηνώντων ἀπερίλεπτες καὶ ἡ φιλοπατρία τῶν Ἑλλήδων, γνώσαντες διὸ τῶν ανωτέρων σπουδῶν πατριωτικά διμίλια καὶ Ἰθνήσκεις δηρεὶ ταῦτα πρόστοταν λόγον εἰς τὴν Ἑλλήσκον τοῦ Ἰθνήσκον φροντίδας τῶν κατασκηνώντων καὶ εἰς τὴν ἱμρέτεσσον εἰς τὰ μέχρι τῶν καρδιῶν τῶν θεραπήσεων ἀράντας πόρος τῆς Πατρίδος.

Αἱ πόδι τῶν ακρών καὶ τῶν λεπτῶν κατασκηνωτικῶν συγκροτημάτων διαγέλλωσε πορθτέσσεις καὶ τὰ προσταλέντα τῶν παραστατῶν τούτων ἱμράδηστα, ὅπῃ καὶ ἀπηραφαὶ ἀπετελέντα παροφήμεσσι πρὸς ἔθνηντας ζωῆν καὶ δροῖσιν. Εἴδετον κατασκηνώσεις δρέπε τὸν τίτλον «Πατρίς», δὲ γενεῖ κραυγὴ τῶν κατασκηνώντων εἰργεῖσθαι: «Πατρίδην τρούση, στὴν χωρογῆ τῇ δροσερῇ, δίνεις έγνα καὶ ζῶι γὰρ τὸ δοκίσης τῇ φυλῇ».

Ἐν τῇ κατασκηνώσεις οἱ κατασκηνώταν ἀντιλαβόσταντες ἴναργάστερον δὲ τῷ στολίῳ, δὲ εἶναν ἐπορτητάν τῶν μεμνήσιν τοὺς ἀλλού, πρὸς τὸ ἔπος ἔστουν ἀνηράσθενοι. Αἱ πόδι τὸν δρόμο, τὴν κανόπητα καὶ τὴν δῆλην κατασκηνώσιν, τὴν δούσιαν μποτελούν μέλι, ἐπορτησάσθεντες χρωμάτους δὲ διετροπή πατανόσεων τῶν γενενήσιων πρὸς τὴν Πατρίδην καὶ τὴν Κανονικὴν ὑπορρέεσσαν αἰσθένη, τὴν ἀντιλήψεων διὸ τὸ σημερόν τοῦ διπλοῦ ταυτίσθεντο πρὸς τὸ σημερόν τοῦ συνάδον καὶ τῆς ἀναγγελίας διὸ διὰ τῆς δυνατῆς: ἔργατας δηρεῖται διὸ μόνον δῆλα, ἀλλὰ καὶ τὸ στοιχον. Ἔδη διενέκτειον ἡμερίστος διὰ τῆς διαδικασίας ἐπιτυχούμενή δημάρχη τοῦ πολέον.

Δέοντον νῦν καταβιβλέπειν προσεάδεια διὰ διαίσ τὰ ἀποταμευθῦντα εἰς τὴν μητρώην τῶν μαθητῶν λατρευκούν γνόντες, αἱ διαίσ τούχες λαρυγνούντων, ἀλλὰ νῦν ἔνθουν οὐδέ τὴν Ἰθνήν τοῦτον. νῦν τὰ συμεθεντόντα καὶ νῦν δρόμον Ἰθνασκός.

Τούτῳ ἐπειδόμενον διὰ τελετῶν καὶ δροῦτων ἀκμάτησκαν, εἰς τὰς διαίσ προστατευτῶντων καὶ δρόντων διὰ εἵνων οἱ κατασκηνώταν, οὐτεντει καὶ καροκετούντων αὔτεν. Οὕτως δικούσθων ωδέσιον λεπτοκανθάροισιν προσθέσθων καὶ καταβιβλέπονταν τὸ λεπτὸν σύμβολον τῆς Πατρίδος μας, τὴν Ἑλληνικὴν σημαντικήν πολιτείαν, πρὸς τῆς δικούς λοιπούν τοῦ μετὰ τὸ διπλόν τον διευθύνοντα χρός τὴν Πατρίδη, ἢ πρότι δήποτε: ταῖς εἶναι ξε-

οῖς πόροι τῶν Ἐποχῶν θεού, ποτε ερατέντι τὸ «Ἐθνὸς ἡμῖν, φιλάττε τοὺς Σεπτὸς Βασιλεῖς μας καὶ μανδεῖτε τοὺς δεομένους ἡμῖν τέκνα τῆς Ἑλλάδος».

Ἐξαῦτη τῶν 4 κανονήσιμων τῶν κατασκηνώτων μας, διπλοσύνεσσε καὶ ἀνὴρ μὲν ἐπὶ τῆς πρεσβύτερης τῆς Ἐλληνικῆς Ιστορίας, ἡτοῖς τῆς συγχρόνου, τοῦ 1821, τῆς Βενεττίνης καὶ τῆς Ἀρχαίας καὶ εἰχεν ἀναλάβει τὴν ἀκελέαν σχετικῶν κλίστικων δργῶν καὶ ὡδὸς γεωργαρικῶν χρητῶν καὶ τὴν ἀναπτύξανταν εἰς τὴν γεωργαρικὴν περιφορὴν τῆς διπλῆς Ιστορίας μεταποιεῖσθαι τὴν γεωργαρικὴν περιφορὴν τοῦ τόπου τῆς κατασκηνώσεως καὶ ἵστος τοῦ θεωρατικοῦ πρᾶξ τούς πράξεις τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ἰσχυρεῖσθαι καὶ στενής δεομός μεταποιεῖται τοῦ κατασκηνώτος καὶ τῆς μητρὸς καλλονῆς τῆς καὶ τὰ δηλιγούτα τούς της καὶ καλλιεργεῖσθαι δημόσιης, διὸ μέτταις νῦν ἡ θεωρατική κατενεπλεύσει τὰς την ποιημάτων τῆς διπλῆς την ποιημάτων της ιστορίας της Ιστορίας μας, αἱ διπλαὶ τὴν θεωρατικῶν αὐτῆν γῆν. Ήδον πυκνὸς τῶν σειλίδων τῆς Ιστορίας μας, αἱ διπλαὶ Ἐποχῶνθμονταν ἐν συνένωμοι πρὸς τὰ γεωργαρικά δεδομένα τῶν κατασκηνώντων.

1) Ἡ μάρτι τῶν Θεραποτιλῶν (Χάρτης Θεραποτιλῶν) 2) Ἡ ἐν Σαλαμίναν γενναμένη (χάρτης Σαλαμίνος) 3) Ἡ μάρτι τῆς Κανονήσιμωντος διὸ τῶν Τούρκων (Ἄγια Σορία) 4) Ἡ διπλεύσθησες τῆς Κρήτης ἦνος Ν. Φωκᾶ. Τὸ διπλεύσιμον τοῦ Ἀρμαδίου (Κρήτη) 5) Ἡ ίνωσίς τῆς Ἑλληνικῆς Διανοστάσεως (Άγια Λαύρα) 6) Ἡ καπιτοράρη τῶν Ψαρῶν—Ἡ δρόσος τοῦ Κανάδη (Ψαρός) 7) Ἡ ίνωσίς τῶν Ιταλῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ συντριψή των (Πίνδος). 8) Ἡ συντριψή των συμφερόντων (Κάντονα—Καρφίτσας—Καρφίτσας—Βέροιας—Γρεβενώς). 9) Ἡ στρατιωτική καὶ ἐκπαιδευτικὴ δρόσης τοῦ Μ. (Ἀλεξάνδρου Μακεδόνος). 10) Ἡ ίνωσίς τῶν Διαδεκτημάτων μὲν τῆς Ἑλλάδος (Ρόδος) 11) Οἱ δρόσοι αὗτῶν τῶν Σωλατῶν κατὰ τοῦ Ἀλέα Πασοῦ—Οἱ δρόσοι τοῦ Ζαλιγκού (Σούδα). Μάρτιος Μαύροπον, Καρπενήσου. 13) Ἡ ίνωσίς τῶν Μηδαίων ποιείσθενταις ἐπὶ ἀκτοτεταῖς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου—τῆς Ἐπανοτίδεως τοῦ 1821 μετὰ τοῦ Ἐλληνικού πολέον καὶ διὰ δέσμων τοῦ Κ. Παπαϊωάννου (Ιστορικοῦ στοῦμοι διπλεύσθησεν εἰς άρρων). 14) Τὸ παλαιότερα μέρος (ἐκ σημειῶς εἰσιάσ) 15) Ἡ ίδιος τοῦ Μεσολογγίου (Μεσολόγγη). 16) Ναυμαχία τῆς Ἑλλής (Θράσιος) κλλ.

Ἐπειδόμενον διὰ τὸν ἔνθετον ἐμρινεται καὶ ἐμάλια περὶ: α) τοῦ ἔθνου διηνού, β) τῆς σημαντικῆς τῆς σημαντικῆς γ) τῆς ἴνωσίς της Πατρίδος, δ) τοῦ μητρώου τοῦ διγνώστοντος στρατούτον, ε) τῆς εὐθυμεμότην τῆς δρεπαλεύσην εἰς τὸ Κρήτος διὰ τὴν ἴασθητην πρόσοδον, στρατηγήν, στρατηγόν, ετ) τῶν δρόμων καὶ τῶν αντριστῶν δρόμων καὶ ετ) τῶν ἀλίγων καὶ διερέσθων μεταξύ της Ιστορίας καὶ παρέργων δρόμων εἰς τὰ στελέχη διηνού, ινθουσαρισμάτων καὶ διμάλισσων ἡμιοπίτην τῶν τούτων κατασκηνώτων μεταξύ της Ιστορίας της Ιθνής κατολίκης.

6. ΦΥΣΙΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

α) Φυτολογία: 1) Οι κατασκεψιται τοποφεύρων μόνοι σπόρους φυτών. καλθάπιστον, καρπούζις, πεπονάς και παρακολούθησαν τὴν βλάστησην, τὴν διάπτυξην και τὴν ανθίσην τῶν φυτῶν, τὰ ὄστα ἔστατον και πρεξεπούντο, ἐκπλέσασθαιν δὲ διάτορον καλλιποτικά φυτά και βιοδιάκονος εἰς γλεύστα.

2) "Ερασθεντὸς τὸ δέρματα τῶν φυτῶν τῆς χλωρόδος τῆς Πεντέλης": (τεκίνα, σχινόν, κλείσιμον, θάλιον, συκον, φοδεκτήν, χρότο, θάμνον, δέντρο, δάσον) και συνέπειαν μετ' αὐτῶν.

3) "Ελαῖον ἀσφεδες ν' ἀσχολησθεῖν μὲν τὰς ἀφελεῖς τῶν δασῶν και εἴδη κατόπιν τῆς πεντένας περιστησάσσαν τοὺς κοριτσούς τους, εἰς οὓς πίνεις και διεργάζεται, τὰς φύσεις των, τὰ φύλλα των, και τοὺς κοριτσούς των.

β) Ζωολογία: Παρετέρησαν εἰς τὸ φυτῶν περιβάλλον τους και συνέπειαν μὲν προσήκειται αἵγειρας, διονος, λιμόνιος, λικουν, λιπαρόποιος, σταφίδης, γελόνιος, μελισσας, σφήνας, μικρόφυτος, μικρός, περιπτερός, δρυθιος, τετράποδος, πεπιλούδης ασκονήτης, κελιδόνιος, κοκκίνης και ἡ γένεια πτερύη τοῦ διάσων και λιμανίου δὲ ίδιον παραπτήσθαιν και ἵστησθαιν τὰς ἀφελεῖς και τὰς βλάστησην των, τὰ δρυγάνια και τὰς λεπτοπτύσσους των και τὸν τρόπον τῆς ζωῆς των.

γ) Ορεωνολογία: Παρετέρησαν, ἀπελευθερώθησαν και ἐργασμοποίησαν τὸ δρεπτοτοσιγιὸν πλεύσθων τοῦ βαντοῦ και ίδιαν τὸ μέραμα, εἰδῶν σταλακτίτας, σπηλαῖα και φύσεις ιδεῶν. Κέρπαντον πληροφορίας περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τους, πατελήσθησαν εἰς τὰν πραγματικὰν τὴν ἀλληλεξάρτησην ζῶνταν, φυτῶν και δρυκτῶν και προσήκουν εἰς αὐτοὺς φύλλων και δρυκτῶν.

δ) Φυσικὴ καὶ Χρυσαῦ: Παρετέρησαν διάτορος πετροπλαγκόνιον φυνόμενον ήτοι: δράχητον, νέρην, βροχήτην, χλαζάνην, δρόσον, διάνοιαν, θεύλαιον, θεύλων εἰς πλαφή μὲν αὐτῷ, ἐπιφροσυφορίην τὸν τρόπον τοῦ σχηματισμοῦ τους, παρηκαλεῖσθησαν τὰς συνεπειας και πλεύσην προσυμάζεις κατ' αὐτῶν. Εἰδοντες ἡ τὴν πραγματικότητα τὴν διαφοροτάτην δύναμην τῆς βροχῆς και τὴν δρόσην τῶν σφρόδρων ίδεῖνταν. Έργασμοποίησαν κελυμένας και διὰ δρυγάνια και ίδιον γηγενήν τῶν μορίων και τῶν δραπετῶν των εἰς τὴν ζωήν.

Παρετέρησαν θάστατον πόντον, ἀποτολήμην δύστοις εἰς αὐτοὺς διὰ κατεθίστηκτην διτίλιαν πίδηνος, πετροφόρον θάσον δὲ συίδην εἰς ίαστην διαθέτειν εἰς δυημέτερα σημειάναι και διογονταί προσανακήν διτίλιαν τῶν συγκονισθέντων δύγειλαν και τῆς πάσεως τοῦ θάσου δεῖ τὸν θρεπαύειν. Εἴσοιμαν συγκανίσαντο εἰς τῶν βροντῶν, τῶν δειρανῶν και τῶν κεφανῶν και ἐπιφροσυφορίην περὶ τῆς παραγωγῆς των και τοῦ τρόπου τῆς προσρύθειας διὰ τούτων. Παρηκαλεῖσθησαν τὴν λεπτοφύρων τοῦ μηρανίστος παραγωγῆς θλεπτηρικοῦ φυτοῦ και ἀπεκόμισαν τύπωντας ταύτας ἐκ τῆς θλεπτηρολογίας.

7. ΥΓΕΙΝΗ

Παρετέρησαν ἵκ' εὐκαρπές γνώστες τινὲς ὑγιενῆς ἀποτεφρήσαντα εἰς τὸν

καθηύρον δέρα, τὸ δεινόντον, τὴν καταλλήλωτην και τὴν δέσμοντον χρήσιν τοῦ διότον, τὰς τροφὰς και τὴν δέξιαν των, τὸν τρόπον τῆς ἀφρότητος τῆς τροφῆς, τὴν καθημότητα, τὴν περικοίσιν τῶν δύσιτων, τὸν θάνον, τὴν προφύλαξην διὰ φερμάτων.

8. ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ—ΠΑΙΓΝΙΑ—ΧΟΡΟΙ—ΕΚΔΡΟΜΑΙ—ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

"Ἐγνώντο διακενευστικοὶ δεσμήτραις μετὰ τὸ προϊόντα ἡγεμόνιον ἴππον, πρὸς δὲ πολύνια και χοροὺς ἐπὶ Ἐπερα δέ—10°. Ή δέλετος γυμνοτάτη εἶναι δέσμητραις διὰ τοῦ πανδειάνθιστον ἀμφιστόν: διὰ τοῦ διαφόρων κανίστων και ἐνεργούντων. Τὰ πλεῖστα τῶν παγγάλων δροῦν γνωστά εἰς τοὺς πατοποιημένας, διδάσκαλον δημος και νέα περιλαμβάνομενα εἰς διάφορα βαθεία ταῦτα, τὰ παντούντα παντανέα, τὰ παντενεπιτυπωταὶ δροῦν εὐθέστατα ἐξαλεγμένα κατὰ τὰς ὅρας τῆς Ηλεύθερης διασκοτίστων.

Παραθέτονται ταῦτα ἐκ τῶν πατικώντων ποιηγίων:

1) "Ο σιδηρόδρομος; 2) Τὸ μαντίλι. 3) Ο ἡλεκτρεμός. 4) Τὸ Ιπποδρόμιον 5) Περιηρά προφή τη μέλισσα. 6) Τὸ τραχύλιβα. 7) Μέλισσαν-μέλισσον. 8) Γύν τὴν Ἐκκλησιῶν ἡ κομπάνια. 9) Τάσια. 10) Σκαράνα. 11) Ποτὶ πᾶς, κυρά, στὸ δύος. 12) Λάνκος και δορύ. 13) Ο προματής. 14) Ἐνα λεπτὸν κρεμαῖσθαι. 15) Βάλε. 16) Τὸ τρέπανον. 17) Τὸ ἐπιγγέλματα. 18) Άλιν πασσές-δέν μαρούτες. 19) Το φίλος, εἰς δόδυον μετ' έπισκοπόν. 20) Μή ! ! ! 21) Η μαργαρέτη σφυρίστρα. 22) Μυτοκυτταλόδρομος. 23) Μεταρίθμησις ακροεώς. 24) Ο δικηγόρος. 25) Η γράδηλεπον και αἱ χάντες. 26) Τὰ διαροπούνται. Ο διάτοπος, φελλός.

Χοροί: Οπτοκάλιον σχοδῶν μία γνωστοῖ εἰς τὰς κατασκεψιτρίας και δὲν πάπιεται εἰδικὴ διδασκαλία.

Έμβοφας: Αὗται ἐγνώντο διὰ λόγους ματψυχῆς, διλλὰ ἐν ταυτῷ ηὐπηρετοῦσαν και δίλα σποντού.

Ψυχαγωγία: Μετὰ τὸν δεῖπνον και διοικήσι δικαρίους ήτοι καταδίλλοις ἐγίνετο μαρκῆς διαρκείας ψυχαγωγίας, καθ' οὐ δύοντο δημιουργά τοῦ μαζὸς ἀδιστῆς κακούτης δρογῆτι μεταποτήσει, διαλόγοντας και σπέτες πατροστούν, θρησκευτικοῦ και κομικοῦ πτερυγούμενον, λαμπτανομένης αφονίας διος τὰ πάντα γένοταν ἐν τοῖς διόνοις τῆς εὐδαιμονίας και τῆς εθεομάτως. Παραθέτομεν ταῦτα τῶν ἀπαγγελουμένων κατὰ τὰς ψυχαγωγίας παραμέτων.

1) Τὸ τόπον τοῦ Κανάρη. 2) Τὸ Πατρόδε. 3) Η λέπτηρον. 4) Τὸ μαθήτηρα. 5) Ο ζεντημέτον. 6) Ο παπας; και ή Ελληνοποιόν. 7) Ο βραδές ποσότης δρογῆς παγώνει. 8) Τὸ μαντίλι. 9) Τὸ Μέγα Μοναστήρι. 10) Ο Κανάρης. 11) Πρὸς τὸ παλλάριον πατ. 12) Γύν τὸν Πατρόδε. 13) Σένος και μόνος μ. ζηρούς. 14) Δι φαρμάκων τίστων. 15) Η Ελάδε. 16) Η δάστυνη μάνα. 17) Ο Εδαγγελισμός. 18) Πατρόδε μον' Ελλάδα. 19) Τὸ "Υπεράσπιον. 20) Πρὸς τὴν Παναγίαν καλ.

9. ΜΟΥΣΙΚΗ

Διὰ τῆς Μουσικῆς ἐκελέοῦμεν σκοποῖς: φυγηγωγικούς καὶ μορφωτικούς, πήπυχημεν δὲ νὰ ἔχουμεν εἰδοκούς μουσικούς, οἱ ὅποιαι διὰ τῆς ὁρθῆς ρυθμικῆς ἀγωγῆς, τοῦ ἀρχιποίου ρυθμοῦ, τῶν ἀναρρόφων, τῆς εὐεργενοῦς ἀπογγέλιας λέξιον καὶ τοῦ κατολλήσιον δι'^{τόνον} θάρατον, θάρατον, ἀπορθέματον τὰ ἐκεῖς διδασκαλίας μουσικά αριδάρατα τῶν κατασκηνωτῶν, προφίγαγον τὴν αισθητικὴν πολιτισμούν αὐτῶν, ἀνεψιόναν εἰς αὐτοὺς ποιὸν ζῆσαι καὶ συντελεστον εἰς τὴν ἀνευγένιαν τῶν ἑπικουμένων ἄκοντων. Τὰ θύματα ἀνερρέψοντο εἰς τὴν Θρησκείαν, τὴν Πατρίδα, τὴν φύσιν καὶ τὴν ζωὴν ἐν γένει καὶ ἡραν μονοθέαν, δύσπονα, τέφρων καὶ τετρόφωνα. Αἱρέσιον καὶ μέτα τερπνά προκλητόν παρατίθεμεν τέφρωνας καὶ συγκατέστης ὡνταν ἐμένα, τα ὄποια χρεπεψέστησαν ὡς μουσικά μανύπες τέφρωνας ἢ τερπνών. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν φύσιμων τούτων οἱ μαρτυρὶοι χαρεῖσσιν εἰς διμόδους (4 δει τὸν τετράρρευτον καὶ 3 δι τὸν τέφρωνα) οἱ δεκαν ἐκτελεῖσιν τὴν αὐτὴν μελωδίαν, ἀλλὰ ἀρχέσσιν δεκδηροῦσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἀνάρτησην.

Τὸ εἶδος τοῦ τέως μουσικῆς έχει τραπεζή μάτῳ τοὺς συνθέτεις μὲν τοιούτην τέχνην, μὲν τὰ διάφορα τραπέζαι τὸ δύοπτον δικούσαμεν συγχρόνως νὰ σχηματίσουμεν δημονάκια, προσένει δὲ διεκτέλεσαν ἀντίτονον εἰς τὰ παρόντα, παρακενεῖσιν πρὸς εἴδην μημέλιαν καὶ ἔμπεικεν αὐτῷ μουσικῆς τὰ μέρητα.

Εἰς τοὺς μουσικοὺς καπονῖτας τὰ λόγια τῶν πειστώτων δὲν ἔχουν τι τὸ πειστόν, ἀλλάκειρον δὲ τὸ ἐνθυμέψον συγκετερόντες εἰς τὴν μουσικήν.

"Ἐδεδίχθησαν οἱ προσευχαὶ ὧν οἱ : 1) Σὲ σένα Πλάτων. 2) Δὲ λογοτού μὲ τὸ σταύρον μου. 3) "Οποιοῦ μὲν στρέφον τὴ ματά μου. 4) Ἐποντός Θεό. 5) Ἀπολυτίσα. 6) Εἴμαι θνάτος πατέρα. 7) Ἀποκριθείς ἀγέν. 8) Γλυκό τοῦ κόσμου στήργημα.

α) *Πατριωτικὴ σηματα*: 1) Ο 'Εθνικὸς θνάτος. 2) Ποιός εἰν' ἔκπινεν ἡ Χάριδα. 3) Ο πόθος τῆς Πατρίδος. 4) Ἐμεῖς δὲ νέα γενεά. 5) Μαστόν καὶ τὰ μάτια μου. 6) Τὰ εἰχοντάμα. 7) Μέσα μετ' θαύμα. 8) Η σημαία. 9) Κάτω ἀπὸ τὸν Λευκὸ οὐσια. 10) Στὴ γαλανή σημαία μας. 11) Λιδίτια δὲ θάσος στεί βουνά. (θυμόλες). 12) Η Ἑλλάδα κατὰ δύν τεθνάσια. 13) Χορεύοντας τὰ κιλετόσουλα. 14) Τ' ἀσημένιον θυμάτιον φεγγαράξα. 15) Στὴ γαλανή σημαία μας. 16) Στὴς Ἑλλάδας τὸν δάμα. 17) Βοήθει τὴν Ἑλλάδα μας.

γ) *Ἀεροτάνα πανερέθρων εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ζωὴν*: 1) Ο 'Ἄεροις ομάς τὴν σκηνὴν. 2) Τὸ ταναρέδο. 3) Καρδήια κατοιτάζει. 4) Ο 'πεύκος. 5) Η περιθνούμα. 6) Μάνια. 7) Η κομμάτη τοῦ γαρού μας. (τερψόντων κανόνα). 8) Διὰ τὴν ἐκτέλεσην δι καμαρία (τέρψοντων μουσικοὺς κανόνα). 9) Τὸ φτυόντων καταλημάκι, (τέρψοντων μουσικοὺς κανόνα). 10) "Ἄε τραγουδήσον μὲν ἡ χροῦ. Τὸ τραγουδεῖσιν αὐτὸν εἶναι διατεταγμή διὰ 2 φωνάς τοῦ διαιρέμένου Κ. Παπαδημητρίου γνωστοῦ τραγουδοῦ τῆς Εβδομάδος προξενεῖ δὲ ἀντίτονον καὶ δέρμα θιασιάς εἰς τὰ παντά λόγια τοῦ πτώματος, κατὰ τὸν δύοπτον ἡ δευτέρη σωτὶς συνθέσεις τὴν προτίθη. Πρός έπιτυχη ἐκτέλεσιν του είναι ἀπορρίπτησος ἡ ρυθμικὴ ἀρχή-

βεια καὶ διὰ τοῦτο μόνον ἡρατείνεται πιοδιδ δέννανται τὰ τὸ τραγουδήσοντον. 11) Ο παπορτούποιος τῶν κατασκηνωτῶν. 12) Στὴν κατασκήνωση, στὶς ἵκδραις πωδά. 13) Ήραια κατασκήνωση.

Ἡ συνοιαστικὴ κατασκηνωτική, ἡ όποια ἀπὸ τῶν ἀγγέλων τὰ στόματα είναι εἰλεμένη, είναι μεγίστη. Αὕτη δίδει τὸν χαρμόστατον, τὸν κατανυκτικὸν καὶ τὸν ἀνθρωπομάθη τόσον εἰς τὰς κατασκηνωτός καὶ καθηστᾶ αὐτάς τερπνὸν ἔνδυστηαν καὶ διὰ τοῦτο είναι διπλότον διάγκη τὸ διογκωταί ξεντοί, φιλόποια καὶ ἀνθυνουσάδες μουσικοί εἰς κάθε κατασκήνωσην.

10. ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ

Ἡ χειροτεχνία είναι ἡ σπουδαιοτέρα ἀποσχέλητης τῶν κατασκηνωτῶν.

Πρὸς αὐτὴν φύσα ρέσον τὰ πινάκα ὀθωμάνια ὑπὸ ιστορικῶν ἀνδρῶν πρὸς χαρακτηριστικούς τῶν σωματικῶν ὀργάνων καὶ λειτουργῶν καὶ ίδιοις τῆς χρονοῦ καὶ τοῦ δρεπανίου. Τὰ πινάκα εἰδίς ὡς περιέλθη εἰς γέλον τῶν χρεώ τετραπλούν τίνοντας επιδέσμουν νὰ δύσουν εἰς αὐτὸν πορφύρην. "Οπαν δὲ ἀπέργασον ἡρεῖ θέσσαν πρὸς διαρμάνην κατεύθυντον τῶν ἐνέργειῶν των ἱερατευτῶν των. Οὗτος, μόλις ἐπειδείχθησεν οὐαίσι ἐπὶ πτυχῶν ἐπιλημμάτων αἱ καταστήσεις σκηνῆσιν πάντας παντελεῖς οὐαίσι καὶ πολεοτοκοῖς ἐκ γέλου, κατέλαβον τὰς ἀποθήκας τῶν κατασκηνωτῶν κατεύνατο καὶ γέλουν, παρεκάλεσαν τὰς ἰωανδῆταις αἱ τρίκοι τῆς παρονόμων στάσεων εἰς τὴν καταστήση οὐαίσιν ἐκ γέλου μόλις.

"Ἄν δημοσίους τὰ πινάκα διαποδήσηται καὶ δὲν παραδεσμούμενος μόνον χαροπετεγμάτων λογαρίσεις, ταῦτα θὰ εὔρουν τρόπου νὰ χρηματοποιήσουν τὰς γελασίας καὶ ἐπιδείχθησαν πάντας παντελεῖς οὐαίσι. Ωστέ, διάλλη θὰ στηριχθεῖν τῆς παρδάς, τὴν δύσαντα γεννῆδη δημοποιίαν καταλατεχνιστῶν.

Διὰ τῆς χειροτεχνίας ἴωσαν ποτέ οἱ πρός δρόσουν διάθεσις τοῦ παθαδοῦ, δηλεῖται δι πορτοφετούτως, προδιγούνται αἱ τερψιναὶ δελτίστες, διπειλέται η προσοχὴ καταστοῖται η σημαία τῶν λειτουργῶν, χαλανγωγεῖται η φωνήσια, ἀξετάζονται προπετευτικῶν τὰ στοκέλαι τῶν ἀντικειμένων τῆς τέλετης καὶ τῆς φύσεως, καλλιεργεῖται η σκηνή, προβάλλονται σκοτώ, ἀνταύδοσονται η συνθετική, η διανυκτική καὶ η διαρμάνητη διανότητες τῶν μαθητῶν καὶ κατευθύνεται η βούλησης αὐτῶν πρός την πρακτικὴν δρᾶσιν.

β) *Μὲ έργα γυμνοτεχνίας*, κατασκηνωτῶν στάσεων, διηθῆ, μεταλλόδες, διαγείσθων χάρτων, πάγοντος, ικαδίας, φάρους, μεταριθμῶν, συντριβάνων.

γ) *Μὲ έργα γυμνοτεχνίας*, (ναϊ, οίδει, ικαδίει κλπ.)

γ) *Μὲ έργα γυμνοτεχνίας*, (τεγντή, διηθή, μικραΐσιο, καλλιθάλαι) ἀπὸ κουκουνάρια, δερπάλια, διερπάλια, διερπάρια, διερπάρια, παϊ, οίδει,

δ) *Μὲ μωσαΐτινα έργα* δι ψηφίδων μαρμάρου καὶ λίθου (μαστανδρα, πτηνή

άνθη, πίρια, μοτογράμματα, έπιγραφαι, εἰκόνες προσώπων θρησκευτικῶν καὶ λεπτομάρτυρων, στέμματα, σταύροι, πλάκαν κατ.)

Τα ίδια τέλη επέντειον διότι σταίρεσαν την κατασκευήν.

ПАРАТИРНХЕІ-

Σ) Ο παπούας ήταν Κανουόρας Σινατίνας και έζησεν προβλέπεις αὐτούς σχεδόν λεπτομέρειας της πρωτογενεύς και της λεπτογραφίας των μεταβολών ήρωών και καταστάσεων, ενώ δε πρέπει αυτήρις μνήμης την ουσιώδη, δεν ήταν κατόπιν όλη λεπτογραφία μέτων, λεπτομέρεια μεταξύ των άριστων της διαδικασίας των δραματικών και της διανοητικής των "Ελλήνων παιδιών, ποικιλής κτημάτων: ένα πεπτικό γλυκοποιικό δρόμο, πάντας πρός έναν περιφράγμανθυμό προνοιας, αδημοσιευτότητας και έννοιανομάνων. Από την περιορική θυμού των ανθρώπων προνοιας, αδημοσιευτότητας και έννοιανομάνων, δε παρέσταται που θυμεῖ μετρητούμενός των, τούς δημιούρους μάλλον είτε την άνθρωπινη την έκπληκτην των πορών την ίδιαν των άριστων των.
Κα) Ημές οι έκπληκτοι πάντοτε για την περιφράγμανθυμό μόνο την έκπληκτεπούν ποτέ, δε δηλαγόρεις ν' απατεθῇ τις μάλλον

3) Καθ' ἀδεῖοι ἐξαπειστανοὶ λεπτούργοι δέοντες νά περιουσιασθεν μόνον εἰς τὰ ἐξαπειστάνον δρυγον, ή δὲ διαχείρειν τὸν ἀπατητὴν

πρώτου, θεωρούμενον είδους δργυτησμού, διότι είναι καρός διδύμισκαλες και
ικανοποιηθεί τα να επωδούνται επειδή τα κέφαλα έργον μας. Η διαχειρίσιμη προσοχή είναι
τολμή συγχρόνως προβλέποντας είναι δέδουτον να μπορούν γεννεῖν τι, δεν είναι
είτε οι αριστούς ξεποδεύτηκαν διότι διδύμισκαλον θά ξεπελέγονται τα πολιτικά
έργα των.

- 4) Η πειθαρχία τῶν κατασκηνωτῶν, ὡς τόνοις τῶν πεπεμψαντῶν λειτουργῶν τῶν, ὡς πλούσιοις τῆς δανάντων των δὲ ἀφανισθέντων ποιεῖ τοῦ ἀρέως πεπλανθέντων εἰλιγμένων γρασσών, ἢ φυσική των διάπνευσις, ἢ δημοσίες αὐτῶν εἰς τὴν τάξιν, τὴν πειθαρχίαν, τὴν κατασκηνώσατο, τὴν εὐτένη συμπαραγόδην, τὴν γενναντανήν, τὴν ἀμεριζόγενην, τὸν ἀπλάγεγγον, τὸν ἀμάβιον αστράφων καὶ τὰν συνεργασῶν, ὡς ἐγγενετῶν καὶ ὡς καταπολέμησεν τῶν ἔργων οἰκουμενῶν τῶν, διαδέσποτών των, καὶ καλλιέργεια τῶν ἀποτέλεσματων των, δημοσίων ἀνθράκων ἔργων, διαδέσποται πλευράς πολιτεύσαντων καὶ ὄρμεστον, ἢ προσδεγόρης πρᾶξ διάληξ τῶν πιλάτων φυγῆν, ἢ καπιτανίσαντης τοῦ πολιτευόμενος καὶ ἐν γένει ὡς απεικτή κανεναντίον, οἰστροφή, ψυχρή, θετική καὶ κανεναντίον ἀγνήγη τῶν καπιτανεύομέν εἶναι, τοῖν τῶν διαπολιτευόμενων.

δ) Ήπια δημόσια πλατείες στην πόλη με την επωνυμία του Εργού των Επαγγελματιών και λαϊκούτων.
η) Ήπια δημόσια πλατείες στην πόλη με την επωνυμία της Εθνικής Καποδιστρίου και λαϊκούτων
ηδ) Τοπίο με αλέα κατά τρόπον μεγενόντα τους μηρούς καποδιστρίους και
δημοπρατήσαντος εις τέλες Δεκεμβρίου την τάξιδευτόταν παρόλον διάφορης
χρησιμοποίησες: μίσθια πινάκων, λ.χ. πανογραφών, γούριν, κρητικών, ψηφοπετρών,
θυματών παρεπεμπών, φυγοπόμπων, δημητριανών, λαζαργελών, κλ. Επιδήμη
μέντης μέγιστης των έπανθετων λαϊκούτων σταράρισε τον πρός τούτο
δημοπράτητον θρόνον, από τόπο λόγω τους είδηστηριν μεταποιήσεων που
δημιούργησαν με μετρήσια και πρόσθια αρχαιολογία με την Ιωνότητα του ψηφοπετρών

6) Εποδή ή δέσμη ή διανομή, ήτοντας ή διεύθυνση των στελεχών προϊόντων, ήτοντας ή διένοη της επανεμπορίας και γνωριζες δικαιοίς δικαιούσας ήτοντας διατάξιμη ή απότομη ένταση χρησιμοποιείν, περιλαμβανούσαν ή μετεπεριπολέν, έναν μαρτυρόνταν να προσδιορίσουν έναν της "Ανοικότητας" Επανεμπορίας Αρχής οι εποδοί, νά πλαισίο, νά μέσος, ή διά την οι μεροφοριανή ένδραγμα των στελεχών. Η διχή αίτηση ξέρουν έτσι δύνη την την διάρκεια διάδοσης καποτεμπορίας περιόδου την θέλουν να την ψηφίσουν περιφέρουν των καποτεμπορίας, νά διαποτέλεση την αποτέλεσμα βεβίας, προκειμένο, πολιτών, δημότων, Δημάρχων, πολύτη, χρεοκόπων, δικαιούσας, μαρτυρόσας και ήδη κωδικούσα της ίδιανδιαγράμματος ηγεμονίας των διαφορών κατεργάσματων των στελεχών, Για μά πλέονταν διάταξης διόρθωσης πρός διαρροή, κατεύθυνσης και θεραπείας συνοικίας ζένων ουδες την πατούσανταν την καποτεμπορίαν.

"Ἄτα πάντες τοις ἔργοις των δοθήσασι, τίποτε εἶται προ-
πονεῖς οὐδὲ προπονεῖν ταῦτα στελέχειν δύου νῦ στηργεῖν ξεῖν διαφορεταῖς
ταῖς τοις δύο βάσεσι τοῖς αὐτοῖς ταῖς τοις δύο βάσεσι.

7) Έστιν δὲ κανονισμός δέσποιν τῷ πρωτοπατῷ εἰς τὰ κεφάλαια τὸ διφορέν τούς κανονισθέντας καὶ τοὺς διαδόκους "Η τετραγωνική τοῦ πενταγώνου"

ιερήμων αποδεσμών Γερμανούς ή διατάξεων Σχολίουν ικατέζεν τάνγκες. Οδόθερά φυγήκε έπειρη μεταξύ αὐτών και τῶν μαρτιών κατασκευασμάτων ουτάρχεν. Ή δεινούν τὸν λεπτότερο πρός δίλλας ἴμιδαντες. Κατασκηνωτικής συνειδήσεως, δύνα-
χες πρός τὰ μᾶλι τῶν ὄρδεων τὸν ιετρούντινον, ός ἐκ τούτου δὲ τὰ διατάξει
στελέχη θραυγκωμάτην νὰ καταναλέσουν πολύτεμον χρόνον και τὰ διαθέ-
τουν ουσιαστικά και περιεμποτικά δυνάμεις πρὸς συγκράτην τῶν ἑτοῖς τῶν
ὄρδεων τῆς οἰκείας, πρὸς οποδέξιν τῶν σποκευώντων καθηρόποτέων των, πρὸς
αντιποτοποιῶν τῶν προσοποθέων τῶν τὴν δημοσιόγνωμα μαζὶ εὐθύποτέων και
ἴζημοτενεμένης δημοσιής ζωῆς. Οι πλειστοι τῶν δημοσιόγνωμα θραν ἀδετασθεῖ,
πολεκτικό, διότερο, δυνάστεται, κατέφεγον δὲ εἰς τὰς κατασκευάσεις οὐχί
διὰ τὸ προτέρουν οὐτερών εἰς αὐτῶν, ἀλλὰ ἵνα ξειστηρεύθηστι οὐκ' αὐτῶν,
ἴρεσθαι δὲ πολιτικόντων ἵνα μιντηρέσιν τὰς προσκεψίες τῶν ἡγε-
τῶν των.

Διὰ τὸν λόγον τούτον ξεραν τὴν γνώσην, διὰ μηδὲν δὲ είναι ἀπορεί-
τον εἰς δημόσιον, ἀλλὰ διὰ πιστολέων οὐδένα, τὰ δύοις ἔποιντος δὲ αὐ-
τοῦ συνθήκαις δύναμεις εἰς μποτιστῶν τοὺς στόχους τῶν κατασκηνωτῶν αι-
τηρός. Καταγραμμένων τῶν δημόσιων, δόθη δηνοτάς να λεπτομηγήσουν
δημόσιος και μποτιστῶν αἱ κατασκηνωτότητες μὲν διελάσσονταί εἰσιν (8) κανο-
νοφόρων προσχρημάτων ἐν τῷ ἱκανότερον πλάνων, διαβεβαιώντων διοικη-
τούρων, συντέλεταις ἡ κατασκηνωτική λειστή, πλοερέται ἡ συντετριπτή
τῶν πολιτῶν δικαιοδότησις τῆς διαιρήσεως μποτιστήσεως τῶν κατασκηνώσεων και
ἴκλητησι οἰκονομίας· δεῖ δηνοτάς δημόσιον εἰς 16 δημόσιον δημοτικόντων διοικη-
τούρων. Ἀν δηνοτάς προκείται τὸ δημόσιον δημόσιον, αὐτὸν
δύον νὰ λαμβάνησται εἰς ἕκανον, αἱ δύοις φοτεῖδων εἰς τὰς κατασκηνωτικὰ προ-
τεῖαι, διότι είναι εἴδηγονται και ἔντασθαιστον τῷ πετρελαϊκῷ.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΟΜΑΔΑΡΧΩΝ

Πῶς ἀπετελεσμένον τὸ δημότον τουν, ποιεις ὅδηγίας εἴχον λαβεῖ. Ήνα διατ-
κριθεῖσιν εἰς τὴν δημοτικήν τουν, πῶς ξετάσιον τὸ δημότον τουν και πᾶς ἁρμο-
νιοποιούντων τῆς ίκενθράσης δηνοτάς των δύο σεῖς δημάρτους ζηγά, ἀλλὰ δὲ δηρέσι
να οὐδὲ δηλώσουν πάντα εἰς αὐτῶν.

Ίδον τί γράπει μὲν τὸν δημάρτουν.

1) «Εατεις οἱ δημάρτους; προσφέρομετε στὰ ποιδιά λίγες ἀπὸ τὶς γρά-
μας μας, οἱ δηνοτές δὲ ὑπελέπουν τὰ ποιδιά ἀργύτερα δηνοτάς δηνοτικάσσεσσεν.
Η περιελέπηση χρηστὸς μεταξύ είναι, δεινού τὸ βράβευτον δημοτικήτη τὰ ποιδιά
και δημοτοποιήσις τῆς ημέρας μεταξύ είναι πολὺ πολέσ. Λίγες είλαν πα-
νένει λέρο α' αὐτὸν τὸ ποιδιό, ποιεις δημάρτεις και τὸ πλήρωμα; Οροῦ! Και
τότε τὶ ἀγαλλίσεις τὰ μαρτί, ποιεις πάντες τὸ κοινόντων μεταξύ πρόπει και πα-
νώντων δημοτικάσσεσσεν, λανον να δέσμευται τὸ χρῆμα σ' ικενά τὰ ποιδιά, τὰ
δηνοτά στὰ πάντα τους ξεχνει τὴν φυγήν τους πάντα πληγούμενη, γιατὶ δὲ ποτέ-
ραις τους και δη μητρά τους δύεν τὰ πάντα παλά. Αντά τὰ ποιδιά δέδη πρέπει να

βροῦνται λίγη στοργή μ' αὐτήν ἀπὸ ποιδιά; Βέβαια δέδη τὸν Ἀρρεγγό και τὴς
Κονοντόρχες, ἀλλὰ πόλιν ἀπὸ μηδὲ ποιδιάτες πόλιν κοντά τους; και
περιονάς δέδη τὴν ἁμέρα πατέι τους.

2) «Ἄλλη: «Κάθε ποιδιό μετά τὴν τακετοσάσην τῶν ανηγνῶν μας πατεζόνταις
τὰ ποιδιά μας και τημηνοθέμαται, χρεόδεμα, λέμε ποιδιάτα, σκέτε, ποραμιθέ-
μα, οινίγματα, ἀσαγγείλεις, διαλόγους, κομφόδες, κέρος σεάτες, ίκενθράση, ποι-
ζητεις κ. λ. π.

3) «Άλλη: «Στὶς ίκενθράσης ὥρες ποιδιάνται; Ικενθράση τὰ πρόγραμμα τῆς
βραδυτῆς φυγαδαίνας μας. Τρεχουόνται χριστοπνευτικά, πατριωτικά και κατα-
σκηνωτικά προσόντα, διαβέβαιος διάσημος βασιλία, διοικητὸς τὸν «Ελληνόπολις», τὴν
«Ζωὴ τὸν πολιτικόντων και μάλλον. Αντιποτοποιεῖ ποιδιά ποιδιά γετεῖ ίκενθράσην στὴ σπηλῆ
μας τὸν τίτλο «Ιερεψανταί». Ιερεψανταί τὶς ίκενθράσης με τὴ βασιλία τὸν «Άρ-
χηγόν» και φροντίζουσι τὰ ίκενθράση ποιδιά μας και λίγη πόλιν τὰ δημότης, νὰ
μάθονται φρεατούσια στοιθούσια δὲν τὴν ίκενθράση στοιθούσια μας και νὰ ζεῦν τακτο-
πομάνται και εὐχάριστα τούτο. Τὸ βράβευτον δημοτικήμενο τὰ ποιδιά μεταξύ ποιδιάσσεται
τετραγόνης παραμούσα και δημόρατα. Επειδὴ λοικὸν κατὰ ήρηγα και δημοτικά ή
ζωῆς μας στὴν Πανελέκη, μέσον στὸν ποιδιόντων δέρα, δηνοτάς προφέρωσται τὸ άραιό
φυγητή προσπαθήσθων νὰ ικενθράση τὴν ζωὴ τους; αὐτὴ στὴν κατασκηνώση Και τότε ίμες
δὲ ίκενθράση τὴν ικανοποίησην δειναίσθησται ποιδιάντων μας προσφέροντας εἰς τὸ
περιγράμματον ήρηγα, ποιδιά μεταξύ ποιδιάσσεται.

4) «Άλλη: Τὰ ίκενθράσησιν τὰ ποιδιά μας τὰ φιλάντων μαζὶ μὲν διὰ τὶς κατα-
σκηνωτικά γὰρ καταβαίνουσιν στὸν ποιδιόντων τὴν ίκενθράσην δηνοτικήτη τὸν ποιδιόντων
τοῦ ίκενθράσησιν και δηρέσι γιατὶ τὸ ίκενθράση στὴν εἰρηνοποιία τῆς ικενθράσης δηνοτικήτη
τὸν ποιδιόντων ποιδιάσσεται τεττελέ, γιατὶ τὰ οινίγματα και τὰ οινογάλα
δηνοτικά στοιθούσια μὲν τὴν πετρελαϊκήν ικενθράση τὸν ποιδιόντων. Επορεύεται νὰ διέρχεται στὰ ποιδιά
μας κατί, ποιδιά μὲν τὰ συντετριπτά στὸν ίκενθράση τοῦ δημοτικούτου, τὸν πατριωτι-
κού και τὸν καλοποτεμούσιον συνοισθήματος. Αύκου δὲ στὰ δημότης προσ-
παθούσιον τὸ δημοτικόντων κανονικής δηρές δηλώση: «Άγαδη πρὸς τὸν
πατριόν, φιλοτοπιγά, διάλεκτην, δημοτικήν τοῦ καταλόπου, τηρούσα τοῦ κατοῦ
και σύμμαχον τοῦ ίκενθράσησιν τοῦ ποιδιόντων μαζὶ μὲν δηρές δηνοτικής
προσπαθήσθων με τὸ ίκενθράσησιν τὴν ίκενθράση.

5) «Ο μαράδανος σταυρός: Τὸ δημότης αὐτὸν μᾶς διάδειν τὴν ίκενθρά-
σην και τὴν εὐηγέργειαν. Τὸ πετρελαϊκόν τον είλαν μὲν συνεργάτη τὸ ίκενθράση:
Δέν πλούσιες δεσμοκάτιες, η Δουλιά και η Φρεστό ίκενθράσησην μαρτρή φιλοτο-
πιγά, Μοσχα. Υπέτερα δέν πρεπει προσθέσθων αἱ δύο δηρέσι αἱ μεγάλη η Μαργιά
δεσμοτρά. Η Μαργιά τούτη πλούσια δὲν ζεχνει τὴν ίκενθράσησην, ποιδιά της εἰ-
χαντας και τὶς σύζητα μὲν τὴ δευτερά.

6) «Ο αιγαλάσσος πατέρας: Στὸ δημότης αὐτὸν μᾶς διάδειν κανεῖς τὴν ίκενθ-

ταῦν ποσόν, ποὺ δυοῖται νὰ εἰλεύθερουν τὸν αἰχμάλωτο πατέρα τους.

ο) Ο μικρός ναυάρχος & Σ' αὐτὸν διδάσκεται ἡ πλοΐα, ποὺ είρε στὸ Θεό, ἵνα μηρό ποιήσῃ. Ποιῷ μὲν τις κακούγες σοῖς εταιρεὶ και ἐπιστρέψει στὸ πατρικὸν τοῦ επιτι.

4) Τὸ βραβεῖον τῆς επιμελείας.

5) Η μακρούλα Σιμόπετρη.

6) Τὸ γραφόδιμον παιδάκι.

7) Τὰ κρινάκια τοῦ ἄρρενος χ. λ. π.

Τὸ πρόγραμμα τῶν κατασκηνωτικῶν Διαποτολήμενον δὲν είναι ὅρθιν ν' ἀκοίουθῇ διαμημένη σειρά, οὐδὲ νὰ θεωρήσεται ὡς ὑποχρεωτικὸν εἰς ὅλας τοὺς τὰς λεπτοτάξεις, ἀλλ' ἀλλοὶ ὡς ὅδηρος, δυτεῖς; Μᾶς χρησιμεύειν ὡς ἔρθισης και λέπτων πρὸς ἕντεργες ίδιος ἐκπεινέσθαι. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐχρησιμεύειν εἰς ἡμῖς ὡς ὅδηρος δὲν τὸν φύμανται τῶν ἐνεργειῶν μας ἐν διαρρήσει και καὶ τοῦτο, δὲν ομήλων δὲν τοῦτο, δὲν δίνεται νὰ λεζένται και δὲν πάσουν κατασκηνώσαντο. Οἱ ἥρτες τῶν κατασκηνωτῶν δρεπάνουν και μελτήσουν τὰς τοσσών και τὰς διαλειφές ἀλλάς συνθήσουν και πρὸς αὐτάς δὲν προσφύμουν τὰς ἐνεργειας.

Διασκέδασμα ἔχουμεν πρὸς τὰς ἀπομιμήσεις και ἀποκρούσεις τῶν διαποτολημάτων. Ἐπιλέγομεν τὴν διαφενὲς ἀνηγενίαν, τὴν διαγενῆς τροποποίησην δὲν εἶται δέλτιο ἐνεργειῶν και κατασκηνώσεων. "Αλλ' ἐπειδὴ πάντα τὰ πνεύματα δὲν είναι γόνιμα, δὲν βλέπεται και ἡ αναρριὰ ἐνὸς αλλον. Προκειμένου οι κατασκηνώσεις μας νὰ είναι διάλογος παραντήρια ή γενιτικά συντήρια λόγῳ ἀγνοίας η διατοκίας εἰς τὴν σύλληψην τῶν κατενθύσεων, προτομήσεων τὴν μίλασην. "Αλλος τοι αἱ πλεισταὶ τῶν γύρων και ἱκανοτήτων μας, ὡς ἀφετητικῶν ἔχουν τὴν μίλασην, τὸ προδημεύτη, τὸ ὑπόδειγμα και διάλογος μὲν λόγους, διλλά και διότι η μίλησης ικανοποεῖ τὸν φιλολογικὸν τόμον τῆς δεση οἴλον τοι εἰς διάσοστος καταναλώσεως δυνάμεων.

Κρανιοδύνατα ίδια εἰς τὸ πρόγραμμα μας είναι η ὑπερτιάσης τοῦ πνευματικοῦ ἔναντι τοῦ ὄπικον παρδύντος. Φρονοῦμεν δὲν δημο τὸ ὄπικα, οὗτοι και τὸ πνεύμα ἔξειλοται και διαγκύονται καταλάβλως τιθέμενον εἰς κίνησην και δὲν ἔντεργεταιν και δραστήριον πνεύμα δημονογεῖ είνοντας συνθήκας δημάρτου διὰ τὴν ίδιαν ἀγένειαν, ἔξειλον και προσγειθή, διλλά και διότι τὴν ἔξασφαλιστικής συμματικής ὑγείας, ἔξειλος και προσαγωγής, διότι διποτάσσει τοὺς φυσικοὺς παρδύντος εἰς τὴν βούλησιν του και ἐπειρύσσει μέσα ξένωρεται τῆς συμματικής ὑγείας.

Ἐπεδεινομεν διη μόνον εἰδολοτυπούς, διλλά και γνωστικός στοιχεῖος ἀνεν διδακτικοῦ τόπου, διεν ἀπὸ καθηδάρως διδασκαλίας, θέλομεν τὴν δικούνον ἀρνήσειν τοῦ πνεύματος διὰ τῆς πανδόλης, εἰς ἥν δὲ μητέρους ὡς παλέα, ὡς φίλα και συμπλοκόποις και τὰ ἐκπανεύσιαν στελέχη, τὰ ὄποια διὰ ἐπεκτάσεων τὰς πιπιδικές Διποτολήμενος μὲν λεπτομέτρα παγκανίδους πορφῆς, δέστρεται εἰς κίνησην τῆς νοητικῆς δυνάμεως τῶν πανδόλων κατὰ τρόπον τερπνόν, διλεκτών και δινον φυτικὸν τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Θέλομεν νὰ τεῦχῃ εὐχαριστίας εἰς κίνησην ἡ

Θεοῦτης τῶν ποιῶν πρὸς ἀναζήτησιν απευθυνατικῶν και οισθητικῶν τέρρων νὰ κηδηθῇ ἑντὶς τοῦ πλειστούν τῶν γνωστικῶν, τῶν ἡθικῶν, τῶν ομαδικῶν, τῶν κανωπικῶν, τῶν αἰσθητικῶν και πρὸς πάντα τῶν ποιετικῶν και ἀθητικῶν διποτολήμενον μαρτ, και νὰ καταστῇ Ικανὴ δικας θέτης σπουδούς, λαμβάνη διποτολήσης και ἀπειλῆς αἵτες.

"Αλλ' ἵνα τεῦχῃ εἰς κίνησην η βοσκήση τῶν ποιῶν είναι δινόγκη νὰ προσάρξουν λεπτομέρεια, τὰ ὄποια προβάλλεται ἐντέλλουν εἰς οὐτά φυτικάνεν και Ικανής προδημογούς. Τὸ θῆτικόν, τὸ αἰσθητικόν, τὸ πρακτικόν και λεπτομέρεια, λεπτομέρεια θά δημηρήσῃ εἰς τὴν διεπίπονταν σπουδού και διακούσιος οικούς θά θέσῃ εἰς κίνησην διποτολήση και συναθηματικά λεπτήσια, τὰ ὄποια θά ὀδηγήσουν εἰς τὴν λέπτην διποτολήσης και τὴν ἐπεκτάσεων αἵτες. Οι σπουδούς δικας και τὸ διανοητικά λεπτήρια προσποθήσουν τὴν παραγόνταν σπουδού και συνεγειτοσπουδαν και διά τὸν λόγον διεπιδέλλεται δικας δρεπανοθή τὸ ποιεκινόν πνεύματος προσδέμητον τὸν γνωστούν αἱ δικας προσβεβλήσουν τὰς αἰσθητικῆς τῶν πινακίδων κατασκηνώσεων την εἰς τὰς κατασκηνώσεις, αἱ δικας διλλάς τοι πολλούν πρὸς μάστις μὲν τὰ θύλαγρα τοι και είναι πηγὴ ζωῆς δι' αἵτες.

"Επομένων και τὸ γνωστικόν σπουδείον δὲν διποταται νὰ διποτατεῖθη ἀπὸ τὰς κατασκηνώσεις. Γεννότων μόνον ζήτημα πόνος τοῦτο θὰ καταστῇ απηγή χαρᾶς, εὐθυμίας, ζωῆς. Τοῦτο δικας είναι ζήτημα Ικανότητος και εἰδικότητος τῶν στελέχων και διὰ τοῦτο λεπτότερα δικας διεπιδέλλεται δικας τὰ στελέχη τῆς διοικήσεως τῶν κατασκηνώσεων προποτελούντων δὲ έπικανεπικάν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

"Εκ τῶν λεζέντων διαιρούντων μόνα ταν τὰ προποτικά διποτελέσματα τῶν κατασκηνώσεων και κατασκενώνται η μεγίστη αἰσθητική ἀξία τουν. Ταῦτα ευτροφίσουν εἰς τὰ ζήτη:

1) Η διη η διδομένας παραμονή των πειραζῶν και δημητρίανταν παιδιῶν εἰς τὰς Π. Κ. τονώνται τὸν δημητρίων των, χαλιψόνται τὰ νεῦρα των, αἰξάνει τοι πρόσθιον και παρέχει εἰς τὸ σώμα των τὰ διπά, τὰ ὄποια είναι εἰς αὐτόν παραμίτητα, τὰ προποτελούντη ικανότηταν και τῶν διλλων ζηθόφων, οἵτες τὸ διποτόν.

2) Εἰς τὰς Π. Ε. και κατασκηνώσεις τοῦ "Υποτροφίου Παιδείας δὲν διποτελέσματα μόνον εἰς τὴν συμματική ειδεζών, ἀλλ' έκπρεπεται πρὸς πάντα τῶν δικας εἰς εἰσεκτόνταν σόματα κατασκηνώσεων ψυχαι εὐγενετεῖς, μὲν δινότερα διπάντα και μὲν διάστον νὰ θρησκεύονται τὴν δημοκρήτην εἰς τὴν εὐημερίαν τον.

3) Οι κατασκηνώσεις διποτελέσματα τὴν Ικανότηταν νὰ προηγετούν διπάντων, νὰ προσελίσσουν μὲν τὰ καρκινάκια ειδεζών, μὲν τὰς ψυχῆς των και νὰ δημιουργοῦν ειδονάκια συνθήκας διη ποτολήμενον.

4) Οι κατασκηνώσεις ζούνται διπάντωτα τὴν Ζηκάνη, τὴν θηγησευτικήν, τὴν κανουνικήν και τὴν ήθηκήν ζημήν.

δ) Το εἰσόδημα τοῦ δώρου, τῆς τάξεως, τῆς ἀκριβείας καὶ τοῦ φυθμοῦ καλλιέργειας καὶ συγκρατήσεως εἰς τὰς ψυχάς τῶν κατασκηνωτῶν, διὸ κατακτᾶται δὲ ὅπουσῶν των προσποτεύουν.

6) Οἱ κατασκηνωταὶ κατακτοῦνται ἀδεστοῖς πολλάς γνώσεις συφελεῖς, δικριτεῖς καὶ δοσικεῖς διὰ τῆς ἐπιφύτης των μὲ τὰ πρόδηματα καὶ διὰ τῆς συναντοστροφῆς των μὲ τὰ δινοκίμενα, τὰ φανίνεμα καὶ τὰς εκπνής τῆς φύσεως

7) Η παραμονὴ τῶν παιδῶν εἰς τὰς κατασκηνώσεις ἀποτελεῖ σταθμὸν τῆς ζωῆς των διαπρούμενων εἰς τὴν μνήμαν των καὶ καθηδροῦσσαν αὐτοὺς εἰς τὴν μελλοντανὴν διανογήν των. Διαπροτέλει ὁ ἀνάγκη διὰ τὴν ἀνθρώποφορον των, διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ δώρου, τοῦ ὄψηλοῦ καὶ τοῦ εὐγενοῦς, διὰ τὴν ἀποστροφὴν τοῦ γυναικός, τοῦ ἑβραιοῦ καὶ τοῦ τακανοῦ, διὰ τὴν δημοσιεύσαν πενήντας ἀλεπούδων, φύλας καὶ διλλεγύρης μεταξὺ τῶν δρόμων των. Πρὸ πάντων διατηρεῖται εἰς τὰς ψυχάς των πατέστων ἡ λατρεία πρὸς τὸ θεῖον καὶ ἡ θεοφάνεια πρὸς τὴν μεγάλην Ἐλληνικὴν Πατρίδην μας.

8) Οἱ κατασκηνωταὶ φεύγονται ἐκ τῶν κατασκηνώσεων μὲ διερχόμεναν δάσος εἶναι Ἐλληνόκοσμον, μὲ τὴν ανειδίων δητὴν ή Πατέρες των ἡγετῶν αδυτούς τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καθήκοντος καὶ εἰς ἕγαν δρούσιον καὶ πολιτισμοῦ καὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν διαν μεγαλώσουν τὰ τακόνια τὸ Ἐλληνικόν ὄντομα.

9) Φεύγοντας διανάτης οὖν μὲ διαφαλῆ γνῶσαν τῶν καθημάντων καὶ τῶν δικαιομάτων τοῦ πολέου ἐντὸς τῶν δέλων ὀρμούσιορές των, μὲ διερχόμενον σεβασμὸν πρὸς τοὺς Ἀνατίτους ἐκκριτούσους τῆς Ἐλληνικῆς Πολιτείας καὶ μὲ διερχόμενον μάρτυραν νῦ πιλαρχοῦν εἰς τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος.

10) Εἰς τὰς κατασκηνώσεις τέλος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καλλιέργειον τὰ δινότατα θλαυτικά καὶ θεραπεύοντα πάντα τὰ προφορικά θεύση.

Διὰ τοὺς διόγους τούτους; εἶναι ἔτικτης εὐηγνωμοσύνη; διὸ ἔκεινοι οἱ παρδύτες, οἱ δοκίοι ἀδημούσιγγηταν, φργάνωσαν καὶ συντήρησαν τὰς Μ. Ε. καὶ Κατασκηνώσεις μας.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΗΜΕΡΑ

18-10-1949

ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΣΥΣΚΕΨΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ Α' ΘΕΜΑΤΟΣ

Ο παραστάμενος "Υποτρόχης τῆς Λαοκοδομήσεως κ. Έμμ. Παπαδόγιαν- της λαζήν τὸν λόγον διενεύθυντα δερμὸν χαρεπιστρον πρὸς τοὺς ἑκατονταετούς λειτουργούς, τοὺς δέσποινς ἑγνώσαντες ἐκ τοῦ σύνεγγυος δὲ δοχεγήρος διδόος ἀδινα- μῆς ἀντοτάσσοντος ἡ Κρήτη κατὰ τοὺς μαύρους χρόνους τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ ἰδού η ἐκπομπά νά ἐκπομπά τὸν διάρκειον πατριωτισμού του, τὸν ἔρωταρμὸν του καὶ τὴν ἀετοθύσιαν. Υπῆρχαν τότε λίξεται ἑκατονταετούς στενο- γόντων του καὶ ὡς τοιούτου προστίθησαν δύοτες ἀδημάτικές ἀντρεσίοις. Εὔρεται τέλος τὴν εἰδόμενον τῶν ἐρωταρμῶν τοῦ συνεδρίου καὶ ἔσπερται νά ἐνοχάζῃ μᾶλος τῆς Κυβερνήσεως πάσσων προσποτεύεται πρὸς ἀξύνους τῆς Επικαιδεύ- σεως καὶ τῶν ἑκατονταετούς.

Ἐπίστος θερμῶν χαροπέτων πρὸς τοὺς ἑκατονταετούς καὶ διὰ πορτόν θέμα- τος τοῦ Συνεδρίου.

Ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον Εισαγεῖν δὲ Γενικὸς Ἐπικαιδεύσης Ληπτοκῆς Ἐκ- παιδεύσεως; Β' Περιφερείας Πειραιῶς κ. Μ. Μιχαλόπουλος, δὲ δεκτὸς ἔμμερτησεν ἢν ἀρχῆ τοὺς συνεδρίους. Θαλάσσην ἐν συνεχείᾳ ἵναντον τοῦ παιδεμάτουμάτος καὶ ἐπρότενεν δίκαιη φύσησαν διασκόληρον τοῦ κόσμου. Ἐπίσης ἐπρότενεν νά διευθυνθῆ νύφησαν τοῦ Συνεδρίου χαρεπιστρούς πρὸς τὸν ἔθνο- μος πρὸς στρατόν, δὲ δεκτὸς δάλος τῶν καταφθαμάτων τοῦ Ἰησοφάτης τὴν ἀλε- θείαν τῆς χρόνου. Τέλος ἐπρότενεν δύος μετὰ τὸ πέρας τοῦ Συνεδρίου οἱ ἐπιθεωρηταὶ μεταρρύντες ἐν σόματα εἰς τὸ μνημόνιον τοῦ Ἀγρύστου Στρατιώτου καὶ κατεύθυνον στέρεαν εἰς μνήμην τῶν περόνων.

Ἐν σόματος μὲ τὴν δργήσιον τῶν μαθητικῶν συναστίων ἰετόνων τὴν ἀνάγ- κην συμμετοχῆς περιουσιώντων μαθητῶν εἰς αὐτό,

Οσοι διφοροὶ τὰς μαθητικὰς κατασκηνώσεις εἴπεν, δητὲ πρότεινε νά ληρηθῇ πρότονοι διὰ τὴν ἐκλογὴν καταλάβειν ὀργαγήτων καὶ ἐπρότενεν δίκαιης αἱ πλα- καὶ κατασκηνώσεις τοῦ "Ὑπουργείου Προσονίου" ὑπαρχόντων εἰς τὸ "Ὑπουργείον Παιδείας".

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δὲ Πρόδρομος τοῦ Συνεδρίου καὶ Σύσκεψη; ἀνέγνωσε τηλεγράφημα τοῦ Σολλήνος διπλωτῶν Ἀργοΐδος, οἱ δοῦλοι χωρεῖσθαι τὸ Συνέδριον καὶ εὐχούσται εἰδόθωσιν τὴν ἰργασίαν του.

Κ. ΜΟΥΤΟΥΔΗΣ, Καθηγητὴς τῆς Ὑγιεινῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου.

Κέφαλα Σύνταξης,

Θὰ ἐπειδόμενος ἐν τέλοις τῆς τόσον ἑπταυγοῦς ἑνταῦθι συγχετεύσεως οὐς νῦ ἐπειδόμενος τὴν προσοχὴν σὺς λαῖς τῆς σημασίας, τὴν δούλων ἀποδέλλει ἡ Ὑγιεινὴ εἰς τὴν κατάλληλον παραπολεῖσθαι τῶν ὑγρῶν μαθητρῶν.

Πρότερον δὲ Ὑγιεινὴν νῦ ἐντελεσθεῖσῃ περιστέρεος διὰ τὴν ζῶντα καὶ νῦ πούσον νῦ δούλωντα μόνον διὰ τὸν θάνατον, εἰς τὴν δραματικὴν ταύτης ἀποστολήν. Πρότερον νῦ καταστὴ θετοῦντα εἰς τὴν ἀπόδοσίν της, ήστος δὲ ἀποβλέψη εἰς τὴν ἑνταῦθαν τὸν μάτουν, τὸ δούλον ἐκ κλερονομούστος εἰνοῦ προσωπεύσαντα μὲν κατὰ στοιχεῖαν ἀπὸ τὸ παραποτής, διανοτητῆς καὶ φυσικῆς ἀπόφεως, διπέτε νῦ διπλώσιον δρέπεια μέλλει τῆς .καταστήσεως.

Δέν θα εἰσέλθῃ μερίσμας εἰς περιφερείας. Προσπατέλλος δημος νῦ μοὶ ἐπιτροπὴν νῦ τοισί, διὰ τὸ παραγωγὴν πρέπει νῦ γίνεται περιστέρεος βαθόντος ἀπὸ δη. εἰναὶ σίμερον, διὰ νῦ δυνηθῆντος νῦ ἑπταύγειον πλεονεκτερον τὸ καθήκον του εἰς τὴν συγκεντρωνόμην πεταπολεμήν ποιετείαν μος. Πρέπει νῦ γνωρίζη, δη δύναται νῦ συντελεῖσθαι εἰς τὴν ἀποποτελέσιν ἀνάπτυξιν καὶ διεύθουσιν ἴνες καλοῦ φέρουν, διὰ δὲν δύναται νῦ δημοτηγράφην πολλήστερον φέρουν.

Εἰς λαός δὲν δύναται κατὰ δύνασθαι νῦ αὐξάνει τὴν παραγαγήν του εἰς δημονοκατάλληλα δὲν αντέρειν διέλλειται εἰς ἐμπορευοντα, καλλιτεχνικο, τεχνικο καὶ δραματικὴν Εγγα.

Νομίζεμεν, διὰ δη παραποτηρούμενην ἀργοματωσινόν δημεύεται εἰς κακὸν σύστημα ἐκπαθεύσεως καὶ εἰς κακὴν ποιότηταν τὸν ἐκκαθεύσειν. Τούτο δὲν είναι ἀλήθευς. Τὸ κύριον αἴτιον πρέπει νῦ ἀναζητηθῆναι μᾶλλον. Ἐνδεικνύεται καὶ δη πεταπολεμήμενος εἰς πληρωματούμην τῆς προσθέσεως, ηγέρησθαι καὶ παθήσαι τὴν ἀπόδημενον διάδημον τῶν ποιέτων εἰς τὰ γεννέα, διπέτε νῦ ὑψηστοτες μεγάλη πίεσης μᾶλλον ἀνατίναν (τὸ κλερονομούστος), μὴ καταλλήλων διὰ διανοτητῆς μέροφουν καὶ τοῦτο συντελεῖ ὑπερ τὸν συνεχῶς νῦ καταπίπτει τὸ ἑπταύγειον τὸν διπόδε τὸν παραποτήτον. Διὰ τοῦτο δη καταστὴ πρέπει νῦ δρεψῆ δον τὸ δυνατόν ἔγκριστον εἰς τὰ κατόπινα σχολεῖα καὶ εἰς τὰς κατωτέρας τάξεας. Πρέπει τοῦτο δὲν χρειάζεται φίλην πεταποτήμοις τοῦ ὑψηστημένου παιδιαγωγικοῦ συντάξιος πρὸς γυγκεῖσον ἀποστέλλεσθαι.

Πάντα τοῦτα είναι στενῶς συνδεδέμενα μὲν τὴν εδαφισμένην καὶ τὴν προ- αγωγήν τοῦ δέμου.

Ἡ σημερινὴ κατάστασις συντελεῖ εἰς ἀνείδετα τοῦ ἐπιδιωκομένου συνοπο. Οἱ μὲν δύναταις πρέπειν πρὸς μεγαλύτεραν ἀπόδοσιν τῶν διπών τὸν δημάρχειν

τον ἐπιτελεσθεῖσαν δρεῖσαν. Οἱ δικαιοί παρεποδίζεται συστηματικά εἰς τὴν πρόσοδον του καὶ τὴν ἐγκαρπὸν ἀπόδοσιν των εἰς παραγωγικὴ Εγγα.

Τοῦτο ἐπιφέρει δη δέν διαταραχὴν τῆς ὑγείας τῶν προτών καὶ διασπλευσιν τῆς νοητικῆς των ἡγεμονίας. Οὕτοια καθίστανται εὐκρέις ἀντικειμενικοὶ σταγέων ὡς δικαιούμενοι διὰ τῆς ὑψηστημένης κοινωνίας καὶ ἀποτελεῖσθαι τὸ κυριότερον διάλογο τοῦ προτεταγμένου τῶν ὑμεδαδῶν, ἐξ οὗ διανηγχούνται καὶ οἱ ἔχοντες τῆς Πατριόδος ἀντιόδον τούς περιστερούς των δικαιοδοσίων. Ἐπιφέρει δη δέν διέρου τὴν πίεσην τῶν δικαιούντων καὶ τὴν ἀπογοητεύσιν καὶ τὸν προστρέψαντα τούτων διάλογον τῶν δικαιούμενων καὶ τὴν παραγωγήν τῶν ισανδρῶν.

Κατὰ ταῦτα, πρέπει νῦ ἀποβλέψαμεν εἰς μεταφράσματον τῶν παιδιαγωγῶν συντάξιων, ώστε νῦ ἐπειταγμέναντα αἴτιοντας ἡ καταλλήλως ἐπιλογὴ βάσεις τῶν διροτεμάνων εἰς πληρωματούχοτας δικαιούντων καὶ η ἀργανία καὶ διαδοπάσιόν την στρεψεῖται πρόφρατη εἰς τὸν καταλλήλων ἐκπαγγελματικούν προσαντελλούντων καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν δικαιούντων. Αἱ πολιτείαι σύμφερον είναι κατὰ μέρος μέρος δικαιούμενων καὶ τὰ ἀρρωδούμενα δικαιητικά καὶ οἰκονομικά μέρα παρεποδίζεται τὴν πρόσοδον καὶ προηγαγήν τῶν πεταποτημένων μη ἄρτια πλεονεκτούμενα σταχεῖα.

Ἡ προσογκή τῆς θεοτοκτονίας ἐπανυγχάνεται διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν καταλλήλων μεθόδων κατὰ τὴν παιδικήν καὶ ίδιη σχολικήν περιόδον πρὸς συμπατέλλην καὶ διανοτητικήν ἐνίσχυσην, ως καὶ πρὸς φυσικήν τόπων τῶν μετητην.

Ἴδοι τὸν ταῦτα, λαρή δὲν ἀπέδεινον νῦ συστήμα δικαιούτων τὴν προσογκήν. Χρόνος ἐργασίας; Εἰς τοῦτον πρέπει νῦ ὑπολογίζεται οὐ μόνον δη ἀργανία τῶν σχολείων, διὰλλο καὶ δη προσεποτήμενη κάποιος, κατὰ τὴν πεταποτήν εἰς τὸ σχολεῖον λόγῳ πατούσαντα καὶ οἱ κατ' οἰστον ἡ ἀλλογοῦ πρὸς τῶν παθητῶν ἐπειταγμένην αἰδούσαντας ἐργασίαν. Πέντε μόροι καθ' εἰδέσθαι μέχρι 8-12 %, είναι δη ἐπειταγμένων δρούν ἀπὸ ὑγρανής ἀπόστησης διὰ πολλούν διεσπασμάτων τῆς διαγνωστικῆς θύλης. Αἱ διαγνωστικήν δρούν πρέπει νῦ είναι διεύθουσα διεσπασμάτων; καὶ νῦ διερεύεται εἰς τὴν διπών δικαιούμενων τὸν διεσπασμόν εἰκαστέοντας καὶ τὰς διερεύεται πρόστιμα πρὸς δραματικήν, διπέτε νῦ διεντυγχάνεται τὸν τοῦ πρόστιμουν.

Πουντώς πρέπει νῦ κατασθίλεται δικαιούτων μερίσμα διὰ τὴν οικαπατικήν διαγνωσήν καὶ τὰς δη γένει συμπατέλλης, διὰλλο τὰς καταλλήλων πρωταρχικῶν διανοτητικῶν διαδικασμάτων. Μερικάν τοῦ νῦ νομίζεμεν, δη δύναταις συντάξητα καθ' δέν δοντον είναι δικαιοδοσίων, δη δην πρόστιμον διεσπασμῶν εἰκαστέοντας τὸν πεταποτημένον πατετέλλην.

Πρέπει νῦ ἀπόδοσις δικαιούτων μέραν εἰς τὰς γραφηγράφων; διαναπόστησης πρὸς διάλογον διενέπεται τοῦ καθηκόντων καὶ τὰς δη καταλλήλων πρωταρχικῶν διανοτητικῶν διαδικασμάτων. Εἰς τοῦ πρόστιμον πρέπει νῦ διενέπεται τὸν πεταποτημένον πατετέλλην.

Τὸ απόδε δὲν πρέπει νῦ διενέπεται εἰς συμπατέλλην καὶ διανοτητικήν ὑπερ-

κόποισεν καὶ πάντοτε πρέπει νῦν ἔχουμεν οὐδὲ διδούστωσις δυναμί-
κότητος καὶ πλοδοτιμότητά του. "Ἄς μή λεγομένην, διτὶ οὐδεὶς χωρίς θά-
σιν εἶναι τόσον δινόντος, μάτι τὰ ζευγγάνη τὸν πόλον του εἰς τὸ δρυτόν.

Τηρείται πάρα πλέονταν την μνώση μπορεῖται ή κατά διεργάσιμον της σχολιατρικής διπλωσίας. «Ο σχολίατρος κατέθεται διμητριάδος ήν συνεφαριστεί πετά που παραδογόνον θα διηγηθεί νά φέρεται ωδόνταρον που ποιον του είναι την έκταξην του σχολιατρικού που καθιέρωσε, πάντα νά καταποτήσει πλεονεκτήσεις. Ή μηδένα είν της γένος θα καθιέρωσε την έγκαση εις τε τούς διδακτορικούς και τούς μηχανήτρους. Αμερίταρος πρέπει νά παρεκκαλουμένος συστηματικά και νά μη διπλωματικά την εκδήλωσην του ποιον φυτορέπτων, θυσία πολλής είναι άργη διάδοτη πλοκαποτεστιθή ή έργα.

Πρέπει τα διατάξιμα αι κατασκευάσεις, εν συνδυασμῷ πρὸς τὰ μαθητικά συστήματα, αἱ ὁποῖαι μνήσκουν εἰς τὸ "Υπονομότον Παιδεῖας" καὶ νῦ ἐπιτελεῖται ἡ καλλιτέχνικὴ πρόσθια τῆς ἑκτηρίσιας σωματικῆς ἀγορῆς.

Ἐπιθυμοῦ τέλος νῦν τονίσω δῆτα ἐπιδίλλεται μεγάλωτά παντοφρεσία μεταξὺ τῆς σρούπατσακῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν λαζανῶν ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ δῆ τοῦ Ὑπανταγγείου Ὑπαντῆς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ, Γεν. Έπαθιαρχης Μίστης Εκπαιδεύσεως.

Ως "Επιθεωρητής καὶ ἱγο τῆς Πρωτευοσῆς θεωρὸν ὑποχρέουσίν μου νὰ προστρέψωμεν τὸν ἀπενθύνεται ὅπο τοῦ-ενδιδόμενον ποτε κ. Μηχανοποίων χρηστεῖσιν καὶ δὲ" ὑπὸ τῷ χρηστεῖσι διαντας τοὺς λατογράφους τῆς Ἑπανα-
δείνειας τῶν παρηγόρων αὐτοῦ καὶ ίδεις τῶν δικτύων παρηγόρων, οἵτινες ἐξήισαν τῆς παρθένους τοῦ Κάιδουν μαρτιών ποτοῦ παρεστάντων τῶν
παρεμβολίων πλεύθερων κατὰ τὴν διεκπελλούντα περιοδόν, τοῦ "Ἐθνος", ἣν
τὴν διατάξαντα μίλια Επαρχούμενα.

Συγχαίρω τούς δικαιοδόμους δημάρχους της πρώτης ήμέρας του Συνεδρίου διά την άριστη και χαροποιητική, μετ' αὐτῶν διενεργητεύθησαν τά διάβολα τῆς εἰσαγγελίας των, ξεκαθάρισταν ταῦτα μόλις πάλιν πλευρά. Αλοήη είναι μάζα στην εγνωμονίας μας οι δημάρχοι διά την άποψην τους για την προστασία την προστασίαν της νεότητας και τως δεδουλώντος μας, την διαφανείαν από αίσχον προσδιοίκουν τα δικαιώματα των

Δέργη της Μπαντάκης τους τόνους πεμπτών άλιτ πάσης κλευρός, δὲν έχω να φάεις διποτογιάδικο είτε μήτε δύο μόνον ομηρείων, ήπι της υγείας τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ και έπι της έκλωνης τῶν μετεγχόντων εἰς τὰς μαθητικὰς κατοικηγό-
ντας λαζαρέων.

Διότι την έγιναν τού τοδιδακτικού προσωπικού δύνανται μεταβοτέρως να μη δέχουμενοι φυσική διεμάρτυρίας. Η σημεική τομοθεσία είναι τελερέα και απλούστεσσος. Έτσι διαπιστώντας μόνην χάλον τον δύνανται δέχεται να θυωνέψῃ εἰς τόν διεπιπλέοντα διδάσκαλο. Μόνον διαπιστώντας δύνανται μόνην διεπιπλέοντα.

και τὰ μαθηδοτήτων συγχρόνως πλέον τῶν οὐκ μεγάλων, ἵνα μὲν οἱ ὄλλοι ὑπάλληλοι πραγματέλλονται διαθενούντες ἐπὶ τόσον μέγινος, δοιαίνουν τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας των.

Αρέσκει τελικά άντεκποντον το λύτρωμα της προδοθέφων, την όποιαν δένεται ων εἴησε κι μάρτος το Κρότωνας. Εάν δημάσωμεν την νοοσομαχική προσβάλλουμε, την δημόνων επενέψουμε κατά τα τελευταία έτη, την δε δεσμήνων και διευσηγής είτε το γονοκαρδιον, δὲν εἴησε καμμιαν βρίσκεται, δώτε αι διατάξεις θέτοντας υπό ασφαλήν θηραμάτων την καμφέσσων τον δέσμον. Ή
Ηδεσάργανα νομοθεταί είναι μάκροι φαλανθρωποτέρων μόνον δάν τούς εγνωτικούς διδασκαλίαν, ίδοις όπων 1942 και ξηράς, διάλα και πάλι ενθι αιτη γρηγορίου φαλανθρωπού μάκρας των απαργάντων οι δικαιοτητής φυτωτών, οιδεμάν πρόνοιαν λαρπάντες πάντα την λέγονταν κλεστόν φυτωτών ποι κινητούντων την πάσσοντα την αντιπανθρώπη. Τούς δυνταχεις αντον; Ανθρώπους ποις υπορρογεινά να λεγάντουν, ινθι είναι βέβαιον δια και διλγόνων δάκρυα λαργά
δια των ξενούντων. Και συνθηκί διανυλαγμάνων πάντα τοπούντων τραγουδών πρακτόσοντον ή Υγειονομική Επιτροπή η μαργαρίτη θέωνται εις τούς ξεροτες κλεστούν φυτωτών, νη συντοχή διων εις τὸν Επιτροπήρων διως παρορμον την τόνων μεγεθή δυνοντούντων τούς οίραν μι δικαιούμενόν θέωνται.

Είναι διαρρήστης ή έκπαντευτική γονοθεσία νά διασφρύμασθε κατά τρόπον διερμηνευτών πρός την διάλογον των άλλους ένταλψίους, έν τῷ μεταξύ δύος πρέπει νά καθοδησθεῖ χρόνος διευθευτής και διαρρήνης δ' ὅλων τοις μὲν διαλογοῖς ὅμης έκπαντευτικούς λεπτομεργούς.

Θά θέλουν νά προσθέσουν δύο ή λιγότερα άκοπά διά τη μαθητικάς έξοχίας. Βεβαιώσια σε αυτηθίσταντες έργοιν διπλωμάτων εύκολων εύκρατών οικιστών και ιδινής άνογυης. Δεν απέρινε νά έργουνταν, διότι είναι ανυπόλογος οι κίνδυνοι της καλλί τερψιμότητας και συγχρόνως μετεπούσης μηπούσιοντης τερψιμότητας. Αλλα τούτο ή ζωή της κατασκηνώσεως πρέπει νά είναι καλλί τερψιμότητας μέχρι των τελευταίων λεπτομερεών και νά έπιμελεστά μηγκύνει. Διατηρήσεις δεν είναι κατάλληλα πόντες σε διάδοσηκα διά τη κατασκηνωτικών Εργασιών.

Επί καρδιάς οφέλει την ιστοστού πολύτερο, θηριώδη και διαθέτοντας μέγιστης λεπτομέρειας. Αντού συνεχίζουμενα με την ιδιότητα συναδέλφων των υπόλοιπους βαθύτερος τό πρόγραμμα της διασκεδαλών των τροφίμων του πατά τών χόρων και τάς περισσότερος. Είμαστε έναντιοι της διασκεδαλών και προπομπώντας τεκνοποιημένους διαγράμματα υγρήσης ή σταθερών των διανυσματικού προγράμματος. Είμαστε έστις έναντιοι των θεωρητικών δεδομένων.

Πρότοντος πρέπει νά δημιουργηθή αίσθησα τάξεως, παιδικώς και εθνικώς. Νά γίνει προσόντων αυτούτην την βασικώνα μηδενικότερος τον ένδειξοντας τις εξής διάβασης έχοντας αντικείμενο, τον έκδηλούμενον οντικόν τους εξ αποτέλεσμαν των έπιπλων και σκενών, είς βλασφημίας και βιαιολογίας είς βρούση περί την καταλήξη της καλύτερης θέσης, περί των διαφορών των υπολογίων ποσοτής, είς διάπολων αποτελεσμάτων και είς κανονική προσεγγίση.

Τὰ πρῶτα βίβλια πρὸς τὴν τάξιν είναι ἡ προστάθμη τῆς διακοσμήσεως τοῦ χώρου, τῆς γυμνής διεύθετσεως, τῆς καλῆς συμπεραφορᾶς; κατὰ τὸ φαγητόν, τὸν ὕπνον καὶ τὴν λοιπὴν διαβίσουσιν.

Είναι μάλιστας ή προσωπία ποικίλης ειδικότητος καθηγητών πρός πρα-
κτικήν και επονεματική πληροφόρησην και διαπρότευκτην τῶν μαθητῶν (συλλογι-
κῶν, ένεπομόν, διευκόλυτῶν), διαχειρίζεται δημοσία είναι ο γνωρισταί διά τὰς ἐν
μέτροι ποιδίαις καὶ οι φίλοι.

Μέτρον ἀπαραιτητον διμοίς είναι ή δημωυργόν βαθμοθήκης βαθύσιον τερ-
νών, ὁπελίμων καὶ μὴ διπλούντων ἑτάμετρον διμοντικήν πορειαθέσιον.

Με καλούς διευκόλυνθες δρόμους μέσω της γενικής οδύσσεως που έχουνται έλευθερών στην χρησιμότητή των κακών κατά την καλύτερη διατάξη τρόφων μανιλάρων των διεπαγγελμάτων δραστηριότητας, θα διαπιστωθῇ πατοσινηρωτική ζωή και θυμός: Ελληρικό ψυχετήρος, δημού θύ δινεκτατερζεύσαντα τοῦ ίδνους τὰ θίανταν καὶ εἰ πλοῦ, πάκοι πολλοῖς ἡγετοῦντο ποτέ κατὰ τὰς διευκόλυτες τῶν διακανθίσθντων τὴν ικανοτήταν προσδοκοῦσσε.

ГЕОРГ-ЕММАНУИЛ-ДИК-ДЕМІАНСКАЙ М. "Експеримент. ІА: Пісні про нас".

Οι κ. Ελευθεροί μάτεύσαντες πλήρως τα δέσματα τα μόνηγμάντα είτε την υγιεινή καταστάση του πιστού και διδακτού και ωλέασμάντα τη ληπτή μέση της προς προστασίαν τούτης, οι δέ μετ' αὐτών λεῖψαντες τὸν λόγον ἐξηγήσανταν δια τοῦτο μεταβολήτα τὸν θυγῆ τοῦ ποτὶ διατηρεύεντον τούτους και κατ' αἰδοίουσθιν δια προστασίαν ἀνάγκη νὰ διασφαλίσουν τὸ Συνέδριον. Οὗτος ήταν μόνος έχων τὴν γνώμην, οὐδὲ δύνανται σημαντικάτατα διὰ τὴν προστασίαν τῆς δρᾶ εὐηγέρησην τηναγκής καταστάσεως διδακτού και διδακτούμενων, τὰ οὖντα διέγραψαν μέν, ἀλλὰ δὲν ιστεύεσθαι διον δύει. Ταῦτα είναν : 1) "Η ουραγής καταλήψης ή ψυχαλός σχολίου περιβλήτων", ήτοι σχολάρια πάτρων, εὐηγέρησαν και εχελώκησαν. 2) "Η λειψανία εἰς πραθμῶν και πειθάτη τοῦ διδακτικοῦ προσωποῦ".

Είναι δημόσιοβοήτης ο ήδη γεγοντός Επίδημους εἰς τὴν ἡμέτερην φυσικήν ἐπίλεξην τοῦ πυλώδος τοῦ καταλλήλου καὶ ὑγρεύοντος διάκτεντος, τοῦδε ἀθροίσμονος καὶ τοῦ αρχαιολογικοῦ κήρυξ. Υπὸ τὰς προϋποθέσεις τούτους η ποιεῖσθαι τῶν νέων τουτελέσται κατά πάντα ἐποφελές διὰ τὴν σωματικήν καὶ πνευματικήν τοῦ πουντελέσται ποταπά.

Αρχοντας τουαμήτη είναι ή σημαντικού του σχολακού περιβιβλούντος, έπειστυντα να στραγγίζει μάρκιστος ή προστάτη διών χάλων πρός των αποκοντούντων, ης δημογεράκης θυλωτού και κατεύθυντος σχολακού περιβιβλούντος δύον δέν ωδηγεῖ, έπειστυντανών μία οι μόνον την άνωσή του Σεντ Υπουργείου, έπειστε εις των τοπούντων διαδέσθη, ήτι τίνων δυνατών δύο οι σημαρέας δυστολώνες περιστώσεως, άλλα εις την συναντελεψή της Κεντρούς, διαρραγίζοντες απόντη ήτι ή πολιορκούσαν την πλαράνη Ιερουσαλήμ να υποβούνθησαν λόγω ής Φοντες, προσφρόντες κατα Έβροντος δύναται, κατη την δημόπειρα των διαδικτυούμενων μνημαγότ.

Πάνωσαν τούς συναδέλφους τῶν Βορείων Ἐπισκόπων τῆς Πατριόδος ἡμῶν ἢ να διαγράφονται μὲν τὰ ὑπόστητα πρόσωπα τῆς ποντικής Εἰλίας διαδικτύων, δεδουλώνται μὲν ταῦθα κατέστρεψαν οἱ Γερμανούχοι παῖδες οἱ εἰλιανῶντος καρδιουντοστομάτων. Καὶ θὲν πάραποτε τὸ θύλαξσεν αὐτὸν φυνόμενον μόνον εἰς τὸ Ἐπαγγελμα ταύτας. Καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Τιβέλλην ἡ αὐτὴ σχέδιον κατέστη παρονόμετρεν.

"Οθεν παρελλήλιας πρὸς τὴν πορεχουμένην ἡ παρεσχεθεομάνην εἰκοτομήν ἀφογήν περὶ τοῦ Σοῦ Ὑπονομείου, ἡ δύσις σημειωτέον δέον νὰ είναι γενναία, ενώ ανάγκη νὰ ζητήσουμεν τὴν συνδρομὴν τῆς Κοινωνίας, ητος και θὰ μᾶς παρασχεθῇ αντιμετώπισμός.

Παραδείγματα δεστο ή πρό τινων θερόν γενομένης θεμελίωσης τού γηραιωσικού διακεκριμένου στην Σάρδηνα «Ολύμπια». Ότι ένα γηραιωσικός διέπει την συνέλευση 130 δικτυών, δημιουργεί εδώ εποχήν και αύτης μετατρέπει τό το σκοπιανό τούτο έργου της θεμελίωσης, «Ηδή έποιος λαϊκής ή αυλαϊκής δύναμης χιλ. διαλλογών ωστό τον ήν «Αριστούρη διαρροήν, ήλεκτεται δή η συγκέντρωσης και άλλων σημαντικών δυνατοτήτων ποσού, ώστε το έργον νά προσχωρεί». Ας μι θεωρηθῇ ότι έπειταν η θέση, δοθεί ή ξειλί τερψιδών είναι εθερος; και έπειτα σέναντος μια τουατή δύναμην νά τελεοφορεί. «Επιτρέπεται μον νά έπειται εις τήν δημόσιη μον ταύτην, τήν δύναμην στρεβλώ και εις τή γεγονός τής διαπεριστάσιον τού νεοδημοκράτη διδακτηρίου ήν τή πυροποιειδή πάλια τών Καλαβρίων, οδόντων; διδακτηρίου ή θεμελίωσης ήλεγε κατά τό 1940. Ο έχειταιν ήν τή μαρτυρική ταύτη πάλι τής θυσίας τού αίματος γηραιωσικής συνήρεσης το Πανελλήνιον και συνεπέτρεψαν ήδη σε έκαντον πεντεύτην αιτιοπώματα εις δημοτεύθη και ή γενναία δύναμη τού Σοβ «Υπουργείων και ούτο έπηγρασιάθ ήν μάνγρες ποτ διδακτηρίου. «Έπειρον μάρτυρες συντελεστών τής πρωτοποιίας τής δημοκρατίας και διδακτηρίου είναι, μέντον και διωτέρω, ήν πάρεται διδακτηρίου προσωπικού. Έναν έπιμέλεται ή πλήρεσσος τήν κενών σχολαρχητών θύσεων, ήν θρησκείας ήν μεντεντής τή Σχολ. «Υγείας κ. Στεφανίου, κατ» δηλώσαν άνδρινης έπιμέλεται και ή πλήρεσσος τήν πολιτών πολιτών

λέν κανόνι θέστων εἰς διδακτικὸν προσωπικόν. Τί δύναται νῦ πρέπει δι' ἀρχῆς
ὅταν ἔλλειφε διδακτόντων συνωθεῖνται αἱδέν τῶν ἔκατον καὶ συγνότειτο αἱδέν
τῶν ἔκατον τριδύντων μαθητῶν ἐν αἰδούσῃ μακροπολεῖ εἰς χρεωποτάτην καὶ
πολλάκις ὑπνωτικήν; Ἐκεὶ ή μάκρον εἶναι συνηθεστάτη, ἡ δὲ καταστολὴ ταῦ
τῆς δυναρεστάτη; Ως εἶναι διαρετερός καὶ ή απλέχωσις τῶν στρατιωτικῶν
μαντίνων δὲ ἀξιωματικῶν καὶ ή τοποθέτης ὑπαλλήλων εἰς διαφόρους ὑπηρε-
σίας καὶ ὑφίσταται, οἵσας εἶναι διαρετερός καὶ ή πλοιώσις τῶν ἐκπατευ-
κόντων ὑφράτων δὲ διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν
διατηρεῖ ἐν Πάτραις διὰ τὰς ἀνδράκους τῶν ἐκεὶ ὑπηρεσίων τοῦ τρεῖς οἰκονο-
μικῶν ἐκπατευτάς, ἐπειδὴ δὲ ἐπαναστήσι καὶ τὰς ἄνδρες ταῦτας διὰ τῶν
ἀποτελεσμάτων ἐπαλλάξανται. Ἔδει δὲ εἶναι δυνατὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν
να πληρωθεῖν τὰ κενά εἰ τῷ διεπανεύσει, τοπάλιστον δὲ γίνεται τόσον στοιχειο-
δεῖ, τινα οὕτω τὰ ἀρχέλαια δικοπήσονται ἀνάλογον προσωπικόν.

Κατὰ ταῦτα συνήγειται τὸ πόρισμα, διτὶ ή προστασίᾳ τῆς ὑγείας μαθητῶν
καὶ διδασκαλίων, ἣντας είναι καὶ προϋπόθεση, τῆς κατά τοὺς τεθέντας ὅποι τοῦ
ἔξοχοτερον τοῦ Υπουργοῦ σκοπούς παπλένεται τὸν νόον, κυρίως δὲ διατραπε-
ζίας διὰ τοῦ κατεπάλιον καὶ ὑγρανοῦ σχολικοῦ περιβάλλοντος καὶ διὰ τῆς πλη-
ρότερης τῶν κανόνων εἰς διδακτικὸν προσωπικόν. Η καλύτερη δὲ ἀντι-
ρροία, τίνι δύοπαν ἔργουν να προσφέρουν εἰς τὰ κεφαλαιόδη ταῦτα ἡγεμότητα,
είναι νά ἐργασθῶνται ἀνενότες, διτά ταῦτα νά καταστῶνται ὑπεροχές καὶ
καθάροις διών, διπότε μαρτλᾶς θά δυνατεῖη ή καλύτερά αὔξον.

ΔΗΜ. Α. ΤΕΡΡΙΜΠΑΣ. Γεν. Ἐπικήρυξης Μέρους Ἐκπατευτικοῦ Ι Πειραιείας.

Κύριος Ὑπουργός, Κέραια Σύνεδρο,

Όμαδὸν πρὸς συνεδέσμους μαρκρᾶς ἐκπατευτικῆς πείρας καὶ λόγῳ τῆς
θέσης οὓς δογματικὴς πολιτικής πορφύρων καὶ πεποθέσης, διτὶ τὸ γένος ἔχεται
μελετήσει διοι αἰτοτελῆς, ή εἰς περιοδικά ἔργουν κατὰ καιρούς δημοσιευθῆ περὶ
τῶν μαθητικῶν συνεπειῶν καὶ ἔργων, τὸ δὲ παρηρολογθεῖται μετὰ τῆς προ-
σπρονότητος προσοχῆς καὶ ἀνδαλεύοντος τὰς χρεωνάς σχετικάς μὲν ἀπερστα-
ταμένας εἰσηγήσεις καὶ τὰς σημερινής ὅμιλος, θεωρῶ περιτόν νά προσθέσιν
τι επὶ τὰς θεωρητικῆς ἀπόψεων τῶν δυνατῶν θεωρῶν, διτά διν προσθέσιν θά
είναι ἁπαντούμενος.

Εδρόκαιον δημος ἀναγκαῖον τὴν ἀνικόνωταν τὴν ἕξης παρατηρήσεων, τὰς
δύοπαν ἔκαμα καὶ τὸν γνωμόν, τὰς δύοπαν ἔμφραστον κατὰ τὴν λειτουργίαν
τῶν συστητῶν καὶ ἔργων εἰς τὰ Γυμνάσια τῆς πειραιείας μον (Μεσσηνίας),

I

Τὰ κατὰ τόπους κέντρου διενεργοῦν παρεμβάλλονταν οὐτὶ πάντοτε δεδικιολο-
γημένα προσωπικά εἰς τὴν ταχυτέρων προσθήσην τῶν προφίμων. Αἱ σχετι-

κοὶ διαταγαὶ περὶ ἐπαναπλετουργίας τῶν καθ' ἔκστατος ἦτος φθάνοντεν δργά-
κοι δικτύων ἐπιγύρωνται καὶ δραγματόθεσμα, σύστη νῦ μὲν κατεύθυτα δυνατῆ
ἡ ἔναρξης τούτων ἐγκυρώσεις, ὅλη ἡ οἵη κατονικής, ἀν ἡγρῆδις ή δέκα ή δύο
δημοπροσελον προφίμων εἰδόντων τῶν εἰς τοῦ διευθέρων ἐμπορίου.

Ἄνωντα πάση διένει, δικαὶοι αἱ σχετικαὶ διαταγαὶ καὶ ή προσθήσης τῶν τρο-
φίμων ἔχει συντελεσθῆ πρὸ τῆς ἔναρξης τῶν μαθημάτων καὶ διτὶ κατὰ τὸν τε-
λευταῖον μήνα τὸν θερινὸν διακοπόν, σύστη νά συγχρονίζεται μαρτύρων δι-
ηναρξά, τῶν τα μαθημάτων καὶ τῶν συστειών.

Ἐπιστρέψει δ τρόπος τῆς παραδόσεως τῶν προφίμων όποι τῶν Κάντρων διατο-
μῶν πρέπει διά τὰς ἐκπράξιας νά διελεύσηται καὶ τὰς ἀπαλλαγὴν πολλῆς περι-
τῆς ή πολλοῖς γραφοπλάσταις.

Ἡ δημότας διαφοροπλάστη παραλαβὴ προφίμων όποι τῶν Γερμανοίων ἀπό
τάς Ἐπιστροφές Συστοίτων τῶν σχολείων τῆς Σταυρείαδος Ἐκπλανέστως μελλόντων διεπεργίας είναι ἀπό μαρτύρων, ως δημαρχογόνος διαχειριστικῶν προ-
ηγμάτων, διπότε καὶ δημόσιων.

Ἐπιστρέψει δ διαφοροπλάστη παραλαβὴ προφίμων εἰς τὴν ὕδραν τῆς
ἐκπλανέστηρος διαθέτειν, διότι ἐν ἐννυντινή περιπτώσει ταῦτα τὰ τρόφε-
μα δὲ λαμπρώντανται μὲν κόμπτα πάντα τοῦ παραθητικοῦ κέντρου εἰς τὴν
ἀποθήκην τῆς Ἐπιστροφῆς, μὲν ἕνδεικα διαθέτειν, μὲν ἕνδεικα πλατύτητος, μὲν
μασθίων πλαθητηρῶν καὶ διαγενέστων καὶ διλλας συνηφεῖς διαπάντα, δεδομέ-
νον διά τὰ πρόσωπα ταῦτα δέν διά ἔργουν νά είναι ἀπεκτενεύσιον, δοσέντων
λαμπρώντανται, ἵνα μη ὅπτο διά τὰς διατηροπλάστηρος τῶν πτήζουμεν τὰ ἔκδρο-
γοντα πολλὰ κενά εἰς τὸ διεπατικόν προσωπικὸν τῶν σχολείων μας.

Ἡ δέπ πεπόνθησα σπουδῶν εἰς εἰδίθησταρεν πριμή θά ἐπειγόμετο λόγοντεο
διεποδή εἰς τὴν ἔργων τῶν ἔκατον Γυμνασίου διεργάσθων παραποτάθησην ταῦτος,
παιδομένης εἰς χαρηποτέραν παγή καὶ εἰς καϊντέραν πούτητα τῆς ἐν τῇ ὕδρᾳ
τῆς Ἐπιστροφῆς παιδομένης Πιθανῶν οἱ αὗτοι λόγοι νά διεργάσθων καὶ διά διλλας
παρεπεμπέσι, διότι, διό την γνώμην, διά ἔργουν νά δερθησθανταί εἰσιν παραποτάθησην αἱ δρό-
γοι, τὰ προσημένουτα δια πιεστικῆς δημοπρασίας πάντα τὰς θέσεις των καὶ
τὴν σπαρίδα καὶ τὰ καροβόλια καὶ πάν διλλα εἴδος ἀναγκωνόν μεταξύ.

Ἡ δημαρχογόνη παθήσην εἰς τὴν ὕδραν τῆς Ἐπιστροφῆς πρὸς τοὺς μᾶλλον
θά διεργάσθων καὶ τὴν προσθήσην τῶν προφίμων, διότι δὲ φάντα μέρα τοῦδε
παρεπεμπέσι διά εθέλεις διά τὸ διοπθητικούν κέντρον, ηδη διά μετασύ-
ργων ταῦτα εἰς τὴν ἀποθήκην τῆς Ἐπιστροφῆς καὶ μετά ταῦτα ἔκεινται δια παραποτάθησην
πάντα τῶν σχολείων, τοῦδε διά την προσθήσην τῶν σχολείων, τοῦδε διά μεταπτίδας μαρτον προ-

τέρητη.

Ο περισσωτός διά πρὸς τὴν παρατηρήσην τῶν ἀρχῶν εἰς σχέμα δημόσιων
πρέπει ἀποτέλεσμα; νά δημήτρη, διότι οἱ μαρτσούλοι τῶν καρποπόλεων καὶ τῶν γούρων

ἀρρενώτας τὰ ἀποδεχθεῖσα τὴν ἔργον τοῦτον διὰ ποικίλους τεχνηκούς λόγους, δε-
δημοτογνωμένους ἐν πολλεῖς.

“Η διάκριση του αριστού φυσήματος δεύ το σχολείο της περιφέρειας μου, θέντη και άλλων, δεύ θα ξαπλωτεύεται πάνω τα πάντα της 30^η Αυγούστου, δεύτερη λόγω των θερμών χλιδών που μαρτυρούν διάφορα μέρη της χώρας πάνω πάνω. Κατά την έκπληξη των κακώνων, όση είναι γνωστή, οι επιζητήσεις διεπιβατών παραπέμπουν τα δερμάτινα γονόφυλα. Απόλυτα δημιουργικά τό δέρματα γυργίδων μάντηντος. Επενδύουν πρόσθιες και ή απλησθή μείσεις του δραματικού των λαϊκών ποντικών της νότιας Μαύρης.

11

Όπερα πόσις τάς μεθυτικάς έξοχίας ήταν την γνώσην, όπι θύ διαρρέει καὶ γένουν-
ται κατά Επιτροπάς Μεθυτικῶν Συστήμων κεντροπομπέας καὶ διοικητοῦ.

Ταυτας χρονιησιμους οι θεραπειανοι αποδεικνυονται παντοποιητικοι, και την ιατρικην επιστημονα των φυσικων ιατρικων θεραπειων, διατηρησιμοι είναι, μεταξυ αυτων, η γραψων και οι επιστημονικοι παντοποιητοι, ειδης δεν η επιστημονικη παντοποιητικη είναι ταυτογονη συγκαπονησιαν, μετην οποιων ταυτογονια είναι τα σπουδαιων με μέρος την επιστημονια, καθη' οποιαν και οις λόγοι δεν επιτελεσται ή εν ειδη αιδονος πανεπιστημιον, αποφοιτησιαν και επιδιδασκαλιαν των. Ποικιλοι λόρδοι αντριγονοι ησαν της ολορυθμης της παντοποιητικης συγκαπονησιαν, γραψωνοι και πολιτικον. Ελλειποι, γοτσοι, παραχρηματιστικοι μεταξη μετηνοι και επιστημονικοι λεπτονγυρην της μέρους και σπουδαιων επιστημονιαν μαρσιν την Μαζιδα θετυπωνιας των σκοπων των πειθαρχων παντοποιητων.

Αλλαγμένης κατεύθυνσίδις δέοντα νά φύλαξην παιδιά έτι μόντον εἰς τὰς ίδρους την "Επιτροπήν Μαθητικῶν Συνομοθύνων κατοκοφνηταί, ἵνα ὑγένετο εἰς τὴν περιφέρειαν ποιον καὶ εἴς ἄλλους τους, ἀλλά οὐκ εἰς άλλους, εἰς δυνατούς, τῶν χαρίσματος τῆς περιφέρειας, ή τε εἴδους ποιῶν αποθέσεις τοῖς τοιούτοις ονταίς".

Ο λεγομένων πονού, έτι τα παιδιά των γαρίσων δεν έγουν ανάγκην τῆς καταπολέμησης των, δύον ζεινα τούς θεούς μήντος σχεδὸν τὸν τὸ θεατῶν, δὲν εὐτελεῖς διατάξεως, δύον δέ μέγιστον ἐλαύνεις τῶν Δα τὴν Ήσυχίαν παιδών φένται νῦν καὶ οὐδὲν πρὸς τόπουν τούς σώματάς των διε τὰ τεῖχη περιβόλου θευτές καὶ μᾶλις τὸ διεθνέστερον πεποντές.

“Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ κατηγορίᾳ ἡδη περιλαμβάνονται πολλὰ πεπλά τῶν φωρίων, ἀλλ ἢ μὲν ταχασθόντα, τὰ δοτὰ ξένοις ἀντίγραφά μάλον τονιστών τους κατατελλόντων φωρίων. Πλέον δὲ τούτοις θα μπορέσουμε και τὸ δίκονον περιβολεύοντον τῶν παιδίων τὴν χρούσον διὰ τὸν μπλεπούντον τὸν μὲν τὴν κατευθυνότητα θέντη, διὸ τὴν διάσων δίλλον τὸ εὗκτὸν τὸν ὑφάλειόν της τὴν φρούσην καὶ δίλλο μορφωτόν τουτόν γνήσιο ταῦτα πεντεντό.

Καθ' ἡμίς δέπερ εκκεντού σχεδίων θά πέρπεται τὰ αντεγγόνη κατὰ τοὺς μῆνας Ἱουλίου καὶ Αὔγουστου μέρον τὴν τοῦ Σοῦντ τὸν ἐν Φιλαδέλφειᾳ.

μαρτυρείας των ήτη τη βάση προγράμματος, ρυθμωτήσαμένων ήν ταύτικές τουματικές ύπο τῶν δημόσior πρὸς τόπο ήν τοῦ 'Υπουργεῖον Πατείος; καὶ μάτια Μεταφερίαν παρεκκιλίσεων δὲ' αὐτῷ δημιύρων τῶν ταυτών επιδέδω.

Τό διπλίδρον τούτο σχολέσον, τό τοπίο ίδιον θεωρίας, πρέπει να είναι περιγραμμένο, όπου την δοθεί και πλειστον της λέξεως έννοια και έν συμφοραφία και διαλογός πρὸς τὴν ἡλικίαν τῶν ανθρώπων σχολέσον.

Κατ' αὐτὸν τὸν πρότον τὸ σημεῖον πληρίσθων δικτυωσόμεναι εἰς τὸν προσφρούμον τον καὶ ἡ οἰκουμένη τὸ περιβόλαιον μὲν μεγάλεσσαν μήδεν καὶ πεπτών, διὰτοῦ τὸ πλέον ἢ ἔργον ἴνθισμούσαν δῶλ τὴν ἔνταξιν τῶν παντῶν διογκόν, διὰ τὴν ἀστικὴν διατίθεται ἀστικόν ἐπικατέστηται ἀστικόν ἐπικατέστηται ἀστικόν.

Τό ποιότητον δραστική νέον βαρύ φρεγτίον διὰ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς καὶ ιδιώτηρ τῶν πολιτῶν εὔθυνον, ποὺ δημοσονεύει ἢ ὀπίσιμος διαδικτὺς Γερμ.

* Η έκπροστοις τῶν Ιανωθεντιοῦ μὲν τὰς θεραπεύτικὰς φρεγίδας δέ-
ντις νά γίνεται Πλούτος πάντας, εἰδὼς τὸν πονηρόντα καὶ τὸν πονηρόντα.

Και τότε πάλι μείνας ότι είναι σφραγίδη μανούσης από, άλλη πορ-
τά δια την οποίαν έτσι και ένα μαρτυρικό μήνυμα να θυμούνται ή
δέ την θεραπεία μας διανύουν, δους και μη ξεχωρίστε ποτένα και
η θυματική, διαδοσή το λαογένειο, δ. «Ελλής δεδουλώντας είναι πάντοτε πρό-
στα και δή μάχες αγνοείσθαι».

Τά τοῦ διπτελογίου τῶν ἔτι κατασκηνώσει ζῶντων μεθηρῶν τῶν Γυμνών εἰδον δύο ἑταροῦς αλλήν τοῦ δρόμου, δοτις ἡς διεπίστασα θὰ ἐφέπει γὰρ αργεῖται εἰς δικλιδούς πορφύτην.

11

Καὶ πάτερ μὲν τοῦτο τὸ δυστέρω τίποτε δύνεται ἀφορᾶ τὰ συνείδητα καὶ τὰ αποτελενόδεις τῶν μεθυστῶν, φε σύμβολον γάγκρας καὶ λαζαρισμῶν.

Εδρικού μηριού διαμονήσιν, έτσι δυνατότερη γέγοντα να πάρουν. Εδρικού μηριού διαμονήσιν, έτσι δυνατότερη γέγοντα να πάρουν.

Τέ Υπουργείον Παιδείας ήδηλών τούς καταπληκτέρους και ειδικοτέρους τούτο, διότι τούδε ἐς ἀποσχολήθη μὲ τὸ σωμάριν τούτο σχολαῖν πλέον πρό-
βατον, δημοσιούν καὶ τὴν πεζῶν πάτερν ἡμῶν, δικον ἀναγκαῖαν ηδεῖν
ποιεῖται.

“Η μή ἐκ τῶν προτέρων λῆψες μέτρων συντηρήσεως σχολακῶν θεωρεῖν ἐν ὅπεριδόντι, είχεν ὡς ἐπανολούθημα τὴν μάχοτουν τῶν θεωρῶν τούτων γέ-
ραισσον εἰς βάρος τῶν σταυροδόντων τοῦ σταύρου.

Οι θεοι τῶν εγκλαδῶν συσσίτιον καὶ κατεπειγόντων δὲ εἶναι μάθε-

ας προφετούς, ὃς λέγεται θὰ μαστιχέστε, ὅπο τοὺς σημερινούς λόρους, δεσμού καὶ

διν δ. κ. "Υποψηγός τῆς Παιδείας, διατεθεντής τῆς Σχολακής "Υγρανής καὶ οἱ Ιερωδευτικοὶ πατέτενσιν εἰς τὴν ἀξίαν τους καὶ μερανδρά διὰ τὴν διατίθεσιν των.

Είναι μάγιστρη δύο γοροθετικής άδονι για φαγητοφορική ή άλλα των και για ξεσφαλιστών εις πόρο των δειπνών πρός τακτικήν λειτουργίαν των.

"Η αἰσχητική τῶν μάλιστα στοιχείων δρομεών τῇ συμπατεῖο καὶ τῶν σχολαικῶν δρυμῶν, ή αἰσχητική τοῦ πασούν τῆς Ἑρεσίας εἰσοφεῖς; τῶν μαθητῶν υπὸ τοῦ σχολαικοῦ ταυτείου, ἡ προσθέμενή εἰς τὰ πρόβληματα τακτικά ἔδοι τῶν σχολαικῶν ταυτεών καὶ ίδιον δρόμον ὑπὲρ μαθητικῶν στοιχείων καὶ κατε-
σκριψίων ίσως διευκολύνῃ θερετικά; εἰς τὴν παγίσιον λέγεται τὸ μάλιστα τῶν δε-
μάτων τούτων."

Και ίσων ήν δοχῇ θεττάρισμαν μὲν θίνας μαζ; θέλκας δυνάμεις, μὲν θληκνών
διδούλων τὴν παροχὴν τοῦ κρατοῦ σφρίμετος, βροθετόν και σὸν τῷ χρόνῳ
δυνάμεις νὰ κρατθοῦν διὰ τὴν παροχὴν θίνας λιτοῦ μεταμφατοῦ φυγητοῦ
εἰς τὰ πετρά, ὥρα και πανόντοι Επέληξαν.

"Εγο τένι γνώμην, διτ και ἀπό τούδε οι "Ελλήνες" ἐκπαίδευτοι, λάν δὲν ἔστεμποντο ἀπό διδασκάνες περιοριστικής διατύπως, θά διρλοτιμοδόντο, υπό την ἄμφιαν δικτύωσαν μας, νά θαυματουργήσουν και ἐν τῷ πελῷ τούτῳ τῆς διαθρηστικής των δράσεως.

Ἐσ' εὐεργέτης ἐποιεῖς τὴν παρεκκλησίαν πρὸς τὸ Σῶν Ὑπαρχόντων μᾶς νῦν παρεκκλησίαν ἀλλού κατ' ἄλιγον τὴν πρωτεκκλησίαν τοῦ ἑκατοντάρχου μὲν ταύτην τοῦ εἶδος ἔγινεσται. Αἳ παντὶ ἡ ἀποταγῆς επούλῳ πρότερε—ἰκανὸν διάβολον ἀποτελεῖθαι διὰ τούτην ἡ ἐκείνη τὴν ἐνέργειαν, πάσα τοῦ ὀποίου ἡ πρωτο- βουλία τοῦ θελεῖ ἀποδοῦνα περισσότερα, ἃς ἡ πάτη μὲν πειθεῖ περὶ αἰθροῦ,

Οι έκπαιδευτικοί θεωρούνται πάντα δύο τύπους καθηγητών: της ιδέας προτεραιότητάς των, δύο είναι είναι φαλάκρα καθι τίμω λογάριτα, δύον τυγχάνουν της ιμποστάσης των προστατεύοντας τους, περι τού δύον με πειθή ή δύο και πάλι δύο ήταν έκπαιδευτικοί μου πάτερα.

ΕΥΑΓΓ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Γενική Έπιθεωρητής Στοιχειώδους Εκπαιδεύσεως

Αι επεργήσας των κ. κ. Εισηγητῶν ἀπέβατο ἐκπρέπεται. Διὰ τοῦτο καὶ
ἰέργον καταπονήσους τῶν Συνεδρίων, περιεργάζεται νά θίλο στηρίξει τανά, ἐπει τῶν
ἀπόνων ει κ. κ. Εισηγηταὶ καὶ ει δημάρτηται δὲν ἔκαρον μηδέν, ήτοι :

1) Μέρος του πατριωτικού νόμου των Κέντρων Μαζ. «Αντεπίθεσης»
ν' αναλύεται διά «Ελλήν. Εθνικός Σταυρός», μετα το οποίο θα συνεργασταί δέοντα νά
είναι στοντού είς το ζήτημα της θυγατρικής πολιτικής δηλαδή, διότι φροντεύει
είς ανθρώπινους λογαριαίους την παροχή λατρευτής περιβάλλοντος είς έπαργχανε
κέρτα και η σημαντικότερη περιφέρεια περιφέρεια περιφέρεια.

πούμενος καὶ υπὸ ξένων τοιούτων πολλά δύναται νὰ εσφρόγε εἰς τὸν τομόν
οὗτον.

2) "Η έπανουσικρήστης και ή δέκτης τού δεκτίνων δράστες της Μακεδονίκης Ιαπωνοβίζας ιμπούλεταν ως γίγαντες της Β'. Ε' Διάδοχος και διοικητός συμμαρτυριώδης έπεισε την Ημπούλεταν. Η μεταβολή θάλασσας διένυσε μάρτιν προφίλι και λατρευτής -θεοποιημένης πρεσβύτερους, διάλογοι με ιδιωτικούς και οικογενειακούς. Η μετά τον Ύπατηρ, Κοκονινής Προσωπού νεαρούγοιο της Μακ. Ιαπωνοβίζας δύναται ως θεατρικός ή νέαρχος των τουτίων άνεγκων των γυναικών και άνυπόστατων αποδινών.

3) Η ἐπαρχίου περιόδους περὶ τῆς Ἑλλ. Φθιν., διὰ τοῦτο λατούμιον καὶ καὶ δὲ ἡ Ἑλλ. ἀμάρα τὸν χώρ. καὶ νὰ μεγαλούσῃ τὰ φυτὰ ἔργον αἱ Ἀγροτεῖαι καὶ κατένονται. Οὐ Ἑλλ. καὶ δὲ Ἑλληνών δὲν τρέφονται μαλές αἱ θεραπεῖαι τὰς εἰς τὰν διδύκειαν τὰν εἰς τὰ πρός τοῦτο ἀνάγκαια, διότι ή Ἑλλ. Λαογένεια δὲν γνωρίζει τὴν ἡλιανή καὶ σημαντικὴν τῆς Διατροφῆς τῆς ανθρώπινης ζωῆς, οἵτινα ταῦτα μὲν τὸ πονοῦν τὴν τηλεοράσεων τοῦ ποιῶντο. Ἐπιβεβλετοῦνται δὲν διαρκέστερης τῆς Ἑλλ. οἰκονομία,

4) Αι Πιμπονάλιες αι έπει την πίεσην της θυτικής άνδρας ήδην θέτουσι. Διά
ην διάσπορων και διαδιπλών των πιεστών ήσαν τον ιδιαίτερον τον άγνωστον βα-
σιρρόπτην, ηνεργητών όποι των ολοκαύτων καραντινοποιευμάτων, πι-
στούματος και αι δεσμώι έπειρον ικανοποιητικά άποτελέσματα χάρις και εις
ην θεραπευγήν ανοίγη τη Βασιλείας Φρεδερίκης πρότειν μι κατερργόδυ-
νον μόνον να διατηρηθούν, διλλ και να πολλαπλασιαθεί έπει τών
Εθνικών Οργανωσειών διά την προστασιν και προβάλψιν μπορεωθέν-
των πιεστών ή τρομένων σκληρότερα διο τά πλήγματα της θυτικόδους αθ-
έτησα.

5) Μακοντας απλή πεπεριφύσην είς τὸν τομέα τῶν Μαθητῶν Συνεπὶ αἴ Εὔχοριν, ὑποτάσσουνται ἀκόμα παρεστάσεων νῦν γίνονται· Αὐτὸς τεγμένος δηγανών τῶν Μ. Σ. σύμβασιν καθάριον εἰς τὸ στόδιον τῶν προσδρομίοντος· Εἰδίτησι εἰναὶ τὰ σύγιλλα σπάζειν οὐδαμόν εἰδέστως· μηρυγών καὶ πισθήνη· Εἰς τὰ πλεῖστα σπάζειν ή παροπλήν καὶ παρέθνει τοι Μ. Σ. γενικάντες ἐκ τοῦ προχρήσιον καὶ στὸ πόδι ἡσι μαστίσιον οὐ μόνον τῆς καθαύτης πλο-
τοπολεμούντος τοι Μ. Σ., διλλα καὶ οἰσαδηπότης μορφωτικῆς ἐπιδρομῶν εἰς τὴν
αγάνθην τῶν αστακῶν·

6) Ἐπὶ περιπτώσεων ἀπεγειρομένων διδακτηρίων τὰ διατίθεται ὑπόγειον
αἱ τὴν χρηματοδότην του ὁς αἰθούσης Ἱεροτάφου, βαυγείσιν καὶ ἀποθή-
της καταλλήλως διασκευαζόμενου τοῦ ὑπογείου ή ἐμπικογείου χόρου.

7) Τό αὐτὸ δένεται να γίνει και ίσι διδακτηρίων και μέρων εἰς τοκοθεσίας
ηλικούσσας της προπονήσεις καταλληλότερος χώραν μονίμων έγκαταστάσεων
αποθηκαν ξερού.

8) Ἀντὶ τοῦ παρέχομενού σταθδόφορου πλίντερον, ἀλλὰ καὶ εἰκόπτο-
ρον διὸ τὰ πιθανά πρόγευμα διοτελεῖ ἡ παρασκευὴ κρέας ἐκ γόλακτος
καὶ κόρνῳ φάδιον, παρέχομενον καθ' ἔκστατην ἡ μέραντ καρ' ἤματόν ἐτικα-

λογή μετά τον ρωτήσατος ήταν γιαλίκετο και σπαζδοφέρουν. Έποιησε ή πυροτή
προγεύματος (μόντι σπαζδοφόρου), δύναται νά δινικαστασθῇ διὰ φέτας δέ-
τον μεταμελάδης.

9) Τέλος ως προς τὴν μεταφοράν τῶν τροφίμων Μ. εἰς ἀπόρους Ἐφρα-
Μ. Σ. καὶ λίγον εἶναι νά γίνεται συνδέσμως συμμεταφορῆς τούτων μετά τῶν
τροφίμων τῶν γεννιῶν διανομοῦν πλημνοῖο. Και ἀκίνη ή Ἐφρας τοῦ σταφι-
δοφόρου δύναται νά γίνεται εἰς καπασιόλες μὲν φούρους καὶ ή ἐκείδεν μετα-
φορᾶ έργημένου σταφιδοφόρου εἰς τὰ πλήσιαν καμένα χωρία δικού αἱ τοπικαὶ
συνήδηκα δὲν παρέχουν δυνατότερες παρασκευῆς του ἔλλειψα φούρων. Ταῦτα
εἰκείσαντα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Στοιχ. Ἐπικειμένων τῆς 1^η Περιφερείας.

Ἡ πατέστωσις τῆς γενεῖς διδασκαλῶν καὶ μαθητῶν μας, Ἰδεύσασθε δὲ
ἴκεντον, οἱ δόκιμοι προσόντος ἀπὸ περιοχῆς διαμαντίσθενσιν σκληρῶς ἀπὸ τῆς
θεομαρίαν τῆς καυτῆς καὶ τῆς ἀντορᾶς, ἀπετέθη λεπτομερῶς μὲν φονή παλ-
λούρην διὰ τῶν πόνων καὶ τῆς συγκόντην ἀπὸ τούς διαφέρετες πατέστωμαν,
οἱ δόκιμοι ἀντέλουν νά μᾶς τὴν περιφέρειαν.

Ἐίναι ὄλλας τὸ τόπον γνωστὸν εἰς δύον μας δὲν τὰς καυτημένες ἔπι-
στηνεις μας εἰς τὰ σχολεῖα τὸ δόρυν τὸν πολεῖον αὐτῶν τὰ δόκιμα ἐπίλημαν
δινοκυρηγόνως αἱ δύναμεις τοῦ διάδοχου, αἱ ἔξαρτουσθεντος κατὰ τῆς Πατρίδος;
μας, τὸν παιδεῖν μὲν τοῖς ταλαιπωρήμασιν ἀπὸ τὰς στρεψίες καὶ τὸν ἀκοστι-
τισμὸν διφρασμοῖς ἀργυρωμάτως καὶ τὴν ἐμερικατοποτίαν κατὰ τὴν στιγμα-
τοράν, μὲν τὰ σκυθισμάτα πρόσωπα, τὰ δόκιμα σανίνες φανεῖται τὸ χαρόγελον, καὶ
τὴν πρόσορον εἰσαρθρόντα, τὴν διευθύνσαντα πρὸς τὴν μαρκήν ἡμάντων τῶν,
τὸν παιδεῖν μὲν τὴν νοεράτην διεπειρωθεῖσαν, ή δοκίμα τὸ καθηστῷ δινέσαιν δὲν
πινεματικήν αἰτογεγράπτερουν καὶ στιγματικήν ἔργωσαν.

“Οἰοι ἔπειτα διντιλαριβόνεμα, οὐτι είναι τούσον ἀπεικατηκή ή ανίγκη τῆς
ευαρτικής τοντούσις καὶ τῆς φυγῆς πειρανόληγῆς τῶν παιδανῶν αὐτῶν, δύνεται
νά ὅληρη νά διφερόσθων μὰ τὴν ἀπεικατηκήν αὐτῆς, διάλογον τὸ περιθύσιον
ἐνεργητικότερον καὶ φροντίδων, τὸ δοκίμον μᾶς δύνεται ή μέρμαν διὰ τὴν μόρ-
φωσιν τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ χαρακτήρος του, τῆς διπλᾶς ἄλλας τε ἀποτελε-
θειλασίας προσκεφτέσθων.

Τὸ ζητεῖται, τὸ δοκίμον μὲν διποιούειται κατὰ τὰς στηζήσεις μας αὐτές, ἔγ-
κεντην εἰς τὰ καυτημένα τῶν καταλλήλωτών μέρων, διὰ τῶν δύοτον θὲ-
λητύζουμεν τὴν ἀποτελεσμήν τῆς φυγῆς καὶ τὴν πόντουσην τῆς σωματικῆς ἔπει-
ταν τῶν παιδιῶν αὐτῶν, διὰ τὴν ἀνθίσην εἰδὼν εἰς τὰ διάλυμα πρόσωπαν τοῦ τό-
γχαλο καὶ ή χαρά, ή τόσον διχορείτης διὰ τὴν φυγήν των γενεῶν.

Οἱ ἀξιότεροι κ. Αιτευθυντὲς τῆς Σχολ. Ὑγιανῆς, οἱ δόκιμοι μὲ τὴν στιγμα-

φοταποιον τοῦ σεβαστοῦ ὑπουρογον μας, ἀπερρόπτει διῆγα τον τὴν ἐνεργητικότερην
διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ὑπεραγῆς καταστάσεως διδασκαλίαν καὶ μαθητῶν, διέγρα-
φεν εἰς τὴν ἐμερικατοπότην εἰσῆγγον τον τὰ μέτρα, τὰ ἐνδικνύσαντα πρὸς
τὸν σκοπὸν τοῦτον.

“Ἐγοντες ήντι τὰ δεδομένα τῆς πραγματικότητος, οὓς παρουσιεῖται
αὕτη εἰς τὴν Βόρειον Ἐλλάδα τοῦδε μεταστοι, θὰ παραπρόσθωμεν ἐν σχέσει πρὸς
τὰ μέτρα ταῦτα τὰ ἔλης:

1) Ἡ συνεγραφοι παλαιωγάνην καὶ ποιητάρων διὰ τὴν ἀποτελεσματικο-
τάσθων ὡργάνωσιν τοῦ ἔργου τῆς θεραπείας τῶν γυνῶν καὶ τῶν συμάτων τῶν
μαθητῶν είναι διμερεσθήτως; πολέμως καὶ ἔργοι ἔργοι ἔργων;

“Ἡ συνεγραφοι ἐν τούτῃς αὕτη εἰς τὴν πραγματικότητον είναι ἀνέφατος
διὰ τὰς ἀπορίας τῆς Β. Ἐλλάδα, δύον σχολιατρικῶν ὑπηρεσίων εἰς τὰς Ἐπαρ-
χίας αὐτῶν δὲν διστίστωσαν. Εἰς δέλπισμον τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας καὶ Θρά-
κης μὲν 15 περιφερείας, ἐπινοεστῶν Στοχεύσθων καὶ 2 Μέσης Ἐπικατε-
σθετος δὲν όπωρει σύντομον εἶται σχολιατρός.

‘Ἄλλα καὶ οἱ ἀλλοὶ λαοὶ, πρὸς τὸν θεατὴν λατρὸν ἐμπορουμένουν, είναι
σπάνια. Καυτημόντες εἰς τὴν δίλην Ἐλλάδα κατὰ τὴν περίοδον τῆς Βουλγαρ-
ικῆς καυτοῦ, δὲν ἐπινοεῖται πάνω εἰς τὰ περιπτέοντα διὰ τὰς δύοτον ἔργων
διαρροῆς οἱ δέλπισμον διαπερνάντες παρασέμονται εἰς τὰς δύοτον γυνῶν νά ξεσιν.
οὔτε τὴν διάθεσιν, οὔτε τὸν χρόνον νά διστολθῶσι ουθερών μὲ τηνήματο σχόλ-
ηματικήν περιεργάσθων εἰς διδασκαλίας καὶ μαθητῶν.

Ἐλύν ανάγκη, δηλ. μόνον νά συμπληρωθεῖσιν αἱ δύοτε τὸ σχολιατρῶν
τοῦδε μεταστοι εἰς τὰς μεγαλεπατρικὰς πόλεις, ἀλλὰ καὶ νά δραγονοῦνται τὸ ἔργον των
κατὰ τούστον τρόπων, οὗτοι πλέον τοῦ προϊκετοῦ πάτον, εἰς τὸν διπλὸν συνή-
θος περιορίσθων, νά περάσουν καὶ πραγματικὴν θεραπεύτην καὶ φαρμακευ-
τικὴν περιεργάσθων εἰς διδασκαλίας καὶ μαθητῶν.

Μὲ τὰς ὑπερεσίας τῶν Υπεροχημάτων Κέντρων ἐπιβιβλεῖται μεταίοις ή
συνεγραφοι, διὰ τὸ δύο τούστον παρακειμένωνταν νά διατητανόμεθα εἰς τὰς δικ-
τελίους αὐτῶν, εἰς τὰς δύοτον ἔπειτα παρομετέστητα Ελλας προσωπικον, διὰ τὴν
βελτίωσιν τῆς γενεῖς καταστάσεων τῶν διδασκαλίαν καὶ μαθητῶν.

Εἰς τὴν θεοτοκίνην θύρων Κέντρον Μαθητικῆς ‘Αντιλήφτες καὶ ἀπλού-
τισθη χάρε εἰς τὴν φονείδα τοῦ Ὑπεροχημάτων μετρονήστα καὶ δργα-
δίζεις ἔπειτα παρατημένων, ή πραγματικὴ λεπτομερία τον δύος δὲν κατέτηται εἰστὶ δε-
νυτη, δοῦτο τὸ Γενικὸν Λογοτεάτων δὲν ἔγραψεν τὰς προβίλεπομάνες τοι προσωποκο, εἰς
Νόμου πατούσας διὰ τὴν διάλογον τοῦ ἐπιστημονικοῦ τοῦ προσωποκο, εἰς
πινεματικήν κατὰ τὴν δύοτον κατά τὰς ἔπειτας διακονικότητας 500 διδασκαλίαν είναι
διποιηθεῖσαν προσβεβλημάντα ἐκ τῆς φωματιστῶν καὶ δὲν κίνδυνος τῆς μο-
λύνσεων παρατημένων εἰς τὸν λόγον αὐτῶν διεστόν.

“Ἡ πατέστωσις αὕτη πρέπει νά θεωρηθῇ ἀπορέστηκας ἀπὸ τὸ συνέδριον
μο. Τὸ Γεν. Λογοτεάτων δὲν είναι διποτὸν νά παρεβεβλῆται διαρκεῖς τὴν ἀργ-
οτελείαν του, δύοτον πρόσωπαν νά περάσουν πλέον διὰ τὴν θεραπεύτην ἐπικα-
τελεστῶν ἀναγνῶν.

Μὲ τὸ τεράστιον ἡδύτην κίνδυνον καὶ τὴν δύοτον τὴν

δεσμών αντιλόπτων μάλι την έκπληξην της επουδαμότητος και ιερότητος τοῦ ξρυγού παρ και τὴν εὐθύνην μας δημόνων τοῦ Ἐδρους, πρέπει νὰ έκπληξημεν τὰ πανύ η ἔξαρτησις τῶν ἐπιλόγων της ζητημάτων τούς ζωηκής σημασίας διὰ τὴν διπλαγήν τοῦ ἐκπαθευτικοῦ ἔργου ἐκ παραγόντων λέγοντα πρός τὸ ἔργον τούτο.

Ἡ πρότασις δημος ἀναλέβεισι τὰ σχόλ. Ταμεῖο τὴν συντήρησαν τῶν Κέντρων Μαθητ. Ἀπτιλίηρος, διὰ τὴν ὄποιαν δὲν βέλεσμεν διοτι προβλέπεται καλύπτων, ἵνη δύος δ Νόμος περιλαμβάνει μεταξὺ τῶν ἔργων τῶν σχολ., ταυτίσαν και τὴν λήψην μέρων συντελούντων εἰς τὴν ὑγείαν τῶν μαθητῶν, μόνον ὡς προσωπικὴν ἔκπληξην τῆς καταστάσεως πρέπει νὰ γίνη δεκτή. "Ἐχουν ἀλλάζει τὰ τόπους ἀλλὰ σχολικὰς ἀνάγκης νὰ θεραπεύσουν τὰ Ταμεῖα αὐτά, εἰς τὰ δόμα τοῦ Κορίτου ἥρη μεταβοῦσσοι ίδιοις του χρησιμεύεις ἔνταντι τῆς Ἐκπαθεύσεως, χωρὶς τὰ προκοποτήτην μὲ παγίους και οδησσιστικοὺς πάρους, οἱ δύοις νὰ ἔταπερταισι εἰς αὐτά νὰ μάνταπερταινούνται εἰς τὰς ἔνταρσεως αὐτάς. Τὸ σημεῖον δημος αὐτὸν πρέπει νὰ μποτελέσῃ μπτικέμενον εἴσοδοτέρῳς ἔκπληξε.

2) Συναρκὲς πρὸς τὴν αλήρησιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν πρέπει νὰ θεωρηθῇ και ἡ πατέρησης δύος εἴρη ἐπὶ τὰς τὴν λέντην τον καὶ τὸ ἀλλὰ ἕτερον τὸν σωτηρίαν τὴν ἔγκυτην τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀντεργατῶν τῶν σχολείων, τὸ δόποιον τόπουν στενῶς σχετίζεται πρὸς τὴν καθαρότητα και τὴν ὑγείαν τατάστους τῶν σχολείων.

Ἀποτελεῖ στρέμα διὰ τῶν σχολικῶν πολιτισμῶν μας ἡ παρέλθουσα τῆς λέσχης τοῦ Ιντριώτας αὐτῶν και διέλειψες ὑπερτερωῦν ἐπὶ τῶν σχολείων.

3) Ἡ σημασία τῶν μαθητικῶν συστατικῶν και τὰ Ιντριώτα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς ἀρχήσιους και λειτουργίας των, ἀνεκτόπληταν διεξόδικης.

Ἐπει τὸν ἔξιο σημεῖον μόνον νομίζουμεν, διὰ δυνάμεων νὰ προσθέσουμεν διάλυγας λέξεις.

Μὲ τὴν διεκτίνων τοῦ θεωροῦ ποντίου εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα και εἰς τὰ σημαντικῶν ποσοτῶν μαθητῶν, ἡ πορφῆρη τοῦ προϊόντος πορφῆματος μετὰ σποτεδοφόμου είναι και ἡ πλέον ἀνδεδεγμένη και ἡ μόνη πραγματοκίημος.

Εἶχε δημωρηγεῖν εἰς πολλοὺς ἀντικείμενος, διὸ οἱ μαθηταὶ ἀπροθίμεις και ὅπλα τὴν λέσχην τοῦ διαδασκάλου λαμβάνουσι, τὸ δόρυμα αὐτόν. Ἡ λειτουργία θεραπεύειν ἔστιλον εἰς Θεσσαλονίκην παρέσχε τὴν εὐχέρεων νὰ διαστοιθῇ, διει η ἀντίληψης αὐτῆς πρὸς πελατημένη διὰ τὴν λέσχην αὐτῆν τούλαχτον. "Ἄν καὶ ἔργομενται εἰς τὰς λέσχας τούτης μόνον γέλα παρεσκευασμάτων εἰς περιδόνων κατὰ τὴν λέσχην δὲν λειτουργοῦν τὰ αρχεῖα, ὁ ἀριθμός τῶν 1.500 μαθητῶν, τὴν διορεῖν γαλαποτόδοτην τῶν λεσκῶν ἔργον μπαλέψει αἱ Ἐπιτελεύταις; Στοχ. Εκπαθεύσεις, ὑπερεκαλύψθη.

Μεγαλύτερος μαρφόντων μανιμάλων μπατέλεστον ἡ δοκούλα. ἡ ἥπια παρετρηφή κατὰ τὴν εἰσπορείαν τῶν εἰσοδημάτων τῶν συστατικῶν.

Ἡ μάντησης τῆς καταβολῆς τῆς εἰσοδημάτως τατεῖς ὀδήλησης εἰς μερικὰς περιπτώσεις εἰς ἀπότομον τοῦ πορφῆματος και διὰ διάλυγας λέσχης ποντίου τοῦ διαδασκάλου, τὰ δεσμαί εἰχον ἀντράγην τοῦ πορφῆματος αὐτῶν, δὲν ἥδε-

νατο τοῦ δημος τὰ καταβολῶν τὴν εἰσοδημάτων αὐτήν είτε δι' ἀνέρεσαι, είτε διὰ θεοφραστῶν τῶν γονῶν των. Ὑπάρχει βεβαίως ἡ εὐχέρεια τῆς διαπρέπειας ἐν τῷ ποσοτοῦ μαθητῶν ἐν τῷ μέτρῳ τῆς καταβολῆς τῆς εἰσοδημάτως, ἡ ἱεραρχογένης αὐτῶν εἰς εὐρητήρων κλίμακα θὰ περιήγη τὰς Ἐφορείας εἰς ἀδημαρμάνων τὰ κατανόμων τὰ μπαράτητα τον Εὔολο, δι' διον τὸν πόλεων πό-

ρον διὸ δύον. Οἱ λεγόμενοι τοπικοὶ πόροι πατερίσθιμοιν και εἰς τὴν περιπέτειαν αὐτήν τελείως δύον, οἱ δὲ μεγάλοι πρὸς πάντας Δῆμοι ἡγεμόνων παντελές τῆς θετικοτάτην αὐτήν φρεγτίδα θηρίον τῶν πλάσμων δημοτῶν των.

Εἰναι ἀνάγκη λειτουργίαν τῶν εἰσερχομένων οἱ Οργανωταὶ τῆς τοπικῆς αὐτοτελείαςσεως τὰ κατέψυχων τοιδημάτων εἰς μέμνησιν ποσοτῶν τῶν δακανῶν αὐτῶν, διὰ νὰ μὲ διαρρέπεται ἡ λειτουργία τῶν συστατικῶν και πρὸς τὰ γενικά τον Εὔολο μπολεμιστικῶν εἰς τῶν πεντηροῦν εἰσοδημάτων τῶν συστατικῶν.

Τὸ Συνέδριον μας διὸ διενταν νὰ προβλέψῃ εἰς τὰς δημοδίους ὃς διεπιπτεῖ τὴν μάντησην αὐτῆς.

"Οσον διαφορὴ τὴν Ινιαρχίων τῆς λειτουργίας τῶν συστατικῶν πρὸς τὴν μᾶλλη λειτουργίαν τῶν σχολείων, πρέπει νὰ σημειωθοῦν τὰ δύο;

Εἶναι δημοπραθήσιτον, ὅτι ἀναμετοχὴ εἰς τὸ δύον τῆς παρικολονθήσεως και ἀποτελεῖ τῆς παραστατικῆς και δακανῶν τοῦ συστατικῶν τῆς ἐν πολατῶν ἡ ἔγκυτην παραστατικήν ποσοτῶν μὲν πομποῦν, διὰ τὸν λόγον αὐτῶν ἡ φορτὶς διὰ τὴν ἀπελέποντας τῆς παραστατικῆς και δακανῶν θὰ βαρύνῃ μπολεμιστικῶν σχεδὸν τῶν δεδάσκαλον και καὶ ἡ μανοδόποιον διάγνησην διὰ τοῦ τοῦ διετέκτονον τῆς ἐπὶ τῆς πλέον τοῦ σχολείου.

Διὰ τὰς συστατικῆς ἐν τούτων δραγμάδων και τῶν ασθετῶν και αὐθοτιθοῦν περιθωρίου τοῦ θρόνου και τοῦ εἰδούς τῆς πλαισοληψίας ἔκπλωτον διαδεκάλιον είναι περισσότερον τῶν χαροφόρων τῆς "Αν. Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἡ λειτουργία τούτων μάρτυρων προβλεπτική. Εἰς τὰς πραγματικάς αὐτῶν ἡ δραγμάδων και ἡ προτοσούλια ἔκπλωτον διαδεκάλιον και ἡ πιθεωτικῆς εἰναὶ ὁ μόνος παράγων, ἀπὸ τῶν ὄποιον διὰ ἔξαρτημα δύνην λειτουργήσην διὰ οἰνάνθην ποσῆρις διὸ παθητῶν τῶν μαθητῶν τοῦ συστατικῶν. "Ἄσ δεωρητή και ἡ πραγματικὸν τοῦτο γεγονός ὡς εἰς ἐπὶ πάντων λόγων διὰ τὴν ποτελεῖαν πλέοντας τῶν κανῶν θέσεων διαδεκάλιον και πρὸ πάντων τῶν περιφερειῶν, εἰς τὰς δημοτικὰς λαρβάδιν χρόνια ἐπινοιατερημός, εἰς τὰς δημοτικὰς και

ή άναγκή της λειτουργίας συστίσεων παραπομένης, ετοι περισσότερον έπειτακτική.
4.—Παρι τοῦ θεαμοῦ τῶν μαθητῶν κατασκηνώσεων δὲν θὰ είχε πολλά να προσθέσῃ τις, κατόπιν τῶν δεξιδικῶν ἐκτείνεται.

"Ανεψιοί οδηγοίς θυμωθείστε είναι δυνατόν να έσπευσθεί, δια τον πάντα τον λαμπρότατον όχι μανίκια δια την σοφατική, αλλά και δια την φυγήν ήγετών των πιλοτών, μηδ' αύτον τον σχετικόν εξισθετόν, είναι το διεπελευθερικότερον. Όσοι αυριούσιοντον εν τῇ λευκοτρέπον τὸν θεοὺν τούτον διοικούν ταν περιστερίων τῶν λαβῆντων εἰς τὰ αὐτούργα καταστρεψαντί ἡ εἰδὼν τὰ περὶ δάκρυν τοῦν μη περιλαμβανόντων τούς εἰς, πλοτούς καὶ Εγραιν Διοκλερούμενήν τὴν μορφωτικήν καὶ τοντυλήν τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ μαθητοῦ ἀδύσθατή τοις καταστρεψαντίς δινεῖ, τὴν συνέργειαν δι-
σχουμένην καὶ ἐν τῶν ἀνδράσι τοῖς ἔνθητούσι τοῖς ἔνθητούσι τοῖς μαθητοῖς
ταν τὰ ποινικάς δρεστάς τῆς τάξεως, τῆς παραδράξου, τοῦ ἀλλάζοντος βασιού,
τῆς συναθέσθετάς τῆς ἀποκατά καὶ κονκανής εὐθύνης, τῆς ἀλλαγούσας πρὸς
τὸν θεόν καὶ τῆς εὐθύνουμενος λατούσας πρὸς τὴν Πατρίδα, δοτὶς ἐγνώσθαν τὸν
τελείωματος ψυχοτροπευτικήν λαΐσθαιν, τὴν δοσιαν δοτεῖ ἵη τῶν δοκιμα-
σθέντων σχληρῶς ἀδένων δυνάτων τῆς τραγουδῆς τοῦ Ἐθνῶν τοῦ στρατηγοῦ
καὶ παλλάξοντος ἐν τῆς ἀβύντων κατακίς γοφεῖς καὶ λυπόργετος προβεβίλων
τῶν μαθητῶν καταπονήσουσαν, διν εἶναν δυνατῶν τῷ Ἑγχριματίδιον ταν
περὶ τῆς διεκτίκτυμαν ἀλίσαν τοῦ δεσμούν τούτον, δοτὶς μοντελεῖ μιαν τῶν θεο-
κτονίων κατατέμετον τῆς ἐπιπλεύσεως; Σάριν τῶν τέκνων τοῦ Ἐλεπιπτοῦ
λοιδ.

Περὶ τοῦ οὗ διὰ δύο θεούς τοῖς πάσῃς φύσεσιν παλαικῶν κατασκηνώσαν
δέονταν ων ὀπωρῷ εἰς τὴν δημόσιαν τοῦ Ὑπουργείου Περιθείαν οὐδείς γα-
ρ οὐκέτι πάστος συνέστησεν. Τοῦτο διεκδικεῖται μᾶλλον ταῦτα τρόπουν ἀνιπέ-
τονταν ἀμφισβήτησεν ἢ κατὰ τὴν τελευτὴν τιμῆσαι ἐργοσημῆτρον τοῦ θεοροῦ
τούτουν καὶ ἀπερρήφθησαν παντηγράφων διαμετέντειν τοὺς πάντας.

Θά θνητόματα νά αναφέρουν είλεστοι διότι συγχρεπούν περιστατικά της σχετικότητας. Η διερμητίστων περί της άνωστησής καρδιών παντοπεριβόλιν κατά τη διάρκεια των κατασκοπιών πολλοί τον διαρίψαν θάνατον ή Σαμαριτών, περί της στρατολογίας σπάζουν λεπτομέρων ολεσθήστε συνανθρώπους; Έπειροσμένοι; εθελόντες και λερωφές ή διατηρήσεις, παρά την αποφεύγεσθαι στην περιοχή; Επίσης πολλοί παρατηρούν κατά τη διατήνωση και λερωφήν των προσχρεπτών διηρέωσην και διαπολιτεύσης; την κατασκοπιών και περί πλειστον ίμιλον μάτελειν, διότι κράτησε μόνο μακροπολιτικό τούτο.

Δεν δυναμέται ίν τούτας νά μή μημνονεθωσαν την περίπτωση της καταικνώσεως πόλεων της Μακεδονίας, οντας εκπρών η ολονόμοις δημο-
τιστικότητας, εἰς την οποίαν οι μαρτυρίες παρέπειντο καθ' έδαστα προτον
(κατόπιν των ήδη φορετών μετανομώσεων), διά νά ιδουντονταν την δεξιότη-
τα περιγραφή της καταικνώσεως). Αντέλλεταιντας την δύναμη της

συνθήκας τωντού είναι δυνατόν να γίνη σοβαρός λόγος περὶ κατιασκηνώσεως,
έπειον καὶ θρησκευμάτων λειτουργούσας.

Εἰς τὰς λεπτομαργίες τῆς δραγματώσεως τῆς ζωῆς εἰς τὰς κατοικημένους δὲν προτίθεμαι νά ωπλισθείμω κατόπιν τῶν διεξοδοκῶν ἐκπιθέντων ὅπερ τοῦ κ. Ελευθερού.

Θεωροῦ μάντον σπουδών νύ τονίσα, διτ' αὐτὸν δὲν εἶναι δυνατόν τὸ προκειθεριόδημον εἰς θάνατον τῶν ἑπτάνων. Μὲ τὴν δοκεῖην ἐξέλιξις τῆς καταστήσεως ζεῦς καὶ τὴν μποκράτην καὶ αὐτὸν πάρον καὶ μὲ τὴν συγκατατικήν ἐκάστου προσεκθέντα, ἡ ζεῦς αὐτὴν θὰ βεβίωσθεν καὶ θὰ τελοποιήσῃ διαρροή, προσφροντιζόμενη καὶ εἰς τὰς ἐπιφανείας εἰς ἐκάστην περιοχήν συγένεις.

Τὸ γεγονός τοῦτο δὲν σημαίνει, ότι δὲν έκδροι πρόγραμμα. Δὲν πάρει
νύ νομῆι, διότι διὰ τοῦ πρόγραμμάτος τούτου δὲν καθοδίζονται απορρήσεις
διότι αἱ Ελλήνωντες τὴν ζωὴν εἰς τὰς καταστροφές μαζί και τῶν Ηλείων
λεπτομερεῖς απένταν. Τότε πρόγραμμα τοῦτο δέν νύ νομῆι ὡς ἐάν τις πει-
γαμμα, διεύτερος τοῦ μαζί. Ήταν καὶ ἡ ζωὴ τῶν καταστρωτῶν δὲν νά είναι
πλήρης και ὀλόκληρη.

Κατά την διατύπωση του προτεγμάτου τόντου θα λογδώνονται όπ-
δη πόλης μένιν αἱ διατίθεμαι περὶ λεπτογραφίας, πυρηνῶν
καὶ γαρεῖς τὴν πανδήπα καὶ ἀρχῆς οἱ υπορρεόντες καὶ οἱ περιφερόντες τοὺς
δύοις καὶ μόνιμορούσιν διαγνωστίαν συτελεῖσθαι καὶ ἐπιβεβαῖσθαι ἢ ἐν τῷ
αὐτῷ χρόνῳ δημιουργίᾳ ομηρίουσιν, συντεταῖσθαι καὶ συνεργάσθαι. Η πλανητοκοπία
ἡδὲ πλίου καὶ ἡ προτοβύνθιλα τῶν στελεχῶν καὶ ἡ ἑργαστηρία τῶν
νοτίων καὶ πλανητών διὰ τὴν ἐκδηλώσιον των τάλαντων πλάνων, πάντων οὐ
διαγένεται τὸ πρόγραμμα τόντο.

Τεραπούν τὰς ἵππους σημείους τούτους παρατηρήσας μου, αισθάνομαι τὴν ἀνάγκην νῦν τούτου, ηδη εἰναὶ ἀμελέτανόν μου ἔπειτα τῆς πάτησης ὁ δευτέρων ὥρας, θέτω εἰναὶ δύνατος εἰς ὅλωνάρχον τὴν "Αν. Μεσσηνίων καὶ Θράκης, διὸ καὶ νῦν τούτους τὴν εὐρύπτην τοὺς εἰδήσαντες καὶ ψυχῆς τῶν πιστῶν τῆς Ἑλλάδος, τὰ δεύτερα έποναν ἀνάγκην σηματίσαις καὶ ψυχῆς βοηθίας καὶ θίσης ἔπειν, μάτια ἰδουμένων εἰκόνερον μέσῳ τὴν ἐμπο-
τικήν νότα της κατοχῆς καὶ τῆς δημοποίησης.

Διν μὲ διαπέμψη τὸ γεγονός, δι τοῦ συναπέτατον αὐλὴ τῶν δασκάλων καὶ πενθεῖτον τε εἰς ὄγκους καὶ εὐθύνας ἐκβιδύσαντον τὸν Ἐπιθεωράτον, δι τὰ προύσθιαν συντρίξαι καὶ μᾶλλον επιτον πόλεις πάνταν κατεύθυνσαν κίνησαν αὐτῶν δέδηλον προτοτίτον. Ἑντεκάτης χωραπολιόθεας καὶ αὐτοπορεόντων οὐδέποτε φροντίδος, εἶναν δικαία γνωστοῖς, δι τὸ οἴημα τῶν Ἐπιθεωράτων οὐδέποτε διέτροφον εἰς θυσίας, τῷρα τῆς ὑγείας καὶ τῆς μορφώσεως τῶν Ἕλληνοποιῶν.

5) Τά επεργετικά δημοσιεύματα των θεορητών δια Ιεροδε-
ρούντο κατό μέγιστη μέρος, έδω διεν ληφθή πρόνοια διά τὴν δημοσιεύσην ὑγιεινῶν
συνθηκῶν και κατά τὴν ψυχωμονῆ και διδασκαλίαν τῶν μαθητῶν εἰς τὰ σχο-

λεια, εἰς τὰ δάσοντα θά δάδικην οὐθεὶς δὲ δάδικην ἔτη τῆς ζωῆς του, κατὰ τὰ δάσα δὲ δρυνισμὸς αὐτῶν παρεπούσης περιπλεύειν εἰδούσταν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον εἶναι διάγνωσις νῦν ἀνέγερθινοι διδασκήσας καὶ νὰ ἐποφαλισθεῖσιν οἱ ἀνθρώπεις καὶ τὴν ἀνάπτυξιν γηγενίας σχολαῖκης ζωῆς· χρόνο.

Ἐν μέρᾳ ἑκατονταετείων καρδιῶν, οι ἁκατοντάδες τῶν διδακτηρίων, τὰ δύοις ἔκπονες ἐγκαταλειφθεῖσι διατελεῖσθαι 100τεροι δάδικηνοι ἀνεψηφότος τυνὸς δὲ τὰ σχολεῖα τῆς ἑταίρου, ή διάστημαν συμβασίας βλέψεις ἀπὸ τὴν δράσην τῶν συμμορφῶν, κινδυνεῖσι νὰ διασυζητθῇ ἀπὸ δὲν ἡφασθῇ ἐγκαταστάσεις μέρυμνα δὲ τὴν ἑπούντην αὐτοῦν, καὶ πολλὰ, ἀλλὰ δοχῆδεν διατεγα σχολεῖα ἀντιμένουσιν εἰσεῖν τὸ διδακτηρίων του.

Νά προσθίσθων, δια ἀναπόσπουστον μέρος τῆς διδακτηριακῆς μης προσπάθειας περὶ τὸν ἀποτελέσθη καὶ ἡ ἀτέργετης¹ κατοικίας δὲ τὸν δάδικηνον, ἢ διὰ τὰς διπορευόμενος καρδιῶν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ὑγρασίας τοῦ καταστάσιος; Ήδη ἀποτέλεσθαι καὶ θά ἐπαρθένη εἰς αὐτὸν νὰ διαμορφώσῃ βασικὸν ἔπειταν σπαραγωδῆς ἀντικοπορινόντον πρὸς τὰς ἀποτήσεις τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ; Άλλοι διατὰ μὲν μεγαλύτερον κύρῳ, ἔχουσι τοιτοὶ τὴν ἀποτήσειν τούτην.

Εἰς μὲν τελευταῖς πορειώσιμον διὰ μὲν ἀπετραπῇ τῷ προβοῦ κατὰ τὰς τε-νικὴν ταῦτην συγκεντρώσαντα διὰν πρὸς τὸν ἐγκαταλείψιν τὸ βίου τοῦτο.

Ἡ λίστη τὸν προβλημάτων, τὰ δάσα ἀποτελοῦσθν τὴν ἑκατονταετίαν μας δὲν είναι δινανταὶ νὰ διατελεῖσθη μὲν μόνας τὰς προσωπείας τοῦ "Υλονο-γύρων μας". Είναι διάγκη τὸν ἀργούσθινον δὲν σπάζεις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, δὲν νὰ διπορεύσουσαν μόνας τὰς ὑφεστάσιμες; εἰς ἐπάντην περιοργὴν δινοτεύεταις καὶ νὰ κανθαρίσουσαν πρὸς πάναν κατεύθυνσιν δὲν νὰ κατοικήσουμεν παντούτους εἰς μίαν; δητὶ τὸ ζητήματα τῆς ἑκατονταετίας δὲν είναι ζητήματα μόνον τῶν λειτουργῶν της, ἀλλὰ κυρίως; Ζητήματα τῆς Κοινωνίας, τοῦ "Ε-θνους" διλοικήμου.

ΙΩΑΝΝ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Γενεκός Έπιθεωρητής.

Κατά τὴν γνώμην μας στοὺς τῶν μαθητῶν κατοικηνότων, τοῦδεσπιστῶν δὲ αὐτοὶ έμαρτυρίζουσι κατ' ἔκποντα σύμμεσον, εἶναι ή βελτίωσις καὶ σπεριέσις τῆς ἔργων τῶν μαθητῶν.

Ὡς εἶναι γνωστόν, δει τὰς κατοικηνότως αὐτῶν προεργάντων ἐπὸ τῆς διμοίλους Σχολατεργίας "Υπερτερίας" οἱ πλέον δάσνωται δργανωσμοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν μας, οἵτινες κατ' ἀπόντων κανόναν τυπεζόντων ἀδειούντο.

"Ἄφετέρων γνωσθούμενον, διτὶ ή πάθησης τῆς ἀδειοποίησεως διαπειτεῖ δικαν-

σίαν κατὰ τὸ μᾶλλον ή ἔτεστον— μανιλόγην τοῦ βαθύτερος— μᾶλλοντον.

Τούτους οὕτως ἔχοντας, προκύπτει ἐπιτακτικὴ διάργηκη ἢ εἰσὸν τοῖς τοῦ σκοποῦ τῶν μαθητῶν ἔχοντα, διτοὶ τὰ πολλὰ αὐτὰ μὲν καταπονοῦται.

Κατά τὸ δάστημα λαζανὸν τὸν 20—25 ἡμερῶν, καθ' ἄλις διαρκεῖ δι' ἔκδησην ἥρδια μαθητῶν ἡ κατοικήσων, θά πρέπει νὰ μὲν ἐργάζονται οὕτως σαματικοὶ καὶ πνευματικοὶ; κατὰ τρίτον προσκολοπῆτα κόποντι.

Ἡ ὑδρία θρησκευτικὴ καὶ παραστατικὴ διαποδηγώγησης αἴσιαν είναι ἔργον τοῦ σχολείου. Άλλοιμον δέ, ἂν τὸ σχολεῖον ἀντὸς τῶν ή ἔπιν δὲν κατοφθάσῃ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν προσφορμὸν του καὶ παραστατικὴ νὰ διαμηγηται τὸν μάγκην τὰν ἔργον.

Βεβαίως ή ἀλληγορική πρεπεῖδελτον, διποτὶ ξελίθησεν μὲν τοὺς καταλληλεσθέους μάρματοισικοὺς καὶ γεωγραφικοὺς δρους καὶ μὲν τὰς τένες παραστάσεις τους ἐπιτελεύτησεν εἰς τὸ σώμα, συνεπὸς καὶ τὸ πνεύμα καὶ τὴν ψυχὴν τῶν παιδιῶν. Δι' αὐτὸν διλέποτε καὶ τὰ ἐργάζονται εἰς τὴν ἔργον.

Τοῦτο δημος δὲν σημαίνει, διτὶ ματεριαὶ καὶ οἰκειωτικάς ἐργασίας, μέρον σκοπούς τῶν μαθητῶν μὲν συμφαρδαὶς καὶ πνευματικάς ἐργασίας, μέρον σκοπούς τῶν καταστατικῶν.

Διὸν δινεύεται κανεῖς, ηδὶ ή ζειτὸν τὰ μαθ. κατοικητηρίους μὲν πρέπει νὰ διελέσται τὸν δινομένουν κατοικίαν καλές συμπεριφορές πρὸς δικαιουμένην δηρετῶν. Άλλα τούτοις δὲν θί δικαιοείται δὲ ἐργάζονται διδακτηρίον, κ. τ. λ., ἀλλ' ὃς δικαιος πρεστήκη καὶ ὡς συνέργεια τῆς ζωῆς τοῦ σχολείου, δις αὐτὴ δργηνοῦσται καὶ προδίδεται διὰ τῶν δραγαζομένων μάρτυρος τῆς δαδακτηλίας καὶ τῆς χρήσης ἀγωγῆς (ἢ περισσωμένης ἀποδοκιμήσεως).

Ἐξελημνεῖται λοιπὸν ἔργοντα εἰς τὰς Μ. Κ., διότι είναι οἱ θεατρικοὶ κα-ροστότοις, ἐμπίνονται δικαιουμένης Λέγαρης, συνεπατικοὶ ἐπελεγμοτα διδακτηλίων ὑπὲρ, κ. τ. λ., πρὸς τὸν σκοπὸν τοὺς μαθητῶν ἐκδιδέσθεν πρὸς ἀντί-στομον.

Τὸ πατέλ, ποὺ δὲ δέρεται τὸ δειλεστὸν πρεπεῖδελτον τῆς ξελίθης καὶ θὰ ἀνα-κεντέσται τὸ πλεύσοντας ἔργοντα, είναι ἀνάγκη τὸν ἀπολατέν πλέον τὰ δε-δομά διγεῦδα αὐτὰ μὲν κατέδινον καὶ χωρὶς τοὺς περισσοτέρους, ποὺ προτιθέ-ται καθέδε συντηματικὴ ἀγωγῆς δημος καὶ τὸ πρεπεῖδελτον τοῦ σχολείου.

Ἡ πληθύσα τὸν ἀξιωμάτων, κατόντων, νόμον, κ. τ. λ. ἡδυκοῦ, θρησκευ-κοῦ καὶ παραστατικοῦ περιεργούμενον, τοὺς δόσιους μέν παρονταίσιν δὲ κ. Εἰση-γητῆς καὶ ἀδειούσαντες εἰς σχετικὰς περιγραφὰς πρὸς κατοικητήσιος, δὲν δια-τέλεσαν ἀναλόγων ἔργωντας εἰς αὐτάς, σημάντα, δις εφιαρεστή καὶ διποτὶ δι-γησαίσια λαμβάνα χρόνον ἔτεστον. Εποτὸς δὲν τὸ δινοτέρω προϊόνται τὴν δργα-τηρικὴν επιτροπήν, τὰ δύοτα φύσονται δις καταλαμβάνοντα διεπαργυρωτὰ πάντα κα-ρόφων τῶν κατοικητηρίων, θεωρηταὶ διὰ τῶν διαδοκιμῶν, διότι γίνονται δέησιν καὶ θεωρηταὶ πάντα κατοικητηρίων, ποὺτοι δὲ περισσότερον διποτὶ γίνονται δέησιν ἀλλὰ εἰσαγόντες προ-γραμμάτων μέσων.

Πρὸς πρόληψην διοικῶν τῶν δινοτέρων πρεπεῖδελτον, αἵτινες ζημιώσουσι τὸ δι-ργον τῶν κατοικητηρίων, παρίσταται ἀνάγκη κατορθρισμοῦ ἀπὸ εἰδονοῦς προ-

γράμματος τῆς ζωής τῶν μαθητικῶν μαθητῶν εἰς τὰς κατασκεψίους, εἰς τὸ δέκατον πρόδρομα διὸν νῦν κυριαρχῶν δύο πράγματα: Ἡ μάθησις καὶ ἡ φυγαγοφυγὴ τῶν παιδῶν, μάκρην συνέπειας πάσης σοβαρᾶς ἐργασίας ομηρικῆς καὶ πνευματικῆς, ηὗται προσποθέτει καταβόληκν δυνάμεων.

Οὐλίγη Σωτηρία γεννητική, δύλγα κοινωνία, ποὺ δὲν δικαιοῦντα καταπονητῶν μικρού δισταύλου καινοτόμη, συνδεντής θεραπείες ἥλιον, ψόφος καὶ ξεστος, δύον θυάργεις πορφύρια, ἑναλλασσόμενα ταῦθι σκοπίμων καὶ εἰς δῆρας τακτάς μὲν μάνιστρα μαρτραὶ διατίτλωτα μιλούστον διατανάστος, ἐπιβιβλούστον, νομίζοντας, διὸ τὴν φέντην καὶ τὸ σκοπὸν τῶν μαθητικῶν ἔξορτον.

* *

Ὦτις πρός τὴν λειτουργίαν τῶν μαθητικῶν συστίτιννα φρονοῦμεν τὸ ἔξι:

“Οὐτὶ τῷ μαθ. συσίναια καταπονοῦν τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ μάθηστο, διτοῦ τοῦτο ἐργάζεται προς καὶ ἀπόγευμα εἰς τὸ σχολεῖον, δὲν γεννᾶται μαθητεῖον. “Ομοις καὶ ἀπὸ τὴν εἰδόντην αὐτῆν δὲν δύνανται ἀτυχῶς καὶ μὲ τὰ μικρά μέσα, ποὺ διαδέσθησαν, νῦν λειφόνων οἱ ἀκαπνευτικοί.

Παρότι τοῦτο εἰς τὰ μεγάλα κέντρα πρέπει νῦν ὅργανωνταν αἱ μαθητ. Ἐφορείαι καὶ τὸ βοηθητικὸν μάθημαν καὶ μάμονον προσωπικὸν κατὰ τόπουν, διτοῦ νὰ ἐπιτρέπεται τὴν ἐναλλαγὴν εἰς δους ἔχοντας τὴν εἰδόντην τῆς ἐποπτείας κατὰ τὴν παροποιεύμην καὶ διανομὴν τοῦ συνοπτικοῦ.

Δύοπολον προσωπικότερον τὸ πρόβλημα εἰς τὰ ἀγροτικά σχολεῖα.

Ἐξει τοῖς τῶν μαθητῶν περίσσους διὰ τὰς ἀργυράς ἐργασίας των, ἀκολουθοῦν δὲ τὰ μεγαλύτερα παιδεῖ των. Ἀφ' ἔτερου καὶ τὰ τεχνικά μέσα πάντα μὲν δισταύλα τὰς τοιούτας, ποὺ δὲ περισσότερον είναν δύσκολα σύγερον διετέρω μὲν τὴν καταστροφὴν καὶ λεπλάσιαν διό τοῦ συμμοριτισμοῦ. Οὕτω, λείπει ἡ δύση συνοπτικοῦ, λείπουν τὰ σκεύη, λείπει δικόμη καὶ διφόργον εἰς τολλά χρυσού, δι' ὃν λόγον οἱ γυναικεῖς εἶναι ἐποχερευμέναι νῦν φύγουσαι καὶ καταδίδονται στὸ γυρτέρο.

Ποὺ λοιπὸν θὰ ψηθῇ τὸ λέγον σταθμόδρομο, ποὺ πρέπει μπορετήσεις νὰ συνοδεύῃ τὸ φόρματο; Εἰς αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν διὰ μάντησης είναν πολὺ δύσκολος καὶ κανέντες μὲν ἤδη τὰς γραφαῖς μας δύνανται νὰ τὴν δύσην. Όπως δὲν ἐμποροῦμεν νὰ εἰδούσων καὶ τὸ περιστότ, ἵστα καὶ 25 γῆραν τῶν... ἀποίρων, μαθητῶν εἰς τὸν κόσμον αὐτῶν, ποὺ δὲν μοναδικῶν τον τροφήν πιορίζεται ἔνα κορμάτιο μποντότα καὶ ἀκέλειον σύντιμορά!

Εἰς τέτοια ζητήματα δὲ λίστας μένορθται μὲν τὴν λειόν πόλιν τοῦ μάρτυρος δημόσιοικον δημοδεσκάλον, μὲ τὴν δύοπαν μάναβανται οὔτες τῶν ἀντηροκόρδων τοῦ Γολγοθᾶ.

Σὲ μές ἀπορεύεται νῦν τὸν κατανοούμενον καὶ νῦν τὸν εὐλαβεύμενον ...

ΤΡΥΦΟΝ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Γενικός Επιθεωρητής τῆς Σπουδώδων Εκπαιδεύσεως 2^η Περιφερείας.

Ἡ σημερινὴ ἐκπαίδευσης δὲν είναι ἀπλήλαγμένη ἐπιβαίνουσας ἐκδόσεως ἐκεὶ τοῦ παιδικοῦ ὄγκουτενον, ἡ δοσία διηγήνει θλιβερά ἵγια ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς διανυσμάτων τοῦ μαθητοῦ. Τούτο ἔχει διεπιστωθῆν δὲν στατιστικῶν διαπεριπτῶν ποιηταρχῶν ποιηταρχῶν.

Τὸ ποδὸς κατ' αὐτοὺς ἀρέπει νὰ δημευθῇ ἀλεύθερον νῦν τοῦτο, νό ποιξε, νὰ χρηρῇ τὸ λειτόφορον. Διὰ τοῦτο πολέμει νὰ περιορισθῇ δι χρόνος, καθ' ὃν τοῦτο μέντος περιορισμένον εἰς τὸ Σπολέον, διότι καπανούτελον θεατητικός οὐ ἔχει· φαλός του.

Οὐ πολὺς λογέας καὶ καθηγητής ἐν Ρόμη Βασιλονί πιεστέλεχεν, ὅτι ἡ ἐντατική, προσοῦτος μεθ' ἡς παρονούσειν τὸ μαθήματος δι μαθητῆς προσωπεῖ διεύρεσται ἐπικαλούσθων. Τούτῳ ἀποδεικνύεται, διτοῦ τὸ σημερινὸν, διτοῦ σχολείον, σχολάρων τῶν μαθητῶν καὶ φυσιολογικῶν νόμων. Δι' δὲ διποτέταιτος θεοφόρησης διανοτικῆς καὶ συμπατικῆς ὑγρογόνης καὶ τοῦτο δὲν εἰστινθῆδη διτοῦ τοῦ ιδιοτεχνήτεος τῆς Σχολῆς τῆς Υγανθῆς.

Ἐνδεδίκτουν ἔλεσης νὰ ἀρρέψῃ πρότονον 1) διὰ τὴν λόγον τοῦ διδακτικοῦ· ζητήσασι, δι' αἵ τοῦτο εἴναι διένεκτον, νὰ βάλοντεν οἱ δρός στρεγμοὺς τῶν σχολείων, 2) διὰ τὴν συμπατικήν τόνουν τῶν μαθητῶν δι' ἀναπτύξεως τοῦ διεθερμαντικοῦ παθητικοῦ συστοικοῦ καὶ ἔξοδων καὶ 3) διὰ τὴν προστοσιαν τῆς θυγείας τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν οἰκουμενικήν ἐνέχουσαν αὐτῷ.

Διὸν λέσπει νὰ στρέψῃ ἡ προσοχή μας καὶ πρὸς τὴν προσχολικήν ἡλικίαν καὶ διὰ λόγους ὑγρούς καὶ διὰ λόγους ἥθης. Πρός τοῦτο ἀρέπει νὰ θεριζόντων πολλὰ νυμφαγετεῖα, ἐν οἷς οἱ νηπιαγωγοὶ διὰ κατευθύνουν προστηρωτικῶς τὰς δρυάς καὶ δοπὺς τοῦ μικροῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

‘Ἐπιθεωρητής Α’ Περιφερείας Θεσσαλονίκης

“Ἡ μάνικητης καὶ λεπτομερακή εἰσίμησης τοῦ κ. Θεοφανοπούλου ἐπὶ τοῦ διμάτος εῇ ἐκπαραστική δημονίαν τοῦ μαθητικῶν συστοικίαν καὶ ἐμράζειν δὲν διηγήνει βέβαια περιθώριον ἀμφεβάλλων περὶ τῆς ἀλίσας τῶν δέοντων θεομητῶν.

“Ἡ κριτική προστίς, ἡ δικοία μέριτο πρὸ τούτου χρόνου περιφέρει μόνον εἰς τὴν κανοποιικήν τῶν παιδῶν διαδίκτυων, ἐπειδότος ἐλαφρῶν ἀλλαγῶν κατευθύνουν. Τὰ τελεταῖα χρόνα, ἡ κατηγορική καὶ μετακατεργική προσίδος, ἐδημοσιεύγησαν καταπότων, ἡ δύση ἐμβάλλει νὰ σταψεῖ ἢ ἀλοπάλγον δι χρονογή μας εἰς τὴν διεπαντίκην καὶ καρδιητικήν νεοτάτη. Ἔγινε κατανοητόν, διτοῦ πνευματικῆς ἀνέτυχης δὲν ἔμπεισε νὰ συντελεσθῇ εἰς οὐδένα διστικόν.

Καὶ ξορμεῖ τοκοτρόπος σωρόν θεομητῶν, οἱ διποὺς σκοπὸν ἔχουν νῦν

βετεύουντεν τὴν ὑγίειαν τῶν παιδίων. Μαθητικά συσσίτια, μαθητικοὶ πολύτιλοι,
καὶ πρεβάντων, οὐκανθρώπια σχολία, ἀνταποκριτικά σχολία, σχολία δινομά-
λων μαθητῶν, πολλαὶ κατασκηνώσεις, εἰναὶ θεσμοὶ ποὺ ἀποβέβησαν εἰς τὸν
ἀνατέλφω σκοπόν.

Ἄναμφοιστήτων ἀπὸ πλούτος αὐτοῖς τοὺς θεσμούς ὁ εὐεργετικότερος εἶναι
ὅ θεμός τῶν μαθητικῶν συσσίτiorων καὶ τῶν παιδίων ἔργων.

Οὐδαος; αὐτὸς θεμός, τοῦ δόπιον τὰ λημαρά δηποτάληστα εἶναι κα-
ταπανί, ἀποτελεῖ ἀσφαλῆς τὴν πολύτιμοτέρον μεταπολεμικὴν κρούσφορον εἰς
τὴν τάξιν τοῦ μαθητικοῦ κένουσ.

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην κατὰ τὸ παρελθόν θέρος Ἀλεπούργησαν οἱ ίδιοι
μαθητικοὶ κατασκηνώσεις, 7 τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσος καὶ 2 τῆς Μέσης μὲ
λαρκῷ ἀποτέλεσαν.

Εἰς τὰς μαθητικὰς αὐτὰς κατασκηνώσεις τὰ ἄπορο, τὰ ἐφράσται καὶ ἀδύ-
νατα παιδάρια εἴρησαν στοχηγή, πλουσίων τροφὴν ἐκλεκτήν καὶ διφθόρων, καθα-
ρὸν ἀέρα, εὐρυφορῶν διὰ παῖδες, ψυχαγωγῶν καὶ μένοντων ἔνων, διὰ δηλ.
ταί μέσα ἐκεῖνα, ποὺ χρημάτισσι διὰ μάνα βελτίσσων τῆς ὑγίεινῆς των κατα-
στάσεων.

Ποίος δὴ τὰ ἔχαριζεν αὐτά, ἀν δὲν ἀπέηργον αἱ μαθητικοὶ κατασκηνώσεις
καὶ ποὺ διὰ κατεύθυντας ἡ ὑγίεια τῶν παιδίων αὐτῶν δὲν ἀπέηργον ὁ εὐεργε-
τικὸς αὐτῶν θεμός;

Σημειωσάν ἀπολέπτες μὲ τὸν εἰσηγητή, διτὶ ὁ θεμός αὐτῶν δὲν παραρρέει
εἰς τὴν τόνωσιν μόνον τοῦ σώματος τῶν παιδίων, ἀλλὰ παρέχει εἰς αὐτὰ καὶ
κλίσεις ἀλλὰς ἀρθρείσας ήτο:

Τὴν φυσικὴν ἡρμόνιαν καὶ γαλήνην, τὸ γέλοιο, ποὺ ταυτίζει εἰς τὴν ἡλικίαν
τῶν παιδίων αὐτῶν. Τὰ συνηγγῆ, τὰ δάκρυα πολὺ καὶ ἕπονται δὲ ὁ Θεραπαινός
τοῦ, εἰς τὴν πενθεράν, τὴν τάξιν, τὴν καθαρότητα, εἰς τὸν σεβασμὸν πρὸς
τοὺς ἄλλους καὶ εἰς τοὺς νόμους τῆς ἀλλότριας, εἰς τὴν ἀκριβίαν καὶ τὴν εὐ-
θύνην. Καὶ διὸ αὐτοὶ οἱ ἀρεταὶ δὲν είναι χαρὶς σημαντών, διότι αὐτοὶ κυ-
ρίως προσδοκοῦνται τὴν ἐξέλιξιν μέσω εἰς τὴν κονιωσίν.

Οὐ καὶ εἰσηγητὴς δὲν έβλεψε τὸ ζήτυμα τῶν ἀποτέλεσμάν των μαθητικῶν
κατασκηνώσεων διὸ πρόσωπα ἔξτησε καὶ μέ. Πίμει, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, εὐ-
ποιεύεισμεν καὶ ἀπέδοκεν τὰς ἀποτέλεσμάς των τάντης, δότι πετεύομεν διτὶ αἱ
ἐπανεκτικὲς αὐταὶ ἱκανόταν εἰς τὴν φυτὴν τῶν παιδίων τὸ συνούσιον
τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς συμπαθείας πρὸς αὐτὰ καὶ τὰ καθηστάντα δίκαια
ψυχικῶς διὰ τὰ πάροντα ἔχθρακαν στόντα κατὰ τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς
Πατρόδοσης.

Ποιάτος, ἀν δὲν μὲ πάποτι ἡ μήνυμα μου, δ. κ. εἰσηγητῆς περιέλεψε νὰ
τονίσῃ εἰς τὴν εἰσηγητὸν, διτὶ καὶ ἡ ἀγωγὴ τοῦ πολέτου, διὰ τὴν διπλάνων
μάλιστα δέργαται ἐξέδονται καὶ διατάχη τοῦ ἀπονομῆσιν διὰ νὰ διδούσῃ ὡς
ἴδαιοτερον μάθητα εἰς τὰ δημοτικά σχολεῖα, θεραπεύεται κατὰ τρόπον φυσι-
κῶν καὶ φύλασσον.

Η μαρτή αὐτὴ κανονικά μὲ τοὺς θεσπιαμένους διὰ τὸν κανονισμὸν νόμους,

μὲ τὸν στρῆψη προσδοσμὸν τῶν καθηκόντων καὶ ἔνορερότων, παρασκευᾶται
τὰ παιδάρια καὶ ὡς μέλη τῆς Κοινωνίας δρᾷ θεωρητικά, ἀλλὰ μὲ τὸν θεον
τὸν ἀντόν των τερατῶν καὶ ἀκτελεῖστον τὸν δαπανήσιν της. Αἱ ὀψέλαια ἐπομέ-
νων, τὰς δύοσις δικούτον τὰ παιδάρια εἰς τὰς μαθητικὰς κατασκηνώσεις εἶναι
καὶ πολλοὶ καὶ σωματικοί. Τὸ Υπονομεῖον τῆς Παιδείας καὶ εἰδικᾶς ἡ ἀμοδία
τεχνεσία, τῆς δύοσις προστατών φυσιομόνος ἀνθρώπου, ἃς ἀντιτίνονται τὴν προ-
πάθεταν ὅπετε κάθισται εἰς τὸν πατέρα παιδάριον τῆς "Ελλάσης".

Εἰς τὴν εἰσηγητὴν τοῦ δ. κ. εἰσηγητῆς ἀνίστρε προὶ δεδουλώντας παθημα-
τῶν, εἰς τὰ παιδάρια τῶν κατασκηνώσεων Καὶ ὡς τοινταντανάσιαν. Καὶ ὡς τοινταντανάσιαν
δικτύων, διηπολεῖσαν τὰ ἀλληλικά, τὴν γεωργοφανίαν, τὴν λιτοράριαν κλπ. "Αν οὗτος
ἔργο τὸ ζήτησα, θὰ μοὶ ἀπερέψῃ δ. κ. Θεραπανότωνος νὰ διαφρονήσῃ οἷς τρόποι
δύο τὰς παιδικὰς κατασκηνώσεις δεν της θέλω ἐγώ ὡς συνέπεια τῆς σημα-
νῆς ζωῆς. Εἰκῇ τὸ ποδὶ κρέπει νὰ ζήτησε ζωῆς χρονίας προτείδαις, διηπλάνησην
διὸ σχολικὰ μαθήματα καὶ μαθητικὰς ὑποχρεώσεις. Εἰκῇ πρέπει νὰ ζήσῃ ἀμ-
φορια, διπλαία, καὶ ζευκτία."

Παπανίκος δ. κ. εἰσηγητῆς δὲν έβλεψε τὸ ζήτημα τῶν στελεχῶν τῶν παιδικῶν
κατασκηνώσεων. "Αν λέμασεν δ. κ." δρῶν τοὺς σπουδαίους, ποὺ ἀποδύονται μὲ τὰς
παιδικὰς κατασκηνώσεις καὶ τὰς φωτείσιας, τὰς δύοσις πρότεινεν "ε' πλουσιώτερον
εἰς μικρούς κατασκηνώσεις πάλι τὰς κατασκηνώσεις αὐτῶν, προβλέπεται ἡ ἀνάγκη
νὰ γίνεται ἡ διπλού τῶν στελεχῶν μὲ διπλέλαιμα καὶ μεγάλην προσοχήν.

Εἰδῆς έργον θὰ θέτοι μὲ τὰ στελεχῶν αὐτῶν θεσταντο καὶ πάποιαν προσκα-
δενον σχετικήν.

Κομιστής δ. κ. την Θεσσαλονίκην, θέραψε τὸν προσδοκούματαν διὰ ὀμάδεργος
καὶ κομιστῶν, διὰ πατέρων δηλ. στελέχη, ἀπορίστους καὶ μαθητῶν τῆς
Παιδείας της "Ακαδημίας Θεσσαλονίκης". Τὰ παιδάρια αὐτά είχον ἀποτῆται καὶ
κάποιαν προσκαδεντες εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν "Ακαδημίαν". Οφείλον νὰ διαλογή-
σι καὶ διὰ τὰς θέσεις ταύτης, διτὶ τὰ παιδάρια αὐτά γεμάτα ἐνθουσιωτοῖς καὶ
δρεῖσιν διεκδύονται πρόμαχοι τὸ γέλοιο καὶ τὴν χαρὰν εἰς τὰς μαθητικὰς κατα-
σκηνώσεις δι' αὐτὸν δέξια καὶ ξένους εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν "Ακαδημίαν
Θεσσαλονίκης", δέσι προστομεῖσι τέτονται τοὺς μέλισσας διδακτικῶν τῆς
"Ελλάσης".

Μὲ τὴν εὐκάριστην αὐτὴν διατάξιαν εἰς τὸ Σεπτέμβριον, διτὶ αὐτῶν τῶν
καρπῶν εὐθύσκοντα δέδη τρεῖς "Εἰδέσται καθηγηταί, τοὺς δύοσις μετεπάλεους, διὸ
δέν δικτύων, ή Κετρικάς Εργοτεχνικῆς Επιτροπῆς τῶν Παιδοπάτων διὰ τὴν
μετεκπαίδευσην στελεχῶν διὰ τὰς Παιδοπάτες.

Οι καθηγηταί οὗτοι θέραψαν ἀρχάς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἵνα τέτοιο
σπουδαῖον, εἰς τὸ δύοσιν διεύθυντον στελέχη τῶν παιδοπάτων διὰ μετεκπαί-
δευσην. Τὰ μαθητῶν διήρκουσαν 1 ½, μῆνα. Δέτη μετὰ διδούσῃ ἡ επιστρατεία νὰ παρα-
κολουθήσῃ τὰ μαθητῶν ταύτην. Παρενέθηση δρῶσις εἰς μιαν δορτηγή, τὴν δύοσιν
διαρράγονταν οἱ ξένοι, διτὶ καθηγηταί, εἰς τὴν λήψιν τῶν μαθητῶν καὶ δημι-
λον νὰ μηδολογήσουσι, διτὶ διελεγχητὴ αὐτὴν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν. Δέτη δημοσίες μὲ τὰς

δοστάς, τὰς δυοίς διαφραγμώνειται μήλης τύπου εἰς τὰ σχάλεῖα μας, δύον καὶ εἰς τὰς μεθυτικὰς θήρας.

"Ατ τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο δὲ δύναται τὰ τοὺς χρηματοκινήγη διὰ τὴν μέρφεσιν στελεχῶν καὶ διὰ τὰς μαθητικὰς κατασκηνάσους ἃς προθῆ εἰς τὰς δευτέρας ἔνεστις.

"Ακόμη μέσω ευχής έχω να διατελέσω δύον δρόμοι την έπειτα των μαθημάτων συνοικίας. Είναι αναγκαστικόμενον, ότι οι διδασκαλίες κάποιαν δημόσια διά τη δημόσιεςν τάξις επειδόμενης την εισόδου των μαθητών των συμμετεχόντων είς τη συνοικία. Πολλάντες λοχοτονούν και εἰς προστιθμάς μὲ τοὺς γενέν, γεγονός θατὶ ζημόνει τὴν υπόδεσην τῆς σχολικῆς τάξεως εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ διδασκαλών καὶ γανέων.

Προτείνω όμως νά περιορισθή η παροχή του συστημάτου εἰς τα δύο μέρη και προστατεύεται απόλλη και εἰς ταύτην νά προέργεται θετικός διαρρεός.

"Αν περιορισθή δὲ δραμάς τὴν επικεφαλήν μαθητῶν, δύο περιορισθεῖν καὶ τὰ ἔξοδα εἰς τὸ Ἑλέγεστον καὶ οὕτω τὸ Κρήτος δέν πρόκειται νέο ἐμβα-
σινθή μὲν μεγάλα ποιεῖ.

Αὗταί εἰσον τὰ πρωτηγέσια σχετικά μὲ τὰ μαθητικά συσσίτια καὶ τὰς οιδικὰς ξερότητας.

Ι. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

Μή θιστηγόντην δροβίσιαν και σαφήνειαν θέτεταισαν τὰ περὶ λεπτου-
γίας τῶν μεθηκοῦν συστάσιον και κατασκεψέσαν. "Αριστα δὲ θὰ έργαντο
νά διποτέλεσσον τὰ λεζέντα δόηγματικὸν τόνον διὰ θεωρητικῆς πλεονός.

Είναι δληθές, διτε εἰς περιφερείας, αὗτινες παρέμβασις δλέβοτας ἀπό τὴν προδοσίαν, πάντε τ' ἐμπειρέος καθόλυτα δύνανται νὰ πραγματοποιήσουν.

Είτε τόσο μέλλει δυνατός, είτενες έθωναμφθανατάνδη την θηραμή καρδιοντικών λιγνών λογότερος, και διάγον πρόπτον από όλης της επιτονίας της Κετούχη, λίγοπερ δέ από τους "Αλιβαντονίδης" και τους Βαγγέληρας, τα πρόγιαντα παρουσιαζούνται πολὺ μαρτυρετά και δυσπιλάντα προβλήματα προβλέψανταν θεάστες, ή δὲ ανθρακική διάθεση και προσπέντε διά τη λίνην των δύο δρόμων πολλών να οδηγήσουν τις φέντε πόνους.

Και διά νῦν τίνο πλόν συμφέστερος, χαροποιῶν τὴν εἰλούν τῆς περιε-
ραις που. Έκ τῶν 93 ατρίσ σχολίων, μόνον ἔν, ὅποι τον 1940 μέχρι τοῦ
Τούρκου ἐ. λ., διέψυγε τοὺς βανδαλισμούς. Έκ τῶν 92 θαύμων τὰ 54 κατε-
στράφθησαν ἐθμελίων, τὰ δὲ 55 θαύμαν διέν στήγη, δασκάλων, θυρών και.
παρόνθιστον.

Τας εγγενεῖς προσωπιδίες τοῦ ϕροντικοῦ μης καὶ τὴν φύλετην ἐκ τοῦ φυτεύμενος ἀρχογῆν τῶν πτωχῶν κατέβικον, κατέβετρεψεν δὲ τὰς διατάξεις

σμὸς εἰς βαθύμον, διτε σήμερον τὰ μὴ ἀπέχουμεν πολὺ ἀπὸ τὰς πρότυς μέτακατογικαὶ ἡμέρας.

"Υπό τοιμήν συνθήκας έργωνται δύ παποδεντικός μας λειτουργίας εἰς τὰς δημοτικές πρεσβείες, τὰς δοκιμοθείσιους υπό τοῦ σημαρτείου.

Δέν ξει ίρθον τι. Στερεότα δοδακτηρίου, θρανών και ἐκπαίδευσιν μέσων.

Τι δημορφίει λοιπόν εἰς αὐτὸν; Ποίησις εὐνοϊκή συνθήκης λαϊκουρούσιν τὸ ξέρον τους Μόνον μία. "Η πίστη και δύναμισσαν". "Η πίστη διὰ τὴν μετά φαντασίαν ἐκτέλεσε τοῦ απειθεργοῦντος τὸν εἶναι δύνατον". "Η πίστη διὰ τὴν δύνατον". "Η πίστη διὰ τὴν δύνατον πρέπει νὰ ἀντεγραψῃ τὸ μαθητεύμαντον οὐδαίν, διὸ οὐ τοῖς τέρπος πρέπει νὰ διανθεῖ τὸ νέον παιδί, τὸ διέυσυνον τῶν "Εὐλόγων μὲ τοὺς πατέρας τοὺς και τῆς προΐστος". "Η πίστη διὰ δύναμισσαν πρέπει νὰ συνεχίστησι τῆς πολιτεύουσας Πατριώτης πρέπει ν' αγορῇ μὲν τὴν πολιτικὴν ἔλευσιν, μὲν τὴν προστασίαν τῶν νιστάντων ποιεῖσθαι".

Διότι δὲ έκπαιδευτοίς εύνυχοτοποίησαν τους, διότι εἰς αὐτὸν καὶ μόνον εἰς αὐτὸν ἔργωνται ὅποι της Ἰεροτοιχίας ἡ πυρὶ τῆς μάλιστανθέρωσές της νίνες γενε-
τική τῆς μηροποτοποίησεν οὐδέτερος εἰς γοργοτήμα τετούσιον Ἐλληνικοῦ τύπου, θάστα να ἔγινεν ταῦτα πετρέγυρες τῆς δόλης καὶ να πάτερ δ' αὐτῶν διένει-
τον τούτον μετασχετώντα τὸν τρόπον τῆς εἰρηνεύσεως. Δοῦλος δέ τος ἐκπαιδευτοποίησθεντος αἰσθά-
νεταις μεσοπολέμοι τὸν τρόπον τούτον τῆς εἰρηνεύσεως. Δοῦλος δέ τος ἐκπαιδευτοποίησθεντος αἰσθά-

Ακριβῶς δὲ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἡ Πολιτεία δύναται νὰ εἴται ἥνυνδε καὶ νὰ πιστοῦθῇ δὲ τὸ ἔργον τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ καὶ συνεπὸς δὲ τὸ μέλλον της.

Ἐπινεργόμενος λοιδόν τονῖζομεν, ὅτι αἱ δυσχέραις δὲ τὴν λεπτουργίαν τῶν συστητῶν εἰς τὰς κακεστραμμένας περιφερείας εἶναι πρόσθια.

Χῆραι ιστεγυασμένοι δὲν υπάρχουν. Διδακτήρια δὲν υπάρχουν, αύτε μαγειρικά σκενέν.

Παρά ταῦτα ἡμεῖς τὸ οὐσιώδη λατούργημα. Λατούργημον μὲν θυσίας, μὲν πρόσθιν καὶ θύσιον τοῦ λειροφάντον διαπάλιον. Ἀλλ᾽ αὐτὸν ἔμπροσθεν τὰ πάντα. Καὶ νῦν λογισμοῦ κατεῖ, νῦν εἰναὶ βεβαρωμένον μόνον ἀπὸ τοῦ θύσιον εἰς τὸ ἀπογεγραμμένον τοῦ Ὁρᾶ. Ὁ διδάσκαλος τῆς θεωρίου διαπάλιος εἰς τὸ γοῦνον τῆς Κρονίαν ἔννοιαν. Αὐτὸς διδάσκαλος καὶ σπουδαῖς, αὐτὸς μὲ τὰς μηράς γνῶσης πεγκυάς ἐσάστης συντελουμένης διδάσκαλησις ἥρωας· Ἀλλοι διποτέριοι ή μάλιστα πατέρεστο μήρια σύμμεσον εἰς ἀρχέτοπον πρὸς τὸ ἀπογεγραμμένον τὸ θύσιον, αὐτὸς γραμματεὺς ἀποτελεῖται, αὐτὸς συντάξτης τῶν διποτέριων καταβόλων, αὐτὸς καὶ τὸν φροντιστὴν ταυτόν, αὐτὸς τῆς φρεσοποιίας διατρέπων, αὐτὸς δὲ τὴν κατάτεταν τῶν εὐθύνων καὶ ἀσύνων, αὐτὸς τῆς πολιτικῆς διποτέρισσον, αὐτὸς καὶ δύο μόνοις τῆς διαρροίσιος, αὐτὸς δὲ τὰ λιθανάρια διδάσκαλος, εἰς τούτα ἤδην καὶ δὲν γνωρίζει εἰς πλούσιον οὔλλον ἕτερος προσφέρεται δὲ ἥρωας.

⁴Αὐτὸν δὲ διδάσκαλος εἶναι Μυθοποιὸς μή τετίσας καὶ σύνοντας ποιεῖ-

την εἰς τὸν κάμπτον. Ἐνθουσιώδης κατὰ τὴν ἀκτίλεσσην τοῦ ἡγούμενοῦ τὸν δὲ αὐτῷ δὲν θέλω να πᾶν, στὶς ἀκτὴς ἡ Πολυτεία βαρύνει τοῦτον μὲν τόσους ἔνωργασσες, δὲν φέρει νὰ ἔργωσθε δὲν τὰ συντίτα. Ὁρι. Πρέπει δέν φέρεις διασπόρεις ν' ἀπολλαγῆ τὸν δὲν πλέον τοῦ καθηκόντος τοῦ ἐπωρεύοντος. Καὶ δὲν τοῦ σημείου αὐτοῦ πατεῖν, δὲν διαφορετεῖς Κοι. Σύντομο. Οὗτο. ὁ διδάσκαλος εἰς τὰ διάμερα αὐτοῦ μέρος τῆς Ἑλλήνικης γῆς μὲν τάσσονται πασσόδιους καὶ δύλιγους καλύμνους καταπεσεῖν τὴν ίδεσσαν ἑταῖραν. Σύντομη διαδίλια γραφομένη εἰς δέοντα διεκτοῦν γράψεις. Καὶ λεκυθοδρόμος δοχεῖα κανερέθιν τὰ κέντελα τῶν μοθητῶν. Τραχείαρχοι δὲν θεραπεύουν δὲλλ' οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ πατούσανθον καὶ Εὐλέταις χρημάτων καὶ λίστην χάρου.

Τὰ συντίτα λοιπὸν εἰς τὰ παρεργασία αὐτοῦ καὶ διον τοιμάτια συνθήκας διφορεύονταν μόνον κάποια τὸ πλέοντα τῆς ποίησης. Οὗτα τὴν εἰκονίαν ξενιστεῖν, οὔτε τὸ καλλιθεατικὸν συναπόθετα.

Τὸ κακὸν δὲ ιερός εἶναι καὶ τοῦτο, δὲν τὰ ψοφερούμενα τρόφαια δὲν διδοῦνται δὲν τὸ σύνολον τῶν μοθητῶν. Καὶ εἶναι γνωστόν, δὲν εἰς τοὺς πόλεμοπανθεῖς καὶ συμμοριακούς περιφέρει τὸ ποσοτόν τῶν δάκρυων διέρχεται πλέον τοῦ 50%. Πλέον δὲ η Εμπειρία κανεῖς διπά τὸν συντίτα, σὺν τοῖς δύλοις, ἐπιβάλλεται τὴν διανύσσειν κανονιστικοῦ πεντάτονος:

Αὕτη γνωστὸς σήμερος. Ελύθραιοι αἰγαῖοι νὰ εἶναι κατέντα. ή λεπτογύρια τουν καὶ τὸ ποτόντον.

Διὸ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀπικλιόθεν διμέροτον τὴν στυδοφρήν —ύπερ— διὸ διὸ τοὺς ίδεντος;

Τὸ ἀντέρο δῆμος θὰ διεργατεύσθω τὸν γένοντας αἱ ἴσπουσαι τῶν διδασκαλίων. Εἴναι γίνοντας διεγέροντα πολεῖτας κατέλουν δὲν ὑπάρχουν, κατὰ τὸν δοκιμασμούν τρόπον διον. "Υποχρέων Πιπίδεια. Χωρὶς νὰ λογογίζεσαι, διὸ δέον δὲν ὑπάρχουν διατάξεις δὲν γίνεται τίποτε, ποτέσον δὲν διὰ τὰ λεζένθια ἀποτελεῖν λεπτερωματά. Εἰς τὰς γέλας τῶν διδασκαλῶν διαλέσει στην εἰρηνήμερην εἶναι ἀπολογεῖται. Γνωστές δέσμεις τὴν ἀρματεύσθεν δημοσιογυγήν ποιεῖ, ποτὲ τοὺς διακρίνει. Βασιθέτει εἰς αὐτοὺς καὶ τὸν πατερωτεύοντας τοὺς, εἰς τὸν ἰδεντοποιούν τοὺς. Μή εἰμεδα διπερβολικά καὶ καλῆς δὲ στοιχείων τὰς συνθήκες ἔργωνται τοιν.

Δὲν τοντὰ τὸ μέγα πρόβλημα τῆς Ἑλλάφεων τοῦ προσωπικοῦ, διὸν εὐχερῶς δίλει τὸ ἄδειον. Αἱ δικαιολόγια συναντήσανται εἰς τὸ πόρον δὲν ἀκείφερον. Οἱ διδασκαλοὶ συνεργάζεται μὲ τοὺς πικοτούς του καὶ ἔρθεον διατῆ της δημοψῆ ἀποκλείσταν δὲ αὐτοῖς, διὸ διὰ πλέον διερράνται διον τὴν Πολεμίαν ὃς πλέον παραγγελματία, δὲ μὴ πάνταν νὰ ἴντυσσανται τούτον τὸν δημιαῖς. "Άλλος τε ἐπὶ αἰδοῖς τόποι τρέφεται μὲ τὸν ἥδικον ἵππων τῆς μόρτου.

"Άλλο πρόβλημα διανύκτεται τόποι διον τὸν Ε.Μ.Σ. πλέον. Τὰ διοπτευτικά κάντερα, καὶ" ἐντολή τοῦ "Υποχρέων Εφοδιασμοῦ, θὰ παραβίλουν τὰ τρόφαια τοῦ περού εἰς τὸν "Επιθεωρητὴν δὲ" ἀλόγους τὴν παρεργάσσεται. Ποι δέκως διὰ

τὰ διπλετρίσσεις δὲ "Ἐπιθεωρητὴς; Εἰς πολές διασθήκας καὶ μὲ τὰ χρήματα; Συντριβαντί τ' δινοτέρο Κύριος Σύντριβα καταλήγοντες εἰς τὰ καθέα;

1) Η διπλετρά συντίτα εἰς τὰ παρεργασία, αἵτινες λαΐζονται τοῦ Κατοπτρή τοῦ διον τοῦ συμμοριατῶν, θεραπεύονται μόνον τὸ αἰσθήμα τῆς πίνειν διον τοῦ παρόντος.

2) "Ἐπιθεωρητής διάμεσος ἀπεκεντεῖ καὶ δινέργειος τῶν διδασκαλίων, Γενιτοπυρήσσεις τὰ συντίτα διετέλειον.

3) Νὰ πικοτεῖ τὸ προσωπικόν διὰ τῆς προσγωγῆς τῶν Σχολείων.

4) Τὰ πρόφατα, ἐπειδὸς τῶν χρηματεύματων διον τοῦ Δ.Ο.Π.Π., νὰ πορρήδηται διὸ διαποτελεῖν ἐκ τῶν διωκτητικῶν κάτιτον πατ' εἰδίτελν εἰς τὰς "Ἐργασίες συντίτων τῶν σχολείων καὶ εἰρήνεις εἰς τὰς Ε.Μ.Σ." Ή μὴ πρὸς τὴν διδούσθην αὐτὴν πατεύοντας διὰ δημοσιογήνης περιτταὶ δαπάνες;

5) Ν' ἀφεθεῖ διπλωτος πρεσβοτικά εἰς τοὺς "Ἐπιθεωρητὰς καὶ Διδασκαλίων" νὰ φιλοβίζουν τὰ τέλη λεπτογύριας τῶν συντίτων. Αὕτη δὲ διόγει Καί Σύντριβα. "Ηκούσατε τὰ πολές λεπτογύριας συντίτων διὸ δημοσιεύεις δρουσαὶ καὶ διαμερεῖς τελούστες, διὸ τῶν προλαβούσινται καὶ τὸν διοπανεμόντος.

Αἱ δικαιολόγια αὐτοὶ διφορεύονται δὲν κάμπτονται τὴν θέλησην ἀκολύτως, διότε νὰ παντεῖνται γρήματα διὰ τὴν ζωὴν τοῦ νεαροῦ θυμοῦ τῶν συντίτων.

Πλέον αἱ δικαιολόγια διπλετρίσσειν καὶ αὐτοὶ διὰ γίνεν γάρις εἰ τὴν διμερήν διπλετρίσσειν τῶν διμοδιατελείων περὶ τῶν διωργασμένων των πρὸς τὸν μάρτυραν παρθένην καὶ δὲ σίμωρον, δὲ προσπάθεια διον μας πρέπει νὰ εἶναι διηγερία τοῦ Πειστοῦ.

ΙΩΝ. ΓΚΟΝΟΣ

"Ἐπιθεωρητής Β' Φεύγειτος.

"Υγρεῖται κατάστασις τῶν μαρτιών καὶ διδασκαλίων, ἀκοινωνική μοφής τῶν μαθητικῶν συστάτων καὶ ἔργων κλτ.

"Οράδιν δὲν τῶν διπλώτων θεμάτων τοντεῖ, διὸ διαπηρεῖς τοῦ έργου τῆς μαθητικῆς προνότας καὶ δινέργειν διηγήσθησαν διπλετράσσειν καὶ μόνον εἰς τὴν δικαιολόγησην τοῦ προτετάμενον αὐτῆς "Υποχρέων".

Προτίτα δέσμεις εἰς τοὺς διπλανοπατερεύοντας καὶ διπλωτεύοντας παρέχονται, πλέον τοῦ διοφίσματος καὶ τοῦ στορδόπομα, καὶ μαρτυρήσιν συντίτων διὰ ξηρῶν καὶ συντετριγμένων τροφῶν, διότι οι γονεῖς τῶν παρθένων τούτων κατεπειραμένα διττές οἰκονομίαις καὶ μὴ δινέργειν νὰ πατεύσουν εὐθύνες διμούς παρεργωτοῖ καὶ αὐτόρητην τροφήν.

Προτείνει Ιάσης, όποις είς τούς μαθητας τῶν δραμάνων καὶ θεοφόρων ἐπαγγεῖλαν καθὼς ἔδιαντα μᾶλι τοῦ Νεοερμήσιου μέχει τοῦ Ἀπολέλου και μερὶς ήτε 25—30 δραμάς ἀμυγδοῦς κορανθικῆς σταφίδος, τὴν διοιλαν μετ' εὐχαριστήσεως λαμβάνεσσον οὕτων.

Αναπτύσσοντας τούς λόγους ίνειν τῶν μπόνων ή εἰσαρχοῦς τῆς θυσία τῶν μοιχευτῶν συνοδούν μηρούς πλούτουςτεκτήνες εἰσαρχοῦς τῶν συνοστούντων μετάθετον συνεκτὸν οὐδεμίᾳ καὶ ἀνταπόκλείσαντες πολλάκις θυσιαρχούς, προτίνης τὴν μεταπατάσσουσαν αὐτῆς δὲ *ἴῃ*¹ μάζας εἰσαρχοῦς πάντων τῶν θυσιαρχώντων εἰσαρχοῦνταν, εἰσαρχοτάτουν κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἡγεμονῶν. Επίσης τὴν θυσιαρχεῖται έκ μέρους τῶν Διόνυσος, Κονσταντίνου, γεωγράφων καὶ κητοριστοράφων συνεπειαρχούν καὶ ἔτεσσαν καὶ ἱμορφαν καὶ βιομηραντῶν ἱεραληπτηρίσιον οἰκουμενική ἐγίνονται τῶν μαθητῶν συνοδῶν καὶ τῆς διάδεσμος πόλεων αἰτιῶν τοῦ οὗτοῦ πολιτεύοντος τῶν ἴνστηματων μετονοματικῆς προσόντων.

Διά την εύρυθμοτέραν και πιο ευχετέρων διεύρυνση της διεργαστικής δημόσιας της "Επιτροπής Μ. Σ. εφόβου λαζαρίστων των διαδρομών προ" από διαφορετικούς, αλλά και μ' αντετού ή διανύσματος διαχείρισης των τροφίμων, των ιατρικών και των γραμματικών ανθρώπων, τροποποιούμενων και συγκεκριμένων καταλόγων των έντιν Κανονισμών την Μαθησικήν Συνομοτίνον οπικούντο Κεφαλαιόν.

Μεταξύ τῶν ἱεράτεων μέτροι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ὑγείας τῶν διδασκάλων νῦ περιλαμβάνει καὶ ἡ Ἀποστολίας εἰς αὐτὸν· καὶ ίδιο εἰς τοὺς συμμορφωτέους κοινωνίας βεβαιοῦντας. Ὑπάγεις κατοικίας.

ΧΡΗΤΟΣ ΚΕΧΑΠΑΣ
Σπίθεωντες Ναυτοπόου

Είναι δικής, ότι κατά την τελευταία διεκπεργέδα ήταν αι προμηθέας της «Ελλήσος» έπασχοντας εργοβόταν κλωνισμόν, διότι είναι λύσης και βίσμου, διότι βαθύς τούς αναπειπούν ή τους κλωνισμούς τούτους δὲν υπήρχεν διάτοις εἰς ήταν τὰ παρεργάτες.

"Η περιφέρεια Νεστορίου, ενδιαπομπή μεταξύ των δύο θρησκανών βουνών τοῦ Γέρακος και τοῦ Βετού, έδωκαν μάθητα προστόπων μάλιστα πρωτόφανων και θάστας τοῦ μεγαλύτερον βάρος των θυμάνων. ΟΤΑΙ είχεν αρχήσαι ή κατοχή προσανθίστριψαν κατεστρέψαν μελλοπετώνδις σταυροποιεῖσσαν.

Είναι νομίζουμε περισσότερον ότι περιγράφουμε λεπτομέρεις της παρούσης και διαρροής, τις δρόσες και τις μπαγιώτισες, τις άπωσεις και νυφροθετήσεις, τις διάλογοις και τη παθητικότητα, τις αντιντικήσεις και τις καρδιές κατεπειρρούς, τις δύοσες δέρμασσον των ευαγγελιστών και αι δύοις άνεργοσσον και δρύμοις εις διώροι εις έχουν την περιφέρειαν. Έτ στην 58 Κονσταντίνη, αι δύοις άνθρωποις μίλλει, διν είχον αποκειμενικά μόνον 5 και αθει εἰς άρρεναν κατέσπειν.

Σημείου, δύναται εἰς τὰ λεγά σκοτιά θλίψεων δύσηρη κυριατική διεφράσσων; Η γιανναντικός αγρυπνίας μας και ανέβει δέσμως της πλευρώνθες, οι κάποιοι θρησκευτικοί να διαπερνώνται εἰς τὰ λεγόμενα αποτίμων των μάρτων με τὴν Ἐλληνική φυγῆν των και με τὴν λέπιδα, η οποία διέρχεται διαρροής την οποίαν διέρχεται τὸ κέρδος της τούς πονηρής θάνατον των κατόπιν.

Έπειτα δύναμέσθαι νά διαλέγουν σήμερον, διότι δροφείς τοπλάστερον την παραφέρουμε Νεστορίου και τα ίδια δημόσιες όμως απεριόριστα περιεχόμενα, καθώς ουσιωδήματα πενίας, διάλα πρέπει νά δημιουργεί καιρού προστατευόντος δράματος, τού οποίου μόνον δεσμοί θα γνωρίζουν εκ του πλειστού δέντρωνται νά ξεση σειρά.

"Αν λοιπὸν θεραψῃ ἀνάγκη λήφετος μέτρων διὰ τὴν ὑγείαν τῶν μαθητῶν εἰς πάντα πρόσωπα τοῦ Κράτους, αἵτινες εἶχον διοικητὴν ζημίαν ὃν τὸν καταπτυχίων Γερμανοτούπλιον ἦ καὶ τῶν διατεταμένων ἀδόκιμη, νάτις τὰς βοσκέσιας περιεῖσας δὲν είναι εἰδικὴ ἀνάγκη, διὸ τὸν αἴστορογένη διάσεστος ἐν προσανατολῇ κυνθίσθαι. Η λήπη μέτρων προστασίας τῆς ὑγείας τῶν παιδιών τῶν ἀνδρῶν τῶν θεραπευτῶν παραπομπὴν τῶν πατρών παραπομπὴν.

Τὸ πρᾶγμα λοιπὸν τῆς ἔγιας τῶν μεθητῶν παρουσιᾶται ἐγγονότερον εἰς τὰς ἀρχαὶν παραφερέσις καὶ ἀπὸ ἀπόφθεσις οικαπατήσῃ καὶ διὰ ἀπόφθεσις φυταῖς.

Δια νά δυνατοποιείσθαι τὸ πρόβλημα τῆς σωματικῆς ὑγείας τῶν αποδινῶν χρησιμοποιούσαν συστῆμα. Επεισόδιον δύος οὐ τα συστῆμα τὰ λευκογόντα σφραγίδα εἶναι ισχνά να ξεράψουν τὴν σωματική ὑγείαν τῶν μαθητῶν τῶν σπουδαστῶντος παρασχέαν. Τὸ πρωγύγειον γάρ εἶναι βεβαίως δημόσιον, διὸ δραπετῶν. Δια τὰ πλευράς θνάτου στον συμμαχούντος περιφέρειας, οἱ άνων δέν θρηνοῦν δικαίων νά κωροποιήσουν τὰ κτήτα των και τὴν δημόσιαν τον. Εἰναι δύναμις νά ποιέσται μεμονωτικούς απογειών πάνω.

"Αλλά δέν είναι μόνον ή προφήτης ή άνοιξη που διαπροσεκτίζει την ιδιότητα των μαθητών. Είναι ότι έσω άξιοπολεμώνται και οι ίδιοι έρχονται μεταβολές στον κόσμο. Σύμφωνα με αυτά πολλές φορές προερχόμενοι δέν έχουν όχι δημιουργικό, δ' αλλ' ούτινα μην στέγνωνται ως κομητούδεν, δέν έχουν καν εργαλείον να φωτίζουν. "Αντει στέγνεις αλλογενετικής, δίνειν σχεδίου το ζετεπένευτο ποικίλη είς θάλπες των κομητώνδες μεταβολώνται δέν δένταναν σε ένα δρυγάνι, έπειτα και με το πορεύεσθαι την ποτήρη γύρισαν και λέγοντας σταθερόπολη. Δένταν έχουν όχι θρησκαντικούς, αλλά διαλέκτους έπειτα δέν υπό μή το κτυπά ή προφήτης, δέν έπειτα, το γύρω και δέν, δένταν δέν έχει φωτίζεται, θεωρούνται, όλων και θα δύνηται διανοείται να γίνεται λόγος περι προσωποτάτων την ένταση των αποδομών :

θιμητός ή βραχή τουνίτενον, οι δύοτοι υπῆρχαν τά θύματα γάρ της σωτηρίας της "Ελλάδος και της διασποράς μένον μαρ.

Είναι δέκανης διάλυτος ἀνάγκη νά διαδόχουν εγκίλεται εἰς διας τὰς ἐκπαιδευτικὰς περιφέρειας τοῦ Κράτους, διότι μόνον αὐτοὶ θὰ δύνανται νά παρακολουθήσουν τὴν ὑγείαν τῶν μαθητῶν. Θεώντως είναι ἀνάγκη διρύσεως καὶ δραγμάτως τετέρων Μαθητικῆς "Αντιλήψεως κακ." Άλλα περὶ αὐτῶν δρουσάντων διμίζουν οι προλάθμαντες.

Διὰ νά διατεταπούσσων τὸ πρόβλημα τῆς φυσικῆς ὑγείας τῶν μαθητῶν πρέπει :

1) Νά λειτουργήσουν κανονικῶς τὰ σημεῖα. Η λειτουργία τῶν σημείων είναι ἀπορίατος προστιθέμενος διὰ τὴν πενικατήν καὶ φυσικήν ἐν τέσσερις ἀντιγραφότητης τῶν πιθανῶν. Άλλα ποτὲ θὰ λειτουργήσουν τὰ σημεῖα, διότι δὲν διάδοχοι διδοκτήρια, διότι τὰ κατέστησαν οἱ συγκριτικοί, καὶ διότι διδοκτηλοὶ δὲν διάδοχοι. "Ἐργον ἐπαναπτυροθῇ 17 Κανόντες. Εἰς αἵτινας συνεκπέ-
χουσάν καὶ διὰλλα 7 καὶ τοῖν γίνονται 24. Διὰ τὴν πλήρεσσαν τῶν δργητικῶν θέσεων τῶν σημείων τῶν ἐπαναπτυσσούσων τούτων Κανονίτων γραμμο-
τευτῶν 22 διδοκτηλοὶ καὶ δὲν διάδοχοι ποτὲ μόνον 30. Ποτὲ δὲ τοποτίθεμεν αὐτῶν; Υπάρχει βέβαιον ὅ πρόσχετος λίγος τῆς διποταπέσεως διὰ μόνου εἰς τὰ πολυτέλη σημεῖα 1 ἢσα 2 διδοκτηλοί. Άλλα είναι δέδενταν οἱ διδοκτηλοί, διότι κατήν θέλουν καὶ ἀν ξένον, νά διποταπέσουν εἰς τὰ πολυτέλειον ἔργον των, δεν ἔχειν ἐν ἕποντος 1500 μαθητας καὶ μάλιστα Κανονίτων δευτυ-
χούσαν;

2) Νά κατατηῇ ή οικογένεια ικανή διὰ τὴν διποταπέσην τῶν πιθανῶν. Καὶ τοῦτο διάς σήμαντον ἀποτελεῖ εὔχη, διότι αὐτῆς δημότων δὲν ἔχει τὸ στεγνωμένη μέση της συνεργείας της, ἀλλὰ δὲν ἔχει τοσοὶ καὶ ἔνα μαρών κλεπτῶν γόργον δὲν διαπεινεῖ. "Ἔτοι τοῦ ποτὲ διὰ δισού δημορχοῦ πεμπομορφοῦ καὶ παράπονα κατὰ τῆς τύχης του καὶ κατὰ κανενὸς δημορδού. Πάσι τοικὺν ἔπει-
τος δρους αὐτῶν θὰ διμήτησεν εἰδιδέσσει εἰς τὸ ποτὲ;

Τὰ προβλήματα τῆς σταγαρίσεως τοῦ διδοκτηλοῦ προποτοκοῦ καὶ τῆς στεγνώμοτος τῶν οικογενειῶν καὶ τῶν σημείων ἀπειλήσονται περιφέρειας καὶ πρέπειται νά δοθῇ ἀμεσος λένος, την μή τὸ ένδικταφέρον μορι πορο-
σισθείη διπρόσδεσμον.

Τὰ ποτὲ τῆς περιφέρειας Νεστορίου είναι πορχεκτικά, προφυματικά καὶ νευροσθετικά λόγῳ τῆς τράχης, τὴν δύοταν διῆψιν, δίων κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη, καὶ δὲν ἀποτέλεσται οδηγεία διαβολεῖ. Πρέπει νά τοντοῦδε δὲν ἔτοι μόνον ή Ελλήνων τραχή, ή δύοταν συνεπέλεον εἰς τὴν καταστορή της ὑγείας τῶν παιδιῶν, ἀλλὰ καὶ δι Ελλέων δερπαλεῖ. Κατά τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ὀδέποτε ἤργηταν καὶ οὐδέποτε διοικητήσανταν ἥσυχα.

Θὰ ἀδύνατην θεωροῦνται τὸ διποταπέσημο καὶ διὰ μόνον δύο τῶν φυσικῆς ὑγείας τῶν παιδιῶν διάς π.χ. τὴν προβλήματον διδοκτηλοῦ κατηγοριατρικῶν ταυτιῶν, τὴν χρηματοποίησην εἰς σφέτερα κλήματα τοῦ φυγελαπιστικοῦ περιουσιοῦ τὴν χρηματοποίησην τοῦ γαδιοφόρου αλλα, διὰλλα πάντα τούτων διὰ τὴν διενοτα-

θεωρουν παρατηρητικῆς περιμέτρου Νεστορίου ἀποτολοῦν ποιτέλαιν. Καὶ εἶναι δὲν ἀπόλετος, διτὶ ὑπεράντιο μέσον αὐτῶν τῶν διαυγερων διεπεινόνται ὁ δημήτης πορη-
γοφετικοὶ καὶ ποιητής διδοκτηλοί, πλὴν δημος αἱ προσάσθετοι τοι δὲν δύναν-
ται νά ἀπειλήσουν τὰ δέσμα τῆς παρεγγέλμένης δινοτεύσητος.

Είναι δέκανης διμήδιος νά λειτουργήσουν λίκαντα τὴν προσοχὴν των πρός τὰς ἡραϊκὰς βορείους ἐπαρχίας, αἵτινες ἰδιωτισθενται χάραν τῆς οιστη-
γίας τοῦ "Εθνος". Καὶ δέκανης οἱ δημόται τοῦ "Ἐδουνας μας πρέπει δημότων νά διποταπέσουσσον τὸν διπενεργούστα παρετημόν λόγω δια τοῦ στοργητικοῦ καὶ ηερο-
γοῦ τηνθάπεταισσον τον μάλλον πρέπει νά διποταπέσουν αὐτῶν καὶ διὰ λόγων μάν,
προσίστονται δέ τοι δημότος δι τοῦ φημοῦ την προβλεψίαντος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ "Αναπληρωτής τοῦ Επικεφαλοῦ τῆς Γ.", Περιφερείας

Τὸ δέκατη διάματρος τοῦ ποταδοῦ ἔχει ἀπωτηλήσης ἀπὸ ποτὲ λόγων
καὶ διποταπέσει δικαῖοι καὶ σύμμαχοι δημονία τὸν ποιηταγωγικὸν κόρμον διενον τῶν "Ἐδουνά, ἄλλα καὶ πολλοὺς λατρεῖς, φιλούσοντας, βαλδόνης καὶ ἀνθράπους,
που πάρολοντας τὴν ἔρεσσαν τοῦ παιδοῦ, ἣ δέσμον τόρα εἰς τὰ τελευταῖα
χρόνια προσέλαβε μεγάλην ἔντασιν. Δε ἀπόν καὶ δ. 26ος αἰών ὀντομάθησε δι ποταδοῦ
ῆθελεν εἰς φᾶς καὶ τὴν ἔκπαντην ἡ Πιποδογιαζή διποταπέσει προσπεστέλλει νά δέσμη
σπηλαϊκῶν πλίουν καθηρώνειν εἰδούσης τῆς καταστάσεως τοῦ παιδοῦ καὶ τῆς
σοματικῆς τῆς πενικατής καὶ δημότης. Η Πιποδογιαζή συνεπᾶς είναι ἡ ἐπι-
στήμη τηνεύη, ποτὲ μάς δέδην τὰς γύνοντας δια τὸν παιδεύοντα διγενειαντας καὶ μᾶς
ποτιθέντας τὰ μέσα της ἐπωραίστως τῆς σοματικῆς, φυσικῆς καὶ διποταπέσητης
ῆθελεν τοῦ ποταδοῦ εἰς τὴν κραυγωτίσαν περιόδον τῆς ζωῆς του. Καμάτη
ἀλλὰ ἔποτημην τού μάς δημότη ποτεύειν μελέτην; καὶ διενόντης χρηματεύεσσον
καὶ σπουδητότερον διὰ τὴν εύετεραν καὶ εὐημέρων τοῦ ἀνθρωπίνον γένους.
Οι δρους, Ελλένες είλον κατανόησε, δι ποτελλήσα πρός τὴν φυσικήν καὶ
διποταπέσητην μόρφουν κρέπη νά διπενεργούσσωνται καὶ εισαμετάξεις διποταπέσητης τοῦ
ποταδοῦ. Ο Πάτερων μέντοι της τάξιος πλατύτητος τῆς παιδικῆς ήμιλας τονίζει εἰς
τὸν Τίμονα καὶ Πρωταρχόντα πρεπόνον τὰ Φῆλε. Η πρηγματική συντρίψη τοῦ
ἀνθρώπου είναι δέδην κατατηγή την φυσή καὶ τὸ σώμα μαζί, δέσμη τότε πλακεύ-
μεν νά γαροπτεύεσσον την ἀνθρωπίνον δημότη. Καὶ οι Ρομαῖοι κατόπιν παρέλαμψον
δια τοῦ "Ελλήνων τὰς περιστοτέρας ἀρχές αὐτῶν διὰ τὴν διποταρφή τοῦ ποταδοῦ
καὶ πάντα είχον δη δημος τὰς in corpore sano, γέρον πεπλεύτησεν εἰς τὸ γέρον
σύμμαχον. Καπούνα είλοντο γόργον τοῦ πεπλεύτην ἀλλαγονταί τελείων δ. φυσιο-
γοῦ αἵδεν στένσεσσον σύμμαχος καὶ πενετώτας. Τόρο δέσμως εἰς τὰ τελευταῖα
χρόνια πεπλεύτησε ποτὲ ποτὲ λόγων δι τοῦ Πιποδογιαζή, διποτείχη δη δέδην
διποταπέσητον γένους, διότι ή σοματική, διποταπέσητη καὶ θεοντακή τοῦ

ποικιλού είναι άλλωρηστα συνδεόμενα. Η Παιδολογία και οι με αετήν άσχολήσματα διεμερευμένησαν και έπονους, δια είναι τροφιμού τό νά μη φροντίζουμε διά τὴν ὑπέροχα τοῦ σώματος τοῦ παιδοῦ, ἀλλά μόνον διὰ τὸν πλούτουσιν τοῦ παιδοῦ τοῦ γνώσης. Ο περίφραμας παιδαργούς Σκότειν λέγει, δια κόθιν έκπαιδεύειν, διας ἔχει σήμαρος, εἶναι ἀνθυγείαν και αἱ θρησκεία τῆς Παιδολογίας ἀκέπιεν, δια δὲ Σκότειν εἰργε μεγάλο δίκαιον. Εξιτυργούς τελευταῖς κατενεργήν τὸ φρεβόριν αὐτὸν παῖν, ποὺ ἐγένετο Ιελ ιερά και τῶν καθηδῶν και τῆς κοινωνίας, διότι τὰ παιδιά είναι ή κοινωνία τῆς αἰγαίου, και προσωπισθή ή νέα Παιδαργούν, ή διοτιά ἤρχουν μάτι φρεβόριν πάλιν έναντι τῆς καταστάσεως αετήν και ή διοτιά παράδιλοι πρὸς τὴν πεντετελήν διάτηντον τοῦ παιδοῦς και τῆς ασπαρτικῆς του ὄντας και εὐέχοις, έρχουν δέ σφιν, δια δη κοινωνία θέλλα τὰ μέτια της νά είναι ζωὴ τέλεα, διας λέγει δ. "Αγγεῖος παιδαργούς Σάντεος.

Τὴν παιδαργούν γνωρεῖτε καλά, δια αἱ φυγκοὶ λεπτογραφίαν τοῦ παιδοῦ συδίδονταί διατάξεσσαν μὲ τὰς ουσιατικὰς τοῦ λεπτογραφίας και δια είναι διδόνεται νά λέσῃ τὰ διάφορα παιδαργούν προβλέματα, ποὺ τῆς παροντούντοντα, μὲ μόνην τὴν γνῶσην τῶν φυγκῶν λεπτογραφίαν τοῦ παιδοῦ διπομενούμενον μὲ τὴν ουσιατικήν του ὄντας και ἀπὸ διον τῶν περιόλκων συνθύσαμεν τὸν ίζετερικὸν διογον τὴν ζωῆς. Θεωρεῖ δὲ οποιονταί τὸ νά ποτεστίνειν, δια ἡμαρούσιαν μὲ τὴν πατέσθησαν τὸ παιδί και γενέκα τὰ πεντετελή τοῦ δεξιεύματος, ποὺς νά σχετίσανται αετήν μὲ τὴν ουσιατικήν του ἐγένετον και μὲ τὴν πατέσθησαν του εἰς τὴν κοινωνίαν. Έχει χινέψει καλά, δια δημιατικήν τρέια είναι ζεινόν, ποὺ διαφορεῖται ποὺ προσέγει τὴν πεντετελήν δινήσκειν και ή διοτιά θέλλα τὴν ειδήσεων τῆς ζωῆς εἰς τὴν κοινωνίαν.

Η ζωὴ είναι, διας λέγει ὁ ἡμικολόγος Πετροῦ, δ. ἀρχέματος, δ. διοτιάς, δ. διοτιάς τιθέμενος πρὸ τοῦ μηδεπεικοῦ τῆς ζωῆς θέλλει σ' αετήν τὴν δίξιν των. Αλλά και διέξι τοῦ δέκανον, διας λέγει δ. Αλεξ., πολυογίτεαν διό τὴν δρόσουν τοῦ εἰργατού κοινωνίαν ζωῆς. Ο δὲ Σπάντον λέγει, δια δὲ λεπτογραφία τῆς ζωῆς θέλλεται πάλλον ίε τῆς διατάσσεται πρὸς δρόσουν διὰ τὸν γνώστον. Ο μὲ διχαν οὐγέαν είναι καταδικούμενος εἰς ήτεν. Πλέον δὲ είναι διανοτὸν νά διεράληση τὴν κοινωνίαν ένας ἀνθρώπος ποὺ τὸ οἴνον του βιασθεῖται ἀπὸ δρόσοτεσσαν, διας γνώσεως και διὰ Ζεύς Ποίαν χαράν οἰσθεντον εἰς τὴν ζωῆς και πολὺν διεβίλουν διὰ δόσην εἰστήρ κοινωνίαν ένας διαθεντικός δὲ έκείνος, ποὺ διαρράξεις καταρράται τὴν ζωὴ τῆς γεννήσεος του. Ήγέρει είναι δη τοῦ μαρ, ποὺς αετήν είναι διώλοτος διαζειλένα παρασκευασίαν διελούσας θανάτουν. Η ζωὴ διδέ διέλειν σ' οὖλα τ' θάλα. Τὸ παιδί πρέπει νά ζεινάν εἰς τὴν ζωὴ γεμάτη ἐγένετο διὰ τὴν ημεροπόν νά τῇ σ' αετήν και νά τὴν διεράλησην. Η Πλάσις ζωέας διαμονέσσαν και τὰς λαμπροτέρας θάλαδας, ἐπὶ δη ζωερότητα τὴν ζωέαν είναι διό τὸ πρόσων τοῦ καθηρόν ποὺ τὸν διενούν τοῦ ποὺς τῆς κοινωνίαν. Η θύμη τοῦ δέκανον διὰ δινήσκειν μόνον εἰς τὸ πάνον, δινήσκειν και εἰς τὴν κοινωνίαν, διότι δινάνας και δια ειργασία τῆς κοινωνίας διεράσθησαν μὲ τὴν οὐγέαν τοῦ δέκανον. Η ζωὴ έπομένος είναι δη τὸ ήδικον τοῦ δέκανον και τῆς Κοινωνίας και συνέπει θέλλεται διη μόνον δια πόμπεος ζητανῆς, πεντετελής και κατανοτικῆς.

Ο Γάδιος Μαρούν λέγει, δια δη σωματική ζωής ζευστραλῆς και τὴν ἡμικήν τελετήπετο. Έγει δὲ δὲ ή τῆς κοινωνίας θέσης τοῦ παιδοῦ διασον σχέσειν μὲ τὸν κύριον ουσιαν τῆς ἀγαργής, δηλαδή μὲ τὴν ἀνάτελεν και προσγειών τὸν ἀγαργήν τοῦ πολιτισμοῦ, δοτει πολιτισμός διέν είναι τίποτε μᾶλιστα πορφρό τὸ ποτετέλεσμα συνεργασίας ἀνθρώπων δὲ τῷ κανονικῷ.

Κατέναν αετῶν είναι θεραπείας τῆς Ποιλατείας, τῆς Κοινωνίας, τοῦ Σησηλείου, τῶν δέκανον νά ίζετάλη καθεναὶ νεανίν ξεβλύσσον τῆς Παιδαργατικῆς δὲ γένει ίαστηγής μὲ ζευστρετῆ τὴν σωματικήν, τὴν δανωποτικήν, τὴν θλικήν και τὴν πανοποιικήν καταστάσεων τοῦ παιδοῦ. Τέρμα εἰς τὸ τελευταία λερόν παραστούσθη μία ίαστηγής εἰς τὴν Παιδαργατικήν, μὲ παγκόσμιος κίνητος. Η κέντησης αετήν είναι δη θρησκεία τοῦ παιδαργούν, μὲ παγκόσμιον ουσιατικόν διέν την γενετήν προστιθούσιν τοῦ παιδοῦ. Τὸ παιδί ἀπὸ τὴν οὐρανού, ποὺ διὰ τὴν γενετήν παραστούσθη, δοτει πολιτισμός και δια ζωεροφόρο μόνον τοῦ ζωντανού. Τὰ πολλά ιαστηγά τοῦ ζωντανού είναι δια προστούσθησαν, δοτει πολιτισμός τοῦ ζωντανού, δια ποτετέλεσμα τοῦ ζωντανού.

Τὴν προτίθεμαν αετῶν ποὺ τὴν παρέχουν οι γονεῖς του, δια διοί προτίθεμαν διὰ τὴν περιστροφῆς του, δια τὴν σωματικήν του διάτηταν, διὰ τὴν τροφῆν του και γενέκα διὰ τὴν διετήρησην τῆς ζωῆς του. Αετήν διοι: τὴν εἰστύχαν τῆς παιδικῆς ζωῆς τὴν θέλλεσσαν δη τοικιαν εἰς τὸ παιδί, μὲ ζευσιοτά στένη οὐρανού εἰδος παιδείων. Εἰς τὰ παιδάκια διενίναπον κατέλαβε δη της πατέσθησαν εἰς τὰ παιδάκια μὲ λίπα τὸν ειδόποτον κοινωνικὸν τάξεων. Καὶ θέμαν εἰς τὴν ζωὴ τῶν ιαστηγών παιδάδων είναι διαρράξειν δη την προτίθεμαν ή την πατέσθησαν. Πλησίον εἰς τάξισθωμάτων τῶν γιατρούσθησαν απότην παιδαρίου στεκάσει, σαν μὲ τραγική ηθονία, δια διαζειλέσθησε, δια κόσμος τῆς παιδικῆς διατυπώσεως, τὰ πτωχά παιδάδων. Τὸ πτωχό τὸ παραστημένον πλάσμα εἰς τὴν ζωῆν, διὰ τὴν μαρούν που θέλλειν διέ διδόθη δια τὸ τελευταίον δούνα τὸ ίνδρωσίρον, ποὺ προστέλεσμα.

Η κοινωνία δια τὸ τελευταίο λερόν καρμάνια σηματικήν προτίθεται ποι προστίθεται διὰ τὴν διατάσσεται τῆς πρωτερούσιος αετήν οὐπίστεως, ποὺ τὴν διδόνεται πλάστηση τὰ βάσισα τῆς φτωχείας, διέ δίδεται. Κι' έτσι τὸ παιδί αετήν μὲ γενέα διενίναπον, δια δὲ διεθένησσεν ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τὰ βάσισα, διέμεινε πολλάδες μέρη τῆς φύσεως. Η κοινωνία ίαστηγών διέντειν δη πορτεινής τοῦ παιδοῦ. Και τοστό, διότι δέν θήσει νά γενοσίσῃ τὸ παραστημένο οὔλιον τὸ παιδεύοντας τῆς θύμης. Οποιος διελέγει τὸ παιδεύοντας τῆς διατυπώσεως, Είναι θύμης αἱ περαστικές διέντειν, κατά τὰς ουσιας βίλεσσα κατεινεις 4-5-6 και περισσότερα ουσιασ πορφρά μέρη τῆς φύσεως, και διέντανα πλάσματα νά περισσότερα διέν τὴν φτωχήν πατέρα, τὸν παιδαργατικήν, τὸν περιστατικήν, τὸν γηραλόν, τὰν φαρόν, τὸν σπουδαίωντας διέ τὴν ζωὴν μαρτίου τὴν ξενοδοχεύονταν. Μια πολλήν,

μαρτικήν δύναμιν θὰ ἔμεσόν γένηται πάπιον; τὰ θερέψη καὶ νέα
εἴη σωρὸς πειδεῖς; Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀναγκαστικῆς τὰ δημητριαὶ εἰς
τὴν τέχνην ταῦ.

Αὐτὴν τὴν κατάστασιν ἡμέλησε τὸ Κρέτος μας τὰ προκλήματά την δια-
τυγίαν ἀπεφύγεις τὸν ἀνεκουσίον, αὐτὸν τὸ τραγικὸν θέμα προσκαθεῖται νὰ εφίσῃ
ἄπο τὰ μέτωπα τῆς Κρητικῆς.

Και χωρὶς νὰ φασθῇ πόκος, ταρίς νὰ έποιησεν δακτάνα, μὲ τὴν πεπόνηδην δεὶ θρησκευτικὸν τὸ πανδὸν ἔχει μετρῆσαι δέλτα, κατὰ τὴν οὐαὶ μέρα, ποὺ ἔπειτα δὲ αὐτὴν, θύεσαν τὰ μητηρικὰ στονάκια, πὼν τὰ δύοτα δὲ τρέφουσαν τὸ πανδὸν τὴν μάρτυραν εἰκόνητεν. Σάψις λερῷ, ἀπόστροψις ἄγια, ἐπειλέπεις θεῖα, πρᾶξις ἀντιτάπια τοῦ μητηρικοῦ στενάσματος. Λίγη γνωστὴ μὲ τὴν ἀλλήλων ὑπερβολεστάρειν κατεύθυνται τὸν τετράποδον πολιτισμόν, σπασμογόνας ἔργησαν διὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρώπινοτήτος. Η προστοικὴ τῶν ὀδενώντων είναι ἀλεπούσαντ, εἴναι ὑποχρέωσης τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ λίπος τοῦ λεχιθοῦ ποὺς τὸν ὀδενώντων, τοῦ πλιονίου πρὸς τὸν παχωνί, τοῦ τυευματικοῦ προηγμένου πρὸς τὸν ὑπελαχύνοντον απεικονικοῦ εἴναι ὑποχρέωσης μολφρόπον μὲν αὐτὴν ταύτην τὴν διεντάσσει τοῦ ἀνθρώπινον. Η ωλενθρόβος εἶναι ὁ πρόκειτος, δὲ ὅποιος ὑποτάσσεται ἀλλαγαῖς τὰς κοινωνίας τάξεις, διὰ τὴν νοῦντιν ἐμπράξας τῶν μαζῶν ὑπωρεύει, δὲ ὑπερβεῖ τοῦ συνόντος τῆς ἀνθρώπινοτήτος. Πρέπει διὰ τὰ πατούντων φέρει δὲ πάπιαν ὑπηργίαν ερευνημένη διὰ τὴν κανήν μετρητὴν τοῦ καὶ θερμαντουμένη ἀπὸ τὸν θεοῦ μέσον, τὸν διανέλλοντα διὰ δικούς του. Εγεὶ δοκιμάζει νὰ εἴσῃ μέρος εἰς τὴν ἀνθρώπινα τῆς κοινωνίας θρησκευτικὸν τοῦ πατέρα, που πλανεῖται δὲ εἰς τὸν πρόλογον τῶν δικούσαιων ανενθέσιον τῆς Γενεάς. Η φρενὶ αὐτῆς εἶναι ἡνὶς ἀγάπειλαν, εἶναι ἡ φρενὶ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν σημαίνει, δὲ ἡ σημαίνει τῶν μητηρικῶν συστεμάτων εἶναι μεγάλη, δηλ. δὲ σημαίνει τῶν ἀδέρφων ταῦπον εἶναι, διὸ τὰς τὰ δικούσαιων σημαίνεται τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας. Αὐτὸν φέρει νὰ εἴναι τὸ ὑπερβολικὸν κύριο κοινωνίας.

Τα μεθυσιακά συστήματα συνεποδός έξιπτροτούν καλλοκαλές και τών σκοπών των σχολίους και τών σκοπών της κοντωνίας.

Τάφο Εξεταστών ἀν ει μαθητικαὶ ήσορι ξενιστέον τὰς ἀπωτίσους τῆς Πολιτογραφικῆς, δηλαδή τὴν σοματικὴν ἀγωγὴν, τὴν πνευματικὴν ἀγωγὴν, τὴν ἡμέτην καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀγωγὴν τοῦ παθοῦ.

Η αυτοκρατορική δημοσιεύση πάπλωσε τα δύο μαθι οικότερα επίκαιρια διάλογα την τέλος συσσωματών του τόπου, να γίνει γερος διδύμωνος, Ιωανός ο' Διδύμωνος καθί εξαγόμενος τη Λαζαρί, να τοδιότευκε αλήση βρύσαν, ή δύοτε είναι ο πρόστιος θρόνος της ανθυπαρχίας επενδύει. Αλλά δεδι υ' αποκτήστησην η παλιά το πολιτισμότερον τον δει τη γη μανδύαν, την φύσιαν, άπωτερην καλή δράσην, την αρχαίαν και τοπικήν τραγιάν, καθηδράρητην, ποιητήριον, μέραν, κανονικήν καλοδρομίαν, πολλές ίδιαν, δύον ξεχωριστήν ήδη σύγχρονης τον θλασσικούν ποταμούν πολλές αίτια φυγοποιεύεις εις τα πανδιά, κυριοτάτων θησαυρών, καρφίτιαν και ενθύμων δεκατεύων θέλεσαν, και στονοχωρών. Ο Γέλας θρησκευτικός Βαλλιέρει μάγιον, οι κατάστηματα πετανέων απελεύθερην ήδη το διάντελτημα

τῶν ἀνθρώπων είναι μαρτυρέας καὶ οὐ σωματική ὑπόταξης κανονική εἰς τὰς χώρας δίκαιας, αὐτὸς ὑπάρχει κατόπιν, αποτέλεσμα ἔνδικτας ἀρετῆς καὶ φρεσκάτης τροφῆς, εὐθύνη καὶ λεπτότης αὐτοῦ διεπιπλέων καὶ στενοχρόνων αὐτῆς της περιόδου τῆς φύλαξης τοῦ πατρικοῦ. Αὗται δὲ οὐ τὰ εὑρίσκοντα τὸ πατρικό εἰς τὰς πατεῖσας κατασκευάζουν. Εἰσὶ οὖτε καὶ εὑρίσκοντα τὴν κατιτικήν τους καὶ θεραπευτικήν τροφῆς. Εἰσὶ οὖτε καὶ μαρτυρέας τῶν διόρθωτῶν τῶν κάλεσμά μας εἰς τὴν εὐρωπαϊκήν την καταδύσην μαρτυρέας εἰς βουνούτων τῶν διάστημάς μας ή τὴν διαρροήσασαν διανεύσεων τῶν καθαρῶν καὶ λεπτότητῶν δέρματος ταῦτα τὴν κανονικήν κυριεύοντας τον. Τονούντων καλέσι, ήτις καρδιά. Εἰσὶ οὐρανικοί ταῦτα μαρτυρέας μαρτυρῶν φύσης, ικανοί εὑρίσκοντα τὴν ψυχήν των ηγεμόνων των μαρτυρῶν τῆς τιμῆς τῶν πατέρων, ικανοί δραῦν την τιμήν των πατέρων τους βασικούς, την μαρτυρίαν τῶν πατέρων δραγματωμένων. Εἰσὶ οὖτε μαρτυρέας οὐ μάθε θύλακων καὶ στενοχρόνων. Εἴναι τούτοις συνεπές αρετούστας ἡ σωματική του ἀγνοή.

Αλλά μέσως η διανοτική του άγνωση διατερεί εἰς τας αυτοκρατορίες; Εἰς της ζωντανής δένδρης των δύσσεως εἰλοτών τας γεύσεις των δύο θάλασσεων της θάλασσας πάντα είναι τα δένδρα πορφίρα εἰς τα βιβλιόσπιτα μεταξύ σοφών. Έτσι μανδύνει τό πολιτικός ποντίνος. Έτσι έμπειροτερά προερχόμενος, ή δημήτριος των εργαλείων. Πρόσθια τό πολιτικός νά ζήσουν και ίπακα νά μάθουν πάντα εἰς την ζωήν ουδά μια την ισήμη. Έτσι λοιποί μάλιστα είναι την ζωήν τους μανθάνοντας παλι διαδρόμων γρύνεσσα, οι οποίοι γίνονται μόνιμοι κατόπιν των. Άστοι είναι και οι απράγματοι γνώσεων, δεδομένης γνώσεως με πατερωγανώσαν δέντρον καρπών άστερ. Έτσι προπατηρών και μελετών την γέροντα φύση, μέσω εἰς την δύσσεων ζωής. Έτσι μόνον των φυτεύουν δένδρων φυτά, άνθη, δενδρύλλια και απράγματούς με ίδιαντον και διάφορα την άναυδηση των. «Αποκοντάντας πραγματικής γνώσης μά τον καλύτερον τρόπον. Έτσι μαλλεργούνται ή μάγιστρος προς την φύση. Έτσι δουκετοί το χέρι διά της άνηψης της ζωής. Έτσι μαρτύρινται τό πολιτικός ήδη μάζει και της σημασίας τον ήρωα. Έτσι τό πολιτικός ήρηται με μίαν φανερών δύσης και οικερότητα, που υποχρέωνται δια την συνειδητήν της θέλησης των τον. Έτσι μαλλεργούνται δένδρα οι δύναμης του πολιτικού μά των αποκάλυψην τά τέλος χρησιμοποιήσης κατόπιν ένα μέλος της κοκκωνίας. Συνεπόντας διπλώματα και κοκκωνίων διανοτικών και συγκαλλιεργούμενοι. Θυμάσια ούτε διπλωμάτες και διανοτική σημασία η τον πολιτικόν ή διανοτική άγνωση τον πολιτικόν. Και ή δημήτριος πολιτικός ή πολιτικός ήρηται τον ήρωα. Έτσι καλλιεργούνται εις τη μεγάλεσσον της γένεσης ή πολιτικός ψυχή διά αισθηθήβαστα το μεγαλούν τον ήρωαν τον δημοσιογράφο. Μέσω έτσι οι μίαν κατοικούνται νότα τοπολογικήν κανεις διατή ή πολιτικός ή πολιτικός ήρηται τον ήρωα. Έτσι διά πάντας θέλουνται και μη, όπως ή Αισθή, ής λιγαρχόντην τη γένη σα...». Έτσι η την κοκκωνία δικαιούνται και απράγματην προσεγγίση ήδη ποιεύονται τό πολιτικό με τά νόμοτα της δημοκρατικής ζωής. Έτσι διά καλλιεργούνται εις τα πολιτικά την συνειδητή του κατοικία και τον δημόσιον. Έτσι διανοτικότητα την σύντην με την μαντειανή είλοντας τη, με τά δύοντα πολιτικά την, διά είλοντα εκπονώντα ένθετοποιόν. Έτσι τό πολιτικός

τυλία με τά χρόματά του και τά λοιπά σδια, ή δεργούματα με την πλεφαστούσιν της, ή οίσανσα με τά δέρατα και ή σελήνη την νίκαια, με την λαρπόρτια της διανοτικής και της δύνασης των ίδεων την θεάρια, δύσουν εἰς τό πατή τελόντα μαγευτικού. Έσει ή δώρομής των δέργαντα, ή τόσων δύσων ποκάκι και καθαρά, ήμείδια εἰς τό πατή διανοτικήν την φάσην προς την πετρόλια του. Έσει θ' αποκλεψή ή δώρομής της και θά φαντάση και θά πλουσιότητή την φυχήν τοῦ παιδιού. Έσει τό πατή θά καταλήξῃ ήδη δύσην διαπλήσσεται τό πατή και τό κακό. Έσει θά παίσουν τό μέτων του νά βλέπουν τάς δοχειώμας της ζωής και τών δύσων βασιολογίας τάς ανανθρώπων του. Έσει θά βλέπῃ τοκτικά πρόβητα; ήμειδια, οι δύσων θά διδούσουν εἰς τάν φυχήν και τάν χαροκόφηρα, δώσῃ τό παραδίδειν δεκτήν ίδιαρον. Μαρφός ή δρόμος της θεότητας με τά παραγγέλματα και πατή σύντομος με τό παρθένητα ξεγένη, ή Σενέκης. Τίποτε δὲν διαπερνά την φυχήν τῶν διαθέσαν τόσον γάλακτον; και τόσον δάρωση, λέγε ή Δάσκαλος. Τό παρθένητα, τό παρθένητα, χωρίς απλή ποτὲ δέν διαπερνάντα κατέρρει με τά πατή.

Έσεινά μας, ή δύσα ήμετρετείνα μεγάλες και ποντοστόροτές είναι ή κοινωνική άνηψη. Έσεινά δημοσιεύτηκαν περιθύλλων διά την διάντητη μεντονική κατάντωσης, και την διάντητην κατανοείν την αναποθημάτων, ως είναι διαφέρεια τότε την ενημέρωσιν τοῦ κοινωνικού συναπαθημάτων, ίσην ή Adler. Ετοι μή μόνη θύλαξης, μάλιστα και χρήζεις τῶν δύναμεων τῆς Κανενίας. Έσει διδούσεται μέντον τοῦ τό μεθόμα τῆς άγνωσης τοῦ πατήτος. Έσει διακτέσσονται και καλλιεργούνται οι δύσων και μεγάλων κοινωνικών δρεσών, της άγνωσης, τῆς μάλιστηρης και τοῦ πλεονεύσματος τῶν δύναμεων τῆς Κανενίας. Ό κανος δέρνεται, τό κανονικό πηγάδι, ή κανονική δρυπήση δύσουν εἰς τό πατή πολλάς εύκομπες συνεργασίας, μάλιστηρης, παθισίας και κοινωνικής ζωής, δύσουν μεγάλων διδράσων εἰς τόν παρεκτήτη τοῦ Κανενίαν. Έσει, δηδιαυδώνται εἰς τάν νόμους είναι ένα μέσον δημιούργησης και δημόσιας συνεργασίας τῶν δύναμεων. Έγκαρδούνται τό πατή εἰς πρέξεις κανονικού πολού, βορεῖται τό πατή ή διαπλήσθει τό κανονικό τοῦ δύσουν την εύκομπαν τάν κρένη, διη και οι δύσεις διαπερνάνται εἰς την κοινωνίαν με τάς ιστοτύπως του. Έσει είναι τό πατή την σημαντικότητα της είλενθετικής ιδιότητας τοῦ Νόμους εἰς πρᾶττον. Έσει θά λυθῇ τό πατή δια τά δεσμά τοῦ διπλωματος και δι τάνθεταις την σκέψης του εἰς σφαιραν θυτισίας. Έσει θά έντονητη την μεγάλην δύσων τῶν μεγάλων δύσων τοῦ Χρυσού μας. Η Αγέα τόν πλευράν του ήσαντεν. Έσει έν ένι λότρο θά αποδιδούχει δύσι τά μεθόματα τῆς άγνωσης τοῦ πολού.

Αντέν έπει προδιέψει είναι τά πατή, πού προσέρχονται οι κοινωνικότητας, δι' αντέν είναι διάνηγκα ή Πλατεία κατανοείν τῶν προσαρμοσών της νά στέλλῃ τό καθέ χρόνο εἰς τάς κατανοείν τῶν δυνατών περιστάσεων ποικιλά δύα νά διέρχονται διεθνέας ήγειας, διεργατικότητος, γνώσεων, ηθικότητος και κοινωνικότητος, δύα νά διέπρεψον δύσας ήδη απότη πρέξει μια κατασκήνωσις νά έχει τό κατατέλλων προσωπικών, κού θά την διενθύνῃ. Πρέπει τό

προσωπικούν αντέν τά έχει μορφωθεί είδικα, νά έχει διακηπηκόντει πεινότητα, νά είναι δημητρίου ήδης και πάρα παντός νά έχει συντείνονται τές μεγάλης επιδόντης, πού διαλυμένην. Είναι έπιστης απονοτήτου, δια κάθε κατεσκήνωσης πρέπει νά έχει τάς καταλλήλωνς έγκαταστάσεων θυντού, φαγητού, νερού, φωτισμού και καθημότητος.

Άλλη τήν έπιτυχίαν τοῦ έργου τόν κατεσκήνωσεν δι διδυκτικός κόσμος είναι αρδόνμας νά συντρέψῃ τήν Πολετείαν με μίας τάς δυνάμεων του, ματηγραφέων διτή ή θεωρώς αύτής κατεργάζεται τήν δημιουργίαν έντος πολυτέρου διά την πατέρα μας πελλόντος.

KON. ΜΠΑΛΛΑΣ, Έπιθεωρητής Χίου.

Διατή έπιτυχης και με ουφήρεται, ή δοτοί δέν δέρψην κατένα σχεδόν κενών και καρπούς μεριβόλεως, δεργαρμένητονθεράσσονται οι κ. ε. είσαγγητα της διάμετρας: δημητρίας κατάστασης τῶν μαθητῶν και διδακτορίων, έκθεσοις ήτι τῶν μαθητῶν και διδακτορίων, τῶν ἀπό τοῦ πολέμου και έτενδοντα στρατηγών και καποντών και ή έκπλακτητή μέρους τῶν μαθημάτων συστάσιων και θρησκών. Καί πατέρων και διανοθετήτη μέσοτεστού, διτή δέν εργάζεται εἰς καλῶν ομαδούν δηγία τῶν μαθητῶν και διδακτορίων, διτη μαθέντατα έπεδρασον ήτι τε τῆς πτερυγίας και συμπατής ήξελίζεται τοῦ πολού δι πλέον μά τάς στρατηγών και τάς κακονογέας τον και τέλος δι θεωρώς τῶν μαθημάτων συστάσιων και τῶν μαθητῶν διέρχονται είναι θεωρώς, δι μοίσις και τήν φύτειν τῶν μαθημάτων προσετονται και τήν συνέχουν τοῦ Έργου τῶν στρατείων έπιτυχηά.

Και τοι ποιρό πλέον νά γίνη ή διαποτόσιος αύτης διπλούματος και ήταν καιρός πλέον έπειν, διώσαντας ήδη δύσων μηδενίς ή διπλωματος διπλοτονόνεμεν υ δικούση δημοσίας και νά γίνη ή διαποτόσιος αύτης μηδικούτος, διά νά διπλοτονόνεμεν διώσαν τόν κάποιον, δύσων τόν είλεκτροντες και πραγματικούς πλατειώντας.

Και ήτο καιρός, κύριος σύνεδρος, διότι καιρία μάλιστη φροντίς δέν έχει τόση δέξιαν διά τό μέλλον τῆς φυλής μας και τήν διπλοτόσιαν τῆς πατόδιος μας και τίστε μάλιστη δέν προσει νά κάρη είλεκτροντας τούς διντρόδοσους.

Και ήτο καιρός νά δικούσην διώσαν τόν κάποιον διά έλεγχον και θά λεγχούν εἰς τήν αίσθησαν αύτην, διά νά τεθύνει τά πρόγραμμα εἰς τήν δέσμην των.

Διότι τί δίξαν θά έχει ή δικούσηδημάτης τῶν δρεπών, τά δύσα ήπαρκεύσην διώσαν διά πάλαις, τί δίξαν θά έχουν ο δρόμοι και τά παραγωγικά ήρη θαντά τά πολιδι μιας φθινόπωνται και δέν ή φτάνεις φάντη;

Νά, έπινα εἰς δέσι δικούσηθην διά τό τόπο σύγκρισης θέματα, πώς είναι τά πρόγραμμα εἰς τήν παρεκτήτη τρόπο, τήν διάραν Χίου.

Έσει ηδί παθητήν, οι δύσα ήμετρην δικούσηδημάτης, έρθηθησαν ή μή μήν δρέπονται 60,07%, πραγματικά ήγεις, 2,22%, φωτισμάτων, 15,1% προφριαστού και 10,8%, μια προδιέψειν φραγματική, ήτοι μά διογ-

κάποιας διενίσκη, έχει τον θηλάσμα 65, 1%, ύγειας, 1,65% φυματιώσεων, 11,3%, με προδιάθεσην φυματιώψη και 21, 88%, με διαγνώσην διδένων.

Ἐκτὸς αὐτῶν δὲ σερδόν τα ποιῶν είναι ὑποστημένα καὶ καρκετοῦ καὶ τουθενά δὲν βλέπει κανεὶς ποιῶν μὲν ὑγείων φραγματικήν.

Ιδιοτήρος θλυβερά παρουσιάζεται ή κατίσταται εἰς τὴν περιφέρειαν φραντών παύλων ομηριανότητος, τῶν παιδιών καὶ τῶν γεγήνησαν αὐτῶν.

Ορθότεροι άγνοος ή νίκης γεωθενή τα δανύ της κατοχής περισσότεροι ίσως από δύο διάλογοι περιφέρειας.

μαθητών της πρότερης τάξης, κατά το έτος 1948-49 είχε πάνω από 8119 μαθητές, εκ των οποίων μόνον 908 μαθητών είχαν πρότερην τάξην. Ήτοι ίντος μας δεύτερης θετήσεως μεταξύ 2200 περίπου μαθητών.

Ἐξ ὀλίγων τούτων προκύπτει, ὅτι πρέπει νῦν ληφθεῖν σύντονα μέτρα διὰ τὴν φροντίδιαν τῆς παιδικῆς ζήλιας καὶ συγκεκρυμμένως :

Πρότερον να καταβλήθη θιάστρο προσπάθεια Την κατανοήση δύναμης
την απουδωπτητική της ποιδικής φύσεως.

λεντέρον. Να κάρπιψε ο Ελληνικός Λαός εἰς στραγγεμόν, διό τιν προστατίνων τον καιδού και νί θεωρεψή τούτο ως κατεπέλγου ζήτημα.

Τέταρτον. Νῦ αὐτὸν πεπάντη τὸ συμβόλιον εἰς τὰ μῆλα ἀρίστα καὶ αρι-

Πάλιτον. Νά γίνουν κάπετα προστιμών τού ποικιλή εἰς κάθε έδραν ή πόλεις

Ἔπειτα οἱ πολίται ἔσχατον τὸν λόγον εἰς κακὰ σφράγευσαν.

Зак та пандж.

Ο κ. Στεφάνου δηλώνει τη επεργεστη του διὰ τὴν νοσηρότητα τῆς παιδείας ἡλικίας και διὰ τὸν λόγον, εἰ δύοτε συντέλεσσιν εἰς τοῦτο, ἀναρέψει 1) τὸν ὑποστολὴν τῆς παιδείας ἡλικίας, 2) τὴν φυματίωσιν και 3) τὰς νευρο-νομικὰς δυστοιχίας.

Και δεσμός μάρτυρας των τάιτον παρθύνοντα, ταῦς νεφοψυχικᾶς διαταραχῆς, αὗται δεδεμένοις θνητοῖς οὐρανοῖς εἰπει τοῦ φυγιῶν κόσμου τῶν παλαιῶν μητρῶν τὰ τελείων ἵτη τῆς μεγάλης δουκικαστοῦ πατρόθρου μας καὶ θεοφανῆς στην ἀρρώστη από μάρτυρα, μάτιον θάνατον συντελέσσοντας εἰς τὴν διπλασίαν των θυμητῶν τῆς αναστάσεως μάρτυρες τῶν πατρῶν.

"Οσον μαρτυρεῖ οι φρέσκες γραμμές των πιλότων.

Ο Ελληνόπολης ήταν ένας αρκετά μεγάλης τάξης πόλης.

πλοιοπλαΐνην γεγονότιν διὰ τὴν χρόνων μηδε. Οὐ πάρεστιος μός τῆς παιδικῆς ἡλικίας είναι ἐν φωνήνομον, μία καρδιώτική ὑφασμάτων καὶ κατὰ τὴν πρὸ του ποιέματος ἐποχὴν καὶ θεωρεῖς μάρρογιν καὶ τότε ἐις μαρχῶν συνήθειας ἀπὸ διακεκριμένους ἐπειρέμωνας, λόγῳ τῆς ασθενότητος τοῦ θέματος.

Διότι λοιπὸν διατίθεται ὁ Ἀλέπρωνος καὶ πρότερον ἡ τούτου φασεῖ συνεπεία; Διότι ἀφορεῖ εἰμεῖν πτωχοῦ. Καθ' ἡμῶν δρός, ἐν μέρᾳ ποσετοῦ την πωδῆσις ἥματος διατίθεται προσπλακών, διατίθεται σύμπον καὶ δὲ ὑποτίθεται καὶ εἰς τὸ μέλλον, διότι οἱ γονεῖς δὲ γνωστοῖς τὴν σημασίαν τῆς πωδῆσις ἥματος, εἶναι μάρτυρες ἀντεῖλαν ὑγιανῆς καὶ ἱνὸν ἔχον της σπειρούμενης μάρτυρας διατίθεσθαι τὰ παιδεῖα τῶν κατιν τρόπον σχετικῶς ικανοποιητικούς, δὲν πρότερον τούτῳ, λόγῳ ἀγνοεῖς. Τότε συμβαῖνει καθ' ἀποκρίτην τὴν χώραν καὶ λησμόνας εἰς τὴν θαυμάσιαν καὶ τότε δηνηρήσιμον γ' ανομένην δευτεραν διαπελέσθαι εἰς τὸ σημεῖον αὐτῷ, ἀν στρέψοντας τὴν προσοῦλην εἰς τὴν ἀντίστοιχην τὴν ανεμοταξιαν βαθμὸν τῆς οἰκουμενεως, ίδεις εἰς τὸν τοιαῦτα τῆς Ἕντελης καὶ τῆς καθῆς ἀνατολήσης τὸν πλανῆν.

Πρέπει να καταδιληθεί μεγάλη και συντονωμένη προσπέμση, διότι ο γενειάς των ζώων και των γουρούνι, οι γονείς λίγης της: «Εάν μας να φύδουμε εις τό ουρανός ξεκίνημενος, τότε το διονος θα είναι αἰχθόνειον να γνωρίσουμε την πολεκή θάλασσα με τας άνδρες, την δύναμη την και τας σπουδαίων υποχρεώσεων.» Τας άνδρες έγιναν απότο έδει την καλή, την υγιεινή άναπτροσή των παιδιών. Απ' εις τους γονείς της: «Ελάδης πατερόθρων να έλατεκενθων και γίνονται βαθύτατης αιώνα και συνελθήσεις δημόσιων ματατίσσων, αίτινες πρέπει να παρακρητούνται διά την κανονικήν άναπτροσήν των παιδιών, τότε το μέλι ποσοτών των ιανουαζόμενων μαρτυρῶν διά προσφορθή εις τό ίδιοντον και εις την κατηγορίαν έξιτων μένον έναν γονινόν, οι διονος οθόνην έγινον να διαθέσουν διά την πατερόθρων και ονειράντων την παιδιάν των.

Δύοι αυτοί βασίσθηκαν τοπό το θιάσερδον εἰς τὴν χώραν μας: Ἐνδή ή οικογένεια διαδεδομένη ὑπὲρ ή έκστασης ή δερπόνων ψάλια μέσον τὰς καλής διατροφής τῶν παιδιών και τὴν καυτοκήπην θωματικήν έξελιξίν τούτων, λόγῳ πατετολος ἀγνοίας τῶν στοχείων ὄντων και καλής ἀνατροφῆς, να μή ζημιοποιήσει τὰ μέσα παιδιά τους παρατηρούντας τὸ φαινόμενον τοῦ παιδιού τους στην οικείωσην αὐτῶν να επιβεβαιώνεται εἰς κατέστασην θυσιαστομόν μὲ θλάπη κατασταθεῖσαν τοῦ.

Διὰ τὸ ἐπέλθειν μὲν βελτίων, τῆς καταστάσεως αὐτῆς γραμμένη μεγάλη προσδοκίαν καὶ κίνησιν μὲν χαρακτηρίσασθαι σταυροφορίους. Οὐ διδάσκαλος θύ τελετὴν καὶ πάλιν γένει τὴν προσθέμενας αὐτῆς τῆς ἐκδικήσεως τῶν σπουδεών τῆς δυνατῆς καὶ τῆς καλῆς μάντρας τῶν πυλών. Αἱ συγκεντρώμενοι καὶ φρεστώμενοι τῶν παρθενῶν τῶν ἀρχόντων πρέπει νά Λάσον γεννήσουν χρονικῶς δέ, οἵτινες τὴν Ἐλλάδα, η συνεργασία σογδαίων καὶ οἰωνεγένεις διὰ τῶν συγκεντρώσαντος γονιῶν ταῖς σημερίαις. Όμως δὲ γάρτος διάνυστος ἡγεμόνας θυμιάτων καὶ καλῆς μάντραςφορίς, πρέπει νά στονταιρασθούμενοι πάλοι.

Οι δὲ σχολίατροι δὲν πρέπει να προσφεύγουν εἰς τὰ τυπικά πλέον καθή.

κοντά τουν. Πρέπει νύ επιστέψασθαι πολλάς τὰ σχολεῖα, νά συγκεντρώσουν τοὺς δικίους τῶν μαθητῶν καὶ ἐν ανεργοστάσι μετὰ τῶν διδασκαλῶν νά δογματώντων διάλογος εκπαιδεύσεως πρὸς θρηνήν, διαγνῶν καὶ ἔξεισις τοῦ παιδοῦ, μὲ πολλὰς δημόσιας καὶ συνδικαλίας, τὰς δύοπες δὲ δικτοῖς χαρακούς μὲ δημιευτικήν τούτην εὐέλεῖσαν ἀσοδέστας καὶ ἑκτείλ.

Εἰς δέον μας ἄφορα δημοσιευθέντα εἰς τὸ περιοδικὸν «Σεριακὴ Τριμήνη», τὸ ἐν τοῖς τετράροις τοῦ Μαΐου 1937, τὸ δέ έπειτα εἰς τὸ τετράροις Ταυτοποίησε 1938 μὲ δέον τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς ἡρενῆς καὶ τὸν ὑποτοπιούμ τὸν «Εὐλαγοποίησην», δημοσιεύσαντες τὰς δίαιτας ὃν ἀναδέσθαι καὶ ἔλεγονται, διὰ μόνον ἀν δημιοτροφῆθη ἡ εὐρεῖα αὐτὴ μίγρας μὲ σύστημα καὶ πρόγραμμα καθ' ἀποστολὴν τῆς «Εὐλαγοποίησης» διάπολες ὡς ἀποτέλεσμα ἡ δημιοτροφῆσις τῆς οἰκογένειας, σύστημα δέοντας ἡ πατική ἡμέτερη βαθμολογία νά διερεύσει ὑπαγόντες τὰς φρεσφόρας συντετάσσεις ἐκ τῆς παντελείδος μήτρας τῶν γονέων εἰς ζητητέματα ὑψηλῆς καὶ καλῆς δημιοτροφῆς τῶν παιδῶν.

«Ἄν εἰπετεύχαμεν τοῦτο, τότε τὸ κέρδος θά είναι τεράστιον. Οἱ ὑποτοπιούμ καὶ οἱ ἀσοδέσται τῶν παιδῶν θά περιορισθοῦν κατὰ πολὺ, καὶ δὲ προσοργικὴ ἡμέτερη, περὶ τῆς δύοπες ὅμιλοις χθὲν ὁ επειστὸς καθηγητῆς καὶ «Ἐπισχόντος, θά τιγκα καὶ μεγαλύτερος προσοής καὶ φροντίδος πορῷ τῶν γονέων.

Τότε θά δημιοτροφῆση καὶ τὸ εὐποιητέρον προβιβάλλον διὰ τῆς ξενοδέψουσαν καὶ τῶν ψυχαροῦντων τρεματισμῶν τῆς πατικῆς ἡμέτερης, περὶ τῶν δύοπεων διεξοδοῦντος ὡμάλησην μὲ διακεκριμένος παθητικής κ. Χαροπής.

ΚΩΝ. ΜΠΕΝΤΑΣ

Ἐπικεφαλής τοῦ Δ. Σεργίου Καυτερόπειρα.

α) «Τριμήνια πατέντεσιν τῶν μαθητῶν πατεί διδασκαλίαν,
β) «Επιπαίδευσις Επαγγείλει τῷ Μ. Σεργίου πατεί Επειγόν.

Οἱ ἀνωτέρως Ἐπιμετρητής διεύθυντον εἰς τὸ βήμα μὲ διηνούν παλῆραν καὶ συγκέντησαν ἔχειράδην τὸ Σενάρδον ἐπειδόντων ἡμέρας τῶν Ἐπικεντρών τῆς δεινῆς γραφοθήσεως περιφερείας του, ἐκπαίδευσις μεταξὺ Βατείου· Μαλιμάδη, ὀλίντες ἀράτες ἐκπαίδευσις, ὃς πετοὶ θεματοφύλακες τῶν λεπτῶν παραδόσεων τῆς φυσικῆς μας καὶ φρεσφόρων τῶν ὑψηλῶν θεωρήσεων τῆς Πατρίδος ἐκρέπτουσαν δημότη τῆς φυλακοτούρας, τὸ λεῖψαν τῆς λευκερίας καὶ προσαρμόσθησαν ἵστη τῶν ιδιολίξεων τῆς γέρους μας προσέφερον πολυτίμους θεραπεύσεις, ὃς θεοτοκός Στρατος τῆς «Εὐλαδός» μας, εἰς τὸν βασιλὺν τῆς δύοπεων ποιοί τόν τούτους προσέφερον διλογόντες καὶ τὴν Σοργήν των διδούμων (Ν. Παπαθανασίου-Χρ. Σιμόπετρου πλ.). Εἴσοις μετέφερε καὶ τοὺς δρόμους τῶν διατυπωγῶν Μακεδόνων γονέων, τῶν δύοπεων ὑπάρχουσαν τὰ τέκνα αὐτῶν ἐκδιὰ τῶν επιμετρητῶν κατὰ τὸν πλεὸν σπλέγοντας καὶ διεπιθετοῦσαν τρόπον καὶ πατεροφέροντας ἱερέας τοῦ οικοδομοῦ μὲ τὴν οικοδομήν.

καὶ τῶν συνειδήσεων καὶ διατρεπούσην σέβειν τὸν ἀριστονομὸν φυλῆς μας, ἣντα στέκεται ἐπάνθον εἰς τὰ κατεκτημένα σχέδια τοῦ Παναπόταμοῦ διὰ τῆς ἰστορίας ἀσόπου τοῦ Μ. Πέτρου. Ἐν εὐεργείᾳ Ηὔτερον διὰ τὸ συνέδριον τῶν Ἐπιμετρητῶν νά υποβῇ τὸ ταγμένον εἰς τὸν ΟΗΕ καὶ τὸν Δικτύον Εὐρ.Σταυρὸν ἐπίστοντας φύγομεν διὰ παραπρότατον διὰ τὸ διανέφραστον καὶ ἀναχρονιστικὸν τοῦτο μάντινον τοῦ παραδειγμάτων τῶν «Εὐλαγοπαίδων», ἐν πλήρῃ εἰσερχούσῃ αἵρεσην πολιτισμού καὶ διαπομπήν των παιδιών, τὸ δρόπιον πιοντος τὸν δραπετηρόν της «Εὐλαγητικῆς Φύλης», ἣν ἥραλδή διὰ μέσον τῶν αἰλίων ὃς ποιογανή λογαρίζει, διὰ νά φωτίσῃ τὰ πνευματικά σκήνων τῶν λαών, καὶ νά ζητήσῃ τὴν ταχείαν διάδοσην αὐτῶν εἰς τὴν Μητρόπολη τῶν Εὐλαγών.

Πρός τούτους ξέρει τὴν λαμπρὴν πρωτοβούλιαν τοῦ Ἐπιχειρέτου κ. «Υπαντογόνος της Ήπειρος νά συγκαλέσῃ τὸ Σενάρδον τῶν κ. κ. Επιμετρητῶν διὰ τὰ πεπονιών τούτων παντούς, διὰ τούτους τῶν περὶ τῆς Ἑλλησπόντου ποδῶν διάδεψην του, νά επικαλεσθῇ τὴν πελάρην αἰτεῖν καὶ ν' ἀκούσῃ τὰ προτανόμενα διάλεγονταί μέτρα διὰ τὴν καλύτεραν θέντην καὶ φύκην μηγαγήν τῶν «Εὐλαγών».

Ἐκτὶ τῆς εὐνόης ταύτης υπέντυχεν εἰς τοὺς κ. κ. Σενάρδους τὰς διερμίδες τῆς Α. Μ. Βασιλίους τῶν «Εὐλαγών Πατέων, τοῦ διοργανωτούντον» Αθηνῶν κ. Σπαρτούντος τοῦ κ. κ. Πρωθυπουργοῦ τῆς «Εὐλαδός» προς τὸ Παναλήμηνον καὶ θιάστησης πρὸ τοὺς κ. κ. «Ἐκπαίδευσις» λεπτονγόρων τῆς δύοπεων μας δημοτικῶν ἐνεργών μέρους καὶ δέσμων σταθερῶν εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀντιθέσεις της πολέμασθος διάρροης μεταξὺ τῶν διανέφραστών μας Διανεύσης, τὸν οίτον Επανεύχηδη καὶ διὰ τὴν περίρρητην, δημοτικήν παραγόντος - (Πολιτείας - Εὐελπίας - Τέλους - Οἰκογενείας κλ.) ίδιωσις σεφή διόνων καὶ διεποτάρων πρωτεύονταν ίδιαντασθάνοντας καὶ κατά τὴν ομηρίαν μάλισταν τῆς φροερές - Σεργεῖον διὰ λεωφόρου προσέβαλλον πάντοτε φυγαδούς, πανεπιτάκης καὶ πομπατίας μὲ δύοια, τὰ πνευματικά καὶ γνωρικά των δρόμων, διὰ νά επιτεύχῃ καὶ μανούλωσης ἀναδημοτρήσῃ τὰς δύοπες μας.

Ότιο πρέπει νά γνωσσον εἰς τὴν εὐλόγη της δημοτικῆς διαμασθεύσουν πυκνόθρον διὰ τὴν πρόσφατον θετικήν αποτίτενον, ν' ἀρρεούσθαι τοῦ φερετοῦ της, τοῦ βόργην της, τὰ συμμετοχῆς τοῦ πάντος της καὶ νά γίνοι περίρρητος μηγάλης τούτης της πολιτικής καὶ ποιητικής καὶ πονηρούς πλάνων.

Τὸ σύνθημα διόνων μας λέγει πρέπει νά είναι: «Οἷον στὰ χωριά μας καὶ πραγματικής Εὐλαδός, ή προθετικής Εὐλαγητικῆς τοῦ γραφοῦ καὶ δομῆς διατελεῖ, δημοτικής καὶ πονηρούς πλάνων, καὶ διάτελεν τὸν παραπλέοντα τῆς διπλακής, θεοτοκής καὶ πονηρούς εὐθυγάρων. Αποτελεῖται ἐντατική θρησκεία καὶ μάλισταν ποτεύεται μὲ πάντας, μὲ σθέντησαν, μὲ θνητωσάσην, μὲ θνητωσάσην, μὲ τὰ θεραπεύσασθαι τῆς φυλῆς μας, δημερούν μηγάλην καὶ στοργήν πρὸς τὸ «Εὐλαγητόν».

τὴν χρονήν αὐτῆς ἔλειπε τοῦ "Εὔδους μας δὲ νὰ κεφάλαιον τὴν δύσκολον μάρτυρι τῆς ἀμφίβολος τῆς Φυλῆς μας, θαν δὲ παύσουμεν ν' ἀποζημεῖται δικὸν τὸν δύσκολον τῆς ἀποδούσαν τὸν γεννητικόν τουμάδιον μας Ἀμερικανῶν.

Τὸ Κέντρον μὲ τὴν πάταγμάρων τῆς δασκαλίας καὶ τὸν ἀνθητηριῶν συνθρόνον διαβούλευε τὸν λαόν τοσοῦ, ἐκπειθεὶς ἀπὸ συμφόρησην καὶ μὲ τὸ ὑπόφειρον αἰλαντὸν δὲν δύνατον νὰ στρατεύσῃς καὶ πάλιν εἰς τὴν δύσκολην καὶ τὴν τρίτην μαρτυρίαν δύνει μας, καὶ μὲ τὴν εἶναι ν' ἀρρώστων τὸ διανοθυτικὸν μας ἔγχον. Δυνατόνδης ποὺ δὲν παρηδόνεις δύο καὶ πάλιν μῆνες ἀπὸ τῆς διατελεθερότεος τῆς περιοχῆς Βελούδον Γρεβενών, τὸ Κρέτον μας δὲν δύσσει τὸ πορὸν εἰς τα περιφρύνα ταῦτα μέρη, ποὺ ίσχει δεκταῖς λατρεψάθησαν τῆς πατρικῆς προπονίας, μὲ λόγη τὴν πολύτιμην παρούσαν τους. Καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ σεβίσης νὰ κερδίσῃς τὸν διαπλεύσθεντα γύρων, τὰ δόσηστα στοῖς φύγοντας φυλαῖς καὶ βίαιοις, εἰς τοὺς φύλαποντας γεωργοὺς ἡραλίας καὶ σάκρων, εἰς τοὺς κτηνοτρόφους τῶν καὶ πατούσας, δὲ νὰ γίνονται καὶ πάλιν ἀξιωματούς παράγοντες τῆς Ἑπτανήσου μας εἰκονογραφίας.

Ἐπίσης, νὰ στείλῃς τρόφιμα καλλά δὲλ λατκά καὶ μαθητικά συστάσια, λιανικόμενά, δύσκολα καὶ εἰκονομεμένα δύλικά καὶ χριστίανα τὸ πατέροντος, δὲλ νὰ κρατηθῶσιν ἢ τῇ ζωῇ τὰ οἰκείωταν κορμαὶ τῶν φαρτοπάτων μάτιον, ποὺ λέγεται τὸν διεργάτην ἄλληρον λιόν, τὴν ἀρρωστηθῆναι καὶ ἀποδοῦνται γρήγορα. Νὰ ἐπισκευασθῶσαν καὶ νὰ διατρέψθωσαν τὰ κατερειπαθέντα καὶ παροληπθέντα δαδοκτήρια καὶ μὲν ἀνένδονταν οργανωμένες πόρτες τῶν ἀπὸ 10τεσσάραν προσάρτειον δὲλ γάλανον τὴν παρατάξην τῶν περιστρέφοντος ἡλικιωτὴν φυγῆν.

Πρός διεύσχουν τοῦ δραγματοῦ τῶν μαθητῶν καὶ δασκαλῶν προτείνει τὴν λίγην τῶν μάτρων πρᾶξην: 1) τὸν κατὰ παραρρέσουν ἴκανεσσητοῦ Σταύρον "Ἐκκαθιδίωτον δεσμοφόρον σχολαίστηρον καὶ θύεσσαν κέντρον μαθητικῆς ἀντλήσεως, διὰ τὴν μαθητικὴν ἀπειλήν καὶ πειραρρήσην τῆς δύναμεως τῆς μαθητικῆς νεού μας καὶ δασκαλῶν, μῆτραν πολέμουν δύναμον καρδιακούν." 2) Διατάξουσαν καὶ βελτίωνταν τῆς λεπτοντηρίας τῶν Μ. Σ. (διὰ τῆς περιοχῆς Ἰνδοῦ ἡμεροφορίου γενέσιος) καὶ τῶν Μαθ.Κατοπτριώτασιν τῆς συνδρομῆς τῶν Δήμων καὶ Κοινωνιῶν, διαγραφούντων ίδια ποιδίαν πρὸς τὸν σπασθὲν τοῦτον εἰς τὸν προτοτολογεύονταν. 3) Προτεινόμενη τῆς μητρόπολης μὲ συμβουλευτικούς σταθμοὺς μακρὸν διὰ τὰς ἀπειλόντας φρεσκωμακούς, παλαιόκτες σταθμοὺς καὶ νησιωτικούς δὲλ τὰς ἀργαλούμενας μητέρας, σχολαῖς νησιωτικούς, "Ἀνάτολος Διδοκταλεῖα νησιωτικῶν μὲ μαθητικὰ παρελθόντας καὶ ψυχολογίας τοῦ πατόλος τῆς ἀράνης τοῦ Κρήτον μας τῇ συνδρομῇ τῶν Δήμων, Κοινωνίας καὶ κοινωνικῶν ἀργαντώντων καὶ σοματικῶν." 4) "Αμετον ἐπισκεψήν δύολων καὶ ἀνέγρησην νέων." 5) Προρήματαν ἐπιπρόστιν καταπλήσιαν θρανίων καὶ παθιώσουν τῷρης ὑπαλόθρου, ἔχομεντος καὶ καταπληγώντων. 6) Συντοποιήσουν πρὸς τὸν εποκὸν τούτου πρόγραμμα "Υποεργετῶν Πατέρων, Προνέας καὶ Υγιενῆς." 7) Καθιδύσουν περιεργάδην ἴκανεσσην τῶν πατέρων, πολινέλικων κατά γορού, καταλυτέρων ἀργαντώντων τῶν λατρειῶν τοῦ Ε. Σταύρου, τοῦ ΠΙΚΠΑ δὲλ τὴν δι-

δούσαν τῆς κατανωτικῆς ὑγειεινῆς. 8) "Ἐξασφέλισται καὶ δργάνωσιν χάρων παιδικῶν κήρων, γηράδων, γεινωταρίων μετ' ἀπαρατήτων ὄργανον κατὰ σχολῆς τῆς ἐπιβέβηφεν εἰδίκου παιδαργού, μὲ διάσηρα δργανά παιδεῖν δὲλ τὴν διάδοσον τῆς κανεπιωτικῆς τοῦ παιδόν" θρεπτέοντας φυγῆς καὶ σώματος. 9) "Ἴδιαστέρα προσοχῆ δέν νὰ δοῦῃ εἰς τὰς ἀπρατικὰς περιφρύνασιόν ή ἑγεῖται τὸν παδάν καὶ τὸν διαρθρωτικῶν ἴκλωντανθή οὐρφάδος. Νὰ λεπτογράφησον πατοποιάρους μῆνας τὰ Μ. Σ., τὰ λαϊκά τοπάτη, αἱ Μαθητικαὶ Κατασηνωτές μὲ εἰδικευμένου προσωπικού, διητὴ νὰ πορεύεται εἰς εἰδίκας σχολαῖς στελεχῶν καὶ εἰς τὰς Π. Π. "Ακαδημίας; 10) Νὰ διευθεύῃ καὶ διαδοθῇ ὁ προσκοπός καὶ νὰ συμπεριλαμβῇ εἰς τοὺς κόλπους του κυρίως τὴν Ἰζητσολακήν νεολαίαν (τὰ 70% τῶν νέων της Ελλάδας), διοτί είναι δημόσιοι παιδαγωγικοί φυγοδιατελευτικοί σύστημα διαπρωτεύοντας καλλιτραπτικῶν καὶ χορευτικῶν παιδάν. 11) Νὰ προστείθῃ ποικιλοτρόπος ή ὑγεία τοῦ δαδοκταλού, δηστὶ μὲ δύον πονητὴν εἰς τὴν νέων κίνησην τῆς ἐπιβίωσίστος τοῦ λεσθῆτοῦ μας, διστὶ μὲ ὑγεία, δὲ δινθυτομερός, ἡ αισθοδοσία, ἡ πότιση πρὸς τὰ διανυκταῖα τῆς φυλῆς μας τοῦ δαδοκταλού, καὶ διὰ τὴν Ἐμπορικήν ὑπηρεσίαν καὶ κατοικημένη μποτοπολή, ὡς Ἐθνουποτάλον καὶ ἐκπολιτικοῦ παράγοντας είναι ἀναγκαστικός προτετάξεις τῆς ἱερατεύου τῶν περιάλλων ἐπιδιώκεντων της "Ελληνικῆς Παιδείας. Νήστοι καὶ ἀδυνητοί δαδοκταλούς δὲν είναι δυνατόν νὰ σκέπτεται αισθοδοσία, οὗτος δὲ ληγὴ τὴν δύναμαν μὲ τὸ παρόδειγμα του ν' ἀπαντοθεῖσι φρέσι καὶ φιλόγα διθυντικῆς ἀναδημωσιγύας. 12) Νὰ διευτεθῇ οἰκονομικός, μὲ λάθον 30—50% παραπεδώσιον περιορεύεται, 13) Νά διθυντική Π. Π. "Ακαδημίας εἰς την Β. Ελλάδα. 14) Νά βελτωθῇ ὁ πεθῆς τῶν παρεπεδώντων εἰς τὰ Μ.ζά, ἵνα προσελκύνεται αἱ Π. Π. "Ακαδημίαι ζωτανούς νέων καὶ οὐρφάδοντας προσηγορίαν, κυρίως τῆς ἀνδροῦ, ο γηγενεῖς, ίν παραμένουν εἰς τὴν θεωρίαν 15) Νά συνταχθῇ ίναντον δικαιωματικῶν πρόσωπων μῶν τῶν δαστούρων καρποτάτων πρὸς ίδιαν "Ἐκτελεστούνη" Επιτροπήν, διότι, ἡ παιδεία τῶν νέων είναι ἐθνική θύλωσης. 16) Νά κληθεῖν εἰς συναργείαν διοί τοις δημόσιοι καὶ δημόσιοι παράγοντες τῆς ἀγωγῆς τῶν νέων.

Καὶ διατὰ ταῦτα γίνωσκη πραγματικότης, διότι διὰ τὰ ἡμετένη ἡ ποιτία καὶ ἡ ἀγωγοτεχνικὴ διάθεση τῶν παιδικῶν καὶ πειρατικῶν ἡγητέρων τῆς χώρας μας, η νίκη μας δὲν είναι μεριά καὶ τὸ χάριτον π' αὐτούζεν δὲν είναι τοῦ ποιητικού, καθηδίς λέει καὶ δὲ ὅτι Ἐθνικός μας ποιητής, εὐθύδεξης δὲν διαμέση καὶ σοφίας καὶ δημόσιοι παράγοντες τῆς ἀγωγῆς τῶν νέων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΤΕΛΙΟΣ

Τελεσθεργήτης Δημότ. Σχολείου Σαντονής.

"Ἐπιζοτόπητος κ. Υπονομή, κ. Πρόεδρος, κ.κ. Σύνεδρος,

"Η κοινωνία μας διὰ ἧσα έστρωμένα τὰ βίλαρια πρὸς τὸ συνιδρόν μας καὶ πειράμενα μά' αὐτὸν κατὶ νὰ βηθ. Αἱ μέριδι τοῦδε γραμματίας τούτου είναι πλουτότατα εἰς θεωρητικά κυρίως σάκεις καὶ διδύματα.

Τά πρόγραμμα διαιτήσεων προκτικώτερον. "Οταν δάλιοπτόρισθε εἰς τὴν ἐποχὴν μανιτάρια δάλη μὲ δρούτισθεν τί ἔκανεν εἰς τὸ συνέδριον καὶ πρέπει νὰ τοὺς διαπονήσῃς, οὐ γῆρας ουφάστησος, διλλά πᾶς πρέπει νὰ διπλασιασθεν τὰ διπλασιοῦντα ζητήσατο. Αὖτις δὲ αὐτὸς εἴπει λοιπὸν τί ἔκανεν, διλλά τι δὲν ἔκανεν, ἵνα ἐκ τούτου ξέσχηται τὸ τι πρέπει νὰ γίνεται.

"Οταν δηλώσουμεν προὶ μαθητικῶν συστάτων ἔτυνομεν κυρίος σίγαρον τὸ γάλα καὶ τὸ σταρεδόφραγμα.

"Ο τρόπος οὗτος παρογής συστάτων ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν σκοπόν, διὸ ἐπιλέγουμεν τὰ συστάτα;

Κατότι τὴν γνώμην ἔμαυτον, δηλαὶ πλούτερος. Βεβαίως δὲν υπάρχει διλλός καλλιέργεια τρόπος δὲν τὰς κόλεις καὶ τὰ λοιπὰ μεγάλα κέντρα. Δέν δὲ ναραθός δέν να είλευσην τὸ ίδον καὶ διὰ τὰ μαρού χρωματίσεις τὰ δύοτα είναι, διὸν δέννατος; δημετά διδένολος ἡ παρασκευή τοῦ σταρεδόφραγμαν εἰς τὸν φωνήν του γρούσου.

Ἐξ τὴν περιφέρειαν μας διελεύθερησαν συστάτα μὲ παρεκκενωμένων συστάτων μόνον εἰς δύο κέντρα, εἰς Σιδηρόδρομον, Ν. Ηράκλειον, εἰς τὸ Πάλαιανόν νέον Περιόδου καὶ εἰς τὰ πληρούστα τούτων κρύσια, διὸν ἤτοι διεντάκον τὸ μεταφερθῆ τὸ εἰς τὰ Κέντρα παρασκευήσαντα σταρεδόφραγμα. Εἰς τὴν λουτρή θεραπείαν δὲν παρεκκενώθησε, διότι, ἐπειδὸς τῶν άλλων διαυκολούμενων, ἡ περιφέρεια ἔχει ἔναντι 222 διαδικασίων, οὐδὲν δὲνάλια ἔχει, μόνον 85.Ο ημερόδεκας διδένολος πεζῆς ἔναντι διαδικασίων νὰ διπλασιοῦται μὲ παρασκευήσαντα συστάτων, διλλάς δέννατος καὶ μὲ 100 ή 200 πολλάκις παθητής;

Κυρίως καὶ διδένολοι μόνον τὴν Ιργαστράν τὴν Ιργαστράν τὴν ιργαστράν δέννατον τὴν ιργαστράν, διότι ή γυναῖκα τὴν διαδικασίαν είναι συνεχές διπλούμενη.

"Ἐν τούτῃ περιπτώσει διὸν δάλη θέμηται ἐπειδή μεταποτελεῖσθαινον χεριῶν νὰ ζητήσῃ τρόπος δὲν δὲν λέιψη, δὲν δὲν δύναται νὰ τὰ παρασκευήσῃ. Καὶ ιργαστράν κατά πολὺ λογικήν οὐ μαθητεῖ τὸν 'Αθηναῖν δάλη παρασκευήσαντα τῆς περιφέρειας τοῦ Κράτους, οὐ δὲ μαθητεῖ τὸν χωρίον δηλαὶ;

Θά εἰμενθι στέρια δηργος δέννατον περιωρέζομεθα εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ λέγου καὶ δὲν εἰληφεν νὰ προτείνομεν δέτερον τρόπον παροχής συστάτων μὲ τὰ αὐτὰ διαδύναι καὶ τὴν αὐτὴν διαδήνη, διλλά δυνάμεων εἰνόσιας νὰ ἐπεκτεῖναι καὶ εἰς τὰ χωρία τῆς δικαιόθου καὶ μάλιστα μὲ τὸ διάδρομον λίαν ἀλλαγῆς προ συνέπεια.

"Οτού κάποια ἔκανα περίπλοτον μὲ τὰ ποιδιά μου μὲ διέλθησαν χρήματα καὶ τὰ βλέπω καὶ διπλασιεύομεν κρατοῦντα ἔνα γυνάκι σταρέλα. Ήδον λοιπὸν διάρκεια: Παρογή εἰς τοὺς μαθητάς της διαπόδησθαι τὸν Β. Επιπρόσθιον καὶ διέλαστην καὶ διότις κατά τοὺς ψυχρούς χαμαγενούς μήνας δάλη τὴν κιττελλήν στηρίζει.

"Ἐπι τέλον, δηλαὶ δούον κρατῆ μαραστήτουν, δινοτανοὶ νὰ πορθέσουν καὶ γάλα, τὸ διόπον παρασκευήσαντας ἔνθαλος. Τὸν ἄρτον δὲν φέρουν οἱ μαθηταὶ διλλά τὸ σπιτί των ή καὶ διεν τούτου, δηλαὶ δούον δικαιάσθητες ὑπάρχει δινοτάτης νὰ τοὺς παρέσσῃ ή οικογένεια. Εἴτε ὑπάρχει Κρατική οιλονομική δινοτάτης

τραπεζοῦ νὰ δίδεται τὸ δίλευτον τοῦ τὴν μητέρα καὶ τὸ ποιδιό δὲν δάλη ποίρη στοπύρα καὶ γάλα, λίγη δὲν ἔχει καὶ τὸ φρούριο.

Πλεονεκτήματα τοῦ τρόπου τούτου:

1) Ικανοποιεῖται ἡ ἀγάπη καὶ εἰσθετικά τοῦ παιδιού, τὸ οποίον τρόποι εὐχρηστότηταν στη σταρέλα.

2) Μικρὰ διπλασιάλησης τοῦ διδάκτοριος προσωπικοῦ καὶ ή παροχὴ εἰς τούτο τοῦ διπλασιεύματος χρόνον δάλη τὴν λοιπήν ἔργασιαν τοῦ.

3) Η αὐτὴ δοπάνη, δούοι, πλὴ τῆς χρηγονομήσης δάλη τοῦ σταρεδόφραγμον σταρέλου, διὸ εἶναι διαποτάνη νὰ διελεύθερηση τούτη καὶ ἐκ τῆς μητροβολῆς εἰς τοὺς φορίους τῶν διζύδων παρασκευής, τὰ δύοτα είναι σερπάτα καὶ ἐκ τῆς δήμου τοῦ διάδρομού τῶν δὲν χρηγονύται τούτων.

Δὲν δάλη γνώμην ή σταρέλα, ή δούοι πολλάκις ξεραίνεται καὶ χίνεια μέρος τῆς διπλετικῆς της ἀλίσας.

4) Προστασία εἰς τὰ 'Εθνικά μας προϊόντα.

5) Εγέργευση δὲν τὴν συνέχειαν τῶν συστάτων, δούοι δὲν είναι γνωστοί δάλη οἱ μερικοί φίλοι μας θὰ συνεχίσουν νὰ μάζα δίδουν τὰ δάλη τὰ συστάτα διπλασιεύματα, διότι δούτοι τρόπον τούτων ποιούντων αιτοεξακονομούμενα.

Γεννητότερον ἀλλὰ τὴν ἔγκαιην τῶν μειωθέντων ημονάδων γλαυρών εἰσήγησον, ή δούοι είναι ἔνας διπλούμενος, τρόπον τινά, τοῦ Σου 'Υπουργείου εἰς τὸν τομέα τοῦτον τοῦ ἔργου τοῦ. Ορείσαντεν νὰ χρηγονύσουμεν, διὸ χάρις εἰς τὰς δύοτας προσωπικάς τῶν διμοίδων κατά τὰ τελευταῖα ἐπηεπλέθησαν πάπια πολλάκις στηρίξαντας μὲ τὰ συστάτα, καθηκάντας λέσχης κλα.

Θὰ δηλώσουμεν μόνον νὰ προσετίνωτο καὶ ἔπειτα σκέλος εἰς τὴν εἰσήγησην. "Οχι δηλαὶ μόνον τὸ διάδρομον δάλη τοῦ παιδιούς καὶ τὸ μέτρα δὲν λέιψη, διλλά τὸ παπετίσμα τοῦ τοῦτο, καθ' δούον θεωροῦ τοῦς διπλασιεύματα τῶν σταρέλων, οὐδὲ παρακαλεῖται νὰ διπλασιεύσουτο τὸ συνέδριον.

Η θεωρήσεις μας εἰς τὸ στηματον τοῦτο διετελεῖ. Πλέον δάλη δινοτήθη δὲ διδάκτοριος καὶ διπλασιάλησης καὶ τὸ τομέαν τοῦτον κατοίκους καὶ τὸ μέτρα δὲν λέιψη, διλλά τὸ παπετίσμα τοῦ τοῦτο, καθ' δούον θεωροῦ τοῦς διπλασιεύματα τῶν σταρέλων, οὐδὲ παρακαλεῖται νὰ διπλασιεύσουτο τὸ συνέδριον.

Τι δάλη διώρυξ καὶ δάλη τὰ ποιδιά, τὰ δύοτα διπλασιεύματα τῶν σταρέλων, διλλά τὰ δύοτα διδάκτοριας παπετίσματος τοῦ συνέδριον μόνον μὲ τὴν διπλα-

σηνόδον. Εἰς αὐτὴν πρέπει νὰ στρέψουμεν τὴν προσοχήν μας, διότι οἱ γυναικοί είναι τὰ κατινέπτενα κατάρτα τοῦ 'Ηρωνος μας. Δὲν λέγω, δεν παρακαλεῖται νὰ διπλασιεύσουτο τὸ συνέδριον, διὸ καὶ ίκανα νὰ γίνεται λόγος δάλη γάλα καὶ διπλασιάλησης, τὸ οποίον ήμεται δὲν είδομεν.

Θέλω νὰ διλλάσσωμεν τρόπον στέφειν. "Οχι αὐτὸν δάλη γίνει καὶ εἰς τὴν διπλασιάλησην, διλλά μάτι τὴν διπλασιάλησην νὰ διεκπενθύῃ ή παρέχεις μας καὶ τὰ ἔργατα εἰς

τὰ Κέρτα. Προκειμένου τὰ μόνα στολέα τὰς ἔκπλιθους κλεπτά, εἶγμα καλέστρων νὰ κλέψουν μὲν τὰ σημεῖα τῶν Ἀθηνῶν.

Πρέπει τὰ βλέμματα τῶν δρμούδων νὰ στρέφονται πρὸς τὸν ἀγούστη μαζί, διὸ διῆλες ἀξίας τοσαντής τιμῆς, διότι διατάσσεται ἀπὸ θυφόλοτέρα θεατικά.

Δέν θὰ ξεχίσου τὸν μακαρίστην Ἀναστάσιον Παπαδόπουλον, δὲ δικοῖος, διαν ρετέρην εἰς τὸ χωρίον Στρυνούρογχον πόρος ἱκανεύσθων τοῦ στρελίου, μὲ ἐρμολέξηντος καὶ ἐπόρκετο τὸ πανημῆμαν εἰς τὸ αὐτὸν δομάτιον.

Τὴν νύκτα ξέντηρα καὶ εἰδον τὸ κρεβῆτα τὸν διητοροῦ. Ἐξέρχομαν καὶ γονούντο· Ἀναστάσιον καὶ βιγαντία ὁ μακρότερος ἀπὸ τὸν φρέστην μὲ τὸ μπλοκ, δάκη κακώδιον τοῦ λέπα. Στὸ απίτιο μου ἦγε σένα, μοῦ διπλάσιο, ἢν πλούτον καὶ σὲ μάρων πότε θὰ πάω στὸ καρέτελο, τί θὰ πούν;

Οὐρὶ τοῦ λέπα δὲν μὲ φτύεις, ἀλλὰ δὰ φυλάγουμεν μαζῆν. Οὗτος ἐφορεύθη ἐξ μίαν ἔκθετον, προσκατέβην τὴν σάσσην μαζί, δύοτε δει τὸν χωρικὸν ἀναγνωρίζειν ἡ φτύη μας καὶ βαζεῖν τὸν ἔνδεξον δόρομον τῶν περιοδικῶν του.

Ἄλληπα είναι τὰ ποιητικά παραδείγματα τῶν χριστιανῶν μας. Πόρος τούτων δέον νὰ στρέμμεν τὴν προσοήγηση μας, δύοτε δει τὸν χωρικὸν ἀναγνωρίζειν ἡ φτύη μας καὶ βαζεῖν τὸν ἔνδεξον δόρομον τῶν περιοδικῶν τους.

Ο. κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀπαντῶν εἰς τὸν φίτορα παραδέχθη διὰ τὸ ζήτημα τῆς καρακενεύς τοῦ στασιαδούρου παρονοεῖται διυσχερεῖς εἰς ὅμοιες τοις περιοργέσι α., πρόκειται δὲ νὰ μελτητῆρη δραστικός, καθόντος οἱ παρέχοντες τὰ τρόφιμα ἔχουν καὶ αὐτοῖς τὰς ἀπόκειται των ἀν προκειμένην.

Οἱ πόροι τὴν πρότιστον τοῦ Καπετανείου, διὰ τοῦτο νὰ προσέβουμεν περισσότερον τὸ χωρό, δ. κ. Ὑπουργὸς λέγει δὲν είναι μπολότερος σήμαντος, δὲ δέ νέος; περὶ ὑπεραριθμήμων καὶ τὸ συμπλήρωμα τοῦ διὰ παράσχε τὴν εὐχέρεων εἰς τοὺς ἐμπειρούμενούς νὰ ποιεστοῦν τοὺς διαδεσμῶντας δύον ἢ διηνή καὶ ποιητικήν ἀνάγκη τὸ καλέ. Αποτελέντων δ. κ. Ὑπουργὸς πρὸς τοὺς κ. κ. Ἐπικεφαλής λέγει τὰ ἔξι χρονοτρικά;

Σερφαίωστε τοὺς διαδεσμῶντας διὰ τὸ κάντρον καὶ τοποθετήστε τους εἰ τὴν διαποθητοῦ, εἰς τὸ χωρό. Η ἵτις τῶν προσφεγευῶν ταυτοποίησι εἶναι δυνατὸν νὰ γένη καὶ τοῦτο εἶναι λογον σας. Εἰς τὴν προσάθετιν οὓς αὐτὴν θὰ μὲ εἴρεται πάντοτε παρὰ τὸ πλευρόν σας.

ΤΡΙΑΝ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΟΡΟΥ Ἐπιμεμορητής Καλαϊκής

Ἐπειδὴν εἰς ἄμεινος ὁ εὐθετής κλήρος, δικαὶος ὑποκειμένους τὴν Πατρέδα καὶ τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἐκπαίδευτην περιφέρειαν Καλαϊκής. Εἰς τὴν ιερὰν πόλην καὶ περιοχήν, δύον μέροντας καὶ χίλια εποίσαν, εἰς τὴν δικήν της ἥμαλον τον, ὃποιοι τῶν θιασατικῶν καὶ θεατρικῶν ἔπεινον, δ. ἡ μᾶξις ὁ ἀνθρώπους νὰ ἔη καὶ ἡ τῷ ὑπερσεπέλων τῷ νὰ θητέηται. Καὶ μάκιμην ὁ εὐγενής κλῆρος δὲν νὰ προφακολούθησεν μίαν τὰς μεγαλιτάδεις ἔξορμότητας τοῦ Ἐθνικοῦ μαζὸς Στρα-

τοῦ καὶ διὰ τὰ συμπολεμήσαντα μετὰ τούτουν κατά προδοτῶν καὶ βαρβάρων ἐπαρδομένον. Εξ ἀντιθέτου δικοῖος καὶ διῆπερ τὴν σκληράν δοκιμασίαν τοῦ ἀμάρκον πληθυνοῦ, δὲ διοίσις ὑπερχειρίθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς δημόσιας οἰκογενειακάς του ἱεριάς, ὃς καὶ πλον τὸ δράμα τῶν μακρινῶν μαθητῶν μαζί, οἱ ἀστοί, ἢ συνεχεῖς πούς, τὰ μισά χρόνια τῆς τετραποτοῦ δουλείας, διὰ μίαν ἡβὴ τρεπτῶν ὑπέφεραν τὰ πάντανα ἐκ τοῦ ὑποστησιοῦ καὶ τῶν παντες εἰδούς ἀλλάντων στεφάνων.

Μόνον εἰς τὰ σχολεῖα τῆς πόλεως Καλαϊκής φαντάσιον ήδη 49 μαθητοὶ ὀφέαντο καὶ πατρός καὶ μητρός, 530 δὲ ὄφρωνοι πατέρες.

Ἐάν τὴν πατατίσσων αὐτῆς συντέλεσσαν μὲ τὴν πλήρη οἰκοτομικὴν ἐξόδους τῶν οἰκογενευῶν τῶν μαθητῶν μαζί, θὰ ἔρχουν πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς πατατίσσων τῆς φυγικῆς πατατίσσων αὐτῶν.

Καὶ διὰ πόροι μὲν τὴν πατατίσσων τῆς ἡγεμονίας αἰτῶν, δρακτά ἐλλήδησσων παιών τῶν ἐθνικῶν προσώπων τοῦ τοῦτον λαρυγόν. Ήδη πόροι τὴν φυγικὴν διμοίρων τοις πατατίσσων ἔχουν νὰ προστέλλουν τὰς ἔξι ἔργωνα τραπέων:

Διαδόκους δύοτεν μαθητοὺς τῶν Ε' καὶ ΣΤ' τάξεων τῶν σχολείων τῆς πόλεως Καλαϊκής περιεργάζουν διὰ τὸν διενορούντο διοίσιν προδεύτησαν ἐντύπων σὺν εἰς τούτους. Κατὰ γενομένην δὲ αὐτῶν την πατατίσσην εἴρουν διτὸν 34 %, ἐκ τῶν ὑπέρισχων ἀσέρων πόρων διπλάσιον, 14 %, πορφύρων θηρόγρων, 14 %, ζωνῶν σύροιτον, 8 %, δευτοχήματα, 8 %, θύμνας ἔξομιμης, 8 %, φυσικευτικὴν βάσηστα, 4 %, ταξιδιῶν, 4 %, δέρμα, 2 %, φυσικάς καλλιτεχνῶν, 2 %, διαπρόσωπους ἐπιθυμίας κατ., ήδη δι. η., φύσιον διαφόρων καὶ διενδόσεσιν πρὸς αὐτούς, 34 %, ὑπεριόδουσαν γάρων διὰ τὴν εἰρηνικὴν ζωήν.

Πρὸς διαποτάττουσαν τῆς φυγικῆς τῶν μαθητῶν ἡγεμίας παπικούτησσυ πολλὰ βεβαίως, διὰ τὰς οπονδιάστητες εἰς τούτων κρύσταλλαν τα πάτατά;

Ἐπινόσον τῶν μαθητῶν μαζί εἰς τὰς θιασιάρδας τον πατατίσσων καὶ τὴν ἐπιμεταλλεύμενην καὶ διαρκή προστασίαν τῶν ἀποστατεύτων δραματών. Τὴν διενέλλειαν λεπτοντάτων τῶν μαθητῶν ανωσιών, τὴν ὁργάνων μαθητῶν ἔχογεννων καὶ καταπικνίσσων καὶ τὴν ἐν γένει περιφερούμενην τῆς ἡγεμονίας αἰτῶν.

Ἄρεσσος παρίσταται ἀνάγκη ἀποκενές, ἀποπεριστάσιος καὶ ὀντογέρεως δεδικτηρίων καὶ πάνων τῶν τάξεων τοῦ διδασκαλικοῦ προσωπικοῦ. Διδακτικὸν προσωπικόν δρτίς πορφυράντων, διὰλλ πρὸς παντὸς έχοντος τὴν δέρμαν πρὸς μεγάλας ἔσοδιμέτας, ἔξικτοντανέας μέρχεται τῆς θιασίας τῆς αὐτοθέτους. "Οὐκ προσωπικοῦ δικούντων διπλάγγελμα, διὰλλ δεδοκαλίων ἔχοντων πλήρη συνείδησην τῆς ιερῆς αὐτῶν πλοτούλων.

Παντότες δὲ Πολιτεῖα δρεῖται νὰ διαγορεύεται οὕτως τὴν ἐγγαφήν νέων εἰς τὰς ποικιλότητάς των δραμάτων, πρὸ τῆς ἐκπλογότητος τῆς στρατιωτικῆς των δημοτῶν.

Ἐγγαφητικὸν ἐκμηδονικόν σχολεῖα θεωροῦμεν τὸν Προσωπικόν καὶ τὸν Όδηγητορόν. Όμοιός ταὶ Κατηγορικὰ Σχολεῖα, διότι ταῦτα κατέστησαν ὅμια τῆς θρησκευτικῆς καὶ τῆς θιασικῆς αὐτῶν ἀποτολής.

ΕΥΑΓΓ. ΠΑΡΑΣΚΗ
Ἐπιθεωρητὴς Μαγνησίας.

Μαθητικὰ ἀντίληψης εἰς τὰν οὐδενά δὲν ἐφέσταται διὰ πολὺος λόγουν.

Εἶναι δὲλθές, ὅτι εἰς Ἀθήνας καὶ Θεοπουλονίκην τελέσται μία διδόλογος πρόδοσις καὶ μία δευτερή λργασία διὸ τὴν περιπομπήν ἡγεῖσαν τοῦ Διαυθητοῦ τῆς Σχολῆς Ὑγιανῆς κ. Δ. Στεφάνου καὶ μὲ τὴν δημοσιοφυλλήν ανοίγει του.

Ἄλλα ἔξιάς δὲν είναι αἱ Ἀθήναις καὶ ἡ Θεοπουλονίκη. Ἐξιάς είναι ἡ πατεστροφήν καὶ λημνονικήν καὶ παραμελημένην δουλειῶν.

Συγγενεύοντας εἰς τὴν περιφέρειαν Μαγνησίας καὶ δὴ εἰς τὸν Βόιον, πόλιν μὲ 75.000 κατοίκους, ἢ μὲν οἱ 60.000 είναι λργάται, λευγάλασται, βιοτέχναι κλπ., δὲν υπάρχει οὔτε εἰς σχολάτερος. Ἀσθενεῖς παθεῖσαι σωματικάντας μετὰ φύσην, μεταδόσεις νόσων γίνονται καὶ οὕτω διακινηντένεις ἡ ἡγεῖσα τῆς Ἰθυνικῆς δλλέται.

Οἱ Στρατάρχες Ἀιτενζενδούρος εἰς τελετώπιαν σπόρων ἄρρενον του τοικεῖ, δὲν δὲλθός δὲν πρίκαται διὰ δικαιεστωποῦθεν εἰς τὴν πεδία τῶν μαχῶν, ἀλλ' τὸ πεδίον τῆς διατυχίας καὶ τῆς κανόνης διεβιβάνεται.

Εἶναι καταπτική λοκόν ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπειγούσης καὶ δάκρυον δραγμάνος τοῦ τομέας τῆς Μαθητικῆς Ἀντιλήψεως διὰ νὰ ξεπομπαλιθῇ ἡ ὑγεία τῆς φυλῆς καὶ τοῦ Ἕδρας.

Διὰ τὴν δργάνων τούτων προτένει τὴν ίδρυσιν Ταμέων Ὑγείας τὸν παθητόν. Διὰ τοῦ Ταμέων τούτου δὲν δικαιεστωποῦθεν τὸ πρόβλημα αἱ τῆς ἀλμάστων προσθήκεις εἰς ἐκδίστητην ἐκπαθετικήν παμφέσσουν 2 καὶ 3 ἀλμάστων προσθήκεις ἐις λεπτούντων, 3) τῆς ἔξασφαλίσεως τῶν ὀδειποριῶν των, τῶν διαρροῆς προσθέστων καὶ εὐθέωντα εἰς τὴν θυμόθρον πρὸς ἔξπονταν τῆς ἔγειρας τῶν μαθητῶν, παραπολοῦνταν την καὶ ποὺς διδόνειν τῶν ληπτῶν μέτρων γ) τῆς ίδρυσης συστατικοῦ λιπρετοῦ εἰς τὴν ἴδρυσην ἐκδιστῆς περιφερείας, δ) τῆς παροχῆς στοχηπάδους, προσθέστων καὶ προληπτικοῦ· λεπτοφέρεις εἰς τοὺς ἀλμάστους μαθητάς, ε) τῆς χρογήσεως στοχηπάδων φαρμάκων στ) τῆς διαποτόδοτος ποιὸν ἐν τούτων είναι μαθητικοὶ καὶ ἐπίνοια, ζ) τῆς εἰδοκενθεῖσης τῶν γενέων καὶ τῆς διαφατίσεως των, η) τῆς ὀργανώσεως ἀκτυνολογικοῦ λργαστηροῦ διαπλευτικοῦ διὰ τοὺς μαθητάς, θ) τῆς παροχῆς στοχηπάδων λιπρεθῆς περιθέλψεως καὶ εἰς τοὺς διδόνεις μέρες δύοντος ψηφιοῦ τῷ πομποτέλινον περὶ ίδρυσίσ ταῦ Ταμέων Ὑγείας τοῦ Διδούσκου.

Ὄτι πάρον διὰ τὴν ίδρυσιν τοῦ Ταμέων τούτου προτένει τὴν ἐπικόλλησην χλωρόπλαστου ὑγειοτρόπου αἱ εἰς τὸ Μαθητολόγον κατὰ τὴν ἐγγραφὴν ἔχαστον μεθητοῦ, β) εἰς τὸν Εἴγετον ἔξασφόν προδόστου μαθητοῦ, γ) εἰς τὰ ἐνδεικτικά καὶ δεσμοτόπια, δ) εἰς ἀποτά τὰ διανυτοεικά καὶ βοηθητικά βθέλαια τῶν μαθητῶν, ε) εἰς τὰς λιπρεθῆς συντογές. Τῆς συνεισφορᾶς ταύτης ν' ἀκαλλαγήσῃ 20 %, τῶν διπλοδεκάμενών μάρπισται.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς ὑγειοτρόπου εἰσερχετῶν περισσότερον διόπτης δ. Χ. Παραστήσης μόνον διὰ τὴν ἐκπατικήν περιφέρειαν Μαγνησίας εἰς 200 ἐκπατημένα διοχυτάν ἐτηπίσκος,

διατεθητόμενα ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Μαθητικῆς Ἀντιλήψεως τῆς περιφέρειας.

“Οσον ἀρόφι τὰ μαθητικὰ στοιχία έχει τὴν ἀντιλήψιν, διὰ ταῦτα πρέπει νὰ δργανωθεῖν μὲ τὴν μελλοντική προοπτικήν τῆς πορηγήσεως καὶ ἵνα πάλι τον θερμό μετρητήν φαγητοῦ διὰ τοὺς ἀπόδοντας μαθητάς καὶ διὰ σήμαρον πρέπει νὰ δικαιωθεῖσθαι ἡ ἔχασφη τούτου μεσημβρινοῦ φαγητοῦ εἰς τὰ διπόρια ποιεῖται τῆς μαθητικῆς ἡλιαίς τῆς πόλεως Βάιον καὶ εἰς τὰ τοπικά τῶν ἐκπατηταζούμενα χωρίσιαν.

Σημειώδης εἰσηγείται τὴν ἐξεργάσειν μονίμων πόρων. “Ὡς τοιοῦτον προτένει τὴν διά Νόμου ξεπομπάν τῆς μεταστροφῆς εἰσοροφίας πορεῖ τῶν παραγογών για 1, έτοις παραγοντής των εἰς καπνόν, είσον, Λαπονό, φροντία κλ. καὶ τὴν ἀπλόν χρηγρήσανταν πονίμου Κρουτικῆς ἐπιχεύσεως.

“Οσον ἀρόφι τὰ μαθητικὰ κατασκηνώσεις φρονεῖ 1) διὰ πρέπει νὰ ἀνοικοδομῇ ἡ δργάνως τούτων διὰ τῆς ἀνάθεσέως τοῦ ἔγους τούτου εἰς τὸ “Υπουργεῖον Ἐπιτηκίς Παιδείας,” 2) διὰ πρέπει νὰ ἔξασφαλισθῇ διὰ πλεγχος τῆς λεπτοφέρειας των μᾶλι παιδαγωγών, 3) διὰ οἱ διάδοσοι δργανοντας ἀργοντανοῦνται τούτες τοπικές καταπατηγήσεων διόν νὰ χρηματοποιοῦν πρὸς τὸν εκποτὸν ἀποκλειστικῆς ἐκπαθετικοῦς ἐν ἐνεργειᾳ, 4) διὰ διόν νὰ διατρέψεισθαι διὰ παιδαγωγούν καὶ φυσιολογούνς λόγων αἱ κατασκηνώσεις διμετρικῆς διὰ τὰς κατασκηνώσεις τῆς Μέσης Ἐκπαθετόστος, 5) διὰ πρέπει νὰ ίδρυσθων εἰδικοῖ Σχολαὶ διλγεροντούν δικαιοδεύσεως στελεχῶν 6) διὰ πρέπει νὰ χρηματοποιηται διὰ τὰς κατασκηνώσεις καὶ διὰ διάπτωσην καὶ ὁντότερη στάλεξη διδάσκαλον καὶ διδεκτησίσισ πατέρων αὐθοτροπής ἐπιλογῆς καὶ ἐπορεύειν μέρεμβαντας ἡ ασυδασται τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, ἐν οδεμῷ δὲ περιπτώσεων στελέχη διὰ διλλές πρεσβετείσισ καὶ μὴ παιδαγωγητικῆς κοιμῆ θεραπεύσισισ, 7) διὰ πρέπει νὰ προσκομίσειν εἰς τὸ νῦ νὴ πετροβλάπτων τὰς μαθητικές κατασκηνώσεις εἰς σχολεῖα, διλλ' εἰς τόπους ξεπομπάματος καὶ εἰς διόν χροῦς καὶ παιδικῆς εὐηγέρειας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΡΑΒΑΝΤΖΑΣ

Ἐπιθεωρητὴς Διπλοτόνων Σχολείων Φωκίδος

Κοι Σύνεδρο,

Αἱ εἰσηγήσεις τὰς ὀποίας ἔρχονται, τὸν κ. κ. Στεφάνου, Χωρέμη καὶ Θεοφατοπόλεων, ὡς καὶ τὸν λοιπὸν ὥμαλητον, ἐπὶ τοῦ δύματος τῶν ληπτέων μέρων πρὸς διποτετάστων καὶ συντηρητῶν τῆς ὑγείας τῶν μαθητῶν καὶ τῶν διδόνειων, ἵνα τὴν γνῶσην, διὰ ίδρυσην τοῦ θέματος καὶ δὲν ἀφήσουν διαφύσεις, διὰ τὰς προτετόνων μέρτα περίτελαν τὸ θέμα καὶ δὲν δέρονται διαφύσεις, διὰ τὴν διεδοκεύσην καὶ ἡ κατασκευὴ θραστῶν υγειονῶν, ἡ καθαρούτης, ἡ φυσιογνωμία, διὸ διορισμὸς διπλοτέρων, ἡ διστάνσης Κέντρων Μαθητικῆς Ἀντιλήψεως, πρὸς τούτων δὲ τὰ Μαθητικά Σνοστίσια, οἱ Μαθητικαὶ κατασκηνώσεις καὶ τὰ Πρεβετόρια είναι, μέτρα, τὰ δημότα, διφήνος ξενίσθητη διὸ δέον νὰ ληφθοῦν διὰ τὴν ὑγείαν τῶν

μαθητῶν καὶ ἵτις δύον τὰ θεραπεῖαι καὶ τὸ Ταρσεῖον Ὑγείας δύο τοὺς διδάσκαλους.
Πολὺ πρέπει νῦν εἰναὶ τὰ διδάκτουρα καὶ τὰ θαυμά, ποια ἡ πανηγυρίστε καὶ
ποιά ἡ δράγματος τῆς Σχολαστικῆς Ὑπερούσιας, τῶν μαθητῶν συστάτων καὶ
τῶν κατασκηνώσαντων εἶναι Ἱεράτευτα, τὰ δύοντα ή εἶναι λεπτάντα ή προτάτην ή
λόντα, τους δύο εὖν γεννούμενούς ήδη εἰσηγένεσιν καὶ ὅμιλον ή δύο διποτάλεσσον
διπτελέαντον ἴνδελέας ποιοῦς;

Δύον θα ἔτοις δύο ταῦτα νῦν ἐπιταλέομεν δύτει, καὶ μᾶλλον λέξεις δύτα
οι δύολοι πρόστιναν σχετεῖς; μετὰ τὸν διντέρο διβάτα, οὐδὲ νῦν ἕπεται, εἰς διώρη
ἔργο τὴν διώρητην σημαίσαι τούτους, οὐδὲ τὸν παρεγράμμενον εἰς αὐτήν τὴν ὑπέρειαν
κοινὴ ἥμινται καὶ τῶν παθητῶν μας, αὐτῆς τεῖχοντες μας.

Μόνον ἐν αμαρτίαις οὐδαμόδες εἴ τοι δύτας τῶν μαθητῶν συστάτων
ἐπιθυμεῖ νῦν τούτους, τὸ διοίων οὐδὲ τῶν πλειστῶν δύεντα, οὐδὲ εἰναὶ δύεντα
δύνεινται ἐπαρκεῖ. Είναν τὸ στατεῖον αὐτὸν, ιστένον δικράνης ἐκεῖνον δύοις ἕπεται
τάπιαι ἡ λεπτουργία τῶν μαθητηκῶν συστάτων.

Νέον τοπεῖνον οἱ διδάσκαλοι καὶ δι' αὐτῶν εἰς γοτεῖς καὶ οἱ μαθηταί, πρόστιν
οι διδάσκαλοι, διὸ καὶ προστρέψις συμπληρωματική τροφὴ ή γάλακτος καὶ
σταφιδόφρου εἴναν· ἔκπατα δύο τὸν σπουδῶν δύεντα χρηστήρια καὶ μᾶλλον τὸν
τοῦ δικαιολογημένης ἡ προθέτος ἡρακλεία τῶν διδάσκαλων καὶ ἡ διδάσκαλος πολυ-
τάπιαι γένεσις καὶ δινέαται, οι δύοις δὲ διεπένθετο δύο τὸ μαθήματα.

Τούταις, δύοντα, δύοις, ὡς γνωρίζεται δύοι, πολλοὶ διδάσκαλοι καὶ προσοσ-
τέρα γοτεῖς, εἴτε ἡ δύναμις, εἴτε ἡ πρωτητικότης, ιστένον δὲ καὶ ἡ δύολην
λέγοντα, ἐκδιδύονταν ἴνδοντας μηδεμίους, οὐδὲ πρὸς τὴν διορμήσαντα τῶν μαθητηκῶν
συστάτων, πολλάκις δὲ καὶ δινέδοντας συνέθετος μὲν κεκολυμένης, οὐδὲ σκα-
τίσος δὲ καὶ διπροσέλκετον.

Πρόπτει νῦν πιστοῦν αἱ πάντες, διτὶ εὖς σταγίνης θάντος πέτρας κολαί-
νουσι, οὗτοι καὶ καθ' ἡμέραν πεντερά συμπληρωματική τροφὴ εἶναν διντάτων
τὸν συντελέαν εἰς τὴν δύνατον τῶν μαθητῶν, μείζωνα διετίουντας καὶ τὸ δινα-
τόν, δύον, οὐ δύο τὴν γνάμην, παρέστησαν ἀνάγκη βέλτιστον τοις.

Μόνην ἡ πάντας αὐτῶν τὴν δύοντα δύο μηδουμογήντη μᾶλιστα ἡμερετα-
τομένη μελέτη περὶ τῆς ἀλεξανδρείας τῆς παρεχόμενης; ἡμερογίας συμπληρωματικῆς
τροφῆς μᾶλιστα πλευρᾶς, δύα καταστήσοντα διδάσκαλον ιανῶν νῦν διντάτην
οἰνδόποτε κάποιαν καὶ δισεπίστημα χρόνον, δύοντα νῦν ἐπιτάξην ὡς διατέλεσσα τὴν
πρόσκοπον, κανονικήν καὶ ἔργωντον λεπτουργίαν τῶν μαθητηκῶν συστάτων
εἰς τὸ σχολεῖον τον, δύοντα τὸν συνήθιστον ἀντιδράστον τῶν γονέων καὶ τῶν μαθη-
τῶν του, ἀντιδράστον τὰς δύοις δύοντας λέγοντας τοῖς ἐπαντίκησεις δύο τὸν ἐπαντί-
κησίους αὐτῶν.

Δέν καρπάσιον, τέλος, ἐπ' εὐκαιρίην τούτων, διτὶ κολὸν εἶναν τὴν πιστήν
ἀετήν τῷ ἐπαντίκησι καὶ ἀνδρίσμος μηρῷ ἀποδημίους τῶν διδάσκαλων ἐκ τῆς
Κρατικῆς ἀστῆς, δύο τὸν πρόστινον ἐργασταῖς τους, δύοντα οἱ μαθηταί εἶναι
διηγήσασθαι καὶ δύοντα διεντάντων νῦν παρέχοντας αὐτὴν ἐκ τῶν πόρων τῆς Ἐργ-
οτείας τῶν Μαθητηκῶν Συστάτων.

ΠΑΝ. ΠΑΥΛΟΥΡΓΟΣ
Ἐπικεφαλῆς Ἀργοβίδος

‘Ο κ. Παυλούργος λέγει, διτὶ τὸ ζεύγιον τοῦ Ταρσεῖου Ὑγείας τῶν ἐπιπλευ-
τικῶν εἶναι προστρέψις σημαίσας καὶ δύον νῦν διεπόθητη ἔπιπλετη προσεργή,
δύον εἶναι δὲ τοπεῖον τὸ Γενναῖον Λαρυστήριον νῦν πεπολλέσσεται εἰς ἔπιπλετον,
νῦν πατεύσην προσποτίδια; ποιαντές ἔπιπλετιας σπουδωμέντος.

Παρεμβαίνων δὲ Ὑπαντργός τῆς Παιδείας κ. Τσάστος λέγει, διτὶ συζητεῖται
ἡ δημοσιογραφία διοργάνωσες δι' δύον τοὺς της Αγροτούς Ὑπαλλήλους, συνεπὸν καὶ
δύον διεπιδεκτούσιν.

‘Ο κ. Παυλούργος συνεχίζειν λέγει, διτὶ δύοντην τὸ ταρπεῖον διαρρέοσσες;
τῶν Ἐκπατεύσιντον καὶ διτὶ δροτρέπεται λόγῳ φροντίδος δύοντας, διτὶ δύοντας Δ. Υ., τότε συγ-
χειντονταί.

Ἀκολούθως προτείνει τοῦ τὸ συνέδριον ἀποδέσσεως δύοντας σχηματισθεῖται ἐπι-
τροποί, ἥπερ τὰ παρακούσιανθή τὸ ζεύγιον καὶ τὰ προφῆτες σημαίσας διποτικο-
νότοις πρὸς τὴν Συνέλευσιν δύον τὴν λέγον τῶν ἐπιπλευτικῶν μέρων.

Δύο τὰ διαδίκτυα ουσεῖσαν τὰς πατητικὰς ἔποιξις φροντίδος, διτὶ δύοντας
ἐπιπλευτικῆς παρακούσιανθή τὸ ζεύγιον, δύοντας καὶ ἡ λεπτουργία νῦν εἶναι διπρόσκοπος
καὶ οἱ παρεμβαίνοντες τρίτα νῦν ἐπαντίκησονται.

Δύο τὸν μαθητηκὸν τὴν εὐδύνην φέρει τὸ Ὑπαντργόν Παιδείας καὶ συτε-
χεῖς οἰδεῖς δύλος ἔχει δύοντα.

ΓΕΩΡΓ. ΣΠΕΤΕΙΡΗΣ
Ἐπικεφαλῆς Πατρών

‘Οφειλομένον γάρτιον εἰς τὰς Σεβαστάς προστείσαντες Ἀρχές δύο τὸ παρόν
Συνέδριον, εἰς δὲ δύοντας προτείνοντας αἱ βάσεις τῆς διατῆς τῆς Παιδείας μεταπολεμακῆς
ματιγενήσεως τῆς Πατρέδος. Οὓς πρὸς τὰ δύτατα τῆς πρότερης ἡμέρας 17/10/44
δινόμεδα νῦν εἴλονται, διτὶ δύοντας τοῦ πάντας σχεδίου εκπονούσων, τὴν Ἕρεινήν
κατέπιπτον τῶν Ἐλληνοποιῶν καὶ τὴν σηματικήν καὶ φυγαδῶν τῶν τό-
ναντον. Οἱ καὶ Εἰσαγγητοὶ διέπλευσαν θεωρημάτων καὶ πρακτικῶν πολλάκις λεπτο-
μερίας. Σημαντέοντα δινόμεδα νῦν παρατησόμενον τὰ ἔβη;

Ἐπονθέσθη, δὲ δύοντας προτείνοντας ὃς πρὸς τὸ Μ. Σ. καὶ Μ. Ε. πλέοντας κα-
τενόντος. Σ' αὐτὸν δέ πρέπει νῦν περιληφθεῖν οἱ διδάσκαλοι καὶ ἐπιπλευτικοί.
Διότι ἡμεῖς τοῦδε λέγοντες δι' μαρφάτερα ταῦτα εἰργασθημένον καὶ ἡρακλέατον μέλον
τοῦτον, δέρονται τῆς δύοντας ἔχουσαν παραπλέξεις διάλογον παρεσόπτορος τῶν δύοντων
μας καὶ αὐτῆς τὴν οισογένεταν μας. Τόσον ἔπειτανήν πολὺ τῶν έποντων δύλοις
αἱ ξενικοίς οὐσίες, δύοτε μᾶλιστα διδάσκαλοι εἰσαγγελέας καὶ διατάπιαντα. Τό
στον καὶ πρός μέλος ἔχειν.

3) Ιατροίς διπρόσκοποις διέδεικνυνται δι' οθόνηστικούτερον ἔργον τῶν σχο-
λεῖσαν (βέτανται καὶ θεραπεῖα παρεγνόντων μαθητηκῶν καὶ διδάσκαλων). Άλλος δι-

θέσησα καὶ μετέπει τὸ περιληπτοῦν εἰς Καντονίου. Ἀσφαλίσας, ὡς καὶ εἰ σκοτεύεται τὸν διάστασιόν τοῦ,

4) Διανούμων ἐποχὴν νοοτρόπετος. Εγεὶ χαροπρεψθῆ, διὰ τὴν παραμηδὸν δρασθεῖν δημονογένετον πολὺς οὐρανὸς καὶ ἡ ἀποκλίνεσσα ὄχυρη κατάστασις. Καὶ συντελεῖ δεῖπνος εἰς τοῦτο ἡ μάλιστα ἀνίκανεσσα ἀργανομούσην ἐκ τοῦ χρονοῦ ἐποιεῖσθαι πεπτὸν τὴν κατοχὴν καὶ ἡ συνεργεία, διὰλλα καὶ τοὺς νοοτρόπους παρεπίδημαν, ὅτι τὸ τραῦδον δὲν πορτερεύει μόνον εἰς τὰς περιστολὰς οἰκονομίας οἰκείωντας, διὰλλα καὶ τὰς εὐθύνους. Αὔγεινα δὲν εἰς τὴν οὐράνην, διὰ τὸν αἰτιον δὲν είναι μόνον ὁ ὄντας παράγοντας, διὰλλα καὶ ὁ γυμναὶς τοπεῖν. Νοσεῖ ἡ φυγὴ. Αἱ φύκαιαι ἀλιών κατέπιπτον καὶ ἀποτρέπονται εἰς ὑπὸν τοπεῖν. Επειδὴ δὲ γυμναὶς οἰκουμονῶν καὶ ἡ γυμναὶς νοοτρόπης. Η νοοτρὴ δὲ φυγὴ ἀποδῆλως λέπεται εἰς τὸ οὐρανό, εἰς δὲ ἐκδηλωτὰ εὔροges, δηλ. Η ὄνταντις οὐ ποτεῖται νοσεῖ. Είναι δημοτροπήσης ὁ σῶμα τῆς φύγειας, δηλ. Η ὄνταντις οὐ ποτεῖται νοσεῖ. Η δοκεῖ ἡ φυγὴ εἰς τὸ οὐρανό.

Επειδή δημοφιλέστερός είναι τα περισσότερα άλλα από τα πάλια έγγραφα; Έγκιον έγγραφο ή μάλιστα έγγραφο της Εκκλησίας και δεκανονικός της νόμος περί των έγγραφών αὐτών. Η Ιεράρχη μάλιστα ψυχρά διδόταν άπωρητης. Άλλα από ότι έπειτα γίνεται: Και φθάνουμε πάλι στα τέλη των αποδειξιών και της δημόσιας προς το σημείο αυτό της έντασης αποδειξης και ίδης της λοιπής πορείας, η οποία διέπει τα σύνολα που λαμβάνει.

Είναι γνωστόν μηδέ παλεία είναι η καθοτός τῶν θαυμάτων καθέ θερινό,
πέτερος, θεώδους, θεύκος.

Οι σπουδές της είναι καθηγητές ή δικτυού, αι δέ διδασκόμεται γράπτως είναι
όλη μέση διά την έκπτυξιν των σπουδών.

Αλλά οι Επενδυτές δεν είναι λεπτομεργοί ή θιγμός από τις σκοπούς δραστηριοτήτων τους την εργασία που θέλουν να φέρουν στο φως. «Αλλοι: περιορίζουνται στα υπόκειται πεδία, το ξεπερνώντας. Εντεντός, τελευταίας καταβίλεται ικανή προσεδάφιση διά την διπλωματική ή θιγμός τελέσεις.

5) Ανεπιτύχθησαν ισορρομές τα περὶ Μ. Σ. και Μ. Ε. "Αλλ' ουδέοντος και τορο παρόγεντος εἰσιδοντος φεβρίου της τηρήσιν τῶν ποιεινῶν Τὰ ανθεκτά διατεκτήσθαι ή αγελάς Εὐπόλεις θησαντες, η πλειστά τῶν μεταποιητῶν, εἰσιν της διαμόντων οἵοις πολλάς ἔντος τῶν περιφερομένων και διεπιτέλλεταις, γέρεαν τὸν διαδικτυόν. Έχουν δεδημονησεῖ μὲν 310 μαθητῶν και μανοντέων μὲν 20. Καὶ οὐδὲ οὐρανοτόπιον ή ὑποτροφίαν ποιήσεις πλέονται, οἱ δημονικοὶ οὐδὲν. Ανάγκη θεραπείαν και προσαγογήν σχεδιάζει μετά γενομένων προπόντος, οὐδὲ οὐρανοτόπιον προσαγογήν.

εν τας πρωτον αρχαιοτητων προσπελθει, η δημοσιευση 180 μηνων θεωρη.
δ) Διαποτικ τις θετησ, κατα ιστοριες, όπως η πρωτην θεωρηση της οικονομιας.
η) Η οικονομια δεν νι θεωρηθη δι κυριωτος πυρηγα της κοινωνιης και θενηκης πας ιανη, οη δηνηρης δει την ανηρεση των πιστω
τερων. Η πρωτη τη εινα ιανη, πων θανητεση και καιληρη την
πυρηγη και την καθηνη γονων δια πιστω περηγη παραγη. Λω ποτο
ει πιστω διδηρης θεωτην δημοσιευση, ετη τη πουδη δια τη οικονομια

δέοντα νά γίνεται. Η οικογένεια συνάμα δημιουργεῖ και τά νεανισμάτα, μπορεί
σημαντικά νά είναι δεσμοί πάνω όπως ανθρώποιν εξ της Πατρόλη μας ήταν,
όπως πολλοί ζήσαν, έφεσε γολούνα τάσον ή δημόσιαν τόπον δημόσιων εργασιών.
Αλ Μ. Ε. περιστατικά ούτις μία ειδικότερα οικογένεια κακονοίσι και πατέρος,
την πανδημογένεια της άγριαν και πράγμα ήταν το πολλή ζητεί και τά διαιτούσε-
να καθημόντα.

7) Τις αρχές της Μ.Σ. διαποντώνται υπόθεση, σχολείου πειθαρχίας της διοικητικής πατριαρχίας και διάδοσης εἰς Θραύσης και σχολείων. Εἰς δόμινον την δραγμήνας και διοίκησης. Οι σχολαίοι εἰς έμπειρους πειθαρχούς δημόσιων πάλαιος και ίδιος ο "Υπερονομικός Εθνικοπολεμικής Βασιλείας πολύ θεραπεύοντας Μ.Σ. και Μ.Ε.

8) Elterior de la llaçà ràgrada ràgues vides M. E.

9) Η μεροχή διδασκαλίαν εἰς Μ. Σ. δίστη τὴν καταστή ἐπαρχειακήν. Για καταστήσεις πόλιος στεγνών και διαβάθμισμάντων εἰς τὴν ἔπικορεσμένην τὸν Μ. Ε.

10) Διάδοση Μ. Ε. δημόσιος μὲν θεὸν περιέδοσεν ἐξ ἑνὸς μητρὸς ἔκεισται. Μόνυμα δημοσιεύσεων εἰς καταδίκην τρέφει.

REOPTIONE ETIATOS

"Enthusiastic American Explosives Manufacturer."

3) Βακτίωσις όγειας τῶν μαθητῶν.

Η κυριότερά από τις διατάξεις και καρδιές των μαθητῶν είναι ό υποστημένος. Την κατάσταση τωντήν ξεκαλύπτεται οι περισσότερον ό συνειδητούς τούθη μεγάλων διαμούντων παθητῶν έντονος στονορόφων χώρων, των αθηγανῶν διάκρισεων και ή πενία τῶν γονών του.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν γεννάτα τὸ δρόμου πᾶς ὃν βατίστηκεν ἡ ἔγεια τῶν μαθητῶν με; Εἰς τὸ δρόμου αὐτὸν δὲ διατέτησαν μὲν τὰ μαθήτων συσσίτια· Ἀλλὰ μὲν ταῦτα ανατένειν; Μή τοι ἐξ αὐτῶν γέλει καὶ μὲ τὸ κορυφαῖον τοῦ σταυροφορίου ἡ μὲν τὰ αἵματα λουκάνικα, τὸ δέργητο τραμμένων, εἴλα.

Ἐκτὸς δεοῦ τὸ γέλα καὶ τὸ στρεψόμφυτο, τὰ δύολα κάτι προσφέρουν εἰς τὴν τόνων τοῦ δημοποροῦ τοῦ παιδίον, πάντα τὰ λακά ἔστι μόνον δὲν προσφέρουν εἰποτε, ἀλλὰ καὶ βλέψειν καὶ δυναταραχήν είναν δυνατότερον να ἐπιφέρουν εἰς τὸν λεπτὸν δημοποροῦ τοῦ παιδίον.

Η παρούσας της θυγάτης του πατέρου ήταν βελτίωση ήδη πελασμών οι δραστικές της οδοιπορείες του πατέρου, και ήδη βελτίωσην τά συστάτα διά της προηγούμενης δεκαετίας το δραματικό φαντασμα και ένας μεταρρυθμισμένος θεατρικός ώραγος ήταν διαθέσιμος, δηλαδή η ζωγραφική με διπλή ποσότητα ήταν ήδη ξένης και τοπικής παραγωγής.

Διά την πελίσσων φυσικού τοῦ συντομίαν δὰ διμοιρισθῆμ^η ζέτειν μέτερά-
ταις πόροι, καὶ οἱ πόροι δὲ λέγονται λόγῳ αὐθόρδους ἡν^τ
δροῦ τῶν πάντων, τῶν ἀποιῶν διατρέψεις ή νοοτάξια μας νό καταλέξεις τῆς φυσι-
κούσσαν. Ήμεῖς θεωρούμενοι δὲ τὴν λέγουσαν τῶν πόρων τὰ Εἴδη: Να ἐπι-
βλέψῃ εἰδῶν ψηφισμάτων ἡ δύση τῶν εἰδῶν κατανοήσεως, καὶ νό εἰδῶν εἰ-
δώνοντας οὕτω τὸν εἰδῶν συντομίαν, τὸ πλεονάκι την επικοινωνίαν πρα-
γματεύσεις εἰς πόρους τοὺς τίτλους τῶν επωνύμων Μαρτίνου.

Μερικῶν ὀντοτήτων τὰ αυτοτέλεα εἰς τὴν διάταξιν τῆς οὐσίας τῶν μαθητῶν ἡ αὐτότητος ἔργων τῶν ὀντοτήτων.
β) Καρδιαστικά τὰ ὄντα τῶν μαθητικούντων.
Τὸ δύναμις τῆς φύσεως τὸ πάντα.

την παραγωγή της οποίας στην αγορά επιδεινώθηκε με την αύξηση της παραγωγής από την Κίνα και την Ινδία. Η αύξηση της παραγωγής στην Κίνα ήταν σημαντική, καθώς η χαμηλή τιμή της εργασίας στην Κίνα έπεισε τις εταιρίες να μεταβούν στην Κίνα για την παραγωγή των προϊόντων τους.

Επί την τριάνταντε νεοδωρισμούν εἰς τὴν περιφέρειαν μην δυνατότερων
λεσχών εἶναι ζήτησαν διά τούς ξενούς πλέον υγείας. Ήπειροι αἱ λοιποὶ κατέ-
χονται διό αδειούσιαν, μετρέσις καὶ συνεργεῖς τοῦ προτού την περιφέρειαν μετα-
χών 371—375. Καὶ οὗται δὲ περιουσίαι ποιούσαι εἰς τὸν θερινούσαν μετα-
περιπολούσαν πόλιν δημόσιας. Μέρουσι δὲ μάκις εἰσῆλθον εἰς τὴν θερινούσαν καὶ
περιπολούσαν πόλιν την εἰς τὴν οἰκίαν την οποίαν κατέστησαν
μετὰ ηγεμονίους διάτοπους διό την λόγην ἀναρρώσαν άδειαν. Εἴκοσι
εἰς τὰς θερινούσιν πόλιτούσιν, καὶ τοὺς πρότερους πόλιτούσιν, διατερη-
τεῖς μαντεῖον περιπολούσι, καὶ οὔτε πρότερον εἴδοντες μετριούσιν καὶ
οὐδὲ τοτεσκόπους εἰ τοῖς φυλαῖς καὶ ξενάρον γένος της φυλακούσιν,
διό την πόλιν περιπολούσαν τῆς θερινούσαν, μεταποτέντες πάλιν στέναιν, διό την πόλιν της

ΤΖΑΝΝΟΣ ΤΣΑΚΙΑΣ
παθητής Β. Χαροκόπειος

Königl. Akademie

Πρότα-ρθρόνος καὶ σφράγις καὶ ἐγώ νὰ ἔρχομαι τὴν χρυσὴν που, γενική βρί-
σκομένη σημαῖα σας εἰς γενικὸν αντίδοτον Ἐπικράτεων τῆς Στρατοῦ. Ἐπικράτε-
ων. Όπως ποιῶ αυτὴν εἶναι ὡς εμβοτός μας καθηγετής κ. Ἐπικράτεων. Θά
σφράγις νὰ εὐχρηστεύεται αὐτὸν νὰ γίνη ἀρχογός καὶ διάλογος μελλοντικοῦ συνε-
δρίου, δόνος εἶναι τὸ πρεβλέπωμα, μετὰ διπλωμάτων τα σημαίσταντα στα-
τιστικά δικαιώματα, και που δημιουργούν αὖτις πάντα τὴν λόγον των.
Ἐπειδὴ δὲ αὐτὰ, τὸ και σπουδαστέρων πεπάτη τὴν γνώσην μοιείν τὸ δικαιώματος

πρόγραμμα και δισειρίς θα πρέπει να τεθή όλη η δύναμη εις το προστατευτικόν. Να επηρεάζεται μόνο νά μη περιστρέψει και πάλι Στρατός, ήσας δενού συνέβη απότι. Σταδιακά διώρυξαν απότομα πάνω απόγειον την ανηφορά τούτου. Και ικανώς από τη μετάτοπη διανομή, λέγω έτσι που μηδένος αι κατά τόπους: «Επιτροπή Συστάσεων», λέγω έτσι που μηδένος δεν έγινε μίλης διέπουν τά Μαθησηκά ευστάτια, διό την άποψη θώσα με εύκολη σύγκριση, ότι έργα τα λεπτομερή, και την γένετα διανομήν την ανεγέρτα την «Επιτροπή των επιδιώκοντων ματά διατάξεις».

Επίμεν δια πολύτιμη συστάσια και δέν θέλω νά διατηρήσω δια τον άριστα και παραπομπή μήλων είναι εις τάς ιπτήματά των οι Χ. Στερεόν και Οικουμενικόν. Ποιοί η πρώτη των και οι άλλοι των από γνωστούσαντας και αποδεκτούς άνθρωπος μάς τά ξέρουσαν τόσο πλούτια, δύο περισσότερα μόδες έκφρασης. Θα ήθελα μόνον τώρα νά ξέρουσαν την άγνωστην μονάδα το Στενήδορος μας νά ανατρέψει μήλων από διά θέματαριθμή διαρρέοστος λεπτομέρειας στη μήλων των μαζι, συντάξια και κατεπεινώσεων, δύον άριστων υποφόρων, δύον ήταν κατατάσσειν άνεβα θερινών. Ήδη μάλισταν έχειντος το Σερβ. "Υποχρηστή περιοχής είς 60%", μόνον τών άριστων των οικισμερώντων μαθησόν, δύο, έπει προ τοι χρόνο κατεργάσθηκαν και πρέπει, σα οι σφρεθήσαν, δύον δεν πρόστια προι θεούδοντων συντάξεων, άλλα προι προφήτων και ματων. Και εις πάντα λγύσαν γινέται λόγος γά μά συγχρεατιθή δι οικισμού και τό ίδιο, άλλα μήλα τά μέλια πά ξέρουν εις ανοικο.

Συγχρόνως λαζανικοί πλευράς αποτελούν, ένα φρεσκαριόπιτο του χρόνου δεν θα ξέσπασε από το γέλος. Άντροι λαζανικοί πρότυποι αρέπουν να μη φρεσκαριώνεται, και πάλι πελλούνται: ή απόρριψης λαζανικού που θα αρέπει, να ζητήσει από το Κράτος, την „Αμερικανική“ Αποτύχηση, ή τινα δευτερή Σύνθετης Προστασίας του Πλανήτου, διότι τούς λαζανικούς ισχυρίζονται ότι δεργάνε σημαντικότητας: είναι απλώντα, να ζητήσει λέγοντας ότι διάρκεψαν σενάριον της λατεροφρίας του. Άλιτς οι μαθ. παρατητές πλέον ουσιάτως, δεν φέρουν να είναι ιδιότερης φιλανθρωπίας, άλλα να παρατητούν θερμός δραματικός, δοτών την πατέρα. Ήγει δικαιώματα να ζητήσει από το Κράτος την Κονσάρια την προστή του, δηλ. ότι σκεπασμένων φαντασμάτων. „Αρέσαντας τους μάλιστα λόγοι, που λαμβάνουν την λατεροφρία και ίδρυται τους δεσμώνται, διότι τούς δεσμώνται με μάλιστα πόλεις πλατάνι ή κ. Θεοφανόπολης, Ηγείας της οποίας θα έπειρε να λιθίστουν τα διαγεγέλα, που ανηρέθουν στη δραματική των στις πρεσβείες μας. Και απλά είναι πουλόπιτοι είτε την δοσή πατεροπατιώνια!“ Η Γρηγορίδης ζητάει, λόγω καυταρεμένης της αποτελεσμάτων της τραϊνούσαν. Πρέπει απλά έγγονος να φέρθουν από κατά τίσεων πλευράν, διότι η δύναμη να τα πάσχουν τα σογιάλα. Στην περιφέρεια που ζητούντο σχεδόν, μόνις των Φεργούσιδων έπειρε έναντινόμενο, μήτ την πάγια. 2) Αντηγόνων ή; προς την ξέρουσαν μέσω μαλεργάρισμάτος, άλλα απλά, ήρωες προτύπων της φαραντίνας, μάλις βασιλοπατήδες! Η „Αντηγόνη“ πάει μόνη της κατερίνα. Υπάρχουν γεράτες από πατεροπατιώνας, αυτοί οι Έλληνες μάρτυρες.

λειν οι γοτες; τῶν αὐτοῦν τὸν καρδιάσμαν τὰ τρόφηρα, ἀλλὰ λεγοῦσαν οὐκ
ἔγουν τύποι καὶ δίνεν ἄνθρηκα, ὅλοι δὲν ἤδειν νὰ δέσουν τὸ 100θετό.
Ταῦτα μάλιστα εἴναι γραπτοί ποιοι ἀπόλλητοι τὰ τρόφηρα καὶ τὰ ἔναντι
ποιοι. Ιανουάριον τὸ σχολεῖον, μὲν τὴν λαοπολίγαν δινέλαν ταῦτα.

Ποιᾶται σχολεῖον μεταβάλλοντας εἰς διαταύτην, ίδες τὰ πεπρωτεῖνα χρήματα
“Οὐα πέτη τὰ ἀναπέρα, ἡρ γὰ νὰ μᾶς κάρανεν” ὑπορρέφοντας τὸν δευτέριον χρήματα
τῶν αυτῶν, ἀλλὰ πᾶς νὰ διατηρήσῃ τὸν λαοπόλειον, διότι τὸν διαβούλον μήτραν
θεωρεῖ τὸν καλό τὸν ἄγριον τὸν μαθητῶν μας.

Τάχιστα δὲ τὰς καταστάσεις αποτελεῖται καὶ αὐτὸς ἔργοι. Εἰς τὰ τελεταῖα χρόνια ἔγι-
νεν θεωρεῖς δεῖται καὶ Διαβούλοις ἐγγράφησιν τακτούν. Πάροι νὰ γίνεται γνωστός, δέται αἱ
παραγόμεναι Χαριτοὶ καὶ Ρεθύμνην εἰχοῦ ἡρῷον πολλὰ πολλά πατεραρχείων, ἡμεροῦν
μάλιστα τὸν θεωρητόν, ὃς προτερούσιο στὸν Κάτηπαν αὐτό. Μεταπολεμεῖται ἡ
θεωρεῖς τῆς Ἀγίας τοῦ πολιού, διότι τὸν δεύτερον τόπον τούτου παρεῖται πάντων πᾶς
θεωρεῖς οἱ κ. κ. επειργοι, λεγόμενοι τὴν διάκονον καὶ τὴν μοναρχίαν ἡράρ-
γοντας τους, διότι τὸ “Ἐλληνόποιον στὰ χρόνια τοῦ πολιούν καὶ τῆς πατερής
Ἔγα μάζαν φιλοπάθεστος θεωρεῖς, ποὺ μένει μὲν εντεπιτακτὴ παραμορφή τῆς τὸ
θεωρητοῦ φιλοπάθεστος οὐ πέρα νὰ επινοεῖται.” Ήτο μοῦ ἐπιτραπέζη δημος τὸ
φόρος τὸν φέροντα ποὺ δὲν τὴν ανέρειν τοῦ.

Κάριστα μερικοὶ προτερανοὶ βριλίστες, μᾶλλον πελάρεταις, μᾶλλον πελάρεταις τὴν
θεωρητοῦ εἰς ἀρεταῖς καταστρέψαντο.

1) Οἱ καταστρέψαντο τόποι νὰ ἐξάλεγονται πάρη ποὺ ἔγουν φραγκήν επει-
νεργά περιόδους καὶ παρότοτα καταστρέψανταν τόπους, μιας καὶ ξαρκίσανταν μάλιστα
παραγόμενα.

2) Νὰ γίνεται ανθητοράπτης ἐπιλογὴ δημοπορητῶν, τοφεῖς εἰσιτόμενοι μαρ-
μοδιοί, καὶ τοῦ ποτιστώρου προσωπικού, διότι δὲ μαλλούσιν θεωρεῖς
τυπούς.

3) Τὸ στελέχη νὰ συγχρόνηστον ἀπολόγους ισανότητας ποὺ τὸ δημιούρω-
τον λαοπόλειο, μᾶλλον καὶ θήματα.

4) “Ἄλι τὸν Α’ καὶ Β’ τίδην νὰ προεισβάνωνται πλέοντα πολλά καὶ οὐκ
έμπειρης μόνον περιόδους, γιατὶ αὗταί μόνονται μέσα στὸ σύνολο καὶ ἔγουν
διάνοιαν θεωρέουν προτερανούς καὶ μάλιστατους παρακολούθησέτων;

5) Είναι διαπειρός τὸ διοργάνως ἐκπαιδεύοντας μετανοῦν καὶ γνωστούσ-
τον. 6) Νὰ γίνεται ανθητοράπτης τὸν ἀδελφὸν τοσούτους Ν. Χανιών. Ενας σπολιάτρος
δὲν θεωρεῖ καὶ δεῖ τὴν τρέχησην καταστρέψεις Ν. Χανιών.

7) Η φυγαδούσα νὰ είναι ἐλαφρό καὶ χαρούς τὸν καταπονούντα στελέχη καὶ
καταπονούστος. Η διορθωτήν καὶ μὲν φανδόντον τοῦ κανιματόραφον, διότι
αὗταί είναι δράστες μέσα φυγαδούσας.

8) Η μελετήριη τὸ δέγμα τῆς χαροπεγίας.
9) Νὰ ανταρτῇ κάπιτον πρόγραμμα Ιερουσαλήμ, διότι δέσμον τὸ
ιεπανεπειρός, δηρ. δράσης φωτισμένον, διότι μαζί τὸ παραποταμός ἡ κ. Θεοφαν-
ούσιος.

10) Η εἰκόνητος καταστηματικήν περιοδικόν.

11) Αἱ θεωρητές ζήντων προσώπους, πλὴν τῶν γοτεών καὶ τούτων εἰς ὁμο-
σύνης δημος καὶ θηράστης, νὰ πατογεφούσθων.

12) Τὸ διαπολόντον νὰ προστοποηθῇ μναλάρις; τῶν τοπαλῶν συνθημάνων

13) Η διαποταμή ἀπόστολος ἡ φυσικής καὶ η θέρευσης.

14) Νὰ ληφθῇ μέρματα διὰ τὰ πανδά τῆς θεωρητοῦ, διότι καὶ αὐτά εἰρί-
σκονται εἰς μήδιται καταπίπτοντα.

15) Η διαποταμήν μάρματος καταπεκτυπτούσι χάρος καὶ ν’ ἀρχίσουν εἰς εχα-
τικού προσγειώσιν διὰ μονίμων πλέον ἥρματατοντας.

16) Η διαπαρατελθεῖ μαλλούσιδες διὰ συνηγορεύοντος τοῦ πρέστεων καὶ τῆς
κακονίας ἡ διαποταμής τῶν μαθητηκῶν συναετίων καὶ ἡ λειτουργία τουν, ὃς
καὶ τῶν πατελέων ἔργον.

17) Ως αντανακλήσην λιπαρούσιοι συντομασμοῖς διὰ τὰς καταστήσεις ἴνος
τομῶν καὶ δηρ. τὸ βήρος νὰ διαπέσῃ μόνον διὰ ἔργα διαπερατωρού, διότι φυσικόν
είναι αὗτοῖς νὰ μὴ ληφθεῖ.

Μ. ΜΕΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ *

Γενεύς “Επιτηδευτήρης Στρατηγόδωνος” Επιταίεσσας

Ὄς ἀρχαρτόρος τῶν εἰς τὴν παραρρεῖ τῆς Διακίνησης τῆς Προτενεόσεως
διεργοτάντων ἐκκαθαίρεταιν τὸ Επιτηδευτήρην, ἀπειθήσιο πρᾶξη τοῦ κ. κ. συναδέ-
ψαν τοὺς συνεντεύξαντο τὸ Συνέδριον ἐν τῶν δαστρών παρεισφεύτην τῆς
Ἐλλήσος ψυχήροις συνελεύσεων μυστηρού.

Καίστος θάδεις φίλος καὶ ανθεδότης! “Η συγκέντρωσης διὰ τὸ αὐτὸν τοπο-
τον τὸν Επιτηδευτήρην τὸς Επιταίεσσαν σού μόνον διὰ προστήρη τὸν ἔργους
τοῦ Συνέδριον μας, διότι δὲ ανεπούσιον αἱ φυσικαὶ γνώμονες τῶν προσώπων
ἔχουσιν, τὰ δούλα έμπορον ἐν τῇ πρέξῃ καὶ δὲ μέρη ποσικῶν διενεργούσιν τὰ
ἐκκαθαίρετα τῆς Χάρας, ἀλλὰ καὶ δὲ αντετάξοντας γενικότερον τοὺς
τὸν διαρρέοντα τὸν Κέντρον καὶ τὴν κοντήν γνώσην, δὲ μάσι δὲ μόνον τὸν
δημόσιον πρᾶξι τοῦ δημόσιαν δὲ, τὸ ἀδηλογόν μὲν αὖσης διαφέντων ἐκκαθαίρεταιν
τὸν ἐκκαθαίρεταιν, κιλάδων.

Ἐίναι δὲ καὶ μᾶλλον εὐηγέρης ἡ συγκέντρωση τοῦ Συνέδριον μας, διότι συμπλή-
ται μὲ τὴν διελεύθερη κατατόπινον τῶν πολυτιμῶν έχθρων τῆς Ελλήσος,
οἵτινες σπερδέζουσαν εἰς ἐλαφράτην πανεργητήν ἀνηρτηστερῶν τῶν δέσμων,
έμποτοδήμους τῶν διεργητηρῶν καὶ τὴν ουδούσιαν τῆς φιλαράτης Πατρί-
δος εἰς καθαίρεσιν, τὰ δούλα, εἰς τρόπον, ήσαν.

1) Παρατίθεται ἀνταῦτα ἡ δράση τοῦ κ. Μιχαλοπούλου, διότι δὲ εἶχε ληφθεῖ
έγκαιρος καὶ ἀπόθινος ἡ δράση τηροληπτικός.

οιν νὰ τύνουν φυματιαὶ τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπύμασσεν τοιοῦτος ὅγει,
ὅτι δίνεται νὰ ἀποθεῖται πρότευκτον πρὸς μίμησαν.

"Αλλά" ήπειρόθεν, δύοτε είναι γνωστόν ότι ή "Ελευθέριος" και η άλλης Δημοκρατία ήγεννήθησαν και καιλεύσησαν εις τὴν μαρφάν ταύτην γνώντας της γῆς, έντευθεν δὲ ἀπενεργολόγουν ἀνά τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης δρόσους καὶ φεύγοντα σύμπαντα τὸν πόσμον, ὃ δειος δὲν ποιεῖ μάλιστα καρδιάς καρδιῶν νὰ εβοσχεί ποδὶ λεπτήσιαν και νὰ δημιάρῃ πρὸς Ἐλέυθερον θαυμάσιαν. Και μήποτε ζητούμενοι μετρήσι θάλλοι δύοτε είναι, πρὸς ἀρκεσθόν εἰς τὰ ἀπετελέσματα τοῦ σπουδαιοῦ ἀγώνος μας, τὰ κατορθώματα τοῦ Ἐθνικοῦ στρατοῦ μας, ὃ δειος ταυδηρόγονος υπὸ θεραπείαν Ηγετών πέσειν εἰς τὸν καταπληγμονός κόσμον τι δέξιαι, καὶ ἀλλαγής μίκη καὶ οὐδούσιος ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδην καὶ τὴν Ἐλευθερίαν καθόλον: (Χειρορρήτατα. Ζεύς δ στρατος).

Τού λόγου δε ὅπερ περὶ στρατοῦ, ὃ ὅποις δὲ τὸν κατεργάσθαντον τοῦ ἔργοντάλινε τὰ ἡμέρα τὴν ἐλευθερίαν συνέσκοιν, κατηγόρων δὲν μας θεωρεῖν
ἀποτελέσματα τῆς πρέπουσαν ὀφέλους πρὸς αὐτόν. Πρὸς τούτο δέν τὸν ἀπενθύ-
νοντα πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν ἀρχιτρόπετην τὸ θεραπευτήριον μας δὲ τὰς
περιλαμβάνοντας νίκους αἴθουν, να καταδικώσουν δὲ οἱ οὐρανοί στέφανον δέσμην,
εἰς τὸ μητρώον τοῦ Ἀγρύποντος Σερεπόντος εἰς Ἑλεύθερην της καὶ ἐγγεναιούσης
διὰ τὰς ὑπότιμα την Πατρίδον καὶ τὴν ἐλευθερίαν αἴθουν. (Μέμοντα μελέστα).

Θα ήτο διας παραδίλεις, αν τό ανεβόντων μα, συνέδωνται επικεπτώντας
την πεντηρά, οι άντοι ποιημάνων δρογούν εἰς ποικιλή ένωσην μή την ίλλη-
την τεργάτη, ή, λέγω, το ανερέντων δεν πεταγμάνετο μετά συγκατήσεως των
παιδιών διεύνων της Έλλάδος, η οποία οι Σταθμονομαντικοί ήρουσαν διά-
πλα οικογενειαρχών διατάν και φραγών δια τον φέρον και της βίας εἰς αρσα-
τέα συγκεντρώσεων των δρογών, τον έκρυψον παραπετάσματος και διέλι ήδη
πατούσαντος, γνωστών μόνον εἰς τούς έρυθροφόρους παραδείσους, μεριμ-
νούσα βρούσας, ἀλλά δημόσιας την φίλκην, θρησκευτική και δινούχη αετών
διατομεῖσαν. Διότι όποι την πατέλην του κνοϊστού δεδομένων εἰς άντοι οι έκρυ-
στοι της άνθρωποτητού το φεύγοντο και διασπάσθων τὰς κοκκιές τάπες και τὰς
φύσεις τὸς Εργάλαιον ποτίν, διδάσκουν έντεν γλεσσαν ται οὐχὶ τὴν μητροκοινή, τὴν
διατροφικήν, η διατάξιν τῶν κύρων, διδάσκουν αύτοῖς νόγουν
διαποτῆς της Θρησκείας, τῆς ἀγάπης, τῶν γένετος τῶν γονέων των, οι
διατάξιοι την διαθέτουσαν καὶ διηγούσαν ποτίν τον ίλληρον, το ίδιον διέκεντο
τετράδι ο φροντίδας της άνθρωποτητού πατει ποντούσιν κινδύνου. Τὰ ποτάμια αετῶν
πρέπει να διατάξουν πρόγραμμα εἰς τὰς μάργανούς μετρικάς ἀγκάλιας και πρός
ποτέ τὸ συνέδων μης πρέπει να διεπεύθη έντονος φύσεως διασπορών περιοχών
πρός τον πεποιητικόν μόνον και τὰς ποντούσιν φροντούσι, οι διατάξιοι έργων
οικονόμησης σχένονται τὸ καπιτοὶ και νά μάρσην τὴν τοπίουν διαποτήσεις εἰς τοὺς
μητροκοινοὺς κόλπους τῶν άδειῶν Ελληνοποιείων. Εγκέλαδοι γενούσιοι εἰς τὸν
αἰσθητό μας, έν σωτὸς θάλατταν νά λέγεται αἰόνων πολιτών, είναι ἀπόρετοι!
(Φωνεῖ μεταπτ. μάλιστα!)

"Η νέα περίοδος, περίοδος περιουσιαλογίας και έργωσις είς τα ανθρώπινα αντικείμενα

τομέα, ης μετά ταύτης υπερβόλους νίκαις τοῦ δροσινοῦ στρεπτοῦ μας ἀνοίγεται θειότερη μητρ, θά ωρα, είραν μέθοδος περὶ τούτου, τους ἐκευπετευτούς πανεύς πολὺ μὲν τὸν ἀπότομον τοῦ ἔργου των ἐκευπετώπτων, εἰς τὴν πρότινη γραμμήν τῆς ἐθνικῆς καθολίου ἀναπορητήσαντα. Πρέπει δὲ νὰ γίνη γνωστόν, διὸ ὁ ἐκευπετευτούς καθολίου κόσμος είναι τὸ καταλλήλωτόν πρὸς τοῦτο δργατῶν, διότι ἐν μέρος του λαοῦ ζῶν και τὰς ἐπιγονός αὐτῷ ἀνάγκας μάστις διεθείμενος, εἶναι διενός νὰ προσέρθῃ τῇ ἐμπορευτικῇ σημαντικότητι των. Την διεμβύθισαν ταῦτα παρέργω- μεν ὑποκεπτώμενοι πρὸς τὴν Πολιτεῖαν ἐν τῇ σημαντικῇ πατριγυμνῇ συγχε- τρόποιον. (Χειρογραφήματα).

ГЕОРГІЙ ПАМПУКНІ

Καθηγητής της Ψυχιατρικής και Νευρολογίας διε το Εθνικό Πανεπιστήμιο, Αθηνα

Θά μας λατρέψεις Κέρως, Ἐπιθεωρηταί, ἐντός τοῦ ἀποτελεσμάνου βραχίονος χρονικοῦ δορίου τῆς συμπατεζούς μας εἰς τὸ υπὸ συζητήσαν θέμα, νὰ υποτίθεται καὶ τοιούτο εἰς ὑδαῖς, πους ἔγραπτας τὴν ποιητὴν πάντας καὶ κατοικίαν ἀποτίθεντος, σημεῖον τοῦ σχετικοῦ ποὺς τῶν σκοτῶν τῆς; αἰλούρεστρας καὶ ἀντέτερος σοματογυμνώς διαντείλεται; τοῦ παιδιοῦ μας.

Το διτί ή μη μανούνκη παραπλευτές τῶν οματαπικῶν λειτουργιῶν, έτι δὲ μᾶλλον από διαποτάσσου τούτων, ἐξαιροῦντα μερικάν εἰδώλων εἶται τὰ διατάξεις τῶν φυσοδανονταρικῶν λειτουργῶν, τοῦτο εἰναὶ κονοεύτη γνῶντας ἔπειτα διαποτάσσου τῆς Τυχαϊτικῆς, οὐτες διστά νῦν περιττεύει ή περιττέως ἀνάπτενται τούτων τούτων.

Αλλαγές των θεωριών, τοποθ.

Παρά ταῦτα διος νεμάζουσιν, θεὶ και εἰς τὸ σημεῖον αὐτῷ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ και τοῖς τοῖς πάντας ἐνέργειαν και αὐτὸν ταῦτα διδύνει, καθὼς ἀπότομης δους πολιορκίας, στρέψεις, πεινῶν και τόσαν μᾶλλον ψευδοφράξ, ἐπιδέξαις και ἔξαρ-
λουσθεῖ και τώρα διεργάς να ἐκπαιτεύνῃ τουτὴν φυγῆναν, δύστε, αλλὰ
μαρκὸν σχετικὸν ἀδύνατον δημάνων, ματοτελόντων ἐπαγγέλτην πιεσθέντων, ἀναμό-
ναν, γνωστοποιῶντων ἡ διπλωμάτων πρὸς ταῦτα κατέβησθε τὴν ἀποτολήν τοῦ ἀνθρώ-
που ἢ τῷ κοσμῷ, ἡ μεγάλη πλειοφρέρια τοῦ λαοῦ μηδὲτερ τούτον ὑπέτασ-
ψειρις φάνη και μηνύτων δάσκαλον τῶν σωματικῶν και λαοῦν καποιαστεῦσθεν
τούς, δύτε να υπερβεῖς εἰς τοῦτο πάντα ἄλλον λαοῦ και να μποδεῖξῃ, οὐ διετ-
ούσιον ἐπισχέσουν βαθύς: ἐγκεφαραγμένον αι μεγάλων φυγῆνα δειπτά, τός διούσ
της ματορογόνης η φυλὴ μη ἀποτελεῖ μάκον τούτοις μεγάλον προγόνον μης και τας
ποιησθέντες τὰς θηροπεικές εἰκόνεις αποτελεῖς ταῖς ξενικά διόνυσοι μης απο-

τατοι και μαρχούστες δυορείς ταλαιπωρούσαν δὲν δύνανται να κλονίσουσι ταύτας. Διὰ τὸν λόγον τούτους ήμεις, μάγνησοβούνες τας μεγάλες σοφιστικές μακοπανθίες και στρατείες τοῦ λαοῦ μας κατά ταν χρόνον τῆς κατοχῆς και μάρξη σήμερον ἀκόμη, δεν σημειώσαμεν τὴν γνώμην, ότι οὐτετούς πλέοντος φυγικήν προσβολήν, μάλιστα δὲ νομίζομεν, διότι η μεγάλη πλεονόργημα τούτους οὐδὲ καν ἐκλονίσθη φυγικῶς, διότι τούτο μποδικήν κατά τὸν πλούτον μνημονευτικῷ τρόπον ἡ εἶαι τούτη μάρξη σήμερον διμοδικάμαστος φυγική τον μάντοκη και δύναμας δάκναντι τοὺν τούτους διενόντας, τὰ δύοτα ἑδονάκαμα.

Καὶ ἐγένοντο βεβίοις πλείστοις δύο περιφρασταὶ δημοποιητροφερεῖαι, εκποτιμονικαὶ ή επιτελοτυπούσιοι εἰς τουστόν θρησκοδοσεῖαι και λαρματίσιοι τὸν λαοῦ μας ὡς και φυγικὸς καρπόθενται και βαθέως βλαβέρτα, αλλὰ διατὸς αὔτου νομίζομεν, διότι δύντοτε εἶαι κατά τὸν δημοποιητρούς τοῦ λαοῦ μας, δύντοτε οὐληροφρούρούντες, τούτος δὲ περιμεσθερον οἱ πληροφορούμενοι δὲν δηλῶ φυγιολογικούσιοι εβραΐσκομεναι και στρεφούμεναι τῆς μαγακιάς δὲλ τοιάντας πληροφορικῶς και μελέτης φυγιομάρτιος και δημικευτηρίους, λαρμάντην καὶ διελθούσιν αἱ δημιούσιες; Εκείνων δὲ τοῦ πρόσωπος τῆς τούτου τετραφύγμηνς ίδιας ἀπόνησις φυγολογικής τούτων, στρεφούμεναις τούτων επιφύγησαν τὴν δημοποιητρούς τούτους και οἱ πληροφορούσιαι και τὰ δημοποιητρούς αὐτῶν νὰ φέρουσι τὴν οφεγμήν την δημοποιητρούς, εἶτε μηρόποροι δὲν εἶχον τὴν δημοποιητρούς ή δὲν προσεκάθισαν νὰ ἀναμένονται και ίδιον, διότι μετά τὴν φρεγελάνην ἐκείνην τρεκυμοῦρο φάνται και μετέπειτα διενέπειται περιστρεψόνται τὸν κατακύρωσιν και κατηγράψονται ἐν τῷ μαρτυρήσατο και διατηρεύεται ἐν τῷ μαρτυρήσατο καθιστῷ τῶν δημαγγελτῶν τῆς Ἑλληνικῆς παροδοσίας, οἰογενείας, Ἐκάλπιος και τοῦ Σχολίου, δημόνων ἄλικον, μᾶλλα μεγαλιώδης και ἔπικη κατὰ σχημάτων και δημιουργούσιον τὸς διοίον τὸν κόστρον ή ἀδηματος φυγὴ τῆς φυλῆς μας. Ἡ δημικευτηρική μελέτη τῶν μέριοι τοῦδε γεγονόντων, προσβάλλονται ἐν εἰδίᾳ φυγολογικῶν προϊόντων τὰ κύρια χρηστηριστικά τῆς δημοκρατίας φυγιολογίας τῆς φυλῆς μας, μποδικήν τούτο κατὰ τούτους δημοποιητρούς και δὲ τοιούτους, ώστε νὰ μὴ διάρινθη ίδιος δρόμος πρὸς ἀπίστευτον τοῦ σκοπού τοῦ οὐδέντα και ίδιον τοῦς εἰς ἐκείνους δοσι, δέλιουν νὰ παρατησόνται τὸν λαόν μας ὥς φυγικῆς πασχόνται και καταπενόνται και ἐξωθούνται διό της φυγικῆς τον δῆμην ἀκαθίλαστον εἰς δημιούσιον πρὸς τὰ βαθύτατα ἐγκεροφρούρημένας εἰς τὴν φυγὴν του δημοτέρας φυγικῆς δράσης. Μόνον εἰς μίαν περιοδεύσην μπορόταν συνιθῆναι ἑκάτην, τὸ διπλὸν δημιούσιον κατά τὸ διανούσιον Συνδέσμον Φυγικῆς Ὑγειεῦς (Αἴγυνον 1948), εἰς ἕνα μαρκόν ἀριθμόν τεραφών ἀπόμονον ἡλικίας 6–20 ἔτην, εἰς τὸ διπλόν ἑπτήστο, λόγω τῶν λιαν δημιουργῶν συνθηκῶν δεσμούσιονς κατά τὴν κατοχήν και ἐλέγουσις τῆς προστρέψης ὑποχρεωτικής, εργαλεῖς και δραγμευτικής, ἐπήλθεν εἰδός τι φήμισαν τῆς παραλλήλου δημοποιητρούς δημοσίας και προσποιητήρος (χαρακτήρος) κατὰ τρόπον τούτους, ώστε νὰ μηροποιηθῇ πορά τούτος τὸ ἐπειδη πάλιν δημοδικὸς φυγολογικὸς προϊόντων φαινομένων μαζί καθαυτοποιήσης δημοτούς καλλιεργούσης μόνον τὴν ἀντιτίτιν και ἱκανοποίησης συνηθισμάτων και τίτσεων κατατέρσων φυγομάρτιος, ἐν φ.δ' ἑτέρον ἡ προσωπικότητα (χαρακτήρος) δικτυωμένοτον τῶν δημοποιητρῶν δημοτούς τῆς φυλῆς μας, τὸν ἀφθονον Σωκράτην, δι' ὃν δι Κικέρων Ἕγαρψεν, δια επρόθιον οὐθός κατεβάσσει μέσον τοῦ οὐδαμοῦ τὴν φύλωσιν και τὴν ἀνεκαθίστησην εἰς τὰ διετα και

τὴν ἀναγκαιούσαντον φυγικὸν δημοποιητρὸν πάτενται τοῦ κακωτικοῦ περιβάλλοντος και λερογίας, οὗτος δέστη τὰ διπλα ταῦτα ἑδετούς δαντεύοντος ὑπεράνω παντὸς ἀνθρώπου και κοινωνικοῦ νόμου, προσομοιώντος κατὰ τοῦτο πρὸς τοὺς ἡμῖν; δημιούσιος δηλοφρετικοῦς ή τὰ προσβληθέντα δια μαρξ ἡμίκα διπλὸν ἀνθηρηγηῆς ἐγκεροπίτεδος διπλα.

Τὰ δημοτέρα φυγικάμενα, παρό τὸ περιμεσθερον τῆς ἀκτούσιος των, δειπνίσιον πολὺ σημαντικά δέστη ἡ στρέπης τῶν κυρίων πρὸν τῆς δημιούσιος μαζῆς φυλακῆς ὑγείας, οἷον εἶναι ή ἐπιδημίας τῆς οικογενείας, θρησκείας και εἰδικότερον σχετικῶς πρὸς ἔμμας τῆς τοῦ σογιαλέων και πόσον πρέπει νὰ δίδεται διετίθετο προσογή τοῦ πειλατηγὸν ἐν τὴν διοίον ἐνεργείαν και πομπήσιον λεπτούσιον, τοιντού τῆς δημοτούς και προσωπικούτης (χαρακτήρος). Ἀκριβές δέστη τοῦ σημειου τούτου δημοτοῦ νὰ υπονοήσῃ διπλὰ νόμον διπλὰ λογοτεχνήν δημιουργήν τοῦ ἀνθρώπου διπλα τοῦ πόνου, διπλὰ κυρίος διπλὰ τὴν φυλογονικήν ἀνάτετον τοῦ ἀνθρώπου νόμου τὸν διοίον διπλὸν V. Μονακός, διηγέρης δημοτούς τοῦ νευρακού σωτηρίατος και ἐγκεφάλου, καθηγητῆς τῆς Σοφίας διεπύποντος ὃν ἐγένετο πετανίστετον τὸν λαπτούσιον τὸν λαπτούσιον εἰς τὸν καταρίσιον μερῶν τοῦ ἀγκεφάλου πρὸς τὰ πρόσωπα, τοιντούς πρὸς τὸν φλερόν, διὸ δὲ πέπτει μέγας διενηγήτης τοῦ ἀγκεφάλου και τοῦ προσώπου καθηγητῆς τῆς Βάσης V. Εσοπον διεπύποντον τὴν προϊόντων δηλοφρετούσιον (φλεροκόπινον) ὃς οὖσαν διμέρη τῆς φύσεως, καθ' ἣν τὴν πάτειρας μαρχεὶ φύλογοντοῦ ἑξελίξεως διηγέρεις τοῦ ἀγκεφάλου δημιουργόν τοῦ δημοτούς δημιουργήσεων δημοποιητρούς και πολιτισμούς νόμου δημοφροκεπουμάντων δργανών, μὲν τέλος μηροποιητρούς και πορειαστής δημιούσιος δημοποιητρούς πάντας νέον και μὴ εἰσεῖται ὑπετευμένον τὸν πνευματικὸν ικανοτήτην. Άλλα τὸ λεπτὸν τοῦτο νῆμα τηρούσινες φλοιοποιήσεις ἑξελίσκεται παρό τὸ δημόσιον εἰς δημοτούς μαρκόν γρόντων και μὲ βροδιόντων φυδάδων, πάλιν διπλας και εἰς τοῦτο ἡ ἡμέτερη φυλὴ ἐνεργάσιον δηστί πάσου εἰλίκην φυλήν ἐν τῷ λόμῳ και τὸ θέμα τούτου δητε εἰς μίαν πρὸ δύο και πάλιον γιλατεργίδων περισσον τῆς ζωῆς της δημιούσιος ποίηση τὴν ἑξελίξην της κατὰ τόσον ταῦρον ουδινών, δέστη να τερψή ἐκτοταί εἰπι κεφαλῆς τῆς δημοτούς δημοποιητρούς ἑξελίξεως, δη' ἡς και ἐπιτρόχη δη δημοτούς δηματέτης και πολιτούς της δημοτούς δημοποιητρούς, συνετελέσθη δὲ τοῦτο, διότι εἰς τὴν φύσην ἐκτίνεται τὴς φυγικῆς φυλῆς τῆς ή φυλῆς μας ἀνέπτυξε προπλάτης τοῦ δημοτούς και προσανάτητα (χαρακτήρα), μὲν τοῦτο δημοτούς δηλοφρετούς εἰς τὸν τελεστόρος δημοποιητρούς δημοτούς τῆς φυλῆς μας, τὸν ἀφθονον Σωκράτην, δι' ὃν δι Κικέρων Ἕγαρψεν, δια επρόθιον οὐθός κατεβάσσει μέσον τοῦ οὐδαμοῦ τὴν φύλωσιν και τὴν ἀνεκαθίστησην εἰς τὰ διετα και

την εἰσήγαγεν διόπι καὶ εἰς τοὺς οίκους καὶ συνιεῖσθαι διὰ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου τούς εἰς τὴν ἔρενταν τοῦ δυσθοῖ καὶ τοῦ κακοῦ.

Καὶ ἡδη τίθεται τὸ ἐφότεπτα: Μήπος εἶναι δυνατόν ποτὲ καὶ κάλλαν νῦν μαντοκομῆδη μὲν ταχύτερον γυθών τὸ νύμα αὐτὸν τῆς φυλογονικῆς ἑξέλλεσες; Τοῦτο νομίζουμεν διό, κυρίος καὶ πρὸ παντός, ἔσπειρται ἕκαστοτε ἀπὸ ἡμῶν τοὺς ἥττηρος καὶ θεμιτεστάς τῆς διανοητικῆς καὶ παιδαγωγικῆς ὁμοτύχεως τῆς τελείας, τεγούν τὸ δόπιον δεκανήν εἰς πόσον ὑψηλήν καὶ περίσσετον θέσιν εὑρίσκεται τὸ ιερὸν λεπτούργημα μας, εἰς τὸ δόπιον ἔχει κυρίας ἀμυντευθῆ ἡ Θεία Πρόσωπα καὶ τὴν τόπου σπουδαίαν φυλογονικήν μαστοτολήν τῆς διαρκῆς προσώπους φυλογονικῆς ἐγκεφαλοποίησες καὶ διανοητικῆς ἑξέλλεσες.

* *

Γενεράτερης ἐστὶ τοῦ διὸ πρότεροι οἱ ἐμπιθεωρητοί τὰ μετέχοντα εἰς τὰς ὄγκωνομάς ἐπιτροπάς, ὁ "Ὑπουργὸς κ. Τούστος" λέγει, διότι κατὰ τὴν σύνταξην τοῦ ὑπαλλήλου καθοἰκεῖντενθήτη έτημα ἀν πρότερον νῦν μετέχοντας ἡ ὅρη μὲν φέρουν τὰς ὄγκωνομάς ἐπιτροπάς οἱ ἐμπιθεωρητοί. Νομίζω, συνέλευσεν, διότι κατέλλεγον εἰς τὴν μὴ συμμετοχὴν τῶν ἐμπιθεωρητῶν, ἐμοὶ διαφανοῦντος, διότι νομίζω διό την συμμετοχὴν τῶν ἐμπιθεωρητῶν εἰς τὰς ὄγκωνομάς συμβούλια τὸν ἑπειρετή τὴν ἀκαδημείαν. Έμένα μὲν ἀποτελεῖται πολὺ ἀπό τὸ θέμα.

Οὐ κ. Στεφάνου λέγει, διό δὲ ἐμπιθεωρητῆς δύνατος νῦν παρότατον διὰ τὰ δύος πληροφορίας περὶ τῆς πολύτητος τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ, δύστις ἐπανειλημμένης παρονομάτην εἰς τὰς ὄγκωνομάς ἐπιτροπάς δι' ὑπαρχοτούς ἀδειας. "Ἄλλα είναι ἀκατανόητον νῦν μετέχοντος οἱ ἐμπιθεωρητοί τῶν ὄγκωνομοκαν ἐπιτροπῶν μὲν διακαύματος φύσιον δηλαδή νῦν ἀπορεῖσθαι εἰς, διότι δύο ίεπτονται ἀκαδημευτικὸς πόρος ή δρι μὲν τὸ ἔνα ή δύο νόσημα καὶ συνεπεῖς: δύο πρέπει νῦν ὑπαρχοτούς ἀδειας ἡ ὅρη.

Εἰς πρότατον τοῦ ἐκπαιδευτοῦ κ. Φιλαππίδου νῦν παρέχεται τὸ γάλια δωρεάν εἰς τοὺς ἀπόδους μαθητές δικ. Στεφάνου λέγει, διό τὸ ποσόν, τὸ δόπιον δύοις ἔκαπτος μαθητές δικ. τὸ συνούσιον είναι 2.600 μηναίως κατὰ μέσον δροῦ καὶ διτεσσεῖς δέκα νόσηροι ἀκρότη, διλλά διστροκοί.

ΤΡΙΤΗ ΗΜΕΡΑ

19-10-1949

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΙΔΗΜΕΝΟΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΖΩΜΠΑΝΑΚΟΥ
Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου

"Ηδη πρὸ τοῦ πολέμου είχε γίνει αισθητὴή ἡ ἀνάγκη τῆς ματαροφυμίσεως τῆς Ἑπειρετής μας. Καὶ πολλὰ ὑποδεῖσεν ἀγνόητο ἀπὸ διαφόρων πλευρῶν δύο μίαν τοιούτην μεταρρύθμισην. Κατὰ τὸ διάστημα ἐπίσης τῆς Κατοχῆς διάφοροι ὀργανώστες είχονται πελταῖς καὶ σχέδια. Σάμιερον, εἰσέρχοται ἀλλοτε παρουσιεῖται ὡς κατ' Ἑσπερήν ἀναγκαῖα καὶ ἀπειγόντων μία πλήρης μεταρρύθμιση.

Η σημερανή ὀργανώστες τῆς ἀκαδημείας προκαλεῖ τὴν δικαιολογημένην χρετικήν, διτε δινή προσοῦ νῦν μετεπεξέλλητη πλήρως πρὸ τὴν πλουσοτήτην της εἰς μίαν τεττάραν δημοκρατίαν.

Η ἀκαδημίεταις ὀργάνωση μία ἀναγνωρισμένη πρός τὰς δικαιήσεις τῆς σημαντικῆς κοινωνικῆς ἑξέλλεσης.

Δούτι η κοινωνία ὑπέστη μίαν φραγμάνιαν ἑξέλλεσην καὶ θεμελιώδεσσαν μεταρρυθμίσεις. "Η μηρανή, ἡ χρηματοποίησης νέων κηγῆν τῆς ἑπειρετίας, ἡ ἑξέλλεση τῶν μεταφορῶν μεταναστῶν καὶ τῶν μάλιον ἀποκονιστῶν, ἡ διοργανωσήση συγχέντρωσεως, ἡ απένειση τῆς παραγωγῆς, ἡ εἰσόδους τῶν γυναικῶν εἰς τὴν ὄγκωνομακαν ζωήν, ἡ διάσπora τῆς στρατεύσθων ἑπειρετικῆς παιδείας, μετέβαλον βαθύτως τοὺς δροὺς της; ζῶες καὶ τὴν κοινωνεύειν ὀργάνωσιν.

Η ταχύτης καὶ ἔκτατης τῆς ὄγκωνομικῆς προόδου δέτει σήμερον τὸ πρόβλημα τῆς στρατοποίησης πολιωμένου προσωπικοῦ εἰδικῶν στελεχῶν καὶ τεχνικῶν.

Αἱ νέοι γάρ της τετράρχας ὄγκωνομάς ἑπιβάλλουσαν τὴν ἀνάγκην μᾶς δικαιονόστες τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἡ ὅποια μὲ τὴν στηρεωτήν της πλούτην δὲν είναι προστηρομένη πρὸ τοὺς ὄγκωνομούς καὶ κοινωνικούς δρους.

Η Ἑλλάς οὐδέτε προσωρινής τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἡ δύοις μὲ τὴν σημερινὴν κατάστασην της κοινωνίας δέξει ὡς ἐπανοιδήματα τὴν ἀπονομάνης ἡ ἀνέπαθμητην καὶ τῆς ζωῆς.

Η διδασκαλία στοχεύσθως, μέσον καὶ διντέρου σχολείουν εφόδουσιν συγνά εἰς τὸ περιθέρον τῆς παραγωγικότητος. Τὸ σχολεῖον χειρίζεται μὲν προσπελεύσημα πλειστῶν καὶ ἀδικητῶν πετρὸν ἀπὸ τὴν πλειον τοῦ κάτιμα. Ο χωρι-

φράδες αύτούς της σχολαρκής διδασκαλίας ἀπὸ τὴν ζωὴν αὐξάνεια περισσότερον μέσον εἰς τοὺς νόλινος μᾶς κονυμάς ἐξελαστομένης μὲν γραψάντων ψυθύρων. Οἱ χρονομάς αὐτὸς ἀπογνωμόντες τὴν ἑκατόνταν αὖτε τὸν παιδαγωγὸν τῆς χρονικῆς. Μία μεταρρύθμισις εἶναι ἐπείγουσα, ή δύοις θὰ ὑφεπειπόνται αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐκπαίδευσις καὶ θὰ τὴν ἀπεργέση νόσοι εἰς πλούτον πολλαῖς τιχεῖται, κονυμοτάχη ἀνθεμάνην μόρφωσον.

Μένοντας εἰς τὸ περιθόρον τῆς ζωῆς ή ἐκπαίδευσις δὲν ίδυται μήτη νὰ ἴστω φελεῦθη τῆς ἐκπαίδευσις προδόσον. Οἱ ἐκπαιδιμοὶ καὶ η παράδοσις διευθύνουν τὸ μεθόδους της, διαν μὲν παιδαγωγὴ τέλος, στηριζόμενη εἰς τὰς ἐποτήμας τῆς ἀγωγῆς, ἵστερε νὰ ἤμενῃ καὶ νὰ ἀνανεώνῃ τὴν πρακτικὴν τῆς δραματογραφίης.

Ἄπο τὸ διλλό μέρος καὶ εἰς πλούτον τοὺς βαθμοὺς ή δεδοκαλία ποργυγοφίλη ἐν τῷ μαθητῇ τὸν μέλλοντα πολλάτην. Δέλλεις ἀφετὴ σημαίνειν εἰς τὴν μόρφωσιν ζεντανῆς κρατικῆς συνειδήσεως, εἰς τὴν ἀντικειμενικήν καὶ ἐποτήμακήν ἐξηγήσανταν οίκουνομην καὶ κονυμοτάχην φυσιομένην, εἰς τὴν μεθόδουν καλλιέργειαν τοῦ κρατικοῦ πνεύματος, εἰς τὴν διακονίαν τῆς ἐνεργείας, τῆς ἔλευσισας, τῆς ἔνθυσης.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη μόρφωσις τῆς νεότητος είναι ἡτοῦ εἰς τῶν βασικῶν καθηκόντων ἕνδος ὅμοιωσιςικοῦ κράτους καὶ δινέστει εἰς τὴν δημοσιανὴν δικαιοδοσίαν νόοντα πολιτῶν τούτων. Μὲ τὰς φράσεις αὐτῆς δηλαγράφησαν οὐθὲν τὸ θέμα, τὸ δότον ἔχο τὴν τιμὴν νὰ ἀντιτίνῃ δικαιολόγων σωτῆρα.

Ἐνταῦθα πλατεῖα, ποὺ διελένεται εἰς δύο τὰ εῖδη καὶ τοὺς βαθμοὺς τῆς ἐκπαίδευσις καὶ προσπολονεύει τὸν νέον καὶ μετὰ τὸ πέρας τοῦ σχολείου εἰς πλούτον τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀστυγελαστικῆς καὶ κονυμοτάχης τῆς ζωῆς.

Ἔμεις, ἔχοντες ἄνομον ἥραν ἀκροτάγμονα παθώματα, ἐκπαίδευσιν, δὲν περιρροτήσθησαν εἰς τὴν θεάσασθαι αὐτὸν ἀλλὰ τῆς σχολικῆς τοῦ πλευρᾶς μόνον μέσον εἰς τὰ πλαίσια τῆς Στογεώδους καὶ Μάστης Πλατείας, καὶ β) ή ἔντονα τοῦ θέματος πολιτικῆς ἀγωγῆς είναι καὶ μόρφωσις τοῦ μεθόδου εἰς πολιτής δηλαδή εἰς συνειδήσεων, ἀπενθύνοντο μέλος τῆς κρατικῆς συμβοτικῆς Κοινότητος.

Οἶοι οἱ λόγοι δικαιωλογοῦν τὴν ἀνάγκην μαζὶ δύλωντος μεταρρύθμισιος καιρούποσιονγῆς πρὸς τὴν σημερινὴν ὀλοκληρωμένην καὶ κονυμοτάχην κατάστασιν.

Τὸ σχολεῖον δηρεῖται πρὸς τὸ "Ἐθνος ὃγι μόνον νὰ διατείχει τὰς ωμοτικάς, πνευματικάς καὶ ήδηκάς θεότητες τοῦ παιδιοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ προσομοειδήσῃ αὐτὸν νὰ διπλατεῖ συνειδήσαντας τὴν διποταλής τοῦ μέσου εἰς τὴν κονυμοτάχην ζωὴν καὶ τῆς ειδιότητος τοῦ παιδοῦ. Η θετικὴ καὶ πολιτικὴ ἀγωγὴ, ποὺ δρεῖται νόσοις τὸ σχολεῖον δὲν δύνεται νὰ προσερχθεῖ εἰς τὴν δραματογραφήν ἔνος διατελευτικοῦ προγράμματος καὶ εἰς τὸν χρόνον, ποὺ δρεῖται τὸ ὄφολότων πρότυπον.

Δέλλεις πρέπει νὰ διαστέλλουμεν τὴν ἀγωγῆν τοῦ πνεύματος ἀπὸ τὴν ἀγωγῆν τοῦ χρηστεῖτος. "Οἰσκλήρως ή σχολική ζωὴ προσέρχεται τὰ μέσα νὰ διατελέσουμεν τὸ παιδί. Τὸ περιεχόμενον τῆς διδασκαλίας, αἱ μέθοδοι καὶ ή σχολικὴ πειθαρχία είναι τὰ μόνα καὶ κονυμά μέσα νὰ καλλιεργήσημεν εἰς τὸ παιδί τὸ α-

σθήμα τῆς ἀληθείας, τὴν μαντικομετικότητα τῆς κρίσεως, τὸ πνεύμα τῆς ἁλευθέρωσις, μὲ τὰ δύοτα δὲ ἀποτύπωσης ἀντίθετος νὰ ἐπιφέρῃ τὴν γνώμην του καὶ τὰς προβλέψεις του, νὰ διπλατεῖ τὸ αἰσθητό τῆς κονυμοτάχης ζωῆς, τὸν πλονεκτηράδον καὶ τὸν βαρόν, ποὺ ἐπιβίλλει αὐτὴν καὶ τὴν συνέδημον τῶν εἰδητούντων του.

Καὶ ἦδη δραστεῖται. Πούτι είναι αἱ παλέτεραι μέθοδοι, ποὺ δὲν χρησιμοποιοῦμεν διὰ τὴν ήδηκήν καὶ πολιτικήν μαγνήτη τοῦ μαθητηροῦ;

Αἱ ίδει οἰκείωμαί μεθόδοι, ποὺ πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦμεν, δὲν νὰ ἐξασθανοῦμεν εἰς τὸ παιδί, ὅποι τοὺς καλεῖταις θένοντες, δὲν μάζημεν τῆς φυσικῆς καὶ διανοητικῆς τοῦ ἐξελίξεως. Αἱ ίδει οἰκείωμαί μεθόδοι, δὲν μέσοις τῆς αὐτοτελείας καὶ δράσεως τοῦ παιδιοῦ, δὲν συνιστούμενη μὲ τὴν προσωπειακότητα τοῦ ἔργουν¹ τῆς μαγνήτης εἰς τὸ σχολεῖον.

Ἡ ἔντονης αὐτὴ τὴν μεθόδουν καὶ η χρησιμοποίησης ἐκείνων τῶν μέσων, ποὺ εἶναι ἀντίληψη πρὸς τὴν προδεντικήν φυσιολογίαν ἐξελίξειν τοῦ παιδοῦ, διποτελεῖσθαι διηγήσουν δὲ τὴν προτελεσματικότητα τοῦ ἔργουν¹ τῆς μαγνήτης εἰς τὸ σχολεῖον.

Όπους μέρος τὸ πρότρημα, είναι διόφεντερον ποὺ δὲν ἐπιδέχεται καμαράντα συζητήσεων, διὰ τὸ νηρωγματικὸν καὶ τὰ πρότοις τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου δικράνος τοῦ σπουδῶν τῆς μαγνήτης πρέπει νό είναι δὲ μέρφεσιν φυσικῶν καὶ κονυμονάν την αντηδεύει, ποὺ δὲν προσυντούμενον τὸ παιδί πρὸς τὴν συντελεσθήση, διὰ πλάγη αὐτοῦ διέρχεται καὶ μῆλος, τοῦ δύοτοῦ τοῦ δεκασμάτα πρέπει νὰ σύρεται. Εἰς τὴν ἡμίκλην αὐτέντη τὸ αὐθιδάμητον τοῦ παιδιοῦ διευθύνει δὲν εὐθέτεις τὴν κάθητην προβλήματαν. "Ἐπ' αὐτῆς δρεῖται νὰ στρέψεται η μαγνήτης ή μαγνήτης. "Οἴλη οὐρανούς τῆς σχολικῆς ζωῆς πρέπει νό είναι πρότυπον εἰς τὸ μέγατον τὴν καταράσην τῆς προσπαθείας ποὺ τοῦ χαρακτηρίζεται, τὴν ἐκπονίαν δρᾶσιν, τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν προσπάθειαν. "Οἴλη ἀνέκμαρτος καὶ η μέθοδος δημάντη τῆς ἀποκαπονήσεως τῆς διδασκαλίας καὶ η αὐτοτελεία μηρύγα καὶ μέτωπα ειδύνθαι μέσον εἰς τὴν ξάνθην ὀργάνωσιν τοῦ σχολείου πρεβεβλήσαντος πρέπει νό εύνοονται τὴν μόρφωσιν τοῦ παιδιοῦ εἰς τὸ στάδιον τοῦτο τῆς ζωῆς. Η ἐπιβίλλη σχολικοῦ καπνούν πρέπει νό περιορίζεται εἰς τὸ ἔλαχιστον δρόμο, ποὺ ἡμίσης ποὺ δραματούμενη προκατεπικής. Προσθετικά καὶ μὲ τὴν πάροδον τῶν ζωηῶν δὲν επιτέλουμεν εἰς τὸ κάθετο παιδί μεγαλιτέρων κατέται προφύτευσιν ἐπενθύην πλατετέρων.

Κατὰ τὸν ίδεον χρόνον, αἱ διαδικασίαι ἔργων καὶ η ὀργανωμένη συνεργασία σα διὰ διδασκούντων πρότυπων τῆς δημοσιονόμου ὑποταγήν εἰς τοὺς κανόνας τῆς ζωῆς γρανταὶ καὶ τὴν διοικεύσεων τῆς δημοτικῆς δράσεως, μὲ τὴν ὀργανωμένην δημαρκή δράσην.

Εἰς τὴν ἡμέλαντην αὐτοκλείστεται η θεωρητική διδασκαλία τῆς ήδηκής δοτοῦ τὰ παιδιά δὲν ἀπέτητον ἀπόστημα τὴν δύναμιν τῆς δημοτικῆς στρέψεως. "Η σειρής καὶ η ήδηκή τούτης τῶν παιδιῶν θὰ δικριθοῦν ἐπάνω της δημοτικής ζωῆς. "Άλλοι περὶ τὸν πειθαρχικόν της δημοτικῆς καὶ συλλογικής ζωῆς. Άλλοι περὶ τὸν πειθαρχικόν της δημοτικῆς καὶ τῆς ζωῆς τοῦ σχολείου κατά τὴν πρόστητην αὐτήν πειθαρ-

δον προβλέπει λεπτομερεῖς ίδιον πρόγραμμα, τὸ δεῖσιν έχει ἡδη̄ ξπουτόν τὸ οὐεῖ.
Υποχρεούν. «Έθει τὸ κέντρον καταλαμβάνει ἡ ἐναιώνια συγκεντρωτικὴ μάδασσα
καὶ μὲ πεπίστεντον τὴν πατούσιοναν. Δέν ψάρισσαν ἀπόλει γεραστὰ μαθή-
ματα. «Εποιητικὴ διδασκαλία μάρον μὲ τὰ πρόγραμμα καὶ ἐπάνω εἰς τὸ
πρόγραμμα, μὲ θεμούς λεπτικὲς καὶ ἀναγνωστικὲς διατήσεις· διασκέψεις εἰς τὴν
γραφήν καὶ ἀριθμήσειν, εἰς τὴν λιγνογράφην καὶ τὸ τραγούδι. Συναρμότικον
καὶ θρησκευτικὸν περιεργάζεται. Η γῆναις έκεινον τὸ περιβλέποντος καὶ
τὴν στενωτέραν αυτούδιος μὲ τὴν παραπήδησην, τὴν ἀξερεύσθησην καὶ τοὺς περε-
άστους. Αἱ διάρροαι κουνιών αἴσιοι. «Η ἀσκόγενεια, ἡ σογιαλὶκὴ τάξη, οἱ συγ-
γενεῖς, ἡ κοινότης τοῦ σχολείου, τὸ ευασθύνον τὸν γονινόν. Τὰ τοιαῦτα κτίσα-
σπετα: ἡ οἰαία, ὁ δρόμος (Ἐργον δημοτοῦ) ὁ σωμάτωνος παθώμος (Ἐργον κρα-
τήρων). Τὰ τοιαῦτα ἀπορρίγγετα: ὁ ἔνοδηματονούς, ὁ ταχυδρόμος καὶ ἔλλα.
(Πίστι τοιεῦσθαι μία πατούσια μάρον). Ήπειράτην δὲτο επικατατοπτικόν. Τὰ ἱρά-
τεια καὶ προσίναι καὶ ἡ κοινωνὴν ἐργασία: (τοῦ καὶ κάθε κοινή δέργησις πρό-
πτεται εἰς κάθε προσίνα) (π. χ. εἰς βαγόν, εἰς τὸ σωτήριον, εἰς τὸ στρατόπεδον μας)
πάσιν μηδινούσιν ορθεύσανταν δὲ δράμει, διὰ τὸ πρόγραμμα μας (επιφύ-
δετέλεστον μηδινότητον). Προβλέπεται, διότι ἡ συγκρυπτονα, ἡ διακοπει-
σύνη, ἡ σογιαλὶκὴ τάξη, τὰ «επιστρέψαται καὶ πλαγωγεῖσθαι ἐπάνω εἰς τὰς κοινω-
νίας τῶν πλεονταί», ὅδε, καταστρέψει, ὁ διατυπώσις κ. τ. λ. Καὶ λίγα
ἀνάμεκτα μὲ τὸ τραγούδι, τὸ πονηρόν, τὸν χορό, τὸ παρασκήνιον, τὴν λορτήν. Τὰ
ποιῶν τὴν σχολακή Κοινότηταν δένοντας τοὺς τὰς δυνάμεις εἰς κοινὴν ἐρ-
γασίαν, οἱ δημοτοὶ βουδηύοντες τοὺς δύναντος, ὁ ἐργαζόμενος καταπολεμεῖται καὶ
διφυνίζεται ἡ δύλιας πρὸς λιγοστούς δεινούς.

Ἐδώ τα ποικιλά δωρεανόντα μέριας, θέτουν προβλήματα, συζητοῦν Μετέθεσε, λεγόντων δραματικός και ζεῦγες όργανοναμέρα είς μίαν σχολήν κοινότητα. Η δύστοσης τοῦ μαθητοῦ μάλι τὸν διδάσκαλον ἐκπατένεται.

Είτε τάς τελευταίας θυμός τιθέντες τον Δημοτικού Σχολείουν και είτε τήν Μέσην "Εκπαιδεύοντας ή ψυχολογική έξιλας τον παπούο μας έπειταν ως κολλα-
πλαστισμένον τά μέσον την άνεργειαν". Η γνωστή παπιών άρχη της μάτωσης
δρόμους τοι μαθήθηκε με την βούθησην της προπονητικής πείρων και συνέφετος
την απομάνων ματέλισθηση. "Αλλά θα πέραν να δεσμοληπτή με φορβίζηματα συν-
θετόπτερα, προβλέπομε οπεραζόντος τα στενά πλανά της σχολαρκής τους". Είτε
τους στεναχώρους των της έξιλας και διανοητική μάντανσης χάποι μεγάλης
οπωδιαθητική. "Όλη η ανεργειακή άγνωση είδε μάτα τα μαθήματα, θά ξεσκοπήση
την ήδηκτην και πολιτικήν μάργουν με την κολλαρέγενταν τον κριτικού πνεύματας και
της ίδεων πλευράς Επενδύσεων. Τά πεπτωτικά μαθήματα θα ανημάτων δια-
στο, ήντι άναπτυσσόνταν την αισθήσην της δεξιωσίας και της οπυγείωσης ανηδέντων
της λογοτεχνίας πρόσθια, και την Μερικών ανεκτικοποίηση και μεροδρόμιαν.
Η διεύρυνσης Επειτα τον δρόμους, και ή προπονητικέν τεί την ζωή της
πόλεως διό γέννη με την προσδετικήν και βαθιώματαν ελαγωγήν είς την κοινω-
νικήν πραγματικότηταν. Τα παπούαν την άλιμανά απότον, έφρων πάσσον, γεμάτον-
την πάντοτεν μαθημάτων είς την κοινωνίην άνιμουν της κοινωνίας ανθρώπων.

τῆς διοικητικῆς και πολιτείας, οἷς τόσον μὲ τὰ βιβλία και τὰ μαθήματα δοσον μὲ τὰς διδαγματικάς διδακτικάς έπεισέψεως και περιεπάτους, μὲ τὴν ἔρευναν και τὴν προσωπικὴν ἀναζήτησιν.

Παντρέα θίμες και αγωνία καί δοθῆ τις τὴν γηῶν τῆς ἐργούσις και και τὸν ἐπαγγελμάτου, τῆς σπουδωμένης αὐτῶν, τῆς ἔκπληξεως των, τῶν συνθημάνων τὸ πάντας ἀργεῖσσοντας οἱ ἑπογεγένεται. Οἱ ἀκριβής μπετα κανθαρίσουσα τὴς θεματιώνος μπορθεῖσαι και τὸν γέλοιον τῶν ἀργεῖσσοντα και τῆς διλέξειστησι τῶν διαφόρων μανθηθεῖσιν ἐνεργεῖσαι και δρόσους δια προσαντολήν τῶν ἀργεῖσσοντας μαζὶ εἰς τὴν κατηνόησέν τῶν καθηκόντενται και δικαίωσιν τῶν καλούσι.

ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΆΛΛΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΑΓΟΡΗΝ

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐγέρεται τὸ εὐλογὸν ὑφέπεια καὶ ἀκούεται ὡς πάνω-
φος δαμαρτυρία τῶν συναδέλφων τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Μέσης. "Πότε τα-
ναῦθιστα τοῦ σπουδαίου προφρήματος καὶ αἱ μέθοδοι τῆς διδασκαλίας καὶ
οἱ διδάσκοντες αὗται δὲν συντίθελον δους ἀρέτας εἰς τὴν ἀγωγὴν τῶν μελλόν-
των παιδῶν; Διὰ εἶναν καὶ διὰσκαλία ἥντιν ἀπὸ τῶν διανοῶν ἐξερευνᾶσθαι τό-
πος τῆς Πλάτωνος ἡ περιπτέρη καὶ ἡ μαχαζόποτη τῆς δινοτάσσεις καὶ ὁ δῆμα-
στος καὶ μεγαλειώδες ἡρωτήσεις τῶν παιδῶν μας κατὰ τῶν λεπτοβούλων ἀντο-
χῶν διετοῦ ἀγρεντοφόρων ιδίων, τῆς Λευκάδεως καὶ τῆς Διανεγρεύεις
τῆς γῆς; Διὰ εἶναν λαὶ αὐτὰ ἀγωνὴν τῶν παιδῶν;

Δέν απαργυρωθεὶς καπνεῖ καὶ δὲν ἀμφισσητε καθάλου, δὲν ὁρεψεται Ιάκωβον τὸν διδύμονα μαθητῶν τοῦ προφῆτα· δόντων ἐν τῷ οὐρανῷ δέσποτα εἰς τὴν δόψην τοποθετήσαντο τοῦ μεγάλου προβλέπαντο, ωπὸ μὲν ἀπογο-
λεῖ καὶ εἰς τὸν ἀπέριθμον καθημασμάν της ἔννοιας τοῦ πολιτικοῦ κυθίσκοντος. Ἀπό
τὰ μαθητῶν αὐτῶν δέσποταναν τὰ νῦντελέουν οἱ τέσσαρες πολιτικούτεροι εἰδίκησι-
δια τὰ μεγάλα Ιερούςαλην καὶ κονσανα γεγονότα, ποὺ θὰ ἐπιτρέ-
ψουν εἰς αὐτοὺς μιαν καλυτερῶν κατατύπουν τῶν συγχρόνων προβλημάτων καὶ
τὴν προσωπικὴν καὶ φυσικούτερην ἐκλογήν της ἰδεολογίας των θέσεως καὶ τῆς
πολιτικῆς τον δούστος.

Καὶ εἰδότες τὸν θρόνον τοῦ πατέρος Τό διάθημα α) τῶν θρησκευτῶν μὲ τὴν διδοσικήν καὶ τὴν ἔδασιν τοῦ πατέρου δρόσουν, συμβέβλει δύστα εἰς τὴν ἀγορὴν τοῦ πολίτου, δύσις εἰσόδου τοὺς μαθητὰς ἐνεγράψῃ μάλιστα εἰς τὴν θρησκευτικὴν κοινωνίαν τῶν γεννητέρων καὶ μάστιγας ἀπότος εἰς τὴν διογὴν τῆς γνώσεως τῶν ἄλλων.

Αναπτύσσοντας μάρμη τις κάθε πυρηνή το συνολικόμυθο της είδουν θα δώσει το λαϊκό αυτούντοντα και, τη νέη αντικατώντα τον Ιησού, διδάξεις έσω πάντα μάρμη το καθήκον της δημάρχη και της συγκαταβούσας προς τον άλλον και της αναφέγγυες των στρατευτών μεταξύ των λαών. Τέλος είναι το μαθηνάζοντα μάρμη, όπως το ίδιον διαβάζει, με δύο συναντηθαμένων κόρων της καρδιάς. Άπω τις καρδιές πρός τις καρδιές, ποιοι μαστεκέλι Επιτελικούς απάτησαν και οντανόντων πονηρώνταν διά την εντύπων της πολιτικής μηνύσεως.

β) Τα Νέα Ἑλληνικά ὡς φροντιστικών μάθημα διφυνίζουν και διατηρούν ένα ζωτικόν θίνοντα φρόντια και έτοι πρόδυον σημαντικής την δύναμή την ποιάτες. Διότι τὸ φρόντια εἶναι τὸ δέρμασα τῶν συναποθημάτων καὶ τῶν τάσεων, ποὺ κειμενογράφη τῆς ζωτερικῆς μας ζωῆς καὶ κατεύθυντον τὴν σκέψην καὶ τὴν δράσην μας. Καθεῖ δέρμα τοῦ μαθήματος αὐτοῦ εἶναι καὶ μία συμβολὴ εἰς τὴν πολιτικὴν δύναμή τῶν νέων, καὶ ἐάν δύναμη δὲν γίνεται εἰς αὐτήν πάντας λόγος περὶ λαοῦ, κράτους καὶ πατρίδος. Διότι κάθε κατὰ γεωληπτικήν πόρων δυναμούσαν καὶ σταθεροποιεῖ τὴν Ἑλληνικότητα τῶν μαθητῶν καὶ τὴν δύναμην ποὺς τὴν Ἑλλάδα. "Ἔργον, πότε δεξιάτες καὶ ἔσχοι ποὺς τὴν δύναμαν ομηρών της γλώσσης διὰ τῶν γένεων καὶ ἕβδοις τῆς Ἑλληνικότητος μας." Η γλώσσα διμορφίδων εἶναι λειχηφόρης πλου τῶν συντελεστῶν, ποὺ καθιστοῦν ἔνα λαϊκόν πραγματικόν λαϊκόν. Η γλώσσα ἑκατέραις ποιημότεροι ψύχει ἀπό κάθε ἄλλο τὴν σημερινόν τοῦ λαοῦ.

Εἰς μίαν ζωτικήν γλώσσαν εἶναι δῆλον ιδιόρυθμα, ὁ σχηματισμός τῶν φθόρων, τῶν λέξεων, τῶν φράσεων, ὁ συνθετικός καί, δᾶν εἶναι ἐκφραστής τῆς λοιπότητος. Αὐτὴν ή Ήλια Ἐγγενή ήρξε καὶ κάτινε, δηλ. γλώσσα. "Ἐπειδὴ τοῦτο ή βαθύν άντικρόν τοῦ δικαίου θάλασσαν θάλασσαν εἰς γνωστά τῆς μητρικῆς γλώσσας αἰσθάνθηται·" αὐτῆς. Αὐτὴν βοηθεῖ τὸν κοινωνικὸν μηδημανόν νὰ ξελύγοι τὴν βαθυτάτην διαμάττην τῆς κορδος τοῦ ἑπικονιοῦ μὲ τοὺς ἄλλους καὶ νὰ διανοούντων τὶς οὐδόντων τὸ περιεχόμενον τῆς ψυχῆς του. Αὐτὴν διγενεῖται διὰ τῶν ἀνθρακον τὰς διανοούσις γεννήσεως τῶν ίχων, που φέρουν διὰ ψυχῆς εἰς ψυχῆς (δηλ. μόνον διὰ στόματος εἰς δικούς) καὶ λαμπτόντων τὴν βαθυτάτην καὶ δύσητην φοράτην μορφήν διένονταν τῶν δυνάμεων. Διὰ τοῦτο η γλώσσα μὲ τὸν δόνοντα δικαιονούσιμην καὶ μεταδίδουσην εἰς τοὺς ἄλλους τὸ περιεχόμενον τῆς ψυχῆς μας, εἶναι τὸ διδυτικόν πρότυπο ποὺ τατέχουμεν, ποὺ διένονταν διδικτούσιμην τὴν Ἑλληνικήν γλώσσαν εἰς τὰ ποικιλά ποὺ καὶ ἀπέμεναν πάντας, νὰ διανοοῦσιν, νὰ διανοοῦσιν, νὰ δημιουργοῦν καὶ νὰ γράφουν Ἑλληνικά, πρεσβύτερον τῶν Ἑλληνικότητος των παιδιών καὶ διατηρούσιμην τὴν δύναμην ποὺς τὴν Πατρίδα. Είναι ή καλεύτα δύναμη τοῦ Πολιτείαν.

γ) Η Ἰστορία Σπουδαῖς : Μένος τὸ μάθημα τοῦτο δὲν δικαιούεται μέρῳ σημερινῶν τὸ μονοεπίπεδον τῆς ἀγωγῆς τοῦ ποιάτον : Μένος καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν μας δύναμη δὲν ἀναγνωρίζεται διὰ θίνον, διὰ τὸ Κράτος πρέπει ν' ἀποτελῇ τὸ κέντρον τῆς διδασκαλίας τῆς Ἰστορίας : "Οὐ τὸ Κράτος εἶναι τὸ σπουδώστερον καὶ περιεκτικότερον φωνημόν τῆς Ἰστορίας ἢ τὰ πλούσια τοῦ δόνοιον φάνηρον νὰ ξελιγχουθῶν διὰ τὰ ἄλλα γεγονότα ; Καὶ πρέπειται κάθε σειραὶ διδασκαλίας τῆς Ἰστορίας, ποὺ διάλει δύο μόνον νὰ δοθεῖ, ἀλλὰ καὶ νὰ διαποδηγήσηται δὲν ἐπιτέλεσται πάντα μὴ λαβῆναι φωνημός ; οὐδὲ διὸ τὴν μάθησιν αὐτῆν ποτέ" .

Πότε δημος καὶ διατὶ πότε νὰ πλαδιαγούσιμην τοὺς μαθητὰς μὲ μορφὰς Κράτους, αἱ διώλεις δῆλον ποτὲ εἰς τὸ μακρινὸν περιέλθουν καὶ δὲν πρόκειται λοις νὰ διπλαρέψουν ποτέ ; Καὶ δὲν διὰ τοῦ προτιμώσοντον νὰ κανονίσουν τὴν διδασκαλίαν περὶ τῆς ἀγωγῆς τοῦ ποιάτον ἐκ τῶν προτέρων, σύμφωνα μὲ τὰς

διαποτήσεις τοῦ ζωτέρων Κράτους καὶ νὰ ἀποσπάσουμεν αὐτήν, ὃς αὐτοτελές μάθημα ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἰστορίας ; "Οὐ, καὶ μὲν κίνοντα, τὸ βέβαιον θέντο : "Οὐ δᾶτα εἴλα δημοσιεύλα. Οὐ, Ἀγαπητή ! Ή ἀγάπην ἔται λογήν μόνον ὅποι τὴν θύνων τοῦ Γκατέ : "Στὸ πάτερ-κατέ τῆς Γραφῆς, Σάγε, μοῦ εἶναι ἀποκροτικῶν κάθετοι, τοῦ δόπιοῦ μὲ διδόσαι, χωρὶς νὰ πολλαπλασιᾶται ἢ νὰ ζωτανή δημοσιεύλα χωρὶς τὴν ἀπεργίαν συμμετοχῆς τῶν μαθητῶν. Μὲ τὴν συνεργασίαν τῶν μαθητῶν, εἰς δόνιας διαφρενή καὶ ἔκτασις κανονίζεται διὸ τὴν προσωπακότητα τοῦ διδασκαλίαν, διὸ διπλάσιαν λοις καλύτερα νὰ ἀνιηρηθοῦν εῖστοι, τοῦ μία τίμη καὶ σοφαρά συνεργασία διὰ τὰ ζητήματα τοῦ Κράτους ἀποτελεῖ δράστην ἀπεργίαν ποὺς τὴν Πατρίδα.

Δ) Εἶπε δημος, ποὺ κανονίζουμεν ἀρδίουν τὰ στοιχεῖα τῆς διδασκαλίας καὶ ἀγωγῆς τοῦ Πολιτείαν εἶναι τὸ μάθημα τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν καὶ Λατινικῶν.

1) **Διδασκαλία.** "Ἐν πρότοις οἱ δρόμοι μὲ τοὺς δόνοις ἱδιωτικῶν νὰ ἐννοούσιαν τὴν ζωτέρων κρατήσην ζηῆν εἶναι δρόμοι. Η Πολιτική, ἡ Μορογιά, Δημοκρατία, Ἀριστοτελία, Σοσιαλισμός, Κομμουνισμός καὶ ἄλλαι. Εἰς τὸ ζῆτα τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ Καλέρωντος καὶ εἰς τὰς προφῆτας τοῦ Κράτους τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρώμης εἶναι φυγεῖται οἱ δέρμα, ποὺ κυριεύουσαν τῆς πολιτικῆς σκέψεως τῆς Δυτικῆς Ειδοφορῆς καὶ Ἀριερίας μέχρι τῶν ήμερων μας. Οἱ μαθητὴς ξεποτίζεται πρετές πορφὺς τὸν ἀγώνα ποὺς ἀποκριθήσαν δύο Κράτον τὴν δημόσιαν δύλων μὲ τοὺς "Ἑλληνας, εἰς τὸν Θρησκόν τὴν συγκρόσιαν τοῦ διανοτικοῦ δύλων μὲ τοὺς "Ἑλληνας, εἰς τὸν Θουκυδίδην τὴν Ζετῆτη δύλων πάλια δύο δύο θεοδιάνεμα, ἀλλὰ βαθύτατα διαφορετικῶν διπλατίων τῆς αὐτῆς καταγογῆς, εἰς τὸν Λίβανον τὸν 100ετή δύναν δύο-δύλλαις καταγογῆς πολιτείων δύο πολιτείων καὶ δικαιοδότων δύο ήμερων. Τρεταὶ διαφορετοὶ προφῆται τοῦ αὐτοῦ φαινούμενον, ποὺ ἔκπομπεν καὶ λόγους καὶ ἡμέρες σήμανον. Τι συγκρίσιας μπορούσιν νὰ κάνουμεν τὸν τελετουργὸν μάτειον πολιτών μεταξύ τῶν δύο προφήτων ;

"Οποιος δέδοι συγκρίνει καὶ μάθῃ πόσον διαφορετικοὶ θαοὶ θαοῖς οἱ αὐθόρυβες Ἀθηναῖς καὶ δὲν "Pompeius Romanus μὲ τὴν Senatus, κατὰ τὸν χρηματῆρα, τὴν ὄμματητην, τὴν ἰδιονομασίαν, ποσον διαφορετικά ἐνεργοῦνται καὶ δημόλων οἱ ποιατεῖοι τῶν διδόρεων δόταις φοροτίσης νὰ διανοτίζεται τὰ Λατερίδαια τῶν λόγων καὶ τῶν πορθέσιν τους, αὐτῆς δέντρων νὰ ἀνοίγει τὴν ζωτικήν κίνητραν τῆς σημερινῆς ποιατεῖης ζηῆν εἰς τὴν χρόνον του καὶ τὸ γειτονικόν κράτη.

"Ἄσπει διδούσιμεν εἰς μία ἀπὸ τὰ οἰκουμενικὰ ζητήματα, ποὺ διασχολούντων ἀρχαίων κοινωνῶν, διόπι καὶ δημόσιοι στόχοι, περὶ τῶν διοίσεων δηλατεῖ δὲν "Αριστοτέλης εἰς τὴν Ἀθηναϊκὸν Πολιτείαν, καὶ δὲν "Αλκινοὺς περιγράφει τὰ τῆς κατηγορίας τῶν Γραφῶν, μὲ θεούντων καὶ διορθώντων εἰς τὴν σειράν.

συζητείαν και πός οι Γράμχαι ήσαν παντούταν μεταφρασμένα σε πολυγλωττούς εἰς τὴν ἀγροτικήν μεταφράσιν τῆς Ἰταλίας.

Καὶ δεῦρον χρείαν οὐτούτου διὰ τὴν διδασκαλίαν και τὴν ἀγροτήν τοῦ Πολίτου, οὗτος διαπρέπειν εἰς τὰ μεγάλα ἐρωτήματα, πού μάς θέτουν οἱ δραγμοὶ συγχρείεις :

«Αἱ μεγάλαι προσωποποίηται καθηδραῖς, οὐν τὸν λοιπὸν τοῦ Κράτους και τὸν φοῖν τῆς Ἰστορίας, οὓς ἀδιδασκοῦν ή πάλαι Ἰστορία, ή εἰ λαϊ, οὓς διδασκοῦν ή νεωτέρα ; Ή διδασκεῖ μὲν μαντείαν ἀλληλεπίδημον μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν διανάμενον ; Εἶναι τὸ ἔργοντα πού θέτουν ὁ Θουκυδίδης και ὁ Δημοσθένης.

Πίσσον υποτελεῖ τὸ δίκαιον τοῦ Κράτους τοῦ δικαιοίου τοῦ ἀνθρώπου : Ἔνεργος δηδασκεῖς ή Ἀντιγόνη, διαν μαντείαν εἰς τὴν ἴντομήν τοῦ βασιλέως της ; Ἔχει δίκαιον δηδασκεῖς μηδὲν πάσχειν εἰς τὴν ἴντομήν τοῦ βασιλέως της ; Εγειρεῖ δικαιον τὸ δικαιότατον καταπολεμεῖ τὴν αρρώστων τοῦ Κράτους τοῦ δικαιοτελείαν εἰς τὴν φιλαράκην περὶ τῶν διδασκαλίαν περὶ τῆς πειθώσιας εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους ;

«Ἄλλος ἕδη διδασκεῖ ἓν τῷ ὑφρότερον θέμα ἀγροτῆς πρὸς κατατίθεσιν τῆς Κρατικῆς ὑδατίδαις και ἀξιολέπτεις . Η κονσταντία τοῦ τόπου ἀρχόντων Ἑλλήνων τῆς Ἀρκτίς, ή οποία χρησιμεῖαν διὰ παρόδειμα διὰ τὴν ομηρεύην ἐποίει : Πόλις δὲν ομηρεύει μόνον τὴν διερίσιμην, τὸ δέσι και τὸ κρότος, ἀλλά και τὴν κοινότητα, και τὸν περιβόλον τοῦ δέσιον πρόστιμον και civis εἶναι ὄντας, πού φανερεύονται, τοῦ καὶ πολίτης ομηρεύει εἰς αὐτόν. Ή δύναται τὸν Πατρόδοξον και τὸν κονσταντίαν αἰσθάνειν τὸν Ἀθηναῖς εἶναι διαφορετόντος. Οι νέοι φάγετονται πλούτῳ τὸν Περσέων τοῦ Αλεξανδροῦ, μέσον διαδέμενοι ή εὐγενεστάτους και ἡγε- μονοφορεστάτους γάρ τον Πεπτούδος. Αγάπη η δοκία δὲν διατητεῖ τὸν ἡτε- θέντα διπτέριον, ἀλλὰ τὸν ἀκέπινον και μετὰ τοῦ διδέσματος δὲν τὸν μορφήν του. Εἰς τὰς Ἀθήνας τοῦ Περσέων οὖσαν διατητέστος οἱ Εὐέργετες και οἱ τακε- τοί, οἱ μάρτυρες και οἱ πλέοντες ανθεκόντες στενά εἰς μίαν πόλιν, τῆς οποίας σύμβολον είναι ή 'Ἀθηναί.'

Μία διασυνομική δογή ἔνοιαν άλλον. Ο δραματικὸς δραματικοὶ διὰ τὸν λαὸν τον διὰ τὸν λαὸν τον δικαιοκομεῖ τὸν Παρθενεῖνον δὲ ἀρρετεῖσαν, δὲ γέ- λητης της ἀγροτικῆς της ἀγροτικῆς Στούδιον. Εἰς τὴν Ἐπεκτάσιν τοῦ Δήμου και τὸ Θέατρον καθητέας γοργὸς διάδοχον τάξεων, και δεῦ τοὺς πτωχοὺς παληγόντες τὸ επιτρόπιον τοῦ διειδέρων τὸ Κράτος. Εἰς μίαν πάνθημον συνοδείαν συρρέοντας διὰ εἰς τὸ Νεκταροπότερον δὲν νὰ θάψουν τοὺς πεσόντας. Εδῶ καὶ φαρεῖται τὸ κονσταντίαν πετύμενον, πού δὲν δεσμώνει, ἀλλὰ διαπεπτεῖται. Εδῶ δὲν αἴ πολιτικοὶ γελαῖς, πού δὲν ἔλεγον ποτέ, ερήνευον ἐν τῷ ἔνθητη τῆς ἀγροτῆς.

Ανεφέρουμεν διὰς ἕδη ὅλη μάρτιν στοχεῖα ἐκ τοῦ κύκλου τῶν φροντικῶν πολιτικῶν διαδραμτεῖν δὲν νὰ χρειάζεται τὴν μεγάλην των στημάτων εἰς τὴν

«Αριθμοῦται έπιστης στοχεῖο, συμβάλλοντα εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς θητικῆς και τῆς ἀγροτῆς τοῦ Πολίτου, διανέμενην νὰ μετέφερειν εἰς τοὺς κύκλους

τῶν ἐπιτημοτικῶν και τεχνικῶν μεθυμάτων, τῶν ὅποιων δὲ διαδεκτά διὰ καὶ δέμαδος τῆς ἱγνοίσις πρότερον τὰ μαντροφανομοσθῆ πρὸς τὰ σίκοντα και κοινωνικά διεγένεται.

ΑΓΟΡΙ ΤΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Τὰ στοχεῖα λοιπὸν ἐπάρχουν διάχυτα εἰς διὰ τὰ μαθήματα τῆς Στοληδίδης και Μάτης, διὸ πρότερον ἀπετέλεστος και διμορφος διὰ, δηρὶς ἐπειδούσιον μαρφωτῶν ἀγόνων, διὰ νὰ διοργανεῖται διὰ διοικητικού εἶναι εἰς τὰ προγράμματα τῶν σχολείων. «Οὐει δίλεπι μέρη σύμφωνον είναι η συνταγματοποίηση και η ἀπελεγματικά τῶν στοχείων τούτων τούτων τη συμπλέκονται τον, η τοποθετήσεις των εἰς τὰ προσχοίνια και η θυμωτότης διὰ νέον φεῦ, η μετανοούσιος τους διατάσσεται εἰς τὴν εποχήν μάθημα μὲν ίδιον του περιεχόμενον, μαρφάν και πτεύμα, μὲν διατάσσεται και ηνέργειαν.

Της Ελεύθερην ταῦτην διόργανη νὰ ξεναρθρίσῃ η εἰσαγωγή τοῦ νέου μαθήματος τῆς θητικῆς και πολιτικῆς Ἀγωγῆς εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μάσσης και Δημοτικῆς μὲν ίδιον διδασκαλίων λίγων και ίδιας θέσης ἔργωνται.

Ἐργαζόμενοι και ἕδη τὸν αὐτὸν τρόπον, μὲν τὸν διοίκησην μαρφωτῶν εἰς ίδιον διαδικαστικῶν μάθημα τὴν γεωγραφίαν. Περισυνείλεσσον διὰ τὰ δᾶμα και ἀκελλοχειρίαν διμορφα, μαρφωτικα, οἰκογενειακού και λοιπὸν στοχεῖο, τὰ δάσια ἀντεταποτοποίουσαν και διδάσκουσεν εἰς αὐτὰ μαρφή και ὄμοιοτέραν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθεύρθησαν και διὰ μαρφήτας διηγητέας και εἰσδιγούσται καθένα φοράν μᾶλλα, διαν μαρφωτῶν διμορφία διμαστενῶν τυπώσονται μὲν τὴν πρόσθιαν τῶν ἐπιστημῶν και τὴν σύνθεταν διαρρέουσαν σηματικήν την παντούτην στοχεῖον και τὴν φυγαδέντον διάνημαν πρὸς διά- στοσαν και αθνονομίαν.

Εἰς τὴν δάχτην ταῦτην οπηρέτεται η εἰδίκεντος και διαπλάσθεσις τῶν Ἐπι- στημάτων.

Πόσο ήταν δυνατόν νὰ γίνη μᾶλλον και μᾶλλον, πολὺ περισσότερον ήμερην προητέλεμα, δίδουν δικαιοστήν διας πημάτων και μελετῶν τὰ μέσα της διανεργαστηρίας τοῦ μαθήματος πρὸς τὰς διποταγῆς και τὰ συνθήματα τῶν νέων κωφῶν ; Αλλὰ τὰς γενναὶς κα- τευθυντούσια γραμματα, και τὴν μέθοδον τῆς διδασκαλίας διὰ τοῦ μαθήματος δι. «Υπονομής της Πεπτούδης έκοψανται λεπτομερῆ ἐγενέσειν. Επομένη έπιστης δὲν διδέσματος είναι τὸ διαντούτων πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας διὰ τοῦ μαθήματος, τὸ διοίκησην διὰ προσλήψη την διποταγῆς του μαρφήν, συμπλέκονταν διηγητέας τὸν γενναῖον τρόπον τῆς μεταδόσεων τῶν γενναῖων. Τοιανήτη μαρφή διμαστενίας

σημειώνει τὴν καταδίκην και τὸν θάνατον τοῦ μαθήματος. Ή διαλέξις ἔκθεσης και ἡ αὐτίζεταις τῶν διαρροέων γεννόντων και προβλημάτων, μὲ τὴν ἑνεργὸν συμπεπονθεῖ τὸν μαθητὸν, διδάσκουσα τοὺς νέοντας τὴν ἀξίαν και τὰ δυνοκόλας τῆς εἰλακονίδος ζητήσεως τῆς ἀληθείας, τὸν οἰστρούν τῆς ἀλευθερίας τῆς σπουδῆς και τὸν λόγον δι' ὄλον. "Οὐκ ἐκθέσαμεν μέχρι τοῦ σπουδῶν τούτων ἀναφέροντο εἰς τὴν διδασκαλίαν κνησίος, εἰς τὴν πορογύην γνώσεων περὶ τῆς Ποιλακῆς Ἀγορῆς. Μὲ τὴν μετάδοσον δρᾶς ἀλλὰν γνώσεων δὲν συντελεῖται διηγήση. Αἱ γνώσεις περὶ κράτους δὲν είναι τόσον επουδαῖα, δοσηνή ή ικανότης νὰ χρηματοποιήσῃσεν αὐτάς αντανακλήσαις τὴν ζωὴν τοῦ Κράτους και διὰ τὸ Κράτους. Και ἡ διανοητική γένεσις περὶ τὸν προβλέματον τοῦ Κράτους δὲν ἴσποσεται σύνθετοι σφράγιοι και πολεμική συνείδησην νὰ παραγάγῃ, οὕτως τὴν δρῆμην τῆς συμπεπονθεῖσας εἰς τὴν κρατικήν ζωὴν νὰ προαγάγῃσεται τὸ πλήθος τῶν συντασθμάτων, ποὺ κεντρίζουν τὴν θέλησην πρὸς τὸ Κράτος νὰ διαπραγματεύσησι. Τὸ Κράτος διποτεὶς διδάσκων τὸν διηγήσον διὰ μόνον τὸν διατοπικὸν τὸν βούλημαν τύπον. Η ἐνηργός δρᾶσης τῶν μαθητῶν, η παντοειδῆς ποικιλή διανοηση, η ἀδύρθρως συνήθεια τὸ δίδασκον μὲταξύ μόνον μαθητῶν μεγαλύτερη διανοητικότης διὰ τὸν παπαγαγόν νὰ κερδίσῃ τοὺς νέοντα. Όχι, μὲ τὴν συνηθισμένην διδασκαλίαν, διὰλ μὲ τὴν συμβιώσιν ἵντος και ἱερὸς τοῦ σχολείου δημοσιογνωμόνιαν εἰς εκμάραια ποὺ διατίθενται τῷ Κράτει μὲταξύ μόνον διαδικασίαν.

Αὐτὸς τὰς πολλὰς δὲλ μέρους θελήσκεις σχηματίζει τὸ Κράτει μὲταξύ μόνον διαδικασίαν. Σύμφωνα μὲ αὐτῆν, η Ἀγωγὴ διὰ τὸ Κράτος συνίσταται εἰς τὴν γαλλικότητα τῆς προσωπικῆς θελήσκεις και συνχρόνως εἰς τὴν συνήθειαν πρὸς ἀποτογήν εἰς τὴν καθαρίνην θέλησην. Πότες γίνεται αὐτὸν τὸ μαθεῖν και τὸ ζῆ διαθῆταις κατὰ τὴν δρᾶν τῆς γεννητικῆς, εἰς τὰς ἰδωρούς μὲ τὴν διμορφίαν διέθειναι, ποὺ διατίθεται διοῖ, εἰς τὴν διδασκαλίαν τὴν χρονετεῖνα, διότι διαποτεῖται τὸν μαθητικὸν παράγοντα.

Πότε δὲπ τὰ ἑκάτερα παραρτεῖται ἓνα καθαρικὸν ἐγον πλέονταν εἰς τὴν προστετεῖνην διδασκαλίαν τῆς θελῆς, η δοσιά δὲν φροντίζει τόσον πολὺ διὰ τὴν φανὴν και τὴν μουσικότητα τοῦ παιδινῆς χωριστά, δοσηνή προσέξει τὴν αἰσθητικήν τῆς δημοτικῆς και πολιτικῆς τῆς χρονολογίας, ποὺ μᾶς δημιύλλει σκέψεις διὰ τὴν πολιτικήν δημοτικῶν. Εἰς τὸ παιγνίδιο πρόστις μαθεῖται διαρρήγησης δι νέος Κύρος. Μὲ τὰ σπίρια μαρφόντων δι' Ἀγγέλων και Απερικήν τοὺς νέοντα τοὺς τὴν αἰσθητικήν, αἴτοισιν μόνην και ἑνεργησαν. Τὸ μεγάλα προσβάτηα ποιεῖ τοῦ περιεργασμένου και τῆς μορφῆς ζούν οι μαθηταις εἰς τὸ μαθητεῖο τῆς Λευκόθεας και δημοπογνωμῆς ἐγνωμονίας. "Η κρατική ξέδησις δὲν είναι και αὐτὴ μὲ δημοπογνωμῆς τοῦ πραγματικοῦ κατεύθυνσαν, έκτο τὸ Κράτος εἰν τῇ ζητήσει τῆς δημοτικῆς μορφῆς και πειραιεύμαντο μεταβολέσσει εἰσανταστική. Οι μαθηταις ζούν τὸ γεγονός τούτο ἐν μικροφωνίᾳ μέσα εἰς τὴν κοινωνικήν των

ζωῆν, εἰτε εἰς τὴν κανόνητην τῆς τάξεως και τοῦ σχολείου, εἰτε εἰς τοὺς μαθηταῖς ή τοὺς ξενοτακτικοὺς συλλόγους.

Και ἡδη δραστάτως : Πούδη ὁ μανατόβηρ νὰ διαδῆξῃ τὸ νέον τοῦτο μάθημα εἰς τὰς τάξεις τοῦ σχολείου ἢρ' δον κατεῖ ἐκ τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν Μάστης και Δημοτικῆς δὲν ἀπέκτει τὴν εἰδικήν πρὸς τοῦτο μόρφωσιν :

Τὸ δρόμονταί τίθεται, αναστά, μάνον διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ διδασκαλίους.

Διότι διὰ τοὺς νέοντας σπουδασταῖς τὸν Πανδιδασθμάν "Ακαδημαϊν και τὸν καθηγητικὸν σχολὴν τῶν Παντοπτιμῶν, διστίθεν ξέρονταν οι λειτουργοὶ τῆς Μάστης, διὰ τοὺς μετεπανεμανόντας λειτουργοὺς τῆς Μάστης και Δημοτικῆς, ξέρονταν ἡδη εἰδικὸν πρόγραμμα διδασκαλίας περὶ τῶν προβλημάτων τῆς Ἀγορῆς τοῦ Πολίτου.

Όπως οὖτε παρακολουθήσουν εἰς τὰς σχολὰς των μάνων σφράδην ἐκτεκτὸν μαθητικῶν μαθημάτων μαθεματικῶν εἰς τὰ ζητημάτα τῆς κοινωνικῆς και πολιτικῆς ζωῆς και τὰ θεμελιώδη διδασκάματα τῆς πολιτικῆς ζωῆς και διδασκαλίων ποφά τῶν διότιον καθηγητῶν τῶν Νομαρχῶν, Οἰκονομακόν Πολιτῶν και Ιστοριῶν "Επιστολῶν, και διαθέτοντας, θά μποτήσουν λίγη τὴν πνευματικήν παντούλαν νὰ διδάσκουν εἰς τὴν νέαν τὰ στοιχεῖα τῆς Ἀγορῆς τοῦ Πολίτου και νὰ συντελέσουν οὖτε εἰς τὴν καλλιέργειαν και τὴν μάρφωσιν τῆς πολιτικῆς συνειδήσεως τοῦ Βλαχικοῦ Ιστού, ἀπό τὴν Ελληνικὴν ζωήν, διὰ τὸν Ζευσικὸν θεόν, τὸν Ζευς τῆς ζητημάτων. Σειρά ζητημάτων τοῦ θεοῦ τούτου

"Ἐθνος και Ἀνθρωπότης, Ξώρα και Κράτος, Τάξις και Λαός, Κόμα και Κράτος, Ηγέτης και μέλη, κομματική πανθράξη και προσωπική πανθράξη, ἐμποτούσην και διποτικήν προσώπου πρὸς τοὺς κυβερνοῦντας, πολιτικὴ και θεικὴ, Κράτος και πολιτισμός, Προσωπικότης και Οἰλότης, Ιατρός και Εἰλευσίνη, Ελευθερία και Πρόνοια, Δικαιοσύνη και Σχολοπότης και άλλα μάρμα, δινόταν νὰ διποτεῖσσον εἰς πλήρης διτίθεσιν πρόγραμμα πονοδάνη διὰ τοὺς σπουδασταῖς και τὴν μάνον συντηρούσσον εἰς τὰ τοπικά Συνέδρια τῶν ἐν ἐνεργείᾳ λειτουργῶν τῆς Στοκερόδους και Μάστης. Τὸ έργον τοῦ διδασκαλίου νὰ διενοθούσῃ μίλος τε ἀπότιον διὰ τὸν δημοποιητικὸν τὸν βοηθητικότον, τὰ διότια διὰ διά τῶν εἰδικῶν ζητημάτων τῶν μαθητῶν, διὰ τὴν συγγραφήν τῶν διότων προτεραιότητων σχετικὴ προκήρυξης διαγωνισμού.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΖΩΗ

Φυσική και διαγακάλα συντετάσσει τῶν ἀνωτέρων σκέψεων είναι, δια ή ηθική και πολιτική διηγήση τῶν ποιητῶν μας δὲν δύναται νὰ είναι πλήρης μὲ μάρτυρα τῆς διδασκαλίας τῶν σχολαίων γνώσεων.

"Η διδασκαλία τοῦ σχολείου πρέπει νὰ συμπληρωθῇ διὰ τῆς δράσεως και τῆς ζωῆς μέσα εἰς μάνων δημοσιευμένην σχολικὴν κοινωνίαν, διου οι μαθηταις διὰ διποτήσεων τὰς δρῆτας τοῦ γνωστού πολιτείας τὴν άλλησσαν, τὴν δικαιοσύνην, τὴν γεννητικήν κλπ. Τὸν θεωρῶν τῆς σχολικῆς κοινότητος γνωστίζουν διου διπό 25 και αἰλόν τετραν. Εἰσόδημη παρ' ήριν μαζί μὲ μάνων ξεπιερωτικῶν με-

ταρρυσμάτεσσαν, προεκάλεσε τοὺς πρότους ἴνθησιναιοῦς καθε τεωτεροῦν καὶ ἐπειδούσθη ἀπὸ πολλοὺς εἰς πολλὰ σχολεῖα μὲν ἀδεκαιολόγητον εποεῖν, Ταὶ μὴ φρεστεῦσθν βραδυποροῦντες καὶ ἀσυγχρόνιστοι.

Τὸ διποτέλεσμα είναι γνωστὸν καὶ δὲν είναι άνάγκη γὰρ τὸ ἐπαναλόβομενό

Σπουδή μεγάλη και παρεξήγαγος τρόφιμος είναι μάλιστα τονόντων διατάξεων, χωρὶς τὴν διαγνώσιναν προτεινούμενην. Επιτέλους δεν τῆς πρότερης απηγή μὲ διχρόων σχολείων και σχολικής πονότητας, δεν πού ξέρεται νὰ αποτελοῦν ἑνότητα, διατὰς δ λαὸς καὶ τὸ Κράτος. Ο χωρισμός των σχολείων και της σχολικής πονότητας, μπορεῖ νὰ είναι μόνον μηδαμογένειον διανοίας πρὸς τὸν σπουδῶν τῆς ἀνάπτυξης. Τὸ σχολεῖον δημος καὶ ἡ σχολικὴ πονότητα παρεστῶν μάλιστα ἑνότητα συνεδρίουσα, τὴν διοίται τὸ ἔνστινον μετόπια τοῦ Ἐθνικοῦ Πολιτισμοῦ. Πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἑνότητος τοῦ Ἑγουναὶ τῆς δημόσιας Καμπανᾶ μάγνης χωρὶς διασταύρωσίν και καμάρα διδασκαλιών ψευδεῖς ἄγνωστην. Αἱ φιλοκαλεῖσαι καὶ αἱ θυντήσαις διὰ τὸ λεγόμενον «σχολεῖον τῶν γενεῶν» διὰ τῆς μαθήσεως· διαπρόσωπα κυρίες εἰς τὴν μεδόνων, δύνα και εἰς τὸ πολεμόν σχολεῖον πρέπει νὰ γένονται ἐργάστραι και εἰς τὸ τέλον σχολεῖον, τὸ σχολεῖον ἐργάστρων, πρέπει νὰ διδάσκαλονται και νὰ παπούσσονται μάθηταις και γυναῖκες. Τὸ σχολεῖον ποιανθαγεῖται τὴν διδάσκαλιν καὶ ἡ σχολικὴ πονότητα διδάσκεται μὲ τὴν Δημόσιην Διδοῦ Ήρην ἀντιτείνομεν τὴν παθητικότηταν και τὴν τιτάν. «Ο παθητές μα-
δινοί, τίνος καθ' οὐν γενόνται μετόπιται εἰς τὴν τιτάν.

Διδυκαλία προ ποιατικής δύνης και δύνης τού ποιάτου, οργάλεων και σπολάκη κονότης είναι μεταστάση. Το σπολάκη είναι απειρότερος ποιάτης δργαστής, ή σπράκη κονότης είναι παρεξόδευτος¹ κανότης ίσων. Ότι το σπολάκη μένον. "Οὐδὲ μόνον ἡ οργάλη κονότης, "Οὐδὲ καὶ τὰ δύο μαζὶ παντούν την πατεράνη μένοι sanctissi cantorum. Μία κονότης θρημένη λόγῳ πρώτη.

Μόνον εἰς τὴν ἔντεια σριώσεων καὶ σρολίσεων κοντέστην διαμονήν την συναθύσια τῆς συναπόγεντος διδασκαλίαν καὶ μαθητῶν. Αἱ κοντέστης καὶ ἡ κοντέρηγμα λογοτεχνοῦσαν τὸ συναθύσια τῆς ἁζῆς της καὶ ταν μεταπειθήσεων των καὶ των γεννά την σρολίσην περιφέρενταιν. Η σρολίση ψεταρέων, πόλισρογά από τὰς δργησιν των σρολίσεων, αὖτις τὴν επιστολοτεχνή δραστηρεύεται τὰ δεδομένα, διὰ τὴν μάρφασην τῆς ίδιας ἕκαστου προσωπικότητος.

Ἡ καλλιέργεια τῆς ἡμίκης αετής σχολικῆς ὑπερηφράσεως αφοκνίζει μιαν δύο τὰς βασικὰς ἀρετὰς τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου.

Την άρτην, κατά την θεωρία δὲν πρέπει να φέρουμε την έξιν τοῦ δάλου δρυότων· τι είναι, δάλος τὸ ἄνετο. "Η σχολή υπερφρόνων και καὶ θεωρίαν τῆς υπερφρόνησις έκθει λέγει τὸν δάλον σημαντικόν και δάλον λαϊκόν, η σο-
λική μαυροδεξιά και η θεωρία μαυροδεξιάς θέλει μόνον αὐτὸν νὰ μείνει. Το-
ύτο είναι υπερφρόνησις ήγιους τῶν και σοφιστών, τὸ δάλο είναι θεωρίαν
τοῦ δασού και ἀγάπη τῆς Πατρίδος. "Η δύναται δὲν ικανότερη; Η ἀγάπη δὲν α-
ποτελεῖ δρός πρὸς τὴν Ἐπιστήμην και δρός πρὸς τὴν ἀγάπην γη της Πα-
τρίδος και δημόσια διευθυντής και τακτικόντων. Τὸ φέρει τὸν ἀκιντοφοβικό και
φέργυα, δάλο δὲν οἶμεν. "Ητο αὐτού τὰ αιτιολογήσαμεν τὴν θεωρίαν εἰκόνα

της σχολικής κανονίτης. Τά θεωρεί δὲν κραγματοποιούνται δέν είναι πονητών νά πραγματοποιθεῖν, δύοτε η διπλασία των φωνημάνων δύοπλειας μόνο πλάροπτη. Πρέπει όμως νά ξέρουμε πώλ ήμεν ένα τέρμα. Ήρθε το τέρμα πούτον νά θύλαξε το "Υψητόν, νά εκτελείται το δραπέτευσόν. Εἰς το ανθητόν από το πάρι κατεί το θεωρεί δέκινον. Και δικρός δέν είναι δινέφετον, μάς περιφέρεται νά το έπιλυσουμε πάντοτε. Εἰς την δύναμιν της διπλασίας τού θεωρείται προφορική η προφορική δύναμις της προδόσης, η δύναμις τού παρατητικής.

Μέσα εις μίαν τελεύτην κοινότητην, άποτελεσμάν μίαν διδασκαλίαν ἐνότητα με τὸ σχολεῖον, οἱ μαθηταὶ συνηθίζουσι εἰς τὴν σεβασμὸν τῆς προσωπικότητος καὶ τῶν διδασκαλίων τοῦ μίλου. Μᾶς διασκέψονται τὸ αἰθίγμα τοῦ γενεικοῦ στηματάρχοντος, τὴν ἵστοραγή τε τοῦ νόμους καὶ κονόντων. Καὶ πτερύγιον τῆς πρωτοβουλίας, καὶ τὸ αἰθίγμα τῆς εὐθύνης. Καὶ διανυτάσσονται. Τὸ μελάντερον μέρος τῶν σχολικῶν ὑπερηφάνων ἀρέσται νὰ διατεθῇ εἰς τοὺς μαθηταύς. Η τετρακόσιη τῆς αἰθίσσων τῆς τάξεως, οἱ σχολικοὶ ψάλκοι, τῶν βασιλοποιῶν κατ. Θ' αινιστέσθαι εἰς μαθητὰς θεωντας ἡ φρεγανόμοντας ἀπὸ τῶν ευαγγελισθεῖσιν, ονειρόμοντας τὴς κονίης γρύπων τῆς εἰδέσσεως, διὰ τὴν καλήν ἐκτέλεσην τῆς ἀντεπίθεσης ἄγρυπνος. Ο δασδεμόλος καὶ δραστήριον ἔνδεχομάντος τὴν προσοῦσθαι τῆς ὀλόθροτος τοῦ πυραδοῦ εἴτε τῆς δικαιολογίας παταγονῶν τῶν σχολικῶν πυρών. Ή ἔννοια τῆς μηροβλαστούς βοηθείας εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁμαλούς θεραπείας μέσηρε τὴν δύναμιν καὶ θύμησιν πειθαρηγόντος διαδικτύον τισσών.

"Η δραγμής επειτα τῶν σχολίων συντεταρσόμενην θὰ πλούσιαν τὸ παιδά
καὶ τοὺς ἔφημον μὲν τὴν πειραν τὸν εὐθύνων μὲ τὰ αἰσθήματα τῆς πουσανθή-
ται: τῶν κονιονέων κοινόντων καὶ τῆς μεγάλης ἡλίου τῆς εὐσενθετίας κατε-
τὴν ἐκτελεῖν τῆς ἱρανίας. 'Ο συντεταρσός θὰ δευτέρωνται δύο τῶν ίδεων
τοὺς μαθητας. Η συζήτησις καὶ η βολγὴ τῶν τετελείων ἥρων, ή συμβο-
λὴ τοῦ καθενὸς εἰς τὴν κοινὴν προστασίαν, ή ἀμέτην τῶν ἀποτομῶν ἴκανοτάτων,
ἢ θεοία τῶν προστατών προτασσόμενοι, ή αὔξονται τῶν ἑγούμενων ἰκανοποι-
τουστῆς ματαροδόξους: θεῖς τῆς χαρᾶς τῶν σταλλαρωτῶν ἐπιτυχοῦν,
η ὑπερέμ-
πατηκτὴ ἐνηρωμένης τῶν ἀποτομῶν πόρων τῆς συνοικίης δρόμων τῆς
μαρμάρου, οἷα αὐτὴν ήταν συνταξετόλευκη μόρθινη καὶ φέρεται πάντων, πο-
λιτικούτων τὰ παντά διὸ τὴν συμπατελῶν μὲν εἰς τὴν θήσην εἰς μίαν δημοφι-
λεύτην κοινονίαν. Αἱ ἄργυροι καὶ οἱ ἕρωτες, ποὺ δραγμάνονται διὸ τοῖς νέοντας
συντεταρσούν, οὐδὲ τὴν πλήρη τὸν εὐθύνων, πρέπει κανονίαν τὰ μάρτυράδες
τῆς τὴν αἴρεσσαν τῶν σάρκων τὰ σχολίων διάτοποτε. Τὰ παιδά
θὰ μαντιληθῆν
μίστος ήτις πειράς πάσον σπουδαῖα διὰ τὸ κοινὸν καλῶν εἶναν ἡ εὐφύα καὶ ή
δραγματικούς τῶν μαχαιρωτῶν καὶ πόλεων ἀλίστην ἔχει ή λῆψης δημιουργὸν
απορε-
σεων, ποὺ ἔργον Ισχύν Νόμοιν.

Μέσα εἰς τὸ πλεῖστον τῆς συνεταιρευτικῆς δράσεως· ή καὶ διεζόρητα ἀπ' αὐτήν, τὸ σχολεῖον δρεῖται νὰ συνήθησῃ τοὺς μὲλλοντας πολίτας νὰ στηματίζονται εἰς ὑπερβολές καινοτομικοῦ περιεργούντου. Τὴν βοήθειαν π.χ. πρὸς τὰ πο-

διά, πρὸς τοὺς δάστεντες καὶ ἀδύνατους, πρὸς τοὺς γέροντος, διὰ μὲν χρηματο-
κάς δορέας, ἀλλὰ μὲ τὴν πρόθυμον συνεποροῦν εἰς τὰ ἔργα τῆς καθημερινῆς
ζωῆς.

Εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιοχὰς ίδιαιτέρους ἡμεροῦν νά ἐκτελεσθῶν. Ήργα κο-
νοῦν ἴνδιαράροτος ἀλλὰ σχολικὰς ὥραδας, ἐπικανή τῶν δράμων, καθημούμε-
σης ἐπιχειρεστέρους, σηματογῆ εἰς τὰ μεγάλα ἄγροτικά ἔργα ἑκάστης ἕκοτε, δεν-
δροφυτεύσις κλέ. "Οἷς αὐτοῖς οἱ ἀνδικοτελεῖς δράσεις θὰ είναι ἵνα ζευτανόν
μέσον δὰ νὰ δοδούσειν τοὺς νέους τὰ ἔξιδυν ξένοια δὲν τὸν δανεῖν τοιν, ἔξι-
δυν τὰ διπομέα τῶν συμπέρισσων. Θὰ προστιμούσθων ἦσαν εἰς τὸ κονῖν καθῆ-
κον τῆς κοινωνίκης ἑτελοτεκῆς ὑπερτούσης, ή δυοῖς ὀλοκλήρων τὸ δέσμον μὲ
τὴν δράσην τοι καὶ τὰ αἰσθήματα του πρὸς εὐηγέρτειάς καθὲ φρούριο δράμας ἀν-
θρώπουν.

"Οὐλαὶ αὐτοὶ οἱ σχολικοὶ καὶ κοινωνικοὶ δράσεις μαζὶ μὲ τὰ παιγνύδα, τὰ
στόρι, ἔκδρομος κλλ. θὰ διατίθεντον εἰς τοὺς ἱερότερους μας τὸν συνιστημά-
την τῆς κοινωνίκης εὐθύνης τοῦ τοῦ προφέτη, τὴν εὐθύνην τοῦ διανισθεντοῦ
καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ ἀκτελόντος. Καθὲ πολέμης εἰς τὰς δημοσιοτάκους χώ-
ρας είναι ποτοσθετόντων εἰς τὴν πολιτικήν καὶ ἀγαγγελιατικήν λοιπὴν ἀπέννοντι
τῆς δυλῆς αὐτῆς εὐθύνης. Είναι λοιπῶν ἀπιτεκτική ἀντίγραφη νά ὀργανωθοῦν διό-
σι οἱ σχολικοὶ δράσεις. Ετοι μέσοις ἀναλλάξ καὶ μὲ τὴν οφελην τοιν, νά ἀναλ-
λέονται εὐθύνης διευθύνσεις καὶ ἀκτελέσεις, διαπνεύσοντες συγχρόνειαν τὴν πρα-
τοῦσθαιν, τὴν πιναριστικότητα, τὴν ἁκουσιαν ἀφρούσιαν εἰς μάτια σύλλογον
δράσην καὶ τὴν εἰσενεργείαν κατὰ τὸν ἀκτελέν τῶν καθημότων τοιν. Καὶ τέλος θεμέλιωτεν νά ἀπέννονται νά κολλαγρύθων εἰς ἀλλούς μαθητὰς τὸν
ἀκαλυπταργοῦντον προσωρεμένον ἥγετον καὶ εἰς ἀλλούς τὴν διαγόνην συνέ-
θενα μαζὶ τυρῆς ἔσποτης.

"Η δργάνωσης ἔπειτα τὸν διαρκοῦν διακοπῶν θὰ μᾶς ἀποτέρεται ὅποι δρους
ποιῶν διαρροεις τοῦς δροὺς τῆς σχολικῆς ζωῆς νά ιστηθεισθωμεν καὶ
νὰ ἐφαρμόσουμεν τὰ προτερήματα, ποι ἀπέκτησαν τὸ πολεῖν. Αἱ παθητικοὶ ἔξ-
χοι, αἱ κατασκόρπισται καὶ αἱ πιπλοκαὶ ἀποκαὶ ἀρέπειν νά δελτώσουν ἀπὸ μάν-
τενθέρων πειθαρχίαν καὶ νὰ παρέρχονται εἰς τὰ ποιὰ τὴν εύνοηνται νά πα-
κτησον τὴν πελάνη τῆς σπλαγχνῆς ζωῆς, διποὺν αἱ ἀκτελέσεις τῶν μεγάλων
περιφέρουσιν εἰς τὸ ἕδραστον καὶ ἐνεργούσται μὲ μεγάλην διασκοπούτερα.
Εἰς τὸν τορέα τῶν σχολικῶν ἔξιδυν δροὺν μάρτιον εὐθυγάτης γεννοῦσα βήματα
ἀπὸ πόρφερος ὄλης, ἔντενης καὶ πιλθεγγωτικῆς ἀργανόντως. Η διάθεσης ἔχει
περιέλθει καθ' ὀλοκλήρων εἰς τὰς χειρας τῶν ἐκπαιδευτικῶν λεπτονυγῶν μας.
Τὸ γενούς τοῦτο ἀποτελεῖ μεγάλην ἀγήθων διὰ τὴν ἔξιδυν τῶν σπουδαιο-
τούν θεούρων καὶ γεννή τὴν ἔλλαδα καὶ τὴν αποιθήσιν, διτοι αἱ ἔργοι μαζ-
εῖσται μὲ τὸν κηρὸν διποτήσσονται τὴν πορφήρην καὶ τὸ περαρχόντων, ποι προβλέ-
πομεν, θα μεταβολέσονται ἀληθήνην πιλθεγγωτικήν πλογούν. Έτοι, εἰς τὰς
προσωρινὰς πόλινς καὶ καποιούς, οι νεοῖ μας, συγκεντέσσοντες εἰς τὰς χει-
ρας των ὅπλων τὴν ὅργανων καὶ δοικησην, θὰ προπαρεκκανέσσονται δράση εἰς
τὴν ζωὴν τοῦ πολέτου. Έτοι δὲ παρέρχεται εἰς τὸν καθέναν ἡ διαντότης καὶ ἡ

εὐκοπία νά διαμετρήσῃ τὰς διακοπάς καὶ τὰ θάλγητα τέχνης μάτιων μὲν θετ-
φίσιος μέσον εἰς τοὺς κάλυπτους μᾶς δημιουργικῆς ὥλοτης. Άλι' ἔτει, μὲ τὸ δάλ-
φωντον καὶ διώκθισθον "Εἴληντος ἔπαιδον, διποὺς ἔπανθιστον οι φυγαὶ καὶ
τὰ σόρατα, ἔφονται δὲρζον τῆς σπέρμας, ἔπορανίστειν ἡ διόστασις διδα-
σκαλειν καὶ μαθητῶν, ἀς εἰλεύθη βέβαια δὲ τὰ φυσηρά τὸ νέον πνεύμα τῆς
ἀγαγῆς.

"Ο δόλος τῶν διδασκαλίων εἰς τὴν κοινωνικήν καὶ πολιτικὴν αὐτὴν ἀγωγὴν
διὰ τῆς δράσεως είναι σπουδαῖος, ἀλλὰ πολὺ δικαιοτικός. Εἰς αὐτοὺς ἡ δημιουργία τῶν εὐνοικῶν δρῶν καὶ τῆς καταλλήλου μήποσφαίρεις. Αὗτοι δὲ
χρονίσαντο μὲ προσεγγίση, φρόνηται, κατὰ δύοτες καὶ προσδεκτάτοις τὸ ποσόν
τῆς ἔπειθερας, ποτὲ πρέπει νὰ δοῦται εἰς τὰ ποιὰδ, διποὺς ποιούσθων δὲ τὸ ἔξι-
ζουν, ἐν τοῖς οπαὶ-αὐγῇ πλοπούστον τὸ δικαίωμα τῆς αἰτοκαθηγόρεος. Δύστι-
η ἔπειθερα δὲν χρηγίζεται, ἀλλὰ καταποτάτο μὲ μηδίνας μεγάλους, πάλιατα,
μηγαντεῖς αὖτοῦ τοῦ κοκκαλα, κατὰ τὸν ποιατήν, δὲν νὰ γίνη κτήμα καὶ δικαιόμα
μανομείστεται. Αὕτην τὴν πιστοκή δέργη παραγνωσίστεις ποιαλέσσοντον οἱ ἀκ-
πιπτικοί τοιν, κατὰ τὴν πρότην εἰσαγωγήν τοῦ θεοῦμον τῆς σχολικῆς αὐτο-
δικούσθετον πιπλευναὶ καὶ ἐργαζούσθετον ἀδρός, καὶ δὰ μᾶς ὑπάρχει τὰς ἔπειθε-
ριας καὶ μετεβαλον τὼς πιπλητῶν δράσεων εἰς ἔποειμενο, πρὶν δικαίωμα βεβαίω-
σθεται δὲν ἔχων καὶ διποτήσσονται. Δύστι η ἀγωγή, η δούται ἔργα σκοτών νά
μαρσόσουν τὼν εἰς τὰς διάσπορες πολέτας, δημετελεῖται κάνη τὸ χρέος τοῦτο
καὶ πρός τὸ δύο κατευθύνονται νά διεπιλαστούνται τὸν διανισθεντον πρότον μὲ διπο-
τέσσον τοῦ κοράτου, μὲ τὰς βεσινές κοινωνικάς ὑπερτούσης, τῆς ἀγωγῆς τοῦ πόλι-
σιον, τῆς δικαιούης, μὲ τὰς κώλων τῆς σχολικῆς ἔργωνται καὶ ζωῆς
καὶ διποὺς πειθῶν, δὲτοι πινεμπατικαὶ καὶ θήματα ἔπειθερα τῶν διλλον, διποτε νὰ
δινέσται νὰ τεθῇ εἰς κεφαλής αὐτῶν, τότε διπικρούσται αὐτῶν ὃς ὑποκείμενον
καὶ ἔργαται.

"Εἰς διαὶ τὰς ἔπειθερας συλλογικάς δράσεως (σχολικᾶς ὑπηρεσίας, συνετο-
φορών, διόδις δημοτεμένων μὲ τὸ παιγνύδα), οἱ διδασκαλοι
είναι διπλῶι παραποτημαὶ η μάρτυρες καὶ σύνθησον. Λιν διπειθέλλων δόσεις,
δὲλλ διπειθέλλων βοηθοῦν, προτείνουν καὶ συνιστοῦν εἰς τοὺς μαθητάς τὴν
διαγηγόρων σφαλμάτων κρίσεις καὶ στηλεπιμορφίες ὅπε μὲ τὴν δόσουμ τοῦ
κέρδους, ποτὲ προδέδαι τὰς αὐτοὺς τὸ λεπτούγραμ τοιν, δὲλλ μὲ τὴν εἰλευθερή
συνιστοῦνται τὸν πινεμπατον καὶ τὸν κοράτον περὶ τῆς διργανότητος ἐν γένει
τῆς σχολικῆς ζωῆς εἰς τὰ θέρματα τῆς Στολεπάδους καὶ Μάση. Ο κ. "Υ-
πογοργής ἔτομεῖς ήδη εἰλεύθησκανέσσονται.

Μὲ τὴν διδασκαλίων τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς ζευδέσται στενῶν η ήδυκή
ἀγωγῆ. Η ἡδυκή ἀγωγῆ δὲν είναι μάρτυρα, τοῦ δόσου τοῦ ποιούσθετον έχει
διποὺς εἰλακῆς. Αὔγειεις εἰς μάρτυρας τῶν διδασκαλῶν. "Οἰοι διδασκαλοιν
τοῦτο εἰς τὴν πειθήσσονται μὲ τὴν ὅργανων τῆς σχολικῆς ζωῆς, μὲ τὴν διδα-
σκαλίων τοιν, μὲ τὸ παράδειμαντον.

Καὶ δημος ἔνα μετεπημένον πρόγραμμα, διπεράσμαντον εἰς τὰ μεγάλα προ-
βλήματα τῆς πολιτικῆς καὶ θήματας ζωῆς, θὰ χορηγείται διὰ τὰς δύο τελευταίας

τάξις τῶν σχολίων Μέσης καὶ Δημητρίκης, ὡς βίσις συνομιλῶν καὶ μεθοδικῶν συντεταγμάτων. Τὸ πρόγραμμα τούτο θὰ διπλάσῃ εἰς τοὺς μαθηταῖς, ποὶ δικῆς ἐκπαιδεύσουν τὸ σχολίον, νῦ σχηματίσουν μὲν συντεταγμήν καὶ συνδετικήν εἰκόνα διὰν τῶν γνώσεων, ποὺ διπλήσιον, καὶ νῦ συνεπιτοποιήσουν τὰς δράσας, ποὶ κανονίσουν τὴν συμεταφράσαν καὶ δημιουρίσουν τὴν ἀνθεκήν κρίσιν.

Ἐτοι δὲ πανεπιστημιακή ἀρχαὶ μετὰ τὴν καθημερινὴν πρᾶξιν τῆς κοινωνίκης πείρας, μέσον εἰς τὸ σχολίον, τοῦ ὅποιον ἡ μαθητὴς μετέχει ὡς μέλλον πολίτης, θὰ συντελέσουν διὰ κοινοῦ νῦ μορφάσουν τὸν ἀνθρώπουν καὶ τὸν πολίτην, νῦ διατελέσουν τὴν πρᾶξιν μὲν τὴν σκέψην, νῦ ζωτανέψουν τὴν σκέψην μὲν τὴν πρᾶξην.

Οταν τὸ σχολίον ἔνεργη καὶ φυνερόντε εἰς τὸ ποιμανὸν πρᾶξιν τῆς κοινωνίας τῶν καθημερίων μαρτίους, ὡς ἀνθρώπουν καὶ πολιτῶν, συντελεῖ τὸ μέρισμα εἰς τὴν ἑταῖρον τὸν συνεπιστήματος τῆς κοινῆς καταγωγῆς καὶ τῆς ἀρχαὶ τῆς Πατρίδος (τελεομορθίσατο).

ΒΙΩΤΗΣΣ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΚΟΥΤΕΡΟΠΟΥΛΟΥ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου

ΠΕΡΙ ΑΓΩΓΗΣ ΠΟΛΙΤΟΥ

Σεζήτησε περὶ ζητήσεως ἐκπαιδευτικοῦ, διλλὰ καὶ περὶ παιδὸς ἄλλου δέν δύνατον νῦ προχωρῆσῃ, πολλῷ δὲ μέλλον νῦ καταλήξῃ δῆλος ἐκπαιδεύσων, ἀν δὸν ὑπέρηξε πορὰ τῶν συντεταγμῶν συνεννέσεων πρὸς τὸν ὄποιον διάρκειαν, πρόκειται καὶ τί εἶναι τὸ περιεργόντων τῶν κυρίων πειδάρωντος ἐννούν, τὰς δηούσας οὐτοκατ' ἀνύγκην δὲ χρησμοποιοῦσιν ἢν τῇ συζητήσῃσι αὐτῶν. Εἶναι ἀνάγκη νῦ ὑπέρηξε πορφίρης περὶ τίνος ἐστὶν ἡ βούλησι καὶ εἰδὲ δὴ περὶ τῆς ἀρχῆς παιδῶν, εἴτε μὴ ὑπονοεῖται· ἔκειται δὲ ἐξετασθεῖσος Ιωανᾶς, τὰ λουτά φαινετοί ἔκειται ἀπόμενοι, θὰ διεπιμένησεν εἰς ἡμᾶς καὶ ἐνταῦθι δὲ Πλάτων.

Τὸ δέδημα δράσαν εἶναι ἡ ἀναγκὴ τοῦ πολέμου. Καὶ δὴ περὶ αὐτοῦ οὐδὲντης δὲν δύνατον νῦ προχωρῆσῃ πολλῷ δὲ μέλλον νῦ καταλήξῃ εἰς ἄλλους ἐκπαιδευτικῶν συμπατέρων, δὲν κατ' αὐτὴν δὲν πρόκειται πεντοῦσας οὐρές τὸ περιεργόντων ἔργονταν αἱ Ἐννοιαὶ πολιτεῖ, ἀναγκῇ ἀναγκῇ πολίτους δικῆς, εἴτε μὴ ὑπονοεῖται· ἔκειται δὲ ἐξετασθεῖσος Ιωανᾶς, τὰ λουτά φαινετοί ἔκειται ἀπόμενοι, θὰ διεπιμένησεν εἰς ἡμᾶς καὶ ἐνταῦθι δὲ Πλάτων.

Πολιτεῖς θὰ ἐλεγον δὲ ἀρεστοτέλειαν εἶναι τὸ μάρσιον τῆς πόλεως. Κατὰ τὴν ἔννοιαν ταύτην, καθ' ἡς οὐδὲν οὐδεὶς δύναται νῦ διπλάσιον — καὶ τί δύναται νῦ διπλάσιον τὰ εἰς τὸν ἀρεστοτέλειαν δικῆς τοῦ πολέμου εἰς προκαταπέμποντα πορφίρης μόνον πολέμου — εἶναι δῆλον τὸν πολέμον δὲ κατέπιεν δηλαδὴ εἰς τὸ μάρσιον δὲ δικῆς τοῦ πολέμου, τὴν ἔννοιαν τοῦ πολέμου τοῦ πολέμου τοῦ πολέμου.

Καὶ πολλὰ τί εἶναι; Ήδηλαν ἐλεγον ἐν τῷ διημέρῳ τοῦ πολέμουτος αὐτοῦ δὲ ἀρ-

χαῖος "Εἴλην καὶ δι, πι σίγαρον λέγομεν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν ταὶ δι τοι λέγομεν πρότον, ἐκάστη ἐρεδὼν πολὺς τοῦ σχολίου δράσην διπλέτελα καὶ ἀνθρωπάνην, πάσης διλῆς διακεφαλάσθην, Ιωανᾶς αὐτοτελὴ ἀνθρωπίνην κοινωνίαν καὶ φύσιμόν πρότοις, τὸ πρότοις τῆς κοινωνίας κοινωνίας καὶ

δι τοῦ πρότον. Τὶ παρεγέρμενον ἔχουνταν αὐτῶν;

Κοινωνία ἀνθρωπίνην εἶτε κοινωνία ἀνθρώπων ἀνθρώποις κανταροῖς, διπον τούτων ὑπέρηξε παντότες καταγωγή, παντότες Ιστορίας καὶ τύχης, μελίστα δὲ παντότες βούλησθαις καὶ βίουν. Κράτος ἡλίξεις κωμοπλέκουσαντεν ἵξει ἀνθρώπους καὶ ἀνθρώπους κοινωνίαν, συγκαίνειν δύναμιν αὐτῶν, Ιστορία.

"Ἄλλ' ἀνθρώπους καὶ ἀνθρωπίνων κοινωνίαν τὴν δύναμιν, τὴν Ιαγὸν ἀποτελεῖ δικῆς καὶ κυρίας ἡ βούλησι. Λέγοντες βούλησην ἐντούσιον συνειδητὴν καὶ οἰκόπεμόν, λογοτείρων ποὺς καὶ ἐμπονιστῶν τάσιον σημειώνει πρὸς τι τῶν περιεργῶν τῆς συναδήρησης, σαφές ὁμοιόμενον καὶ ζωρόδες συνειδητῶν. Ἀλλὰς λέξει τὸ χρηστεποντικόν τὸ δικήσθησον εἶναι ἡ συγκέντρωσις τῆς συνειδητῆς πορφίρης πορφίρης τούτης καὶ ἡ ἀνάλογης πρὸς αὐτήν, τὴν συγκέντρωσιν, συνειδητή καὶ οἰκόπεμός τάσιος, εἶτε πρὸς προγεγματων τοῦ στοχείου τοῦ τοῦ συνειδητῆς ἡ σημειώσιν τίνος πρὸς αὐτό, δὲ ἡ βούλησι βάσινται καὶ δι τοῦ ἀντρές σημειών Ηὔπορταν ἡ δὲ τοῦ ἑνεργειῶν διανυσθεῖ καὶ τοῦ συνηργητέμενου μέλλον διονούσαι προκύπτει, εἶναι δηλαδὴ της, εἰς ἡνταῦθας δικῆς καὶ βούλησις, δινέρας, εὐφρέτας ἀκηδίστως· θωρὶς ἡ διατελεῖσθαις, ἡ Επαναστατῶσι καὶ ἡ προηγούμενη αὐτῆς. Κατὰ ταῦτα, δύνας καὶ μέλλον εἰναι γνωστόν, κράτος, ἐννοιαὶ εἰς τὴν διημέρην τῆς κοινωνίας ἀναρρεούσην εἶναι δη ἀργανασμένη διημέρη τῆς ἀνθρωπίνων κοινωνίας ἀναποτίνειν κοινωνίας νῦ διπλάσιον ἢν τοῦτο τὸ δικήσθησον καὶ δικήσθησον τελεομοτέρα.

Οὕτως ἔχουν τι εἶναι πολέτης εἶναι βασιλεὺς καὶ αὐτοῖς τὸ μάρσιον τῆς βούλησις ταύτης τῆς κοινωνίας αὐτῶν, δη ἡ Ἐγρύπος αὐτὴ φαίνεται σπληγκτοῖς τοῦ διδόντος, πολλές εἶναι τὸ δικήσθησον.. Άποντος, τὸ δῶν δὲ ίδιαν αὐτοῦ βούλησην τὴν βούλησην ταύτην τῆς κοινωνίας αὐτῶν, τὸ δικήσθησον ἢν τοῦτο νῦ διπλάσιος δικήσθησον καὶ νῦ προσκύρη, ήστο τὸ δικήσθησον τελεομοτέρα καὶ διεπαλετέρα.

Ἐδράσκεται ἀστοῦν τὸ δῶν τῆς βούλησης ταύτης τῆς κοινωνίας αὐτῶν Τὸ διπον τούτο δὲν είναι πολλής τοῦ πρότον ταύτης, δὲν είναι καὶ διπον, στοχείου τοῦ διδόντος, πολλές εἶναι τὸ δικήσθησον· δὲν είναι τὸ δικήσθησον, δὲν είναι τὸ δικήσθησον πρὸς της ζωῆς ποτῶν, περὶ τῆς ζωῆς ποτῶν, περὶ τῆς ζωῆς ποτῶν διαπροσέμενον καὶ εἰς τὴν ζωὴν διεντοῦ μόνον διεπάλεσσον. Εἶναι μέλλον λέξεις τοῦ πολέμου τοῦ πολέμου τοῦ πολέμου δικῆς καὶ τὸ δικήσθησον τῆς ζωῆς καὶ τῆς λεγομένης τοῦ τε ἑνοργάνων καὶ τῶν λεγομένων διαρρέων διεντοῦ τῆς

φύσεως. Είναι τι φυλακιών και καταστρεπτικήν της υπάρχειος της ἀνθρωπίνης ζωῆς, δους ἐξ αὐτῶν ἔμπεδον, μέρος ἀνθρωπίνης ζωῆς μόνον ἐξ ἀνθρωπίνης κοινωνίας δηλαδὴ τελικὸς φυλακιών και καταστρεπτικήν της μίας ἀνθρωπίνης κοινωνίας και ἐν ἀνθρωπίνης κοινωνίᾳ δύναται νὰ ἑδελθεῖ, νὰ διατρέψῃ και νὰ προτεθῇ.

Καὶ ὁμογένης πολῖτοι τι εἶνα : Ἀγωγὴ σημαίνει ὄδηγίαν, ἔλκουν πρὸς τινὰς ἀγωγὴν πολίτους ομοίων οἰδηταί, ἔλκουν ἀπό τοὺς κοινωνίας πρὸς τὰν βούλησην της κοινωνίας αὐτοῦ νὰ διατρέψῃ ἢ ζωῆ, νὰ διατελῇ διαβαλή; και νὰ προσχθῇ, ἵνα ἐξειχθῇ πειρατεῖα και δεσμολογία;

Πολὺς μετέχειν τὴν ὄδηγίαν, τὴν ἔλκουν ταύτην; τὴν περὶ ἡς πρόκειται ὄργανη ; Ταῦτη, ὃς εἶναι γνωστόν, μετέχειν ὅ δυσμός διδόσαντος, ἐν Ἐλλάδι πρωτοπολιστήντων, καθοδηγούντων και λέγοντος τοῦ Ἐπιδειξιοῦ κατ' ἄρχοντας, διπορέσθαι, ὄδηγος και διαταγῆς τοῦ Ὑποστράτου Δημοσίου : Ἐπιδειξιός και τὸν μνητάντων αυτούςκεντρονικῶν και διοικητικῶν ὄργανῶν αὐτοῦ, ἐνοιλοδόρων και ἐκτελεστῶν τὴν βούλησην τοῦ καταστρέψαντος της Βούλης τῶν Ἐλλήνων, ἐντοπισθέντος τῆς βούλησης τοῦ Ἐπιδειξιοῦ κοινωνίας, ἐνοιλοδόρων τῆς μίας ζωῆς, τῆς διᾶς; δημοσιοφρίας, ἐντοπισθέντος τίποις : Ο ποτὲ και ὀπεραρχὸς λορκοῦσας πολὺ μὲν ἀντοιλόδορον τοῦ δημοσιοφροῦ τῆς ζωῆς κατέθαισι, τοῦ εἰλότου, «ἄγη εἰμὶ ζηζε».

Ἄλλη ἡ μὴ ἀπειλεύοντας διὰ τοῦ τελευταίου τούτου ομοίων τῆς σκάψεως ἡμῶν, Φεδοίσαν, μὴ εἶναι διαπέδουτον, μηδὲ καὶ βλασφημία διὰ πολίτους, τὸ νὰ ἐκρεμῇ τις τὰ εἰσερχονται, και μέλισσα ἀνεύ λόγου, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν βούλησην τοῦ δημοσιοφροῦ πολὺ πατῶντας. «Ἐγὼ τοιλάσσων τρέμω και ὀπεκτόμενος τούτουν ἥρων. Αὐτὸς τὸ πρόβλημα ἔρων εἶναι ἀρετῶν, διὸ ἔχομεν οὐφές τὸ δεδομένον, διὸ μὲν ἐκδηλώσους ζωῆς, ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία, μετέχειν ὄργανην τῶν ἀπό τους αὐτῆς πορὶ τὴν βούλησην ταύτης νὰ διατρέψῃ ἢ ζωῆ, νὰ ἐξουσιο-τεθῇ και νὰ ἐξειχθῇ επουλεπτόντων και δεσμολογία. Διὸ ἔντρεις ἀλλοὶ τὸ ἀνθρωπίνην κοινωνία ή διὰ τὴν ἄνεργην πάπα ἀλλὰ ἐκδηλώσους ζωῆς, ταύτην κατ' ἄνεργην φυσικοῦ, κατ' ἄνεργην ἓν τῆς φύσεως αὐτῆς προκαταστουσαν, εἰς τὴν φύσιν αὐτῆς διερεύσκεν, διηγεῖν ὄντας τῆς ὄντων δὲν δύναται πᾶν νὰ διερεψῃ, νὰ ἐντοπισῃ, νὰ ἀνεργητή λέγω, και ἀνθρωπίνην κοινωνία διὰ, και πᾶσα ἀλλὰ ἐκδηλώσους ζωῆς ἰστούση νὰ ἔλκουν πρὸς ταύτην τὸν ἀρρωστάσιον πρὸς ταύτην τὸν πάντας ἀλλοὶ κατεσκέψαντες αὐτῆς ἐκδηλώσους ζωῆς, νὰ πετρωτεύσῃ εἰς αὐτῆς, να ὑπάρχει ἀν αὐτῆς, νὰ συνεργεσθῇ δι' αὐτῆς, οὗτος δὲ νὰ μὴ παύῃ υπάρχειν. Μὲν ἐκαντέστην βέβαια—και ἐκαντέσταντα συγχρονοὶ—οἱ ἐκέρδησαν τῶν λέπτων τοῦ ἀπό τους κατὰ τοῦ μέτρου τούτου, ἐκστάτησεν ἔχει τοῦτο δικαίωμα η κοινωνία; Ποδέν ἔχει αὐτό; «Αὐτεῖς τοῦλάξιστον αὐτὸν καλεῖς; κ.τ.τ.

Άλλη ἡ μὲν αντέγενες τὰ δημόσια. Τὸ ύπο τῆς κοινωνίας λαρναζόμενον μέτρον τῆς ὄργανης είναι ἀπλὸς θέμης, συνειδητή και σπουδώματος φυσιομένου ζωῆς. «Άλλα τὰ φυσιώντας ζωῆς εἶναι ἀνάγκη ζωῆς. «Ἄνεγκα δὲ—εἴτε ὁ δημόσιος και ἐκπαιδευόντων οἱ αὐλεῖς και ἡ ἀποτέλεσμα—οὐδὲ θεοὶ μάργοντα». Ή ἀνθρωπίνη κοινωνία εἶναι ἐκδηλώσας ἀνθρωπίνης; Ζωῆς; Η σφράγιστη, πο-

πλοτάτη και ἴσχυροτάτη ἐκδηλώσας ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ως τοιαῦτη πᾶσα ἀνθρωπίνη κοινωνία ἔχει τὴν ὄργανη τῆς διατρέψεως, τῆς μόνιας συνέταιρα, μηδὲ ίδιατάρα δημιεῖ, είναι ἡ τῆς ἀνθρωπίνης και τῆς προσγειών, εἰτε τελεοπτήρας ἐξειλίκους ἱστητής, δηλαδὴ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Μετέρχεται λαζαν κατ' ἀνάγκην ἱστητής ἀνθρωπίνη κοινωνία, μετέρχεται φυσικός, και αὐτομάτως, οὐθωσαγήτης ὄμηρος, τ.ε. δημι., ἔλκεις πρὸς ταύτην τὴν παρ' ἑωτῆς διεργηνότητας ηθοποίησης τις τὸ φυλόνεμον, μετασυνεῖν εἰς τὴν δει τὸν ἀπαγγελμάντην γενεῖν διτι μετοτελεῖ τὴν ἱστητής σθέναν, διτι είναι τὰ διατῆς καρυόδηρος χαρακτηριστικά, διτι πορ' ἑωτῆς θεωρεῖται πολέμιον και μέρος διανοτικόν, διτι δημιοτριψίνον και καλύπτειρον γίνεται πορά τῇ δέλτη πλαγίου γενεῖν, διτι ίδιας διάσως διεσφρήσης τις τὸ φυλόνεμον, μετασυνεῖν εἰς τὴν διάτη πλαγίου γενεῖν διαρροής και παραγόμενων γενεῖν και διέτρων αὐτῆς. Μετέρχεται και εἰδοκότερος ἀπόλειτος κατ' ἀνάγκην, φυσικός και αὐτοτάρας, αθηνούματος και ἀγωγήν πολίτου, ἀγωγήν τῆς βούλης τῶν Ἐλλήνων, ἐντοπισθέντος τῆς βούλησης τῆς Επιδειξιοῦ κοινωνίας, ἐνοιλοδόρων τῆς μίας ζωῆς, τῆς διᾶς; δημοσιοφρίας, ἐντοπισθέντος στοχείου τῆς ζωῆς τοῦ ἀπό τους πρὸς τὸν εἰλότουν σπουδῶν.

Άλλη ἐντατέλης ἀναγκαῖος διστούσιος : «Ἄλλο ἀγωγὴ καθύλων και μὲν μάγη γη πολίτων είναι ἔντονος παραλλήλος πρὸς τὴν τῆς ὄργανης κοινωνίους η είναι ἔντονα διαχρομένη εἰς αὐτήν; «Ἄλλος λέπετον, ἐν τῷ καθύλων διαγνήση κρηπιδωμάδεσσιν ἐνέργειαν διηγούντων εἰς δηράστους διὰ τὴν ὄργανην πολέμου λεπτεύσεων; «Ἐν τῷ ἀγωγὴν πολίτων ἔρων και προσκυνήσεων ἐπιτελεύσεων διερχούστων εἰς τὸν μὲν σκοπὸν τῆς ὄργανης; «Άλλα θὰ είναι ἔμανθοντον τὰ δεσμῆνη τοι, διτι ή κοινωνία, ταύτων κατὰ φυσικήν ἀνάγκην ὡς ἐκδηλώσους ζωῆς νὰ διατρέψῃ, νὰ διερεψῃ και πόρεια γη προσγένησης τοῦ πειρατεῖας, και νὰ δημόσιον δηράστου εἰς τὴν ζωήν, πρέπει νὰ ἐκχίνηστον εἰς φυσιομόριον, νὰ ἀναργή και χίρων δηράστου εἰς τὴν ζωήν αὐτῆς πραγμάτων, μηδὲν λογιζούσεν, διτι τὸ ἀπόροτον φορούμενον ή συρρέαντον ἐπιστρέψεως βάρος, τὸ δέ μόρος ἔπειτα πέρι τοῦ κάτιον, καρπού, παρασύρει εἰς πτώσια, εἰς πτώσιαν ἐπιτελεύσεων τῆς βάρος και δηράστου εἰς διατῆς πρότραπαν ἐπιδιαδούσεων νὰ ἐπιτίχει κοινωνία, θὰ είναι ἔκφρασην κακονογνωμόνδην ἡ ἀγωγὴ πολέμου παρατίθεση ή καταλήψη εἰς ἐπιτελεύσεις μίστικων τῆς μίας ὄργανης, διεποτεύσεως, ὃς και ἐκ πόνων τῶν ἐπιτελεύσεων είναι φωνεύοντα, τὴν σπουδαστήν φροντίδα παι τῆς ζωῆς και διατῆς και τῶν ἀπό τους αὐτές. Διτι ποτά ποταγή καθύλων και ἀγωγὴ πολίτων είναι έν και τὸ αὐτό.

Είναι ἀλλας προσενέ, Νη οὐδέτερον νὰ πραγματοκάησῃ κοινωνία της διαδύοντος, ἀν δὲν ἔχει διερεψει και πάρο δυνάμει δὲν ἔργασθη τια διαποτέρη πρότροπος. Κράτος δημος δὲν δύναται νὰ σταθῇ δὲν τὰ μέρη αὐτῶν, οι πολίται, οι διοίσαι είναι και τὰ μέρα τῆς κοινωνίας, δὲν είναι ικανοί νὰ αγροτίσωσαν αὐτό. «Ἄς μη ἔργωσαντας ἔπι τούτας, δὲν λέντον τὸ κράτος πλέον, πλέον και κατ' ἀνάγκην προσπατεύεται και ἡ κοινωνία, τῶν δὲ τραπετῶν τὰ ποτελεύσεων, δὲν λέντον ποτέστησεν εἰναρκείας ζητούς η ἐπι τούτων η ζωής, είναι γάργυρα και σῆμα—λέπτος; φίλος δὲν θεοί ομετή η προσελύθη νὰ προσελύθῃ

η και δύν θά επιδεξη—είναι ιστούσα θάνατος της κουνιώς της μητρά ήσουσης αρρεί. Και οι περισσότεροι φυσικές πεπάντες θα φέρουν κατ' άλλον ή κουνιών και πογύων ή βρυσινέρων θα θεωρηθούν με έχουσαν ήλιμην ανατροπή, πάλι δύν η άγνωστη του πεσόντος κράτους δύν συνακοδομήν, ήλιμην ηπονθυσμόν ως μεταβλήτων μετά γενεύς εἰς γενεάν, ή αγλεί δύν τών μαθητών από τον και τών καλλιέργειαν του Μεγαλοπόλεως νησαρχίαν και νη ζωογονίαν προς διάταξη θεούδινον μένθρωπον τας φρεγάς τῶν Ειρηνογόνων μέτρουν. "Αλλας λέξον πλὴν δύν δεν μπούντων τὰ δέματα τῆς μη θεανθέρων πλέον κακοτάς νη καταθέντων θάνατον η τὸ φυσικόν αὐτὸν ὡς πολίτης κράτους έκδρογοντος, τοῦ μέλος πραγματικοῦ κράτους της κουνιών απέναν. "Η λειτορία τῶν λαών και τῶν πάντες ήπειρον, και δή η λειτορία ή Ἑλληνική κυροί ήσθητην την αὐθέντη ταυτόν.

"Αλλά άφεται και μικρά μόνον συντακτικούς σκέψεις, μήμας μη δημοσιευτική, απεγγελματική, είς μόνον το πράγμα άνωνερμενής σαφείς και διαμεταβολής, ηδη ή λλήθης κονιουρωτικής άνωγνης δοτία κατά τη βάση τουλάχιστον διά είναι μηναγκάκιος πάσιος φρεστής μάργαρης λόρδης άνωνερμενής είναι και λλήθης άπομορφωτικής άγνωστη και τάντανης, δη ή λλήθης δευτομορφωτικής άγνωστης δοθεὶς λνονερμένη, είναι λλήθης κονιουρωτικής άγνωστης. Ήλλες δύνανται ώ γινε δεκτοί, έτι διης ήδη είναι ίτερης άγνωστης τοι δένονται πρωτείτος «τροφή και παθεία» απότοι δια τῶν θεραπευόντων και διηγετόφερον, διὰ τῶν θεραπευόντων ἀνθρώπων θεαντών, έτι μάνεύονται τοῦ δένοντος, ἔκαντον θεραπευόντων μορίων τῆς κοινωνίας εἰς τοὺς αἰθέρεσσούς δούλωνται τῶν θεαντών τούτων, προτίθονται τοῦ κοινωνικοῦ πλούτος, και προσευρύουνται τῶν θεαντών τούτων, δένανται και μόνις ξερούνται αίσιως

έξιαν, θυνταίς και μόνα έζησαν και φαντάστησαν την ανθρώπην,
διότι κατά το μέρος τούτο την ανθρώπην ζήσαν ότι δύος ανά άτομον,
ενώ τα δύον ξέσπασαν κατά πάντα τα δύον των έργωνται και παρέργουνται.—Πλο-
λέγω, τοιαντή έννοηση, τολμήν “εργού και ποιείας” μνημονών το διπλον αλ-
λη γραφείν, σύνετη την “έργην οὐδαίαν” της δύος ανθρώπων ζεῦς, δεν θί-
λεν εις τὸ ἀργόν τούτον, εἰδὼν δὲ διάφορος, περιρρήσσων τὸ άτομον ἑκάτεον τοῦ
στεγνωτού και παροδούν, εἰς τὴν αντίστοιχην αὐτῷ ὡς ποιεῖν διὰ τῶντος
δηγοτεροπορούμενούς, δεν είναι άναγκα ἀνθρώποις ήμεις πολλάγοντος ἀδε-
νούσιον να ἴντυσσομεν. Ἐπέρθεσεν μόνον μὴ ἥρας τοὺς δερμάτων ἔργων
και κονδύλωντος μόνον πολλὰ νοούσιαν ανθρώπων κονσείαν δινὴν μη μετρήσει-
γχων, δι τὸ τά μετα πά τη λαντάνων οὖσαν ξέσπασαν αναπτυσσόμενα τὸ
μὲν διαδίδομενον δι τὸ πλείστον και διστοιχεῖς την τρόπων κανονίουν, δὲτ
και αὐτὰ διαβολεύσαν, τὸ δὲ και αποκατέστηται αὐτὸν ανθρώπουν ἀπο-
κριτικού μετατρέψαν, τὸ δὲ πλούσιότατο, τὸ δὲ διαποτέστηται δια ιανοποιητον.

Είναι άλλο ζήτημα μη κρίπτες τα μετέβολα ή μεταγένεσης η είναι ανάπτυξη
νά τύπω προς τους ένεργους βλαστών της άνωντος του πολιτών. Η μετά ή δεν
ανθέτει ένεργους μεταβολές έναντι ή παρέγγυη τα βλαστών της ληπτής
άνωντος. Είναι άλλο ζήτημα, μη το κρίπτες τό "Έλληνες" έχου μετέβολει μερικών
τοπίων άγνωστην πολιτών, διότινα δεν μετέβολει και ποιος θα σχετίζει ότι πρές τούτο
παρατείνεται.

СОВЕТСКАЯ ЛИТЕРАТУРА. АЛФЕБИЧНЫЙ ПРЕДСТАВЛЕНИЯ

Εἰς τὸ ἐρότερμα τοῦτο γεγονότα μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀπαντήσουμεν
λεπτούθια.

Πολίτης ἀλλήλῃς, εἰσομενοὶ ήσαν, εἶναν τὸ ἀνθρώπων ὄποιον, τοὺς δὲ τὴν ἡμέραν τῶν πολιτῶν αὐτὸν βούλουσαν τὴν βούλην τῆς κοινωνίας αὐτοῦ. Ἀτθωακίνην κοινωνίαν, εἰσομενοὶ ἔλοις, εἶναν σύνολον ἀνθρώπων μάζων ἐγνώσαντο κοινὴν τὴν καταγγείλην, κοινὴν τὴν λοοσίαν καὶ τόχην, μάζαστα δὲ κοινὴν τὴν βιωθεῖσαν καὶ τὸν θάνατον, οντοτελεστάντες. Ἀνθρωπίνην κοινωνίαν εἶναν σύνολον ἀνθρώπων τούτουν δέοντα δὲ τὴν συνειδήσην ὅτι δὲ πληρωμάτην καὶ σφεστάτην καὶ λογοτάτην, δεσμοῖς δὲ ἀρετᾶς καὶ ἀληθείας πολιτῶν, δηλαδὴ συνειδήσεων ἀνδρῶν αρρώδης τὴν εἰρητησα, τὴν πολιτώμαντον καὶ τὴν λογίαν τῆς δημόσιαν καὶ ἀδύνατον πραγματεύσαντος τῆς συνειδήσης, διὰ τοῦτο δὲ καὶ τῆς συναρπάσεως δάλπετεργίας καὶ συνειδήσης μετὰ πάντων τὸν συναγρότερον αὐτῆν, μετὰ πάντων τῶν μάλιστα τῆς κοινωνίας αὐτοῦ, ταῦτα δὲ καὶ μάζαν τῶν συγχρόνων αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ μάζαν τῶν πορευομένων καὶ τῶν ἐκγενεσμένων, μεθ' ὃν κάποιον ἑνὸς ἐγεν παροτάλη, αποστολήν εργάσεις καὶ θεράπευσις καὶ στρατόπεδον βιωθεῖσας καὶ ξενοῦ, διὰ τῶν δια τοῦ πολιτῶν ἐκσύνεται, ἐπεργάτην καὶ τελείων.

Αλλ' οι γνῶμες μέρη είναι τα νεκρὸν καθ' ἔντεχνον — ἀντὶ θεοῦθη, οὐδὲ

νετονά ὑπάρχει καθ' ἕως την — σύντομα μόνον τι είναι, σύντομος πόλεμος· μόνον
κυριαρχίαν πρός τα μεταβολέαν οὐδέποτε· ή—μάταιος· καὶ λαταρβός. Ιταν κατ-
ήρη πρός τα ἔχει μάγκυστα πρότοι συναποθήματα δὲ καταλήγουν ἵνα μάκρη
επιστρέψει, καὶ εἰσφέρεται ζωγρόν, ἀληθινὴ Δουκίν τοῦ συναποθήματος τούτου
τοῦ συναποθέλματος, τῆς συνεπήσεως τῆς διάληξεως· καὶ τῆς συνενθέσεως απά-
ποντος τοῦτο μεταξύ τῆς κυριαρχίας αὐτοῖς ἔχει μάγκυστα ὅ μέλισσαν
διθρασκος, συναποθήματος δὲ κατὰ πάντα, κατὰ τὴν Ἐπικούν, τὴν βαθύτερην την
ζωρτάτην ἀνάληγον πρὸς τὴν ἥδη ὑπεραθείσαν· ὡς ἀναγκαῖαν συνειδήσαν
ποιοῦν.

Περιστέρω δεν ιδύγκει η γνώσης βουλήσεως, βοτανήσεως δὲ απολόγου πρὸς αὐτήν καὶ τὸ συνεργόντες ανανθίσεων, θάνατον. Εἰ δέ καὶ δράσεις σχετικῶν, αν προσέταξε ὁ ἀνθρώπος συνηγρεπάντων τι καὶ πεπεινάσθαις ὃν νῦν ἐπειρήσθη εἰς τὴν ζωὴν τὴν ἀνάρτησην αὐτῆν· τὰ δέ λέγονται τὴν οὐδαίν αὐτῆν—τοῖς πάντας διεποιεῖσθαι.¹ Αλλας τὸ συνανθίσματα καθ' αὐτὸν εἰνοὶ τι ἀσθετικοὶ, ἀπρόσθιον εἰς τὸν πόνον ή κακὸν τρεφεῖσθαι ξέπλουτοι κατὰ τοὺς δρόους τροφῆς αὐτῶν διατελεῖσθαι, ἔθεψιρον τοὺς πάντας, δονήσιν, μπανάρησθαι, τὸν πάντων τεραποτικὸν—καὶ τί δὲν ξέπλουτος—μάνος δὲ στενεῖς ανθεδέσμων μετὰ θυμοῦς βουλήσεως εἴτε ὡς βοσφόν, εἴτε φυματιστών, εἴτε ὡς παραγγωγῶν αὐτῶν ή τὸν ἔργον αὐτῶν δὲ θυμῷν ὡς ἐκπλήρωσην τῶν μὲν στοχίους ὄντων πάντων, ζῆσης μαστοποτῶν αὐτῶν. Διὸ πάντα καὶ οἱ πόνοι τὸ δημητρίου ἥμαντον τὸν δημητρίου πολέτον, ή διανούσον πρὸς τὴν θυμωτασθίαν συνειδέσθαι καὶ συνανθίσματα συνηγρεπάντης βούτησε, εἶναι διαπεινάτης διὰ πάντας θύλακτα να είναι ἀληθῆς πολέτος, ἡ βούτησης δηλαδὴ τὸ συνανθίσματα, τὴν συνειδέσθασην, τὴς διαληγόμενης καὶ τῆς συνευθύνης μετὰ πάντων τῶν μελλόντων τῆς κοινωνίας αὐτῶν.

"Απομον ρή έχων τὴν πιστεύσιν ταῦτην καὶ δῆ κατέ τὰ εἰρημένα ὅτι πολυ-
μερεστάτη, διγνοστάτη καὶ τὰ σταθμά είναιεν, δὲν δύναται τὰ εἶναι ἀγαθὸς
πολιτεῖ, δὲν δύναται καὶ τὰ εἶναι μέρος τῆς πονηρίας, εἰς ἣν λέγει διτὶ ἀνή-
κα, ἀλλὰ διτὶ ἐλέγειν, καρδίνιον εἴτε τοῦ σώματος αὐτῆς.

Ἴων θερπίλους ἔτεντή μάρτιον διασώργην. Τὴν συνείδησαν καὶ τὴν βούλαιν τοῦ συνανθέματος κ.τ.λ. δὲν ἴννονται, ός καὶ εἰ τῆς ἡλικίας ἔτεντά ήταντος τῶν πραγμάτων συνεργάσεσθαι, ός τρετάς των αποκλήσιών θύμησεν τὸ δίκηνος καθέλιον, δὲν ἂν ὡς στρατεῖα καὶ γνωστότατη ἐντούτῳ φυγοῦν καὶ μᾶλλον βίον, ὃ τὸ ὄπιον η λέπτη εἰς τὸ συνανθέμαν καὶ λέπτη ή σχετική πρὸς αὐτήν γνῶσης δούλεια καὶ θυμῆσεν τὰ πάντα, ἵναγκόντος τοῖς αὐτήν καὶ βοηθούντος τοῦ συνανθέματος καὶ μαζαρύκωντος δράσεις καὶ διαφοράσιος τὰ βούλαιν τοῦ ἕπειταν. Οἱ Πλάτωνες καὶ οἱ πρὸς τὸ ζόητα τοῦτο ὑπέρβολοι καὶ μὲν ὑπέροχοι εἰς οἰλίαν τὸν διπάντα δέ μηρος καὶ πολὺ παντεῖς ἀρθατοῦσι τοῦ μόσχου δεδεσκαλοῦ. Τὸ λογοτονικὸν τῆς φυλῆς μας¹ αὐτὸν εἶναι φύσει τὸ δραμμοῦν καὶ δέον τὸν πραγματικὸν βίον νὰ παραμένῃ τὸ μήρος καὶ τὸ θυμῆσον τὸν βίον². Οὗτος τὸ συνανθέμα δέον νά βοηθεῖ καὶ τὸ δικαιοτελεῖον, ή βούλαιον δικαιοτελεῖον.

φύσει, οὗτος έν τῷ πλέοντι ή συμφέρει νὰ μπειπολυτελεῖς δεκαπενθήτων δράγματος. Ας μὴ ληρούμονες δουτ τυχόν είδεντες βουλγάρους πειρατές, διτι κατά τὸν υπολογίου· «Οταν γάρ της φυγῆς μηδέλης μὲν τὸ εἰδέναι, παρασχετεῖς δὲ τὸ δύναμιν, άλλος τοὺς μαρτυρήσαντας ἐπαρρίψει καὶ ξέσπασιν καὶ δρόμους.

"Αλλά" δεις μή περιμονήσας και έπειτα τον "Π. Η μη απεγνωσμένης ταξιδίων των παρακάτω θεών δύνης διαστάσης, δύνη την οποία δύνη είναι τις πρόργαντα τους νόμους διαδοχής, και δη λείπεις και οπουδόντας θεοτος και άνωλθόντας πρός την θεοτος φύσην, δύνης έμφασης προσώπου βούλουν δύνη συντάξεως και δύνης ικανότης και δύνης πρόσθια πράξης, δύνη λέν η ἀγάπη δύνη φροντίδος και την ικανότητα και τη δύνης πατέντας ταύτην τά δύνης. Ταῦτα σημαντικούνται η μηχανή πρός την προστασίαν προστασίας δύνης λόγω προστίτη και προστάτης, και δη την είς φύσην λεπτούν δύνης προστασίας.

Επίσημος ήταν τόνος επιρρέων είναι, δει το λειτουργόν είναι και πάρει να θεωρηθεί ένδειγμα βίου μανταρίνων εἰς ταν θυσιαρά, την θεωρήσειν των της προσωπής της κανονικάς, δηλαδή αντής της άνθρωπων ζωής, δει το λειτουργόν μωρό πάρει να θεωρή τις δύο μανταρίνων αινών εις την κύριων, σίου δήρου και μά είναι, η πρέση εις το χαρακτήρα δια της άμφοτεν των εις αινών, διό της θυσιας εις αινών παντός ήδη θύσιαν εις μέτων δι λημαριών και λίκηνονιά.
"Αν ούτον πρέση λέεις τις εις την κανονική, μη βλέπεις δι μάριον την κάνονιαν, και πάρει τα ειν την την κανονική ζωή λημαριώντα, μη κατανοῦ την συνέ-
έργειαν αινών, τότε η διη ίτην τη κανονική ζωή, εις ή και δι απομονώ-
την θύσιαν μόλι...".
Αλλα τινά, μη διέλεγε τις, ιδεαν ίδεα, τις δύοτα δεν βλέπει
τις εις τη γῆ. Πρός την ίδεαν δημος, θύσια και εις την ορθον τον κατοικουσαν,
μωρό λέγει δι Πλάτων, δέον να βλέπει λέεις τις και κατ' αυτήν την κατοικουσαν
θύσιαν.

"Οποις δόκεται ότι είναι έξιεπτακτικούς διό τον ανθρώπου, να είναι της έξιεπτακτικότητας λαντού, ήλιας καθώς λαντού μάρον έξιεπτακτικός δημόσιος ή διεπτακτικός μάρον να περδήσει λαντού το έπιγευμα αέτοις ήν της κανονιού, ήλιας λαντού είλι αέτον και την έξιεπτακτική μόρφωσαν και την έξιεπτακτική λαντού έξιεπτακτική, παρα τινά δέ λαντού και το σώμα της και την διεπτακτική διάλογον. Τόση γνωστής φυγής είναι ανοιξή διάλογος. Από τον Λιανόβον τονόντον λαπτόν δις φροντίδες της νά διαπομφήν λαντού νά λόγι λαντού πρός την αίθρια τῶν θεῶν, συνασθμένος μετό της συναδήσεως της ἀξίας, η διά τῶν λόγων διον ήταν έπιγευμα καὶ ή πατέτη την συνέθεσην ταῦτην δοκεῖν αέτον – δις φροντίδες ίδιαι οι πατέτη την συνέθεσην λαπτόν δηρον λαγοτες νά λατειδίσουν. Όποιαν συνέθεσην τον λαγον και τη δέξια αέτον πόρειν νά έχουν δις διδούσας και λατειδίσουν διά δύο διάν τον λόγον νά πραγματεύτην της έντασην.

"Από την εκουμένη νῦν ταύτης Θεωρούντες τὸν διὸν Ιστορικὸν βίον τοῦ "Εθνούς ἀμνῷ, διὰ συλλίθεμεν καθηδρά πλὴ τοῦ πορῷ τοῦ πανωλεπτῶν καὶ σπουδαιωτάτων, οἷας οὐδὲν μᾶλλον "Εθνος ἔχει, δεσπότης τοῦ "Εθνούς ἀμνῷ, ὃς οὐλαῖς πάντοτε λίθῳ τὸ πολυτάρχειον κύριον μέσον θεωρήσουν τοῦ Διαθηκαντού γέ-

νον, διὰ τὸς ὀποίας καὶ δυνάμεων νὰ εἰμεῖν θερέφρανον, δύοτε εἰς αὐτάς
δρεπεῖται ὅτι σήμερον καλῶν ἔχει ὁ κόσμος διος, δημος ὑπενών καὶ οὐχὶ δικας
ἥτι δυνάμεις διαμορφώσουν νὰ διέρθουν καὶ νὰ παρασέμενον καρ-
τος, ἡτοῦνοςσαν εἰς τι κυρίος δρεπεῖται ἡ κακοδηματία μάμα, χαλεπηρόσαν
διαρκείας, θὰ δινοίσαμεν, μὲν τοιλάριστον καὶ σήμερον, δέστο καὶ ἀργά, θέλο-
μεν καὶ ἔχομεν ἀλέκτωνα τὰ φανήνων ἀληθῆς γρήματα. "Ἐλλήνες πολίτε, νὰ
συναντοτελέσωμεν κράτος. Εὔστούμουν ἐκεστοι ἡμᾶς αὐτοῖς. "Αν δεχθίμεν,
ὅτι ἔχουμεν συνειδήμων τοῦ συντάξεων, θὰ λογοθέμανεν καὶ δει ἔχουμεν
συνειδήμων καὶ τῆς συνελεγέντεως, τῆς ἀλληλεγγύης· καὶ τῆς συνε-
ύθητος; Τις ἂν ἡμᾶς ἀντεγόνους, δικαιούστων, δικαιούστων διοίστων
τοῦν οι συναντήσαντος αὐτῷ, ἡ δότης τοῦ "Ἐθνονος"; "Αν δικαιούστων
ταῦτη δρομεῖται, τις ἔχει καὶ τὸ ἀνέδοτον πρὸς ταῦτη συναντήσθατο; Τις
συναντήσθατο λύτρον, οἷαν καὶ δοργή προσέται, δι' ὅτι ἐνήργησε, τοῖς τούτοις νὰ
διμολιγήσῃ τὸ ἀμφετάτον αὐτῶν, τις νὰ τὸ ἐπαναρρόσῃ, δοκεῖ καὶ δικαίος αρέσει;
Καὶ περισσάρα, τις ἔπειτα διδούμενον συνελεγέντεως καὶ ἀλληλεγγύης καὶ συνε-
ύθητος, καὶ δὴ βούλουν ἀνάλογον πρὸς τὸ πρόγραμμα; "Ας εἴμεσθα εἰλαρκεῖταις,
"Η ἀληθεία σας. "Η ὄμοιοια τῆς εἰναί, δημος καὶ διλότος εἰναί, τὸ πρόγραμμα
μέγα βήμα πρὸς αὐτοθεραπείαν, πρὸς μητραὶ αὐτοθεραπείαν, πρὸς αὐτοποι-
τισμόν.

"Επηρεάσωμεν πορὰ πολλοὶ τὸ ἀρχεῖον· "Δροὺς πεσούσης πάτς ἀνήρ ξυ-
λεύτεται. "Εποιην ἡτοῦ ίκανωμόρφους ἡ μιανθρώπους δοκεῖ, καὶ πλεῖστον δοτα-
—διαλέσουν εἰπούντος; καὶ ἔμειναν, ὑπάρχουν ἐν τῇ αἰδούσῃ ταυτὸν πολλοῖ—
μάζευσον τοὺς πλεῖστους ἥματα καὶ ἴτρεζανεν ἵνα ἔμειναντος ἔτι αὐτῆς καὶ ἔξι-
λητηντεν. „πι παραδείγματα, διὸν εἰδέθημεν ἐν Ἀθηναῖς ἡ δοκεῖ μάζευσον ἀλε-
κτηρίουν καὶ δικαίους τὸν ἀλεκτηρίουν, ἀδούντον καὶ διὸν διέλευσεν νὰ μετακαταβούντον, μὴ
σκεπτόμενοι, διὸν οὕτω τὸν φωνάρι τῆς "Ἐλλάδος, ἀρα καὶ ἡμέτερη τὴν συμφρο-
νίαν τοῦ ἀλεκτηρίουν. Εἴνετος δὲ θεός της "Ἐλλάδος δὲν διέτρεψεν ἡ ἔμειν-
αν τοῦ φθόνο μάρτιο τῆς διέτης, ἡ γηραιός δοῦνας ἀνάποδης καὶ πάνιν πολλὰ, κλα-
τιαὶ καὶ κλάδοις, δροχεῖται νὰ διγείτεται—οἰδέκατος εἰχει τεκφούμενο— νὰ δινε-
φόται καὶ πάνιν θερέφρανος τὴν κορυφὴν αὐτῆς πρὸς τοὺς αὐθέρας;

Θὰ ἔχουμεν τὴν διεύθυνση νὰ διατεχθῇ καὶ πάνιν με-
γαλοποητής καὶ νὰ στρεψούμεν ὡς προσήκει, ἵνα ἔρουμεν εἰτερεῖς υπὸ τὴν ἀμ-
φιλαρῆ σκαλὴ τῆς—ηθελον νὰ εἰσι τὸν διὰ τὴν βοηθόσαμεν ἀληθῶν εἰς τὸ ἐργον
τοῦτο— ἡ διὰ τὴν διαγεκάθωμεν ἀπὸ παροῦντος εἰς ποιον νὰ μετέργυται τὸ ἐργον
Στοιχίου;

"Ἄς διδαχθήμεν ἐκ τῶν παθημάτων μας, παθημάτων χαλεπηρόσων,
διαπούσαντεν ἐν τῷ ἐκατούρῃ ἡ προτοτοι τῶν ἀποκαίνων δῆθεν συμφερόν-
των ἥματον νὰ πρόστετον οἶλον τὸ πρότετον ἡ γαλῆ τοῦ μαθέντος λειχούσαν-
τον δύνηται καὶ ἡ λογοθεσίαν ἀποφασίστος καὶ μετ' αὐτοπανήστος, πά-
σαι δυνάμεις, μετὰ φαντασμοῦ δὲν διατέλειο νὰ εἴναι, δροῦ διλας
καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοῖς προτείνεται δὲν ὑπερτείνεται, ἵνα σύσσαμεν, ὑγιεστοῖς
καὶ τελεότερον ἀποδύσουμεν καὶ ἡ ζωσταλέσωμεν δητα ἐγγενέστατον αἰδ-

νες παροχότατο διὰ τοῦ ἀλληλικοῦ πλεύσματος καὶ τοῦ ἀλληλικοῦ διου ἐγγενέ-
στο ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πορθέσουν εἰς ἡμᾶς καὶ τὸν πόσμον διάλογον, τὸν οδ-
ιόν τοῦ πόσμου καὶ τῆς πιούσεως της "Ἐλλήνης, διατελεόταν τὴν ποὺς τὴν
διηθυνότην φύσιν συμφεντάτην καὶ διὰ τὸν διηθυνόν αἰξιοπεσκοτάτην
γραμμήν ήσσος, διὰ ταῦτα δὲ καὶ τὴν ὑγεστάτην καὶ πρὸς ἀληθῆς ἀνθρώπουν
βίους κατατίλοτηταν καὶ όποιο τὸν ἀνθρώπουν βίου διαφερόμενον παλί
τῶν συντίθησαν καὶ συνιάσθησαν καὶ βούλησαν ἀνθρώπουν; ἀλλαν ὄμαδον καὶ ἀτόμον τὴν μόνην ἀπολο-

γένων προτὸν ἡ ἔργον τοῦ ἀνθρώπουν πλεύσματος δὲν ἔχει μέχι σύμε-
ρον συντελεῖθαι, τεκνότον διόρον πρὸς τὸν διηθυνόν παλί τὸν ἀνθρώπουν βίου
ὅποιο οὐδενεῖς. "Ἐθνονος ἡ λαος ἔχει δοῦτον.

Θεραπευτικὸν τὸ διον τοῦτο λύγον συνήθως καλεῖται, θεραπευτικὸν ὃν πλείστους θεραπεύεται, διότι ἓντος δραγμώς γρόνον κατ' αὐτοὺς συν-
τελέσθετο. Θε πιοτεθεσίουν εἰς αὐτὸν ὡς εἰς θεῖαν; "Αλλὰ τοῦτο δὲν μάζευται
οὐδὲν, διηθυνόταν τοῦ διοί τοῦ μὲν "Ἐλλήνες σφίλαν ἔπιστον. Ιουδαῖοι δὲ
θεῖαν, λοιδέρουσαν πιοθεσίουν οὐδέποτεν ἔργον αἴτιον προσοῦχει εἰς "Ἐλλήνες.
Λαοὶν πιοτερωτικὴ δραματία αὐτὸν δὲ πρέπει νὰ έγινθη τοιδεξιόταν εἰς "Ἐλλάδα. Ζήτησαν πιοτερωτικής ἐμμετάξεις, μᾶλλον εἰτεν πιοτερωτικής ἐμμε-
τάξεων τοῦ διηθυνούντος πλεύσματος διὰ τὸν διαπεριμένον καθηγητοῦ τοῦ Πανεπι-
στημονοῦ Ελλήνον ἴντειδιον διατηρηγόντα, καθ' ὃν ἡ "Ἐλλήνες ὡς λόγος εἰδήσις
προσέρχεται πιοτερωτικής, ὡς συντελεόταντον τὸν διγκεμάληο αὐτὸν ἡ διλογίη
πολλῷ ταχύτερον τοῦ κανονικοῦ πολιτεγμάτων. Διατελεόταν πετά τὴν φασο-
λογίαν τοῦ διηθυνού τοῖς πορφύροντος πολιτεγμάτος καὶ δινετοῖς πιοτερωτικοῖς
βίοις, οἵτον δὲ δημιουργήσαν τὸ διηθυνόν αὐτὸν ἔντονος διαπρέπατον δὲν προσφερεῖ
κατὰ πλάκα, διονος δὲ κατὰ ποντούστην ταῦ Πισίδεων σημεωθῆ ἀλλὰ τι
αὐτῆς, ἐκεὶ τὸ παράγοντα εἰναί σχεδὸν πάντοιος δὲ τόποτα δὲ πεπρακτὸν διηθυ-
νετη— δια δημαρχα καὶ συντεμπατια καὶ συνεζηδίματα ἐκποτεμάρων ἀνθρώπων,
τοῦ διοί "Ἐλλήνον, διὰ οὗν εἰ προὶ πάνον πρόσων καὶ λογικήν.

Λοιπὸν νὰ δεχθῇ τοις ἡρόαις καὶ ἀπορροπάτησος σκεπτόμενος, οἵτι
ούστον διέμετάν προέκυψε τὸ συμφεντόταν πρὸς τοὺς νόμους τῆς φύσεως
προῦτον τοῦ διηθυνούντος πιοτερωτικής πολιτεγμάτος καὶ βίου, δὲ ἐλληνούς βίου,
οὐδεσποτος καὶ συντεμπατια καὶ συνεζηδίματα δια τόπον διοί ποτερωτικοῖς διοτοι.

Τὸ πρόγραμμα δὲς πρὸς τὸ λύγια τοῦτο εἴναι, καθ' ἄμας τοιδεξιόταν, λεπ-
ταρκός, καὶ δη ἀρρεπαλογικῆς διερρόντας αὐτὰ πολὺ διπλὰ καὶ ουρφ. Πρὶν δ
καθ' αὐτὸν ἐλληνούς βίου, δὲ ἐλληνικὴ βιοθεσία καὶ δὲ ἐλληνικὸς πολιτευμός
ἀρρέπουν νὰ λαζαρένται πάντοτε. ἐν ταῖς γόρδαις ταῦ διαβάτων λατο-
ρισμῶν γεννούμενα γνωστάς ἦσαντας ἡ ἐλληνικὴ βίωσιστοι εἰλόνας πιοτερωτικῆς συνεχῆς
πολιτευμός πολιτεγμάτος καὶ λεπτότατος δινετόταν διηθυνόταν καὶ βίους παῖδες
ἔντονοτάτος, οἵτινος τὰ δέλγατα διφύνωτα καὶ εὐγλωττώτατα πρόσων
ἥρη ἐτ Κρεσσοφ, Φωστοφ, Γόργενη, Τίρουνθ, Μναχόνης, Λακεδαμόνη, Κόπιτ-

Ιασίκη και ποι της Ελληνικής γης δέν πρόσεκται σύμφωνος δυαδικά ταν ή ανάλογα. Τον καλούσαν ποτέ ουρή μόνον μέντρον, άλλα και μέντραν και κατεύθεταν αι κατά κύματα αι τον Βαρρό ή και Μπλόσαν έπειραν διά μαρκών επιδημιών και καταπτηκών φυτών τῶν Ἑλλήνων, φυτών δίξεστα μὲν διάβια ικανής, άλλα θρεπτικά συμπατελεῖς αὐτοφυεῖς, ζωγράφους, ζωγράφων θεούντων συνεδρίας και ανεμάρχων κράσεώς, εύπορις, εύπνατοις, φαλέσιντόρων και δημητρικών, αίγανες και παντογόνης τῆς άλλοτεν γης ίδια αιθνάν λόγων κρήτην Ειδύνθοντο, διό δουν και μὲν κατεύθυνση δι παιλίων ουμώνς πολεμώρων και τὰ μέσα τῆς άλλοτενστος αιτών και δην διδύλωσης και μὲν διερχότων πλέον εἴτε τῆς διαδικούσης γης, διόν δεν ήτον μνεντον τὸν ξερούντον καθ' ἀπολογίαν ἐν τῆς υφεσής τῶν καταπτηκών θεόντων νὰ ηπιότων μέρεα πρὸ μάγεων ξαρπατζήσεως, τὴ καρδιὴν τῆς θεοφορίας, τοῦ τρόπου τον βίου και τὸν εἰ τοι βίον δικαΐεταιν αένεν. Μετοι τὸν λαὸν τούτον, μετα τοῦ ἀπέκτηστον δολάριον και μη δινούμεντος κατά τὴν ἑπιδόμαντον νὰ φύγῃ ἐπ τὴν χώραν μήρους τῶν λαῶν τούτων, κατ' ἀνδράγη τονισμένοτων οι καταπτηκοί, ός πόντεστοι δια κατοκτητῶν συμβάνται, και οι απετάλεσσον θύτοι, τὸ λιοτοκόλας γενναντον γευστῶν τῶν Ἑλληνικῶν. Ήπει φρουρώστον δ βέσι, ή βιθοφορία και δ πολεμώμος τοῦ θύντων τοῦ να ἔχῃ τὴν κύρων πολεμάστων γνωστάματα διαφορέων τῶν γεννητόρων λαῶν, οἷα μὲν τὴν οπεικότητα, τὴν πολεμάσμαν, τὴν δέρων και τὴν εθνόπολον τοῦ δουλιερθρῶν, δι τὸν προκριτικόν και βίσσον τοῦ θεοφορίαν, δι τὴν αρχογήν, δια τὴν προκοπήν, δια τὴν φρουρώσην, τὴν θενάρωσην, τὴν άρμην, τὴν οπεράρην, τὴν θρηνόν και τὴν φαλέλευθερίαν τοῦ δουλιερθρού, δι τὴς διασεις και κατακτήσεως σπουδών δέν δύνεται νὰ συντελεσθῶν ή πολεμάστων νὰ συγκρατηθῶν. Προφανές, δι πολιτισμού τούτους καθ' θερούραν διερχόμενον, διερχότας πρὸ Ιστορίας διδύμενα, μάρον ὡς πρόσην θεραπείας κατόπιν θεραπείας διαθεραπείας δινδύμενος και δημητρίς πρὸς ανεματικήν και μᾶλλη ζωγράφων δύνεται νὰ θεννούμῃ νὰ εφερθῇ πολιτισμός πρὸς άπολογίαν τὴν ανεματικήν και τὴν άλλην πρὸς ζωγράφους τοῦ άπολογίαν στοχῶν.

Περιπτώς θα πέργεν δρός βίου μεγίστης πρός δωμάρεσσον και ήξελάν του Έλληνικον πολιτευομένου δυνάμεως τη γεγονός, όποιος και τουσὸν σχηματισθὲν οἱ Ἑλλήνων· "Εἴδοντες αἰλούν τοὺς περιφέροντας θεούς οὐδεμέναν νῦ γενισθεὶς δουλεύειν ήταν ἀλλοι "Εἴδοντες ή ἀλλοεπούντος κράτους, ἢ χώρας δέ, ἃς τοῦ δέσποτος τοὺς ποιῶν καὶ διεγερασθεῖς δωματεύοντας συνεγένεταις αὐτῷ εἰς Ιουκανίων ποιάλην πρός τοὺς πεζῆς λαύρους, οἵ μιν οὓς τὸν δέσποτον καὶ βιοδεσπόταν μὴ συνιδόντα πρός τὴν συντείθηστα λαΐσθες ἀνθρωπίνας ἀμυναστατοῦνται εἰς αὐτὸν σφές, ηδὲ ξέρειν νῦ τὸν θεορεγόντων δει τὸν εαυτὸν πλον καὶ βιοδεσπόταν, δέ, διὸ καὶ πρέπει τὸν θεορεγόντων, οἱ δέ κατεῖ πολὺ γεγραμάτες Ιδανίων ικανὰ δι τὸν δωματεύοντα ποιεισσον καὶ τῆς ποροδότες αἴτιον, οἱ δέ νεώτεροι καὶ ζωτέρωτοι δητες δι τὸν θρόνον μηδεὶς ξένοις της πορείαντα καὶ λαμπτόματα προκαλοῦνται εἰς μάρτυν καὶ θάγκαντον εἰς

πατέρωματα προσκαλεῖσθαι εἰς μάμψην καὶ ἡμέραναν εἰς ἀπαγωγισμόν. Διὰ τὸν τοῦτον ἥπατον τὸν φυσικότερον ὁ βασικός, ἡ βιωσίαν καὶ ὁ πολεμικός τοῦ Ἐλλήνων· Ἔθους τὸν ἐκδηλώσαν, νῦν ἔξειχθειστο, νῦν παρωμένουσιν ἀνάλογα τοὺς τὴν φύσιν αὐτῶν τίτανοι οἰλύνας μαρκώσι δὲν ἐκπλένουσιν αὐτὸν τούτον.

Παρό τούτο δέν ήσαν δυνατότερη για μή επιδόσεως καὶ τὴν ὑπὲρ περιφερίας ἐξέτασθαι τὸν ἄρχοντα, τοῦ πεντετελεῖκου καὶ μᾶλλον τοῦ διάλογο πίστης αὐτοῦ ἡ βίσσως, τούτον διὸ πλούτον καὶ τελεύτην βιβεστικόν εἶναι καταγόνες λογωθεότων, ἀρματικούς καὶ ψάλτην ἢ αὐτὸν ἔναντι περιφερόντων, μάντυστον δῆλον τὴν Περιστοῦ, τὴν περιφερίαν τηρεῖ τῆς ἐπεισθέσεως αὐτοῦ ἁγνῶν. «Οὐκάν τονδιάντες ὑπέρβασις αἰτεῖ, ἔπει τὰς αὐτές, λάνας αὐτερή, μόνοι πειρατικοὶ καὶ κακοθεότιοι περιπολογήν καὶ λίθας, μετόνυμον δύοτος τῆς πολιτεύσεως, τὴν πολιτείαν, τὸ βάθος, τὸ ἔργον καὶ τὸν πολιτεύσαντας Ἐπεράντη, Ἐπελάζην καὶ ἐντόπιον λοιπὸν τοῦτον καὶ διοικούσθων τῶν Περιστοῦ πολιάρων καὶ ἐν συνεργείᾳ περιστέρω, ποὺ πειρατεύονται ἑργεῖ τὸ θύεν ἡγεμονίαν τῶν εἰς αὐτὸν Μακεδονῶν.

Οθεως ή έφαγεν τοι 'Ελληνικον θυμάτος ζρχεται ανθόματος και άντελας πονηκ, μη τι και ταύτη μοιν σκέψηρ; Οι νέρβαις και ομαστικοί και φυγής ήγεις και λογχών ήτοι Τοι νέρβαις ομαστικον εἰς τὴν Ιστονά
η βιοτης και τρόμους και καρπιτης τοι παλλάσσον μάχη τότε και πολιτισμός
επάντοι και επουμαστός ανθρωπον ποι παλλάσσον και διον παθών είχεν εθ-
νογνών γά γένι οντι η γραμμή ζωής, ήτοι επεργάζονται την Ιστονά προσο-
ντην, πατέρων ή ομαρητάπετρα προς τοις αιώνιον νέρβαις; την φύσεις και την
δούσιαν και τας ματησιών της ανθρωπίνης ζωής· οτι διέλευθερον — κατά θειαν
ον ράχην—έπειτα είλινας μαρτυρούσαν, χροις υπ τηνρησ δουσιειν, ουτο δι-
πήρην εις αντο πατερέλ δυνοντων νη εξελιχυν ήμενον και μαντέντων κατά την
αιτον φύσιν και τοις ειλινον νέρβαις της ανθρωπίνης και της ίδια φύσεως
η μεγάλη ανθοπεδηνη και λογχων παρθημην και άρημην προς συνεδημ-
ημον περιποτρο ξελιμη καρπον εις αντο ή εντονη ξεμηνης των κοτην τον
αρειον άνδον. Η 'Ελληνικον θυμά δηλι ήν ειναι τηντελας φυσιαν.

Ἐντεῦθεν δραστικοποίησεν, ὅτι τὸ θαύμα τοῦτο δύναται καὶ πάλιν τὸ
καυαληρῷ ἐν Ἑλλάδι, ὃ μόνον φροντίσαμεν δραστικά νὰ λεγέσθων ἐν
τοῖς. Η εὐρώπη σύντομος δὲν θέλειται ἐν Ἑλλάδι κ. τοις μελλοτα είναι και
πεποιητό ή δεῖ να γίνεται.

"Ἄρα φροντίσων λόγων περὶ τῶν μὲλλον δρῶν. Δηλαδὴ ἡς φροντίσουσεν τὸν οἶνον τε σπουδῶντα, διὰς στρέμονας καὶ προηγουμένης τὴν εὐκαιρίην καὶ φυσικὴν ὑγράν τῶν τροφίσουν τοῦ ἔθνους τὸ πράγμα δὲν εἶναι δύσλογον, ἀφοῦ πρὶν τὰς τόσους μνήσκους συνθῆκας οὐχὶ ἀνακεῖ λόγον διατηροῦμεν. Ήδη δριψάμεν τὴν νεολαίαν ἦμαν, δεν συντηροῦσαν, πλέονταν δέ τις τὴν ὄγκοντα τὴν ἔθνους ἥμαντα καὶ δέν του αἴτη δὲν ἀρεῖ, ἵνα τὴν ὄγκοντα δὲν λουσι ἀνθρώπους μίαν τροφής· αὕτη πρόσθιτα σωμῆς καὶ πρόσθιτος, ὃν τὸν "Ελλήνας καὶ ἀνθρώποις τὰς ἀνεγνωσθείσας αἰτίας ἀξίας πατεοτενεῖς" δηλώσουν καὶ μετένθετον καὶ νῦν ἔτοιμοι. Παύσαντος τὰς τόσους μνήσκους καὶ

συγνότατα μέληρος; παρ' οὐδὲ μεμφακορίς και διεπιστος πρὸς αὐτὸν σύγχρονος Ἐλληναν καὶ καθησεων δει συνδετησθων παρὰ τῇ νεολαβῃ ἡμέρᾳ, εἰ τὸ θέντον αὐτῆς και μέλοτο εἴη; Ιδεὶ δε τὸ 1921 μέρος οὐμένων ἀπὸ τῆς τέφσας και τῶν ἔργων δημόπουλον Σπυρίδωνα Καραϊστοπούλου, Ιδείστος δε τὶς οὐμένων δια τὸ κύριον θάνον σμιλεῖς 1940 - 1941, Κόντων, Γράμμος, Βίτσο, Φλώρινα, και τονδιάλι. Ας προστίθεμε, δησος ἀποκειμένων οι μαθητηι ἡμέραι ἀλλοτριες διεπέραντον δια τὴν καταγωγήν των, έτεντή δηρος, μηδεὶς ζῶσιν τὴν συνεδρίαν, τὸ συνιστώσαν και τὴν βούλησαν τῶν καθησηντων, μάτια ή τῆς καταγωγῆς τούτης και τῆς ἢ αὐτῆς κληρονομίας ξένων γεννητηι και γεννητηι δια πάντας. Ας διαπινόμενος μάθηση και βούλησαν μετενθέσις θετησικης φανα τικηι, μηδηματικης ιδεομονετηνες, διτι διενε λεπτομερεις Ελληνικης οδδον Ἐλληνικην θα επηρηση και περιστωτη διτι μέλλει της, πάντως απολλη κατοικεια δια ησο δη μητι ποιατησικη θέλησι των ιδομενων μοικευτων. Εκεινη δε το κράτος το Ἐλληνικην ειν κριεις τὸ σθήκον και στερεον τὴν μετενθέσιν την Ἐλληνικην, δε τον δη μηδηματηκη φροντις θρην με; αποβιβλη πρὸς καντος και σπουδωματων εις τὴν ουτερην, τὴν Ημερησιαν και την στερεον τοι κράτον τοι Ἐλληνικην, δηλα δη κυριεις εις την μαρφωσην διηνησης χρησηων Ελληνων ποιατης, διτι των διοκονων κρατης Ἐλληνων δει δύναται να ζητη-

Ἐν τῷ δέῃ τούτῳ περὶ Ἰανναίης τοῦ Ἑλλήνου θυμάτου φροντὶδ
ἢ βοσκόποτε ὃς ἔχουμεν οὐδὲ διαφέρειν τὴν μάντινην τοῦ
πάτερος εἰναι· ἡ συνεδέσμηντος καὶ διὸ μόνον ὃ κατὰ τὸν, ἐν
συνεδέσμηντος διηνέλθεντον καὶ κατὰ τὸ προσῆρον τὴν κανονικήν
εἶναν ἀλληγορίην διέθεσαν, ἢ λέγοντος διέθεσαν καὶ συνεγένεταις τὰς
ἀνθρώπινας καὶ τὴς ἄλλης τοις. Ήπει τῆς ἀληθείας λοιπον τάσσεται ἡ φροντὶδ
ναὶ τάπει τοὺς πατέρων αὐτῶν ὅδοιςτιμον καὶ τοῖς αὐτοῖς ἡ φροντὶδ
ναὶ διέλθει τὸ συνεδέσμηντον καὶ τὸν πατέρων αὐτῶν καὶ ναὶ δοκεῖ προστασίαν.

τὸ Πατριωπούν τοῦτο τὸν ἀπόνοιν παρὰ πάντα τὰ πλεονεκτήματα τῆς γενεᾶς; Αὐτὸς δὲ ὁ καὶ ἔκαστον "Εὔληρος πορέρει βανῶν δυνατερόσουν τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ καὶ διὰ τὸ καὶ ὁ καὶ ἔκαστον νοστός δὲν δύνανται νῦν τούτην τὴν πάντας καρδιούσιν νόσους μετέθουσαν τὰς λαυρίνων πορφύρας. Οἱ πολιτούρας αὐτῶν εἶναι ὁ ἐκείνουν τῆς τετρακοὶν ἀνθρώπωσιν τὴν ἀληγονή τούτην. "Αρ!" διένει μὲν ἡ εἰρηνήσια πολιτούρα καὶ ἡ δημιουρία στέρις ἐπικαλούμενη δέργερον χωρισμὸν τῶν ἐπιστροφῶν, ἐκβιάζει δὲ τὸ ὄποιδερον τὸν καθαλασμόντων αὐτοτρόπων χωρισμὸν τῶν τάξεων καὶ τῶν ἐπιγεγέλαστων κατεσθίουν διαγκαϊοῖν, ἐκτοτε καὶ ἡ ἐπιτραπέας ἕντος τῆς ἀνθρώπωσιν φύσεως δεσμόφυτη καὶ φθεοπούλες διαμάζει διάρροιας τὰς ἀρχαιότερας την πατέρας.

Το πρόγραμμα είναι, διτι Επανεπίσημον «Ελληνικών κράτους διά της φυσικής αύτού κυρίως πολιτικής απόδοτον ήζειν με μαρεσμένη και έμφρασην διχογίαν και υπόδειξην, την τε καθολική και την επίκινη κοινωνίας αύτού και την άλλην πολιτική τούτη. Διά τον τόπο το «Ελληνικών γένους κοινής διαρρήματος» είναι κρατικά συγχρόνως διατυπωμένα πρός άλληλα και μαζίσθωσης τύσσων αίσιων ήζειν, να έξειληθή διον και διοις οδύνη άλλο, νά γίνη δ θρησκευτικού τούδι κύριους διανεμόμενος και ο δημόσιος, να γήγεται τούδι κύριους μακρύσιοις, και διτι διάκονος διένη διάλεγονται—μενεν πάντοτε διάγοντος αντόν τούδι κύριους τούδι κράτους τούδι πεντώνται και της ίδεας απόδοτον—νά γήγεται και σημάνονται τούδι κύριους μακρύσιοις. Τι θα ήτο το γένος τούτο, αν έχειν Ισχυρότερον ποιος και ένθεταστοι και το πρακτικόν περιενα και την κρατική διαδίκτυον, μη διφρόντιτε περισσότερον νά μαρφούρην Ισχυρότερον διατεταγμένος κράτος; Όποια και ή έξειλες και ή τινέτη τούδι διάνθετον γένον διά έτοι!

Αλλ' οὐδὲ φίσιμεν τάς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου πεφωτέως σκέψεις. Ερωτιζομένη, διποτὲ γῆν πρόσθιον ἐγδιαφέρει· ἐρώφεστος τὸ σογελεῖον ἔμπν, τὸ σογελεῖον τῆς τεκτόνες Ἐλλάδος, ἀλυθῆς χρονίους Ἐλλήνας ποιέται:

μνηστήριαν κανονίαν κ. πλ. Μ'. «Οταν, λέγει ο Πλάτων, συγκριθεῖμεν δέρμα του πολλών εἰς ἀκαλύπτα της δικαιούσαντος ή δέρμα της θρησκόποδος ή την πλευράν κανονίων πλέοντας έχουντον σύν πολλώ δερμάτι τη μὲν φύσειν τῶν λεγομένων ή πρεστούμενων, τὰ δὲ δικαιουόντων υπερβολλόντων βάστατα, καὶ βασιστέων καὶ προστίν, πρὸς δ' αὐτοῖς οἱ τέ πέρι καὶ δό τοις, οὐ δὲ μὴ διαγνοῦντες δικαιουόντων προσέρχονται τοῦ φύσου καὶ τοῦ δικαιούντος ήν δὲ τῷ πότερον τῶν τοῦ, οὐ δὲ λεγούσιν, παντας οὐδέν τοις; ποιεῖς αὖτις παντεῖς θεούς την τύχην δικαιουόντων, οὐδὲ παντακαύσθεαν οὐδὲ τοιστούς φύσου ή δικαιούντος οἰκείουσι φερομένην κατὰ φύσην, οὐ δὲ στοὺς φύσεις καὶ φύσειν τοις ταῖς αὐτοῖς κατὰ καὶ οὐδέποτε καὶ οὐτοφύεσιν; Καὶ μὲν αὗταις καὶ διεσπαζούσαι τοιστούς; «Εὔτοι τοι διορθώσω τοισιν ή φωνή τους συγχαίρω, διότι δὲ είναι δικαιούσαντος οὐδὲ ποτέ δύνανται, δέντεντούντων λογοθεάντων δέντεντον είναι δικαιούσαντος· Ο Πλάτων διδάσκει καὶ οὓς ποτε τοῦτο μηρύγην διέκεινται.

"Αλλά, ότι το σχολείον θεωρηθή δις το αίτιον πάνταν των ίδην της κακωγίας ήμενον κακόν, τότε κατά τὴν λογοτεχνία την Σαραπόντον, μαλάριστον ούσαν, τὴν ίδην πάνταν να είναι καὶ τὸ αἴτιον πάνταν τῶν ίδην τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν φυσικῶν καὶ τῶν ίδην αὐτοπλούθεντον ἀγάθων ἔργων. Ως πολὺ πλ. νά γίνεται δεκτόν, διεί τὸ σχολείον ἡμῶν νὰ δρεπανώ τοι καὶ τὸ πειδόνιον ἔργων τῶν 1821—1829 καὶ τὸ 1829 μέρα σήμανον μάρτυρας προόδου τοῦ Γέροντος. Ιε τῶν δραστικῶν καὶ τῆς τέφρας, έτοι μηδενὸς ὀφειλότερον, πρόδοση τεχνικὴ καλλιτεχνικὴ, ἐπαρκοῦσα βιωσαρκοῦσα, ἀπειπούσα καὶ πάσου ἄλλου, καὶ τὸ 1912—1913 καὶ τὸ 1916—1923 καὶ τὸ 1940—1941 καὶ τὰ σπεραρά, κ. Κόντον, ὁ Γρύμας, τὸ Βίτον, η Φιλόμων πλ., περὶ ὃν καὶ ὑπενέργεια εἰσαντον, καὶ ὃ πλος δρυγὸς κατὰ τῆς ἐκβιβλιούσεως τοῦ ιεροῦ οἴκου, τοῖς ἕτεροι πότεροι ἀλλον προσταγούστει καὶ ὃς ίδιοι αὐτοῖς δρύγοι ήσαν διαδεκτοί δὲ Εὐλεπτών λαζ.

"Ἄλλοι" είναι και ἀναμφίβοροι τὸ σχολέων λόγον ὃς πρὸ τὸ ζῆται τοῦτο, καὶ οὐδὲ περὶ να βασιλεῖ ἀπορεῖσθαι τὸν ὅτι αὐτὸν πεπεινάντες· Ἀρκεῖ αἰτησίᾳ δὲ Εγενετικὴν διελούσθεντα, ίινα φάντη τὸ σχολέων εἰς τὸν ἐμπακτῶν σκοτεῖον· Εἶναν καὶ διεψήνον διὰ κάποιον διάτροχον τῆς κονιώνας αὐτὸν ὡς πρὸ τὴν μάρτυραν ἀπεκδύνων ποιεῖσθαι.

"Αλλ' οι προς τα ζητηθείσα τάπτω διατρέψει δεν θέλει σκοτών την ένταση.
Έντασθα θυμούσθερόν τα διεπειδή μάλιστα πειστώντα την τρόπον, πάς καθόλου
έγνωστον το αρχείον ότα δύναται δι τα επουδαμάτων τα βοηθεῖ εἰς τὴν μάρφα-
να ἀληθῆς ξερπίσμαν πολτόν. Αυτοὺς περὶ τούτου διατερέζεται λέγομεν τὰ
ξένη.

Α Τὸ κρέπος είναι, ὃς ἡδη καὶ ἔχει λεπτὴν ἀγωγαναίεντα βούλας ἀνθεκό-
λιγνα πονησίας να δαστρεψει, να δεσπαλεύῃ και να ξελαυχθῇ υποβοτεσίᾳ
και δεσφαλεστίῳ. Πλοῦς ουδὲν έχει τας λεπτοπεραίς, δηλώνει
καὶ τοῦ νόμους τῆς πονησίας. Αειτοῦ τὸ σχεδεῖον ὡς προσομούμ. Έγον καὶ
θέλων ἄλλην γεγονός σωλήνα να μορφωθεί προτίτοις τὸν οειδιότατον
τοῦ νόμου να πολιτεύεται. Ιν τῷ νωπῷ τῶν ποιῶν καὶ τὴν συνέθετάν και γρά-
πην τῆς νομιμότητος να διατείνων και να θυμένη. Τελούτον Εργον αθέλεστον διά-

Συνηθή νά προγραμματίσει τό σχολείον, ότι δεί θάλης από της λαρυγγίσεως; της λογοταξίας και της δλήκης ζωής; απέναν δὲν μπορείνων Ιαχτίου σεβασμών και έκανον εἰς τοὺς νόμους, τοὺς δικούς; Ήπος δήποτε πειλάτην νά έφαρμόσῃ.

Οι προτερά τόνων, οδες θα γνωσθούν οι μαθηταί, είναι οι σχολικοί, εἰς οὓς πρότερος θὰ κληρώθηναν ως άποκονσόν καὶ να δέξουν ομηρών, πορεία τούτης δὲ καὶ τὸ σχετικό ἀρμεντήριον, ἐκείνοταν καὶ συμπληρωματικά αὐτῶν διατάγματα, αἱ λύγειαί των ἀμφιβολίαν ἐκπεινεύονταν μόριον, ὅλοι λεγόντων σχολικούς διατάξεις ήτε. Διὰ τούτους δούλευταν ὁ ἀριθμός τῶν σχολικῶν ἑπον, ἡ διδακτικὴ καὶ ἡ λῆξ τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ὃ διδακτικά ἦν οἱ ἥρμην καὶ οἱ διάριοι λεγοντος τοῦ σχολείου, ὃ διδακτικός ἐπάρτητος διδακτικῆς ὥρας, ταῦτα τὸν ἔγγραφον, φαντάζεται, ἐξετάσουν καὶ προσγονοὺς τοῦ μαθητοῦ, ταῦτα μὲν σχολικοῦ βίου, ταῦτα διδακτικά καὶ ἄλλα καθήκοντα τῶν διδακτικῶν, αἱ ουραρεῖσσαν τῶν μαθητῶν καλλιτ., ὃν ικανῶν γενόντων ἐνορθώσατο λαμβάνειν ὁ μαθητής. Πάσαι αἱ τορινούμενοί τοις καὶ τάξεις δικαιουταν τῶν σχολικῶν νόμων, διαταραχτοῦ, ἐγκυλικοί, σχολικῶν διατάξεων δέοντα νὰ τερπνώνται οὐτοις τὸν τοῦ διδακτού, τοῦ μαθητοῦ καὶ τοῦ λίστου σχολικού εἶναι μὲν εὐλόγης θρησκευτικής, φυσικεύτατης εἰς πάνταν· δέοντος καὶ πρόσθετον νὰ είναι εἰς πάντα φανερή, δέοντος καὶ πρόσθετον, τὸ δάκιον, τὸ μνιών, τὸ ἀθινόταν, τὸ μάκτον οὐδείσιν θέσην έχονταν ἐν τῷ σχολείῳ η σχέσην πρὸς τὸ σχολεῖον.¹ Άλλας παρι καλλιεργεῖσαν τοὺς ανεψιμοτοὺς τῆς νομαρχίας, πορεία διδούσσεον νὰ γίνουν νομομάρφοντες οἱ μαθηταί, εἰς τὴν ἐξέλιξισθενταν είτα οἱ ἀληθεῖς δοχείων πολίται, οὐδεὶς λόγος δὲ είναι δινούσιον νὰ γίνη.

Είδηντας μάντρες που, διτί έκαστος πρέπει νύ όπως το ήταν τη μακανίδα λεπάργελμά των δύο μποτούδη. Τότε είναι άλληστα λογήσιμο κατ' οἶπραν διά των μακανιάτων. Δώτι το έργον τωνθέν αὐτούς παρασκόπους της: έπιστροφές της μακανίδας άγνωστης και έπιστροφές της μακανίδας θρηνώντας της πραγματοποίησης του θεμελιωδέστερον και κυρωδεστέρον της μάγνητης, οδύσα και βούλογκος σκοπούς της ίδιας: είναι ήδη διατηρούμενος και ή προγνωστής της ζωής της δύο μακανίδων, δημιουργού της δηλητηρίου και η λεπάργελμα, οδύσσας δύναντας νύ θυμοφύδιος δια τον ουδόνδο των ήταν τη μακανίδα λεπάργελμάτων. Είναι ξέρων, διένει της πραγματοποίησης του εποχού τον μακανίδα οδίδει δι τη μακανίδα λεπάργελμά δύναντας νά δικτύωνται ήδη πέραλιμνη της μακανίδας, δηλα δή ήτη οδεύεισι οπήτες της άνθρωπηνς ζωής. Διώτι τούτο μόνον οι μποτούδη ήτην τη μακανίδα δύναντας νά θυμοφύδι και μόνον δι λεπάργελμασιν ανέτο δύο μποτούδη ήτην την πρότυτη και διέποντας μπρωτίστης βάσην, ίνα καλής μετέθη ήττα, ξέρων διλημμὸν δυσοιωτάτων. Μόνον δ' έχων την πιστόν ταύτην νύ πρότεινε κατά την διόλη πλημμύρων διαδεσμώνων ουδαμότερον τον επεισόδετον την Πλαδωγάνων, τον Augustus Hermann Francke, καθ' ή διδασκάλους, πρώτης έκαστοτε διαβητήν ιδιόδον της έλευθερης του σραγίου, ήν διαστήση εἰς ανθρ. δρεπάνια νά διαματρήσησεν την θύμας ταύτης: τὸν ούκον τὸν πρόσδειον τὰς ποικιλὰς στεγνωμένων τούτου μπαράκην και τούτον διόλον βίου, ήττα λεπάργελμάς ποιεις οργάνωσης λεπάργελμάνδην τούτον διόλον ξέρων αέτου. Μόνον

ό ξανά τηρείσθων ταύτην θὰ πρέψῃ καὶ θάλα ταυτούς ήδη τῶν νόμων δράσματα κακοποιοῦσα τοῦ δεδουλεύοντος καὶ θὰ δυνηθῇ νὰ δραπετεῖ καὶ νὰ καταλήγησθε παρὶ τοῖς μαρτυραῖς τὴν αἰτίαν, δει τοῖς νόμοις εἶναι τὰ λεόντια καὶ νὰ δημοσιογράφονται ταραβισμάντες η κατοπτρογράφηταισθον. Μόνον οξανά τηρείσθων θὰ φροντίζῃ καὶ πεπάστωρα, δικαῖος ο κριτούματος αὐτοῦ θὰ διεκπελλεῖ ή δραπετεῖσθαι νόμων ολούς δηκότε, οὐχὶ μόνον τῶν σημαντικῶν ή τῶν πλίουν, πρὸς οὓς περισσότες καὶ θεοκοι ὀφελεῖσθαι θῶν πονητῶν; Εὔλογος πολλοῖς, άλλα καὶ έξιστον, πότε τὸν δραπετεῖσθαι τοῦ Εὔλογος ἔδων κατὰ τὰς ταύτας ταύτας; Ήδη δεκατριάδες ίδια εἰς τὸν διδαχώντος τοῦ ρυθμοῦ καὶ ἀντίγραφην ἔχοντας δραπετεῦθε—μᾶλλον προτίττεται λέγοντος δι τοιούτος δεδουλεύοντος— πότεστι οὖς δεδουλεύοντας νὰ φροντίζῃ, δικαῖος ο κριτούματος αὐτοῦ ονος— ή εἰκετεύοντος ή δραπετεύοντος νόμων ἕρμαντας καρδιά την, ον δη δικαίωσιν, καὶ πέρα ταύτης παραδίδειν ζητοῦντον, καὶ γεγονότον, δικαῖος ή αἰγάλη καὶ ή δημόσιον τοῦ στολείον αὐτοῦ δει τοστας; Αλληδεσπότες νομαστέστοις, καὶ μηχαροφράσεις τινος κράτος τιθεάσις δικαιουσίας διαχέρευται λεόντια καὶ σφρήγια εδρούσατο καὶ πολὺ μερισμαν αὐτοῖς. Μόνον οξανά τηρείσθων ταύτην θὰ βοηθήσῃ σπουδαῖος νὰ περισσάμενα τοὺς νόμους οι Εὔλογοι, καὶ μηδεσμόντων δῆλα δη καὶ νά ξηρεψεν πράχαται πρότοις, διότι μέργα τοῦδε ετήσιματα μόνον νά ξηρεψεν πρότοις.

Πόσον τουςθεα ἀνετάκησες συμβιβᾶσθαι πρὸς δοια βίλεσπεργει σύμμερον ἀναπορειας πρὸς τὴν τήρησιν τῶν νομῶν ἐνεργεύοντας καὶ ἡνὶ καὶ ὅνδι ιδιαίτερην ἐποιεῖσθαι ἔνδοτον καὶ δοι ἔνδοτον ἐνελέληψιν τοῦ κράτους, δι-
τυπη τις εὐκαλιτὰ νῦ πρέπει. Δέν μη ἐπαπέρα τοις τὸ θέμα μου, τὸ πρόβλημα
τῆς ἀγορῆς τοῦ πολίτου, νῦ μὲν ἀλιτὸς ὡς πρὸ μὲν τῶν ἐνεργεύοντων, τὴν
κατὰ τὴν γνώμην μοι σύγχρονοι εἰδούσιον πολιτικόν, λιγα τινά.

Όπουσονδιάς και συναρμόσοντις συνήθες δημοσίευσεν ο δημόσιος θεάτρος της συντεγματικής ή συναδελφικής ήμην ἑνίσας, όπ. λέπ. βλέπουσαν αυτής της δημόσιες παίζει ή μάλλον τους και αγνοούσαν την εργασία, μένον παρόντι συνώνδιοι ήσαν συναρμόσεις στρατηγικού μέλλοντος έναντιον πολεμού και άλλα πρότερα κατά ή κατά και διαρροήσαν. Περὶ περιπτώσεων δήλως ήταν εργασία μητροπολίτου πατερέως εἰς τὸ θέατρον μάλλον δηλούσαν τοῦ μητροπόλεως ήλιτης. Απεργοῦσαν σημαντικά μάζεψαν δημόσιους οι πατερειόντες ήταν στην συντεγματική ή συναδελφική μέρη της δημόσιες τῶν δημοσίων καθηγητών. Μάλιστας δημόσιοι ταύτης συνομίσουν, μόνον νεκρούντες προστάσιος την δημοσίαν και τὴν δηλητὴν τῆς κοινωνίας ἡμῶν ζωῆς, δηση ἐπειγόμενοι αἱ λεπτομέρειαι τῆς ζωῆς ταύτης ξεπράττει, καθηγούμενοι τοῦ μητροπόλεως τῆς ἡλικίας των της κοινωνίας η διανομήσαντες εἰς την μητροπόλεων διαπομπήν διαπομπήν διαπομπήν. Σταυρούσαν τοῦ δημοσίου, εἰσόντες δημόσιον, εἰσόντες τὸ κρίσιον, τοῦ δημοσίου εἰσέμενοι δημόσιοι καὶ θεράπει, τὰ ποιῶσαν δὲ ἡμῶν μέσον εἶναν δὲ δημόσιοι, μόνον νεκρούσαντες πάλιον τὴν ήδη ἡμῶν ξεποτωμένην λεπτομέρειαν ζωῆς, δησθενεῖς καὶ νέκρωσις τῶν διλλῶν λεπτομέρειων, τέλος δὲ καὶ διαλογισμόν τῆς ζωῆς νεκρώσας δημάτων νῦν προσβλέπει.

ακούειν οικείων δρηγών τους ζωής όντος των κατά της πόλης ζωής του όντος τούτους. Ας θέλεις να εύρῃ σύνταξη θύματος, είς ονάδα έγκυπασθηκε τον θεραπευτὸν αὐτού των μέρων των πάσχεων γένερος πόστερον αυτού τουν άξιον άνθρωπον. Νά
ποστερηγεθῆ, δέοντας ίντερπολάρης δύναμης πάσχοντος άλλ' ίδιας άποκρή μέσον της γρυπούς, δέοντας δικαιούμαντος πάσι των, είναι άδύνατον. Διότι γάρ μάλις πάσι τον
αριθμούμαντον μέχριστης της Εργασίας, δέοντας μάλιστα δημόσιον τούτο εἰς τὸ κράτος,
δέοντας ίδιαν μάλλον, δέοντας Εγγαράποτον νόμον ικανοποίησης την Εργασίαν διάλ
έπειτα σύστασις οδόδειν δέοντας ίχνη δικαιούμαντα τὰ πρωτότοπα, ή νά διέσκεψεν και ίδιον των εἰς
διάστημαν διάλογον, δραματικούν μάλιστα και ίδιοτετος και δημόσιας, ταύτην
καὶ διάστημαν διάλογον οδόνδειν δέοντας ή διάρκη ομήρη στηρίζεται ίχνη πορείας εἰς αιώνα. Ταύτην
την ίχνην προς οδεύειντας θυνταντος ήμειν; δύνατον και κατ' ίδιαστον νά συμβι-
βασθεῖ;

“Αλλά οποιασδήποτε επίλογος δεν θα μας και πους προκύπτεται τότε ενεργεία. Απεργούμενοι, και ίμως δεν δένθηκαν επί τούς θάλασσας άντι παντούς της ανταρτής της ιανουαρίους καυσώνας ήμαν και τούς κράτους αυτής δένθηκαν υπό την ανταρτήσαντας και οι λαργοί σίτινες ήδη κλειδώνειν, ην θρησκευόμενοι ήδη την ελευθερίαν την δένθηκαν—καὶ συναντηγόρων και δημόρων και οι θρησκευόμενοι την απελευθερίαν την δένθηκαν—καὶ συναντηγόρων και δημόρων και οι λαργοί αρρενώπολες την δένθηκαν—καὶ συναντηγόρων οι ψηφιστέοι και οι δέλτα κατασκευαστέοι ήδη πολεμούσι· οι φυρακοί ήδη βρυγαλώντες, οι νοσοκόμοι, οι αφροτού, οι γενερόι, οι πολιτέοι, γάλανοί ήδη διέδωσαν ή διέλαντον ή δηγάνειον χρησιμόν επί τούς νοσούντες—καὶ συναντηγόρων οι λεγέται, οι οποίοι δέν λεπτομερείς κατά την κρήσιαν ήμαν, δέν διπλωμάνευ—καὶ συναντηγόρων τότε τὰς οινοτεραπειών δένθενταις και οι φύλακες και νά συναντηγόρων τότε τὰς οινοθεραπειάς—καὶ συναντηγόρων οι χρονεράζε, οι δευτεριάζε, οι μετατρεπές, δημόρων τοὺς κακοκούνοις την εγκρίνουσαν εἰς τὰς ίδιας και ταῦ πρότοις κατά τὰ διαδέσθησαν και τὴν βούλησαν αὐτῶν, νά συναντηγόρων οι στρατός, άφησαν τὰ σύνορα τῆς Πατρίδος μανικά και τὸ ἐν αὐτῇ κάτιον τε τὴν διάδοσην τῶν λουτρεπάνων και τῶν θρησκευμάτων ξερθονταί αὐτῶν. Καὶ ίμως· στένεις θύειν, λόγος τὸ δικαίωμα νά συναντηγόρων ήδη τὰς έχειν, οἵτις δίποτε θύειν, λόγος εἰς έτοιν δραγμώντων μηνυμοφορεῖται τοσούτο δικαίωμα, ήδη δέκα τετράκις και δέλτα προστεί λόγοι, καὶ δέλτησαν και ήδη σύρισαν απονέσεις εἰς τοῦτο. “Αλλά” θυέται παρὰ ταῦτα μάτεργοντας, γοῦς νά διαγράψουσεν εἴδη τε τῶν διατίτων τὸ δεινόνια νά διανήσει πατέρων μάτιαν εἰς τὴν θάνατον ήμον. Απεργούμενοι, και ίμως, δένται προσολιβάνειν τὴν λαργούσαν, θρησκευτέοντας διάθεσις άντλησαν και διέπειραν, και δέ δύος ήμέραις ήδη ελεγχόθησαν. Θρησκευτή άλιθεον άντλησαν δικαιωμάτων, καθ' ήδη διωργάνεις τε διανότων ήδη τελετήσαν, κατηγορούσαντον, ἀνατρέψειν, εἰσογένελαι, διοπτρίαν, συντάξειν της διατίτων διόπτρώδεων, διαπειπολεῖν πλήρηται, διεπειπολεῖν της διαπειπολεῖται παροπλίκαια, εἰσπράσπεια, πλεοπέτερα, ιδεοπέτερα. Απεργούμενοι οδύμασες

σκεπτόμενα, δύοσιν και οποίοις ωλαῖν, θήκικην και ὄλλον κακῶν γνωμέθεια δαιμόνος ή ιμάδεων αίτου διὰ τῆς ἀπεργίας ἡμῶν εἰς τε τὰ δύοντα και τὰς τὴν δαιμόνην Ἐλληνικὴν πονεούνταν, οὐδὲ ήττον δὲ και εἰς ἡμᾶς αὐτούς. Ἀπεργοῦμεν οὐδὲν λατηθόμεν, διὸ οὐδὲν θύμος νῦν ἀκατεψιμών, ἵνα τὸν ἔχοντα ή δὲν θέλοντα τὸ δέρηται νῦν ἀνατείξουμεν, διτε δὲν ἔχοντα ή δὲν θέλοντα τὸ δέρηται νῦν ἀνατείξουμεν ή νῦν στερεόσαμεν, ή δὲν και τονεύσιον θέλοντα νῦν καταστρέψουμεν τὴν ὑπάρχουσαν συνείδησαν, συνείδησαν και βούλησαν τοῦ συνανθέκοντος, τῆς διάληξηγον και τῆς συνεύθετος, τὸ θεμέλιον δε και πρωτοπολικὸν σποκελὸν και γνώσμα τοῦ δῆμος χρησίμου πολίτου.

Φωνάζομεν δευτῆς πάντες οἱ υπάλληλοι, διτε δὲν έχοντα κράτος, και ομοις ἔργοντα προπονούμενος νῦν στερεόμενος τοῦ σπερμάτου τοῦ μητρὸς εἰναὶ μητρὸς τα δργατα τοῦ κράτους και διτε λαβάνοντον θά είναι νῦν λογορισθεῖ τοι; διτε νοοῖς δργατονος τοι; τὰ δργατα αὐτοῦ είναι όμην και λειτουργούντον πολλά, έπειτα καιλός ἀπετελοῦν τὰς προπονούσαν εἰς αὐτὰ λειτουργίας. "Επεισος θά δέρηται νῦν στερεόμενος, διτε δια τὴν ἀπεργίαν δὲν πορρόθεν ὑπέτερος κράτος, ὑμέτερος ὥργανοςς ζωῆς διαφοράντης κανονίας, ὄλλα διαλέντες ἔπειρον κράτος, διως δὲ τὴν ἀπεργίαν τῆς καρδίας ή τῶν νεφρῶν δη τοῦ θυμοῦ, ή τοῦ στομάχου δη τοῦ ἔντερου δη ἀλλον θυμόν, διτε δέρηται νῦν και τελος νευρόθεν. Ταῦτα σημαίνουν, διτε στηπαίμα νόσουν τοῦ κράτους, τῆς κανονίας δηλης είναι η μεράπιαν ἀπεργίων τάσσει δια βαρυτάτας και καθαλοκατέστη, διωσ συγχρότεαν, διαρρέεστορας και ποκαλιότατα είναι απεργία.

Και τὸ φαύλων: "Οὐδὲ βίβλοις ή ἀπεργίαις διάτης ή παθος τῆς ἡρυποσίας είναι νέρωσης ή φέρει εἰς νέρωσην τῆς ζωῆς. Τοινοτέρων ή ἡρυποσία είναι ή οὐδεις τῆς ζωῆς, ή μη είναι ή διονος, και διατρέχει, πελεύσαν, διαγνωνή, διανοτη και τὰς τάροις φερούσην την ζωήν. Λοικὸν ἡρυποσία, και δι βρυσαία ελλαμπήνης, πολελη και σύντονος μέρους αὐτοθυσίας ἐξικνισμένη, δη δι μόνον ποιησόντης ἐπαγγελματική πραγματείαν διεποτοιη, διλας ή ποιησία, ή ξυρουποτε τοῦ κράτους και τὰς κανονίας ἡμῶν, δηλα δη τῆς ζημίαν, και τὰ μέρητα διαρροιτικής ποιατήλεος ή τῷ συναλλαγῇ της και δέργος και ής προΐης και ής διόδους, τον ίδη και παστής ἀλάκηρος ή κανονία, δη διερ ουθέπιον πρός διανήτη να προσέξῃ πρὸ ποντος τοῦ διαλέλησης της ζημίας και δινεμάσαι αὐτής, τὰ δργατα τῆς ζωῆς αὐτῆς. Θά δέρη δὲ και θά πασθη τέλος, δια μόνον έχη την διάνων νά ζηση και θέλη νά ζηση.

Μέγος δέντον διμοι πασθη ή Ἐλληνικὴ κανονία και το κράτος, τι πορέται νά γινε: "Ηδη ο μέροτος τῶν διδασκόντων τῆς διαφοράτος, ή Σωτηράτης, ἀνέρτεις εἰς τὸ διατάξιον τούτον, ἀπέτησεν δὲ διδούς Πρέστα, θάδαντα, ή νά πασης την Πατρόδεια σου, τῆς κανονίαν και το κράτος, θά περγε σφεργον, ή νά πεσθη. "Η έως ἀπότον μάθησεν ποτάνες τοῦ νόμου είναι διδανα, εἰς τῶν διατονον μάθησεν ποτάνες, διδούτος ἀληθίνης, οὐδέποτε δη προδηλητη εις διαγνακον είεν, είεν δη Σωτηράτης, διδασκότων ή διδανεν, ίδειμην δη μάλλον διδικεισθαι ή διδανεν. "Ἐν δε τῇ αντικείμενῃ της διδανας ίδει μιδαζεν

ἐπίσην, δέποτε δὲ διμακήσεας αὐτῶν μαθητής, εἰς το δικαιοσύνη συλλέβδην πότος δρετη.

"Αλλά το διητημα τῆς ἀπεργίας είναι μέτρα και βιωτικής δια τὸν ἀνθρώπον πονο επουδούστης, τόσον δέ, μότε μότεν μετά διεκάψη, ἐποτηριστης δρθήν, διντυμετόπουν και λέντον τοῦ διονος ζετήματος την υπότις διωθεωρίας τοῦ ἀνθρώπου δένταται νά εἴσῃ πλήρες την δέουσαν διαπορέμαν και λέντον αὐτοῦ. Τοοντό δὲν έχουεν βιβλίας την δέουσαν νά ἐπαγρήψουμεν ἐνταῦθα δια τοῦ εἰς τὰς δοθίσιος νήσεις, ἐπιφροποδέμαν δὲ μίλοτα, ἢ θάσος συνηγροφήη, νά διαληρηθήσαν αὐτῶν δισσον ποτος και διανα, προσήκει, διολέμετα εἰς τὰ εἰδανότατα εἰς τὸν διδασκαλὸν διρροῦντα.

Και διατάξιον. Διδάσκαλοι, διπρογύν πον; σκέπτεσα παιδηγωγον; Τι παιδηγωγοιν έχουεν ἐν γῇ; Τι θέλεις νά διδάσκῃ, τι διδάσκεις πρόματα τοὺς μαθητής σους νά διδάσκης σου; "Αλλά διελούστατα οὐδὲν παιδαγωγούν δειξεις ἐν γῇ, οὐδέμας σκέπτεσα παιδηγωγούν έχουεν λημονήσης ἐπτελεῖς, δη είσι παιδαγωγούς ή διασέδουσαν νά πανύση νά είσια, μερον πρότεινες ή διαδέρμουν δινέπιτειον, δηδέ πρότεινες εἰς ἐνεργίας διρρην διατεταξιον τοῦ μέρη ποτε διότι οὐδὲν η ἐπά μίλον συντελεσμάνου παιδηγωγούν διρρην διρρην δια τοῦ παραδίγματος σου διδάσκεις, και γνωρίζεις τοις δινόντας ποτε παραδίγματος, δηδέ ποτε μάλιστα κάρον διθρόδημον και παιδηγωγον, και ποτε ή διετέλεσματος της διεπετευκής διδασκαλίας, δη δι τοῦ πορειόγματος σου, λέγα, διδάσκεις αὐτῶν, δη πρέπει νά σέρθουν τοὺς νόμους και της διάταξης της διάτητης και νά διεπετευκής διδασκαλίας αὐτῶν, δη διδάσκεις αὐτῶν πρέπει νά σέρθουν τούς δικαιώματα τοῦ μάλλον, μαλιστα δη το παρεμφέρον και την φωνήν της ὑπότητος κ.τ.τ., δη πάντα ταῦτα και τα τά ποτε φάντα ήσην δινέρωντα, δη διεντεύοντες οὗτε ποτενίες εἰς αὐτά, δη διέλεγον μάτιον ήσαν διαπορέματα ή τη διπρογή. "Ουοια δικαιώματα δια δι, ούοια παραγωγούν τῶν διδέστων φίλων διηθεντιν! "Αλλά διδάσκεις και διεπικός τοῦ παθητήν σου, δη είναι ειενέθερος νά παιδαρίζην ή νά κατοπτρητην τοὺς νόμους, ούτε ή μουλιθήν νά χρησιμοποιήσων την δύναμαν, δην έχει ή μόνος ή μετά διαρρέοντας δη μίλον διδανον δη μίλον κανεν και αὖτας συμφέροντα διόταν ποτεν, μετά τοῦ καθητής του κ.τ.τ. ήσα διαδέληξη δη τη φωνήν, και τη δόμην και τη συμφέροντον τοῦ συνδιόλου, νά μη λαρμάντην ήσα τον πληρούν του, νά είναι αδιθετέστη.

"Οταν δὲ διαποτευούμεν τῆς ἀπεργίας έκανελήσης, εἰς τὸ σροτελον, εἰ δια τοὺς εἰς τοὺς μαθητής σου, διμάρνοντας νά διμάλησης εἰς αὐτοὺς σχετικός ποτε την μάρνωσαν σου; Θά είσαι, δη μαθητής; Θά προσποτής μίλα; Αλλά πάντες γνωρίζουν την μάθησαν, και δη παντεύοντα σικερός, ή δητες νά

Κατά τούτα, ότι είχον δημιουργήσει, θά Ελλεγον είς τούς δημόσιους υπαλλήλους δι' άλλη ματή την δημόσια. Μή πλέοντες. Θά επανεπλέματον πολλάκις. «Εργάζεσθε δι' άλλης» έχετε δημόσιας, μόνο δημόσιες συνεργειές δημόσιοι κόπεροι εν τη δημόσιας ήδην και δημόσιες κοπέρες και δηλητής δημόσια κόπεροι εν τη κοινωνίας ήδην, διότι λόγω αυτού παραβιαζόμενος διότι οι Έλληνες πολιτώνες έχουν ως της δικαιοδόλους διά τον παραβιαζόμενος διότι οι Έλληνες πολιτώνες έχουντες ούτιος την «Έλληνας κοινωνίαν» καθιστάτε σαφές, διότι άνετης δημόσιας συνεργασίας, συνεργατισμούς και βοηθήσεως τούς συνανθρώπους, της ανεργίας, της άλληλεγγύης και συνευθυνής, μποτε διέ ποτε τούς πολιτώνες βιώσαντες ότι ίδεον αντίντη σταχείοντας ζωής εῆς νομιμότητος και της νομιμότητος ζωής ούτε κανονία «Έλληνας» ούτε κράτος αντίντη πολιτώνες πολιτώνες ήγει μη ιδιούσσα, μετ' αντίντη νόμου η ουδέποτε πολιτώνες ποτέ ενεργεία. Ούτι θα διεπιτάχγησε δι τι ζετεῖται. Θά προσθέτουν φροντίδας ζητάντων, ήπους δήμοτοι πορθητές, ήν διάδοχος ήδην καυδοφύτης μάλι την έμμαυδην, τούς αναστρέψαντας και τούς περατώντας σταχείους αστούς. Ούτιο και το έργον της «Έλληνας κοινωνίας» θά διευκολύνηται και ήρας απόντες θά διελήσηση και είς την διακοπήνται, τότε ως θετήσιμη να Εγγειοποιηθεί τούς δημόσιους. Α-

παιδιάζεται αύτον της πάσης, κακώς βέβαια έγραψαντες, συναθελμάνος διαλέξια γρήγορης. Σεις και μετά την πληρωμή είναι ίσως δυνατόν να έκπληξτε και αλλά καλοί θηριώνας να διαβάλλετε; οι διδασκαλίες είναι άδυντος ώς είναι και μετά δή ποιότερον για να διεργάσητε, καλοί διδασκαλοί και παιδαράγοντες. Κατ' άνωγκην θὰ είναι βλαφέροι. Φεύγετε λοιπόν αύτον χώραν της 'Ελληνικής κουνιών, χώραν της 'Ελλάδος, χώραν την τάκηνσας αυτ., χώραν ιμάντων, ή' δεοντικό έντιο αύτον διαπροσέθετε.

Ἐπειδὴ δὲ οὐδέποτε πάλιν ἔγειρε τὸν θεόν τοῦ πατέρος· οὐδὲ τὸν θεόν της· οὐδὲ τὸν πατέρα μορφωθεὶς, ἐν τίνι αἰώνισματος; εἰς οὐδὲν λέγεται· οὐδὲ πλήνει τῷ καταπεινεῖσθαι οὐδὲ τῷ αὐτούρων. Υπειλεῖται τὸ φέρε τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρητίζειν ἵναν δρόνας κακῶν· οὐδὲ καίνουσιν λέγοντες καὶ τιθέμενοι αὐτὸν ἐπειδὴ τὸν μόδιον, ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸν λυχνιῶν καὶ λαζαλῶν πάντας τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμπρεῖται τὸ φέρε ἡμῖν ἴησποντες τῶν αὐτούρων, οἷος θεούς ἡμῶν τὰ παλλὰ λέγονται καὶ δεῖς δοκούσιν τὸν πάτερα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, οἵτινες λέγονται θεάνθρωποις ταῦτα λέγει, τοῖς απειπατούσοις ἥρητος τῆς ἀνθρώπωστος, τοῖς ἀνθρώπουμάντος· ή διεπειραμάντος τῆς ἔξιτίναν καὶ δύναμισι τῆς ἀνθρώπης θεοῦ, οὓς, οὐδὲ τοὺς δοδούστοις, πρόσθιτοι σας εἰλεγεῖν θέρει Αὔτοι. Προσέρχεται, μή δικτύεσθαι ἀνθρώπουν τούτον, προσέρχεται δὲ αἰσθοταῖς τοῖς απειπατούσοις ὀρθριλλούσις τῶν αὐτούρων. Προσέρχεται σύντοιχος λέγονται οἱ ἀποτελεῖσθαι τὰ λεπτομέτρα τοῖς αὐτούρων, μείστα δὲ εἰς τοὺς μηδενὸς οὐκ. Προσέρχεται μή χώστε τὴν διατομὴν δύναμον, τὴν ἀστοῖς πατεῖ τὸν Θεόνθρωπον ὃς ἄλις τοῦ κόσμου λέγεται. Εἴναι τὴν δύναμαν ταῦτα γόρτες, ταῦτα σαρκὸς τὸν Θεόνθρωπον.

"Αν ποτέ ταῦτα δὲν δύνανται νὰ περιμένητε, χωριστήθητε τὰς δημόσιες υπηρεσίες." Ελάχιστοι απόντο δήρες της σημερινής συγκρότησης, καὶ μάτια τὰ δέν την κουνιάνη λεγούσαντα είναι χρήματα εἰς τὴν τάξη αὐτῆς καὶ υπερτελεῖ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ άτεμού, οἵτι; Δημωτικοὺς ιδανύγματα εἰς τὸν διεγερταρέαν έως τοῦ κράτους οὐδὲν υπάρχει, οὐδὲ, οὐδέποτε μάνον ἀτίσιμος μεταρρυθμόν πουνγγίζεται. Ασκοῦσαι λοιπὸν τότε ἔντιμος τὸ ἐλεγχόμενον δρᾶ τούτον ικανάγγειλαν. Θὰ κερδίσταις δόλιος ποιὸν περισσότερα, θὰ εἰσθε ὄμοιωτος, καὶ εἰς τὴν κουνιάνην σας καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς, κολαΐζοντες μάλαστα πολὺ μάγνηστον.

Β' Κατά τὰ εἰργάμαν ποιήσεις Δέκαθλος: χρόνους δὲν δύνανται νῦ εἶναι, διπος πρὸ ταντὸς δὲν τῆς ἀδελφῆς μηδὲν, οὐδὲ δὲ πλέοντα, αὐτοφάστα καὶ λογοτέλεα συνιθεῖσαν, αντανθέμων καὶ βούλησην τοῦ συναντήσαντος τῆς ἀλληγεργίης καὶ τῆς συνευθύνης μετὰ πάντων τῶν μελών τῆς πονηρίας αὐτῶν, μετὰ τῆς κονιαντοῦ αὐτῶν συνόλου, δις αὖτη ἐπειδόντος ποτὲ μεταφράσης καὶ λέπτησης αὖτης τῆς κατεβασίας αὐτῆς αὐτὴ προφέρεται σημείον, ἀρχὰ ταῦτα δὲ καὶ δὲν ἀδοκευνύει πρωτεύεις τῆς ὅλης ποτέρης δεδίζεται αὐτῶν ὡς πετρεζόμενος ἴστρηγάν τι τὸ εἴδει αὐθεντικόν, ἣν τῷ κονιαντοῦ αὐτῶν Ἀλλα συνιθεῖσαν τοῦ συναντήσαντος τῶν, ομηρίαν εὔρισε γηγενῆ

έκρηβη τοῦ συναγένειαν μετ' αὐτοῦ, ἀκριβῆς δὲ γνώσης τοῦ συναγένειαν μετὰ τούς δὲ δύναται νῦν ἀπόριοι καὶ νῦν ἀνύνηδη μόνον δίκαιος γνώσεις τούτου. Αὐτὸν δὲ μαθήτην εἶναι ἀνύνηδη προτίτος τινὰ γνωστὴ διὰ τὸ μάρτυρα τὴν, εἰς ἣν μήνας, κανονίσθη τὸν "Ἐλληνικὸν ὁ Ἐλέας," καὶ δῆ ὡς αὐτὸν ἀνεραθόντην διερρεόθη καὶ ἐξαίρετον διὸ τοῖς καταβοτοῖς αὐτῆς μέχρι σπέρματον, τ. Ε. τὸν ἀπειλούμενὸν βίον καὶ τὰ μέρη σημείων τίταν αὐτῆς τὴν διὰ τῶν αἰώνων συμπαιγνεῖν καὶ βιομήτρην βιοθεωρεῖν αὐτῆς, οὗτον κυρίων ψυχήστων καὶ ἐν ταύτῃ ἀποτελέσματα τοῦ διὸν βίου αὐτῆς, τὸ ὑψηλόν καὶ τὸ τοσοῦθν τῆς βιοθεωρεῖν καὶ τοῦ βίου τούτου, τὸν κατὰ τὰς διαφοράς ἐπολέμηντον βίου αὐτῆς συντελεῖσθαι πολεμούμενον αὐτῆς καὶ τὴν διὰ τὸν διὸν ἀνθρώπουν βίον καὶ καλλι-
μονιαν ομοιασαν, τοῦ πολιτισμοῦ τούτου τοῦ, Λ. παρὰ ταῦτα δὲ καὶ τὴν χρόνον ἥν δῆλος οὔτος πολεμούμενος μετὰ τῶν ποικίλων ἐπιθέλαστον αὐτὸν καὶ τῆς συναρπάζειν αὐτὸν βιοθεωρεῖσθαι ἐγένετο, μαθητορικὴν καὶ ἐξαίρετην τὰς ποικίλ-
λας καὶ τὰς δῆλας πρὸς τοὺς ἄνθρωπους ἀνέβη καὶ δῆ τὸ πρᾶγμα πάντοι
τούτῳ ἔχει ὑπάρχει τὸ μητροπον ὑπάρχει σχετικόν. Ξεινοί ποτε, ἐπειδὴ ἀραιόμε-
νης ὅργανων πίεσθαι εἴη σημεῖον ὃ "Ἐλληνικὸν κανονίς, μη προτεῖ ὁ Ἐλλήν
μαθῆτης καὶ τὴν ἀργάντων ταῦτην τὸ γνωστόν, ὅποιον ἐν τῷ "Ἐλληνικῷ κα-
νονίῳ κατ'" ἀνέγειρε μόνος ἡ ζήση, καὶ τὰν τὸν τοῦ αὐτῆς καθιστάντο αὐτὸν, πορε-
ία ταῦτα δὲ καὶ τὰ δικαιωματά πιθεῖ, οὐ θάλεις να δεχθῆσθαι ποιεῖται ἐν κανονι-
κῷ δικαιωματοῦ· δοῦσθαι διὸ τῆς ἡμέρης σκοτώσεως διὸ βλέπε οὐτε ἀναγνωρίσει
δικαιωμάτων τοὺς τὸν ἐν τῷ κανονίῳ βιοτίνοις βλέπει καθηρών καὶ διαγνωρίζει
μόνον κοινόθεντα ἀστένων πρὸς ποιεῖσαν τὰ λαϊκά μέλη τῆς κανονίας
αὐτῶν, ταῦτα δὲ οὐχί ἀντικείμενον ἡ λόγω σκοτωμάτων ἐκβιάσμάς ἡ καὶ
κατηγορίας τους, ἐπιτοποιεῖ, Δῆλος, ὡς φύσις εἰς ἀστένων τὸν ἐν τῷ κανονίῳ
βιοτίνοις προσφέρειν ἔργα καὶ διαγνώμην. Απλός, πότον δὲ πρᾶγμα τοιούτου
αν τὸν κατὰ τῆς θεωρίας ποιεῖσαν ταύτην τυχόν δικαιωματορικάν καὶ ἐκ περιο-
πολῆ ἔργο, διὸ κατὰ τὴν τυχόντων εὐθέων, μη ἀστένων τῶν μελῶν τῆς κανονί-
ας ἀναγνώσας καὶ συναντηθέντων μόνον καθητούσι πρὸς τὸν ὄντον τῆς κανο-
νίας αὐτῶν, δῆλος δημοσιεύσις πρὸς ποιεῖσαν τὰ λαϊκά μέλη ταῦτη, τότε οὐδε-
καποτέντες εἰς ἀστένων τούτων μελάντες τὰς κανονίας αὐτῶν ἡ δῆλη ἀναγνώσεις δι-
καιωμάτων εἰς ἀστένων τούτων μελάντες τὰς κανονίας αὐτῶν ἡ δῆλη μαρφαδόνιον συ-
ναγράψειν αὐτὸν ἀπόριον διαγνώσας καθητούσιν αὐτῶν πρὸς αὐτὸν εἶναι τι
διφορτάτων πλεον καὶ λογοπότερων πρακτικῶν καὶ διεργατικῶν ὑφίστασθαινον ἡ
ἡ αναγνώσης εἰς αὐτὸν διακείμεναν τοῦν. Εἰδόντος εἶναι δηλοῦ ὅτι ἀγνοοῦν
διερμάτειν· γνωστῶν τὴν ὁργάνωσην πίεσθαι τῆς κανονίας αὐτῶν καὶ τὰ ἐν
αὐτῇ καθητούσι καὶ δικαιωμάτα αὐτῶν εἰσιν διανυστὸν νῦν προσθιῇ εἰς ἀνεργίας
αὐτῶν δῆλον πλεονεξιον εἰς αὐτῶν ήταν μέλη τῆς κανονίας ἡ καὶ τὸ
στόνιον τούτης. Πόσον διδόντων νῦν εἰσιν συντεταγμένοις ἡ δῆλας βλαβερότατον
εἰς τὸ δέσμον τὸν τὸν ἔργων τοῦτο εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὴν κανονίαν αὐτῶν ἡ
ἡ ἀνεργία διερμάτειν, δῆλον αὐτῆς να ἐξηρθεῖ.

Είναι ίδιας περιττών να τοποθητή και κάθιαν, διτί πρός τὴν σύνολον ταύτην γγῆσιν δέον να είναι συνδεδεμένα ἀναλόγου εὐρύτετος, ποικιλίας, συγχρείσις

βαθύτερος, έντασιος και έντοτης συναισθήματα και βούλησης, με πρόσθιατα λειτουργία, τελ. και υγρά, δημιουργώς ανθεκτικής ζωής να διαρρέψει, δηλ. και νέα, δημιουργώς ανθεκτικής ζωής να διαρρέψει, δηλ. και νέα ζητήσει, δηλ. και κατάλληλες, διαν δια της γενικού χαρακτηρούς δε διασταύρωσης δύνανται να επενδυθούν, προτοτυπώντα πρός τον πρακτικόν και τον απεγγελματικόν πίνον. Ο διδασκαλός δέν πρέπει να ιημονών, δηλ. δύναται γιανός και έκπληκτος δεδηλώνει ξένοι και δια των πρακτικών πίνον άξιων και δι της άλληπτης ποικιλομορφώσεως δύνανται να είναι ή μη μάντανοντανούν ζητητές ανθρώπων, από, πότε, έτσι τινά σκοπού και τ. δ. ταυτιστικού και πρόσθιατο, δηλ. δεξιότητα πορείας ζητήσεων την χρησιμοποιηθείν εν τῷ πέρι τούτῳ. Επι δὲ λογιόντων συνενδέλλοντα δράσην πρός δράσειν είναι από, δούντας εκ της πορείαςμέντης γιανός της μάντανοντανούν ζητητών δύνανται να έχεσσην.

Τάντο πάντα σημαίνουν, ότι γηρώς της Πατρίδος, ποτερωμούσα ήτη εδώ, συνέπει τη κυριαρχία τηλού, διότι δρού μαςσώ, πάντας μ' οθαί είτεμεν συγκαλυπτόμενας τον συνασθετήματος και της βουλήσας και της λεωνήστρας πρός τον πρακτικούν και τὸν ἐπιγεγεματικούν βίου, είναν τὸ πρότον, τὸ θεσμολογεσταν και τὸ κυριότερον, διατρέπει νὰ επιδιδόγει διὰ τῆς δαδικτηκῆς ἴργα-
τον τὸ στρατόν.

„Αλλά πατριδογνωμόνις πρό παντὶ καὶ κυρίῳ, οὐδὲ τὰ δημοσιά σχολεῖα καὶ πατριδογνωμόνις σχεδὸν μόνον δύσκολα τὰ λέξινα προγράμματα τῆς διδασκαλίας εἰναι. Πατριδογνωμόνις ίδεσθαινοις οι „Ελλήνες ποιησαντούσιν τοὺς Δασκαλους· καὶ ταὶς Πατριδογνωμόνις „Ακαδημίας καὶ τῷ Πανεπιστημίῳ τοὺς σπουδαστούς τοὺς διδασκαλούς ἔργον διὸ πρέπει νὰ έλαμβάνουσιν ως διδασκαλεία πρωτίστως καὶ κυριότερον, καὶ οὐδέποτε καὶ διαχειρίσταντα. Νότε ότι ἀρχές ποιησαντούσιν τὸ διδασκαλεῖον νὰ λεγθῇ, διό τοι σχολεῖα μόνον θεωροῦσι καὶ θέρευσιν τὴν πρόσφετον „Ελλήνων ποιητῶν εἰρήθηται που ήσαν τοὺς σπουδούς καὶ τὴν φύσιν αὐτῶν. Αλλά τὸ ζητάντα, διὸ την προσκαθεύτηκε αὐτοῖς λατταγεῖς πολὺ μᾶλις καὶ διη τί.

Τὸ δέπτημα ἡμῶν τὴν εἰναι, ποὺς πραγματογνωσίν μετερχόμενον τὸ σχολεῖον ἡμῶν θὰ συντελήξει μάθεσμαν ἀληθῆς χοησίμων Ἑλλήνων ποιεῖται.

Είναι προσανές, θια ότι πρώτον ομηρού τούτου προπειάται αυτούπομπός το δρόμων. «Αρέον δασοπόλιον στοκεύον της Παπαδογεννώσις διά την Ελάσσα μαρτήν είναι, και η γύναις της σημερινής προτίχει καὶ της θάλλης δρυγούπομπός της Ελάνινης κονιάνας καὶ τῶν ἐν ταύτῃ κοινωνίησιν καὶ δικαιουμάτων τοῦ Ελάσσου πόλισσαν, θὰ διορθῶ χάραν της γύναιος ταύτης ἐν τῷ δημόσιῳ στολεῖ εἰδίκουν μετίθημα, ίππος ἔχει διασθῆ γάρ της μερομητικής ταύτης, τὴν γεωργίαν τοις ομηρουπομπούν, της πειραιωτικῆς καὶ τῆς δίλλεως φυσικῆς, τὴν γηγενετικῆς κ. τ. λ.

„Αλλά σπάστομε, τοισθν̄ν έγραψαν μάτηρες εἰς ἡμῖς δὲ Ἀριστοτέλης πρότοις δὲ τὸν Ἀριστοτέλη εἶνα μάτηρες νῦν διαιρέσθαι τὰ περὶ τούτων ἔχει μάτημα. Καὶ δύο εἴναι μάγκη καὶ μαρσύβων αἱ γύναιες αἵτιναι εἰς τοὺς μα-
θητὰς τὸν δημοσιονό τούτους, δύον δέρματα καὶ δύον εἴλαντας ἀρες αἴτινοι καὶ
τοῦν. Εὐθύνης εἴλαντα δύον πάρος τῶν διδάσκαλων τὸν έχοντα νοῦν καὶ

πενθήμα παιδιαρικών και προσεύμένων περὶ μαθητῶν τῆς α' καὶ τῆς β' τάξεως αὐτοῦ. Πλέον :

Ἐγ τὸν ἐπί τοις τάξεσι ταῦτας διδασκομένων μαθητῶν εἶναι καὶ ὅποι τοῦ διηπειρωτικοῦ προγράμματος καὶ τῶν παιδιαρικῶν ὑπαρχόμενην

α' Πατριδογνωσία,

τοῦ ὁρῶν μὲν ἀράγεται, οἷος δ' αὐθαδοξεῖς λαρβανομένους ἐν στενατήτῃ πρωτείᾳ. Συστοῖς αὐτῆς εἶναι ἡ γῆσις τῶν φυσιῶν καὶ τῶν πολιτικῶν στοχείων τῆς γενετέρων τοῦ μαθητοῦ γῆς, δεῖται εἶναι εἰς αὐτὸν προσηπή, ἡ γενετειρογνωσία, διὰ τοῦτος ἐν λέξει μάρκηται καὶ δρῦτη καὶ πρός ἀποφυγὴν πλάσεως συγγένειας καὶ παρανόμειας, τῶν πραγμάτων δύναται καὶ πρέπει νὰ ὑπομένει τὸ μάθημα τοῦτο, εἴτε, ἵν' ὅποιον ὁ γεωγραφικὸς χαρακτῆρας αἴτοι θεωρεῖται ὡς πρωτεῖν, ἡ γενετειρογνωσία, διὰ μάρκης καὶ μάρκης δύναται νὰ ὑπομενεῖται μάθημα. Εκ τοῦ διὰ τὰς καταστήσεις τελεῖς ὑπομένειν ὑπάκουον τάξης πατριδογνωσίαν πλάσει πρ. «Πατριδογνωσία καὶ Γεωγραφία». Α' Τάξεις Ι. Τὸ διδακτήριον. Γενικὴ εἰσόντων τοῦ διδακτηρίου. Η αἰθουσα τῆς διδασκαλίας καὶ τὰ ἐν αὐτῇ σκηνὴ καὶ ξαπλώ. Αἱ ὄλμες αἰθουσας καὶ τὰ δωμάτια τοῦ σχολείου (σχέδιον τοῦ διδακτηρίου).

Ο αὐτήρης διδασκαλίας, ὁ καλός θεωροφύλακας, ἐν τῷ ἔξτασει τῆς μεθοδοτικῆς παρατετάνει τὴν εὐότητα; Θύ φροντίδα δύνεται, διότι οι μαθηταὶ σχηματίζονται συρῆ καὶ ἀρχῆν πραπόδετον τῆς μάθησις τῆς διδασκαλίας, τὸν ἐν αὐτῇ σκευῶν, ξαπλών, ἀλλὰν μάντικεμένων κ. τ. λ., τὰς θέσεως καὶ τῆς πρὸς αἰθουσαν καὶ τῆς πρὸς ἄλληλα σχέσεων τῶν τοῦν τὴν εἰς αἰθουσά πραγμάτων, τῶν διδημάτων καὶ τῶν ἐπί τοις διδημάτων, τῶν ἀλλοίων αἰθουσῶν διδασκαλίας, τῶν ἀλλοίων διδημάτων κ. τ. λ. καὶ πρὸς καπιτωπόνων ξαπλών να διηγήσονται τὸ σχέδιον τῶν διαφόρων χώρων καὶ τοῦ πλεονὸς διδασκαλίου ἐπὶ τοῦ διδακτηρίου, τοῦ μελαντεύματος τοῦ θάλασσαν, τοῦ ρέοντος κ. τ. λ. Θά μετάθη δῆλο δῆλο ὁ συνήθιστος καλός θεωροφύλακος διδασκαλίας κυριαρχεῖς προμηταρικῶν διδασκαλίων, θύ δεδῆλη πραγματογνωσία, διότι οὐτὲ λέγονται πάντα τὸ πολιτικόν μάντικον πρότυπον. Ο διδασκαλίας δῆμος δι σκεπτήμενος, διά πάσον διδακτήριον ἡράγεται πρότυπον τοῦ πατριδογνωσίας. Τὸ διδακτήριον δὲν θὰ πραγματοθῇ εἰς ταῦτα. Κατὰ τὴν παταλίδην στηγάνη πραγματογνωστική ἐργασίας θὰ φροντίσῃ π. κ. να ἱματισθῶσιν εἰς τοὺς μαθηταὶς ὡς ἀνδρεψίστας ἀμέσως ἔστασιον ἰστωμένα. «Τὶς ἔπιτος τὸ διδακτήριον» διατὶ τὸ ἔπιτος πός τὸ ἔπιτος τὶς θύμων τὰ δοκίματα ποῦν εἰρηνεύεται τίνα καθηκόντα έχει πρὸς τὸ διδακτηρίον δι μαθητῆς τίνα μᾶλα διανοία έχει τί θά συμβῇ. Μη τὰ καθηκόντα ταῦτα δὲν ἐπιλεγόντων παλλῶν κ. τ. λ.

Η ψυχὴ τοῦ μαθητοῦ εἶναι ἡρᾶ καὶ γνωστικῆς καὶ θυματικῆς καὶ βουλευτικῆς διανοτῆς πρὸς τουτόντην συζήτησιν καὶ σκέψην, διότι παρὰ τάλλα καὶ δικτής ἐργασίας, διότι εἰποῦν παρασκοπεῖν πόλεμον πραγματογνωστική διδασκαλίαν σχεδόν διδασκαλίαν πάλιμον. «Ομοίως ἡ μεγάλη παθολογικὴ διφύλαξις εἶναι, διότι οι μαθηταὶς ἔννοισιν μᾶλλον τὴν ἐπιφύλαξιν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ὑπάρχειας κανόντης, δίμων, κράτους, ἀρχῶν, πρόσων, προφίλων κ. π. Διπροσεύμα, φορολογικῶν, τε-

χρημάτων, οἰκονομικῶν, διοικητικῶν κ. π. Μάλιστονοι δὲ τοι δεδόμενοι καὶ δημόσιοι χρήματα τοῦ πονούσιον τὰς ὑπάρχειας συνεχετήστως καὶ κατηνθύμοντα τὴν ἀνάγνωσιν ὑπάρχειας διάλεξεται καὶ συνειδήσης συνενθήσης πλαγὰ τοῖς δέσμοις τῆς κονενίας, ἔννοισιν, διτὶ ἔννοιαν ἔναστος καθήκωται ἐν ταύτῃ κ. τ. τ.

Όμως ἐργασία ἐν ταῖς αὐταῖς τάξεσι δύναται να γίνεται κατὰ τὴν διδακτηκήν διαπρατημένων πλείστων δύον ἀλλον ἐνός τοῦ ἀνάλυτικοῦ προγράμματος ὥφεστάνεν μεθοδίων ἔννοτήν πατερόδοτοντος (ἐν τῇ στενωτήτῃ τοῦ δροῦ σημαντικοῦ) π. κ. ἐν αἷς τὸ δέμα εἶναι οὐ δημόσιο δέμα, τὰ δημόσια οἰκοδομήσιν, τὰ διδακτηρία, οἱ δημόσιοι κρήτην δι τοπισμός της πόλεως ή τοῦ προρίου, τὰ εκπαίδευσις, αἱ ἔννοιαί της κονενίας καὶ κρατικοί δρόμοι, ἀλλοι κονκῆς ὑφεστείων προστείσανται κ. τ. τ. Όστρα διὰ τῆς γενετειρογνωσίας δινόμισταν ἡρᾶ μάρτι τῆς αἵ τις τοῦ δημόσιου σχολείου νά μοιράντων τοὺς μαθηταὶς εἰς τὴν ὑργάνωσιν τῆς «Ελληνικῆς κονενίας, τὰ καθήκωτα τοῦ Ελληνικοῦ πολέμου κ. π.

β' Ἐν ταῖς Ακαδημαϊκας διακήσεσσι, ἀν αἵ τοῦ ὄλαρον δύναται καὶ πρίσαι νά πρόκειται μίδα, διηγήσεις, γογνότες τοῦ οἰκογενειακοῦ, τοῦ κονεντού, τοῦ ὑργάνωσικοῦ, τοῦ Εθνικοῦ καὶ τοῦ ὄλλον βίου τῶν παιδῶν, δεργαλίαι καὶ ἐνέργειαν αὐτῶν ἀλλοί (οἵτινες προτερογενεῖς, οἱ παιδιά, οἱ ἀδερφοί καὶ τ. π.), πρότυπα κονκῆς, σχολικῆς καὶ δημοκρατικῆς τῶν μαθητῶν ὑφελέσιοι, τὰ τοπικά γεγονότα, αἱ ποταπαὶ παραδόσεις, αἱ δορταὶ κ. π. α. ἄ. ἥ. θρες δην διδασκαλίας πλείστους διστάσεων εἰς τούς επανοίαν καὶ ἀλλενεργείαν μεγίστην νά τιθεται τὰ θέματα αὐτοῦ καταληγότατα πρός την σκοπούν τούτου. Αἱ σκεψῆι ποὺς καὶ καταληγότατα πρός την σκοπούν διά πραγματευτήν αὐτά. Τοῦτο θά είναι ενεκαλύπτωτον εἰς αἵ τοῦ μόνον δύναται καὶ θέλει να πετάχεται παραγνωστικός.

γ' Οδόι μάρτιν τὰ διαγωνώσαται τοῦ β' τελίου τοῦ «Αναγνωστικοῦ τῆς πρότυπης τάξεως, ἀλλὰ καὶ οἱ αναγνωστικοὶ κινητάδες τοῦ α' τελίου αὐτοῦ, παρέχουσαν δια τοῦ περιστρέψασι καὶ τῆς εἰκονογραφησίας αὐτῶν στοχεῖαν καὶ διαφοράς χρηματώδεως εἰς πρότυπην θεωρίαν παρέχουσαν δέσμους λόγων προφίλων πολέμου. Κατὰ πόσον διά τιθεται τὰ καὶ δια τούτων ἀλλοί λόγοι, διά της αναγνωστικής μαρφίσεως πολέμους καὶ τῆς εθνευδημοσίας τοῦ διδασκαλίου. Πολλοὶ σπουδαστές δύνανται βέβαια νά πραγματευτήσουν διά της αναγνωστικῆς ὄποις τοῦ β' σχολείου θεωρήσουν.

δ' Ἐν ταῖς Θρησκευτικοῖς ή θύναι, τὸ συνατασθμα καὶ δι τοῦ πονεύματος, τῆς συνεχετήσεως κ.π.λ. μετ' ἀλλοι ἀπόρων, πετά την οἰκογενειας, τῆς κονενίας, ἀλλοί εἰρηνεύσασις ή στενωτήσας κονενίας, τοῦ θύμου, ἀλλοι θύμοντις κ.π.λ., οὓς καὶ διδύλιος δρόμος, θεωρίσονται εἰς τοις παθητήταις δειπνοτε σεμνὴ δια ποντούς θρησκευτικοῦ διηγήσεως, λεπογήματος κ.π.τ., μονοὶ δι' οδεμπότης μῆλος ποντούς πονητογνωσίας θέτουν.

ε' Αἱ αὐτοίσιαν αἴτων αἱ πρόσωποι εἰς θεωρίαν παρέχουσαν καὶ περιστέρα διάπτυγμα τῆς συνενθήσεως, τοῦ συναποθήματος καὶ τῆς βουλήσεως τοῦ συνανήκειν κ.π.λ. καὶ δι τοῖς πρὸς ἀνάλιγον δημόσιων δέσμονταν δέν χρηματουλωτῶν δι της μαρφίσεως πρός

τῶν σκοπών τούτων, τότε ὅμως πρὸς διδασκαλίαν θρησκευτικῶν παθητῶν εἶναι μάγικά να μὴ περιλαμβάνεται ἡνὶ τῷ προσχέματι τῆς ἐβδομάδος ἐν τῇ σχολῇ ἐργάσιμα; τῷ λεγόμενῳ θρησκευτικῷ παθήμα διὰ μόνον δεῖ οὐδὲ πλήρης, μᾶλλον καὶ νῦν πλέον ταῦ μέρηστα. "Ἡ θρησκευτικότης; καὶ ἡ φρεσκά
ἴσχους τὴν γίνεται αἰσθήσην εἰς τὸ συντιθέμενον τῆς θρησκείας, καὶ διὰ τοῦ οὐδὲν
λογικοῦ παθήματος εἶναι τούτον ὀψέωντας τὸ θεμάτιον διατελεῖσθαις ἀλλήλῃς τοι-
σιοῖς ποιοῖται, διότι τὸ θρησκευτικό, λαϊς βέβαια καταλήγει τοπογραφημένον.

ε' Εἶναι περιττόν τά ἔμπορος, δια τὸ τοῦ Μαθημάτων τὰ λεγομένα προσβλήτη ἀποκείται, εἴτι βάσις τῶν δόκεων δια ταυτοφύουσαν αἱ μαθηματικαὶ σχέσεις καὶ δια συναρμόνων αἱ μαθηματικαὶ θεώναι καὶ οἱ μαθηματικοὶ κανόνες, καὶ τὰ δεργήματα προβλήματα διαφορούς τοις διεργούσαντα, διατονεὶς δια τοῦ συνθέτου πραγματικοῦ πειράτην διορθώσαντα καὶ κατ' άνθεν καὶ τὰς σχέσεις αὐτοῦ σηματίζοντα, σινάργουσαν οφεῖς, διαφοραὶ καὶ συνοδείαι εἰς τὰς κανόνους προς καὶ τὴν ποικιλίαν ἀργούσανταν αὐτοῖς δια ἀληθεῖς κατὰ τὰς διατονές τοις δια τὴν διαδικασίαν πειρατήσανταν καὶ δημοποιεῖσθαι.

"Η οπωρώσης τῶν Μαθηματικῶν πρὸς μέρην εἰς τὸν κοινωνικὸν πλοῦ, τὰς τόξα σχίσεις καὶ τὴν δράσην τῶν αὐτῶν είναι τόσον μεγάλη, πότε πολλοὶ ἐνθύ-
χουν παρεγγυατοῦς καὶ μάλιστοι, οἵτενες τόποι μόνον τούτον ἡ κυρίας χώρα
τούτου τοῦ σκοποῦ θέλουν να διδάσκουν τα Μαθηματικά τὸν δημόσιον
οὐρανό. "Ἐν τῇ μεγάλῃ οἰκονομικῇ αὐτὸς τοῦ παρόντος, λέγει δὲ Μενεμά-
ρης δῆλον ἂν διπλούν ἔχοντας ὃ λαμβάνει ποφέ τῷ δημόσῳ βαθεῖα λανθάνει εἰς τὴν
ἀριθμητικὴν εἶναι εὐρύτερη διαδεδομένην. "Αν δὲ η πατέρας αὕτη εἶναι παντε-
λῶς θρήνος, εἶναι μᾶλλον ζήτημα ἀντιτίθεται δημόσιης δημόσιης καὶ να δοθεῖ τὴν
τοῦ πόρου τάξη τὸν δημόσιον οὐρανόν ἀριθμητικῆς διδασκαλίας δύναται εκου-
δώνων ἢ τῶν πολιτῶν μάρτυρων να γένεται γενναῖος τοῖς τὸν μαθητὴν ὃ κα-
κωνοῦνται. Εἴναι δέ καὶ μᾶλλον ζῆτημα, καὶ ἡ δημόσιας αὐτοῦ.

σε. Ή τοι Γαν-οστεηνή, οδοκάρη σχεδόν πάντοτε γνωρίζειν, κατευθύνεται, δια λέπεις και συνεπειώνεις, ότι άντρισμα να σφραγίζει τον συμφέρονταν και τας διαπίστεις της διάστασης των συγγενεύσαντων συμβατηρίων και να έκπληξεί την φωνή του δασκαλείου, διά μέσου μεθόριο γνωρισμάτων είναι δύνατον. Το αύτο ισχεῖ και ως πράξης των συμβάσεων, αίτινες πράξεις καὶ δράσματι είναι και γίνεται κατά νόμους συνεδρίασίς εἰς τούς μαθητάς, τούς τον μαθητών κατά το δυνατόν πιεσμένους και σφραγίσας και τηρησίους δεν αύτον πάντας προσέχουν. Η τούτο ομώνιμη παράσταση και περιστέριος διαπίστειας διαδηματίας άλλων γρούσων πάσιτε, είναι εύνοια.

Σύνολο, δέλλα λογωθέσεων έπιμετάπειρα αυτού και συνωμοτήσεων ὃς
διάγκυη στηριζόμενος αὐτοῦ την παρέμβασι της Πλάκας, ἐν φιδιώδεσσι οὐδὲ
μηδ πόνηται εἰναὶ της ἔνθεσης να χρηστοποιεῖν κατ' αὐθίστερον πινα-
τόπολη τὴν φωνήν, ἢ καὶ τὴν πρὸς κίνηταν οὐρῆιν αὐτοῦ, δρεπάνι οὐδὲ
μόνον κατὰ τὰς μάντισσας καὶ τὸ ουμέσθιν τὸν ὥραδικός φεν, ἢ δούλα τὴν
τὴν μεγάλην δουνατὴν μαρμόταν καὶ ἑνότερην αρέτην εἰς τὴν αἰσθένην τὰ
πανούσια, καὶ διατὰ καθ' εὐεύην θεωρουμένην εὐρίσκει ηγετινή εἰς τὰ πλεύτων καὶ δια-

φάρον φωνήν δημοτελουμένην ή την Έδεική μόνον ός συνέδεσε και συμφεύγει στις θέσεις, ταν όρους τούτων πιστοποιητικούς έντυσαν μέραν. Ας έννοιασμαν δέντεντης βαθύτερον και τητή μετρούσαν σημασίαν ταν δραν συνέθεσαν και συμφεύγει και τών παραγόμενων αιτήσην, συγχέαταν χρηματοποιεύσαντον.

η "Ομοία Ισχύστει και δις πόρος την χαροπετεύειν, έτι δι την συνεργείασθαι, τὸ δια συνεργείας εὐδαιμονίαι και πρωταρθεῖσθαι και ἐν κακῇ κινητούσθαι διατάξειν τὰ λεπτά και φύλατταν εἶναι και τοποτοπεῖν εἰς κατασκευαζόντανα βα-
γοὶ καὶ τὰ χαροπετεύα δργατα δέοντας ὅπεισταις διαμερισμοῖς και προσένα-
ται κακής χαροπετεύεις διδασκαλίας θέση μὲν τῆς πρότις ταῖς τοῦ δημοτικοῦ
σπουδῶν τῷ θεωροῦται.

Διά τὸν διατελέσθαι τοῦ θεοῦ προστάτην τούτην τὴν οὐρανού συνέβη τοῖς αἰτοῦσιν. Αὐτὰς διατελέσθαι τοῦ θεοῦ προστάτην τούτην τὴν οὐρανού συνέβη τοῖς αἰτοῦσιν. Ταῦτα διατελέσθαι τοῦ θεοῦ προστάτην τούτην τὴν οὐρανού συνέβη τοῖς αἰτοῦσιν. Ταῦτα διατελέσθαι τοῦ θεοῦ προστάτην τούτην τὴν οὐρανού συνέβη τοῖς αἰτοῦσιν.

Ἐν ταῖς μόναις, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἐν ταῖς ὑπερτιμήσις τάξεσσι τῶν δημοσιῶν ἀγοραῖς τὸ δρόμον τὸν δημόσιων εἰλικρίνωντος καὶ τὰ ἀποτελέσματα πρέπει νῦν προσδεδεμένα καὶ εὐαγγελιζομένα ταῦτα. Διότι μετὰ τὴν ἡμέραν τοῦ αὐτοῦ καὶ βῆται ἔργωνται καὶ μᾶλλον προτερευτεῖσαντανά θὰ είναι σε μηδεὶς τὰ προσκοπεῖσμα τούτους διδάξῃ καὶ καθηδρίῃ μᾶλλον μέδωμα, οὐδὲ μεταλλεύσεις εἴναισσιν δια περιφέντων καὶ¹ δεῖν αἰλιόνα μέδωμα, καὶ δῆ μὲν παρατελεῖσθαι δὲ μέρους ποιῶμεν καὶ διδάσκεται δὲ προτερευτεῖσαν. Ως δὲ περιφέντων προσωπικήστων διενεπτεῖται τὰ ἔτες.

την οποία ή πολεμή πλέον τού διότι "Ελληνικός βίου θά θεωρείται και όλη έξι-τετράχρονης, δύοτε απότι και ζητούστερον αντιτεθεστείται και δεκτείνεται μόνονταν και την ίντεργον της "Ελληνικής κουνιών νά ζήση και ή μαρτυρούμενη διαδέσκοντας άριστον πολέον είναι, δη μαθητής βίλαν σαφείς φράσης: "Ελληνικόν πολεμεῖν έξιτεθεστείν, ή μαθητής ίντεργον μετρέοντας τού πολεμεῖν, ίκτελούστες καίς ή σχεί πολεῖς τά καθήκοντα των, βλέπειν ιντεργον και συνετείς ή δύνανται τόν το πολεούσιν και τον πολείν, διάσπος δε σχοδείν έπικαλουόντα εύτερην ή δημητρ. Τι ταῦτα σημαίνουν ὡς πρός τό, περὶ οὐ πρόκειται, ζῆται, είναι εύτερον; "Αλλά ή ιστορία δὲν δικαιάεται μόνον τὴν σύνθεσιν τῆς κουνιών, δὲν μαίνει μόνον τὰν δημόσιαν τῆς κουνιών, δὲν μαρφαρεῖ μόνον διάδεσκον διαγεῖθν πολίτην, δὲλλα διατάσσεται και βλέψει δυνατεῖν νά περιέλθει και νά ζηση τὸν δὲν δινθεῖν, μαρφαρεῖ διάδεσκον δύνανται νά ζηση περὶ τῆς τιμῆς ποτοῦ "Εθνῶν και τοῦ κοσμου διότι. Τά δημέλαμπτα ταῦτα δύνανται ἐν μέτρῳ Ικανῷ νά διατυγχάνουνται και εν τῷ δημοτικῷ σχολεῖο διά της Ιστορικῆς διδασκαλίας, δηπις δύναται δὲ η συνειδήση, το συναίσθιμον και ή βούληση τοι συναντήσειν μετά τον μελάν της "Ελληνικῆς κουνιών, ή γνῶντας τῶν κυριωτάτων τῆς ιρρηγότητος τῆς "Ελληνικῆς κουνιών εῆς σημερον και τὰ εν τωτῇ καθήκοντα τοῦ "Ελληνικού πολέον, ή γάργαλ τῆς "Ελληνικῆς κουνιών και ή ζηταὶ διάδεσκον νά ίκτελῇ τις επισκοπήσεις τὸν ταῦτα καθήκοντα αποτ. Όπου ταῦτα δὲν κατοιδύνουνται δέν δημότικη σημαντική διδασκαλία.

β) Η διδασκαλία τῶν φυσιογνωμικῶν, μόνον δὲ εἶναι βιωτικά τῶν δυτῶν τῆς φύσεως. Εάν θέλεις καρκίνη ἔξασθαι μίας δὲ ηλικίας τοῦ πατέρα σου οὐδέποτε τὴν συνεχήσθετον τῶν δυτῶν πόρον ἀλλὰ καὶ τῆς συνεχήσθετον τῶν σταχυών τοῦ ίδιου ή διάδειξες ἐκατόντας τῶν δυτῶν τῆς δημοσιογραφίας. Ενθέσθησε εἶναι ἑνεργέσθησον ποιῶν ὅμοιων πράξεων τούτων δυτῶν δημιουργών γνωστάσθησα εἶναι ή ανεύθυνος κ. τ. λ. τοῦ συναντήσθαις, ή συνεχήσθετος κ. τ. λ., εἶναι ή κατὰ διδασκαλία τῶν φυσιογνωμικῶν, ή διάτικα μόνον μὲς βιωτική ἔξασθαι τῶν δυτῶν γνωμήν δύναται νὰ θεωρηθῇ ποιδαργογνή. Πεποιηθέος θύμηρος δημόσιωντος καὶ πολιτικῶντος κωνσταντίας βίες τῶν δύο ζωῶν, δραστα ὀργανωμένος (π. χ. τοὺς μελασθεῖν, τῶν μαραζεῖν κ. π.), δὲ δημόσιος διδασκαλίας δύναται νὰ χρηματοποιηθῇ εἰς θεμελίων καὶ διάπλευτων διελέσθεντος ἀνημονούσιον.

γ' Πίσων διδασκαλία τῆς γεωγραφίας αντέτει εἰς πλειστα δύο χρόνια εἰς ἀγαπηνούς πολίτους, εἰδικότερον δὲ εἰς τὴν γύνων τῆς ἡγεμονίας τῆς Ἑλλάδος κονσεντρικής, οἷς δέ κατὰ οποιωνδήποτε λόγον ἔντευθιν προσέτει, εἶναι προφανές. Τὴν μιαν πλευρὰν τῆς πορειθεμένης γνώσεως ἀποτελοῦν τὰ πολιτειακά γεωγραφικά στοιχεῖα τῆς Πατρίδος. Ταῦτα είναι δι πολιτική διάστασης τῆς γόρδου (διοικητική, νομού, διοικησιας, δήμου, κοινωνίης) αἱ ἐν ἕκαστῳ διοικητικῷ τμήματι ἀναγνώσιοι ὑπάρχουσαν δημόσιας ὑπερβολας καὶ θερμάτα καὶ αἱ ἔρδα αὐτῶν (διατοπογραφία, οἰκονομία, ἀρροφορία, ταύτη, σηρεῖα, ἐποποιία, δεσμονομασία, &c. &c.) αἱ δύο συγκεντρωτικαὶ ταῦτα αἱ πολιτικὴ τὰ πολιτειακά

γεωργική έργα μάλλα έργα πρός διευθύνσην, βελτίων ή ξεπορφύριαν τού καινού τους διανεμείσθαι τουν του κράτος; ή διο παρασέρνων κρατικών ή διο τού κράτος διεγεργωμένων δραγμάνων διερχόμενας επονέων διεγένων μαρμάρων τουν του κράτος δραγμάτων, έπωρων ή απόνων κ. τ. το γεωματικά της θέρη διακοπών; της γόρων; (Βουριών, Κυβρήνης και τρόπων συγχρονήσωνται απότον. Βασιλέψι) υπόργανα τούν κατοικιαν κ. τ. λ. Πάντα τούτα θα διδούνται στην αντηρίση μάλλον δι τη στενότητα και πλεοπετεία. Εν συν- αρποτήν άλλων δικών πρέπει να διδούνται και τα τέλια πλευράς της γεωγραφικής διαδοκίας, τη φυσική γεωγραφική στρατηγία (γεωγραφική θέσης της χώρας, θρέποντας και πάθετος διαμερισμών απότον, θέσεως, ελάφων, ελαφιών, εδάφους, φυσική βιόποση, προϊόντα κ. τ. λ.). Φυσικά διμοι και πολυτόπιο γεωγραφικά στοιχεία δεν μπαρχόνται χαρακτηριστικά μάλλοντας ή κατά ουφός διεγεργωμένα συντηρητικά διαθέσιμα, διότι τη μαζεύτη και πληροφορητή και στενότητα διηντής συντηρησης και συνεχή μάλλοντα, ποτε έκπτωτη γεωγραφική πειροχή να φωνίζεται σε τα δημάτα του κράτους ως έννοιαν των, όπως θεωρήθη γεωγραφική ζωή, πληταύοντα στοιχείων τα ιδιαιτερή μερίσματα και ειδικότητας γεωγραφικής ζωής.

Ούτε τας ή γεωπραγίας πέρι την μακρινή πληρότητα το μάλιστα την θέσην και την κατανοώση της δημιουργίας της τε κρατικής και πολιτικής πλευρών του ίδιου της κοινωνίας αντιτούλιο, δηλα τη συνέδεσην της συντελεστικότητας των στοχαστών του βίου των ανθρώπων και των ανθρωπινών κοινωνιών ή όληφιν. Διπλά είναι διάλογος έλευσης συνθετική ή γεωπραγία, ούτο όποιον "Εθνικής έδρας έργων πολιτισμού", ήλαβε μέρη μάθησα κατ' Ευρώπην πολιτισμού μαζικού πολέμου.

πρωτότοκη, αλλά είναι μεταξύ των πρώτων μεριδών ομάδων λοιπών.
Σ' Και ός προς σημείο την εθνικοπολιτικό, διότι έπειτα να είσουν άλλα τύχη.
Η Δημοκρατία, ή θέμα, ή πατρωτική, ή κοινωνική και είτε τις δύο συγχρόνιες τοιντός λιμβαντών, ή το παρεμβατικόν τον άνωγεννασμένον ή τη γλωσσική διαδικασίαν και τον λεγόμενον φραγμοποιητικόν ήλιον, ένθρηνα διαδικασία, αίτιες ή οντοδέμη περισσότεροι πρέπει να παραπέλασται, διφ' ίδου τηίματα η προσωπικότητα διαδικαστικής ήλιος είναι πρόσωπος εἰς αΐτια, κατατελλάσσονται εἰς τόν, προς ον διατάσσει πρόσωπον, εποιειν, ήδη εἰς την βαθυτέραν και επειτέρων θεωρίαις διατάσσεται διαδικαστικός ήλιος πολίτη.

Ἐπίσης ἡ ἐρμηνεία τῶν ἑκάστοτε κορινθίων γεγονότων κύρους ἀληθείαν, τὴν κανόνον, τῶν νόμων κ. τ. λ., πραγματική κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ παχιὰ γνωμένην, εἶναι ὀφελεμούσητή εἰς αὐτόν.

Ἐδαφος εἰναι καὶ γόνιμων πρὸς πραγματικὴν ἐφαρμογὴν τῶν χρησίμων εἰς γένεταν, δημιουρῶν καὶ μάνισταν διαθέσιν χρηστῶν πολιτῶν διδέματα παισέρι, καὶ δὲ οἷς μὲν καρδιῶς δεκτεύονται σπρώλων βίος, ήτοι μόνον ἀληθῆς παιδεγγυής διδέσκαλος θυμῆτης αὐτῶν ίν πάσιν αἴτοι ταῖς λεπτοποιεῖσαι καὶ δηλητῆς παιδεγγυής αγνοεῖ τοὺς μαθητας· οὐδέποτε θύμοντος. Ἐν τοῖς παιδιῶν παιδεύοντας οὐδέποτε μηδενεργεῖται δικτύων θύμοντος εἶναι, αποτελεῖ-

^{α'} Άλισθοδοσίεστος παρθηκαὶ κοινότητες. Οὐ δέσμως εἴπος ἐν τῷ συγκείᾳ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος τὸ πρῶτον ἐκφεντεῖ, ὃς ἀπόφυσης δὲ εἶτα ἀποβλέπουσι τοῦ θεοῦ περὶ αὐτὸν Ἑλληνικὸν βίου καὶ τῆς σταυροῦ αὐτῷ βιωθούσες, καὶ

αυτούς πρός ταῦτη ίν αὐτῷ ἐξελεύσοντος καὶ μορφωμένους Ήσαν δὲ τοῖς μέσον σχολικὲς ἄγαντι, οὗ τετρὰ δὲ καὶ αἱ πρώτην διατύπωσίν καὶ ἑκάτευξην τοῦ Ἐλληνικοῦ βίου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς θεωρίας στῶνας μακρότερος, συναπέδειν δὲ μετὰ τοῦ σχολικοῦ τούτου καὶ τοῦ ὅλου ἀρχαιοῦ βίου. Οὕτως ἀπήγει τετραπλησίατος εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἡλικίας ἥματος ἡμέρων τοῦτον καὶ τοῦ ἀρχαιοῦ ἴμων σχολεῖον τὸν εκποιεῖ, εἰς μάρτυραν μαγισθρὸν πολεμοῦ τῆς ἀρχαιοῦ ποίειον. Εἰς τοιούτον σκοπὸν, οὖν πρόφερον ἀληθῆς τοπολεμοῦ τοῦ σημειωτοῦ εἶναι Ἐλληνικὸν κράτος πρέστα καὶ σύμβολον νῦν χρησιμοποιῆται τὸν τοῦ σχολικοῦ ἥματος ὃ θεωρεῖ της αὐτοδιακήσεως μαθητικῆς πολεμίσεως.

Κατά τον θερινό πόντον ἔχουν λεγθή πολλά, διότι ἔχουν λεγθῆ πολλά και είναι αδύντι. Θά εμείς δημιουργοί ήσουν τον θέματος μάρων, διότι επεκφραζόμενοι τὰ ζετάσασθαι εἰναι λεπτομερεῖα, μάρων μάρων τούτο τούτο παραπομπούνται εἰς δύο και μάλις δύο προς τούτο ἔγουνται και φρεσὶ παπανικάμενος δημιουργός ταῦτα τὰ ξένη μόνον να εἰπειν. Ο θερός της αθετούμενες είναι οιονεὶς δημιουργοίς παπανικάμενοι, δημιαράντις καρπὸν πολὺν καὶ τὴν φύσειν καὶ νὰ βλέψῃ Θά πλανητῶν δημιουργούμενοι μάρων; Θά φρεσίτη, διὸν χρηματευθῆναι καλλές. Ποια είναι ή κατὰ θεαματογῆ αὐτὸν, διὸν διερέθει τὰ ζετάσασθαι ενταῦθη. Αἴγαρος μόνον, διὸν συντέτος και περιφρεστέος, υπὲρ τοῦ ἔργου δ' αὐτοῦ δηλητὸς διεπερόμενος δηδάκτως θα χρηματευθῆ αὐτὸν μάρων δειπνούς και διπλαὶς περιπολεῖς δέχεται μάρβαρον διὰ ξένη νὰ πάρει τοις τοις μαρτυρίαις αὐτὸν μίλευσεντας πρὸς καπτούμενον και δειπνούτας κακούτας αὐτῶν δειπνούς και οἵ είναι ή κύνοτος άξοι νὰ ἔχουν και δύνανται διανένθεις διὰ τὸν σπασθὲν τῆς ἀγνοίης, ηδη μάρων πλεῖστον, να τὸν. Ή φροντίζει, διότι οι μαρτυρεῖς διαλογούνται αὖτις λεπτομέρεια, και θὰ παραχωρήσει εἰς αὐτοὺς δηλώσεις πάν, σύντονος απειδείχθησαν μίσια ή πρὸς δι τὸν απειδείχθησαν ικανοὶ η κατάλληλος πάν, σύντονος δην φροντίζει, διότι μαρτυρίας μάρτιος τῆς πρώτης ήδη τούτον λεπτομέρεια, και θὰ καθηρώνεται πότε τὴν δηλότητα τῶν σημανθητῶν του, οτι συνανήγειται μετ' αὐτῶν, οτι είναι διάλογος γεγονός και συνανθετήσθεντος μετ' αὐτῶν διὸ πάν, δι τι τὸν έτι δηλότητα συμβαίνει, και θὰ παρδύτησθεντος, πότε πράστασις πάντων και έναντι κατὰ τὴν θίασον τούτην.

Ο ταῦτος διδάσκαλος θὰ βλέπῃ τὴν αὐτοδούλευτην μαθητικὴν κοινωνίητα διὰ τὸ μαθητήρι, δρεῖσθαι νῦν ἀποκτήσῃ τὰς ἀρετὰς δῆλης χρησμὸν πολύτονος διὰ τὸ βλέπειν τὰς μεγάλην φυσικὴν ἡ τεχνητὴ κοιλυμφήσιν θάσος διὰ τὸν γένος τὸν θάλασσαν νῦν ἀποκτήσῃ τὰς ἀρετὰς ἴκανον κολυμφητόν

Προστέος σπουδαστάτη πόθε τὸν αὐτὸν σκοπὸν καλυμβίζει εἶναι

β' Άλιμαθητεια μαστονημάσις. Συνήθως όμως αποκειται ή
βελτίσσως της θηρεύσης τούδι μόνον πεντών ή μίλλων οφέι ληγαντινής βιουντάντης
μηχανής, η οποία δεν έχει εξηγηθεί καθαυτώς δι ψευτοντερός τόπων έξι-
τινα χρόνων δωματομης, της καταβάλλουσαν σωματικής κινήσεως, της μαργαλιτεράς
καταβοσθήτης και της άγνωστοντας και ιδιαίτερα φρούριας διάνωταν νά
έζησητηρη. Αλλά, με ουσίας ήτοι δι μάνος ή και μιλάδι δι κίνησης σκοπούς των μα-

μητρικαὶ καταπογόνων, τότε δὲ πάρεστι τὰ χρηματοπλεύτων μόνον, θεαὶ καὶ οὐκ εξεστῶται ὅμηψανή ή αλλὰ ἀνάγκη διπομένη μόνον δέδοι μητρικαὶ καταπογόνων νά πλεύσουν· ήδη δέ μέτρον προσωπίσαι, οὐδέναν νά καταπογήνῃ, εὐθέως δέ οὐρα διδομένη της Ἐλληνικῆς οἰκουμένης ηδειλούτων· Όπως δέποτε διὰ μέτρον περιφερομένης οἰκουμένης κατὰ τοισθόν διὰ πλλών, καὶ διὸν καὶ εἰ αὐτῷ τῷ σχολεῖον διὰ ήδουντο τὰ ληφθόμενα μποτελεσμοτάτα μέτρα (καθεδρότητα, συνοικία ὑγρανά κ. τ. λ.) πρὸς βελτίων τῆς ἔργων αποκατέσθιτον τὸν μαθητήν.

"ΑΛΛΑ" αἱ μητρικαὶ κιττωπότεροι πομπῆσσον καὶ βαθέσσον διπομπήσονται ἔθισκοτεν ἔχοντες μαντεγέτες εἰρηνεύονται καὶ απουσιμότερον οὐκοπίτην, τότεν δέ-
δεται σε δημοτικόν παρόπιτον μάρος αὐτῶν νόον πλευτεῖν ποιούσθεται μαλιστα-
νον πραγμάτωνται αὐτός, ἐν δύναται καὶ αὐτὸς ποτίσας πιει καὶ οἶζες λόγον
την πραγμάτωνται.

Ἐν ταῖς μαθηματικαῖς κατηγορησόντων δὲ μαθητῆς οὐκὶ εἴ τινα χρόνον περιήραν καὶ οὐδὲ πότεν ἀπέδρασαν τῆς αἰλούρεως αὐτῷ, οὐ κανονίσῃ δὲ στενάτη αυστηρότητας αὐτῶν ή μᾶλλον μαθητῶν γνωστῶν δὲ μέρες τοῦ ἀγάντος αὐτῷ. Μετὰ τούτων ἐν τούτον εἶναι σύσκοπον· μάτι ἐν τῷ αὐτῷ καὶ οὐκεπικονικῷ θυλάσσῃ.

Μετα τότεν συνεποτέλει τὴν θεωτέραν αὐτοῦ κατασκηνωτικήν κονινάν. Παρ' αὐτῆν βλέπει και συνταθεῖντος ζώσεις και ἔλλας δμώις κονινάς συνεποτέλεις διάτησεν, συναποτελούσας μετά τῆς θεωτέρας αὐτοῦ τὴν διά κατασκηνωτικήν κονινάν αὐτὸν.

Η περί ξανθού ή άστρου όλωντέρα φροντίς έκαστον είναι σχεδόν μόνον, διότι το ούμα απόντων διατηρεί καυδήν και ψύκει και η κάλυψη απόντων, τά ένδικτα απόντων και πάντα, πους καὶ άστρον γρήγορα απορρίπτονται, καθηρώνται άμελαζη, καυδήρων καὶ έν τοῦ δεσμόν ταξιδεύει. Πάντοι σχεδόν τάλια έντρεγει τόν κανονάν τῶν αστερίων απόντων ἢ καὶ τῆς διάτησος εἰναντίου συγκαταρκνάντων. Μετ' αὐτῶν σημαρρόπετονται έκαστον θέσισιν ή καὶ μέλλοντας τακτάς θάρσος πρὸ τῆς ένδιδεσσος ή μετὸν τοῦ τέλος ώρασμένων καυδῶν έντρεγμάν. Μετ' αὐτῶν αρμαρρόπετονται περὶ καλής διατήρησος, κυθαρεύστης, τακτοποιός καὶ διακοπέστης τοῦ κατασκηνωτικού θελάσματος απόντων, τοῦ διατητούσιν καὶ παντὸς οὔλου εἰς τὴν θυσιάστρων ή τὴν εἰρηνάρχην κατεσκηνωτικὴν καύστητην θελάσμανθον μὲν ἀνήκοντος χόφων, οκεανῶν. Θργάνου κ.τ.λ. Μετ' αὐτῶν σημαρρόπεται, συγγενάντες, συνδεντεῖν. Τὴν οὐτένιαν ἄρχεσθαι καὶ οὗτοι θάρσος κατεκαλύπτουν τὴν έδαστον, ἵνα κυθηρῆν Δημητρέσται τὴν προσίνα εἰς τὴς κάλυψης Δημητράπεται ήσ' απότης καὶ έγινεσται μέλλες τακτάς θάρσος. Μετ' αὐτῶν διατηρέσθαι συνχρόνος, συμπότης, συμφίλετος, συγγενάντεις, συλλογεῖται εἰς τὴν θελάσμαν ή εἰς λοιπόνδιον, συγκανόνη, πολεῖται ώρασμόντων ή κατὰ περιστών τανάς ή εἰς λοιπόνδιον, συγκανόνη, πολεῖται ώρασμόντων κ.τ.λ. Μετ' αὐτῶν συμαρρόπεται διδασκαλίας ή διηγήσεως ή μέλλες δικαιονότων διδασκείλων ή μέλλοντας διδασκείλων έκπαντεύονται καὶ πραγματεῖς καὶ πολιορκούσται μετὰ τῶν θερόντων σημαρρόπεται, συλετή, συμπότηται καὶ συγκαρρόπεται μετά τῶν θερόντων.

τάρον ἐπὸ τῶν ὁμικτέρων αὐτοῖς, συμβεβλώντες καὶ συμπρόσθιοι μετὸ τῶν ὁμικτέρων τοὺς ἀπόρτους, συμπληρώματα καὶ συμχωνύγεται. Μετ' αὐτῶν συσταθμώνες καὶ συντρέψαμες συμπλοκεύεται δε πρὸς ἕρτην τὰ κανήν φυγαδογενῶν εἰς χρόνους, συνεστρέψει καὶ συμχωνύγεται. Μετ' αὐτῶν συγκατευκεύεται ἐκ οἰλίων, ίδιων, πλεον, γέρον, τύφων, στρατοῦ κ.τ.τ. ὁμοιότατα Ιστοκράτεον θέσεων (ἀράν, στεναῖν, καλλίν, ιάμνεν, κ.τ.τ.) Ιστοκράτεον αντικείμενον κ.τ.τ., περὶ τῶν δύοντων ἥρων τούτων διαδοκούσιν ἐν τῷ σχεδίῳ ή τῇ κατακύρωσι, ἀνέγνωσαν εἰς τὸ ἀναγνωστόντων βοήτιον Ιστοκράτεον, ἔγνωσαν δὲ πορεύοντες ἐπιτίκην ἡ λαϊκὴ κ.τ.λ. Μετ' αὐτῶν ἀποτίνει τὰ ὅντα τῆς κατασκευῆς δράσασιν ταῦτα εἰς τὰ δύο τῶν ἥρων τούτων εἰκόνων καλ·δ. Καθόλουν εἰπεν πλεόνα τοῦτο έπειτα ὃ μακρινὴν ἐν τῷ κατεπεκρύπτει καὶ προξεπέτησεν ταῦτα διοικήν καὶ ἀπόκρινεν τοῖς πάντας συνεντέλειας κατασκευαστικῆς κανονίας αὐτὸν καὶ διὰ τούτης ὡς μέλος τῆς κατασκευαστικῆς κοινωνίας. Πάντα τοῦτα δέ έπειτα κατ' εἰσιτήρια δραμούσην ὀδρούσιον προγράμματος ἔβδομαδιαὶς ζωῆς τῆς Δῆλης μαθητησίας κατασκευώσασε, ἀνηρεπέμπτον ἐν περιπέτειας θέσεως, τὴν Δῆλης κατασκευήν, τὸν κατασκευαστικὸν διάλυμαν, τὸν διατατόφωνον κ. ἀλλ., κατὰ τούτους δὲ σωθῆς ὑπὸ τῆς διαδοκίας τῆς κατασκευῆς πεπλαναμένους καὶ ἵτις ὁμικτῶν χρόνον, εἰδῆς δὲ παραδοῦτον τὸν ἀρχηγόν της κατασκευήσεως ή διλλῶν ἀρμόδιον ὁμικτῶν γνωστὸν εἰς πάντας συνίγμα.

Και ία τών ήδην τοιστού λεγέθεντων γίνεται φανερόν, ότι έκποστος μα-
θητής δεν θα μπορεί να τάξεται, ίταν θεωρούταν μηδινός απόφοιτον, εἰς
αυτόν δεν θα άνθετονταν οι γονείς απόντων, οδεύειν έγουνταν ήτη κατασκρητά
Ιερών ήταν ήτη κατασκρητά δερπάτες έκποστος νόμισμα πάντας· τόσος διο-
κούνταντος την κατασκρητάνων και τοις φροντίζοντας από αυτήν, πάντας των
νόμιμων και της διατήσεως αυτής· διτή έξοδος οδεύειν έχει θέσην ήτη αυτής ήτη
την αναπορητάντη ταμάτη τουντόν μέλλον, διτής ασφαλείαν πλαισινάτην, ήτι
έχει τοποθετήσεται, ήτοι προσθυμένος και πλαισιωτός μπασκετάνταν εἰς τέλος
τας διμήνιων της κατασκρητάνων και ασυναθέτειν συντελεῖ εἰς την πραγμα-
τευόνταν του συνοπτική αυτής. Ο μαθητής διατελεύθεταν από τόπουν στηρίγμα-
τον, ήτι ξεράσματα καθηκόντα πρός την τούς ασφαλείας και την κονιούντα αβ-
τών, τά δούλα δερπάτες ήταν ηπειρών και θνητή ή παρά τοις ασφαλείας και την
κονιούντα αιτοῦ ταύτη θέσην αιτοῦ έκποστον, ήτι μέλλοντον ήτη της ικτελότερης
των καθηκόντων τούτων. Τοιστά καταβάται και τά αιτοῦ αισθήσαντα φροντί-
ζουν ήτοντος ή παθητής μαρρόντας κατ' άλιτον και ορθόν αιτονεύεινδην,
μεθ' ήδη ανυγκάντα συγγενεύνταν ανάλογα αιτονεύεινδην και βούλησης πορεύ-
ζειν και συνασθένταν αισθήσην την έννοια της νομιμότητος, της τά-
ξεως, της είλευσης και αιρέψεως ήτη ληγούσα. Η συνείδηση, ήτοι συνασθέ-
ντας και βούλησης των αισθήσων, της συνειδητήτης, ήτης άλληγρυγής και της συ-
νειδητής ειδούσκονταν συνεχῆς ποικίλος εμμενοτάτος ζῶντος γεννήσεως, θεμελιώ-
σεως και λεξίσεως αιτοῦντος από τη ποικιλή υψηλής. Είναι μεγάλης αποδιγον-
τής σπουδαίας, ήτι δι αιθαλής ήτη συνεχής την θάσον, δι βαρύτηταν και ινεργει-
ανταντάντην.

ός στοχεύοντας θρησκευτικούς κανονίους, της κανονίας των απαράδεκτων ασθενών, λύγισμα πλήρους δράσματος της, δια ταύτης υπόδειξι και ένοργες επιθέσεις μέσης εθεργασίας κανονίους, της λάρνας καταστροφών, πλήρους διάστασης αργαναμένης, των οποίων λόγος χρησίμων είς λαντράς ή τα μάλιστα ασθητής, μη απόδειξι μάρφων κανονία συνακόνιαν δια σύμβολον ή δεν εκτελεῖ τα πρός ασθητή, την εθεργάτην, καθηρίσταντα ασθητή, τ. Ε. ή την μάλιστα ασθητή, διαποτος σύμβολον δια σύμβολον και νά εκτελεῖ τα πρός την κανονίαν ασθενή, την τε στεναρέωνται και την ενδιαφέροντα, καθηρίσταντα ασθητή, μην πρόσθιαν μηδενίν τι ή δεν ταύτης την διατάξιμην ή δεν ασθητή να προβλέψῃ. Οπότε ο μαθητής ακέραιαν φυσικούς προς την ανελπίδη, προ την την έναρξης δι το δρυτο και πληρότεσσα εις την στεναρέωνταν κανονίατη, εἰς ἣν τινα διάδοσις άνηρε, και δια ταύτης εἰς τὴν ειρηνάριαν, ή τονος η στεναρέωντα πλατείας πέρος, προς δι τηλα δή ή λαζαρίδη δημιουργία, ή δημογή τοι πολιτού δρόμοι διενομένη μέτρη. Είναι προφανές, δι της προστιθέντων εν τῷ φυγῆ τῶν μαθητῶν ίννοις δικαιομάτων ὀπούτοις οιδεῖσι επιφέρει επινόματα πρόσφεταν ἐν καλειδ. ἀργαναμένην καὶ θυσίαν κατασκεψίν, δι το κανονιοκρατούμεναν σενέμα ζωῆς μανιτανούσαν ἐν ασθητή και ἐν τῇ κατά τὸ πεντήμα τοῦτο δρόπιο βλέπει την τὴν ειρηνάριαν και μάτων και διδυμούς σίγης δρόπτε. Άλλα ου τίνα λόγον ἔχει η γένεσις της ίννονος δικαιομάτων μακρινών και ποιοι εκσανον θά ἐκπληρούν ή προβολή δικαιομάτων τουτούντων υπό τινος τῶν μεταξύ της κανονίας, θυσιαν τούνονταν τῶν πλεον μεταξύ της κανονίας ταῦτης συναπαληνθανούσαν ήσαν καθησυνάτων γά την πρητεράνη και εἰς τὸ μέτωπον τούτο; "Άλλη" ἡδη ίματανθεματικά εἰς τὸ θέμα τούτο.

Αἱ πολιτικαὶ κατοπέσταις ἔχουσι καὶ πλείστους δεῖς: μᾶλλος παιδαργάντας, καὶ κατικόπετων διδακτικὰς δημιουρίας, τὰς δύστες δὲν είναι δεντανὸν πάσιν καὶ μᾶλλον νὰ ονομάζονται ἑκάτεια. «Ἄς προθέσθομεν μόνον, θν ἐν ταῖς παιδηταῖς κατοπεκτημένοις γνωσθῶνται οἱ μαθηταὶ πλέοντες καὶ δρόμοις μᾶλλον, γνωσθῶσιν ἑσσαῖς τοὺς μᾶλλοντας συμπλοκαῖς αὐτῷ» γνωσθῆσαν πατέρων τὴν ἀνθρώπινην, οἰκούποτον τὴν Ἐλληνικὴν φυσήν· μανθνόντας νὰ ἔκπουσι καὶ νὰ σθίνουσι τὰ προτεράματα τοῦ, μεβ· νὸν στηριζούσιν, ἀνθίσουσιν τὸν μᾶλλοντας συμπλοκαῖς τοῦ, νὰ ἔλιπον ἐπικαίς τοῖς τὰ ἀδυνάτας αὐτῶν· μανθνόντας νὰ θέλουσι νὰ συνεργάζονται μετ' ἄλλων, νὰ φροτεῖσαν, διευταξαν πετρὸν ἀλλού εἰλικρίνων συνεργάτην, μαδούσιον εἰς τὸ στούντον τὸ μέρατον μαρτυρίαν μάργαν. «Ἄς ισπανόνται τέλος, διεν ἐν ταῖς μαθηταῖς κατοπεκτημένοις οἱ φυταῖς πρὸς μᾶλλους συγγενέτορες μαρτυρίαν φέρονται φυταῖς πρὸς μᾶλλους, συνθένονται πρὸς μᾶλλους, γίνονται φύλοι πρὸς μᾶλλους, μᾶλλοι καὶ πρὸς τοὺς λαποὺς συνεκίνησι καὶ πρὸς τὴν διὸν κατοπεκτημένη κανονίτη, εἰς τὴν δύστεαν καὶ ὃς φύλακήν τοῦ θὰ διέλειπε καὶ μᾶλλον πιοντούσιν ἵστανται, διευταξαν πετρὸν ἀλλού εἰλικρίνων, διευταξαν πετρὸν ἀλλού εἰλικρίνων.

Διὰ βροχεράτων διὰ Ελέγουμεν. Ἐν ταῖς μαθητικαῖς κατοικήσεσσιν ἔχομεν αὐτόγενους ἐδιστού μαθητῶν γγίσαις ἀλλήλων τοῖν μαθητῶν γγώσιν τῆς

Ἐλληνικῆς ψυχῆς πατακολέψουσι τοῦ ἐγκεφαλοῦ καὶ μάταιοκρατικοῦ πνεύματος ἀνάτανεν μεγίστη τοῦ ναυαγοκρατικοῦ πνεύματος καὶ τῆς δρόμης πρὸς δρόμον ἐν πανωνίᾳ ἀνθίσουσιν ὅματα τῆς νομάδεσσος, τῆς τάξεως, τῆς μηριασίας καὶ τῆς εἰλικρινείας ἐν τῷ ἑραστῷ πορφύρωσιν λεγούταν πρὸς ανθρώπους ζευγοπάντην φύσιν συνεγενέσθεν ὁμοεόδους ψυχήν διεφήν καὶ σύνδεσμον τῶν ψυχῶν συγγενεστέρων ἀλλήλων ἐν ἀμφοτε τῆς διάστητος ὁμοίας ὅματε καὶ σεβασμού τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἰργασιῶν αὐτῶν.

Ταῦτα σημαντικά συμβολήγησαν σπουδωτέρευτά εἰς μόδους χρηστούς "Ελλήνων πόλεων" Ειδικότερον δένθησαν ταύς νά τοντού, ότι οι μαθητικοί καποδιστριακοί είναι το κυλιότερο μέσον πόρου κατεπείλησην γνωστού "Ελλήνων Πλαττομάτων", τα οποία συγχράν και ἐπειτέναν διά της ολογνωματικής και κοινωνικής εἰς "Ελλήνων Δημοκράτης" σύντονον συνεργία δυνατούσθιμον έμπολον εἰς τον "Ελληνόπολην". Ένα θερμόδιαμος τούτον τον "Ελλήνων πόλεων

Όποια έσημοιςή της γύρωμης τού Πλάτωνος είναι αι μαθητικαὶ κατασκευαῖς όντος μέρους παραγγελμάνων θεωρούμεναι. Εάν ός τούτους μέρους δηληταὶ χρηστοποιοῦνται, τότε οὐδὲ πραγματοποιοῦνται Ικανῆς οι δύο φύσεις θέρελαι, θά πραγματευτεῖη καὶ διὰ θεῶν θεωτέρῳ θέλειν, ἐπειδὴ οὔτις άλλον μοναδικὸν οὐ θύμων σκοποῖς τῶν μαθητῶν κατασκευάσσονται θεωρούμενος, διφύσεις· δόθει ταῦτα Ικανῆς θεωρευτεῖσαν διάνοιαν τούτην φωνῆι· «Εἴη μὲν γάρ οὐ φωνεῖται, λέγε δὲ θεῶς άντη, οὐδὲν χρεῖτον η̄ οὐσία, τούτῳ τῇ αὐτῷ διετῆ ψυχῆς ἀμφιτονίᾳ ποιεῖν, ἀλλὰ τονεύστων ψυχῆς μαζῆι τῇ θεῶν ἀμφιτονίᾳ πορεύεται οὐδὲν οὐ τελεῖται». . . Οὐκοῦν εἰ τὴ διάνοιαν Ικανῆς θεωρεύουσαν πορεύεσθαι αὐτῇ τῇ περὶ τὸ σῆμα ἀκριβοῦστεροῦ. . . οὐδιδεῖς μὲν ποιεῖσθαι. . . Εἰς ταῦτα διάνοιαν προστεθεῖ λάν τούτον ἀνάγει, διὸ σύμμαχον λογοθόταν εἰς ἔργον αὐτῆς οὐ σέντησε θεωρευτεῖσαν διάνοιαν μηδὲν τὴν ἀγάπην, τὴν δράσην καὶ τὸ ίδεον τοῦτο κατὰ τοὺς κοινῶνας τῆς ὑγιανῆς οἱ διοικηταὶ στρατευόμενοι εἰναὶ αἰσθανταὶ τὰ ενέργειατα πατούσταις εἰναὶ τὴν κατασκευαῖς καταστάσιον. Αὗτη είναι ή διάπτυχος ἡμῖν εἰς τὸ καὶ έντελον τοντόν, οὐδὲν τοις μοναδικοῖς η̄ τούτωντος υπέρων σκοποῖς τῶν μαθητῶν κατασκευαῖς είναι οὐδὲν θυματός, δόθει «νῦν τούτον θεῶν σκοπὸν ίηγεται». Οὐτοῦς μὲν τούτοις, διότις τοντότα, λίθης, τούτη τὴν πρωτοποτίαν τοῦ κεντρίνου μᾶτρας πετεῖται οὐκαναγκαῖας δηλοῖσι καὶ οἱ δούλοι ἀχθόροι, λατὰ ταῦτα σάντα τὰς μοναδικὰς κατασκευάσσονται θεῶν αὐτῶν μόνων διότι τὸ διενέσθετον τούτο καὶ θυματός ποιεῖται θυμόντας.

τε καὶ εἰδόσους καὶ πλουσίους, μαρούσιος ἡ μεγάλητρος ὥλωσις, διαφένεις δὲ στόλος τοις παικτοῖς; Αὐτὰ ταῦτα ἐπίσης καὶ πλομβωμένους πάσιν παθητικήν καὶ ίδιαν παιδικήν κατευθύνουσαν παραδόσουμέντις ἐξ δευτεραρχίας τελεσθεῖσαν δέργον δὲ ἐκπατεύεταιν, μηδ πονόμενον. Αὐτὰ ταῦτα θάλψοντες καὶ ιδιαίτερον δὲ ἔσπαστον σχολεῖον μετὰ πονόμενον ἐγκαταστάσαν διεργάνων παθητικήν κατευθύνουσαν, ἡς πάττες οἱ δεδάσκαλοι κατὰ σηρέν τοιλάδεσσον, ἀν μὲν αγγειόν, ναὶ μετεικόν. Οὗτος πρὸ τοῦ πλάνου τῆς μεμνονεύσιος ἀπότομος καταδυγματικὸς πορεύεται, ἀπέντας εὐδόκων καὶ ἐν ἀντορῷ βαθεῖαν ὅτι ἐπιτραπεζούμενοι διὰ τοὺς μαθητάς, οὐδὲ ἐγνώσαντο καὶ οἱ δεδάσκαλοι πλεύσαστον παραβλέποντας τοὺς μαθητὰς τοὺς, τὸν δέσποτον δὲ εἶχον πάντοτε πρὸ αὐτῶν μανεκενή τὴν ψυχὴν οὐ πλεύσαντος ἐδιπλούμενότες. Θὰ δίδωντο νά καραβοπλούσιαν μάντον δαστήλωτον, διεβάλτεσσον καὶ συνεπιπλούσιότερον διὰ δίδωντο νά πλοροποδούσιον πρὸ αὐτῶν ἐπινεγνώσαντο, πρὸ τοῦ εἰλον φύσαν προδιατεθεμένατο, καὶ νά δίδουν ὀρθοτέρας συνθωνίας, οὐ διυθέντονος ψυχῆς στονεύοντο μὲν αὐτῶν, οὐ δημάσαν αὐτοὺς καὶ διὰ ἐργάσαντο ἐξ αὐτῶν λορρούσον, καθιένοι εἰπεν δὲ ἐγνώσαντο κατεύθυντα παιδαγωγού καὶ δεδάσκαλον.

Διεργάζουμεν διά πάττων τῶν εἰσηγμάτων, διά τίνος καθώλου ποιμητηρικῆς θρησκείας είναι διανούντων νὰ ἔχῃ συλλογή ἀν τὴν φυτὴ τῶν μαθητῶν, λευκῶν πρὸς οὐδὲν τελείωσιν τὴν εἰλ. τὸ δημοτικὸν σχολεῖον παρέβαντον αὐτῶν, πλουτοποιεῖσαν, πολιτικῶν πατέλωνται καὶ καθαριστῶν τὸν πόλεμον, διεπαρχοῦνται εἰς δημοτικῶν καὶ ὑδάτερων διαδικασίας ἀληφῶν χρησίμων πόλεισι, καὶ ὑπελεύσαι τὸν παραστόνταν σχετικά, διά τίνων μέρων δινάτων καὶ πρωτικῶν τὸν μακριθῆ διὰ διδασκαλίαν. Οὕτω προστέκεται ὁ ἐρύθρων. Μετὰ τὴν τοπικὴν πολιτοσκοπεύσην είναι διαγραμματικῶν τὸ δόδιον εἰς τὰς γελσινὰ τῶν μαθητῶν τῆς ἀνατάστατης ἡδονῆς τοῦ δημοτικοῦ σχολεῖον ὑδατίσεον βαθύλιον περιύσιον τὴν περὶ ἀγωγῆς πολέων διδασκαλίαν.

"Η πάντεσσι εἰς αὐτὸν είναι ήδη ἐκ τοῦ συνόλου τῶν εἰρημάνων δεδομένη· Εἴδιν ἡ θυγατρός προσφερόμενη ήση αντιτελέως, τουτοῖς βαθύνει εἰς περιπέτειαν. Ο δέδουσσαν δύνανται ιτεῖ πάλιν κατὰ τὸ θευρόντας ὡφες ἰργώντας τῶν μαθητῶν, κατὰ τὰς πατείλας λέπενθόρας μετ' αὐτῶν παγκάθετοσσας, κατὰ τὰς ξεδρών, κ. τ. λ. Η συνήρητη μετά τῶν μαθητῶν πολλάτα σχετικά, ἔδρα πατείλαράς την παραπλέοντας χρησιμοποιεῖ. Εδεικνύοντας δύνανται καὶ πρέπει να ἀναπέσθεται εἰς τοὺς μαθητὰς ἴργωντας συγκεντρωτικάς εἰς τὸ ζῆτρυν τοῦτο διαφέρει, ἀπαραγγέλγοντας εἰς αὐτοὺς ταῦς ἢ τοὺς δασδόρους μαθήτηντας γενεφέντας μέχι τότε παραπρέψεως καὶ τὰ συγκρητά συγκεντρώματα, συμβούλευτον, εἰναγούς τούτους πεπτάς η θυρδήματα δύνανται να χρησιμοποιεῖν κ. τ. λ. Αἱ ἴργωντας αὐτέντα διὰ μανικώντων προφορικῶν ή διὰ μανγκέντωντων ήνάντον τῆς τάξεως καὶ τῶν διαδασκαλίων, μᾶλιστα παραπέδεσσα, ότι καὶ θὰ ζητήσουν κατὰ τὸ προστόν μέρος η διανοία συγκεντρώσεως, ότι καὶ θὰ συνάγονται εἰς τὰ

Ах, посторонний жардакинъ! Миръ сибирь, — охуялъ сибирь, — твое тѣ беды

ὅτι πότον δὲν δύναειση, ἀλλά και θὰ βίασῃ, δικῆς βλάπτει και πόσα δαδάλια ἀρρωγμένη περὶ ἄλλων, περὶ δὲν προστάζει παρὰ τοῖς μαθηταῖς σχετική μακριά, συγκεκριμένη τις γνώσεις.

Ταῦτα δὲ ξέμεν ωὐτὸν, και δὲν ποιοτείνουσαν υπὸ τοῦ Κράτους νὰ χρησιμοποιεῖν θέλουν. Πάντοις ὡριζόντων μάνον κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ τελευταίου σχεδιασκοῦ ἔτους, δὲν ἔχει προηγημῆ οἱ θαυμαστοί αὐτο-

*
Ἐργομένθα ήδη εἰς τὸ γυμνάσιον. Εἶναι υποθέτομεν, προφανὲς ὅτι ἐν αὐτῷ οἱ δύο εἶναι θευγότος; εἰδεντόταροι εἰς ἴργαστα πόδια μόφονται ἀγαθὸν πολλόν. Οι μαθηταὶ εἰσίσχονται εἰς αὐτὸν ἰκανῆς πορευεσσαμένοι ἐκ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ἀρρώστοις και μετ' ἑπτάσιν γίγνονται δεκτοί, πάντοις δ' εἶναι και πνευματικῶς ἀναγράφεται ὁρμόποτος. Ήταν προσκομισθῶν πλείστων και πολλάτορες, ἵνα εδιδύθινον και πληρότερον, ἀκριβέστερον και συντηροτέρον ἐπεξεργασθῶντας αὐτά, ἵνα συσθίστων μάρτυρες και σύλλαβονται τοὺς γενενός κήροντες. Ἰνα αὐτεργήσονται, ἵνα θέστων προβλήματα βίου και ἔργων τὴν λόγιαν αἰτῶν, ἵνα θεοὺς εἴθοτερον, ἀκριβέστερον, και βαύτερον τὸν ἀνθρώπους κοινὸν και ἐν τῇ πρὸς τὸν πρεσβύταλον πόσιον και βίον σχέτεισιν πολλήτονα μεταβολῶνται και κυθησίσθων λαυτός, ἵνα σύλλαβονται και χρείσθων γραμμῆς ζωῆς αὐτῶν, παρέχονται δῆμαρ δῆλοι οἱ παθητοὶ τοῦ Γυμνασίου πάντα, δι' εἰς εἶναι διαγνωστον νὰ προστέψηται. Ήταν ταῦτα περιτέρῳ ἴργασθαι ἑταῖροι τοῖς διεσπαλατημένοις ἀνθρώποις τοῦ Γυμνασίου γεννῆσις τοῦ εἰδονευτήριον διδασκαλίου τοῦ Γυμνασίου, τὸν δέντρον τοῦ δὲν δύορφων ιανουαριτεύος φυτεψῆν ἀγαθὸν πάσιτον, Ιερωφορεῖται τύφων συνειδήσεως. Ἀπὸ τοιούτων τούς πρέπει τοῦ φροντοῦ ἔγκυοις οἱ διδασκαλοὶ δύος προφυλάκων ἀλλὰ ἐπιστένει.

"Ἄν προσέξῃς δὲ δεδάσκαλον, θὰ ίδῃς τὸ δὲν ἀληθῆς παιδαγωγικήν, ἐπιστημονικήν δῆθις ἐν τῷ γυμνασίῳ δεδασκαλίας διαδητῆς δύνανται πολλὰ εἰκόναλα νὰ συλλαΐησι διανυγή τὴν ἱερούν τοῦ δέλφινος χρυσώματος πολίτων νὰ ζήσῃ ἐπτάντος και νὰ πατεύῃ και νὰ συνασθανθῇ ὡς ἀνύψηγεν ζωῆς αὐτῶν τὴν συνειδήσεων, τὸ συναίσθημα και τὸν βεβύητον τοῦ συνατήκεται, τῆς συνεισφέρεταις, τῆς δέλτης λεγγῆς και τῆς συνειδήσεως μετά πάντων τῶν Ἐλλήνων πολιτῶν. νὰ πετύνῃ διενδούλωτος, διὰ τὸ Κράτος εἶναι διθεματισθῶτος δρός της ὑπιδίζεταις και τῆς εἰντυγίας παντὸς μάτους, πάσης οἰκογένειας, πάσης ὥμαδος διέτομα, διὰ αὐτὸν ή Ήτο κρέτος ἀληθῆς και θυτὸς οὐδὲν δύνανται νὰ συντελέσθῃ ή και νὰ προσδεκθῇ ἀληθῆς ἀνθρώπους η παραμόνων νὰ βίληται οἱ διάνων και ἑξεντελιστικῶν λαυτοῦ αὖσιν διποικιλαρίας διάθεταις η ἀνέργειας. Ἔτοι τῆς ἴργαστις τῶν δεδασκαλῶν τοῦ γυμνασίου ἐξαρτάται νὰ πατεύῃ διαδητής, διετ., διηθίζεταις οἱ Ἐλλήνες, τὸ Ἐλληνικὸν δύναμιν δύνανται και πολὺ ἐκεράνη και πολλαῖς τοῦ δέλφινος διαδητής, διετ. πρέπει τὸ πρᾶξη καὶ τὸ ἰτ' ἐπιστό, ἵνα τοῦτο σημεῖον.

"Οι μαθηταὶ τοῦ γυμνασίου μάνον — οἱ ἔργοι τοῦτο θεῖ — δέρει αὐτῶν δῆλο

μόνον εἰς θεολόγα, δῆλα και εἰς λίλια γυμνασιούς και πιθηγητοῦ — δύνανται τὰ ζήση διληπτὴ θρησκευτικότητα. Αὐτοὺς δύνανται νὰ ζήσῃ διληπτός και διηθίζεταις η γεραπετεῖη, η ώδιεις η γραπτή και η χειροτεχνία, νὰ διρήῃ εἰς τοὺς πνευματικοὺς διδασκόντας, εἰς τοὺς δάσκαλους η τεχνική και η καλλιτεχνική διποικιλίης, δῆτα και μετὰ και τοὺς δύοις οἱ δάσκαλοι τὰ ζήση είναι πολὺ δάσκαλοι νὰ είναι διληπτός.

*
Ἐξ τοῦ μαθητηρίου τοῦ γυμνασίου δύνανται νὰ διαδράσσονται κατὰ πάν, δι' τὴς φύσεως αὐτῶν ἡμερήσαι, τὰ φυσιογνωστικά, τὰ μαθηματικά και τὰ πλέον πιθηκά. Ιδία διποινηστέον είναι, διτι η ιστορικὴ διδασκαλία χρειάζεται περιήλιαν αναμνηστικὴ διαρρόητη, ην προσέρχηται σύνοραν σαφῆς δημοτική και δημότην τοῦ διὸν πολὺ τοῦ Εὔονος, ἵνα θάνατος τούς λοιπούς διατρέψει, διτι ηναντιτελῆ την ιστορική στέφων, διτι δύνται νὰ πολεμήσῃ ἀλλούς ἀλλούς λόγου, διτι διεθνέστατον πολέμονται διατρέψει, διτι διαθέτει τοῦ Λευκού πολέμονται και δημότης διατρέψει, διτι διαθέτει τοῦ Γουιζού, κατὰ τὸν διὸν οἵ τε μελέτες και γηγενήσκονται την ιστορική στέφων αὐτῶν προγράμματα και πορά τῶν δρόμων της προσόδου και τῆς μελλοντικῆς τάξης αὐτῶν. Τὴν διποικιλήτην πολέμονται πάντοτε εἰς διαποτέλεσμα, τὰ χρόνια εἰς θετικήσισθαι και διάπτεται διαποτέλεσμα.

*
Ἐποιεὶ διποινηστέον είναι, διτι διολακός βίος δηλούμενος δηλούμενος διδασκαλίος, η μαθητικὴ απειδημάτησης και οἱ μαθητικοὶ κατοικητηρίοις, μόνον δύναται ποιητηρίον τοῦ γυμνασίου. Ιαί ἐκπαιδεύη δηλιγόντων η δημιαὶ αὐτῶν ἀνυποροφέρων πρὸς τό, περὶ τὸ πρόκειται, εἰδικότερον ζητητα, διτι διοινησθήτη, διτι εἰς τὴν ζωὴν τῆς πόλεως αὐτῶν φαίνονται διποικιλέστεται, διτι τρόπον τινά, δύνανται νὰ διδάσκων, τὰ εἶναι διληπτὸς χρήσιμος πολίτης, διτι περὶ διπορέζων διληπτὸς χρήσιμον πολίτην διαφέρονται. Η σύγκρεσης τῶν δρόμων ποιεταί πορὸς τὴν σημειώνητη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν θεταῖσιμων κερμάνων και τῆς γνώσεως τῶν μαθητῶν περὶ τῆς σημειώνης δργανώσεως και διαλήψεως τῆς Ἐλληνικῆς κοινωνίας και τῆς δέλτης και τῆς κρατικῆς, και η συναγωγὴ τῶν σχετικῶν συμπλεγμάτων είναι εἴκοσιος, διδασκαλίος, διηθίζεται δὲ εἰς κοινωνιολογίας γέγονον και μάρτυραν, εἰς γνώσην τῆς Ἐλληνικῆς κοινωνίας, και τῆς κοινωνίας και τῆς σημειώνης, και εἰς διεμάλισθων εἰς θετικήσισθαι, διηθίζεται τὸ πολίτεον διποικιλόν την μάστοτοις αὐτῶν.

*
Όμως περίοδος δύνανται νὰ λέγονται και περὶ τῶν λατινῶν συγγραφέων, οἱ δύονταί εἰλιν διπολλοὶ κρήτους, έργοντο περὶ διεκτικήν παρέχονται διτι δύνανται εἰσόντα διπληθυντικὸν κρήτου,

γα, ομένον δάσκαλός τους. Ήταν στερεοθή, ἀπεκταθή και μεγαλουνγήτης και πολιτῶν της το χρέος τοῦτο θείοντα νά υπερηγέρθω και πρόμυτο πάσῃ δυνάμει υποκειόταν. Τούτη δαμακούλα είναι δύος δάσκαλοπατότος και δέον δι τοποκειόταν νά γραφουμοκούτη, παρό τοις "Ελλάσις, οίστες δὲν έμεθα και πολὺ προδιατίθεμένοι, ήταν μορφόσωντας δάλματος χρήσης.

Σύλλογοι πάντα τὰ περὶ Γυμνασίου λεγόμενα, δεσμεύεται νῦ θαυμα-
λόθρηκε, οὐ πρὸς πόρφυρον ψυχῆς διόρθωτον καίτοι οἱ δρῦι Ιρρηνοὶ πε-
τεῖ τῷ σροτῷ τούτῳ εἶναι ἀνέκοποι. Τοῦτο εἰναὶ λαθεῖς δὲ πρὸς τὴν
περιφορὴν γνῶντες ὑπέλαμψαν εἰς τὸν πεντὸν τούτον καὶ ὡς πρὸς τὴν θεωρίαν
καὶ ἀνάπτυξιν διαθένειν καταβαῖται εἰς αὐτὸν. Οὕτω δὲ μόνον δημοσίεον
δρώτατον εἶνα. **Χαρακτηρίζεται** πεντάτονος φωνής πενταπάτης, αριθμὸς πεντάτονος.

"Η πλευρά της είναι ήδη δεδουλωμένη. Η αριστερή ίκανότης μας μαθεῖσεν ότι ποδός αρρώστησην σύχρονην διάθεσην απέντων, ο δεξιός πάντα τη συντηρητικούσσεις την πειθαρχίαν μας της κοιλιαγγίας την πίεσην, διτε ταῦθα διάντανοι καὶ πρέπει νὰ χρησιμοποιήσουν ἐν τῷ βίῳ, καὶ η δύναμις τοῦ νὰ απολύθεται εἰς τὴν κοινωνίαν δοῦιν οὖλον τὸ μέλιστα ὑπαλομένου διαι τὴν λογινὴν τοῦ γυναικοῦν, οἱ δούλαιοι μάλιστα καὶ οὐ παρελλέλουσι κατὰ τὸ μέρος τοῦ πέραν τοῦ γένους καὶ τῆν ἡγεμονία τῆς Ἑλλησποντικῆς ταῖην, μᾶλλον οὐ ἡττον ἔκαστος, πάντα ταῦτα στηρίζουσαν ὡς δρεπάνιον τὴν παρθένον εἰς τέλεαν καταλλήλου διδακτικοῦ βασιλίου. Ἐντούτοις, οὐτε τοῦ δύστον δεκάτουν βαθύον εἰς οὐδὲν θὰ δύναται νὰ ὀφελήσῃ οὐ καὶ νὰ βλέψῃ, ἀν δὲ διὰλη διαγραφεσσαν μετεπλακεῖται πάλιον καὶ καλλιεργηταῖς θύσικη καὶ συντηρητούσης ψυχῆς πάλιον ἐνέργεια διὰ την προηγούμενη. Διὰ τοῦτο τὸ κτυπητότερον, τὸ διαπράτητον καὶ τὸ διαπελάστατον είναι ἡ φροντίδα αὕτη.

"Ανιδούρος πόρος τα περὶ γηγενεῖς λέξεσθαί εἶναι ισχυρά καὶ ως πρὸς πάντα τὰ λοικά σχῆματα Μάσης Ἐπικαλύπτονται, λειψανθήμα πρὸς τὰ γηγενεῖς οὐκι,
καὶ τοῖς Πανδημαρχαῖς Ἀκαδημίαις. Ταῦτα λεπτομερῶς φροντὶς εἴναι ξέρουν
τῶν διατάξαντων, διεβίβαντων τὸ λέξισμον οὐ δύεται σάντις τοὺς δύοντας, εἰρ' οὐλές
δρεπάνων πάντα, καὶ ταῦς τυχον εἰδυκιστέρας διεπιπτούσας τὸν διατάξικον
χρησθεῖσαντος.

Δια πάντων τῶν εἰρημένων ἔπειτα δούλως, γεγονότα δέ, ποὺς είναι δὲ ἀγαπώντες καὶ ποὺς τὸ σχολεῖον δύναται νὰ βοηθήσῃ εἰς μόρφωσην τελεόντων παιδιών; Ἀλλὰ ἐφαστεῖν τὴν προσοῦν θάνατον εἰς τὴν φρεσκά ἔπειτα δούλως τὸ σχολεῖον δύναται νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν μόρφωσην μαθητῶν παιδιών. Ἀποτελεῖς ποὺ μόρφωσην ἀγάπων ποιεῖν αὐτὸν μόνον οὐδὲν σχολεῖον δύναται, οὐδὲν δὲ θανῆσθαι ποτε νὰ ἐπαράστῃ ἡ θάνατος καὶ παρεμπότε κατὰ τὰ κίνητα, δ. Ε. κατὰ τὴν οὐδενὸν αὐτῆς μετατρέψθει εἰς αἴστον τὸ μάστις, λεγοφοτεῖται πάντοτε δὲ τῶν παικτῶν ἐκδηλώσονται αὐτῆς αὐτῆς τελείων νὰ ὑπάρχει τὰ πάντα. Εἰδομενοί, τὸ λέγει δὲ Πλάτων καὶ κατὰ τὸν Πλάτωνα ἀναγνωρίζουσα πάντας οἱ οὐδενέμενοι νὰ στρεφοῦνται παῦδεσσιν. Πάντα κατὰ τὸ κακιστοῦ τοῦ ζητοῦντος αὐτοῖς τῶν παικτῶν λεγοφοτεῖται παικτῶν παραγόντων τὴν ἀγάπην δὲ

πενταράς τό σχολίου και ο παπαγάγος; «Κινδυνέας», λέγει ο Πλάτων, αναφέντας την πλήρης ταύτης δυνατούς ταύτης, «κινδυνέαν είναι της ποιείας, διότι δεν τας φέρειμε, τανατίζει και τα έπιπλα είναι». Λοιπόν καλλιέργεια πορεία τώρα μαθητής ή άρρενος για την άποινη άρσης πολέμου: πρέπει να επιλύσει τη σχολήν και τη σπουδαγωγή, πρέπει να πρέπει να μαθητής να θυμήσει διά της σχολής και της παπαγάγωγης το δεδομένον διεργασίας προέρχομενο, κανύνεμος και έξεισθεμένος. Τούτο δεν δύναται να έγειρη συντελεστώντας είς βούλησην των πολεμών. Τό πολεμώντας της δραστικής της κοινωνίας πρέπει να δύναται να δέχεται όμως διά της άντεποντος της δραστικής της κοινωνίας της βούλησην των πολεμών. Τό πολεμώντας την πολεμώντας να δέχεται όμως λόγου μόνον διά ένεργειας φυλαράσης και κακών την επιστημονική δύναμης, διά της ενίσιας και ή σημειτική γνώσης θά προσχέπται και το σχετικό συναλόθυμα διά προσκόπων και θά διαπνονταίσται και θά έφαρμογοι διά τη πλειστούς και παντούσιου θά γίνονται, διότι να γεννιάνται ή ξεπούλησην ή δραστηριότηταν ή δραστηριότηταν και πραγμάτωσην είναι τα διαδικασμένα. Υπολογίσκεις, διά δε κατά την ζωή αντές διαφορετικάν ή ταυτίαν ένθερψην εβδομάδεσκεταν θεραπεία και πραγμάτωσης της μεγάλης δινοτής αντενέργησης του παπαγάγου. Τό πολεμώντας τούτο γενιταίδης διαθροπώνταν εύθεταν φρουτάκη έξι-όγδιανός άρματάν δύναμέων, δραμάτινς φρουτάκης τού διαθράσιον προδιαθέσιμων προς ζωήν, και διά τούτο διυποτάντης να αποτελείσται κατά ένθετον διαδικασμόν κακιδιάσμαν απότις, τοσούτον διά μέλλον και πιστοποιητικώντος, διαθροπήτητα, εύρεται, λογοτέρω και χρονεστάδια έξιζες της δυναμέως των πολεμώντων. Εδέστερος και βαθύτερος πολεμός παπαγάγωντον διπούν θυμωδώναν προσβάσταν σύντονος και συνεχής προσπότισμον του σχολής και τού διαδικασμού, δημος, δημος διά άρτιον συντελεσμένη άγνωση τού μαθητην πλούσιων άστραγωγήν ποτέται, διότι τέλος διλήμμα ικανών πρός άστραγωγήν να προσθέθῃ διά μαθητής. Εναντίον του δημόσιων κακιδιάσματος και του έργων παραγόντων απορρήτων τού μαθητην διά συμμάχου ήμεν διά την κατά τῶν παραγόντων των άρτιον εις πραγμάτων τού παπαγάγωντος ήμεν εποποιητικόν ήμεν εποποιητικόν.

Δασκούν ἡ διάταξις τῆς δυνάμεως τῆς αὐτογονίας τοῦ μαθητοῦ καὶ ἡ μόρφωσις αὐτοῦ ἐν συμπέρας ἥμερον, θάλασσαν καὶ δυναμούσιαν διατάξειαν πάντα λανθάνειν κατὰ κανόπεδον καλύπτει τὸν τοῦ νοῦ ἔργον ἥμαρ, διδασκαλεῖν καὶ μαθητοῦ, ἀτ θεωρίας ὁ κνημάτερος ἥμαρ μὲν διδασκαλεῖν καὶ παραγγείλειν εκούσιον, ἀντεῖ τὴν πραγματουμόσθαι τὸν διοίκον οὐδὲν δύναται δύντος ἑπειταῖ, μᾶλιστα οὐδὲ μόρφωσις ἀμφορεύει, ἀλλήδης γράψεις "Ἐλύπην πολίτην.

Ακολόθως Πάση τὸν λόγον διαθητηρίες τοῦ Παπειστοιχίου κ. Δ. Μπαζίδης, διότι ζήλειν δὲ ή εἰσαγωγὴ εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ μαθήματος τῆς ἡδύνα-
κοι πολιτεῖαι ἀγαγοῦσι ἀπετακτικῶν καθηρών διὰ τοὺς δευτερότατας τὴν
Πειθείαν. Καὶ δὲ Ἀδρίανος, εἰπειν, εἶτε προτέρειν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ μα-
θήματος τούτων εἰς τὰ σχολεῖα διὸ τὸν τίτλον «μαθήματα τοῦ εἰδένετον δι-
δύσκοντο». Ήταν συγκέντιος οὐσιοτήτης δὲ τὸ μαθήματα τούτο πρέπει να συνδεθῇ με
τὴν δημόσιαν τοῦ ἀνθρώπου κανονισμὸν καὶ θρησκευτικόν. Περιτέρῳ διηγε-

κριτικήν ἐπί τῆς διδασκομένης εἰς τὰ σχολεῖα ὅλης τοῦ μαθήματος τῶν δρα-
στητικῶν συντάξεων ὑπομένας διαδύσθει, καθ' οὓς διαιρεμένα σπουδαὶ τῆς δὲν
ἀφειλούν τὸ ποιῆι καὶ τὸ ἥπος τοῦ.

ΑΠ. ΔΑΙΚΑΛΑΚΗΣ

Καθηγητὴς τῆς Ἰστορίας ἀν τῷ Πανεπιστημίῳ ἡ Θερμόν

Κύριος Ὑπουργός, κύριος Πρόσδοτος, κύριος Ἐπιθεωρητός,

Τὸ ὃντος συζητήστον θέμα περὶ τοῦ μαθήματος τῆς ἱστορικῆς ἄγνωστης ἀλλοχρή-
τικῶν κατὰ ποὺ τὸν ὄμοιο μᾶς διεπιφεύκης ἴστρηγματικῆς ἢ πολιορκητικῆς συ-
ζητήσεως, ἔχει δὲ πολὺ εὐρύτεράν διεύλευτη καὶ κοινωνικήν σημασίαν. Διὰ τούτο
καὶ ἀλλοχρῶς στάσιμον, οὐδός μετέργεο τῆς ἐξ' αὐτοῦ συζητήσεως ὅποι ἔννοια
ἱδούστητο τὸν ἀνταπόκειταιον λεπτομορφότος.

Ἡ ἡθικὴ καὶ ἀθικὴ ἄγνωστη δὲν είναι εἰδικῶν μάθημά διδασκαλίας εἰς τὰ
σχολεῖα, διότι ἀλλοιαὶ τε καὶ τέ τὸ Πανεπιστήμον. Είναι δὲ ἡ μάλιστα κατευθυντήριος
γραμμῆς τῆς ἱστορικῆς, εἰναὶ αὐτὴν ἡ σχολικὴ ἀκαδημίας ἐν ὅλῃ τῇ
ἴστωται τὸν καθολικὸν τοῦ περιεργούμενον τόν. Κατ' οὐδαίν δὲν είναι διανοτῶν νῦ
ὑπάρχει εἰδικῶν διδασκαλίας ἡθικῆς καὶ ἔθνους ἄγνωστη, ἔχοτε δὲν είναι διανοτῶν νῦ
ὑπάρχει λεπτομορφῶν τῆς ἱστορικῆς, εἰς οἰουνθῆσται πλάδιον διδασκαλίας,
χορὶς νῦ είναι κατὰ τύχον λόγου διδασκαλίας τῆς ἡθικῆς καὶ ἔθνους ἄγνωστης
τῶν Ἐλληνοποιῶν. Αὐτὴν αὐτὴν ἡ προσποιητήτος τοῦ διδασκαλίου οἵτινας είστεται
ἢ ἐκδιδούσην δὲ τὴν φήμην, τῆς δοτούσης γαρούσας οἵτοις τοῖς στενοῖς ὄργισσαντα
τοῦ ποιῶν κακωνικοῦ περιβάλλοντος τοῦ τοῦ παραδείγματος τῆς καθολικῆς
ζωῆς του, διὰ τῆς πειθαρτικῆς του καταπίστεως, τοῦ τῆς ἡθικῆς της ἑποτε-
σεως, διὰ τῶν μεθόδων διδασκαλίου του καὶ τῆς ἡγένειας σημαντεροφαρμῆς του,
διποτέλει τὸ καλέντον μάθημα της καὶ ἔθνους ἄγνωστης διὰ τοῦ μαθητῶν του.
Πρὸ παντὸς ἀλλοιαί, ἡ ἡθικὴ καὶ ἔθνους ἄγνωστη δὲν είναι μάθημα
κακωνικοῦ κακούν, ἐνός βιβλίου τοῦ Ὑργανισμοῦ σχολικῶν βιβλίων ἔκτισες ἀπό
της Εδας ἐνός θέματος πρὸς μητρονομή τουσεσσεντον μητρομένων γνώσεων νῦ
τῶν μαθητῶν. Είναι τὸ Ἐλληνικὸν φρόνησα, ἡ ἔθνους ψυχὴ τοῦ διδασκαλίου,
ποὺ δὲ μετεβλητὴ εἰς μάτι φάλγη πίστεως πρὸς μάτι μέσων μὲ τὴν ὁμοίαν δὲ
μάκιονθῆ ἡ ψυχὴ, διὰ καλλιρροήθη ὁ νοῦς καὶ διὰ διαλογισθῆ τὸ φρόνητα τοῦ
μακροῦ Ἐλληνοποιῶς.

Οταν πρὸ παντὸς ἐτῶν ἑτέρη θέτεια μέροστος εἰδικῆς παρὰ τῷ Φιλο-
σοφικῷ Σχολῇ ὅπερας ἔθνους καὶ ἔθνους ἄγνωστης, μὲ τὴν αἰτιολογίαν, δεῖ ἀρ' οὐ
διὰ διδασκαλίας εἰς τὰ Γρανάδαν ὑπὸ τῶν φιλολόγων, σχέτει καὶ αὐτοὶ τοῦ ἔχουν
διαδεχθῆ τὸ μάθημα εἰς τὸ Πανεπιστήμον, ἀντετάχησαν ἵστρηγη, προστρέψαντες
μάτια τοικάνων ἔδαν δρῖ μάτων μητροπλήκτη διὰ τὴν διαποτέλειαν, μᾶλλα καὶ
ταπεινωτικὴν διὰ τὴν ἀνικατήνην ἐκπαίδευσαν, Ιωνὶς δὲ καὶ ἐπιζήμων διὰ ἔθν-
ος ἀπόφεως. Τι δὲ ἐδίδουσε μετ' ἐπιστημονικῶν περιεργούμενον δὲ καθηγητῆς

τῆς ἐθνικοποιετακτικῆς; Η «ἡθικῆς» δὲ μᾶλλος καὶ ὀνοματεμένης ἀγωγῆς; Τινὲς
ἀπηγνώστησαν καὶ μάλιστα διὰ τοῦ Τέγματος: «Κοινωνιολογίαν». Οἱ τίνις διδασκαλία
σχέτει καὶ ἔχουν «κοινωνιοποιεύμενη μηδεφούσιν». Πρέπει νῦ εἶναι ἀνίστοις τῶν
κοινωνικῶν προβλημάτων τοῦ συγχρόνου κόσμου, νῦ κινούντας ἐλεύθερα εἰς
ἰδίους καὶ κρίσιμους μέσα εἰς τὰ σύγχρονα γεύματα τῆς ἀνθρωπότητος. «Ἀντε-
τάχησαν μὲν τίς μηδὲν διάθησαν κατὰ τῶν ἀρχαιολόγων καὶ ἀπαντούσιν
αὐτῶν μαραθονίατων, πρὸς τὰ διάστημα τῆς Νομαρχίας Σχολῆς, ὃς εἰς ἐκ
τὸν καλλιτελεῖον τῆς ἑποτεμήσης εἰς τοὺς φαινομένους τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν διεσάν την παροφ-
θετοῦσαν κανόνης τοῦ μνημονίου πλου. Ἀλλ' εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολήν, ἣς τις
καπαρτεῖται τοῦ λεπτομορφοῦ τῆς Μάσης: «Ἐκπαιδεύσαντος ποιῶντας μεταρχεύμενα
θεωρητικά μνημεῖα, μάνιον τοῦ συντομοτελοῦ τῶν ἀποτημονικῶν ἰσχενῶν τῶν
κύκλων τῆς Νομαρχίας Σχολῆς, διὰ εἰναὶ μᾶλλος ἀντεργοτελεῖς, μᾶλλα καὶ λίγων ἐπικίν-
δυνων. Διότι δὲ τενάκιον τοῦ, μάρος εἰσέστη νῦ σταλλῆσθη δῆθες τοῦ βαθύτερος ἐπι-
στημονικοῦ προβλήματος καὶ πλήρης μηνυμοχειμῶν εἰς τῆς συνχρόνου κοινωνικῆς
καὶ ἔθνους ζωῆς, ἐκτέπεσται μὲν εἰδώλων πρὸς αὐθιδίστατα στερεόργαστα καὶ
ἱματίστατα εἰς πλάνων, αἱ διώλατα δένταντο νῦ καταστήσουσαν αὐτοτέλειαν ἀπτενίσιόν
τοῦ εἰδοῦ πάντοιο τῆς «ἔθνους ἄγνωστης». Αλλ' οὐ δημιούρια τῆς πανεπιστημίων, τὸ
θεωρητικόν μὲν περιεργούμενον μαθήματος ἐθνικοποιετικῆς ἀγωγῆς, ἢ καπωτα-
τικῶν χρήστης καὶ τὰ δργάνα τῆς «Ἐλληνικῆς Πολιτείας, είναι μὲν τὸ τὸ γρήγορον
δὲ πάντα διποτέλει τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, μᾶλλον πρόσθιτον μᾶλλος περὶ
προσδίκης γνώσεων διποτέλεις καὶ πειραῖς, οὐδὲ πρὶς εἰς τὴν Φιλοσοφικῆς Σχολῆς. Είναι δὲ τόσοι
αἱ μητρονομήι τρόπων, αἱ διώλατα δένταντο μὲν εἰδωλων τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, δέστε επιτερεύεται νῦ
μαραθονίου προσθέστε τι καὶ μάλιστα εἰλόποντας «πληγαλάκη» μπαριθμάτων τῶν
δργάνων τῆς Πολιτείας.

Τὴν ἡθικὴν καὶ ἡθικὴν ἄγνωστην πρὸς τοὺς διδασκαλίους τῆς Μάσης: «Ἐκ-
παιδεύσαντος δρεῖσθων νῦ παρέχουν εἰς τὸ Πανεπιστήμον καὶ πρὸς τοὺς δημοδι-
δοτημάτους εἰς τὰ παιδευτηρίατας» Ακαδημίας μίλοι οἱ πλέον διδασκαλίας. Μήνυσε
ἡ δοχεῖα «Ἐλληνικὴ Φιλοσοφία δὲν περιέχει ὑπέροχα διδάγματα δρετῶν διποτό-
των, δημοκρήτης διποτέλειας, ιδιναρθρόφοντος διετοῖ τῶν κοντῶν, θυσίας τάξιος τῆς
πατερόδεος, διδάγματα τὰ δεσμοὶ διποτεμάτων νῦ χρησημάτων ἀεὶ μίσθιος ἔθνους καὶ
ἔθνους διποτεγματηρίας; Μήνυσε ἡ «Ἄρχοντας» καὶ ἡ λεπτορία τῆς Τέγματος δὲν
περιέχουν πρὸς δημιούρια τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ πανεπιστημίου; Μή-
νυσε ἡ Φιλοσοφική, γνωσταὶ δργαῖ, λογική, ἡθική καὶ καταλληλαὶ διδασκαλίαν
δὲν περιέχει εἰς τὰ διδασκαλίους τῶν κλεπτῶν τῆς ὁρίζεις κατανοήσεως, τοῦ
δροῦ, τοῦ ἀγνώστου, τοῦ καλοῦ, τοῦ δέσμους δὲν πάντας ἐκδημίουσιν τοῦ ψυχικοῦ
κοινωνίου τοῦ ἀνθρώπου καὶ δέ τάπον καὶ δέ μάλον μαῖς κοινωνικοῦ μέρος δη
ἔντος πολιτικοῦ συγκροτήματος; Αλλ' οὐ δὲ εἰλέσθων νῦ τοικάνων περιτέλειον δὲν
τὴν Ἰστορίαν, ἵνατον τῆς διώλατας καὶ κρίσιμων εἰς τηνάτην περιτέλειον δὲν

ναούσις; Ή "Ιστορία, όπων δὲν είναι ξηρό μπερδήμαρτς γεγονότων, δυνάματων και χρονολογίων, διά" ανέλιξε κατελάθη τους νόμοντος και παρεδόντος, ανα-
ζητεῖ τα αίσια και έμεινε συμπαραμότα, ματούτη την βίσιν της Δημόσιας και Εθνικής μαργαρής. Αλλ της Ιστορίας έργονταν μυκολογίστας οι Εθνικοί του άνθρωποιν ανέμπιπτον, καλλιέργειται η κρίσις, σχηματίζονται ίδεια, δια-
λέξεισαν ορφώντας. Έπι ταῦτα δ θαύμασκος της Ιστορίας, δύναται άνα κάποια στηγανή και εἰς οιδανότερη έποικην ἀναμφέρεται, νά δηλώση τούτο ονόματος
περιελθόντος διδεργίατα διθωμοποιία και θυμωμοποιία πολύτερωτα δά
τού των σύγχρονον πολιτικών ή ποικιοτάτων βίου τούτο άνθρωπου, παύει δὲ περισσότε-
ρα δια τη κατελάθην κατεύθυνσιν και την διάρη πεντεπάτη και ψυχήν
διδάσκουν ένος θεραπευτού και μέλλουν διδάσκουν. Επομένως τό
μαθήμα της θεοκρατίας και θεοκτιστής μαργαρή δράστησι εἰς το Πανεπιστήμων εἰς
τους κάτιον διανοούντων της Φιλοσοφίας Σολάρης. "Αν διδάσκεται
η διά διδάσκεται καιλέ, η διαδοθή η δημ., είναι δημήτρια φερόμενον εἰς τὸν θύ-
τανον της Σολάρης, εἰς τὸ ποστοπάνον τη κλε., πάντος διαχειτον μέ τὸ θέμα,
τὸ ξεκούν συντέλειται άντωνα διό τον οντεδρό.

"Αλλά είτε τό συνέδριον τῶν ἀποδεσμῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως συζητεῖται κα-
ρίων τό ζήτημα τής εἰσαγόρευσης τοῦ μαθητικοῦ τῆς ἑπτάκηδονοῦ, ή μόλιβδου,
τής ἡμέτοκης καὶ πολιτικῆς ἀντοχῆς εἰς τὰ Γραμματικά καὶ Δημοτικά Σχολεῖα καὶ
ἕτερον ὃ μὲν πατριαρχή νοοεῖται πάσῃ πολιτείᾳ διάφορον τούτῳ. Καὶ οἱ δύο εἰσαγόρευ-
σεις παραπλανητικοῦ στίλου εἰσιν τὰς μαρκαὶς διαποτικαὶς μηλαῖς τοῦ πορεδέθη-
σαν κατ'. δοργὴν ἔχειν, τό οποῖον ἀποτελεῖσαν καὶ ἡμεῖς, διτὶ δηλαδὴ τό μέ-
θυμα τῆς ἑπτάκηδονοῦ καὶ ὑμέτερης ἀντοχῆς εἴναι τό χώρων μέλταν τοῦ πρότετον
καθηκόντων ποντοῦς λεπτοποιοῦν τό Μέλος καὶ τής Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ολο-
δημπτοι καὶ διὸν εἰναι τό μαθηματικό τῆς διδασκαλίας του. Διὰ τοῦ τέον μαθητικοῦ
πρόκειται μέλλον να συστηματοποιηθῇ τό εἵ τε διδασκαλίας διων τόν μαθη-
μάτων καὶ ίδιος τόν "Ελληνικῶν Ιατρούς" μέλλον, τόν δινάμενον να χρηματεύῃ
πρὸς διδηκήν καὶ ὑδικήν ἀντοχήν, εἰς τρόπον διότι μετὰ συνεργειώσατον καὶ
πρότερον να γίνεται μοναρχικότερον εἰς τόν μαθητήν. Εἴτι μέλος δὲ διδασκαλίας τοῦ
μαθητικοῦ αὐτοῦ θὰ κινήσηται μέσον εἰς τόν μαθητήν. Εἴτι μέλος δὲ διδασκαλίας τοῦ
ἐκπαιδεύσεων συμβούλων καὶ μέλον εἰδενέν.

Αι παρεργάμενοι οφει λέγγησθαι είναι όμοιατά καθημερινοτάτων. Έν τούτοις, έπειδη μήποτε θύ πρόσκεται περὶ μαζίσματος ἀγνώστων τούτων, εἰς τὸ δούον, οἷς ἔλεγον, θύ γένεται τρόπον τινος και μία προπροσεκαντική τοῦ μελλοντοῦ. Ἐλλοίς ποιῶντος διακατεγγύηργος θύ παροχή βιωσαν γεγονότων περὶ Κράτους, Κερδεργούσθαι, ὅργανον τοῦ Ποιείντος καί, εὐλόγως ἐξαρραβώντος αυτούς διάφορος ἀνηριζομ. Εν πρώτοις, ἐν τοισθινοῖς μάθημα δὲν πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ μάρτυρες παρεργαθέντων ἔνδον ἐκπαιδευτικῶν συντηρέτων. Εἴ τις λέει τόσος, καὶ Ήλίας εἰς τὴν Ἀιαρεσή, η θεική και κοινωνίας θεῖη ἐγένετο διάφορος ορθούν, τὸ κανονικὸν πατέρων παρονταῖς πατερίτοις διαρροπή, η οἰκογενειακὴ ὑπότιμοτάτη παρέργη ἄλλη είλονται, οἱ ποιάτοι και οἰκογενειακοί

πρωθήκαν είναι άλλα, διπος άλλα είναι και οι θέματα και ποιάκια παραδόσεις. Διπος τούτο και η σημαντική όποιας και ή ολοκαυτευτική μάντρωση που αποδεικνύεται τέλος άνδυγμα, αι δοτά δημόρη είναι ίδια δικαιούσια και συστήματα. Είς την Ελλάδα, οιδικότερα άντυγματα ή μάρματα έχουν το προμένον ότι άδηρτα είς σύγχρονους, εις παραδοσιαίους, εις λίαν εμβληματικούς έφεραν. Διπος τούτο, διπος αλλά μάθησαν, το επαναγένεσις τέσσαρων τούτων πρότειναν να στηρίζεται ή διοικήσεων είς τας ήλληνας παραδόσεις, εις τα ήλληνας ήδη είς την ήλληνικην νοστροποιαν και τας καθώλου μάνγκας της ήλληνικής ζωής.

Δευτέρα και άκμη συδιάστημά δινορθωτική προβίλλει είναι της διμερεώς, ήπεις δύο δοσή υπό την διδασκαλία εἰς το μάθημα, τῆς ἀγωγῆς, τῶν ἔντονῶν συνθέσεων θα διατίθεται, τὸν ἀποτύπων του ίδεων, τὰς διατάξεις ίσχεται νὰ παρεμβαίνει και ἐν γένει εἰς τὰς θέσεως, τὴν δοσίαν εἰς ίδεων του ἀδιάνειρη, διαποτηρή ή πολειτική «προσωπικότητας» κατὰ τὴν διδασκαλία. Μὴ λανθάνεται, Κύριε, τοῦ λόγου εἰς τὰς πονηρές καιρούς, κατὰ τοὺς ὄποιους και παγκαλοποιητικά συνθέσεις και πολειτικά ίδηται και ἀποτυπωτικά γεγονότα πολὺ σχετικά. Οὗτε δὲ «Υπονομή», οὐδὲ τὸ «Εκπαιδευτικόν Συμβούλιον», οὔτε τὸ Γεννού «Επιτελεστήρον» δύνανται νὰ παρακολουθήσουν και νὰ ἐλέγχουν διελαϊδής ηδονικούς καθηγητές της ἀγωγῆς εἰς τὰ Γενναῖα πολὺ δὲ ἀλλογενούς εἰς τὰ Δημόσια σχολέα. Βεβαίως, τὸ μέραστον μέρος τουν «Ἐλλήνων διδασκαλίαν είναι περιφερούντος εἰς τὸ καθήδραν του, μέντος μετὰ φαντασμού πιστούν εἰς τὰ έθνικά διδασκάλια καὶ τὰς ἀλληγενας παραδόσεις» και ἐν γένει λιμοποιεῖται ἀπὸ τηρούσσας φημίδων και ἔθνικος ἀρχές. Διδασκαλία δημος ιαμβίδων υπόγειων, διδασκαλία περιπατησιακήν είδει και μὲν ἡμισειδή κατέρχεται, διδασκαλία περιπέτερον ποτὲ πολειτικήν ποιούμενότος ή πολιτικοπαικνεύματος, δύνανται νὰ μεταβοτίσουν τὸ μάθημα εἰς ἀγωγήν φθόρος τῆς ψυχῆς και στερεότυπους ποιεύντων τὸν πατέρων «Ἐλλήνην πατέρα». Τοῦτο δὲ ζεῖ οὐδενὸς δίμονος ἑλλήνος διενεργείας—δινεις οὐδεματος δυνατότητος ἀντιδρόμων. Αντίθηται τῷ λατρεύματι τὰ εικονοπλάσια δινορθωτικών ίδεων τουν ιερού ειδοκούν μαθημάτων τῆς ἀγωγῆς, ίδεων τον τύματος τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, ήπεις δὲν γνωρίζουνται ποτὲ είναι διναντών τον τύματον τῆς διπλεσιοποιίας. «Απήσχονται δὲ τὸ γεγονός, διτὶ τὸ μάθημα αὐτὸν προποιούνται ύψη πολιτική κατεστάσιον τῆς χώρας και πλευράν, δινεις οὐδεμάτις κοινωνικῆς δημοσίεως, διεμαγγύζονται τοῦ θρόνου τῆς πολιτείας. Δινεις διλλόγονται ἀντὶ τούτου εἰς τρέψις μας φραγμούσινον πολιτικῆς κατιστάσιος και γένη δραγμού ποιεύσανταί ουντον.

Γενικότερον δύναται να λεχθῇ δὲ ἀλληλά μάτια φορέα, οὗτοι διοι και ταυτογόνους καταλήξους, φαντάρχησιν τὸ νέον μαρτύριον ἢ πᾶν καὶ καθιμάντην τὴν Ἐλληνοπόλεων δια μέρος πληρεστάτην ἀπὸ τῷ προσωπικότερον καὶ τῷ διονίσῳ ἐργον τοῦ Ἐλλήνος διδασκαλοῦ. Αδικότερον καὶ ἡ Ταϊδιοτορία πλαίσιο τοῦ Διαμοιρούσα στρατείας μέρος τῆς τελευταίας τάξεων τῶν Γρανάριων, αποφερόμενος δὲ τὸ πανώντας, οὐτι μαθηταὶ οἱ δοτοῦ λαμβάνοντες εἰς τὰ

δημοσιευτικών συνέχεις βαθμών δημοσία, έτ τούτους ἀργότερος δὲν ἔμενονται εἰς τὸν πλούτον των κοινωνῶν μάκρας, μερικοὶ μάστινται ἐξ αὐτῶν ἀποδεικνύονται καθὼς μέλο πορείας ζωτικού. Αὗτοι περιφέρονται ἀπλῶς νὰ ρευμάνουν καλά τὸ μετρίγυα τῶν Θρησκευτικῶν, διὰ τὰς θετισίας, γοργὶς νὰ εἰσέρχονται τίκοτε εἰς τὴν φυχήν των. Καὶ εἰς τὸ μάθημα τῆς ἀγωγῆς ἔνδοξον κίνδυνος νὰ γίνῃ τὸ ίδιον, λόγη ἀποτέλεσμα τὸ ἀποκλειστικὸν καὶ μεμονωμένον καὶ ὅρι τὸ ἐκπρόσωπον μάλιστα εἰς τὴν ἄλλη ἐκπρόσωπικὴν δράσιν παντὸς διδασκαλίου. "Η Ἰθυνὴ ἀγωγὴ δὲν νὰ δύσκολη ἀποτέλεσμα πρέπει νὰ εἰσάλθῃ εἰς τὴν φυτὴν τοῦ παιδιοῦ ὃς μία φλόγα, ἢ δύοις κατεργάζεται τὴν σκέψην του, σφρυγιατεῖ τὸ ὅλον οἰκοδόμημα τοῦ συνωμοθητικοῦ του κόσμου καὶ τοῦ ἀντρικοῦ διεύπλωτα τῶν μόνων ὄφεων τῆς ζωῆς του. Διὰ νὰ μεταβάσῃ δὲ αὐτὸν τὴν φλόγαν δὲ διδασκαλίος, πρέπει νὰ τὴν ἔρῃ δὲ ίδιον, διὰ δὲ μόνον νὰ τὴν ἔρῃ ἀλλὰ καὶ νὰ είναι Ικανὸς νὰ τὴν μεταβάσῃ διὰ τῆς θύεως του ἐκπρόσωπης δράσεως. Πρέπει αὐτὴν λοιπὸν καρδιᾶς τὴν κατεύθυνσην πρέπει νὰ στρέψῃ δὲ Ποιοτιά δὲν νὰ ἀποδέσσονται αὐτοῖς περισσότερον κατά τὰ ἀλλα γένη, διὰ ίδια καὶ ὃς ἀρρέφεται, παντὸς δικαιού, προσέδεσσον δὲλ τὴν ἀγωγὴν τῶν Ἐλληνοποιῶν μετά τὴν διελλήδη καριόδον, τηρούσσοντας δὲλ τὴν ἀγωγὴν καὶ ἡ μάστιν μαρατῶν ἥτο τὰ πλοιάρια τὸ πλούτον μαζί οἰκοδόμημα (χρεωκόπημα).

"Ο 'Υπαρχογές τῆς Παιδείας κ. Τεάσσος διενέθην εἰς τὸ βῆμα εἰπεῖ τὰ ἑδός Εἰρηνή σύμπρωτος, διὰ δὲν πρέπει νὰ θρησκεύῃ ίδραι πολιτικῆς ἀγωγῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμον. Τουάτη ἴντρηση ἐγένετο ἐξι τὸν δικτυοπόλεως διὰ δένα καθησυάς θέας, τὸ δικοῖον ἥθελε νὰ τὴν δημοποιήσῃ διὰ τοὺς σκοπούς του. Σημερινὸν ξερούν δημοκρατιῶν καὶ δὲλ τὴν δημοπρατιῶν τούτη δημογορεύεται. 'Ελλεῖρη, διὰ τὸ μετρίγυα τῆς ἀγωγῆς; τοῦ πολίτου εἰς τὸ σχολεῖον ἔχει σχέσιν μὲ τὴν κοινωνιότηταν. Τούτῳ ἔξερεται διὰ δημογραφίαν συνοροφατικήν ἰστορίαν τηναντίον τοῦ μαθητήματος, εἰς τὴν ἔκταν δὲν εθελούσειν εἰπεῖ λέξεων διὰ νὰ ἀσκετήσῃ. Τὸ μάθημα τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου εἰς τὸ σχολεῖον δὲν είναι οὐθέσονται καὶ κύριον σκοπούν του διὰ ἑκατὸν τὴν ἐλληνικὴν ἀγωγὴν τοῦ πολίτου. 'Οσον ἀποφῇ τὴν ἑλλήσιαν τῶν ἐκπρόσωπων τὸν καθηγητήν, διὰ τοῦ βαθειῶν ἔπιγνωσην τῆς θετισίας του καὶ διὰ ή Ποιοτιά καὶ δὲ Κοινωνίας διὰ κάμην ἀπόλιθον ἀπέφενται τὸ καθηγητήν της. 'Αλλ' ἀτὰ λησμονῆ δὲ κ. Καθηγητής, διὰ δὲν ὑπέρβασεν πλούσιος λαός. Καὶ μὲ τὴν πενίαν μας ἔριδθρον γενεῖ νὰ εἰσερεθεῖμεν πνευματικῶς διότιν τὸν λαόν τῆς Ελλάδος.

Κατόπιν ὑμίσουν δὲ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. 'Ερμογένους, διὰ διοίος εἶπεν, διὰ τὸ μάθημα τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου εἰς τὸ σχολεῖον είναι ἀποτέλεσμα ποιητῶν καὶ χρησμῶν καὶ δὲν πρέπει νὰ δημιουργῇ παρεξηγήσεις.

Εἰς τὸ σημεῖον τούτο δὲ Φρέδρος κ. Σάμικης είπεν, διὰ τὸ μάθημα τοῦ

το δέν είναι τὸ πανύτ τε τὴν ποιείαν, διὰ δὲν πρέπει εἰς τὸ δημιουρικὸν πρότερα τὴν σχολείον.

"Υπὸ τοῦ Συνεδρίου δικτυοπλέκησαν τὰ ἑδός τηλεγραφήματα:

"Ἄρχοντας της Επικράτειας Πατέρων. Πάντες οἱ 'Επικράτειοι τῆς Επικράτειας οντοτήτος εἰς Συνέδριον προὶ τῆς πολιτικῆς διαπομπαγωγήσασι τῆς Ἐλληνικῆς νεότητος ἐφερδίσσον τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν οπερηδίνειν των διὰ τὸν θετικὸν Σεπτεμβρίου συντριβάντα εἰδὸν θύειαν διὰ τοῦ διαρρημάτος δρομεών καὶ τῆς αποδεσμών τοῦ πολεμίου τοῦ Ιανουάριου τῶν προσαντίνων Ιεράθηναν τῆς Πατρίδος καὶ διαδεχθέντα ἀφοῦ τὰς λαοτογίας τοῦ θερόφρού. 'Εποντος μας,

Πρός τὸν Αυτοκή Θρησκευμάτων Προστάτεως τοῦ Παιδιοῦ. «Ο 'Ιανουάριος της Επικράτειας: Έλλαδες συνειδόντες εἰς Αθηναῖς εἰς Συνέδριον πρὸς ἑξήνταν τῶν μέτρων διὰ τὸν βαττίσιον τῆς θυμιατῆς καταστάσεως τῶν δέλπηνοπλίδων καὶ τὴν τελευτικὴν διαπομπαγώγησην αὐτῶν, ἐκφέμενοι τὴν εὐγενομοσύνην των πρὸς τὸν Δ.Ο.Π.Π. διὰ τὴν πολιτών ποιηθείαν, τὴν δοσίαν παρέσχε διὰ τὴν διδούσσον τῆς Ἐλληνικῆς νεότητος διὰ τὸν κινδύνων τοῦ οποιτερού καὶ τῶν στρατιών καὶ διὰ τὴν συνεργαζόμενή τοῦ διά τὴν τόντους τῆς φύσεις την νέας μας γενεᾶς».

Πρός τὸν Ο.Η.Ε., Οἰνέσκο καὶ 'Ενεσιν 'Εργαθῶν Σταυρὸν Γενειν. «Ο 'Επικράτειοι τῆς Επικράτειας τῆς Ελλάδος συνειδόντες εἰς Συνέδριον διὰ τὴν τελευτικὴν διαπομπαγώγησην τῆς νεολαίας ἐκφέμενοι τὸν διεποτοποιῶν των διὰ τὴν στραγγόν ἔγκλημα τῆς ἀργαγῆς τῶν 23.000 τάκων τῆς Πατρίδος προσδοτεῖν ατύχημα διὰ τὸν ποιητήρων καὶ διαβάσιον τῆς πλέον σπουδεῖν βαρθαρότητος τῶν μεσοιστικῶν χρόνων καὶ καταγγέλλοντες αὐτὸν εἰς τὸν πεπολιτεύμαν κύριον ἀποκελεύοντα τὴν συνδρομὴν διάνοιαν τῶν διευθέρων καὶ ἀπόδοσιν των εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τὴν πατρίδα τωτα.

ΗΜΕΡΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

20-10-1949

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΑΠΟΨΕΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ Β' ΘΕΜΑΤΟΣ
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΛΙΓΩΣ

Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΑΝΗΣ

'Εκπομπευτικός Σύμβουλος
Διευθυντής Διδασκαλίας Μάστρου 'Εκπομπέων

"Η δημοσιογράφηση συζητήσει έτι τοῦ θέματος τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς θενακῆς ἀρχαίης δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς μῶς περιττό.

Τὸ μάθημα τοῦτο εἶναι ἀναγεγραμμένον εἰς τὸ ἀνατικυρὸν πρότυπον τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσης, εἰς δὲ τὸ διδασκαλεῖον τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσης Ἑγκλημάτη οὐδὲν τὸν ἐν λόγῳ μαθήματος εἰς τοὺς πετεκτηνούμενους λειτουργούς. Δὲν εἶναι ὅμορθον νὰ εἰσέμενον, διὸ τὸ μάθημα τοῦτο εἶναι κατ' ἔγονον Ἐλληνικόν. Ο 'Ἐλληνικὴ Παιδεία δύναται νὰ ψωρακτωθῇ μὲν ἀρχαριτάτων δρόνων πόλιτικη Παιδείαν. Τὸ Κράτος εἶναι κατά τὴν Ἐλληνικὴν ματτίληψιν θύρων καθηρώδης πολιτικόν. 'Η Παιδεία δύναται, κατά τὴν Ἐλληνικὴν ματτίληψιν, νὰ δικτιολογήσῃ τὴν θυσίαν τῆς μόριον δὲ δργάνων ξένηποτεσσού τὴν Παιδείαν.

Εἶναι δύνατον εἰς ἄλλος πολεῖτας αἰτίας δὲν ξένηποτεσσού τοιούτων πανδειτικούς σκοπούς, νὰ δημοσιογράψῃ συζητήσεις σχετική μὲν τοὺς σκοπούς καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ μαθήματος. Εἰς τὴν Ἐλληνικὴν δραστηρώση τοιούτων συζητήσεων πορθέσον. 'Ο 'Ἐλληνικὸς λαός ἀνέκαθεν συνέδει τὸ πολεῖτον μὲν τὸ πολιτεύοντα φυσικόν.

'Η παιδεία εἰς τὴν ἀρχαίητη ἥτοι συγχρότως καὶ προσφαρασκευή τοῦ πολείτου διὰ τὴν διάκρισην τῶν καθηκόντων. Τὸ αὐτὸν συνέβισσε κατὰ τὴν Βούτην τὴν περίοδον, τὸ δὲ σχολεῖον τῆς Τουρκοκρατίας, τὸ «πορεύον σχολεῖον» ἥτοι σχολεῖον ἔθνης καὶ πολιτικῆς κυριείας. 'Ο 'Ἐλληνικὸς λαός έχει τὸ προφέδεσμον πάντοτε τοῦ πρὸς τὴν πολιτείην μέροφερον. Θυμεῖσσον τὴν πεγάδην 'Αμερικανικῆς Δημοκρατίας καὶ εἰρέθει εὐγνωμόνες διὰ τὴν βοήθειαν, τὴν δοτούσα μὲς πορφέρη. 'Έργουν δραστὸς τὸ δικαιώματος νὰ ισχυρισθῶν, διὸ προηγουμένων ὡς πρός τὴν πολιτείαν παιδείαν ἀλλὰ τὸν 'Αμερικανικὸν λαόν. Λιόν πάντες ἔτη πρὶν ὁ 'Αμερικανικὸς λαός ξετρέθη εἰς ἀπονέστωσην διὰ νὰ δεκδικήσῃ τὴν πλευτε-

θίαν του, δὲ 'Ἐλληνικὸς λαός εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ εἰς δίλας περιοχὰς κατὰ τὸ 1770 ἀπεχειρήστηκε ἀπονέστωσην μὲν πλήρην συνέδημον τῶν ἰδικῶν καὶ πολιτικῶν σκοπῶν τοῦ ἀργούτος. Ή ἀπαντάστας αὐτῇ, ἡτοι δεκτέντες καὶ τὴν εὐφυίαν τοῦ 'Ἐλληνικοῦ λαοῦ ἀντιμετωπίσαντος τὴν πανίσχυσον τοῦ 'Οθωμανικοῦ Λεπτοπετρούπολην, ποὺ τῆς ἀνοίας ἔπεισεν οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης, προσγειώτας τῆς Γαλλακῆς 'Επονοστάσεως κατὰ 19 ἀλούτρα ήτη. Τὴν πολιτικὴν του διαρρήπτη θεωρεῖ δὲ 'Ἐλληνικὸς λαός καὶ κατὰ τὴν 28 'Οκτωβρίου 1940. Οι Ρήπους τότε διενέλευν τὴν Πολωνίαν καὶ Τσεχοσλοβακίαν μαζὶ μὲν τὸν ζεστα, ἡ 'Αυστρικὴ Ιστοτοῦ ἀπόμενη δεσποτική καὶ μόνον οἱ 'Αγγλοι αντέργιον τὸν ἀμύνην. 'Ο 'Ἐλληνικὸς λαός οὐδέποτε ίδοτονειανοῦσαν καὶ εἰσήθησεν εἰς τὸν ἀγρόν ἀποδεῖξης, διὸ ἐγνώρισε νὰ ἔκταμψῃ τὴν πολιτικὴν κατέπτωσαν δρόμον. Εἰς δίλας λαοῦν τὰς ἴσοχας τῆς Ιστορίας του δὲ 'Ἐλληνικὸς λαός εἶχε πολιτικὴν Παιδείαν. 'Επονοστάσεως φαινόντων δημοσίων δημοτῶν διετί η εἰσαγωγὴ τοῦ μαθήματος τοῦ πολεῖτος μάγνητης προγράμματος καὶ εἰς τὴν άποδοσίαν τοῦ Συνεδρίου μαζί μετανήθη.

Ο Νόστος τῆς Παιδαγωγικῆς 'Εκστήσεως ασφός καθηγητῆς καὶ 'Εξαρχόπολος παρενήθη εἰς τὴν δέκτητη ταύτην συνδιάλεξεων. 'Εκτιμήσαντο μιθιθωτοὶ τοὺς συμβούλους του, φρονοῦσαν ὅμοις θα καὶ αἱ διεπότες μαντρωποίναι δέκτητης ἀπὸ τοὺς ἀπόδειξαν αντεπίστησαν εἰς τὴν διαλέξανταν τῶν ἀντιπεπεργωτῶν διάφορων. Καὶ οἱ διερχεόμενοι λοιποὶ εἰς δίλην τὸν συζήτησην συντετάλεσαν νὰ διαπορθηθῇ τὸ συντριπτόν πρόβλημα.

Εἶναι ἐκτὸς παρὸς μᾶνας μαρτυρήσασθε, διτὶ η ποραργηθεῖσα δέκτητη διεπέλετη εἰς διορισμόντων λόγους. Ο κυριάτος ἐκ τούτων εἶναι διτὶ τὸ μάθημα τῆς πολιτικῆς ἀρνητῶν διαβούλων. Καθηγητὴς μαζὶ δρόποτε εἶναι νὰ προσπεσθῆσαν μὲν ἀνέκρουσταν τὰς αἰτίας, διτὶ δρεπέλεται διτὶ λόρτος διαβούλων.

Ἐκ τῶν κυριωτέστων διφράσμων, αἵτινες συντετάλεσαν νὰ τεννυθεῦν διαταγμούν ἀλλού σημεῖον ἀπό τὸ μόδισμα εἶναι καὶ διτὶ τίτλος του. 'Η ταννυθεῦν διαταγμούν ἀλλού σημεῖον ἀπό τὸ μόδισμα εἶναι καὶ διτὶ διάλογος. Μετεργάσθω διπλῶς τὴν γενετικήν διορθογένεσιν. Εδικαστὸν Cívicos καὶ Bürgerliche Erziehung. 'Ο κατεύληπτον ἐν προκειμένῳ 'Ἐλληνικὸς δρός διτὶ ητοῖ πολεῖτικη παιδεία. Ο δρός ἀγωγῆς τυγχάνει μονοπάτες, διότι δέν καλύπτεται καὶ τὴν ἔννοιαν τῆς διδασκαλίας. 'Διολουμέθυστε; τὴν δρολογίαν τῆς Ερθυρωπανῆς Παιδαγωγικῆς συνηθίζουμεν ὑπὸ τὸν δρόν την ἀγωγήν τὰ δμεσο πολιτικῶν μέσων. Εὔλογος εἶναι κατὰ ταῦτα ἡ διτέρηθρη, ἡτοι δέλτεις εἰς τὸ μάθημα τῆς πολιτικῆς μάγνητης μονομεροῦ ψηφισματούσιν πολιτικῶν μέσων. Τονταντίον, διτὶ πολιτικῆς παιδείας εἶναι περιπτεκτίστερος καὶ κινεῖται ἔτιος τῆς καθηγητῆς Ηλληνικῆς παραδοσίας.

Ἐπειδὼς λόγους διὰ τὸν δύσκολον ἔχει διαβιβληθῆν τὸ μάθημα εἶναι διστημένος τοῦ μὲ τὴν κοινωνιολογικὴν φλωρασταν, ἐκ μέσους τῆς δοσίας πολλὰ οὐδέποτε διόποτε τὰ τελεταλία τητα. Κατὰ τὸ μασολούμεθαν μεταξὺ τῶν δύο πολέμων διάστημα διστημένη οὐδέποτε εἰσαγωγὴ κοινωνιολογικῶν θυρωφῶν εἰς

την Ἑλλάδα. Προσδεκτικός ἐθεωρετοί διάνθρωπος, διά ποίος ἔγγνωτες νὰ ἐπιχαλήσται τὰ ἐπιστημονικά δῆμον τῆς κοινωνιολογίας διδάγματα.

Τόσο ἵπτοι ἡ μαγική τῆς λέξεως ταύτης της ποτεία, ὅπες πολλάδις οι ὁμιληταὶ ἐφοβοῦντο τὰ χρηματοποίησον τὴν ἔκφρασιν «ἐθνικὸν σύνολον», ὀλλά διὰ νὰ ἐπισφύλαισον φήμην προσδεκτικότητος ὥμηλον «περὶ κοινωνικοῦ συνόλου». «Ἐφοβοῦντο νὰ ὑμηλίσσονται περὶ «ἔθνικῶν σκοπῶν τῆς ἀγωγῆς» καὶ ὑμηλούνται περὶ «κοινωνικῶν σκοπῶν τῆς ἀγωγῆς». Ο περισσότερος ἀλλὰ τοὺς δημιούντας περὶ κοινωνιολογίας, ὀδηγούν εἰχον οὐαὶ διελέγονται περὶ τοὺς περιεχομένους τὴν ἐποτείαν ταύτης. Τούτοι εἶναι εὐθεγόνοι καὶ ἐμμηνύέται ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι δὲν δύναται τὶς νῦστρωμα, ὅτι ἡ νεορά ἐπιτίμητη τῆς Κοινωνιολογίας καταδύσθω ἢ μέραστιθ διὰ καθηρωμένη καὶ κατὰ τὸ περιεχόμενόν την. Εἰπὲ ἄλλα τὸν μεγαλύτερον κοινωνιολόγον τοῦ αἰώνος μηρὸς Δ. Max Weber εἰς τὸν ἀπογραφεστήματος λόγον του, διαν ἀπεργώσας ἀπὸ τὴν πανεπιστημιακήν ὑπηρεσίαν, ἐν τῇ ἔργῳ τῆς παρομοίους του ελλεκτονίας ἀναρρόπενεν. «Ἡ κοινωνιολογία είναι μὲν μάτιτη. Εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ περισσότεροι ἐν τῶν κοινωνιολογούμενον λέγοντες κοινωνίαν ἔτυπον ἐν μάρκαρον ὅπουλον, καὶ δούλον ὑπάρχει μέσον εἰς τὴν πολιτικὴν κοινότητα καὶ δῷμι συγχάρας ἔναντι τῆς καθεδρομένης κοινωνίκης ταύτεως. Τοιούτοις τόπος, ὁ λεγόμενος «κοινωνιολογικὸν διαφωτισμόν», ἀπλύτερος εἰς τὸ νῦν διαπολιτικὸν μάνταρεπεντικὸν ἴναντον τῆς κρατούσης κοινωνικῆς ταύτης καὶ εἰνόπτερος ἔναντι τῆς ἔθνικῆς ιδεολογίας. Οι κοινωνιολογούμενοι ἔπειδεσσον ίδεις τὴν νεολαίαν διηλύνεται συνεχῶς περὶ δικαιοσύνης. Έστι τὴν αἵτινης πορείας εἰργμάτων πατά τὴν ἐποργή τῆς κατοχῆς καὶ οἱ «διαρροποτές» καὶ εἰς αὐτὴν τὴν γλώσσαν τῆς ἀπεργίας «δικαιωματολογίας», ἔπακολουθοῦν τὰ δημόσια καὶ σημεῖον οἱ προσανατολοί. Επειδὴ λοιπὸν προσπέριται τὰ ποταύτη ποταύτων, εἴναι φυσικὸν νὰ διετέλῃ ἀνηργολογία τὸ μάθημα τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς. Ποιοίοι φοβοῦνται, ὅτι ὅποι τὸ προσωπεῖον τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς. Ποιοὶ διαπολιτικοί θύμισκαίλις θύμισκαίλις εἰς τὸ σχολίον ἡ περὶ δικαιολογίαν δικαιωτήσεως φάνεσθαι, ήτις δύναται νὰ ἴστρέψῃ ὀλλέσθια διποτέλεσμα.

Ἐτερος λόγος διὰ τὸν δημόσιον ἀποβλέπειν μεταὶ δινοκοίλις εἰς τὸ μάθημα είναι καὶ ἡ θεοφαία καὶ αἱ συνθήκαι τῆς εἰσιγνωσῆς εἰς τὰ σχολία τῶν ζένων χρωῶν. Τὸ μάθημα τοῦτο ὑπὸ μεγάλην σκοδεωτητῆς εἰς τὰ Γραμματικὰ σχολεῖα κατὰ τὸ 1925 ἐπὶ Κυβερνήσεως προερχομένης ἐκ τοῦ Σοσιαλ-δημοκρατικοῦ Κόμματος. «Ηλίπιον οἱ Σοσιαλδημοκράται, διὰ τοῦ μαθητῶν τούτου θέτειν τὸ δημοκρατικὸν πνεύμαντις τὸ Σχολεῖον. Ἐν τούτοις οὐ πραγματικῶς διένειν τὰς ἀλλαζόντας ταῖς καὶ διντὶ ἡ σχολικὴ τεολία νὰ προσαντολισθῇ εἰς τὰς δημοκρατικὰς ίδεις προερχόμενος σχέδιος σύνσεων εἰς τὸν Ἐθνικούσσαλον. Τοπονοτερός τοῦ πλειστεροῦ διοικητή, διοικητοῦ αἱ ἀλλαζόντες, αἰτίας ἑστηθεντοῦ ποὺ τὸ μαθητῶν δὲν ἀργαπατούσην θέμα. Εἰς τὴν Γαλλίαν προκολευματικοὶ εἰχεν εἰσοχθῆ εἰς τὰ σχολεῖα μετὰ τὴν καταρργήν των μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν τοῦ μάθημα τῆς ηδικῆς ἀγωγῆς. Περὶ εἰσιγνωσῆς τοῦ μα-

θύματος τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς ἦργος νὰ γίνεται λόγος ἐν Γαλλίᾳ μετὰ τὸ 1945, ὥστε μπλαγχεύσθω τὸ Γαλλία. «Ἐργετοὶ δηλαδὴ τὸ μάθημα εἰς τὴν Γαλλίαν ἔπειτα ἀπὸ μάτιαν καταστορεύνηται. «Οἶος αὐτὸς συντελοῦν, ὃστε νὰ ἐγγέρται δινοτιά τις ὡρὸς τὴν ἀποτελεσματικότητά του.

Ἐπειδὴ τὸν δινοτρόπο ἐν ἀρχεῖαι μὲ τὸ μάθημα, τὸ δικαίον εἰσήχθη κυρίως δι' ἐνεργητῶν τῆς ὁμολογίας τοῦ «Νέου Σχολείου» παρασυνισθεῖ καὶ ἡ ὁμολογία περιαπλοκή. Τὸ «Νέον Σχολείον» ἀπολογεῖται σεωπαὶ κατεύθυνταν ἀποτομοθετούμενον. «Ἀποδίδει σημειούμενα μεγάλην εἰς τὸ βέσμα καὶ εἰς τὴν καλλιέργησαν τὸν ευνοιούμενον δυνάμενον. Τὸ διὰ λοιπὸν καθηρωμένη καὶ διὰ λόγου διδασκαλία προσεμένη περὶ τοῦ μαθήματος, ἰδεωθῆσθαι κάποιον μνηματικούν μὲ τὸ διον τυπεῖ τοῦ «Νέου Σχολείου», διότε φιλοδοξεῖται νὰ είναι Σχολείον τῆς δράσης καὶ ὅρι τοῦ λόγου.

«Αποτελεῖ ὁ δινοτρόπος μημηρωμένηντας λόγον δικαιολογούντων τὴν ἔναντι τοῦ μαθητῶν τούτων ὑπάρχουσαν δυνοτιάτων καὶ ἐπιγόνοτεκτηντάτη. Ἐκ τῆς γεγονότης δημάσιον τοῦ μαθητῶν προκύπτει, ὅτι οἱ διατυπωμοὶ σύντονοι λεζάντες περὶ τῆς ζένων χώρας, καὶ ίδεις εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν. Εἰς τὰ Κρήτη ταῦτα κατὰ τοὺς τελευταίους δρόμους κατέληπταν εἰς τὴν σεχετικήν, διὰ τοῦ ἀρχείου τοῦ Σχολείου τὸ μαθηματήση μὲν προφίρων. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δημαρχούσαν προσοργήν μὲν τελευταίαν ἡ παρέδωση μὲν τοῦ πολιτικῆς καὶ ηδικῆς καὶ Πατερέων εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθ' ἡδαίς τας τοποικαὶ περιόδους, λόγη τῆς ἰδεοτύπεως; τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμού, συνειργάσθησαν πάρομοι καθηταί. «Επομένως παρ' ἡμῖν οὐδεὶς διατυπωτὸς δικαιολογεῖται τούτοις τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς οὐ μάλλον τῆς ἔθνικῆς καὶ πολιτικῆς παιδείας, ὡς εἰσορεῖν μαντεύεται. Αἱ διανομέσιοι σχετικοὶ δημάρχοι παρέργουνται εἰς τὸ ὁμολογούντων σημεῖον: «Ἄλλοι μὲν ὅλουν ἡ πολιτικὴ ἀγωγὴ νὰ διεπιπτεῖ δι' ἡδαίων τῶν μαθητῶντων, ως νὰ παράσταται ἀνάγκη νὰ δημοτεῖ τηνατικῶν μάρτυρων, μᾶλλον δὲ ἐχοντας τὴν ἀντίληψην, διὸ εἰναι μάρτυριστον νὰ δροσίστων ἰδιαίτερα φύρωσις. Αὐτοί λαρματεῖσθαι λοιπόν, καίνοι Σύνδρομοι, διὸ οἱ διαφοραὶ τῶν διμερωμένων μάρτυρων δὲν είναι οπούδεσσι. Διότι καὶ ἡδαίη δημοτικὴ ὡς διεργωτῶν μάρτυρων εἰσέρχεται, εἰδεῖται ἡδαίη παραγωγήν των συγκεντρώσεων, νὰ μεριμνήσουν περὶ συντηρητικῶν δικαιοφαίλωντων μάρτυρων παρέχεται τοῦ μαθήματος. Νατοί, ὀχωδίμετοις καταλήγοντεν εἰς τὸ αὐτὸν ἀποτέλεσμα.

Κατόπιν τῶν λεζθεντῶν διασαφητεῖται ἀρχούστων, διτῆς ἡ συνέπεια τοῦ πρότερου καὶ δέν πρότεινε νὰ θέμει της μαρτιώντων πρότεινε νὰ εἰσοργῇ τὸ μάθημα εἰς τὰ σχολεῖα. Τὴν συγκεντρώσην μαρτιώντων είναι νὰ τὴν διαπορεύῃση ἡ φροντίς νὰ καθορίσωμεν ποιεῖται νὰ λερφοῦν διὰ τὸ μάθημα τῶν σκοπών περὶ διαφρεστάτων δημηργώσεων καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ μάθημα τῶν σκοπών περὶ δικαιολογητικῶν τῶν διεργώσεων.

Τὸ πρότον καὶ κεντρωτόν μας μέλημα διὰ πρότεινε νὰ είναι νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐκπροσωπεία τοῦ μαθητήματος τῆς πολιτικολογίαν. Είναι λλέσθοντας νὰ εἰσορθῇση

ἡ πολιτική διαμάχη τῶν κομμάτων εἰς τὰ σχολεῖα. Ὁ Ἀριστοτέλης ἔχει διαγνώσει, διότι ἡ πολιτική προσανάσθα δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν ἐννοιαν τῆς παιδείας. Διὰ τοῦτο λέγει «οὐκ οὐκεῖος ἀκροτῆς πολιτείαν λόγους ὁ νέος». Εἰς τὸ σχολεῖον πρέπει νὰ διδούσκεται ἡ ὑπέρκομματική ὑπόστωσις τοῦ Κράτους, νὰ δίδεται ἡ ἑνωμένη εἰς τὸν τρόπουν νὰ ἀντιληφθῇ διότι τὸ Κράτος ἴσται τοῦ περιόδου εἰς ἡ διαμάχη τῶν κομμάτων. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν ὄφει δᾶν νόμουν παραδοσιαλός τῶν πλαισίων, ἀντὸς τῶν ὅποιων δὲν κανεῖται ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος, ἀλλὰ χρειάζεται συνταγματική κατοχύρωσις. Πρέπει τὰ ὑπόστηξις εἰς τὸ Σύνταγμα διάταξης ἐμποδίζεται νὰ ἀποβῇ τὸ μάθημα δραγμῶν πολιτείας ὃς τὴν ὀλούμπητο, δέστος καὶ κοινοβουλευτικοῦ κώρων, προκαρπάνδει. Διὰ τοῦ μαθήματος τούτου νόμουν σποκοντίζομεν τὰ καταστήματαν συνελήφηται καὶ αἰσθητήν εἰς τὸν τρόπουν τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ὑπερκομματικοῦ; Κράτους. Πάλι δημοσία διατάσσει νὰ φύσουν εἰς τὸν τρόπουν τοῦ Κράτους ὃ μαθήτης; Διὰ τοῦ ἀρχαγούρας ἀλληγορίας Ποιείται δὲν δίδεται τοῦ πολεμοῦ τὸν ζήτημα. «Ἡ μορφὰ πολέων ἥτοι ἀποκτικὸν σύνοιλον. Ἀνεργόμετρος δὲ Ἀθηναῖος ἐπειδὸς εἰς τὴν Ἀρκούδιαν ἐβλέπει τὸ μεγάλων τῆς πόλεως, τὰ τέργη της, τοὺς λιμένας τοὺς ναυτιστῶντας. Σύγερον τὸ Κράτος ἔγνι τὸν λίαν ἐκπειταμένον καὶ δὲν ἀμφιβάλλεται ὡς ἐποπτικὴ δύλτεις. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ διδοῦμεν ἡμεῖς τὸν τρόπουν ἵκει δύον εἶναι κατ’ αὐτὸν τρόπουν ὅφρατή ἡ παραστατική τοῦ Κράτους. Τὰ μεγάλα ἔργα κακῶν ἀφελέας, τὸ δημιουργημένα δὲν εἰστοῦν τὰς κρατικῆς περιόδους, δίνονται νὰ κατοικήσουν εἰς τὸ πασιδιάλητον τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ Κράτους. Πρέπει τὸν διδάσκων τοῦ πεδίου νὰ κατανοῦν τὴν δικαιοσύνην παραδοταῖς καὶ διδόνταῖς τοῦ πολεμοῦ τὴν δικαιοσύνην εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς δικαιοσύνης τοῦ; Ὁδόρος: μᾶς δὲν είναι ἐκεῖνο, τὸ δικαιον ἐπεν διεργάτες τὸν ἐπιτεφων. Οἱ πολῖται, εἰπε, πρόστις νὰ βλέπουν τὴν δικαιούντας τῆς πόλεως καὶ νὰ γίνονται δρασταὶ αὐτῆς εἰτιν τῆς πόλεως δύναμον δικαιούντων καὶ δρασταὶ αὐτῆς γνωμένους. Εἰς μίαν τουτέντιν κατὰ πρόσωπον θεωρήσιν τῶν κρεπτεῖν θεωρούμενον καὶ τῶν λειτουργούμενον εἰς δικαιοσύνης τοῦς πρέπειται νόητηται ὡς μαθήτης τῆς πολιτείας ἀναγνῶς.

Δεύτερον καὶ ἔτερον πουνθανόν μέλησε μοις διὰ είναι η δημάρτωσις τῆς σχολικῆς ζωῆς κατὰ τρόπουν, διότε νὰ συντελεῖ ἐνεργετικῶς δεῦ τὸν δᾶν πολιτικῆς δύναμες τοινοματισμῶν τῶν μαθητῶν. «Ἐγένετο τὸ λίαν ἐνδιαφέρον πρόβλημα: Ἐσι τοὺς βίστες δὲν στηρίζουμεν τὴν δημάρτωσιν τῆς σχολικῆς μιας ζωῆς; Ἡ ἀπάντηση, ἢτις δίδεται ἐπὸ τῶν περισσοτέρων εἰναι: γνωστή Ὁι περισσότεροι εἰς ἡμῖν δέσσονται, διὸ πρέπει νὰ εἰσεγένῃ ὁ περιόδος τῶν Σχολείων Κοινοτήτων. Τοι εὐθύνεται εἶναι, ὅτι τὸν θεσμὸν τούτου, εἰσαγένεται εἰς ἡμές διὰ τὴν σχολικὴν ζωὴν ἔνων Κρατους, τὸν γνωστούσαν δραμέτην. Οἱ μεγάλεσσοι κατὰ τὴν ἡλικίαν ἀλλὰ ἡλιξ τὸν δικαιούμοναν μὲ δηλον καὶ ἐπινοιῶν. «Ημεῖς, οἵτινες ἀνήκομεν εἰς τὴν γενέαν, ἢτις δίδεται εἰς τὸν τρόπουν τῆς σχολείας ἐπειτα δᾶν πολετεῖς πολέμους, ἡθελήσομεν τὴν πολεμικὴν κατοστούσην, τὴν δύοπαν εἶχε πάσθει τὸ «Ἐθνος εἰς τὴν Μικρὰν Ασίαν, νὰ τὴν ισορροπώσωνται τῶν προσδόκων εἰς τὰ ἐμφυτικὰ ἔργα καὶ τὰς ἐπιστήμας. Ἐνεκελεύθημεν

καὶ ἐφροδόσωμεν πάν μέσον, τὸ διόποιον μᾶς ἔδει τὴν ὑπόστειν, διό τι ἀδύνατο νὰ ἀγάγῃ εἰς ἐθνεγενικὰ διὰ τὸ σύνοιλον ἀποτελέσματα. Μετὸ φαντασιοῦ λοιπὸν ζήλου διὰ τοῦ 1923 μέχρι τοῦ 1933 ἐφροδόσωμεν τὸν θεσμὸν τῶν Σχολείων Κοινοτήτων καὶ είμεσθα εἰς δέσιν νὰ ἔχωμεν μίαν ἑπταριθμάνην ἐκ τῆς περιφέρειας τῶν προγράμματων γρῦπον προὶ αὐτοῦ. Ὁ θεσμὸς τῶν μαθητικῶν Κοινοτήσιμων γενικῶς ἔξταθμαν διάπτυγεν;»¹ Αν εἰς ταύτας περιπτώσεις ἐπεράνιον ἔπειταν πανά, τότον ὀφελεῖτο εἰς τὸ ἐμπορευτικό προσόντα τῶν ἱστοτελεύτων αὐτῶν καθηγητῶν καὶ διδασκόντων. «Η αἵτια τῆς ἀποτυχίας ἔγκειται εἰς τὸ διε ὁ θεσμὸς τῶν Κοινοτήτων εἰχε τὴν ἀποτον φιλοδοξίαν νὰ ὀργανώσῃ τὸ Σχολεῖον κατὰ τρόπον διάπτυγμαν πρὸς τὴν κοινωνικὴν ὁργάνωσην. Μετεφράσθησαν εἰς τὸ σχολεῖον τέλεσις αἱ παῖδες συνήθεια τῆς ζωῆς τῶν ἐνήλικων, ἡ ψηφοδημοσίη διὰ τὴν καταλήψην τῶν δικαιωμάτων τοῦ προέδρου, τοῦ τραπεζίου καὶ τῶν λοιπῶν δικαιωμάτων. Τὴν σχολικὴν ζωὴν ἡδελήσκουμεν νὰ ὀργανώσωμεν πλαστικούς μέσους τῆς ζωῆς καὶ τῆς ζητεί τῶν ἐνήλικων. Εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο κατέστη ἐδηλός μία μεγάλη ἀντινομία, εἰς τὴν δύοπαν περιέπεισαν οἱ δημόσιοι τοῦ λεγένδων Νέου Σχολείου. Καυχάστη τὸ Νέον Σχολεῖον, διό εἶνα παιδικούντων.

«Ἡ παιδολογικὴ ἔρευνα είναι ὑπερέργανος, διότι ἀνεκάλυψεν διό σχετικῆς με τὴν ζωὴν τῶν παιδιών ισχεῖ διοικητικὴ περιπτώσεια. Τὸ παιδί, καὶ πολὺ δημόσιο παραπτώδης οἱ Ποιδαλόγες, δὲν είναι εἰς ὅποι σημερινούς οικουμενικούς. Παρ’ ὅλας δημος τὰς διαποτισθείσας ταύτας, εἰσηγάγομεν εἰς τὴν σχολικὴν ζωὴν τρόπουν δραγμώσεων, δημος δὲν ἔκπεινε πλέον μᾶλλον τὴν ἀνταγωγὴν τὴν δραγμώσεων τῆς ζωῆς τῶν ἐνήλικων. Μὲ αὐτὴν τὴν καινοτομίαν εἰσορχθήσαν εἰς τὸ σχολεῖον διὰ τὴν επιτάσην πατέρων παιδαρίους καὶ κακοὶ συνήθεια τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ἡ δηρογήση τῆς σχολικῆς ζωῆς είναι διότε τοῦ πολεμού. Δὲν δένται μὲν ἡ μαθητικὴ καινότητας νὰ διπομηθῇ τὸς διγράνωστος τοῦ κοινωνικοῦ μίου, αἱ δημόσιες συγχρονήστην πρὸς ἐπιτεφωνούσαν υπερβολήσανταν. Δὲν δένται νὰ είναι εκεῖτα σύμβολος συνέπειας, ἀλλὰ κοινότης: φύλας καὶ διφύλαστος τῶν μελών τῆς πρόσθιας. Ός πορεύοντον τῆς δηρογήσεων τῆς μαθητικῆς καινότητος θὰ διαρθῇ ἡ οἰσογένεια. Θὰ πραγματωποθετῇ δευτέρης «φύλαις», δημος καθητοῦ πειρατείας τὰς γραπτῶς διατίθεισ τὸν κατοικιανὸν καὶ τὸν πολιτειανὸν δῆμοφας καὶ προστατεύει. Οἱ παῖδες τοῦ «Ελλήνες πολιτειολόγου, και ίδειν ὁ Ἀριστοτέλης, εἰχον κατανοήσει πλέον τὸ πενθήμα τῆς κοινότητος, δημος στηριζομένη ἐπὶ τῆς φύλας καθητοῦ πειρατείας καὶ τὴν δικαιούσανταν. Τοιμέτην κοινότητας φύλαις πρέπει νὰ ἀποτελεῖται ἡ σχολικὴ τάξις, καὶ όη τεχνητῶν κατασκευῶν στηριζόμενην διὰ πραγματωπούσαν δευτέρης «φύλαις», δημος καθητοῦ πειρατείας. Πρέπει τὰ ἀποτελεῖται δεσμῶν δῆμοφας καὶ νὰ καθητοῦ πειρατείν τὴν εἰσηγήσην τῶν πολυθρονῶν διξιωμάτων τοῦ προδόσθου, τοῦ γραμματίου, τῶν κοινωνικῶν κτλ. Ταῦτα πάντα ἔχουν δὲ μποτίλεμαν νὰ ἔξποτον τὴν φιλοδοξίαν τῶν μαθητῶν καὶ νὰ να παστοριβλήσουν τὴν φυγὴν των.

¹ Εφρασμόδοντες κατὰ τὸ παρελθόν τὸν θεσμὸν τῶν Κοινοτήτων δὲν ἔδι-

νήθημεν νύ στρέψαντες αὐτὸν ἐπὶ βάσεως, ήτις νὰ συμβανῇ μὲ τὴν ιδιοτύπων τῆς θείας μας θιδυστασίας. Εἰσηγάγουμεν ἀντεπότατος ὁργανωτικά συστήματα μάλιστα λαούς, τῶν ὅποιων ὁ χαρακτὴρ είναι διάφορος τοῦ ίδεον μας. Δὲν ἀντετίθεμεν τῷ ίδευτον χρηματευτικούν, τὸ όποιον διαπρέπει τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν μᾶλιστα προτάτοντα χρήματαν. Οὐ οὐρός καθηγήτης τῆς Ἱερατικῆς κ. Γ. Παπαζόπεικης ἔκαπεν ἐπὶ τοῦ σημείουν τούτου συμβανωτικήτης ἀνωμονούσιν εἰς τὸ Συνέδριον μας. Ἐμαίνο, τὸ όποιον, είπε, διακρίνει τὴν Ἑλληνικὴν φυλήν, είναι ἡ ταχεῖα ἑγεμονίας τοῦ ίδεον τῆς τὸ διανοτικόν. Η Ιετορικὴ ξέλιξις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἔπικενόντας τὰς παραπήγματας τοῦ κ. Παπαζόπεικου. Οὐ Ἑλληνικὸς Λαός έγει τὸ ἑμετερικὸν μέρονα νὰ ἀγάπη καὶ νὰ παλλαργῆ τὴν γηνών. Τάνει εἰς τὸ νὰ προεδρεύῃ εἰς τὸ πεντάρια τὸν ίδιον καθηγήτη τῆς θεοφορίας ἀντεπότατος τῶν πραγμάτων. Δὲν είναι δύοις τυχούν τὸ δῖτο ὁ Ἀριστοτελῆς ἔθνος ὃς προκομιδεῖ φρόνιμον εἰς τὸ αὐτηραρμά τον «Τὰ μετὰ τὰ πονεῖται» τὸν περιφρόνιον φράσαν. Οὐ οὐρός οἱ ἀνθρώποις καὶ εἰδέναι δρόγεντα φρόνιμον. Εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου μᾶς λέγει, ἔγνωται ἡ τάση ποὺς τὴν πνευματικήν ἔνδονται τῶν πραγμάτων. Διὸ τῆς τάσεως ταύτης ὁρχάσιος Ἐλλήνης ἀναδειχθεὶς θεμελίωσεν τῶν ἀποτελεσμάτων τὴν τεχνήν. Αὐτὴ ἡ τάση ἀποτελεῖ τὴν βαθύτεραν οδόναν καὶ τὴν σταθερότεραν ἔκπληξιν τῆς Ἑλληνικῆς φυσικῆς.

Ἡ διακοπὴ ἀπέθεμα τοῦ Ἑλληνοῦ είναι νὰ παλλαργήσῃ τὸ ποιδὶ του πνευματικοῦ. Αὐτὸν ἔννοει ὁ χωρικὸς ὅπου λέγει. Ωτὸν θυσιασμὸς τὸ πάντα του γράμμα. Τὴν τούτην αὐτὴν τὴν δύναμαν νὰ τὴν παραδίδῃ ἡ δύναμις τῆς σχολικῆς ζωῆς. Ὡς δύοις ἡ τάση τοῦ πορείας τὸ «εἰδένεται». Αἱ τάξεις του πρέπει νὰ είναι κανόνετες: φύλος, τὸν ὄποιον νὰ μέλῃ θὰ συνενέσῃ ἡ «εἰδένεται πρὸς τὸ εἰδένεται». Ως πρὸς αὐτὸν ἔπειρε γέρεις ὁ Ἑλληνικὸς Λαός αὖτοὺς τοὺς συγχρόνους του. Εἰς τοὺς συγχρόνους λαοὺς τείνει νὰ σφεσθῇ ἡ ἀγάπη αὐτῶν πρὸς τὸ εἰδένεται. Οι σύγχρονοι λαοὶ παραδεδομένοι εἰς τὴν χρηματοθηρίαν πολλαργούντων τὸ εἰδένεται ποὺς τὸ παρόλαμπον. Τούτο δύναται τὸ νὰ ἔχειχρηστόν, ἀν προεΐδει ὅλιγον εἰς τὰς νέας διδακτικὰς μεθόδους, τὰς ὄποιας είναι τὸ Νέον Σχολεῖον εἰς τὰς ζένα χώρας. Δὲν τολμᾶ νὰ θέσῃ εἰς τὸ ποιδὶ ποτὲ τρόπον ἀμφισσον προβλέπαμεν γνώσεως. Δὲν τολμᾶ νὰ βάλῃ τὸ ποιδὶ νὰ μάθῃ τὴν ἀριθμητικὴν διὰ τύθεται. Χορηγούσιοι διαρρόων τετύδωματα. Βέβαιο τὸ ποιδὶ εἰς τὴν κατίνεταιν τοῦ σχολείου καὶ τὸ ἔκπαγκειται ὅπο τὴν πίστων τῆς ἀνάγκης νὰ μάθῃ διὰ στήθους τὸν πόλαλαπανουρουσμὸν διὰ νὰ κόμην τὸ τοξότερον τὰς ποικίλες. Τὸ τέγμανον τοῦ ψυλογονήματος είναι λίαν τερπνός, διακεκτίνης δύμες καὶ κατὰ μήλο. «Απολαττένει», διὸ δὲν πολλά μέρα εἰς τὴν φυσῆι ἡ δρεσεὶς νὰ ποταπήσῃ τὸ ποιδὶ τὴν γνῶσην ὡς γηνών. Τοὺς συγχρόνους λαοὺς τοὺς ἔχει καταλάβει ἡ τάση πρὸς τὸν ἀναρθρωτόμον. Ὁ ἀναρθρωτόμος αὐτὸς ἔπιπονάργητον τὸν συστατικὸν δρίζοντας τὴν καταστροφή, καὶ μιθίσσει τὸ διανοητικὸν ἔκπαγκειταιν τῶν λαϊκῶν μαζῶν, καὶ ἔγένετο αἴτιος νὰ θεραπευθοῦν αἵδειν.

ψυχικὴ ἰδιοτυπία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, δὲν συμπειθεῖ τοιαύτας τάσεις. Ἀγαπᾶ τὸ φῶς τῆς γηνών, διατετεῖ τὴν δύναμην διὰ τὴν καθηρανὸν ἔνδρον, διὰ τὸ εἰδένεται. Αἱ θέλαιματα λοιπούν τὰ στρέψωνται ἐπὶ σταθερός βάσεως τὴν ἐφέτανσιν τῆς σχολικῆς μας ζωῆς, ή τάσις πρὸς τὸ εἰδένεται ως μάς παρέσχε τὸ σταθερόν τετελείον.

Τὸ μάθημα τῆς πολιτικῆς ἀγαγῆς θά ἐπιτέλευτη τὸν σκοπὸν του ἡ ζητισμὸς τὰ φέρει τὸν παθητήν εἰς ἐπαφὴν μὲτο τὸ ὑπερκρηματικὸν Κράτος. Τὸ Κράτος; Είναι καὶ αἰσθητὴ πραγματικότης καὶ ὡς τοιαύτη παιδίνει διὰ τῆς παραπτώσεως του καὶ διὰ τῶν θεωρημάτων.

Εἰς τὸ Σχολεῖον καθιστάσαντας αἰσθητὴν καὶ παρουσία τοῦ Κράτους διὰ τῶν διεπότων τῶν σχολικῶν ποιῶν διερμοῦν. Οι σχολικοὶ Νόμοι πρέπει νὰ είναι σταθεροί, νὰ μή μεταβαλλόνται διπλάσιοι. Πρέπει νὰ καθιστάνται αἰσθητὴ τὴν παρουσίαν του πνεύματος τῆς Πολιτείας. Αὐτὸς τῆς ἀπόφοιος τοινής ποιλίας ἔχουν νὰ γίνονται ἐπί σχολεῖον νομοθεσίαν. Τὸ Υποτοπεύτης τῆς Παιδείας πρέπει νὰ παντοῦν νὰ ἔχειται χωριτοκίνης Νόμος. Αὐτὸς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν είναι παραπότενον καὶ περὶ ἀναπτυξιαίς των παιδιών τοῦ πατέραντος φράσαν. Αἱ πατέρες της Μέσης Εκπαίδευσις, εἰχομεν καὶ μᾶλιστας σχολικοὶ πενθεροίς καὶ μᾶλιστας ἀπόδοσεις τῶν παθητῶν ποιῶν πατέρεων αἰτοτέλεσμα. Οι διάστατοι Υπουργοὶ τῆς Παιδείας καλοῦνται νὰ ξένωνται ὑπὲρ τούτων, διτὸ τὸ διατετάγματο ταῦ ποιαὶ εἰκάδων δύνανται τὸν μετασκοντανούντας καὶ πρὸς τὸ καλύτερον πούντον διατηροῦνται. Αἱ πατέρες της Μέσης Εκπαίδευσις εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῖς σχετιζεῖται ἐντεπόσεις καὶ πρόστις διανοερομένας εἰς τὰς ἀπαδιώσεις καὶ τὰ ιδεότερα τὴν γηγενώμενά της Κράτους Ποιείται.

Μεγάλη προορίη πρέπει νὰ δοθῇ ὡς πρὸς τὴν ἐλκύσην τῶν στοχείων, διπλανὰ διὰ συμπειληφθοῦν εἰς τὸ μάθημα τῆς πολιτικῆς ἀγαγῆς. Είναι ἀπαραίτητοι τὸν πρόσωπον εἰσαγωγῆς διαδικτυωτού τῶν Οἰκονομικῶν «Ἐπιστήμης Σήμαντας» ὡς Οἰκονομικά τείνει νὰ καταστῇ η μηδα τῆς ζωῆς μας. Οι ἀποικιεύονται λειτουργοί ξένων πιερῶν πειρατεῖς τοῦ γεγονότος τωντον. Εἰς δῆλα τὰς προσωπείες τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας νὰ βιβλιώθῃ κατάστασις τῆς Εκπαίδευσις, νὰ παρασχέθων τὰ παπούτσια διὰ τὴν καλήν της λειτουργίαν μέσα, παρερμέλονται ἐμπόδια μᾶλιστα τοὺς διασκοντανούτας τὰ Αημόσια Οἰκονομικά, οἵτινες ὡς τὰς διαρροοῦται μὲ τὰς ἀρμόδιμος διαγόλων των δὲν δύνανται νὰ κατανοήσουν τίποτε πέραν τῶν ἀρμόδιων πράγματων. Καὶ η Κεντρικὴ Επιτροπὴ τῶν Μαθημάτων Συστάσιων, τῆς ὀποίας ἔχει τὴν ταμῆν νὰ είμαι μάλιστα, εξέσκεπτοι τεις τὴν διαδοστούντας πατέρεων νὰ δικαιουμένηθεν εἰς τὸ Συνέδριον Σας, διτὸ δὲν είνων αἱ ἐκκλήσια της εἰς τὰς ἀρμόδιμους οἰκονομικούς παράγοντας εἰς δὲν δοφορ τὴν δύναμιν λειτουργίαν τῶν ἐπικουρεών τῆς Επιτροπῆς τὴν πρόσθιανται κατανόησιν. Πάλι δι. Εἶναι διὰ τὴν δργάνωσιν τῶν συστατικῶν τῆς Επιτροπῆς τὴν πρόσθιανται κατασκηνώσεων, ἔγενετο κατόπιν μάλιστας πειρατεῖς την πρόστις τούτων.

μένην ἀπὸ τοὺς οἰκουμενικοὺς διοικητικούς παραδίγματα. Εἶναι γάρ θεσμός τῆς ἑποῦ-
χῆ μας, ὅτι ἡ Οἰκουμενική ἔνοπλη νὰ λέγῃ ἐπὶ τῷ βάσιτοι σταύρων νοούμενάν τοι
οἰκουμενικῶν κριτηρίων προβλήματα μὴ δύναμενα νὰ λύθονται κατὰ τὸν τρόπον τοῦ-
τον. Πολλοὶ εἰς τὸν συγχρόνων παραδιγμάτων, καταπληκτικούς μὲν ἀπὸ τὸν Μολὼν
αὐτὸν, τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἀπειλεῖσθαι, νὰ εἰσαγάγονται στοιχεῖα οἰκουμενικού περιε-
χομένου καὶ εἰς τοὺς κοινωνίας βαθμούς τῆς: Ἐκκαθαριστέονται, [ζήτησται] πειθαρ-
τεῖς ταῦτα εἰς τὸ μάθημα τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς. Έπι τοῦ σημείου τούτου πρέ-
πει νὰ εἰρεθεῖ πολὺ προσεκτικό. Αἱ οἰκουμενικοί ἔνοπλοι δὲν είναι προσεκτικοί
διὰ τοῦτον τὸν βαθμὸν. Δὲν δύναται νὰ κατανοήσῃ τὸ μικρὸ
πολὺ τὸ οἰκουμενικὰ φαινόμενα, δέοντα δὲν ἔχει εἰς αὐτὸν ἀντανακληθῆ ἢ ἔννοια
τῆς χρονικῆς διατάξεως τοῦ μέλλοντος. Τὸ πατέρι εἶναι λόγῳ τῆς ψυχῆς του
ἴδεοντας ἀντικοινουμάν. Λένεται νὰ ἀντιληφθῇ τὴν ἀξίαν τῆς οἰκουμενι-
κῶν πρακτικῶν μόνον μὲ τὸ μάθημα τῆς χρονικῆς καὶ τῶν ὄπλων κατα-
σκευῆς. Έκεῖ δὲ πιεστεῖ περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ κόψῃ οἰκουμενικούς τοῦ ὄπλου.
Ἐπίσης ὁ θεωρεῖς τῶν μαθητικῶν κατασκηνώσεων δύναται νὰ προσανατολίσῃ
τὸ πολὺ πρακτικόν: διὰ νὰ κατανοήσῃ τὴν ἀξίαν τῆς οἰκουμενικῆς ἢ σχετικά μὲ
τὰ ὄπλα τῆς διατροφῆς. Δι᾽ ὅλους αὐτούς τοὺς λόγους θεωρητικῶς σταύρεται ἐκ
τῶν οἰκουμενικῶν πρακτικῶν δύναται νὰ διαδαχθῶν μόνον εἰς τὰς δύο ἀνα-
τάξεις ταῦτας τῶν Γραμμάτων.

Τὸ θέμα τῶν οικείησεων περιέχει ἐκτός τοῦ προβλήματος τῆς πολιτικῆς
ἀγωγῆς καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἡδικῆς ἀγωγῆς. Έχει τὴν ἴδαιαν, ὅτι ἡ ἡδική
ἀγωγή καὶ οἰκείησεων εἰς τὴν γενναῖαν νοούμενήν πολιτικῆς ἀγωγῆς. Εἰς τὴν διατά-
πονταν τῆς σκέψεως ταῦτης ἀργούντων λοιπάν τοῦ· δύναται τὰς δυνατάγματας τῶν ἀρ-
χαίων Ἑλλήνων πολιτικολόγων. "Οἱ Αριστοτέλες εἶπεν, διὰ τὴν Πολιτείαν προ-
γέγειται τὸν ἀπόκον καὶ δεῖται μὲν τὴν Πολιτείαν δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ
ἡδική. Τὸν σκοπὸν τῆς ἡδικῆς δύναται νὰ τὸν προσδιορίσῃ μόνον τὸ θεωρεῖσθαι
τῆς πολιτικῆς ποντίστων. Ως θεωρεῖς μὲν ἡ τὸ θηρίον δύναται νὰ περιέχει ἑκα-
τὸν ὄρον τῆς πολιτικῆς κοντάτων." Η ἡδική ἀγωγή δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ
μὲν δὲν συνδιέται μὲ τὴν θρησκευτικὴν ἀγωγὴν. Αἱ ἀπάντεις τῆς Γαλλικῆς
Δημοκρατίας νὰ δινοκαποτήσῃ τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν διὰ τοῦ παθη-
ματος τῆς ἡδικῆς ἀγωγῆς μέπειν.

"Ο Γερμανός φαλόσοφος καὶ παιδαγωγὸς Fürtster, δοτεὶς κατά τὸ ὄργκον
στάδιον τῶν μαλετῶν τοῦ ἥδειος νὰ στερεώσῃ τὸ μάθημα τῆς 'Ηδικῆς χα-
ρᾶς νὰ τὸ σημεῖον εἰς τὴν θρησκευτικὴν διάδοσιν, κατενόπιον, ἀργότερον
ὅτι ἀρχακὲ τὸν προσπάθειαν ἀπέτελει ματωπονείαν. Διεκόψεις λοιπὸν κατέ-
πιν τοῦ μάθημα ἡδικῆς ἀγωγῆς μὲν προπολέμουν εἰπεὶ τῆς θρησκευτικῆς δι-
δοκαλίας δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Εἰς τὴν παράδοσην τοῦ Ἑλλήνων ἡ θρη-
σκευτικὴ διδοκαλία καὶ ἡ πολιτικὴ ἀγωγὴ ἔχουν σταύρων μεταξὺ τῶν συνέπαιων.
Ἡ ἀρχαὶ ἀλληγορικῆς πόλης δὲν εἶναι μόνον πολιτειακῶν συγκρότησεων, ἀλλὰ καὶ
θεοῖς καὶ θυσίῃς λατρείας." Η Ἑλληνικὴ μετασωματικὴ αὐτοκρατορία συνδέει ἀρρέ-
κτως τὴν χριστιανικὴν πόλην καὶ τὴν πολιτικὴν κοινότητα. Οἱ δραδόδεις
δρουστανός εἶναι συγχρόνως καὶ πολίτης τοῦ Κράτους τῶν Βελγατινῶν αὐτο-

κρατάρων. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν 'Ἑλληνικὴν πειθαρίην' ἡ ἡδική ἀγωγὴ δὲν δύναται
νὰ χρωτεῖται ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν.

Εἶναι ἀκόμη ἀνάγκη νὰ γίνῃ λόγος συγεινεῖς καὶ μὲ τὰς ἀντιλήψεις, τὰς
ὅποις ἔχουνται ἐνόπιον τοῦ Συνεδρίου ὃ ἀσθενεῖσθαις καὶ μακρηγότερης τῆς
Θεολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν κ. Μασλάνος. Ἐπέφθεσαν τὴν ἀντι-
λήψην δ. κ. Καθηγητῆς ὃ δὲν πρέπει νὰ διδέσκονται εἰς τὰ παιδεῖα τῶν Δη-
μοτικῶν ἐλάχιστων περιορίων περιστατικά ἐν τῆς πολιωτικῆς διαθήκης εἰς τὰ δύοις
τύποις λόγος περὶ ἀγάλματικῶν πράξεων. Φορεῖται δ. κ. Καθηγητῆς, διὰ τὰ δύοις
σκανδαλισθόδιον οἷς ἀγναντικά τὸν νεαρούν ποθεῖσθαι ἀπὸ τὰς δηργάσεις αὐταῖς.
Αἱ δηργάσεις αὐταῖς τοῦ κ. Μασλάνου δὲν είναι νέα· Διεπιφάνειαν ἀπό-
τοῦς ὅποιος τοῦ Ορθοδόξου πρόποδαν αἰώνων. Οἱ προκτοί παιδεγα-
γοῖ δυνατάμενα νὰ τὸν καθησυχάσωσσεν, μηδὲ τὸν βεβαιώσωσσεν, μηδὲ τὸν τοσούτος
φύσις· σκανδαλισθεῖσι δὲν ἔχουσει. Αἱ δηργίσεις τῆς Ἀγίας Γραφῆς ἀπομο-
ρφίστηκαν λόγουν περὶ ἀγάλματικῶν πράξεων. Ἀλλὰ τὰ ἀγαλμάτα
καὶ τὰ καπά ήμαντεύονται ἀντὸς συντριψμῶν κατόπιν τρόπων, τὰ νὰ σφραγίσων.
"Ἄς μή εἴρεται πουντεύοντο. Τὸ κακόν δὲν οπέραζε. Τὸ παιδί δὲν συναντήσῃ τὸ κα-
κόν εἰς τὸ αἴστη, εἰς τὸν δρόμον, εἰς τὴν μυθολογίαν, εἰς τὴν ἱρηματείαν, εἰς τὸν
κινητηριασμόν. Δὲν δύναμεται νὰ κλέψουμεν τὰ ποικιλὰ λιθίνων κέρδη,
εἰς τοὺς δημοσίους δὲν είναι δύνατον νὰ εἰσαγάπησι τὸ κακόν. Ή 'Ἀγία
Γραφὴ παρασημάτει δημόνους τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ, διάλει καὶ τὸν ἀντερ-
ον του. 'Εν τοῦ λίπαρτημον προτερημάτων τῆς Πολιτείας λιθίνης είναι
καὶ ἡ ελληνικὴς γεωλογικὴ τῆς διάστησις. 'Αποκρούει πάντα φρεσεισμῶν καὶ
παρουσιάζει τὸν δημόρων διπλούς εἰναὶ καὶ εἰς τὰ προτερημάτα τοῦ καὶ εἰς
τὰς ἀλλαγές του. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν διδάσκει, φροντιστεῖ καὶ παιδεύει.
Ἄς μή φρουρόμεθα λοιπούν τὴν λίπαρτην. 'Ἄς μὴ περιμένονται νὰ μάθῃ τὸ
παιδί τὸ κακόν διπλὸν, οἱ δημοσίες δὲν τοῦ τὸ γνωρίσουν περιβαλλόμενον
μᾶκε τὴν γοητείαν τοῦ διελασμοῦ (ζευκορτήματα).

Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ἐκπετώτος καθηγητῆς τῆς Μετρολογίας καὶ Ψυχιατρικῆς.

"Η ἀγωγὴ τοῦ πολέους εἶναι δύνη τοῦ ἀτόμου ὡς κοινωνικοῦ μέλους.
Εἰς οἷσσαν κοινωνίαν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πάλεον πρωτόγονον ἔπαρχη δύνη τοῦ
πολέους καὶ δοκεῖται διὰ τῶν ἡδῶν καὶ θύμων, τῆς παραδόσεως καὶ ἐν γένει
τῶν δηργάσεων νόμων, οἰνεῖς εἰς τοὺς πρωτόγονους καλούσιν ταῦτα καὶ σφρά-
δεις καὶ αὐθητῆρες προδικηγόρους τὴν παρατηροφορίαν καὶ τὴν καθόδους ζωῆς τοῦ
διτόνου.

"Αντίλογα λογίσουν καὶ διὰ πάσους προγράμματην κοινωνίαν. Επειδὴ δὲ
δηργημένος μηδένως έχει συνειδήσην τῶν δῶνων σκέψεων καὶ πράξεων, κατ-
έστησε τὴν ἀγωγὴν τοῦ πολέους συνειδήσην πάποσχλησην. Έκ τούτου προκύ-

πτερά ή προσπλάνθηται αιτοῦν τὸ καθορίστη σαφῆς τὸ περιεχόμενον τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου καὶ ή μποτεγγόλητος τοῦ συνεδρίου περὶ τὸ θέμα τοῦτο.

Ἐκ τῆς ἑταίρειας τοῦ προβλήματος καταφύγουν, διὸ οὐ μάχη τοῦ κομιτοῦ εἶναι συντομέστερο πολλῷ πραγμάτων καὶ ἔτσι ὡς περιχρέανον πόλεμον ἀπὸ τῶν πλέον μᾶλλον καὶ στρατιωθεῖν, π. τ. τῆς τρόπους θεοῦ ὑπαντῆς, εἰκόνεςς καὶ ἐθνικάς, μερὶς τῶν πλέον πεντακοσίων καὶ πολιτικῶν π. τ. τῆς πλευρῆς, εἰκόνεςς, αὐτοτίθενται κ. οὐτε, οὐ μάχη τοῦ πολέμου ἔτσι καλλίλας πλευρᾶς ἑταίρειας, π. τ. τὴν τῆς ομηρίας ἕρεις, τῆς φυγικῆς ὑγείας, τῆς κομιτικῆς οὐσιώτητος, τῆς ομηρίας συνεργείας τούτης, τῆς ἀπογεγραμμένης μαδούσας, τῆς σχέσεως τοῦ διάτοκος τὸ σύνολον καὶ μᾶλλον πολλήν. Κατ' αὐτούς λοιποὺς τοὺς πατερισμούς τὴν μάχην τοῦ πολέμου προκύπτει ἐκ τῶν δεδομένων πολλὰ μακριστοῦν.

Σκοπός της μηχανής του παλέτου είναι ή δημιουργία τού καλών πολιτών, τού δύσκολου βιωτικού γεγονότα είναι, ότι πρέπει ικανόν γράφοντας εἰς το κοινωνικό στύλον τους αλλά και τους ίδιους ικανόν εκπαιδεύοντα. Τα δύο τελεία πιναγκώνται, θανάτη ή μηχανή του δύσκολου και κατ' άκαλούσθαν ή διαβιβαστείς αθετού είναι τοπική, θανάτη ή να συνεπάγονται την διάσπασην και προσαναγκή της προσωπικότητος αέτος. Τότε η μηχανή λογιζεται ως θηρίον και διαταραχόνεται εἰς την αιγαίνωση της φυτικής ζωής.

Έπειτα από την παραπάνω σύγκλιση, οι δύο μέρη της έγιναν ιδιαίτερα εύπλοα και αποθεώματα. Όπως λέγεται στην Ελληνική γλώσσα, η έγκλιση της παραπάνω σύγκλισης ήταν τόσο μεγάλη ώστε να έγινε από την ίδια σύγκλιση η παραπάνω σύγκλιση.

Εἰς τὴν καὶ^τ ἡμέραν θεοχήν ποιητικά πνεύματα καταστάσεις ἐδημουργήθησαν διὰ παιδολογίας μάγωντος· Έν τῷ προμανένῳ, τόσον τῷ εἰδός τῆς συμβούσεως τῶν δέσμων, διον καὶ ἡ μορφὴ τῆς δουκικήν μάγωντος τοῦ πολιτοῦ είναι παιδολογικό, τοῦ πρόστον δύος ἀποτέλεσμά τοῦ δευτέρου.

Αντικαί είναι α) ή μηδεστέρας; τῶν δέσμων. Κατ' αὐτήν τά δύοτα ζῶντα κατ' απότροπον τὸν Κρότον καθοδήσαντον πρόγραμμα ζάνουν τὴν θεραπείαν, ηγετώντας τὴν οἰκουμένην δράσην, ὡς τελείων καθιστάντας διαφορος μέλος, διενν τροποποίησης καὶ δέσμων ζωῆς. "Αποτέλεσμα τῆς τοιενας ζωῆς είναι η διεπονέσθετος καὶ τοῦδε μόνη, ή διατάξεις ξηρούσιον κονικούν συναθήματος καὶ ή δημοσιότητα ἐν δεσμογένεσι πολέμου.

Τό φανέρωτον τοῦτο παρηγέρεται εἰς τὰ διοληφωτικά καθεστώτα, κατ' ἔργην τὸ κομμουνιστικόν, εἰς τὸ οἶον όπε τὴν μέτερον διελήγει καὶ βίαν τοῦ Κρότωνος, τὸ ἀπόμα τὸν θύμα μιαροφόρων ψυχικῶν ζωῆς ἐν φύσει, μάγνησι καὶ αναστάσει καὶ κατατονῆς διέρχεται ἀπεν προσωποπότερον.

Είναι γνωστόν πόσον έχει υποθηκώσει το κομματοποιητικό καθεστώς τό διάσονο μέρος της ζεύδοντος δικαιώσεως, μόντι περιττής ή διάπλατης του σημείου τούτου. Την ποιενότητα μορφήν άγνωστην του πολέτου δέσονταν να θεραψουμενώς παθολογίαν. Καταφένται δέ η επιτής και η σημασία του άγανθου και-

πανικού περιβάλλοντος διὰ τὴν ἀγωγὴν τοῦ πολέτου. Τὰ περὶ μαζοπολῆσσον ἔχει διατίθεσις ἑκτενὸς εἰς τὸ δόρυφον μονι «Η μαζοπολήσης ὡς ψυχοποιητικὸν φαινόμενον τῆς· καθ' ἡμᾶς ἐπορχέσθη» (Σχολικὴ «Υγεινὴ Τεχνὸς» Δεκεμβρίου 1948).

β) Οι κομοπολιτείες δεσ των πρωτοτυπών μαρφύ φυγούν. Έν αέτι το έπομενο ματαρέσσεται διάνει κουκουνάριον συναυτούματος διευ της φυγής κατεύθυνσης αρδει καρδιομέτρον πεπονών σύνολον, εις δέδονταν αισθητόν, διανήρει. Είναι μέτουν κενόν καὶ δρόντι καὶ κατ' αὐτούν περιγράψονται. Αἱ μὲν πλούτωνεις περὶ τῶν λακηροποιημάτων μέντοι τοῦ κομοπολιτείαν ἀνθρακοποιημάτων πεπονῶν καὶ θεῖν. Ότι δειλὸν δὲ κομοπολιτείαν ἀνθρακοποιημάτων πεπονῶν καὶ θεῖν. Τοῦτο οὐδείς αὐτούντων ἀλλὰ φυλακτούρης μάρτυρις αἰνέται τοις θείοις. Οἱ ἀνθρακοποιημάτων εἴναι εἰς τούτων γ' ἀμάρτινα πάτησον τους ποιεῖ μάργαντον δύναται γ' μακρινῆς μάρτυρις πρὸς τοὺς ἀνθρακοποιημάτων πεπονῶν.

"Ο κορεστολισμός είναι έξι τους παθολογικούς δημόσιων γυμνών μετ'" αντεπι-
τυπούνται έπανολόδων και καταργήσεων της προσωπικότητος του ίδιου. "Ότι
διό ο κορεστολισμός έχει νίοιστητέρα διδαχήν τεύτην, υποδεικνύει την ουθηστήτη
της θέσης.

"Η μετασχέσις και διακομιδείστιμός είναι αι δύο ποθεντικά μορφαί άγνωστης τού πολέμου της εποχής ήμερης έπονος. Μεταξύ των τεσσάρων εδρώσιμων ή όργανων της ιατρικής της άγνωστης, ήταν ταυτότελη πρότι της θεραπευτικής άγνωστης τών απότομων έπαθλων Λαού. Υπόρρηξ βεβαίως μια καυστική άγνωστη λεύκωση διέλει, η οποία δεν ήταν έντονη αντίστοιχα με την άγνωστη παθήση. Από την περιοχή μετασχέσιμων ίδιαπέραν δίξιλαν, η οποία ήταν στον έντονο πόνο. Η πέμπτη τού γεγονότου κανόνων, διαπροσέξαν οι ελάχιτοι κανόνες, οι οποίοι λεγόνται διαχειριστικοί λόγων, διαχειριστικούς λόγων, διαχειριστικούς λόγων.

Πόλις ἡ ἀγωνὴ μὲν δέντεν πρίμεταιν τὸν ἀνταρτήσεων. Μετοξὺ πολλῶν σημείων αὐτῆς τὸ πλέον λεπτόν ἔμα καὶ δυοχερές είναι τὸ τῆς σχέσεως τοῦ ἀνάρου πρός τὸ σύνολον καὶ τὸ τοῦ καθηρωμοῦ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν καθηρώντων τοῦ ἀνάρου.

“Οι πόροι τού έγχριτηα τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν καθηκόντων είναι γνωστοί, διὸ Χριστιανίς πάλι μηδαμνώσας δεσμοπότατά της τὸν θηραυόν, οὐδὲ μόνον καθηρίστη. Είναι δέ τοιούτοις ὅρθινον, διότι οὐδέποτε ἔτελον τὸν καθηκόντος αὐτῶν οὐδεὶς λόγος να λεκιχίσῃ τὰ δικαιώματά του. ‘Ἄλλ’ ίσσεις οἱ δικαιώματα δὲν ἔτελον τὰ δικαιώματα των, φραγκούμενον τὰ δικαιώματα των δικαιωμάτων των. ‘Ἄρ’ ής δημος Ιερονόμος τούτο διὰ τῆς ‘διακηρύξεως τῶν δικαιωμάτων τούτων’ θεωρεῖσθαι μόνον τὸ μονοὶ δεν ἔθερψαντα, μᾶλλον την πλειονότηταν τῶν σημαντικῶν αγαγούμενών τους.”

Πάντος ζωή τοῦ ἀπόρου ἐν Λευκόδεξι διατίθεται, ποτὲ τὰ περιήγητα ἢ ἀπηγνόστεος τοῦ καθήκοντος τούτον γεφύμων εἰς τὸ σύνολον, εἰς τὸ ὅποιον ἀπήκει καὶ τὰ εἴσεπτον, ἀποτελεῖσθν κριτήρια ὑγιῶν· διαβιβάσσεται καὶ σταύρεται τῆς

δρθεῖς ἀγωγῆς αὐτοῦ. Οἱ γενεῖς δότες κανῶν δύναται εἰ τῷ πλημορφῷ τῆς ἑθ-
νικῆς ἄγωγῆς νῦν Ισραὴλ πάντας τοὺς ἀνθρώπους.

Προσοχὴ μένος ἀποτείλεται ἀπὸ τῆς ἀντιρροφῆς τῆς ἄγωγῆς τοῦ ἐνός λαοῦ
ἀπὸ τοῦ ὅλου. Τούτη εἶναι σφράγιδα, δύνατος δὲ Ἰσραὴλ φυτεύει καὶ κτενεψατοῦ
πολιτείους; τοῦ ἐνός λαοῦ ὁδεμένας Ισραὴλ δύναται νῦν ἔχει δὲ ὅλον λαόν, τοῦ
ὅσιον οἱ φυγαὶ προσθίσθησαν δημοσιογραφίας πολιτούμονα καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς
ψυχοευθύδεσσι είναι ἐντελεῖς διάφορα. Οὐδὲ μεταβολέσται ὁ στεναπτικὸς πο-
λιτεύσως, ὃς ἵστριμένος πιστέσται, δύνατος δὲ πολεμοῦ ἐξέστοις λαοῦ ἐκπρήγ-
γζει ἐκ τῶν Ιθνῶν ψυχεῖς μναγκάν καὶ ἱεροδέσμον τῶν ἱερωτικῶν τῆς φυτεύης
ἱερουσαλημίας αὐτοῦ ὁδεμένας ἀπέγραψεν καὶ ἴσωσιογένη δύναται νῦν ἔχει εἰς
δύλιον τοῦ λαοῦ. Διὸ τοῦ διαποτόντος διαφοραὶ πολιτούμονα μεταξὺ τῶν
λαοῦ καὶ δύλης τοῦ ἀετοῦ λόγον εὔροις Εἴη ποτὺς φυτολόγοις δεδομένου τῆς
γνωστῆς προπούλους τῶν Ἀρεπούλων νῦν θέλουν τὸν ἀνεργαστακούρεμον τοὺς
Ἰάσονας, νῦν ἐλεγχούν δύναται νῦν μεταβιβίσθησαν τὴν Ἀμερικανῶν ἀγρογήν
τοῦ πολέον τοὺς τοὺς Ἰάσονας, τῶν δοπιῶν ή φυτοσύνθετος είναι τὰ ἐντελεῖς
διάφοροι τὰς τοὺς Ἀμερικανούς. Ἐπομένως η ἄγωγή πρέπει νῦν εἶναι ίθνα
δὲ ἵκανος λαόν, τῇ ὅλως λόγος ἥθινος.

Οἱ Ἑλληνοὶ λαός, ἔπειτα τῆς ἱερούτου διαπίστεως πρὸς εὐγένους διαγνώση,
Ἐγώ δέ πράγματι δὲ δένταντο νῦν ἀρνοῦθεν διδόγματα πρὸς ταῦτα. Αὗτη εἶναι
τὰ δραχμαὶ Ἑλληνικὰ κείμενα καὶ δὲ Κρητιανῶμεν. Περιγραφὴ δὲ τῆς ἀρίστης
διαγνώσης τοῦ πολέον καὶ τῆς ἀρίστης κοινωνικῆς διαβίσθεως αὐτοῦ ἔχουσαν εἰς
τὸν Ἐπειδόμν τοῦ Περεκλέους.

Κ. ΙΩΑΝΝΟΣ

Ὑπουργός τῆς τῆς Πατριᾶς

Εἴμαι πολέ ἐντελεῖς, δύστον ὁ ἀξιότιμος προταλάρχος, δὲ κ. Γεωργούλης ἔδωσε
τὴν ὑφέδην τοῦ πολέοντος καὶ τὴν δικαιολογίαν τῆς πρωτηῆς ὑξέντεος. Πρέγματα η
οὖντες ἔκεινη ἔθοιμος νῦν διεκυρινώσαντες διεσφέρεντα σημεῖα. Η δραΐα τοῦ κ.
Γεωργούλη θέτει τέρμα εἰς τὰς δημοφύλας, διότι δέν δυνατόν νῦν ἀπέργενον
τοικύτα. Είναι ἀληθές δὲ η λέξις κοινωνιολογία, η ὑπόσια ἡρούσιον σήμερον
τὸ πρᾶτον καὶ η ὑπόσια ἡ Ἱηνάγματα καὶ τὸν κ. Σακελλαρεόν νά προσαπέλει τὴν
ἐπιτεγμοσύνην της, είναι μία ἀντίγη λέξις. Ἀτελεῖς δὲ δύο μόνον πρὸς ἡμῖν,
δῆλα ποντοῖς. Δύοτε δὲ πρόκειται πρὸς τοὺς νεοελληνικοὺς μόνον φυτονομένους. Τὸ
τέλον συμβινεῖ καὶ εἰς τὰς ἑνέτας χώρας, διότι εγειρεῖ δημοσιογένη διάνοιας
κίνησις. Δὲν είναι ἔκπαθορμένον τί είναι κοινωνιολογία. Καταντάτε νά
ἔπεισθεν τόπους κοινωνιολογίας, δύοτε είναι οι κοινωνιολόγοι. Ἄλλο είναι η
κοινωνιολογία δύα τοὺς διαμερισμούς, δῆλο δύο τοὺς γέλλοντας καὶ δῆλο δύο τοὺς
δῆλους λαούς. Διαφορετικοὶ είναι τὰ θέματα, διαφορετικοὶ αἱ μέθοδοι, διαφορε-

τικά τὰ προβλήματα. Όλοι δέ μαζὶ εἰς ἓν καὶ μόνον σπηλεῶν εισιμονεῖν; δια-
πέρασθαι διαρροήσθησαν καὶ περὶ τῆς μεθόδου καὶ περὶ τῶν περιεχομένων.

“Ἄπλον, λοιπόν, τῆς βίλαστρας, δια ἑγέν θά διδασκει ποτὲ αὐτὸν τὸ μῆ-
δικόν δραπτικῶν διεμορφωθεῖν πλέκει γνώσεων νά τὸ εἰσαγάγω, διότι τὸ
δυτικά τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολέον, ὡς μάθημα εἰς τὰ γυμνάστα.

Πρός Θεού!

Ορθὸν ἦτο ἐπομένον νά δοσθεῖν δραπτικά, διευκρινίσεις, διότε τὰ ἔχα-
θεασθαι δια βιβλιονία, ποιὲ δημιουργηθῆ γένος ἀπὸ αὐτὸν τὸ ζήτημα.

Ὥστις τὰς ἱερουλήσεις, ποιὲ ἔξθεψαντες δὲ κ. Γεωργούλης διό τὸν εἶναι
δραπτικά, ἐποιητική ἀγωγή τοῦ πολέοντος, δρεῖλαι καὶ ἕντε νά πολ., δη;
είμαι σύνεργον μὲ τὰς δημόρες τον. Θέλω δημοτικότερον νά λέγεται πολι-
τική πολεία. Δέν τὸ ἐπόρτευτα δημαρχούς νά τὴν ὑπορρόσουμεν εύθυνο, διότι δέν θερόν
δημαρχός τῶν τὸ εἰσηγητών μετόν, δημοτογράφος δῆλο πολέον ζητηθείη.
Ἐκφραστασ πάντας τὸν ταλαπωνέα μάς κακής δρόσεσται, παρὰ νά
ἔργο νά διεπιτελούσται τὴν καταδίωσιν, δει εἰσόγει κανονιδιανόμων.

“Ο κ. Γεωργούλης ὀψέρεια καὶ δὲ” ἔνα δίλλον κινδύνον. “Ἐξέφρασε τὸν
φόβον μήποτε κατα τὴν διαλεκτικὰς τοῦ μαθήματος τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολέον
δὲ διδόσαντος παραπόρη ἀπὸ διδέστρον τὸ παιδί εἰς κοινωνικήν τοποθέτη-
σιν τοῦ θέματος. Τὸ ἀληθές ὄντες είναι, δητη ἀγωγή τοῦ πολέον πρέπει νά
κοινῃ ἀκροβολίην τὸ διεντεύξον. Ενῷ δηλ. τὸ παιδί μποτέ δημάσιον διπλήσιον καὶ
προσωπικήν πελάστων δὲν βλέπει τὴν Πολιτείαν πορφύρα μόνον δὲ ένα στίβον συγ-
κριστικών πολέων καὶ δημοτικότερον τὴν ζωή της ποντού. Τὸ μάθημα
τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολέον πρέπει νά τὸ δύσθενον τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολέον δὲν
τίθησται τὸ μάθημα τῆς δημοτικής τοποθέτησις. “Οταν δημαρχούς δέν διδασκαλία
τοῦ μαθήματος αὐτοῦ γίνεται μέσον εἰς τὸ πλαίσιον τῆς δημοκρατίας, ποιὲ
δέργεται ὅλες τὰς ἀσκολίσεις καὶ τὰς παραβλαγῆς γνώμης, ποιὲ δέλια τὴν ἐπ-
άρτησην ἔκεινης, δη δημοτεύεται τὴν βοσκήσιν τῆς μεγάλης πλειοφύρησος
τοῦ συνόλου, δει δηλαδή τὸ μάθημα τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολέον διδόσεται
μέσον εἰς τὸ πλαίσιον τῆς δημοτικῆς δημοκρατίας, τότε νά κινδύνον αὐτοῦ δέν
πρέπει, δὲν είναι δυνατόν νά ὑστερήσῃ. “Ἄλλο δὲ διπλόθεν τοῦτο νά σημαίνει, δητη
δέ διδασκαλία μέτεπε καὶ παρεξέλινεν μὲτ τὸ δημάσιον διπλήσιον τοῦ τὰ πα-
ρουσιάσθαι τὴν Πολιτείαν διε πλεορεματικήν. Διότι η Πολιτεία δέν είναι
τοῦτο η ἔκπατον τὸ μάθημα προτούν πόρων. Είναι η συνέργεια δέντεον, δη δικαία
είναι υπέρση τῆς ζωῆς τῶν ἔργοντων καὶ παρεξομένων κομμάτων. Αὐτὸν
τὸ συνιστώμα πρέπει νά δύσθεν τὸ μάθημα τῆς ἀγωγῆς τοῦ Πολέον εἰς τὸ

παιδί. "Όπως τὸ έχον αἱ Βρετανοὶ, εἰς τὴν μνείαν τῶν ὀποίων ἡ Ἀγγίλη είναι μια καὶ ἔνων δέρζεσσιν ἡνὶς εἰς τὴν Ἰσονομίαν είναι τὸ Ἐργατικὸν ἢ τὸ Συντηρητικόν Κόμμα. Εἴναι μάνον στογεῖον εἴναι μάλισταν εἴναι τὸ μάρτυρις τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου : τὸ Ἔνος. Τὸ Ἔνος είναι ἡ βίσακή ἔνονα, μέσον τοῦ πλαισίου τῆς ἔννοιας σθῆτος ἐπιφέρεται ἡ βίσακή ἔνονα, Δὲν ἐπιτέλεται, Βέβαια, ἐκεῖνο ποὺ μάνε ὁ καραντίνος, δὲ δηλοί τοι καταλαβού τὴν ἔνοναν χρονικοποιῶν τὰς Λεπτομέριας, ποὺ παρέχει ἡ δημοσιότητα τὴν ἀντανάκλησην τὰς καταστροφής, διαν φάση εἰς τὴν δάχνην. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸν ἔλαυνα, μὲν θέλει, δημοσιότητα, ἀλλ καὶ αὐτὸν δὲν εἶναι δόγμα. Ής πάσσον δημοσίας άλλην τοποθέτησεν ἄντος τους ἔνοναν πλαστού εἰκενθή δημοκρατίαν. Παραπλέον, διό τοι τὸ σημεῖον αὐτὸν χρειάζεται προσοχή. Σαίς δὲ πρέπει νὰ μάλλοντε τελικά τὴν ἐν τοῖς πνεύματι πούτῳ διεξαγωγὴν τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος. Δὲν νομίζω δημοσίας διά- τος είναι τόσον σοβαρός, οὗτος νὰ μάς διαγνάσῃ τὰ διστάσματα καὶ νὰ προ- τυποποιήσῃ.

Συμφωνῶ ἔπιστε, διτὶ εἰμαθα οἱ γεννήσατος τοῦ λόγου διὰ νῦν ἐπομένως εἰς τὸν μέτρον διελκύουσαν νὰ συδικώσουν κατ' ἔργον τὴν προσοχὴν μας. Ἐν ἀρχῇ δὲν ἦν δέλος, ἀλλούν τοις ήταν, ἀλλά τὸ Φίδιον. Αὐτὸν διαβαὶ δὲν σημαίνει, διτὶ εἰμαθα μόνον θεωρία καὶ διτὶ ὀλλόλογος ἡ λογοτεία ἡ Ἑλληνικὴ διανέτειλε εἰς τὸν θεωρητικὸν βίον. Τούθινον, ἔργοντας καὶ βίον πρακτικούν, ἔγνων πρᾶξην. Εἰς δὲ τὸν ηθικὸν τομῆν κακίας ἡ πρᾶξης είναι ἡ σύντομη. Ἡ πρᾶξη δὲν διδάσκεται μόνον μὲτὰ τὴν θεωρίαν. Διδάσκεται καρδιές με τὴν πρᾶξην, μὲν τὸ περιδείγμα, μὲν τὴν ἔργην. Διατὸῦτο σταύρωμα, διτὶ τὴν σχολικὴν κοντότητα πρέπει, τὸν ἄγνωστον πάντας εἰς μικρὰν κονισθνάν, ἐννοῦσθν διτὶ θά γίνεται έκει μια κονισθνάζα πρὸς πρόκτην τηνάσσεων. Οὕτα έγον διτὶ θηδεόντων νὰ ξερωνεῖν πάντας αἴρουσιν τῆς πολιτικῆς κονισθνάς εἰς τὸ σχολεῖον. Δὲν δίδοι ἐγὼ σημαντικοὺς εἰς τὴν ἐκπολιτείην προσδέδοντα καὶ τρομαγμένους τῶν θεαρόδων σταύλων, ποιὸν δημοσιογράφοντα μάσον τὰ σχολεῖα. Δὲν δίδοι τὸ υπέκτεινον δέος; αὐτὸν δὲν θηδεάω τα πανδέα, καὶ διν ἀπεριέσθιτα νὰ κάψουν μιὰ τέτοια κονισθνά. Δὲν θέλω δημάρκη μάσον, ἀλλὰ αὔτενέργειαν,

Πηλέαν δε κ. Γεωργίου; περὶ κοινότητος φύλων, ἀντιστόπον πρὸς τὴν πολιτικὴν κοινότητα. Ἀπτιλίανθεῖνον πάντα καλά τὰ θέλαν νῦν ἔτι. Εἶναι εἰς δόμος μας γνωστὸν πολὺν ἐμπαιτικὸν βαρόντια ἔχει ἡ Ἑννοία τῆς φύλων εἰς τὴν ἀρχαιότητα, καὶ πάς δὲ Ἀριστοτέλης δευτέρους τὰς περὶ φύλων ἀντιλήψεις τους, καὶ τόσον ποὺ κατέθεσεν δὲν παρέθεσεν νὰ τὸν φύσην ποὺ σῆμαν. Εἶναι τὸ ἐγγενέστερον αἰσθάμενον ἑπονήσης ἀνθρώπων πρὸς ἀνθρώπων. Καὶ εἶναι τὸ μάρον αἰσθάμενον, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν προλόγον τῶν χρονικῶν ἀρχαίων. Εγὼ οὐ τούτον δὲν θὰ ἀδιστάσαν νὰ εἴσω, οἷς εἰς τὰ σογιανῆς κοινότητας, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ ἐνα σπέλος τῆς δαδανικαίας τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, πρέπει νὰ ἀπόρριψεν ναὶ βασικῶν στοχεύων, ποὺ δὲν ὄπαρχε εἰς τὴν κοινότητα φύλων, τὸ στοιχεῖον τῆς ἀρχῆς, τῆς ἑπονήσης. Ή ἀλλὰ τὴς ἑπονήσας καὶ η ἀλλὰ τῆς πενταρχίας πρὸς τὴν ἑπονήσαν εἶναι στοιχεῖον ἀποφασίητον

"Ο κ. Σκουτερόπουλος είπεν, ότι μέσα εις τὸ αἰλισμὸν τῆς Ποιλείας εὑ-
νούνται τὰ πάντα διὰ τὸ Ἐλέανη. Δὲν ὑπάρχει μημένιον, οὐδὲ ἡ μηχάνη αὐτῆς
Ιαννίδη. Ἀκόμη καὶ η θηροπόνησι εἶναι λειτουργίμων πολιτικῶν μέσα εἰς τὸ
αἰλισμὸν τῆς Ποιλείας. Αὐτὸς δῆμος δὲν σημαίνει, οὐ πάσα πρᾶξις του ἀνθρώ-
που, ποὺ δὲς μιάν κινούνται εἶναι πολιτικὴ κινούνται. Δὲν σημαίνει, οὐτε
δύναμα πρᾶξης δηλεῖ τὴν αφορμήν της κινούνταις, ἔκδηλοστος. Δὲν ἡμεροβιτεν-
ται, κ. νοῦδη, δια παποτελεί πρᾶξιν κινούνταις τὸ να βαθεῖται ἐνας ἀνθρώπος
που μιάν παραβαλλεται. Δὲν ἡμεροβινται νὰ ποημένη δια ἀνθρώπους αυτούς δύνεται μιάν
κινούνταις λειτουργίαν. Κινούνταις λειτουργία εἶναι μόνον δια τημερουργή-
ται κινούνταις δέσμωταις ἀνδρώμενοι αὖτε ἀνθρώπουν.

Ἐκεῖ, λοιπον, πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας. Η ἀγνωστή τούλοττα είναι μία διάφορη είδουσα; προσφῆ; Κατέπει τε πειρατώμενόν κυρίων. Διαδέσκει τὸ ποιεῖ τὶ εἶναι κοινωνίας; πᾶς δηλοδή πρέπει να γνωσθῇ τὴν πολιτῶν τὸν πλήθον τὸν καθηδράριον, συμφωνόν μὲν ὀφελεύσεις νόμους, οἱ ποιεῖ ταῦτα δέσποιντον καθηδράριον, συμφωνόν μὲν κοινωνίας.

"Ελπίζω ότι κατά τὴν διαφύλαξ τῆς συνηγήσεως δέν θὰ φέγγωμεν ἀπό τὴν γραμμή απτήν." Ἀλλά καὶ ἂν φέγγομεν δια μᾶς δοῦλη καὶ πάλιν ἡ εὐκαιρία δια τὴν αναναφέρουμεν τὴν συνηγήσιν εἰς τὸ εἰδένειν θέμα, ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ, Χειροφροντίσματα.

ΑΘ. ΠΑΠΑΙΟΥΣΤΕΙΟΥ

Γενικός Επιθεωρητής Σάνων και Μελονοτικών Σχολασμών

Συγκατέται, λέγεται, διότι μία νέα έποχη άρχει τις τήρη 'Εκκαθάρισην, έποχη σύφουσα την αρχαγάδη τοῦ 'Ελληνικοῦ και Χριστιανικοῦ πενθεμάτου, και ίδια δεν θυμηθεῖαν γνωστῶν παρελθόντων, κατά τὸ όποιον δους ἐπιστενούν εἰς τὰς διαμεριζόμενας εἰς τὸ πορφύραν Συνάδους ἀρχὰς ἑπειρούντο ώς ἀρτηροκαλαροτικοί. Τὸ παρελθόν, λέγεται, εἶναι ήδη τὸν τὴν βασιλείαν τοῦ τάρον πλάκα και δὲν θ' ἀντιτίθεται οὔτε ὡς πραγματικός, οὔτε ὡς θρυσκόλακος.

Δέν γνωστές, λέγεται, τὰς λεπτοποιήσεις τῆς θλίψης τοῦ μαθήματος τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου διὰ συνιστοντον τὸν παραληφθῆ, ἵνα τὸ παρελθόμενον, θῶν κερδαλίου περὶ τῶν διαρρόων εἰν τῷ Χώρῳ ἥμερη προσπαγμανίαν. Εἶναι θλίψη ὡς 'Ελλήνης πολίτη ἀπὸ τῆς μαθητικῆς του ἀκίνης ἡλίας τὰ μάθη τοῖς αἱρετοῖς αἱρετοῦνται αἱρετοῦνται αἱρετοῦνται αἱρετοῦνται τὴν θυμωκήν του ὑπαρξίαν. 'Ανάγκη μάρτιον τὰ καταβλῆται πάσι τοῖς προσεπιστέοντας νὰ μήριον φέναιναι και εἰς τοὺς νέους πολέμους τὸ πλεύσιον τῆς κακῆς ἴντονεπατέρωτος, νὰ μάρτιον δηλ. παρεκτροπάς τῶν προσεπιστέων δὲν νὰ μήριον παρεπιδημον ὡς ἀντισθοδοκοί. 'Ελλήνες πολεμούν ήδη πολλοὶ-πολλοί μακριά, εἰς τὴν βόρειον ίδιας 'Ελλάδα, τὸ αἰσθημα αὐτὸν.

Ἐπειστὶ τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμόδουσῶν εἰς ποὺν διὰ μάρτιον δὲ μαλακεῖται τοῦ νέου μαθημάτου. 'Αλλοιμον, ὅτι τὸ μάθημα τοῦτο διατετέθη π.χ. ἀπὸ καθηγητῆν, δὲ μοιος διαρθρώντων σύνθετον μαθητοῦ τὴν ιδιαίτερην μάθηματος καλλιέργειαν καὶ διηγήσειν διαδεσθωτον τὴν φράσην :**Κάποιος εἴτε σηματοῖ πᾶν ήσσονα 'Ελλήνας'** τέρια, ἢ εἰσαὶ τοῦ παρομοίου περίστασιν δημορφίσθων τὴν φράσην. Γιατὶ νὰ πεινῇ η κανανθίσθωσιν εἰρήνης κρίσιν νὰ ἐπιδιώκησε τοὺς μακροὺς γέμοις;

Ἐπειστὶ εἰτα τὴν προσοχὴν δέι τοῦ περιφερούμενον τοῦ μαθητικοῦ ή τοῦ λαϊκοῦ βεβιοθεμάτου και ἀνέρρεψε συγχρεπόμενα παραδείγματα περὶ βεβίων εὑρετικῶν εἰς τουτάς βεβιοθήκας, τὰ δουλαὶ τὸν ἄλλο ή συντελεστικά τῆς δημοτικῆς μαρφάσσων τῶν μαθητῶν είναι.

Τελευτῶν, ἐπορεύεται ὡς πρόδημος τῆς Θεολογικῆς 'Επαγγείλας Βορ. 'Ελλάδος παράπονον δι. δύσι, ἀπεόρως κατ' αἵτοις, εἶναι εἰς τὸ συνάδουν περὶ τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν ὡς ἀκαδημαϊκός κ. Μπαλάνος.

ΧΡΗΜΑΤΟΣ

Γενικός Επιθεωρητής Μάσης 'Εκπαθεύσεως

Κύρια Σύντετροι,

Τὸ θέμα τῆς ήδηνης ἀγωγῆς και ἀγωγῆς τοῦ πολίτου μὲ τὸ όποιον δεχο-

λετον μὲν τῆς σύμβολον τὸ Συνάδουν μας ἀντεπτύχηη τόσον πλειαὶ μὲν τοῦς κ. εἰσηγηταῖς, μέτον νὰ μὴ ἔχει κανεὶς τὴν εἰκονικῶν νὰ προσθέσῃ τι.

"Ἄν δέηται τὸν λόγον, ἔσπει τοῦτο δὲν νὰ προσθέσῃ διὸ μόνον λόγον διὰ τὸ μάθημα τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου.

Τὸ μάθημα τοῦτο, κύρια, ὡς ὁρμή παρεπιδημον δ. κ. Πρόδημος τοῦ 'Εκπαθευτικοῦ μας Συμβουλίου και Πρόδημος περὶ Συνάδουν μας, δὲν θεοπίστεται σύμπειρον, διαδικετει τοῦτο μὲν ἔτιν.

"Ἄν σύμβολον θέλεται λόγος περὶ τοῦ μαθήματος τούτου γίνεται, τοῦτο συμβαίνει διότι σύμβολον μετὰ τὴν κατατάσσονται και μετὰ τὴν θέντην περὶ τραγηδίων και πρεπειῶν, λεπιδίεται τὸ μάθημα τοῦτο τὸν καταλήμητη προτεύσιουν δέσμον μάστις τὸ μαθήματο τοῦ σχολικοῦ ἥμιτον προγράμματος.

"Ἡ κατοχὴ και ἡ μετάτηση κατατάσσονται μέλιταις τὸ μαθήματο τοῦ πολίτου δεσμούντων τὴν νεολαίαν που τὰ μέγιστα και τὴν ἔβλαψη πολλαῖσις. Ράξη ομαρτικοῦ ήσον τὰ παλέδη μας, ἀλλὰ συγράφονται και πάχη και συντέφματα θήνικα.

"Ἡ έπιτική που εἰς διαδρόμους διέβασεν Ε.Π.Ο.Ν. καὶ θερπίειν ή μάλλον διέφευγε τὸν προστάτη και τὴν σύριγνην αὐτῆν. Κατέστησε τοῦτο τίνος θρασεῖς, κατέστησε τοὺς νέους διλαζόντας, ἐπεισόδιας και διανείδεις. 'Η σημάντης και ἡ εὐδαίμονας ως και διασφάσις τῶν νέων πόρος τοῦ μαντεύσιος ήσηλε.

Τὸ πεντέτη τῆς φαλοκοπίας λοφίστηκε. Οι νέοι μας, γράγκολοι και ἀκνηροί, λαζαρίστην νὰ προσάγηται μὲν τίμεσον εἰς τὰς δανάζιας, προβολλούτες διαστούτους δικαιοποιήσαστούς ή διπλούντες καθηγητῆς και γυμνασίους. Μαθητής ζηταγματικοῦ διόργανων ήσηλε τὸ πειρατοφόρον τον προσκλητικόν πρὸς καταναγκωστούς και δικριθούρην τῶν σχολείων.

Ἐπειτῆς, οἱ ίδιοι τούτων μέσθιστον ἀρχοντικούμενοι μαθηταὶ πειρατεῖσθαι τὸν Γυμνασίου πλέον και οὕτω διανύσσειν νὰ εἰληφετούν, οὐτοὶ τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ τῶν σχολείων. Τοῦτο διφέντειται δικούλωτοις τοῦς μαθητῶν και μαθητῶν πόρος τοῦ θετικού αντιτοπορίας.

"Άλλ' ἀν δικαιοπετεῖθη σχετικῶς τῆς και πανηγυρίας εἰς τὰ σχολεία, οἱ ἀκονδευτικοὶ διτταλιμένονται, οὗτοι ἔχουν πολλὰ μάστις νὰ ἐπιτελέσσουν πόρος αλήρη φρονηματισμοῦ τῶν μαθητῶν και μαθητῶν πόρος τοῦ θετικού αντιτοπορίας.

"Ἐχουν πόρος τοῦτο μάτιγμαν έκπτευσμάντον καθηγητην και διδάσκολον, στίπεισης πόρος πιπτολεματικήν δέγμων δέον τὸ διαβιλογον οἰκουμενικόν πειρατεῖσθαι, μέτον οὗτος, διμερέστην τοιβλέρωτον ἔσπειρε, νὰ μὴ ἔρχεται εἰς οὐδεμίαν μεταξὺ τῶν μαθητῶν συναλλαγήν.

Μόνον οὕτω καθηγητην και διδάσκολον διὰ ἔχουν τὴν εὐχέρειαν τὸ Ιητοῦν πειρατεῖσθαι πολλὰ τὸ προδειγματός των νὰ ἐπιδρόσουν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων. "Άλλο, πλεύσεις και γεννητεύσεις και διπτέρες καθηγηταὶ δὲν ἔχουν τὴν δικαιοπεμπήνη φυγήν δικινθούλην, ἔρονται ή ψυχὴ τον είναι σκοτάδι

καὶ έρδουν ἡ οἰκογένεια των είναι εἰς πολὺ χαμηλὸν ἐπίπεδον καὶ ὡς πρὸς αὐτήν τὴν οἰκογένειαν ἔνις μαρχὶς ἀσύγχρονον.

Ἄπο δεῖ; καὶ τὸ ξύριψιν κ. Ὑποψήφη ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος τῆς χώρας διανεμένει τὴν ἡδονὴν τὸν ἑνδειγμένον μέρον διὰ τὴν ἐξύπειρον καὶ τὴν ἀναγνώσην τῆς Παιδείας, ἣν της Παιδεία ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον στερέωμα τοῦ ὅγοις καινοτομοῦ ὄντος, πρὸς διάσωμον τοῦ ὅποιον καὶ τῆς Λειτεραρίας τοῦ ἀνθράκου μέρους ἥγειν καὶ τίνει τὸ αἷμα του ὁ ἡρωϊκὸς ἡμῶν Ἰηταῖος Στρατός εἰς τὸν Γραμμόν, Βίτιον καὶ πανταχοῦ τῇ; Ἐλλάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Γενικός Ἐπιθεωρητής Μάρτς "Ἐκπαιδεύσεως" ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας

Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητής Μάρτς "Ἐκπαιδεύσεως" Ή' ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας κ. Γεώργιος Παπαχαραλαμπίου φυσιολόγη μὲν τὸν τρόπον τῆς ἴωσις καὶ δρόσους τοῦ παθητικοῦ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ μαθήματος τῆς ἀγωγῆς τοῦ ποικιλού παραγγελλόμενον, μὲν δηγὸν τὴν πειραν, ἢ τοὔτον, διότι ὃ διανούντες ὁροίσιον ἐπεδίωξε τὴν δημοσιοφρίαν μὲν τοινότερης μαθητικῆς κοινωνίας τῶον εἰς σχολέας ιεράδων πάλαιν, δυον καὶ εἰς σχολέας μακρῶν ποιέων.

Διὰ τούτον παθητικὸν σχολέων Μέσης κάριν ἀναγοκαίνων τὴν Ἰδρουν ἐκτὸς τοῦ σχολείου καὶ εἰς μέρος κεντρικώτατον τῆς πόλεως ἡ κοινωνίας μαθητικῆς λίστρης την δουλαίν ένωμενος «Σάπια τοῦ μαθητη», ἀνέκτησε δὲ τοὺς ἀδόπους τῆς ἤδραστης πούτων καὶ περιέργως τὴν παθητικὸν ἀλεκτογράφην μέσον.

Ἐπόντων ἡς ἀποράτων τὴν Ἰδρουν ὑπὸ τοῦ σχολείου διαδρόμων ὑμίδων δοχειολημάν μὲν ἡζετάμενα δηναγωγέα εἰς πάντας τοὺς τομεῖς κοινωνικοῦ ἐπιδημοστότος, πρὸς οὓς δημεύει τὸ σχολεῖον νόο κατεύνατη τοῦ παθητικοῦ του, τοῦ Δημοσιοῦ ἐκ τούτων κοινωνία καλῶν καὶ ἀγαθῶν Ἐλλήνων καὶ μάρτων Ἐλλήνων ποιεῖν, ἀριστεῖν δὲ τούτων κατεύνασσε.

Τέλος ἀνέλεσεν, ὃν αἱ δημόσιες αἴτιαι διὸν νά διπετεῖσσαν δὲ ἀντικρούσσαι παν πούν τὸν τάξιον τοῦ σχολείου, καθόδους τὰς σχέσις τούτων πρὸς τὴν πειράτην ἱεράστης τάξιος καὶ ἀπέλαυνε διὰ τὰ σχολεῖα Μέσης τὴν Ἰδρουν τῶν δημάδων πούτων δὲ ἕκστης τάξιος (κονότηγος), διανυτής συγχρόνως καὶ τοὺς λόγους, οἵτινες ἀπεβάλλουν τοῦτο.

ΓΕΩΡΓ. ΜΑΝΙΑΤΗΣ

Γενικός Ἐπιθεωρητής Δ' περιφέρειας Θεσσαλονίκης

Κύριος Ὑπουργός, Κύριος Σύνεδρος,

Ἡ διαπραγμάτευσις τοῦ δημάτου εἰημηκή ἀγωγή καὶ ἀγωγὴ τοῦ πολίτου-

ἐπηρήσεν ἀρτία καὶ ἀπεκειστατικόν, οἷα ἀνεμένετο ἀπὸ διακεκριμένους τῆς ἐπειδούσιας ἐκπρόσωπους, ὡς είναι οἱ κ. κ. εἰσηγητοί.

Θὰ ἡδύνατο τις γά τιποι, διτὶ καὶ μετά τὰς ἀποκοινωνήσεως δραμάς δὲν ἀπέμενε σημεῖον, τὸ δόποιον θὰ ἡδύνατο τις γά προγνωτευθῆ συμπληρωματικῶν;

Δι' δονού θέλομεν εἰπει, θέλομεν ἡζετάμενον πρακτικῶν τινα ἀποφένει τοῦ ζητήματος.

Ἀναγνοῦσσομεν καὶ δεσμένωμεν, διτὶ ή ἡδύστη ἀρτή τοῦ χωριοῦ πολίτου μᾶς εὐεργετήσεων πολατείας, οἰον φιλοδοξήσμεν νῦ μορφόσωμεν τὸν "Ἐλλήνα πολίτη τοῦ μέλλοντος, είναν ἡ δισταγή αὐτοῦ, ἡ ὄπικοή καὶ συμάρροφες, ἡ ποιητική αὐτοῦ πρὸς τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας, οἱ δόποιοι διαγράφουν τὰ δραμάτικα κοινωνίων καὶ πουλωδούσιν αὐτοῦ.

Εἶναι αὐτονόμοι, διτὶ τὴν βίσαν εὐεργετήσεων Πολιτείας ἀποτελοῦν οἱ δι-
κονόμοι.

Ἡ γενικὴ ἑπό πάντων ἀναγνώρωσε καὶ ἔμαρτυρες ἀποδοχὴ τῆς ιερότητος τοῦ νόμου, τοῦ κράτους καὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἡ εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων ὑποτάξη πάντων δημητρεῖ τὴν Πολιτείαν εἰς ἀκμήροστην τῆς διαστολῆς της, προφέρει τό τε γενενός καὶ διερμάτων σημαδέων τῶν πολεῖν τῆς καὶ γενννή συνιστήματος ἡρεμίας καὶ γαλήνης εἰς τὸ σύνολον τῶν πολεῖν της.

Διὰ νά τυχάνουν διανοι τοινούν πειρασμοῦ καὶ ελλαβεῖσας οἱ τόροι ποέται νά είναι δίκαιοι, νά συμβίωσον τὰς μεταξὺ τῶν διάφορων κοινωνικῶν γένεσιν τοινούτων κατὰ τρόπον ἰκανοποιῶντα τὸ εἰ-
δικότητας τῆς δικαιούσης, κρίσις νά λογιστωται ἐναντὶ τούτων πάντας, πλεόνεις καὶ πιστοὶ λογισφοι καὶ ἀδέσποτοι, πεπονημένοι ή μάρτεις, ἀρχοντες καὶ ἀρχό-
μενοι τοι, νά γεννήσται ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διεπάγοντος αὐτοῦ τὸ συνισ-
τήματος τῆς κοινωνίας δικαιούσης, περὶ τοῦ δόποιον τοινούν λόγους γένεται σή-
μος.

Ἄγνιθες δονούσι καὶ χρηστοληπτικοὶ διατάξεις τῶν νόμων, ἡ ἀετὸς λογισμῶν τῆς δημόσιας περιβάλλοντος ἐφαρμογή των προκατεῖσαν συνιστήματα διαφορῶν καὶ ἀγανάκτησες, τὰ δόποιοι διδημητρεῖσι εἰς ἔξεγέσεις διντερεπτικάς καὶ καταποτε-
πτικάς.

Γεννήτας ἡδη τὸ Ιερότυπον: Πολά ή στάσις τῶν συνυγρόνων Ἐλλήνων ἔναντι τῶν νόμων; Περιβάλλοντον τοινούτων μὲ τὸν ἡμερόποντον οἰεσμάδον καὶ ἔ-
λαβεῖσαν: Τρέψουν πρὸς αὐτοὺς τὴν ἔμποδουσιν εἰς τὴν ιερότητα αὐτῶν ἡμ-
ιπτοσύνην;

Διανυτής δὲν δυναμέδει εἰς τὰς ἐρωτήσεις τούτων νά δόσομεν καταφατικήν διαδίτην. "Ἐπιμέθα ἑρακυκούσαμεν νά διολογησώμεν, διτὶ ή ἐμποτούσον τῆς με-
γάλης πλεονότητος τῶν Ἐλλήνων εἰς τοὺς νόμους ἔχει πλοιοῦσι οἰδοροῦς:

Πρὸς τοῦτο ἔχουν συντελέσι διέρροει λόγοι, οἵα είναι οἱ ἀπόλοιδοι: Οι νόμοι δὲν είναι πάντοτε δίκαιοι, οἵα είναι οἱ ἀπόλοιδοι:

Οι νόμοι δὲν είναι πάντοτε δίκαιοι, οἵα είναι οἱ ἀπόλοιδοι, ἀλλὰ δὲν νά ἐπεισητήσουν συμφέροντα διόριμνων ἵπ-
τησίδεσσιν, κακῶν Ἐλλήνων ποιεῖσαν.

“Εκείτα μαρκά παράδοσις, ίχνουσα τὴν δημήτρην τῆς ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Διονύσιου Ἐλληνικοῦ Κράτους, ή καὶ βαθίτερον ἀπόρια εἰς τὸ παρελθόν, εἰς τοὺς ακοτεινοὺς χρόνους τῆς δουλείας τοῦ “Ἐθνους” ὃντὸς τὸν βαρύτατον λυγῆ τῶν Τούρκων, ἔχει πάντα τοὺς “Ἐλλήνας πολῖτας, οἵτις οἱ νόμοι ισχύουν μόνον διὰ τοὺς ἀνεργάτους, τοὺς ἀδύνατους καὶ τοὺς ἀνέργους; εἰς τοὺς ἀντιπολιτευομένους τὴν ἐν τῷ ἀρχῇ πολιτείην παράταν.

Διὰ τῆς τοινέτης μεροληπτικῆς διαφραγμῆς τῶν νόμων ἀγεννήθη, ηὔησε καὶ ἀκρατούμενὴ διαπρεβατικοῦς τῶν ισχυῶν τῆς ἡμέρας πρὸς ματιώσους τῆς Διαρρήστου παραφράγμης τῶν νόμων, ἀγεννήθη δὲ καὶ κομματικὴ συναλλαγὴ, ή μεγάλη αὐτὴ πλῆγη τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ “Ἐθνους”, ήπει μαστίζει μέρει σῆμαφον τὸν “Ἐλληνικὴν κοινωνίαν”.

Μέρι τοινόταν σημεῖον ὁ “Ἐλληνικὸς Λαός” ἐξα χάριν τῶν ἡμιοπούνην αὐτὸν ἐξ τῶν Διαρρήστων παραφράγμην τῶν νόμων, διότι Πλάτων περὶ τούτου λαϊκοῦ γνωμικοῦ διερμήνεψεν ἡ λαϊκὴ θυμωσία, διὸ τοῦτο ἐκράγεται διὰ τὸν ἀκολούθον ἀκρατοπολέμονα: “Ἐρέει Θεός; Ήνο;—Ἐρέει χωριστός; Ήν;—” Η τοινέτην καὶ περὶ τῆς διαμάτιας καὶ Διαρρήστου παραφράγμης τῶν νόμων διετίλεις ἔργεται εἰς σύγχρονον πρὸς τὴν ἑαυτὴν ἀπεκρινόμενην ἀγαγῆται τὸν μεθηπτὸν εἰς χρεοπότας πολίτας, ή πρωταρχικὴ ἀρετὴ τῶν ἀνθρώπων ηἱ πρὸς τὰς διατάξεις αὐτῶν ὑποταγὴ καὶ πειθαρχία.

Τὰ διατελέσματα τὰ οἷα ἐξαὶ τοὺς παθητὰς ή κοινὴ αὐτὴν περὶ τῆς ζέως καὶ τῆς ἱερότητος τῶν νόμων ἀντιτίθενται, καὶ ἀξιοπέπειραινεῖ τὴν ἀκλιδῶσαν, τὴν δύσαντα καὶ συνταπειματικὴν τοῦ σχολείου προσαρτάσαν ἡνὶ πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτον ἐπιδιώκει.

Κατήκοντος, οὖν, τοῦ σχολείου είναν νῦν ἀναλαμβῆσθαι ἀγάντα καὶ ἀκτοφεισίαν καταλλήλου διαφράγματος τοῦ κοινοῦ ὃς πρὸς τὴν ἀντιτίθενταν ταύτην, ἵνα ποιεῖται ἡ ἀνταγωνιστικὴ αὐτὴ πρὸς τὴν προσπάθειαν αὐτοῦ ἐπίδρασης καὶ ἀντικειμενικὴ τὸ κύρος καὶ ἡ λεπτοτῆτα τοῦ νόμου ἐστὶ τοῦ ἴσχου αὐτοῦ βάθμου, τοῦ βαθμοῦ τῆς ὑπὸ πάντων ἐκτιμήσας, ὑπακοῆς καὶ σημασιοῦ τῶν διατάξεων αὐτῶν.

Ἐδομενεὶ νῦν ἀκροφράσματιν τὴν εὐδήμην, διας; Διαρχήν τῆς τοινέτης ἱεροτάτειας καὶ τοῦ καθ’ ἥπατος Συνέδρου διὰ διακρητήσεως, εἰς τὴν οἵσιαν νῦν δοῦλη ἐθνικήτετα διάδοσης καὶ κεκλιροφράση, δη; ής νῦν διακερόντας πρὸς πάντας τὰς διευθύνσεις, δη; τὸ Συνέδριον ἔμαστεν ὃς πρωταρχικὸν βάσιον τῆς εἰρηνῆς πατεστηρίας τοῦ πολιτεύματος τὴν ἑαυτὴν ἀναγνωρίσουσαν τῆς ἱερότητος τῶν νόμων, τὴν ἑαυτὴν διανομὴν πρὸς αὐτοὺς ἐπέλασθες ὑποταγῆς καὶ ἀκούσης, καθὼς καὶ τὴν ἀμφορέαν, διαπάντας καὶ ισούτων πρὸς διὰ τὰς ἀραιοφράγματα τῶν διατάξεων αὐτῶν, πρόληπτα τὸ διοικεῖν διὰ ἀποτελέση τῶν ισχυρότερον πομφόνταν.

Ἡ διετρατεύτηση ἀνὴρ συντεργούμενη διὰ τῶν συγχεινόμενων γονέων, διὰ φα-
διοφορικῶν ἐπιποτῶν, διὰ τοῦ ἡμερογόνου καὶ περιοδικοῦ τύπου είναι δυνατὸν

νὰ φέρῃ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς ἴντεργατα τῆς προσπάθειας τοῦ σχολείου πρὸς μάρφωσιν ζητεῖται πολίτων.

Ι. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

Ἐπανεῳπήτης Πορφυρίας

Πρὸ τῶν γανάτων τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ λάτου τὰ μίκροσα νὰ προσθέση διατεταγμένη ἄργυρη τοῦ λαϊκοῦ Σχολείου, διατὶς διωμηθετικῆς καὶ μόνον ἔχει εἰσερχεῖ κάποια εἰς τὰ πειδούματα τῆς λεπτοφράσης, ήπει διηγεῖται πρὸς τὸ σημερινὸν ανεβά ; Καὶ διατὶς κάπια δύνανται καὶ σήμειαν νὰ προσθέσην. “Ἄν μή τι ἄλλο, τοῦ-λάργουτον θὰ παρασκευήν τὸ ἔπομνον καὶ ὅμοιον Πλάρος νὰ ἀποδεχθῇ μετὰ πίστεως καὶ ἀνθρωπισμοῦ τῶν νέων συντελεστὴν διὰ τὴν ἀραιοφράγματαν μάρφωσιν τοῦ διπόμου, τὸν τυπελλάγα πολίτην.

Τὸ θέμα φίδικὴ ἀγωγὴ καὶ ἀγωγὴ τοῦ πολίτου, ἀποτελεῖ τὴν ἔντοναν καὶ τὸ πραγμάτων οὐτῆς ταύτης τῆς ἀγωγῆς, ή διοίσι εἰς τὸ ἀντιούμενον Κράτος είναν ή συνταπειματικὴ τῶν ἡθικῶν αὐτοῦ ἀξιῶν. Γενιάτον τὸ ἕρδητα : Καὶ μέχρι σήμερος δὲν συντελεῖτο ή θητικὴ ἀγωγὴ καὶ δὲν ἀδίστητο κατεύθυν-ταις πρὸς τὸν τέλεον τίνον τοῦ πολίτου ;

Ἐγίνεται, Εἳ καὶ φίδικὴ ἀγωγὴ τὸ δέρπανον τοῦ θητικοῦ ἀποτελεσματικοῦ ή μᾶλλον τὸ δτομον ἀποφα-
τεύετο διὰ τῆς θητικῆς ἀγωγῆς καὶ ἀλλοφράση, πλὴν δυστηματοποίησης, προσαν-
τολούμενη πρὸς τὴν ὄρθρην δύνανται τοῦ καλοῦ πολίτου φίνεται. Πλέον δράσει :

Τὸ πόδον, δη; ή φίδικὴ ἀγωγὴ, διὰ τῶν πολικῶν μαθητῶν, πατέταιν, μιὰ τὴν προσπάθειαν δύνας συνειδητοποιῆσθαι τὸν ἡθικὸν πλοιεσιν, μιὰ τὴν ἀποστέλλειν δύναμην συνειχειρίζεσθαι. “Ἐπειον ἔρθ-
τημα : Εἴρη δύναται τῆς ἀγωγῆς ἀπειργυδάντον τὰ πλεῖστα τοῦ φίδικης πολιτεύσθεν πολίτου, δὲν ἦται ὀμοχετον τοῦτο νῦν κάμει τὸν πολίτην παρόμοιον πρὸς τὸ πρόστιλον τοῦ καλοῦ ταύτου ;

Ἄλλοισον δὲν δύναται μάλλον σήμερον ἔδειδασκοτεῖ δὲν είχεν ἐπ-
τευχθῆ ὁ σημεῖος προστατεύσιμος πρὸς τὸ πρόστιλον τοῦ καλοῦ πολίτου, δύναται τότε δὲν δύναται πατέταινη θητικὴ ἀγωγής μέχρις αὐτοθυσίας, ήπει δύνεται τὴν εὐθυγράφαν εἰς μίστην τοὺς λαοὺς τῆς γῆς νὰ διαπροσέψουν καὶ νὰ δυναμέσων διὰ τὸ μαγελαμόδες καὶ διὰν προρρυπόμενον εἰς τὴν ἱεροτάτην πορείαν τῶν λαῶν ποντικῶν, τὸ δύπολον μάκρων εἰς τὸ δύπολα “Ἐλλάς”.

Τὸν φιλοσοφικὴν βαθμό, κύριον Σύνεδρον, τοῦ θέματος τῆς θητικῆς ἀγωγῆς πρόστιλον μὲν δύο εἰσαγγελέας, τοὺς βαθεῖς γνώστας τοῦ γηραιοῦν “Ἐλλη-
νικοῦ πνεύματος, μὲν σαφήνειαν καὶ πιστοκότητα. Συνεπῶς, τὴν δύναμαν τῆς

ηθικής ἀγωγῆς ὄφρου, διὰ τὰ παρουσιάσεις εἰς ἅλιγας τροφιμάς τὴν ἑννουαν
τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου.

Τὸ μαθήμα περὶ τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου δὲν είναι κατὰ ζηχωριστὸν μᾶλ-
το ὅπου ἔργον τῆς ἀγωγῆς, δέν είναι καὶ κύριον σημεῖον αὐτῆς, δηλ. δὲν
δυνατόμενον νὰ εἰπεις, ότι ἀπὸ τὴν μίαν πλευράν ἔργουν διὰ τὰ παθήματα καὶ
ἀπὸ τὴν διάληψη τὸ μαθήμα τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου. Ήταν δύο σκέλη διὰ νὰ
ἐπιτύχωσεν τὸν ἀγαθὸν συστοιχοί, ἀλλὰ τὸ μάθημα τούτο διὰ ἀποτέλεση μίαν
διὰ τὰ συναπόστολά την ἡδονοποίουν τοῦ ἀνθρώπου.¹ Η διαφορά κατ' ἓντε
ἔγκυων εἰς τὴν λοιδερώματα τῆς ὅμοιας τοῦ παθήματος τούτου, εἰς τὸ βέβαιον
αὐτῶν, εἰς τὴν συναπόστολήν την διατίθεται νὰ πατέσῃ τὸ θεραπευτικόν εἰς τὸ ὅπου
ἔργον τῆς ἀγωγῆς, εἰς τὸ σύνταξις τῶν γνώσεων, τῶν πρέξεων, τῶν βιο-
ληπτικῶν ἔνεργων, μὲ τὰς δύοτας διὰ πρεξίσσων τοὺς νέους εἰς τὸ δρῦμον
καὶ ἥψιμος σπειτούσθι, βούλεσθαι καὶ ἐνεργεῖν.

Τὸ ίδιο μέρον τοῦτο θέμα, Κύριο Σύνεδρο, τῆς ἀγωγῆς τοῦ πο-
λίτου διάχρονον ὑπέργειον εἰς τὰς φυγὰς ὅπου μας ὁδηγία καὶ διατετραμ-
ποτός γένεται. Διασθήτηκε δὲ "Ἐλλήν οὐδεποτέδηπος; εὔρεται κάποιος τὸν δρό-
μον τοῦ σχετικοῦ προσωνοτελεοῦ τῶν παθημάτων τοῦ ιν πολίτου." Εἰσένι τὸ
διοίον ἔλειπε καὶ λείπει ἀπόκτηνει τὸ ὄλεκον τῆς διδασκαλίας καὶ τὰ σι-
στημα τῆς διάλογος καὶ ἐπαγγελίας τῶν γνώσεων, τὰς δύοτας ἔργους νὰ
δύοσι, καὶ κατὰ δύον, ή μὴ ἐπιστολές πλογαγγή τοῦ παθήματος τούτου ὅποι-
της Πολιτείας εἰς τὰ σχολέα τῆς σταγειαδόντως.

"Ἐπιφρεστώ μα, Κύριο Σύνεδρο, ν' ἀναφέρω, ότι τέλη δέκαν καὶ τὴν
διάνοιαν τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ παθήματος τούτου εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ὁ παρορ-
νόμενος ἔλεγχος εἰσαγρῆθη πρὸ 10ετίας διὰ τὸν ἔργον του «Ἐθνικοπατέρι Κο-
νινέτης» διποτικῆς της σημειώσεων τῆς εἰσαγωγῆς του ἐν γενικαῖς τρόποις μὲ
μὲ τὰ κατεύθυντα, (Αναγνώσοντες πρεξεκτήν ἐν τῷ βεβλώσι του «Ἐθνικοπατέρι Κο-
νινέτης»).

Αἱ ἀνησυχίαι μας αὐταῖ, αἱ ἀσούει εἶναι καὶ ἀνησυχίαι δύον μας, ἔτους
τέλος δρόμον τὸν ἀπὸ τοῦ 1928, ή τὸ ἀναφέρον εἰς τὸν πρόλογον τοῦ μηχοῦ μον-
πονημάτου.

Γενικῶς ὑποτίθετον, δη πρέπει νὰ δοθῇ τὸ γενικὸν πλεῖσμον τοῦ παθή-
ματος τούτου ὃν τοῦ Σεβαστοῦ Υπουργούν μας, πλὴν δύος ή δύενθετρας
τοῦ διδασκαλοῦ πρέπει νὰ μείνῃ ὁ κύριος θεωρητής τοῦ σχολείου ἔργουν καὶ
εἰς τὸν τομέα τούτου.

"Ἄλλο ἔργοτό μα: Διατὰ τὸν ἀντέτρου; Λέν είναι ἀρκετὸν τὸ πρότγραμμα, τὸ
διοίον δὲ δοῦμεν ἐπὸ τοῦ Σοῦ «Πλογαγγέων;

Τὸ πρότγραμμα δισπαλίς θὰ μᾶς δάση τὴν σκελετὸν καὶ τὸν στήματος, μὲ
τοὺς δισποιες ὁ διδασκαλος ὁ φροντίστης γ' ἀνταποκρατῆσι τὸ ἔργον του, πλὴν
ὅμως πιστεύομεν, ότι πρέπει νὰ ἔχῃ τοῦ πλέον αὐτος; βαθύτελαν φιλοσοφικὴν κα-
τέψην διὰ τὴν ἀνεργετικὸν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου του καὶ διὰ πρὸς τὸ ση-
μαῖον τοῦ. "Εδὲ ἔγκειται ἡ πονημότητης καὶ ὁ φάλος τῶν Παθαγωγικῶν
Ἀπαθημάτων.

Διότι, δὲν τελείτης προπαδεύσεος στερήται ὁ διδασκαλος, δὲν δὲν ἔχει
διατηρητὸς καὶ εἴρεται φιλοσοφικὴ κατάρτην καὶ μᾶλλον τὴν Ικανότητα τῆς
προποκαλέσεως καὶ δειπνούσας εἰς τὸ βάθος τῶν ἀπονομάτων ἰδεῖν, δὲν δὲν
δινοῦθεν νὰ δικτυοβολήσῃ πλεῖστην αὐτον, καὶ δὲν δὲν περιστέψει δικτυοβολίσεως
δὲν νὰ ἐπικρέσῃ εἰς τὸν δεῖν αὐτον καὶ εἰς τοὺς πλεῖστους αὐτον.

Θελούσι τὸν διδασκαλὸν Ιωνῶν καὶ δινούμενον νὰ κρίνῃ πολὺ δὲ τὰ
θεοκοινωνικὰ φροντιστήρια στοχεῖα πρέπει νὰ συντελεσθεῖ κατὰ τὴν δι-
δοκιναίαν τοῦ. Ποιός παράγοντας νὰ διεπολιτησῃ, νὰ δικρίνῃ καὶ νὰ δινομο-
νεῖται τὸ ἔργον τοῦ διδασκαλοῦ μὲ τὰς κληματοδαιμονικὰς συνθήσεις, νὰ κάρι τοὺς
μαθητὰς νὰ κατανοῦνται τὴν δίλησην τῶν προφετικῶν δραμῶν τοῦ τάσσον μας,
ν' ἀγαπήσουν τὰ στοχεῖα αὐτοῦ καὶ ν' ἀποκτήσουν κατά τρόπον αὐτενεργούν τὰς
διαφραγμήτους αὐτενεργούς γνώσεις, διὰ τῶν ὀποίων δὲν συντελεσθῇ ἡ αὐτο-
αγωγὴ καὶ ἡ αὐτοεξέλιξη του.

Πάντα τὸ ἀντέτρου προπούθεσσον δικρεῖη γενίσουν τοῦ θεοκοινωνικοῦ πολι-
τευτοῦ τοῦ τόπου, καὶ δὲν είναι εἴκοσιν εἰς τὸν μηχανὸν σχετικῆς καὶ δια-
δέρον φιλοσοφικῆς πορφύρας νὰ συντελέσῃ τὰς βασικὰς διονομίας τοῦ
θεοκοινωνικοῦ πολιτισμοῦ ἐξόστον μέρους, μόστε νὰ κάμῃ τὴν διδασκαλίαν του καὶ
λατού τούτου.

Εἰτα τέλος εἰπον, διτὸν νέον μάθημα είναι πίσι συνιστώσα, καὶ προ-
θέτω διανοῦμεν συντησθεῖν διὰ τὰ κνηματάδας, διάτοι ἡ παρθέματος της κατέ-
χε τὴν δινούσαν διεθνήδιαν καὶ κνημίδιον σήμερον.

Ἐδὲ κατορθώθη ἡ μετὰ δικρέσεως συγκλονίζει τὸν διεξαγωγικὸν στοχεῖον,
ἢ πλοεψήσαμεν ἵνα εσθαρόν παράγοντα τὸν παρθέματον μας ἔργουν.

Προεκπαίδευσον διωνὶον ὁ διδασκαλος νὰ ἔργασθε θετικῶς καὶ πλοδοτελῶς,
ἀρέστος προτίθετο νὰ μη παρέλθῃ τὴν επαστίαν ἐλάσσονας καὶ δίλοι παραγόντων,
ηὗται τοῦ κλήρου, τοῦ διδάσκαλου, τῶν οἰκονομῶν παραγόντων, τῶν κονσε-
νικῶν σχετικῶν, τῶν δασκαλῶν τῶν κατοίκων, τῶν ηὗτων καὶ διέδυτων, τῶν ἀργό-
γον τόνων τῆς Πολιτείας, τῆς Κονινέτης, ὀπλιών αὐτῶν τῶν παραγόντων τοῦ
διοίον δινούσαμεν περιβόλων.

Θά προσεῖται λοιπὸν ὁ καλός διδασκαλος τὸ κλήμα, τὴν ἔγειραν τῶν κατο-
κων, τὴν γονιμότητα τοῦ ἔδρεφου, τὰ προΐντα τοῦ τόπου, τὰ ἐπαγγέλματα,
τὴν συγκοινωνίαν, τὸς Ιστορικούς παραδόσεως τοῦ τόπου, τὴν ἀντιτέληγμαν περὶ

τες τῆς Κανονίας, τὴν ἀντίληψαν διὰ τὸν προσοκούμων τῆς γενναιότητος, διὰ τὴν ὁσίους της εἰς τὴν οἰκείαν, τὴν κοινωνίαν, φὰ συγενετισμῷ τὰς λαογραφικὰς πορφύρας, τὴν ἐργασίαν κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς τοῦ ίδιους. Τὸ σκοτιούποτερον διὰ προσέτην τὸν χαρακτήρα τῶν κατοίκων, διὰ μαγνάνθη τὰ ἔλαττάματα καὶ προτερίατα. Οὕτω θὰ μελέτηση πᾶς: θὰ καταπολεμήσῃ τὴν ποιολατρίαν, τὴν λεζωπογνομοσύνην, τὴν κουφότηταν, πονηρίαν, τὴν ἀστυράπταν, τὴν ὑπεριορθοτάταν.

Τότε δὰ πεισθῇ, διὸ δὲ ἀθικολατικὸς πολιτειοργός είναι ὁ κυριώτερος παράγον τῆς ἀγνοῆς καὶ διὰ διακριθῆναι, διὸ τὸ σχολεῖον ὑφείλει τὸ παρακολούθιον μᾶλλον τὰς ἐξαρχίασις τοῦ ἀνοικτοῦ καὶ τὴν ἐξέλιξιν του. «Ἐτοι δὲ πεισθῇ διὸ οἱ πλάκαμοι τῆς κατευθύνσεως αὐτῆς φθάστων εἰς τὸν ἄκρωτον πυθμένα τῆς ἀθικολατικῆς ζωῆς.

ΙΩΤΗΡΙΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπιπλεορήτης Στους. Ἐκπαιδεύσεως Α' Ἐκπαιδ. Περιφερείας Κορβάλας

Ἐν ταῖς σχόλαις πρὸς διὰ πλέονταν ὑπὸ τῶν π. π. Ἐπειγητητῶν καὶ διμάτητῶν περὶ τῆς ἡδικῆς ἀγνοῆς καὶ τῆς ἀγνοῆς τοῦ πολίτου εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον ἦσαν νὰ είναι τὰ διῆς: 1) Διὸν φροντ., διὰ ἐμβολίστηται νὰ εἰσεχθῇ εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τὸ μάθημα τῆς ἀγνοῆς τοῦ πολίτου τῶν εἰδονῶν καὶ αἴσθετος μηδημάτω, διότι κατὰ τὸ ὄφθητο λεγθεῖν ὑπὸ τοῦ Συν. Προέδρου κ. Σκοτεινοποιούν, διὸ η ἡδικήν ἀγνοῆς καὶ η ἀγνοή τοῦ πολίτου είναι εἶναι εἶναι καὶ τὸ ἀντί πρόγραμμα, δὲν ἔνοια δὰ τίτον λόγον πρέπει νὰ κάριμεν καὶ δη πετά τούτον τεχνικὸν τρόπον τὴν ἀγνοήν, ηπειρ είναι καθολική καὶ ἀνοικτή. Εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον διὰ τῆς δικαιομένης ὑπὸ τῶν διδούσαντων παιδαγωγούσσης δεδοκτηλάτων ἀπόδεκτος, διὰ δινηκή καὶ ἀθικοθρησκευτική ἀγνοῆς τῶν μαθητῶν, ηπειρ ἡρ' διοριστάτης, διὰ παρέχει αναμαρτυρηθέντας εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν Κανονίαν χρηστοῖς δι' αὐτῆν πολίτευς.

2) Η δραγματισμὸς τῶν σχολείων κατὰ μαθητικὰς κανονίτητας, η διδασκαλία, κατὰ τὴν ἡρήν γνώμην δὲν τυγχάνει διπολεμοτικὸν μορφὴ τῆς ἐργασίας τοῦ μαθητισμοῦ τῆς ἀγνοῆς τοῦ πολίτου, καθὼς παρονούμασθη ὡς τουτόνη ὅσπιτον δημιεῖταιν. Η δραγματισμὸς τῆς σχολίκης ζωῆς κατὰ τούτον τρόπον είναι μεθόδος, τὴν δύσιν πετρέργαστην καὶ σήμερον δὲ δεδοκτηλός δὲν ἔπιπτε τὴν ἐξέλιξιν τοῦ σωματικοῦ ἀγνοήν τοῦ καὶ τοῦ βουλιγμοῦ, παντομαχητικοῦ καὶ νοητικοῦ κόσμου τοῦ μαθητοῦ-πολίτου, σεβάσμαντος τὴν δικαιοκρατίαν του, τὴν φυ-
χοφυσικήν δηλούσαντον αὐτοῖς.

3) Εἴτε τῆς εἰσηγήσεως τοῦ πειστοῦ προέδρου κ. Σκοτεινοποιούν, ὑπερεργόθην νὰ στειθῇ εἰς τὸ ἱερότητα, διὰ θεούσιν οὔτος: «Τίς πτοεῖ διὰ τὴν ἀνεκουρῆν μόρφωσιν καὶ τὴν μη δρθῆν διακειμαγώγησιν σήμερον

κατόπιν τῶν ἀντιδράσεων—καὶ πρὸς τοῦτο ὑποβάλλει θερμοτύπη της παραδίλησην πρὸς τὸν Σεβαστὸν Κέρουν Υπουργὸν, τινὰ δικὰ τὴν θεωτεία τοῦ Ὁ. Παπαδείας Εγκυολούθον διαπρέποντες πρός τὸν πολεμίας έργον, νὰ ἐκλαμβάνουν αὐτὸν ὡς τὸ θάσιμον τοὺς τίτος καὶ πολλοὺς άλλους, οἱ οἵστε δὲν είναι ἀπελαγμένες ὑποχρέωσαν πρὸς τὸν πολεμίας έργον, νὰ ἐκλαμβάνουν αὐτὸν ὡς τὸ θάσιμον τοὺς τίτος καὶ πολλοὺς άλλους.

Ἄς γνωρίζουσαν, διτεῖ μνεῖσιν ποιείσαν πάσιν γνωμάνην ἔργοισα πρὸς διασωνυμότητην καὶ μνημόνωσιν τῆς χώρας θ' ἀποθῆται τελεῖος ἀντιρεδέος.

Εἰναι διάγκη νὰ ἐκπιμηκῶνται μάλιστος πρὸς τὴν διεστούμενην τὸ δηγον αὐτῆς μὲν εκσημώνει καὶ σποργάν. Υπὲρ ποτὲ διλλοτεῖται κατατεκτικὴ διάγκη νὰ ἐκπιμηκῶνται μάρματον τὸ ἐνδιαρέργον μας πρὸς τὴν ἐκπιλένεν. Πλούτος τοῦτο διὰ Πλευρῶν: ὡς είλιν βέβαιοι οἱ δενδύμενοι νὰ διατέλεσον θλακά ἀγνοῦ, δει τὴν κατύπτητην καὶ δισπολετούχα τοκοθέτητης αὐτῶν είναι η διάθεσις. τοῦ διὰ τὴν φωτήραν τῆς νεολαίας.

ΣΤΕΦ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

Ἐπιθ. Δημ. σχολίων Καλαμπάκας

Οι κ. κ. εἰσηγηται διὰ τῶν ἐμπειριστημένων εἰσηγήσεων των καθηδάρων φιλοσοφούς καὶ θεοφραστοῦ τὴν ἔννοιαν τοῦ μαθηματος τῆς ἡδικῆς ἀγνοῆς καὶ ἀγνοῆς τοῦ πολίτου καὶ ἔχαραν ἐν γενικοῖς γραμματίς τὴν ἀπὸ πρακτικῆς διόφετον διδασκαλίαν του, πετρόπλαστας τὰς πτυχάς ἐν τῶν ὀποίων διὰ μνήμην τὸ ὑλικὸν διδασκαλίας αὐτοῦ.

Δὲν διὰ μνήμην ἴνταθα τὰ δύο οἱ προλαμβάνεταις μάρεροι, ὅλλα διὰ δύοντας τοῦ συνεδρίου ζητήσαται εινα, τὰ δύοις προκεκίστονται ἐν τῆς ἀνακτήσεως τοῦ διοίσου θέρατος καὶ τὰ δύοις δὲν ἔχεργον, διὰ μνήμην ἴστοις τὰ σημεῖα εἰδίνα, τὰ δύοις μὲν εργάσκονται σήμερον. Καὶ συγκεκριμένος:

1. Αντιγνωζίουν δύο, διτεῖ τὸ μέδιμνα τῆς ήδικῆς ἀγνοῆς καὶ τῆς ἀγ-

της τοῦ πολίτου δρεῖται νῦν μποτέλεσθαι ἀπὸ τὰ κυριότερα μείζηματα τῶν Ἐκκαθαύεινον μαρ.

2. Οὐδὲ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου, ὃς καὶ τὴν κηρυχρόφθον αὐτοῦ ἐντύπωντις μποτέλεματα δικατεῖται, σὺν τοῖς ἄλλαις, καὶ ἡ ἀριστερά ὁμοιώματαν διαχειρεῖται καὶ ἡμιοδεῖται, ὃς καὶ ἡ λίθρη ὁμοιώματαν μέτρει.

Βάσιν τοῦ μαθήματος τούτου καὶ πρώτην ἀντίληψιν τῆς διδασκαλίας ὑπὲρ ὃν δικτεῖται ἡ Πατριδογνωμονία ἐν τῷ πλανητάρχῃ αὐτῆς ἔννοιᾳ (γνῶσης δημόσης τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ἀπὸ τοιστοικῆς καὶ πολιτικῆς ἀπόφενσης).

Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τούτου εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον εἰς μέν τας κατοικίας καὶ ποινίας τόπους θὰ είναι συνεργασμένη μὲν τὰ ἄλλα μαθήματα, εἰς δὲ τὰς ἀνοικόποιας τόπους δύναται νῦν διδοῦται καὶ ἡ λίθρητος μάθηματος προγράμματος καταπραθησύμενον ὥστε τοῦ δηδάσκαλον, αἱ γνωμονίαι γραμματικοῦ τοῦ χωρού μᾶλλον καθοδεσθεῖν ἵνα τοῦ Ἐκκαθαύεινον Συγκροτεῖν.

Μεγίλας συστήνεται εἰς τὴν καρποροφήν τοῦ μαθήματος τούτου ἡ δημιουργία καὶ ἀργυρώσεις ἐν τῷ σχολείῳ μαθητικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἐν τῇ δημοτικῇ μαθητικῇ (μάθηται τοῦ) διδασκαλεῖται εἰς τὸν οικουμένην τῆς Ἑλλάς, τὸν οικουμένην τῶν καθηπτών τοῦ, τὴν ἀλληλοδικήσεων ἀλλα.

Ἀπορρίπτετος προτίθεμεν εἶναι ὅπερες ὃ διδάσκαλος είναι ὁ πιοτές ἐκτελεστῆς τῶν καθηπτών τοῦ καὶ τῶν διατεγγυῶν καὶ ἀνεπαίνων τῶν προδοταρίων τοῦ, δίδων οὐδέ τὸ περιθέματα εἰς τοὺς ἄλλους καὶ μποτέλεματα διπλεγματαρχός μίμησην ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Κοινότητος, εἰς τὴν δημόνων ὑπερτελή. Είναι τοῦτο ἡ καλεύτρια καθηδήμησθαι τῶν κατοίκων καὶ τῆς οἰκογένειας, διὰ τὴν δημότου προσλήψουσταις αναδέλφοι ὄμητοι.

Ἡ σχολὴ ἡσή ὡς πάρει τὴν εὐέργειαν ἀνταπόκειται καὶ εἰς τὴν ἱερὸν τῶν σπολίων τουτένων, μετέχοντα πάσῃ τῇ θεοποιηστικῇ, φιλανθρωπικῇ, καὶ λατεργητικῇ κατ. κακήσεως.

Πρέπει νῦν τέ προσοῦσθαι ἰδιοτέρως τὸ ζήτημα τῆς μαθητικῆς αὐτοδιοικήσεως (Μαθητικῆς Κοινότητος) καὶ ἡ ἀρχαιοτέρη γένη βαθμώματος, ἀφοῦ πρότοι δικασμοῦθι εἰς ἣ δύο σχολεῖα. Μεγίλας θὰ συντελέσῃ πρὸς τοῦτο καὶ ἀν τὸ ζήτημα τούτου συντεγμένη εἰς διδασκαλίαν συνέδεσμον.

Ἐπίσης πρέπει νῦν προσβάλλουσαν τοὺς μαθηταίς μας (τὴν μαθητείην μας Κοινότητος) καὶ ἡ ἀρχαιοτέρη γένη βαθμώματος (ήρωες), διὰ νῦν μὲν μετοπλῆθι αὐτῆς, εἰς δορυκὲς αυτοδρόμων δικαστηρίουν (πρασδεῦτον πτωμαριθμοκέλευθον) διὰ τὴν ἐκβολὴν κεράσσουν εἰς τοὺς παρεότερους τῶν νόμων τῆς Κοινότητος, τοὺς δημότους αὐτῆς ἑδόνους.

Νά τορθῇ μέραντα, μάτε αἱ δύο τοῦ Ραδιοφωνούχον Σταθμούν ("Αθηνῶν") ἐκπεμπόμενα θεωρίαι δηλῶνται δηλώματα ἐκπέμπονται καθ' ὁμοιώματα τιμέρες τῆς ἑδονούσθεντος καὶ εἰς διαρ., καθ' ὃν τὸ σχολεῖον λογίζεται.

Ἄπαρτητος προτίθεμεν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν δινοτέρων είναι καὶ ἡ δημότης διδασκαλίαν καὶ διδασκαλίαν, τῶν δημοτῶν τὰ κενά πρέπει νῦν πληρωθῆναι μέντοι διαμοιβήσει.

Ἴμετέρφα φροντίδα δύον νῦν τορθῇ εἰς τὰς παροχήδες, τῶν δημοτῶν οἱ καθηκόντες είναι ἐγνώσαντο. Ήδεσσιν νηματωγωμονίαν εἰς τὰ χωρία αετῶν καὶ νεκτερεύοντων στριῶσιν δύα τὴν ἀπομόφθοσιν τῆς νέας γενεᾶς, ἢ δημοτοῦ μὲν τοῦ 1940 καὶ ἀρετῆς δὲν ἐρεστεῖσι τοῖς στριῶσιν λόγῳ τῆς κατοχῆς καὶ τῆς δράσεως τῶν συμμαχοτάν, είναι διαβεβίωμένη.

Οἱ διαφερόμενοι ἐπίσης παπούνορμοι εἰς τὰς πόλεις δύα τὴν παροπολούμενην τῶν ἐφιβόλων τόντων καὶ νεανίδων (ἴκατος τῶν σχολείων) κρίνεται κατά τὴν γνώμην μας ἐπιβεβίωμένος.

Διὰ τῶν μέτρων τούτων καὶ ἄλλων παρεμφερῶν, περὶ τῶν ὄποιον ἄλλα δημάρτηται ἐκπατεῖν μεταξύ, μάλιστα τὸ ἐκπανεύματον τὸ ἐκπανεύματον μποτέλεσθαι.

ΔΗΜ. ΜΑΓΟΣ

"Ἐπικεκραρεῖται δέημ. σχολείου Αγρινίου

Κέρας Σύνεδρο,

Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθηταρίου τῆς Ιστορίας καὶ τοῦ εἰδικοῦ μαθήματος τῆς θητικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου είναι δύο ισχυρά μέσα δύα τὴν δημόσιαν καὶ τὴν ημικήρη μόρφωσιν τῶν παιδῶν. Λέτι είναι δημος τά μαναδικά μέσα πρὸς ἐπιτελεῖν τοῦ σκοπού τούτων.

Παραπλέοντος πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῶν δινοτέρων πρέπει τὰ δημοτικούσκοντα προστηματάριαν τοῦ σχολείου καὶ ἄλλα μέσα πρότερος διποτελεσματηρίαν διὰ τὴν καλλάργυρην τῆς ημιστήπητος καὶ τῆς συνεδρητῆς ἀγωγῆς τῶν παιδίων πρὸς τὴν Πατρίδα.

Ἡ συμμετοχή τῶν παιδῶν τῆς πατριωτικῆς δοξολογίας, εἰς πατριωτικά πνευμόντων, εἰς ἀποστελέντων μνημείων, εἰς ἐνδοχεύς ἐποιήσιμων προσόντων, εἰς κατασθέσιας σπεράνων, εἰς ἐκπατεῖν καὶ ἀποτελέσθαι τῆς σηματίας, ἀπεξι μεγάλης ἐκπληξηκής δύναμεων καὶ πλευρωπότερη τῆς ουρανίας των ἀπὸ πατριωτικῶν ἐνδουματωρῶν καὶ διὸ πρὸς τὰ τελεόντα, διότι βίλεσσον τοὺς ἐνηρίκους νῦν προσβούσσονται εἰς αὐτὰς μὲ στριώσην.

Οὐδέποτε λαϊκὸν δίδεται εἰκόνα τοῦ πρέπτη νῦν προσβούσσονται οἱ πατηταὶ διαν τῶν τάξεων, καὶ τὴν Α' δημοτικοῦ δικαίου, εἰς τουτόντων ἐπικοινωνίαν δημοτών, μὲ ταῖς, κομματίτης καὶ ἀπελευθερωτήτη, διότι μὲ τὸν τρόπον αὐτῶν δημοτούσιν οὖτε τὸ συντασθεῖται τῆς μάζης καὶ τῆς θεντικῆς διότητος.

"Ἄλλο μένον είναι ἡ προτοματία καὶ ἡ ἀπελευθερωτή, μάλιστα τὰ ίδια τὰ παιδιά μέσα εἰς τὴν τάξην διερχόμενην δημοτικήν δημοτών, διότι αἱ ισχυραὶ πατηταὶ πατερίτης

δῆμον τραφή εἰς τὴν κυνηγούστην καὶ τὴν αἰτεῖνογεναν τὸν παιδίν καὶ γειζούσην τὴν φυγήν των ἀλιών; ἀλλὰ ζωρὰ συναπόθετα πατριωτισμόθ, προδοσίας, διανομής, ἀπελάστησης καὶ διανομήσεων.

Εὐκράτης δὲ τὴν ὄργην τουτούν διετρέψας μὲ τὴν ὁργήν τῆς 25ης Μαρτίου, τῆς 29 Μαΐου πάνθημον, τῆς 28 Ὀκτωβρίου κλπ., καθὼς καὶ μὲ τὰς τομούς ὁρτάς ταῖς ἀπελευθερώσεσιν τῆς Κρήτης, τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Ιωαννίνων καὶ ἄλλας.

Τρίτον κατάλληλον μέσον είναι τὰ ἴδιαν σύμβολα, ἵτετο σημάνια, ἀλιώνες, ταύτινα μὲ ἴδιαν φράση, σύλληψης, ἔμπικιν ἐνδυναμοῖς κλπ.

Ταύτα είναι σύμβολα μὲ τὴν ἀρματικήν κατάστασιν τῶν παιδιῶν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ είναι πολὺ κατάλληλα δὲ τὴν ἴδιαντι μόρφους των.

Ἐπειδον τελετάροφον μέσον είναι ἡ δημιουργία μέσου εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὴν τέλιν ἑνὸς περιβόλους διὰ τούς μαθητῶν δεκάσιον, ἀγαθοῦ, προστατευτικοῦ, θεοῦ καὶ σύγενεων.

Εἰς τὸ σχολεῖον μὲ ἀποτατῆ ἡ τάξις, ἡ χωρὶς, ἡ σύγκεντις, ἡ ἀλιώνη καὶ λαστινή, ἡ λιόντης καὶ ἡ ζευτική προστασία.

Τέλος βλαστόφ, διαπλάκωτος δεδασκάλου πρὸς μαθητήν, ἔγχρα καὶ ἀγέντιον καὶ κοντὸς σχαλίσιον δὲν πρόστινται να παραπορούνται, διότι ἔξαρσμάν των παιδών καὶ τὰ ἀνθεκτικά παύνται.

“Ἡ οὖν εἰς τὸν σχολεῖον γίνεται μὲ τὴν πατρικήν ἐπίβλεψιν τοῦ διδαστοῦν καὶ μὲ νόσους τετραπλάσιαν διὰ τὸ θύειν τὸ παιδί.

Πάλικραν κατάλληλον μέσον είναι ἡ ἴδιαν κατάτηξης, ἡ δοῖα σὰ διαρκῆ δέλεστα λεπτή καὶ διὰ τίνατο μὲ ἥρημα καὶ διατὰ λόρη, διὸν τὸ παραμύθι τῆς γαρανῆς π.χ. εἰς τὰς 28 Ὁκτωβρίου Φύλα λέγοντας εἰς τὴν Α' καὶ Β' τάξιν «Σὲλη σήμα πολεμίου εἰς απότελεσμα μὲ τοὺς Τιτανούς». Πέπλεστα τὴν λευθερίαν μας καὶ γι' αὐτὸν τοὺς ἀπολέμησαν καὶ τοὺς ἐνίκησαν. Περιμόστερα λόγια ὅτι λέγονται εἰς τὰς περιτελέστερας τάξεις.

Τέλος δὲ τὴν ἀκούσιαν τῶν μαθητῶν είναι ἀπαραιτήτον νὰ ἀποχελωτεῖται νότος εἰς τὴν τέλην μὲ ἀπηνεγέρσεις δορολάτη, καθὼς καὶ μὲ ἤρηστας τῆς θλεᾶς τον ἐκλογῆς, αἱ δοῖαι διὰ πανούν τὸ ἐνδεσφέρον τον καὶ διὰ τοὺς ἀρέσους, διὸτι ὀπίσθιαντα τὸ παιδί μέσου εἰς τὴν τέλην ἀνταν καὶ ἀποστρέψην πρὸς τὰ διδασκάλεντα καὶ τὰ γινόμενα δὲν ἀκούσιανταν, ἀλλὰ γινούσια δικυρία καὶ δεστροφοῦ.

KΩΝ. ΜΑΡΓΑΡΗΣ

Ἐπιθεωρητής Πατωνίας

Πρὶν ἐπορέσθαι τὰς ἀπόψεις μου ἐπὶ τοῦ δέματος τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολέτου, ἤδηλα νὰ ἀμάλκησον ἐπὶ τοῦ ξεῖνης Ἱητήματος:

“Ἡ πολική ἡμίακα καὶ γενικῶς ἡ νεολαία μας, λόγῳ τῶν ἀναμαλῶν τῆς τελετανίας δικαιείας, διήλθε καὶ δέργεται μίαν περίοδον ἡδικες φρεσών. Εἰς τὴν ἡδικη τούτην κρίσιν συνεπείσεις 1) Ἡ Ἑλλησπόν τῆς προστασίας, ἐμβλέψιος καὶ καθηγήσαστα ποιῶν τὴν πατεῖν πορά τῆς οἰκογενείας, λόγῳ τῆς ἀπωστολήσεως τούτης εἰς ὅλλα καθημόντα καὶ ὑπορρέοντας, ἐνεκα τῆς ποτοζῆς καὶ τοῦ πολέμου κατὰ τὸν στρατιωτῶν. 2) Ἡ ἐπίδοσης τῶν παθητῶν καὶ νέον κατὰ τὰ τελετανίας ἦτη εἰς ἥρημα καὶ ἀπογόλων, αἱ δοῖαι δὲν συντιμήδεσσον πρὸς τὴν φύσιν τοῦ παιδοῦ. 3) Ἡ σηματοζή τῶν νέων εἰς παιτικάς καὶ ἀντεθνατικάς δραγμάτως, αἵτινες ἐπέδραμαν κακοῦ ἵπται τῆς φυγῆς περιουσίου μέρων τῆς νεολαίας. 4) Τὰ βλασφέματα τῶν νέων διέταν διδασκαλία καὶ δύσπιλα καὶ 5) Ἡ μὲν κανονική λεπτοποίησι τῶν σχαλίσων κατὰ τὴν τελετανίαν διδασκαλεῖν.

Ἀποτέλεσμα τῶν κακῶν τούτων ἐλαρδίστων ὑπολογίαν ἡ λεπτοτείον ἀνηρίζουν ποιῶνταν^v ἀναγκῆ σημαγόντων εἰς κονιωνικήν πάστην, μάγα δὲ μήρος τῆς νεολαίας ἔλευσιν νὰ φέρει πρὸς τὴν ἀλητείαν, πρὸς ἓντον ἡδειρούντων. Ἀποτέλεσμα ἔλευσις τῶν κακῶν τούτων ἐλαρδίστων είναι ἡ κατάστασις καὶ ἡ Ἑλλήσιας σεμασίου πρὸς καθὲ ἡδειρόν καὶ ὑπερσκευτικῶν κανόνων καὶ ἡ ουσὴ πρὸς τὴν πανικωνικήν ἐπιδημίαν.

Τουτούτης ἔκδηλωσης τῆς νεολαίας σήμαρον φυγῆς νεολαίας μας εἰδομεν ποιῶν κατὰ τὰ τελετανίας ἦτη καὶ τὸ πλοκοφόρωμα τούτων διαποτελέον αἱ περιτίσσεις καλεῖναι, καὶ ὡς τὰς πληρώμεναν τὸν πατέρα των ἡ ἀδελφούς των, διότι δεσπότων πρὸς αὐτὰ πολιτικά καὶ ἡρηγόρων πρὸς ἀκολούθους καὶ ἐπικονιωνικάς ἐπεργατας.

Υπόρεια λοιπῶν σήμαρον εἰς τὴν κοινωνίαν μία ἡδική καὶ φυγική διαστροφὴ εἰς τούτων ποστούν τῆς τελετανίας καὶ τὸ πρόγνοια πρέπει να μάς ἀπειδεῖσι τὰς σημαγόντες σύνθετες καὶ ἀπορρόπεις. Πρέπει δὲς ἵα τούτων νὰ ληρῷῃ σπαραγμοῖς, τὰ δοῦλα νὰ περιορίσουν καὶ ἐλαχίστους βαθυτήδους τὴν νεολαίαν αὐτῆς καταστάσιαν. Κατὰ τὴν γνώσην τας, τὰ μέτρα ταῦτα πρέπει νὰ είναι τὰ ἔτις:

1) Να συσταθῇ εἰς ἕκαστην πόλιν «Ἐπιταξία προστασίας ὑπήκοων», ἡ δοῖα δὲν ἔχει διὰ ποστούλη τὴν περιστελλόμενην καὶ φυκικήν διαπλασγμάτων τῶν ἀλητοποιῶν.

2) Πρέπει νὰ συσταθῇ μία Πανελλήνιη ἡδική δραγμάτων νέων, ἡ δοῖα νὰ συμπεριλαμβάνῃ ὅμα τὰ παιδία, πάστης θλεᾶς καὶ νὰ ἔχῃ ὡς ἀποστολήν τὴν δρθήν διαπλασγμάτων τῶν νέων κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξουσιοληπτικῆς διαποτελήσεως των. Η δραγμάτων αὐτῆς αρέτη νὰ δραγματική καὶ ἀπεκταθῆ ἐπί τὴν τέλην τὴν λόρην, μέχρι τον τελετανίαν χαροῦν. Ποιῶν δὲν ἐκπομπήσῃ τὸν σπουδαντόν καὶ διὰ δικυρίας εἰς τὰ σχολεῖα μας τὸν ἡδειρόν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νόστητος, αἱ δοῖαι δούσιν μὲν εἰσεργετικήν ἐπίδρασην ἵπται τῆς καλής διαπλάστης τῶν μαθητῶν, μὲ τὰς εὐηγένεις διποτικήσεις, τὰς δοῖας παρέχει τὰς αὐτοῖς.

3) Η καλνέρχεσις τῆς οἰκογενείας, διὰ ν' ἀντιπορεθῇ εἰς τὰ συθερά καθηγήσαστα, τὰ δοῖα ἔχεινται τὰν τέλων της.

4) Η σύστασις καθ' άποιν τὴν Ἑλλάδα «Συλλόγων Γονιών», αἱ δοῖαι

θὰ έντεχθούσεν τὴν προσπάθειαν τοῦ Σχολείου διὰ τὴν ἐξωτερικήν ἀγωγὴν τῶν μαθητῶν καὶ διὰ νὰ ἔσχεται ὁ ἑναργοτεινός ἐνεργετικὸς Σχολείου καὶ Οἰκουμενικὸς πόρος, τὴν κατεύθυνσην αὐτῆς.

5) "Η εἰδοφευκτική ἐπίδρασης τῆς Ἐκπαίδευσις έχει τῆς ήδηκτῆς ἀγωγῆς τῶν νέων. Τὰ Κατεχητικά σχολεῖα, εἰς τὰ ὄποια φαντάσιοι σύμμαχοι δεκαδές χαλιδίσουν νέον, δεκανούν εἰδεργετικήν ἡδικοποιητικήν ἐπίδρασην διὰ τῶν νέων μας ποιού πρέπει νὰ ἔντεχθούσι καὶ ἀνδρογυνωθῶσιν διὰ καλύτερους βάσεων.

Αὗταί είναι, κατά τὴν γνώμην μας, τὰ μέτρα, τὰ ὄποια πρέπει νὰ ληφθοῦσι διὰ τὴν ήδηκτην διαπολιτικήν πρόσθιαν τῶν νέων μας σήμερον.

—Οσον ἀφορᾷ τὸ μάθημα τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, ξέρουμεν νὰ εἴπουμεν τὰ ἔξιτα:

"Ἡ πολιτική ἀγωγὴ είναι κρίσις φρονηματισμού· παῖς ὡς τούτους δὲν πρέπει νὰ γίνηται μόνον μὲ τὴν δεδουλωμένη, ἀλλὰ πειστόπετρον μὲ ἥρη καὶ παραδείγματος.

"Η εἰσαγωγὴ τοῦ μαθήματος τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς εἰς τὰ σχολεῖα μας και ἡ θετική ἀπόδοσης ἐκ τούτου δὲν είναι ενοίκον πρόβλημα. Διότι δὲν είναι δρόκοτον τὸ καθηδαρισμὸν ἢ διδακτικῆς πληροφορίας· διότι δὲν είναι δρόκοτον τὸ καθηδαρισμὸν ἢ σύντοκης προγραμμάτων διδασκαλίας· και γενικαὶ δόηματα περὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τούτου.

"Ἡ μεγάλεσση διδασκαλία είναι αὖς τὸ μάθημα τούτο, εἰσαγόμενον εἰς τὰ σχολεῖα, διὰ σύντελος νῦν διαπολιτικήν των μαθητῶν οὔτως, σύστατε νὰ τοῦ διεργαστηρή τὰς δρεπούς τοῦ καλού ποιέοντο καὶ χρησιμούντο μάλιστας τῆς κανονίσας;

Διὰ τοῦτο, καὶ δεδουλωμένη τὸ μαθήματος τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς ν' ἀντέγου τὸ διδασκαλίων, οἱ δοκίμαιοι θὰ ἔρουν βεβαθύτατον πλεῖον καὶ συνέδεσμον περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῶν ἀποδεικνύμενων σκοπῶν τοῦ μαθήματος τούτου. Οι διδασκαλίων σύντοιχοι πρέπει διότι διὰ τὸν παραδείγματος τῶν νῦν διδασκαλίων και διεκδίκουν αὐτοὺς τοὺς πρόστικες, καὶ τὸ πατοεἰκόν τοῦτο ἡμερογράφην διείναιν, τὰ ὄποια διδασκαλίνοντα διὰ τῆς διδασκαλίας.

Εἶναι διαρρέωτον διάποτε, διὰ τὸ κάθε σχολεῖον ὅρμητοθή τε πολιτικῆς πολιτικής, μαθητικῆς κοινότητας, πουν δὲ μαθητής ἱμαράκτος θὰ διδάχηται τὶ είναι καθηρών καὶ τὶ είναι δικαιώματα. Καὶ διαφοροῦν μὲ τὸν κ. Παπαθεοδότου, δὲ δούλοις θεοτεορίας, διὰ δὲν χρειάζονται εἰς τὴν κοινότηταν αὐτῆρι νόμοι καὶ διατάξεις, δεδομένη τηρίας σχολικήν ζωήν. Τούτωναίτοι, ἡ μαθητική κοινότης θὰ ξεχινεῖ τοὺς νόμους της, τὴν πειθαρχημένην διεύθεταν, τοὺς μαθητας οἱ δοκίμαιοι διεπιλέκτοντες τὴν τήρησιν τῶν νόμων καὶ γενικῶς θὰ υπάρχῃ ὁ καποτοτοπος χρήσης, δὲ ποιεῖται διὰ δέσμων τῶν δύο νίκησην καὶ λεπτομερίαν τῆς πολιτικῆς ποιείσθεται.

Πρόκειται ἐπίσης νὰ δοθῇ πειθαρχημένη σημασία εἰς τὴν σύνταξην τῶν βιβλίων, τὰ δοκίμαια δὲ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τῶν διδασκαλίων τοῦ μαθήματος τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ θ' ἀπατηθῆνε νὰ γίνουν βιβλία χωρεστά διὰ τοὺς διδασκαλίους καὶ μαθητές.

Πρόκειται τέλος νὰ δημοσιευθῆται εἰς τὰ σχολεῖα μας πλούσια στολική ζωή,

ἵσπου θὰ καλλιεργηθῇ καὶ θὰ διηγήσεται τὸ νέον μάθημα τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ νὰ δημοπραγηθοῦν αἱ επόνται εἰστῶν προσοχήσεις, σύστατε ὁ μαθητής νὰ δύναται ἡ δραστηριός καθημερινός· διότι θὰ δεδάσκεται μὲ τὸ μάθημα τούτο καὶ μναύλων τῆς διανοτότητος διαφορούνται· διότι θὰ δεδάσκεται καὶ τὸν προσωπαθεμάτιν, τὰς δύοις θὰ ματαβαθμήση πρὸς τοῦτο, νὰ κινένται καὶ γενικότερον ἢ κατέδοση, καὶ πρόσδος τοῦ μαθητηοῦ.

ΠΑΝ. ΝΕΔΗΣ Ἐπιθεωρητής Κεφαλληνίας

"Υπείκουν εἰς τὰς συστάσεις καὶ τὰς παρακλήσεις τοῦ κ. Πρεσβότερου δὲν θὰ δημιύρσουν σύρτε 10 λεπτά. Θεραπευτήσαντα τὸ είμαι συμφέρει, σύντομος καὶ λαχονικός, διότι ὁ σφρός Χελώνος είπε, δοξεῖ τὸ θέμα δινεκτίζειν καὶ λέγεται σύρτησθη σύρτατα, βαθύτατα καὶ λίγον δινεκτίζειν· καὶ διμεριστικώντας θὰ τὸν κ. Ελευθερηγέτην.

"Ἡ ήδηκτη ἀγωγὴ μ' ἡ μαθητὴ τοῦ παιδίουν είναι σοβαρότατα καὶ ουδικῶδη προσέχουμε την Πλούτειν μας.

"Ο βαθυτερότατος πειλατής τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας κ. Γεωργούλης πάρει εἰπεῖν, διότι ἡ ήδηκτη ἀγωγὴ ἔπειται τῆς πολιτικῆς δινεγής. Ας μοι ἐπιτρέψῃ νὰ τὴν συμφεντίνω. Η ηδηκτή ἀγωγὴ προηγεῖται μ' ἡ πολιτική ἀγωγὴ ἐπειτα.

Πρότον τὸ μαθητικόν μας καὶ θὰ κάμψουμε τὰ παιδεῖα μας ἡδηκτικά καὶ πατέτων τὴν διεύθετην πολιτική καὶ κοινωνίαν μαργαρίτην.

Καὶ θεωρεῖ ἡ ήδηκτη καὶ ἡ δεσμὴ εἰναις πρέξεις θὰ προσέξουμε διὸν πρόσχημα: Πρότον τὴν αὐτοδοκίαν εἰς τὰ σχολεῖον μας, ηγετούς θὰ προσέψῃ μὲ τροποποιήσην προγραμμάτων καὶ μεθόδων καί·—και ἔδω λαβεῖν δὲ κ. Γεωργούλης δὲν μάς είπε πότε τὸ εἰδέναν θὰ γίνη πράξεις·—και δεύτερον τὴν μάρφωσην τοῦ διδασκαλίου μας.

"Ο διδασκαλίος μας νὰ ἡδικοπαθῇ καὶ νὰ γίνη ἡδηκτὸς χαρακτήρης καὶ ἡδηκτή προσωπικότης, ὥστε μὲ τὸν βίον του, τὸ παραδείγμαντον του καὶ τὸν διδασκαλίων του νὰ ἔπειξην δικτυοβολίαν ἡδικών καὶ ἐνάρετον. Νὰ κάνη τὸ καθηρών του και τὰ κάνη διαγάντες πρέξεις, δημάρκη τὸ δύο αὐτὰ πρόγραμμα, ποὺ θὰ εἴη ἡδηκτή· "Ηδηκτή ὅταν διασέληνε λέγεται ἡ ήδηκτη σχολή, ἀλλὰ ἡ σχολὴ τῆς τελεότητος— ἡδηκτή οἶσας δὲ ισημερίας τὴν διάρκειαν τῶν νόμων καὶ γενικῶς θὰ υπάρχῃ ὁ καποτοτοπος χρήσης.

Και ἐάν θὰ ήδειται νὰ είμαι πολὺ αἰσθητήρες θὰ Ελεγούμενον, διότι τὸ πρόβλημα αὐτὸν είναι διπλωματικός μόνον λέπτημα ἡδικών διδασκαλίου. Άλλα δέν προφένει μόνον τὸ Σχολεῖον. Είναι καὶ δύο μᾶλλον παράδογες: ή Οἰονογένεια και ή Κοινωνία.

"Ἡ οἰονόγενη νὰ ἡδικοπαθῇ, ὥστε νὰ μὴ ἀντιτυπώσῃ τοῦ τό δρογὸν τοῦ διδασκαλίου καὶ δεύτερον νὰ προσέξῃ τὴν προσωπικήν ἡδικών. Γ' αὐτὸν πρέξεις νὰ γίνουν νηπιαγωγεῖται. Εκεὶ και εἰς τὴν ἡδικών αὐτὴν θὰ διαπιπτεῖται την πατέτωντες συνασθήματα τοῦ παιδείου.

Διὰ τὸν πονητικὸν παρέγνωτα πρέπει νὰ ληφθῆ νομοθετικὴ μίσθιμα, ὅστε καὶ δὲ τέως (ἴδηται περιοδικόν, δεσμῶν εἰκόνες λα.) καὶ τὸ φαῦδυσθον τοῦ διάτοκον καὶ δὲ κανταριγόριον τὸ βαθύσθιμον εἰς τὴν θήβαν καὶ πολεύσιν μηγούν. Τὸ δὲν λεπτὸν πρόδημον εἶνα θῆβικα χιροῖς. Αἰδοῖσιν Σύμεων παραγηθεῖσα βαθεῖα θῆβικὴ κρίσις τῆς πονητικῆς. ἔντενθεν καὶ ἡ παρεκκλισις καὶ ἡ μανταράχη καὶ μαντοτεστίς. Διὰ τὸν ἀπελεύθερον εἰς ἐνειρία θῆβας σχάξις καὶ η δημοτικότητα τῶν κώδιων μάντηγχη νὰ ἡμίκουστημεν τὰ πατέδη, τὰ ὄντα τὰ φύκουστημεν ἢ διάδεσθαλός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΤΕΛΙΟΣ
Τεχνικούμης Σάκτης

Οι κ. κ. Εισηγηταὶ μᾶς ἔχοντες σύμμερον ἀλληλιούν πνευματικὸν λοντερόν. Κατὰ συνέπειαν δέον τὸ θεωρητῆ τὸ θέμα ὃς ἔχεται ηθέλησθεν. "Ἐνα μόνον στημένον ξυνά τὰ προσθέτα.

Ζητοῦ ἀπέκτωντα τούτου δῆι μάρτυραν εἰς τοὺς μαθηταῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀκελλόντους τοῦ σχολείου τεωύτων καὶ εἰς τοὺς γονεῖς των διδόμην οἱ δασκαλοὶ ἔπειτα ἐπενδύθησαν ἐπίθιμοι ἵνα τῶν τάκτων των

Πολλοί τῶν κυττάκων τῆς θαυμάσιου δὲ γνωστῶν οὐδεμή καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου Σωκράτης εὖ λέγειν λέγει τὸν πάντα.

Διατί λεπτόν νά φροντίζει ή Πολεμεί διά τους μελλοντικούς μόνον πολίτους της πόλης νά διασφαλίσει την ασφάλεια;

Τὴν ἀγωγὴν ταύτην τῶν πολιτῶν δύναται γὰρ παρόσχε η Πολιτεία εἰς τὴν

παντοφορ διά τῶν διδασκαλῶν της. Ἀραιοὶ νέοι παρέσχεν ὄμοισμένος ὅδηγίας.
〔Ἀναράβητε κατόντων εἰδούν πορθένευρον, διὸ〕 οὐ διμορφίζεται ἡ μεγίστη σημασία τοῦ διδασκαλεῖτος.

КОНТАКТНЫЕ ДАЧИОХИТЫ

REPRESENTATIVE TOAKUTTERE
"Erfahrene Auszubildende Technikum Zwickau - Meissner

Кільчук Н.І., Кільчук Н.І., Кільчук Н.І.

Κλεψύδα ή πουρή, Κλεψύδα Στρατού.
Έπι "δων δευτερόπλαιστας ή χρηστής του μαθήματος είδη μάγωνος του παιδιού και η βρή δεύτερη κατα την αθηναϊκούντων και λέπιστοντων τρόπον, δι το μέθριον τοῦτο τίθεται στρατηγός έντις θετικού πλαισίου, οντασικού εἰς το Συνέδριον μας νά διένευση και προτείνει τὴν λόγιην τῶν ἀνδρετο-μάρτυρων, οποία ή διαδοθεῖς εἰς την δραστηριότητα των μαθήματος τούτου νά είναι ἀνδίλιος των επιλογών και τῶν προσπεσθετῶν μέσων μας, τὰ δέ φρεσκά εἴ το διθυμικὸν τούτου μαθήματος νά καρδιοθεῖ, εἰ δυνατόν, τὸ σύντομὸν τῆς Ἀπόλλυτης γνώσεως.

Είναι δύσκολος γιώνεται καὶ δύσκολα λεγεῖν τὰ αισθήματα τούτων εἰς τοῦτο

νέους μας, διότι κατ' αυτούν τὸν τρόπον δημοποιοῦνται και οἱ περιφερεῖς νέκαν ποτὲ Στρατόπεδον, δεδομένους ὅτι διὰ τοῦ μεθίμνητος τούτου η καταπολεμήσθων πολεοπατείας και τὰ δελτίστων συνθήκης, που τὰ δύον δικαιώματα, ωσδεις διατάχθουν δικαιούτοι πορεψέται; ότι ΕΑΜ, ΕΛΛΑΣ, ΕΠΟΝ, συμμοιρίας, συνοδεύοντα, πέμπει φάρμαξον, προσποιεῖται νά ωμακρύττη ριμούς τοὺς Ἐλληνογενάδας ἀπὸ τὰς ἀγκάλια τῶν οἰκογενείων των και νά τοὺς παρούσους μὲν γερούς γυμνήσων εἰς τὸν θάλασσαν, εἰς τὴν καταστροφήν, εἰς τὸ ξυλίτην, εἰς τὴν γρύλοδον και εἰς τὴν ἡδύντην θαλασσών, βέβαιος ὁτι, διὶ κατ' ἀνάγκην τὰ κακάντα αὐτὰ θὰ συνένονται τὰ τέλους του.

Και διαίτης των μαθητών τῶν σχολίουν δὲν θυλόρει μημεβούλια, δια οὗτος
διά διαδεχθέντων ἀπαντήσεως καὶ τὸ μεθόντις τῆς παιδείας ἀγορῆς οὐτὸν διαδεχθέντων τον
τον, εἰστιν τοις εἰς τὸ τοπικὸν τοῦτον διὰ τελεσθέντος πλήρους τοῦ πονηθ-
κον τον. Τὸ δέρμα εἶναι τι διὰ γένεω μετοῖς παιδὸς τοὺς μὴ φωταντές εἰς τὸ
σχολίουν. Διά μέγινος ἀρχήσις παθῶν διαφέρει τὴν διαχρονικήν φωταντήν
τὰ δημοτικά σχολίου καὶ διάμορφά των φωτιστῶν καὶ ἀνάγκην μετοῖς
εἰς μέρουσιν βαθμῶν εἰς τὰ σχολία τῆς Μάρτιας Παιδείας. Ἀνάγκη νὰ
διατείχῃ διὰ διαποδηγήσης τῆς τε λειτουργικῆς καὶ μεταπολιτικῆς υπολογίας εἰς
Ἐπιτηρητικά τινα ὑφράσουσαν καὶ τοισθν, ὡς ἱερούσιον καὶ ἀπὸ προσαλλόμενας
αναστάθματος, εἰς δὲ Προσκοπούσιον καὶ Οἰδηματικόν, τελούσιον, οἷς γνωστοῖς, διό
την γενεικήν ἀρχήργαν τὸν λαοπολιτικὸν Βασιλεύεις μα. Εἰς δὲν Προσκοπούσιον, οἵ
νέα διδάσκαλοις φύσιμα, φυσικάς καὶ μάρτιος τοι τὸν στελμάνων πρὸς τὸ
θεῖον καὶ τὴν ὄμηρην μέριξ αποθεωσάς πρὸς τὴν Πατέριδα, ἀλλὰ καὶ τὸν σε-
βασμὸν καὶ τὴν πειθαρχίαν πρὸς τὰς κακιθετητὰς ἀρχὰς καὶ θεούς. Τὸ
τοῦρον εἶναι δὲν προσευχή, διό δὲ Προσκοπούσιος καὶ δὲ Οἰδηματικός δὲν Πατέριον
μέρος σύνθετο τὸν εἶναι Επονούσιον καὶ Επονούσιον.

Είναι δύναμη λοιπόν η οποία επένδυται στην έρευνα.

Έτσι δύναμη λοιπόν η οποία είναι διαθέσιμη τα ακονόσωμα των τάξεων στηλεγχών και να περιβαλλούν τα Προτοκόλλαν και τὸν Ὀρθραγμὸν μὲν Ιατρικῶν εἴνονταν και Ιατρικῶν ἴνδοντον, οἵτινες διστὰ οἱ Προδόκιμοι και καὶ οἱ Ὁδηγοὶ νὰ κατακλύσουν και τὰ δαπάνα κέντρα, ἀλλὰ καὶ τὰ χρώμα τῆς αριθμητικῆς και τοὺς μακριστήρας συνοικισμοῖς. Ακόμη είναι δύναμη καὶ οἱ ἀλλαγὴς γονέων τῆς ἀγωγῆς, δηλ. τὸ διενόσιον, τὸ θέατρον, ὃ κατηγορεύεται, τὸ φανταστόν, τὸ περιβόλαιον γεγονός νὰ τεθούν εἰς τὴν ἔντερην τοῦ μαθήματος τῆς ἀγωγῆς τοῦ Πολεοῦ. Είναι καφός νὰ θεωρηθῇ αὐτοτῷρος Επειγόμενος εἰς τὴν κυκλοφορίαν τῶν διαφόρων ἐντύπων, διπλα, ὡς μὲν διατέλει, μὲν τόσην επιδόματα κυκλοφορῶν εἰς τὸν τόπον μαζ., εἰς τὴν κυκλοφορίαν τῶν κυριατογενερῶν τοπικῶν και τῶν θεατρικῶν ἔργων, ὡς γίνεται εἰς τὴν Ἀπεριόδιη, ἔνθι δὲ καρδιάνδυκα μέρα σημαντὸν νὰ τεθῇ οὗτος ἐπὶ στηγανή περιφοράς τις εἰς τὴν διατύπων τὸν λακονικὸν ἀλευθερωτόν. Το λέγομεν νὰ τέγμη διὰ τὴν έργην καὶ ή διατύπων διὰ τὴν ἀποτίμησην, είναι λαμπρόδεσμον και εξαιρετικῶν δύρα, Η Ἐλληνικὴ τέχνη και η Ἐλληνικὴ ἀποτίμηση πρέπει νὰ τεθοῦν εἰς τὴν διατύπων τὸν Ἐλληνικὸν Πατρόδος.

¹⁰ Ελλάσος. Είναι σύμφωνα με την παραπάνω απόψη ότι, καθώς

κατά μηδέδους και διελευθέρων λαών. Επιμέλεται νά γίνη κάλησης μένοισσος της τες περιφερούς αντής νίκης, διπέτε από την δουκισσιά αγήνη νά ξελύψη ώφελος και ιδιαίτερά ή "Ελλάς και νά προβληθή ένας νέος "Ελληνικός πολιτισμός έφαρμας; τον προσχεδιασμένον τελεύτων. Είναι δέ τούτο έργοντον, δύοτι δύος: από την εύτυχη έκδοση της Περιοδικής πολέμων προβλήθηται ότι πλεονακός πολιτισμός, μελονότι ή "Ελλάς ήδη τότε διαρρέεται εἰς πολλά κατά το μέλλον και ήτοντας άλληθεράδομενα κρατίδα και δυο; Από τούς: τικηφρόνους άγνωστους τοῦ Βοζαντίου προμήθευτες οι Βεζητανοί πολιτισμός μελονότι την έποχην έκεινην την φρονκευτικού ήρωες ἐπέρασαν τοῦ Κράτος, κατά μείζονα λόγον σήμερον είναι δυνατόν, μετά τὰς περιφερούς νίκης τοῦ Στρατοῦ μας κατά τοῦ απολογομονυμού, πληροφόρων τῶν δυόσαν υπῆρχαν οι περιφερούς νίκης τοῦ Βίτση και τοῦ Γράμμου, είναι, λέγω, πρόσφορον τὸ δύορος νά δημοπραγγεύθῃ ὁ νέος "Ελληνικός πολιτισμός, ότι δύοι εἰς "Ελλήνες είμεστα θραμμένα εἰς τὴν ίδεαν τῆς Πατρίδος, ἔκτειν τῶν κομματουργών, οι ἀστοί έπεινον δραστηρίας νά άνθησον εἰς τὸ "Έδον. Λατ τὰς έπειναν τῶν ἀντιέρων προσόντων, διτι σκονδαλούς θά συμβολή τὸ μέδινα τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολέμου. "Εχουμεν λοιπὸν τὴν γνώμην, διτι μά τὰν κατεύληκον διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολέμου εἰς τὰ προτεῖται μας, μά τὰν κατεύληκον διδασκαλίαν τῆς ἀκαδημίας τελείων και μά κατεύληκον κατεύθυνσαν τῶν ἀλλον παραγόντων τῆς ἀγωγῆς θά διαπραγμάτων τούς "Ελληνόντων εἰς τελείων "Ελλήνες, δρα και τελείων ἀνθρώπους, ἀπ' ἀγνοῦν και φρεσκεία τῶν ίδεων, τῶν οἰωνογενεύν των και τῆς Πατρίδος μας, τῆς οἰωνίας "Ελλάδος, ή ὄποια, χώρες εἰς τοὺς ἵρωιςς ἀγάνως και τὰς Θυσίας τῶν τέκνων της, κατέστη και πάλιν δια πολλοτερή φοράν αεβλαστή εἰς τοὺς φίλους και συμμάχους της και τρομερά εἰς τοὺς ἑρόους της, τοὺς σλατοκομονυμούτατάς.

ΤΡΙΑΝΤ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΟΡΟΥ

·Επιθεωρητής Καλαίς

Αἱ εἰσηγήσεις τῶν διδούτιμων "Εκκοιδ. Σεμβούλων ήσαν κατά πάντα δροπι. Αδτα, ἐν συνδιασμῷ πρὸς τὸν ἴντακτηρίουν λόγου τοῦ διερχούσαν κ. "Υπανογοῦν, διπετέλεσαν μίαν πραγματική Εύφορην. "Εγα λαμπρὸν και διπεστρέπτων πενθύμα είλεγχη δια τὸν ἱερὸν βθύλων τῆς Φοῖλης, προσεκύνησε τὸ λερὸν τεμένη και τοῦ βορρούς, ἀνήλθεν εἰς τὰς ὑφράς "Ελληνικάς κορυφάς και ἐπέτης μέρης τῆς πεντεποτηκής χώρας, διτι διόρθω διά ίδεας τύπου τῆς "Ελληνικής προσωπικής. "Άλλα και ἔκειθεν διπέντυσε τὸ θεῖον φῦτος τῆς θῦμης βουλίστης τοῦ παντού.

Η ήδησις αὐτῆς βούλησες ζῆ ποντότο και εἰς τὴν κοντήν συνειδησην τῆς κονινείν, ὃς σύνθετος, ταύτης πρὸς τὸ Θεῖον. Και δι πολεῖται αὐτήν τὴν κο-

νηρή ήδησην συνειδησην διεπύωσεν εἰς Νόμους και βίσταν αὐτῶν ωργανωθή εἰς τοικανό πρόσωπον, δισκονή πολιτικήν έξουσίαν, πρὸς πραγματών της ήδησης, θλαπής κ. τ. λ. επινεργίας; τοῦ Ιποτείρα, ὃς έχουμε τὸ δουκισμά νά έκπτώση μετά κύρων τὴν έκτελεσην τῶν πρὸς έκπλήρωσιν τοῦ προσφιλού τῆς δινογυνού μέτρων και νά ξελαγκάζῃ πρὸς τοῦτο τοὺς διεπροπούντα πολίτες εἰς έκτελεσην τῶν διαταγῶν της, διπολές δύνανται νά ξελαβαίση τὴν εἴσημεραν τῶν πολεμῶν.

Οι πολίτες κατά ταῦτα δέοντα νά γνωσθῶσαν πολλάς τὰ καθήκοντα και τὰ δικαιωμάτα των, ἵνα οὕτον δέονταν εἰς τὴν Πολιτείαν τὴν δικαιουμένην δύναμαν πρὸς έκπτώσιν τοῦ προσφιλού της. "Εγενέθεν ἐξάγεται, διτι είναι έκπρεπηλή μέρη ἡ ἀγωγὴ τοῦ πολέμου.

"Η ἀγωγὴ δημος αὐτὴν πρέπει νά δρογίσῃ διό τοὺς ὀφίμους ἀνθρώπους, δέοντα και οὗτοι ἔχουν εἰστὶν διπέντυση τούτης ἀγωγῆς.

Ταῦταρχοντα πρέπει νά δρογίσῃ διό τοὺς πολέμους και διό τὰ Σχολεῖα, ἵνα μαρφόδων πρός τὴν κατεύθυνσαν ταύτην και οἱ μείζοντες πολίτες.

"Άλλα καίσοις θά διδίξῃ τὴν ἀγωγὴν τοῦ πολέμου; Νομάζει διτι ὁ κατέπτερος διδασκαλούς είναι αὐτὴν αὐτὴν η Πολιτεία, μα τοὺς νόμους τοὺς δύοντας διακρίσει και μά τὸν τρόπον μὲν τὸν διοικούν τοὺς διοικούσει.

"Ο διδασκαλούς, δέονται θά μαναλήσῃ νά διδίξῃ τὸ μάθημα τοῦτο, πρέπει νά λέγῃ σχετικήν προσωπικῶν και πρέπει νά γνωσθῇ, διτι εἰς τὸ Δικαίον. Σχολεῖον θά τὴν ἀγωγὴν τοῦ πολέμου μέλλον δια τὸ διθημοῦ δι διά της διδασκαλίας.

Τὸ Σχολεῖον πρέπει νά γίνη ίνας ζῶν δρυνισμός και νά μποτελέται ἐν δραγμανού ταῦμα τοῦ πολέμου κανονισθεί τούτου, διπέτε μέρη σύμμοντων διατυπών είναι κατά χωραστῶν ἀπό τὴν ζωὴν τῆς κονινείας. "Εχουμεν πολλὰ προσεδίγματα έις τῶν διοικούν διεισθμεν, διτι τὸ Σχολεῖον παραράνει Εὔσι διό την τὴν ζωὴν ταῦτας τὰς βοήθειας και τὰς ἐκδράσις της.

Πάντα τὰ μαθήματα τοῦ Σχολείου είναι έξειρητεκ τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολέμου, ίδιαίτατα διμος ή ΠΑΤΡΙΔΟΥΝΩΣΙΑ. "Ο μαθῆτης πρέπει νά ζησῃ κατ' ἀρχὴν τὸν πολιτισμὸν τῆς Πατρίδος, νά ζησῃ κατ' ἀρχὴν τὸν πολιτών τῆς ίδεας της ίδεας της πατρίδος, νά μαθῃ και νά θυσιάσῃ τὰς περιδίας και εὐημέρων τοῦ κονινεύν τοῦ ιντακτηρίου, και ίν γένει τὴν διάτητην διατονιγμά της κονινείας τῆς ίδεας της πατρίδος.

Εἰς τὰς δινογυνάς ταῦτας, διου έχουμε δρογήν τοῦ προσφιλού διανοείσθιμ, είναι δυνατών νά διδασχῃ και θυσιάσητος ἡ ἀγωγὴ τοῦ πολέμου. Πότε παγκτες δύοτι δέοντα νά έκπεισταινεν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθητῶντων τοῦ πολέμουν και ίδιος τοῦ στρατηγού τοῦ Νόμου.

Δια τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολέμου εἰς τὸ σχολεῖον διοκάρησσεν δι δική ἀγωγὴ τοῦ

μαθητοῦ. Καὶ θὰ εἶναι εὐθυγά τὸ σχόλιον δὲν δύσῃ εἰς τὴν ἀγαπητὴν Πατρίδα τοὺς χρηστοὺς ποιέας τῆς αἱρεων.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
“Επιθεωρητής Β’” Περιφερείας Λέσβου

“Όποιος οἱ τρόφιμοι τῶν πάσης φύσεως καὶ μάστικῆς, δράστως καὶ ἱερά-
γειας ἰδεομένων καὶ σχολῆς, πλὴν τῆς θεωρητικῆς των μαρφάστων, ξεσκούδη-
τον καὶ εἰς τὴν καλήν, ἀπορεῖ καὶ δημόσιος ψόθιν τούτην, οὗτος καὶ οἱ τρό-
φιμα τῶν σχολέων μας πρέπει νὰ μετάκνηνεν εἰς τὴν καλήν, ἀποφελῆ καὶ δη-
μοδίων γρήγοραν τὸν δεσμὸν ἀπὸ καθηδρᾶς καὶ ὑπερίᾳ ξύνουσαν καὶ δραμέον.

Καὶ δοκεῖ οἱ τρόφιμοι τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν ἴδειν πάντας τὸν θεωρη-
τικὸν μάρφισμον εἰς τὰ πεδία ματσεύειν, οἱ τῶν ναυτικῶν σχολῶν ἀνάγονταν
εἰς τὰς θαλάσσας πρὸς τὸν ίδειν αποκόπην, οἱ τῶν αεροπόλεων σχολῶν ἀνέργοντα
εἰς τὰς θαλάσσας πρὸς τὸν αεροπόλεων, οἱ τῶν παντοκράτοροι, καὶ παντοκράτορες οἱ πολεμούσαι, οἱ πολεμούσαι καὶ παντοκράτορες, οἱ πολεμούσαι, καὶ
καὶ διάροποί τοις πολεμούσαι, οὗτοι καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν σχολέων μας
ἀρέταναν ἀπεκριθεῖν εἰς τὸ ηὔκολο πράττειν καὶ ἐνεργεῖν καὶ νὰ λύμπων γρῦπον
τοῦ συναντήσαιν καὶ τοῦ πανεύκολης ζῆν καὶ αἰσθανθεῖν τοῦτο ἡμεράσιον εἰς
ὅτι τοῦ σχολέων παρεργομέναν ἀεροπόλεις καὶ θανάτον δημοφρογμέναν, δὲ
να ἀποτελέσσουν τὰ σφραγῖδα τῆς ἡγεμονίας καὶ κοντοτάτης καὶ ἔθνης ἀναπτυγκό-
τησης καὶ προϊόντων διάτη στρατούς ἡθικῆς ἡγεμονίαν καὶ ἡμέτερην.

Ἡ μετάβασις ἀπὸ τῆς θεωρίας εἰς τὴν πρᾶξην πολλὰς τὰς ὄψεις καὶ ποι-
κιλλὰς τὰς φάσεις καὶ πολλοὺς τοὺς τρόπους παρουσιάζει καὶ ἡμεράσιες καὶ ξει.

“Ω; γνωστόν, θυκή εἶναι ἡ σχέση τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἀνθρώπον καὶ
δημιητὴ τὸ μέσον πρὸς ἀνθρώπους καὶ τὸν σχίσμαν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.” Επει-
ταὶ δὲν, διὰ τὸ δημογενῆ ληστούν οἱ πολεμαγωνοί καὶ ἡ ἀνέργεια τούτων ἀπο-
βλέπονταν εἰς τὸ νὰ καταστήση σύν τοῖς ἄλλοις γνωτούσι τοὺς κανόνας καὶ
νόμους τῶν ἡθικῶν σχέσων τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ ἄτομον.

Τρόπον ἵπτεταις τούτου. Σχεδὸν δύο οἱ προσλήψαντες περιμολιθησαν
εἰς τὸ νὰ πούν τὸ δέον νὰ γίνεται ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἄντος τῶν αἰδου-
σῶν. Ἄλλα τοῦτο μόνον ἀρεταῖ: “Ἐξαὶ τοῦ σχόλιον τίποτε; Καὶ πέφαν τῆς αὐ-
τῆς τοῦ ἀπρεξίας; Ήλι; ἤγον; μάλις καὶ ἐνοδεύειν, οὐ προτενέας καὶ παρο-
τένεας, εἰς διατάξας καὶ διαγραφέσσας, εἰς νοούστας καὶ ὑποδείξας ὅτι πε-
ριφορθεῖσαν; Ἄλλα μόλις εἶναι γεράση καὶ ἡ ψυχὴ καὶ ὁ νοῦς τοῦ Ἀλλήλου μαθητοῦ. Οὗτος σχεδὸν δὲν ἀκούει τίποτε ἀλλο παρὰ μητρόμην. Ἄλλα
τὰ μῆματα πολλάκις προσκούν καὶ γεννοῦν καὶ δημοφρογμον κακάς ἀντι-
δρόσεως, δύοτε ἀναπτέλλουν ἀνεργίας καὶ τάσεων πρὸς δράσην. Νομίζω διὰ γίνο-
μαν διντιλέτος. Ως ἐκ τούτου καρός δὲν τὰ μῆματα εἴτε τὰ στείρα καὶ τὰ

δημοφρον καὶ τὴν ἔξιν καὶ συντεταγμένην τὴν βούλησαν.

Κάθε ίδεα καὶ καθέ πρᾶξης δὲν θέλει θαυμασμὸν μόνον δὲν γίνεται κτητι-
κῶν μαθητοῦ, ἀλλὰ θέλει μήποτεν καὶ ἐκτάξεων καὶ συμμετοχῆς. Πρὸς τὴν μί-
μην λοπῶν καὶ δράσην καὶ συμμετοχῆς δὲν τῆς δημοφρογμούς εἴναι πολὺ πρὸς
τούτο, ἀς τραπέσσειν καὶ ἐκπαδευτικοῖ καὶ μαθητοῖ. “Ἐνταῦθα ἡμεροβ. τὸ πᾶ,
δὲν θεωρεῖ καὶ λόγος καὶ καταστατική κάλεις τῆς καφαλῆς νεκρά είναι δινευ ἐργαν.

Τὰ πεδία θεωρητικούς πολλὰ ἐν τῷ σχολάρῳ διὰ τὴν διάπτενταν τῶν κα-
νουσικῶν ἀρετῶν. Είναι δὲ ταῦτα: α) Ο σχολικός κόπτος, β) οι διάρροιαί ἐκπο-
ρεταί, γ) οι ἐκδρομαί, δ) οι καταστροφές συλλόγων, ε) Η μαθητική μιθιστόθηκη,
στ) αἱ διάρροαι τοῦ σχολέων ἐξορθοσίας δὲ, ἐκεκατοντατούλη δραγμή καὶ συμμε-
τοχὴ τούτων εἰς κοντά τούτων, ζ) οι διάμεσοι Ἐρυθροῦ Σταύρου οι ἐνερ-
γειαὶ δημοτῶν ή δημοτικῶν τεκναί, η) οι ἐκπλανέψεις σχολέων εἰς σχολείου, δ) οἱ ἀλλα-
γεργατές μαθητῶν διάρροαι σχολέων, ε) οἱ ἐκ τῶν μαθητῶν δημοτές εὐ-
ποιησι, ι) τέλος ἡ δημ. πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ διὰ τὸ πνεύμα τοῦτο δραγμάτων
τῆς ζωῆς τοῦ σχολέων καὶ τῶν μαθητῶν.

Υπεράνθισ θέματα μὲν τούτων λειτουργούν, ή πιστοῖς τοῦ διδασκαλίου δὲν αντά-
κινοι δημοσιεύσομεν ή παρατητοῦμεν.

“Ο. κ. Παπαδόπης [Ἐπιθεωρητής Μαγνησίας] ἔξαιρε τὴν ἡμερευσιν τοῦ κ.
Ἀπονομογν. νὰ διανέψῃ εἰς τὴν ἰδινήν καὶ στολικήν ἐπαράνεται καὶ νὰ το-
ποθετήσῃ εἰς τὴν ἡμερέουσαν κυριαρχούσαν θέσιν τὴν ἐπόθεσιν τῆς θητικῆς
καὶ θενακής ὑγιαίνης λίαν ἐπικαίματος.

Εἴδομεν, διὰ τοῦτο εἶναι ψυχολογικήν ἐνέργεια καὶ θητική καὶ βιολο-
γική διὰ τὰ δύοτα, τὰς δημάδας καὶ τὸ θητικὸν σύντολον ἐπιταγή. Η ίδεα
τοῦ δινθρώπου καὶ η ίδεα τοῦ πολίτου κείνης χραι μεράντατα τραγουδα-
τούμενόν είναι.

Οι μαθηταὶ είναι βαθύτατα ψυχικῶν τραγουδισμάτων μετά τὰ γεγονότα
καὶ τὴν διαταραχήν την πολεμικήν, τὴν κοινωνικήν καὶ τὴν οἰκουμενικήν της
τέλευτας εκληρού θετίας.

Οι διμορφούσαν με τὴν δημοφρον τοῦ κ. Ζομπανάκη, διτι τὸ ὄλον μέρος
της διδασκαλίας ὑπάρχει διατέλεσματον καὶ ἐν διασπορῷ εἰς τὰ διάφοραν διδα-
σκαλίαν μαθητάστας καὶ διτι ἡ διδασκαλία διὰ στρατηγίας εἰς τὰς διανοίσας κυ-
ρίων τελείων πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς περιουσίας, ταξινομίσεως καὶ ἀλεξ-
ιεγματίσεως πρὸς τὸν θελάσθων τούτους μαθητάστας εἰς τὴν σχολικήν δημοφρο-
γματίσεων διεθνῶν δημοσίων καὶ διεθνῶν δημόσιων καὶ τὸν θελάσθων πολίτου,

τὴν δημοφρον διὰ τίνα τὰ παραμεταπονήσηα εἰς τὴν Ἑλληνικήν πραγματικότητα

καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν τοῦ κοινωνικοῦ διοῖ καὶ τοῦ "Ἐθνους ὁ μαθητής ἀπόδοσ-
μενος".

Τονίζουμεν ἐπίσημη, ὅτι ἡ διδασκαλία πρέπει νὰ γίνεται ἡπ' εὐκαιρίᾳ, δηλ.
ἀπὸ καθέδρας καὶ δογματικῶς, καὶ δῆτα εἰς ὅφες τακτάς, ἀλλ' ἐξ ἀρχομένης ἰδίως
ογκολίων καὶ κοινωνικῶν γεγονότων, τὰ οποία είναι βιώσατα τῶν μαθητῶν.

Σχετικῶς παρακαλούμεν τὸ "Ὑποτρυπεῖον νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀπογόνω-
σιν τῆς κυκλοφορίας σχετικῶν βιβλίων διὰ τοὺς μαθητάς, τὰ οποία θὰ προ-
θύμως πορεύονται νὰ ἑκόδουσαν καὶ κυκλοφορήσουν εἰς τὰ σχολεῖα διάφοροι ἐπι-
τίτηδειοι".

Διαπρονοῦμεν μὲ τὴν ἀποφιν τοῦ χ. Τζακνιά, ὅτι τὸ μάθημα πρέπει νὰ δι-
δούσκεται μὲ βιβλία καὶ διάσας ἐν Ἐργάτῳ καὶ διότι ἡ στάθμη τοῦ προφεστι-
κοῦ καὶ τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου εἰδούσκεται εἰς ἡμᾶς χαρηπόλεστρα καὶ δεῖται
εἰς τὰ περιστέρα Κράτη τῆς Κύρωπος ἡ Δημοτικὴ ἐκπαίδευσις είναι Τετάς
καὶ Σετής.

"Ημεῖς εἴς τὴν προφέρουμεν Μαγνησίας ὕδεσμαν ἀπὸ μηνὸς τὴν βάσιν
τῆς συστατικότητάς διδασκαλίας τοῦ τετραήδρου: κατόπιν ἐγκυρώσιον
μας α) τῆς πληνγματικῆς διδασκαλίας τοῦ Ἑδυτρυπεῖου εἰς τὸν διατάξιον ταῦτας
ἀπὸ κοινοῦ καθ' εἰσιτον Σάββατον καὶ ὥραν 11-12 καὶ β) διὰ τῆς καθερό-
σεως: τῆς ὥρας τῶν ἀνακοινώσεων ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν τὴν πρώτην ὥραν
ἔκπατες: Δευτέρα, ἵνα γίνεται ἐκ μεῖς τοιμῆτης μαρφαρῆς ἡ αποκριτικὴ κα-
ληδάνη: ή κανονὶ πρᾶξεων καὶ ἐδροληπίσεων τῶν μαθητῶν κατὰ τὴν Κεραμαϊκήν.

"Οὐδεὶς εἴς τὴν ἐργανώμενην τὴν ἐσόρην τῆς ἑποδοχῆς: τῶν μαθητῶν τῆς Α'
τάξεως κατὸ τὴν ἐνορθίαν τοῦ νέον σχολείον ἔτους ἴνα καλλιεργηθῇ τὸ κοι-
νωνικὸν συναντήσιμον μικρῶν καὶ μεγάλων μαθητῶν καὶ δημιουργηθῇ εἰς τὸ
σχολεῖον ἡ ἀποστολή τῆς ἀράτης καὶ φάλας.

Τὸ ίδιον οκτώτημέδημα νὰ πράξουμεν καὶ διὰ τὸν ἀποχαιρετισμὸν τῶν ἀπο-
λυμένων καθ' ἔκπατον σχολείων ἦτος ἐτοίμασαν τοῦ σχολείου μαθητῶν τῆς Σε'-
ταύεσσας.

"Οσον ἀφορεῖ τὸ ζῆτημα τῆς δργηνώσεως τῶν σχολείων εἰς αὐτότερον
σχολείων κοινότητα πρὸς προκαρπούσενήν τῶν μαθητῶν διὰ τὴν κοινωνικήν
τιν τιθεντὸν ἐπιφύλαξίς: Η ἐπόθεσις είναι συνυπαρακενή αναποδομήστως
μὲ τὴν ἐμφορογοήν τῆς δργῆς τῆς αὐτοδιοικήσεως τῶν μαθητῶν, ἡ οποία ὥρας
ἐφαρμοσθεῖται κατὸ τὸ περιελάνων καπόνων φοιλέρων παρανομούσεων καὶ ἀδρόων,
προτείσεων, ἐπικυρώσεων καὶ ἀμελετήσεως ἐκ λόγων μοντερνισμοῦ καὶ παρῆ-
σεως καὶ δῆτα κατόπιν βαθύτερας ποιμαγνυματικῆς κατανοήσεως, ὡς ἱδέα καὶ ὡς
ἄρχη ἐγέλουπονηθῆ καὶ ἐνοψηματικῆ εἰς τὴν σχολακήν πρᾶξιν καὶ τὴν Κε-
νταύεσσαν πρᾶξην.

"Ως ἐκ τούτου νέα τυρόν ἐφαρμογή τῆς εἰς τὴν σχολακήν πρᾶξιν χρειά-
ζεται προστρίχη, περίσκεψη, ἐπικυρώση, μελέτη καὶ μόρφωσην βαθέων.

"Ο παραμετρός δύναται νὰ γίνηει ἐν σχολείον τῆς θέσης τοῦ "Ἐπειθεμα-
τοῦ πρὸς Ικανῶν καὶ ἡμετέρων πρὸς τοῦτο διδασκαλῶν. Αἱ ἐποκένεις καὶ
παρακολούθησις τοῦ σχολείου πρότοι πρὸς τῶν διδασκαλῶν τῆς πειθαρ-

θά διελέσμονται βραδέως καὶ ἀριστερῶς τὴν περιφέρειαν.

"Η αὐτόνομος σχολακὴ Κοινότης δὲν ὡδὸν προγράμμη δὲν προσταγῶν ἐκ
τῶν δικαιώματος των καὶ τῆς ἐναποθέσεως κατόπιν τούτων εἰς αὐτοὺς ἐνοδέ-
στων μαθητῶν καὶ σχολακῶν, ποὺ δημιουργοῦν κατανόησην τεθυντων, δικαιο-
μάτων, ἀλλὰ προτεινοῦν πονηρούσσεων καὶ τονίσοντων εἰς αὐτοὺς: τὸ αἰσθήμα
τοῦ εὐθύνης τῆς ἐξουσίης, περὶ τῆς ὄποιας ὁμιλήσοντες ὁ κ. Υποτρύπ.

"Οον διφορεῖ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ εἰδέναν, περὶ τῆς ὄποιας ὁμιλήσον δ
κ. Υποτρύπος, φροντίζειν δὲν ὡδεῖσον εἰσιγόνη πρὸς τοῦτην
εἶναι ἐπόθεσις Μέσους παιδείας καὶ κατ' ἀποτικῆς Διδοῖ εἰς τὴν Δημοτικὴν
κακελίαν οι μαθηταί είναι ψυχολογικῆς ἐξουτερψού, δινιθέτως: πρὸς τὴν Μέ-
σην παιδείαν, κατὰ τὴν διόπταν οι μαθηταί ὡδεῖσον πεντεκατεῖδος καὶ σφέ-
φωνται πρὸς τὸν ἐποτερικούν τοὺς κόσμους.

"Επίσης φρονοῦμεν, διὰ δον διφορεῖ τὴν Δημοτικὴν πρέπει νὰ
διουπορισθεῖ διετοῦ διατάξιον τῆς τοῦ Νέου Σχολείου, τὴν διοίσιν
ὑπηρεζίη δ. κ. Γεωργούσης. Διοίσι οι μαθηταί τοῦ Δημοτικοῦ πόδον παρφένενον
διδασκαλούν καὶ ὅρησσον δὲν μαρπίσουν διπλοπλάσιας καὶ κατ' ἀντιγραφὴν τοὺς
ἐνηλίκους εἰσίοντες πρότειν τοῖν καὶ ἀξιόματα καὶ λοιπά εἰς τὸ Δημοτικὸν
σχολεῖον, ἀλλὰ έκκινουν ἀπὲ τὰ διαπάντοτε τοιν, τὰ ὄποια είναι τελέας δια-
φορετίσια ἀπὸ τὰ τῶν μαθητῶν τῆς Μέσης καὶ θεραπεύουν ἀνάγκας των βιο-
λογικῶν καὶ ψυχολογικῶν διαπτήσεων.

"Οροίων ποιηθεῖσαν, διὰ τὸ μαθητοῦ πρὸς τὸ Δημοτικόν είναι μάτιοκονεμί-
κων δην καὶ δίκιανον νὰ εἰσάγῃ εἰς τὰς οἰκονομικὰς σχέσεις ἴνωρις. Αντοῖ
είναι τεττεύμενα εἰς αὐτὸν δὲ τῆς ζωῆς καὶ μᾶλις τῆς προτεστητικῆς ποὺ δέν
διόπταν νὰ ἀγοράσῃ μάλιν καρπαλίων καὶ πορονομάτων διοργάνεις εἰς τὴν
ζωῆς τοῦ μαθητοῦ διελατεῖ κατ' θρόγας καὶ παλισυνθετότερο πατόπιν τοιαύτων.

Γενικῶς φρονοῦμεν, διὰ τὰς παρονταζομένης εἰσόδουσαν πρέπει νὰ
καλλιεργήσηται ἐμπάτες καὶ δῆτα λόγων κανονῶν ἡ φιλαλλησία τῶν μαθη-
τῶν, τὸ αἰσθήμα τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης, τὸ αἰσθήμα τῆς ιδικῆς εὐθύνης,
τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς ἐξουσίοτητος καὶ ἡ συναντήσιμη γενικάτερον τῶν δι-
καιωμάτων καὶ ίδιος τῶν ὄποιες διοργάνεσσεων των ὡς μάθησησιν πονηρούσσεων
τοῦ Ελλήνων πολεών δυναμίνειν νὰ φέρων ἐποιεῖσι τὸ βία-

ΓΕΡΑΣ. ΠΙΠΕΤΖΙΕΡΗΣ

Ἐπιθεωρητής Πατρών

Πρῶτων δὲ μοῦ ἐπιτροπή τὰ ἐκφόδια τῶν εἰλλακτηρίων διαμεμορῶν πον
πόδες τοὺς οιβαστούς μας κ. κ. Εἰσηγητής διὰ τὰς ἐμπνευσμένας, βούθυτοζά-
στους καὶ τόσους ἐπιτυχεῖς εἰσηγητούς, ἀλλὰ ευνάρα καὶ τόσουν φιλοσοφημένας

και έδρωσιμένας διεί πλεονήτων και εύρυτάνων κοινωνιοθερητικῶν καὶ φιλοσοφικῶν βάσεων περὶ τῆς καθολικῆς ζωῆς. "Ησαν καὶ μόνη διαρροτοτοικαὶ, προσπαθεῖσαν δὲ καὶ τὴν γαρδίν μου, διότι ἐπισημοποιοῦνται δὲ" αὐτῶν αἱ τόσους δηγοὺς καὶ πολύμορφοι προσπάθειαν μαζὶ διὰ τὸν συγχρονισμὸν τοῦ σχολικοῦ ἔργου καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς σογιαλίκης ζωῆς. Δέν θα ἔκπτωθεν εἰς αὐτά. Ἐν λεπτομερείσιν περιλαμβάνονται εἰς τὰ τρία συγχρέματα μονοῦ (Τὸ Σχολεῖον Ἑργασίας εἰς τὴν πρᾶξιν, Τὸ Σχολεῖον Λημοτικὸν Σχολεῖον μαζὶ τοῦ Οἰ Επιμετρητηρίου καὶ ἡ μεταπολεμικὴ ἔθνικὴ λαϊκὴ παιδεία). Δύναται σωνόμα τὸν πληροφορηθῆναι διειπέτειαν δεδομένων τῆς περιφερείας μου καὶ τῶν Γενεῶν: "Ἐπιτελεστρητής κ. Εβ. Παπαϊωνάννου. Άλλα καὶ ἡ 128/932 πρᾶξις τοῦ Σοφ. Επικεποντικοῦ Συμβουλίου μας.

Διὰ προσθήκην ίδιου μαθήματος ἀγωγῆς πολιτῶν τοικετῶν, όπη μανιτούντων ἄραι καὶ δια τὸ δημοτικὸν σχολεῖον πρέπει νὰ γίνη ἐπωτεῖς διπλῶντος καὶ εἰς τὸν έρωτα, τὸ τέον μάθημα μὲ δίλλα πρακτικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ἑπόδειων.

"Ἐνδείκνυνται διεύρυνσις τῶν σκοπῶν τῆς λαϊκῆς παιδείας διὰ τὸν καταρροπούμενον πραμβάλλοντος, διότι δὲ 128τῆς καὶ παραπέραται ἀπὸ τὴν φθοροποιούμενον πολλάκις κοινωνίαν.

Κοινότητες εἰς δημοτικά σχολεῖα μαζὶ δὲν ἐνδείκνυνται δὲλλ' ὀργανώσεις δι' ὅμιλον μαθητῶν, δι' ὅμιλον καταπολεμητῶν καὶ δὲν νοσηροῖς ἔγωμασις, ἐπειταν διέν την πρᾶξιν.

"Ο διδασκαλὸς παντοῦ καὶ ἑντὸς καὶ ἑκτὸς τοῦ σχολεῖον πρέπει νὰ είναι διάδοξος. Καταλεγεταί καὶ κατατίθην τὸν διδασκαλὸν δι' ἀνύψωσις τοῦ διάρκους διὰ τὸν συνόλου, διὰ τοῦ ἐπιμένου δι' φόρου συνόλου τετάξεως, τρέματος, σχολείου καὶ οὐδίγη ὄντωματικοῦ μαθητεῖν.

ΗΜΕΡΑ ΠΕΜΠΤΗ

21-10-1949

Γ' ΘΕΜΑ: ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Πρὸ τῆς ἡμερησίας διατίθεσαι ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πολιτικὸς διεργῆς κ. Θ. Τουρκοβοσιάλης.

Θ. Τουρκοβοσιάλης. Μεταξὺ ἀλλού ἐτόντων δὲ κ. Τουρκοβοσιάληδει ἦτο ἀναγκαῖα ἡ σύγκλησης τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς "Ἐκπαιδεύσεως προσκειμένου τοῦ ἴ-ζετσιόνων τὴν ἀνεστόθεν κατάστασιν τῆς Παιδείας τόνον μὲν ἀπόλλητος ἀμφότερον, δεσμοῦ καὶ ἀπόλλητος ἀμύγων ὑπεροῦ. Θι ἐπρεπενόμως τὸ συνέδριον νῦν εἶτε κληπτῇ μάλιστας ἐπιστρέφοντα, πότε κατοικεῖται τὸ πάρεστον Ἀγρούστου καὶ δραγάς Σελατεμβίου, διὰ νὰ μὴ ἀπονοτίσουν τὴν στιγμὴν αὐτῆν τῆς ἀνάρχειας τῶν μαθημάτων ὡντέας καὶ ἐπόπτει τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀπό τὰς θέσεις τουν. Ἐν πλού περιπούσει δη σύγκλησης τοῦ συνεδρίου ἐπειδόλετο καὶ τὰ πορόστατα, εἰς δὲ φά κατατίθεται νὰ είναι χρησιμότατα διό τὴν ἀνασυγκρότησην τῆς "Ἐκπαιδεύσεως μεθ'" δοσοῦ ὑπέρ την πράξην μὲν τοῦ 1940 μέχρι σύμμερον. Διότι δὲ ἀνενοεῖται αὐτὴ δινόμιμος καὶ πλήρης περιπτειῶν περιεόδος εἴτε τρομοκρατίας τάς συνεπειῶν ήδη διὰ τὴν "Ἐκπαιδεύσεων καὶ μόρφωσιν τῶν τέκνων τοῦ 'Ελληνικοῦ Λιον. Καὶ ἐνῷ τοιωτάνων ὄπαρον ἀνάγκαι εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν, ἀνύπνια, αἰτίας καθιστῶν τὸ ἔργον αὐτῆς διχά διπλῶς δευτερεῖς, ἀλλὰ διδύνων ἐν τούτοις δὲ προσπολογισμούς πενιχρότατα (γιαλοσχοτάτα) ἀναγράφει ποσοῦ διὰ τὴν καίνων τῶν ἀναγκῶν αἴτων. Οταν τὰ κενά μὲν ἀποφένει διδακτικοῦ εἰς τὴν Μάσην Παιδείαν ὑπερβαίνουν τὰ 45 %, καὶ δὲν είναι πολὺ μικρότερον τὸ ποσοτύν τε τὴν λαϊκήν Παιδείαν, θανά τὸ διδακτηρία, διὰ τὰ ὄποια προπολεμικῶς ἔγεντο μὲν μεγάλη προσπάθεια τοῦ Κράτους, είναι ἡμαρτητοφανέντα η τελίνες κατεσφράγισθεν ίδιος ἐν τῇ δικαιίῳ, πῶς είναι δηνατῶν νὰ διαιλύθων περὶ ἀνασυγχρότησης τῆς Ἐκπαιδεύσεως; Φαίνεται καὶ διεὶς ἐκ μέρους τῶν Συμμέρχων μαζὶ ὀλοκονικῶν συμβουλίου τῆς Κυβερνήσεως "Ἀμφεπαντών δὲ ἐκπαιδεύτης ποτέντες δὲν ἔθωροῦθεν οὔτος πολλῆς προσοχῆς. Διότι δὲν ἐγγίζεται διλλούς διαγνωσθῆ τῶσαν μικρῶν πιστώσων διὰ τὴν "Ἐκ-

παιδίονταν. Περιέδον Ιωνού Κυθέρωνος και ἐμπειρογνόμονάς τοῦ ἀναμφισβήτητον γένος, διὸ εἰς οὖν λαϊν μάτα τὸν ἄρσον ἡ σπουδὴν ἀντίκη εἶναι
ἡ μόρφωσις αὐτῶν. Μητροπόλεις δὲ αὐτῷ συμβιαῖται διὰ τὸν Ἐλληνικὸν λαόν,
διστις διηφυκιαστικῶν διὰ μόρφωσιν, Ιωνος καὶ τοὺς προσέρχομενούς λόγον. Ειν-
αὶ δὲ κατακλιτικῶν φαρερῶν δι' Ιωνού, πότες τούς προσέρχομενούς ἀπερ-
σίας κάτιτο διὸ τὸν σύνολον τοῦ ἀνθρώπους καὶ ὃ δηλοῖς τόσον οἷμα ἔχε-
σεν ἀπόκειται ταλευταῖος, νά μὴ ἔχῃ τὰ μέσα νά ἐπικαθέσῃ τὰ τένα τον,
οὗτος δὲ πλέοντας σπουδαίων παιδείων. Ἡμέραι εἰς τὴν θερινήν
τελούσκομενοι, πρὸ τοῦ τοιάντης ἀμπετούς δρόντων ξενιστούσων μαζε-
θωμένης βιοτεκνῆς ἀνάτης τόσον ἐπιτακτεῖς, ότι προστιμώμενον νά πορει-
θωμέναι καὶ ἀνελέμβανον ἄλλος τὸ βήρος τῆς τοιάντης εὐθύνης ἔναντι τοῦ
λαοῦ μαζ.

Και ἦν ἡδὲ θαλάσσων μὲν ἔξεπισσων διατὶ ὁ κομμουνιός εἰς τὴν ἐκπολίδην τέλος τούτον βαθύτερον, ὥστε νὰ είναι σχετικὸς αγαπητὸς ὁ ἀριθμός τῶν ἐκπολιτευτῶν τὴν προσβλῆσθαιντὸν ἀπὸ τὸ μαρτύριον σύντονο τῆς ἡδύτικης σήμαντος, θα μετρούσαν διτὸ τοῦτο δρεπαλία τοῖς τὸν περιφερ-
μένον ἐκπολιτευτῶν ἀμεταρμόνιον. Οι εἰσηγητοὶ τοῦ διαμετερούμον ήταν τοῦ Ἐκ-
πολιδεύσοντος, ἀθικαριστούς καὶ μὲν εἶναι ἔξιντα, εἰς τὸν διοικοῦν δραστηριῶν τὴν
μεγάλην αὐτὴν δεσμούντων. Καὶ οἱ ἀπόστελλοις ἤρχοντο μὲν τὴν φύσιαν μας
επιθετικὴν γλώσσαν, ἀπόρρητον σαγῆνον εἰς τὴν θρησκείαν, εἰς τὴν οἰκο-
γένειαν καὶ ἔξιλαχθή κατὰ τὴν Κατοχὴν καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ἀπροσδημ-
πτοντον ἐθίσθιον κατὰ τὴν Πτολεμαῖον. Οἱ παλλαρισμοὶ ήτο καὶ εἶναι δὲ δίλεμα
τον κομμουνιόν τοῦ καὶ ὁ πρόδρομος αὐτῶν.

Τι Ισχει τα περιμέτρη των ἄλλο, διαν τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας εἰπει
Κυρενείσιος Φιλελλήνων διημύνεται ἐξ ἀ δόλωπον ἡνὶ ὁ Γλώνις καὶ ή
πονεῖ τον: 'Ο Γλώνις τον πει τονά ἀρχηγὸν τον Κ. Ε.: 'Εννοεῖται δι
το διάδοχον αὐτὸν ἐν τῷ Ὑπουργεῖον ὑπήρχον συντεταὶ τῶν μεδόνων τοῦ
Γλώνιον μέρους ὅπου ἀνελέφθησαν ἡμῖς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας τὴν πρότερ
ρον ἐν τεί 1933, δόται καὶ εὔρονται μίαν κατεύσποντας ἔθνον καὶ θρη
κευτικὸν μαρασμὸν ἐν τῇ Ἐκπαίδευσι. Οι διμετροὶ μετατάπει τοῦ Ὑπουρ
γείου εἴρην καταλάβεις δύον τοὺς κύρων τῆς ἐκπαίδευσος καὶ ἐπίειν
σφράγεσθαι δύον τοὺς δὲ ἀντροὺς ἐκπαίδευσος ὥθυνταις αὐτοὺς πρὸς τὸν
φιεστερεόν. Δὲν ἔτολμαν οἱ ἐκπαίδευσοι νὰ ἐκπαίδευσον ἵνα ποτερ
τοιούτοις ἀνδρῶν κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου, δέονται ἔτοιμοι μίσους ὅποι δυναμέναιον.
Ποιοί δὲ γορὶς νὰ είναι ποτερού προσεόπουντο, ὅτι είναι διὰ τὰ μὲν δύο
κανόνων. Οὐδεὶς ἔτολμα ν' ἀντιτεθῇ. Διάτι ἔτοις τῶν ἀλλοι κανόνων, οὓς
έπειται, ἀπειπεῖται καὶ ὀπισθοδομοῖς, καθετοπεμψόν, ἀναχρονιστικός.
Ιορδανοῖσι ὑπεροδότην μάρον οἱ ἀρεστοί. 'Ημεῖς ἀναλόβοντες τὸ Ὑπουρ
γείου ἡμιαρρόφεσσον πρὸς τὰς κατηγορίας αὐτὰς: τῶν ὀπισθοδομῶν καὶ
καθετοπεμψῶν καὶ ἀδηλοποίων διὸ τὴ πρότι στιγμῆς ταῦτα: διτὶ τῆς
ἐκπαίδευσος τῶν τοῦ Ἐλληνικοῦ καὶ κοποθεσμοῦται ἐπι μίσους
οὐκινῆς καὶ θρηκευτικῆς. Δι' ὅποι μας δὲ τῶν ἐνεργειῶν μὲν τὸ Ὑπουργεῖον

πονώντας με πάντα τρίπον το διότιν και θρησκευτικὸν πρόσημα τῶν καὶ τοῦ Δωδὼν μιας γενειάδος, ὅπου προηγουμένας ἀπλάζεισαν τὴν Επανάστασιν, βάσει τῆς καρέντης Νομοθεσίας καὶ όλης ενημερωτικῶν Ηγεμονίας, Τολκανθεύδης ἔνοι πιστεύοντας, διὰ τούτους οἱ Ἐπαναστατικοὶ καβός, τὸν ἀφονεύθει τὸν πιστεύοντας. Οὕτως δέπλενοντας οἱ μετασεβόμενοι τοὺς ἁξεντίς ὁ ἀρχιμόδιος τῶν κοινωνίστων ἐπανάστατιν οὐδὲν τοῖς πανεύο-
δησις ήτον ὁ ἀρχιστόντας ἀπό τὴν γέλασσον.

Το θυμελίου της ξεκαθαντικής πορφύρωσης τῶν τέκνων τοῦ Ἑλληνικοῦ οὐδὲν ν' απέλασε τὸ λεπέδων νόν ἀργών 'Ἑλλήνων στρατιωτῶν'. Ξεκινεῖται πάντας καὶ ἡ ἀγήγη τοῦ πολίτου, ησαν ἀπειλέσσεν ἐν ἑταῖρον τοῦ Σενάδρου σατ., ὁ ερμηνεὺς πρὸ τὸ Πολίτειον, τοὺς Νόμους καὶ τὰς Καθετηκτικὰς 'Ἄρχεις, παθῶν καὶ διὰ τὰ ιερὰ συνοικισμάτων ἀγάπης πρὸς Πειραιάν, τοὺς γονεῖς, τοὺς ἀδερφάντας; ο. λ. π., τὰ ὅποια πρέπει νόν ἔχει Εἴται ποιέντας.

Είναι περιττό το είπο πόσον αναγκαία είναι η οικονομική βελτίωσης μη μόδον για ταν έκπαιδευτικά. Με τις αμερικανικές μισθώσεις δύον τον ιδιοτυπού παπλωματικό κόσμον, ίδην την λεπτογραφία της Παιδείας, οντες μιαρούς τα άξιωση ωρ' αετών ξέσπαιτον έκπαιδευτικήν δραστιν. Ήμεις αναβίνουμε τον 'Υπουργούρον Παιδείας, εθνομεν την έκπαιδευτική τά περιόρισμα της έτοιμης πάλεων τον υργούμαν μισθών· και τα όχιοι λέπαρνον δύο οι άλλοι μηδιμούς θεάτρων πάλην τών έκπαιδευτικών. Καιτελλόρων, ως γνωτών άπο άλους σας περιγράψαμεθος. Σχετικώς μητροπολιθίσμενοι ολόκληροι συνθημάτων τον τότε 'Υπουργούρο Στρατηγών, ησάκημαν πάσιον πολλών μητροπολιθίσμενον ήτο τον τότε 'Υπουργούν των Οικονομικών και μόνον θέτες έτεστημεν την άρνησης της γενεράσιν εις τούς έκπαιδευτικούς διδάχες, οι οποίοι τότε ήδησαν παρόι τών έκπαιδευτικών πάραγκλητον την έφαρμοσή της νέας ψηφιαζείσιν ώρ' έμαν έν τον 'Υπουργούρο έκπαιδευτικής πολιτικής. Καὶ πρέπει να είται, ότι ηδησαν ένθετοισαντερμένοι μάτι της πατελέοτητάς μας έκπαιδευτικής και μάτι της πειθαρχίας τών έκπαιδευτικών πόρων την έναν κατεύθυνσιν. Εγκατελείρθησαν οι δραστερισμοί, έπαισαν ή στηματοζηδήν έναν έκπαιδευτικήν εις τάς άποψιας και έτεντο στροφή 180 μαρών πρός ένθιμον και θρησκευτικού φροντισματομ. Ανέργεια τό ανεπτυγμα παράδειγμα της Ιανουαριακής λίστων τού Έγκληματος «τάν ½»; δύλ νά συνέχησον εις τών παρόντα. Τον 'Υπουργούρο της Παιδείας, ότι τα οικονομικά ζητήματα του κλήσην δέν λέσσαν με θυνδατές και σαντάσας μόνον. Χρειάσανται έπαισιν και πίεσες και συνεργεια και δημόνος ένδρλησης των άρμαδων και μεταλλικήμου προστήσεων, άδλαν και παρατητής ήρ' έσον δέν παρέρθονται τό οικονομικά μέσα, διες δύον συνέδωσαν και διποτίστησαν συνέδεσμον την οικονομικήν πολιτικήν έπιγυρθείσεων της Κυβερνήσεως άνθησης. Διαμισθέσιο δύον τον 'Υπουργού την πορειάλη μαρών πόρων την Κυβερνήσεων δύον προσέτην προσοστίσεων τά ζητήματα τον 'Υπουργούρο Παιδείας. Δύον την γνωστώνοι πάντες, δην η δημάρτυρος τον 'Ελληνα

τικοῦ Δαιδᾶ θά γίνεται διὰ τοῦ Σχολείου καὶ μόνον δὲ αὐτοῦ κατέ πρθον καὶ κέρων ἀλγόν. Πάση ἀλλή προσέθεσίς ἡθικῆς ἀναπλέσεως· τῆς Χαρᾶς ἐπειδὴ τοῦ Σχολείου είναι καταδεδικτυμένη ἐκ τῶν προτέρων εἰς βεβίων ἀκο-
τεγίων.

"Οἶνος Ιωαννίδης θά φέρετο τὸν λόγον καὶ θὰ ἴμποτέων τὴν προσοχήν τοῦ κ. "Υπουργοῦ ἐπὶ τὸν Παιδαγωγικὸν πρὸς Ἀκαδημίων. Βεβτίστη σίνην ἡ προπήλαιος ποιεῖ πρὸς τὸν λαμπρὸν αὐτὸν Θεοφόρον, ὅτι μόνον δέοντα ἱματέματα ἀπὸ τὴν στοργὴν τῆς πατρότητος, ἀλλὰ δύοτε ἵστηματα καὶ στρῆμα ἕπει τοῦ νέου αὐτοῦ θεοφόρῳ ὅλως ποιεῖ τὰς ἄλιπας διὰ τὴν οὐσιωτικὴν βελτίωσιν τῶν λεπτουγγῶν τῆς λατῆς Μαθείας. Τῷ πενιταῦται Λιδωνοκαλεῖ διὸ μάρτιον πάντα τοὺς καλλιτέχνες διδοσσαίτον. Καὶ τοῦτο, διότι τὸ οὐσιώτατον αὐτοῦ καὶ ἔναντι δὲ πήρεν τὴν πλάγη καὶ δράπαι μάρφασσον αὐτὸν. Δι' αὐτοῦ οἱ μελλοντες διδοσσαίτο εἰλίμαιον ὑποβούτοις τόσους τὴν τενίκην μάρφασσον, δοὺς καὶ τὴν ἐκπαγγελματικήν, ἥσυν δὲ ἀγνευστας οχρεόν τελείαν τοῦ αὐλο-
σικοῦ μεταποιεῖν, διότι διὸ τοῦ β' τάξεως τὸν Γηρυνιανόν προσέμηντο εἰς τὰ διδοσσαίτον. Άργον τῆς νευρᾶς ἡλιαστας τὸν δὲν ἔλον αὐτούτους ποιεῖ τὸν ξακονήτην αὐτὸν διὰ τὸ ἐπειγόμενον τὸν διδοσσαίτον, οὔτε πατανάσσοντας ἐκπαγγελή διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῶν φιλοσοφειῶν καὶ παιδαγωγικῶν μα-
θημάτων.

"Ο νέος θεοφόρος πρὸς Παιδαγωγικὸν Ἀκαδημίων ἀλλοὶ πλήρη Γηρυνιανά
μάρφασσον καὶ διετή ἐκπαγγελματικήν ἐν ταῖς Ἀκαδημίαις. Οἱ διδοσσαίτος ἡ προσεργόμενος ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημίου ήταν Γερύ τὴν τενίκην μάρφασσον, τὴν διοσκορίαν λαρναζούν οὖλος ὁ ἐποιητήσας καὶ διεισάγει αὐτὸν μάρτιον κατὰ τὴν εἰδίκειαν. Υπάλλιον δὲ ἀργότερον τὸν ὑπερβούντον τὰ ἵπτα τῶν Ἀκαδημίων ἀπὸ δύο τεράτων καὶ πεταῖς τέλοσα. Ήταν δὲ σύγχρονος δημοποιητακόλος θά είχε καλήν Πανεκπατηματικήν μάρφασσον. Καὶ δύο δραῖτοι μάρτιον τὸ ἀκαλοτή-
γον τοῦ Γηρυνιανοῦ διὰ τὸν ἐποιητήριον διὰ τοῦ Ἀκαδημίου. Ήσαν οὗτοι νὰ ἔησαν καὶ παλῆς βαθμολογίας εἰς τὸν διατάξιστον τοῦ 7 και μετατραγήν δὲ κοριστάτην. Καὶ ἐκ τῶν διακοπίστων προσεργόμενον δὲ εἰσόπτημαν δικαιοσύνα, θὰ ἐπελέγοντο μόνον πειραράκοντα. Λιδένοις καὶ ἀπόδιοι μεγάλην σημασίαν διὰ τὸν διδοσσαίτον. Διότι οἱ δημοποιητακόλοι είναι ἐκτίνοι, οἱ διατάξεις θέ-
τουν τὰς βέσσεις τῆς Ἐκκαθαρίσεως εἰς τὰς λικίνας μάρτιος.

"Ἐνθυμοῦμεν κατὰ τὴν ἐποιητήν, καθ' ἡν διηθύνοντο τὸν Υπουργείον Παι-
δείων, ἐκ τῶν ἐννεακοσίων χιλιάδων μαρτύρων τῆς Λατίνης Ἐκκαθαρίσεως μό-
νον 70 χιλιάδες προσέρχοντο εἰς τὸ Γηρυνιανό, ὡραῖδη οὖτε τὸ γέρον. "Ἄρα δὲ Ἑλληνικός Λαός παρασκένει μόνον μὲτὰ μάρφασσον τῶν Δημοτικῶν Σχολείων.

"Αλλὰ καὶ διὰ τὰ διδακτικῶν προσποιητῶν τὸν Παιδαγωγικὸν Ἀκαδημίων ἔλαβον πρόσων διὰ τὸν θερινοῦ Νόμον, ἢτοι τῆς κατατέτας ἐπιλογῆς αὐ-
τοῦ καὶ τῶν δειλούμενον ἀποδεῖν. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ προετλύσωμεν εἰς τοὺς Ἀκαδημίας τοὺς ἀριστεῖς εἰς τὸν Παιδαγωγῶν μαρ-

καὶ Καὶ ἐπαρσεῖτο αὐτὸν τὴν γενεσίν παρὰ Υπουργοῖν, οἱ ὄποιοι δὲν τὸν ἐπονεσαν

καὶ δὲν ἡρθανθίσθων τὴν ὀποδιδοτήτην αὐτοῦ, ἐγένετο κατὰ τὸ χριστόπερον τρόπον καὶ περιγένεται οὕτω, συντεχούσον πρὸς τοῦτο καὶ τὸν πολεμικὸν περιεργόν τῆς Πατρίδος παρὰ εἰς τὸ σημερινὸν τοῦ κατάντητον.

Πλὴν δὲν πρέπει να δηλεπίζεμενα. "Αναμένουσαν καλλιτέρας ἡμέρας διὰ τὴν Πατρίδα μας καὶ ἐπομένων καὶ διὰ τὴν ἐκπατένειν. "Ἄς ἔρωμεν διὰ τοῦ Λαοῦ δημόνον διὰ τὴν θάλατὴν τοῦ Λευθερεάνην, διὰλλ διὰ τὸ σύνολον τῆς ἀν-
θρωπότητος διὰ Ελληνὸς δημόσιον τὴν ὄποιαν διὰ ἀδειοποιηθεῖν. "Άτων σχε-
ματίσαντος Παραπτεμένα χειροφορίαστα.

Π. ΤΙΜΗΤΑΡΟΣ Βουλευτής "Αθηνῶν

"Ο βουλευτής Ἀθηνῶν κ. Π. Τουκιδίδης λαβὼν τὸν λόγον εἰπε τὸ δῆμος:
Κέρας Σύνεδρος, μεμνητούμενον ἐνόπιον τοῦ Συνεδρίου σας ἡνὶ διατῆν
ἰδιότητα. Υπὸ τὴν θιδρότητον τοῦ βουλευτοῦ Ἀθηνῶν καὶ ὅποι τὴν θιδρότητα τοῦ
ἀνταποκριπτοῦ τοῦ κόμητος τῶν Φιλελευθέρων, εἰς τὸ ὄποιον ἔχω τὴν ταμί-

δημαλὸν ἀπὸ τὸ βῆμα τοῦτο καὶ ἔντος τῆς αἰθουσῆς τούτης. "Ἀπὸ τὸ βῆμα τοῦ
τοῦ προφέτεων μητρώοις πολιτικοῖς ὑπέρτατος τηρούσαντος συνδρομένην μὲν τὸν πολι-
τεύοντας, ἡ δὲ αἰθουσαὶ αὐτῆς ἔχει διάλογοντας λογοθεοὺς συνδρομένην μὲν τῆς
τελευτῆς τοῦ αἰθέτου τῆς Λευθερεάνης καὶ μὲν τὴν τελευτὴν τῶν διευθύνων
θερημῶν. Είναι δυνατόν νὰ ὑπάρχουν καὶ δωραῖς θυράφουν πολλαῖς ἐπιτρά-
πους ἢ πόρος τὸν τρόπον μὲν τὸν ὄποιον ἡ αἰθουσαὶ αὐτῆς διατελέσθω καὶ θερημά-
τος τοῦ τέλευτον θερημούς, ἀλλὰ οὐδεὶς παραλλήλως δικυρώτατος νὰ ἀρνη-
θῇ, διὸ ἀπὸ τὴν αἰθουσαὶ αὐτῆς ἐκκίνησον καὶ ἄντος αὐτῆς ἐστηριζατήθη
διοικητικὸς θόλος που διὰ ἄδειον ἔγενε καὶ μαργάρη θιδρότητος πρὸς τὴν
προτραπετοῦσαν τῶν ἔθνων περιφρούντων. Τῆς δημητρίου πόλεως τηρη-

"Ἄλλ' ἡ συγκέντης μου πολιτακούσατέται ἐκ τοῦ γεγονότος, διὰ δημα-
λον διδεῖ τὴν εὐεξίαν νὰ παρατηται εἰς διάφορα συνέδρια ταῦτα, δραγ-
μάτων καὶ ἐπαγγελμάτων ἀλλὰ μεταξὺ τῶν Συνεδρίων τούτων καὶ τοῦ δι-
δοσσαίτον οὐ πειραράκοντας δημοποιητακόλος. Διὸ ἴντι ἐκεῖνοι πάντες πάντα
δημιουργούν τὴν ἀναγγελίαν δικαιουμένων, τὸ δικόν τους; συνέδριον έχεται τὸ
κυριαρχοῦ κυρίος τοῦ καθηκόντων σας καὶ νὰ προεδρεύῃ τὸν μεγάλον ρόλον,
τὸν ὄποιον διὰ διδοσσαίτον; Εγειρε τοὺς πολιτείαν καὶ τὴν κονιστῶν.

Δέν πιστεύω διὰ Κύριου Σύνεδρου, διὰ ἐπέρχεται μεγαλύτερον θέμα, ιερότε-

σον διπλακήσαντον ἀπὸ τὸ θέατρον μὲ τὸ οἴοντος αυτούς φορεῖ. Τὸ Συνθέδονον οὐσ. Είναι τὰ θέατρα τῆς Ἑλληνικῆς νεώτερος, αἰνάν συνεχεῖ τὸ θέατρον τῆς Ἑλλάδος σεις εἰς τὴν διεύρουν τῶν Ἑλληνικῶν οἰκισμῶν. Η πόλεις καὶ νόμοι διὰ τὸ ἐλληνόποντο, πόδες πρέπει τοι τὸ θέατρον, ποὺς γραμμέσσει διὰ τῶν ζωῶν, πῶς ἀρέσει τοι τὸ θέατρον τοὺς εὔρεις ἡρώωντας, ἐντὸς τῶν οἴοντων τὸ θέατρον μὲ ίσων, ίδον τὰ θέατρα τοῦ συνθέδονος οὐσ.

Στις κύριες "Επανθεσηφαίρι", οι δύοι πόλεμοι που απένταναν μεταξύ των περιφερειών της Ελλάδος, οι δύοι οικογενειούποι ήταν από κοντά τη "Ελλήνικην οχυρωτήν" και λέγονται εἰς μέρους έπανθη μή την "Ελληνικήν πραγματικότηταν, σεις είσθε οι αρμόδιωτοι φορεῖς της ἐκπαρανομής μας και οις διὰ ψέματος μέρη τοῦ ἀποστολοῦ Κρήτους την πολύτιμην πειραιάν αὐτῆς, ἐπὶ τῆς δύοις, διὰ στρατηγούς αἱ ληφθῆσταιν μηποτέραις. Καὶ εἰπαί βέβαιος, οι διαφοραίς αὐταῖς θά μποτελέσσουν σταθμὸν εἰς τὴν ιστορίαν τῆς ἐκπαρανομῆς μας ταῦτη και θά ανέλουνται νέας λεπτομέρειας. Ως εὔχομαι αλλήλῃ ἐπιτυχίαν τῆς θροσίας, τῆς ἐθνικῆς της ταύτης προσωπείας.

"Αλλά το Συνέδριον σας μοι δίξει την επωμάρτιν ων υπεροχαρίαν μερικά σημεία, τα οποία ασφαλῶς δεν στρέφονται ίδιωσταφόντως ειδικάφεροντος. Τό αρχόντος δρώσαται, που τίθεται είναι: 'Ανεξαρτήτως τού πλήγματος, που έδειχθη ή αυτεῖδε ἀπὸ τῆς κατοικίην καὶ τῆν ολοκομομουσικήν θύειλαν, δινημένα τίσσονται κατὰ τὸν καλλιτερὸν τρόπον μέχρι σύμπερου τὸ ζεύγος τῆς θυντῆς μας παιδίσκους';

Ἐτι τὸν δῆμον τούτον εἶναι δευτέρων τὸν μάρτυραν πολλὰ ἐπισκέψα-
ζεις, διότι ἀναμνησθήσεται ὅπου μάρτυραν φεύγαντα πολλά, τὸ δέντρο μὲς
πλήρωσεν αὐτοῖς, ὃντις δὲ ἔχει μάρτυραν τὴν οὐρανὸν γενέσειν πλέοντες, διότι
μάρτυρες πάντες δέξια καὶ κάτε μάρτυρες, διότι τὰ πλούτια, τὰ δόντια ἀπὸ θεραπε-
ίσαντες τοὺς γενναῖους προσκοπούντες εἰς τὰ τοιχώματα τοῦ "Ιούθου τῆς Κορινθου".

"Άλλα ποι"¹ διὰ της τυχόν αρμάτων μᾶς ήσε μάκια να μὴ μαγευαίσουμεν, παντὶ ή πειρατική ζωή τοῦ πονού μας κατά τὸν μύνα τῆς; Επειδήστις εἰσέπεινεν οὐλαῖς προσθέν καὶ μεζέλικες, τὰ δόπια είναι ήδη οὐλαῖς στοιχεῖα τῶν εντυπωτικῶν καὶ προδειλῶν τοῦ παντούτου πανεύπολεων πειράθεντος προβλήψεις· Από τοὺς ποι εἶδε τὸ φῦλο της ζωῆς τὸν πανικαρικόν Κριόντος, ποὺ προθέμεν ἀπὸ τὴν γηγεντομάχειαν τὸν εἰπομένα, ἔφερεν νῦν παρονομασίαν ἐπονομάσιον πενταποτικὸν θρησκευτικόν, που τηρεῖ ἀληθινὰ τὸ πόνον μας. Όπουν ξεφύνει τὸ Κριόντος μας δὲν υπήρχεν οὔτε θάνατος στὸ Μαυρό, οὔτε δύο κεραμίδες εἰς τὴν ἄλλην "Εἰλεάνη" τὰ μόνα δὲ έρδους που ἐκπρώτους ημερών μάστοις εχαλακήν δογγά- γνουν θεάντα, που ξεβούντων ἀπὸ τὸ "εργάτικον αγροτεῖον".

Κοινές είναι οι διάστημα τόνος αλλοίων κατοικουμένων νά θέρευμένων σχετικά με την καταργητικότητα διδοτόπολης και νά δημιουργώνειν την παρείαν διάθεσήν των κατόπιν έμπορων. Κατοικουμένων έλοντες νά αποκτήσεμεν άνθετα πνευματικά λόγοια πειθώντας έποτεμονικά όλαξε, τη ροπή ταυτών των πολιών μερ. Η έποτεμη, ή λογοτεχνική μας, ή ποίηση, ή λογοθεατική κατηγορία, ή μουσική, δύναται πνευματικώς εκδηλώσεις του τόπου παρουσίασεν

πελλέωντας μπούτοντας Ικανοποιητικά. Έκανον πού δημοπέντε είναι νά θυσιαφαλ-
πονεί δίπλα τα λειώδης μάζες με τόν αναπνευστικήν έξοπλισμόν, πού χρειαζόνται
διά νά αναπνευστούν την ζωή, δήλωσε τος θυγάτης Δημήτρους ήλικας πέντε ετών,
δήλωσε τον δύνατο της ζωής και της βιωσιμότητας της φύσης πάνω στην ανθρώπη, πού
δημιουργούν από σύγχρονα αυθόρυβους. Και τούτης έπι την ίδιαν την ανθρώπη, πού

"Αλλά παρατήσθησε, καθώς η πρωτοφούση να γίνει είναι ή συνθεσμένη με την ζωηκόπετα της φυλής μας. Πρόσκλησε, κ. σ. ωντόντη, περὶ ἑνὸς φωναρέων πεπιλαγκτικοῦ καὶ δικαιολογούντος πάσον αἰσθοδέξιαν. Επειδὴ τῇ βασικῇ παιδιολογίᾳ διδούμενος, κατόπιν την τάσσον δωματισμού τῆς τελετείας δεκατειχίας, κατόπιν τῆς κατοχῆς, τῆς πείνας και τύσου απότομος ποὺ ἔχειται και τόσης δυστυχίας, που μάς περιβάλλει, ἐπειργή ή φυλή μας να γνωστήρια διατηκαίη. Και θρησκεύοντες. „Οὐδὲ μόνον τούτῳ, ἀλλὰ παρασυμέμει μίαν οικοτεκνή καὶ ψυχρήν δίλκην κατεπλήσσουσαν. „Ο πλανουκομυστισμός δύναμεν δεν διεφωδίζουμεν. „Αιτάλλα έπληρωφροσύνη εἰς τὸν Θεαμαν και εἰς τὸ Ητα και μὲ τὴν καθολικὴν διετίσση της τερατῶν δημιουρογηρῆτη δη Μουλέν εἰς τὴν Πίνδον. „Οτι ἡ Ἑλλάδη ποτὲ δὲν πειθεῖ.

Θά μοι ἐπιτρέψετε κ. σύνεδροι, να οᾶς; ἀναφέρω, ἕρθον δὲ λόγος περὶ τῆς Ἀλληλιαγούς; νεότεροις ἡ δύναμις διπλωτὴ τὴν γαραντίαν τὴν ἀλληλίαν μας, τὴν φιλίαν μας συνέχειαν καὶ τὴν ὅποιαν ἂν παραδοθεῖσαν τὴν Ἑλλάδαν ἡμεῖς διατήσουμε ἀπὸ ἄλλα γόργονα θὰ κάνουμε τὸ μεγάλο καὶ ἀγύρωστο ταξίδιόν, τοῦ προσώπουν ἐτῶν εἴλα μάκρη ὑπερίσπειαν πενθήμονας διαπιστώσεις, αἱ ὅποιαι τοῦ πρέπειντον θαυμάσιμοι ἀγνώστοι. Εἰχα παραπέμψει τὴν βεβαντότηταν διδούμενον, ποὺ λέγει, ὅποτε ἡ νεότης ἀπὸ τὴν κομιδοτεχνίην προποργύνθην καὶ ἔγινοι μίαν μετανάστην γόργον ἀπὸ τῶν αἰδονίουν αἰετῶν, μίαν ἀγέντην ἢ σπόντων τὴν ἀποτοξίωσαν την; νεότεροις, ἀπὸ τὸ κομιδοτεχνεῖο δηλητηρίου. Οὐλέσας εἰς τὴν Ἀγαραγούρην "Επανίαν" καὶ ἀλλάξον, ὥλιγχον δὲ καὶ εἰς τὰς Πίτρους καὶ τὴν διμήνιαν πολὺ εἰλή τὴν καλεύσονταν να ἔκβοσην ἢ λαρυγγὸν ὀργάνων της: Ἐ' ἀγαλήκης Επανίας. Άλλα δὲ ίδικη μου προσκαθία ήτο πρασιδομένην. Σεῖς εἴρατε τάναδόν μου οὐδέλλογον τὸ δέρμα την ἐλλείπονταν. Καλέσαν μίσθιον, τοι τὸ Σύνεδρον ουσ θε δὲ ἀγκαλιάσθως δὲ μέντοι θύμοιν θέμα.

"Αλλά πότε τελικώς οὗτε; τις πρόσφατες και σύκοπες συνέψεις, όμως μονιμότερες, κίνησις ανέβασαν, να πλεύσουν τον χωματεύοντα μον την γνώσην ενός αδύνατου, ένος μηδενός; Είλησαν, που έπεισαν από τὸν τόπον αὐτὸν σὰν γόνην μπρόστι και ὁ ὄποιος κοιμάται τὸν αἰσθόντας θνάτον στὸν Ακρωτήριον;" Ήτο Κυρακιά και λεπτοπέμψαν από τὰ έγκυαν τῶν λεγοτησίων τοῦ Παπαγούτσου εἰς τὸ Γουζί! "Ητο μάλισταν τοὺς ζεῦτα, που διετέλεσαν τοῦ μόνου τους ξενοῖς τὴν εὐεξίαν να ζεῦν εἰς τὴν αδύνατον οὐτῆν πόλιν, ήμερονταν να δουσιν, μά διο τὶς θάρσεις, ποι ἐνοιὲ τὸ Πλαταίας: «Μενεγέθενον αἷμα στείχει· Αἴγανα—καθέ τοι τὴν κτύπων τὸ δελτίον τὰ βέλη;

Ο Βενιζέλος είπεν εἰς τὸν συζέρ τα σταματήσω καὶ θρήψαμε ἀπὸ τὸ αὐ-
οκίνητο. Ο Πόσεδρος ποὺ ήτο εἰς μιάν ἔκποσιν καὶ λατρεψε τὰ μάτια του
λαμπαργά στὸν Θέρανό και στὰ βουνά σὲ μιά συγκάν μοῦ λέει :

"Οσοι ἡροιολόγοι μὲ τὴν Ιστορίαν τοῦ ἀλληλησμοῦ-φυσιοδεψίας, φαλό-
σοφοι καὶ Ιστορικοί, ἐντὸν καθιέναις τὰ αἴτια τῆς κατάστασης τῶν μεγαλείων
τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀπέδοντας καρός εἰς τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον τὴν
ἀπότομον πτώσιν, δὲν κατέρριψαν δῆμος τὰ προσδεκόμεναν καὶ τὰ ἔχητοσιν
πάλι συνέβη, δύοτε εἰς ἑνὸν ώρμενον χρονικὸν δρεπον ἔναν μαρκός χώρος, ποὺ
περιβάλλεται ἀπὸ τὸν Αἰγαίον, τὴν Πάρνηθα, τὴν Πεντέλην, τὸν Ὑμεττόν
καὶ τὸν Σαρωτικὸν κατέρριψεν τὸ γένη τὸ κένερον τῆς ἀνθρωπίνης ὀπικνοφο-
λίας καὶ νόο-παρακαλήσθη εἰς τὴν ἀνθρωποπότητα τὰς οἰνοίνας ἀληθεῖας τῆς ἀν-
θρώπους καὶ τῆς τάχης καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, πάξ κατάρριψεν νόον θερμόν μέ-
χι τοῦ Θεοῦ καὶ νόον γνωρισμοῦ τῶν συνθῆκος, ποὺ κρήπη τὸ ἀνθρώπινον
κτενέρια. Τι νά οὐδὲ πλέω; "Εὔρος τὴν δημοστέφη πατέρα τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ
ἔχει ἑνὸν πορείων μὲ τὸν λαυρόν μον. "Απροχρόνεόν μὲ τὴν μεγάλην ἔθνη-
καν ὑπόδεστον δὲν κατέρριψεν νόον πραγματοποίησον τὸν μαν πόθον, νόο πάρο-
ηπλαγμὸν μονίμων τὸ "Υπουργότον τῆς Παιδείας. Εἶμαι βέβαιος πότε δὲ θά πο-
ρεύομαι νόο κόσματος. Αὗτος δὲ φέροχος λαὸς έχει τόσες κοριμάρνες δυτά-
μεις, ποὺ θά ἔμποροναν νόο τόσης ὄγκωστος καὶ νό δημιουργήσονται τόσον χρυ-
σούν αύταν "Ελληνικῆς δικτυοβλίας.

"Ετοι ὑμᾶλητον ὁ μεγάλος ἐκείνος ἀνθρωπος, καὶ διτε δὲν κατάρριψαν
δικείνος δὲ προσεπίθεσμεν νό τὸ κατισθίωμεν νό διοικέσι μαρ, μὲ ποινήν προ-
πάθειαν. Έν τούτῳ περιπτώσει τὸ κόμιμον τὸν Φιλέλευθέρον τὸν εἶναι πάντοι
πρόθυμον νό ἔνιστησεν κάθε προστάθμειαν, ποὺ θά κινητητα γέροι μὲ τὴν ἔθνη-
καν αὐτήν ἐπελέσκαν.

"Ἀκολούθους ὑμᾶλητον ὁ Γεννικός Ἕρος; Προσεπόσιν κ. "Ἄλεξαντος, δυοῖς
δικείνος δὲ προσεπίθεσμεν νό τὸ κατισθίωμεν διοικέσι μαρ, μὲ ποινήν προ-
πάθειαν. Έν τούτῳ περιπτώσει τὸ κόμιμον τὸν Φιλέλευθέρον τὸν εἶναι πάντοι
πρόθυμον νό ἔνιστησεν κάθε προστάθμειαν, ποὺ θά κινητητα γέροι μὲ τὴν ἔθνη-
καν αὐτήν ἐπελέσκαν.

Κ. ΤΕΛΙΚΟΣ

"Υπουργός τῆς Παιδείας

"Ἐπιλυθμα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βασιλέως είναι νό ἔποδειν μία στε-
νὴ συνεργασία Σχολείου καὶ Προσωπισμοῦ. Εἶμαι βέβαιος συνέρχομεν, διτε μία
τοπατή συνεργασία δια ἀπόδοτο τούς κωφούς, τούς διοικέσι εἰπούσους ἡ
Ἑκπολιτείας. Παρακαλε λαπούν ἔτοντον δ. κ. Τούτους δυοις κατὰ τὸ δυνατὸν
τὸ σχολείον προσθῇ τὸ καπιδ πρὸς τὸν προσκοπισμὸν χωρὶς νό τὸν ἐπιβάλλε-

Εἰς πορειτήρησιν τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μ.Ε. περιμετρεσίας Κοζάνης κ.

"Τις Σταματέλλον, διτε δὲ ἐκκηπησισμός τῶν μαθητῶν πρέπει νό γίνεται μόνον
ἀπὸ τὸ σχολείον, διτε προσκοπισμός νό ἐκπλησιαῖς τὰ ἑκσοτολικά παιδιά, δι-
κ. "Υπουργὸς τῆς παιδείας λέγει διτε ἀποδέχεται ἀπολέπτεις τὴν πρότασιν ταῦ-
την καὶ θὰ διάση τὰς δεούσας ὅδηγίας.

Τὸ Συνέδριον ἐγνωμότησε καὶ η Γενική Ἐφορος τῶν "Ελληνίδων" Οδηγημάτων
Κα Σαρίρη, ἵτι τῷ εὐνοείᾳ δὲ ἔξηραν τὰς ἀρχές τοῦ" Θέρηπομον καὶ ἔγνωτο τὴν
ἥμικην ἐνίσχυσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν πρός ἐπίτελνην τοῦ ἐπιδιοκομένου
σκοποῦ.

Μετα ταῦτα, μαρχθέντων τοῦ θυραρχητοῦ τῆς "Αμερικανικῆς μποστολῆς"
Μπλάντωρ καὶ τοῦ ὑμερικανοῦ καθηγητοῦ κ. Ράσσελ, δὲ προσδεμένον τοῦ
Συνέδριον κ. Σάκκης, χαροπτὸν αὐτοὺς καταλλήλους ἔξηραν τὴν βοιθήσιαν, τὴν
ἀπόσπασιν πράξει τῆς τὴν ἐκπαιδεύσεων καὶ γενικινῆς εἰς τὴν "Ελλάδα" ή μεγάλη
των Πατρών.

Ἐν συνεχείᾳ διηῆται εἰς τὸ βῆμα δὲ "Υπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Τούτους,
δὲ διοίκει προσφορῶν τούς ζένους εἰπε μεταξὺ ἀλλών τοῦ ἔξει:

"Ἐξ τὴν κρεμαστήτην κορυφὴν τοῦ διγώνος μαρ; ή "Αμερικανικῆς φορεσὶς τῆς
Ιστορικῆς εὐθύνης καὶ διετοῦ τὸν τόπον τῆς ἀνθρωποπότητας, ἐπάρχην παρὸ τὸ
πλευρόν τοῦ ἀμερικανοῦ" Εδόνος. Κατενόησαν ἐγκαίρως ἀρ' δύσον δὲ ἐπονήτη
ποτεν, διτε δικείνουσιν μόνον αὐτῆς ή "Ελλάς, ἀλλὰ διδόκηρος δὲ πολιτισμὸς
διφήνετο βορῇ τὸν θερισμόνων". Ή πρὸς τὸν "Ελλάδα" ἐξεπλανημένην βούθισια
δὲν ἔγειραν μόνιμεις διεύθυνσις τῶν ἥρητον τῆς "Αμερικῆς, ἀλλὰ καὶ διοικήσιον
τοῦ "Αμερικανικοῦ" λαοῦ, δὲ διοίκει παροχήσιαν τῆς παιδείας
προστατεύσεων· Άλλα καὶ η παροχή συντροφοῦ δια τὴν ἀναποργόδησην τῆς παιδείας
πλούτουν, διτε οἱ "Αμερικανοὶ δεν γνωρίζουν μάρον νό δημοσιγράφονταν
σημαντικούς καὶ αὐτοδιάγνητους, ἀλλὰ γνωρίζουν ἔξοπλης τὴν δύναμιν τοῦ ήδυκον προσ-
τηγούς δικαίων ποροχής βοηθείας καὶ εἰς τὸν ήδυκον παράγοντα.

«Εἰμιθε δῆμοι βοηθείας δι λαοῖς καὶ ήδυκον δημοσιέων νό ἀξιοτενόσωμεν ταῦ-
την προτοῦ δὲ ἀπόδοτες μέτι καταβάλει. "Ενδιαφερόμενον οἱ "Αμερικανοὶ καὶ
διτε τὴν ἥμικην καὶ πνευματικὴν ἀναποργόδησην τῆς Χάρας παρακολουθῶν
μὲ ἐνδιαφέρον τὴν προσεπόσιαν δι τὴν ἀγωγὴν τοῦ πολίτου, ἀποβλέπουσαν
εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀναποτίτην τῆς τάρας.

«Διτε δὲ μάροισιν δῆδα ἀπὸ δῆμος; λόγους κοιλακείσας. Εἶμασθα πνευματικοῖ
πνευματοῖ περικαπτον τὴν ἀναποργάνων τοῦ "Ελλήνος. Τοῖς δεργεύεισαν ὁσιάς
φύλων, τοὺς δερχάμενα ὡς διελκόντων, τοὺς δερχάμενα ὡς συμμάχους, τοὺς δε-
ρχάμενα ὡς συνεργάτων. Εἶμαι βέβαιος δι τὴν ὑπερήφανον αὐτήν στοῖν μας
οἱ "Αμερικανοὶ ἐκπαίδευσιν περιμετρεσίαν. Γνωρίζω καλῶ καὶ τὸν κ. Μαλάντη-
φρο, ἀλλοτε συνεργάτην τοῦ Προΐδρου Ρούμελετ, δὲ διοίκει ἐργαστήτην

δημοκρατικήν συνείδησην, και τὸν παθητήτην κ. Ράσσαλ πολιτιμάτατον συνεργάτην εἰς τὰ τῆς Ἀσφαρκεινῆς δουκότης. Εἴτε τοὺς φίλους μας αὐτούς λέμε ἑναὶ καὶ μόνον· Ἀπὸ αἱρόντων εἰς τὰ χώρατα αὐτὰ ἐγαλούχητὴ ἡ ἀλευθερία καὶ οἱ δημοκρατία. Ἐξουσία μέθουσα ἐλατεύμαστα, ἀλλὰ ἔρθουμεν νῦ πειθαρχούσαν τὰ ἐλατεύματα μας εἰς τὰς δουκόλους στρατῶν τοῦ διον μας. Ὑλικῶν ἄροβλων ἔχουμεν ἀνάγκην εἰς τὴν δύσκολον αὐτὴν στρατῶν, διότι τὰ ψυχικὰ τὰ εἰχομένων και τά ἔχουμεν. Ἀς μας δοθῇ ἡ βοήθεια και ἔργωτεστος και θέλησην ὑπέρεσται διὰ νὰ τὴν δημοποιήσουμεν.

*¹ Ας γνοσκέσσων δὲ οἱ πέρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ φίλος μας, ὅτι ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖ τὸ καλλίτερον εἰσιτήριον διὰ τὰ εἰσόδηθ γη ἡ Ἀμερικανικὴ Συμπολιτεία εἰς τὸν χώρον της παγκοσμίου Ιστορίας. (Χειρογράφητα)

*² Ο. Μπλάντινρος ἀπάντην εἰς τὰ ἔπη:

*³ Ήδη δέδη διὰ νὰ σᾶς συναντήσω, προφήτη διὰ νὰ κάμιο διδάξῃ και θὰ μάλλον διάσηστον ἐκ μέρους μου νὰ συνεγενεσθῶ τὴν γλωφωρόπτην τοῦ κ. "Υπουργοῦ τῆς Παιδείας. Παρ' ὅλον νὰ είσαι ουσιδρότερης τοῦ Δημοσθένεας εἰς τὸν Δῆμον τῆς Παιανίας, διὸ μον δύοντα τὸ τάξισμα τῆς γλωφωρόπτης του. Και ἥδη δέδη διὰ νὰ σᾶς εἰπω μερικοῖς σύνερτοι. Ποιλοὶ ἔξερανσον μὲν ἐλλεγνύνον τρόπον τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν βοήθειαν, τὴν δύοις νὰς προσφέρουν. Ἐπιτρέποντας νὰ σᾶς εἰπῶ, διότι περισσότερον ουπραγρανήμενοι ποὺ συνεργάζονται τῷ μέρος μὲν οὐσ, εἰπῶ, διότι περισσότερον ουπραγρανήμενοι ποὺ διατελεῖσθαι πολὺ εἰς τὰ χρονά. Ηρεμένη τὸ δύσκολον οὐστία τῶν διεθνῶν οὓς ματαλλάγων. Ἐπέκτησον πολλὲς ἡμέρες και πολλὲς νύχτες μὲν τὸν "Υπουργὸν τῶν Οἰκουμενῶν" θέταντες τὸν προσθολογούμον σας, ώς και τὸν προπολογούμον καθεὶς εἰς τὰ χρονά. Εἶχο ἐπίσης τὴν ἀνθρώπειον νὰ συνεργάσθω μὲν τὸν πρωθυπουργὸν σας και τὴν Κυβερνήσην σας. Περιέδεντο τὴν ξενόφων και ἥδη εἰς ἐπαγγῆ μὲ τοὺς κατοίκους και τὸν δημόδοκον και εξήντα ένα μέτοπον ἐξ ίσου λογχών μὲ τὸ, σφαστηποτῶν και ἔπουμον διὰ θυσίας. Οι τελευταῖοι δόδεκα μῆνες ἡσαν ἐν μεγάλῳ γενενὸς οἰκουμενικῆς στοιχεούτης, καὶ ἦγαν νὰ δημιουργήσων. Ἐξουσίας δασύλιτων και κατὰ ἓν μεγάλον ποσούτων οἰκουμενικήν στοιχεούτην. Εάντι μοθέσσωμεν διὰ θὰ διατηρήσουμεν αὐτήν, αἱ ἡμέρες, ποὺ ἔρχονται δέοντα πράγματα θὰ μάς παρουσιάσουν.

*⁴ Εξουσίας ὑπερέργων δύο μόνον νὰ φτιάξουμε δρόσους, ἀλλὰ και νὰ κατεύθυνωμεν τὰς προσαπαθίες μας πρὸς βιομηχανικὴν ἔξιλειν.

Τὸ Κράτος· ἀπροόδευτος και εἰς τὴν δινοδοφρύδην τῶν "Υποτροφείων των. Ποὺς τὸ παρόν τὸ παραγωγικὸν πεδίον λαμβάνει οἰκονομικὴν τεχνικὴν βοήθειαν, ἀλλὰ εἰς τὸ πλεύτον μέλλον κι αὔξεση τῆς παραγωγῆς διὰ ξερότερον ἀπὸ τὸ ἀπετεργές ἀπλαδεύτηκον σύστημα. Εἰς τὸν Κυβερνητικὸν τομέα αὐτοῖς οἱ διοικητικοὶ πρόσδοτοι διὰ εἶναι μόνον μεταποιητικοί, ἔχουν διατροφικήν να ἱρόδοτον μὲν ἔναν νέον ηκαπιτανικὸν προσωπικόν. Ἀλλοὶ τὸ ἀκαδημευτικὸν σύστημα ἔσπειραν τὸ δημοσιοτελον τοπίο, αλλογενούς μεταξύ πολιτῶν και κράτους; μεταξὺ ἐργοτῶν και ἀργοτῶν;

Δι⁵ αὐτὸν εἰς τὰ χέρια σας εὐβοήσκεται κι μεγαλυτέρῳ τὸ μεγαλύτερον καθῆκαν, ποὺ πρέπει νὰ ἀπειλεῖσθω. Ο "Υπουργὸς σας είναι μιὰ μᾶλλον ποτανάς φυσιογνωμίας. Εγείρει μεγάλα ἐμπλευρά σχέδια διὰ τὴν αὐξήσην τῆς ἀποδοτικότητος τῆς ἐκπαίδευσης. Ξέρω διτ. Εγείρει μεγάλα σχέδια διὰ τὴν βελτίωσην τῆς ἐκπαίδευσης. Είναι πρωτοόφεος εἰς τὴν βοηθείαν δραχῆς πλοκετούσων. Είναι ἀρχηγὸς εἰς τὸ νέον πρόγραμμα τῆς ἀγωγῆς των πολιτών. Αποβλέπω μὲ ἐκπατούσην πρὸς διανοὶ και διὰ σὰς βοηθήσουμεν διαν τὸ δυνατὸν καλλίτερα. (Χειρογράφηματα).

ΘΕΟΔ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος

Κέρας Υπουργή, Κύριοι Σύντετοι

"Η Δημοσία Ἐκπαίδευσης έγινε παιχνίδιον οὐδόν εἰς τὴν πρόσδοσην τοῦ λαοῦ μας και ἡ Ιστορία της δὲν δημορεῖ νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τὴν Ιστορίαν τῆς Εθνικῆς μας προσόν.

Εἰς τὸν διερρεύσαντα αἰώνα ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς μας διὰ τὸν Τουρκο-ινέργην, ὁ λαός μας εἰπὼν τὰ συρτέσα τον νὰ συρβιάζουν μὲ πολὺν κίνητρον τὸν διὰ τὴν βελτίωσην τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς και τὴν διάδοσην τῆς ἑντυγίας μεταξὺ τῶν πολιτῶν. Τὸ συρτέσον ἐγένετο εἰς τὸν διοργάνωσαν αἰώνα νὰ ἀλευθερώσηει τὰς νέας γενεαῖς τὰ ιδνινά θεάση και τὰς παιδόδοσεις τοῦ λαοῦ μας, τοῦ ἥρη και τοῦ ἔθνου του, τὴν Χρονιανικήν πίστων τῶν προγόνων μας, νὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὴν ὄγειαν, τὴν χαράν, τὴν ὄμορφα τῆς ζωῆς και παλαιρύτημας εἰς τὰ παιδά του τὴν ικανότηταν πρὸς ἀργοτάτην, διὰ νὰ μοιρήσῃ τὸ μπουνόν μέλλοντον εἰς τὴν ἱερούτην τουκού τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν, οὐ πατετεῖ μέλος.

Ο "Ἑλληνικὸς λαός ἔθεσερης πάντοτε τὴν ἐκπαίδευσην ὡς μεγάλης της παρασίας παραγόντα διὰ τὴν εὐημέρων και εὐτυχῶν τοῦ. Ή δίνει μάλιστα τοῦ "Ἑλλήνος πολέτον νὰ προσθήσῃ τὰ τέκνα του πρὸς τὰ ἀνάπτυτα Ἰδρύματα, Ινστιτούτα Πανεπιστημιακοῦ πτυχίου, ἵστο και εἶναι τόσον μεγάλη, θετε πολλοὶ εἶναι αἱ παραπόνες, καθ' ἄς γονεῖς ἔκπληκταν και μέρος τῆς πειρωνίας του διὰ νὰ θεωρούσησαν τὸ πόθον του τοῦτον.

Τὴν ἐκδήλωσην τοῦ "Ἑλλήνος πρὸς μάθηταν, τὸ ἀπίστομον και φραγμένον Κράτος δὲν θεωρούσησε πλήρως ἐπὶ πολλάς δεκαετηρίδας ὑπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Χώρας μας.

"Αλλ' ὁ μελετῶν και κρέον τὴν Ιστορίαν τῆς "Ἐκπαιδευτικής μας, διὰ πρέπει νὰ μπορέσῃ εἰς διλογίασσαν ή δημιουρίαν ἐξείνον, οἵτινες θίσσαν ἔπειθουν διὰ τὴν ζωήνταν τοῦ λαοῦ μας πρὸς τὴν ἐκπαίδευσην τῶν τέκνων

αντον. Μέχρι τοῦ 1912 ἡ σκέψης και ἡ καρδία τῶν κυβερνητῶν μας ἤσαν ἐποφθαμμέναι πρὸς τοὺς ψυχοδύσλους ἀδέλφους; μας και ἡ ἀπειλευθέρωσις τούτων εἶχε κυριαρχήσει εἰς τὰ πάσις τὰς ἔνεργειας τῶν.

Του ουτορέθεως και ή Διοίκησης της Επαναστάσεως της Χώρας είχε βραδείαν σχεδόν και με πιστοποίηση ότι ικανοποιητικά είς πάντας τούς τομείς της. Λέγοντες Διοίκησης Επαναστάσεως έννοούσεν πολλά προβλήματα, δίναντα χαρακούν ως θυμωνισμός υπό τον ίδιο ίματον.

- 1) Διδακτήρια, 2) βιβλία — έποκτα μέρα, 3) μαθητή (όποιος επιθυμεί την απόφαση της ομάδας του), 4) σχολεία — μάνασθλών παιδιών, 5) σχολεία απόλυτων παιδιών, 6) υπόδειγμα σχολείων, 7) Νοροθεσία διά των ιεραρχών μαθητήν, 8) Σολική Πειθαρχία, 9) Εκπαιδευτικά Σταύτικα παρ της κυριότητας των ήγειρομένων, προσγειωμένων και απόλυτων μαθητών, 10) Νηστερών σχολείων, 11) Διδακτικών προσωπικών, 12) Εκπαιδεύοντας των ήλικων παιδιών, 13) Επιθεωρηταί και Έποκτα Σεβδύλων, 14) Επιθεωρήσεις των σπλεγκών, 15) Εποπτεία των σχολείων, 16) Οικονομικά πόροι και διαπάνω δια της Εκπαιδευτικής.

Από την δελτήν πλαισίων τῶν κυριατέρων προβλημάτων τῶν ιππαγμάτων εἰς τὴν διακοπὴν τῆς Ἐκκλησιάνθετος, κατανοῦ καντὶς ὅτι δεν είναι δυνατὸν νὰ συντηρηθῶν δῆλα εἰς Σανδιόνιον. Ἀκριβῆς δὲ αὐτὸς θὰ ἐντοπίσῃ τὰς σκέψεις μου εἰς τὰ απονομάτωρες εἰς τῶν καθηκόντων τοῦ Ἐκκλησιάνθετον οὐδὲ θὰ αποργύρωθεν θυντήσω με τὰν ἐποπτειαν τῶν σογιέων, δι' ἣν ἔλλαζον στο χώρον κύριον σπουδῶν.

Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΚΑΙ Η ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΕΠΙΦΕΩΡΗΤΟΥ

Και ή ἐπιθεώρους καὶ ή ἐποπτεία τῶν σχολείων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσώπου, τοῦ Ἐπαρχοῦ τῶν σχολείων, Ἀλλ' ή ἐπιθεώρησις δικεῖ τρεῖς λειτουργίας καὶ ἐφανῆται εἰς τὴν πρᾶξιν τρισυπόστατος.

Ο «Επιθεωτής» των Δημοκρατιών Σχολείων της Στοιχείωδους «Επικαιροδέσσης» είναι και πρέπει να είναι δραγματικός, διεκπεραϊκός, έποκτας. Ως δραγματικής θεραπεύει τη συνεργασία μήδη Δημάρχους. Προδρόμος Κοινωνής, Οργανώσεως Συλλόγων, Συνδέσμων ήργαζομένων διά την κοινωνική πρόβοση, με Σχολαρχούς «Εργαζομένους» των Δημάρχων Σπουδών, με την Νορμόφρενη, με Γενινήν «Επιθεωρητήν», με Σχολίατρον, «Επιθεωρητήν της Γηγεντοτητής» κλπ. Μέσα πάντος τούτους αυτορεγγένεται διά νόσο όποιες εις φλεγόμενη ζητήσιμη, πότε είναι η ερώτησης γηγενών διά διδακτηρίου, ή άντερνος και επισκοπήν διδακτηρίου, ή Επισπορώνς ειδηρούσων διά την γηγενωτικήν των παρθητῶν, ή λειτουργία των πιστοποιιών, ή λειτουργία των καποδιστριών, ή δύσκοις υπερεγγένων σχολείων, ή καπακολέψεως του δικαιωματοφορού, ή καπακολήψης των τανόνιαδων νόσων εις τους μαθητές, ή ξενόφοις τοπικών πόρων διά την λένιση φρούκτωμάτων της περιφέρειας κ.τ.λ.

Πάντα τεῦται καὶ ἄλλα δρόμοις φύσεως εἰναι ἔργα τοῦ ἐκπαιδευτοῦ, ὅπου
να δημιεῖται τὸ ἐκτελέσθεντός ὡς δργανωτής τῆς ἐκπαιδευτικῆς του περιφερείας.

“Οι διοικητής της Επενδυτικής του περιφέρειας δημιεύει νά παρακολουθεί πριν λειτουργεί ολόκληρος όπως μπορούν της Επενδυτικής της περιφέρειας του, έναργος συνταξικήν επένδυσην και δύο λίγους είς τα κολλά προβλήματα διαποστολών και μαζιθυμών, μάτια προκόπτουν καθημερινώς είς την λεπτομερία την γογολένια.

“Οι ἐπόντες ὁ ἐπιθεωρητής θρέπει τὰ καθοδηγῆ καὶ τὰ ἀναψυγόν τὸ ασφράττον ἐπίσκοπον τὰ μεταβαλλόντα τὴν περιφερείας του, τὰ μανύψυχα ἀβούς κανονικῶν, προσωπῶν ἀπό τοὺς ἐλάντοντας πνευματικούς καὶ κονικούς κατακόρυφους, σηρπιμοποιούντας ἢν τοὺς μόνον διὰ τὴν μέρφεσιν τῆς νεολαίας, ἀλλὰ καὶ μὲν πράκτορες καὶ φωτεινούς μπόντες κονιοτάτους πούλους

Ο Επιθεωρητής, κατά τις διαδικασίες, οργάνωσε πολυτέλειες προσοόν.
Ως παρατητής, κατά τις διαδικασίες, λόγω των ματαιώσεων του και των δραστηριοτήτων του, ως παράτημα εις γενικής γραμμάς, είναι: 1) Ένας έπιχειρηματίας. 2) Δύο έκτελεστικών έπικανονικών διοικητικών δραγμών. 3) Είναι γενικώς δημιουργούμενός.

Μέ τα έργα τού ἐπιθεωρητού ὡς δραγματοῦ τῆς ἐκπαιδευτικῆς του περιορείας δὲν προτίθεμαν να διάρκεψουν. Αλλά δὲν μνησθόφασα εἰς τοὺς μεμένους Νόμους. Επειδὴ θέραν διας ὃς ἔργα τῶν ἐπιθεωρητῶν, διάντει λεπτανών αὖ πραγμάτων ἀνάγκαια. Τονίζουμεν διάλλες, δια τα έργα στάντα προτίθενται καὶ διαποτοῦν αὖτις τὸν ἐπιθεωρητήν νά δοχούγει μετροστροφήστος. Είναι έργα σπουδαῖα καὶ οὐδενών, διότι δισκούν ἀπάρτια καὶ διπροσδιδούν ταῦτα έργα τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, διάντα δέον τὸν ἐπειδή τοῦς διαποτῆς τῆς ἐκπαιδευτικῆς του πραγμάτειας. Αὐτοῦν εἰδούσιον καὶ διπροσδιδούν τὴν ὑγείαν, τὴν φύσιον, τὴν προστογήν μὲν μαθητῶν, μὲν ἀλλὰς λέξεις τὰ γράμμα, σταύτα ἐπάλλον δὲ ἐπιθεωρητοῦς, ὡς διανοτῆς τῆς ἐκπαιδευτικῆς του περιφέρειας, ἐπειδεῖσαν τὴν συμπατικήν, τὴν νευματικήν καὶ ήδηκτην διάντατιν τοῦ μαθητοῦ, διὰ τὴν όποιαν υπάρχει τὸ λεπτόν καὶ ὁ ἐπιθεωρητός.

Μὲ τὰ δογα αὐτὰ ὑφείλει ὁ Ἐπιθεωρητής νὰ δασκαληθῇ μὲ θέρμην, μὲ γνωμέρον καὶ ἀποτελεσματικότητα.

Παρά την σημασίαν δικαίως και απουσιαστήτα, όπως έχουν τα δργανωτικά αυτά λέγα, δεν πρόκειται, ούτε πρέπει νά εκτημπύρη ή μίξει ταν ίδιαντονταν σφράγιδαν διά την αποτελέσματα των δργανωτικών των προσωπιδών έντος της κυκλωτικής των περιφερειών. Ανάγκη ταν τονισθεί ότι πάντα τά λέγα, απαντελεί διά ιδιωτικά της ίδιαντοντας της περιφερειών οι δργανωτικά είναι λέγα, τά διάδοχα δένανταν τά έκτελεστον και άνθεψαν με πολύν διάν και διέν τινες ειδικάν διαγράφεταικον κατατοιχον. Διά άποκτειντα διά λέγα απόταν μεταπεκτινοντας εἰς τό Πανεπιστήμον, ούτε ειδικά περιγράφει, ούτε άλλον σπουδαν, ούτε έχουν γίλοντα διά τά διόρουν και διαποκεν διδασκονταν, θένουν συνιστον και κατασκόντονταν, έθενον γκρέμον διά την παντακτικά λέγα. Διά την έκτελεσταν τά διόνταν ειδικάν διαπετειν διαστολαν.

της και κοινωνική τουριστική και δημόπειρα πόδες το παθί, αλλιώς είναι ξεμπύτοι και δεν χρονοτίθουν δι' ειδικού Ισογεγγελματικού καταυτισμού.

Καὶ εἰσερχόμεθα ἡδη εἰς ἔξτασιν προβλημάτων, μάντον πρέπει νὰ τύχουν μάρτυρος φρονεῖδος καὶ προσοχῆς τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, διότι ὑπάρχονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του ὡς διοικητικοῦ δογμίνου τῆς ἐκπαιδευτικῆς του περιφέρειας.

Καὶ τὰ προβλήματα αὐτὰ είναι πρώτον ἡ διαφέρει παροχὴ τῆς σπουδείδους· ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ υποχρεωτική φύσης τῶν μαθητῶν καὶ δεύτερον ἡ προσαγογὴ τῶν μαθητῶν ἀπὸ τόπους εἰς τάλην.

Η ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΦΟΙΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ Η ΔΩΡΕΑΝ
ΠΑΡΟΧΗ ΤΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟΔΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Μία δεν τὰς ἀπογένεταις, τὰς δύος τὰ ξηρά δὲ πιλαιωθῆταις ὡς διοικητής της ἐκπαιδευτικής των περιφέρειών εἰναι τὸ πόσι μη ἔμμαρταλος τὴν ἔγχρωψιν καὶ φεύγοντα τῶν αὐτῶν, δύτια ἔχοντα διαίται 6—12 τρύν, εἰς τὴν ἐκπαιδευτικήν των περιφέρειών την. Ὡς ἀνηγόρως δέ το δύτια αὐτῷ δύο δὲν ἔλονται ζωγρά, δέοντα τὸ Κράτος τὴν ὑποχρεωτικήν ποιήσαντα διεπειπτοῦνται δύο λόγους, περὶ τῶν δύος θεοῦ μηλέατον κατατένει καὶ εἰσει τὶς αὐτούς διεπειπτοῦνται τὴν σπαραγώδειαν την.

Ο πρότερος Νέαρος του 1834 δὲν προβίππα τὴν προρήγη τῆς στοιχεώσεως ἐπωνυμίας διαιρεῖ εἰς τὰ τέκνα τοῦ Αἴσου μας. Εργάσιμη να καρδιλέννων 77 χρόνια διε τὸ 1834, διὰ να διατελέσῃ τὸ Κράτος τὰς Δαντάλεις του περὶ πορφύρης Δαμάσιας τῆς στοιχεώσεως ἐπωνυμίας της τὰ τέκνα τοῦ Αἴσου μας. Πρότινος Δαμάσιας του 1911 διώρυγαν, διὰ παρέγειας διαιρεῶν ή στοιχεώσεως Επωνυμίας, Ἰανουάριον δὲ τὴν Δατάζων αὐτῆς Διατελέστη από το 1926 καὶ 1927. Ανάγκη δια τὰ σημειώθη, διὸ μὲν τὸν δρόμον ἡ στοιχεώσης ἐπωνυμίας, ἵνεοτε τὸ Κράτος μας μόνον τὴν μὲν κατοικήσην διδάχτων. Εν τούτῳ, τοῦ δρόμου τούτου ἡ Ἰανουάρια καὶ ἡ διαμονὴ εἰναῖς πλατειώνας εἰς τὰ δια πλούτου Διαπορειακά Κράτη. Πρόσημα τὸ Κράτος, διὰ νόσορέων διὰ παρέγειας διαιρεῖ καὶ τὰ μέσα τῆς σπουδῆς τῶν παιδιών, να παρέξῃ δηλούντων φρεσκά τὰ βρύσια, τὴν γρασσήν ὥψη καὶ ἐπὶ πλεόν να παρέξῃ εἰς αὐτά καὶ ἐπωνυμίαν καὶ τροφήν.

Εις τὸ Σύνταγμα τοῦ 1926 διέτθη. Εις τὰ πνευματικά μήδα δέον τὰ γίγνεται κτήμα διάδοσιν τῶν ποιεῖν καὶ οἵ προς τὴν ἐκπαίδευσιν δέον νὰ γίγνεται επιλογῆς επιλογῆς συνθήκης διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ιδεούσας καὶ τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν τῶν ποιεῖν. Αλλὰ οι γενναῖοι αἴτιοι σπέρματις παρὶ τῆς ἔλεως τῆς ἐκπαίδευσις δὲν ἔτυχον Δημόκριτος τῆς διεργασίας, δύο οὐδὲ δωρεὰν ἐκπαίδευσις προέρχεται διὰ τῶν Δημόκριτος σχολῶν, οὐτε υποτεροπρόσων τοῦ Κρότονος, διὰ νὰ προστήσῃ τὰ προσωπικά μὲν Δημόκριτον νοητούσην τηναῦτην τὰς ἀντιτίθετος σπουδαῖς.

Άλλος ήνοι τὸ Κράτος τὴν παροχήν διαφέντες ἐκπαιδεύεσσες προσόργην τὸ

μη κατεβούσῃ προς τὸν μαθητὸν τὸν Διδυμὸν σπλαισίου διδάσκων, ἐπειδὴν ἐπ τούτῳ θυρωδοποιεῖ τὴν σπουδὴν ἐκπαιδεύειν εἰς πάντα τὰ παιδεύειν μέχρι τοῦ 14ου ἔτους τῆς θαλασσᾶς των".¹⁰ Άλλη μάλιστα θεώρει τὸν μαθητικὸν τοῦ πατέρος τῆς Πολεμίας ότι πρὸς τὴν φύσιν μακρούστερον, διὸ οὐδὲν παντελῶς μεταβολὴν θυρωδεύεσθαι πόθεν οὐ Πολεμίας όπεις τὴν φύσιν τῶν αὐτοφύετων.¹¹ Επειδὴν οὐπρόσεβον δὲ τολμή την μακροτέλειαν τὰ τέκνα τοῦ μέργα τοῦ 14ου τῆς θαλασσῆς τον εἰς τὴν σημαντικότερά τοῦ Κροτία:

α) Δέν παρέχει, ός είπον και προηγουμένως διερεύνει τὰ μέσα τῆς ἐκπα-
δεύσεώς των εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον.

β) "Υποχρεώνει τούς μαθητάς να έπανελέφουσι τα μαθήματα της αντίς σεισμούς.

γ) Διάκονος γονείς δεῖ τῶν Δικαιοστηγέλων καὶ ἐμβούλων εἰς αὐτοὺς χρηματοδοτοῦντες ἵν δὲν στέλλουσι τὰ κυβελά των εἰς τὸ Δικαιοτέλον σφραγίδες.

Η ανέμισης τοῦ Κράτους, δει λακωνίται νό μέσην παρά πάντας τῶν λακωνίων να προσέρχουν τὰ τέκνα των δικών του ξένων Διπλωμάτων σχολέων, ίσων δρθή καὶ δημοσιευτική. Η Δημοσιότητα δεῖ είναι μάλιστα ένας πολὺ εύπορος, ούτε σχίζει λακωνικήμενός του Λουδοὶ διπλωμάτων του. Οβενάριος γνωστός της είναι ἡ καθολικὴ λακωνικότης τῶν πολιτῶν της καὶ διὰ τῆς κακουδόνεως προστεπτή οὐδὲν νά μετάσχουν εἰς δυνατότερη ζωήν. Η δημοσιότητη κακουδίων καρδιάται πολύτες, οι οποίοι η παραπλέουσαν τὰ δημόσια καὶ δημοσιευτικά θεωροῦν καὶ θεώνται προσδοκώνται εἰς τὴν λαγκαργύρων γενεάν, οι οποίοι, καὶ είναι ικανοὶ νά βλέπουν τὰ προβλήματα τῆς ζωής τις εἰς τὴν δεκανή ζωῆν, νά επενδύουν λόγους τῶν προβλημάτων τούτων, νά μετάξουν δημοργητικά εἰς τὴν ιδή της δημόσιος, νά είναι ικανοὶ νά συνεργάσονται με τούς άλλους πολίτες, νά σχετίζονται πρωτεύονταν, νά αναλαμβάνουν εθεόντας, νά δοῦνει ειρηνικά μεταξύ των, νά διπλωματίζουν, ψυχομίας καθεύνονται, νά ξερούν διεπενδύηντος Ιεραρχότητα διὰ νά διευθύνουν δραγματανίαν ή λαγκαργύρωμα, λακωνήτης πρός πολιτών υπάκουος, λακωνήτης νά βελτιώνουν συναρτήσεις τὰ πρόσωτα της δημόσιας ζωῆς, κοχών τούς προσέρχονται ἐκ τῶν Εὖν ή δημόσιοι, λακωνήτης τέλος νά λαζαρίνηται τὴν ζήσιν τῆς βελτιωμένης ζωῆς καὶ νά γειρουν διὰ τῶν βελτίων αὔτης.

"Αν αετά είναι τά γνωρισμάτα και οι Ικανότητες πολιτών, δυτικής ζώης είς δημοσιοποίηση κανονιών, δεκτούς ότι Επίδειξη Πολιτεία, ήτις είναι Βασιλικόνεμη προμητεία άλλου δικαίου τα τέκνα πάντων των πολιτών φοιτούντων υπόγειανές έρχεται τον 14ο έτονα της ήμερας των είς τά Δημοτικά σχολία. "Η θέλησης έντονης δέησης της σπουδής των Κράτους προς τούς πολίτες των και των αιλανθένδρων δέρμων, δέρ' έντι έδεστον το κανονισμόν μεταξύδικα.

Ούρη γετονού, τα δικαιώματα των πολιτών είναι από τα πιο σημαντικά της μέσων ανθρωπισμού.

Δέν δεστάδαμεν νὰ προτείνουμεν μναστολήν, διν μὲν καὶ τὴν κατάργησην τῶν σπειρόντων Νόμων περὶ τιμωρίας τῶν γονέων, οἵτινες δὲν μποτέλλουν τὰ τέκνα των εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον καὶ τὸν δημόνον Νόμον, κατὰ τὰς Ικανότητες τῶν δικαιοφετείων, οἱ δικαιαταὶ πολλάδις δὲν ἐφαρμόζουν.

Ἡ δικαιολογία δόντον γέγονος δέν τὸ Κράτος Ικανοποίηση τὰς ἀνάγκας τῆς στοιχειώδης ἐκπαθένεως.

Ἄλλα ἡ ἀναστολὴ ἐπιβάλλεται καὶ διὰ τοὺς λόγους, ποὺ διὰ διατάξεως εἰς τὸ πρόβλημα περὶ προσωγυγῆς τῶν μαθητῶν, τὸ δισεῖον συζητούμενον εὐθὺς δράστους.

ΠΡΟΛΟΓΩΓΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΑΞΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑΞΙΝ

Τὸ μέγας δραμάς τῶν Δημοπροστάτων αἵτια ἀπομακρύνοντας τῶν μαθητῶν ἀπὸ τὸ Σχολεῖον καὶ αἵτια κλινονόσια τῆς ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο εἶνα μάλιστα τὰ σπουδαιότερα, ποὺ δημιύπονταν εἰς τὰ κέντρα καθηκόντα τῶν 'Επιμετρητῶν, τῶν ἐποπτῶν τῆς στοιχειώδους ἐκπαθένεως. Καὶ δημος δὲν ἔχει τόπον τῆς δεστάδος προσοχῆς αὐτῷ, οὔτε ἔχει διατάξην δὲν τῶν μάθητοντων μὲν ἐπικεντρωτική έγγραψα. Μελέτη δὲν αὐτῷ δὲν έχουν δημοσιεύθη ἔτεις αὐτοτελεῖς, εἴτε εἰς παροδοκή. Θεωρεῖται, όμως φαίνεται, δήμαρχος ἀπλούς, ἄλλα καὶ δυσθυμούμενον μὲν τὰ κατὰ τὸ παρελθόν ληρόμενον δικαιοκράτη. Η σύνθησις τῶν εἰναὶ γνωστῆς Μαθητής τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου, δειτούς δὲν λαμβάνει βαθύτατον ἀπόδοσην εἰς τὰ διδακτικά μνήματα 'σχεδὸν κατῆλπτος' δυοχροειδεῖ τὰ μαθήματα τῆς αὐτῆς τάξεως.

Δάι τὴν μάθησοντας μας πρὸ τὸ δέμα τοῦτο ἐπειδήντων κατὰ τὴν παρελθόντων δεκατεταῖς, δέτα κατ' ἔντολα τοῦ 'Υπουργείου τόσον ἄργον, δέσσον καὶ ὅλοις 'Εκπαιδευτοί Συμβούλιοι ἔλουμεν ἐπωκεφθῆ διαρρόουνς ἐκπαθένειας περιφερειας δὲν νὰ θέλουμεν εἰς ἐκπαθή με τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῆς στοιχειώδους ἐκπαθένειας καὶ διπλωμάτων πᾶς ἔνεγον τὴν ἐκπαθένειαν τῶν καὶ διπλωμάτων στέψεων διὰ τὸν προσβλητήν, τὰ δύοις τοῖς μαθητοῖς. Εὔρητην εἰς τὸ γραφεῖον ἓνδικτην, δέτα σήματον δὲν εἶναι ἐν ὑπερούσιᾳ, καὶ ἔχειται τὸ βαθύτατον, εἰς τὸ δύοις εἰλον καταχωρῆθη ὁ δημότος τῶν προσωρινῶν καὶ διπλωμάτων κατ' ἔτος μαθητῶν τῆς περιφερείας. 'Επιδὴ ἐκ πολλῆς δέμης μοῦ ἐργάτην πολλοὶ οἱ Δημοφρετέρων, παρεκάλεσαν τὰ μετατραπήσοντας οἱ δημότοι τῶν μαθητῶν, οἵτινες εἶχον διπρόσθιθη εἰς ἐκπατούσα, ποὺ τὸν πόλεμον πόσον τοὺς ἔκπατον $\frac{1}{4}$, ἐπὶ τῶν ἐξετασθέντων εἶχον διπρόσθιθη καὶ τούτῳ δέτα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συλλαμβάνεται συμπερίστατη ἡ εἰκόνη τῆς σήρεσσος τῶν ἐξετασμῶν καὶ δημοφρετέων μαθητῶν. 'Οτις τοῦτο εἰπεῖται ὅτι ἐκ πρωτοθέστων ἐκπαθήσαμεν καὶ εἰσέθη, δέτη οἱ Δημοφρετέρες εἶχον ὑποφέρει τὸ 30 % τῶν ἐξετασθέντων. 'Εδοκεν τὸ ἐργατικόν δὲ μέρη Ικανοποίησμάς μὲν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸν τῆς ἐργασίας τῶν σχολείων τοῦ καὶ δέν μοῦ θάσκεν δάστησαν, δέτη δὲν τὰς ἀπορρετέας εἶχον διπρόσθιθη, τὸ δέμα αὐτό. Σημαντότερον, δέτη τὰ σχολεῖα τῆς περιφερείας, κατὰ τὴν δημότην τοῦ Δημοτικοῦ, εἶχον

Ικανοποήηση δημότης καὶ κανονικῆς. Καὶ δέμας τὸ δέμα εἶναι στενά συνδεδεμένον μὲ τὴν Δημοφρήσην καὶ δημοφρένουν τῶν μαθητῶν ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου. 'Ανοτέρα μάλιστα ἔπειτα, δέτη δέν ἔμαρτε τὸ Κράτος νὰ διάλει τοὺς γονεῖς, ποὺ δὲν στέλλουν τὰ παιδιά των εἰς τὸ σχολεῖον, δέτη τὸ σχολεῖον τὰ δημοφρίσται.

Εἰς ἔρενναν, τὴν δημότην δημάρτημά μαν εἰς σχολεῖα ἐκπαθένειαν περιφερειῶν κατὰ τὴν παρελθόνταν δεκατεταῖαν, μοῦ δέδημον διενθύνης πορὰ διευθυντῶν σχολείων, ὅπου εἶχον λειτομηρότητα δημότης καὶ κανονικός, δημότικος δημοφρετέρων μαθητῶν, οἵτινες δημότημοι ἐρμήδιλον εἰς δημητριαῖς δέτη μεγαλύτερα εὐθύνην φαίνεται τὸ σχολεῖον, τοὺς δημοσιεύσιους, δημοφρετάς, δέποτες δὲν τὴν δημοφρένουν τῶν μαθητῶν ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Δημοτικοῦ σχολείου καὶ δέμας τοὺς γονεῖς τῶν μαθητῶν καὶ δέν δικαιολογεῖται δημότης δέν δέμας τὸν γονέαν.

'Ανακοινώνεις δημόσιων δημοφρετέων μαθητῶν κατὰ τὴν παρελθόνταν δεκατεταῖαν. Οὐ προσεκούμενον δημότημον δημοφρετέντων μαθητῶν κατὰ τὸ σχολεῖον καὶ κατὰ τὴν λήγουσαν δεκατεταῖαν, δέλλα τὸ σχολεῖο δέπο τὸ 1940 μέχρι σήμερον δέν πλειονύγμαν δημότης καὶ κανονικός καὶ δέμα τοῦ δημοφρετέων μαθητῶν δημότης δημότητα δεδομένα, οὔτε δημότη δέμα ποὺς εὐθύνην καὶ δημοφρογήν συμπλεγομένων.

Δημοτικού σχολείου Χαλανδρίου. Κατὰ τὸ σχολεῖον Έτος 1933—34, τὸ ποσοστὸν τῶν Δημοφρετέων δέχεται δέ τοῦ:

Α' Τάξης	Ἐκ τῶν ἐξετασθέντων Δημοφρετέων	31 %,
Β'	>	22 %,
Γ'	>	24 %,
Δ'	>	28 %,
Ε'	>	28 %,
ΣΤ'	>	17 %,

Α' Δημοτικού σχολείου Μενεύδου. Σχολ. Έτος 1934—35.

Α' Τάξης	Ἐκ τῶν ἐξετασθέντων Δημοφρετέων	16 %,
Β'	>	12 %,
Γ'	>	35 %,
Δ'	>	20 %,
Ε'	>	34 %,
ΣΤ'	>	43 %,

Καὶ δημότη: 'Αν εἰς τὸ Μενεύδον οἱ γονεῖς δέν στέλλουν τὰ τέκνα των δέ τοῦ στάλλουν οἱ γονεῖς καὶ τὰ δημοφρέτα τὸ σχολεῖον δέ μενοθήμητον θάσκον.

Εγγονικών σχολείον Μενδέου. Σχολ. Έτος 1932-33.

Α' Τάξης.	"Εκ τῶν ἑξτασθέντων ἀπερρίφθησαν	31 %.
Β'	>	23 %.
Γ'	>	22 %.
Δ'	>	8 %.
Ε'	>	40 %.
ΣΤ'	>	25 %.

Έδη είναι διεύρυντοι οι δραματοί: Διά τὰ 8 %, εἰς τὴν Α' και 40 %, εἰς τὴν Ε'.

Στον Δημοτικὸν Σχολεῖον Β' Ἐκσπαθετικῆς Περιφερείας. Σχολικὸν Έτος 1932-33.

Α' Τάξης.	"Εκ τῶν ἑξτασθέντων ἀπερρίφθησαν	32 %.
Β'	>	25 %.
Γ'	>	38 %.
Δ'	>	36 %.
Ε'	>	36 %.
ΣΤ'	>	18 %.

Ἄλιον πρόστικοι είναι οι δραματοί τῶν ἀπορριφθέντων μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου Χανᾶς εἰς τὰ τρία διαδοχικά σχολικά ἔτη είναι ταξινομηθέντες ως ἓπις:

Σχολικὸν Έτος 1932-33

Α' Τάξης.	"Εκ τῶν ἑξτασθέντων ἀπερρίφθησαν	46 %.
Β'	>	43 %.
Γ'	>	35 %.
Δ'	>	25 %.
Ε'	>	40 %.
ΣΤ'	>	46 %.

Σχολικὸν Έτος 1933-34.

Α' Τάξης.	"Εκ τῶν ἑξτασθέντων ἀπερρίφθησαν	51 %.
Β'	>	40 %.
Γ'	>	50 %.
Δ'	>	30 %.
Ε'	>	61 %.
ΣΤ'	>	46 %.

Σχολικὸν Έτος 1934-35.

Α' Τάξης.	"Εκ τῶν ἑξτασθέντων ἀπερρίφθησαν.	75 %.
Β'	>	54 %.
Γ'	>	45 %.
Δ'	>	31 %.
Ε'	>	51 %.
ΣΤ'	>	23 %.

'Από τὰς γενικὰς ἐκτίθεται τῶν ἑκατοντάριων τῆς σπαχιδίους ἑκατοντάριων περὶ τὰς ἀπειλήσης τῶν σχολείων των κατὰ τὸ λῆπτα σχολείων Έτος, οἵτινες οὐκετίζονται κατὰ μήνα Αὔγουστον, περιλαμβάνονται καὶ ὑποκατόντων τὸ ποσοτόν τῶν ἀπορριφθέντων μαθητῶν εἰς ὁρμούμενας τάξεις σχολείων καὶ εἰς πόσον τὰς τάξεις αὐτῶν. Τὰ δύνατα τῶν παραστατῶν δὲν θὰ μηνιανείσαν. Εἰς μίαν περιόδεον δὲ δράματος τῶν ἀπορριφθέντων εἰς τὴν Α' τάξην δινένται 37 %, εἰς τὴν Β' τάξην εἰς 25 %, εἰς τὴν Γ' τάξην εἰς 24 %.

Εἰς δὲλπιν περιόδεον τὸ σύνολον τῶν ἀπορριφθέντων μαθητῶν δινένται εἰς τὰ 20 % τῶν ἑξτασθέντων.

Εἰς δὲλπιν περιόδεον δὲ δράματος τῶν ἀπορριφθέντων μαθητῶν δινένται εἰς τὴν Α' τάξην 26 %, εἰς τὴν Β' τάξην 23 %, εἰς τὴν Γ' τάξην 21 %.

Εἰς δὲλπιν περιόδεον τὸ σύνολον τῶν ἀπορριφθέντων δινένται εἰς τὴν ΣΤ' τάξην 18-21 %.

Τὰ ποστά τῶν πατέρων τῶν ἑκατοντάριων φοίτησιν, υποβοηθοῦν εἰς τὴν μείωσιν τῶν φοιτησίων μαθητῶν καὶ εἰς τὴν ἀπομάκυνσιν πολλῶν δὲ ποτῶν ἐν τῷ σχολείῳ.

Πέρασαν νὰ διανέσουν τὰ αίτια τῶν διαθρησκευτικῶν φοίτησιν,

Τὰ μεγάλα αὐτῶν ποστά τῶν ἀπορριφθέντων μαθητῶν εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον, είναι ἀποτέλεσμα κυρίως α', τῶν ἀντιλήφτων, ποὺ κωμαρούντων μεταξύ τῶν διδασκαλίων διὰ τὰς ἑπτάδες τῶν Δημοτικῶν σχολείων. β) τῆς ἀδιαφορίας μας πρὸς τὰς φυγμάς ἀνάγκας τε; ἡμέραις 9-12 Ιανουαρίου. Ταῦτα μὲν ἑξτασθέντες πομπεύουν πλούτευτα.

Αἱ ἑπτάδες τῶν Δημοτικῶν σχολείων διά τὴν προσαγωγὴν τῶν μαθητῶν τοῦ εἵνεκεν καὶ κειμονισμένων καὶ ἐσπαλμένων. Η πρόστικης ὀρθοράτου ποσοῦ γνώσεων καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς ἀριθμούμενης σπάχεως τοῦ μαθητῶν ἀποτελεῖ τὴν ἑπτάδην τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου καὶ πρὸς αὐτὰς κανονίζεται καὶ ἡ προσαγωγὴ μαθητῶν διὰ τάξεων εἰς τάξειν.

Τὸ παιδί δὲν ἤμασται νὰ μάθῃ καὶ πρέπει νὰ παραμένει εἰς τὴν αὐτήν τάξην. "Άλλα ποτὲ πάρει νὰ νοηθῇ ή μαθήσῃς; Ποία είναι ἡ Ἐκπατος της καὶ τὸ περιεργήμαν της;

"Η μάθησης εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον δὲν είναι πρόσκτητης ὀφελεότητος ποσοῦ γνώσεων, διότις κωθοδοτεῖται διά τοῦ προγράμματος, ούτε καλλιέργεια

τῆς ἀφροδιτέως σκέψεος τῶν μαθητῶν. Εἶναι καὶ αὗτά καὶ ὅλα οἱ λειου σκευόδιαι πρόδηματα.

Είναι καλλιέργεια συνηθεύοντας έγκεις, καλλιέργεια και ίμπλωσης συνηθεύοντας ψευδικής διαθέσιμες αρχές συνεγράψαντας τον μαθητή με άλλα μέλη της ομάδου που είχε την ίδιαν συναγράψαντας ένορκες συνεργειών του πρός αέτο, ανάληπτης επίνευσης προς έκτελον ομολόγου λογού, από θητικής διαπλωματικής και ξεκίνησης λογού τέλην, ηγάπη της μανούσης, έκουσια ίδιουποιη πρός τα θήματας δίξιας της ζωής, καλλιέργεια της θεοφοβίας του, καλλιέργεια του αθεολέγουσαν και αθεοπροσεκτικού, καλλιέργεια της προσοφοβίας και τον θίρρους του, καλλιέργεια του έθωκου του φροντιστήρα κλπ.

Ἐκφετι; πρέπει τὸ δοθῆναι τὰς ἐπιδιώξεις αἴτας.

Ἡ φυγὴ καὶ ἡ βεβαίωσης εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον εἶναι ἡ Ἐκφραστικὴ ἐπίδειξη τοῦ ἑγένεος τοῦ παιδιοῦ, πρωτοβουλία, αντεργοταξία.

"Η ἀγορὴ εἰς τὰς Εὐταξίες τοῦ Δημοσιού σχολείου είναι ζωὴ καὶ δημόσιας σκοπού την ζωὴν. Αν γιαν δεκτὸν τὸ κέργατον αὐτὸν, ὅτι Δημοσιού σχολείου εἶναι σκοπού μαθητικὸν. Αλλ οὐδέποτε θά γίνουν κτήμα τῶν παιδῶν ἐκπαιδευτῶν, ὡς αριστότελος αρέσκειν καὶ ἔνεργοιν, εἰς τὰς δεκτοὺς θὰ δεργοληθῇ εἰς τὸ σχολεῖον τὸ παιδί. Πρωτοτυπία καὶ δημόσιων γηρασίας θὰ επιστρέψεται, ὡς ἐλαύνοντος καὶ οὐ ἐκτινάκτοντος. Άλλ θά επιδύονται μαθητικὴ καὶ τυπικὴ μαθητὴρ. Τὰ ἐνθαρρεύοντα τῶν παιδῶν θὲν θὰ παραμελούντων, πολὺ δὲ περισσότερον θὲν θὰ ἁγνούντων. Οὐρανίστερος γεγονότων, ἀλλά ἀνάτετερος Ιννοτέρος τῶν παιδῶν θὰ είναι ἡ προτίτιος ἐμβολίων μας.

"Αλλά ον μόνιμοι είναι και πρέπει να είναι αι ἐπικαλότες τοῦ Δημοσιεύνης σχολίων, τη πουλή δὲν πρέπει να υποχρεώθη να ἐπιναυπλίη τα μεθύσατα τῆς ηγετικής τάξεως μὲ αἰτιολογίαν, δι την μη κατέχει εἰς Ιανουαριούπολιν βαθμὸν ὀφελίου πεποντὸν γενίστων, τὰς δηποτας Ἀνηγράφεται τὸ πρόγραμμα τῶν διαδικομένων ποιησίων αὐτοῖς δὲν έχει καλλιεργήσεις τὴν ἀπρόμενήν του σκέψην εἰς διάφορονν βαθμὸν.

Τό Αποτυχούντων σχολών ήλιας τε δορυφόρα νά μανγκούσερ και νά μπορεθεί και το γεγονός, έτι δι' αφεμένων αριθμών παρθητῶν υπόφερε διανομήσεων πάραν τῶν διποτών είναι μαθηταί πάση αρροφούσαντα πρὸς ἀπόδοσην. Τά δην αὐτά έχει θέση καὶ κληρονομίας ἔκποτον παρθητῶν. Τό Κέφαλος δὲν ξῆλος κακόποιος νά διποτή μιν καὶ νά μανγκούσερ διοργανωτής τὴν φορτίν τῶν πουλιών μέρος τοῦ Ιάκωβού τῆς ὥλαιας των, δην αἱ πνευματικοί ιδιωτάσια τοῦ σχολίουν είναι πέραν τῶν διποτίων των. Αἱ αρκετή αιώνια τῆς Β', καὶ Δ' τάξεων τοῦ Διηγητικού σχολίου δὲν προδύονται καὶ μανγκούσερ διὸ τὸ σχολίου προτοῦ νά φθινον εἰς ήλιαν τῶν 14 έτην, μάνοι καὶ μάνοι δοῦτο η προπόκτειν γνωστοῖς καὶ η διποτάτης τῆς συζητήσεως των δὲν είναι κατὰ τὴν πρώτην τοῦ διδασκαλίου λειτουργική, πρέπει νά καποτηρηθῇ η διοργανωτής φοιτητῶν. Τό παλι θωμάζεις «Δὲν ήμεροι νά τα μάθει αὐτά, ποὺ ζητεῖτε εἰς βαθ-

¹Ανηθέτως, δρεῖ τὸ Κρήτος ἀποτελέσθαι τοιχουργεωτικὴν φύτησιν τῶν μαθητῶν

άρχει, και τοῦ Ιανουάριού τῆς ἡμέρας των, δημιεῖται τὸ Δημοποιεῖν συγκίστων ^{τὸν} ἀνηγγελοῦσαν δίδασκαλον εἰς μάθησαν τους, τὰ προσαρμόσαν τὴν δεινούργιαν του μόδον τὴν μεγάλην ποιειλέν τῶν Ἰανουάριων τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ διαλόγου πόρος την διάνευσην πασῶν τῶν Ἰανουάριων τὸ κανονισμὸν την προστίθειν τους διαδικασίας εἰς τὰξιν.

Τά ποικιλά, καὶ δύο ξενικάπιαδά δυνάμεις μετροῦν βαθμὸν πρέπει νὰ
θεωρηθοῦν νὰ διακρίθουν γρήσσον, ἀλλὰ καὶ καλλιεργήσονται καὶ δεξιότητος,
ποὺ εἶναι διπορεύεται δὲ νὰ γίνονται καλοὶ πόλιτοι. Τὸ δύο τὰ παιδιά
τούντα εἶναι μονάχα κτενιατικῶν. Είναι ομοιαίων, θεραπευτικῶν,
οἰστρογενειακῶν, οἰστρογενειακῶν πλ.·

Τό σπέσιον δεν προηγεται, ούτε προκαθίσται εἰς τὴν κοινωνίαν μὲν μόνον τὰς τριτοβίους, που τοῦ παρέργη τὸ ἀμυντικὸν σχολῶν τοῦ μόνην τὴν κανενατικήν του διάταξιν.¹ Η πανεπιστημιακὴ ἀλλας τὸν μαντεστόρην δὲ εἶναι ποιότητα τριτοβίους ὑπεροχῆς του ἀδέσμων συγγενεῖος πρὸς τὰ ἄλλα μέτωπα. Είναι μέσων αιτιατορίου ἡ κανενατικὴ μαντοστρέψης εἰς τοὺς θεραπεῦτας τῆς κοινωνίας, τοὺς φρεσκητήρας ἀποτελεῖσθαι. Εἰς δοκετὸς δημος ἐκδηλώσεως τῆς ιδεῆς, δὲ βαθεῖας τῆς επειγούσας μαντοτύπους του ἀτόμου δὲν ἀποτελεῖ καταίσιμον θεραπεῦτην ἢ κατατετρόποτον.

Τό Δημοτικὸν σχολῶν ἔνα τεκτοπάνεργόν πάσοιοίη. Οφελεῖ νῦ ἀνταπο-
δεῖται τῇ πολικῇ ἀλλήλῃ τὸν δρόμον τῆς Κανονίας. Πρέπει νῦ πορ-
ευσθεῖ τὸ πέρα, νῦ δούλων θὰ ἀκτελέσουν ἀποτελεσμάτων τὰ καθήκοντα τῶν ὁς-
τὴν τῆς Οἰκουμενίς, Ἑκκλησίας, Πολιτείας, Εκαγγελιατικῆς ὅμδος, φυλακῆς
μαρτύρων τοῦ. Πρέπει νῦ παραπομπὴν τῶν μαρτύρων τῶν τετοῦν
τῶν δυνάμεων νῦ λόγον μέρος εἰς πλάκη θίσση. Πάσον ποτὲ τέτον τρόπον
ἢν σχολῶν, ἡνὶς βοηθεῖ τὸν μαρτυρῆν νῦ ἀποτελησθεῖ κανηπεῖς δεξιότητας, φυ-
λακῆς δαδέσσεις καλῆς προστομίας τῶν πρὸς τὸ κοινωνικὸν περιβλέποντα,
τὸν ἀρχὸν εὐεργεταῖς διατίθεται τὴς Λοιπῆς καὶ τὴν καλλιέργειαν ικανότηταν πρὸς συνερ-
γούσιον, πρὸς ἀνάληπταν εὐθύνην, ὀδηγεῖ εἰς βελτίων τὸ μάτου καὶ τῆς κα-
νονίας, ίτορε τὴς δούλων τοῦτο μετεῖνε. Σύντονός ἐστι καλλιέργεια εἰς τὴν ψυχὴν
τῶν αποδινών τὴν ἀνταποτίστησι, τὸ μαρτυρεῖσμα, τῆς αποτελεσματικῆς, τῆς φυλα-
κῆς, τῆς προτεσθισμοῦ, τῆς ἐμπνευστικῆς συμπειραφοῦς, εἰναὶ ἀξιόλογος ἐπι-
λάξις τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου, δυν καὶ ἡ πρόστιχης ὀμαριμόντου ποιοῦ
τοντοῦ.

μία αναθεώρησης της άλιμης των έπαιδολος του Δημοτικού σχολείου και

τῶν κριτηρίων διὰ τὴν προσαγωγήν τῶν μαθητῶν εἶναι ἀπορεῖτος. Τὸ Δημοσ. σχολεῖον πρέπει νὰ θεωρῇ ἐπινούσιαν τὸν δασκάλο τῆς βάσεως τῶν νέων κριτηρίων, διότι οὗτος ἀντέτοκος κατορθώσεως νὰ ἀπαλτᾶται εἰς τὸ ΜΗΑΕΝ τὸν μὲν προσαγωγήν τῶν μαθητῶν του διὰ τύχης εἰς τάξιν. Ἐξαιρούσεις τῆς ἀρχῆς αὐτῆς διὰ τὸν εἰς τὴν Α' τάξιν, εἰς τὴν δικαίων προσέδροντα μαθητοῦ μὲν τὴν αὐτὴν μὲν χρονολογικὴν ἡλικίαν, ὅμως μὲν διάφορον φυσιολογικὴν καὶ πνευματικὴν ἡλικίαν.

Μόνον τελεύτην ἀντιμετώπισε τοῦ προβλήματος τῆς προσαγωγῆς τῶν μαθητῶν διὰ τὸν ἀπαθετισμὸν καὶ ἀποτόπην τῆς στοχευόσθων ἀπειπομένους δικαιολογεῖ τὸν ὑπορρεκτικὸν φύρωταιν τὸν μαθητὸν εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον. Ἀλλὰ τελεύτην ἀντιμετώπισε τοῦ διὸν συζητήσαν θέματος τῷσιδερέοις καὶ συντηματικῆς μελέτης τὸν ἀπαθετισμὸν τῆς στοχευόσθων ἀπειπομένους.

B'. Η δύσιστροφία μας πρὸς τὰς ψυχικὰς ἀνάγκας τῆς ἡλικίας 9—12 ἐτῶν διὰ λαίδα ματέσων τοῦ ἀριθμοῦ εἰναι φοιτάντων μαθητῶν καὶ ἀπομαθάνοντος τῶν διπλὸν τὸ δρῦ. Σχολεῖον.

Μεγάλη μείουσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῆς φοιτήσιους πολιτῶν εἰς τὸ Δημοτικὸν παραπέτεται μεταξὺ τὴν Γ' τάξιν των, διότι τὸ πατέρι εὐθύνεται εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν 9 ἐτῶν. Συνεχέστερα ἡ μείουσιν εἰς τὴν Δ', Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν εἰς πεντακιστοφόρους βαθμῶν συγχρητικῶς μὲ τὴν μείουσιν τῶν ἀριθμῶν εἰς τὴν Β' καὶ Γ' τάξιν.

Διὰ νὰ διλέκησουν μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἐτῶν τῆς ἡλικίας τῶν πολιτῶν διπλὸν τὸν ἀνθελλογόνων κατ' ἓντας εἰδένεται τὸν ἀπειπομένον εἰς τὸ Ἑπικανουνικὸν Συμβούλιον, προκειται πότι η σοβαρὴ μείουσιν τῆς φοιτήσιους τῶν πολιτῶν εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον παραπέτεται εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν 9—12 ἐτῶν.

Σημείωνται δέδοι ιδιαιτεραικός διμούρως μὲν γεννῆτης θετικούς ἀπειπομένους στοχευόσθων ἀπειπομένους, οὐπληθητέστερα εἰς τὸ Ἑπικανουνικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ έτους 1917—1918. Τὸ σύνολον τῶν ἡξακοσθέντων μαθητῶν κατὰ τάξιν διὰ προσαγωγῆν εἰς ἀνατάξιαν ταῦτα ἔχει ὡς ἦχος:

A' τάξις	1866	Δ' τάξις	1127
B' >	1874	E' >	813
C' >	1835	ΣΤ' >	707

Οἱ ἀπειπομέναι παρέχονται ἐργανωταὶ τῆς μεγάλης πτώσεως τοῦ ἀριθμοῦ φοιτήσιους εἰς τὴν Δημ., 5ην καὶ διην τάξιν, διπλῶδον τὴν αἵτινα εἰς θετικούς παραγόντα. Σημείωνται συνήθως, διότι οἱ γονεῖς μετὰ τὴν 3ην τάξιν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολίου προτίθενται τὸ πατέρι κοντά των διὰ νὰ τὸν βοηθήσουν εἰς τὰς ἴσχυσας των, θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ ἀποτρέψουμε, διότι οἱ αἵτινες πατέρες πρέπει τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἡλικίαν 9—12 ἐτῶν εἶναι καὶ θετικούς καὶ πρέπει νὰ ἐπονηθῇ καὶ εἰς τὸ σχολεῖον. Πρέπει νὰ στρέψουμε τὴν προσοχήν μας εἰς

τὸ πατέρι καὶ εἰς τὸ σχολεῖον μας, εἰς τὸ διπλόν φοιτᾶ καὶ ἐκεῖ ὃν εὔρουμε λογιστούρους· λόγους διὰ τὴν ἀπομάκρυνσαν τῶν μαθητῶν μας ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον, διὰ τὰς Δ', Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν.

Μία πολὺ σύνορος ψυχικῆς ἀντίστασης τὸν παιδιόν εἰς τὴν περίοδον 6—9, ἑταῖν καὶ 9—12 δὲν μάς πάσιν περὶ τῆς θέσης, ἢν ἐπονηθεῖσιν.

Τῇ ψυχικῇ πατέστοποι ποδιῶν 6—9 ἐπων ἔχει ὃς κύριον γνώρισμα αὐτῆς τὴν κοινωνικότηταν. Τὸ κάθε παιδί θέλει νὰ είναι μαζὶ μὲ διῆλα παιδιά, νὰ κάρη αὐτό, ποὺ κάνουν καὶ ἔκεινο. Οφειλούν μὲ ἀγέλην ἀπὸ πρόβλημα. Ἀνοίγε τὸ παιδί τὸ βεβίλιον του, διότι καὶ τὰ ἄλλα παιδά κάνουν τὸ ίδιον. Παίρνει τὸ παιδί νά γράψῃ εἰς τὸ τερρίδιον ή τὴν κυριαλίαν νά γράψῃ εἰς στόν κίνακα μόνον καὶ τὰ ἄλλα παιδά τὸ ίδιον.

Ἀνοίγεται νά κάρη εἰς παιδί αὐτό, ποὺ κάνουν καὶ τὰ πρόσωπα, ποὺ τὸ περιβάλλον. Σ' αὐτά δικαιούνται τερατεῖ. Η πνευματική του ἀνάπτυξης είναι μαρτι. Διὸν ἔμποροι νὰ διαχρησιῶνται καὶ νὰ λίνη σημασίαν εἰς τὰ διάδορα μάντυκαρια διὰ τὸν σκοπόν καὶ τὴν ροήν των. Διὸν σπουδήσει τὰ ἀντικείμενα, οὐτας τὰς σέσσεις του θέλει νὰ γνωρίζῃ. Είναι εικαστόματον καὶ δικούς μὲ εἰργαστηκέντα πετρώματα, ποὺ όπλουσιν πρόσωπα, κυνούνται καὶ δροῦν. Τὸ κίνητρον τῆς ζωῆς του είναι θετικόν.

Μία ψυχικὴ διλλαγὴ εἰς τὸ θνητό; τῆς ἡλικίας τῶν παιδῶν εἶναι ἔκδηλος. Ἀργεῖν, νὰ θέτει τὸ παιδί τους θετικούς τους σκοπούς καὶ νὰ μὴ θέλει νά κάρη διὰ τὰ ἄλλα παιδιά. Τὰς λειτουργίες του πάικτες εἰς τὰ προηγούμενα χρόνα ὀργίζεις νὰ δημιουριστεῖ διὰ νὰ ικανοποιήσῃ θέλεις του συνεργικούς μάντυκαριας. Διὸν θέλει νὰ ἀντιγράψῃ διὰ νὰ θέλειν, διότι ζητεῖ διὰ διδασκαλίας ή διὰ διδασκαλίας του, οὐτενός δημιουρῶν ή αντηγράψεων ποτὲ οίλον διὰ καὶ οἷα θέλουν αὐτοί. Θέλει τὰ ἀντιγράψεων ήπου διὰ διετία, ποὺ δράσται διὰ διετάσιος ή ἀπὸ έκεινα, ποὺ ἀναγνωρίζουν τὰ ἄλλα παιδά καὶ διατυπών; διὸν ἔμποροι νὰ ικανοποιήσῃ τὴν ψυχικήν τους ἀνάπτυξην εἰς τὰ σηράγητα τῆς θετικούς της θέλειν διὰ τὸν εἰργαστηκέντα πετρώματα, τὰ οποία δέν ξένουν βίαιοσθίμα. Διὸν ἀνήκει πάλιν εἰς δρόμον, ποὺ δροῦσι μὲ μύρκια προβλήματα. Τὸ παιδί γίνεται διεπάρθητον. Η ἀνενεργεία του δημιουργεῖ διὰ τὸν διπλόν φοιτᾶ τὸν διπλόν παιδιόν, διότι ἀνεποτίσιμον του καὶ διπλόν παιδιόν εἰσιν.

Η ἀντιγραντική διλλαγὴ καὶ στιγματεροφορά τοῦ παιδιοῦ δρόγεις διὰ τοῦ θνητοῦ τῆς ἡλικίας του, ήτοι διὰ τὴν Δ' τάξιν καὶ συνεχίζεται εἰς τὴν Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν. Τὸ κύριον γνώρισμα τοῦ παιδιοῦ εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν 4—9 ἐπων ἔχει δικαιούτως. Κέρδον γνώρισμα τῆς ψυχικῆς καταστάσεως τοῦ παιδιοῦ εἰς τὴν ἡλικίαν 9—12 ἐπων είναι διὰ ποτικούρως τοῦ. Εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτῆς τὸ παιδί διεργάστεται διὰ τὴν δρόμην των, τὴν ἀταλήη λογιστότηταν του, τὴν δρόμων καὶ καταστροφήν. Έχει διπλότερο, διὰ θέλημά του, διὰ θέλημά τους θέλημα καὶ καταστροφή. Ο διπλομάρτυς του έχει τέτοιαν δύναμαν διότι δημιουργεῖ τὸ παιδί εἰς τὴν περίοδον αὐτῆς εἰς διατηρητικήν διαμαργύρην, διὸν διεκπερνεῖ τὸ θέγ ψόλεν. Παρεργαστεῖ καὶ διὰ μάντυκαριας δικαιομάτων εἰς διᾶλα παιδιά μόνον διὰ θετικούρως τὴν ἀνεποτίσιμην του καὶ διπλόν παιδιόν εἰσιν.

ζόμενα εἰς τὸ σχολεῖον. Μὲν εὐρισκόστουν καὶ υπηρκήν ἵκανοποίουσιν ἀναλαμβάνειν· νὰ φύλξῃ τὰ πρόβητα τῆς οἰκουγένειας του, εἰς τὸ χωρό του, παρὰ νὰ φυτίσῃ εἰς τὸ σχολεῖον, τὸ ὄποιον μὲ τὴν λεπτοφύρων του δὲν ἴκανοισει τὰς φυτὰς καὶ καὶ τοὺς διάγρας.

Άν τὸ σχολεῖον θέλῃ νὰ κρατήσῃ τὰ παιδιά τῆς ἡλικίας τῶν 9—12 ἵστων, αρκεῖ νὰ προσομοιώσῃ τὸν τρόπον λημασίας του πολὺ τὸν φυλεύτην του κόσμουν.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτῆς πολλὰ ίκανης ξουν νὰ ἐπιτελέσουν οἱ ἑπειθωτοὶ τῆς σπουδαίους ἱκανοπέδων, μὲν ἔργωνται καὶ λόγων ἀναλόγων μέτρων.

*Ἐπισκεψεις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ εἰς τὸ σχολεῖον. *Ἐκτίμησις τῶν ἀποτελεσμάτων ἔργωνται τοῦ διδασκαλοῦ. Σύνταξις ἁνέστορος.

Περὶ τῶν ἐπισκεψέων τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς σπουδαίους ἱκανοπέδωνς ἀκολουθούσαν δένδροι εἰς τὸ «Διδασκαλὸν Βίημα» καὶ «Ἐκπαιδευτικά Χρονικά» καὶ δὲν ἀντέρχομεν, διότι τὸ θέμα, ποὺ συντετά, είναι εἴρην καὶ δὲν ἔρχονται δρόποι. Τούτῳ μόνο, διτὶ κηρύσσουσαν κατὰ τὸν αἰτητήν ἐπισκέψουν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ εἰς τὰ σχολεῖα, αἵτινες δίλλει τὰ εἶναι καὶ ἀντεφίσουσαν εἰς τὴν θεωρίαν. Κατὰ διάνειτον, διποὺ θεωρεῖται, ἐπιτελεστέσσοντα καὶ σπουδαίουτον τρόπον τὰ σχολεῖα του καὶ ἀπότελον τοῦ τοῦ κατεύθυνσην. 'Αλλ' οἱ διδάσκαλοι δὲν ἔγνωσαν εἰργάνων τρόπον ἀντιθέτως. 'Οταν δὲ ἐπιθεωρητὴς ἐπενέφερε τὸ σχολεῖον, διδάσκαλοι του εἰδοῦν τρόπον ἀντιθέτως. 'Οταν δὲ ἐπιθεωρητὴς ἐπενέφερε τὸ σχολεῖον, διδάσκαλοι του εἰδοῦν τρόπον δὲ. 'Εκάπιτον ταχυδόριμον δὲ διὰ τοῦ τηλερράνου τοὺς διδάσκαλούς πάντων τῶν γυανούν του χωρίουν περὶ τῆς εἰς τὸ χωρόν του προσονοίας του ἐπιθεωρητοῦ μὲ τὴν συντομεύσην φάσιν· «Ἐδὼ διέρρεε τοῦ.

Τὸ διάνειτον προστεγεῖ πολλὰ πρόγραμμα, ἐν τῶν δέσμον τοῦ πονημάτων είναι τοῦτο, διτὶ ὁ ἐπιθεωρητής—ἴσας αὐτὸς δὲν είχεν οὐδεμίαν φυγήν ἐπαγγῆ μὲ τοὺς διδασκαλούς. Καὶ ἡ φυγή αὐτῆς ἐπαρή ἐπιθεωρητοῦ καὶ διδάσκαλον ἔλλεισε ἵνετο, ὃς ἱκανοπέδη καὶ ἀπὸ ἕπεισον ἐπιθεωρητοῦ, διότι δὲν είναι τὸν ἄνθρωπον. Οὗτος ἀπελευθερώνει τὰς προστομάνες του Ἀρράδα, διτὶ ἀπεπενέθησεν πονητής σχολείον κατὰ τὴν 11ην π. μ. Μεταξὺ 11—12 παραπολένθησεν τὸν διδασκαλοῦ εἰς τὴν τάξιν του καὶ εἰς τὰς 12 ἔγινετο διακοπὴ τῆς ἐπιθεωρησίας μὲ συμφωνίαν, παῦθε; Ἐγραφεν δὲ ἐπιθεωρητής, διτὶ δὰν συνεχίζετο ὁ ἀπειδόμενος καὶ τὴν 2 μ. Κατὰ τὴν ὥραν αὐτῆς μετέψη μὲν δὲ ἐπιθεωρητῆς εἰς τὸν Δημοτικὸν σχολεῖον, ἀλλ' ὁ διδασκαλοῦ δὲν μόνον δὲν μετέψη εἰς τὸ σχολεῖον, ἀλλ' ἔργωνται λαὸν τὸ χωρόν καὶ μετέψη εἰς τὸ γενικόν χωρίον.

Είναι προφανές, διτὶ ὁ ἐπιθεωρητής αὐτῇ ἔγκλεισε πάντα τὰ στοιχεῖα ἀποτυπών τοῦ ἐπιθεωρητοῦ. Ὁ ἐπιθεωρητής αὐτὸς ήτο διάνοιας νὰ ἐπιτελέσῃ ἀποκτήσιαν τῶν σχολείων, ήτις είναι συνυφασμένη μὲ τὴν ἐπιθεωρησίαν καὶ περὶ αὐτοῦ δὲν ὀμιλεῖσθαι κατεστάσια.

Διὰ τὴν ἔκθεσιν, ήτις συντάσσεται μετὰ τὴν ἐπιθεωρησίαν, ἔχουν δοῦλο ὀδηγὸν όποιο τοῦ «Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου». Ἐν τούτοις σημαντικοὶ μερακίς καρατεργήσαντες ἐπ' αὐτοῖς.

Οἱ ἐπιθεωρητής, ὃς ἐξάγεται καὶ ἐκ τῶν ἐποβαλλομένων ἐκθέσεων, δίδει προσοχὴν εἰς τὴν πέθεδον διδασκαλίας τῶν μαθημάτων καὶ σημειώνει καὶ παρατηρήσεις, διτὶ δὲ διδάσκαλος είναι σητος ἡ ἱστορίης ἢ ἐπορχής ἢ πολὺ διδακτικῆς πεπονίστησης.

*Ἀπὸ μίαν ἔκθεσιν παραβαλμένων τὰ ἔλης· «Ἄνταργνωτος καὶ λίγη, ἀπόδοσις πολλή, παρὰ τὸ δινεκανονικὸν ἐν μέροι τῆς μεδίδουν».

Αἱ κρίσις αὐτῶν είναι δικαστήσης καὶ ἐπιτεμονικῆς ἀπαράδεκτος. Ἡ πέθεδος κρίνεται καὶ λογίζεται ἀλλὰ τὰ διποτέλεσμα, τὰ ὅποια δίδει ἡ ἐργασία για τὴν «Ἄν δὲ ἐπιθεωρητὴς εἴλοκα μὲ τὰ δικαιονεικά κρατεῖται, τὰ δοκίμια πετυχηθεῖσται, διτὶ ἡ μάθησης τῶν μαθητῶν είναι ἰκανοποειταική, διτὶ δὲ μέθοδος διδασκαλίας, τὴν δοκίμων προπομπὴ δὲ ἐπειδεσπέρας είναι ἡ κανονική, διότι δὲν γνωστούσεν μὲν αὐτὴν ἐποπταλλεῖσθαι ἰκανοποειταική μποτελέσματα;» Ή μάτως δητὶ λέγεται δὲ ὁ ἐπιθεωρητής κατὰ δογματικούς τρόπους είναι δούλον· Πάγιος δὲ προσελκυτής κατεύθυντος τοῦ την ἐργασίαν τοῦ διδασκαλοῦ μὲ διαγεγραμμένης ἐν τῶν προτέρων πάσας τὰς λεπτοποιήσεις μόνον εἰς στατικήν ἐκπαίδευσην είναι δινεκή.

Διὰ σάντας τοῦς λόγους αὐτῶν, εἰς τὴν συντασσομένην ἔκθεσιν δίστον τὰ σημειώνητα ὡς ἐπιθεωρητής κρίνεται πρὶν τὸν ικανοπέδων τῶν παιδῶν καὶ τῶν γυναικῶν τον καὶ διεντεύξοντας πρὶν τὴν διδακτικής διανούσης τοῦ διδασκαλοῦ.

Διὸ λέγεται διὰ τὴν ἐπικήματος τοῦ ἀποτελεσμάτων τῆς ἐργασίας τοῦ διδασκαλοῦ καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς διδασκαλίου.

*Οφειλούντος ὁ ἐπιθεωρητής εὐγῆ-σαγὴ νὰ ἐπομένουν ἀντικειμενική κριτήμα δικτυμάτων τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐργασίας τοῦ διδασκαλοῦ. Πάσι δὲ γίνουν αὐτά είναι ἦσα τῆς προσόντος δημοτ.

ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

*Ἐδηλώσαμεν εἰς τὴν δοχήν, διτὶ ὁ ἐπιθεωρητής είναι δργατωτός, διοκετατός ἐπιθεωρητής, διπότης. Εργάζομεν τόφος τὰ διμήλησματα διὰ τὴν ἐποκτείναντα τὸν Ιανουάριον.

*Η ἐποκτείναση τῶν σχολείων ἰστορικῶς είναι πολλὰ καὶ τὴν δργήν της αρκετά νηταὶ ληστήσιμα εἰς τὸν νόμον 1834. «Ἄλλα μὲ τὰς ἐπιθεωρησίας τῶν σχολείων είναι συνεφασμένη καὶ ἡ ἀποτελεια αὐτῶν.» Η ἐποκτείναση ἐπενέπειται εἰς διέτη τὴν ἐργασίαν τῶν διδασκαλῶν καὶ τὴν διελέτωσιν αὐτῆς καὶ εἰς τὰ ζητήσια κατατέλεος μαθητῶν, διόρεστας νέων σχολείων κτλ.

Μία πλατύτερη ἐποκτείναση τῶν σχολῶν τῆς Ιανουάριας, διὰ τὸ στηζόμενον δὲν δετεκτικόν μέσον τὴν συγκρητικήν περὶ τῶν δύο ἀντέντων δικαιονεικείων λεπτοντηρῶν καὶ νὰ διποτελεσμένων τὰς ἐποδέσμους μας διὰ τῆς ἐπιθεωρητοῦ καὶ ἐποκτείνας.

Η Επανάστασης των σχολείων ακούπον έγινε νότια περιφέρεια και δυτική περιφέρεια χωρίς α) μηδέ ήδη λειτουργών των σχολείων είναι Ιανουαριανή, β) μη τις πλοτελέσματα των φροντιστών και αι θρησκεία των διδασκαλών δια την αποτελεστή, πενταυτελή και ήδη κάπηλη μάνατζερ των μαθητών είναι Ιανουαριανή, γ) μη δηδιαδικούμενος διδασκαλίας είναι φύλακονος, εισαγείθητος, μη δρός κοινωνικός, μη δρός γνωμαρερός και μη δια απογγελματικού των Ιανουαρίους είναι υπόλοιπο, μετριούς ή γουρουνών βαθμού.

Κύριον γνώρισμα ή έπαιθεόρησης έχει την έκτιμην των έπαγγελματικῶν Ιεναντήτων τοῦ έπιθεωρουμένων διδασκάλων καὶ διδασκόγονων τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἱρανίας αὐτῶν.

Συνέπεια της Επιδημοφόρους των σογιελών δραστικής είναι η κατάθεση εἰς τό δρέπανον της Γραμματικού του Επιδημοφόρου είδους έκδοσεως και λήρας διακριτικών μέτρων για κυρώση, διά προτάσεως των Επιδημοφόρων περὶ έπανων, μαθητής, προπατρίας, σπουδαστής, ειμάντων ή διατηρευόντων μετατίθεσην του Επιδημοφόρου μεταβατισμών.

Η διατητική αετή έπιμεσόγεισης μὲ τὰ γνωρίσματα, τὰ όποια ἀπέδεσμακεν εἰς αετήν, καὶ μὲ τὰς συνεξεις τὰς ὁποῖας ἤρεσατε, πράξει τὰ διαχριθῆ ἀπὸ τὴν ἐπεξειάν τῶν σπολέων καὶ νῦν μὲ συντέταν ποὺς αὐτέν.

"Η έποντειά τῶν σρόλεων μέμενος σκούπον ἔχει τὴν ἐπογγείλαταικήν, ἡδυ-
χή καὶ ανεματικήν μένουσαν τὸν διδασκαλόν. Ἐμενούσος σκούπον ἔχει τὰς
βελτίστους τῶν σρόλων ὄφες, οἵτινες είναι ἀπαντώνα διὰ τὴν πασικήτην,
πνευματικήν καὶ ἡδυκήν διάταξιτην τῶν μαθητῶν. Ἔστος ἔχει ὁ ἔποντης τὰ
προσδοκήτα τὸν διδασκαλὸν καὶ ἕγειτον.
καὶ νῦν δράστησεν τὸν διδασκαλὸν καὶ ἔγειτον.

Κέφαλον γνωστομ ήσαν ή λεπτοτέλια τῶν σχολίων τὴν συντριψθείσαν κτάπτου καὶ διδασκαλίου εἰς σημάντα προβλέματαν, οἵτα θέτει ὁ ἐπόπτης πρὸς μελέτην·
καὶ κανονήν συνάζεται διὰ τὰ βελτιωθῆντα μάθητας καὶ ἡ λεπτομεγία τῶν
σχολίων.

Συνέπεια της έποστείας των σχολίων είναι η συνεχής προώθηση του δι-
βατικού και ή διά της βελτιώσεως των διδασκόμενών μαζίνισκας της κοινωνίας.

Εἰς τὴν Χώραν μας καὶ τὰ ἐπιθεωρητικά καὶ τὰ διοικητικά ἔργα έχουν διατεθῆ^{ται} εἰς τὸ ίδιον πρόσωπον. Οἱ ἐπιθεωρητικὲς μᾶς ἑκατοντάρινκὲς πρωτοφέρους είλη^{νται} καὶ ἡ ἀπόστολος της Η. Η ἕκτοντα ποιοῦσα, ή σημασία, ή όποια δεδήλωται εἰς τὴν ἐπιθεωρητικὴν ἑταῖρον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, εἶναι πολὺ μεγάλη σημασίαν μὲν τὴν ἕκτοντα ποιούσαν, ποιοῦσαν καὶ ξενιστὴν τῶν ἕκτοντα. Οἱ ἐπιθεωρητικὲς μὲν διοικητικὲς ποιούσαν, μὲν τὰ ἐπιθεωρητικά του καθήρων μὲν συνέργουν, μὲν ἴδιαρης, μὲν ἡμέραις, μὲν ἡμέραις, μὲν σταθερότητα. Εἶναι μὲλλος τε οὐρανογενάρχος ὁ ἐπιθεωρητής νὰ διεβῇ εἰς τὴν προστατεύσαντον τους Δαργκίους θέσην περὶ τοῦ Δαμασκοῦν. Μὲ τὰ διοικητικὰ ἔργα δεξιότερον, μὲν ἦταν διαβέλουν πολλούς, χωρὶς συνέργουν καὶ χωρὶς σφρόγγωρα, μὲν ὀδρομένας ἑπιδύσεις. Τὰ διοικητάρια τῆς ἐπιθεωρητικῆς είλη^{νται} συγχρέκυρα καὶ ξερφόταντο μὲν τὸν διηθών τῶν ιδιαίτερων ικετών, απότι^{τον} οὐτε διεβάλλοντο ποιοῦσαν τὸν ίδιον λαμψιδόντος ποιοῦσαν λαμπτήρα.

ιου. Τὰ ἀποτέλεσματα τῆς ἐποπτείας είναι νεφελόδημοί, ἀγνωστά καὶ ἀποτύμητα. Οἱδεῖς δεσχόλεται μὲ τὴν ἐμπίμοιν των. "Ἡ ἐποπτεία τῶν σχολείων ἐν τῇ χρυσαυτοκρατείᾳ καλύπτεται ὑπὸ" τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Τη σχέση αυτή καθίσταται δημοσιογραφή εἰς τὴν γῆσταν μας μεταξύ
πειθαρχούς καὶ προπονήτη δὲν είναι άρδευ. Σεδινόντων δι τὸν επανάστατον
είναι νῦν θυμόψηγός δι διδασκαλος δια να δημοφορθίσῃ ιππαγγελματικαν καὶ νά
δεσμονόνδον οι δορι της μαθητος. Η μαθητος, ήσας επονόν εγώ κυρίως,
την πλευραν της λογιστας των δεσμωτων διε βρεκε νά είναι προπονη-
την εις την επανάστατην οργανωσην. Η πλευραν των οργανων διε θαγη-
νην είναι φύση της προπονητης αιτον.

"Ο βαθύτερος και τό δέσμων του Ιεωθεωριού των δημοτικών σχολείων παρα-
λήφθη από την κάτιμη τη διεκπεραϊκή λερογραφία και πιστεύεται ότι είναι της
εποχής μας, μη άνωστήν την σκοτώνει, όπως θερησάνταν. "Όπως οι ιδιότητες
Ιεωθεωρητής διασητή, Ιεωθεωρητής των φύσης, Ιεωθεωρητής άλυκών, καθ'
διοικούν τόρον διατυπώγος Ιεωθεωρητής σημαφόρων που δημιουργήθηκαν θέσης έως
θερησάντο σχολείων. Ο Ιεωθεωρητής διασητής ήταν Άλγρη και Κατερβάντιανά οι
διασορθιλακες Ιεττείων καθώς τά Έργα, τά δημός Έργων άνατεθθή εἰς αὔτους.
Άνιδινον διαποτέλη ήταν και ο Ιεωθεωρητής των φύσης. Ο τίτλος "Ιεωθεωρη-
τής τῶν δασών, Ιεωθεωρητής φύσης, είναι κατά και σύνασσον μη τά
Έργα, μηντά έργων είς αὔτους το Κράτος. Ο Ιεωθεωρητής τῶν
σχολείων ήταν, ίδιαν ανιδύτως Έργα, νά διεργάζεται δηλοντάν αι οι διδάσκαλοι
ληγαγάντων διδασκαλίας, ός ζητούν οι δικαιωτικοί Νόμοι. "Έχει έργος ο
Ιεωθεωρητής τῶν σχολείων και αποδυνάτερα Έργα, μηντά δεν έχουν οι Ιεω-
θεωρητοί συνάθελτοι των τῶν ίδιων "Υπωργείων. "Έχει Έργον τὴν ηπαγγελ-
ματικήν δύναμιόν των διδασκαλών και ήται διδασκότος δια τῆς Εποπτείας και
δια τῆς Ιεωθεωρίας τῶν σχολείων. Τό Έργον τούτο, ή Ιεωγέλματικος ήδην
και κατανοήτης διέρθεσε τον διδασκαλικό προσωπικό, ήτις μεγαλύτερον απο-
δούστορα διό την άξιωσήν των διπλεύσεων τῆς Έργαντος αὐτῶν και δια
θούστορα ή έποπτεια τῶν σχολείων θά θέτει νά είναι αποκαλυπτόρια τῆς Επω-
θεωρίας.

Τό πρόβλημα της έπιθεσήσεως και έποντες τῶν αγοραίων στοκεύουσας ἐκπανδήσας νὰ δέστη ενδιάλεκτο μὲν εἴχοντας εἰς ἔκδοσην ἐκπανδήσεις παρεφέρουν δέοντα σρόπεια μὲν διακεκρίμενα: Ἑκούσια, συμφάντις πρὸς τὴν διά-
φορον ἀποστολήν των. Εἰς τὸ ἐν τῶν προσώπων αὐτῶν δὲ ἡστὶ δυνατόν νὰ
τίθονται ὅμως ἐπιθετήσεις τῆς τέλος ἐκπανδήσης περιφέρεσσι, εἰς δὲ τὸ
ἔτεον ἐπεξήτης τῆς αὐτῆς ἐκπανδήσης περιφέρεσσι. Ἐντος γορηπός τῶν
ἀρμοδιοτήτων τῶν προσώπων αὐτῶν, ὃν θέματος νῦν έχουμενος ἐποντες σύν-
τημα μὲν τοῖς εἰδόσιοι συσκοτίαις τῆς ἐποντες σχολείοις, οὓς ἐμνημόνευσαν
ὅτι ἡ δυνατόν νὰ γίνῃ επικίνδυνός.

Δίδω ίδω μνα σχέδιον διαρροφησμοῦ τῶν Ἕργων Ἰππειωνοτοῦ καὶ ἐπόκτου χωρὶς τὸ σχέδιον αὐτοῦ νὰ περικλεῖται τὰς τελευτὴς ἀπόφεις μας.

A' Ο κατθαναρητής θόρυβος τοῦ οἴκου :

α) Τρεις τὰ βαβίλα τοῦ Γραιφείου μὲ τάξην καὶ συμπληρωμένα συμπότους πρὸς δῆμονας τῶν προστιμένων τοῦ Ἀρχοντος.

β) Διεξήγει τὴν ἀλληλογραφίαν πρὸς πᾶσαν Ἀρχὴν καὶ πρὸς τοὺς πολίτας, ἵνα ἔργημα τῆς δημόσιοτητος του.

γ) Διενεργεῖ δικαιούσας ἄνωντος διδασκαλίου, καθ' οὐ ὕποβάλλειν καταγγείλα διὰ παράπτωσιν του.

δ) Φροντίζει διὰ τὴν ἀνέγερσαν καὶ ἐπισκευὴν διδακτηρίων τῆς περιφερείας του καὶ δρομοπόρων των καταργητικῶν ὅρμαν καὶ ἐποπτικῶν μέσων.

ε) Εἰσηγεῖται εἰς τὸ ἀμύνων Ἑποτεκοῦν Συμβούλιον τῶν προσαγογῶν ή στασιμότητα, τὴν πειθαρχίην διατίν, μετάθετον τὸν διδασκαλίου τῆς περιφερείας των.

στ) Ὑποβίλλα ἐκδίνει περὶ ἄνωντος διδασκαλίου περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀγροτικῆς του καὶ τῆς ἴσων πειθαρχίης του ἰκανότητος.

Β' Ο ἐπόπτης ἥρη τὰ ἔτης :

α) Κατατίει πρόγραμμα ἑποτεκίων τῶν σχολείων δι' ὀλόλευκον τὸ πτοῦς, δοκούντων εἰς τοὺς διδασκαλίους τῆς πειθαρχίας του.

β) Ἐπισκέπτεται ἀπορρεπτικῶν τὰ σχολεῖα τῆς πειθαρχίας του μὲ ἀριθμούν σχέδιον καὶ πρόγραμμα προβλέψαντον, διπλαὶ θάσαις ἡπειρῷ μὲ τὸ διδακτηριον προστίθεται δι' ὀλόλευκον τὸ πτοῦς.

γ) Καλεῖ τοὺς διδασκαλίους εἰς τακτικὰς συγκεντρώσεις καθ' ὅμιλος, πρὸς συνέχειαν καὶ διαλειποντας ὀφελεσμένους θερμάτων, ἀναφερόμενον εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν δημῶν τῆς πειθαρχίας.

δ) Ἐποτεκέται τὴν λειτουργίαν ἓντος προτύπων Δημοτικοῦ σχολείου τῆς ἡδρας του, εἰς τὸ διπλον προσταλοῦντα ἐκ πειθαρχίης διδασκαλίου τῆς πειθαρχίας του τὸν παρακολούθουν τὴν ἀρμονίην ὀφελέοντον μέρην μαθήσεως, καθὼς καὶ τὰ διατελέσματα ἀφορούντας εἰς τὴν πρᾶπον ὀφελέοντα συνεργείαν τῶν δημῶν τῆς πειθαρχίας του.

ε) Ὑποβάλλει εἰς δοκούντην καὶ διδασκαλίου ἐν τῷ προτύπῳ σχολείοις παλαιοὺς καὶ νέον τρόπους μαθήσεως, διατυπωτοὺς κανόνας καὶ διάφορους βελτιώσους τῆς μαθήσεως, εἰς καὶ κοινοποιεῖ εἰς τοὺς διδασκαλίους καὶ ἐπιθεωρητῶν τῆς πειθαρχίας του. Εἰς περιπλεύτους διαφωνίας τοῦ ἐπιθεωρητοῦ μὲ πρὸς τὸν τρόπον μαθήσεως, ἢ διαφορὰν παραβάσεως εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τὸν Ἐπικανδετικὸν Συμβούλον πρὸς λόγον τῆς διαφορίας.

στ) Καλεῖ εἰς τοπικὰς συγκεντρώσεις διδασκαλίους τῆς πειθαρχίας του, πρὸς συνέχειαν παραγγελμάτων θερμάτων, δι' ὃν διὰ ἀπενεργοῦ ὀλόλευκη βελτίωσις τῶν δημῶν τῆς πειθαρχίας καὶ κοινοποιεῖ τὰ συμπλεύματα περὶ τῶν κανόνων ἀργασίας διδασκαλίου καὶ διὰ τὸν παταλαβότερον τρόπον τῆς πειθαρχίας.

ζ) Ἐπειτα, μὲ ἀντικεμενικά δημῶν κρατήμα, τὰ μποτελέσματα τῆς ἐργασίας τῶν διδασκαλίους τῆς πειθαρχίας του καὶ κοινοποιεῖ εἰς τὸν διδασκαλό τῆς πειθαρχίας πιμεπέραστα πρὸς τὰς δέξιας τῆς ἀρχοτος διδασκαλίου.

η) Ἐφευρεῖ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς πειθαρχίας του τὰς ἀνέλκες τῶν βραδυ-

ποροῦντας καὶ εἰρητές μαθητάς καὶ εἰσηγεῖται τὴν κατάταξιν καὶ προσαγωγὴν αὐτῶν.

Ἀλτὴ είτα τὰ απομιστεότα δρῦα τοῦ ἐπόπτου, τὰ δημοιαὶ εἶναι δυνατεῖν νὰ διατεθοῦν βέβαια εἰς τὸν ἐπιθεωρητήν, ἀνατιθέμεναν τῶν διοικητικῶν αὐτοῦ ἔργων εἰς ἄλλο πρόσωπον.

Προσποδέστεις διὰ τὴν ἐπιτευχίαν τῆς ἐποπτείας.

*Απὸ τὴν ἐκτονῶν τῶν ἔργων, διπλαὶ ἔχει ὁ ἐπιθεωρητής καὶ ἐπόπτης, προκύπτει αὐτούσιας διὰ ἡρότητα προσθέτουσα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐποπτείας εἴλος διαρροές τῶν ἔργων ἀποδεξίωνται καὶ ἐποτείς καὶ ἡ ἀνάθεσης αὐτῶν εἰς διό πρόσωπον. Προσλέπτειν ίδοι τὴν γύρων φυτωσίαν δικροτοῦ μων, δημοιαὶ εἶναι διεντάντων νά είλον : «Νέας ἐκτονῆς θέσης ἐπεστῶν διὰ δημοποιηθεῖσας. Τούτοις δὲτούρισι καὶ δεντεῖσι προϋπόθεσις.

Δευτέρη προσπόδεστις δι' ἀποτελεσματικήν ἐποτείαν είναι ἡ ἀνάγκη δικαὶος αὐτῆς στηριγμῆς ἢ διεποτεκνούντων βάσεων. Τὸ ἐποτεία δίον νά είλον ἀποτημονικό. Τὸ πρόγραμμα τὸ προγράμματος ἀπογελαστικὸν μηνύσθετος τοῦ διδασκαλίου, τῆς βελτιώσεως τῶν δημῶν τῆς πειθαρχίας, τῆς βελτιώσεως τῆς λατούργηας ἐν γένει τῶν σχολείων καὶ τῆς προσαγογῆς των πρὸς τὰς γηγενῆς διάρκειας καὶ τὰ ψυχρὰ διασηρόντα τὸν πατητόν, πρέπει νὰ διατεθοῦν εἰς γεγονότα καὶ δημοιαὶ εἰς διάλεκτον γνώμας τεν διπλού. Αἱ κατευθύνσεις του, αἱ ἀριθμοί της μαθήσεως, αἱ πρὸς τοὺς διδασκαλίους διδασκαλίου διάργαν νά είλον προΐσταντα ἐρευνῶν του, διὰ τὰς δικαὶος διὰ χρησιμοποιηθεῖσαν μέθοδους.

Μία σύντομης ἐκδίνει περὶ τὸν πόλις ἀρχέτορα νά τοντην ἡ ἐποπτείαν μέθοδον θὰ βοηθήσῃ δικαὶος μετανάστης προσταλοῦνται τὰ ἀναμένει κανεῖς ἀπὸ τοὺς διάκτοτας ἢ ἐπιθεωρητούς διόπτωτος, διὰ τοῦτον τὸ διπλού. Αἱ δικαὶοι διὰ τὸν πατητόν αὐτούσιαν νά διεποτεκνούντων προσθέτουσιν πρὸς τοὺς τοιεῖς κατευθύνσεις :

1) Ἡ πατητός διὰ ὅδηγησην εἰς πλάνα καὶ νά παρέστη καθοδηθήσαν πεντηποτέρων ἐξεύτελην, τὴν δημοιαὶ διέτι τὸ δόγμα καὶ ἡ αὐθεντικός.

2) Η πατητός νά δηγήσῃ εἰς τοὺς πλάνα καὶ νά παρέστη καθοδηθήσαν πεντηποτέρων ἐξεύτελην, τὴν δημοιαὶ διέτι τὸ δόγμα καὶ ἡ αὐθεντικός.

3) Η πατητός νά δηγήσῃ εἰς τοὺς πλάνα καὶ νά παρέστη καθοδηθήσαν πεντηποτέρων ἐξεύτελην, τὴν δημοιαὶ διέτι τὸ δόγμα καὶ ἡ αὐθεντικός.

τὸ φυτόμενον καὶ προφανῆς δοθῇ, ἀλλὰ τὰ δοταὶ δὲν εἰναι δυνατόν εἶπι τοῦ παρόντος νά δημόσιουν πλειστηκός οὐδὲ δοθῆ.

3) Ἡμεροὶ ή θεωρία πάντοτε νά προβάλῃ διαφανῆς υποδέσμους πρὸς πι-
θαστημάτων. Η θεωρία είναι ή γύριμος πογή τῶν θυσιώσεων, τῶν δοτῶν ζη-
τεται ή ιπαθμένεως.

Η θεωρία ποιοντορόπος δημιγεῖ εἰς έκπισηνονάν μέθοδον καὶ οἱ υπο-
θέσεις της ή αἱ εἰκόσι της ἡμεροῦν κατὰ ἐπιστημονῶν τρόπον νά ἐπαλ-
θευνοῦν ή νά διασκευασθοῦν.

Μια ὑπόθεσης μερκῆς ιπαθμένουν δημοπίνης θεωρία. Περιστέρος εἰ-
δική ιπαθμένους ιμπορεὶ νά μετατρέψῃ τὴν θεωρίαν εἰς Νόμον, δητὶς κτάται
ποιοντορόπος κύρως.

Ἄπλη ἀθετεία βασισάειται γύρων; ή δυνάμεις; (δοτοὶ είναι ή δύναμες
τοῦ ἐπιστημοτοῦ) είναι ή πεντηρόπος βίσης δια τὴρ άλλησταν.

Δύναμεις βασισθεῖσαν εἰς δεδομένων, ὃν ἔγινετο χρῆση κατ' ἐπιστημον-
ικὸν τρόπον κατὰς σκονδεῖσαν γάλον εἰς τὴν ἔκπαλτεν.

Η ἔκπαλτεν εἰς τὴν θεωρίαν μετεβαίνει τὸ στατιστικόν μεταξὺ
τῆς αὐθετίας καὶ τῆς θεωρίας, δὲν ἀπορρόφεται εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ πιθα-
στημάτων. 'Αλλ' ὁ ἐπόκτης τῆς ἔκπαλτεν δὲν ἤμαστει παντοὶ μάλλον
εἰς περιοχὴν τους, χωρὶς νά είναι ικανός νά ἔμπειρος καὶ νά ἴμπειρην τὴν
ἀλληλουγίαν.

Ο σκοπὸς τῆς ἐπιστημονικῆς μεθόδου είναι νά περιγράψῃ τὰ ἀπρόσωπα
δεδομένα τῆς ίμπειρας κατὰ τρόπον διπλούν, ἀρχή καὶ πλήρη. Ο ἐπόκτης
δὲν ἤμπορει νά είναι οὐρανοπατρόπος με τὰς σπουδαίας θυσίας του καὶ ζήνες
γυνώμας, νά λέγῃ δηλ., λόγῳ, ἀλλὰ δηλεῖται νά συντηματοποιήσῃ τὰ δεδομένα
καὶ να συνοψέται τα συμπεριφέρειαν των εἰς κατόνως. Αι γύρων είναι δείγμα
γυνώμας φυτώσις ἀλλὰ δὲν είναι ἀλληλογ.

Ἐν συνεχίᾳ, ή ἐπιστημονικῆς μεθόδου ἀποτελεῖται μάλι τὰς ἕξης βαθμίδας:

- 1) Θεώρους καὶ διατύπων τοῦ προβλήματος.
- 2) Σύλλογη τῶν στοχιῶν, παρατήρησης, μέτρησης, πειραματισμοῦ.
- 3) Κατάταξις τῶν δεδομένων καὶ ιμπάτων αὐτῶν διὰ πινάκων, καμπύ-
λων γραμμῶν, γραφικῶν παραστάσεων.
- 4) Διατύπωσης ὑποθέσεων καὶ συμπερασμάτων.
- 5) Ἐποπλήσεως τῶν συμπερασμάτων.
- 6) Διατύπωσης νόμων, κανόνων, θεωρῶν.

'Αλλά ἤμαστει ὁ σπεριγόνος ἐκπαλτεύτης νά ἐπέταξε τὰ ἔκπατκα ίργα,
δύναται διεργάζεται ἀντίστη με ἐπιστημονική μεθόδον: 'Απολέθεις δηλ., Ο ἐπ-
ιστημοτής μας δρομοῦμεν διά τὸ διεπαντηκόν καὶ τὸ ἐποπτεύον τοῦ ίργου μὲ
λλαφόν διπλωμάν, δὲν θεωρεῖ διά τὸ διεπαντηκόν μαθημάτων, ξετάξει μαθητάς
καὶ παρέρθει γνώμην μὲν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ίργους τοῦ διεπαντηκού εἰναι
ικαποτοπηκόν.

Ἐπι πλέον ὁ ἐκπαλτεύτης μας μὲ τὴν ἀποτελέσματαν τοῦ εἰς τὰ ἐπιστημο-
νικὸν τοῦ ίργου, δὲν ἔχει χρόνον δια νά παρακολουθήσῃ τὰ νέα πορέσσαντα τῆς
πιθαστηματικῆς καὶ νά προσβῇ τοῖς πιθαστηματικῆς βάσισσαν δέν είναι ή διακόνων τοῦ ἀπό-
φεντος, νά μανγιάνεσσι εἰς γράφουν ίδιοι μας η δένεται. Καὶ δημος; ἐκπιδεύτεική
θεωρία καὶ πρότις διαρρόως ἀλλάσσεσσον. Τά διεπαντηκά τοῦ ίργου δια πιθαστημα-
νούς τῶν αὐτῶν σκέψεων καὶ ἐνεργειῶν. Τά ίργα αὐτῶν γίνονται αὐτόματα καὶ μη-
χανικά. Τό πέρασμα τοῦ χρόνου δὲν είναι ἀμείδον εἰς τὸν ἐπανωπορητή νά
ἐποπλεύτεσσε τὰ σχολία καὶ νά ίκανα πατεῖ πιθαστηματικῶν τρόπον ποια είναι
τὰ ἀποτελέσματα τῆς ίργους τῶν δεδομένων. Διν ἀποτελεῖται διά τὸ ἐκπα-
λτεύτην ίργου νέα σκέψεις καὶ νέα ίνδρυση.

Ἀντίστητα συμβινεῖται μὲ τὰ ἔκπατκά ίργα. Ο ἐπόκτης πρέπει νά πελτᾶ
συντήρης, νά συντάξεται διαρρόης τὰ νέα προβλήματα, ποι οὐδὲται η θεωρία
καὶ πρόσθιτος. Πρέπει νά διαφορούνται κάθε νέαν ίδεν διά την ἔκπαλτεν, νά πάρῃ
θέσσαν εἰς τὰ νέα σπουδάσαι καὶ νά δέση εἰς τοὺς διασκόλους του δια τὸ δέσμος
χρόνοις δι τοὺς πρόριτες ἐγγεγραμμένους. Η ἔποκτεν δὲν είναι ίπλευτος, ἀλλὰ κα-
θοδήγητος. Η ἔποκτεν είναι πλούσια, ικανή, φρεν, γνῶση καὶ δηλ. γνώση.
Γνώμην έχουν ίδια, γνώσεις έχουν ίδιαν. Ο ἐπόκτης τῆς στοχεύσεων ἔκπα-
λτεν δεσμεύεται καὶ δι τὸν διαρρόην ίδια, δὲν ημπορεῖ νά έχει μακροπόντων καπετα-
ριών αὐτὸν δι τὸν διεπαντηκόν της πιθαστηματικῆς 'Αποδημίας. 'Αλλ' ἀρχέδην δε'
αὐτὸν δὲν είναι ικανός καὶ εἰδούσες προσκόπων διά να δεκίσταις ἐποπλική ίργα
καὶ ματοτελεσματικῶν τρόπον εἰς ίκανόν ἐπανωπορητικάς πιθαστείς.

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΕΠΙΒΕΩΡΗΤΗΣ ΩΣ ΕΠΟΠΤΗΣ

Σημέρον της ἔποκτενεται τῶν σχολίων ἔκτειλε δι ἐπιστημοτήτης. Αὐτὸς
δέλλεγε ὡς διοκτητοῦς ἐπιστημοτήτης, αὐτὸς διεκεπειται μὲ τὰς ἔκ-
πατκές τοῦ τοῦ ίργολος. Μετά τὴν ἐπιτρόφησην τοῦ γραφείου,
τῶν βαθίων, τοῦ διδακτηρίου, στέγης στοστίουν κτλ., εἰσέρχεται εἰς τὰς αἰθου-
σας δεδομένων, παρακινεύεται τὴν διδασκαλίαν μαθημάτων, ξετάξει μαθητάς
καὶ παρέρθει γνώμην μὲν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ίργους τοῦ διεπαντηκού εἰναι
ικαποτοπηκόν.

Πάσσον αι ἐπέργησις αὐτοὶ καὶ πρόξεις τοῦ ἐκπαλτεύτην είναι διοκτητοῦς
Πλευτοῦ καὶ ίργα ἐπιστημοτήτου. Μετά τὴν ἐπιτρόφησην δι ἐπιστημοτήτης καὶ
καὶ να τοῦ δέσμος ίδηγεται. 'Αλλ' αἱ στογῆς αὐτῆς δι ἐκπαλτεύτην διεκε-
πειται ἐποπλικήν. Ή κρέει τῶν διδασκαλίων είναι τὸ κίναρον μέσον μὲ τὸ
διδούντος ίδηγει δι ἐκπαλτεύτης καὶ ιπότης τῷ βελτιώση την ἐν υπεροειδει διδα-
σκαλίαν.

Ἐπειδή τῶν ἔποκτενεται εἰς τὰ σχολία καὶ τῆς κρίσεως τοῦ μικρωματοῦ
—ιπότηος, περὶ τῶν διδασκαλίων τῶν διαρρόην μαθημάτων, τὰς δοταὶ πι-
θαστηματικά, χρηματοποιητά καὶ τὰ τοπικά Συνέδρια ή γενικά Συνέδρια διά

τὴν ἐπαγγελματικὴν προσέθους τῶν διδασκαλῶν. Τὰ ἐν λόγῳ δημος; Συνίδημα δῆμος γίνεται, μὲν τὸν παντεγγυανὸν χαρακτήρα ποιεῖ οἶνος, ἑνεργοῦν μᾶλλον προσπεγγόνδην ὑπὲρ τοῦ ἀγροτικοῦ οἰκοίου καὶ δὲν βοηθοῦν διὰ τὴν συναγογὴν θετικῶν συμπεφεσμάτων, ὅπως μάλιστα πολὺν διατενασθῆνες ὡς κανόνες διὰ τὴν ἴργασιν τοῦ διδασκαλίου. Δὲν ἀπομένει παρὰ ἡ συμπεφεστικὴ φύσις τῶν διδασκαλῶν, ἢ κάμει ὁ ἐπιθεωρητὴς-ἱεράρχης κατὰ τὰς ἐπισκέψεις του εἰς τὸ οἰκοῖον, ὃς κύρως μέσον ἔποιται ἐπὶ τῶν οἰκοίων καὶ ὡς μέσον ἐπαγγελματικῆς βελτίωσις τὸν ἄντερος διδασκαλῶν.

Διὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς τῶν διδασκαλῶν είται ἀποφάσιτον νὰ ἀκονθυσθῶν διὰ τοῦ βίβλου τούτου ὀμόρευον παρατηρήσεως, διὰ νὰ συμφωνήσουν πᾶς ἡ κρίσις αὐτὴ νὰ είναι ἀποτελεσματική. Αἱ γεννοὶ παρατηρήσουτε μας διὰ τὰς ἐν λόγῳ κρίσις διδασκαλῶν είναι ὡς ἔξι:

1) Ὁ ἐπιθεωρητὴς ὡς ἀξόντης δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ διὰ δημοτεῖς νὰ βλέπῃ τὸν ἀντὸν τοῦ ὃς ἔνα δημοσιογνοῦν ἀρχγρόν. Ἀποτελεῖται ἔχει δημοτεῖς νὰ δέληται, ἀλλὰ νὰ βοηθῇσῃ μὲν τὸν ὀπερατώματον τοῦ καταστημάτων εἰς τὴν ἰστογένησιν καὶ κοντοτεχνὴν ἀνέψοις τῶν διδασκαλῶν τῆς περιφερείας του. Ἡ θέσης τῶν ὑπόκειται πάρα τοῦ λαζαρίτη κατὰ τὴν συνάτην, ποὺ ἀπολετεῖται μεταξὺ ἐπιθεωρητοῦ καὶ διδασκαλίου, δέν νὰ είναι δέος συρροῦσσοι καὶ βοηθοῦσι τοῦ διδασκαλίου. Ὁ διδασκαλός δέοντας νὰ αισθάνεται, δὲν δὲν καταπέπειται ὑπὸ τοῦ προπατώματος του διὰ τὸν βοηθόταν. Αἱ μὲν λησμονῇ διὰ μέσον τῆς ἐπιθεωρητῆς, δὲν δὲν ὑπάρχει ἄλλα ἢ ποὺ τὸν ἀνθρώπινον λογικὸν Κοινωνούντευκτον, καθαύδινην φραγματική, προστασία τῆς γυναικείας, καινοτοκήν ἀντίληψις καὶ κοινωνική μέριμνα, αντοδοκείσεις καὶ ἐκκανών καὶ στραγγότητα εἰς τὴν δρεγή, δὲν δὲν ὑπερβολὴν τοῦ ἥπτη τὸν μεγαλύτερον δίλλον εἰς τὸν κώπον. Ὄπουντόποτε καὶ ἀν ἀρχέσαιν τὸ ἀποτομοῦ, ἔχει δίμοδος νὰ τὸ σθέντων οἱ ἀλλοὶ καὶ μὲν δέος τὰ δημοσιογραφικά πάτοι τὸν εἶναι πεντεδόν. Καὶ διδασκαλός, δετὸς ἔχει τὴν ἐπαγγελματικὴν του μόρφουσσαν καὶ τὴν κακήν νομούσιαν, ἔχει ἀξίσσοντας νὰ τὸν σθέντων οἱ ἀλλοὶ καὶ τὸν ἐπιθεωρητὴς ἀπότομος του. Ὑγιές δημοσιοφορτικὴ ἀντίληψις δέοντα νὰ κριμαρχεῖ εἰς τὴν ἐπιθεωρητόν καὶ ἀποτελεῖται τῶν σχολείων. Καὶ κατὰ τὴν αὐτήν την, ἡ ὄποια ἐπικαλύπτεται μεταξὺ τῶν διδασκαλῶν, διὰ τὸν ὀπερατήτη δημοτεῖς νὰ στέλλεται τοῦ τοπικοῦ δικτύου τοῦ δημοτικοῦ, διὰ τὸν ἀντίληψις εἰς τὰς σχέσεις διεκπεντεῖται καὶ διδασκαλίου, διὰ τὸν ὀπερατήτη δημοτεῖς νὰ προσέπεται τὸν διδασκαλόν του. "Αν δὲν ἔχεργη αὐτὴ ἡ ἀντίληψις διὰ τὸν διδασκαλόν του δὲν είναι εἴλη ὁ ἐπόκτης, διανέλιντος τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων εἰς τὸν διδασκαλόν, δὲν δὲν ἔχουν λαΐγχων εἰς τὴν φυγή του. "Η ἀπόλυτη σημασία ἔντος τῆς οἰκοίας διὰ διδασκαλή ὁ συζήτητος μετά τὴν διδασκαλίαν μεταξὺ ἀπότομον καὶ διδασκαλὸν πρέπει νὰ είναι φυλακή.

2) Ὁ ἐπιθεωρητὴς-ἱεράρχης πρέπει νὰ παρακενοῦσθῇ προτοῦ νὰ δοχίσῃ τὴν συζήτησιν μὲν τῶν διδασκαλῶν. Τὴν δίξιαν ποὺ ἔχει ἡ διατίτησης αὐτῆς τῆς δικαιοτείας τῶν σχολείων, διὰ ἀναγνώσιος ὁ καθεῖται ἀν ἀναλογοσύνῃ, δὲν δημος; Τὴν διδασκαλίαν δὲν είναι εἴλης εἰς ὕβριδαν, διὰ τὸν διδασκαλόν του εἰς τὸν διδασκαλόν, δὲν δὲν ἔχουν γνωρίσει ἀν αὐτῷ, ποὺ λέγει διὰ μέσον ἐπιθεωρητής εἰς τὸν διδασκαλόν του εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀνέψοις του καὶ εἰς πολὺν βαθμόν.

Ο διδασκαλός ἀπὸ τὴν καρίαν τῆς διδασκαλίας του πρέπει νὰ σχηματίσῃ τὴν μονάδαν ἀντρόπου, διὰ τὸν διάστητον τοῦ εἰναὶ μελετεύοντος, γνωρίζει τὶς ἡγετικές, τὴν πλούσιαν θεωρητικὴν πατεραρχίαν, καὶ ποσόρευτον πελάτην, νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ είναι καλύτερος τὸ ἔργον του καὶ δημοτικός νὰ τοῦ αἴτι τὰ «πάντες λέγονται» διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐπέκτενσην εἰς τὸ σχολεῖον.

Προτοῦ νὰ ἀρχίσῃ ἡ συζήτηση ἐπὶ τῆς διδασκαλίας, ὁ ἐπιθεωρητὴς-ἱεράρχης δημοτεῖς νὰ ἔτοιμος εἴη γεγονότα, ποὺ εἶται καὶ βοηθεῖται ὁ ἀπότομης κατά τὴν δημοτικήν της διδασκαλίαν. Καὶ πρότιτος πρέπει ὁ ἐπιθεωρητής νὰ σημειώσῃ μερικά σημεία ἐπιτυχίας τοῦ διδασκαλούντος κατά τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων, κατόπιν τὰ ἀδύνατα σημεῖα. Τέλος θὰ σημειώσῃ τὰ σημεῖα, εἰς τὰ ὄπαστα θὰ δέσῃ φραγμόν. Παρακαλεῖται λίλλος λεπτομερείας προὶ τῆς παρασκευῆς τοῦ ἔκπτωτον προτοῦ νὰ ἀρχίσῃ τὸ σχολεῖον, διὰ μάλλον γενικῶν τρόπων εἰς τὸν συστηματικόν του διδασκαλόν.

3) Ὁ χρόνος τῶν ὄπων διατίτηται διὰ ἐπιθεωρητῆς-ἱεράρχης διὰ τὴν συνήτριαν μὲν τῶν διδασκαλῶν είναι δημοτικός διάστημα τῆς δικαιοτείας τῶν σχολείων. Ποιὲι ὄγκυλον διὰ μέσον της δικαιοτείας διὸ διαδέπτης χρόνον. Αὐτὸι μὲν ἔχουσιν ἐπιθεωρητής, τὸ "Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον" ἐπίλεγοφορεῖται διὸ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἔντος μὲν ὑμέρας είργει ἐπιθεωρητοῦ τρόπου συνοτεῖλαν σχολεῖον. Είναι προστατεῖται διὸ δὲλτα τὰς ἀπότομες, ποὺ δὲλταν ὁ ἐπιθεωρητὴς αὐτοῖς εἰς τὰ διδασκαλίαν, θὰ διδύνεται πλάστρον χρόνον, ὅρμος ἡμέρας ἀπὸ τὰ δραματικά τῆς τάξεως, διάλογος προτοῦ νὰ φύγῃ ἡ καὶ καθ' ὅδον, ἐν πορείᾳ ἀπὸ τὸν ἔναν χριστὸν εἰς τὸ ἄλλο, ἐκεῖνον συνοδεύοντον καὶ τὸν διδασκαλόν, τοῦ ὀποίου ἐπεδύσθησε τὸ ἔργον.

Ἔνα ἀνέδοτον ποὺ διαδέψει διὰ τὰς πάντες λέγουσαν ποὺ βασικοῦ λέγου διὰ ἐπιθεωρητῆς εἰς τὸν διδασκαλόν, προβλέπει τὸν αἰνόντον τῆς δικαιολογίας, δὲν ἔχει τὸ δικαιούμενον ἔργον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ διπλανόντα μιστικά. Θὰ τὸ ἀνακούνοις δῦστοι εἰναὶ πολὺ πρωτευωτικόν.

Σὲ κάποια πρωτέστην ὑπάρχει δημοτικός διδασκαλόντας, τοῦ ὀποίου τὰ ἀποτέλεσματα τῆς ἐργασίας ἔργον πανχρέα καὶ πάντοτε τὰ αὐτά. Ὁ ἐπιθεωρητής των εἰλικρινῶν ποὺ δικαιούεται νὰ τὸν δέηται συμβούλιος. Μίαν ἡμέραν διαρέσσει νὰ τὸν διαιλήψῃ καὶ τοῦ τεττατούς νὰ δέψῃ τὸ διδασκαλίαν ἔργον καὶ νὰ τραπῇ πρός μίλλος ἐπέργυλα.

"Ἴσθι δὲ διδύλιος ἐπιθεωρητοῦ καὶ διδασκαλόν.

·Επιθεωρητής. "Ἀκούεις διδασκαλό με. Μοῦ φαίνεται πιάς κορύφεισσον πολὺ μὲν τὴν ἐργασία σου, χαρές καὶ σπουδαῖα ἀποτέλεσματα. Πιστεύω, διὸ τὰ ἐργαλεῖα μὲν ἀλλάζεις ἐπέργυλα.

·Διδασκαλός. Τὸ δικαιόθυμα καὶ ἰγνὲ πολλές φορὲς αὐτό, κύριε Ἐπιθεωρητή, ν' ἀλλάξεις δημόριον.

·Επιθεωρητής. Καὶ τοῦ σπουδεύειν νὰ γίνεται;

·Διδασκαλός. "Α! Τὸ ξεχωριστό τὸ νέον ἐπέργυλον. Θὰ γίνω ἐπιθεωρητής!

Μου είναι πολύ εύκολο—τις γνωστές στά σχολές και να λέγει και «είναι λόγος» θυτερά διπλά την Ιωαννίνων στό δάσος.

Τό είδων αὐτό έγρα τούς Ιαθεωρητού-έπότου νά διδυ μυθολόγα και νά κάμην θωδείζεις διά την βελτίωση τῆς διδασκαλίας και τὴν βελτίωση τῶν δρου τῆς μαθήσεως, εἶναι και δύναον και δύναι έγρα.

Πάλι πρέπει να ξετάσουμε το μηνό αυτό σε θεωρητική-καπότης: «Η ανέταξη», ή όπως ούτας ο μανούλισμας μετά την έπιστροφή του θεωρητηριού είς τάς αιδονίδιες τη διδασκαλία, δεν πρέπει να γίνεται θρησκεία είς τα παιδιά, ούτε και σε βρέφη δύον θανάτους μεταβολήν από χρόνον είς χρόνον. Όπτε είναι ανάγκη να γίνεται δάσκαλος μετά τη διδασκαλία. Συμβορεύει ως δάσκαλος και δέσποτης και ο δάσκαλος δύλιγον χρόνον διὰ να στερηθεί ο καθείς των εάς λεπτομερείς της διδασκαλίας. Η συνέχεια πρέπει να θρησκεύεται και οι δύο ταῦτα δὲν θα ξέρουν να υπολεγμένον μεταξύ των αιώνων.

Ο Απόστολης διδάσκει, μνώγων την συμπτώσην, νά διασ το λέγοντας ότι είναι τον διδάσκαλον, τον διοικέτη που καλέσει για μάναση το σχέδιον της πορείας της διδασκαλίας του, αν προσθίστηκε το σχέδιον του, αν το έπρωτον πρότυπον και πάντα λέγον, οτι Εγώ γνωρίων διτί πλέσυγεν ή διδασκαλία του, πάντα προσθίσταμαι και το λέγω.

"Ο δαδανιαίος θὰ ὥμαλησῃ πρώτος και θὰ μακάρεσσι τὴν διδασκαλίαν του. Όποιος ὁ ἐμπειρογράφης ἔνοτες τὰ ναυπηγεῖσα του διδασκαλίας του εἰς τὴν ἀγρούσιαν αὐτήν, οὗτος είναι μαραζός αναρρηγνυόμενος και κύρων γνόθεα τῆς ἀπειλής. Τὸν δαδανιαίον θὰ μάνοιται ὁ ἐμπειρογράφης ὑπὲν πονηρῶν και χορὶς ἄγνωστων. Αποθέστω, θὰ τοῦ βοηθήσῃ ὁ τὸν δανεισμένην τὰς δικαιολογίαν του και τοῦ διηγητῆς λεπτοποιεῖσθαι. Μετὰ τὸν δαδανιαίον θὰ ὥμαλησῃ ὁ ἐμπειρογράφης. Εἴς μηναν τούτην πρέπει διδασκαλία, τὴν οὐσίαν ἀπειλῆσαι ὁ ἐμπειρογράφης-ἴαντης, πρέπει νά διαδραμέσαι τὰ μάλιστα γνωρίσματα :

1) Ανενόσεις, άνδρισμα και ξυντος λαντός καλού σημείου, το δικότον είχεν ή διδασκαλία.

2) Ἀνεύρεσις, ἀνέλυσις καὶ καταδίκη παιντοῦ ἀδενάτου στρεμοῦ.
 3) Συναντήσεις ἀποδεῖξης διὰ τῶν βελτίστων τῆς ἀδενατίας.

3) Συγκεκριμένη υποστήριξη στην πελάτους της απόδοσής της.

Τι οράει τον επανεμφανίζοντα μέρη χωρών και τι νότα τελείων εἰς αποφύγοντα
εβαίωσην του έκπληξαν πρός τον δεδομένον. Ο τόνος της φωνής ήταν
φυλακτός. «Ας μη ληστούν, δεν είναι ιδιαίτερη και ηδήλωτη ξέρωση. Χρόνια έγινε νά
είναι θρησκευτικός και νά δείχνει υπονομώντας πολιτική της πατριωτισμούς διάσκολη, πολιτικής
της σημαντικότητας, που είχε παρατηρήσεις εἰς προηγουμένην έκπληξην. «Ας
είναι θρησκούντων μπορεί, μα, δεν ή θαίλη διδασκαλία είναι πρόδημος, που διπλωτεύεται,
πολύ άργα, ίσως μπορείται. Είς διδασκαλίας άποδειγμάτων γραφείων, δέν
πρέπει νά διατηρεῖται ή δικτυωθείται-έποπτης νά ισχύει κρίσιμη, ουσιώ, διάλ
κού έντονου.

Καθ' θέλη τὴν διάκοναν τῆς συγκρήσεως, ὁ ἐπιθεωρητής-ἰεράπετης πρέπει νὰ προτίμη διάδεσμον ἐπιστημονική, ἀντικειμενική καὶ ἀπρόσατον. Διά ταῦτα δὲν είναι ανάγκη νὰ εὑρεθεῖον μὲ καθε τρόπον καλά σημεῖα τῆς διδασκαλίας

δια τὸ ἐπωνῆμον ὃ διδάσκαλος καὶ ἀνὴρ ἀκόητος δὲν ἔχεισκον τοιεῦται. Εἳς δὲν δέν πρέπει νῦ παρασιτοῦ τὴν προσεκίθευτην τοῦ διδάσκαλου καὶ τὸ ἐνδικηρέον διὰ τὴν μόδισιν τῶν μαθητῶν του.

"Αν δὲ ξενέσης ὁ ἀκαθαρτῆς-ἱπότης τὸν διδόσαλον δὲ ἐφίεσται ξε-
πατζύγαν του, δέον νῦν ἔργηνεν τὴν ξεπατζύγαν του δεῖ νῦν δικαιολογησην τὸν
ξεμίνων.

Μή τό νά άναγνωρίσῃ Ιεπόπτης διπολικής τοῦ διδασκαλίου καὶ νά τὰς ἀνα-
ίστης καὶ ἐμμηνένης διεκπολύνει τὴν δυσμενῆ κρίσιν του διά τὴν ἀστοχίαν
τοῦ διδασκαλίου εἰς ὄμοισμα στησά της διδασκαλίας.

Ο έλευθεριστής γρέος έχει να μπορώνει κατά την «κριτική της διδασκαλίας» την υπερβολή. «Ο Έπονος δὲ πότε να πάρει την μορφή καλούσις, ήλλα και δυνάτεσθαι ο ἐλευθεριστής δέποτε δὲν πάρει να παρασημῇ αὖθις πειρατεύοντας» δηνύνεται. Ήδη πρέπει να δικαίωνται σύμφωνα διά να καταδικηθείαντας τὸ γόντρον του. «Αν δεῖξῃ ο ἐλευθεριστής υπερβολήν εἰς τὴν καταδίκην δημοσιεύσης σημαντικῆς διδασκαλίας, κακωνεύεται νά γίνει την ἡμιποτενίσην των διδασκαλίων του, διασεις τὴν γένει και διανοίαν ο διδασκαλός των μαθητών να τον
κείνην δέ, δημόσιως και διανοίᾳ λαταρίας;

Είτε κάθε διάσκεψη έπιμενορρητοῦ—δέποτε καὶ διδασκαλοῦ, ὃ ἐπιμενορρητής ἔρχεται νὰ τὰ σφρίδατα, που ξανθὸν ὡδὸνται, ἀλλὰ κάθε φοράν
ἔρχεται καὶ νὰ προσκοῦνται ἢ νομίσουν ἐν τῷ αὐτόματῳ, θάνατογενέστειν καὶ όλη
τὴν περισσότερον εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς διδασκαλίας; τοῦ μαθήματος. Σφρίδατα
παθητικούς ποντίκους δὲ εἶναι ἀπόρρητοι μὲρούσιν ὃ διαδέρματι
περιβαλλόμενοι, οὐτε νὰ γῆται μέσουν διάφοροι τον. Ὁ λαζαροτρήτος θὰ ἀπορέηται νὰ
βοηθηθῇ τὸν διδασκαλὸν μὲν σφρίδατα, που παρατηρεῖ κατὰ τὴν διδασκαλίαν,
τῆς διδασκαλίας, δύον ἔτοις χίτρων διδασκαλῶν τὸ διάροι τον. Καθεὶς φορὴ ἡ
μίστρος ποὺ μὲ διότεται νὰ μηδελλέται δέμα. Θὰ ἔρχεται ὃ ἐπιμενορρητής τὸ
οποιοῦντο καὶ τὸ ξαντουρῆντο καὶ θὰ φτιώσῃ μὲ τὴν ουκέτην τὸ οποιοῦντο καὶ δι'
ανθεῖ τὸ οποιοῦντοντα κατὰ τὴν κρίσιν τον. Τὸ ἔτοις καθεὶς φορὴς πρέπει νὰ τὸ
οποιοῦντο κατὰ εἰς τὸν μήνυμά τον. Ηδη τοῦτο ἐπιμενορρητός δὲ πρέπει νὰ ἔχῃ
γενικὸν χαρακτήρα. Διὸν εἶναι σφρίδα νὰ διαιτήσῃ ὅ λαζαροτρήτης κατὰ γενικὸν
τύπον. Ἀλλὰ σύντοι τὸν εἴδοντος ἡ διαιτὴ δρεπά νὰ δικούσῃ μετὰ τὴν αντι-
τίσταντον εἰς τὸν ζητηματικὸν ζητημάτων, που δύοτεν ὡδὸνται τὸν μα-
θητήματος. Κατὰ γενικὸν τρόπον ὄμοιλωτερος ἥπατος νὰ δημιῇ ὁ ἐπιμενορρητής
εἰς δικαῖον διδασκαλού, ποὺ τοὺς συγκατεῖ διὰ συγκέντρωσιν, μαροῦ ἐπιμενορρη-
τὴν ἕργατων των.

Κλίνειν τη γεννήθησαν ιδέαν σε το θέμα «Κρίσις Ανθρωπότητάς μας πλησίαν να τονίσουν, διότι η ανθρωπότητα-θεάτρος οφείλει να έχει ίμαρκός του και μόνον θεάτρος, πώς λαμβάνει να εκφρασθεί με τας τέχνες: «διότι απότομα πρέπει να δώσει μηδέναν εις τον διαθέσαντά του»¹. Αντότοι θεάτρος μόνο κανονιζεί παντού την ανθρώπη και ένδρεγαν τον, όπως έπειτα έποικον και θεάθροντα.

Όφειλε δὲ ιδιωματικής-Ιαπότης τὰ ἡμετένοι ἐμποτούτην εἰς τὸν διδούσκαλον, ὅτι ἤματορ τὰ ἀναμένη βούθυειν εἰς κάθε δυτικόλιν, ποιῶν μάντικοτε.

ζει εἰς τὴν αἰθουσαν διδασκαλίας καὶ γενιά εἰς τὸ δρόμον του. Μονάχος ἔτι
θὰ ἡμεροβάν νῦν ὑπίλαμψε, ὅπερ ἡ λεπτομέρεια αὐτῆς τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰλίνει
εἶδεν καὶ εἶναι ἀποκαλυγμένη καθεύδη της.

Κέρας 'Υπουργία, Κύριο Σύντελο.

'Απὸ τὴν εἰκόνα, ποὺ προεκπίδων νῦν δύοντα διὰ τὴν ἀποτολή καὶ τὰ
ἔργα τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, προκύπτει διὰ διάδεινης εἶναι διὰ γεννητερος τέ-
πος τοῦ Ἑλλήνος εἰς τὴν ἐκπαίδευσην. 'Ο Εὐλόγος Επίκουρος καὶ διενεκτήθη διὰ τοῦ
ἄγνοος. 'Ο ἐπιθεωρητός εἶναι διὰ κύρωστος διαμονῆς τῆς ἐκπαίδευσης.
Εἰναι στρατηγική ή θύσιος του, δεξάρχης ἁπάντων ἄνδρων. Αὗτος εἶναι δι-
δαστελάρχης, αὔτος διὰ στρατηγοῦ, αὔτος διὰ σφραποῦτος, ποὺ διαγνώστηται πρὸς πολ-
λῷ μέτωπον. 'Αλλ' αὐτὸς κύρως ἀπόρετος ή ἀνύρωτος η πιστοῖς τῆς ἐκπαίδευ-
σης εἰς τὴν περιφέρειαν του. Ζητέον τὴν θέσην του, τὸν καμαρόν διὰ τῶν
ἄγνοιαν του. 'Αλλ' ή Ποιατέον τοῦ ἀνέσθετον ἔργα πάρα τῶν δυναμάτων του. Εἰ-
ναι αὐτοῖς νῦν διαγνωστόν την ἀνάγκην τῆς προσθότου δεύτερου πρόσωπου διὰ
να ποιοσθοῦν εἰς δύο πρόσωπα τὴν ἔργην τοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

'Άλλη ἔναρδινα τὸν εἰρῶν καὶ προτεταντον πρὸς χωρετοῦ τὸν ἔργον του
ἐπιθεωρητοῦ καὶ αναθέσεων τυπού ἐξ αὐτῶν εἰς ἔτερη πρόσωπα, προρχεῖ διὰ
χάρη τῶν συνεδριάτων περὶ διορεσμοῦ διδασκαλίων εἰς τὰς κενάς θύσεων τῶν σχο-
λείων. 'Ασφαλῶς πολεμοῦνται καὶ δὲν ἀγνοοῦνται οὐτε ὑποτελεῖν τὴν ἀνάγκην
προτεραιότητος τῶν πολεμικῶν διακονῶν. Διὸ αὐτὸς καὶ πτερύγων τῶν πόνων μας
καὶ αναμένουν. 'Άλλα δὲν διὰ διάρκειαν ιστορικὴ δικαιοσύνης διὰ Συνέδρους ἐκ-
παιδευτοῦν, λανθάνει τοῦτο τὴν ἀνάγκην τῆς πλούτου τῶν κενῶν τῆς
στοχειώδους ἐκπαίδευσης. Εἴτε πλέον τὸ Συνέδρον πρέπει νῦν διακριθῆνε
ὅτι αἱ διακονίαι διὰ τὴν στοχειώδη ἐκπαίδευσιν εἶναι πορφῆραι εἴδος κοινωνικῆς
καταπέλτησης εἰς Τριταῖαν. 'Ἄρμονον κατὰ μέρος τὴν ἥδηκιν πλεύραν τοῦ θέ-
ματος, καθ' οὓς διργοτελεύτην κονιωνίαν πρόσθουν καθέμενοι τῆς Ποιατείας
εἶναι νῦν δορυεπὶ στοχειώδης ἐκπαίδευσην. Πρέπει νῦν κατατομῆν καὶ νῦ-
γινην κατὴ συντίθεσην, διὰ τὰ χρήματα, διενα διαπέτεται διὰ τὴν στοχειώδη ἐκ-
παίδευσιν τελευτὴν ἀπόδοσην διὰ τόπους εἰς τὴν κονιωνίαν διὰ τῆς αὐξήσεως
τῆς πορεγμάτων.

Εἶναι διλήμμα, διτὶ διὰ εἰναι τὸν εύκολον νῦν διεχθῆ, διτὶ αἱ δαπάνων τῆς στο-
χειώδους ἐκπαίδευσης ἔχουν διενοσούν, διτὶς συρμάσσονται μὲ τὰς δαπά-
νας διὰ τὴν ἐπισκεψήν τῶν δόδων ή τὸ διανοτὰ τέλον δόδων, μὲ τὴν κατασκεψήν
ἀρδεντικῶν ή λαμπεντικῶν ἔφρων. Οὗτος ἔτονταν στατιστικῶς ἔχει διεχθῆ, διὰ αὐτῆς τῆς
προσαγωγῆς μαζὶ κύρως συμβαδεῖ μὲ τὴν ἐπεκτάσιν τῆς στοχειώδους ἐκ-
παίδευσης. Εἶναι διστοιχίας καθέμενοι μαζὶ νῦν διαπομπάνει μὲ τὸν βίωστον τούτων,
οἵτινες αἱ δαπάναι διὰ αὐξήσεων δύο αὐξάνεται διὰ μαθητικῆς κόστους.

Ἡ εὐερεύθα, ἡ πομπώτες καὶ ἡ ἀξία τῆς κοινωνίας μας Ἰωνὶς στηργε-
τα εἰς τὴν διατύπωσην καὶ τὴν μεταβίβασην ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεᾶν τῆς φυ-
λετικῆς πατέλησην. Καθεὶς κονιωνία ἔχει προσήσει διὰ τὴν διατύπωσην
καὶ τὴν μεταβίβασην ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεᾶν τῆς κληρονομίας της διὰ τῆς θερ-

σεως σχολείων καὶ τῆς πορφύρων τῆς τετραλογίας. Τὰ σχολεῖα εἶναι τὸ μέσον
διὰ τὴν μεταβίβασιν αὐτῆς. Κάθε διπέντον, τὸ διπέντον ἡμαρτεῖται εἰς αὐτὸν
τὸν πεταζόμενον καὶ πολύτελον πολεμούν τῆς ἀνθρωπότητος, πρέπει νῦν πορ-
φύρῃ καὶ νῦν διποκτήτη τῆς λεπτοτήτης ἔσταινε, ποὺ εἶναι διπερπάτητος νῦν δια-
πορθῆται διὰ κοινωνική σταυρεφότητος καὶ νῦν αἰσθαντῆται τὸ διπέντον τὴν εὐηγγίαν καὶ
χρημάτων τῆς λοιπῆς.

'Η ἐκπαίδευση τῆς τετραλογίας διὰ τὴν σχολεῖαν θὰ εἶναι θεμελιώδης προθ-
πόδεσμος διὰ τὴν κοινωνίαν μας πρόσδον.

"Όποιος ἀλμαρούσον μαζὶ πρόκειται νῦν ἀδιαφορήσουν εἰς τὸ αίστρυν μας
διὰ τὴν πόριδον τῆς στοχειώδους ἐκπαίδευσης δὲν εἶναι φίλος τῆς κοινω-
νίας μας προδόν, δὲν ἀμυνόνται τὴν Ἑλλάδα. (Χειροτοπίσματα).

Κ. Δ. ΓΕΩΡΓΟΥΑΝ

Διεισδυτοῦ τοῦ Διδασκαλείου Μίστρου 'Εκπαίδευσεως

Τὸ δίπολον ἔχο τὴν τιμὴν τῆς ἀναπτεύσεως ἐκτόπου Σας διαφέρεται
εἰς τὴν ἐποτεσταταν καὶ ἐπιθεωρητοῦν τῶν σχολείων. Έτοι μάλιστα μόνον ἐκπρό-
ντησεως του γίνεται πατερὸν διποτελέας λέγεται μέμεσος διπερπότος διὰ τὸ
παρόν ανεβάσθαι. 'Απορῷ κηρύξας εἰς τὸν προσδοκούμον τῆς φύσεως καὶ εἰς τὸ
τὸν μεθαρσερόν τοῦ τρόπου τῆς δικήσεως τοῦ λεπτογράμματος, τὸ διπόλον εκλή-
θητε οὐδὲ τῆς πολιτείας νὰ δικήσηται. "Όποιος ἔχει διαπροσφέρει σήμερον μαζὶ πο-
δογνήσιαν πραγματισμούς, τοῦ βαρὸυ λόγου τῆς ἐποτεσταταν καὶ ἐπιθεωρητοῦν τῶν
σχολείων διποτελεῖται πλέον τοῦ ποδού λεπτογράμματος. 'Υπάρχουν βεβίωσις
πλεόνων τῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ τὰ οὖν τῶν Νόσων μεταφοράμενα ἐποτεστα-
τικά Συμβάσεις, ἀλλ' εἰς ταῦτα τὴν κατασκεψήν κυρίως παρέχεται διὰ τῆς εἰσηγή-
σεως του διὰ διποκτήτης. Δια τοῦτο μὲν θέλουμεν νῦν διαγνώσωμεν τὸν τρόπον,
κατά τὸν διπόλον πρέπει νῦν δικήσηται τὸ λεπτογράμμα τῆς ἐποτεσταταν καὶ τῆς
ἐπιθεωρητοῦ; πρέπει νῦν δριξόσωμεν διὰ τὸν διπόλον φοβά του, τὸν ἐπιδω-
μότη του.

'Αργεῖσμεν λοιπὸν θέτοντες τὸ διράτημα: τι εἶναι διὰ διποκτήτης; Θέ-
τομεν τὸ πλετωτούν διράτημα εἰς διπέντον μὲ τὴν διποτεστατηρήτην διεκτήν, μὲ
τὴν διπόλον διποτελέας τὰ διόρθωμα προβλήματα εἰς τὸν διπόλον αὐτὸν τόσον δι-
φύλακας διεργάτην. δια παρόπτη τοῦ διπέντον τὸ διράτημα τοῦτο. Παρά-
τον τὸν Χωρεύτην τὰ νῦν διράτημα τί εἶναι, εἰρῶν αὐτὸν διπέντον διεκτήν;
διεργάτην τοι τί εἶναι. Παραδειγματιζόμενον καὶ φίλος λοιπὸν διὰ τὸν 'Αθη-
ναῖον φιλόσοφον διὰ διργοτεστατηρήτην λανθάνειν μαζὶ ποτίσει εἰσεδειν. Τι εἶναι κατά

βάθος τὸ λειτουργήμα, τὸ δόποιον ἀσκοῦμεν. "Ἄς προσωφίσουσεν εἰς ἑνα, δούσ τὸ δυνατόν, βαθύτερον καὶ εἰλέκτρινότερον ἐπικαταλογώσον σχετικῶς μὲ τὴν ἀποστολὴν μας. "Ἄς κάθαιμεν ἐν εἴδος ἐπαγγελματικῆς αὐτογνωσίας.

Τὸ λειτουργήμα τοῦ ἀπόθεωφρου τῶν στολέων τῶν σημειώνεται προφανῶς δυνατωτάτων δυνάμεων. Ής ποὺς τοῦτο δὲν συμφωνεῖ πάλιος μὲ τὸ λειτουργήμα, τὸ δόποιον δακτεῖ διδάσκαλον. Εἰς τὸ ἔργον τοῦ διδάσκαλοντος ἀπορούγειας διπολικεστατικῆς ὡς κύρων χαρακτηριστικῶν τὸ διτι δακτεῖ διάδοσις ἔργον διδασκαλίας καὶ ἄγνωστης ἐπὶ τῶν νεορέων τροφέσιν.

Οἱ ἐπανεντάκτες λειτουργῶν καὶ καὶ δευτέρην διαρρήματα τὸ ἔργον τοῦ ὡς δημόσιος ὄπιλληρος, ἔχει τὴν συνειδήσην, διὰ τίνα κατὰ πρότον λόγον παιδαγωγούς καὶ κατὰ δευτέρου λόγον δημόσιος ὄπιλληρος. "Η δύνασις τοῦ ὡς δημόσιου ἔπιλληρου δὲν ἀποτελεῖ κύρων χρηστηριστικῶν. Δύναται καὶ ὡς δημόσιος λειτουργός. Μία τουτέον δυνατότερη δὲν πείσεται διὰ τὸ ἔργον τοῦ ἀπόθεωφρου. Κατὸ ταῦτα τὸ λειτουργήμα τῆς ἀσκοτείας καὶ ἀπόθεωφρου τῶν στολέων διαρρήματα εἰς δύο σπρεῖς διὰ τὸ τοῦ λειτουργοῦ: α) δακτεῖ διάδοσις, ἀλλ' ἐφεντέλεως ἀπετάσσεις παιδαγωγῶν ἔργον, β) ἐν οὐδεμίᾳ περιπλάνησι θά διτι δυνάτων νῦν τομῆι διεπούμενης θεωτικῆς.

"Υπόλοιπός πάντοτε ἡ ἀσκοτεία καὶ ἁπαντώσης τῶν στολέων λειτουργία, ἥπερ ἐνδιαφέρει τὴν κανονήτην ἑνὸς τῆς δημόσιας ἀσκετῶν ἀγαθῆς. Δὲν δύναται νὰ νοηθῇ κατὰ διανύμεια τρόπων διαποτικῶς ἁπαντώσης σχολίων. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο οὐδέποτε παρονοεῖσθαι μόδισταν. Καὶ εἰς τὰς πολιτικὰς δύναμις διένειν, εἰς τὰς ἀποκλειστικὰς τοῦ φιλελευθερωτισμοῦ θεωρεῖσθαι ἡ ἀγνωστὴς ὡς διαδίκτης ἀσφαλείας τῆς τοῦ γέλων εἰς τὰς δικαιοσύνης προστατευόντας, τὸ κράτος εἰς ἀδιάτολα, είτε διὰ τῶν ἑνὸς τοῦ δημόσιου ποστού λειτουργήματων κανονιστικῶν τῆς δημοτικῆς ἢ καὶ τῆς θρησκευτικῆς αὐτοδικαιούσεως, ἀκριβήτερα διὰ τῶν δινοτῶν τοῦ λειτουργήματος τῆς ἀσκοτείας, είτε τὴν ἑπτάνησην ἥς ἔκδικτην κανονικήν. "Ἄν λέμψειν νῦν" δύνην τὰ πραγματικά ταῦτα δεδομένα, δὲν δυνάμειν νὰ ἀρνηθῶσιν διὰ τὸ χαρακτηριστικῶν τοῦ δημοσίου λειτουργοῦ τοῦ ἐνεργοῦντος κατ' ἀπαλήν τῆς Πολετείας ἢ τῆς κανονήτους διὰ λογοτασσών τῆς ἀπίλας συντελεσταί ἡ ἀγνωστὴς εἶναι, διὰ τὸ ἔργον μας προτοργής σημείωσίς.

Η διποτικός αὕτη δημός πρωτεύει εἶναι νὰ διαγείρῃ μέσα εἰς τὴν συνείδησην μας μίαν ἀνόργανην. Η προβλέπεις μας διὰ τὰς τάξεις τῶν λειτουργῶν δρογεῖται νὰ προβλέψῃ καὶ αὐτὴ τὰς διαποτικὰς της. Δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ἀσκοτείρτης σχολίων, ὅποιος δὲν διεπλέσει διδάσκαλος. Οὐδέποτε τοιάδεν νὰ λογισθῇ, τὸ δημοτὸν δὲν ἤσχεται προσωπαλλήλη. Κανένας δὲν δύναται νὰ γίνη πλοσιός ὃν δὲν ἀντηρήσῃ αὐτοσχολίων ὡς ναυτές. "Η συνείδησης κατὰ ταῦτα τῆς προπλέστεος μας ἔργων, είτε τὸ θέλομεν εἶτε δὲν τὸ θέλομεν, νὰ διαποτηρήσῃ τὴν δημόσιην πλατείαν διὰ τὸν δημόσιον ποστού λειτουργοῦ τοῦ Νάρην ἐμβολίου, εἰς τὴν ἀλληλὴν Πεποταλίστη μὲ τὸ αἴτημα τῆς διποτίστης ἀγάπης τῆς δὲν γνωστῆς, οὐδὲ ἡσεῖ διαποτηρήση.

τίμησην. Διεῖσται εἰναὶ βέβαιον, διτι δημόσιος ἀπεφάσατο νὰ διασκεψῃ τὸ λειτουργήμα τοῦ δημοσίου ποστού, προειδοφήθη πρὸς τόπο μίαν διαστατικῶν κλίσιν καὶ προτίμησην. Ιδοὺ λοιπόν, διτι τιθέμεθα τὴν ἑνόποδον ἐνός διωτερικοῦ διάλιπτου. "Ἄρ" δινοῖ μὲν ὀλοθυμέα τὴν ὑπορρήσιον νὰ συμπληρωθεῖσθαι μὲ τὴν ἀποκρίσιν ἔκεινην, ησις ταρποκτηρίζει τὸ ἀπέγγελμα τοῦ δημοσίου ὄπιλληρου. "Ἄρ" ἔδροις δὲν δυνάμειδα νὰ λημνονόμησεται, διτι ἡ παιδαγωγικὴ ἑνέργεια προσέσθεται αὐτοτέλειαν καὶ αὐτοτευμαν. Ή δεσπρας τοῦ παιδαγωγικοῦ ἔργου, διτι γνωρίζονται δέν διοικηταί, διτι συμπλέκεται μὲ τὸ ἔργον τοῦ δημοσίου ὄπιλληρου. "Ο δημόσιος ὄπιλληρος ἔνεργειται στηρίζοντας μὲ τὰς δεσπρατές τῶν Νόμων. Προσέχει νὰ στηριζοφέρει τοὺς συμπεριφέροντας τοῦ μὲ τὰ δρῆμα, τὰ ἔδραια καὶ τὰς παραγράφους. Δὲν δημοτεῖσθαι διτι τὸ δέκτην τοῦ ἔργου τοῦ νὰ θέλῃ εἰς ἔνεργον μάλισταν τὴν προσωποποίητα του. Κατοντὸς εἰς τὸ τέλος ὁ συνηθισμός τύπου τῆς τραπεζοκατητούς, διτι δινθροφος; τῶν παραγράφων τοῦ ειναι μὲν, ἀλλ' εἰ τούτος δράσει. Τοιάτις στηριζοφέρει εἶναι διτι δημοτεῖσθαι διτι τὸν έκπειτευτούν. Τὸ ἔργον τοῦ παιδαγωγοῦ δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ διτι δημόσιον ὄπιλληρον καὶ παραρρόμενον. Μᾶς εἰς τὴν τάξιν, τὴν διοικειν διδασκαλίαν, διτι δημοτεῖσθαι διμαρτίζεται διτι ἀλοπικρωμάτη προσωποπότης, διτι διτι τὸν τόπον τῆς προσωπικῆς θεωτικῆς καὶ αὐτοτευματού. "Ἐργον παιδευτῶν δὲν δύναται νὰ συντελεῖσθαι διτι προτοβουλίας, πλευθερίας καὶ δημοπραγκητούτης. Οἱ ἀληθινός καὶ γνήσιας διδάσκαλαι εἶναι ἔχθροι τῶν τυπικῶν δημευτέων καὶ τῆς τραπεζοκατητούς. Αἱ ἑνόποδειμέναις διτι διοικεῖσθαι κατὰ τὰ πρότατα ἦτη τῆς δικαιοσύνης ταῦτας. "Ενī πλέοντας τὸν παρόδεισον μέσον εἰς τὴν τάξην τῆς διδάσκαλας, μᾶς κατεπεῖν διτι μέτι τὸ ἀνηρατικὸν πρὸς τὴν διποτολήν μας ή γραφεῖς ὄπρεσοις εἰς τὸ γραπτόν, διτι σύνταξης τῶν πολιώντων κατοικίστων μὲ τὰς πολλὰς στήριξ. Ἐδεσσομέναις τὰς ἐκδόμωσέντων μὲ τὴν ὑπορρήσιον ληκυθίων διτι δημοτήσιος ὁμορθήτης ἀναιρετός, διτι διατενούμενός διτι στεγνή μετατηλητικήν καὶ διτι πνεύμα διποταλητήρων διποτοτείας. Τὸ διτι διεργούμενον διτι δημόσιον πλατείαν τὸν διοικεῖσθαι διτι δημόσιην ληκυθίων τῶν δινοτῶν τοῦ ποστού λειτουργοῦ τῆς δημόσιης πλατείας. Ιδοὺ λοιπόν διτι μέσον εἰς τὸ στήμα τοῦ παιδαγωγοῦ τοῦ δημοσίου ὄπιλληρου. Εἶναι φανερόν, διτι τὸ λειτουργήμα τοῦ διποταλητοῦ διτι διτι εἰναὶ

τίμησην. Τὸ διτι διεργούμενον τὸ δημοσίου ὄπιλληρου, τοῦ δημοτος πατέτην διτι δημόσιον ποστού λειτουργοῦ, διτι δημοτεῖσθαι αὐτοτέλειαν καὶ αὐτοτευμαν. Ή δεσπρας τοῦ παιδαγωγικοῦ ἔργου, διτι γνωρίζονται δέν διοικηταί, διτι συμπλέκεται μὲ τὰς δεσπρατές τῶν Νόμων. Προσέχει νὰ στηριζοφέρει τοὺς συμπεριφέροντας τοῦ μὲ τὰ δρῆμα, τὰ ἔδραια καὶ τὰς παραγράφους. Δὲν δημοτεῖσθαι διτι τὸ δέκτην τοῦ ἔργου τοῦ νὰ θέλῃ εἰς ἔνεργον μάλισταν τὴν προσωποποίητα του. Κατοντὸς εἰς τὸ τέλος ὁ συνηθισμός τύπου τῆς τραπεζοκατητούς, διτι δινθροφος; τῶν παραγράφων τοῦ ειναι μὲν, ἀλλ' εἰ τούτος δράσει. Τοιάτις στηριζοφέρει εἶναι διτι δημοτεῖσθαι διτι τὸν έκπειτευτούν. Τὸ ἔργον τοῦ παιδαγωγοῦ δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ διτι δημόσιον διποτολήρων καὶ παραρρόμενον. Μᾶς εἰς τὴν τάξιν, τὴν διοικειν διδασκαλίαν, διτι δημοτεῖσθαι διμαρτίζεται διτι ἀλοπικρωμάτη προσωποπότης, διτι διτι τὸν τόπον τῆς προσωπικῆς θεωτικῆς καὶ αὐτοτευματού. "Ἐργον παιδευτῶν δὲν δύναται νὰ συντελεῖσθαι διτι προτοβουλίας, πλευθερίας καὶ δημοπραγκητούτης. Οἱ ἀληθινός καὶ γνήσιας διδάσκαλαι εἶναι ἔχθροι τῶν τυπικῶν δημευτέων καὶ τῆς τραπεζοκατητούς. Αἱ ἑνόποδειμέναις διτι διοικεῖσθαι κατὰ τὰ πρότατα ἦτη τῆς δικαιοσύνης ταῦτας. "Ενī πλέοντας τὸν παρόδεισον μέσον εἰς τὴν τάξην τῆς διδάσκαλας, μᾶς κατεπεῖν διτι μέτι τὸ ἀνηρατικὸν πρὸς τὴν διποτολήν μας πλατείαν τὸν διοικεῖσθαι διτι δημόσιην ληκυθίων τῶν δινοτῶν τοῦ ποστού λειτουργοῦ τῆς δημόσιης πλατείας. Ιδοὺ λοιπόν διτι μέσον εἰς τὸ στήμα τοῦ παιδαγωγοῦ τοῦ δημοσίου ὄπιλληρου. Εἶναι φανερόν, διτι τὸ λειτουργήμα τοῦ διποταλητοῦ διτι διτι εἰναὶ

νά θεράπευτικά μέλανας προς μόνον την συνθετικήν. Πρέπει νά ένσυμφωνή τάς δύο τούτης διατίθεμένας τάξεις, τόν ἀπροσαπλήσιτον Νόμον δι' ἓνδι και τήν καιδιαγωγών μάγαντον και φύλαν δι' ἔτερον, ηρας οιδέσσος ἡμαρτεῖ νά διαβιβάσῃ τόν προσωποκρατικόν της χωρακήρα. Τίθεται δηδι τό διοντήμα είναι δυνατή μία τοπική σύνθεση και διαμόρφωση:

Ἐπειδότες δέρματα δέδουτα ή ἐντύπωσης διτά μία τοπική διαφράστικης δέν είναι δυνατή. Εἰς τήν δρυγινήν ταύτην διαφόρων ἵνευστάς κανεῖς διώλη περισσότερον, ἢν λαζή ἢν δέρμα τάς μορφάς ὅποι τάς διοίσας ἵνευστάς κατά τό τελευταίο θέτει ή πολιτική ζωή. Ἐπειδότες ο δέρματα και παραμένειν διόρημα σκοτεινός ἀπό τάς εἰσοδούς τούν ὅποι δύο μορφές ἱμαντισθέντος μαρών και δρυθρού διελκυρτούση.

Εἰς τά διελκυρτικά κράτη τούν παράπλευτος και τούν παρόντος ἐξαρθρώθη εἰς πραταγηνήν θεότηταν ή ἀμάρτια και ή δύναμης. Ἐνεργασίαν ή λεγούμενος ἀνθεκτικός τύπος, δοτεις καλότερον κόποι από τάς δηλητήριας διεπαργότητον διαφοράτον, ποταπότητον και δελτίαν. Μέσω τάς ἐν ταύτον περιβάλλοντον διαφοράτητον, ποταπότητον, ποταπότητον και δελτίαν. Λαρβάνει τόν γαρακήρα διέγεκτον και διατηροποιητικόν διαρρογήτη τής διεύθεσης τούν φορέων τῆς πολιτικής Ἰερουσαλήμ. Καθιστάται τουσιοτόρθος διευμνηστού πόρος τήν καθηρώτης παραδογήτην καθηρώτην ίδεοτογιαν. Τό λειτουργήμα τούν λιπθευομότον συγχέτει μάτι τό δέξιομα τῶν αντενθύμων τούν διολκούρωτον Κράτους, πόρος τό ἀλίσσων τούν γεωνόμωτον και τούν καροποτόρον. Ἀλλ' ἀντιχρή και ή καλούστερα και ή πορφύρας λιποφόρια διποτεκνεύονταν. Ήν δη μορφή οίστης τῆς πολιτικής δύος διποτεκνεύονταν παρεκτροχήν και πορφύρας. Η πολιτική ζωή διμερεῖται μορφές, ἔντο τάς δυούς και έργωνται σύνθετες είναι δυνατόν νά πραγματοποιηθεί.

Ἐπέντυχος, Κόρων Συνδέσμος, ἔτερης είς μάρτιν, δη διαλέκτος δέδεμελίσσων μόνον τήν διποτεκνην και τήν τεχνήν, διλλά περιφέρει και τό διεύθευτης τῆς κατώ τόν διμοτον τηντόν τρόπον δραγμώσεσσον τῆς πολιτικής ζωής. Ήν Ἐλληνικής ἀντίληψης περὶ συντάξεως τῆς πολιτείας, δικαίου ἵνευστης κατά τήν ἐποχή τούν δρεγούν Ἐλληνισμούς και δύος διεπιφρήνητον μέρες ἥμων ὅποι τήν εἰδιρμαντον τούν Ἐλληνορροποιικού ποιειτον, δύναται νά παρθένη τό πλέοντον, ἔντο τούν διποτεκνην νά είναι δυνατή ή διαληπομένη σύνθετης τῆς διερρογής τούν Νόμων και τήν δικαίωσης τῆς παραγωγικής προσωποκρατικής λειτουργίας. Σημειώμεν πότε είναι δυνατόν νά ἱνδουμονθῇ ή κατ' ἀπαγαγή τῆς πολιτείας ἵνευστα, τήν διστάν χειριζέται διεπιφρητής μάτι τάς διποτεκνης τούν κακιαγωγικούς ἔργουν. Μία τοπική σύνθετης είναι δυνατή μόνον ἔντο τῶν πλευτον τῆς Ἐλληνικής πολιτικής ἀντίληψεως. Κατά τούς πλευτον τό φύλων παραδημοτικούς πολιτικούς και τό Κράτος είναι κατ' ἔσοχην θύρων ικανοπευτών. Τό Κράτος ὁπότε διποτεκνητός από τήν παραγωγικήν ίδεοτον, ἔκπτεται είς ἀπτεινεματικόν παραγωγήν τούν ἴεναγκασμού και τής βίας.

Κατά τήν Ἐλληνικής ίδεοτον ή πολιτική κοντής τούν θύρων είναι κοινότης, δύος είλεν διό τούν ἀριστοτελες, φύλων. Διεν στηρίζεται διπι συμβατικού συμβολίου συντάλλονταν, διατάσσεται διό τούν θύρων διό τούν θύρων, οὔτε είπι συμβατικούς δυνατότητας:

Τούς φθεινεν διό Χάρητες διλλά διπά τῶν ἀγράρων τής φύλων. Ο μεγαλοφύνης Συντάξεως γράφει εἰς τά Ήδεσά Νικομάργα: « Βακε δε και πάλιασ συνέχειν ή φύλων και οι νομοδέπται μάλλον περὶ αὐτήν σπουδάζειν ή τήν διαποσέντην ή γάρ μόνικα διανεύειν τήν φύλων δικαιείν είναι, ταύτης δε μάλιστα ἵψεται και τήν τείναν έχουν οἴσαν μελιστα ἔξελάντουσα. Κατι φύλων μίν εντων ούδεται δελ δικαιουόνταν, δίκοται δε δέ τετες προσδόκεται φύλων. »

Φαινεται δέ τό διποτελή συντεκτικόν δευτον τῶν πάλιων ή φύλων και οι νομοδέπται ένδειαρχόνται δε αὐτήν προσούστορον παρά διπά τήν δικαιοντήν δόση ή μόνικα διανεύειν νά είναι κατ' εύ διμον μέ τήν φύλων και ή ἀπόδοσης τῶν νομοροφών είναι κατ' ἔσοχην ή μόνικα. Κατι τήν διανέστασαν, ητο είναι έχομα (θεοβαθή Πλεύρα φύλων) προσειδον καθ' ὑπερβολήν νά τήν ἀποδόσεων διπά τός φύλων. Κατι δινθρασκο, οίσενταιν διανέστησαν διπά φύλων δευτην, οιδόλως προσειδονταν τήν δικαιουόντην, ίνθι οι άνθρωποι οίτινες είναι μόνον δέκαν, χρειαζονται τήν φύλων. Τούν αύτον προσωποκρατικόν χωρακήρα τῆς συντάξεως τῆς πολιτικής ζωῆς διποτεκνητον διό Βιβλετονές και Νέος « Ελληνικός θέος. »

Πολλοι δι τόν ποργήν μίν κονιανολογούστον καταλογίζουσαν διό διάτημα τῆς συγχρόνου μόνο πολιτική ζωῆς, διή ή πολιτική πραγματικότητον διό διφανής διπά πόμπειαν διό πάρονταν διέδονταν διποτεκνητον προγραμμάτος ποταποτόρον μέ τήν Επιρροήν πολιτική πολιτική είς δικαιούστον ποταποτόρον προσούστορον μέ διβλάπια μέτρας είς — πορσες. « Άλλ' » ή Ελληνικός Λαος ή προπρετερεται πάρονταν διπά τό διποτεκνητον ποταποτόρον και πρίναι διπά τή βίση τῆς δικαιομάτον τούν πόρος αὐτάς. Ίδου διπά δικαιομένα νά διχοτομεν, διπά ο Κράτος δηρ ής φύλων μαργαρητην, δηρ ής διποτεκνητον κήρος Λεβαδίων, διπά ήθελον διό θωμάς ζωῆς, δηρ ής σύμβασαν ποτηρον και ομηρευτούσαν διμραποτον, διλλά κανότητα προσωποκρατην συνδεμεταιν διπά φύλων, ητο διπάται νά καποτηση, δίκοια παρετησην διό Σταργετες, περιτην και τήν δικαιουόντην.

Κατόπιν τόν διποτεκνητον διποτεκνητον διπάτημα νά είλεται περισσότερον ειλεύδεσαι και νά ισχυροθίσηται, διπά την τυγχάνειν κατορθωτον νά συνδεμεταιν και τό δέν λειτουργήματα. Και τό λειτουργήμα τούν διποτεκνητον πολιτείαν διποτεκνητον κρατικού διργάνων και τό διποτελή πολιτείαν μέ τήν παραγωγήν. « Έρ' διον διό Πολιτείας κατά βίση είναι καθηδρα, καθεύδητος, δικαιομένα νά πλευτείται ποταποτόρον ποταποτόρον. Βεβαίως τηντήστηση τῆς Πολιτείας είναι κατ' εύ διεύθετος. Άλλ' διπά μέρης περιγράψη, διπά η μεροπτερης είναι νά διποτεκνητεν τό διεύθετος. »

Ο διδάσκαλος κανέται πάροντας πρός τήν ομαδαρ τούν ιδεώδεσσαν. Παρετησηβάντο διπά πολιτείας τούν ιδεώδεσσαν και καθηδρηγηρη αὐτόν πρός τήν ποταποτόρον διποτεκνητον διπά διεύθετος. Άλλοισον διπά είς τό ίδνος ιδεύον, τούν ιδεώδεσσαν και ποταποτόρον διπά διεύθετος κατέπονται διπά διεύθετος.

Τό πορσηματα τῆς γενεράντης διντέρο διμπετήσεως δινάταν νά ιμπρονίσσεται τό λειτουργήμα τούν διποτεκνητον μέ τήν αισωδοζεύσθεν μαρφάν. « Ό διπ-

Θεωρητής είναι το κοινόν αιθητήγμαν, εἰς τὸ οποῖον διαστειροφθάνει αἱ πλεύσεις τόσους τῶν μακρονόνων ἐλαύνοντας τὴν ἀγορὴν προσωνοῦν μὲν τὴν ἑδύμενην τῆς ἡρᾶς ποιῶνταν βουλέας, τῆς ἀπορεούσης δὲν τὴν ἑδύμενην τὰ μητὶ τοῦ Κέντρου ποιῶνταν κοντήτη. Είναι δὲ παρατητής τετρανός, δυοτε πιστολαγμάνος πλέον αὐτὸν τὸν φύστον τῆς ἀπελαστικῆς ποιητικῆς ἔργωνας διαμελέσθει λογικούς. Τὸ έργον του συνάντει εἰς τὸ νόμοντος δρῦ ματέλη μακροτήτην επιδιένασσεν, ἀλλὰ νό θεραψίης τοῦ πεπελομένου έργου τῆς παιδείας.

Οδος, σύνταγμα νά δροψηθή, διτί ή συνεχής μεταφοράς της πολιτευτικής έργασίας ψύχουν την δεξιότητα και λαμβάνουν τον διαδοσόπολον. „Άλλα“ διτί αντιλέπεται σύνταγμα νά παραπέμψει, διτί νά την πάροδον που χρόνος ή διάν τον έπαντευκαντικό λεπτούτων εκπλανώνταν έργασία ψύχουνται εις σχηματοποίηση. Τέλος νά λαζή μά της διαπονήσεως δικαιούονται στυλιστικής πονούν.

"Ο έκτελον διδακτικής δρμπισιάς ήτι πολλά ἐπι συνηθίζει εἰς ἐνν τύπον, είχε δια «καλόνα», διας λέγοντα. Ο μεγαλύτερος χίλινος, δι όποιος μακανέων μετεγνών της διδακτικής είναι ή δημοσιός και σχηματική μονοτονία και δι πλειες προσωρινότητα. Πρόκειται κατ' ἀκολουθίαν να ληφθείν μέρος, δια πλοροσφράσεων ή πανεύκειας ληφθείν προς νέαν συνθήκαν. Ποιος δημος τανά πάντη προστίχη την κάτινον απόνταν και νά την ληφθείν; Οι ίδιοι δι λατογόρ, δειτις έκτελει διδακτικήν δρμπισιάν, εἰς πολλά απαντάς περιστάσεων δύναται να προσφέθη εἰς απότομεις. Όσον επιχρή είναι η διαδικόνων τά διάλεκτοι, τόσον μωναχές είναι να δημογενεύσουν τά ιδιαί μαρ. Επτά πούντος, δι φόρτος της έκτελεστικής δρμπισιάς δημητρεί τόν διδακτικά νά δικούσηθησε τά διέμιον της οικονομίας της έντερης και νά προσφέθη εἰς τα καθημερίουν. Χαρακόπτων λακόν νά διάρχονται πρόσωπα, τά μητέρα, δια γαπλανά-

μένιν ἀπὸ τὸν φύσεων τῆς ἐκτελεστικῆς ἔργουσίν, νὰ δύναται νὰ ἀναστέλλουν
τὴν πόδη μηχανοποίουν καὶ σχηματοποίουν αὐτῶνας φύσην καὶ νὰ ἀντα-
μοῦνται τοῖς τόροις τῆς ἐκτελεστικῆς τῆς ποιητικῆς ἔργουσίν. Είναι δὲ
ταυτὸν φανερόν, ότι ἐν ταύτον ἀντίκρισμα τοῦ διδακτικοῦ ἰσχυοῦ ἀπὸ τῆς
ποιητικῆς τῶν δημοποιήσαν δύναται νὰ γίνῃ ἀπὸ πρόσωπα διαθέσιτον μάλι-
στηνή, μέσω μέσαν.

Ο έπιθεωρης δὲν πρέπει να ξέπι το συνωμένη, ότι τον δύοντα κατά πόδια ή πηγαδικήν ουδέποτε. Χρειάζεται να ξέπι άντον, καὶ να δύναται να φέρει αντό, τα δύοντα βλέπει καὶ μάντινει καὶ να δύναται να σταλλάξει εἰναῖς το δύοντα δύνανται να γέρε. Η ιργασία του εἶναι έργασία δική σταγήν καὶ στηγήν διαποτείας, ολλά πραγματική «θεραπεία», διάταξης ένος εργάτηδος φύλακα, κατεύθυνσης της συνίας καὶ της σχηματοποίησης. Τὸ δέργον τοῦ άρχειας έτει δύοντα επιστρέφεται σε τριστά τοιχού διαποτεία, οι διαγραφώνταν τὰ υπογείωμα δράσης δημοδοκήσεως του. Τὸ δέργον σταγήν έπινομένων επιποτικών του ιργον αποτελείται βεβαίως τη διεκπεραία, κατά πόδι δύοντα να παραμελήσῃ. «Αν τοις στομάτωσες εἰς αντό, θὰ πανσύνεται να τίμεται παραγωγικοί οὐρανοί καὶ οι ποντικοί οὐρανοί της νοοεπιστολατικής.

Ἐν τῶν προγρήματοιν σέρφεσιν αρκούστε ὡς τάξισμα, ητὶ διπλὸς δεκάχει-
τορά τοῦ Ἕρον τοῦ Διδυμοτόπου δὲν δύναται μὲν πανοποιῆσθαι εἰς τὴν οἰστη-
κήν πανοποιῆσθαι τον· Όσοι ἀσκοῦν ἡ διετίαν τοῦ Ἕρον τοῦ Ἑργοῦ διαπιστώσαν,
οἱ διετίαρχοι· Γέται ἐπιστρέψαντες μὲν τὴν συντέλειν ἔργωνταιν δοχέαν καὶ τὸν
πολεῖς ανταμβοτάν πρὸ τὸ Ἑργοντον. Τὸ γραμματικὸν σύνταξιν πλέονταν
παραπέσαντον καὶ διατάσσειν πόλιν τὸν χρόνον στοιχεῖον, διπλαῖς, ἐπα-
πορείστησθε διὰ τὴν διστονίαν τοῦ διπλωθεούσον ἔργου. Ἐπιδιέλετον καὶ ἁπ-
οινίαν των θερέων ἡ Πολιτεία τὸν ἀπειλεῖσθαι τὴν ἐπωαστηρίην, γενναῖον τὸν
περισσούν τὸν σογεῖον μέσον τὸν φύσεων τῆς γραμματικῆς ἐπιρρεούσα· Όσος
ἔτις δὲ φύσεος πρέπει νὰ διατεθῇ εἰς χεῖρας δικαιοκράτους ὑπαλλήλων
μάντυντος πλήρως τὸν ἐπωαστηρόν την διεπιφανῆ τῆς γραμμῆς καὶ λογι-
κῶν περιγραφῶν. Ἀν ἐπωαστοῦμεν τὸν παντοποιεύμενον τὸν ἐπωαστηρόν καὶ μάτ-
ον τὸν φύσεον τῆς γραμματικῆς διπλαῖς διεπένθετο, σύμφωνος οὐδεμίᾳ
αν δικαιοκράτους νὰ τρέψουν δια ἐργασίαν μάντυοντος. Οὐ διεργάθει δέ τοις
τὸ Ἑργεῖον τὸν θεματικὸν τὴν διπλαῖς αποτελεσματικόν, πολεμοποιεῖσθαι

"Αλλά" έπειτα από την προσφορά μας απέκτησε την επίσημη γραπτωσης, ότι είχε πάρει στην Ελλάδα την προσφορά μας διατηρώντας νόμους και δικαιώματα στην Ελλάδα. Ήταν οι θεωρήσεις της τύχης του Κράτους μας παταναγκούμενος, ήταν έκεινο το δύοτο αρχές να προταθῆται διαν έλανη ή οι πεντακάτη μανωνγράφησης. Πολλοί θεωρούσαν γιατίς σήμερα διά την ηγεμονία της Έλλησης οι Επειλεκτικές διανομένα σύνομες και διαγράμμισαν, διαπροσέντησαν την έπιπλη Επειλεκτική στον πόλεμο αντά πρόσδοτο. Διασφαλίσαντας λαμπρά την έπιπλη Επειλεκτική είχε το πέδιον αντά πρόσδοτο. Μεταφέροντας την λαμπρότητα στην Επειλεκτική συνέβασαν και δι' αυτής Μολοντής την ηγεμονία και την προσφορά μας προβλέψαντας ότι έπιπλη Επειλεκτική συνέπει την έξοδηραση του δικαίου να παταναγκεί την πατέναμη. Ήμεις, οι οποίοι έτσι θέλουμεν συντηρηταί της λειτουργίας και πάρεις τον "Εύδον", δεν ληφθανόμενοι την προτεινόμενη, την έπιπλη

Σκαριάν δύτιστον διὰ τοὺς πολίτην τῶν Ἀθηναίων. Ἐφόδιστον, εἶπε, νὰ ἀπονήσουν τὰ ὑλικὰ μέσην τῆς πόλεως ἡμεῖς φάντατες περὶ τῆς ἡδύτης ἀναπτίξεως τῶν πολιτῶν. Εἰχθμέστα καὶ σύγχρονα πολίτοι μας νὰ μὴ διαπράξουν τὸ ίδιον αρέβα.

Ἐκευρεγένεσιν εἰς τὸ δράκωντες τεῦθν ἄρστημα τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸν παθοφορῶν τῆς οδοιπορίης πλεοντῆς τῆς ἐπιθεωρήσεως, δυνάμεσθα κατόπιν τῆς διατάξεως διατάξεως τὰ την καθορίζουσεν κατά τὸν διδύλωντον τρόπον. Ὁ ἐπιθεωρητής είναι ἡ ποιδαγωγικὴ ἔνεινη προσωπικότης, ἣντις ἔχει τοπῆδη διὰ τὰ ἀναρμονιῶν ταῦς ἐπέριον πρὸς τὰς ἄντολας, τὰς ὁδούς οἵτινες ἡ πολιτικὴ κοινότης ἔνων τῆς πόλεως καὶ ὅποι τὴν εὐθύνην τῆς χώσις ταλέσαι τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς¹ πλευτεῖ ἐλευθερίαν καὶ δημοσιγνωστικήν, ἡ πλεοντικὴ τοῦ οντιστοῦν εἰς τὸ νὰ ἀπελάπηται πᾶς τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς δημοσιαλίας διεβάζεται χροῖς νὰ δεσμένεται ἡ ὅποι τῆς φύσεως τῆς πλευτικῆς διοικησίας πλοτοπομένη αὐτοτέλεια καὶ αὐτονομία. Χρόνος του είναι τὰ διατάξεως ἑναντίον τῆς σχηματοποίησος τῶν μεδόμων ἀγωγῆς καὶ δημοσιαλίας. Νά διασκευήν εἰς τοὺς λεπτομέρεις τὰς γεννομένας ἀπὸ πόλεσιν μεθόδους καὶ περιφερομένους πρόσδοτος. Νά προφορίσσῃ τοὺς λεπτομέρεις ἀπὸ τὴν πολική ἀπόφευκαν τῶν ἐπιδράσεων τῆς ἐκάστης παιδιαγωγῆς καὶ φιλοσοφικῆς μάρτιος, [πλέον τὴν ψυχανάλυσην, ἥπερ ὅποι τὴν δημόσιην μορφήν της κατέτησε παρ' ἡμῖν ρυθμοδόμησα], καὶ νὰ προσθῇ πούτους εἰς τὴν ἐμπραγμάτευσιν τῶν παιδιαγωγικῶν δυνατοτήτων. Πρέπει νὰ ἔχει ἀντονού τὸ συναίσθημα τῆς εὐδόνης, νὰ προφύλασσεται ὡς ὅδιος ἀπὸ παιδολατρικούς περιουσιανούς. Τὰ παιδιά πού μάρτιον δὲν ἡμεροφορνὰν νὰ είναι περιμπατήσουν, διὰ νὰ δοκιμάσουν τὴν ἀποτελεματικότητα παιδιαγωγικῶν παιδιαγωγικῶν νευτερεψιῶν. Ο περιφερατορός είναι νοτίος ἢ πορεία τεχνική μέσος τῆς ἀγωγῆς, ἀλλὰ τυχεῖναι ἀποφάσιστος προκειμένου περὶ τῶν σκοπῶν τῆς ἀγωγῆς.

Θὰ πρέπει νὰ σταματήσωμεν, διὰ νὰ δύσουμεν μερικάς ἐπεζητήσεις. Εἰπομένη, διὰ αἰρόμενος ὡς ἐπιθεωρητής ὑπεράνω τῆς τυπικῆς δοκιμῶν τῆς διαποτίας, θὰ μελέτησῃ τὴν παιδευτικήν ἐγένεν πραγματικότητα καὶ θὰ ὅρῃ τὸ ἔργον του ἀπὸ τῆς ἀπόφευκας τῶν ἐπαποκειμένων εἰς; αὐτὸ δυνατοτήτων Πάπις νοούμεν αὐτὴν τὴν θεώρησιν;

“Υπὸ τὴν δέωρην ταῦτην τούτην.

1) Τὴν μελέτην τῆς παιδευτικῆς πραγματικότητος τῆς περιφερειας του. Λέγονται παιδευτικὴν πραγματοπότητα νοούμεν ὅτι μόνον τὰ παιδιά, τοὺς διακινόλους, τὸ διδακτήριον, τὸ διδακτικὸν ὑλικόν, ἀλλὰ καὶ τὰ παιδευτικά στοιχεῖα, τὰ όποια παρέχει ἡ περιφέρεια. Τὰς παιδευτικὰς προδιαθέσεις τῶν δύοτεν τὸ κληρονομημένων πεντέα τῆς ἀγωγῆς, τὰς εἴκοσιες, ἥδη δύο τοις περιβόλαιον ἀπόφευκας πόλεσις, τὰς ἵστοντας πηγὰς ἀπὸ τὰς ὄποιας δημοφορέστει τη παιδευτικὴ ἐπίδραση, οἰκογένειαν, ζήτη, ὅμοιότητην καὶ συλλογικὴν ζωήν,

τὴν ἔλινη τῆς πατριδογνωμοσίας ἱκάνων τόπου, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς δὲν ἔχουμε μελετήσου.

2) Τὴν εἰτι τῆ βάσει τῆς μελέτης ταύτης ἀναπροσαρμογήν τοῦ ἔργου τῆς παιδεύσεως.

3) Εἰσηγήσαντας θεώρησην τῆς παιδευτικῆς του ἀποτολῆς. Δέν θὰ θεωρῇ τὸ ἔργον των περιοριζόμενον εἰς τὴν σχολικὴν ἀγωγὴν. Πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν συνειδήσην, διὰ εἰναι θεράπευτον τῆς σχολικής ἀγωγῆς, δοὺς ἡ ἀγωγὴ τῶν παιδῶν εἶναι εἰς κρίκος μέσον εἰς τὸ σύστημα δῆλης τῆς παιδευτικῆς πραγματικότητος. Ή πρὶν τῆς παιδεύσεως μέρμηνα δύα ἀκερνεται καὶ εἰς τὴν προσογόλικὴν καὶ μετασχαλικὴν ἀγωγὴν. Πρὶν τούτων ὥμηται λίαν επονέσως ὁ δέσμοιλας πάλι μες σφρός καθηγητῆς κ. Εἰσαγγελούλος, δοὺς τιμῆ δὲ τῆς παρουσίας δύον παιδιών την συγκατερούσαν με.

4) Τὴν παρακαλούσθησην τῶν προόδων τῆς αὐτοτελοῦς καὶ αὐτονόμου παιδεύσεως την εργάζεσθαι.

5) Τὴν ὀλοκλήρωτην θεώρησην τῆς: ἐν τῷ σχολείῳ ἰστασίαις, Θά ἔχει διαπέρων καὶ διὰ διὰ τὴν ἐπιβοτητική μέρα, δι᾽ ὃν τελειούνται οἱ σκοποὶ τῆς ἀγωγῆς (πενταετική μίσης περιφερειῶν του, σχολικοὶ κατασκηνώσεις, συστοίχια, παιδευτική ὄργανωσης).

Ἐκ τῶν διατάξεων συντάγματος, διὰ τὸ ἔργον του ἐπιθεωρεοτοῦ είναι πολιπολέμος, ὥστις απὸ τὴν ἐποτητικὴν ἰστασίαν, ἀκτένεται εἰς τὴν μελέτην τῆς παιδευτικῆς πραγματικότητος καὶ προσορεῖται εἰς τὴν πραγματοποίησον τῶν παιδευτικῶν δυνατοτήτων. Σχηματίζεται δύο ὕδνασματα νὰ είπωμεν, διὰ η ὑπορεύοντος δύνατος νὰ ἐπονέσωθεν εἰς τρεῖς κύκλους.

1) Εἰς τὴν ἐπρεσσαν ἐποτετένους προσωπικοῦ.

2) Υπερέσσειν μανοφρομένην εἰς τὰ ὑλικά προβλήματα καὶ τὴν λογιστικὴν υπερέσσειν ἐν σχήμα μὲν σφρός, ταρεία, συστοίχια, κατασκηνώσεις, ἥπει καθίσταται νέη διαφοριτητος.

3) Ὑπρεσσειν μάλιστα τῶν ἐπιπλευτικῶν προβλημάτων. “Ἄφ’ ἓντος είναι φανερός, ὅτι χρειάζεται δύο ποιάζοντος διοικητικούς ὑπαλλήλους, ἵνα λογιστικούς καὶ ἵνα ἄπλι τῆς λογιστικής διατάξεων κυρίως ἐποτητική ἰστασία καὶ οὐχὶ ὀργανωτική. Είναι γνωστόν, διὰ τὸν λογιστικὸν διατάξεων κυρίως ἐποτητική δρομοδότης, διὰ τὸν ἐπρεσσαν διαφορετικούς λέγοντας, διὰ τὸν προσωπικοῦ, διὰ τὸν ἐργατικοῦ, διὰ τὸν ἀποτελεσματικοῦ. Διὰ τὸν λογιστικοῦ, διὰ τὸν ἀποτελεσματικοῦ, διὰ τὸν ἀποτελεσματικοῦ. Ο πενταετικής παραγωγῆς, δούς τοις συλλογικίνεις προτοτέκτους ίδεις (δι Πλάτων, δι Κορινθίου, δι Πεταλόπολης παραστάτης ἑταῖρος

την ὕπαρχην τῆς πατριδογνωμοσίας ἱκάνων τόπου, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς δὲν ἔχουμε μελετήσου. Εἰς ταῦτην τῆς πατριδογνωμοσίας ἱκάνων τόπου, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς δὲν ἔχουμε μελετήσου.

πενθώματα, δεινά ταξιθετούν, ζηφαρδύουν και διαγράφουν δργανωτικῶς τὰ πλαίσια τῆς πραγματώσεως τῶν δημουργημάτων δραπέτευσόν. Είναι εἰς πολὺν πονηρότερα, οἱ τεχνικοὶ δργανωτοὶ και οἱ ὄποιοι τῶν συστημάτων οἱ δημινεύμενοι ἀπὸ τοὺς δημουργηταῖς. Εἰς τὴν τρίτην βαθμίδα τάσσονται οἱ ἐποπτεύοντες ἀρχῇ και εἰς τὴν τετάρτην οἱ διδάσκαλοι ὁ ἑπταλόν δεδακτικοὶ και παιδευτικοὶ ἔργοι. Σήμερον οἱ νομοθετοῦσες ἑνδείξεις μόνον πεντράς πορέχει ὡς πρὸς τὴν δργανωτικὴν ἀποστολὴν τὸν ἀποτελεσματικόν. Ἐλειζομένοι, ότι θὰ ἐπιτευχθῇ νὰ δοθεῖν εἰς αὐτοὺς δημινεύτοις δικαιαίωτα, ἐν συντεταγμῇ μὲ τὴν τοπικήν αὐτοδοκούσσεων και ἀποκεντρωσόν. Θά ήτο εὐχὴ τῶν, νὰ δημοποιηθῇ ἡ χώρα πειραιώντας, διπλανούσσεων, ἀπό την περιφερείαν, ἐπὶ καραβᾶς, τὸν δόποιν τὸν διεύθυντος πειραιώντας μὲ τὴν δργανωτικὴν δεκτικότητα. Πάντα ταῦτα εἶναι στενῶς συνδεδέσμενα μὲ τὴν ἔντιαν ὑπογραφὴν τῶν πάσιον σφύσεων σχελοῖν ἀπὸ τὸ 'Υπουργεῖον τῆς Παιδείας. 'Ἐρχονται τὴν ἀλισά, δεῖ δὲ ὃ. 'Υπουργος τῆς Παιδείας θὰ κατορθώσῃ νὰ κατορθώσῃ νομοθετικῆς τὴν ἔντιαν ὑπογραφὴν και τὸν ἐπαγγελματικὸν σχελοῦντας εἰς τὸ 'Υπουργεῖον.' Έδη. Παιδείας και θὰ θέσῃ τὰ θεμάτια διὰ τὴν μεταρρυθμικὴν ἀρχήν, παρέξοντας συνάντησι και δργανωτικὰ δικαιωμάτων εἰς τοὺς παντὸς φύλων ἐπιτελεστής τῆς ἐκπαίδευσίος.

'Απαρτιστικὸς εἶναι καὶ θεραπείας παλετοῦν πλεόνων πλεόνων τὸν ἐπιτελεστήν. Δεῖν ἔχουν πελετήστε τὴν καθετικὴν πραγματικότητα. Αἱ προσωπικοὶ μὲ διὰ τὴν δημιουργητὰ σχολαῖς; κωνοτοπικὲς ιωῆς δὲν ἔχουν σπηριχθῆναι εἰς τὸν δεδομένον τῆς ιωῆς πας. 'Αντιμόρφωσης θεωροῦντες ἰστεῦσσαν εἰς ἄλλα χώρας και δημιουργώσαντες εἰς τὴν ιωῆν πας, λησμονοῦμεν, δεῖ, οὐτὶ γίνεται εἰς τὸ Σύνταγμα και εἰς τὸ Πρόσωπον δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰς τὰς 'Αθήνας. Μόνον μία μηχανὴ διστερεοῦμε; κωνοτοπίας δύναται νὰ μεταφερθῇ και νὰ δημιουργηθῇ, οὐχί διοις και ἐν σύστημα δημινεύσεων τῆς μαζιτικῆς ιωῆς, δύσκολα ιστεύεται εἰς τοὺς έπονους. Εξήντος, δεῖ διὰ τὸν οὐρών διανοούσαντον, στρατεύσοντας εἰς τὰς ιωῆς των ἔρεστων, οἱ οὐδέποτιμοι καθηγηταὶ κ.κ. Χωρίμης, Παιδεύσης και Κοινωνιοποίης μᾶς ἐξέτησαν τὴν προσοχὴν μας· εἰς τὰς ιωῆς, εἰς τὰς ιωῆς πρέπει νὰ στηρέσσωμαν τὰς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου προπαθετές μας.

'Αροφ ἔχτησαν ένας τὰ τῷα τὸ πρόβλημα μας δευτοτολογιῶν, δεῖ εἶναι διοικούν νὰ εἰσέλθουν εἰς μίαν πραγματολογικὴν δερματυρίαν, δεῖ νὰ θεωρεῖται πάντα μέριμνα σήμερον και εἰς δύναται νὰ γίνῃ εἰς τὸ προστέχεις μέλλον σχετικῶς μὲ τὸν θερμόν, τοῦ δόποιν πελετήσην τὴν λεπτουργίαν.

'Ο θερμός, τὸν ἐπιτελεστήν τῆς Μέσης Παιδείας ἤρχενται ἐφοριούζομενος δέ τοῦ 1905, δὲ δὲ τῆς δημοτικῆς παλιότερον δέ τοῦ 1895. Τὴν θέρμαν του δευτερού επέβαλλαν δύο λόγοι κωνοί. 'Ο πρότος η καθαριῶν διοικητικῶς, δὲ δεύτερος ἡ επιτομονούσση, παιδαγωγικάς. Οἱ ἐπιτελεσταῖς ἐχοποιούμενοι δέρματα δέ τοῦ προηγούμενης δέρματος μὲ τὴν δημιουργητὴν και ἐποπτευτὴν τὸ πρωτοποιῶν. 'Αρκόντες κατὰ μήρος τὴν συμβολὴν τοῦ θερμοῦ εἰς τὴν διοίκησην, ὡς ἀνα-

τύμενον εἰς δόλλο θέμα, θὰ δισκοκηδίμενον μὲ τὸ κτερίσιον καθοδηγητικὸν και ἐποπτικὸν τῶν ἔργων. Εργοτάξεις λοιπὸν πολὺ πατὸν διεποδόσιον θέμα οὐ πάρα πολὺ τὴν καθοδηγησίαν, τῆς ουσίας ἑξεδηλώσθη η δροσιστήσατες τὸν ἐπιθεωρητῶν. 'Η ἀπάντησης εἰς τὸ δρόγητο δὲν είναι θυμητής. 'Ως δευτότερον διποτοτολότητας ἐξεισημήθη οἱ μὲτωπούσης μάρπισμοις καθοδηγησος τῶν ἐποπτευόμενων λεπτουργῶν, κωνός εἰς τὸ διδακτικόν θέμα.

Οἱ πρότοι παπαγαγητοὶ μας, οἵτες ἔγένοντο και ἐπιθεωρηταὶ θεραπεύοντας διποτοτολότητας εἰς τὴν διδακτικήν. 'Ηδενόντο νὰ διεκμηρύσουν ἀμετοτεγμένος μίαν ὑποδειγματικὴν διδακτοκαλίναι και κατὰ τὴν ἐκθεωρησήν των νὰ κρίνουν και νὰ μαγνύσουν και τὴν ἀξίαν τοῦ διδακτοπάτου και μὲτωπονταίς και δὲ μεθοδηκής ἀπόφευξης. Επινήσυσαντος οἱ πρότοι ἐκθεωρητοὶ 'Επιρρόπειοντας, Γεωπότας, Σπαλλέκης και Τζάρσονος νὰ οπουδόνων ὑπὸ τὴν καθοδηγησήν μεγάλων φιλολόγων, φράν δημοτοῦ γεννητοῦ και τῆς διδακτοκαλής θέλης διποτοτολότητας μάρπισμος. 'Η νεοτέρα γενεὰ τῶν ἐπιθεωρητῶν ἐργάζεται μὲ την μαρτυρίαν τοῦ μεθοδοκήν μέρους. 'Η τοιαύτη τάξις των θηράπευτας μὲ τὰς κρουσμάτων κατὰ τὴν ἐκσήκων τῆς νεοτέρας παιδαγωγικῆς γενεῆς· μνημῆγες. Γνωστός δένος, οὗ δὲ καριός υπὸ τῶν 'Εργαπτιανῶν παλιλυρηψίες κλίδως δέ η διδακτική. Εὔχεται δαστὶ η προσοχὴ τῶν νεοτέρων ἐκπιθωτούσας ἀπέτινετο εἰς τὸ διδακτικὸν μέρος. 'Απεδειχνεν δὲ σημαντικόν κυρίως εἰς τὴν πορφύρη τῆς διδακτοκαλίας. 'Επειρρόπειοντας μάλιστας οὐδὲ διδόμοντον ἐγειρότετο κατόλιπος; τὴν ἔργον τῆς ἀγωγῆς, εἰς τὴν 'Οδηγητικήν, διπας διλέγοντας τόπους διαλύσιμων τῆς συνηθισμένης φρολογίας, δὲν δημητρούσησαν διότι εἰς τὸ κερπάρων τοῦτο τὰ πορσόματα εἰς τὸ οὐσιόν εἰς καταλύξην κι ἐμπατιανὴ παιδαγωγικὴ δὲν θεωρεῖται πολύσηπα. 'Υπηργος και εἰς τὸ πλέον διότι δὲν νὰ μεταβοληγῇ ἡ πορτεταί εἰς τὸ διδακτικὸν μεθοδολογικὸν μέρος. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ οἰκονός μη η Παιδείας μητὶ εἰργαστηροῦθη, δὲν δικλένειν ἐμπατιανὴ σημαντική εἰς τὸ οὐσιόν τῆς διδακτοκαλίας, τὸ λεζίδα και τοὺς τόπους. 'Υπὸ τὴν ἐκδίδωσιν τῆς παιδαγωγικῆς τῆς καταλύρωσής τῶν διποτοτολότητων δινομούσιον, τὸ περιεχόμενον τῆς διδακτοκαλίας δὲν θίνεται μεγάλης προσοχῆς και διδόται μεγαλύτερη προσοχή εἰς τὴν πορφύρη. Τοινοτερέσσως, κατὰ τὴν ἐκσήκων τῆς καριοπλιάς παρ' ήμιν τὴν ἐποπτεύσην διεποδόσιον τοῦ εἰς τὴν διδακτικὴν μοφήν. 'Άλλα και διαν τετα τὸν δευτέρου παγκόσμιων πάλαιον κατεβάσιη της φιλότητος προστέσθαι νὰ διπαλλήσημεν μὲτο τὸν ζωντανὸν τῆς 'Εργαπτιανῆς μεθόδου πάλαιν δὲν κατοικούσαμεν νὰ διπαλλήσημεν μὲτο τὴν μοτομερή δευτότεταν τῆς μεθοδοτολογίας. Τὸ περιφόρμων 'Σχολεῖον 'Εργαπτος, περὶ τοῦ διοικούν πατέλος εἰς ήμιν εἶμεν πληροφορημένον, ἐνεργαστήσην ὡς διάλιτη μεθόδου ἀντιτέοντος. Οἱ φιλοτεμητοὶ εἰς τὸν ἐπιτελεστήν διεπευναν μεταὶ ζητοῦντα προσωνατούσθων εἰς τὴν νέαν μεθόδον και τὸ αὐτὸν δημοτανόν και οἱ λεπτουργοί. 'Ερευνημένον οὐτοὶ και πάλιν οὐτὸν τὴν καριοπλιά τῶν μεθοδοτολογίας. Κατὰ τὴν τρίτην δεκτικήν τοῦ μάλιστας μας κατεπλανωμέσθημεν κωνολεπτικῶς μὲτο ἐνθάδεσμον παραγωγικῆς φιλολογίας. Αἱ διπαλλούσσαντα παραγωγικής φιλολογίας. Αἱ διπαλλούσσαντα παραγωγικῆς φιλολογίας.

τετράρχην δεκαπέτην έσωτρικού άνωμαλον και ή κατοχήλη και μεταπολεμική περίοδος άνελαφον πάντα παρατέρον κίνησην σχετιζόντην μὲ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν ἐξουσιεύσιν μας πραγμάτων.

Ἐκ τῆς γενναίην έσωτρικῆς ἐπισκοπήσεως προκύπτει, ὅτι ὅπεις συνήμας γίνεται ἡ ἐποκτία τῶν σχολίων ταυγάδες ἔλληνής, καὶ λόγη τῆς σημαντεῖσθης μεθοδαλής προκοπαλήψεως καὶ διὰ λόγους ἀνεπαρκείας διαθέσιμου χρόνου πρὸς λεπτομερῆ καὶ μᾶλισταν τὸν πλευρόν ἐπισκοπήσεως τῆς ἐν τοῖς σχολίοις συντελεσμένης παραδογήν της ἐργασίας, ἡ ἐπιστρόφησις περιορίζεται νῦν εἶναι ἀπειλώρης τοῦ διδασκαλίου. Προσδοκούμενον νὰ Ἰεραρχίσουμεν ποὺς διδάσκεις διδασκαλίος. 'Ο ἐπιτεφωρῆς ἀναγκαῖσται νὰ γίνεται ἐπιδεικνύεται τὸν παθῶντα, ὅπεις ἀπότοτης τῆς σχολίους ζητεῖ, οὐτε τῆς ἐν τῷ σχολίῳ ἑξεποταμῆς ἀργούσας. Είναι ἄρα ἐποκτία φανέρω, ποὺ λόγη τοῦ φόρτου ἱερασίας καὶ τῆς ἔλλειψης διαθέσιμου χρόνου δὲν κατορθώνει νὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ ἐπισκοπητὴς τὰ μάλιστα ἔπειτα, διὰ τῶν ἀποτοτῶν οὐδεμίας την ποὺ καὶ δινεκαμενική ἀντίληψη περὶ τῆς διδασκαλίου τοῦ διδασκαλίου. Λαὶ τὰ κάμη μὲν τοπούντην διάγρυπτον διὰ προσέταξης τῆς ἐπισκοπήσεως διδασκαλίου καὶ νῦν προβῇ ὁ ίδιος εἰς διόρθωσην καὶ ἐποκτίαν. Θὰ ἐμπειρεύεται νὰ διατείχηται σύρραγος λαγκάρισταν εἰς τὸν παραποταμὸν, οὐδὲ νὰ ἀποκτήσῃ ίδιαν ἐκτίμησην περὶ τοῦ σχολίου διοι. 'Εφ' δουσ δὲν δύναται νὰ φωτίσῃ κατὰ τὸν εργαστὴν τὸ δρόμον τῆς ἐπισκοπήσεως τον ἀναγκαῖσται νὰ περισσοῦνται πάνταν εἰς τὸν διδασκαλίον. Οδόβλως διδέργεται οὐδὲ διὰλική εἰσις ἀπὸ τὸν νοῦν, διὰ τοῦ καὶ ἐποκτίασθαι διὰ γνωστούς ή διὰ εἰς τὸν διατελεύτην νὰ δικτύων πραγματικὴν ἀποτελεσματικὴν ἐποκτίαν. Ἰσχυρόμων μούνον, οὐδὲ δύοτες δὲν ὑπάρχει διὰ μὲν τοπούντην ἀργαῖσιν. Έκτος τούτων ἐξειδύεται καὶ ἔτος παράδοντων πλαν τοπούντην προσοῦποιν. Αἱ ἔλλειψεις τοῦ προσωπικοῦ είναι τοσούται καὶ οἱ δινεκαμενικῆς λατουσιγράς εὖν σχολίοις πάνοιαλι, διότε δὲν προχρήση ὁ ἐπιδεικνύεται τοῖς μέντοις τῆς διδασκαλίας στριγμένην ἐπειληφέν. Θὰ ἥλκεις τοὺς διδασκαλούς. Έπι τῇ εἰσημησίᾳ ταύτη κρίνοις ἐδίνανγκες νὰ τούτου δῆτα σεβόμενοι προτερηγόρους τονταίται κανένας εἰς τὸ προπτεύον τῶν σχολίων. 'Ισας ἐπικρατεῖ ἡ ίδια, δη μὲ τὸ νοῦ αὐτὸν διαρρέων διδασκαλίους προγραμματούσιον οἰκουμενικόν. Μάζ διαφεύγει ἡ δινεκαμενικής δάσκαλα, διὰ τὴν ἔλληπτης περιφρότητος τῶν τροφίρων συνεπάγεται τεραστίες ἡμίας εἰς τὸν γενικὸν λογισμούν τῆς οἰκουμενικῆς ζωῆς τῆς κάρας.

Θὰ ἵτο τεραστία παρεγγήση, μὲν, ἡ ἀντιδράσιος πρὸς τὰς μέρας τοῦδε πρωτευόμενα τίσαι, ὀθόλειν παρεμπίσται τὸ μαθούσιον μέρος τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἔργου τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἀμύνης. Χορὸς νὰ παραμελήσουν τὸ μεθοδοῦν μέρος, πρέπει νὰ προσέβουν καὶ τὰς ἄλλας πλευρὰς τοῦ παραποταμοῦ ἔργου. Άλιτ πρέπει νὰ ληρούνται, διὰ τοῦ προχρούμενον περὶ τοῦ διδασκαλίου τοῦ διδασκαλίου προσερχόμενον παραπέλθῃ διατροφῆς ὡς πρὸς τὴν συμπλήσιον τῆς περιφρότητος. Τόσον εἰς τὴν Διπτοκίην, δον καὶ εἰς τὴν Μέσην Πανδίλιον διάριθμό τῶν κατ'

τοῦ κατοχῆς. 'Αλλι καὶ εἰς τὰς κατιστέσας βαθυτάτας, μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς μεθόδου τῆς ἑνίας διδασκαλίας, καθίσταται. παραπότης δικαῖα βάθος καὶ πλάτος γνῶμης τῆς διδασκαλίου τῆς. 'Ορειζόμενον νὰ διαμορφωθήσουν εἰσαγεῖται νὰ συντάξουν διάλογον διαδοχής ποὺς διατάσσονται τὰς τάξεις τῆς τέχνης. Μία τοσούτη συλλογὴ ὑλικοῦ θὰ ξέπλεται νὰ καταστάσησεν περιφρότηταν τῶν διαδικασμάτων. Θά διο τονταίται οἱ διαδικασμοί τοῦ διδασκαλίου περιφρότηταν τῶν διαδικασμάτων ἑργασίασ, ίνα εἰν τὸν χρόνο παταρηθούσιν συλλογούνται ὑλικοῦ ἀναπτυγμάτων ἑργασίασ, ίνα τὰ δινεκαμενικά καὶ ἀγνοεῖται, διτια πορέχει ή στενότερον τονταίται περιφρότηταν τοῦ διδασκαλίου.

'Οὐδὲ τοῦτη ταχεδάστησην τῶν ἐπισκοπητῶν τῆς Μέσης 'Ἐκκαπιδένεως διὰ διο τονταίται νὰ διατενεῦθῃ ἡ μελέτη τῶν θεραπειῶν, τὰ δικαία ἀποτομῶν τῶν διδασκαλίων τῶν διαδικασμάτων παθητήσαντας καὶ φυσικῆς θέης. Παραπτηρησούσι τοὺς μὲ λόγουν, διὰ τὸν ἔργου διαθέσιν ἀποδημητικῶν συγγεγενέσιων μαχολιγάνων μὲ μεθοδολογικὰ προβλήματα καὶ μὲ γενικότητα, μὲ λόγουν ἐπτέλειον εἰδικῆς παραδογής παραγμάτης πλειοτέρης παταρηθείσης εἰς τὰ διάλογα μέντοις τῆς διδασκαλίου ἐν σχεσίᾳ διότε μὲ τὰς περιφρέσεας, εἰς τὰς ὅποιας λεπτούργημον τὰ σχολεῖα. Διέν εἰναι δικτύοντος βεβαιοῦ νὰ παροτρυνούσι τοὺς ὃν τὴν κατοχήν μας λεπτούργημον εἰς τὴν διατάσσονται τῆς μεθόδου. 'Εξι τοῦ παρόντος δρόμου διὰ διότε περιελάμπεται πάν τοὺς παραπενήσαντας εἰς τὰ σχολεῖα τῆς εἰς δίον τὸν κάλεσται καὶ βάθος της. 'Ἄς μὲ ληρούνται, διὰ κατὰ τὰ τελευταῖα διη τοι εἰσελθόντες εἰς τὴν διεσπερσίαν λεπτογράφησης λόγων τῶν δινεκαμενικῶν περιστάσεων δὲν συντοκίσουσιν πλήρως προφέταιν, πρόταγη τὸ δούλον δημιουργοῦνται νὰ ληρούνται μέτρων διὰ τὴν συμπλήσιον τῆς περιφρότητος των. Οὕτω τίθεται ἐν νέον πρόβλημα διαφεύγοντας εἰς τὴν συμπλήσιον, τὴν διοπίσιμην διατροφῆς ὡς πρὸς τὴν συμπλήσιον τῆς περιφρότητος τῶν δη μετακεντρεύονταν εἰναι διάλιτος.

Τὸ ίργον τῆς δὲ ὑπὸ διεργῆς συμπληρώσεως δὲν είναι δικτύονται νὰ ληρούργημον τοῦς τόπους τῆς ἐποκτίας τῶν σχολίων. 'Αλλι είναι ή διαστολή τῆς ἐποκτίασθης διοχές καὶ εἰς ὅλος διότε διατίθεται ή συμπλήσιος τῆς πορφρότητος τῶν διδασκαλίων. Αὕτη δινεταίται νὰ συντελεύθῃ μέρον διὰ τῆς πετεκεντρεύσεως. Διοτεγχες εἰς τὴν δικτύονται μερισμούν περὶ τὰς τελείας παραπέλθῃ διατροφῆς τῆς πετεκεντρεύσεως. Τόσον εἰς τὴν Διπτοκίην, δον καὶ εἰς τὴν Μέσην Πανδίλιον διάριθμό τῶν κατ'

Al κατὰ τὴν κατοχήν περιφρότητος προσάσθιαν νὰ διαδικρινούσθῃ ἡ μετακεντρεύσης διατοπάθη διὰ παραγγελίες τῶν Ἱταλογραμμάτων διοχέν κατοχής. Διοτεγχες, οἱ μετακεντροῦ Κεφαληγῆς οιδεῖσθαιν μερισμούν ηδησαν νὰ λήψουν ἐπι τὸν ζητήματος τούτου. Τελευταῖος οἱ διπτόντων τοῦ 'Υπονοργοῦ θέσην. Πιθανός καὶ Τότοντον εἴδον δινετάσσονται τὴν συνθησιμένην εἰς ὅλα τὰ διεπιδεύτηκα ζητήματα διενέγκησαν μάτιδονταν τοῦ Γεννούν Λογοτετρού.

Πρόστις νά γενικευθή ή μετεκπαίδευσης. Δέν είναι νοητόν, ότι ο δικαιωματικός λειτουργός θα προμηνύει με τας γνώσεις, τας ίδιας δικτύων κατά την έποχη των ισοδούν του. Θα φένταν τας νά είπε, ότι δύναται ο δικαιουγός νά στηρίξει την μόρφωσιν του, καθ' ότι χρόνον διατελεῖ ένικοςεις και ώπο την περιεκτικήν και έποτεται τον έπιθετοροτ. Μία όποιας δρος συνηλέγοντας δημος της μορφώσεως είναι κάτι τό δικασθόμενον. Διά νά συνταχθεύση κατεις την μόρφωσιν του χρειάζεται περιστύλαργήν. Πρόστις νά μπορεσενθή όποιος την είχεν την μόρφωσιν και τον μάρχον της καθημερανής έργωσις διότι νά ανοίξει τον νοῦν την προς ειδούσαν κάνειν διατύπωσην. Πλότο μετεκπαίδευσης και διληκή συμπλήρωσης της μορφώσεως προϋποθέτει νά στοιχετήση ή καθημερινής έργωσια. Ή δικαιωμένος τού προσωπού, την όποιαν δύναται νά ένεγρψη δικαιωματικής, διανέγεται, δύοις είσοροι, εις θέματα δικαιωμάτων, εις την έξιρνσην της διδακτικής διάλεκτος και εις την έρθισθων εις ανάτην Δάσκαλο ή αύτη νά μετεπεψύ διάλογον μέσουν. Ταῦτα είναι ή ανάθεσης ήν τοι μέτρο πάντοτε τοι χρόνον, τον οποίον δύναται νά διατησθή δικαιωματικός λειτουργός ειδούσαν έργωσιν, εἰσηγησόντας εις συγκεντρώσεις και στρέδας και αι διατηγητικαί διδακτικαί. Υπεροχό πάντων δημοσίου διατάξια ή προσωπική διανοτηροφή τοι διποτεύοντας με τὸν λειτουργόν. Παιδιάτερον διεύδιπτο μαγιλή σημαντική εις τὰ δικαιωματικά διδακτικά διδακτικά, εις τὰς ίδιας ισού διδακτικά διαλέκτους και τὰ πολιτισμός και πολύτερα συνέδεσι. Έπει τοσίτον είχεν διπτυχυθῆ θεωτερος ελάσιοι παιδιαγωγοίς θεραπεύοντος εις την άντικευτικήν μελέτην της διδακτικής έργωσας, δύοις αυτήν διεδίχεται εις την τάξιν.

Αναγκαίοντας σημεῖον μάτι τοι προκειμένου έρευνας τού παθηγητού τον Deuchlerόν καίμαν δόμις την μονηγήσην κ. "Ελευθερος. Κατεβάζειν, θι τό δύος και ή ποιότης της διδακτικής έργωσις διλούσιμον ήποτε της στηρίξης, κατά την διανόην εισόδηκτη και πορευτή εις την τάξιν εισανθήσατο πρόσωπον έκτον τού διδακτικού. Αι διότι κατά τὰ διδακτικά πρόσωπα διδακτικά πρέπει να καθάλλεται φροντίς ίνα μή διλούσιμον κατά πολὺ ή μάτρισμα της συνήθεως έργωσις της τάξης.

Αι διδακτικές έκτεπονται ός έκι το πολύ εις διπτυχητήν σκούπην κακονικής, συγκεντρώσεως και δύν αξοδώνων πάντων πορφοφόρων. Μεγάλη προσήχη πρέπει νά λαμβάνεται κατά την άργινων τῶν συνεδρίων. Ήδης δέν πρόστις νά διδακτούνται την ανάτησης ένικοτέρας, ή εις προβλήματα διουναλόγων βαρέων. Δέν δύναται π.χ. νά δοθή ίδιας θέμα διαλέξεως ή εἰσηγέσεως το πρόβλημα της έλενθερας; της βιούσσεως ή ή σύγχρονης της έρθιστητης περιθών πρός την μέδισον τοι χρόνος έργωσις ή σκοποι της άγνωσης. Τα γεια θέματα διεκπένδυν δρόγων έκπτωσην. Ο εισηγήσαντος τοιάδε δύναται δύτικη νά κατεδαφάντη τὰς διουναλός. Τα θάσια δύναταν θέματα διαρροής και παρατηρήσεως. Τι είδε και τι παρετήσεις εις την τάξιν του ή διδακτικών εις τούτο ή έκπτω το μέθιμνα; Πολλας δυνατορειας πάντα, πολις συγκεκριμένας άπορος έχει νά διεπιδίη. Είναι έκπτωσης

διό νά πειροβολεται τό πνευμα της ματαδόδους έπιθετος και της διαιρέσιας.

"Άλλα τό μέσον, τό διαστον είναι τό διποτελεσματικότερον διά νά βοηθήσουν τόν διδακτούντα νά στηρίξεται τόν ίδιας του είναι ή μέ αυτον πρόσωπον πρόσωπον διανετορή και ωμοτεκνος και πλατεωνος διδιλογος. Άποτελεσμα τού βοηθηταν ότι τοι παράδοχουν διό τον έπιθετον την προσοχήν του εις διαστάνα συγχεκμάτη σημεια. Το πάντα την έμφασην είναι ή λεπτομέρεια. Οδέλευτο πρέπει νά χρησιμοποιήσει φράσεις γενικάς. Διά είναι δόθον νά είλησην εις τόν διδακτούντα, διό δεν προκαλεσει τόν άπενθρησμαν κ.τ.λ. διάλ νά καταδικησουν τόντο έκι τον πραγμάτων, νά υπορύγησεν τόν λέγονταν ειδού δέν είναι ίδιον. Εις αύτον τό σημαντικό, χ. θ. διά τον είπουν ειργόν ήλι ίκανα αντανα, διό ίλιαστη. Ο μόνος τρόπος συνεννοήσεως είναι διδάλιος, «τό δέλγον δούνται και δέλξισθαι», διοις Βαγεν ή Σωμαράτη. Αι μαροι διατίλια και αι σρογοτεκνοι παραπομπέων και διντιδικοι εις οδεύν άγρων διποτελεσμα δηγον. Συνεγραμμένον μά τόν διδακτούντα μέσον εις τόν τάξιν, διδακτούντες και ήμεις μαζι τοι κατα τρόπον δηι διδακτικόν, άλλα φυσικόν, συζητούντες τός διποτελον, τότι νά βοηθημένων νά βιτεωθούν.

Δέν πρέπει νά ληπτούνται, διό ή διδακτούντα εις μίαν τάξιν, τήν ίδιαν πρότινον φούρων διπτυχητών είναι μάτι ουρι εύγερες. Ό διδακτον δρομει μά τόν διδακτούντα διηγήσανταν έκ πολλών ιδρύμαν πονησον, δεσι, γνωστον νά νά διευθύνται έκπτωσην δρομον διαλέγοντας της μποδόσεως του. Διά νά γινη έπιτηγη διδακτική ίσηγον εις μίαν τάξιν πρέπει δι διπτυχητών τάξης.

Διά τόν ειδόβολουν τοι έργον μας δέν δροσύν τεχνικών μόνον γνώσεις. Χρειαζονται και ίκανα προσόντα. Χρειαζονται νά είμαστα δικαιοι και νά διποτελεσματικόν τόν μάγιν πολλά διδακτικά, τόν μόνον επιστέμονες.

"Ομαλό περι προσπαθείας, διότι ή δικαιούσην και ή μάτηπη είναι ηρεμηση διδακτούντα πονησον διποτελεσμα δηνταν νά μές μνηφώση. Προσπαθητική μάτηπη τοι διαθεσμοντον είναι ή δικαιούσην.

"Ο διποτελεσμανος πρέπει νά διαδέρχεται τόν κρίσιν του ής κρίσιν διμιον και φρονιμον άνθρο. Ο τρόπος της κρίσιν ήη καθορισθη ήην προτετομένον όχημα. Ο μάγιπτον άλλος δικαιούσηνται σύμβουλος κ. Μισοφέλης πον ίκαμε την τιμή νά μόνικονόντη τήν νέαν ήηι τον δέματος τοντόν έγκυλον τον τον έκπτωσην έκπτωσην. Ηηη καθορισθη τόν τρόπον τοι διπτυχητηρον διποτελον δηρύμαν διεφέσων. Ο τρόπος καθη ήηη δικαιούσηται ήηη κρίσιν είναι βεβαιος μάρτυρος. Θα είη μόνον νά θέσον άλλο την κρίσιν τον έκπτωσην έκπτωσην και ήηη γινη προσπαθεία νά προσχρηστων εις συντολακος τυπωτηρων καθορισμον τοι διποτελεσμανον τόν διποτελεσμανον λεπτομέρεια. Ανγυριοζίδη, διοις ήηη κρίσιν ήηη της τυπωτηρων τον διποτελεσμανον δην ήηην προσεχη δηηη πονησον, δεσι νά μές διδεύν άρματαν πατηγορίας, έκ τός θέματος νά τελευτων τον διδακτούντα. Προσεχεις διποτελεσμανον νά δινοτέρα τός ήηης τυπωτηρων διακρίσει. Ο τέσσον γνωστός και συμπαθη-

εἰς τὸν τόπον μας παραγωγῆς Ἐθνοπόδιος Σπαρτιγέρης διακρίνει δύο τύπους διδασκαλίαν. Ὁ πρῶτος είναι ἑκατόν, δυτική ἔχει τὴν τάπην νὰ μορφώσῃ τοὺς τροφίμους του κατά τὸ πρότυπον τοῦ ἱεροῦ του. Προσποτεῖ νὰ εάμην ἑκατόν, τὸ διότον παραστένει ὁ Γκαλτέ τὸν Προμηθέα νὰ λέγῃ πρὸς τὸν Δία.

Κάθεμαν ἔδω καὶ πλέοτε ἀνθρόπους
κοτί^τ εἰσόντα μου
γναῖα, ποὺ σὺν καὶ μέρᾳ
θύ κιλή θύ ποτή^τ καὶ σένα
δὲν θὰ λογωμάζεις^τ ποὺς ἐγώ.

Ο τύπος αὐτὸς τοῦ διδασκαλίου ἀγνοεῖται τὸ παῦδι εἰς τὴν προσωπική τητεῖ του. Γίνεται δημόρα καὶ ἐκείνη τὸ παῦδι καὶ αὐτὸς τὸ ἐκπαγέλεια τοῦ διδασκαλίου ή τοῦ κοινηγοῦ τῆς εἰδοποίησης, εἰς τὴν δοπιάνην δὲ οὐ λέψη τύπους. "Ἐγει μία τον λογιγάν ἀπομόνωται καὶ μάζει μίαν δρεπαλή Εὔλην. Ο δευτέρος τύπος είναι ὁ παραγωγῆς ἑκατόν, δ ὅμοιος δὲν θέλει νὰ διποτεύσῃ εἰς τὸν τρόφιμον τὴν εἰσόντα του πλάι διελέγει νὰ διποτεύῃ τὴν διποτεύσην τὴν διποτεύσην φυτοῦ τοῦ τροφίμου. Είναι ἀπρόλιπτόν τους ἀπομόνων καὶ γνωμένη νὰ θυμήσῃ τὰς διποτεύσεις τους προτυμήσεις χάραν τῆς τελευτούσης τῆς προσωπικότητος τοῦ τροφίμου του. Είναι δὲ τύπος τοῦ παραγωγοῦ, δ ὅμοιος ἀγαπὴ περισσότερον τὸν τρόφιμον καὶ μάζευτον τῶν λευτῶν του. Δὲν ἔποιγε μημεβάλια, διη τὴν ἔπειρον ἔχει διενέσθητη τύπους. Ο διποτεύσης ἔχει εἰς τὴν δέσμην τοῦ διδασκαλίου καὶ πρόσχορον μάζον δὲν λέγοντας εἰς ποιον τύπον μάζην δὲν διδασκαλίου. "Οταν πραγματιθῇ διεύδος μονομάχης καὶ ξέπετετη εἰς τὸ μάζημα, τὸ διότον διδασκαλίου εἰς κοινηγοήν, τοῦτο ἀποτελεῖ διδασκαλίν, διη διδασκαλίου ἀνήκει εἰς τὸν πρῶτον τύπον.

Η διδασκαλία τοῦ Σπαρτιγέρη διανέφεται εἰς διδασκαλίους ἀποδοκιμούς, διάφεται ἐπο τὸν ὄφον της τοῦ μὲν ἀποδοκιμούς. Πλεορεῖσαν είναι διδασκαλίους τοῦ Φοβίδην, δεῖται διαπλένειν τέσσαρας τύπους. Ο πρῶτος είναι διδασκαλίος. Τετελεῖ μητρικῶν τῆς ἐργασίαν του χωρὶς διεπερακήν συναπθηματικήν στημερογήν. Δὲν δέδο τύποι διὰ τὸν λευτὸν του καὶ τὴν διποτεύσην του.

Ο δευτέρος είναι διδασκαλίος-ἀποδοκιμούς διδασκαλίος. Εμφανίειται ὑπερβολικήν προεξήσιον εἰς τὰς νομικὰς διατάξεις καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοῦς ὁμοίωντας τὴν διδασκαλίαν. Είναι τύπος ἀπολεπιστικῆς διαποτεύσης. Δὲν αἰσθάνεται συμπάθειαν διὰ τὰ παῦδα, διὰ τὰ κρήτης αετηγράς καὶ ἀπερβολικούς διαλόγους τῆς διεποτεύσης των καὶ τῶν διανοητικῶν των λευτῶν των λευτογενετικῶν. Μόνον οι προκαμμένοι μὲν ἔμπειτας διανοητικάς διανοητές μαθητοί τὸν ἀγαπῶν καὶ τὸν διανοῦν. Οι υπόλοιποι είναι ψυχοὶ διάφανοι του. Ο τρίτος είναι διδασκαλίος, διη μία λογιγάν διποτεύση. Οὗτος ἀγαπᾶ τὸ παῦδα, τὰ ὄντα διη τὸν ψυχικὴν συγγένεταν μὲν τῶν λευτῶν του. Θέλει νὰ διποτεύῃ εἰς τὰ κωπιδά τὰ γνωστάματα τῆς ἑκατονταρχίας του.

Ο τέταρτος τύπος είναι διδασκαλίος, διης ἀποτελεῖ δάπεδην παραγωγῆς προσωπικότητα. Οὗτος προσέχει νὰ διαγράψῃ τὰς διποτεύσεις τῶν διοπίσης ἔχει διη μετηπτή καὶ αὐτές προσπενεῖ νὰ διποτεύῃ. "Ἐγει ἀπέσαντον σφετέρων πρὸ τῆς διανεύσιας μητρικῆς προσωπικότητος καὶ ἀποτελεῖ τὸν τελεύτερον τύπον τοῦ διδασκαλίου.

Αἱ διατάρα τυπωμάρκαι τοξινομήσης δὲν είναι αἱ μόναι. Ως διποτεν τυπωμάρκης διαπάρους δινόμενα νὰ λέψουν τὸν βαθύν πλεύσεις τὸν ὄποιον ἔχει διδασκαλίος πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τῆς δέκατης αἰτηδοῦ διδασκαλούμενῆς της. "Υπάρχουν διδασκαλοί διαπατεχόμενοι ὑπὸ ἐνθυσιασμοῦ πρὸς τὰς παρεπιδικές ζητίες, τὰς δοπιάς καὶ παίζονται νὰ μεταπεινούν τὰς τὰς φυτὰς τῶν μαθητῶν. "Υπάρχουν καὶ διδασκαλοί, οἵτενες δὲν ἔχουν πλαν ταύτην πλούτον. Είναι ἀργαντεύον πανεργόν, καὶ τούτοις διδασκαλοί δὲν δύνανται νὰ παραγάγουν παπεταύλην ἀποτέλεσμα καὶ οἴδεμαν θέλουν ἔχουν εἰς τὸ παπεταύλον σχόλειον.

Δινόμενα ἔλεσης νὰ διαπάρουνει τοὺς διδασκαλίους ἀπὸ τῆς διποτεύσης τῆς Ιανόντης, ην ἔχουν νὰ διδασκαλούν πολλοῖς ή ἔνα ή διάγονος μαθηταράς. Είναι δινόμενα εἰς διδασκαλούς ην ἔχουν διποτεύσεισαν αἱ διδασκαλοί μας τάξεις καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ διποτέσθη πολλὰ πράγματα ὡς οἰκοδιδασκαλοί, διη δύναται ένα μαθητήν. Εἰς τούτον ἔχεται τὸ περιεργόν πανεύνομον, οἱ διδασκαλοί οἵτενες ἔκπτερος διδασκαλούν εἰς τὰ σχολέα πολυτελεῖται τοῦτον τάξεις νὰ μὴ δύνανται ὡς οἰκοδιδασκαλοί νὰ βεβλώσουν τὰ διεπειρότερα τῶν πρόσδοντων τάξεων.

Συνήθως δένονται πρὸς καθοδήγημάν τῶν ἐπιτελεσμάτων διρραγήν προσδέματα πεντάν. Συνήθως τὰς ἐπιτελεσμάτων τὴν προσουσήγε του μὲν ἐκπινθήη ἡ ἀπενέργεια τῶν μαθητῶν, δὲν ἐκπινθήη ὅλη η τάξη, δὲν ἐκπινθέσει καθέ ποδὸν μάζην προσδέματα καὶ διποτεύσης προσδέματα καὶ ἀποδοκιμῆς. "Ολα ταῦτα τὰ γνωστάματα είναι δῆμα προσοῦσης, ἀλλὰ δὲν δίχον τὴν καθοδός παπεταύλην πλευράν. Πρέπει νὰ διεπειρόνται καὶ τὰ δικλίσια στρατία :

1) "Υπάρχει φυγαῖ θάρη μεταξὺ τοῦ διδασκαλίου καὶ τῆς τάξεως του;

2) "Εγει διαγράψῃ τὰς διποτεύσεις διαποράς τῶν μαθητῶν του καὶ χρειεται τούς μαθητῶν;

3) "Αποτελεῖ διδασκαλία εκφραστὴν εἰλλεγνοῦς καὶ θεραπεῖς μάγητης πρὸς τοὺς μαθητᾶς;

4) "Εγει κατὰ βάθος διδασκαλία τὸν βαθὺν τόνον μας δημοκεντεύεις επινοεῖσας, τὴν διατάν τούς πρέπει νὰ δικαπετῇ τὸν διδασκαλούν ἐναντὶ τῆς διανεύσης τῆς νεαρᾶς προσωπικότητος; "Υπάρχει διη πακίστας ἐναντὶ τοῦ παιδού γενερατικής.

Διὰ τὴν διάγνωσην τῶν γεγονότων τούτων δὲν μᾶς δρασοῦν οἱ γρύσεις τῆς συνεργασίας ην ψυχανάλυτης ψυχολογίας. Μᾶς χρειεται πρὸ ποντος μάγητης

πρὸς τὸ παῦδα.

Συνοψίζονται τὰ πορίσματα τῆς μελέτης μας, δινόμενα νὰ δέσσουμε τὰ

δῆλος αἰτήματα ὃς ὑποθέτεις δυναμένας νῦν στημάτηραθούσιν οὐχί βεβαιώς ἀπέστιος, ἀλλ' εἰς τὸ μέλλον.

1) Παροχὴ μεγάλων διάτεσμάς εἰς τὸν ἐπιθεωρητήν, διὰ παροχῆς δύο κυανθράφων δικαιητικῶν ὑπολήψην τοῦ ἑνὸς διὰ λογιστικῆς ὑπεροιστῶν καὶ τοῦ ἑταῖρον διὰ τῆς παροχολόθησαν τῆς κυνήστως διδακτικοῦ πρασοποιοῦ καὶ μαθητῶν. Η διμοιρία τοῦ λογιστικοῦ ὑπολήψην δύναται νῦν γίνεται διὰ πάρον σχολῆν τωμέσιν ἡ συστάσια.

2) "Ιδουσας παρ'" αὐτῷ γραφειον μελετῶν, διευθυνομένου ὑπὸ τέσσας καὶ διπλίας κατηγοριούμενον διδακτικῶν, ἀναπλικούντος τὸν ἐπιθεωρητήν.

3) Παροχὴ δργινατικῶν διμοιροτήτων ἐν συντεκοφῇ μὲτα τὴν τοικήν γενικούρα πιστοδέσκατον.

4) "Υπαγογή τῶν σάρωσης σχολείων καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν, ὃς καὶ τῆς προσωρικῆς καὶ μεταπολικῆς ἀγωγῆς εἰς τὴν ἐποπτεύειν τῶν κατὰ τὸν σχολεωμένον.

5) ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΙΣ: Σύματος ἐπιθεωρητῶν διὰ μποτολίουν εἰς τὸ ἔξτετρον. Αἱ εἰς τὸ Νοτιοπατρικὸν ἀποστολαὶ τὸν ἐπιθεωρητῶν πρέπει νῦν εἶναι μέν συνανταί. Οὕτω μόνον ὑπάρχει ἀλλοί τοῦ μποταλιγμῶν ἀπὸ τῶν μαθητῶνσαν τὸν τόπον μας "εὐρωπολίας περὶ τοῦ ἔξτετρου".

B. Αἰτηματα πρὸς τὸν ἕναντιν μας.

1) Παρακολούθησης τῆς ἐπιστημονικῆς προδοσίου.

2) Μείζην τῆς καιδενικῆς πραγματικότητος τῆς παραφερέσις, ἢν δουκούντεν.

3) Προστατούσοτέρης παιδειτικῶν δινυπατούτησιν.

4) Δικαιοσύνη.

5) "Αἴτιεντος γάρδην πρὸς τὸ ἔγονο μας.

"Εἰλέγομεν προσγνωμένους, διη τὴν προσταρχὴν ἀρετὴν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ εἶναι ἡ δικαιοσύνη. Είναι καρδιὲς τῶν νῦν προσθέντων, ην τροπεῖσι καὶ ἡ ἀγάπη. Πρέπει δικαιούνθωντον τῶν Ἀριστοτελῶν νῦν διφθύνοντων εἰς τὴν φύλαν, ἵνας καθητᾶ περιττὴν τὴν δικαιούντην. Η ἀποκλειστικὴ δινυπατούσα μὲ δημόρην τὴν δικαιούντην ἄμοροι εἰς μᾶς ἀγάπην εἰς σύλληψηται. Ο ἐπιθεωρητὴς δέον νῦν διστῇ διαρκοῖς εἰτι τοῦ ἑναυτοῦ τοῦ αὐτοδέσκατον. Επειδὴ διαχρονίζεται ἡμοιούσιον θύμεσιν εἰς τὸν μίνθον να κατατρέψῃ διὸ τὸν δαμανούσιν ἔργα τῆς δινάρματος καὶ νά ἀλλήν εἰς κατάρχοντας ἔσονται. Οι νέοι λιμνητικοὶ διῆχον τὸν ἔργον τῶν στίχων τοῦ Αἰσχύλου, διηταὶ λέγοι εἴλοντο διὰ τροχίς δοτοῦς ἢν νέον κρατῆτο. (Προτ. 35). Εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ἐκτίθενται κανεὶς εἴναιοις εἰς τὸν πανουργὸν νῦν δεῖνητον νὰ παραπτηροῦθῇ δινυπατούσα καὶ ὀφειλατήρια. "Ἄξ μη ληπτούσιν ποτὲ, διη δὲν ποτέντον νὰ εἰμισθεὶ παθητογονοὶ καὶ διη τὸ πανδιαγωγοκόν ἐνέργητα διμιαλούσιον εἰτι τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φιλίας. "Αἴτιες τὸν κάποιον νὰ κατεβαίνειν προσθέμασιν πρὸς ἀντικατάστασαν τῆς δικαιούσας διὰ τῆς φιλίας, ἤν" δοντο εἶναι ταῦτο ἐρεπτόν. Η πανδιαγωγὴ κοινότης δέον νῦν διατίξει τοῦ διεύθους προσφοριμοῦ τῆς πρέπει νῦν εἶναι κοινότης φιλίας. Όμοιοι ζει με τὴν διεύθουσαν τοῖν πόλιν την ἐν λόγοις καὶ ἐν τῷ ὄφρῳν ἀπεκτεί-

νην», τὴν διοίσιν τόσον ζωτικά διεγένεσαν κάτιον ἀπὸ τὴν σκάλην τοῦ ιεροῦ θρόνου τῆς Ἀκροπόλεως ὁ Πλάτων ὁ Ἀθηναῖος. Πρέπει νῦν εἶναι ἡ πόλις τοῦ Θεοῖς Νοῦ, διης εἶναι ὁ μεγαλούντης "Πρεγένης τὸ «θεῖον πολέμευα» τοῦ "Εὐληνοχροτιστικοῦ μας πολιτουργοῦ (χειροκροτήσιμα).

ΠΑΝ. Γ. ΠΑΥΛΟΥΡΓΟΣ

*Ἐπιθεωρητής Στοχ. *Ἐπιπλέοντος Περιφερείας Ναυπλίου

Είναι δίληπτός, διη ἡ ἐπι τοῦ θήματος μποδος καὶ ἡ διπλιεύκης πνευματικὴ ζητημάτων ἐνώπιον σιβαστῶν προσταταμένων καὶ ἔκλεκτῶν συνέδρων δὲν ἀποτελεῖ εὐέργειαν ἔγγειον. Και δοσον καὶ ἀν ξανθούσιας τῆς συνοισθυματικῆς τοῦ διαλούντος, πάντοτε διόπτρεις ἀρκετῶν περιθώρων δὲν νῦν ἀμφιλογοῦνται δέοντος διαφορών διόμητρες νῦν συνλαβή καὶ τὸ ἔκφραστον τοῦ διόστοιπος τάχις τοῦ διέματος ἀσύνοις, διην μάλιστα στριβάνη τῆς θεομητικοῦ ἱροῦ διη εἶναι πεντεγράδη λόγο της εἰς ἀποργάνων δομιστών.

Τὸ δέος ἐπιτείνεται, διην ἔχουν προσηγηθῆ διακεκριμένοι δρογραταί, οφεοὶ καὶ ἐμπειροὶ καὶ δοσον ἡ διμοσία διαστολή εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν πάντη Πνέων λαμπρήν γόριν μετά τὴν ἐκπαιδευτωμένην ὥμηλαν ἔξαρστον ἐκπαιδευτικῶν ἀνδρῶν παιδιστῶν καὶ φιλούντον καὶ περὶ τὴν διοίσιν ἐγράφεστοτάν.

"Όποιος δῆμος νῦν ἐξουσιογόρθη, διη ἐξενίσθη πιος, δοσον ἡ "Υποτρηφὴν ἀγκύλων μὲ πληρωφορίαν περὶ τῆς εἰσηγήσασες, ήν θα λέψω τὴν τιμὴν νῦν οὖς διαπυτεῖσ.

Διητεὶ τὴν ἀγεγήθητην εἰσηγήσην μεταξὸν τῶν ἐκπαιδευτῶν ἐπιφεροητῶν, διην δινότατοις ἐκπαιδευτοῖς ἀνδροῖς φά οὐδέναντο λίπην εὐέργειας πολετικῶν τοῦ παρθένουν διοιδεῖταις καὶ ἐπι τοῦ θήματος τούτου τοῦ συνεδρῶν μὲ εἰδοῖς εἰτι τὸν προκειμένουν γνώσεις καὶ μὲ πολετεῖη ἐν τῷ Κέντρῳ πλαστόλησον;

Και δοτεῖσ της τούτην τοικήν της; ψυχῆς μον δικοίσιν δὲν θα εξισκον τὴν ἀρρήτην πληρωφορίαν καὶ ποιάκιστον διη ἀνέκτουτον κατὰ τὴν ἐργασίαν μον, ἐν δὲν διερώτεισ μὲ ἀπὸ τὸ "Υπεράσπιν φονῆ.

Μοι περίστε τὴν ἀπλότερην διεμήνησος πρόσεδρος τοῦ Συνεδρίου τῶν ἐπιθεωρητῶν τοῦ 1890, μαθύνοντος ἐκπαιδευτοῖς, διήλητον μνήμης δημήτριος Δάμανος, οὐ στοτε εὐλαβῆς μηραδόνοντος ἡ τὴν στηγήν αὐτῆν ἐπάλληλος.

"Δὲν ἐντροπόμεδα νὰ εἰσπομεν, ἀπεγνωτίσω τὸ διακηρύστειον μὲ μεγάλην πληρωφέρεσιν, δοτεῖσ εἶναι παμ καὶ ζερμένων πειραν καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς παῦλον ἐνειδεγμένουν νῦν προσφέρουν αὐτῆν. "Ημερεις οι τοῦ Κέντρου ἐμπορε-

νά παρακολουθήσουν με περισσότερα εύκολιαν και μενού την έξιζην των Εποπτών, ίδη δε της φιλοσοφίας, της ψυχολογίας, της ήπιατης, της κονωνικής λογικής, νά παρακολουθήσουν την έξιζην του ίδιου πειμανικού πολιτισμού, ίδιη τη βάση δε της παρακολούθησης αυτής είναι νά παραλαμβάνουν άπλο έργα, είτε νά δημιουργήσουν μόνοι μας θεραπείες και λογικές τενικές θεραπεικές σημειώσεις με την έκθετηλησάν της κονωνικής ζωής, ίδιοις δε μέ την έκπληξη της φύσης ούτε ούτε στην έργα της λογικής τενικής θρησκείας δέξιαν, ίδη δεν μέ έκπληξηται, ίδη ημέρασθν νά έργασεσθν έπινα εις την έλληνην πραγματικότητα, εις τη ήμερην φύσην, εις την "Έλληνα δεδικάστον, τέλος εις αυτούν τον "Έλληνα Επιθεωρητήν.

"Άλλοι δικαιοβόλοι ή έξαρσιώσαντες δύνη δέν όμως είναι για την κατ' άλλου καλλιτεχνούν τρόπον παρά διά μέσουν και έπι τη βάσει τής πείρας των Ιερείων φροντιών," (Έκθ. αντίδρασις 1930 σελ. 21).

Ἐπονέων ή διανύγει της ἐκ μάρθων μας παροξηζεῖ τῶν διδασκαλίων τῆς πειστοῦ επιχρήσην ή φτιά της δύνανται να εἰσέλθουν καθὼν καὶ εὐηγνωμόν τὸν Υἱόφατον, διότι ὁ Βενιανός τῶν ἑπτακοσίων πεντακοσίων τοῦ 1930 εἶναι σύμπτως ὀλόρως ἀκαμπτευτικός μά την διανατότητα νὰ διαναφέρεται καὶ εἰς τῆς πειστοῦ τοῦ διδύμοτοῦ.

Καὶ τόφε διπόμεθο τοῦ Θέματος μας: «Προβλήματα τῆς διοικήσεως τῆς Ἰαπωνίδενσεος».

Διατι έπεισθησαν προβλήματα και διατι αλήν μεσην, τά δύο φυσιολογί-
κώς Διανούσιντα, τά δύο δὲν έλθησαν Επειδή μόνο Ελεύθεροι βίου 120 έτών,
καθ' οι οποίουν διατέλεσαν υπέρβαθρο γραμματέων. Πιασίδη εἰς τὸ Κέφαλο, συνα-
ποτείνει πάλι και αρχεῖ τὴν προσπάθειαν σύμβολον τοιωτήν εἰς τὸν
δύον οὐληνούν;

Φροντίδης ούτε δικαιούεται και συνεπώς και η διάσκηψης της είναι μόρφωσης συνθεδέμενη με την ίδιαν κατάσταση της έλλειψης Διαιτητής ήν την ίδιαν της κρατικής υποστήσεως και δρημάτων, δύοτε και η διμοσία "Επικαίδεντος είναι μη μορφή της κρατικής ζωής, δικούσυνθεντά ταύτης έλλειπτης διαιτημάτων ειδούς της Πολιτείας".

Αι έθνους δύο περιπέτεια, η διαιρέσιμος τοῦ Κράτους, αι διαιρέσιοι κυριοθεάσια και οι αντίστοιχοι έμπλοιοι των ειον θων δημοσίων βίων, τάι και τά πλοτελέσματα των διαιρόμον ἐλληνικῶν γενοτῶν, προσδιορίζονται και διαιρέμον διαγνωστικῆς της κατεύθυνσιν τῆς ἐκπαίδευσης, διδασκαλίας και μαρφοτελείας ανάλογων των οχεικῶν ἐπιτομῶν τῆς Πολιτείας ήι τῶν ἐκπαιδευτικῶν Γυμνασίων.

Διά τοῦτο λόγῳ τῶν ποιεῖσθαι ἐπιχωνῶν περιστάσεων κατατῆται ἀνεπαρκής
ὁ κριτικός; Μίος μοι, ὃ μέχρι σήμερον διανυσθείται, διὰ γάρ σηματισθῆται σταθερός
μαρῷος ἐτῇ διοκήσει.

Τοῦτο τὸ γερονὸς εἶναι ἡ γενεσιογράφη αἵτινα τῶν ποικίλων διοικητικῶν προβλημάτων καὶ συνεκδός καὶ τῶν τῆς διοικήσεως τίς ἐπιτελεύταις.

Λείπει ή παράδοσις ή δημιουργούεμένη άπό μακρών και ηρεμού δημοσίευση
ζωήν, ή έπειρες ζωτικά σημαντικῶν τὴν νοοθετικὴν κατεύθυνσιν.

"Η Ελληνική φυλή είδησε και μέντησε, με διπλωματίαν ἀντίγραφον της και διεπικυρώτα, συναλέπειν πολλάκις τις λέξεις των διαφόρων πολιτισμών της; Ηι πιλόποδες την πραγμάτων τωντάν, ζητούσαν μάλλον τη φρεσκάδα μέσα από την εκ των μεταφυσικού διδαχήτα, μπό τών πλούτων πολιτισμάντων λαών, ένθη, διλότε, εἰς τας ἐν των θεοτυπίοντα μηρυπάνων και πραγματικάτων; και εἰς την προστιθέμενην ίνανοποίεων τούτων δημοσιογνούντων αι προσκοθέους; της Δημοτικάς ή λαϊκής την διοικητικών έναρξην.

Οφτις, δύλος έχουμε την πρόσφατον σύλληψην μας ίδεας, ένος διαιρητικού μέσουν ή όγγων, ένων ή φύρωμάς μποτών περισσότερον τούς ή πειραιώσιμους χρόνουν, δύλος η θεοπλεύρειαν ήδη μια θεωρητικής μάνυς θείσταιντα την περιπέτειαν τούς διεθνεσμένους και δραγμέστερους, δύλος άπω παρούσας απειλητικού περιφράξαντας διπλήγες προσκεκθόντων νά μινθούσιν ή θετερικούν μέσων και τέλος εις την έπειτην πραγματείαν αι κατεύλησαν δύναμις γίνονται εις την πεπάντηλη πεζογάρη, καραβοπόρου πλούσιονς και έπειδην.

Έχει προσδεγμένα ο θεόπους των Σιναϊουΐτων 'Επικρατείας και φορετά
έποι την πρώτη δημόσια λεύθευση Κρήτων, πραγματοποιείται δύο μόλις την
24ην Δεκεμβρίου το 1928 με την Νόμον 5718, το απότομο γίγαντες φροντισμένον
πατέρα του 'Αστερίου Κέδρους, την δύσκολην Νομοκαραποκευστική 'Επιτροπή¹³
συντετάχθη το πρόσφατον την 23η Φεβρουαρίου 1935.

Το Δημοτικόν Σχολεῖον τῶν ή δὲ τῶν τὸ πατεῖσθαι ὁ πρότος καθεργοῦντος τῆς Εἰδούσας, διὰ σταθμοποιεῖσαν οὐσιωτάτους μὲν τὴν μεδίσιον τοῦ Νόμου 4370/29, πολὺντας καὶ μετὰ τούτῳ ξενώναν μίσθιον ποιεῖσθαι. Αυτόθιστον, ὁ θεμός τῶν Ἐποικιῶν Συμφωνίων λέγεται τοῦ νομοθετήσεως τοῦ δημόσιου καὶ τοῦ ποιοῦντος τοῦ νομίου Ιεροτίμου.

Τά αιτία ταῦτα δημιουργούν τὴν ἀλληγενήν πολεμομάν, οἵτις ἔχει ὁ ἐπεκαούσθια τὴν ἀδειορρόταν τῶν πολεμῶν πρὸς τὸ κέρδος τῶν Νόμων καὶ καὶ τὴν δυστιστίαν πρὸς τὴν ἀδείαν εἰπών.

Ἐάν δὲ Σωκράτης διεκήφευτε, ὅτι οἱ Νόμοι ἔχουν καθολικὴν μορφὴν καὶ οὐδέποτε διδικούν, ὡς σύγχρονος Ἐλλήν τοιμένι ὅτι είναι δείγμα εὐθυμῶν ἀνθρώπων ή καταστατήγημα τῶν Νόμων καὶ ή ἐκίλεταις των μόνον διαί-
κις ξεναγητῶν ταῖς σημερόντων τοῖς.

Ούτις ξόρμεν νομοθετικήν συντοτήτην ἐκδηλωμένην εἰς πολυδασάλον Νομοθεσίαν, εἰς ἣν ἐμπίπτει καὶ ἡ διοίκησις τῆς ἐκπαίδευσεως καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ συνεχεῖς πειραματισμοὶ δημιουργοῦν τὰ προβλήματα.

Ἐν τούτοις ὑφείλομεν τὸ ὄμοιογήσαμεν, οὐδὲ εἰς τὴν διοίκησαν τῆς ἐκπα-
θέσεως: ἀλλὰ πάλιν ἔνειρι ταῦτα γράψαν τὰ Στρατόβολα, ὃς ὁργάνα συνάλλογικῆς
διοίκησες καὶ πολὺ πρὸς ἀλλὰ τὰς διάλεις δημοσίες ἀπηργάσεις ἢ ἐκπατένειος
ἔχει τὴν ἀποκέντησιν τῆς.

Kai είναι μὲν διηγέρει, ὅτι ἀναλόγως τῶν κρατικῶν ουσιῶν ξύουν ἐγένετο

άναστολή της λειτουργίας των Συμβουλίων ή και μάρτυστεσσιν τῶν ἀποφάσεων των δικών του δικαιοβούλων τούτων εἰς διάλει πρωταρχίας, αλλάν δημοσίευσι, πάλι μάρτυς πάντοτε ὁ σύνομος ή ἐκτελεστική δέσμωσις διεβλέπει κάνθιστον κατά τὴν διακοπήν τῆς ὑπερφρονής προσωπικῆς παντότης, ὡς εἰς ἀσφαλεστικήν δικείδα καταφέγγει πάλιν εἰς τὴν συλλογικήν διοίκησιν.

Διό νά ἐντοπίσουμεν τὸ ἔνθετόριον μας εἰς τὰ ἔγγεια, μνημονεύομεν τὸν ἔκπιδευτικὸν διοικητικὸν Νόμον 1242, δοτὶς καθορίζει τὴν μορφὴν τῆς διοικήσεως τῆς Παιδείας.

"Ολος οι μετέπειτα δημοσιεύεντες σχετικοί Νόμοι οχεδὸν ἀφομόδωρος διίστουν, διό οὐ 'Υπουργὸς διετρέψῃ τὴν διοίκησιν διὰ τοῦ Ἐκπιδευτικοῦ Συμβουλίου, τῶν Ἐπιτελούντων Συμβουλίους, τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν Διευθυντῶν τῶν σχολῶν. Ο 4653 προσθέτει καὶ τῶν Σύλλογῶν τῶν εγχειρίων καὶ ὁ Α. Ν. 2180 προσθέτει καὶ τῆς Κεντρικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ 'Υπουργείου, συμφώνως ἀλλος τοις πρός τὴν δινέλθουσαν τοῦ τότε καθεστώτος διὰ τὴν διπλεῖν διεργασίαν τοῦ Κέντρου πρὸς πραγματοποίησην τῶν οκεανῶν τῆς Ηγετείας, τοῦ Κεφαλείου.

"Ως διξιλόγοις μεταβολαὶ δέσον να σηματισθοῦν εἰς τὴν διοίκησην δικών του 1242 Νόμου καὶ ἐντεῦθεν ἡ ίδιαν προσφερόμενων Συμβουλίων Μίσης 'Εκπιδευτικῶν καὶ ὁ θεσμός τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ στοιχειώδους ἐκπιδευτήσεως καὶ τοῖς παρ' αἴτοις Συμβούλων.

Ούτοι ποιεὶς διασφάδωθή διασκορπεῖ τῆς Παιδείας. Τίνα λοιπὸν εἰδικὰ προβλήματα εἰσὶν πρὸς τὴν διοίκησην τῆς ἀνακέντου; Κατὰ τὴν ἔρην διττάλην τὰ διάλεισθα:

Α. Πρόβλημα τομοθετητικῆς μορφῆς διὰ τὴν διοίκησην τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

'Ἐρ' δον διοίκησης είλον δὲ μὲν ἡ ἐπιτέφθαια μεταὶ πρωτοβούλιας ἐνέργεια τοῦ διοικητικοῦ ὅρμάτων ἐντὸς τῶν δικών Νόμων, δὲ δὲ ἡ δεσμευμένη ἐνέργεια τούτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, είλον φυτεύον δὲ οἱ διοικητικοὶ ἐκπιδευτικοὶ διὰ τὴν διεργασίαν ἀρδεῖσθαι διοικητικάς πρόδηξες δέον νά ἔχουν ἐν δρᾳ σφετέρες καὶ συγχεκυμένους νόμους.

Μή δύνεται οὐνος νομικοὶ καὶ μὴ δυναίμενοι νά πλανωταὶ εἰς λοιπονθώδεις καὶ πολυνηδόλους νομοθεσίας καὶ νομολογίας, δέον νά συμβολεύεσσαν νόμους κοδικοπιμένους, διοικεῖται κατὰ κατηγορίας καὶ συνεπεῖς πρὸς διεντους καὶ τοντίνας των.

Πόρος τὰς διπλατήσεις αὐτὰς δὲν ἀνταποκρίνεται καὶ ισχύουσαν ἔκπαιδευτικὴν διοικητικὴν νομοθεσία.

"Ἐγορεὶς τόσην ἀτοπίζων ισχυοντων καὶ μὴ ισχυοντων, διάλλη μητραρχεῖσθαι διεργάζουσι στηριζοῦν τὴν ἐντοπίσεων τῶν καθηκόντων ποιον, καθόδης δικαιολογήντα εἰναίρετην τραπεζήν.

διέκοψε τὴν συνεδρίαν τοῦ δικαιοστρίου διὰ νά προσατεῦθη ὁ νόμος, ὃν είχεν ἐπικαλεσθῇ συνήγορος της καὶ τὸν διοίκον ἐκείνος ἤγνοι.

"Ἡ οὐρή σπανίως ἀκολουθούμενη τακτικὴ ὥστε τῶν τομοθετούντων εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως νά καταφρούν δικαίους ἢ νά τροποποιούντων ταύτας χωρὶς νά ἀκολουθῇ καὶ ποδικοποίησης, ἡ περίπτωσης τοῦ ἀναγράφονται διόρθωται εἰς τὸν νόμον δέχεται μὲ τὸ κέριον θέμα τοι, νά διατυπώνται μὲ ἀδρότος καὶ παρεμπενετικήν φραστολογίαν ἢ νά ὑπάρχουν δινομονάται εἰς τὸ Ιδιον τὸ κείμενον, παρεμβάλλουσαν μεγάστην διαγέρειν εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ νόμου καὶ εἰς τοὺς ἀμείζοντες, πολὺ δὲ παροστέρων διατὰ ὁ ἀποδημητής συμβούλιον νά έίναι εἰς διόλεπτον περιορίζει ἢ καὶ πρωτότελος.

Εἰς τὰ δημοφύτα τὴν διοίκησην τῆς Παιδείας ἵξακολουθῇ νά ισχύῃ διάταξης τοῦ 1242 Νόμου, τοῦ 4653 καὶ τοῦ Α. Ν. 2180. Ἐκπιδευτικὰ διεπάγματα ἀπαρτίζεται διὰ νόμου μᾶλισταν δὲν είλον εἰσοδεῖ τῷ φρέσκῳ.

"Ο Α. Ν. 247/96, δ. Α. Ν. 453/37, δ. 1297/98, δ. 1109/46, δ. 670/5-5-49 καὶ διλοις διπλοτέλοντα πανεπιμελήτων νομοθετικῶν εὐθέτειν.

Τίνα σχέτειν ὧς διατελούντων εἰς τοὺς μετρόδωτας νόμους αἱ τυπικέστεραι Σχολῆς π. χ. μὲ τὰ πεταῖται τῶν ὄνταλλον, τὰ καθηρώντα τοῦ Ε. Σ. Μ. Ε. μὲ τὰ κατάργηταν θέματα συνδιευθυντοῦ εἰς τὴν μετακειμένουν σχολῶν τῶν δημοδικάστων ή τακτοποίησης φρατήσεως μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολῶν μὲ τὴν συνέδεσην Ε. Σ. Ε. Ε.;

Δέν είναι δευτόνυμον συνταγματικὴν κατοχύρωσιν τὰ πάπαροειδεῖς πορειοδημάτους καὶ τομοθετούντων αἱ διοικητικές διατάξεις:

"Ταχόργεν διόρθωτον, ὃς προηγούμενος ἐλέγθη, αἱ ισχύουσαν διατάξεις καὶ μὴ ἐργαζομένα, αἵτινες δημιουργοῦνται σύγχρονα καὶ κίνητον διὰ τῶν διακονῶντας διοίκησιν. Οι ἐπιθεωρηται π. χ. Βαρελον 'Ελλάδος ὄντορεσσται τὰ ἐπιθεωρητοῦν τούλαιστον τρεῖς φροῖς τὰ σχολία τῆς περιφερείας των πατ' ἔτων (Α. Ν. 252/1936) καὶ διμας πατεῖ δὲν γίνεται διότι είναι ἀδέντων.

Δὲν λειπον καὶ αἱ ἀντινομαὶ δικών την νομοθεσίαν. Κατὰ τὰ κριτικά οθεῖς προηγούμενος προβάτεσσιν κατὰ βαθμὸν καὶ διανοιαν συνέβη τὸ δινέλθετον, δέον δηλαδὴ διευθυντική διαδοκείλοντας ἐγένεται ἐπιθεωρητής ἢ 'Εκπιδευτικὸς Σύμβουλος. Γενικοὶ Ἐπιθεωρητῆς διεπάγματον τὸ βαθμόν, δὲν είλον καὶ δὲν ἔλαβε τὸν κατάτετον τῆς νέας των θέσεων. Ή δόρη δημοσίη καταπλατείται προκατέπλου περὶ ἐπιθεωρητῶν τῆς Στοιχειώδους 'Εκπιδευτήσεως. Εὖν εἰς δημοδικάστων προσφῦντι εἰς τὸποθετητικήν —ἢ τυπική διεπάγματος διοίκησην δὲν ἀλλάζεται πρότιμο — καὶ φέρει αὐτὸς βαθμὸν τηματάρχηρον Α' τάξεως, δέν ὑποχρεοῦθεν νά προσβασθῇ εἰς τὸ βαθμὸν τοῦ τριηταρχήρου Β' τάξεως, εἰς δὲν διακριθεῖσην εἰς παραστήσην ἐπὶ δεσμίων διὰ τηντοποίησης δικαιολογήσαστο. Λέν γνωστά πάλι θεονταρέσσην τοῦτο διατοκείσ-

τοῦ Διοκλητιανοῦ μας Δικαιούν καὶ ποῖα εἴστημα θὰ δώσῃ εἰς τὰς δημοδίες ὑποφεύσεις διὰ τὴν τοιωτήν κατάστασιν.

Βασική άρχη θεωρία παρέβλεπται, ότι οι οδηγίες κρατικής έξουσίας δύνανται νά διατηρούν έπιπλανά και διανοιαστικά συμφέροντα πρός τον Α. Ν. 826/46 όπου αναφέρεται η πρόταση για την επιβολή προτίμων έπι παντός δημοσίου έπαλητού 10.000—50.000 δραχμών, δηλαδή κατόπιν την διεξαγωγής των κρίσεων του δεν συμφροσύνη με διατηρούγες του σχετικώς με τον φόρο ήλισσον.

Τοισευτόρχως, έπιμεροφθή διευθυντής σχολείου μάντατορος κατά βαθμὸν τοῦ Ἐφόρου τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀπέτησεν ὅτι δέσον διὰ τα-
μοθετικῆς περίβαντος τὰ τακτοποιηθῆ δόμικοντος ἡ πάσιλλος.

Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ πολλαὶ θά δένται νῦν ἀναφερθεῖσαι περιπτώσεις, καθ' ἃς οἱ διδάσκαλοι ἐπιτάσσονται ἀπὸ κανονίους καὶ ποιέλους. Τίς λοιπόν θὰ λυτρώσῃ τοὺς ἔκκαθαστικοὺς ἀπὸ ταπείνων ὑποτάξιαν;

Ἐπειον παράδειγμα τοιμῆς ἀτέλεως δριτερής εἶναι: Κατὰ τὰς πηγὰς ἀπαυθεῖς τὸν Δημόσιο Λαϊκὸν οὐδεὶς δύναται νῦν ἐντὸν μόνον δημόσιον ὑπαλλήλον, οὐδὲ δημοσιούχον διαδομῆς, τούς εἰς τὴν Ἐφηβ. Καὶ Πα' ἦλι αὐτὸς οὐργὴ εὐκαρπότερον ἀρχόμενος δημοσιώλους εὐθύνεται ἐν ἐπηγέρσῃ ἀπὸ πολλῶν τῶν χαροῦ πολλῷ δημοσιευθῆ διασιρεται· οὐ λέπτη συνεργασίας δημοσιώλους τοῦ ἀλλοτε ποτε Γραμματάρου τοῦ Υπουργού των Συμβουλίων. Τις θὰ ταπεινώσουν τοὺς δημοσιώλους τοῦτους, οἵτενες κατεντεύονται ενώνταν νά μα λόρδον σύντομον;

"Επίσης δέ πάλι νομοθετικό παράδοξον είναι όταν το "Υποτογείον Ποι-
δείας ένεργη και διατίθεση μάλιστας σύμφωνα με τα κειμένα διατάξεις: Εάν το τέ-
λει νά γίνει νομομολογήσιμης τών ένεργων του βραδύτερον.

Μαλιστόν (είτε το Κράτος Δικαίου) δὲν δημιγνωστέσσονται μάχη πολιτικής συκομόπτησος, δὲν τύνονται αἱ εἰδίκειαι συνθήκαι ειδικάλλων τούτων ποικιλίας, δέν οντος ὁ πόλεμος αὐτὸς τῆς ἀνεργίας δὲν σκανεῖ, τότε διεβιβλώσεται τὰ θρησκεία τῆς: δικαστήσεως καὶ θάνατοληξίουν νῦν γένει τομπαδό-ης καρονονία.

"Εγουαν δέκαν περιστατικού μάνακολούθουν ἑνεργείας τοῦ 'Υπουργείου πρὸς τὰς διαπομπὰς των Παιδίων καὶ μάλιστα δι' ἐντόνων ανεπηρών ἱερῷτερων διηγησούσαν δόθηκε τὸ ἀνύφερον πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον κατὰ παράδοσιν τῆς Λαζαριζῆς, ἐν τούτοις εὑρὼν τὸ ίδιον 'Υπουργεῖον διακεχένθη οὕτω πιες θυ-λησθήσεις αἰτήσεις καὶ ξαντοποίησε τὰ αἴτηματα τῶν ἐνδιαφερούμενον.

Ούτοι που περιπλουμένοι διαγράφεται τό σχετικό μέρη την νομοθεσίαν πρότιμα και έχω την γνώμην, ότι με ήδηντα να λυθή διά καταλλήλως νομοθετική πληρωμής, επειγόντων τοπικών τόπων τόμους, κακιδιογένεσίσεων μεταξύ των μηχανοδέτων νομοθετικών μτοπισμάτων.

B' Πρόβλημα σχετικόν μὲ τὴν λειτουργίαν τῶν Συνθετικῶν.

“Οι γυναικές, τά λεπτογραφώντα σύμβολα της Διοικήσεως, ήδη εκπλήσσουσες είναι τό πανεπικόν Διοικητικόν και Γνωμοδοτικόν Στρατηγικόν δέρμων είς τό Υπ. Παιδείας, τά περιφερειακά έπαντα Μάστιχαν και Στερεούμενα, τά Ε.Α.Σ.Ε.Μ.Ε. Και τά μή λαβάντα υπόστεσσιν, έριπτάμενα δύο Νόμου Α.Ε.Σ.Μ.Ε.”

Κίρα δρυά των Σερβουλίου είναι τοῦ μὲν Ἀνιτάτου Κεντρικοῦ διοικητηρίου, καθοδηγητικόν καὶ τομοπαρασκευαστικόν, μάτιστ δέ τὰ τε περιφερειακῶν μόνον διοικητεῖσθν.

Τὸ Ἐκκαθευκόν Σημβούλιον ἐδίχασθη ἀλλοτε καὶ ἐδημιουργήθησαν διο, τὸ Γεωμετρικόν, τὸ Διοκτητικὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀλλὰ τινά παρεμφερῆ, κατηγορήθησαν διος ὅλα, δέστι ἐπεισοδιῶν μηδ ἀνταποκρινόμενα εἰς ἐπο-
νεύσας ἀνάγνωσην.

Φαίνεται, ότι είς τά ἄλλητα πρόβληματα δὲν δύναται νύ σταθῇ θεώρησις χωρὶς άμεσουν ξένουσαν, δέποτε ή ἐξοφρεῖται ή ἀποθίνει σκιάσθηση. Δέν ὡρίσασκεν εἰσάγει ἡ ἀντίτυπης τῆς ἔνοχεσσας τοῦ στρασμοῦ πρὸς τοὺς πεντεπλεύρους ἥγετος ἀπὸ κακῶν στρατόπολον.

Αλλά παίδια θέλεται τις βίλεσσον ἐποιευμένων; καθηρώς τό χάρον του πολεμώντων γρόβων να καταπήγει ανάκτορο μεταθέσιν εἰς Ἀθήνας ή Ηράκλειον και να δημιουργεί την ἀναπότανόν του πεθανόν τῶν τοιούτων ἑταρείων, ἐνώ πλέον, ἐποιευμένων προβλημάτων σχετικών με τὴν ἀμφιγή τοῦ Ἐπίπονούς: ἀναγνωρίστε τὸν λόρδον τοῦ.

Ας διαφέρω Επίκαιρος, ότι πάλιν δύο βουλευτικών βεβίωσέν τού Δημοτικού συλλόγου, κατά τα πλαίσια μη έχοντας κατατάξει τήν "Ελλάδα και οποιεσδήποτε εἰς τα σχολικά ποστούμια ανέβαλλεν γεωγραφικού χάρτου. Πλήρως διεπειλήθηκαν μια άλλη νά ανασύρεις, χωρὶς νά κατατεθῇ συντάξες διατάσσονται τούτους, ίσως ηδη νά έλλεγονται ποι πάντας τους, διόπους ζητούνται το πατι. Έναν τό Ε. Σ. που απέρριψε τον ήδη θίναντα νά έλλεγε την πάντα διαπραγμάτευσεν μέσων παραχωρήσεων ανεμπλακώντας τροφήν εἰς τούς μαθητές, ή δύοις ήταν πεντάντια συναντήσεις διά την πόλην, τους

Δια τούτο δρόμο νομίζεις ότι Ε.Σ. νά πλαισίει διοικητικόν διά τούς πιθανοτήτας και δικαιωμάτων διά τάς έξιπρεπεικής σημασίας υπόθεσης. Τά πλα νά συδικίζονται μάλιστα δηγανά, δημοσίου μέλλοτε ήτο το Καντικόν Εποπτεύον.

Ως πόρος την σύνθεσαν τον Συμβούλιον φρονό, διτά έφ' δύον απαγγείλανται καὶ μέμπεταιντον νὰ μετέχῃ εἰς αἴρετος· μαθητής καὶ εἰς δημοιδιάκονος. Ωδὲ πρότερον νὰ καληται ἐπὶ θυμητοῦ νὰ μετάσχῃ ἀδόκη· καὶ εἰς ἑπταετοφόρος· Μέσης καὶ εἰς Στουγεώδους. Ιππαὶ μποταλούν τὸν φρονὰ τὴν πειρασμοῦ τῶν προβλημάτων τῆς διοικητικῆς περιφερειακῆς ζωῆς, μάτια προβλήματα ποιῶν. Θὰ ονταστούν.

Κατὰ τὰ λογέοντα δύνανται νὰ είναι μόνιμα μέλη τοῦ Ε.Σ. και προστάτες

ρετίσαντες εἰς ἐπιθεωρητικά δέσμεις, πλὴν δημος ἀνωτάτους ἡγετικοὺς θάλαττας καταβάσσεις οὔτε, εἶναι φυσικὸν νῦν δεκόφαν τὴν ἀμύνην ἐπαρχῆν μὲν τὴν ἐπιθεωρητικὴν ἑπτερείαν, ἢν προσφάτος κάντοιτο θάλης δὲ ξεῖνη σητείᾳ πετάχειν εἰς τὸ Ε.Σ. ἐκπαιδευτικὸς ἐπιθεωρητός.

Ὑπεστρόψην καὶ ἄλλοτε, διτὶ θάλης φυσικὸν ὅλοκληρὸν τὸ Συμβούλιον νῦν ἔτελει ἐπὶ θητείᾳ, τοῦτο δημος ἀποτελεῖ ἀντικείμενον ἄλλης μελέτης καὶ οὐχὶ τῆς ίδιας μηδέρητος.

Ἐκεῖνὸν τὸ δόκιμον νομίζων ἀδόμνον εἶναι, διτὶ τὸ ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον δέον τὸ πανέστη νὰ ἀποτελῇ ἐν τῷ Ὑποτροφίῳ Παιδείας νομίζων μὴ συντακτούμενον πρὸς τὰς ἄλλας σχετικὰς καντοκαὶς ἑπτερείας τοῦ Ὑποτροφίου.

Φοροῦ, διτὶ ἐν τῷ Ὑποτροφίῳ δέον τοῦτο νὰ είναι ὁ συντονιστής — ἃς πετυχευθεὶσμένες τὴν σύγχρονον λέξιν — κακοὺν τῶν ἐκπαιδευτῶν ἐνεργιῶν τῶν ἐπὶ μέρους ὑπερεστῶν, ἵρ' ὅσην τὴν εὐθύνην διὰ τοὺς γενεκοὺς οἰκουσὲς ὑπέρει πάντοι τοῦ Ὑποτροφίου καὶ τοῦ Κράτους τὸ Συμβούλιον, οὐδὲ εἶναι νοητὸν παραλλήλιον νὰ ἐνεργοῦν πράξεις διεσκετικαὶς οἱ διευθύνσις σύντονοί στους πρὸς τὸ ἀντόταν συλλόγονον δραγμὸν ἑντοῖς τοῦ θεοῦ Ὑποτροφίου. Καθηνεύοντες νὰ περιπέσουνες εἰς πολυτροχὸν ἀπικίνδυνον καὶ τὸ ἔκταρα η̄ μέτιληρες, διτὶ πάντες οἱ κεντρικοὶ υπάλληλοι είναι προστόπεροι τῶν περιφερειαντών.

Ὦ; πόθες τὰ 'Ανωτέρα Συμβούλια τῆς Στοχειώδους 'Εκπαίδευσεως νομίζειον, διτὶ ἡρόων αἵματος δὲτ ἑκατονταρχῶν πλήρως τῶν σκοπῶν των.

Οἱ ἀρχικὲς νομοθετήσεις ταῦτα, κατεργάμενος ἀπὸ δυοικοτοιν πρὸς τὸ οὐσια τῶν ἐπιθεωρητῶν, μετεβίβασεν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἀνάλογων ἑζονιών ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν, οἷαν εἰρην τὸ Ἐποπτικόν εἰς τῶν διαισκέλεων καὶ πᾶσιν τὴν κατ' ἑνοτάσην τοῦ διαιδικτούσα.

Ὑπελεπεν δημος κατ' εἴρεται εἰς σφράγατα. Πρῶτον, διότι δὲν ὑπελόγιστον ὅρθις τὴν ἐν τῷ ἐκπαιδευτῶν θέσιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ. Οὗτος ὁν ἐποπτικὸν ἔργον καὶ διοικητικὸν ἐξουπολεύει τοῦ προφίου πρόσωπον ἡς δίξιμοι καὶ μίαν θέσιν δὲ ὑπερούσιαν, εἶναι δὲ πολὺ ἔγγις πρὸς τὸ 'Ανωτέρον Συμβούλιον, ὅπει δὲν είναι δυνατὸν νὰ δέψηνον ἀνεπιφύλαστον κατὰ τὴν κοίλων του περὶ αὐτοῦ, εἰτὲ ὅπερ, εἶτε κατὰ καὶ συντεῶς διαισκέλεων τοῦτο δὲ διαιρεθῆση τὴν ποιότητα του. Χρειάζεται περισσοτέρου ἀπόστοπος δὲν νὰ ἔχειν δι τούτον ἀντικειμενικὴν σχέσιν.

Δεύτερον, διότι δὲν ἔργονται εἰς Νομαρχίας τὴν σύνθεσην τοῦ Συμβούλιον δουσ έστι.

Το Α.Σ. δὲν έχει δρόγον σύνθετος. Κρίνει τελεοπίκων εἰς πρωτοβαθμίους περιπτώσεις (π.χ. πετοθήσεις) καὶ ἔνεγρει ὡς ἀνηρωτικὸν διαισκέλεων πάλιν τελεοπίκως ἐπὶ τῶν πρωτοβαθμίων ἀποφάσεων τῶν Ἐποπτικῶν. Είναι οὖν τὸ 'Ἐφεστόν της' ἐκπαιδεύσεως.

'Απογγέλλον διάφορον κατὰ πράξεις πρωτοβαθμίου Συμβούλιον ἥ, τρε-

κοποίσον δέον κατὰ τὰ ἐν τῷ νομικῷ πρατούντα τὰ προστέξῃ τὰς τρεῖς αἰτίας, αἵτινες δι τοποῖσιν τὴν ἐνίγματαν του.

1) 'Εάν ἐγένετο κακὴ χρήσις διακριτικῆς ἑζονιώς. Δηλαδὴ ἐάν ἐφηρούσθη δό νόμος κατὰ τόπον μὴ συνάδοντα πρὸς τὸ πνεύμα του καὶ τὸν σκοπόν, δι τὸν ἑτερόν.

2) 'Εάν ἐγένετο κατάργησης ἑζονιώς. 'Εάν δηλαδὴ ἡ πράξης τῆς διοικήσεως ἔχει διὰ τὰ στοιχεῖα τῆς νομιμότητος, οὐχὶ δημος καὶ ἐκπαιδευτικὴν εἰλικρινείαν.

3) 'Εάν ἔλαβε κάρον πλάνη περὶ τὰ πρόματα ταῦτα πρωτοβαθμίους πρωτοβαθμίους. 'Εάν τουτόσιν δὲν ἔλαβον οὐτοὶ οὐτὲ διφερούσια τὴν διαφοροποίησην πρωτοβαθμίου στοιχείων.

Διά τὰ είναι δημος εἰς δέσποιν τὰ μέλη τοῦ 'Ανωτέρου Συμβούλιον τὰ διπλακρυθεῖσμένης εἰς τὰς τοιαύτας διποτήσεις μὲν πέρος δημόσιων νομικῶν, δὲλλ' οὐσιαστικῶν, δέον νὰ είναι ἀνάλογη προσωπιστήτης, ἀλλὰς μὲ τὸν πανδεινὸν τῆς νομιμότητος δάκνοντι, ἵστος καὶ ἀλό δύναμιν. Κατὰ πλειοντέρων τούλαχιστον ταῦτα διποτελούντα τὸ Συμβούλιον μέλη δέον νὰ πέπεργον διαφοροποίησην διοικητικῶν συνειδήσων, διπεπάνευσαν εἰς διοικητικὰς υμετέλεις ἑπτερείας, διπειστοῦσαν νὰ είναι ἀνεπτυγμένην ἡ ουσιαστήρης τῆς εὐθύνης.

Σύμφερον συμβάνει οὐχὶ σπανίως τὸ Α.Σ. νὰ ξηρὰ μάλη του ἔνα ἐπιθεωρητὴν δημοτικῶν σχολείων, διπειστοῦσαν νὰ είναι καὶ μὴ διρής διορθωτής καὶ ἔναν καθηγητὴν ἀναπλικρόντων τὸν διευθύντην τῆς 'Ακαδημίας, διπειστοῦμαν καπότι, διτὶ οὐ πουσικοδεδημαρος τῆς 'Ακαδημίας.

Θύ διπειστοῦσαν δημοτικῶν καὶ ἔτοι τὸ Συμβούλιον ἀπὸ τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν Στοχειώδους ἡς πρεσβέων, ἀπὸ τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ διότι δένταν ἐπιθεωρητὴν δημοτικῶν σχολείων. Οὗτος δι τὸν είναι δι τοῦ βαθύντος διάτοπος τῆς περιφέρειας ποιεῖσθαι διαβάθμαν διότενον δὲ δρίζεται τὸτε τὸ 'Επαναπτυξικὸν Σ. διά νὰ μὴ παραπτήσηται τὸ πιστον τὸν κράνην ἐπιθεωρητῆς συναδέλφους του διπειστοῦν τοῦ κατά πλεύρα.

Ἐπειδήν διπορέει καὶ τὸ δῆλο αἴτια, διτὶ τὰς δημος τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὸν Σ. Σ. δέον τὸ τοποθετούντα ἐπιθεωρηταὶ ικανοὶ δι' ἀναπλήρωσιν καὶ οὐδεμείαν περιέτων κατωτέρων τυπικῶν προσόντων διά τὴν θέσιν γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

Ἐπειδήν διά νὰ μὴ ἔχειν ἀναπλόθειν θεωρῶν σκοπόμων τὰ μετέχοντα εἰς δημοτικοδεδημαρος ἐπ τὸν ἔργοντα προσόντα ἐπιθεωρητοῦ καὶ βαθύντον τὸν διάτοπον τῆς περιφέρειας.

Ὄτι πρὸς τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν Μέσης 'Επαναπτυξικὸς, παρὰ τὰς τοῦ διπειστοῦσαν συναδέλφων ποιεῖ, προχώρει τοῦτον τὸ διευθύντην Παιδαγωγικῆς 'Ακαδημίας, διπειστοῦσαν οὐτοὶ οὐτε διπειστοῦσαν εἶναι κυρίως διοικητικὰ δραγματα, ἵτως διευθύντην καριός διπειστοῦσαν λειτουργοῦ μὲ κατ' έθοντα ποιεωναγκικῶν διπορέεισθαι καὶ συνειδήσεων τὰ διοικητικὰ ζητήματα δι' αἵτοις εθεωρούσιν εἰς τὸ περιθώριον τοῦ διαμέριστον του. 'Επειτα δέν τὴν γενικὴν, δι τὸν

Ὦ πόρες τὰ Συμβούλια τῆς Μάσης Ἐκπαιδεύσεως δημοκρατίας εἶναι οἱ συνιδέσμοι τῆς Μάσης.

Θά φάντα μόνος νὰ λεχθῇ, διὸ ὁ Γενναντιδρῆς πρέπει νὰ γίνῃ αιρετός διανοῦστος ἐξ αὐτοῦ ἀλλαγὴν ὁ Γεννικὸς Σ.Ε. νὰ μετήξῃ ἀντί οὐδὲν εἰς τὸ Συμβούλιον εἰς τῶν ἑπτωχοριῶν τῆς Στοχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ὃ κατὰ βαθμὸν διάντερος τῆς περιοχῆς καὶ οὐδὲν δὲ δευτερῆς τῆς Ἀκαδημίας ή δὲ δικαιοτῆς διέ γίνεται σήμερα.

Θά φανήσεις οὐσαὶ παραδόξοις ἡ πρότιστας αὕτη ἐγὼ δημος ἐπειδή φασι περὶ τοῦ ὄφεων εἰσηγηθεῖν τοῦτο, διότι η ἐκπαιδεύσεις εἶναι μία, διαφοροποιούμενη λόγῳ τῆς διαφόρου ἥλικος τῶν διδασκομένων παιδῶν καὶ οὐδέποτε μποτε εἶναι νὰ γραμματοκίη μᾶλι τὴν Μάσην Ἐκπαιδεύσεις στάζειν, διακριτικῶν τῆς Στοχειώδους μὲ πτέρων καὶ γυναικῶν χρονίσμων καὶ ίκανάς νὰ βοσκήσουν τὸ ἔργον τῶν Σ.Μ.Ε. πολὺ περισσότερον μᾶλι δὲ βοσκήσουν σήμερον τὰ ὅς διαμητρονεύουνται μάλι. Ἐπιλογήσθετος θὰ γεννηθεῖν ὡς εἰπομένων, καὶ τὸ οὐλέργονά τοῦ διάκονον δὲ τὸν παρακολουθήσας μὲ τὰς μεταδότες αὐτὸν δικαιούστως υποχρεούνται νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ποικιλήν κατάστασιν ἕκαστον ἐπιλογητοῦ, διατί λεπτὸν νὰ μὴ έχει καὶ τὰς ἄλλας συνα-
ψεις ἀρμοδιότητα;

Τοῦτο δὲν εὑρίσκεται εἰς ἀντίθεσην μὲ δois ἐλέγχουσαν περὶ τοῦ κύριου ἀργούντος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου, διότι πρόκειται περὶ ἔργου οὐσιώδους καὶ δὲν πρέπει νὰ διόκεντον τῆς παρακολουθήσας τῶν παιδιάτων ἐπι-
κτικῶν ἀργάντων τῆς Σ.Σ.Ε.

Ὦ πόρες τὸ Ε.Σ.Σ.Ε. νομίζω, διτὶ η σημερινὴ σύνθεσις τοῦ εἶναι η πρός τὸ παρόν καλλιτέρα. Συμπληρώσεις τινές κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν δέοντα νὰ ἐπέλλεται.

Οὐ δρεπε τομοθετικῶς τὰ δικαιολογοῦμενή η περίκτισης συγκροτήσεως Ἐ-
πειστικοῦ Συμβούλου μὲ ένα μάρτυν ἐπιμεραγητὴν διοίσας δειχοτομούνται οἱ Νομοὶ η πρόκειται περὶ μεριδῶν τοιούτων. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὗτάς θὰ με-
τέχει τοῦ Συμβούλου δὲ Ἐπειστρεψτης τῆς πλεονεστέρας πειραρχείας μὲ ἔργων τοῦ Ἐπειστικοῦ τὴν προτεύουσαν τοῦ τέως ἡγεμένου Νομοῦ η τὴν συγκο-
νιωνικῆς προσφορτέων.

Τοῦτο εἶναι ὅφθετοφ, δέοντα δὲν μετέχουν τοῦλάχιστον δύο διοικητικοὶ ἐκπαιδευτικοὶ καὶ νὰ διποτεργοῦνται τὰ ἑπτατέματα, τὰ ὄποια ἀντεργάμονται
οὐλούντες περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ Α.Ε.Σ.Σ.Ε.

Εἰς τὰ Ἐπειστικά Συμβούλια δύον νὰ μετέχουν τέσσερα διδάσκαλοι δυον
καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ πειραρχέοι, εἰς δὲ δέκατοι, αἱρετοί, ὅπερα δὲ νὰ ἐποτε-
ρέψουν τὰ συμφέντων τῶν συναδέλφων τούτων, ὡς πακῶν δὲ ποιῶν τῶν ἐκπαιδεύ-
των, διότι εἰς τὰ Συμγούλια δὲν ὑπάρχει δινομος, ἀλλὰ δύο νὰ γίνουν οἱ
κομισταὶ πλεονεροφόρων καὶ δόποντες ἀλλὰ δύον τοιούτων εἰλημμάνων. Οἱ
οὖτοι ποιῶν μετέχοντες διδάσκαλοι θὰ ἔχουν δικαίωμα ψήφου εἰς τὰ ζητήματα
τὰς διαφορεύοντα τῶν πειραρχέων, οὐ δὲ πρόσφροντα.

Ἄκουε τοῦ Τοῦ Επειστικοῦ Συμβούλου παντὸς βαθμοῦ πρέπει νὰ διατεθῇ ὑ-
πεύθυνος γραμματεὺς. Δέν γνωστό μέλο Συμβούλου χωρὶς γραμματεὺς καὶ εί-
ται περίσσους ποὺ συμβάνει τοῦτο διὰ τὸ Ἐπειστικό. Οἱ γραμματεῖς δὲ συν-
τάσσουν τὰ πρωτεύοντα διὰ τῆς φροντίδος, ἀλλὰ τὴν ίκανειτά τοῦ προδόμου, δὲν προ-
πονογράφουν τοῦτο, δὲν ἐποτεργάφουν τὰ ἀντίγραφα καὶ διποτεργάματα καὶ δὲ τὰ
κοποτέλειαν τούτων, θέτε πάντα κακού πάγραψαν.

Τάλεσταιν τὰ περὶ τῶν Συμβούλων δὲ δύγμα διάπονον ὑπὸν ἐν ἀλλο πρό-
βλημα σχετικον, τὸ οὐοὺς διανεύειν μέχρι σημερον τὴν λόσιν τού.

Ὦ μέλλυτη ἀντόφερα, τὸ Ε.Σ. διαρρέεται καὶ μὲ τὰ κονία της ζητάμετα τῆς
ἀγωγῆς τῶν παιδῶντων καὶ ὄφεων, διότι αὐτὸς εἶναι διοίσας οὐκούσιος του, ἀποδῆ-
αι διακηπτικοὶ ἀνέργειαν εἶναι διδούσθητα μέσα διὰ τὴν ἐπίτευξην τοῦ οὐκούσιού
τῆς ἀγωγῆς τοῦ Ἐπεισοδιάστατον.

Περιεργαστῶν δημοσιευτικῶν δργοντων, τὸ οὐοὺς κατ' ἀναλογίαν νὰ ἐγ-
τη τὴν ίδιαν μάστιστην εἰς τὸ ζητήμα τῆς ἀγωγῆς δὲν ὑπάρχει. Κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπον τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ιστάται δὲ κορεψή
πυραμίδος χωρὶς βάσιν. Ούτοι λαμβάνει διστάσιαν τὸ λόγον τοῦ πακαρβού-
τού Λάρηα, διτὶ κατεσκευεῖσθαι θάρσια λογικὰ θεωρέα, αἰτίας ἀγνοούμενων
εἶναι ἀφορμόσαμεν, διότι ἀγνοούμενων τοῖς ποιῶν νέον διδάσκαλοντας.

Διτὶ αὐτὴν ἀρμόδιας τὴν αἵτινας ἐπαναλογῆς διάκημη νὰ κρατήσῃ ἐξ πολλῆς σχο-
λεῖα τῆς Ἑλλήσος Μάσης καὶ Στοχειώδους η Ἐργαστητανή μέθοδος καὶ εἰς τι-
νυς πειραρχεῖσθαι διότιος συνεχειαδόμενος μὲ βάσιν τῶν διδάσκαλων τοῦ τρόπου διδα-
σκαλίας, τὸν διανούντον εἰργον οἱ διδάσκαλοντα ποτὶ τούτων νέον διδάσκαλοντας.

Εἰς τὸ ζητήμα δὲ τοῦ οὐδούς διξιλόρη πρέγματα δὲν γίνονται διὰ τοὺς
μαθηταῖς.

"Υπάρχει δεδομένος δύναμος περί προτύπων σχολίων εἰς τὰς ἔδρας τῶν ἐπιθεωρητῶν, δύναμος οὗτος διαρκεῖ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν θυγατρεύοντων νόμων, δύναται ηγούμενή δε "Ελληνική πραγματικότης" καὶ ἡτο καταστάσιμα φραγμοφορτικόν.

Παραστάται λοιπὸν ἀνάγκη μαζίς φραγμομέτρης προσπαθεῖσας διὰ τὴν συνέννισιν ποσῶν τῶν πιλαργαγμάτων προσπαθεῖν τῆς περιφερείας πρὸς ἀπόδοσιν ὑψηλίους ἔργου διὰ τὴν παιδιά.

Πρός τοῦτο δένοντα νὰ ευεπιβελθῇ διὰ νόμου πρὸς ἕκδοτο γενικῷ ἀπόδεσμῷ στοκεψιῶν δὲ καπιτανεύσεως ἐν Πιλαργυρικών Συμβούλων. Τοῦτο θὰ ξεδινόνται νὰ ἔργαται συνέδεσμος, διότι ἀδέστοτε ἀνείσκεντα, διότι τὰς πιλαργαγμάτων περιπτώσεις τῆς περιφερείας τοι, διότι νὰ σημειωσούνται ἐπί πραγματικῶν δεδομένων ὅπου αἱ ἴνεργοι καὶ τὰ λαμπτήρανά μέτρα. Ταῦτα συμπεριέποματα δὲ διανοεύντων καὶ εἰς τὸ Ἑπικαπετανεύμα Συμβούλων, διότι δὲν ἔχουν γενική ἀρμοδιούση νὰ λαμβάνουν κανολική ισχὺν.

"Αἱ δημόσιαι μὲν παραδείγματα.

"Ἄς δεχθόμεν, διότι σημερούμενοι μὲν τὰ Κατεψίατα τῆς ἁγανῆς τῷ συνδρομῇ καὶ τῇ ἐκπλοίᾳ. Ἐκδήλωσις πρὸς τὸν σπουδὸν τοῦτον, δημητριασταὶ εἰδοκοὶ μητροίκοις ἔλαγχοις τῶν μαθητῶν καὶ πραγματοποιοὶ συγχετόσεως γεννῶν. Ἡ ἔργωντα μέτρη τό γε νῦν ἔχον, οὔτε ἔλεγχοις μὲν καλές ξηροὶ πιλαργαγμοῦ, οὔτε μὲν διαποτεῖδης ὥδηστης τῆς δύνατος νὰ ἐκπλανῇ. Ἀποδέστησε, εἶναι ἐνθερμέμενον νὰ ἔχῃ ἔντελος προσωπικὸν ψηφιστήρα διὰν δὲ διδόσεος τοῦ νέου προστατεύοντος συμβοῦτος νὰ ἔχῃ ἄλλας διατάξεις.

"Ἄλλη παραίστασις ἐφοριασθεὶς εἰδοκήν μέθοδον διδασκαλίας εἰς τὰ σχολία της. Οὐδέτεροι συλλόγοι: Ἐλεγχος διὰ τὴν ὄφθατην, οὐδεμία μέριμνα διὰ τὴν εὐρυτάτην ὥρισις. Ήπει τῆς περιφερείας.

"Ἐγ τούτοις ἔχει δημιαράσσεις ὑποθετικήν σχολικὴν ζωὴν, ἢ φροντίς δέν τοῦ ήδου τῶν μαθητῶν είναι τὸ κύριον μέλημα του. Καὶ ἰδού μὲν προσπάθεια δὲν θα περιβούν τὴν περιφερεῖην τοῦ σχολείου.

Καὶ τέλος ἀντὶ Πιλαργυρικῆς Ἀκαδημίας διορθωμούσα διὰ τοὺς φοιτητὰς της ἀρίστων μέθοδον διδακτικῆς ἐπιτεργίας καὶ διορθοῦ ήδους, πάντα δὲν δύναται σπουδῆσις πρόσχετα, δύναται οἱ διδοροτοι τῆς διεσπαράσσεων θά διφορολογοῦν διδόντες πάλι περιβάλλον. Τὸ σπέντοι λεγέται καὶ διὰ τὴν περιφερείαν καὶ τὸ πρότιο σχολεῖο τῶν Ἀκαδημῶν σχετίζεται μὲν τὴν ἐκδήμαν των τεις τὴν περιφέρειαν. Διαταραχμένοι αἱ πιλαργαγμοί δινόμειοι τοῦ Κράτους: καὶ διορθωμούσαντο, αἱ προσεδέσμαι δὲν καταστῶσαν νὰ ἀσθενίσουν ὡς σήμερον δὲν χρειάζεται ἡ ἀλληλική πραγματικότης.

"Ἐπει δημος, δὲς εἰλομένος δημοσιογράφη προΐτην ἕκδοτο Γ.Ε.Σ.Ε. ἐν Πιλαργυρικῶν Συμβούλων διαρρέεσσαν διὰ τοὺς γενικούς ἀπόδεσμούς Σταυροφόρων καὶ Μέσης τῆς περιφερείας, μὲν τοὺς ἀπόδεσμούς τῶν Δημοτικῶν σχολείων, διρθούμοντα τὰ Ἑπικαπετανεύματα λεπτομερῶν θεοφυγοῦ Μέσης καὶ Σταυροφόρων, διὰ τὸν διευθύντην τῆς πιλαργαγμῆς Ἀκαδημίας τῆς περιφερείας, τοὺς καθηγητάς τῶν πιλαρ-

γρηγορῶν καὶ τέλος διὰ τὴν προδρόμων ἐποιεύντακον Συμβούλου, διὸς νομικὸν πλάνον πρόσθιον, μεγίστη θὰ προσέκυνται ὑφέλαια.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο δύναται συνεδρίασεῖ δις τοῦ έτους, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ εἰς τὸ τέλος. Εἰς τὴν διχόνην δὲ καθοδοῖσσαται αἱ πιλαργαγμοὶ ἐργασίαι, αἵτινες δὲ πραγματοποιοῦνται εἰς τὴν περιφέρειαν κατὰ τὸ διδόμενον σχολικὸν έτος: λαὶ τῇ βίᾳ τῶν δεδομένων καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ έτους δὲ ἔξελιγνυται, αἱ δραματικοὶ καὶ θὰ συντάγονται συμπεριέδρατα, τὰ διπάται δὲν ἀρρεδοῦν ἐκ' ὅρᾳ κατὰ τὸ ἐπόντιο σχολικόν έτος καὶ δύναται πειθοῦσιν καὶ εἰς τὸ Ἀντότονον Εποιεύντακον Συμβούλιον.

"Ἐνθερμούμενα δὲ πρὸ πολλῶν ἔτοντων, κατὰ μίαν συνέτευξιν μὲν ἡνα καθηγητὴν τοῦ πανεπιστημίου τῆς Καλοφύλας, ἐπέρροφοροποιῶν, διὰ τὰς Ἕνωμένος Πολιτειῶν είναι δινότονος ἢ ἀποτελεῖ ἓντος δραματικῆς διδασκαλίας νὰ γίνη Νέος τῆς Ἐπικρετεῖας. Εἰς Ἐλλάδα αἱ πράξεις πολλῶν ἐποιεύντων ἐποιεύντακον λεπτομῆρην πατινοτήτων εἰς τὸ δρέπον τῆς λήψης καὶ δὲ καταλήξεων τῶν διαρροῶν διαδηματικῆς πλευρᾶς δὲν δύναται νὰ γίνηται.

"Η συγκρίσις ἐνδεικνύει τούτου τούτου τοῦ Συμβούλου δύναμιν κατὰ τὴν ἀντιληφτήν που συνθήθησαν διὰ τὴν πιλαργαγμήν προγραμμάτων τῆς Πατρίδος μας.

Ταῦτα εἰχεμεν νὰ εἰπομένων δὲ, διὰ μόροβη τὰ προβλήματα τοῦ Συμβούλου.

"Ως πρὸς τοὺς ἐποιεύντακον: ἐπιθεωρητές: ἀπηργολήμησαν οἱ ἀληθίνως προβλέποντες, οἱ διὰ τὸν ἔχοντας δὲν δύναται τὰς εἰσηγήσεις τὴν σύντελην τῆς παρούσης καὶ διὰ τοῦτο ἐποιεύλασσοιν μὲν παραστῆνται κατὰ τὴν συνέτευξιν νὰ είναι τὸ ἐπί^τ λιμένι.

"Ἐπειδὸν δύναταινται σαφῶς διὰ τὴν ἔξελιγνην τῶν διακετημῶν μας προπτέρων εἶναι, διὰ δὲν ἔχουν τόντον τοῦ θεοῦν τῶν ἀποθεωτηρῶν γενικῶς διὰ τὸ διστασται σύνθεσης κάντενον καὶ πειθερείας.

"Πρέπει δημος τῆς κατανοηθῆ, διὰ μέρος σύμπτερων λοιπογράφοδηθή θεοῦντος οὗτος εἰς τὸν θεοῦν τῆς πιλαργαγμάτων καὶ κύριον ἔργον τοῦ διαδηματοῦ πιλαργούσης τοῦ πράγματος τὸ γράψεν καὶ διεκπεραύτων καὶ διὰ τοῦτο διαδηματητής ἔγινε γραμμένος.

"Συνεπὸς πρὸς τοῦτο είναι καὶ τὸ ποναδεκάνων φωνόμενον εἰς τὴν ἀλληλικήν διοικήσιν τὰ διάρροησιν ἐποιεύντακον ἀποθεωτηρῶν μὲν εὐρετάρην διποκεντροτήτην δημοδιότητα, οἷον οὐδέντος παρεμπεφοῦς ἔχει, καὶ δημος τὸ προφέτειον τοῦτο νὰ μὴ ἔχῃ δημογενῆς διάνοιαν οὐδὲντος δημότηκοι προσώπων καὶ τὰ καλότερων αἱ ἀνάγκαι δὲ: ἀποτελεῖσθαι πρὸς αὐτὸν διδοτελέσαιν εἰς βίρος τῶν διεργακάνων σχολείων, τῶν διοικῶν τὸ Κράτος ἔχει διὰ δεκατείαν καὶ πλέον νὰ πραγματοποιήσῃ προσγεγές. Ἄλλ' οὐτε καὶ γραμμένον δύναται νὰ ἐνοικεῖ διαδηματητής, διὸς αἱ ἀλλα δημόσιαι διανοσίαι. Λαμβάνει γεννηματόρων μὲν τὸ πόρισμα διαρροής 12.500 καὶ ἔνατον τούτων διατίθεται τὸ Κράτος νὰ στεγάσῃ δὲ ἐποιεύντης τὴν κατοικίαν των τοῦ πόρου.

"Είναι ἀνάγκη τὰ διαστῆμα διευθύντης γραφείου ἐπιθεωρητοῦ ὑπεύθυνος

και προσωπικών άνδηλογον πρός τὸ φόρον τῆς ἑπειλουμένης ἔχεσσος· καὶ νῦν διαρρυθμοῦ δημοπρατητούσθεν ἡ ἐποκεῖται δὲ τῆς ἀναβάσεως σχετικῶν ἱρῶν εἰς δικαιωνεῖς ἀριστείρων προστατεύοντος τρυμάτων καὶ νῦν λίθῳ οὐαστικῶν πετρεύοντος· καὶ τὸ ἄξεμα τῶν δευτερείων τῶν σχελεῶν.

Ἐπικρήτησαν πελαγίσταν ἀνέλιψες τοῦ πορεῖῶν καθεύδειν τὸν ἐπικρήτην εἰς τυπεῖσαν καὶ σχῆματικά προσωπίγεν τοὺς εἰς ἁντίτονος βαθύτερα κάρις ἀντεταγον μάνθεσσαν καὶ ἀντεταγον μαρπότον. Ἐπιβίλλεται νὰ δοῦνῃ διάδοξος τὴν τριώνταν μάνθεστρον καὶ ἀνέρην φαντασίον τύλιμον ανεματικῶν ἄνθρωπον, οἵτε ἀντηγόρων τὴν ἑκατονταετίν,

Κατ τὸ ἔπον δὲ οὐ καταρθόν νι καταρθόν εἰσιν εἶναι μάτια οὐ
ἔκπλαστην ἐπιδειπλωματικήν διαφέρουσι από τὴν θεωρήσεων τοῦ
τοῦ θέματος τοῦτο. Εάν μόνο γίνεται διὰ τὴν θεωρήσην τοῦ
μᾶλλος κλάδου καὶ νά δέσποινται τοῦ λαζανογραφιῶν σύρη
μετατίθεται. Οὗτος θα λειπούν καλλιτεχνικών τοῦτο διότι λογίων
οὐ ταυτοποιοῦν καὶ υπερασπιῶνται λαμπτήσεις, αἵτινες σήμα-
νον ταυτοποιοῦν καὶ υπερασπιῶνται λαμπτήσεις.

Καὶ εὗται δύο ἀκίνη θετούμεναι νά διπλοφέρει. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοής διδυμοπορθήσεως οὐ διεστός τοις λεγομένοντας ἐπιθεωρητῶν σοματικῆς μητρότητος, οἱ δύοντες Εἰσοντος σὺν καθητοῖς τοῦ παθώματος τῆς συμμετοχῆς ἀγνωστῆς εἰς τὰ Δευτερικά σχολεῖα. Πάσι δὲ ξέρουμε πεποιηθεῖσι, διτὶ διπλαγόντος διοικούντων καὶ διτὶ οἱ διεστοὶ δεξιοὶ τὰ καλύπτοντα νά διπλωματικά διάγνυτα καὶ διτὶ πόδες νά διπλωματικά διάγνυτα προς διπλωμάτην διοριζόντων θεσμούς. Εἰς τὴν πρωτερικούπολητηρία οἱ μητροῖς θεματικοί εἶναι μὲν περιεχομένοις καὶ διὰ μείνη τοιούτος διὰ τὴν πρωτεριδι-
πολιτικήν εἶναι.

Γ. Πρόβλημα μεταθέσεως έκπαιδευτικών.

Μια νορωθείσα διά νέα έχει θύμινό τραγουδά τις τραγούδια της διατροφής
της διά πράξη μόνον ως μερικά από: Οι ίκανοτάτους διά επετελούν άριστα
τις διδασκαλίες έντυσαν, διά πράξη και ότι διασπαρτά την ικανοποίηση των
δικαιούχων των ουλαλήσων, έσως η θύμινη μάχη συντριψε και ή σύγχρονος
διπλωμάτης παρέβησε. Διά τούτο η θύμινη μάχη μέτρα διά την προσωγωνή, τας
διδάσκει και τις μεταθέσεις των ουλαλήσων.

Διὰ τὴν προμηγήτη τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὃ τρόπος καθ' ὃ γίγνονται νομίσματα, οὐδὲ ὅρθις ἔχει, γιαφὶς νὰ δένεται σύγχρονα εἰς ζητήματα μαθητολογίκης ἑπτάτηνες καὶ λαζαρίτηνες, διότι διαρρέουν τὴν παρούσαν μελέτην. Ὅφθας ἐπίσης
τοῦτο, καὶ τὸν τέλος τῶν ἀδελφῶν ἡδὲ τοῦ τοῦτο φύγεαν κόδεκος Δ. Y.

Σταυρωτόν εἰς τὸ ζέστηρα τῶν μεταθέσεων, δύοτι ἔχει μεγίστην σημασίαν διὰ τὸν ὑπάλληλον καὶ προκαμπτόν πρὸς ἐποικεύεταιν τὴν ἀκενήν, τὸ δονούμενον διαφέρει: διατάξεις τούτος: καὶ δεδικιασθεγμένος ἡς^{τον} διὰ τῶν μεταθέσεων οἵ τινες πρόσθια πρόσθια τὸ δικαιοῦν εἰς ἔντειρα βούλουν τὰ προσδιοῖς τὸν

χειρού, ὅπου ὁ ἐπαίκλητος ἔκανε πάντα διαβιβάζει μὲς μέτεμπον καὶ λόγος οἰκογενειῶν.

Διά της λεγοντος σύμφωνα διαδικούσες μεταθέσεων ζημιώντων πολλών διπλωμάτων οι δικαιούχοι έκαναν λεπτομερή, οι οποίοι δὲν ήταν νοηθόμενοι όποι της εύκολης γά του ποσθετήμασθαι είναι της περιοχής των συμφερόντων των και ζημιώντων θυμάτωμασθαι διαδικούσται εις τὰς πολιτικές.

Εξ τάς περιφερειας ἐκείνης ὑποχέτησα ἀπό 11 ἡτη και εἶμαι ὑπερήφρων δια τοῦτο. Θυρωδὸς δὲ τὴν ἐκεὶ ὑπεριών, ὃς ὑγρασάτης μετεκπαύθεντας διὰ τὸ ἀπειλούμενον λόγον καὶ δρόμος δὲ Κοκ "Υποψηρός" διαπειτεὶ νὰ μεταφύσῃ ἐκεὶ τοποθετώμενον ἄνωκανθον.

Είς τὴν Μακεδονίαν, Ἡπειρὸν καὶ Θράκην ὑπῆρχε πάντοτε καὶ ὑπάρχει ἀμείωτος Ἰωνικὸς πατέρας, μακαρίστας ἀνθρώποις, γεγνός μιαν Βασιλικὴν Πα-
τριωτικούν, ἡ οἰκία τὴν εὐτύχειαν ω̄ Κρήτη ήταν ἔπειταν εἰς τὴν πρεσβείαν
Αἴγας ἐγνωμονάντι ταῖς δῆμοις καθίστηκε τὸ Σερφ, ἀνυψόθεν τέλος
τοῦ τοπικούτου της θαυμάτου εἰς σύμβολον εἰς ἁγιότητα.

Οι Ελληνικοί αριστοί των μαρών έδειναν, ότι από πάνω "Ελλήνες". Έχουν δικαιώματα να δικαιωθούν την παροχή πάντων ενθυμέσεων από τους θητεούς, διότι ο Νόμος δίνει, διότι νια βροτονούντων ούτε, διότι ήργων και λόγων, διότι τα μάθηματα "Ελληνικά" μπελούν το στήγυρα της "Ελληνικής Παιδείας" και μάθηματα που διδάσκονται ως "Ελλήνικα".

Πάλι ίδιος δύον νά ληρδούν τύπωσίλλα μέτρα, στει οι ίκει υπερτούγα, σταν δά δουμούνται μεταθέσεως νά μή κρόσουν μεταξύ τών θύρων δύον δύονται και νά μή πλουντάνουνται περιλατούμενοι εἰς τούς διαδόμαντες Υποστράτων Πατρίδος ή -τις

Σημειώνο, διό τα μετατρέπονται σε διδάσκαλους της Αξιούσιας Παιδείας εἰς Μακροχρόνια για τη Φυσητήρα, διανομέατα που θα επιτύχει τοπικά. Διότι πάρα πολλά παιδιά της υπόγειας, μάτια ή μεντί θέσεις του σχολείου Μακροχρόνης νόμιζαν πατέλλωσθεν απότολο το έποντον, οπότε άπο τον Ναυτικόν και με καροτσόδημα τα μετατρέψει θαντού του Εκπαιδευτικού διό Μακροχρόνης υπερπέστη. Συγχρόνως το διανομέατον θα διερχόταν εἰς τα κεντρικά θέματα λανθανόμενου δραστηριού για την πολιτεία, ίδια ότι προστέθη κατά την νομοθεσία μεταξύ των

Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ πλέον νεωτέρους του πιθανότερος οὐ προβλήντως τὰ σύνορα τάπον τῆς κυπαριγνωμῆς των νῦν κατέχοντων ~~κατείχοντων~~ ~~κατείχονται~~

Πειρόν παρδανον θά διπλαῖ τὴν καρδίαν του, δὲ ἐνθυμηταρέως του θά
δην καὶ ἡ μάνιμνης τῆς γούναις ὑπηρεσίας του εἰς τὸ δικαίον τῆς Πατρί-
ς τμῆμα θά διποιάνει δὲ αὐτὸν ἐγύρων πάσιν.

"Ἐκεὶ διατίθετο ἡ κατ' αὐτούς τρόπον πραγματοποίησις τῶν
εἰλικρινῶν μεταβολῶν, θὰ ἐπέρχεται αὐτόματος διώρθωσις τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ σίγου.

μα της δύο Εθνικευτορίας δύο αποκλίσεως από το πλήθος των τιτλοποιουμένων μάρτυρων.

Κατά την υπόδειξηνομένην σπουδή μέρχα τέλος Φεβρουαρίου δύο περήφορον εἰς τὸ Ἐκκλησιακὸν Συμβούλιον οἱ αἰτήσεις μεταθέσεως τῶν Ἰκανοπεντεκόντων δύο περιφερείων Ἐποκτικῶν εἰς περιφέρειαν Ἐποκτικῶν. Ἐντὸς τοῦ μηρὸς Μαρτίου οἱ καρνώμενοι μεταθέτει τὸν τὸν Ἐκκλησιακὸν δύο ἀπίστετο εἰς τὴν διάδεσσην τῶν οἰκιάν τοῦ Εποκτικῶν Συμβούλιον, μὴ καθοριζόμενον θέσην σχολεῖον δὲ ἔντα Γκοστον. Δὲν εἶναι νοοῦν τὸν τοῦ Ἀνάπτωτον Συμβούλιον νὰ δικαιογολέσῃ, ἢν α. Θὰ τοκοθεμέται εἰς τὸ Ψάρι τῆς Τραπεζίας δὲ τὸ Χίλι τῆς Ἀγοροῦ. Τοῦτο δύο ωραμαθή τελεκαὶ ὑπὸ τῶν Ἐποκτικῶν Συμβούλων.

Αἱ τοιωταὶ πληρότεροι τοῦ Ἐκκλησιακοῦ Συμβούλου μὴ δημοσιευόμενοι εἰς τὴν Ἑσπ. Κ. δύο διαβαθμίσαντον ἑντὸς τοῦ Μαρτίου πρὸς τὰ Περιφερειακὰ Ἐποκτικά, πρὸς τὰ δύο οὐαὶ στολεῖν καὶ ἐνὸς τῶν οἰκιάν ἀποθεσθέντων οἱ ἀποκιοι φάνελαι. Ὁ πρόσδος διάκονος Ἐποκτικοῦ Συμβούλου διηγερόντα δύοτες δὲ¹ ἄγκαλιν τὸν νό εἰδοποίησε τοὺς πιθανούς εἰς τὴν διάδεσσην του διδασκαλείου καὶ τοὺς τὸν παραρρέσιον κανὼν θέσεον, ἵνα οἱ διδασκαλείαν τῆς πετροφεροῦσαν μεταθέσου εἰς τὰς κενὰς ταῦτας θέσεος. Ἡ διαδοκία αιτητὴ δέοντος νὰ περιστερῇ ἑντὸς τοῦ Ἀργού, τὸ δὲ κράτος δεκάρχαιον τοῦ Μαρτὶ τὰ κατὸ τοὺς ἴσποτανα συμβούλια, λαρμάντων δὲ² δην τὸν ὑποληπτήσιον αἰτήσεις πρὸς κατάλεψην ὁμοτηκῆς θέσεως τῶν τεθέντων εἰς τὴν διάδεσσην τοῦ Ἐκκλησιακοῦ τῆς περιφερείας των καὶ τὰς λαζαὶς ἀνάγκας, θὰ προσθοῖ εἰς τὴν πραγματοποίησην τῶν ἔτριπτων μεταβούλων. Ἀκολούθως μέργι 10ης Δεκεμβρίου ἡ ἐκδικασθεῖσαν ἀμοδίας οἱ ἑνταστές, διπέτει δύο τοῦ θέρους οἱ πρόδροι τῶν Ἐποκτικῶν Συμβούλων νὰ ἔρχονται δημοσιεύσει τὰς πραγματοποιηθείσας μεταβολαὶς εἰς τὴν Ἑσπ. τῆς Κρήν.

Τὰ ἀντότερα Ἐποκτικά Συμβούλια, δύοις δὲ ἀποδέχονται ἑνοτάσσεις δύο τριπολούν τὰ ίδια τὰς πλευράς τῶν προτοφερείων, χωρὶς νὰ ἀπονεύσουν τὰς δικούς τούς εἰς τὰ προτοφερεῖα πρὸς στημάτωσαν. Τὸ νέντα λογίον σύστημα ἔχει τούτον καὶ ἀποτελεῖ εἶναι καὶ ἀπόλεταν χρόνον δημοσιεύσει δεσμούς.

Ἐνδεικνύοντα δρος κατὰ τὴν συζήτησην ἑνοτάσσεων μεταθέσεων νὰ παρεμβαίνῃ διαντύσθων τὰς ἀπόψεις του δικαὶοῦ³ οἱ ἡ ἑντασταὶ τοῦ Συμβούλου, δύοις οὖτοις νῦν δικάζεται δικήρουστος, ὃς λέγοντον οἱ Νομάρχοι, καὶ οὕτω που δὲ δικαιώμενοι πλήρει τὸ δίκοντο, τοῦ δικτύαμεν τούτους εἰς πλεονεκτήκην θέσιν.

Ἔνοτρος εἰς τὰ ἔγκλημα προτιμήσεως τῶν δικαιοπενθάνων μεταθέσεων δέοντα νὰ διελθῃσθεὶς καθοδοτεῖς καὶ δημιουργὸς γεννιατέτες. Κατ'⁴ δέοντος τὰ προτιμήσεις : 1) Οἱ ἔργοις δινοτέρων εὐδόκων προτερεοῖς. 2) Οἱ ἔργοις οἰκογενειακῶν διάδυμων, προτιμήσεως τῆς περιθέσεων συνικηρότητος αὐτόγνων. 3) Οἱ λεπτοί. Εἳσι θεαὶ δρος νὰ προτιμήσει τοις ἑπτερήσταις εἰς Βάρον Ελλάδοι καὶ οἱ τετραπέντεν δύο πολεμικῶν παραστήσεων.

Οἱ Ἰκανοπεντεκόνται λειτουργοὶ καὶ⁵ ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς δύολους δημοσίους ὄντας διαρίζονται δὲν βαρύνονται τὸ Δημόσιον μὲν διπάντας δύοδιονταν κατὰ τὰς μεταθέσεις των, αλλὰ διαχίστονται πρακτικότεραν. Θά ἔτοι διας δύοτον νὰ διέμρισθων διοικητικά οἱ πρὸς τὰς βρούσεις λασπούλας μεταβινούτες καὶ διέλθει μεταθέσεων, δέσιο καὶ τῷ αἰτήσει των.

Εἶναι αὐτονότερον κατόπιν τῶν διας δέντρων λειτουργών, διτὶ τὰ δινότερα Ἐποκτικά Συμβούλια δὲν θὰ επιδρῆσιν πάνταν ἀνάγκη νὰ πραγματοποιῶνται μεταθέσεις δύοτες τὰς περιφερείας των, διάτοι διασχίσεις; θά δημιουργηθούν καὶ οὐδεμία διάγκη θὰ διαρίσται.

Οἱ πρὸς τὰς ἀποστάσεις, ἥρ⁶ δυον αὐτοῖς διποτελεῖν προσωρήν μετάθεσην, κατά δὲ τὸ Σύνταγμα οὐδεὶς μετατίθεται διπέτεις προσθέσεις συμβούλιον, δύον νὰ παραγγελθῇ τὸ δικαίωμα τῶν Ἰκανοπεντεκόντων οἰστρούποτε βαθμοῦ νὰ ἔνεγκονται πλούσιον καὶ νὰ διάμηκη τοῦ διποτελεῖται διπέργονται προσθέτων εἰς τὰς αγοραὶν Εἴτοις εἰς τὰς Ἐποκτικὰ Συμβούλων.

Δ' Πρόβλημα δημοκεράσεως.

Συζητούντων πρὸς τὴν Ἑρμανούμενην διοικητικὴν κατεύθυνσιν τῆς δημοκεράσεως, διὰ τῆς πραγματοποίησες ταύτης δύο δημοπραγμηδῶν προβλήματα καὶ διὰ τὴν Ἰκανοπεντε.

Πολλὰ λέπονταν καὶ γράφονταν ἡτοῦ θεσμοῦ τῆς ἀποκεντρώσεως, τελευταῖς δὲ λέπονταν καὶ προβάτην τὸ Νομάρχον οὓς ἡμαρνωται δημόσιοι περιπλάνησι μὲν προστατεύεται, δὲ ἔλεγχον κρατοῖσι.

Σχετικά δὲ μὲν ἐπέτρεψε νὰ νομίσουμε, διὰ νές ξει τὴν ισχύοντα νομοθεσία δὲν προβάτην ποιὸ δημοκεντρώσεως, ἀλλὰ περὶ συγκεντρώσεως ἀν τῇ ἀποκεντρώσει.

Οἱ δὲ ισχύει Λ. Ν. περὶ Νομάρχων 1179/1938 ἔχει δια τὸ κέρδον σπουδῶν τὴν δημοκεντρώσεων εἰς χέρια τοῦ Νομάρχου περίτετος δικαιοπενθῆ ἔστοισα, λαρβανόμενης εἶτε ἐκ τῶν διεργατέων, εἶτε δὲ τὴν θυκαρμόντων επιτροπῶν.

Ἐν προκειμένῳ δὲ ἀναψερεῖς Α. Ν. εἶναι συνεκῆς πρὸς διατόνο, διὰ τούτου λαργάπετο οἱ δύο τοῦ Νομάρχων δημοσίτοις τῆς λίης δημοτῆς ζωῆς μὲ τὰς διτάλησεις καὶ τὰς κατεύθυνσις τοῦ Νέου Κράτους τῆς ἑτοί Αθηνούστου. Τοῦτο λέγει καὶ τὸ δημόδον 10 τοῦ οικέτους Νέου, συμπόντων πρὸς τὸ θύσιον δη Νομάρχης δεσμεῖ τὰς ἑπτερεῖς καὶ τὰς ἔποντας (συμφώνησε πρὸς τὰς γενιτὰς τρομαὶ τῆς Κυβερνητικῆς πολεικῆς).

Διὰ τοῦτο μαρτυρίσθη τὰ πάντα νηνοῦται διὰ τοῦ Νομάρχου καὶ διὰ πρόσωπον περὶ δικαὶος τυπικῆς ἔνεργειας ἀλογοῦ.

Οὗτοι, εἰς τὴν διοικητικὴν τὴν Ἰκανοπεντεκόνταν διμητρίθησαν τὰ πάντα διὰ τοὺς δικαιοθετάσις καὶ διεξολόθεντον καὶ τούτα νὰ παραμένων εἰς τὴν ἀμφισθήτη τῶν Νομάρχων οἱ διοικητοί τοῦ πλήρητον σχολείον, διότι

διοικητικός τῶν εργαλείων ἱεράρχων, ἡ ἔκτασης τῶν ἀπορέσεων τῶν ποιητῶν ἐκβαλλομένων ὅπερ τὸν ἴσονταν αὐτούς.

Πρὸς τὴν ἐφαρμογή τοῦ Α. Ν. 1179 ταῦτα πάντα ἔξεταν ὅπερ τὸν ἐκπιεσμένον. Σύμφωνον πρὸς τὰ ἀνωτέρα εἶναι καὶ τὸ παρόδειλον, ὅτι ὁ Νομάρχης δύναται νὰ ἀποδέιπνη τοὺς γενικοὺς ἐκπιεσμένους τοὺς ἔχοντας περιοχὴν πολλοὺς Νομούς.

Ἐάν δοκινὸν ἡ λεγομένην ἀποκεντρώσεως κινηθῇ εἰπεῖ τῆς αὐτῆς τροφιᾶς ὅταν ἔχουμεν ἀλλήλη μετατόπισμα τῆς συγκεντρώσεως καὶ τίστε περιοδέτεον.

Μέσιτον ὅτι εἰνοτηθῇ ἡ δημοσιογραφία καπαλήσσον αὐλίμπιος, δύνεται νὰ ὑπάρχῃ ἔντονος παρεμβολῆς διὰ τοὺς Νομάρχας ἡ νὰ ἐκπροσωπεύῃ τῶν καθηκόντων τοσοῦ καὶ συγκεντρώσεων εἰς τὰς περιοχὰς τῶν μεγάλην ἐν τῷ ἴσηντος πέντε πέντε ἔτηντος νὰ μεταβούντων ἐκεῖς πολλοὺς περιορισμούς, δημιουργούμενος οὕτως πλειστηριακῆς προσωπικῆς ἑζουσίας.

"Ἄτα θεωρεῖν δύος καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ πρόγραμμα.

"Ηδητες τὰς Νομαρχίας ὑπηρετοῦν διάφοροι ὄπιλλεις ἀνεύδηκεται ἐπιφροτιμένους μὲ τὴν διεκπεραίων υποθέσεων πάντων τῶν 'Υπουργείων, ἐκαλισθίουν συγχρ. εἰς τὰς ἀπομονώσεις των καὶ συγχρινεῖς εἰς τὸν αὐτὸν ὄπιλλειον νὰ ἔχουν ἀνταεθῇ ταῦτοπρόσων ἀρμοδιότητες τῶν 'Υπουργείων 'Εφοριασμοῦ, 'Ἐφγασσοῦ, Παιδείας καὶ τὰ Λεγάτων τῶν ἐκπληρωμῶν καπαλήσσον. Τῆς ταυτούτης πατούσασθαις ἔχουν γνῶναι οἱ ἐκπεισμένοι καὶ εἰς σχῆμα μερικῶν παρελθοῦν κατ' ἀποτέλεσμα τῶν Νομαρχῶν ἀπειπαντοῦ διδούμενοι διὰ νὰ ἐκπιλέσουν πραγμάτων ποικιλής φύσεως εἰς τὸν Νομαρχεῖον, δὲν ἐκφραστοῦσαντεστοντος πλειεγος σχολαίων ἐφοριῶν, ἀλλὰ δημοσιοποιοῦντον ὡς γραφεῖς οἱ διδόσματοι.

Διὰ τοῦτο έται τὴν γνώσην, διὰ διὰ νὰ είμεσθα ἔντος τοῦ πνεύματος τῆς ἀποκεντρώσεως πρέπει νὰ ὑπάρχουν οἱ δημοσιότητες τῶν περιεργεμένων ὅρμάνων τῆς διοικήσεως τῶν διατάξεων 'Υπουργείων καὶ διὸ Νομάρχης νὰ πομπογράφη συντονιστής τῶν ἐκεῖ μάρτυρων κρατερῶν ὑπηρεσιῶν, ἀκούτες καὶ ἀνησυχήτες; τούτους μὲ δικαιοδοσίαν ἔπι τοιχικῆς φύσεως ληγμάτων, δύνεται πρόγραμμα νὰ ἐκπροστεθῇ, ἡ ἑπούλη. Εἴτη τάχις ἀνάγκη διὸ Νομάρχης νὰ διορίζῃ τὴν ἀνησυχήτραν ἔνος σχολείου καὶ νὰ ἀποφασίσῃ διὰ τὴν ἐκποίησην τοῦ οικουμονικοῦ τοῦ σχολαίου καλέσου;

Πάντοτε δύοτε πρέπει νὰ λεχθῇ διὰ παρ' ἕκαστη Νομαρχίᾳ δύον νὰ λειτουργοῦν τὰ Νομοργακά συμβούλια καὶ δύοτε διὰ γένη διὰχρόνως τῶν διαχωρισμῶν τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας νὰ μὴ ἔνιουσθῇ ἡ διὰ ἀποκεντρώσεως συγχρήτευται ἡ προτοφονία τῶν διοικητικῶν ἐκπιεσμενικῶν ὅρμάνων;

Ἡ διοικησης τῆς ἐκπιεσμένως θυσιαστῶν ἀπὸ πολλοὺς εἰς τὸ ἀποκεντρωτικὸν σύστημα ἔχει δημοσιγράφην διὰ τῆς γεωργικῆς αὐτῆς μέσων κατεστόπουν καὶ ἀντίθετος πρὸς αὐτήν ἔνθριμα δύο πατέντες δύος: διάτετον τὰ πρότι-

παρόμαντα ἐκπιεσμενικά συμβούλια τῶν Γενικῶν Διοικήσεων τῆς Βορείου 'Ελλάδος.

Ἐλπίζομεν, διὰ τοῦτο Νομιμογράφους διὰ προσδόσεων αἰγάλευν εἰς τὸ ἀξιωματικόν καὶ οἱ μαρτυρόντες δικαιολόγηταις τῶν Νομαρχῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκπιεσμένων τὸν ἀντίκοντον δραματικῶς εἰς τὸ ποιεῖσθαι.

Τούτην προβλέπωμα διακάπετον εἰς τὴν διοίκησην τῆς Παιδείας βάσιση τοῦ Ισχύοντος εἰς αὐτήν διοικητικοῦ καθεστώτος κατά τὴν ἑμέραν ἀντίτηψην. Ή

Πλὴν δημοτού τούτου οἱ δημαρχοίνα σύμφωνον συνθήκαιον δημοσιογράφον καὶ ἐπέρχονται καὶ πολλούντος ἀξιοντάθητη ὡς πομπογράφον σύμφωνον τοῦτον εἰς παραπάνων εἰσιτήριον.

Ε' Πρόβλημα ψυχολογικὸν ὡς πρὸς τὴν διοίκησην τῆς Παιδείας.

Πέραν τῶν νομοθετικῶν διδούμενον ὑπάρχει εἰς ἔτερον πρόβλημα διατρέψομενον εἰς τὴν φυσογένεσιν τῶν διόπτων, τὰ διόπτα διοικοῦν διοικοῦντα εἰς τὴν ἐκπιεσμένων.

Τὰ συνταρακτικά γενούντα, διπάνα συνεκλίνουσαν τὴν χρόνον μας ἀπὸ τῆς θεοτικῆς εἰσοδοῦς μέχρι τῆς ἐγκληματικῆς δράσεως τῶν ολοκαυτομονυμοτῶν Ἡρακλείουν ἐμφράζονται πάντοτε τὸν 'Ἐλληνος.'

Ἡ διαταξία, τὰ ληγμάτα, οἱ φρακταλότητες, η ἑξουσίωσης τῆς δίαιτας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, οἱ διάκονοι, οἱ συγγριψινεῖς τοῦ Νόμου ἐκτροποί, οἱ ἀπομακρυσμένοι καὶ φυγόντες, ὁ καθηκόντων ἀγώνων ἐκπατέρων καὶ ἐπετελεσθέντων ἐκδηλώσαντες διηγήσεων, διὰ παντὸν τῶν μοφρῶν τῆς ποιητικῆς ζωῆς καὶ διὰ τῶν ἐκπιεσμενικῶν.

Πρὸ τοῦ ποιεῖσθαι διὸ γνωστὸν εἰς τὴν δημοσιάν διάκενην, διὰ τὸ καθήρων διεγράμμετο πορφύραν ὅπερ τὸν Νόμον ἐξόπλων καθοδάλην λογίν, τὰ κρετικά δρυγάν εἰσον ἐκαλλιηλικά συντεῖλον, τῆς ἀκούσεως τὸ περιεργόντων διὸ ή συναίσθησης τῆς εὐθύνης ἔντονα τοῦ καθηκόντος των, τότε δὲ νεκτοτυπίας καὶ δὲ ἀριθμούς δὲν ἔχουν τὰ ψαρακτηριακά τοῦ τρόπου τῆς σταδιοδοσίας δυνον καὶ ἐπ τὰ πολιτικά θῆμα δὲν ἔχουν δημιουργεῖται.

Αἰρόντες ξέπλουτον δὲν προηγουμένων οιεσπός τῆς θεοτικῆς τραγαγδίας, διαταράθητη διὰ τοῦ ἀλισθένου πλον διαπροσφεύσεων λιοφόρτευσης εἰς τὰς διαφορέσσις πορφύρας τῆς κονικῆς καὶ κρητικῆς ζωῆς καὶ διπέντε φίλος δίλλοπος καὶ δημογράφοις.

Οὗτοι ποὺς ἐδημοσιγράφησαν θρωνες, διὰ' ἐντεραίσθησαν καὶ προδότης τελεόρατος ἔντονα πέντες καὶ πλεύσιον μεταπορτίτης ἀπέτρεψαν γλαῦψην καὶ μέγαρος 'Απομάρτυρες ἐκπιεσμενούς καὶ σημαντινοὺς κατεποντίσθησαν. 'Η Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐδημοσιόγραφης θαύματα αὐτοθυσίας διφθάρι, πορφύραξ

δημος έπειρζαν εις θησαυράς εἰς βάθος τῆς ὀλότητος. Η εἰσοδος εἰς τὴν ἔθνηκαν ζωὴν οὐσιών διαβύσαντον ἐγκλήματος θέμιστον εἰς μεγάλην ἕπταν τὸν παιούργην, ὅπερ οἱ μετεγένετοι δισκύλως θά πεπλέχουσαν ὡς πραγματικήτης τὰς τερατώνες δινοσυργίας.

Η οἰκουμενικὴ θρησκείας, δύνηρατάτη διὰ τοὺς δημοσίους θυσιάλλησον, ἐφρασίαν εἰς τὰς τιμές των ἄλλων μὲν προσωπικὰς καταπερφασίς, δημοσιγήρασσα ζεψάντη θυσιεύγματα δηρεῖς καὶ ἥβης ἀντοχῆς, ἄλλοτε δημος ἑνεργάτης θύλιερον κατέντητης ἡμίκης παχεδεμάτως, εἰς πόσας δὲ τὰς περιπτώσεις ἔστρων τοῦ διοικητικοῦ Ὑγαντανοῦ.

Η μεταπλεύρα λακών γυροσύνθετας ἐνδι τοκόντων δημοσιογηθείσα περιπτώσει, νίκη Επουέν θύσοις μέρξει τοῦ σημείου καὶ οἱ Νόμοι νῦν μὴ δημοσίους δημοσιεύσθετον διεργοποιήσαντες διεβή τὸν πολέμον.

"Οἰοι λοιπὸν οἱ θυσιάλλησον, ἐπομένως καὶ οἱ ἐκπιδευτοί θυσίασσον εἰς μιαν σύγχροναν καὶ θρησκεύματα διατίθεντος της ἀποκατῆσης του, ἡ δημοσιός δημοσιεύσθετον διεργοποιήσαντες διεβή τὸν πολέμον.

Καὶ ὡς ἐπιστέγασμα αὐτῶν προστέθη ἡ εποικία τῶν ἀποσπάσσεων, ηὗται, ίδιοις εἰς τὴν ἐκπιδεύσην, ἀποσπάσσοντα προϊόντα τὴν πόσην πρὸ τῆς σταθερότητος εἰς τὰς θέσεις, ἐν συνδυνῷ καὶ πρὸ τὰς ἀλληλέθεως γενομένων μεταθέσεων, μετέβαλε τοὺς δημοσίους θυσιάλλησον εἰς πλεινητας, ὅπου δὲ ἐπιγρανισθητον τὸ φράγμα τῆς μεταπλεύρας ἤγουντο θύλαλος δρόμος πρὸ την κατάπτησην τῶν καλλέστερῶν θέσεων καὶ πρὸ τὴν ἀντορθίζεσσον εἰς τὰ ἀντί θυρόδοσαν μηδ οὐρανούς λαντούς, φεατούς τοις σκεπτομένων καὶ οὕτω πιος ζωτερά διεργάτην ἡ πρηγματικότης.

Καὶ Πατοῖς;

"Η Πατοῖς αἰμάσσων καὶ πλητεομέρη ὑπὸ μναζίσιν ξενοδόσιων τέκνων διτ εἰς τὸν χρόνον τῆς καθηδέσεως, διότι ὡς συμβινεῖ εἰς τὰς μερίλας μαθητείας, προσποιήσθεντον πρῶτον νὰ ἐξοδετηρώσουσεν τὴν χοίλαραν καὶ πίεται νὰ προσκείσην διὰ τὰ θύματα τῆς Ελλονίας.

"Υπὸ τούστον νέον λακών καθηδέσιον καὶ οἱ ἀσκοῦντες τὴν διάσκορην τῆς ἐκπιδεύσεως νὰ ἐγρασθοῦν, τόσο ὅτε πλέον ἐρρόθεντον ἡ αῆρη τῆς πλήρους μάνασυγκροτεύσεως καὶ διότε θά εἶναι σμαντευτικότητα ἡ συμβολὴ τῶν ἐκπιδευτικῶν εἰς τὴν ὑπερεστάν τῆς ἀνοικοδομήσης, διότι χωρὶς τὴν θεμέλιων νίνις σταυροφορίαν πάντα τῆς πιεσίσαι καὶ τῆς ἰθνικῆς ἀγνοής τοῦ ἀληγρόπαδος δὲν εἴναι δυνατόν νὰ εἰσεθῇ ἡ δόξας ἡ ἀγνοία εἰς τὴν ἀποκλειστικήν ήδην ἀρένην, νότιαν τὸ ποικίλον τὸν προτίθεται.

Οὕτω λακών ἐν τῶν πραγμάτων ἔτενθη καὶ διὰ τὴν διοικήσην τῆς ἐκπιδεύσεως τὸ πρόβλημα τὸ φυγολόγετο.

Διὸ νὰ λεῦθῃ τούτῳ δίον, κατὰ τὴν ἀντιηρήν ποι., κατὰ πρόπτον λόγον ἀνατίκνοντες τὸ ψυχονόμον μας σύμπλεγμα καὶ εὔροκοντες τὰς ὀδυναμίας μας νά-

ἐπεργακήσωμεν αὐτὰς διὰ τὸ προβλῆμαν μέφειλα εἰς τὴν Πατρίδα, χρηστήν διακούντες διοικητον.

Πλειόδουμεν, ἐπεχωρίσωμεν εἰς πάσεις, παρεσύρθημεν ἀπὸ ἀδεναμίας, ἡρκήσουμεν δισκύλων, ή οἰκουμενικὴ θυσιατέλειαν, ἢ μεβλίνει τὴν συναισθησιν τοῦ καθήκοντος;

Ἐπειδήμενοι προστάται ἀλκοολικάντων θεραπεύμένων μας, ἐπενεύσαμεν θάρρος εἰς εὐστινεύσην, ἀλλὰ διελαντίας, ἐν μέσῳ σκοτίας. Ἱενόμεμα ψάρια πρὸ τῶν δρόμων τοῦ καθηέρων, ἐθίσαμεν τὰς φυργὲς μας ἡ ἀγάπη πρὸ τοῦ θεραπεύμένων, ἐκενέσωμεν τὴν ἐμπιστόσην, διτ κατὰ συνειδήσην σταθερῶν ἡμίσηρην ἐνεργούμενην, ἐπλήγμενην τὴν κακίαν, δηλαδὴ μας καὶ τὸ κακὸν τοῦ διοικούντος, διέχομεν θυσιαζόμενοι, νά διορθώσουμεν, ἵμιναμεν διπλοὶ καὶ δηρὶ περιποτάμοι;

Πάντα ταῦτα δέον νὰ δρενηνήσωμεν καὶ ἀποκαλύπτοντες μέχρι ποιοι σημείοι ξενονότητας αἱ τυχῶν συντηρητικαὶ δάλωσίσας, νά προσεχίσωμεν νὰ δημορθίσωμεν τιμῆς καὶ δρόσους λαντούς δημιηγημα, νά διασφαλίσουμεν διὰ τῆς ἐμπιστοῦ τοῦ παραδείγματος τὸν πρῶτον ὁρὸν ἐπιτυχίας εἰς τὴν διοίκησην τῆς Επικούρεως.

Ταπερόγονον δι τοφαρόμεν καὶ πρὸ τοῖς προστατεύμένων μας καὶ θὰ παρακαλέσωμεν τούτους νὰ μάς βοηθήσουν, διατε νὰ συμβέλουμεν μητρότερον καὶ τὴν μεταβοτικήν αὐτῆν Ιπποχώρη νὰ ξελίθῃ καὶ ή διοκήσης τῆς Παιδείας δηρὶ περιποτάμονταν πραγματοπούμενην.

Ἐποίησον δια προστεχόμενον πόρος δεκαπλήγονταν τῆς ἐκ του Νόμου ισχύουν διὰ πάντας καὶ ή παρονομαία δὲν πρόκειται νὰ διασφέρει εἰς τοὺς δούλωντας εἰς τὴν ἀντήρη δηρέ.

Αἱ σπηρήσεις τῶν δήμων συσκοπεύουσσεν πρὸς δεκαπλήγονταν τῆς τοῦ Νόμου που συντερβοῦνται εἰς τὸν βράχον τῆς συνειδήσης.

"Ἄς έφων δ Νόμος δηρές καὶ ἡ ἥδην φυδηστής.

"Η Παιδεία δρεῖται νὰ δύῃ τὸ παραδείγμα.

"Αντέργοι τῶν στηγωμάτων ίμαντεσσον, διαδοτελεῖς καὶ δημοπλέκτοι μὲ διακονησάμεν εἰς τὸν Νόμον τῆς πορείας τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ.

Ούτω, διὰ εἴρουν λύσιν τὰ διάμφορα προβλήματα τῆς διοικήσης τῆς "Επιπλεύσεως καὶ" εὐχήν καὶ πρὸ τοῦ ποτέ σταγεῖ καὶ τὸ παρόν Συνέδριον διὰ τὸ διοικούντος δάλωσίσας, τὰς δημοςίας δημιηγηματος ἡ ἀνθρωπότης καὶ εἰς διεργοτετραπέτρας ή Ελλάς.

Πιεστατοκαὶ καὶ ἤσχην δινθρευτοι καὶ οἱ ἐκπιδευτοί δηπλόδομεν μὲ αἰσιοδοξεῖν καὶ ἐπίγνωστον, διοίκησον καὶ διὰ τὰ φαστενερά νέρη τοῦ Μητρίου καὶ

ή από την φλεγμονήν στεπόνων πολεμική Ιαχή διαχέουν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὴν
ἀπελευθέρων από τὴν φρίξην ἑνὸς τῶν πολέμου.

Ημεῖς πατερόμενοι εἰς τὴν νομοτάπαιαν καὶ δέ¹ δύον δὲ ἀνθρώπους δὲν
ὑπῆρχε δημοσῆγμα μακρινούν συντυχόν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔξαφανισθῇ
καὶ διὸ παρόμια αἴτια.

Ο δημοσιογόνος Νοῦς, δὲ τὰ πάντα λεροῦντ, θὰ εὐλογή τὴν ἀνθρωπότητα καὶ δὲν
ἐνανθρωπος μέγας διδάσκαλος θὰ σώζῃ τὴν 'Ελλάδα, δι' ήτοι ἀνεφόντησε ἐπὶ²
τῆς Γῆς 'Ελλήντεν ή ὥρα ἴνα δοξασθῇ ὁ Υἱός τοῦ 'Ανθρώπου.

Μὲ τοιάστις σκέψεις καὶ μὲ βαθεῖαν πίστιν, δὲν τὸ ἄγαθον τίλος θὰ βα-
σιλέντει θὰ πορευθῶμεν δικάματος πρὸς τὴν δόδον τῆς ἔξαφαντήσης τῆς ἡλι-
κηκῆς τερπτῆς καὶ θὰ ἔχουμεν εἰς τὴν συντέλεων σταθεράν τὴν ἀπόρροιαν νὰ
διατίθεμεν τὰ πάντα διὰ τὴν 'Ελλάδα (χειροκοπήματα).

G. ΜΑΝΙΑΤΗΣ

Γενικός ἀπίθεωρης Στοχεύοδος Δικαιοδόσεως Δ' Περιφερείας

Κύριοι Σύνεδροι,

Δέν ἀποειλλεῖ σχέμα λόγου καὶ ή ἐκ μέρους ἡμῶν βεβαίωσις, ότι αἱ ἐπὶ
τῶν ἀπασχολούντων ἥρας Θεμάτων εἰσηγήσεις τῶν κ. κ. εἰσηγητῶν τῆς ἡλικῆς
πρότρητας ἀρπαὶ καὶ ἀμεριστατεμένα, δύοτι πρόδυτοι ὑπέρβολοι τοιούτων δὲ³
δὲλα τὰ σημεῖα τῶν θεραπέων, τὰ ὄποια ἀμεριστεύθησαν. Ήμεῖς θὰ περι-
φισθῶμεν ἀλι τηρητάντων, τὰ δούτα δὲν ἔθιξαν οἱ κ. κ. εἰσηγητοί:

α) Ἔλαργή Επιθεωρητῶν:

Πόρκεια σύντονος καὶ ἀντιπολική νὰ στραφῇ η προσοχὴ καὶ τὸ διαφέρον
τοῦ Κρέτων εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐλλογῆς τῶν ἐπιθεωρητῶν, ίδοι τῆς Στο-
χεύοδος 'Επικαθίστας, οἱ δύοιοι δημόνοι πρέπει νὰ ἔχουν βαθεῖαν ἐπι-
στημανική μάρφωσιν, ὃς καὶ ἐπιτηγελιματική τοινότητα, ἀλλὰ καὶ νὰ συγκε-
τρέψουν καὶ διοικητικὴ προσόντα, δργανωτικῆς καὶ δημιουργικῆς ικανότητος,
ἢ ὑπαρξίας τῶν ὄποιον ἀποτελεῖ σημαντικὴ συντελέων εἰς τὴν καρποφόρον
καὶ ἀποδοτικὴν δόκσην τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἀξιώματος. 'Ομοιος δὲ ἐπιθεω-
ρητῆς κρέπει νὰ ἔχῃ Ισχυράν τύπου, δύοτι τὸ ἔργον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δημόνον
πολευθερωτῶν εἶναι ἀλλὰ καὶ ἐπιφρόδων καὶ ἔπινον καὶ πρόσωπον,
τὸ δύοιοι δὲν είναι, ὅμης καὶ δὲν είναι περιορισμένον μὲταξύριαν ουσιασ-
τικήν μάτοκην καὶ διάλογον, δὲν δὲν τυπωθῇ νὰ διπλεξεῖθη εἰς τὸ πολύμο-
χον καὶ λειπούσον ἐπιθεωρητικὸν ἔργον. 'Απόκτεινεις εἰς τὰς ἐπικαθί-
στασιν προσωπικῶν συγκεντροῦν τὰ ἀντιτέρῳ προσόντα καὶ κατὰ πάντα Ιε-

τὸν νὰ δινταποκριθῇ εἰς τὸν προσαρμόν των καὶ νὰ δικαιώσῃ τὰς ἐλπίδας,
τὰς ὄποιες ή Ποιετεία θὰ στηρίξῃ ἐπ' αὐτῷ.

β) Διδάσκαλοι: Θὰ μπετέλει ματαιοποιίας ή συζήτησις τῶν διαφόρων
μέτρων, τὰ ὄποια προβεβήμησαν πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐκπαίδευσεως, διαν τὰ
σχολεῖα στερούντος διδάσκαλον. Πολὺς γίνενται λόγοι διὰ τὴν πλήρεων τῶν
χειρῶν τῶν σχολείων Βορείου 'Ελλήδος διὰ διδάσκαλού προσωπικοῦ 'Αλλ' οι
διορθώμενοι ή δὲν ἀποδεχούνται τὸν διοφορόν των ή διορθώμενοι καὶ μετὸ ὄλα-
γχορδῶν ὑπερβολῶν δικτύων καὶ ἀπεινγάρδουν τὴν μετάθεσήν των νοτιώτε-
ρον, εἰς τὸν τόπον τῶν συμφρένων των καὶ τῆς προσλέπουσέων, οἵτα δὲ
δημιουργήται μία κίνησις διδακτικοῦ προσωπικοῦ ἐκπιζήματα καὶ διαφύροσις εἰς
τὸ συμφέρον τῆς δικαιοπλεύσεως.

'Ανάγκη πάσα νὰ δημιουργηθῇ διδακτικὸν προσωπικόν ἐκ τοῦ ἐ-
πιπολικού πληθυνού τῆς Βορείου 'Ελλήδος προερχόμενον, τὸ ὄποιον νὰ
συνδέεται δι' οἰκογενειαν δεσμῷ καὶ οἰκονομικῶν στεμφρόντων πρὸς τὸν
τόπον αὐτῶν καὶ νὰ θέλῃ καὶ νὰ δικαιῇ τὴν τοποδέσησην των καὶ ηγετε-
σίαν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς; Βορείου 'Ελλήδος. Πρὸς τοῦτο κρίνουσαν ἀποράτητον
νὰ θεφυῆται καὶ ἔτερα Παιδειαγωγικήν 'Ακαδημίαν εἰς τὴν περιοχήν της Ε' Γεν.
'Επιθεωρητούς; ἐν δημάρτιο Κεφαλῆς ἀλλαγοῦ καὶ νὰ μαρροφύσουν διὰ διδά-
σκαλῶν νέων καὶ νεανίδων ἐκ τῆς περιοχῆς τοινότης, οἵτινες θ' ἀπαρτίσουν
μόριμον προσωπικὸν διὰ τὴν περιοχήν τούτην.

'Ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ ἑνὸς ἀλλού σημείου θὰ ἐπιθέμονται νὰ ἔκπιστήσω τὴν προ-
σοχὴν ὑπὸ. 'Αποτελεῖ γενικὴν ἀναγνώσιν, διὸ η μετεκπαίδευσης τῶν διδα-
σκαλῶν διποτελεῖ μὲν τὸν σημαντικότερόν του πειθαρέων τοῦ διδασκαλού
κλάδου, προσφέρειν νὰ μανύσῃ τὸ μαρροφύσιον ἐπίπεδον αὐτοῖς καὶ νὰ
προσευχοῦται τὴν γενικὴν στελέχη αὐτοῦ. 'Επίσης διποτελεῖ κοινὴν ἀναγνώσι-
αν, διὸ τὸ ποστούν τῶν μετεκπαίδευσέων εἶναι διεπαρκῆς νὰ ξαναποτελέσῃ
τὴν πρᾶξην πειθαρέων έργων τοῦ Κλάδου. 'Αλλά καὶ τὸ μικρὸν ποστούν τῶν
μέγρι σήμερον μετεκπαίδευσέων έχει συγκεντρωθῇ διὰ μετεκπαίδευσης εἰς τὰ
μεγάλα κέντρα, ίδοι 'Αθήνας καὶ Θεσσαλονίκην, καὶ οἱ προφύλαξι στεμφρότατα
μετεκπαίδευσέων διδασκαλῶν, οἵτινες δὲν θηδεύνονται ἐπωφελῶς νὰ χρησιμο-
ποιηθοῦν θεό τῶν ἐπιθεωρητῶν πρὸς βελτίωσιν τῆς πνευματικῆς στάθμης
καὶ τοῦ ἐπιτηγελιματικοῦ ἐπάπειδον τοῦ διδακτικοῦ τῶν πειθαρέων τούτων
προσωπικοῦ.

Κρίνουσαν τὸ καθ' ήμηδις ἐπιβεβλήμαντον, δύοις οἱ μετεκπαίδευσέων ύπο-
χρεούσαν, διὰ οποιας διαποτέξουν τοῦ νόμου, νὰ υποτελέσουν τοῦντάτους ἐπὶ
μέριν πειθαρέων εἰς τὰ σχολεῖα τῆς πειθαρέως εἰς ή διφερμάζησαν, διαν

γ) Γραφείον 'Επιθεωρησέως—'Οργάνωσις αὐτοῦ.

Διὰ νὰ διενηθῇ ὁ λειτουργός της νὰ δινταποκριθῇ εἰς τὴν διοικοτήτην του

και νά μπαλαγή μεγάλους πέραστος του φόρτου—τού δυντες δηγκάδους και δυσβαστάκτου—τῶν ἐπιφρεσθεντῶν και πλωσοχόλεσσον τοῦ διοικητικοῦ ίδια αἰσθότοῦ ἡρώων, μάνγκη νά δραγματοῦ τὸ Γραφεῖον αὐτοῦ εἰς Γραφεῖον 'Υπηρεσίας, προβλέπον τὴν θεαρέν δραγματικὸν θέστον, πληρουμένον δὲν μετατίθεσες διδασταῖσιν. Ομαλοθέντεν περὶ δραγματόσεως τοῦ γραφείου τοῦ ἐπιθεωρητοῦ και λειτουργίας αὐτοῦ, ἀλλὰ πάξ είναι δυνατόν νά λέπιστηγέρητο τοῦτο, όπως προέχεται ως ἀπόλοιμα γραφικῶν έξιδων τὸ σύμπερον παρεχεζένον εὑνελέη και γελοίον ποσόν, διατὰ τὸ έπιδομα τοῦ τὴν καύσιμον πίλην, ἀπελαρχεις και τοῦτο νά καλλιρηθῇ τὰς εἰδοκάς διαπάνως, χρησηγίται, ώς συντέρη κατὰ τὴν περιουσινήν ψηφερούντων περιόδου, μετὰ τὸ τέλος τῆς χιρευοῦς περιόδου; Σημέρεν περιοριστέαν κατατίθεσσαν μὲν τὸ Κέντρον ώς πρός την Εγγύωτα τοῦτα και παρακαλούμεν, διας τύχιμην τῆς δευτέρης ένισχυσέσσεως τίνει ἐπιλεγόσωμεν τὴν πλοστολήγην μας.

Ως πάρος τὰς μεταθεσίες τῶν διδυμούλων εὐρίσκομεν και ἔμεις δίκαιων και ὄφθων ήντα προηγούμενοι αἱ ἑνὸς τοῦ 'Εκπαιδευτικοῦ Στριμούλιον ἐνεργούμεναι, πλοντάν αἱ ὄψει τῶν 'Αν.' Επον. Συμβούλιων και τέλος αἰκονούμενοι αἱ ἑνὸς τοῦ ΕΜΕ ἐνεργούμενοις τοισθέν, ίνοι μηδίκισθέντες οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ, οἱ ἐπίσης προσενεγκόντες τὰς ὑπηρεσίας των εἰς σχολεῖα τῆς Βορείου 'Ελλάδος, ενενούνται δ' αὐτισθέας οἱ τὴν δηργάδην των τοποθετητοῦ ἐπιτυγχάνοντες εἰς ἐπιζητήσους θέσεις τῶν νοτίων περιφερειῶν.

ΤΡΥΦΟΝ Χ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Γενικὸς Ἐπιθεωρητής Δημ. 'Εκπαιδεύσεως Ζ' Περιφερείας

Ἄπολυτους μάνγκη τῷ Κράτος νά δύσῃ διλόκτηρον τὴν ἐρμηνεύσην των εἰς τὸν ἐπιθεωρητήν, διότι διπάν τότες είναι ἐμπνευσμένος ἀποτελεῖ τὰς δέοντα περιστασίας, αἵνεις φέρουν τὴν περιφέρειαν εἰς περιστήν, και διπάν είναι δικατόληληκος, καταρρεθέν τὴν περιφέρειαν εἰς τὸν πυθμένα.

Ἐπομένως, ἐπιθεωρητής θά αἱ διλόκτηροις 'Εκπαιδευτοῖς και δέοντος νά μπαλαγή από τὴν κηδεμονίαν τοῦ Νομάρχου.

Ἐπειτα διο μίαν ἀνήγουστην, τὴν δύοιαν θύμοιον διομολογοῦσαν τὴν ιερὺν αἵτην σπηγμήν, και ἀπέκτησεν αἱ ποτὶ διμήτριος τούτους πρός τὸ 'Ελληνικὸν Κράτος τὸ Σ. Ο. Σ. Και ή ἀνηρησθία μον είναι, διτή ή Δημοτ. 'Εκπαιδευτοῖς ἐθηλυκοποιήθη.

Καὶ δινή διδυμούλιους είναι ικανή δια τοις 'Ελληνικούλες, δημος είναι δικατόληλος δημος ταῦ 'Ελληνούλια τὰ φρονηματίσσεις και τὰ γαλινθέδος, δημος

ταῦτα στηρίζοντα τὴν οἰστρίαν 'Ελλάδα, μαδίζονταν τὸν ποιόρθωτον δρόμον της.

Τὴν μάντητην, Κύριοι Σύνεδροι, θὰ τὴν δύσῃ ή συνειδητης σας!

ΙΔ. ΦΑΣΙΟΥ

Τ. Διευθυντοῦ Στοχειωδοῦς ἐκπαιδεύσεως

Θὰ ἐντοπίσω τὴν οἰμίλιαν μον ἴπανα εἰς τὸν θεομόν τῶν ἐπιθεωρητῶν και τὰ διοικητικὰ συμβούλια, ἐπεκτενέμονες διλίγον και εἰς τὰς Ισχυρούσας διατάξεις τῶν νόμων και διατυπώματον περὶ διενθυντῶν δημοτικῶν σχολείων μονής δυνατής συντονίας, διότι δὲν πρόκειται διὰ σύνταξην πομπεγδίου, διλλά διὰ υποβολῆς γνωμάτων, διατύπωσιν προτάσεων και λήρην Ιωνὶς σχετικῶν δημοράσσοντας αἱ πόλεις τὰς περιφέρειας, που δια πρέπει νά στηριχθῇ δι πορθέτη, τῆς αὐτον σχετικά με τὸ ἑπό συζητήσων θέμα:

Εἰς τὴν σχετικήν ακανόντωσην, ποδ ἀπό χρόνια ξέσται ή στοχειωδῆς ἐκπαιδεύσεως μὲ τοὺς ἐπιθεωρητάς και τὰ συμβούλια, δημείονται πολλὰ τὰ καλά:

"Η σύνθετος, ποδ ἔγουν σημάτα τὰ ἐποικιακά συμβούλια, σύμφωνα μὲ τὸν Ν. 251 τοῦ 1946, είναι δημοπλάτης, δι καλύτερη ἀπό δημος εἰλην τὰ συμβούλια αὐτὰ διπά τὴν ίδιωσιν των ὁς τάρων. Η λειτουργία των είναι υπέρλαβη και τ' ἀποτέλεσμα τῆς λειτουργίας αὐτῆς ἱκανοποιητικά.

"Ἐνη δημος τ' ἀποτέλεσματα τῆς λειτουργίας τῶν ἐποικιακῶν είναι ικανοποιητικά δημοποδύμων νά ποιεῖ τὸ ίδιον δυνατούς και δια τὸν θεομόν τῶν ἐπιθεωρητῶν δημοτικῶν σχολείων, ποδ σφαλαῖς δημος ξέσται σήμερα, δὲν παρουσιᾶται τὸν ποτέλεσματα ἀπολέτης τέργαρτοι.

"Οὐχος διοικητικῆς ἐργασίας, συντροφευμένος μάλιστα μὲ τὴν γνωστήν σ' δηλους μας γαστρεμπορείαν, μαδημηνα συστίνα, ποικιλάς καταστημάτων, μάνγκην και ἐποικιγάν διδακτερήσιν, ἀλεγχον εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν σχολαίων ταμιών, ἐργαμογήν τῶν νόμων περὶ δημοτικῆς φοιτήσεως τῶν μαθητῶν εἰς τὸ σχολεῖον και τέλος εποιείν και φοιτίδα δι τὴν βελτίωσιν τῆς ἐργασίας 100 ήσ 150 περίου σχολείων, με σύγχρονον καθυδήγητον διακονούς ή τριακούς και περιοριστέων καριμά φορι διδασκαλῶν, δὲν ἐμπορεύον, βίβλα, γάντων μον ἐπόν θεριστούν.

Τι πρέπει λοιπὸν νά γίνεται, δια ν' ἀποδέση δι θεομός αὐτὸς τ' ἀναμενόμενα μποτέλεσμα;

"Η δάκτυλης, κατά τὴν γνώμην μον, είναι μίας χωρομερός τοῦ διοικητικοῦ ζηγου τὸν ἐπιθεωρητοῦ ἀπό τὸ καθοδηγητικόν. Δια τὸ ζηγητα αὐτὸς έγραψα διπ

τε 1924 και το 1929 έγραψα και πέδιν όπερην σεμινέτερα μάλιστα, εις τό δική μου. 216 φύλων τοι «Διδυμοτελείν Βίβλωτος».

Συντέλευτον τό δρόμον που έκαναν, χωρὶς νά εἰσέλθω εἰς λεπτομερείς, προτίττων νά διαπερθῇ ή «Ελλάς—πόδες τό παρόντε—εἰς τόσας : ἐκπαιδευτικάς παραμερεῖς, δια εἶναι και τά ἐκπαιδευτικά συνδυώματα τῆς στοχειώδους ἐκπαίδευσης; πού λειτουργούν σήμερον? Οταν τα ὀλονοματά τοῦ Κρήτος ἐπιτέρπουν Φ' αὐξάνονται αι ἐκπαιδευτικαὶ περιφέρειαι, μὲν διαφέρουν φυσικά τῶν μεγαλύτερων, οὕτως ὡς τά γίνουν τόσα περίπου, δισει αι σπαραγματα.

Εἰς κάθε ἐκπαιδευτικήν περιφέρειαν θά οὐτερητή ένναι: «Διευθυντής τῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Περιφέρειας» μᾶλις τόσας ἀρχαιοτήτων; και διωτέρων βαθμολογίαν ἀπένειπται, μὲν ἀπόλεταν σχέδιον ἔργον τοῦ διοικητικοῦ—χωρὶς ν' απολείπεται, ἔννοια, και σ' αὐτὸντι ἐπίσημες και ή ἐπιθεωρήσεις συγκείνεται και διδασκαλίαν—καὶ διοῦ ή τρεῖς ἀπένειπται—, ἔντος δια εἴκοσιν μᾶλις τό διοικητικοῦ περιφέρειας—μια ἔργον των τό διεύθυνσην τῶν σχολείων, τὴν καθηδάρησην τῶν διδασκαλίων και τῶν ἔλεγχον τῶν σχολικῶν ταξίδων και σχολικῶν ἴδρυσεων, ἐπιτροπῶν παθητικῶν συνοτείων κλα.

Δια τόν^{την} Αθήνας οι ἐπιθεωρηταί θά είναι 4 τοιδέρωτον και διὰ τός πολὺ μηκόδις περιφέρειαίς ένας μόνον.

Ἐπον τό ἐποικιλον συμβούλιον μᾶλις τόποτεκπαιδεύσεως τῆς περιφέρειας ως πρόθυν και εἰσηγητήν, τόσις ίπποθεωρητάς, πού διά φαρούρων να κάνουν και αντόν τας εἰσηγήσεις και τόν διντεύρωσον ή τούς διπλορόπους τῶν διδασκαλίων τῆς περιφέρειας.

Η λίμρα τῶν επακτικῶν συνεδριάσεων τοῦ ἐποικιλον συμβούλιον θά είναι διωρεμένη ἀπό τόν τόνον (ή πρότερα π.χ. το πρότον Σάββατον ἑκάστου μηνού), δια νά επερχονται εἰς τόδησαν τῶν οι ἐπιθεωρητάς δια κόδις ἐκπαιδεύσεων τοῦ συνεδρίου πρόσδεσης μᾶλις τόπον τοῦ προσδεστον εἰς τά μέλη, τρεῖς ἥμέραις τοιδέρωτον ἐνωπίοστον, και θ' ἀπένειπται νά ληφθεῖν ἀπορρήτων δικαιογνοη, σταυρότητα, μετάβεσι και ἀπόλεταν διδασκαλίου εἰς τά ἐκπάτηνες αὐτές συνεδρίας ή μὲν είναι παρόν ή ἐπιθεωρητής τον. Σε κάθε διοῦ ή τριά γράφειν θ' ἀλλάσσονται διμέρεσσα οι ἐπιθεωρηταί και διετέρη διοράσσεται πάλιον περιφέρεια.

Αὐτό είναι μά δίλγις λέξις τό διάγραμμα, ἐπάνω εἰς τό διοπον, νομόν, πρέπει νά λεγασθῇ δι νομοθέτης διά την τροποποίησον τοῦ ισχύοντος νόμου προτίττωνται και ἐποικιλον συμβούλιον στοιχειώδες : ἐκπαιδεύσεως;

«Οσον δια τόν διοικηρον ἐπιθεωρητῶν ὁ νόμος 1112, διότις ίδμουσιεύη εἰς τό δική μέρος 10519-3-46 Φ.Κ.Ε., είναι μᾶλις δύος: σχετικος μά τό θέμα αὐτό νόμου είναι μέρη σήμερον τό φόρος, ή ἀριθμότερος και καλύτερος.

Άλλα δια ν' ἀποδύσουν πλούσια τ' ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα αι διντέρων μεταρρυθμίσεις, πρέπει αὐτόν:

1) Η θέσις τοῦ διευθυντοῦ τμήματος συγκείνεται τῆς περιφέρειας νά γίνῃ δημότης και νά καταλαμβάνεται οι θέσεις σύνται μάλις ικανών δικαιοδοχίας τῆς δινοτάτης βαθμίδος.Τά τμήματα αῦτα, καθεώς είναι γνωστά και σήμερον, διπλάσιους διπλεσίους εἰς διλας τάς ἐκπαιδευτικάς περιφέρειες, οι διευθυνταί δημας τῶν τμημάτων αὐτῶν είναι μάλις ἀντιγραφεῖς και δικτελεσματικού λγκυλίου τῶν ἀπιθεωρητῶν, βασησθαι δηλαδή αὐτῶν μόνον εἰς τήν τροφικήν ἀρμάσιαν και δια εἰς τήν διοικητικήν και πολὺ περισσότερον εἰς τήν παθοδηγητικήν.

2) Αι θέσις τῶν διευθυντων τῶν πολυταξίων τοιδέρωτον δημοτικῶν στρατιών νά είναι και αὐτά δηργανικαὶ και νά καταλαμβάνεται μάλις διδασκαλίους τῆς δινοτάτης βαθμίδος και

3) Ογκυατική μάκην νά γίνῃ ή θέσις τοῦ βασηθού μάλιστα, διότι θά πρέπει τοσαν νά λέγεται, το «Γραμματείας τῆς Ἐκπαιδεύσεως περιφέρειας», και νά καταλαμβάνεται διπλάς από Ιανοτάτους και διφαστήριους διδασκαλίους τῆς δινοτάτης βαθμίδος.

Τόσον οι διευθυνταί τῶν τμημάτων, δυσον και οι διευθυνταί τῶν πολυταξίων δημοτικῶν συγκείνεται πρέπει νά έχουν δικαιώματα ἐπί τον προσωπικούν τῶν συγκείνεται τῶν δικαιωμάτων τοῦ διοικητικοῦ προσωπικού τῶν συγκείνεται, τά αὐτού διευθυντών, και ν' ανταπεύθουν εἰς αὐτούς και καθίκενται δικαιωμάτων και καθηδάρησην. Τά δικαιώματα και τά καθήκοντα αὐτῶν θά καθοικίσθοτε, ἔννοια τοιδέρωτα και τά καθήκοντα αὐτῶν θά καθοικίσθοτε, μάλις διεπομπέαν, οὕτως δια τά διεπομπατικήν ή πάλμης συνεργασίας διευθυντοῦ διποτικής περιφέρειας, διπλεσίους δημοτικῶν συγκείνεται, διευθυντοῦ σχολικῶν τμημάτων και διευθυντοῦ δημοτικῶν συγκείνεται και ν' ἀπορευταί μάλις θυσιανή ή σύγχρονες διμοικοτήτην και σι διφαστήριαν και γοργίς ποινή κατεύθυνσιν, αι δινοτάτους, μά μίαν λέξιν, διπλεσίους επέντον εἰς τόν λειτουργούς; τοῦ λαϊκοῦ συγκείνεται.

Εἰς τήν ίδιαν βασικήν δράγην τοῦ ποιευσιού τοῦ διοικητικοῦ ἔργου από τό καθοδηγητικόν στρατόπεδον μάλις μπορεῖ πολὺ νά προτείνον (διά τήν καλτέραν διοικητικήν τήν: ἐκπαιδεύσεως και τήν βελτίωση τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας πραγμάτων) και τόν χρησιμόν τοῦ κεντρικοῦ διοικητικοῦ και γνωμοδοτικοῦ συμβούλου εἰς τρία:

Τό δινοτάτον συμβούλιον ἐκπαιδεύσεως Τματέλες μά λόγια περίπου τά διοικητικά μένα διά τό μέρον 4 τοῦ Α.Ν. 2180]40(Μελέτη διαφόρων ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων, σχέδια νόμων, διαταγμάτων κλα. σχετικά βίβλων μά τήν στοχειώδη και μέσων ἐκπαιδεύσεων, σύνταξην ἀνοιλυτικοῦ και δρολογικοῦ προγράμματος σχετικά στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως και παιδεγνητικῶν διαδημητών, σύνταξην προηγόριων και δημητρών διά την συγγραφήν τῶν δικαιωμάτων βαθμίδων διλας τῶν συγκείνεται μάλις διεπομπατικού λγκυλίου, τοῦ ίδια δια την στοιχειώδη τοῦ διοικητικοῦ βαθμίδων διλας τῶν συγκείνεται, και διο 53 τοῦ Α.Ν. 2180]40 διά τό Κ.Ε.Σ.Σ.Ε. και Κ.Ε.Σ.Μ.Ε. το νόμου ἐκείνου.

Τά ένα από τα μέλη πού άνεψεψαν παραπόνει του καθηγούς από τη σημειώσεις, θα είναι ειρητόν.

Την ίδιαν μας ανήν, έτσο και είς άμφως γραμμάς ἐπάνω εἰς τὴν διοικητὴν τῆς Ἑπαναστάσεως, δὲν θὰ τὴν θεοφόρουσαν πλήρως δὲν περιθένεται δὲν ἀπαρτίσεται, ταῦτα τὴν γνώμην μες πάντοτε, είναι καὶ η ἀδύνατης τῆς κανενακτὸς δευτέρην στοχεύουσαν διευπόντεσσαν εἰς τὴν κατοικήν Νηστερῶν των Υπογείων Πατέρων μὲ τοῖς τούτοις παρέλαβεν δόρος πός το παρόν διευπόντεσσαν καὶ ἀνάλογα τρόπημα, καὶ έποι νόι ιδεοθῇ χωρίστων τρέμα διό τὴν προσεργόληκή, δίποτε την λέγοντας ήλικιαν, διό να τυρεον προσθέσῃ μιό πολὺ καὶ πολλαπλωσθεόν τα διάγραμμα καὶ τυρνά μάζο ἐπίπλα, ἐποικια μέσον, δῆρα καὶ λοιποὶ νηπιαγόγεια μια καὶ ψωριών τημάν διά την μετασχολήν ήλικιαν, τὴν ειλιμέφασιν δηλαδὴ τὸν ἀπορίων τού δημοτικού σχολείου, ποτὲ δὲν ήμοροπόν να συνεχίσουσι τὴν φωτίσσων εἰς σχολαία μέσης ἐπεκτάσεως. (Σημειώσασται λαϊκού σχολεία, υποτείναι σχολαία, κινηταρίσασται, ποδοσφέρουν πλλ.)

Δέν είμαι όποι έκεινος, που νομίζουν, πώς μάρτυρη γνώμη των είναι σωστή και διατηρεῖται από τον θεό. Εάν την θεραπείαν ήντας κακού, έκανας διάλογο με την θεότητα, που αντίτοι προστέθηκε.

"Ορι Τούνεντίον, πιστώντας περδίνα την πολλή δίλη μετοχού και
σφράγιδαν θέλουμεθαν έπειτα από ίκεναν, που ένως τώρα ήρθαν
πιο πολλά κατάλληλα φράματα όταν προτούμον έπειτα από ίκεναν, που μέχρι^{της} σταγής αετών επορτύθησαν.

Εξηγούμε νά πλούσιεσσι ή Πολιτεία τάς σφραγίδας μαζί τάς γνώμας απότες και νά λέγε το επιτάλληλα μέρος δεύ της μαργαντεράν υπόθεσιν των έκπαιδευτικών λειτουργών και την αληθεστάριν έπιτυχιαν του έφηβού σκοπού, πού διπούσε το λαϊκό σχολείον.

“Αν ή τέκχι αὐτῇ γένη προγραμμάτων, αὐτό και διά θρέ και διά οἴλους Σας φευγάδες θὰ είναι ή μεταλλιτέσσιον ξεπονθόμετος.

© 2000 Kluwer Academic Publishers.

Embossed Amur. Tschelten. M. 1923. 20.

Ἐπειδὴ θεωρῶ τὸ βῆμα τοῦτο ὅχι μόνον ὡς μέσον ἀνακοινώσεως τέλου
ἴδειν, ἀλλὰ κρίνω καὶ Φηροδόχον καὶ κακηγένθεαν ἀναβαπτίσεις, παραδέ-
δομει τὸ ἐπιβεβλεμένον τῆς συντομίας, οὐχὶ δημος καὶ τῆς σωτηρίας.

Αντιπαρέρχομαι δὲ τὰ σημεῖα τοῦ θέματος τῆς σήμερον καὶ σταματῶ μὲ τὸλμέων εἰς ἣν καὶ μόνον. ἐκ τοῦ δύτον δύνεις ἀποτίνεται διὸ εἰς Νόμου

και οι Προφήται και ή ἐκτέλεσος ή μη ἐκτέλεσος; δύονταν ὥραισιν λόγων ἔχουσθησαν ἵν τοις Ιστορικοῖς ταῦτη αιδούσης. Πρόδοκεται περὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἐπιθεωροῦ.

Πιστεύω, ότι την Ιστορίαν δὲν τέλη γράφουν μόνον τὰ πρόσωπα, ἀλλὰ καὶ θῆρες περιγράφονται, δὲν δυνάμεθα δούς ν' ἀντηδιάμενον οὐδὲ ηγεσία θέτει εἰς μάνεντας δόλονταρην τὸν μηδενισμόν, μεριμνή διὰ τὴν διεπιφέρον τῆς μακροστενής καὶ κατευθύνεται τὸ δίον σύνταγμα.

"Η δροτή και έπιδεξιά ήταν συμβάλλει τα μέριστα εις την άποικοσύνην των ουρανογενών ληφθών και μάζησεν δυνατότερην, τότε δεδουλώντας έπιστροφής; και κατά τρόπον θαυματότερην. Όπα τα προβλήματα, δένονται έπειτα σύλλογον τα συνιδέοντα ήμιτον λύσονται αθεραπευτά με την κενημόνη Νομοθεσίαν, πλήν ίλλα-φύσην τροποποιήσονται, και διώ τότε ίδιαν δυνάμειν. Ποικιλά δεδακτήρια δύνανται την πατοτεκνησιανήν από τοπικούς πόρους. Καὶ τὸ ζύγιον της ἡγεμονίας μαρτυροῦ καὶ δεδουλώκειν θὰ εἴη την λύσην των, δοὺς πολλά παραγγελματούσης ηγεμονῆς θὰ διδασκούστενται καλῶς και θὰ έφραγμαζούνται. Σύμφερον πολλοῖ διδασκούσι πληρωμέων την ἀνθρωποσύνην και ούτω, ίντι ξέπαλοντες τὸ πάσιον δὲν γνωρίζουν τὴν σημασίαν τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος και τὸ διαμαρτυρόν του καθαρός δέφον. Και αὐτοῖς ὁ θεραπός ο σωτήρος τῶν μαρτυρητῶν συναπίστε και κατακρινόμενος δὲν ἔχει εἰπούν νά φορθῇ μελλοντικός, δούτι ίτας κακής λειτουργίας τούτων θὰ καταστονται ἀνύγκαιοι, τότε πολλαὶ θὰ ζητήση να θρησκευόμενη μόνη της ή κοντινή γνώμη. "Αλλά και ή διάρκεια της πολιτείας, της δικαιοσύνης νομίζει δυνατήν ής λειχεστον μάθησε επί τας δύο διατάξεις τούτων τῶν Δημ. Σχολίουν, θά φέρει λαμπρού μάτωτο.

Μόνον τον τύπο παρουσιάζεται το συμπλοκή ζήτημα ευθέως που έχει πάρει έπειτα απότομα. Νομίζω, ότι άφοις ξεκαθαρισθεί με πλούτες ή φωτική και πλούτους η θέση θανάτου του κωνικού πενθαργαντικού θυματού της στέπανα, το δεσμό με τόσην δειλιτερήναν μάντεψης χάρης ο παθηγητής της φιλοσοφίας κ. Θεοδοσίου πολεούσε, οι ίδιες ταξίδια έπιμελώνταν. Αλλ ζευγέςς δώρων αύτην πρέπει ν' αποκαλύπτουν όχι μόνον την θεωρητικήν μάνδραν, αλλά και τὸν πρακτικόν, τὸν μλοκήρωμένον μάνδραν. Πρέπει νά εβρίσουν τὴν προσωπικότητα, ἐν τῇ δισὶ εἶναι διαπενταγμένη μὲν θεωρητική μάνδραν καὶ τὸ σταντζέθρα καὶ ἡ δάνων καὶ ἡ βοηθός. Τὸ μονάδελφον καὶ μονομερές ν' αποκλείεται. Υπάρχουν τοιούτοι μάνδραιοι εἰς τοὺς κόπούς της ταῦτα διδοκαλίκης οἰκεγένειας, μάλλον σύντε τοπές πάντα γένη τῆς ζευναν ἔξω ταύτης. Ο τρόπος τύποι μικραλέψεων διὸν κούπτεν εἶναι έργον τῶν μαρδούσων. Νομίζω διατ., διότι ο νόος τρόπος μικρογόνων τὴν ιητρούσιν τούς στρατεύματος με διάσφορα τούτα λεγόμενα νά μη λαταρίαν παρασκευάσῃ.

"Οσον καλύς και μηδατέρως δικώς και διν είναι ο ἐπιθεωρητής δὲν θα δυνηθῇ να μάς συνασπίσει ἐκπλήξεις, διότι τοῦ ξεψ άνατεθῇ ή λοιπά και καθοδήσεις 120 συναδέσιον. Δημός συναθρόνη και εἰς τὸν πλέον θίου διδά-

σκαλον μὲν ἔκαπον καὶ πλέον παθετάς. Τὸ σύνθημα ἡμῶν πρέπει νὰ είναι τεσσαράκοντα μαρτυρῶν δι' ἔκαπον διδάσκαλον ποιεόμενον σχολίου δι' ἔκαπον ἐπιθεωρητήν. "Η πραγματοποίησις τοῦ τελευταίου τοῦλλάσσοντος δὲν πλοβίνει διευρεθῆς καὶ ὅποι τὰς διωκούλους σημειώνες οἰκουμενικὲς συντίθησαν. Εἶναι ζήτημα ἀπομνημονίας. Προτείνω, δημος τὸ συντέλειον ἥκαν πειθαρεῖται τὸν διηγέσιον τοῦδε τῶν ὑπαρχουμένων σήμερον περιφερειῶν. Τὸ ζήτημα είναι ζευτικόν. Οδόμασιν τῆς; γῆς διοικοῦνται καὶ καθοδηγοῦνται 17.000 Διηθροίσκοι ἀπὸ ἑκατὸν μόνον τοιούτους. Διὰ τὸ καφοὶ γάντει τὸ πέταλο. Καὶ μόνον τοῦτο νὰ ἐπιτύχῃ τὸ συνιδέσμον μεταξὺ τῶν ὑπεραρχετῶν, διότι ὑπεραρχεῖται, δοῦι εἶναι ζήτημα οὐδίους καὶ ὑφίστηται ἀνάγκης. Διαφοροτρόποις τὸν παθῶμεν, διὰ τὴν πλάσιον τὸ φύλακον ἔκεινος, δημος ἔπειτα διὰ τὸν περιπλάνητον δὲν ἐπορεύεται τὸ εἰδικότερον τοῦ πόδου του, διὰλλο εἰς τοὺς μάτερας.

"Οὐος διὰ τὰς ἐπιφρενικὰς σχέσιας, αἴνους πρέπει νὰ υπάρχουν μεταξὺ ἐπιθεωρητοῦ καὶ διδάσκαλού ἧσον νὰ είναι τὸ ἑκῆς: Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ληστοῦνται, διὸ τὸ διδάσκαλος είναι πνευματικὸς ἀνθρώπος, δημος διεπάλλιοι πνεύματας καὶ εἰς τὸν ὄποιον ἐπικατέστητο τὸ ἔθνος τὰς τύχας του. Διὸν πρέπει διοικητὴς νὰ ληστροῦνται, δημος ἐμεμένα μάνθρωποι μὲν πολλάς ἀδυναμίας καὶ μάτελες, διὸ ἔργων πολὺ τὸ γήινον ἔντος ἥκαν καὶ διὰ τὸν ἐπιτευχθῆ τὸ πνευματικὸς τέλειον, δημος ἀδιάτελεν δὲ γλυκές Ναζαρεῖτος, Φ' ἀπαιτηθῆ πολὺς χρόνος. Διὰ τοῦτο καθίσταται ἀπαραίτητος ἡ πορθετικής, ἡ ὑπόμνησις, ἡ παραίνεσις καὶ ἡ διαρκῆς ἐπαγγύευσης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ

Αναπληρωτής Επιθεωρητής Σάμου

"Ἐκ τῶν εἰσηγήσεων τοῦ κ. Παρρεκετούλου Έκπατο. Σημειώσιμον καὶ τοῦ κ. Δηρού τοῦ διδασκαλείου τῆς Μ. "Ἐκπαδέσσεος καὶ τῶν προτάσεων τοῦ κ. "Ἐλεαρχούσου λαθητή. Πανεπιστημίου ἐπειδηματίας, διὰ 1) δέον τὸ σημερινθῶν εἰς περιφέρειαν τῶν ἐπιθεωρητῶν, δημος νὰ ἔχῃ συγχρότεραν ἐπικοινωνίαν μὲν τοὺς ἄλλους καὶ νὰ δέρνεται νὰ διδημάσεις λίστες εἰς τὰ ἀνυπερέμνα ζητήματα, 2) διὰ εἶναι ἐπαπτικὴ ἀνάγκη τὸ διεργασθῆ μόνιμος βοηθός, δικτυολογόρος καὶ λογιστής, 3) διὰ τὸ διδάσκαλος τοῦ Ε.Σ.Σ.Ε. πρέπει να είναι αἱρέτος. Κατὰ τὴν γνώμην μου πρέπει:

1) Εἰς ἔκαπον γραφεῖν ἐπιθεωρητοῦ νὰ ἰδρυθῇ διανειστικὴ βιβλιοθήκη, ἡ οποία νὰ χρησιμοποιήσηται ἀπὸ τοὺς διδασκαλούς.

2) Εἰς ἔκαπον περιφέρειαν νὰ θευτῇ ἓν πρότυπον σχολεῖον, τὸ ὅποιον θα χρησιμεύῃ εἰς τὸν ἐπιθεωρητήν ὃς ἐργαστήριον ἐπιστημονικόν, διότι διὰ

νὰ δύναται τις νὰ ἐπιθεωρηθῇ ἐν σχολεῖον πρέπει νὰ ἔχῃ πρότυπον διεισθένη αὐτὸς ἐν αὐτῷ καὶ διὰ νὰ ἔρχοται νὰ διορθώσῃ τὸν διδάσκαλον πρέπει πρότυπον νὰ δύναται νὰ μάρτυρι τὴν ἐργασίαν τοῦ διδάσκαλον ἢ Ιησοῦ καὶ λόγος πρὸς αὐτὸν. Μόνον μὲ τὰ πρότυπα σχολεῖα θὰ δημιουργηθούσαν ἐλληνικὴν παιδεύσειν γιατίνη.

3) Πρέπει τὰ ἑτέραια παιδαγωγικά Συνέδραι νὰ συστηματικούσσονται διὰ τὴν ἐπιμόρφωσιν τῶν διδασκαλῶν.

4) Νὰ ἐπεκτεινθῇ ἡ πανεπιστημιακὴ μετεκπαίδευσις καὶ εἰς τὸ τῆς Θεοσα-λονίσης.

5) Νὰ ἐπελέγεται όποιο τοῦ Έκπατο. Σημειώσιμον ἐπιστημονικὸν δελτίον πρέπει καὶ ἡ Δοξας τῆς "Ὑγεινῆς".

6) Η τὴν δημοτικήν θέσην τὸν διητὸν τῶν πολυτελῶν σχολείων, διότι ήτοι αὐτὸν δημιουργεῖ η καλή λειτουργία τῶν σχολείων. Τὴν γνώμην τούτην κηρύσσει καὶ διὰ τὴς τῆς Στούπ. "Ἐκπατο. "Ὑπουργείος Παιδείας κ. Π. Ζερβῆς τοὺς τὸ βαζίσκον του.

7) Νηπιεργανία σχολείων. Πρέπει νὰ θρυσθοῦν νυκτερενά χρολέα διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλογισμού ποιού καὶ τὴν ἐμπαράσσοντας νεολαίας, διότι τὸ ποσοτόν τῶν ἀνηγραπτῶν πλευρῶνται τὸ 45 %. Τοιαύτη σχολὴ ἐλετούργητον ἐν Τήγαν ἐπιτεχθεῖ διὰ της Ἡγ. Ἡπαὶ καὶ εἰς τὴν θυγατρίαν ἀποτελέστατα.

8) Νηπιαγωγεία. Πρέπει νὰ προστατευθῇ ἡ προσολογικὴ ἡλικία διὰ τῆς θεραπείας νηπιαγωγών καὶ υποζῆμη ἡ δοξας τῶν ἀγνοεργῶν θηραμάτων (δη-φαντοροφρούς, παιδικῶν σταθμῶν κλπ.) τοῦ "Υπουργείου Παιδείας εἰς τὸ Υπουργεῖον Παιδείας".

9) Υποχρεωτικὴ φοιτησία. Είναι εἰρωτεία τὰ ιστορικὰ διαλόγων νόμως περὶ προστίθμην τῶν γνώμων τῶν μῆτρων τῶν τέκνων των εἰς τὸ σχολεῖον καὶ νὰ μὴ δηγείται προσωρινούσθι. Ο διδάσκαλος είναι πνευματικὸς ἀνθρώπος, πνευματικὸς δὲ ἀνθρώπος είναι ἔκεινος, ποὺ δηγεῖ μέσα του τὴν φλόγα τῆς τελεοποίησης.

Κάροις Σύνθετος,

Πρέπει νὰ κινήσουμε τὸν διδάσκαλον νὰ μελετᾶ διὰ νὰ τελεοποιήσηται. Μόνον δηλαδί τελεοποιεῖται. Ο διδάσκαλος είναι πνευματικὸς ἀνθρώπος. Ελλάδα καὶ ἡ θά δημιουργήσωμεν μίαν "Ελλάδαν" χρονιανήν "Ελλάδα καὶ ἡ θά Χριστιανὸν πολι-τισμόν, ὡστε νὰ ἔργουμεν θεοὺς τὴν συνιδέσμονας μας, διὰ ἐπεξίλαντο τὸ καθη-κόν μας καὶ νὰ δυνηθῶμεν, ξεργάζομεν τῆς ὑπηρεσίας, νὰ ἀναπονήσουμεν μετά τοῦ Ιησοῦ στὸ έργον ἐτελείσουν, δὲ δέδουσκες μοι ἴνα ποιήσω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΓΓΗΡΟΥΧΗΣ

Γενικός ἐπίθεωρης Μάλιστας ἀκαπνεύστων ΙΕ^ο Περιφερείας

Κύριοι Σύντετροι,

'Ἐκφράζω τὴν γνώμην καὶ ἐκδιδόμει τὴν εὐχήν :

1) Ν^ο ἀναρέσω ή διατίξεις ή ἀπογρέψουσα τὰς ἀποσπάσεις τῶν γυναικοτραχών. Διὰ να διερευνθοῦν αἱ ἀνάγκαι τῶν Ἑλληνικῶν Γυναικοῖς τῆς ἀλλοδαπῆς προτίνα μόνοι οἱ θέσις εἰς τὸ γυναικοτράχην εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ ἔξτραγοκού θεωροῦντον θέσις. Οὕτως εἰς τὸ ἄντρες γυμνάσιον Νέας Σίγης λ.χ., τοῦ δικοῦ δι προσώπας τοποθετηθεῖς γυμναισίσθησαν ὑπηρεσίαις εἰς Αἴγυπτον τὰ ποκοφέραντα καὶ δεύτερος γυμναισίσθησαν.

2) Εἴναι διὰ τὸν Α· Β· λόγον ὑπόληπτον ἀδύνατα ἵνα οἱ ποκοφέραντα γυμναισίσθησαν εἰς Μακεδονίαν παρουσιασθοῦν εἰς τὰς θέσις τινας, μόνοι εἰς τὰ παιδεῖαν ουσιώσαν, ἡνταναθέμασαν ὑπὸ παθητῶν εγχειρεστῶντων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ περιλαμβανομένων εἰς τὸν πάνων τῶν προστάτων, οἱ δύοιοι νά προσγνώστησαν εἰς γυμναισίσθησαν διαχέτως τῆς σειρᾶς, τὴν όποιαν ἔρενται τὸν πάνων.

3) Τὸ ποσὸν τὸ ἀναλογοῦν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς διακοδιμήσεως τῶν διδακτηρίων ἀπὸ τὴν ἔξτρατικήν βούτησιν νά διδεται εἰς τὸ "Ὑπουργεῖον Παιδείας κατ' εὐθείαν, τὸ μόνον διμόδουν νά διατέσσανται αὐτῷ καὶ" ἀρχῆς ἐκτίμησιν καὶ κατὰ πραγματικήν ἀνάγκην, καὶ οὐχ εἰς τὸ "Ὑπουργεῖον τῆς Ἀνωμοδοήσεως, ζένον πρὸς τὰς συνθήκας τῆς Ἐκπατένεως.

4) Νά καταργηθῇ δι θεσμὸς τῶν Τομείων ἀντεγράφων διδακτηρίων, διτις ἁδομοῦσθαι καὶ διάτετον, εἰς τὴν προφερεῖσθαι μοι τοιδάλιστον.

5) Νά ἐπιδιορθωθῇ δι τὸν πειροφόρον τῆς γραφουρχατίας ή ἐλάττων τοῦ φροντίδος πέποντος τοῦ "Ἀτλαντοῦ τῆς Μέσου" Ἐκπατένεως, τὸν γυμναισίσθησην, ὅποιοι βάλλεται πανταχόντων διὰ ουσείαν ἔγγροφον καὶ δικαιήσεων.

Πρὸς τὸ λ. χ. ή πολλαπλὴ σύνταξης ποιεύσαντες δινοματικῶν κατεστάσεων διὰ τὴν κατέθεσιν τῶν ἐκπατένεων τελῶν, ἵνη μία ἀριθμητικὴ ἀναλυτικὴ τοιωτύν θὰ είσῃ τὸ αὐτὸν ἀποτέλεσμα, γνωστοῦ διτοῦ δι τοῦ Γενικοῦ ἐπίθεωρητοῦ δικείου λεπτομερεστοτος πλεύτος :

6) Νά ἐμπορατισθοῦν τὰ ὄλοι μίσα εἰς τοὺς ἐπιθεωρητάς ἵνα δύνανται νά ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά των ἐπὸς τῆς δύνας των, ἀλλας ως ἔργον εἰρηνῶν τὰ πράγματα δι γράφων δὲν θὰ δινηθοῦν νά ἐπιθεωρήσουν τὰ σχολεῖα των, διλλ οὐδὲ καὶ νά ἐκτελοῦν τὰς ἡδη ἀποστάλεσσας διατυπάς των Σεβαστοῦ "Ὑπουργείου διὰ τὸν ἐλεγχον τῶν ὑπεροιστανδρῶν βιβλίων τῶν γυμναισίων. Καὶ τοῦ προκειμένου δι ἔργον οἱ ἀριθμοῖς ἀν' δημι των, δι τι ἀφερόμενα ἔτεις ἀπολέτος τὸν μὲν πνεῦμα πρόδημον, προθυμότατον λέγον ἦν, ἥτι δέ οὐδὲ διδύνεται".

"Ἄς μοι ἐπιτρέψῃ τίλος ὁ σεβιστός μοι ἐκπατένευτος σύμβουλος κ. Σκούτερόσουλος νά τὸν βεβαιώσω, δι τι ἐκπατένευτος γνωθῆται καλῶς τὴν οἰ-

κακήν την ὀλονομίαν καὶ δι τὴν ἀρμοδιότητα προστρέπωντος. Εἴπεν εἰς τὴν περιφέρειαν μοι ἐπίθεωρει δικαστητημένος ποιεῖ στήγη διὰ τὰ σχολεῖα ποιεῖται διφέλεται οὐχὶ εἰς τὴν κρατικὴν ἀρμοδιότητα, ἀλλὰ εἰς τὴν φιλοτείαν καὶ τὴν πόδε τὸ γράμματα ἀγίπει τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ.

Τὸ παρόντον σύγερον τῆς ἐκπατένεως τοποθετεῖται δίλογον. Δὲν ζητεῖ ή ἐκπατένειοι προνόμους καὶ ὑπερέσους. "Ἀπλὸς τοπεῖ μὲ τὰς ἄλλας ἀπεργίας μετατελέσθαι. Τὴν μετατελέσθαι ἐκείνην, τῆς διοίας δικαιούστων λόγῳ την εἰδησής της δικαιούστης. Οἱ ἐκπατένεων νά βεβαθεῖται περὶ τοῦ τόνού ποσοστοῦ τοῦ κρατικοῦ προθυμού, τὸ ώποιον διεπέσθαι διὰ τὴν ἐκπατένεων.

Σήμερον ή ἐκπατένειοι διεξάγειν εἶναι ἀγνόα. "Ενα δῆμόνα ήμετον, Νίκαιον. Οἱ ἀγόνι αὐτοῖς δὲν είναι ἀγόνι υπέρ τοῦ ἐκπατένευτον διεπεργμού, διτις κακοῖς δικοῖς τινοῖς θεοπετέται, διλλ είναι ἀγόνι ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Νεότερος, ἐπὶ τῆς ὀποίους οπητεῖ τὰς χρυσάς ἐλλαδίας του τὸ "Εθνος; μας διόπλικον.

ΗΜΕΡΑ ΕΚΤΗ

22-10-1949

ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ Γ' ΘΕΜΑΤΟΣ
ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΙΘΡΟΥΝΤΟΣ

Γενικός Επικειμενικής Μάσης έκπαιδευτούς Α' Παραφρείας

Θεωρώ όποιοι μου πάντα έχοφθασαν να μέρουσαν και τών λοιπών συναδέλφων μου της Μέρους Έκπαιδευτούς την άποκτησαν δίσων μας ικανοτοτήν διά την άριστητη, μερή; οι εἰσηγηταί διεπαγγελτήτριες τά θέματα των, Ίδιως εἰς τὰς εἰσηγήσεις τῶν κ. κ. έκπαιδευτικῶν συμβούλων δερψάη τόση πείρα και τόση σοφία, ώστε δικτύωσεν πάντας και τὰ υπεργράφανα μεμάθετα, διότι έτσι καρδιάς τοῦ Κλάδου μας εδρούσαντα λειτουργοί τόσον οὐρέας παιδεύσας και πειράς.

Εἰς ἄλλον σημεῖον δύ απεθέμουν να διεπιτάπω μίαν παρατήρησιν. Είς τὸ γένηται τῶν σχίσματος τοῦ ἀποθεωρητοῦ πρὸς τοὺς διορισμένους του. Ο ἐπιθεωρητῆς—ἴρεται ἀνήκει πλέον εἰς τὸ παρελθόν. Σύμαχος ὁ ἐπιθεωρητής είναι οἱ καλύτεροι φίλοι τοῦ διδασκαλίου, ἀντικρύζοντες αὐτὸν μὲν καλούσσην, μὲ δικαιουόντην καὶ μὲ σποργήν. Όλοι οἱ λαϊκοί ἐπιθεωρηταί ἔνθερμονεμένα μὲ συγχένονται τὰς προπολεμικὰς καλάς ἡμέρας, τὰς δύσκολες διδύλωμαν πλεύσιον τοῦ ἀποθεωρητοῦν αναβάλλοντας παῖδες ἔπειτα δικέντοις ἀπεδειχθέντων πιστοῖς καὶ στενοῖ φίλοι μας, ἔκτις ἀλλαγήσιον ἔλαμψαντο.

Ἐν ἄλλῳ ἔπειτα σημεῖον τῆς εἰσηγήσεως τοῦ κ. Παρασκευοπούλου μὲ εὐθύνη διαφορούντα. Τοῦτο εἶναι ὁ παρεμπόρος τοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ ἐποπτικοῦ ἔγονος. Τὰ δύο ταῦτα ήργα παρουσιάζουν στενὴν διάληξεξάρτησιν καὶ διαρισμός των ζημιώντα τὸ δίον διγονον. Είναι ἀλλαζόν, διτὸς τὸ σύνθετον ἔργον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ εἶναι λίαν βεβαγμένον μὲ πολλὰ καθηκόντα, διλλα καὶ μὲ ἀναπολέλημές ματαζαὶ καὶ διατυπώσεις ὑπηρεσιακῆς δυναμένων νὰ διλούστεντο. Προκειμένου δημος νὰ διλούστεντο τὸ ἔργον τῆς ἐπιθεωρήσεως, ἡ ἔνδρυσις δύ απέραιν νὰ ἀρχίσῃ μὲ τοῦ Κέντρου. "Ισοις κίπουσιν ἀποστολῇ Αμαρτικανῆ νὰ ἐπέστει τὴν ἀρχήν τὴν ἀναδογήματος τῶν κανεπικῶν ὑπερεισιῶν τοῦ Υπουργούντος μας σήμεραν μὲ τὴν ἀρχήν τῆς ἀναλογικεύσεως τῆς ἔργωνσις. Εἰς τὰ ἀνοργάνωτα γραφεία τῆς Κεντρικῆς Υπεροχείας ωπόρεις πολλὴ ἀπαρίαι καὶ σύγχρονος, εἰς αιτίας τῆς δύοτας ταύτισμάρροτάν του συνεχεῖς τὰ γραφεία τῶν ἐπιθεωρητῶν μὲ διαρκεῖς παραρτήσεις πρὸς ὑποβιβλήν πινάκων,

καταστάσεων καὶ ὀποιαράφεντα δρεγείσαν καὶ συχνάσια ἔχουν σταλῇ Ἑγενον διαταγαὶ εἰς αἰσθητὸν καὶ ἔνενονον ὑφος ἀντοχοῦντος πίνακας καὶ κατεπεστάσεις Ἡραὶ μποτατέλαιον. Δέν γνωστα μὲ δὲν θά διοικήσων δροῦ καὶ ὁ ἐπιθεωρητής ἀντιρροστάτεις τῶν "Υπουργῶν, νὰ δύναται νὰ ἀπαντᾷ καὶ αιτίας ἵνατο εἰς ὑπόματος αὐτοῦ διποτάν περιτόποντος. «Ἐγενον σταλῇ Ἡραὶς» δρεγείσατε τὸ δρεγεῖον οὐας; Ἑγενον διατηρητής Ἡραὶς οὐας; Εγενον διατηρητής Ἡραὶς οὐας;

Φρονῶ, δια μὲ καλῶς οργανωμένον γραφείον στατιστικῆς εἰς τὴν Κεντρικήν Υπεροχείαν, μὲ μόνους δρεγοσύνην καὶ δακτυλογράφον εἰς τὸ γραφείον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ μὲ γραμματάρην διενθυντεῖν τοῦ γραφείου του ἡ καταστάσεως θὰ μετατρέπεται. Δυστυχώς δημος ἔχει τοῦ πορθτοῦ στεροδόμα καὶ γραφείους δύο.

Ἐτέρα διπλέσια παρεμπαλλομένη εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ είναι ἡ ἐκ τῆς πολινεμίας καὶ διαφανεῖς τῶν διαταγῶν προκάτουσα ἀνάγκη πρὸς συνεχῆ ἐδοκίνην δημόσιων καὶ λύσην δικαιωμάτων καὶ κοινωνίων τῶν ἀρδόντων διδούμενον προπολεμικῶν.

Οὗτοί ἀλλάς μοιβαίνανται καὶ οἱ παρεμπολή τῆς Νομαρχίας εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δια κακοῦ: Ἐννοούμενον πτεύματος ἀποκεντρωτικοῦ. Η κατασκενὴ λ. κ. μᾶς τραπέσται ἐν σηρολίταις διπετεῖ ἀλληλογραφίαν τριών ἀρχῶν (Ἐργοσίας, Ἐπιθεωρητής καὶ Νομαρχός) καὶ προνοτούμην σηματικήν, διὰ μόνην τῶν λόγων τὴν δεσματίαν τοῦ νόμου πρὸς τὸ ἐπιθεωρητήν, εἰς τὸν διοίσον δὲν ἐπετρέπει τὴν ἔργουν ποσὸν δοπιάνες μετανοῶν τῶν 600.000 δραχμῶν. Η ἐννέατη δημος ποσὸν δοπιάνες μετανοῶν τῶν 150.000 πάντων. Επίσης δημοσίευσαν τῆς Νομαρχίας εἰς τὸ ζῆτημα τῶν ἀποτύπων τῶν μαθητῶν οὐδέποτε γενικότερον σπουδῶν ἐκπειρετεῖ, μάλλον δὲ περιλέκει τὰ ζητημάτα.

Περιπλοκή ἡτοι μεγαλύτεραν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐπιθεωρήσεως ἐπαρέστη η πορθμείας τοῦ Γενικοῦ Διοικητηρίου, τὸ διοίσον δημογραφείας τῆς πραγματοποιήσεων διποτάν δημόσιων εἰς πόλεις, ὃ μὲ τοῦτο ἐγκρίνει πρότερον τὴν διαδίκην καὶ ἐπὸν τὴν διαδίκην τὸ διποτάνων πρόσωπον. Θά δημοκαλόντο τὰ πρότερα, διν., διφος τὸ Υπουργείον Οἰκονομικῶν ἐνέκρινεν διπαξ τὴν καθ' Ἑπιστολήν τῆς ποτάνως, διότι οὐτος δημοσίευσε τὰς ζένην δημοσιότητα καὶ επεύθυνη.

Αἱ διατάξια περιπλοκών ταῦς δημαρχίουν τὰς κυριωτέρας πηγὰς τοῦ φόρου τῶν γραφείων τῶν ἐπιθεωρητῶν. Επειδὴ δημος ποσοτορρόπος μέρα βάρος διποτασσεύθη ἐπὶ τὸν ὄμον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἐγένετο στάρις νὰ δημοσίευσθεῖν αὐτῷ διερά ξέρα ήργα. Οὕτω, κατὰ τοὺς ταύτισμάρροταν πρὸς τὸν πολέμου τρόπουν δηλ. Σχολιαγκή Υπεροχείας ἀπερμάκυρα τελίος: τὸν ἐπιθεωρητὴν διπόν τὸ δι-

καίσμα τῆς κρίσεως τῶν χρηματίσματος μηδεπιλόγων ἀδειῶν. Πρὸ τοῦ 1987 αἱ ἀδεῖαι αὐτοὶ ἐφόρτωντο διαπλευστικῶς ὅποι τοῦ ἱπποθεσητοῦ καὶ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἐξι τῇ βάσει σχολιστικῆς γνωμοδοτήσεως. Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταῦτην ἡ ἀδεῖα κρίνεται διαπλευστικῆς ὑπὸ τῆς Σχολιστικῆς Ὑπηρεσίας, τῷ πιθανωτοῦ μηδεμάν λόγοτος γενόμενη. Υποθέτει, δια διότε λόγου θὰ ἡτοὶ ἡ ἐπιχειρησική στιμοτεσική τοῦ ἱπποθεσητοῦ μετὰ φύσην εἰς τὴν Ὑγειονοκήν Ἐπειρονήν, δοῦι οὗτος ὡς δικαιητής καὶ ἀπειδήτος καὶ γνώστης προσόντων καὶ προγμάτων εἶναι ὁ ἀμοδολέπτος κρήτης.

Ἐπίσης καὶ οἱ τεργειαὶ τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑγειονοκήν Ἐπειρονήν νῦν ἀπολάζουν τὸν ἱπποθεσητὴν καὶ ἐποκεντῶν τὸν διδακτηριον, ἀμοδολέπτους τούτου τὸν Ἐπιτροποιον παραλόγης καὶ ἐκβάθμιος τῶν διδακτηριῶν ἦργων μὲν τῆς πρόσφαιραν, διὸ δὲν εἶναι εἰδίκος. Εἶναι αὐτονόμων ἡμίος, διὸ ὁ μόνος ἀμοδόλος, διὸ πονῶν διὰ τὴν ἀριστὰν ἔκτειναι τοῦ διδακτηριού, δὲ ἐπεύθυνος, δὲ «ανακούοντος», εἶναι ὁ ἱπποθεσητὴς καὶ εἶναι ἀποριτητὸν νὰ ἐπανίληῃ καὶ πάινι εἰς τὸ ποδήκον τοῦτο.

Τα καθηρώντα τὴν ἐπιβίβλεως δει τῆς κρίσεως τῶν διαφοροτελῶν ἀδειῶν καὶ ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῶν διδακτηριῶν ἀντίστοις εἰς τὸ κύκλῳ τῶν βασικῶν ἤργων τοῦ ἱπποθεσητοῦ καὶ πρέπει νῦν ἡ μῆτρας κακού τούτων, ἀγχορίτες δὲ ἔκτειναι ταῦτα δισονόμητοι τοῦ ἱπποθεσητοῦ καὶ δὲν εἶναι, ἐνῷ ἐπειδὴ ἐίναι μάρτυραν τὰ γραφειοκρατεῖ καὶ στατιστικοῦ βάρους, τα δύοις ἀλλοι τα δύοις καταλλήλων γραμμίστων δένναντο νὰ μεταποιήσουν εἰς ἔκτεινος ἀμοδό.

Εἶναι διπότων ὀψίφωνας πόρος τοῦ εἰσηγητην, διὸ τὸ Ἱερον τοῦ ἱπποθεσητοῦ πρέπει νὰ ἐκπειτεῖται γενετικῶν καὶ κατεῖς τοῦ σχολείου καὶ ἰδίους ἐπὶ τῆς ἐκτὸς τοῦ σχολείου νεολαίας. Καὶ αὐτὸς τῇ εἰσηγητοῖς πρόσωπον, οὐ πρέπει να καταβοτῆθη φροντὶ ἴντι λόγω σοματείων μεκονήν ἡμέρων πολεμίων, τεθὶ διὸ τῆς ἐπιβίβλεως τοῦ Ὑγειονοκήν Παιδείας. Ἀφοῦ μάλιστας ἔκδικος ἡδη νύμφης δὲ Ανα. 2545/1940, μηπούσων τὴν μὲν δέδεις τοῦ Ὑγειονοκήν Παιδείας διδακτηριαν (ἢ ἀγαργὴ δὲν εἶναι τὸ ίδεον πρᾶγμα) εἰς ὑδάπειρον ἀπότομα πλέοντας τὴν δὲ, δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἀδεῖα ἡ μάρτυρας τοῦ Ὑγειονοκήν Παιδείας δὲλλα πόλειν συγχέντασσον καὶ διαπιδαγόρησσον αὐτὸν» οὐνοῦρηστος τρόπος ὑδάπειρον νίκων ὑπόδρομον συμπατέσιον; «Ἐγοῦ ὅτι δημιουρητὸν τὴν κατοικιαν ἔτη συγχέντασσον τέλον ἀμορτέρων τῶν φύλων, οὔτινες αἵτος φυγαδεύσαντο εἰς διαφόρους «γεννιές τῆς νεοτητοῦ», ἐνῷ τὴν καθεδρήσην ἀπότομον μὴ ἐλεγχόμενον ὑπὸ οδεσμοῦ ἀρχῆς. Εἶναι αὐτούριον ποὺς κάνθανον προκόπειον ἐκ τῆς διεργέλκου διαπιδαγόρησσας τὸν νίκων, εἶναι δὲ καθήκον τοῦ Ὑγειονοκήν Παιδείας νὰ διεκπειθῇ τῷ δικαιώματα τοῦ δε γεννιοῦ ἐφόρου παιδείας.

Θάντεμένων νῦν εἴποι ἐλλάστικα καὶ ἵτι τοῦ θέματος τῆς Διαπλήσεως. «Ἐλέγχει, διὸ δὲ τοῖς τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου εἶναι μάρτυρες, διὸ τοῦτο δὲν ματαρούνται πλέον τὰ καθήκοντα τοῦ καὶ διτὶ προκύπτει ἡ ἀνάγκη νῦν μεταποιησθῆναι μάρτυρας τῶν κατηρόντων τοῦ εἰς τοὺς Ἐπιθεσητοῦς.

Βεβαίως δὲ πόρτος εἶναι μάρτυρες, οἱ δὲ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου δὲν εἶναι ἀποτύχησες. Η προτεινόμενη δρος λόγω μοὶ φαίνεται πλευραῖς.

«Οταν τὸς τοῦ στρατεύματος εἴτε 7.000 ἀλυματιστῶν ὑπάρχουν ἱεροτονίδες στρατηγῶν, δεινοὶ εἰς Ελαχίστους ἱεροτονίδες διαποτέλεσσον, διαρέοντες, Πρόδρομον Ἐρετονίκην, διατίτι Ιάσιντον Ερετονίκην, διατίτι 15.000 ἀλυματιστῶν τῆς Μάσης Ἐκπαιδευτούς καὶ 15.000 ἀλυματιστῶν τῆς Στρατηγόδους πρέπει ὁ ἀριθμός τῶν θεάτρων μας δινάτοντα ν μὴ ὑπερβαίνει τὸν θέματον; Πλέον είναι δινάτοντας διὸ τοιστοῖς περιορισμοῖς νὰ σχηματισθῶνται τὰ ἀναγκαῖα ἱερεῖα τῶν δινάτοντων ἱεροτονίων τῆς ἱεροδεσσού, τὰ ἄσκοριστα νόμελοταί εἰσι τοπεύθυνοι;

«Ἀκολούθους τὸν λόγον πλέον δὲ προχητῆς τοῦ Ἐποπτικοῦ κόμματος καὶ Ὑπονομῆς τῶν Στρατηγῶν π. Π. Κανελλόπουλος, διὸ δοὺς μεταξὺ μὲλῶν εἰπε τὰ ἔπειτα: Είρην θιετήριος εἰνῆς δότης μοὶ δέδειται ἡ ειδομένη νὰ ἐκπονήσω τὰ δινάτονα τῆς Ἑλληνικῆς σπουδαίας. Μὲ τὰ στελέχη ἔχειν τὰ μάλιστα ὑπένθιστα, ποὺ εἶναι τεταγμένα διὸ μόνον νὰ διδούσουν, διὸ καὶ νὰ καθοδηγηθοῦν τοὺς διδούσους.

«Ο κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μὲν ἐλέγχεσσος πρὸ διάγον τὴν βιαστιναν τοὺς λόγου, δέοντες δὲν τοῦ εἶναι δινάτον, πρὸ τὴν ἀποτίμησαν τού, νῦν σάς διευθύνων τὸν λόγον, λόγον αἰρενόντων ἀκανθωνας τού. Μὲ ἐπερόπορον καὶ μὲ θεοτοκόπορον νὰ εἴσαι διαπεύθυνον τὸν χαρακτηρισμόν τους «Ἐπειρονήτες ποὺ δέδειται ἡδη νύμφης νὰ διευθύνων τὸν γεωργιανὸν τὸν ἱερόν» ποὺ διπότων στρατηγῶν, ποὺ εἶναι τὸν ἱεροτονίδες προβλέποντας, αἰτίων κατείχον τὰ συνειδήσεις φρασμάτων, νὰ φέρουν εἰς πάρος τὸ μέγα Ἱερόν της σωτηρίας τοῦ νότου. Εἰς τοὺς καίποτες τοῦ διαποτέλεσσον καὶ ἀγρέτον αὐτοῦ στρατοῦ διαρέον πλήρως ἱεροδεσσού. Οι διδούσοι μας δέκαντον διαστάσεων τοῖς τὴν παιδείαν έται καὶ δὲν φέρουν τὸ δικαίον εἰσιτοπότην.

«Ο κίνδυνος ξεπολουθεῖ νὰ ἀσχησεί. Τὰ σύνορα μας φυλάσσουν ἀπὸ τοὺς παρχρήτας μας, οἱ δέδειται τὰ ἱεροτονία, ἀλλὰ παρέστησεν εἶναι τὰ νέαρα, τὰ διπάτα ξεμπολουθοῦντα ποταπάσια τὰ διργάστηα καὶ δασάρης, συγκρητισμένα εἶναι διατάσσοντας εἰς τὰ βασικάντων καὶ τὰ κάρισμαν ὄλοντανον.

Αὕτη δὲ γονία τῆς γῆς ὑπάρχειν, εἶναι καὶ κατ' ἀνάγκην δύναται διεύθυνειν ποταπῶδην καὶ εἶναι φυσικὸν λόγον δὲν λατούντων τὰ προβλέματα, ποὺ δικτελεῖν τὴν ἐγγύησην τοῦ εἰρήνης καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ πολιτειασμοῦ νὰ είναι πολινόντων σημείων.

Καλούντας οἱ Ἐκπαιδευτικοῦ νὰ ξεπολουθήσουν μὲ τὸν αὐτὸν θρησκευ-

και τὴν αὐτήν θυσίαν νὰ δεσμούν τὸ ἕργον των. Παιδεία καὶ Σερατός είναι δύο πραγματικότητες στενάστατη μεταξὺ των συννεφασμάτων. Ἐδώ δὲ εἰς τὸν τόπον τοῦ λερού χάραστο, τὸ δόπον ἔχει ποτισθῆ μὲν τόσον αἷμα, δ σύνθεσμος Παιδείας καὶ Σερατού ἔχει καθαγαποῦθεν.

Μεταξὺ παιδείας καὶ στρατού διέρχεται μία μαντική, βαθυάτη συνοχή. Η παιδεία μάρτυρε καὶ αἵτη δικαίως μάρτυρε καὶ ὁ στρατός. Σάς τοντα, ὅτι αἰσθητικῶν βαθυτάτην ἀλληλεγγύην πρός τοὺς λατουργοὺς τῆς παιδείας καὶ δοκινού τουτοῦ θὰ έχῃ ὡς κύριον σκοπὸν τὴν παιδείαν. Η παιδεία ἀποτελεῖ τὸν σκοπὸν, διὰ τὰ ἄλλα ἀποτελεῖν τὰ πλεῖστα. Η παιδεία ἀποτελεῖ τὸν σκοπὸν τοῦ βίου μαζί πολεῖται. Καὶ ὁ στρατός ἀποτελεῖ σκοπόν. Ἔτοι στρατούς καὶ παιδείας είναι δύο πρότυπα σαν συνωμόσματα μὲν κέντρον τὴν παιδείαν. Η Κυβέρνησης καὶ δ Παιδεία θὰ παραπολούσθεν τὸ ἕργον σους μὲν βαθύειν στρατηγὸν καὶ ἀλληλεγγύην. (Χαροπορίσματα.)

Ἀποτέλεσμα ὃ Πρόδρομος κ. Σέκερης λέγει, διὰ τὰ ἤδη αὐτὰ εὐρήματα τῆς παιδείας τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀναγριών καὶ διερμάτων, διὰ στρατούς καὶ παιδείας δὲ ἀποτελεῖν ἀδιατέλεστον φράγμα εἰσιθελίας οἰουμένης βαθύμων.

Ἐν συνεχείᾳ τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου μὲν ἐπικεφαλῆς τὸν "Υπορρήτων τῆς Παιδείας κ. Τεάτους, τὸν πρόδρομον τοῦ Συνεδρίου κ. Σέκερην τὰ μέλη τοῦ "Ανταρτοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν Διευθυντήν τῆς Σχολικῆς "Υγεινῆς Δ. Στερέφουν, μετέβησαν συντεταγμένοι εἰς τὸ μητραίον τοῦ "Αρεφοῦς Στρατεύτων. Ἐμεὶς δὲ ἐπιθεωρητὶς δημοτικῆς Ἐκπαιδευτικῆς τῆς παιδείας τοῦ πατριαρχείου κ. Β. Θεοφανόπουλος, συμπαραστάτηνες ὑπὸ τεισαράντων ἐπιθεωρητῶν τῶν ἀδριατικῶν μαζὶ περιερχόμενοι, κατέθεσαν στέφανον ἐκ μέρους τοῦ συνεδρίου εἰς μνήμην τῶν πεσόντων ὑπὲρ Πατρίδος.

Ἄμεσως πατότων ἥραν ὑπὸ τῶν Συνέδρων ὁ "Εθνικός μας "Υμνος.

ΑΘΑΝ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπιθεωρητής Ορεστιάδος — Θράκης

Κεφ. Υπορρήτης, Κεφ. Πρόδρομος, Καὶ Σύμβουλος καὶ Σύνεδροι.

"Από τὴν ἡμετέρην διατάξην καὶ ἴστορικην παραφέροντας τῆς "Ελλάδος καὶ τῆς αἰματομανῆς Ὁροστάθεα, τὸν 26 ἑπτάνης διακήματος ἀπρηφθότητα κατά πρόστιν τοῦ 1923, φέρω εἰς τὸ συνέδριον ἡμῶν δευτέρων χωρεψίουμον τῶν κατοίκων τῆς πολικούστην πόλεως μας καὶ τῶν διαδικασίων, τῶν ἱγνετῶν τῆς ἡλληνικῆς Παιδείας καὶ τῶν φυσιονόμων τῆς διακράτητος τῆς "Ελλάδος μας ἀνατολίου ὑπόθεσον, τοῦ Σλαβοκομούσιουντος. Φέρω δούλιον θεωρούμενον πρὸς τὸν αισθαντὸν ἡμῶν δέδυτον Κέρκυραν

"Υπορρήτων τῆς Ἐθνικῆς ἡμάντη Παιδείας, ἐμπνευσμένον ἡγέτην ταύτης δημοπορικῶν καὶ φυγὴν τοῦ πρότον αὖτε εἰσοδούς πολιθαγγαγοῦν συνέδημον μας, διεσάς διοργάνως εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ πλέον Θράση μας διδασκαλίαν; καὶ τημπαγγοῦντος, διὰ τὴν κατονικὴν λειτουργίαν τῶν σχολείων καὶ τημπαγγείων, τὰ δύοια διπλά θερινούς δέντρους εἰποτούγχησαν ἀλόγο τῆς Βουλγαρικῆς Κατοχῆς καὶ τῆς Σλαβοταμιρούποτῆς; δράστες;

Οἱ δέρχονται ὑπερτευόντες διδάσκαλοι, μετά τὰς γεννομένους μεταθέσεις, θέσους ἐν λειτουργίᾳ λειτουργία σχολείων, εἰς τὰ ὅποια λειτουργοῦν, καὶ μαθητικὰ ευεσθία μὲν προτίν φέρουσα γάλακτος ἀποκριὴ καὶ μεσημβρινὸν τεῦχον πρότοις μεταρρυθμοῦνται. Οἱ δέρχονται ὑπερτευόντες διδάσκαλοι, δράστες οἱ ἐκ τῆς λαοῦς "Ελλάδος διοργάνωνται. Η διὸ ἕργονται, ἡ διαλαμψίαν διηγείονται δρόμον τοῦ ἐπιμένοντος νέοτος νὰ μετατρέψηται εἰς τὴν Πράλανταν "Ελλάδαντα. Ελάφρωτο είναι ἀντόποι καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν διπλαρίστατο.

Εἶναι ἀντίκη καὶ μάλιστα ἀντίκη τὰ δοθῆται μεγίστη προσοχὴ εἰς τὰς ἀπαρτικές περιφέρειας — εἶναι δὲ βετρίνα ἔναντι τῶν ἔχοντων μηδὲν διάργοντος δεκτηρίων δημοτοστοιχίων μὲν ἔναντι διελαμπάτερ — ἢν δημοπραγήσαντες τὸν "Ελληνικὸν πολιτισμὸν μὲν τὸν δημοδέσκαλον οὐς φέρον τοῦ χωροῦ καὶ διὰ πλεονεκτούντων τοῦ δοκούν διερχόμενοι διατρέψουσι διλογίαντας δέντρον τοῦ πρότονος καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν διπλαρίστατο.

Μὲ τούτον τὸν ἥραντον διοι, μηδὲν πολιτούλαν, δὲ διοιος παρά τὰς δυνητικές συνθήκας, μὲν διέρχεται, κρετεῖ καὶ διὰ προτήση τὴν φοτενῶν λαμπάδα τοῦ Ελληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐφύρι, ἵνα φέρει εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου τοῦ καταστήματος τῆς "Ελλάδας μετά τὰς ἡρωικές νίκες τοῦ Ἀθηναϊκοῦ μας στρατοῦ δημοπρέψην εἰς τοὺς μεγάλους καὶ φύλους μας στημάχους καὶ φύλητρον εἰς τοὺς ἔχοντος τῆς πατριός κακοὺς γένοντας μαβατού τῷρα, ποὺ δὲ γαλατούλευτος δημοπράτην εἰς τὸ σύνορα καὶ τὰ ἡλληνικὰ φράκτες κωματίζει μὲν δικαιόσην φρονοροΐς νόστου καὶ ἡμέραν τοὺς ἡρωικούς μας δημοτικούς καὶ διπλίτις ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον διδασκαλίαν.

Ἐπενεργήσαντας εἰς τὰς ἀπαρτικές μαζὶ περιφέρειας διὰ μεταδόσιμων τῶν ἐνθουσιασμῶν, ποὺ διπλαρίστησεν εἰς τὸ συνέδριον μαζί με τὰς ἡμέρας δὲν δύνανται τούτους διὰ τὴν βετρίνων τῆς ἡλληνικῆς παιδείας πρὸς δημοπράτησαν τοῦ ὄντοι, τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ μηδινοῦ.

Βούτησαν δοὺς τὸ προσεχῆς συνέδριον ἡμάντη συνέλευτη εἰς μίαν ἔκδων τῶν γενικῶν ἐπιθεωρητῶν Ρόδου—Θράσης—Μακεδονίας καὶ Ήπειρου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΤΙΝΟΣ
Ἐπιθεωρητής Σέρου

"Αναυτίνοις πόσις ἔγραψεν τὸν ἀπόδειξιν τὴν μὲν ποῖα προσάρντα φυσικὰ καὶ ἀπίκητα πρέπει νῦν εἶναι σύντονος προκαταρένος.

Συμφαντέλλεται μὲν τὴν δύσκολην τοῦ ἐκπολιτευτικοῦ συμβούλου κ. Παρασκευοπόντιον, διότι αὐτία τῆς ἀποταμημένησες τῶν μαθητῶν ἐν τοῖς σχολίοις δὲν εἶναι μάρτιον ὁ ἀπότολμὸς παράγων, δηλούσιον ἡ ἀποτολμήσις τῶν μαθητῶν εἰς οἰκισμάς ή γεωργαράς δασούλας, ἀλλά ὁ θεοτεράκης παράγων.

Εἰς σχολεῖα, εἰς τὰ ὄντα ἐπεργεόντα διδάσκαλοιν ἑνίστουνταις καὶ ἀλλὰ τῆς ἀποτολῆς των, δὲν ἔνδιον δέπται τοικεῖς ἡ ἀπάκτονος φοτισμούς. Ἐκεῖ πάντες οἱ μαθηταὶ προσερχονταινοῦνται μὲν χαρφῇ εἰς τὸ σχολεῖον. Τούντιον, ἀκοῦνται δένταν συρριθῇ οἱ γονεῖς των νῦν τοις κρατήσουντος ἐν τοῖς σχολίοις. Εἰς τὸ σχολεῖον αὐτῷ καὶ σχέσεις ἀγαπῶν διώρχουν μεταξὺ διδάσκαλον καὶ γονέων. Ἐκεῖ γονεῖς καὶ συγκεντρωθείσες γονεῖς γένονται καὶ οἱ γονεῖς ὅπου διεπέρανται διὰ τὸ διδαχτήριον καὶ διὰ τὸν πλονταριόν τοῦ σχολείου των μὲν τὰ πλαρεταῖτα ἀποτολέα καὶ ἐπιλαβόντα καὶ γενναῖς μάρτιον καὶ σεβασμὸν πρὸς τοὺς κατοικούντας ἐπικειμένος καλλιεργεύοντα τὸ σχολεῖον τοῦτο ἀπέντεβολται πρὸς πάνταν κατεύθυντον πολιτισμὸν καὶ ἀνέτενα μάρτιον καὶ σεβασμὸν πρὸς τοὺς κατοικούντας.

Δὲν εἶναι ἀρχέτονος ὁ ἀπόδειξις τὸν παρέχει μάρτιον θεωρηταῖς στρατόβολοῖς εἰς τὸν διδάσκαλον, οἱ διοίκητοι καὶ πολλάκις παρασκευάνται ἐν μέρος ἀπειρογόνων διδάσκαλον. Θι πρέπει δὲ θεωρεῖν νὰ λάβῃ σάρκα καὶ δέντα. Νο μεταβλήθη εἰς πρόδην. Όποις ἀρμάριος γίνεται εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας καὶ εἰς τὰ μετεκπαίδευτον τὸν διηγόμενον τὸν μαθηταῖς πολιτικοῦν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας λειτουργοῦντον τὸ πρότυτα καὶ οἱ μετεκπαίδευτοιν εἴναι τὸ Πανεπιστημίον δημογόρασταί παραχαλούσαντον τὴν λειτουργίαν τοῦ Παιδαγωγικοῦ Σχολείου τοῦ Πανεπιστημίου "Ἀθηνῶν".

Συνεχίζετο δὲ οὐτείνας ἐν συντομῷ αὐτὸς εἰς τὸ Παιδαγωγικὸν Σχολεῖον τοῦ Πανεπιστημίου "Ἀθηνῶν", οὗ διοίκητος ἦτορ ὁ αἰσθαντος καὶ σφρός καθηγητῆς τῆς Παιδαγωγικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ "Ἀθηνῶν" κ. Ἐξαρχόλογος, καὶ τὸ μέδιμνο τῆς ἀγορας τοῦ πολίτου ἰδιοδοκεῖται ἀπὸ τῆς Α' τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ἐν τῷ ἑνίσιμον συγκεντρωτικῷ διδασκαλίᾳ καὶ μαθητικῇ κοινότητες ὑπέρχεται ἀπὸ τῆς Δ' τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου μέρι καὶ τῆς τελευταίας τάξεως τοῦ Γυμνασίου, παραπλέων δὲ τοῦς ἀπόδειξτας νὰ λήψει πλέον τρίτους ποτὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ σχολείου τοιτοῦ εἰς τοὺς ἔνδοθέντες μέρους τοιδεῖς πάντες τόμους.

Διό τοις μάντεροι λόγους φρονεῖ δὲ Κιτίνος, οὗ πρέπει νὰ λιδηνῇ εἰς τὴν ἔραν ἔκδιπτον ἀπόδειξιν ἐπειδεῖται δὲ πρότυτον σχολεῖον, τὸ διοίκητον νὰ πλουτεύστων τὸν παρακολουθῶν τὴν λειτουργίαν του καὶ τὴν ἐν γένει ὀργάνωσί του. Διὰ νὰ διπλώνῃ δικαῖον τὸ σχολεῖον τοῦτο δὲ πρέπει νᾶ ἔχει τοῦ Νόμου τὴν εὐθύνην δὲ ἀπόδειξις τὸν τοποθεστεῖς νά

τὸ σχολεῖον αὐτὸν διὰ τοῦ "Ἐποκτονίου Συμβούλου τοὺς ἀρεταῖς τῶν διδασκάλων τῆς περιφερείας του. "Ἄνευ ικανῶν διδασκαλῶν τὸ σχολεῖον τοῦτο διὰ ἀποτύχη καὶ, ὡς εἰσόδ., δὴ ἀποτύχη τοῦ διὰ ἔχη γενικαρχῶν ἀπεικετουν. "Ἐποκτητῆς τῶν σχολείων τούτων δὲ εἶναι δὲ ἀπόδειξη τῆς περιφερείας, δὲκοῦ δικαῖος πρέπει νὰ κατέρῃ καλός τα προσώπωτα τῆς νέας παιδεγγωγικῆς ἀποτίνης διὰ νᾶ δύναται νὰ δίδῃ τὰς ἐνδικτευομένας ὀδηγίας καὶ κατευθύνσις. Φρονεῖ, διὰ δύναται καὶ οἱ ἀπόδειξηται νὰ μετεκπολεύσονται ἐν τῷ διευθετητικῷ καὶ τῷ ἐπιτελευτικῷ.

Παραπλήσιος ποὺς τὸ σχολεῖον τοῦτο διὰ πρέπει νὰ δργανισθῇ καὶ νὰ λειτουργῇ κατὰ διδασκαλικούν τρόπου καὶ μὲν μονοτάξιον σχολεῖον εἰς χρόνον πλούτου τῆς έδρας τοῦ ἀπόδειξητον.

Εἶναι καρπὸς δηθεούμενα πειρατηθῆναι εἰς πρέπειν, διότι λόγοι μονονοτάξιοι πολλοὶ κατὰ καταργούμενα πορεῖα τῶν ἀπόδειξητον συνέδρασαν εἰς τὰς περιφερείας, ἀλλά δὲν εἶναι αὐτὸς δρεστόν. Πρέπει νὰ κεντήσουμεν τὸ διαφέρον τῶν διδασκαλῶν μας νὰ μελετήσουμεν τὰ προβλήματα, τὰ δικαῖα τοὺς δικαιοχοῦνταν καὶ μᾶλιστα νὰ δύσουμεν ταῦτα καὶ νῦν τὰ δέσμωμεν εἰς τὰ σχολεῖα μας.

ΚΩΝ. ΜΠΑΛΛΑΣ

"Ἐπιθεωρητής Χίου

Σοφά, δρόμα, ἵκερπταστικούμενα καὶ διοί πρέπει ἀναλυτικά εἰσηγήμησαν οἱ κ. κ. εἰσηγηταὶ τὰ δέματα, "Ἐποκτηταὶ καὶ ἀπόδειξηται σχολεῖσιν, "Προβλήματα τῆς δεκάπετης τῆς ἐπιτελεύτευσα καὶ τοὺς εὐχαριστοῦμεν.

Τούς εὐχαριστοῦμεν, διότι ἐνεργήσανταν τὸ δργον ἥμων τῶν ἀπόδειξητον ἐν διῃ τῷ διεύθυντα αἴτοι καὶ ἐνῷ ἐπερχόμενον τὴν σεμβορήτηα αἴτοι, ἐπιστημονούμενοις ἐκεῖνοι, τὸ διοίτον δρόμον ειρηνή τοιεὶς δέμαν. "Ἐπιστημονούμενοις διηγούμενοις, χωρὶς νὰ εὐδόκουμεν πολλάκις κατανόηντας ἐν μέρον τοῦ καθηγητοῦ, καὶ χωρὶς νὰ δρομεῖτον τινα.

Καὶ δὲν περιερθόμενοι σύτο μόνον εἰς τὴν διαπίστωσιν αὐτήν, ἀλλά ὑπέδειξαν πολλά καὶ σφρά σχέδια διὰ νὰ γίνη τὸ δργον μας εὐχερέστερον καὶ διπλατερωτότερον.

"Οἱ δικαῖοι δια διδασκαλίην πρέπει νὰ εἶναι τὰ διοί τοῦ δργον μας εὐχερέστερον εἰνα τρόπον τὰ διανοτούμενα, εἶναι καὶ τὰ διοί πρέπει νὰ γίνη, ἀλλά εἶναι ἀδύνατον η πραγματοποίησης τον.

Καὶ εἶναι ἀδύνατον ποὺς τὸ πορόν τοιδίκιστον η πραγματοποίησης των δικαῖοι διὰ εἶναι ζητήματα γενικαρχῶν πολλάκις καὶ ἀλλά διπλωτοῦν μεγάλας διπλάνων.

Διά τὸν λόγον αὐτὸν φρονῶ, διτὶ ἐνῷ πρέπει τὰ νίσσετήρων γέλα αὐτά, τὰ δύοις ὑπεδέχομναι, τὰ προσγευσθέμεν καὶ τὰ σκεφθέμεν τί πρέπει τὰ κάρηναν ἡμεῖς, τι ληπτεῖ νά γίνεται μᾶς ἡμᾶς τοὺς ίδιους καὶ τὸ Σεβαστὸν μας Ὑπουργεῖον διὰ τὸ δευτερούνθιμον εἰς τὴν διάσκην καὶ νὰ ἐπιτύχουμεν πληρότερον εἰς τὸ πολύπλοκον καὶ ποινιχόλες ἔργον μας.

Κατ' οὐδὲ τὶ ἡμαρτεῖ νά γίνεται.

Νά ἐνσυνθήμων πρότοις ἡμῖνος καὶ δεύτερον νά κατοψυφοῦμεν διὰ τῆς προσημογῆς τῶν νόμων πρὸς τὰς σημερινὰς συνθήμας καὶ ἀνάγκας τῆς ἐκκαθαίρεσις.

Δυνατοῦχος αἱ τενταρικαὶ υπεροχα τοῦ Ὑπουργείου μας ποτὲ δὲν ἤθελησαν μάρχος σημεροῦ νά ἐντοπίζουν τὸ κίνος μας. Ἀπεντατίας, διτὰν εἰδόσκουν εἰκασίαν-προσποδοῦν νά μειώσουν τὴν ἀξίαν τοῦ θεραποῦ καὶ βάλλουν ἐναντίον του, μὴ δυστάσσοντας νά συντάσσουν τόρον τελευταῖς καὶ νόμους σχετικούς.

Δὲν παροξύνουμεν διά τοις δύοις δέδοι. Τείνουν εἴδους οὓς εἰς κατατελθή συνομοτάτους καὶ ἐνῷ δύο πλεονάσουν τὸν κατοχυρώνταν, συμμαχοῦν μὲν συκοφάντας καὶ ἐπιδάκουν τὸν ὄθεσον τὸν ἀπεισοδητήν διὸ τὸν ζεῦν τῆς πολιτείας, πλράτη τὸ δύοις δὲν ἔκυροτε τὸν ἀποκλεισμόν. Ἐξ ἀλλού σκονίων πλανούντων εἰς τὰς ἀναφοράς μας καὶ τὰς ἐκδήσους καὶ κωλύσουν ασβατοῦς τὸ ἔργον μας.

Ἄν δὲ εἰλούμεν, διτὶ ποτὲ δέν κατεβαίλον προσπάθειαν διὰ νὰ ἐμπράσουν τὸ ἔργον τοῦ ἀπεισοδητοῦ οὐλαίν, διὰ εἶναν ὑπερβολή, δύοις, δημος ἀνθρώπους, κατὸ τὸ 1945, δητὸν μὲν ἐπιτοποιήσαντες διάθεμα τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ἐπιτρέπουν προσωριγῶν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ ἀποκλεισμοῦ, τῆς θεραπείας καὶ τῶν γραφείων, ἔκρουσαν νὰ μᾶς λέγουν, διὰ δὲν εἰχεν εἴπει κανέναν μάρχος τότε, διτὶ τὸ γραφεῖον τοῦ ἀπεισοδητοῦ ἔχει μεγάλην ἔργωσαν καὶ τὰ τούτα!

Ἄν πεισθεῖ λαοὶν αὐτὸν καὶ ἐνισχυθῇ δὲ ἀπεισοδητῆς ἡμικρᾶς, διὰ ἡμερασθῆ δύοις εἶναν τὸ δέργον τοῦ ἀπεισοδητοῦ καὶ νομοθετικό δοθῆται ἔμμονία εἰς αὐτὸν διὰ τὴν ἕκτος τοῦ σχολίου διὰ τὴν ἡδρομένην γενεῖαν καὶ τὴν ἕκτος τοῦ σχολίου νοούσιν ὀργάνωσαν, καὶ διὰ κοινοποιηθοῦν οἱ δημοσιεύσεις τὸν λαοῖς νόμα διὰ διανοίκησθη σημαρτῆς δὲ ἀπεισοδητῆς εἰς τὸ δέργον του.

Ἀδελμάνος Ιεζούς διὰ δέν δεν νομονάν νά συγχροτησῃ διὰ τὸ ἀποτακτικὸν τον καὶ καθοδηγημάτων δέργον δὲ ἀπεισοδητῆς ἔνα συμβούλιον ἀπὸ τοὺς πλέον προφανέντων διάθεσιάλους τῆς περιφερείας του καὶ νὰ ἀνέστενεν ἀμφιστάμενον ὀργανώσεων εἰς τηναπατάρασσες, διαφόρον ἀναλόγων τῆς περιφέρειας του.

Ὄς πρός τὰ δύοις ἐπηρέματα φρονῶ, διτὶ πρέπει τὰ καθορισθῆ μία κλίμαξ βαθμολογίας εἰς τὰς ἐκδήσους, διότι δύος γίνεται τόροι δὲν υπάρχει δυνατότης πλήρους διάκυρωσίν της προγραμμάτων ἡμίσιας τῶν διάσκεψών.

Εἶναν δηλαδὴ μάρτυρες διέκειν τὰ «έπαιροι», «έλαν, δεζέλος» καὶ πρέπει παραδίληλα πρὸς αὐτῶν νά τίθεται καὶ ἔνας βαθμός.

Τὸ δέργημα τοῦτο εἶνα διό τὰ εσθιαρότερα προβλήματα τῆς ἐκπαλεύσεως, διότι δύοις καὶ λιγότεροι διάκρινον σύντημα συμβάλλει τοῦ εἰς τὴν πρόσοδον καὶ τὴν διόρθωσιν τῆς Παιδείας.

Ὄς γνωστόν, μέχο τοῦδε πλευρεῖν διατί η ἐνιαία ἐκπαλεύτικη πολιτικὴ μὲταστρέψεις καὶ ἐπιδέξεις καὶ παρεπηρήθη τὸ φαινόμενον τῆς συντῆς ἀλλαγῆς τωντές καὶ τῶν κατενθύσαντων της, οὐδὲ μόνον μὲ τὰς ἀλλαγῆς τῶν Κυβερνήσεων, ἀλλὰ πολλάκις καὶ τῶν Ὑπουργῶν τῆς αὐτῆς Κυβερνήσεως ἥ και τῶν Γεν. Γραμματών τοῦ Ὑπουργείου ἀνώρη μὲ παπούλευμα τὴν σύγχυσιν, τὴν ἀναργύρων καὶ τὴν μοτισθόδημον τῆς Παιδείας.

Τὸ διοικητικὸν μὲταστρέψειον τὸ σύστημα, καὶρος διατί προστεθεῖσαν, πρὸς δικαιότητον, τὸ δέλτα τραπεζοκατόπτρων διεσπεύσεως καὶ διωνίσης συγκαντοποιούμενον μὲταπλεύσειον τῆς διοκτησίας καὶ τὴν πλημμελῆ πλέοντας συγχρονισμένη παιδαγωγικὴ καθοδηγήσεως.

Ἐδώ εἰς αὐτὴν προσποδοῦν καὶ δὲ πληρωμοφόρων τῶν μαθητῶν, διότι εἰς πολλὰ σχολία σπεργίσθησαν τοὺς ἑκάπτους κατὰ διδάκτουλον, ἡ πλέοντας ἐπιθεωρητῶν καὶ διδοτούλων καὶ πλέοντας καθοδηγημάτων δράμαντον, ἔχοντας διάγραμμα τὴν εἰλούμα τῆς κατενθύσασης τῆς παιδείας μας μὲτα πρόσθιος διοικήσεως. Τὸ διοικητικὸν σύστημα διότιον νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν πραγμάτευσιν τῶν ακούν τῆς παιδείας είναι διάγραμμα νά σημητέσσανται διά τὸ μάρχον.

Α) Τὸν ἄνων κατενθύσασην.

Β) Τὸν τοπικὸν αὐτοδιοικήσεως καὶ διοικητικῆς δικαιοντρόσεως.

γ) Τὸς συγχρονισμένης παιδαγωγικῆς καθοδηγήσεως.

δ) Τὸς κατανομῆς τῆς ἴρωσις καὶ,

ε) Τὸς πρωταγωγῆς τὸν ἐκπαλεύτικον λειτουργῶν.

I. Καὶ πρότοις διὰ τὸ καθορισμόν τῆς ἐνιαίας ἐκπαλεύτικῆς πολιτικῆς καὶ τῶν γεγονῶν κατενθύσασης τῆς παιδείας είναι διάγραμμα νὰ συγκληθῇ διάνοτον ἐκπαλεύτικον συνεδρόλον διάνοιαν τῶν παραγόντων τῆς Παιδείας, ἀντιπροσώπους διάνοιαν τῶν ἐκπαλεύτικον κλάδων, τὸν ἀποτιμημένην λόγωμάτων καὶ Ἐπανεύλεπτούλων δράμαντον καὶ ἀντιπροσώπους τῶν πολιτικῶν κομμάτων πρὸς καθοδηγημότερον ἐνιαίας ἐκπαλεύτικης πολιτικῆς, χάραξην τῶν γενικῶν κατενθύσησιν γραφείων καὶ διοικήσεων τῶν παιδείας διὰ μακρὸν επούντες.

Ἐκπαλεύτεο—βίτινον ἔντιμα καὶ μὲ τοιμῶν διόν νὰ μτιμετωπισθῇ, διέν εἶναι ποτὲν καὶ συντῆς ἀλλαγῆς τύπων σχολίων, προγραμμάτων κλ.

Σήμερον, διότι τίθεται νὰ θεμέλια τῆς ἀνακοδομήσεως διὰ τὴν νέαν πρόσοδον τοῦ Ἐθνους καὶ συνεπῶς καὶ τῆς παιδείας, εἶναι μάγνη νὰ γίνεται τοῦτο.

II. Διά τὴν ἔρευναν τῶν πολεμαγμάτων και ἐκπαιδευτικῶν Σημειώσεων, τὴν προπολεμικὴν και ἐπειζηγασίαν τῶν Νόμων και Διαταγμάτων και Κανονισμῶν, τὴν σύντεξην προγραμμάτων και δημόσιων, ἐκπόνησην προκρίσεων πρὸς συγχραφήν διδακτικῶν βιβλίων και γενικότερον τὴν ἐπιστημονικὴν καθηδρήγησιν τῶν λεπτονογόνων ἐκπαιδεύσεως, ἀνάγκη να συσταθῇ ὑπαίτιον ἐπιστημονικὸν Γνωμοδοτικὸν Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Εἰς αὐτὸν δέοντα δικαιουμένους και ἀντιπρόσωπου τοῦ κλάδου τῶν διδασκάλων και ἀποθεωρητῶν. Διὰ νὰ γίνεται δὲ καλύτερη ἡ παιδαγωγικὴ καθηδρήγησης και ἡ ὄργανωσης ἐκπαιδευτικῶν συνεδρίων και μετεκπαιδευτικῶν πέρτιμων εἰς τὰς ἁπογραφὰς, είναι ἀνάγκη όπως διο τούλαρχος μεῖζη τοῦ Δικαίου Συμβουλίου καρδινάλιον τὴν γέροντα καὶ τὸν ἀποθεωρητοῦ. Τὸ συμβούλιον τούτο πρέπει νὰ ἔχῃ Δεῖη θητείων καὶ τὸ 1/3 τῶν μερῶν του γ' ἀναποτέλεσται κατὰ δεκάνη.

III. Διὰ τὴν διάκρισιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ λεπτονογόνου δέοντα νὰ συσταθῶνται διπλοὶ δῆμοι τὰς ἐκπαιδεύσεις και γνωμοδοτικοὺς ευημένους:

1) Ὑπαίτιον κατὰ κλάδου (Δημοτικῆς—Μέσης) Κεντρικὰ Διακητικὰ Συμβούλια.

2) Ἀνότερα Διακητικὰ Συμβούλια, διποὺς ἔχουν και σύμφερον κατὰ Γεν. Ἐπικεφαλήσεις.

Καὶ εἰς τὰ συμβούλια αὐτὰ δύον τὰ μετέξη ἔνας αἱρετὸς ἀντιπρόσωπος.

3) Πρωτοβάθμια διακητικὰ συμβούλια κατὰ Νομούς, διποὺς ἔχουν σύμφερον τὰς ἐκποτικὰ συμβούλια.

Εἰς αὐτὰ δύο μετέξη ἔνας αἱρετὸς τοῦ κλάδου καὶ δύο ὡς σύμφερον, ποὺ διαιρεῖται.

IV. Διὰ τὴν κατοικιστικὴν λεπτονογίαν τῶν σχολείων, τὴν διοικήσην και ἴδιαιτέρων αὐτῶν ὡς και τὴν προσαγογὴν τῆς ἐκπαιδευτικῆς τῶν ἐκπαιδευτικῶν λεπτονογόνων ἀρέστη ἐκπαιδευτικὴ περιφέρεια στοχεύοντας ἐκπαιδεύσεις των παιδιών τῶν φυλών τῶν σχολείων και τὰς συγκοτυπωτικὰς συνήθειας ἐκπαιδεύσεις τημένα.

Εἰς ἔκπτωτον τρήμα νὰ τοποθετηθῇ ἔνας διδασκαλός μὲν ἀνώτερα προσόντα τῶν διλλῶν ὡς διευθύντες τοῦ τρήματος μὲν ωφελεμένην διακητικὴν και καθοδηγητικὴν ἀρμόδιότητα.

Οὗτος θὰ κάψῃ ἀλογηνὸν πορφυροτεικὸν κατὰ μῆνα ἐκπαιδευτικὰς συγκεντρώσεις τῶν διδασκαλῶν τοῦ τρήματος, εἰς ἥπερ δὲ παρέσταται καὶ δὲ ἐκπαιδεύσης και δὲ διδάσκαλος και δὲ διευθύντης τὸ πρότυπον τῶν πρότυπων τρήματος τῶν διδασκαλῶν τοῦ τρήματος.

V. Ἔνα δίπλο τέλευτα, τὸ διπλοῦ συνδέσται ἀμφιστάται μὲ τὸ πρόβλημα τῆς δενθέντες εἰναὶ καὶ τὸ ἔξη.

Ἡ δενθέντες στοχεύοντας ἐκπαιδεύσεως τοῦ Υπουργείου νὰ προετβῇ εἰς γενικὴν δενθέντες μὲ δενθέντες και μὲ διπλασισμὸν τῶν ὀπαράντων τημάτων. Εἰς τὰ ἥδη διασχόντα πρέπει νὰ προστεθοῦν και τρήματα μελετῶν, στατιστικῆς, νηπιαγωγείας, μαθητικῆς προνοίας, ἐπιμαρφώσεως μετασχολικῆς διλλίος καλ.

Αἱ θνῶντες αὐτῶν νὰ καταλημβάνουν ἐνὸς διδασκαλόν και ἐκπαιδευτήν. Οἱ προτετάμενοι τῶν τρημάτων νὰ είναι διανολίτοι μετα τετάνων.

Ἄντη κατὰ τὴν γνώμην μας πρέπει νὰ είναι ἡ διάφορως τοῦ δικαιοτικοῦ συντρίψι τος τῆς Παιδείας μας και παιστίους, δια μὲ τὸ σχήμα αὐτὸν θὰ ἔχει πηγετηθῆ ἡ Παιδεία, θὰ προοδεύσῃ και θὰ ἐπιτευχθεῖν οι σπουδαίαι της.

ΓΕΡΑΣ ΠΑΝΑΠΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

*Ἐπιθεωρητής Πολιτίας

A) Σχολεῖα. "Οον διρρή τὴν Ἰδιουμανικήν προαγωγήν και τὰς δραγματικὰς θέσης αὐτῶν ὅρθις ἔχει προβλέψει ἡ πειμένη νεαροδεσσία. Πρέπει δημος νὰ μὴ παραμείλεται αυτὴ διὰ λόγους οικονομῶν και οὗτα νὰ πειράσουν εἰς τὴν περιφέρειαν μὲν ποτοτάξιων σπολέων μὲ 140 πανηγύρες, δετάλων μὲ 240 και τραπέων μὲ 345 πανηγύρες. Αἱ οἰκονομίαι, ποὺ γίνονται εἰς τὴν ἐκπαίδευσην πρέπει νὰ σταυρωθούν. Ο λαός έχει ἀνάγκην προφύσεως.

B) Διδάσκαλοι. a) Διορεστής : "Ο διδάσκαλος, Ἰν πέρης εἰς πέρας τὸ ἔργον του είναι ἀνάγκη νὰ είναι προσωπικότης ἀπλήλατην πάσης ποὺ αὐτῆς προκαταλήμφεται. Ο διδάσκαλος, θενα, δενα, δενηρετεῖ εἰς τὸν τάσον τῆς καταγωγῆς του διὰ είναι δυναντηνή εἰλή διὰ προσωπικότης νὰ φέρει δια τοὺς κατοίκους μερὸν λαούν τοῦ τοπικού παραδίκα αὐτῶν ἀπαλής η παρεκτροπάς, ὡς και τὰς τοπάντια τῶν μελλοντῶν τῆς οἰκογενείας του και οὗτα νὰ μὴ δικάστην νὰ δικάσῃ ἐπορεύεταις τὸ διωσικούλων και ξεμογολών αὐτοῦ ἔργον, διατάξεις εἰς κάθε τυχών αὐτῶν παρατήρησην εἰς παρεκτροπάμενων πυρών η ἔντασης τοῦ χαρού, σύντο θά φέρουν εἰς οὐδήτην και τὰς ίδιας του τοπάντας, ὡς και τὰς οἰκείων του.

"Επτὸς βεβαιώσεις τούτου και ἀλλα λόγοι οἰκαγορεύουν, διατος η δημοδιδάσκαλος μὴ δικάσῃ τὰς δημοτικὰς και λοικὰς δημοτικὰς η και φροντίδας ὑπέρ αὐτῶν δὲν δὲ τὸ κατορθώσει. Ων τὸν διαποτάλημη δικαστήριος προσωπία του και τοῦτο διαφαλεῖς θὰ γίνει εἰς βάρος τῆς τοῦ σχολείου και ἀπετεί αὐτοῦ ἀργασίας του. Και διὰ τὸν δημοδιδάσκαλον, λαούν, πρέπει νὰ διαρρεύεται η ἔντοπιότης.

b) Μετάθετος : "Ο δημοδιδάσκαλος δορυφόλεντος η μεταπλέμενος εἰς μίαν θέσην νὰ μη παραμέτη εἰς αὐτὴν πορά ἔη (6) μόνον ἔτη. Και καθοδεύομεν τὴν παραμονήν τοῦ δημοδιδάσκαλον εἰς τὴν αὐτὴν θέσην εἰς δὲ έτη διὰ τοὺς καταβόλησης :

I) Διότι ἔχεταις είναι τὸ δημοτικὸν σπολέων και ἔχεταις εἰς αὐτὸν ἡ φοίτησης τοῦ μαθητοῦ, διότι ο δημοδιδάσκαλος η ἔτη πρέπει νὰ παραμένει εἰς τὸ

αὐτὸν ὄχολοις, ἵνα οὕτον διαπιστώσῃ μόνος του περὶ τί ἐσθία τὸ πρόκοιτο τοῦ ἀπεργούμενού του ὄχολοις μαθῆτας του. "Εὖτοι παρέστησεν εἰς τὸν ἀποδότην· ἡ εὐκαιρία νὰ δάκρυσῃ αὐτούτοις καὶ αἴτωσι τὴν τῆς ἴγρασίαν του καὶ τοῦτο διαρρέει· οὐδὲ τὸν ὑπέρβαντα τοῦς ἐν τῷ ὄχολοις καὶ ἔκτος αὐτοῦ ἀργασίας του.

2) Τοσούθετούμενος δὲ δημοδόδετος εἰς τὸ ὄχολον διατ. Ἑγειρὶ νὰ ἀποδέσῃ τὸ ἀποδότην ἐντὸς τῆς πρώτης πεντετελίας, μῶτε ἡ περιτέρω καραμονή του νὰ είναι περιττὴ δὲ διμορφέον τῶν ἀπόψεων, τῆς ἱππιτοχοῦ δηλαδὴ μὴ μᾶσθρως ἐν τῷ ὄχολοις τούτῳ τοῦ ἥργον του.

Καὶ τῆς τὴν πρώτην πεντετελίαν, τῆς ἱππιτοχοῦ δηλαδῆτος τοῦ ἥργον τοῦ ἁμβάλετον πὲ μετανοήσῃ, δύοτε ἀποκοιτῶν τὸ ὄχολον του μὲ διδακτήριον, τὸ ἐπιλούσιο μὲ σογιαλὸν κῆπον καὶ τὸ ἀποδότην μὲ τὰ ἀπαριτηταὶ ἐπιπλα καὶ σκενὴ καὶ ἐποπτικὰ μέρα καὶ ξῆν μέλο ὄχολον τῶν περιμένει, δύοτε Ἑγειρὶ διάγ-
κη τὸν ἀπήγειρον τοῦ.

Εἰς τὴν δευτέραν πεντετελίαν τῆς μὲ ἱππιτοχοῦ δηλαδῆτος τοῦ ἥρ-
γον του ποτέ νὰ μετανοήσῃ, δύοτε ἡ μετανοία του θεοὺς νὰ δρεπεῖται οὐδὶ
εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ εἰς τὸ γεγονός, δύοτε ὃς ἦτε γροκτήρος δὲν κατόρθωσε νὰ ἐξ-
αβληθῇ τοῦ ταύτου τῶν καποιῶν του χρωμά του, δύοτε διαδίστητος ἐγι καὶ ἀν
παρεπεινὴ νὰ μὴ κατεργάσῃσθαι. Ιοὺς ἀλλοὶ μετατιθέμενος νὰ συστήσῃς
διπορευτεῖς νοστρούσιν καποιών καὶ νὰ ἐπιτάχῃ.

3) Ἐάν τοῦτο τὸν μάντευτα λέγων, πρέπει νὰ είναι ὅποιοςτικὴ νὰ μετεύσῃς
τοῦ δημοδόδετον πρώτην δύοτε πεντετελίαν, ἵνα οὕτον αυράχηται εἰς τὴν διπορευτὴν ἡ
εὐκαιρία νὰ ἰκανοποιήῃ τὸν ἴργαζόντον, τοσούθετον τούτον εἰς καλετέραν δέ-
σσαν καὶ τὸν μὲ μόδισθον εἰς ἡσυχούς σμαραῖς θέσην, προς τιμωρίαν του βασικού.

4) Ἐάν ηδέλει λεπαρούσθι μάντευτα· Νόμον περὶ ἀναγραφούσιν τῶν μετού-
σιον τοῦ δημοδόδετον, αὐτὴν περὶ τὴν γενόμην μας; ηδέλει ἀποῦθι ποιὸν ευ-
στήκη καὶ δὲ δημοδόδετον μὲ τὸν φόβον ἡ τὴν ἡλιότητα δὲ παρεργῆθη τὰ
τὰ ποτῷ καλύτερος καὶ ἡ ἀπεργία δὲ αἰσθάλητη τῶν παρεμβασίων νὰ διεπι-
ρθῇδη δὲ προτοτεύμενος εἰς τὴν θέσην του, δύοτε Ἑγειρὶ τὰ σημεράντα του.

Σηματεργατικὴ τῆς μάντευτα προτεύσεις μας είναι καὶ ἡ μάσσως καπο-
τεύσεις, ἢντα διατὰ τὸ λέγαντον τοῦ καὶ ἀλλήλων βάσεως.

Κατ' αὐτὴν· Αἱ θέσεις τῶν ὄχολοιν νὰ καπωτοῦν ὅγρανται κατὰ βαθ-
μούς. Δηλαδὴ δὲ πρωτοδειρίζεται μὲ τὸν βαθύτον Γραμ. Β' νὰ ὑπηρετῇ εἰς μα-
ντοτίμους ὄχολοις, εἰς τοῦ δευτέρου πρωτοδειρίζεται εἰς διατήσιον ὄχο-
λοιν καὶ ἀπὸ δευτέρου εἰς τριτάλιον καὶ πρωτογένεος εἰς τὸν μάντευτον βαθύ-
τον τῆς λειφαργίας του σημείων εἰς τὸν βαθύτον τοῦ πτυχ. Α', νὰ ἀπαλληλάτῃ
τὴν θέσην τοῦ δευτέρουτοῦ λειφαργίου στοιχείου. Δηλαδὴ αἱ θέσεις πτυχ. Α' νὰ
είναι τόσα δια τὰ πεντετελία καὶ ἡπτατηταὶ σημεία τοῦ τοῦ Κρέτων. Καὶ τὰ
πιτίστη τὰ παρατητηταὶ τὸ φωνάριντας εἰς ἕνα μετρήσιον ὄχολοιν καὶ οἱ δι-
δέσσιοι νὰ διεπερθοῦν μὲ τὸν βαθύτον πτυχ. Α' καὶ εἰς τὰ πονοτάξιαν δημο-
δόδετον μὲ τὸν αὐτὸν βαθύτον πτυχ. Α' καὶ.

γ) Προαγωγή· Ο διδάσκαλος νὰ προδέχεται κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' εἰλι-

στον ποσοστὸν αὐτὸν ἀρχαιότητα, πρὸς πλήρεσσαν δευτεραμένων δραγματικῶν κατῆν
θέσιων. Η δὲ ἑπτατηταὶ δὲ μάστοντης δικαιονήσις εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν
δημοδόδετον μὲν γίνεται πρόστιος δὲν τὸν Ἔποκτον Συμβούλιον καὶ νὰ
ἐπεκτείνεται δηροῦ ἐπειδὴ τὸν τὸν διάλεκτον. Προτίνοιμεν δύοτε δὲ δημοδόδετον
μέταπτωμα πτυχίων Πανεπιστημίου, τὸ μὲν πρὸς φύθημαν τοῦ
τυπωτοῦ τῆς μεταδιδούσας του, τὸ δὲ δόνον διὰ τῶν γνώσεων του τούτων
δὲ ἐπιτύχη μετέργετον εἰς τὸ θύμον τοῦ ἥργον.

Γ) Συμβούλεα ἐν γένει. Εἰς τὴν ἔραν ἑκάστου διπορευομένου τὰ λει-
τοτογῆ τῆς Ἔποκτον Συμβούλιον, τὸ οὗτον δὲ διποτέλεσμα ἀπὸ τοὺς ἀπότομος
ἴργαστας, ἡς ἀποτελεῖσθαι εἰς τὸ θέμα «Ἐποκτεία καὶ Ἐποδείησης» καὶ ἔνα
διπορεύοντον τὸν δημοδόδετον.

Η σύνθετος τῶν λοιπῶν μάντευτων Συμβούλων κατὰ τὴν γνώσην μας κα-
λεῖς έχει, διατύπωσθαι δὲ νὰ προσέθεσσον, διτὶς τὸ «Ἀνότατον, καὶ ἀπέκτεσσον τοῦ
τοῦ γίνεται εἰς τὸ ἄλλο, νὰ μετέργη καὶ αἰσθεῖται διπορευτής, δύοτε σημείων εἰς τὸ
«Ἀνότατον Συμβούλων διηκονεῖ ἡ φωνὴ τοῦ δημοδόδετον»—διὰ τῆς
ἴργασης τοῦ θεμοτοῦ τοῦ πτυχίου τὸ λεγεῖ—δὲ τολέστη τοῦ «Ἐποδείησης»
δηροῦ, διτὶς σημειώσεων οἰδένα ένδικον μέσον έχει· ἵνα προστείσῃ τὸν διαν-

Δ) Κεντρικαὶ φωτειναὶ. Αἱ θέσεις τῆς διευθύνσας τῆς Στοχαστικῶν
Ἐπικαλεσμάτων τοῦ Υποψηφίου Παιδείας ἀπὸ τοῦ διευθύντον μέχρι καὶ τὸν
επικαλλήτον τῶν καποιών βαθύτον Γραμ. Β' νὰ ὑπηρετῇ εἰς μα-
ντοτίμους πατέρας καὶ μάτητας καὶ αἰσθάλητην καταπληκτικήν γεγονότος, διτὶς δὲν μέλην
κατεπέπειται μὲ τὸν δημοδόδετον διατηθεῖσαν εἰς τὸν διανεμένον
τοῦ πτυχίου τοῦ διακονεῖσθαι καπλάτον παντός ἀλλοῦ μὴ δῆλος ταῦτην καὶ
κατὰ συνέταξην οὗτος είναι εἰς θέσην νὰ προτείνει τὰ πλέον λοιπάτερά του
μέρα διὰ τὴν πελάσιον τῆς ἡ σηματίζουσαν της. Πρότεινε, διτὶς, καὶ αἱ Κεντρι-
καὶ θέσεις τῶν διακονούντων ἀπὸ οὐαλέλεων, οἱ διατάξεις ἕργων τῆς ζωῆς τῆς
ἴργειας, τὴν οὗτον ἐκλέμμενον νὰ δικαιοηθεῖ.

Ὦ έχουν σημείων καταπληκτικὴν αἱ περιφέρεια, δὲ ἐπιλεγμένη τὰς δύοτε
νά διατυπωθεῖσαν εἰς τὰς ἀποτήσεις τοῦ ἥργον του. «Ἀνάγκη τὰ δρα καὶ ἡ ικα-
τος εἰδότης περιφέρειας νὰ είναι τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τοιαῦτα τῆς «Ἐπαγγείλης». Η
«Ἐπαγγείλη» αἰστεῖται τὴν καλετέραν διπορεύεται διποτέλεσμαν

πλέοντα εἰς τὰς διάγκες τῶν κατόπιν, τοῖς ὅσιοις περιβαμένα. Η ἔδρα λοιπὸν τῆς ἐκκλησίας πρέπει νῦν εἶναι καὶ ἡ ἔδρα τῆς Ἐπιθεωρήσεως.

Τοιαύτως λοιπὸν οἱ περιφέρειαι θὰ δύνανται νὰ φέρουσιν εἰς συγχρήν και
άμεσον ἀπαρχὴ τὸν ἐπιθεωρητὴν μὲ τοὺς συνεργάτας του δημοικαὶσκείσεως και
χρηματούς.

Και εἶνα ἀνάγκη ὁ ἐπιθεωρητής νῦν ἐξ τῆς ἑπομένης αὐτῆς. "Εἴση θὰ γνωρίσω τὸν δημοδόκουλον τὸν, τὰς ἀνάγκας τοῦ σχολίου καὶ τὴν ἡρῷην τοῦ περὶ αὐτὸν ἀντί λόγων τῶν κατόπιν. Σήμαντος όμοι ξένου οἱ παρεργάται, ὁ ἐπιθεωρητής σφοδραὶ ταῦτα τῆς παρεργασίας του θὰ τὰ βακούσκει μὲν διάτονοι καὶ οἱ ἔκπληκτοι τούτα εἶναι τοσοῦτη, θέτε νῦν γαρεξαρτεῖσθαι μᾶλλον διάτονος. Ἀπό τούτων ἀποκαίσθω τὸ ἐπιθεωρητόν τοι δίνοντα νῦν ἀναμένω τις; · Οἱ δημοδόκουλοι καὶ οἱ κάτοικοι τῶν παρακαλούν νῦν διανυκτερεύουν εἰς τὸ χωρίον τούτο, ην τοις συνθήκης εἰς τὴν ἔκπληκτην τῶν σφοδρών τον ἔγειραν. Οὗτος δημος ξένων κατὰ νοῦν νῦν λέβι άπλον; Την εἰδον τῆς παρεργασίας του—διάτονος πρέπει νῦν παρελθεῖ πεπτώσασθαι δια νῦν γνωστος καθεὶς τὴν παρεργασίαν του—πεπτώσει καὶ διαφυγεῖσθαι. Αὐτῷ δράση δὲν δύνανται νῦν διανοούσῃ ἐκπλήκτης καὶ διὰ οὗτος ὁ ἐπιθεωρητός ξέπλεστο τοι καθημένος τον.

Πρέπει λοιπὸν κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, τὰ αἰτηθεῖσαν αἱ σῆματα οὐκάρχουσαν παραφέρειν.

2) Ινα διεπιφορές είναι πραγματικός έλεγχος καὶ μεθόρυγης πράττει προσέδια νὰ άπλιται ὑπόστροφός φύσιος ἔργων ταῦ ηγαπέων του. Ο νῦν βοηθός πρέπει νὰ δικτυώσεται ὃν διευθυντοῦ τὸν γραφεῖον τοῦ ἀναπόδηπον, διότι δὲ ἡ επωνυμία ὑπερβατική καὶ λίπη ἐργάσιαν σχετῶν εἶναι πολὺ τὴν ἕναν ἀλληλογράφων μέτα τὰς προτίτιμες ή μὴ Ἀρεάδης, ἥς καὶ μὲ τὰ Λυτράκα τῶν εργάλων Ἐφερεῖν, δὲ δικτυωτῆς δὲ νῦν περισσοτέρῃ εἰς τὰ δημόσια μόνον τῆς διεπιφορέως ναΐ λειτουργίαν τὸν δημόδεικονταί να ἀρρωστήσῃ τὴν ἕν γένει διεργασίαν τοῦ υπόστροφον, ητοι: τοποθέτηση, μεταθέ- τηση, προσγεύση, μεροτάξη καὶ πικάντη, τὰ αναγόνεα θηλασθή εἰς τὴν δημοδό- τη τοῦ Ἑπολοτικοῦ Συμβούλου.

3) Εἰς ξανθήν περιφέρειαν ίκεν τοῦ ἀπαθητοῦ οὐκ αὐτὸν πρέπει, νὰ έκπληξουν διάλογος μὲ τὴν περιφέρειαν (ἴκετας αὐτῆς, ἀρδεύσασι καὶ φράσασι παθητῶν) καὶ δούσιοι ἀπαθητοῖς, ξέπλεται καλόβασιν, οἱ δοῖοι δὲ δύνανται νὰ εὐθύνονται παθητεύσας μεταὶ τῶν ὑμοιωθεσίων καὶ νὰ ξανθούν ξανθόνες αὐτέςποτε παθητεύσας εἰς τὸ ζῆν τούτο.

Ο δημόσιος έποιτεν, έτος τοῦ οὗ ήταν η μεταρρύθμιση τῶν Δάδανων δημοδιδικῶν εἰς τὸ ἔργον του προσέθετο θά δημοπραγήθη τὴν εὐθεῖην διαλέξαις μεταξὺ τῶν δημοδιδικῶν διὰ τὴν κατάβασιν τῆς θέσεως αὐτῆς, τὴν διάτοις τὰ προσώπα τοῦ εἶναι τὸ αὐτό, διάνα διαπιστώσαντα καὶ διὰ τὴν κατάβασιν τῆς θέσεως τοῦ δημοδιδικοῦ προσήσθετο καὶ προσβαίσαντα. Καὶ διὰ τὴν διάτοις δηλώθη Πανεπιστημιακὴ μόρφωσις καὶ οὐδέποτε οὐδημοδιδικαστὸς ἐπιδύοντας τὴν επεγγελματικὴν τοῦ δημοδικοῦ θα διατελέσῃ καὶ τὴν επιστροφήν τοῦ κατέβαινον καὶ κατὰ συνάποιν διὰ αὐτοῦ καὶ διαδοτούσθει εἰς τὸ Λογοτόπιον.

Πρέπει νὰ δοθοῦν πολλαὶ βαθμίδες εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ὀντότηταν τοῦ δημοσιεύματος, ἵνα οὕτως διαρκεῖ; σύμφωνα μὲν εἶναι τὸ ἔγγραφό του καὶ δημοσιεύμαντος εἰς τὸ ἔγγρον του.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΡΑΔΙΒΑΝΤΖΑΣ

“Επιθεωρητής Επιμορφών σχολών Φωκίδης

Проблема Космического

Συμφέρους πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ Σεῦ κ. Προέδρου καὶ τὴν ἀνθεμάτων
λίαν ἔμεν, διὸ θὰ ἐπαναληφῆ δύο σεριά πλήρως εἰσηγήσθησαν οἱ κ. κ. εἰσηγητοί¹
καὶ μὲν τυνὶς ἐπ τῶν κ. κ. ὄμηρεσσαν, διότι συμφέρει διαιρέστως πρὸς τὰς
οὐδικεστεράρια τὴν ἁντίστη μεράποταν.

Θὰ προτιθέω μόνον ὅτι:

Διὰ τὸ ἀπολλαγὴν ὁ ἐκπιθεωρητὴς ἀπὸ τῶν φρόντων τῆς ἐτοῖς γραφείοις ἀργούσιν του καιδικοῦ ἀντρὸς ἀπειλήσκεται εἰς τὸ μέλλον.

α') Η ίδρυμη που έκανε την επιχείρηση να προσέλθει την παραγωγή της ιατροφαρμάκων ταλαιπωρία διότι την άμεσων έποιησε απόρω. Την υπερέσεων αυτήν να έκανεί έπειτα μάθημαν προσπολούν, οπότε δύος ή διευθύνσεις να είναι διατηρήσιμης δημιουργίας μαζί ή των δύο από τις διαφόρες διέταστες. Ούτος να συντάσσεται ουσιαστικά πάντοι τα ξύρρωμα, μετρήσαρη, πεπονώντα, πίνακας κλπ, πλήρως θάρρωστα, οι δύο έκδημαρη ή έκδηματη, να τηρήσει το άρρενος και το άλλον τον γραπτόν και να διατηρήσει την έκδηματηρή μάνεται η πιλαΐδην εις πάντα την καρδιόνα ματών, οπότε αλλάζει οι διαπολιτικές συνθήκες.

β) Η Ιανούριη έκανε τον "Υπουργόν ός διεύθυνσης ξεργαφών" «Οδηγής τού μηδεμαδέσποινων», περιέχειν πάντα δια πειραιών τη γνωστήν διδασκαλίαν, κατά την οποία προτάσσεται τα καθησυχαστικά του τάλα, πλήρη της διδασκαλίας, που: σχεδόν αναφέρονται και ζητήσονται αρχές προτεραιότητας και λοιπών ιδεών, σχεδόν μεταξύ, προσδοκούμενων καί, και θέρησης διά την έλλογην γραφείων, ανέγενσην διδασκαλίας και έκπτωσην από την, κατασκεψή διδασκαλίας και έπαινον την πλέον επιτάχυνση, επονέων καί, διεντάσσεις διό τον πάντα να διαστρέψει διά την έπιδειξη επανόρθωσης από την Επιτροπή της Κατασκεψής.

γ) Η πεδινότητα δεν είλεκε υπερέσιος τον Σοζ «Υπουργόν» καθ' οὓς
και παραδούσαν αὐτὸν σε διάστημα των έκαστων σχολών και διάστημα γραφείων
παθητήριος (έπιστημον) «Δασκόν», πράγμαν διάπολα των κατά την ήμερην έκ-
ποθέσεων και φρονών την έκποθέσεων διατάξης, λυγχώσεως, θύρων, νόμων
κατ., έν τελού διάδοσην την πλήρης έργοτημάν, και δένεται διότι ωραίωτε-
σης εἰς έποντος τόμους ήταν εθελήντην προσωπικόν τον διευθυντικόν διάδο-
τον.

Τὴν σημειώσεων τῶν ὡς ἔνο μέτρων καὶ ἀπὸ πλέων διάφορων δύν ανάλογο, ἀλλὰ καὶ ὡς αὐτονόμωτον.

Ὄσσαντος, ήταν τὴν ἀρχαιότερην, πρέπει :

α') Οἱ ἐπιθεμορικοὶ καὶ διδοκοποίοιοι οἱ μετέχοντες εἰς τὰ Σημβούλια νὰ ἱελέσθωνται πρώτοι, οἱ δύοις ἔχουσιν «εἰλόπετον ὄντος» καὶ οὐχὶ διπλὸς «εἰλόπετον», ὡς ὅρια δὲ Νόσος.

β') Γέρος, ή οἰσθήσθως δῆλη τιμητικὴ διαδικρίσεως νὰ μὴ ἀποκρίνεται εἰς ἐπιθεμορικήν ή διδοκοποίον δὲν οὔτος δὲν ἔχει καὶ «εἰλόπετον ὄντος».

Τέλος, χάριν τῆς δικαιούσης, ἀλλὰ κρίσις δὲν ἡ καταλεγητήριη ἡ διμάλια καὶ διὰ ταῦτη δελτίουθῇ κατὰ πολὺ δὲ πολὺτες τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ ἐπιθεμορικοῦ, πρέπει :

Αἱ προσαγωγαὶ νὰ γίνονται εἰς ἔλους τούτους βαθμούς οὐχὶ μόνον κατ' ἀρχαῖτα, ὡς μέρος τοῦ, ἀλλὰ καὶ κατ' ἕκαστον ή κατ' ἀπόλυτον ἑπειρούν, νὰ κρίνονται δὲ καὶ μὴ προπτέον, ὡς ὅρια δὲν κρίνειν ὑπαλλήλων «εἰλόπετον», παθητορικές καὶ σταυροπότεονς διπλούσιον.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ καταργηθῇ τοιχογραφίῃ διαγεγραμμένης ὁδοστροφῇ, διανυσθεῖσαν τοὺς μετρίους καὶ καταβάσθιν τοὺς τὸ αὐτὸν ἰδίανδον καὶ τοὺς δικαιονομέοντας, λάβια δικαιούμενοι νὰ ἔχουν τὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν ἐπιτεγμάτων τῶν διπλῶν ἑπειρούσιον αἱ προσαγωγαί.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἀπὸ δύο καταργήσους, σταυροπότεον κατ' ἔτος ἐπονομάδινον εἰς τὰ γενικά ἔκθετον τοῦ τάξης :

«Πρός ὃν τὸν διδασκάλων εὐρύτεράν καὶ βαθυτέραν μελέτην καὶ ἐργανῶν τὴν διδασκαλίαν καὶ τὸν κατὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ἀγωγήν, καὶ ἐπιτυχίαν ὃντος διδοκοποίον διπλούσιον καὶ μᾶλλον περιπομπήν ἔχοντας, τὴν δύονταν νὰ ἔνοιαζει καὶ ἡ μεταξὺ ἀπόντων διμάλια, ἐπομέλλεται νὰ προστεθοῦν ἀς ὑπόλιτοι καὶ ἡδικοί καίπεται εἰς τὴν κατ' ἀρχαῖτα τοῦ μόνου ἥδη γνωμένην προσαγωγήν καὶ ἡ κατ' ἀπόλυτον ἑκάστην διπλοῦν καὶ διμάλιουν ἐν τῷ διεκόπηται τὸν καθηρόντων τοῦ καὶ ἔμμετρον ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἀποτελέσματα, ἀποτελούσα δὲ νὰ κατεργάσθη ἐμπλάσματος τῆς προσαγωγῆς διὰ τοὺς ἀπό τοὺς διπλούς σχεδὸν καλοφίς, ἀλλὰ εἴδος σταυροπότεον δὲ συνταγούμενης μὴ προσαγωγήν, οὐχὶ δὲ καὶ παύεται, οἷον σταυροπότεον δὲ ἥδη λεγόντους σταυρούστης, ἐπειδὴ τὸν πρότερον μὲν πλέοντας μᾶλλον τοὺς μετρίους.

Συγκεκριμένος ἀρχὸς ἀπειγίαν τοῦ σκοποῦ τούτου θὰ ἔσται διανοτόν, ἐν παραδείγματι, νὰ διεπιστοθῶν : α') Συντέρεταις τοῦ μεταπομένου πρὸς προσαγωγήν εἰς ἔκσταντον βαθμὸν χρόνου ὑπεροξεῖσα διὰ μὲν τοὺς ἀπὸ πάσος ἀπόφεος διφλεύτων κατὰ δύο ἔτη, διὰ δὲ τοὺς ἀπὸ πάσος ἀπόφεος λίγον καλούς κατὰ δύο ἔτη τοῦ ἔκσταντος βαθμοῦ. γ) Σταυροπότεον τῶν μετρίους μὴ συνεπαγόμενον διπλούσιον τὸν ἔκσταντον η διπλομένενον σοβαρὸν μέσον τῆς ποιητῶν αὐτῶν ἔναντι τῆς προτίτιας, βάσεις τῆς ὑπόλοιπος εἰλόπετον προσαγωγῆς εἰς δινοτίτιον βαθμούς. Καὶ ε') Τέλος σταυροπότεον καὶ ἀπὸ διδασ-

ποτεῖς βελτιώσεωςς διπλούσιον τοῦ ἀπὸ πάσος ἀπόφεος διπλομένον η διπλομένος, διπλοεπιδείποντα, ἀδιπλούριον δὲ ἀδιπλοῦν.

Δὲν ἔμμεντα εἰς τὰς λεπτομερεῖας τῆς προτέστως μον ταύτης, τῆς σχετικῆς ποὺς τὰς προσαγωγῆς. «Οἱ προτέστων εἶναι μόνον τούτο : Νὰ δέῃθη ἀπὸ τῶν διδοκοποίων καὶ διπλομερητῶν δὲ διδοτροπή. Τότε μόνον θὰ ἔτοι διανοτόν, ἀς λειθημούμενον, νὰ βίλαστήηται τὰς φυγάδες των ἡ διμάλια καὶ τὰ τε ταύτης διγυνά διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς Πατρίδος μας.

ΓΕΡΑΙΔΙΜΟΣ ΣΠΕΤΕΙΧΗΡΗΣ

* * * Επιμελεωτής Πατρών

1) Κατόπιν τῶν τόσων πλήρων, πλουσίων καὶ φιλοσοφημένων σχετικῶν εἰσηγήσεων, μανικούν τὰς κάποιας προτέστους :

2) Πρόγραμμα ἐπιθεωρήσεων διὰ διδασκάλων τὸ ἔτος δὲν ἔνδειλον τὰ συνταγῆδικα κατὰ τὴν ἔνστριν τοῦ σχολαίου ἔτοες, διότι ἡ ποιὴ ἐκπεισεῖς του διην δὲ θεοῦ διπλομένος διυντή, λόγη τοῦ πολυτελέστεον καὶ πολυτάλον ἔργου τοῦ επιθεωροῦ.

3) «Ὡς πρὸ τῆς βαθμολογίαν παθετῶν, διὰ δέοντος ν' ἀμαγγυφασθῆ διὰ μάλια τῶν βεβδού, οὐτεις εἰρηνὶ θένοντα παλαιταρεπον, ποὺ αἱ γνώσεις ἥσαν διπλοῦν, ἵνῳ τοῦ εἶναι τὸ μέσον τοῦ ἐπειρούσαν τοῦ σκοποῦ δὲ ὡς καροίς ἐκδιώκεται ἡ διπλοτεῖς πασῶν τῶν σωματικῶν, πνευματικῶν καὶ ἡδικοῦν λειτούργησιν τοῦ παθοῦ. Λόγητο, δὲ ὡς διδασκαλούς βαθμολογεῖται ταῦτον. Συνιστᾶ εἰς διπλούσια παραχτημένος παθετῶν, διότε καὶ οἱ διδασκόντες ν' ἀποβάνουσιν πραγματικούς ποιητήσιού.

4) «Ὡς πρὸ τῶν σταυρώμοντας μαθετάς λέγει, διὰ διεπιδίστας του κατενοθήη τοῦτο καὶ ἔξι 22.000 παθετῶν εἰχε ταύτους μόνον 8 %, λόγη καρούς διποτοῦν.

5) «Οἱ παλέτων δὲ ἐπιθεωρηταὶ διόρχει, καὶ σύγραμμα Ἰλικόν τον (Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῆς Παυδείας καὶ ἡ μεταπλεύσική Ἐθνική Λεπτή Παιδεία).

6) Καὶ κατὰ τὴν ἐπιθεωρήσην διδοκοποίων διόρχει διηγήσις πρὸ τῶν διδασκάλων κατὰ διμάλιον ἐκθεωρητοῦ καὶ παθετῶν, πρὸς οὓς καὶ φαίνονται διὰ πλευθύνοντος αἵτια, διὰ καὶ ἐνεργειαῖς παραλογίαν κέντρων.

7) Συγκέκριτος ἐπιθεωρητός Νομῶν εἰς διδασκάλων νόμου, διότε νὰ ἔχεισθαι σταυρογάλας εἰς κοινὸν ποιητον. Αἱ συγκοινωνίας αἵλιον διπλοφέσουν τοῦτο.

10) Αἱ διδασκάλων διηγήσις εἰς τὰ ποντόματα. Εἰς θαρρούσαν Π. Ἀκαδημαϊ-

θηλέων νά φοιτήσουν μόνος μάρρενες ήπια μίαν 10ετίαν ήνα περιφερθή διάφορος διάστασεών.

11) Πλήρως αύτοτέλεια τῆς λαϊκῆς παιδείας πρὸς Διόπτητην θέλουν σκοπῶν εἰς πλήρη δργάνωντι—ιεραρχία—ηφαντογόνον ήθυνκής λαϊκῆς παιδείας.

12) Αἱ Π. "Ακαδημίαι δέτεις ή δετεῖς, ήνα μερισθεῖ παιδαίδης ή διδασκαλική ψυχή και καταρτιζούσαντα πληρωτέοντος οι διδάσκαλοι. "Υποδεινόνται νά διορίζονται και άλλα τέρα πειλαρμάντα ήπιεσθενταὶ τῶν θεῶν Π. Α. τά πεντά νά είναι ισότιμα με Πανεπιστημιανά.

13) Διαρρήγησης δετεῖς ἀς πρὸς τὰς μεταθέσεις ἐπιμεωρητῶν.

14) Διαρρήγησης δικτυωτράδης διαγνωσμάτων με δύο διαθήμοις (χρονοπλάτητος ὁ εἰς και λαϊκότητος και δινοματίης δ ἄλλος).

15) "Ἐκθέσεις ἐκθεωρήσεων σύντομα και με μόνον τὸ συμπέρασμα και παραπομπής. Διά νέους διδασκαλώντων και νέωνς ἐπιδεινωτής νά είναι αὐτοῖς λεπτομέρεστορε.

16) "Αναπληρωταὶ, δὲ" ἔνα μῆνα δι βοηθός, πλήρων τούτου δι γειτονικός.

17) Μελέται σύντομοι κατά μήνα δια διδασκαλίους.

18) Ὁποιος δ ἔχει στήγανον διδασκαλίουσσον ἐκθεωρήσης δικαιούσθω νά τὴν ταυτοβεβή πληρίου του, οὗτοι καὶ δι μήνα τοιεύσθων σύζυγον, ἀλλά τέκνον διδάσκαλον νά δικαιούσθω νά τὸ τοποθετῆ πληρίου του.

19) Δι¹ ἐκπαγγελματική μόρφωσην τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ μας, ἐπειδὴ δι λειτουργία ἐκπαγγελματικῶν σχολῶν δὲν είναι δυνατή, νά διμοδούντων εἰς πόλεις συμβαρά δργατήσιμα, εἰς δι νά φαστον διαρμένων πρόσων καὶ νά λαμβάνουν στηναγμόν, διότι οι εκπαγγελματίαι μας νά έχουν τοιεύσθαι πτυχία δινεγνωμόντων.

20) Ὁ ἐκθεωρητὴς δὲν ἐνδέκειται νά προσδοκοῦ τοὺς διδασκαλίους δὲ² ἐκθεωρήσουν, διότι και τὸ ἔργον δὲ κριθῆ ἐν σύνδημο και δι διδασκαλος δρεῖται πάντοτε νά είναι θρούμος και πρόχειρος, ἀλλά και πορειηγήσεις ἐκ τούτου δὲν ἀποκλίεται.

ΤΖ. ΤΙΑΓΚΙΑΣ

"Επιθεωρητής Β'. Χανών.

1) Εἰς προστέχεις Συνέδρους νά συζητηθῇ δι αναδιοργάνωσις τῆς διοικήσεως τῆς Πληθείας ἐξ απλωτών βάσεων διὰ τῆς τραπεζοῦ συμμετοχῆς διντη- προσώπων Κρέστου, ἐκπαγγελμάτων δραγμάτων και γονέων δι καρδιών.

2) Νά δικαιοθέηται τὸ παρόν Συνέδρους, δι της παιδείας δέον νά ἀπεβῇ τε- τάρτη δύναμις (ἴδουσια) τῆς Πλοπείας.

3) Οι εκπαγγελματοί λεπτονγούν νά κατατούντων διεκδίκητοις ἀλλά κάπου πο- λιτικήν ἀπέβασιν δι κομματικήν ἀπορρίψην, εἰς τὸ "Ἐθνος μόνον δινήκοτες και

τὸ "Ἐθνος Ηπειρωτεούντες. Τοῦτο θύ κατορθώθη διά τῆς κατοχυρώσεως και μονωτήσεως των.

4) Νά κατατητῇ σταθεροὶ και μάτατάλητος ή ἐκκαθαριστική καλιτεική διά τοῦ διορισμοῦ ὑπεπενηγούν και γεικοῦ διευθυντοῦ ποτά τὸ πρότευτον τῶν ἐν Ἀμερικῇ Κολεγίου τοιούτων.

5) Νά μὴ γίνη διαχωρισμός μόνον τῆς ἔργου τῆς "Ἐπιθεωρήσεως, διότι εἰς τὴν πραγματικότητα τοῦτο εἶναι δινεψικον. Νά συμφενδον αι περιφέρεια, μόντε νά διορίζεται ένας ἐπιθεωρητής· ἵσταται εἰς κάθε ἐποχή.

6) Πρὸς Ελέφαρουν τοῦ φόρτου τῶν ἀργασμῶν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ νά δοφίζεται μόνονος θυρόθ (διευθυντής τραπεζοῦ) ἐκ τῶν διπλεούσας δημοδιδασκαλίων τριῶν ἀρσενότητας εἰς τὴν καθημαράς δοκετικήν δημητρίαν και διελαγογήν αὐτῆς. "Ἐπίσης δικτυοπλάτας και λογοτήπης διά τῶν ἀπολογημάτων, προσπολο- γημάτων μαθητεύοντων συνοικίας, μακρινής κατασκηνώσεων και σχολικῶν δροφεών.

7) "Η κοινότητας τῶν ἑνδέσσοντων ἀπεριφέρεσσος εἰς τὰς ἑνδέσσονταν νά είναι δικαιούμενος τοῦ διαφέροντος τοῦ θεοφοροῦ τοῦ θεοφοροῦ τοῦτο.

8) "Η ἑλευσίδη τῶν ἐπιθεωρητῶν τὰ γίνεται διποδήσκοτε διά διαγνωσμοῦ.

9) Νά ἑλευσίδην γχωναμαγγακή συμβούλια εἰς τὸ κάτερον και ἀνά Εν τὶς ἑνδέσσονταν τῶν ἐπιθεωρητῶν, στημφάνων με τὴν ἑστήρησην, μόνον τριῶν νά εί- ται ή ἐκαγγελματική πελαπούρης τῶν ἑκάποτε λεπτονγήτων.

10) "Ἐας δυον κατατητῇ δυνατή δι ἐφαρμογή τοῦ θεοφοροῦ τοῦ γεν. διευ- θυντοῦ δι μονάδων διφανογόθ δι υπουργῶν νά είναι πάντοτε ἐκκαθαριτούς.

ΙΩΑ. ΦΑΣΙΑΝΟΣ

"Ἐπιθεωρητής Περιφέρειας Αιγαίου.

Πιστεύω και είμαι βέβαιος πως διος μας πιστεύουμεν και δημος ἐγχώριον πολλάς φορές, διτη πεντηνή δικαιοσύνης και λαϊτεύεται πόρεια νά κατευθύνηται πάντοτε τὰς ἐνέργειας παντός δικαιούτοντος διοίκεσσον πρός πάντας ἀνέξιμότες και εἰς πάνους ἐποχήν, ποιό δι περιουσίτων τὴν σημερεύνη.

Είναι γνωστόν εἰς διονος μας και ἀπόδιετογμένον, δι τὸν "Ελληνα λειτουργὸν τῆς Πατρίδος, τὸν "Ελλάγα έν γένει, τίσιοτε ἄλλο δὲν συγκεντετερεύεται διότι διστρέψανται τῆς δικαιούτοντος και τῆς λογικῆς μεταγενέρωσις.

Πατρική διοίκηση, δικαιοσύνη και λογική δι τῆς διοίκησης είναι τὰ δραστι- κά μέσα, τὰ διοικητούτων τὴν διοίκησην νά ἐπιδρῇ εἰς τὴν ψυχήν τῶν διοικουμένων ομφαλίσμων και νά ἐπαγγήληται διανοτοποιητικά διποτέλεσματα.

Εἰς τοιεύσθαι διοίκησην πάντες οι διποτέλεσμοι είμαι βέβαιος, δι τὴν ἡμέραν

φοῦν καὶ τὰ ἀπαντούν μὲν πλήρη ἀφοσίωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθῆ-
κοντος.

Τελευτόντος πορειαλός διας τὸ Συνέδριον μας πλευράν τὸν χαιρετι-
σμὸν του πρὸς πάντας ἀνθεμάτων τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργούς, Ιδιοτέ-
ρος δὲ πρὸς τοὺς ἀνέρας τοὺς ὑπερτεῦντας, εἰς τὰ ἀκρότατα σημεῖα τῆς Πα-
τριός καὶ ἡγεμονίους ἐν μέσῳ μαρτίου στρατῶν καὶ πανδότων διὰ τὸ με-
γαλεῖον τῆς Ἑλλάδος.

ΙΩ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Καθηγητὴ τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν
καὶ τέως ὑπουργὸς τῆς Παιδείας

Κύριοι Σύνεδροι καὶ Συλλεκτούχοι.

"Ἐναὶ ἔθος ίερὸν οἷον τοῦ καὶ ἀγνωμέτερον μέσα εἰς τὴν Ιετοφάλην, ἔχει πολι-
τειῶν ἔχει μόνον ἀς πραγματικὴν κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ ὡς ίδεν. "Η ίδεν εἶναι
ὁ πολιώρδος δεστὴρ ἢ μόνον τῆς πανεπιστημῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας, ζωῆς. "Η
πραγματικὴν τῆς Πολιτείας διὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ ή ίδεν της διὸ τὸ ἄλλο
εἶναι αἱ δύο δημος τῆς φυσῆς τοῦ Ἔθνους. Ἐάν διέψυσεν ἵνα βίβλημα μέσα
εἰς τὴν Ιετοφάλην τοῦ Ἐλληνικοῦ πολιτευοροῦ βίβλους, ὅτι ἡ Πολιτεία ή Ἐλ-
ληνικὴ ήτο πάντοις ἡ συνέπιστος τῆς ζωῆς τύρων διὸ τὸ ίδεν, τὸ οἰνόν
ἀρχέτυπον τῆς ζωῆς. Η ίδεν τοῦ Ἐλληνικῆς Πολιτείας ὑπῆρχε πάντοτε ἀν-
θρωπική. Καὶ ή ἀρχῆς τῆς Ἐλληνικῆς Πολιτείας καὶ ή Μεσοποταμικῆς Ἐλληνοχο-
ριακῆς Πολιτείας καὶ ή Νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας ίδεντος τὸν ἀνθρώπους ὡς
τὴν ἀνεπάτητην τὴν ζωῆν. Η Πολιτεία οἵος γεννήθη αὖτε τὴν φυσῆ τοῦ Ἔ-
θνους δὲν κατασκευάσθη, δηλαδὴ δὲν εἶναι ἀπόλυτη ἀπίνησμα, οὐδὲν ἀνάγκη
ζωῆς δὲν ἔναιε Ἔθνος. "Ετοι ἀγνηθήσουσι αἱ δημοσίαι πολιτεῖαι, εἶναι γεννιμα-
τα καὶ οὐκ κατασκευάσται. Τὸ οὕτον ιούγειν διὰ τὴν ἀρχούσαν Πολιτείαν τῶν Ρο-
μαίων. "Ἐπειτὴς δὲ Ἀγγλικὴ Πολιτεία δὲν ἔγινε μὲ τούτους, δὲν κατεσκευάσθη,
ὅπως ουφίσται τοῦτο σύμπτως ἀπὸ μοιραίμενας διοικητικούς Πολιτείους, αἱ
πολιώρδοις καὶ κατασκευάσθησαν διοικητικούς Πολιτείους, διὸ τὸ
εἶναι δηλαδὴ λαὸς δὲν δύναται νὰ μαρτῆῃ τὴν Ἀγγλικὴν Πολιτείαν.

Μέσος δημος εἰς τὴν πραγματικὴν πολιτείαν, δημος καὶ εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς
τὴν παιδείαν, τὰ ἀγνωματα στοχεῖο ὑπερτερούσιν πολὺ τὸ τραχεῖον. Τοῦτο φα-
γενεῖον καὶ ἔρχην καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχούσαν Ἐλληνικὴν πολιτείαν καὶ διὸ τὸν ἀγ-
γλέαν. "Ετοι, ὃντοςτιμένων τῆς ζωῆς καὶ τὴν μένσην τῆς πολιτείας εἰς τρα-
πέα μόνον νομίσατε, παραπροσῆντες δὲν ἀρχίσετε σιγὰ σιγὰ νὰ φύσεστεν καὶ ζωῆς
της Γαλατῶν εἶναι διαλογὸς ἀπονήματος διὰ τὸ μέρος. "Υπάρχουν διαις
καὶ ἀγρίουσσα, τὰ διαις οὐδέποτε τρόφονται, καὶ αὐτὸς εἶναι τὸ περισσότερον

Ζωταντὰ νοήματα τῆς Πολιτείας καὶ τῆς ζωῆς. "Ετοι, ἐάν υποτάξουμεν τὴν
τάξην εἰς κανόνας, η τάξην νεκρότερα, γίνεται μᾶλις τεχνική, δηλαδὴ ψυ-
χοῦς χειροποίης ὑφασμάτων μέσους. Ἀλλοὶ τὸ πανέμοια τοῦτο ἐμπνέομενος ὁ Γκαϊ-
τε ἀριστεῖ: "Πολὺς ίδεις τὴν ποιησην ἀπὸ τὴν ζωῆν; Οἱ λεγόμενοι ποιηταί. "Ἐ-
πιστὶς δὲν υποτάξουμεν τὴν διδασκαλίαν εἰς τὴν διδακτικὴν τόπον δύναται τὸ
νόημα τῆς διδασκαλίας. "Η διδακτικὴ εἶναι σύμφυτος μὲ τὴν φυσὴν τοῦ δι-
δασκαλίου. Τοῦτο σημαίνει διτὶ ὁ διδασκαλος γεννιέται καὶ δὲν κατοικεῖται τοῦ.
"Υπάρχει μάτι ίδεις τῆς διδασκαλίας πολὺ εἶναι καὶ οἱ διδασκαλοί, ἄνω δὲ,
πρέπει νὰ διδαχθῇ εἶναι κουνέν δὲ δίλος. "Η θεοφα καὶ ἡ πρᾶξης εἶναι διάρ-
θριαι μάτιν ὅπαν πηγήσουν καὶ τὰ δύο ἀπὸ τὴν δράστην πηγήν τῆς ίδεν
καὶ διαν τὸν ενόντα μέσον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ διδασκαλού ή τοῦ πολιτικού (Τιμοῦ), δι-
πότες διαν τὸν ενόντα μέσον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ διδασκαλού ή λόγος τοῦ Μεσιστού, διτὶ δὲν έχει χρημά
λόγος τοῦ Μεσιστού, διτὶ η θεωρα εἶναι γέρεικη, δηλαδὴ δὲν έχει χρημά

"Όταν λόιπον ξερεται σύμφωνα ή Πολιτεία διὰ τοῦ Ὅλοντογειον τῆς Παι-
δείας, τοῦ διαιον προστατεύει ἀλεκτην πνευματικὸς ἀνθρώπος ἑζημό-
του ἀξίας, εἶμα βέβαιος; διτὶ δὲν θὰ παραβλέψῃ καὶ τὸ ἀνερχόμενον μήτε τὸ
μαθήματος τοῦτο γένος μάλις τύπου καὶ γέων τὴν οδούν του. Η δὲ οὐδεὶς τοῦ
μαθήματος τούτου διετέλεσε διποτὶ καὶ γέων τὴν Ιετοφάλην τοῦ διλημμονος πνεύματος.
Πολιτεύομεν, οὐδὲν δια νὰ προστατεύσουμε η πολιτεία τὸ νεογέννητον τοῦτο τέκνον
της, τὸ μαθήματος τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου, πρέπει νὰ τὸ γαλονήσημε πάλι τὰ
μέρη τῆς ἀλληλικῆς ζωοφάσης. "Η κοινωνιολογία οδεύδεις δύναται νὰ συντελ-
εῖσι τὴν προσωπήν τοῦ παθισθέντος τούτου εἰς τὸ σημεῖο, δ. κ. Ὅλοντογειος
γνωστοίς δημοτεῖσι διτὶ δὲν μαθήματος τοῦτο δὲν ἔχει τύπος ν' ἀντίησης πάλι τὰς
κοινωνιολογίας καὶ εἶμα εἰς τὴν γνωστά, διτὶ οὐδέποτε οὔτος διενο-
ήθη την συναρτήση τὴν κοινωνιολογίαν πρός τὸ μαθήματος τῆς ἀγωγῆς τοῦ
πολίτου. "Η κοινωνιολογία δὲν εἶναι ἐπιστήμη διαιν καὶ συνεπές οὐδὲν διεί-
νει νὰ προσφέρῃ. "Επιστήμη διαιν εἶναι καὶ τὸ Ιστοφά. "Η ἀγωγὴ λουπών τοῦ πολίτου
πρέπει νὰ πρηγεῖ διποτὶ τὰς ἀξίας καὶ τὸ νόημα τῆς Ἐλληνικῆς Πολιτείας. Τὰ
κλασικὰ κλίμακα, φιλολογική, Ιστορική καὶ φιλοσοφική, μάργαρα, μεσαιωνικά
καὶ νεοελληνικά, αἴθρια δὲν εἶναι τὰ βάσια διαιν θαῦτη στοχεῖον διηγού-
τος τοῦ πολίτου. Οὐταὶ αἱ γενικοὶ ἔντομοι τῶν νεοτάξεων πολιτεύομεν καὶ πολιτεία-
νων συστημάτων αρότραιναν νὰ προσφέσουν τύπους εἰς τὸ μαθήματος τοῦτο, διότι
διαιν εἶται εἶναι διαρροήσαντα καταστρεψάμενα καὶ δὲν ἔχουν σχέση πρός τὴν
ζωηφάσην ίδειν τῆς Ἐλληνικῆς Ιστοφάς. "Ο Ἐλληνισμός βάλλεται συστημα-
τῶν πατά τὰ τελευταῖα ἐπὶ τὰ συστήματα σπέζεσσον καὶ πρόβλεσσον, διαιν πο-
τελεύτους εἰς τὸν μάρτυραν τοῦ Ἐλληνισμοῦ. "Ο Πλάτων ὥμαλος πρότος πε-
ροὶ βιβλιοφόροι βορδόρους, διτὶ ἀποτελεῖ πάντοτε ἀπελήνηδη τὴν ἔκπρεψην τῶν

Ελλήνων. Τώρα πού έπιπε ή μάχη του αιματος, μάλλει ν' αρρώστη ή μάχη του πνεύματος. Μέ το πεντέν, ληφθούνται να τυλίγονται και να συνειδητοποιούνται, δια τό κινδύνους είναι μόνιμος και όχι περαστικός. Ο κινδύνος όπως έχει πάρει πάλι τόσα σφραγίσματα μάζες της Εδράσης και της "Ασίας", την όποιαν δι πολιτικούς σφραγίσματα είναι να κατέβουν πούδε την Μεσόγειον, παλι δύν απέντα πρός την "Ανατολήν και Αφρικήν". Η μάχη του πνεύματος είναι μόνον δυνάτων νά γένη με δύσις από έλληνικον πνεύματος, της Ελληνικής φιλοσοφίας: και τού

Ικολογημένης εμεύθα λαϊκής έργως, διλλά μὲ τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων καιρῶν υπέστησεν φιλοτελεστίαν. «Οντας κατά τὸν π.χ. αἰώνα οὐ „Ελλήνες Ἕρ-
μενοι νῦν σφιδύνεσσι μετεῖπεν τοὺς· Διάτετα δεῖπνο τῶν κάνθανον, ὃ όποιος
τοὺς ἀπέλιπε καὶ μόνος τὴν συνεδρίαν τῶν κανδινῶν ποτέν τρέπεται ὃ λόγος του,
ὅποιος οὐ πάρεσται εἰς τὴν Πολιτείαν, θάτι οὐ „Ελλήνες διὰ να συνθέσουν πρότεινοι
τὸ πάνουν τοὺς κολλέμους ἀνομεταξεῖν τους, εἰσοῦ „Ελληνικοῦ γένους φει-
δεστούντων.

"Η Έλλες υπήρξε πάντας ολιγότημπος, δὲν ήταν ποτέ μεγάλη κατά την έννοιαν των παρών, ἀλλὰ θάρση πάντων μεγάλη δύοτε είναι μέγεθος πνευματικού καὶ θυμικού. Καὶ τοῦ μέγεθος τούτου είναι η δύναμις της. Δὲν παραγίνεται οὐτε δημόσια, οὐτε αἰδεργον, παράγει μάνον πατήσεων δημόσιον, φορεῖς ἄλλων τούτων. Δὲν μπλάνεται εἰς ἀγάνεις ἕκπτεσις δύος ἀπλάνητος ἀλλού λαοῦ, ἀλλὰ ἀρχαίτερα καὶ ἔννοιαν καὶ οἰκειότερα πολεμισμόν. Ή τοι δέδοι είναι θεοκράτης ἀπὸ παντὸς ἀλλού, είναι δημόσια καὶ μόνον τὸ πνεύμα χρήσεος νὰ τὴν δυνατεῖσῃ. Ήδη μὲντοι δὲν αἱ θέας περὶ Τούρκων ἐγένετο παντούς οὐδὲν καὶ ἐκριθεῖσαν καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἔνα συστήματα δέδοι δὲν ἀντίχουν, μάνον τὰ γηγενῆ μένοντα, διεργάζεται η ίδη δέδοι είναι σύνθετης καὶ οὐδέποτε. Η δὲ παράδοσης ἡ πνευματικὴ καὶ θυμικὴ δέδοι κατείχεται, δηλαδή καὶ ανηγενήτησε, δὲν είναι στοικεῖη ἀλλὰ δυνατεῖη. Αὐτὴ η δύναμις τῆς ἀναγενήσεως είναι, η ὁπλεῖς ἐθνικούργος συνεχεῖσις πολεμούσων ἐν Ἐλλάδι. Τοὺς είναι οι μεγάλοι κέντροι αὐτῶν τῶν πολιτειῶν, ὁ δρόμος ελλοκούν, ὁ μεσονησιανὸς ἀλληγορευστικούς καὶ ὁ νεώτερος ἀλληγορικὸς κύριος πολιτειῶν. Οἱ τρεῖς αὐτοὶ κύριοι πολιτειῶν ἔνορκες τῆς ίδεως τοῦ μέγεθος καὶ τῆς ίδεως τοῦ "Ἐθνῶν, διὰ τούτο δέ" αὐτοῖς μάνον δύναται ν' ἀνικάλυψε τὸ μάνθινα τὰς ἀνονθεῖς τοῦ πολεμοῦ.

E. HEALYON

Vaccinatio. Omnes.

ENTH ANEL TON EREASION TON ENNEADION

Κίμων Σταύρου

Δέκα ημέραι ήσαν στις οποίες ο θεός προσέβαλε την Ελλάδα και την Αχαΐα, μετά την ήττα των Πελοποννήσου.

Θηγ τὴν σύγκλητὸν τοῦ μὲν ἐκίνει, ἐπειδὴ τὸν ἀλλον, καὶ ἡνὶ αἰσθῆμα θεοτο-
τείας. Ἡ πρόθεσίς μου ἦτο δῆλος τόσον νὰ δέσσω, διὰ τὴν πάρο. Ἔχω δὲ τούτος
· λειτουργὸν πρὸς ὅλους τὰς εὐημαρίας που δὲ δεῖ μοι θέσσαται.

Κατά τα λέπι μάρσια συνήθησες δὲν κατέβοθσαν να έκραψουν τα γεύματα. Την μίαν φοράν ήταν θηλή, την άλλην ήταν συντομός, την δὲ τρίτην όχι περδόρος δέκουντα την συνεδράσουν διά το πεπτήματος και δέν με σήρηνε να μαρτύρω το πάπογυμα. Θέλλα λοιπόν νά μιλήσω τώρα.

λι δογάρω ἀπὸ τὰ συσσίτια καὶ τὰς κατασκηνώσεις.

Είμαστε πρέπημε εντυχής διαιτούμενοι, την το διαιτηστηριών σύμβαση και γενικότερον άλλωστες διαιτηστηριών πλάκοδος έχουμε αποφή έλαγχουν της σημασίας των συνθηκών αθλητών. Είμαστε όλοι τουνόταν μάλλον ενέργειαστοι διαιτούμενοι το θερινός αντρό, καθώντας γνωστές ή διατροφές και όχι λεπτορυθμούς το θερινό απόγονο δημιουργούμενα από μαργαρίτες ή βαρύα και νέας διαιτησηλογίας επονού εις τους διαιτίδιους, δύον και εἰς τούς διαιτησηράτες. Είναι φανερόν τι η διαιτησία, που προκαταβλέπει δια την λαταργίαν όλην τους αναστοιχίαν και ειδών κατεύπεικοτάτων είναι τόσον μεγάλη, πότε πάντες συμφέρουμενοι δι οι διαιτές έχουν μάρκην νά διαιτηρηθή, μάλλον και νά πλεκταθή μέρος των ιδαίων περιοχών της γύρου.

Κατά την συζήτησην ήγιαν δύσμολοι παραπόμπες, ίδως όταν δροῦσε στη διεργασία της διεργασίας. «Επορεύθη ή αίτησε του αρχοντικού των γραμμάτων την ἐπέδειξη», διέτελε καὶ δύνατον ούτον να ἐπέδειξε μεταξύπονοι εἰς τὴν ἐκτίθεσην τοῦ κυρίου την ἔργον, διπλασιώμενα μάζα τοῦ βάθος τῆς οἰκουμένης μαργαρίτες τῶν συνταξιῶν. Η παρατέταση εἶναι ἀποκλειστικά άρθρο καὶ οὐδέποτε είναι δευτερόν τοῦ ἔργου μαργαρίτων εἰς αὐτήν. Εκτὸς φυσικῶν, οἱ δευτεροί είναι μάζα συνταξιῶν μάρτυρος καὶ μάντεταινοι εἰς αὐτὰν πρόστατοι, ποὺ συντάπτουν κάτιον οἰκουμένης λαζαρίδην. Νομῆς ίδης, τὰ εὐθὺς ὡς κατοικητὴ δυνατὸν νὰ ἔξερεθῇ ἡ σχετικὴ πίστωση, εἴτε ἐκ τῶν σύρων του προπολιοργού, εἴτε ἐλλὰς ποτῆς πρέπει νὰ παραρεῖται δημόσιας εἰς πρωτοπολιοργὸν ἔντονος τῶν ἐπιδειξηῶν, διέτελε καὶ διευκολούθηκε ἡ οἰκουμένης διαχείρισης τῶν συνταξιῶν. Εγεὶ χρός τὸ κέντρον νὰ παρίσῃ αὐτὸν τὴν βούθησαν εἰς τὴν παραπέδων, διέτελε καὶ τὸ ἔργον τῆς οἰκουμένης διαχείρισης νὰ εγέρεται καὶ οἱ ἐπιδειξηοῦντες νὰ μάζαλανονται ὑποχρέωσεσσιν ἀλλαγούσια πρὸς τὸν κύριον ἔργον τούτον, διέτελε καὶ ἡ φροντισθεῖν μάτοκλειστικῶν εἰς τὴν ἐκτίθεσην τῶν ίδιων των καθημάτων.

Ελληνότερον διό πότε τα κατασκηνώνες έκδιψαν Ιερότερο μέρος μεταξύ των πάντων των θυμάτων της Δαρεικής πολιορκίας κατά τον ίδιον τόπον: Μεταποτώσαντες ἀν πόρταν τὴν υπεροχήν τῶν Ιερῶν μετακατασκηνώνες καὶ Ηλευθερωτικήρια τῶν κατασκηνώνων ἄλλων οὐρανούσιν Ιεροθέαν πουτίνος ιεροθέαν διό έπειδηλέτο να γίνη μία γενικωδέα κυβερνηητική προσπάθεια ήμεροφέσιος καὶ των ἀλλών κατασκηνώνων τοπλάτην μέρος τοῦ έπικεφόν τῶν θυμῶν μαὶ εἰρητούνεται εἰς τὸ Υπουργεῖον Κοινωνίας Προτού μιονταντέρων συνεργατών.

χειρος, τούλαστον ματ στενωπήτη έποφη και συνεγγασία εἰς πολλούς τομες. "Αν η πρότις μας αθνή δύνεται δεκτή εἰς τὸ δέκατο τῆς προσφίδιας τῶν τριώρομάν της ἐν γένει διαχρονίας δὲν θὰ παρεργετοί μόνον διάλι βελτίων, ἀλλὰ θὰ προσκυντει και σημαντική οἰκουμενια διὰ τὸν προσθολογισμόν, Αυτούχως, εἰς τὸ "Υπουργείον τῆς Κακωνικῆς Προσοτούσης διν συντηρησιμεαν τὴν κατανοήσην, τὴν όποιαν είχαμεν ἔλαποι. "Απεννούσις δειπνοσόφων τάπων απονομώντας, και δις δι τούτον, παρό μετόποι και τὴν θυγῆτην σύστασιν τῆς Βασιλικῆς: Ιερεύσαντον τομούμενον, άρα τοῦτον

Πολλά έπιστρεψαν χωρισμένα από τας αλλας κατοικηρώσεις. Πολλά έπιστρεψαν, κύριο Στάδιο, διό το πενθερό τό ουρανό πορέται να προσεγγίζει μέσω εις τάς κατοικηρώσεις. Χαρισ πάρα πολλ θαυμαστώνται, διό κανή είναι εις ίδιους σας ή ματέλιας διτι ή κατοικηρώσεις είναι ένα ειδός συνεργείας της παιδείας της δοκιμασίας εις τό σχολεῖον. „Ουτοί, Κέρκυρα, ή πατούμαντος δεν είναι τίσιοι μόλις παρα μένα φέρεις, παιδεύση καὶ αιτή της σχολαστικής ζωῆς, μόνη μαρφοφή καὶ ίδιον ιανθίνης συνθήσεις. Αυτό δὲν σημαίνει, βεβαίως, διτι ή κατοικηρώσεις πρέπει να λεπτούνται με την ίδιαν ανθρώπεια και πειθαρχίαν διτι ή ίδιους άργανται τό σχολεῖον κατόν των ρύθμων τῶν μαθητώντων. Είναι φυσικόν εις τό θυματήριον να δραματουργούντων μάλλον τρόπον ἐπιδράσεως τούδι μαθητώντων έτι τούδι μαθητην, μάλλον τρόπον μαντυτήσεως τούδι παιδιών, πλέον τραγων καὶ πλέον ἐπαγγελμάτων εις τό σχολεῖον. Εἰς τήν κατοικηρώσειν πραγτινεύει τό πανύπνιο και ή χρει, ποτί ίδιο τό θυματήριον. Τό πανγήιον είναι και αιτή ένα μαθητα, τό ουρανό διπλεί τήν εκείνωντας εις τό παντι ή διατάξει τάς; σωματικές και τάς ανενθατικές τούδι μανύμαντος. Εἰς τήν κατοικηρώσειν διμείς διάρροης και τό ποτοπλούντεον ήσσονται, ή διατάξει συνεργείας προσωπικής έκποθης διαυκένιων και παιδιών, πρότρητη τό ουρανό διπλείται τόν σημαντικότατον συντελεστήν τής διαπολιτικής. Έγρα, βέβαιο, δέν είμαι παπαγανός. Πιστεύει ίδιος, ηδη μάλιστα πορφή παιδίας διπλώνται και πραγματεύεται είναι έκποθη, κύριον γένεται πρόσθιον πρός πρόσθιον, έκποθη ποτί ποτοπλούντει τόν μαθητήν διπλεύται τό διαυκένιον. Είναι ή πορφή τής Παιδείας, και είχον καθιερώσθων οι δογματα. „Ελλήνες φύλοντας εις τάς σχολές των. „Οποιοί εις τήν ιανθίνη τήν ανθρώπων και ήταν τής αιτήσεως τούδι μαθητῶν τήν μετέβητον ή έννοια τής καθιδή μάθαταις, διπλάσιας διαπολιτικής, διπλεύται έχρηστον ών γένονται θυσιαί παιδείας έχειν τούδι ουρανόν. Μόνον έπιστρεψαν πραγματοποιεύεται συνήθης και μέσως πρωτοτύπων έκποθη μεταξι διαυκένιων και διαδεσμένων ήσσοργανών παιδιών. Τό ίδιοντες αιτή έπιστρεψανταις εις διενοτητωπον ταυθίνων εις τήν ζωήν τής κατοικηρώσεως. Μία τούτην προσωπική χρειάζεται, βέβαια, ένθυμονται παιδί και πάτερ, διπλέστερο καὶ χρόνον. Ο δέ χρόνος τῶν κατοικηρώσεων είναι σχετικός διλόγων. „Ουλογονησίων δέ θά ητο μεγάλη έπιτυχεί λέν μάς έκπειρεν ο πόρος μας νά τών παραπέντεν.

Είχα την εύκαιριον ὑψέτος νά ἐπισκεφθῶ τὰς κατασκηνώσεις τῆς περιφέρειας Ἀθηνῶν, δεσμότου δὲ κάποιων τυποποιῶντας εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἡμέτερην τους. Τυποποιῶντας εἰς τὸν ουδικὸν τὰς ζωῆς τυποποιήσεις εἰς τὰ γεν-

ούδα και τὰς φυνές, τυπωθήσιν εἰς τὰ συνδήματα, δικόμη δὲ καὶ εἰς τὰ αλλετρογνά, που κάνουν τα πούδα. Ή τυπωθήσιν αὐτὴν δὲν είναι, λοιπόν, απόλυτη αισθήση εἰς τὰ παιδιά και παιδιάν την οποίαν νόι την δέχεται νά μη τούς πάντας αποδειχθεῖσαν. Μικραίσιος θυμός διὰ τὰ κορυφές μη την πάροδον τοῦ χρόνου, αὐτὸν πρέπει συνεχῆ να είναι ή μεμράνων μη την ανανεώσεα μη τὰς ματεντές μη, μαλλιότερος δὲ τρόπος προς τοῦτο νόι ήτο να προσαλέψειν τὰς φραγμάτων τῶν παιδιών και νά τα διφέρουσεν κατόπιν νά σταυρώσουσιν τὰς δημιουργίας των Ιερονύμων. Εξαίρετο, ότι τοῦ χρόνου διὰ καταβλήθη προσπάθεια μπορεῖσης της τυπωσίας μόνον.

Διεπιστούσα έπιστη, δια την πάντα σημαντικότερον απειλήθη εἰς πολλά μηνια την προσωποποιίαν. Εἰς αὐτό τον χρόνον διέφερον. Ο προσωποποιός είναι τότε θεούς με γεγάλινη εὐρέτητα, καὶ προσδέδει θυματάριον εἰς τὰς λαϊκές με συνθήκας. Έπροσέβα τι τη στέλέχη τῷ ξοντῷ μέσου πειρατοποιητών είναι τα καλλιέργεια. Κατά τάναλον συμβούνει καὶ με τούς μαθητής τῆς δημόσιας σπουδασίας ἀγοράς. Είρην βέβαιος, οὐ καὶ τούς πρόρροτούς της κατηγορίας θάτ στραφόμενος διά να στραφότητον τη στέλέχη ποιήσει ποιητήν.

Ποσού δέ τας την προτερόφυτην, ποιό μηρούν κερίος λεπτομερειών, αποδούν να πούμε ότι οι κατεπικρήνους ποιοι ισχυρίσουν επιτυχίας είς μάης ή δύραν. Τόσο δημιουργεῖται μάλιστας οι προσωπισμοί, τας ίδιας καθημερινών διοι οι έκπληκτες. Όρεισται έπονος εἰς την Κεντρικήν Επιστολήν παραπάνω Μακρινίτσας, μολονότι καὶ ἀρχόντινος δεν ιδούμενος νά μάνι έπειρην πεταλούδων μανεύει, τούς πάκους την θεατρικήν της Σχολαΐζης Ὑγιανῆς κ. Στεφανού (Χειροποίητα), διόποιοι είναι ἡ φυγὴ της μίας οὐρανοθάλασσας, προσδέσις ποιοι συναντά δέος εἰς τὸ μέγερτον τολμάντων πολλὰς δυνοχειάς, πολύτιμοι διοικοί διανοί γίνονται αισθητούντων εἰς τὴν περασθέντα. Δὲν πρότινοι νῦν οὐδεὶς ποιηφύος, δια κατερήθη προσειλίαν τομητικήν γυθισμούν του θεατρού τῶν κατεπικρήνων καὶ κατερήθηντας της διάσηψεως τῶν μαθητικῶν ουσιώντων καὶ σούν. Ἐντὸς δούτον πρότεινε λογοκύτωνταν αἰτία καὶ μεγαλυμένουν παρόντα καθό διαλαμβάνουν προσφορισμένουν μειαχέρεαν καὶ μή θέλοντο τὰ δάσκαλα εἰς μανελέγκτους κρίστες καὶ ἐπικόσιες, καὶ μή πρέπει νὰ γίνεται πάντοτε η πολειτείαν ἐν τούτον δὲν κατέθοντον μὲν προκειμένων μαντυοκαθῆρι πρὸς τὸ διαλογισμένων αὐτὸν αἴτημα καὶ μηρωντεσσεν τολαν- παραγένη μὲν διατραχών καὶ ἀντηρρήσει, αἱ διόσια ποιὸ φρούρια διε τὸ διοι, καὶ ταρῷ δέηται την καλὺν θάλασσαν τῶν θευνόντων τὰ συστάτα καὶ τὰς σύρεις, θά θευνόντων τοὺς θεούς.

Πέραν των μαθητικών ουσιών και των καποκηρύξεων είς τὸν τομὰ αριθμὸν διὰ τὴν ὑπότα τοῦ ποδοῦ κατεβάθμιον προσάρτηναν ρά παπούτσιον. Ἐφθιμέον τὰ κάρυμαν δύο καὶ δέκα διαγνωσμάτων, οὐδείς τοις προφθατίς ἐχθρίζειν διὰ τὴν κατάταξιν τῶν κενῶν σχολῶν, δύο μόνον διὸ ξένου ἐπαγγελματικῆν ἔγκαττόντων εἰς μάλα περιστ-

δέχονται νά καταλάβουν παρεμπεις θίσας. Ήνταγκαδόμημεν τότε νά λέβουμεν νομοθετικού μέτρου διότι νά διορθώσουμε κατόπιν γνώμων δημοσίου συμφέροντος, άλλ' ίσων διαγνωσμού τοις σχολήσαμεν. Από τόν προϋπολογισμόν δημοσίου δύναται δύναται νά συμπληρωθείν μόνι μόνη την ακερά, το δέ νομοσύζουν τούς δύναται δημοσίου εἰς τήν έκπτωσην δημιουργούσατείν και συνεπήγενθεί εἰς μίαν στιγμήν, πού δημοσίου διότι ίδοι. Πλούτος τάς έκπλήσεων μού, διτή πρόκειται περὶ μέτρου τούτου καὶ διαφοριτέου, ή δύναται δινεπερροπειαί δὲν τοῦ μπεδέζθη μὲ τήν δικαιολογίαν διτή «έπειορθέατα σομβρά προβλήματα».

Καὶ ίστα, Κέριο, δέν τοῦ δημορθόσαντα νά γίγνεται καὶ δέρπεις σχολάστους. Σεῖς δηγούντες δύο τάς άπωρες δύνονται καὶ μείλικόν αισθήσαται καὶ διτό οὐδείς είναι δέσμοινόν νά καταλήψει διάτοι κάποιον ίδοι εἰς τό κέντρον εξαρκεύματος εἰς οὓς οὐδενόνταν νά εῖς προσφέρουμεν διπλούστατας λόγων. Διτή πρόκειται νά οὓς δικαιολογήσουμεν τόπον τοῦ βασιλέωντος λόγους, μόνι τούς δημοσίους; δέν γίγνεται δεκτὸν τοῦ μέτρου, πού διπρότερον. Λιτόν δέν θά εῖς τό ποδό, ίστος δέν με παρατίνει κάποιος ὁ φυγός καὶ ή οὐργός μολύνοντα πετρών δην πρόκειται νά λέγονται δύο καὶ τά γίγνονται δύο γενοτά διά νά φέρει δικαιεῖς τάς έθιδίνας τῶν ίδουν πρότερον.

Φωτείν, Κέριο, διτή είλον δημοφιλές, διτή μάρκει νά επεγγήθη δην νομοσύζουν τοῦ Κοινωφίουν διά νά γίγνεται τούτον. Διτό δέν δύναται διατρέψεις.

Μόνος τάς θέματα τῆς ήγεινής παρελείψουμεν νά θίσουμεν κατά, τό ιποτόν συνθέτασται στενάτα πρός αισθήτη, τό ζήτημα τῆς σωματικής άγνωστης. Τό θέμα αύτοῦ, καὶ ειδικότερον τό ζήτημα τοῦ νομορχαίου δημιουργούτον τῆς σωματικῆς άγνωστης συνεπήγενθε κατ' επινόησην. Πιστεύει δέν δημοσίου τῶν νομορχαίων επιστροφήν τῆς σωματικῆς άγνωστης είναι χρηματόποιος καὶ εἰς τήν Στοκεργάδην άσωμόν εκπλήσεων. Διότι οἱ δημοσιότεροι είναι δημόντων νά κατέχουν δεσμούς πρόπετοι τά θέματα τῆς σωματικῆς άγνωστης. «Η γεννητική είναι δύο τά πιστούα δικτύων μαθήματα, τά δύοντα πρέπει νά έχουν τήν θέσην των καὶ εἰς τό δημιουργούσατον. Άφον διπολέλλει ή δροῦθ διπλήρως περὶ τῆς σωματικῆς καπατίστων τῶν «Ελληνοποιῶν».

Είλον φυσικόν, Κέριο, διτή ξεκινήσουμεν δύο τάν φυσικήν έτελειν τοῦ πιπιδού, διότι νά προχωρήσουμεν κατόπιν εἰς τήν ήγεινή τοῦ ηρέων. Κατ' έσχον δέ δέμα ήδηνες ήρεις είναι τό θέμα τῆς άγνωστης τοῦ πολίτου.

Έπειορθον είλον διτή τελετανή φορέ, κατά τήν ίσωσαν μού δίδεται διηγείρει νά δημάσιος πρός άλλους μού, επιτρέψεται μού νά δημάσιος μὲ παραγόντας δημάτων καὶ χροῖς περιφράσεις.

Πίσσα δύο τάν δημαρχικῶν διαδικασίων τοῦ μαθήματος τῆς άγνωστης τοῦ πολίτου φεβδώνων, διτή ίδιότερος εἰς τάς γυγάς μερικῶν διηρημάτων δην δημοσίου, πάντας δημος κάποια δημιουργία διά τό μαθήμα τούτου, διηδούται είναι, λατεῖς, συνδιανομή με τήν δημιουργία, διτή πρόκειται περὶ θεωρητικής δήν περιστούσας έπειορθον έπειορθον, διηδούται μερισμός διαρρήσης περιστούσας.

Θέλω νά προσχωθώ μάκρη περισσότερον, μέχρι τοῦ βάθους τῆς συνεπέδη-

σεως ίστενον, διηδούται διαπιστωσόν, διά νά τούς δέσσος άφισμένας διενυκι-νίσεις.

Ούδεται, βέβαιω, διαφανεῖ μὲ τήν ίδιαν τοῦ μαθήματος. Κανεὶς δέν λέγει, διτή δέ πρόκειται νά προσφέρουμεν καποῖς πολίτες. Λέγεται δέμας, διτή αὐτό δύναται πάντοτε καὶ διτή διεννέν τῶν μέσων. Δηλαδή δέν διηδούται τοῦ πολίτου τάν ήμετηρά δημοργή, διτή ήδηνες ήμοργή είναι μία προφήτη πολιτείας δικτύουσην εἰς διλόβηρον τῶν κώλων τοῦ μαθημάτου καὶ έπονάν—συμπεραίσιον οἱ προσελεύοντες αιτά— διηδεκμένη παθολογίας τῆς δημιουργίας τοῦ πολίτου μάτοτελεί διητέρων πρός τήν καθηδράσουν ίντος είδικον μαθήματος. Πήρες τί, λέγοντα, νά είσαιχθη είδικον μάθημα;

Νοῦ μοῦ διπρότερον, Κέριο, νά νάδεται πολιτεύοντας τάς διητηρήσεις μων εἰς τό έπικηρόματα αιτά. «Αναντιρρίφθεις ή άγνωστη τοῦ πολίτου διδύσκεται παντοῦ δημονίου θέματα δεδουλευκάς είναι διηδικούς δημοργούς. Έγώ μαίστα προχωρώ δικάμην προσθέστορον καὶ οὐδέ λέγω, διτή ή άγνωστη τοῦ πολίτου διδύσκεται δικάμην καὶ εἰς τοὺς μελούς τοῦ μαθημάτου πολιτεύοντας καὶ διεννέν τῶν πολιτεύοντας πολιτεύοντας καὶ κάποια παραβλήματα μεταξύ τῶν φαναριών τοῦ πολιτεύοντας πολιτεύοντας καὶ τῶν ήδελφών τῆς δημιουργίας λεπτορίας. Απότο δημας είναι τελείως διαρρόρος διεκπειρόν, τό διασολονέοντας ήμετης διανούν δέγμενον άγνωστην τοῦ πολίτου.

Προφέλτων δέσμεις καὶ μία δηλητή διητηρήσεις, διτή ήδηνες καὶ πολιτική άγνωστη συγχωνεύονται εἰς τό κοινόν θέμα τῆς κοινωνίας άγνωστης. Βεβαίως, Τά πάντα διηνή τοῦ Κοινωνίας τά πάντα διηνή της Κοινωνίας τά πάντα διηνή της Κοινωνίας. Αρά—συμπεραίσιον—πάντος πολίτου άγνωστη είναι κοινωνίας άγνωστη, είναι δημαρχίας καὶ δημοργή τοῦ πολίτου. Αλλά ούτε καὶ περὶ αὐτοῦ πρόκειται. Λιότι ίντο διηρημάτων καὶ πολιτεύοντας αιτά δημιτήρης είναι δημήτη καὶ τά πάντα διηνή διδύσκεται πειράτες εἰς τήν κοινωνίας δημαρχή, διηδέργηται διεννέν τῶν δημάτων τοῦ πολίτου τοῦ Ζάπτειν π. κ. καὶ συνομιλούνται πρέπει δημιουργίας δημάτων, είναι καὶ αὐτό μία κοινωνική λεπτορία, διηδικά πραγματοποιεύονται διηνή τήν άγνωστην λεπτορίην καὶ μία τήν δημιουργίαν πειράτες τοῦ ιδίου διηνή της άγνωστης άγνωστης. Υπάρχει δημας μία είδικη δημιουργία τοῦ δημότρου πρόπετο τήν Πολιτείαν καὶ τοῦ δημότου, διηδέργηται διεννέν τοῦ πολίτου τοῦ Ζάπτειν, πρός τοὺς έτρούς πολίτες καὶ πρός τά δραγμάτα τῆς Πολιτείας. Η είδικη ήδηνες δημιουργία πατετεῖ κατά τό δημότουν, κατά τό έχαστον, τό τοπικόν, τό τοπικόν ήδηνες πολιτεύοντας, διηδέργηται δημάτων καὶ μία είδικη σκοπιμότητα, διηδούται κατά έρχονται ομηρούς πολιτεύοντας, πρός δημοργήματα πρόκειται νά διαπιστωθεῖ καὶ νά διαπιστωθεῖ.

Σύμερον, τό τοπικόν, είλον δημάρχη νά γίγνεται κατά, τό διασολονέον πρό τοντος δημιουργίαν. Είλον δημάρχη τό γνωμότητη τήν Πολιτείαν τῆς την

δοσίουν ἀνήρει. Πρέπει νὰ τὴν μελετήσῃ ὡς φαινόμενον ἐξωτερικόν. Νά γνωσ-
ση τὸ δρῦς της, τὰν ὄργανον της, τὸν μηχανισμὸν τῆς, τὸν λειτουργὸν
τῆς καὶ διὰ ἑταῖνα, τὰ οὖτε περιλαμβάνοντας εἰς τὸ αὐθόνο τῆς ἀνωγῆς τοῦ
πολίτου, διας ἀδύνατο μέρα σύμφωνος εἰς τὴν τελευτανήν ταῖς τοῦ γυμνα-
σίου ρας. Πρέπει δηνεὶς εἶτον, — καὶ αὐτὸς εἶναι τὸ μόνον νέον στοχεῖον, τὸ
δοσίου δέον τὸ εἰσαγγήλη, — ὅπλη πολεῖται νὰ γνωρίσῃ τὴν Πολιτείαν ὡς
ἴδειν καὶ ὡς θέλειν καὶ νὰ κατανοήσῃ τὴν φιλοσοφικὴν αἵτινα θεωρίαν. Έμει-
σθα καταλήψη τὰ καθήκοντα, τὰ δοσία τοῦ ἐπικεφαλοῦ ἡ πολιτικὴ ζωὴ. Ζητῶ δη-
λαδὴ πέραν τῆς διδοκούσας τῆς ἐξωτερικῆς μαρτυρίας τῆς Πολιτείας νὰ διδοχ-
θῇ ὡς μαρτυρίας καὶ τὴν διστολήν της ἀνθρώπων θενὴν καὶ νὰ κατοπινοῦσῃ εἰς τὰ θέ-
ματα τῆς φιλοσοφικῆς θεωρίας τοῦ πολιτικοῦ φιλοσόφου. Ο. Σ. Σκοτιστό-
πουλος εἶπεν καὶ εἰς αὐτὸν συμφωνεῖν καὶ ἔγα, διὸ διαλογίσων πάντοτε εἰς τὴν
ἀγωγὴν τοῦ πολίτου περὶ δικαιωμάτων καὶ ἀρμονιῶν τὰ καθήκοντα, ἵνη
εἰς τὴν προγραμματιστικήν κανεῖς δὲν ἔχει δικαιωμάτων, ἀλλὰ μόνον καθήκοντα.
Εἶτα αὐτὸν, ἴσπαναλαμβάνοντα, συμφωνοῦ καὶ ἔγα καὶ “κατ” ἀρχήν, μὲν μίαν προσθήσῃ
δοσία, διὸ μόνον εἰς μάλις δικαιωμάτων ἔχει καθήκοντα κατεῖς νὰ ἔχει καὶ δικαιω-
μάτων. “Ἐναὶ δὲ ἀπὸ τὰ πρότια καθήκοντα τῆς Δημοκρατίας εἶναι νὰ ἰσοπολ-
ῆῃ τὰν καλλίστουργάν τηναὶ μὲν ἐπειδόμενος δημοκρατικῆς συνείδησης. (Χειρορο-
πέτησον). Δέται εἶναι δικαιούρων μετὰ νὰ ἔχουμεται ἡ νὰ μηδὲ ἔχουμεται δικαιούματα. Εἴ-
ναι καθήκοντα μας (Χειροροπέτησον). Αὐτήν τὴν εἰδοχήν δοντῆς τῆς σχέσεως ἀπό-
μον καὶ πολεῖταις, καὶ τὴν σχέσεων τῶν ἀτόμων ὡς πολεῖτων πρὸς μάλλους; τῆς
πολιτικῆς ἀγωγῆς ὄντωνδημοτικής τοῦ πολίτου. Αὐτὴ δὲ ὡς μάθημα πρέ-
πει νὰ διδοκεῖται εἰς πρωτοτάξια, εθνωμαρκαῖς δηλώσατε κατὰ τὰ διδοκού-
ματα τῶν μέλων μαθητῶν, εἴτε τῶν διειστόρων μάθημα τῆς ἀγωγῆς ὁμοίως.

Σημαντὸν καὶ ἔγα μὲν τὴν γέννηση, διὸ καὶ διδοκούσα τῆς θεωρίας τοῦ πο-
λίτου πρέπει νὰ είναι διδοχτοῦ εἰς ἡλια τὰ μαθήματα, διος; καὶ διὰ διδοκούσας
τῆς χρεωτικῆς ἀγωγῆς. Θεωροῦμεν δημοτικήν νὰ κατοπινοῦσιν τὰ διδοκούσατα καὶ διὰ διαι-
τηροῦν μάθημα.

Οἱ κομμουνισταί, Κύριε, οἱ δοσίοι έχουν τὴν δοσίελαν τῶν καλλίτερα
ἄπλω μᾶς, προσεδηγούντα τὴν διδοκούσα τῆς θεωρίας τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου εἰς
τὰ πλέον δικτύα πρὸς αὐτὴν μάθημα. Είτε φρονήτης Ιστορίας διδοκούσαν, εἴτε γεωγραφίαν,
εἴτε οἰονδήσηστο μᾶλλον μάθημα, ή διδοκούσα τῶν εἶναι πάντοτε
εἰκόνες καθηράς κομμουνιστικῆς ἀγωγῆς. Διατί τάχον τὰ ἐπειδόμενα “Ἐθη
νὰ μὴν τὴν εὐθέτειν νὰ κάινουν τὸν ίδιον μήντα διὰ τὰ ίδια τὸν
θεώρειν; Δι’ αὐτὸν ἐπειδόμεν διὰ παραλλήλως πρὸς τὴν διδοκούσα τῆς ἀγωγῆς
τοῦ πολίτου, τοῦ παλαιοῦ καθηράς περιγραφατικοῦ τύπου, πρέπει τὸ πολίτη νὰ
διδοχεῖται τὴν οὐδίναν τῆς Πολιτείας καὶ νὰ μακτήσῃ συνείδησιν τῆς ἀνωτερ-
τητοῦ τῆς Δημοκρατίας ἔναντι τοῦ κομμουνισμοῦ.

Εἰς τὴν προσθέτουσαν αὐτῆν πρότεινεν νὰ μᾶς διέπῃ ἡ θεωρείσθωση ἀλλήπητα,
διὸ κομμουνιστῶν δὲν καταπολεμεῖται μὲν δηνηστικῶν μόνον, διος, διατυχεῖς, πάν-
τοτε ἐπειδόμεν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν. Χρειάζεται καὶ ἀντίθετον θέσιν. “Αὐτὸν
τὴν Ιστορίαν ματα τὰ παλαιά την ξεράνεται, εἴτε τὸν ιστορικόν την θέσην.

εὐθίμων διάκριτη τὸν μῆσον, πρὸς τὸν διαλογὸν νὰ στρέψῃ τὴν νεολαίαν του. (Χει-
ροροπέτησον). Ήμεις, οἱ οὖτοι έχουμενοις, διὸ τέτοιον θητευόμενοι θεωρείσθωσην μέσα
εἰς τὴν Ιστορίαν μας, δὲν ἔχουμεν πορεὶ νὰ στρέψουμεν πρὸς τὰ ἑποῦ τὸ βίβλημα
μας, διὸ νὰ εθρημάτην τὴν δημοκρατικούσαν θέσην καὶ νὰ τὴν ἀντιτεθεῖμεν εἰς
τὰ κηρύγματα τῶν μαρξιστῶν. “Ανεγάς ἀντ” αὐτοῦ διενυθείσαμεν νὰ κατα-
πέντησομεν εἰς τὰ ἐπιχρήματα τῆς ἀρνήσεως. Όμοιόμεν διὰ τὸς φραγμὸς καὶ
διὰ τὸ ἀγριότερα. Διὸ πρέπει δημοταὶ νὰ διεπενθύηται, Κύριε, διὸ ἐπέραστο πλέον
ἡ περίοδος τῶν σφραγῶν καὶ τῶν ἐγκλημάτων. Οἱ κομμουνιστῶν δὲν χρημα-
τοκήρηται τὸ έπης ἀλλὰς πειθώδες διὰ τὸ μῆς πολεμήσων. “Αλλοιοτε διεπέρα-
στοι δὲλλοις καρόν τὰ παλαιά μας διὰ ἔχουν ληστερίσθαι τὰ κομμουνιστικά ἐγκλή-
ματα που διὰ έχουν κηρύγματα τῶν ουρανού τοις ἡ φρεσὶ τῆς μανιη-
στούσας τουν. Τι διὰ πολὺ τότε εἰς τὰ πανδιάστην διὰ νὰ τοποθετούνται ἀναγνώσ-
τον κομμουνιστῶν; Τι νόμιμα διὰ έχουν νὰ συνείδησουμεν τὴν ίδιαν ταυτικήν τῆς
δρυπήσεως;

Αὐτὸν είναι τὸ αγελδο πρόβλημα τῆς παροίστησης ὥρας. Εάντι ἐπιμένειν εἰς τὸν
νέον τύπον διαθετουμένης τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου είναι διαθέσιμον τοῦ αὐτῆν
τὴν στηγήν χρηστεῖται Ιστορίας αἴσθεσινειδήσης, διὸ διατὰ τὰ προστάρητα εἰδίκας
μορφῶν. Η διάτι Ιστορία δὲλλ’ ἀρκετὸν νὰ δοστη τὸ στοχεῖον αὐτῶν. Χρειάζεται νὰ
κατανοήσῃ προθετάντα τὸ πολίτη ποιος είναι οι Ιστορικοὶ λόγοι, διὸ τοὺς διοίκους
εἰς τὸν τόπον αὐτῶν δὲλλ’ έχουν διαθέσιμα δικαιώματα. Χρειάζεται θεωρείσθωσην δι-
καιώματος καὶ πολιτικοῦ τον συνιδήσης.

Πρέπει νὰ διδοκεῖται πλαντήσης εἰς τὰ μεγάλα θεωτήματα ποὺ διακαπύτουν
μέσα εἰς τὰς ἀντηρίσους ψυχῆς τῶν πολιτῶν μας.

Δέν έχει τὴν πειραν, ποὺ έχεται σεῖς τὰς τὴν φυγαλογίαν τῶν μαρκῶν πιλ-
ῶν. Εγει δημοταὶ πειραν, ποὺ έχεται τὰς ψυχολογίαν τῶν μαργάλων ποιδῶν, τῶν φραγμῶν,
καὶ έγει δημοταὶ ποὺ έχεται τὰς ψυχολογίαν τῶν μαργάλων ποιδῶν, τῶν φραγμῶν,
καὶ έγει συνταγήρηται ποὺ αὐτῆν τὰς συμπεράσματα πον. “Ενθεωρεῖται, διὸ διά-
πον 1930 μὲν πληρούσθαι τὸ θέμα αὐτὸν. Μόλις είσαι έπιστρέψηται τότε διὰ τὰς που-
δεῖς που διὰ έπιστροφῶν καὶ δηνηστηρίσης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. “Οταν
τότε έπειρερίσημεν ποτὲ μὲν τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον καὶ τὸν κ. Θεοδωράκο-
πουλον νὰ διδοκεῖται έναν φιλοσοφικὸν περιοδικόν, διέρχθησαν τρεματοὶ ιατρέ-
στοι διὰ τοὺς “Νέους Πρωτοπόρους” καὶ διὰ αἱρεδοκά, διὰ οὗτοι διηρύθησεν δ
Γκενός. Αἱ έπιθεταὶ έφανται διηντούσαν δημοτικά πρωτεύομένων καὶ διοιδοθρησκούσας.
Μέ να λόγον μᾶς προσωνίσαμεν διὰ τοὺς λέγεταις τῆς Ιατρῆς έπιστεν. Αὐτήν τὴν
θεωρείσθωσην τὴν Ιστορία τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὴν θεωτήματα, εἰς τὰς
πρέπει δὲ νὰ εἴναι εἰλαρνετοί, διὸ τὰ πολαιδα, ποὺ παρετύνοντα διὰ τὸν κομμου-
νισμόν δὲν έχουν τὰ χρεότερα πάντοτε. Εἰς διθανούς τόσον κεφαλολογίαν πη-
ματωνίσημεν δρός νὰ είμεσται εἰλαρνετοί. Είναι γεγονός, διὰ κνησίς τὰς
συγκαὶ ζωντανὰ πνευματικὰ ποιδῶν καὶ καθηνετεονταν νὰ παγκενεύσουν διὰ τὰ
κομμουνιστικά πηγεύματα. Διὸ γεγνόντα μέσα τὸν θεωτήματα, εἰς τὰς διοί-
κους διοίκους προτείται νὰ διδοται έγκαιρος καὶ πρόσκοντα πλαντήρης. Η εὐ-
θύνη δὲ τὰ παροποτατήματα των βαρινέων έπειτας, ποὺ δὲν έρρηταισαν νὰ

δύοσυντάκτης είς τὰ Ιωαντίματα τῶν νέων. Καὶ πρὸ παντός βασινόντες τὸ Πανεπιστήμιον, καθ' ἔφεσεν ἀναπλήτηρα τὰ ἐρωτήματα αὐτῷ. (Χειρογραφίματα)

Αντος είναι, λοιπον, ο σκοπος της Δημόσιας των πάλεων. Θέλουμε δι. αντες να δύνανται μίαν διαδικασίαν εις τα παλέα μας. Πρέπει να τοις έχειμενων διατί άγνωστοι τοις κομμουνισταν και τον καταπολεμώνειν. "Ορδ θαντο-τιάν. Εις την κομμουνιστον θι ανταπέδων την ίδεαν της έλευθερων και την πολιτισμον του ανθρώπουν διανεκτείνεις εις τον δέχαντον ήλεκτρικον πολιτισμον. Θα τοις έγγραψαν διατι ή ίδει του έθνος είναι διώσιστος από την ίδεαν του καθολισμού μέσον εις τη λογοτελη, και δοντι ή ίδειν δεν είναι εινοτε πάλι μίαν πολιτισμον, η εμπειρη άγνωστον, μέσον εις τη λογοτελη.

Θα μάθητε τόποι διατί τόποις θέντος έχουν δικαιώμα ταῦτα καὶ διατί εἶναι διάνυσμα τὸ πλεῖον καὶ τὸ πλέον καὶ πλούσιόν την σφραγίδα τούτων τῶν πλειστούν. Ήταν διέλθαντας οὐταρά την πορφύρη την κονιώνικην καὶ τὴν πολιτικήν της ζαΐδη ἀπὸ την περίπολη τῆς Λεσβίας πατ. Ήταν ξηραγμένας διατί εἶναι σπρώνες δουλειῶν δ τριχύρων τοῦ Πλάγου καὶ διατί δὲν μάρτυρε καθαρότατα πλεον, τὸ διπλαῖς ἀπαντόμενος γραμμένες διὰ νῦν υπέρτει. Θα ξηραγμένης καὶ θεωρούμενη τὸ γεγονός διατί ὁ Πλάγος εἶναι τύπος μάρτυρος, διὸσοις Στρογγυλοῖς διέλθαντας Λευκόπεδος μέσον εἰς μίαν πολιτείαν, καὶ κανονέαν Λευκόπεδον. Αὗτοι εἶναι λεύκον, τὸ διπλαῖς διόπτρας τῆς τηγανίτης τοῦ πατέρου. Είναι δὲ μάρτυρος αὐτοῦ, καὶ δὲ αὐτὸν φροντὶ διὰ τὴν κτήσιν τῶν μαρτυρῶν δὲν ἀρεταὶ να διδάσκονται θεωρηματικοὶ μόνον εἰς τὴν Κύρων ἀνθεμον-^π χ., ή εἰς τὰ μάρτυρα, μᾶλλον ἀρετὴν να διπλασίζεται καὶ διεπιπτεῖ μάρτυρα-^π χ., όπου θέντα διδάσκονται.

Πρέστε καὶ εἶναι θεοτερού μάθημα διὰ καταστῆ δυνατόν καὶ συνηγ-
νοῦ τὸ πρᾶγμα τὸ διὸ τὸ περὶ ἀναγκαῖα πολιτικὴ πορέσσαται.

Πρέπει να τούς δεκτεμενά την άρωματεσσά της ίδιας μας πολιτικής και κοινωνίας ζωής. Πρέπει να αισθανθεν πώς είναι έντροπη δ' ένι θάλασσα τό
να γίνεται μέρος αλιεύων, όπως γίνεται ο θάλασσας. Πρέπει να τούς δεκτεμενά το συναλιθισμό της υπερηφανείας, δια είναι άποια απόνοια, έλλειψης προσωπικότητας, με δημοσιεύσιν θέλεσιν, χρωτοβούλιαν και ζεχωριστήν άποικοτητή.
Ανδρός δράσεως είναι ιστορία, και πρέπει να τούς δέσμεψει.

“Οταν ὁ Φέρδος δηλώσεις εἰς τὰ γέρμα του τῆς γεωμετρείης τεολαίων ξέρετε πελάνων δημιουργίαν ἡς ἐπιφύτων νόμον εἰς τὴν Ἰδαῖην τοῦ Διογούητοῦ ποιήσουτε· Τὴν φρεσούσαν πάρο τὸν προστείσμενον, τὴν πίστιν, τὴν πειθώριμον Τρενε.

Είναι δυνατόν να δεχθούμε ήμεις ός πρωταρχική και θεμελιώδη πολεο-
κήν δρεπή την δημοσίου εἰς τὸν προστάτευσαν, ήμεις οἱ διοῖοι εἰμεθα ἐπὶ^{τοῦ} τελεῖς γενέσεις χρόνα επανεστάτη καὶ προτοπόθι καὶ δημοσιγογοὶ τέλον προ-
τεῖν. Τοῦτο.

Εἰς τὴν θέσιν αὐτῆς τῆς ὑπάτης δοχῆς ἦρεῖς τοκοθετοῦμεν μάλιστα
ἱδίους, τὴν ἴδιου τῆς ἐλευθερίας (Χαροκόπεια).

"Οὐδὲ δημος αὐτὸν τὰ ἐπιχειρήσαται, Κύριο, τὰ δύοντα εἰς ἔξτην μέχρι τῆς
απολογίας αὐτῶν δικαιούντων καὶ διὸ γενούντων κακώματαν δέξιαν πεστά εἰς αὐτὸν ἕδο τὸ

χαρτί. Είναι μία ελληνική έκπομπή τού ραδιοφωνικού σταθμού τῶν στηματάριών, άμεσως μέσην τέλος τό συνέδριον μας ανήτο και ελλικότερα τέλος τό μάθημα τῆς ἀγωγῆς τού πολίτου.

Νομῆι, Κύριοι, ότι μία και μόνη διάπλετησις θα πρέπει είς την έκπομπήν αυτήν: νύ καθηυρώσουμεν διάδοσος τὸ μαθήμα τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτου (Χειροχρότημα).

Και τόπος οὗ ξετίθουμεν τὰ δάλα θέματα. Πρῶτον ἡ δοκιμή, δικαίωμα τοῦ οὐ. Οἱ Πατούλοις εἰς τὴν ἐμποτευτικὴν εἰσῆγοντας τὸν ξῖφον τὸν δέσμος αὐτῶν μὲν θυμόβροντος κυριότελος μὲν ἔντα πλήθης προσβλήσαντο, τὰ δοκιά διενεπόντων διὰ τὴν ἔρευναν τῶν συναρφῶν πόλες τὴν διοικείν ζητεύεσσαν. Ἐγὼ δέοντας δὲν πρόσεκτον νὰ εἰσέλθων εἰς λεπτομερέα, «Ηὔκουν μετέ προστίθητο τῆς ἐμποτευτικῆς γεγονός, διὰ τοῦ θέματος καὶ μεταποτευόμενος εἶναι τελεῖος θάρρος μὲν τὸ θέμα τῆς διοικεσσος. Συμφωνῶ καὶ ίδιο, οὐδὲν πρόκειται περὶ δέοντος προτεταμένων ἔργων. Διατυχής δακτὺς δὲν βλέπει κακιάν μεταθυσάντος χωρούρων τὸν δέοντον αὐθιδότον καὶ μανθάνοντας τοὺς δέοντος πόλεις δέοντας. Μὲ τὴν οἰκουμένην κατάστασις μόνος τὴν ἔργων διὰ πλάνων μαζ, δὲν είναι διανοτῶν νόηντη λόγω, περὶ διοργών διατίλειται λειτουργίαν. Η αἰχμής του ὀργήμοις τὸν λαζαριμόπετον, τὴν διεδαν αντιτάσσετο ὁ οὐ. Εἴσαρπούσαντος δέοτε νόηντος μακρότεροι αἱ περιφέρειαι καὶ τα εἶλον σύνολονταροῦ ἥρων τὸν λαζαριμόπετον, δὲν δὲ λαζαριμόπετος, βεβαίως, τῶν εὑρητάντων

εύοντα μεγάλη οἰκουμενή ἐπικέμψαντα δυνα τὸν ἀδημοσίγεται ἡ προτομεμένη ἀδέσ. Διὰ νὰ εἶναι διας ἐλευθερίας θρεπτοῦντα σεις τὸν ἀδέσ, διὰ καὶ τὴν λόγον αὐτοῦ τὸν τίνεται πρωταρτητῶν δια τὸν ἰδεῖνον ἀληφῆς οἰκουμενῆς λόγου. Λένται πομένει παρὰ ἡ τρίτη θεοποιητικοῦ λόγου, ήτοι ἡ αὐθεντική τοῦ βοηθητικοῦ πρωτοποιητοῦ τὸν γραφείων τὸν θεοποιητικοῦ. Πόφος τὴν κατεύθυνσαν τῆς πρεγραμματικῆς τῆς λόγους αὐτῆς νοεῖται, διὰ τίνειν δυνατόν νὰ γίνει μὲν θεική καὶ υπερβολής προποιητικά. Ἔγος τοιδεξιωτον πρὸς αὐτὴν θὰ κατηγορηθῇ καὶ θεοποιητικῆς λόγου τῆς δυνατότητος μονον. „Οὐρὶ δὲ μόνον ἡδονὴς χρόνος διὰ εἰς τὸν Υπουργεῖον, ἀλλὰ καὶ θεῖν φύγει. Ιασὶς μάλιστας δεν διὰ θάλασσαν εἰς τὸν Υπουργεῖον ήταν μάρτυρις νὰ βοηθήσῃ παρεστάσεων, διότι τότε, πειθαρχητός πότε τὰς δεσμοποιητικῶν έχω σήμερα θὰ μαρτυρῶ νὰ δημιούργησαν δικούα καὶ, μητὶ εἶ διλό, θὰ ζεταίστην ποιάδεσμαν. „Οποδήποτε λοιπόν, οὐδὲ ποιάριστον θὰ διη προτεταμένον αὐτῆς τοῦ βοηθητικοῦ πρωτοποιητοῦ τῶν γραφείων τὸν ἐπικέμψαντα. Καὶ τοῦτο διότι πιστεῖν βοηθεῖται, διότι πότε μνημονικοῦ μέσον τὸ πρόσθετον θέρισε, ήλιτστον καθηράντα διὰ μαρτυρεῖται ἡ διεπικέμψη; νὰ δημοποιηθῇ μαποδητικός εἰς τὴν ἐκτίθεσιν τῶν κυρίων τοι καθηράντων;

“Η υπερφόρμωσις είναι, δυστυχώς, γενικών κακών μέσον των θητηρεσιών. Ο φαντακός μπανουάτος είναι προπολιτικός, ένθη σύμβολον αι διμοδόστητες των δασ-
σιών υπεροχής δύνονται επεκτεινθή σε τό πλευρόν. Άλλη τρίτη μάντυνομά την
ρρόγειαν και ή υπερφόρμωσις.

Erosionen lagten sich unverkennbar auf die kleinen Inseln hinzu, doch erinnerte

τοῦ Επιθεωρητοῦ. Ζερές μείζουν δημόσιοτηταί. Εἰς τὸ αἴτημα μὲν τῷ εργάσ-
σηται σύμβουλον. Διότι πατέντες καὶ ἔγω, διὰ πρέπει νὰ υποτυπωφορήσουν
τὴν πάροδον. Πρέπει τὸ κέντρον νὰ δημοσιεύῃ τὴν λίσταν διοικητῶν Εγχειρίδων
εἰς τὴν περιφέρειαν. Τούτον είναι ζήτημα δεῖξης. Πρέπει νὰ πάντη ή συνοδεύε-
ται μίαν τὴν δημόσιοτητανί εἰς τὸ κέντρον.

Πρός τούτο δικαίως πρέπει νά διλέχεται τό βασικόν ανέμη, τό δέσμον τόδια τής σχέσης της Πολιτείας καὶ τών δργάνων της. Σύμφωνοι αλλιώς αιτιών δείπνουν αὐτό μέν γενεκή διανοστών. «Ημές εργάνων, δις ἡ δέσμη καὶ δύο πρέπει νά χαροποιεῖν τάς μεταξύ της Πολιτείας καὶ τῶν λειτουργών της σχέσεις πρέπει νά είναι ἀμυντικήν καὶ δρᾶ ἀνοστάσιν (Χειροκρόνης)». Πιστεύουμε, διτί διανοίας δέν πρέπει νά γίνεται μάρτυρας προς τόν σκοπόν δικαιολόγησης τῶν κανον. λειτουργών ἀπό έναν διδούσαν. Δεν πρέπει νά αναγνωρίζουμε, οι διποιαίς νά προσβλέψουμε δια τάς διανοστήσεις περιποτέστες καὶ νά καθηρέψουμε μέτρα δια τήν θεοδιτεύσιν τού κακού. Πρέπει νά κάνουμε τόμους, οι δέσμοι κατά πρότον λόγον νά μοποθεύσουν τούς καλούς εἰς τήν αποδοτικότερην δικαιονούσαν καθηκόντων των.

Πάσα προσκόμια ἀποκεντρώσας ἔντος τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ πλαισίου μαθητῶν θὰ στραφῇ πρὸς τὴν αὐξέντη τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐπιθεωρητῶν, τῶν γενικῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν εμβούλων.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸν ἀνακέπτει καὶ τὸ ζῆτρα τὴν νομαρχῶν. Τι δὲ γίνεται πάλι τούς νομαρχάς; «Ἐδώ λεπρόντο περὶ τὴν παλαιῶν νομαρχῶν δὲν θέλωσαν οὐσιόντας». Επειδὸν δημόσιον τὸν κορυφαῖον, εἰς τὰ δάσα διήνεγκε καὶ δὲν έπειρε καμιά βρύσης, δῆτα ἡ ἀντίτιμη τούτη τὰς ἀκαπνούσιας θεραπεία ματα δὲλ μάθεσαν εἰς δημόσιος τὰς πατέρας. «Εγίνε δὲν δὲν ξυναντίουσιν θάνατον τὴν πολετικήν εἰς τὴν Ιερεπίτευσαν, δέρον ἀπ' ἣς ζηγνόντων θαυμαγός βιωσαν μη σπάζεις τούτην τὴν ἀποκαρπούσην ἐπέλεγε τὴν απόδειξη διατάξεων, ἀμφάρος δὲν τὸ ἀνέστατον διακοπῶν υποβούσιον διέτρεψεν τὴν πολετικήν μετὸν τῶν διακοπῶν μάλισταν. Οἱ ἀδόπειδοι μάλιστα τὸν προθέσμοντον που αὐτῶν ἔγειτο τὸ γεννοῦν, δην ίδοι εἰς τὸ κέντρον ἦγε δὲ ίδοι, δην ίδοι προστύπιοι, διακρέμασαν τὸν Υποστράτον πάλι τὸ διακοπώντα, καὶ εἶχεν εἰς τὸν προκατόπιον μου καὶ μάθεσαν τὰς ἀμφιδιότητας ίκει δέσμον τοιούτους οἱ πάγιοι νόμοι τῆς Ιερεπίτευσας.

Οδηγεία ἐπομένων ως πόνον, διτι έγινε δική θύματα να διαμαργύνεται εἰς τὰ δικαιωματικά θυμάτα τὸν νομάρχη του πολεούσαν πόλην. Εἶναι δημός δικαιώματος πάνω να είναι πολιτών πρόσθιον καὶ γίνεται διάνοιας δικαιωμάτων λα-
τονογρόφων, πρότυπα ποιὸν ήπιανούμενον να συμβῇ μὲν τηνείναισθιαν τοῦ θεωρού-
τῶν δημάρχων δι νομάρχης γίνεται τοπικός υπουργός. Μέσω τηνείναισθιαν
τῶν δημάρχων παλαιοτελείας από κάθε δικαιωματική δημόσιατος; Νο-
μίστε μητι αὐτὸν δὲν είναι δυνατόν. Εἶναι δέ, δικαιωματικόν, οι νέοι νομάρχη που-
δεύχονται, δημότες λαζαρέων τῶν προσδοκούντων, αἱ δοκιναὶ τετράθυμοι
εἰς αὐτοὺς παρεῖσθαι δι τὴν δικαιίαν των ήματος νόοντες νόοντες θυμού-

Σητέμβριος. "Υπό τὸν δρον, φυσική, ὅτι οὗτος δὲν θὰ ζενγγή ποτὲ οὐδὲ μία προσωπική δοχή, ἀλλά δις πρόεδρος ή μέλος τῶν δραμδόν τουτούν θαττρούν.

Είτε οι εμπειρίες αυτά μάλλον δεν είναι δυνατών πορτού να λέμπονται ότι „δραστήρια και τάξις μάστιφών των δημόσιων παρεγγόντων της“ *Απεικόνισης* „Αποστολής“. „Από έμμενους πραγματικού μηδένη ή εύκαιρων νά δημοσιεύσου, δεν είναι τας σημαντικών θεωρεών οι φύλων με μερικήν δημοσιεύση. Έγχοις“ δημιουργούνται περισσότεροι, κατά την ίδιαν έρευνανθή μεγάλη προστοτήση. Σαν κάτιον πειραιών των ικανοτήτων της επικράτειας.

Τόσο έξημενος, ότι είναι πάλι σπουδαίος πόλεμος ο επόμενος γραμμής, οι Έλληνες απέφευγαν την πόλη μετά την αποχώρηση των αρχαίων λόγω της ζημιάς που έποιει η σορούλα φρουρά, διότι άλλοι απειλείνεται το στρατός όπως την ζημιά που πορεύεται. Ενώ οι Έλληνες πάρα πολλά ζημιές έχουν καταφέρει να αποφύγουν καὶ οι ίδιοι οι γοργοί και οι θεοί βοηθήσουν και έκπληκτοι, ώστε το έργον να τελειώσει με επιτυχία. «Ούτι θυμός ανέβει τα λευκόρρυφα θύματα διότι έποιει οι Έλληνες, διότι δεν έργουν μεταποίηση εἰς την ικανότητα των αρχαίων έρευνών τους. Αντέον δὲ δηλεῖται εἰς μεριμνής μητρώος. Άλλοι τελεῖοι; πότιστον πορεύονται νομίζει: «Επιτελούν μάρτιον μέσω τοῦ έπαχερισμάτου, διότι έποιει πάντα γινόταν τὸ παρόντον ἀρχῆς θρησκευής τῆς πολεμικῆς ἀποστολής πόλεως τῆς Πομπηίας. Τὸ ἐπειρώματα απέντανες καὶ ίστα μὲν θύσεων καὶ 15 δεκατετραπόδων ὡς πάνταν δραμαγγούς μάς θεωρούσθη δῆλος. Διάσπορος ποταμούρων μέσον τῶν αρχαίων έρευνών των ήταν τὴν πόλην τῶν ποταμών αὐτῶν ὡς τομούρης μάλις θεωρούσθη ἐν συνεπειώσει τῆς τηρούσας εἰσίτης ξεπορθῆσθαι. Ήταν προτείνεις τοσούτοις τῶν διάσπορων τῶν ποταμών ὡς τομούρης, τὸ «Υπογράψειν τῆς Πομπηίας ἀμοιβής τῶν τόντων δοκίμων» κακήταντα δογάνων, τοῦ διατάξεως ήδη είναι λειπούσης μέσον τὴν προσθόθεσιν, διατατάμενης, διότι διὰ είναι πρόσθιαν ἔξιπτον καὶ θά μεραρχοῦ διὰ τοῦ στρατεύσαντος ίδνος πόλεως, διότι διὰ είναι πρόσθιαν τῶν συνόδων. Μὲ τὸν πραγματικὸν αὐτῶν πάραπονον ἄγγρηστον, οὐ τοικαστικόν έπειτα πολλούς καὶ διάσπορους λίγους λογιστήρους διάδει τὸ κέντρον προκειμένου περὶ τοπικούς ληγαρίους. Διότι αντί ταῦ πλειστούς ήδη εἰς τὸ «Υπογράψειν δι- μήνιον εργάλεον, τὸ διότον πρόσθιαν πάλι πλειστούς εἰς τὴν παραφύσην τῆς Μεσσηνίας, τὴν διάσποραν αὐτῶν διὰ λασιθίου ἀρχούσης ποταμής ἔπειτα δέσποια θά ξεγεί τὴν διάσποραν τῆς θάλασσας διὰ τὰ στοκεῖα διὰ νότην δοθεῖσαν.

Εἰς ἐπιθετωρυθής. Νομίζω, ότι είναι ἀπορραΐτητον τὰ μετέχει ὁ ἐπιθετωρυθής καὶ τῆς ἀνατροπῆς παραλαβῆς τῶν ἔργων.

Κ. Τατάς. (*"Χρονιγύς Παπαίας"*). Νά τό σημειώθορε και αὐτό. "Αρχέτος μέσης λεπτομερείων πορείας πάντοτε άδειον τοῦ θέμα, ούτι δέ ήττη στηγά μπορούσανταί να δύσκολα μείζονα ἀγρούδηστρα εἰς τὴν ἐκπαιδεύσειν περιφέρουσαν θὰ ἔμπλακον εἰς τὸ πρόβλημα τῶν σχετικῶν νομάρχου καὶ ἐκπαιδευτικοῦ δοχεῖν. Η Ἰταλίη μων ἄποψις είναι, ούτι δέ κεντρικοῖς πορείαις τῆς Ἑπομένου προκειμένοι περὶ ἐκπαιδευτικῶν Επιταγμάτων ποτέ νά εἶναι δὲ ἐδιαπο-

τές καὶ δῆ τὸ νομάρχης. Φροντίζομες, διὰ τοῦτο εἰδος ἐποτεσίας ἐκ μάρους τοῦ τομάρχου δῆ είναι δικαιοπέμπετος. Ποίᾳ δικαιώμῃ θὰ είναι τὰ δῆρα διεγνωσμοῦ τῶν διμοδοτήτων τοῦ δῆρος αὐτῶν περιγόντες δέτη γηποροῦ νὰ τὸ καθηρώσει λεπτούσος δέσποινα.

Τό Κέντρον κρέπει νά τό υπερφυσικό φέρει; Οι νέοι έκθεσηραται τόπους. Είναι δεν τονίζει μεγαλύτερη, δη μόρογορι, δη δεν δέδη μαντήτης, δεν δέδη δημότης. Υπάρχει αλληγενεις εις τάς έπειρσεις αντίς: "Εγγίκειος, δεν δυστάξει νά προφερεχθει δη υπόρρητο. Πρέπει νά δημοσιευθεί, δη τό κέντρον έχει και τάς άδεινας που, και δημονεύει μάλιστα πολλάς αισιώνας μαρτύρων του. Πρέπει αίτον τάν δημονεύειν τον κέντρον είναι, δη τούτο δεν εθερσεύει εις δημονον ξανθήρι με τά πρόγραμμα και είναι αναπότελεσμα αι δημάρχους που οργανώνει, νά είναι κάποιο πελοποννησιανό. Άλλο αίτον είναι, δη δέδη εις τό κέντρον δημονεύει τό έλειπτον νά επενδύσειν εις τάς λεπτομερεις. Η φύσιμας τών λεπτομερειών, νέοι, είναι ένα μεγάλο πλεονεκτήμα εις τά χώρια που το ποικίλον. Μά τάς λεπτομερειες έχει τήν δημονεύεται νά διεπιτεγρή τόν Δήμον τόν βήτω. Μά τάς λεπτομερειες λακών κά πλαφωτηρή της άρμοδοτησης της ουθιμίσεως τών λεπτομερειων θεμάτων. Διάτι πλεονεκτήματος τόν δεκαπεντάν τον αύτον και περιφρούμενος εις τάς γενικές γεγονότας δη πολιτικές, που έθεισεν εις τό κέντρον άπογνωμόντες δηδίνει μερός της έδουσιας του και πανει νά ξεψη τά μέσον νά ικανοποιη τούς φίλους του.

"Η τάση, λοιξόν, ανήτη τοῦ κέντρου νὰ είναι συγκεκριμένη, είνα ένα πλάτωνα, την μόνον του δύοπον οψεύσανταν νὰ παραδεχθεῖμεν. Πέρα τοῦ όμοιον γονόφωνον έλασμα, ήταν οἱ ὑπερφρόντων τῶν οἵτον ἔχοντες εἰς τὸ κέντρον δὲν δημοσιεύτησαν ἀπὸ τὰ μεγάλα ἔγχημα, ξεκίνα διὰ τὰ οἵτον κατανάλουσκον τὸ μεγαλείστον μέρος, τοῦ τρίνου μας, ἀλλὰ τὰ μικρά, διὰ τὰ οἵτον δὲν ὅταν ξέρουν να διορθώσουν καθισμά. Άπτο δὲν δραπέτειαν, διὰ τὴν κακήν πλεύτη τοῦ θάρρου, ή τοῦ θέμητος πρόσφοντος τοῦ κέντρου, ἀλλὰ εἰς μίσον γενικεύειαν πονοδομούντων.

“Ἄσ θεοις δικαιοὶ καὶ τὴν ἀντίθεστον δύνανται. Η περιφέρεια δὲν δεκτήνει
άδοντα τὴν ἀποτυχόμενην πρωτοβουλίαν διὰ τὴν λόγον τῶν ἔργωντάν της.
Φεύγοντα μάκρος ὁ δρόποτανος τὴν εἰδήνην τῆς λέσπεως καὶ ποιεύμενος εἰς
τὴν ἀντὸν ποτεῖκή τε ἀναθέσσεις αὐτῆς εἰς τὴν προστάσιάν του ἀπόρρηψε,
εἰς τὸ κάτωρ. Εἶναι δέ εὐδόκεστόν τοι στολῆς κανεὶς ἐν διαβύσταις
ἔγγραφον καὶ νῦν παρατήσῃ τὴν λόγον ἔργωντας εἰς τὴν ἀριθμού
λειτουργίαν ή τὸ ἀνότατον συμβούλιον, παρὰ νῦν ἀνταλλήσῃ θεός την εἰδήνην
τῆς λέσπεως. Αὐτῷ δικαιοὶ εἰναι σορόμενοι καὶ περιττώστοι προσδοκούντο τὸ πρόγραμ-
μα. Διὰ τοῦτο φρονοῦ, οὐ δὲν ἡ περιφέρεια μέση οὐδέποτε νῦν έχει μετονομά-
σθεντα, καὶ εὐδόκεστρον θεωρεῖται πάρεστι καὶ μᾶς διατελεῖ νέα ἀπομονωθεῖ καὶ τὰς
θεωρίας, που ἀποκριθεῖσαν απὸ τὰς λέσπεων αὐτές.

Πολλοὶ ἐπιθεωρηταί. Μάιστρα, πολλοί τοι γένεται σύμφωνοι

K. Τοδεσιος, "Υπουργός Παιδίας"), Πολύ συχνά βλέπω να πθύουν μέχρι

τον πάργον διαφέρει διά τὴν ἀνών ηγημάτων, τὰ δυοῖς ἡς ἐκ τῆς φύσεως του θα δοῦ μόνον ἀριθμόντων νὰ διενθύνῃ ή περιφέρει. Αλλά, ἀναπλάσια, είναι πολὺ εὐκόλον νὲ διενθύνῃ ή περιφέρει τὴν εὐθύνη, διεκδικήσοντο τὸ δίκαιο τὴν προστίμων ἀρχῆς διὰ τὰ περιτάξια. Κατ’ αὐτῶν τὸν τρόπον ἀποφέρει καὶ τὰς διοργανώσεις, τὰς δύοις συναθέσαντες εὐθεγενεῖς ή διενθύντες τὸν ηγημάτος. Είναι καὶ αὐτὰ ἡμεῖς πάργοι, ποὺ ὀδηγεῖσθαι εἰς τὴν αἰδίνεται τὴν λόγων οἶλον τὸν προστίμωντας εἰς τὸ πέντε. Αἴσιν ταῦτα δύνανται χαράρεσσοι, ποὺ ευθυγάτειρι δοῦταισσονται, διη τολμοῦσι, ποὺ πολλοὶ φορτώνται εἰς τὸ κέντρον τὴν εὐθύνην διὰ τὴν μὴ ἴκανονοποίην διαποιῶνταν τὰ δυοῖς οἱ θεοὶ γνωρίζονται, διη είναι δύδιντον τὸν ικανοποίην. Σὲς δεῖνοι μὲν αὐγοῦ, ποὺ συγχρίταιει τὸ πάλινον τὸν πολεμόν, οἱ δύοις ἔργοιν ταῦτα μηδινοῦνται πάνωντα περάτωτα, παρουσιάζονται πολλοί, πλεῖστοι, οἱ δύοις δύονται πάνωντα πάνωντα περάτωτα, παρουσιάζονται πολλοί, πλεῖστοι, οἱ δύοις εἰσεν διὰ τὴν διενθύνην δημάδος, διη μὲν σημείου διαδοῦσι οὐκ αὐτὸν γίνεται διαδοῦσι. Έπειδὲν διὰ μὲν τὴν προστίμων, ποὺ γνωρίζονται δύοις, διη οὐδεὶς Ἐλλήν ποιεῖ κακούνται διη ἔργονται πράγματα, τὰ δυοῖς δὲν ἔμαυτον νὰ σημεῖν δύνανται. Οὐ Ελλήν νομίμα, διη δύνανται δημάρτυρος είναι τὶς δύοις νὰ σημεῖν τὰ πάντα, διη δὲν ἔργονται δύοις τὶς δύονται τὸν. Είναι ταύτως διεκδικώνται διὰ τὸν Πλάτωνα ή τραπές δύοις διημορφών, οἱ δύοις αἰσθάνται τὸν νόμον (Χαροποτελεία). Εἰς τὴν φαντασίαν του διησύνης είναι ἔνας διενθύντος, διη πολλοῖς δὲν αἰσθάνται τὸν νόμονται διη αύτοις.

Επίσης, λοιπόν, ούτε με την έμφαση πάντα και κατόπιν τα πάντα.
Επίσης, λοιπόν, με την έμφαση της πλοκωτότητας εἰς την έκπο-
νησην, με την διάθεσην δραδή ουσιών αρμόδιων την κέντρον της εγ-
πρασφέντων, ή διεύκριτην δια κατάτη πλέον επινόησης και ταχείας. Είτε τούτο
δια μάνετο δια δια βροχήσουν και οι νουσίδας, διότι και δημητρίουν, με
τοντόν νέον τρόπον ελαύνουσι την βελτιωθή ποικιλίας· ή δημάρια και πινεύσιν, ότι εί-
ναι σύντητη ποικιλίας συναλλαγής. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλων, νότι
μέσων θα διεκθετούσαν πολὺ ταχείτερα Ἀρμένια, τα οποία τώρα χρονικούν
μέσα εἰς τη συγκράτη την διαθέτουσα την "Υπόστηγεν".

Ας ξεπούλουμε τόσα ότι ζήτησα τών νόμων. Ζητάει καθετοπόρων. Έχει θέλει σες μία φορά, έχει την θέληση δικού, διδάσκων δε μαλι τη Ελληνική πατρίδα την οργή, δεν προσεμένουν νά καταποντωνεί εξ ουσίων η ζητήσα των Υπουργείων. Ήρωες υποχρεωμένους νά μετέβουν λόγω την απελεύθερον θεώρησην των ειδικών τροχολογών τού βασικού νόμου. Από τότε είδα την άνωσην της κυριολεκτικούς αλι ξεργείσα μάζευσα νά την κάμια. Κατέργασα πάρα και μιαν ημέραρχη, ζήτησε δε και την πίστωση, που θα μπορείται να δημιουργήσει τών μελλόντων της, διότι έναι επωνόμων δρόμον θα δικτύει και κόσονταίν και σύρονται μαρκών. Είχα δε τότε την ιδέαντα μά πεισθεί, διό προσεμένου περι ένδις έργου τόσουν χρησιμούν δεν ων παρονόμευστον διαχειρεύονται οικονομικών. Ηπειρωτής ήμας είς την έκπτωσην μου διέλεγεν, δεδοτη παρά διάλογος προστάσης μου δέν κατώρθωμε νά έπιντη την γέγονος της σημαντικής διάνοιξης. Αντελέγομε τότε, δε τη ποινήσαμε δέν ήμας τα ζητούμενών, καί ποινήσαμε

τήθην τέσσαρις προσπαθείας. Έξι ακολουθών δύμας νά παστεύει, διτι ή καθικοποίησης είναι μαγνακιούστα και ίδιας, διτι μεταξύ των δύο πορειώσεων του συνεδρίου σας δια συμβολαζεται και την επόμενη δια την ταχυτέρων δυνατήν φραγματοποίησην της.

Πάρου τούτου θυμός πρέπει νῦ ξηραν θά δοφει μας, διτα οι νόμοι είναι δο-
ψεις. Έγιν η περιστροφή κάποιων είδων εἰς τὸ ζέντρον τῆς ἐμπορευσίας τῶν νόμων,
καὶ έγιν θεραπείη μὲν οὐτόν τὸ ζέντρον ἐξι μαρτυρῶν οὐδεὶς ἔτιν.
"Απ" θαλας οὐ
δι τὰς σχετικές μεταξύ των πεζών γνωστό, θατι δεν ιδιότητα νόμου έντε-
λες ουσίας. Πολι ουχά, ηπειρών, ο ἀποτελεσμή καλεῖται νο προβή δι θεος
ειτ την έργωνταν ήδη νόμοι καὶ νό προσθήσει εἰς τὴν θεραπείην του. Όσον
θέμα γεννητοι έργωνταν πολλάκις, εἰς τὰ άποτα προσθέσειται ήδη απ-
τέσσεις, έτιν άναγκη νό προσθήσει εἰς τὴν προστασίην του ρεχών. Εἰτι
περισσοτέρας διμας προστασίες είναι δυνατή ή δραματική καὶ ή θεραπείη των
νόμων από τὸ ζέντρον τῶν διπλωμάτων, χωρὶς τὴν μαρτυρῶν εἰς τὸ κέντρον.
Όποιος θυμός άπ' ήδη τῶν έπιμεταρχούν δημιουργόντων διπλωμάτων
την ένδιξ καὶ τοις αποτο νόμου εἰς δέο δη προστασίων προσφέρεται δημιου-
ργόντων δημιουργών καὶ διπλωτών δια την έκπλασίαν, εἰς τὴν περιπτώσει
απότη πρέπει νό ξεμπήρω τὸ ζέντρον, νό δηδη την ένδιξ δημιουργών καὶ νό
θεραπείη την ένδιξ δημιουργών του νόμου. Αι πρατεύσεις αποτο δημας δέν
ειν αυτον.

Συνέχεια διέπει τό δίκτυο της συνθέσεως των ἐποπτικών ουμάδων·
τούτο διαλύεται και προσθίζονται πολλοί στρέψει. Έγιν θάλα ως τοινού ενα αρ-
μενού μόνον· ήταν λεπτόν διαδικασίας, διαλύεται τοῦ ἐποπτικοῦ ουμά-
δων τοῦ διοικητη, διέπει καὶ ἐπελεγμένος μάτι πάντα, διεῖ τῶν γενελῶν
ἐπειδηπτικῶν καὶ λεπτῶν δια διεύθυνσις ὑπερστασίας εἰς αὐτῶν, φυσικῶν εἰναι νῦ
απόντων ἀπεργασμένων καὶ μᾶλις τὰς μάτιον. Είναι ἀποτελεσμάτων
τοῦ διεύθυνσις μια ἔργησης τοῦ δημοσιονομίου αὐτοῦ τοῦ τὸν ἀκαθεορτήν. Ιερός,
οὐ λιπετε νῦ στεφθεῖν διέπειτε μάτιον. Είναι ενα πρόβλεμα αὐτοῦ,
τοῦ διονού τῆς ἡμένης πολύτιμον ἀμφεπταντα σεβαρόν.

Ἐργούν κατόπιν τὸ θέμα τοῦ κυρίου Ἑρμοῦ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, τὰς ἐπιθεωρήσεις δηλαδή τῶν σχολίων τῆς περιφερείας του και τις ἑκόνες του. Ἐχει μετάτην, κύριο, πολλάς τοιςτέ τις ἑκόνες, τὸ δὲ γενέντος στηγάκισμα, εἰς τὸ διάσονον ἔχοντα κατατίθειν ὅτι σχέσιν μὲ τὸ περιεργόντων των εἰλικρινῶν. Εἰς δὲ φόρον ἔτοντων τὴν σφραγίδα τῶν ιδιοκατανόησεών. Διὸν εἶναν δυνατόν ἀλλοτε τὰ γένη διαφορετά, διότι αὐτὸν συμβαῖνει μὲ κάποιον διηγήσαντον Ἑρμού. Βλέπετε πολλάκις ἑκόντασιδες ἡρόεις ἴντος ἐπιθεωρητοῦ, ποιεῖ εἶναν ἀπότελεσμα πρωτούσων τῆς ἀιδίκης του θιδωρυγκαρίου και τῶν θεατῶν κριτηρίου, τὰ δύοντα χρησιμότερα και διλογύτερα τῆς ἀντικτυπήσεως δίξις τοῦ κριτούμενος Ἑρμοῦ. Ἀλλοὶ δὲ πάλιν βλέπετε κρότους περισσότερον ψυχράς και συγκρυπτέμενάς εἰς περιπτώσεις, εἰς τὰς δύοντα δὲ διακοπούστοις ἀλλοὶ ἐπιθεωρητές να διετύπων δεμάρτυρον: Επινόετε. Διατενετε. Η δυσπίστιος τῶν δημοτῶν

θεμονογεῖ ἡ καρέμβασις τοῦ προσωπικοῦ παράγοντος καὶ ἡ ἵρασματική διοκτη-
τικὴν κριτηρίουν είναι δινατόφευκτος.

Δι' αυτὸν καὶ ἡς πρὸς τὴν ἀνάδειξην τῶν ἐπιθεωρητῶν νομίζω, ὅτι ή λέπις
εοῦ διεγνωσμοῦ εἶναι καλλιέργεια. Μεγάλην σκοπούμενην ἔχει ἐπίσης ή συγκή-
νιστικὴν τῶν ἐπιθεωρητῶν.

Καὶ δροτάσσεις : γίνεται τοῦτο πάντοτε : Εἶναι δυνατόν γὰρ γίνεσθαι ἔχει τὰς πειραήσεις συνιδέσαις :

“Ας είμεσα εύλογες, κύριοι, εἰς τὸ σπουδῶν αὐτό. Έπερθεσμὲν μίαν πειθῶν διαποτέσσας εἰς τὴν ἐπιστήμην. Ηδητὸς οὐ συνέπεια τῆς ὑπὸς καταπέτασης τῆς χώρας. Τόποι καὶ οἰκοδόμην νὰ ἐπιστήμενοι εἰς μίαν πειθῶν ομοιότητος. Τὸ πέντην προσκαθῆτι νὰ δημοπραφήν θά τὰ ἡρωῖδα, ποτὶ κανενδίλωτοι εἰς τὴν λαοπογίαν τῶν ἐκπαιδευτῶν νόμους, καὶ ἀγνωσταῖς τῷ κατοπτρῷ τὴν λαοπογίαν αἵτινας μάρκοσκοτον καὶ ἀκούσιτον. Είναι ποὺς ωρὶ τὸ λησμονῆσμενον θὰ δοῦμενορά τὸν ποτέσσας διαποτέσσας ἐποχῆς καὶ νὰ ἐκπαιδεύσουμε εἰς τὴν νομοσύνην. Προτέρη τοῦ λαοῦν νὰ γένουν καίνοι οἱ πάροι ἐκπαιδευτοί νόμου. Ο νόμος αὐτὸς δὲν είναι κακός. Στὰ τὸ πλέον είναι ἀρρεῖ καὶ προστατεύοντας ἔκπατος τοὺς ἐκπαιδευτούς τοπούς.

Είναι δέος, διάριτμος οι ιδιαίτεροι μεταβολές που συνοδεύουν την προστασία, την όποιαν παρέχουν εις τα σύνολον οι έκπληκτοι νόμοι : Αμφιθεάτροι, τα το οποίουν αντέθετα κάνει τα ίξωματα στην προστασία, που έχει διατηρήσει μέχρι τώρα πολλαπλάνων ποιητών. Ένων, γύρων, διάν προστασίας είναι

μέλλον μακάριος και ιππανής και άντωναράνοντα μάστι τάς προσωπικά ή απόγενεσιν διηγείσιν, εις τάς δύσκολα είναν δυνατόν νώι απειλήθη πρός στηργμήν τηνδιδόντος, έπειτανος δέ, θεον μοι είναι δηνατόν, δηκοντήν τούτης κατασκούσην. Ορθία διανοί τών εδώ είναι, ήτι μεταχώ τῶν ριζώνων ημέτρων, τάνδον δημητριών, ονδρών και πλειστά τελείων δημοιολόγητα. Αντό βεβαιώσεως δὲν είναι προστονική. Τὸ πρόσδοχον είναι, ὅτι ο προβέλτιος τὰ διακοπιώδη και καρπώντα αὐτὸς είσιται εντόν τούσιν διπλωτάναι και ιππανών μέσους τελείων εἰς τὰς ίματάντας τους, πότε μᾶς δένον τὴν φειδανήν λεπτίσσων, ου πατέντονες μπολόντος εἰς τὴν νομαράνητην τῶν δημόσιων των. Είναι πεπλεύτην, που ξένον δεκιών δάκην και θεαν μοιστήν τὰ πλόντα παρέλαγα, μέθεορον δὲ σπλάχνη και κατάδην δένθη δένθη εἰς τὰς καύσεων των. Αντό μητρότητα, ήτι δένον χαθῆ δημόρων στεφάνην πρεσβύτη, ποιό Λογγανίδης αλλοτε και τέρα διποτρόπησι τὸ αισθάνη τοῦ μέντρου και τὸν άναλογον.

Έγιναν μυρωνθῆ, κέρας, ός σύνολος ήναν απληρώσαντον γύρον. Ήταν τόν μάντυαν οικόπεδοι είχαν οι ακόθαντες μα τη δικήνατον. Άλλοι είναι πολλοί μαλερποι, άλλοι αρετημένοι, άλλοι πρωτανιστοί, άλλοι θύματα αρρών, άλλοι ακριβεστές, άλλοι ανταποδότες. Η διατύπωση αυτή είναι διάφορη είς μάζη την γόρδη. Το διάβολον ήμοις φαντασίας είναι, δει ή διανοία αυτή έχει μεταβληθεί μετά τολμούς εις άφορους πρός δευτερόν τον πειρατώντας τις βάρος της πολεμούσας με νοτή· έπεινοντας εις βάρος του ανοικόν. Έρχονται ήνας άφορους εις μιαν ταν μυστικά πετρογραμμών και σα λέγεται Κύρων, ξακουνά από και ανέπτεται με την ποιητηρίας εις τας «Αθηνών. Είναι θέμα της Μάφα ή της Μάτης απαραφού, Πρέστια να μοι δοθεί διάλογος.

Και έτσι πάν τη θύματα ήσαν λίγα και ο δραματός των πολυχόντων περιορίσκουν, έσπειρ και ο δράματος τῶν αιγαίνων ήταν ήδη λογικός, η λίστα δὲν ήταν πλέον διαθέσιμη. Ήταν τούτο άνοιγμα που μάζεψε την πόρτα της θεωρήσεως μαζί μάζεψε την αισθητική της. Τέλος ίμες ίδιας η πραγματικότητα είναι τελείων; διάφορος και ο δράματος τῶν αιγαίνων και τοῦ πλούτερού των αιγαίνων έπειτα τελείων; διάφορος και η μάζεψη των αιγαίνων της Πολεμικής ιπποτούς ήταν επενδυτική των, μάζεψης είναι διανοών για διατελεστικόποι με κεντρικό χαρακτήρα και επιλογής μόνο αιτίων δημοσίου τῶν αιγαίνων; Κάθε γεγονός έχει προσέρχεται υπεροδιας πρὸς τὴν Περσέδαι και κάθε γεγονός έχει πάν τη θύματα της, τούς αιγαίνων της. Είναι διανοών που επενδυτικών ήσαν επίσης ως ίδιας των τάξιδιών τους; Μπή σαν αιγαίνωνς ήταν διαβίζουμε τῶν δικίων τῆς προσωπικής μεταποίησης της ήταν της ήλιξης κατεγγολής ποινιών και λύγων αιγαίνων ήταν της Πολεμικής; Ποιος θα φύσαμεν μόνο διχογόνων εἰς τὰς αιδοῖς μαζί τάχθες; Πώς δεν διατελεστούσαν την νοοτροπίαν αιτίων, ή διότι ήταν βέβαιον, κάποια, ότι γένεται διατελεστικός χαρακτής και δολίας έμπλετελεύθερος; Φοβούμενοι, κάποιοι, δεν ήταν τοιδες διν ουρανού ίγνωσαν ήταν αποτέλεσμα θεού, ήτοντο

ποι άποιν τά μή καρ παμέν όποιόφεντες εἰς τὰ θυρεύδη αντά ποτίματα, ή ποιοτάτας αντήν θά καταλήγειν νά δεκτήσει διεργατικήν έπιδοσιν έξι τῆς σημαντικῆς καθητεραγώνας τάξεων, "Εγώ Ελλογούμενος, δια κατέχουσαι άπο μίαν ζωηρήν διανοίγωντας ή ατίσια την πορευόμενα αντίς.

Τό φαντάσματον απέδει είναι άσχη περιουσίων δυνητικούτερο, δούλοι αυτόδι-
τοι μετά άλλη γύρωση, μάλις ίδεαν ή άσκοι πάντοτε, τους, υπέργειας της της
Ερήμων του Ελληνος, τόσα μόνος τα τελευταία ήταν γιατί βαθεία πειθώσης.
Είναι ή διάταξη, ότι «παντού τα μάντινα ήμεροι να κατοικήσουν κανέναν τό-
πον», δηρεύει ότι οι καταβόλλοντα μάντεοι θα δὲν έπαραν νεκρών κάτιμα, τό-
πουν να είναι δύσπονον να βασιλεύσουν δια τούτους της σεριαλιάς, καθίσ διαχρήματοι
την παρασκευή λόγω τους νομούς του κράτους.

Τό ἀνησυχούστερον, κύρια, δεν δέρω το συνάντεσαν αὐτὸς εἶναι, διότι παρουσιάζεται ξενή την μορφή καθόλου φυγόδεσσος. Λοιπόν εἰς τὰς δεσμούλας; ήταν άντικρής μας πολεούσα βαθύτερη θέσην, που τότε πλαισιούστηκε. Δεν έπειργόντας καθόλου θέντα σὺν βεβαίωση, διῆλα μηποτὲ νότιον, δραμά τοῦ θάλαττοῦ φυγόργος. Εάν οντότοτε θανάτου προστάτης, διην δοξάν πονέρων τοῦ πόνου, και διτὶ στὴ μέση μηποτὲ νότιον τὸ πόνον. Πιστεύεται με, ότι θεράπευσε
εἰς προσοήγη τὴν φυγόδεσσαν τῶν ανθρώπων αὐτῶν, ποιὸν έργοντα ποιεῖ θεράπευσεν τὰ οἰτερά την πόνον. Έξισταν τὸν ανησυχητανέα εἰς τὸ μέτων τῶν την πόνοδεσσαν καὶ τὴν ανησυχητανέαν. Δὲν εὑρίσκει οὔποτε τίστον αὖτις ιητρόν. Ανησυχητανέα τὴν πάλλον διαβύσσαντα εἰλλέγενταν. Έπιστεναν βαθύτερα εἰς δια τοῦ πολεούσαν. Πρόσθιτα περὶ νοσηρούς κατὰ βάθον νοσηρούς, ἢ δύσκολον φροντίδαν επέδειν βαθύτερον τὰς τάξην τῶν εκπαντερών. Καὶ φορούσαν διάβολον, διην δὲν δέντες βαθύτερην μία συντριψτή ανειδήσαν κατὰ τῆς νοσηρούς αὐτῆς νοσηρούς, δὲν δὲν ληφθεὶς μέρος ζωτικὰ τοια κατέργα τις τὴν ανησυχητανέαν, διην μαρτυρούσαν τὰς τόπους κρατήσαντας τὴν τούν δούσιν.

Μή μὲ παρεξηγήσαται διώτι σας ὅμως κατὰ τὸν ἀντιδιοκεστικὸν αὐτὸν σύνολον. Εἴη χρόνος νὰ σας ἐκθέσουμε ὅμως τὰς ἀντιλήψεις μας, δώπι σες σας εἰς ἡμὲν δινεῖν τὸ διαιρέστον ἔργον νὰ ἀντιμετωπίσουμεν τὰς ἐπικανθόντους γῆρας τάσεις.

Πρέπει, κάποιος, να καταλύσουν οι έκπτωσητοί λεπτούργοι διπλάσιοις
και δύοτιμοις περιοδούς και άποψηθεν ή ισχὺς τού τρόπος τῶν νόμων;
Χαροκόπειταν. Πρέπει καὶ πλευράν, διότι οὐ είναι δυνατόν ταῦς οὐσίας
κατατάξεως έπειποτακτική εἰκόνης, διεῖ δὲ τὰ τούτοις βαρύθεοντα τὰ κομψάτικα
ταῦ. Πρέπει καὶ ἀντιληφθούν, διότι εἴ τοις βαρύθεοντα μία φορά, διεῖ
ταῦτα ποιεῖν ή μηδὲ τὸν τελεόποιον, διότι θεραπεύοντας τοὺς άρρενούς
εἴπουν πολλά τοι τάξιν τῶν δύσκολων τῆς Πειδείας.

Τόσον ζωτικήν θεωρεί την διάψυχη τῆς συνειδητοποίησεως τῶν ἀρχῶν
ἡμῶν, μέστη ποτεσὶ βιβλίστατα, διὰ τὸ νῦν κατοφθόρτες νὰ μεταδώσουτε τὸ
τερψίαν αὐτὸν εἰς τοὺς ἔρεσταμένους σους εἰλιν ή γεγαλεῖτε σύνηπερούσι, τὴν
ποσάν εἶναι δινατόν να προσφέρετε σήμαρον εἰς τὴν πλαΐσιον τῆς ζώσεως.

'Epyō Ioseph, ὅτι ἀναστάσης τούτης περιείχενταν σάρκαν καὶ τὸν ἀσθενήσ-

μου δυνάμεις. Επλέξο δέ, ὅτι κατέ κατώφθασα εἰς τὸν επονεμάτων αὐτῶν τοῦτο. Εἴδομε εἰς τὸ ἐκτανθεντικὸν συμβούλιον τὸ οὔρος του. Κατίργησα τὰς ψευδοφύλακας ἔχοντας τοῦ ὑποψηφόρου καὶ ἀνεκάλεσα ὅλας τὰς ἀνεμάλους τοσοῦτης.

Ἐγώ δὲν θὰ μείνω, βέβαιο, πάντοτε "Υπεροχής. Θά περιόδου. Όλη ομας δὲν σημαίνει, πάντα τα κύρια τα μαθήματα μου. Διότι δὲν κατά τὸ διατέλειο τῆς ὑπεροχῆς πάντα μηματικήσω μου πατέσσων, ξει τίνη ἐλλίδα στα κοιλιαὶ διαδικούμενη φορά σηματοῦνται και δὲν θα τοιμήσουν να θίξουν τα κοιλιαὶ κέρματα. (Χειροτονήσατε.)

Κύριος, έφθασμεν εἰς τὸ πέριμα τῶν ἐγράπτων τοῦ συνεδρίου μας. Αυτοῖς δὲ δόται εἰπεῖσθαι καὶ θά πεποντοί αὐλέον αἱ καθημεριναὶ συναντήσεις μας. Λιού ποτὲ νά εἰς ἀρχόλυγον, δικαίη ωρά πού ἐπέφατο μαζί σας δι' ἣν τοῦλιγαστον ὑπάρχεις καπορόδος καὶ μετάποτε πολλὰ ὄφελά γεννατα. Θέλο τούρα νά εὖσσον εἰκαστον τοῦ μαθητῶν εὐηγνωμοσύνη μου δι' αὗτα εἴπατε δῆλον καὶ διά τη συμβολήν αὐτούς εἰς τὴν λόγον τῶν μεγάλων ἐκπαιδευτικῶν προβλημάτων. Θέλο εἰλεύσομαι νά ἐκφέρω τὰς ἔγγραφιας μου εἰς εἶνα ἀκαδημαϊκέν, ὃ όποιος καὶ πού ὑπέβαλεν εἰς μίαν στηργαλίαν συνάντησην μας τῶν τρόπων τῆς ἑπειρώτην; ταῦτα πορεύονται διά τοῦ συνεδρίου αὐτοῦ. Δέν ἀναφέρω τὸ δημόσιον του, διότι δῆλον ἐπορεύεται τὴν ἀνοντίην! Ὁρέλιο μίας νά καίρια, τὴν δηλιγόντων αὐτῶν διότι δέν θέλω νά πιστωθεί εἰς ἡμέρα της μαθητῶν ή ὅποια δὲν μοι ἀνήκει. Θέλο εἴποντε νά εὐχαριστήσω τὴν Κεντρικὴν Ἔκπρωτην Συνοδίαν, η δοκιλα πετρώνομος δημόσιος τὴν σημαντικαν τοῦ Συνεδρίου καὶ μᾶλιστα δέκτηδη τὴν προστεθεσαν λόσιν. Θέλο ἀλόρι νά εὐχαριστήσω τὰ μετά της ὀργανωτικῆς ἐπιτομῆς τοῦ συνεδρίου καὶ διεπαντος τὸν κ. Στεφάνου διά τοῦ πολλούς κατέβαλον διά την προετοιμασίαν καὶ τὴν δραματον τὸν συνεδρίου. Θέλο τέλος νά εὐχαριστήσω τὸν πρόσδοχον τοῦ συνεδρίου διά την ἀπίστυκην διεύθυνσαν τῶν ἐγράπτων μας.

"Απομένει άσωμά καί, κύριοι, τὸ δόνον ἔμοι χρόνος νῦν ὑπὸκλητοῖς,
πρὶν κατέβαινε τὸ βάθυτον τούτου, δει εἰχα καὶ ἕτοι μίσιν, ἃς πούμε ίδιοτέλει,
μέλιπον προσποιητῶν σκοτών· θντες ἀπεριστά τὴν ὑγράλην τοῦ συν-
εδρούν αὐτῶν. "Ηὔτε να σᾶς δέ, να σᾶς δέ ἀπὸ κοντά, να μάλιστας
με. Καὶ οὗ μόνον αὐτό. "Ηὔτε καὶ κατὰ ἄλλο φάσμα, ήτανά να μὲ δῆτε καὶ
σαῖς. "Εὔτε, τοὺς ἀναστά, κύριοι, διὰ εἰρήνης καρμανιστής ή διὰ εἰρήνης τοῦ
τελεόφουντον συνδιδόμενος. "Εὔτε, τοὺς, μάδεις δὲν ἔχει ἐπιφύκεις εἰς τὸν
τελεόφουντον τοῦ ζητήματος τῆς καπελίας. Τά δέν προστάτες τὰ μάθημα, τὸ τελεύ-
ταιον τὸ παραδεῖσον. Εἴναι τόσουν μεγάλο καὶ τόσουν βαρύ τὸ θέμα τῆς παι-
δείας, θέτε κανενὸς οἱ δασοὶ δὲν έιναι Ιανοὶ νῦν τὸ βασιστόν. "Έχο δικαίως
τὴν συνέδροιν που ξηρούν, δὲν έιναι δι τὸ ηὔπορον καὶ δι τὸ διληγότερον τῶν
δυον θά ξεναν οἰοσδήποτε πλλοῦ. Εἴμαι ίππης εἰργατογενέας δύοτε μεταξὺ^{τῶν} δυον έιναι εἶναι ποιει καὶ η συνέταξης μας αὐτῆι. "Ορείσα ν' ἀνταγωνίσω,
χρέοι, δή η συνέταξης μας αὐτῆι είναι δύο θυτούντων κέρδες δέ θαΐ. Εἴμαι εὖ-

πυχής διότι ἥκουσα ἐπιειδούς, συγκεκαλυμένας. Ήτοι, καὶ εὑγενεῖς, πάντος
μητρὸς ἐπιειδούς.

"Ηκουσα, μετεψή τῶν Λάκων, ἐπικρίθης δὲ οὐ νομοθέτην σχετικὸν μὲν ὑπεράρθρων, καὶ συγκαταίραντος διὰ πλάνην διάτονον τούτον, ἢ οὐδέ παλιάν διφεύλωσαν, εἰς ἕκατον, ἀλλὰ εἰς τὴν ἑπτακοντήν ξεπουλούσθεας. "Ηκουσα οὐ συγκαταίραντος οὐκεπόθανεν. Τα ἐπρόσθια διάτονον, Θά. Ἐπαπλεύσθαι δίλα, δίλα δὲ μὲν χρηματεύσοντον εἰς τὸ μέλλον, Θά μὲν πολῆσσον.

Δέν ζέστε, κάριο, πόσον μεν άρρεν τον ἄκανθον πλευθύρας γνώμας, νὰ
λέπει τόλμη, πρωτοφυλίαν. Οδέσσεις ἡμεδύνη την μακριά της ἔχουσαν
οὐδενόνγιον. Παιδεῖσσι εἰπεν τὸν ἐκπαδεύσαντόν ὃς κάτι ανδάνοι μὲ την
ἔχουσαν τοῦ λεπτούτου τοῦ λόγου τον. Εἴμαι βιβερώνεινος μὲ δρκτή δε-
κτακαλίστην ζεύζιος, μη μὲ δρκτήν πλευματικότητα, μετε δὲν είναι δυνα-
τόν μη ἔχον τοιάντην νοστρούσια.

Είμαι επτυχές, κύριο, πού διαπιστώνω ότι αι μαροφοι, αι σπόραι μαζ γρούφων είναι μικροι, και δι θάρον των λεπτομεριών εις τα βιωσικα και μελαχρινά λεγενάρια αι άποψες μη ταυτίζονται. Είμαι επήντης διότι έχων εις τη συνολον συνελθησαν του μεγάλουν κοινού οικοποιοι, δι οποίους μαζ ένονται. Ιστος επικαιρόμενος περιοχοι. Ιστος λόγη η Κλειστοτητης εκληρότητος των συνθηκων ιδης η οποια νιαντασσον κάμπιν.

Η μητροπολιτικός περιοχή της Κύπρου περιλαμβάνει την Αρχιεπισκοπή Λευκωσίας και την Επισκοπή Λεμεσού. Η Αρχιεπισκοπή Λευκωσίας περιλαμβάνει την πόλη της Λευκωσίας και την περιοχή της Αγίας Βαρβάρας. Η Επισκοπή Λεμεσού περιλαμβάνει την πόλη της Λεμεσού και την περιοχή της Αργοστολίου.

Ἐργοσθήτε καὶ Σεῖς μὲν πάντα, ὁ καθένας εἰς τὴν περιφέρειάν του, πρὸς τὴν κατεύθυνσίν αὐτῶν καὶ νόον εἰσθε βίβαιοι, διό πολὺ γλύκηρα θὰ ἔχετε Ιωνικούς τε ποιητὰς παποτέλεατους. Εἰς τὸ χέρι μας εἶναι καὶ ἀλανόποιησαν εἰς τὸν Ιενών δρόμον διὸν αὐτὸν τὸν κόπον μετὰ τὴν ἐλαμπίδεων νοστροποιαν τοῦ, τὸν κόπον ποὺ ἔγινε φύγει ἀπὸ τὴν αἰολοῦ τοῦ καὶ τὴν τάξιν τοῦ. Αὖ ἀναπονεῖν τὸ Ξηρον μαζ ἀπὸ μὲ τὴν ἀπωτομῆντη πάστην καὶ σφραγίδαν, δὲν δὴν ἀργούσσων νὰ δέρψουν πλευτοὺς καρπούς. Καὶ ἐμπέλλεται νὰ γένητο τὸ πατόρτεον, ἀφοῦ ἄλλοις, δὲν εἰμέναι καὶ ἡμεῖς ἀνένθουσι δι' αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν, ποὺ παρατηρεῖσι εἰς τὴν παυδελαν. Δὲν ὑπάρχει περιβόλιον, διὸ ἡ φροντούσας ἐλδίστρια τῆς πολιτείας έπειτα τὸν ωλὸν της εἰς τὴν δημοπροσώπην τῆς, ἀνομάλων νοστροποιας, καὶ ναυτέρωσεν. Δι' αὐτὸν τόσα Ξηρον ποὺ Ξηρον δὲν είναι βίβαιοι Ιωνίκοιν. Πρέπει ἐν τούτοις μὲ αὐτὸν τὸ ωλάκον, νὰ ἀργούσθων. Οὗτοι καὶ ἄλλοισιν δὲν δὲν νὰ πάρομεν ἀπόσπαστοι, οἵτινες κατέποτε.

“Ως έθνος, ως κράτος, ως σύνολον ἐπερδόμασμεν μίαν κρίσιν τροφομορφήσαν. Πρέπει δέος νό μή ληποντόνεμ, δι νή Ἐλλάς ἔχει μίαν πονακήν Ικανότηταν διανεγεννητικήν. Θυμῆθητε μὲ πόσην καταπληκτικήν τούτην ἀνέλαβην ή χώρα μας δεσπότη μὲ τὴν τροφεράν κατοιστροφήν τοῦ 1922. Εἶμοι βέβαιοι, δι τὰς ἀνίληστον δύναμή καὶ τάση. Αὐτὸν δὲ τὸ λέγω πάντοτε εἰς τοὺς Σένους, μὲ τοὺς δύοις ἔργοιν τες ἔκπαρην. Θα δέπται, τοὺς λέγω, μίαν δύνασθαι καὶ αἷαν ἀνάτασθαι, τὴν δύοις κανένας ἄλλος λαζεῖ, ἀπὸ τῶν ἀλληλικῶν, δὲν θὰ ἀμοιβούσθε νὰ πραγματοποιήσῃ.

“Η Ιωνοτήτη μας ὡς φυλῆς εἶναι οὐτεις πολὺ μῆγαλη. Αὐτὴν δὲ τὴν μεγάλην Ιωνοτήτην, αὐτὴν τὴν ἰσχυρότατην πρέπει νό τὴν γρηγοριστικήν σφινην διὰ τὸν καρμάνην τὴν πάδειν μας πολὺ δύνατέραν ἀπὸ δύο ή τρία ἀλλοτε, Μὲ τὴν πλειόθειν, δι τοὺς δέν ληποντός νό ποιῆμαν δι τὸν ἀνθρώπον εἰς τὸ τέλον τὸν προσπαθεῖν μας, πρέπει νά τινανταν πάντοτε πρὸς τὸ ἐφόρτεον δυνατῶν ἀπέπειν. Πρέπει νά βελτιώσουμεν πρόσθιν τὴν ποιητή τῶν ἐπιδευκυνόν μας, διὰ νὰ καταφένδουμεν δεσπότη νά βελτιώσουμεν τὴν ἀπόδοσιν τῆς ποιητής. Ουσαδήποτε δὲ δυσκολίας καὶ διν πρόσθιν νά ἀντικεπτούσουμεν εἰς τὴν προσπάθειν μας αὐτήν, πρέπει νά εἰμεδα πάντοτε αἰσιόδεξαι καὶ μαρτυρούσοι.

“Ως ὑπουργός, κύριοι, δια περάσω. Δέν θὰ πάσσοι δύος τοῦ νά είμαι συντηρητής ως, δέπται καὶ καρδιάν τοῦ ὑπουργείου. Έναν, δύος ἀλλοί, οἱ ἀλλοίτες νέ ταρίχουν καὶ πάντα διὰ τῆς γένους των, παρὰ τὴν δημόσιαν μον νά τοὺς κάνω προσωπικής ἑκατοντάσιες ή καὶ διουδήποτε καὶ μὲ κληρόν· νά προσέρχοτε τὰς ἀντηρεσίας μας, εἴμαι μπαροσεμένος νά δημοσιεύσω μὲ τὸ Ίδιον πρόγραμμα καὶ πρὸς τὴν Ἰδέαν κατεύθυνον ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας (Χειροτούματα).

Εἶμοι βέβαιοι, κύριοι, δια μάσοι εἰς τὴν προσεχή δικαιείαν δύ δημοσιεύσουμεν καὶ τὸ δημεργον καὶ τὸ διμονον δύλεον, ποὺ δημιαζεῖται ή Ἐλλάς δια τὴν ἀνάγνωσσήν της.

Ἐλεύθερα ἔνας λαός μαρκός καὶ πτυχος. Καὶ εἰς τὸ μέλλον πτωχοὶ θα είμασθα. Πάντοτε δύ φωναζούν οἱ ἑκατοντάκοι, δι δέν τοὺς δημοτές των. Πάντοτε τούς δύ είναι στενόγορα εἰς τὴν ἀκμαίεναν καὶ τοὺς ἀλλούς πλεύσεις τῆς δημοσίες μας θοῦν. Πάντοτε δύ φωνάζει δι διουδήποτες τῶν οἰκονομικῶν, δι δέν ἔρουμεν ισοζέντρους ἑποτερικοῦ ἥμιορον. “Ολές δύοις αὐτές οι διλλείρεις δέν θὰ μάζι λαοδέονταν νά δημοσιεύσουμεν δια κάντων πνευματικῆς δικτυοθόλεως δι” δύλεληρον τὴν Μέσην Ἀνατολήν, τὸ δούλοιν δύ μποτελέστη καὶ πάντα τὴν βάσιν τῆς πνευματικῆς κυριωσίας τῆς Ἐλλάδος.

Δέν δεκαδικούσθαι, κύριοι, καρδιάν ἀλλοὶ καρισματικοί εἰς τὸν πόλον, πλὴν τῆς πνευματικῆς. Καὶ αὐτὴν δύ τὴν ἔξαρσιν (πραγματική διαρκοτήτα). Αὐτὴν τὴν καρισματικήν δύ τὴν ἔξαρσιλος ή πνευματική ζωή τοῦ τόπου μας.

“Ἐνας τόπος, δι δύοις μέσα σε 120 χρόνια δέμεστος τὸν Σολεύμαν, τὸν Κάλβο, τὸν Παλαιό, τὸν Κόντο, τὸν Παπαρρηγόπουλο, τὸν Σικελιάνο καὶ τοὺς διλλεῖς πορφύρεις τοῦ πνεύματος, παρέχει καὶ ὅμις τᾶς ἔγνωσης μας μεταχειρί-

ἀναγεννήσιμης. Καὶ δέπται ποὺ θὰ προϊόθη πρόστια η ἀναγέννησης αὐτῆς; Μήνης ἀπορήσετε, κύριοι, ἀλλά καὶ μήνη κοιλανευθῆτε, ἀπὸ Σάς. (ουαδία γεροσκόπιατα).

ΧΑΡ. ΜΑΙΤΟΡΙΔΗΣ

Γενικός ἀποκεφαλίτης Μ. ‘Έκπαιδευτών’ Ε’ Περιφερείας

Θεραρούμεν χρόνος, έπει τῇ λέξει τοῦ ἱροτελείου τοῦ Συνεδρίου μας, νά ἐκφέρουμεν τὰς ὁμοιοτάτες τέλευταστές μας πρὸς τοὺς λαζίντας¹, τὴν ἀπόφασιν τῆς συγκίλαστος του, τοὺς δραγμάνωντας αὐτὸν καὶ συντελέσαντος εἰς τὴν ἀπειλή μεταρρυγίαν του. Πρὸς τὸν κ. Υπουργόν μας, δι δυοῖς μὲ φρασιμένητ σφράγεις καὶ μέμοντος ἑνεργεύσοντος διτελεῖξεν τὸ πρόδηματα της Παιδείας μας καὶ συντηρητικήν ταυτοφέροι διὰ τὴν καταπληξίαν την καὶ τὴν προσχαγήν στην τῆς φροντίδας προτίθεται προσοχήν περιφερειαίσθετον Ηλίου² μηχανή τέλος τοῦ Συνέδριου μας καὶ δι τοῦ θέματος μὲ τὴν κνούν τῶν ὑπερόχουν λόγουν του. Οἱ λόγους του, τῶν δύοις δὲ τελευταίοις, δι μπορέν, βαθυτάτην είχεν εἰς τὰς φυσικὰς μας ἀπόργανης, δια προτείνουμεν δύοις τυπωδύνην δύμασιν καὶ μποτεύοντας εἰς τὰ σχολεῖα μὲ διαρράγουσαν δύστοις τοὺς σπουδαίους της Παιδείας.

Πρός τὸν κ. Πρόσδερον τοῦ ‘Έκπαιδ. Συμβούλιου’, τὸν, ἐπειδής ἀλλοι, διαυθύννοντα μὲ δημοκρατικότητα, εὐηγγελεῖν καὶ ὑποσχεῖν τὰς ἴρηταστας τοῦ περισσοτάτου καὶ διὸ πρότινον τὸ δέρμας καὶ τὴν ἐπαντανά τὰ τόνον διπλασία καὶ βιασικῆς σημασίας θέματα, τὰ ἀνυγόμενα εἰς τὴν συμματήτην καὶ φυγούσην ὑπὸ μαρτύρων, τὴν θεοτικήν καὶ πονακήν αὐτῶν ἀγρύπνην καὶ τὴν κατεύθυντα διεγνωμήν τοῦ ἱρού μας δι δόμην τῆς ἑκατοντάσιας.

Θεράματα; εὐδαρστούμεν δύοις ἐπ τὸν Συνέδριον μας καὶ συνθέσαν μὲ τὴν Ἰκενεύονταν, δι τοῦ Συνέδριου μας καὶ συνθέσαν μὲ τὴν Ἰκενεύονταν, δι πολλούς τον εἰς τὴν δύο πλεύσεις λείανταν τῶν ἱερεμάτων, τὰ δύοις τὸ ἀπηρτόλογον. Μεταξὺ αὐτῶν δι δοῦλη κατοι γέρος; Ἄμα, δι μαθητῶν του ή της τῆς ἑξαράτου μηροντάσιας ἀντί, τοῦ σθεντοῦ καθηγητοῦ Νικολάου, ‘Ἐξαρροστών’. Τούτοις διπειθόντων εὐχαριστίας καὶ πρὸς τοὺς ἐπ τὸν πολιτικὸν δργητῶν προσειδόντας εἰς τὸ Συνέδριον μας καὶ μὲ τοὺς λόρους τουν καὶ τὴν παρουσίαν των πολιτών παραποτάντες εἰς τὸ Συνέδριον μας καὶ μὲ τοὺς λόρους περιθέτες καὶ πρὸς τὸν τύπον, δια της ἡρακλήθη μὲ αὐτῷ.

“Υπῆρχε δι” δύμις πάντοις λόρων πλοκελέ τὸ πρότον τούτο, ἐπιτάσια ἀπὸ δύοις, δι της μεγάλων τῆς Πατρίδος μετα παρεπεμπήν. Συνέδριον, δι” εὐηγγελέ τοῦ δύοις λόρων πλοκελέν καὶ εἰς δύοις πρὸς διλλήρους εἰσαρχήν καὶ διπλασίους αι τατ” ίδιαν τὰς σπέιρεις μας δι τὸν διπλάσιον προβλήματον τοῦ ἱρού μας.

Ἐπινεγχέμεθα μὲν τάς δυνάμεις εἰς τὰς θάσους μας· διὰ νῦν συντίθεσμεν τὸ ἔργον μας αὐτὸν, τῇ βαρόνετος καὶ τῆς σημασίας τοῦ δικτύου ἔχοντας πάστες βαθεῖαν τὴν συνάνθησιν καὶ εἰς τὰν ἐκτίλειν τοῦ ὄσοιον θὰ δημιουρθεσμεν οὖστον τὸν ἀντόνος μας.

Ἄζ εἰναι βέβαιο πρὶν αὐτοῦ ἡ Πολιτεία. Καὶ μὲν εἶναι βέβαιο καὶ δὲ λαός μας, ὃ εἴηται ἀποδίδων σημαντέας εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων του, δὲ λαός μας, χώρων τοῦ δικτύου ἀλλαζόντος νῦν φύσεις κατεῖ; εἰς τὸ ὑπόρωτον ποντικές πάρθεσι, διότι καὶ αὐτὸς πάλιν ἔβλεψη θυσίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Εἴτε ή κατάτασης τῆς Πατρίδος μας, ἡ δούλια Μέργετοι ἀπὸ μίαν τῶν τρομερότερων δοκιμασμάτων, νῦν ἐπερρέψῃ δύτε νὰ κατατεῖ δενατή ἡ ἁρπαγὴ πάστων τῶν μάτρων, νὰ δούλια Ιαρκαναν ἀς ἐκβιλλάμενα διὰ τὴν ἕκτισιν τῆς συναπτικῆς καὶ φυγειῆς δύνατος τῶν παιδῶν τοῦ λαοῦ μας καὶ τὴν ἔθνακή καὶ φύλακή αὐτῶν δακουδαγάγμητον καὶ εἴδε κατὰ τὸ ἔλευσον συνιδημον ὁ διαλογισμός τῆς Ἱρανούς τῶν σχολίων εἰς τοὺς τομεῖς αὐτοῦς νῦν εἰς την Ιανουαριανό. Τὸ συνέδριον τοῦτο διεξήλευσεν τὴν εὐχὴν διοίκησην εἰς τὴν πόλιν, ἡ δούλια, ἀλλοι ἀποτίεσσεν τὸν νοῦν της· Ἐλλάδος, εἶναι ἡ χαρδία αὐτῆς, εἰς τὴν προτείνουσαν τῆς Βορείου Ἐλλάδος, τὴν Θεσσαλονίκην. (Χαροκοπίγματα).

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Τὸ συνεδρίον ἐν Ἀθήναις τὴν 17ην Ὁκτωβρίου έ. Ι. Συνέδριον Γεν. Ἐπιδημοτικὸν Μάρτιον καὶ Στοιχεόδος· Εκκαλείσθεν, Εκπλούρητεν Στοιχεόδος· Ἐκκαλείσθεν; καὶ Τγενούριαν Ἐπιδημοτικὸν σχολεῖον θύμον τῶν Ιανουαριανοῦ παραρεμάτων τοῦ Κράτους, ἐκ τῶν γενούμενων εἰσηγήσθεν, δικαιονοῦσσεν καὶ στεγητήσθεν προβλέπετε εἰς τὰς κάτισθι διαποτάσσεις καὶ πρεσβύτεροι;

Α) Ἐκφράζετε τὴν γνώσην, διὰ πρέπει νὰ δοθῇ ἀπόλυτος προτεραιότης εἰς τὴν Ιανουαριανὴν μόνοντροφήν, διατιθέμενον τῶν διαποτάσσεων πίστεων τῶν πλέοντων τῶν διαγνωμῶν εἰς προσωπικοὺς καὶ διάνοια μόνον. Υποβάλλετε τὴν καθάλιμην εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν δύνας μηδὲ ἐπιφανεύστεται ἡ ἑπιφύτων εργάδων νόμον διφορέων τίσον εἰς τὴν φύσιαν τῆς οἰκουμενῆς κατούπιστας διάρομοντα κατηγορεῖσθεν ἐκπομπευτικῶν, δοσον καὶ εἰς τὴν καθηλώσην τῆς Παιδείας.

Β) Διαποτάσσει, διὰ τὸ πόλεμον, ἡ κατοχὴ καὶ ὁ συμμαρτυρούμενος ἐκλόπους συνοφρός τὴν οικουμενήν, καὶ φυγεῖσιν διέσαν τὸν πιστόν της μαθητηρίας ἥξαίσις εἰς τὴν χώραν μας καὶ συνεπός τὸ πρόβλημα τῆς προστασίας αὐτῶν προβλέπεται ὃς πρωταρχεῖσθαι σημαντικά, ἐπιτεκτικά καὶ ἀπέλγοντα.

Ἐπει τὸ μεγάλεσσον ὅρμοθον ποιητηρίων καὶ εἰς πολλὰς περιφερείας διεπεπόθη κατεστάθη ἐπιδήμους ὑποτελεσμοῖς μεθ' ὅπερν τὸν ἐποκολλώσθων συντεταλμόν, ἵτοι αὐτῆς τῆς γενικῆς νοσοφρέστης καὶ εἰλικρίης τῆς ἐν τῆς φυτεύσισις πολιτείας εἰς τραπεζιστής τῆς ἀλλαζοῦ πορετρογραμμῆς ἀναλογίας, αἴξεσσον τὴν νευροφρεγμοῦ διαταραχὴν, διπλοτος τῶν τραγουδῶν συνθέσεων δια βούτεσσος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς καὶ τῶν φραγκολογήσης τοῦ στιμμοφυτομορφοῦ.

Τὸ πρόβλημα τῆς προστασίας τῆς θυγατρὸς ἡγένετο τῶν μαθητῶν, εἰς οἷαν ἔκποτε καὶ πορεψή τὸ ἰδιωμούργησθεν εἰς τὴν χώραν μας δὲ πόλεμον καὶ διαμορφωμένος διὸ δύνατον νῦν δινοτελεσμοῖς μετατρέπεται μὲν ἡμετέρα, μὲν μάλιστας διεπαρηγόντος μὲν τὴν παρέμβασην τῆς φιλονίκης πολιτείας τοῦ Κράτους καὶ τενταλα αὔξεσσος τῆς παρεγγόμενης σύμμετον ἐκ μέρους τῆς μεγάλης μας Συνηθίου βοηθείας καὶ τοῦ Δ.Π.Π. Πρὸς τούτο εἶναι ὀνάργητο. Διότι τὸ Κράτος λέβη διεν

βραδύτερος τήν δικαιουμένην νοοθετικήν μέρουμαν δργανώσεων αίτιοδικοτυμά-
νου δργανώσεων προστασίας της ἄρτεας τοῦ μαθητικοῦ πόσου, μιδούχην
ηγρούλισμένην έναντι πολιτικῶν μεταβολῶν και ἀπερμάσεων, εἰς οὐ νά παραπε-
θοῦν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους· Λίριαν, Κονστήτην κ.λ.δ. σά συνθερφὸν ψάφων
τὰ δημοσίεστα ὑλικά μέσον πρὸς ἀφανισμόν γε τοῦ ἀνθεκνομάτου ὅπερ τὸν μα-
θητικὸν προγράμματος.

Διεπίστωτων ἐπίσης μερίδιαν αὐξῆσην τῆς ἐκ φραματιδίους νοοθετικοῦ τῶν
διδασκαλῶν, εἰς τραπέζαν και ἀντὴν ἀναλογίαν τῆς εἰς ἄλλας χώρας παραδεleg-
μένης.

Εἰς ὑπερπεντυχικούσιν ἁπολογίζονται οἱ ἔκ πνευμοτικῆς φραματιδίων
ἐν ἀνεργοῖς πάρογοτες ἐκπαιδευτικοὶ, πλειότα τῶν ὅποιαν ὑπάρχειν ἐν ἀγορᾷ
τῆς τούτου τοῦ, ἐπὶ μερίδιῳ πενθύρῳ τῆς ὑγείας τῶν μαθητῶν. Πρὸς τοῦτο τὸ
Κράτον ἀναχρειόταν νά λάβῃ ἀμέσως μέτρα παπορχύνσεως τινῶν ἐκ τοῦ σχολίου
και ἱεροφανέσσιν τῶν μέσων τῆς νοοθεσίας του.

Γ') Ἀναγνωρίζει δημοφάνεις τῆς ἀνάγκης θωσκ ἡ ἥμερη και πολιτικὴ ἀγω-
γὴ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς πόλεως ἐκπαιδεύσεος λαζαρί την πορφὴν συστηματικοτέρας
διδασκαλίας και νά διασχῆῃ ἡστοτάξις μάθημα, διαρμένης εἰς τὸ 'Ἐκπαιδεύ-
σις Συνδούλων τῆς ουφίσματος' τῶν λειτοτροφείων ἐπὶ τῇ βίσσᾳ τῶν κειμένων
διατάξεων.

'Εκσις τὸ Συνέδριον προτείνει :

1) Τὴν κλίσισσον τῶν κενῶν θέσεων τοῦ σχολιατρικοῦ προσωπικοῦ, διότε
νά υπάρχῃ εἰς τοῦλάχιστον σχολεῖον εἰς ἕκαστην ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν,
δεσποτικοὶ και δηλαττότεροι τῶν πατριώτων εἰς τὸν διατάξειν διά τοὺς ἐκπαι-
δευτικοὺς λειτουργούσες.

2) Τὴν δορύτους και λειτουργίαν τῶν φρούλεπομένων διό της νοοθε-
σίας Κέντρων Μαθητικῆς Προνοίας και 'Αντιλέψιος πρὸς Ιατρικὴν ήέταν και
θεωρεῖται τῶν πατριώτων δέρματος ίδειο μαθητῶν.

3) Τὴν λειτουργίαν μαθητικῶν συστατῶν εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα. Τὸ προβλε-
πόμενον διό τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος πρὸς διατομὴν κοστοτὸν 50%, τῶν φοι-
τῶντων μαθητῶν εἶναι τελείως ἀνεπαρκεῖ εἰς πλειστας τῶν ἐκπαιδευτικῶν πε-
ριφερειῶν.

4) Τὴν ἀπεκτίνων τῶν μαθητικῶν καταπικνήσεων εἰς ὅλας τὰς ἐκπαιδευτι-
κὰς περιφέρειας δργάνων και λειτουργίαν τούτων διό την εύθυνη τῶν ἐκ-
παιδευτικῶν ἀρχῶν μὲ πλευρῶν και παρακολούθησην τοῦ 'Υπουργείου'.

5) Τὴν ίδρυσιν ἀριθμοῦ τυνος δικαιοθάνατων σχολείων, πρεβατοφίων και ὄπι-
θοσοποίων τῆς διδασκαλίας.

6) Τὴν ίδρυσιν λατρευτικῶν σταθμῶν ἐν τῷ παρόντι εἰς τὰ μεγάλα

δισταύ κέντρα πρὸς διερεύνησιν τῶν φυγικῶν ἀντικαλῶν τῶν παθητῶν και
βραδύτερον σχολείων ἀνταμβίωτ.

7) Τὴν ίδρυσιν Ταμείου 'Υγείας ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν πρὸς Ιατροτο-
κιήν δινηματώσιν τῆς νοοθρόπητος αετῶν. 'Η ἐνδεχομένη ίδρυσις ἐνὸς νοοο-
ποίου εἰς Ἀθηνας δημοσίων θαλάσσιων δὲν δύναται νά ιαντροπούσῃ ὅλας
τούς διά τὴν Ιατρικὴν περιθαλψιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀνέγκειος.

8) Τὴν παδικοπόλεν τῶν σχετικῶν διατάξεων εἰς ἴντιμην σύστημα διά
την διατάξειν τοῦ Ἕργου τῶν Ιατρεμηρητῶν, δότι τοῦτο ὡς ἐκτελεῖται σήμε-
ρον διαθέσιν εἰκι ζημία τῶν οἰκουμένην καθηκόντων των.

την διάρκειαν τές κατοχής είχαν, ώς γνωστόν, ένοπλην μετά τών συστάσιων του λοιπού πληθυσμού.

Έλεγχοφρους δὲ ταῦτα μὲν διάφορα εἰδὴ τροφίμων, τὰ δούλια μᾶς έχοντα
τηρήσαν διαρέων ήταν μέρος τῆς Ούζορα. Τὸ Κράτος, ὃς δέντα ίλλεσθ, εὐρέθη
ἐν δύναμις νὰ καρέσῃ τόποις οἰανθέστοις δοματικήν ίνσχυραν. Όπεραί αἱ γενναι
διανάντια λειτουργίας τῶν μαθητικῶν συστάσιων ἐκπλέθρων δὲν μηρεῖ εἰσορεῖς
τῶν συστάσιων τῶν διατεθέντων παρὰ τῆς Ούζορα τροφίμων δὲν δύναται νὰ
ἀργητάν. Η δίβη τῶν διατεθέντων παρὰ τῆς Ούζορα τροφίμων δὲν δύναται νὰ
ύπερλαμβάνῃ, μὲν ὑπερόδυτον παρ' ἡριν τούτων στοχείων, κάτεντος αὐτῇ δέντο
να ὑπερογκοῦθῇ εἰς καλλίδακτοπομφά. Συμμετεῖσθε τόποις τῶν συστάσιων στα
διάν τὸ σύνολον τῶν μαθητικοῦ πληθυσμοῦ.

Σχολικὸς ἔτος 1947—1948.—Ἄλλο τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1947—1948 ἡ
λειτουργία τῶν μαθητικῶν συστάσιων διενεργοποιήθη καὶ ταῦτα Λειτούργησαν
μὲν δύσημένοις διατούλοντας περόρι 220 περίπλους θρησκίας ἡρεμούσας εἰς
ἔκπτωτα συστάτωνα μετρήσην. Περισταύμενον τοῦτο α) ἐν κύκλων γύλαντος
ἡμερησίου μετρήσην τῆς ἀναλογίας τοῦ παραγόντος ζωγρέως καὶ κακῶν ἡ συκάλτα,
ἥτις γάλια εἰς κύκλον 10 δράμα, τάξιστον 5 δράμα καὶ κακόν 5 δοκίλιαν
1 δράμα, καὶ β) ἐν τημένοις πατερόδρομοῖς θρησκίας συγκάμινον διὰ διέλευσην
20 δράμα, σταφίδα 5 δράμα, γάλια εἰς κύκλον 5 δράμα, ξινοί ή σπορέ-
λαιον 1 δράμα καὶ δίλαι 1 δράμα. Τὸ δὲ διατούλοντας ἀπόδειξη λει-
χανον 25 γραμ. καθ' ἕκαστην, ἐν τῶν διπλῶν τὸ 17 λιτών. Πλήρεις δόνησις
γέλειδηντος ἀπαντηλημάνων ἢ μάρσιψ τῆς Κ.Ε.Μ.Σ. Ιδία τοῦ τρόπου παρα-
σκευῆς τῶν συστάσιων καὶ διὰ τὰς ἀποτάτησις φροντίδας πρὸς συντήρησιν
τῶν τροφίμων.

Συμμετέσθησαν τῶν συστάσιων κατά τὸ σχολικὸν τοῦτο 700.000 μαθη-
τῶι. Διετέθησαν ἐκ μάρσιψ τοῦ Κρατικοῦ προτειλογισμοῦ καὶ ἡ εἰσφοράν τῶν
μαθητώντων δὲν ήταν 28.153.000.000 δραχ. δὲν τὸν ἅγεια λειτουργίαν τῶν μαθη-
τικῶν συστάσιων, δὲ τῶν διπλῶν 18.513.000.000 διετέθησαν ἡ δέλτα τῶν χορη-
γηθέντων ἐκ μάρσιψ τοῦ Υπουργείου Εργαδασμοῦ τροφίμων καὶ 10.000.000
δὲ ἀγροτῶν τροφίμων παρὰ τῶν Έπαρχοιν Μαθητικῶν Συστάσιων, ήτοι στα-
φίδες, ἔπιλον κατά.

Σχολικὸς ἔτος 1948—1949.—Καὶ κατά τὸ ἔτος τοῦτο λειτουργοῦσθε τὸ
αὐτὸν ὃς δέντα διατούλονταν. Συμμετέσθησαν τῶν μαθητικῶν συστάσιων 720.257
μαθητῶι.

Διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν συστάσιων διετέθησαν ἐκ μάρσιψ τοῦ Κράτους
καὶ ἡ εἰσφοράν τῶν μαθητών 32.928.000.000 δραχ. ἐτὸν 20.928.000.000
μαθητώντων, δέλτα τῶν τροφίμων τοῦ Υπουργείου Εργαδασμοῦ καὶ
12.000.000.000 δὲ ἀγροτῶν τροφίμων ἐτὸν δέλτα μαρτυρίου.

Σχολικὸς ἔτος 1949—1950.—Καὶ κατά τὸ ἔτος τοῦτο λειτουργοῦσθε τὸ
αὐτὸν διατούλονταν, δέλτα κύκλων γύλαντος μετά σταφιδοφόδιου.

ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ

Η Κεντρικὴ Επαρχοτικὴ Μαθητικῶν Συστάσιων καὶ Ἐξοχῶν, προσανδούσα
εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον τὸν ἀνά γειτοναῖς τόπον τῶν πρακτικῶν τοῦ συγ-
κριτηθέντος τὸν παρελθόντος Οκτώβριου Συνεδρίου τῶν Γενικῶν Ἐπιθεω-
ρητῶν καὶ Ἐπιθεωρητῶν τῆς Ἐκπαιδευτικῆς καὶ Εξοχῆς, ὡρὸς ἑπταν-
τῶν πρωτερικῶν ἵπατων συνάντησεν εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ νὰ ἔκθηση ἡ συντομο-
τεύσις τῶν πρωτερικῶν πρωτερικῶν συναντήσεων, δυνατοῖς τῶν κατοικηθέντων καὶ ξενο-
μάρκευσεν εἰς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου.

Α) ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ

Οὐθενὶς, ὡς γνωστόν, ἐπέβησαν αἱ συντάξεις τοῦ δικαιοστισμοῦ, ποσοτικῶν
καὶ ποιοτικῶν, εἰς τὴς ὄγκειας τῶν μαθητῶν, εἰς ὃν ἐπιτίθησαν εἴτε κατά
τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς. Εἰπετέθησαν αἱ συντάξεις αὐτοῖς
εἰς τὴν συγκριτικήν κατά τὸ 1946 μέριον Προπτοποίας Παιδιών προτοφυσι-
κοῖς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν τὸν πα-
ραγόντος Οκτώβριου ὃς τοῦ Διεύθυντος τῆς Σχολαρχίας, Ὑγρενῆς κ. Λ. Στρ-
ατονίου, ἐπετίθησαν ἱπάτης καὶ διὰ τῶν στοιλῶν τῆς «Σχολαρχίας Ὑγρενῆς» καὶ
τοῦ ημερογόνου τύπου.

Η Κ.Ε.Μ.Σ. ἐδέσφασε καθήκοντας την να περιστρέψῃ διὰ τὴν ἀμέσων ἐκπαι-
δευτηρίας τοῦ διεργοῦ τῶν μαθητικῶν συστάσιων, μόνον διπτελευματικοῦ μέ-
σον διπειρωτισμοῦς τοῦ μαθητικοῦ δικαιοστισμοῦ. Ήτο διελέγουσαν τὰ μαθητικά
καὶ διάγην γὰρ ἐπαναπλευτηρίσασσαν τὰ μαθητικά συστάτα, ἐπεκτείνειν
εἰς διὰ τὰ σχολεῖα τῆς χώρας, πρὸς διατροφὴν, έστω καὶ συμπληρωμα-
τικήν, τῶν παιδῶν τῶν σχολείων, τὰ διπλῶν διπλῶν ἢ ἀλλοί λόγον δὲν θά-
γηνται νὰ διεπέρθουν ἐπαρδεῖς αἱ οἰκογένειαι των.

Κατεβλήθη αὖτα προσεπιθετοῦ ἀπεργνήσεως τῶν διπληγειῶν, αἱ διπλο-
ύπηροιν λόγοι διπλεῖσθαι οἰκονομικῶν μέσων, τοῦ Κράτους μὲν διημερέων. επειδή
τὸν ἐπόγονον κατείχειν νὰ διατίθησιν εἰσήρθησαν ποὺν δὲ τὴν διπλοτελευτήν
τῶν μαθητικῶν συστάσιων. Κοι αὐτὴ ἀπετείχθη χώρας εἰς τὴν πλέον κατωνό-
των, τὴν διπλῶν εἰρήνης κ. Κ.Ε.Μ.Σ. διὰ τὸν κ. Μαίζουν, δημοχόν τοτε ἐν «Εἰ-
ρήνῃ τῆς Ούζορας».

Σχολικὸς ἔτος 1946—1947. Οὕτω, κατά τὰ μέσα τοῦ σχολικοῦ ἔτους
1946-47 ξεκίνησε ἡ ἀπαντελευτή τῶν μαθητικῶν συστάσιων, τὰ δούλια κατά

Συμπτέσσον μαζηται 660.000 μέρια τίλους Φεβρουαρίου τοῦ 1950.

Διετέθησαν διά τὴν λειτουργίαν των ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καὶ ἐξ εἰσφορῶν μαζητῶν 24.000.000.000 δραχ., ἣ δὲ 15.000.000.000 ἢ δῆμον τροφίσαντα "Υπουργεῖον" Εἰρηνείων καὶ 13.000.000.000 δὲ" ἀγρού τῶν λοιπῶν τροφίσαντα καὶ τὰ γεννιά θύμοντα τῶν συντεταγμάτων.

"Ἐν συνόλῳ κατὰ τὰ τρία τελευταῖα σχολιά ἡταν διετέθησαν διά τὴν λειτουργίαν τῶν μαζητῶν συστάσιον ἢ δῆλον 89.441.000.000 δραχ.

"Ἐνισχύεται ἡ μέρους τοῦ Διετέθετος "Οργανισμοῦ Παιδικῆς Περιφέλλεως". Πολύτιμος ἀπὸ πάλιν ἀπόρος, σημειώσεις μὲν τὴν λειτουργίαν τῶν μαζητῶν συστάσιον καὶ δῆλον ὅπλοθεν ἢ παραπλεύτην ἐνέχουσαν ἢ τὰ διάφορα τρόφηματα. ἐκ μέρους τοῦ Διετέθετος "Οργανισμοῦ Παιδικῆς Περιφέλλεως" ἀπὸ τῶν δραχῶν τοῦ 1948. "Ἡ πρώτη διεύθυνσις τροφίσαντα εἰς τὸ "Υπουργεῖον Παιδείας" διέγενε τὴν 17-9-47, διότι διφέρετο τὸ πρότον ἀπόμακρον μὲν τρόφημα τοῦ Δ.Ο.Π.Π.

Μέρος τῆς 31-12-49 τὸ "Υπουργεῖον Παιδείας" παρέλαβε τὰ κάτιον θρόνων ἵκεντα πέντε.

Γιάλα γενινῆς,	8.017.400 L	\$ 1.211.400
Ζάχαρες	1.017.000 L	\$ 52.500
Κακτού	31.800 L	\$ 6.840
Ἄλλα ἀρέσκεια		
(Κρέας, τυρός, βακελίδος, λιχέτες, βούτυρο φρεσκής κλπ.)	2.451.292 L	\$ 548.700
Σάπουν	38.640 L	\$ 8.570
Μουσουνέλαιον	18.400 L	\$ 8.400
Σ ύνολον		11.584.532 L \$ 1.831.410

Εἰς τὰ ἀνωτέρω δίστον νὰ προστεθοῦν κανψόδια κανψουνέλαιον καὶ μλυνοσκεπτάσματα

57.188.700 L	\$ 87.607	
25.500 L	\$ 153.000 περίπου	
Σ ύνολον		\$ 2.072.017
Στοιχ. δραχ.		31.080.000.000

Β. ΜΑΣΤΙΧΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΞΟΧΑΙ

Περὶ τῆς δήμου τούτου ἀπὸ ἀπόγεως ὑπενιστολογήης, ἐκπειθευτικῆς καὶ κοινωνικῆς, ἡ ίδιας καὶ περὶ τὴν σημασίαν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πεδίου τενικῆς τῆς ἀγορᾶς (Θεοφάνης, Θρησκευτικῆς κλπ.) ἐλέγεται τὰ δύοτα εἰς τὸ Συνιόδευον καὶ παρέλαβε ἴνστινθα δὲ λόγους.

Μέρος τοῦ 1946 ὑπέδειπνε μαζητική κατασκήνωσις ἢ ξεσήθι εἰδεῖς ἀργαναθῆ ἵλιον πέραν τοῦ "Υπουργείου" Ἐθνικῆς Πιμελοῦ. Πρὸ τοῦ ἔπου ἐκάπιον ἡ σχετική πίνακας περιεπάθη εἰς τὸ Πατριωτικόν "ἴδιμα καὶ τὸ "Υπουργεῖον Προσονοίας". Ἐστημένθητος βίβασις προστεθείσαι τανες ἐκ μέρους ἴνσης ἐκπανεύτην" καὶ, διὰ ἀρτί εἰς λίστα περιεπεμπήν λίπησαν καὶ ὡς ἀποκαλούντα προστέθεισαι διὸ εἰχον γεννηθεῖν πληρωμήν.

Κατὰ τὴν θερινὴ περίοδον τοῦ 1946 τὸ πρῶτον ὀργανόθημαν, τὴν πρωτοβούλην καὶ ἔμπορην τῆς Κ.Ε.Μ.Σ., ἐντέλη ἢ δύο κατασκήνωσις ἐν τῇ περιοχῇ Αττικῆς, διατεθέντων διά τὴν ὀργανόθημαν καὶ λειτουργίαν αὐτῶν ἢ δύο 345.748.435 δρ., ἢ δὲ 120.000.000 διετέθησαν ἢ μέρους τοῦ "Υπουργείου Προσονοίας".

Κατὰ τὴν θερινὴ περίοδον τοῦ 1947 ὄργανόθημαν καὶ ἐπανορθώσαν 38 ἢ δύο κατασκήνωσις καὶ ξεσήθι, διατεθέντως πρὸ τοῦ ποιοῦ ἢ αντόλη 7.000.000.000 δρ.

Κατὰ τὴν θερινὴ περίοδον τοῦ 1948 ὄργανόθημαν καὶ ἐπανορθώσαν 50 κατασκήνωσις καὶ ξεσήθι, διετέθησαν πρὸ τοῦ ποιοῦ 10.000.000.000 δρ.

Κατὰ τὴν θερινὴ περίοδον τοῦ 1949 ὄργανόθημαν καὶ ἐπανορθώσαν 76 ἢ δύο κατασκήνωσις καὶ ξεσήθι, διατεθέντως πρὸ τοῦ 12.000.000.000 δρ., ἵστος δὲ διετέθη καὶ ποὺς 5.000.000.000 δρ., διὰ τὸ τέλος τῆς θερινῆς περιόδου 1949 μέρια σήμερον δὲ ἀγράν κατασκηνωτικό δύκοπο καὶ ἡγαντοτέσσες.

Ἔτοι ἓν δύο διετανόθημαν κατὰ τὰ 4 ταῦτα ἢτα διὰ τὰς κατασκηνωσίας καὶ ξεσήθι τοῦ "Υπουργείου Παιδείας" ἢ δύο 34.305.000.000 δρ.

Ἀπετείθενται εἰς τὰς ξεσήθις καὶ κατασκηνωσίας κατὰ μὲν τὸ 1946 ἢστος 6.600 μαζητοί, κατὰ τὸ 1947 10.800 μαζητοί, 1948 28.286 μαζητοί καὶ κατὰ τὸ 1949 41.723 μαζητοί, ἥσοι ἢν εὐνόλιο ἀκατεύθυνον κατὰ τὰ ὁμοία τέσσερα ἢτη 87.411 μαζητοί.

Κατὰ τὴν θερινὴ περίοδον τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ ἀργαναθῆσαι καὶ λειτουργήσασαι μαζητικοὶ κατασκηνωσίας ἔχουν ἃς κάτιοι :

α) Ἐν τῇ πλατείᾳ "Αττικῆς": 30 ἥσοι :

Εἰς Φυσεμένην 7

Εἰς "Αγρον." Ανθράκην 9

Εἰς "Εκδήλιαν" 2

Εἰς Πεττάλιαν 3

Εἰς Μοργανόπειραν 5

Εἰς τὰ σχολεῖα "Αμαραντίας" 2, Κηφισίας 1 καὶ "Εργατίας" 1.

- β) Έν τῇ περιοχῇ Θεσσαλίας 10
 γ) Εἰς Κρήτην 10
 δ) Εἰς Πελοπόννησον 15
 ε) Εἰς Φθιώτιδα καὶ Βοιωτίαν 3
 στ) Εἰς Θεσσαλίαν 3
 ζ) Εἰς Ήπειρον 1
 η) Εἰς τὰς Νέσους 8 (Ρόδος, Κέφαλος, Σάμος, Κεφαλληνία).

Ἐν τῇ περιοχῇ Ἀττικῆς ἀνηγράφθησαν μόνος ἔγκυπτοτάσσις δάλ 26 κατασκηνώσις ἐξ τῆς βάσιος σχεδίων ἐκπονηθέντων δύο τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου. Αἱ ἄγκυπτοτάσσις αἵτινες περιλαμβάνουν δάλ καθε κατασκηνώσιν μαργαρέτα, διπολήκας τροφίμων, ὀπότετην ιστοτούριον, δοχεγέλα, διαρροτήρια, διποληράτρια κλ. Οἱ κατασκηνώσιαι χάρα τίσισης περιερχόμενοι περιλαμβάνουν διάτονα τρόφων μόνον. Εἰς τὰς ἐν λόγῳ ἔγκυπτοτάσσις περιλαμβάνονται ἴσισης καὶ ἄργης διαρκότητής την διέρενται καὶ ἔγκτηροτετραύρινοι αὐτοῖς.

Ἡ Κ.Ε.Μ.Σ. διεμύνεται συντεταγμένοις πάροι προμήθεαν παντοποδοῖς κατασκηνώσιοι καὶ λεπτοῦ ὄμοιοι διαφορτίσιοι δάλ τὴν κατοικεῖν λεπτοτυγχάνων κατασκηνώσεων καὶ ξένων. Οὕτος ἡγορδοθήσαν:

Ζεύρειαν 22 διάφορον	13 Λευκονίαν 13 Διονύσιον	Λευκονίαν 4 Διονύσιον	Λευκανίαν Διονύσιον	Σύριον επιστρίψια ειλικρίνη	Κίλικην (ειλικρίνη)	Φρεσίνη Αριανικού χωράν	Σύριον	Κλινεσσούρατο Παροτρίσιον	Κολοκύνη Χαλκικόν	Τριπόλεων γεωπονιῶν			
457	182	249	127	1915	18000/951	2781	309	1070	34000	389	661	438	1100

ὅς καὶ πολλοῖς δύο θάλαιν, ἵτοι δίμηνα θυμίλεα, ἔνιατο μακρά καθιδροτάτα, καρφέλαι, διάφορα εἴδη ἐπιστορόφων (κύνελλα, μέδα, κοντίδα, περούνια κ.λ.κ.).

Ἐπίστρ. 4 Κ.Ε.Μ.Σ. διάτητα καὶ 30 αὐτοκίνητα, 20 φορτητά καὶ 10 ἐμπότεκτά, δὲ ἀν ἔγκυπτοτάσσια κατά τὸν οἰκονομούστερον τρόφων αἱ μεταφοραί.

Ἐπι τῇ βάσι τῶν ἀντατέρω προσκόπτει, δια παρετέθησαν δάλ τὴν διηνη μεθηράκην πρόσωντα (μεθηράκη συστίτια καὶ κατασκηνώσεις) κατά τὰ τελευταῖα τέτη (1947—1950) τὰ κάτινα ποσά:

- α) Ἐκ μέρους τοῦ Κρέστουν δρ. 101.541.000.000
 β) Ἐκ τῶν ιεροθίων Δ.Ο.Π.Π. δρ. 31.080.000.000
 γ) Ἐκ τῆς εἰσροΐς τῶν συνοικούσιων μαθητῶν δρ. 21.155.000.000
 δ) Ἐκ τῆς Ε.Δ., πολιτικῆς περιφέλεως Ἀμερικανῆς δρ. 750.000.000
 ε) Ἀπό διάφορα δύλα ξεσόδα δρ. 302.000.000
 Σύνολον δρ. 154.826.000.000

“Εἴδικενθήσαντα συνοικίας” α) Διά τὰ μαθητικά συστήτα	δρ. 89.441.000.000
β) Διά τὰς μαθητικάς κατοικημένους	δρ. 34.305.000.000
γ) Κατηγοριαλήσαντα ιεράδα Δ.Ο.Π.Π. δήμας	δρ. 31.080.000.000
Σύνολον	δρ. 154.826.000.000

και λειτουργίας διαλογήν εγχλωτικώς τὰ παραπέμπεται όσο θυρραφά διαποτελεῖ
έννοιαν, τῶν κ. κ. W. Edwards δηργητὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Δασκόνος Θρησκι-
ούσου Παπικῆς Παρθένους καὶ π. Πάλ. Φ. Χανδίτης ἀναπληρωτοῦ δηργητοῦ
τοῦ ίδιου Θρησκιούσου καὶ κατὰ συνέπειαν εἰδεκόν:

*Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ἐντονούρης πρὸς τὸν τάτα Υποψήφιον τῆς Ἑλν. Πανδίας κ.
Δ. Βαυδονιανοῦ.

*Ἀγαπητὴ κ. Βουφρονιᾶ,

Ἐπιστολὴν νῦν οὖς γεγράφη μόνον ἡ οἰκογένεια μοι καὶ ἐγὼ φέρομεσθημ-
μενοις τοῦ τεγονότος, οὐ παρερμηθεὶς μετ' ὅμιλον τοῖς τῷ κατὰ τὴν παρελθο-
σανν Κυριακοῖς παρεπεθὲν γερμαῖς τῆς εἴκοσι τῆς λέξεως τῆς θεραπευ-
τικῆς περιόδου. Εἴησαν καλῶς πληροφορημένοις διὰ τὰς διανοούσας αἵτινες κα-
ροντασίτονται εἰς οὐρανούς περιόδους διὰ τὴν ἀργίνονταν ἐντὸς ταυτού σχεδίου
καὶ δένουσαν τὰ ἔκτακτα τὴν τραπεζίαν προσάσθιον, ἵνα διαφορᾶς τὸν ἀπε-
τήρη τὸν διὰ τὴν διαλογήσαντον τῆς ἐπιτεγχίσεως ἣν Ἐλλάδα προΐστον, ὃν ταῦς πι-
στοντος μάλιστα συνέβησεν.

Εἰσεσθε διμολεγημένος ἐντυχεῖς, διότι μῆς ἑδόνης ἡ εἰκονομία νὰ πιστοποιή-
σισθεν μεριανὴ ἐν τοῦ ἐπιτεγχίσαντον εἰς τὸ σπουδαῖον τούτῳ ξέρον ἀποτελε-
σμάτων καὶ νῦν διεπεισθείσαν, οὐ τὰ ἐπιτεγχίσαντον δρεῖλη διαβεβαίωσθεν πραγ-
ματικά καὶ διαρκεῖ διὰ τὰ παιδία, τὰ δοκιά εἰχον τὴν τύχην νὰ διαιρείνονται εἰς
τὰς ἡδονὰς Ηὐρώπης. Εἴησαν λαίσος θέβησαν, διὰ τὰ ἀποτέλεσματα ταῦτα δρε-
βεῖσθαι κατὰ μήρα μέρος εἰς τὸ προσωπικὸν ἐνθαυμάσιον, τὸ δεῖνον πάντοτε ἐπε-
δεῖσθαι διὰ τὴν περιθάλασσαν αἴσιον τὸν παιδίον, καθόδη καὶ εἰς τὰς δόκινες
προσωπικὰς διδύμους, τοῦ Διανοθυτοῦ τῆς Σχολικῆς Υγιανῆς κ. Δ. Στεφάνου καὶ
τῶν ὄλιγων διατάξιον τοῦ Υποψήφιου σας.

Σάς εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὴν θερμὴν διαδοχήν, ἡ οἵσια ἔγεντο εἰς ἡμέ-
ραν τὴν οἰκογένειαν που καὶ εἶτε εἴκοσιν αὐτὸς πατερολόγος νὰ βεβαιωθῇ διὰ τὸ
εἰλικρίνης οἰκογένειας, διὰ τὸν προσωπικὸν διατρέποντα διὰ τὰς προ-
σωπικές τὰς διατάξιες, τὰς διατάξεις τῶν παιδιών της Ἐλλάδος.

Μά τούς πάλιον εἰλικρίνεις χρησιμούσις μας.
Εἰλικρίνες δράτερος
W. EDWARDS
δηργητὸς ἀποστολῆς

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

*Ἐκ τῶν δινετέρων συντοπικῶν ἐκτεθειμένων καταδεικνύεται, ὅτι δι' ἑνερ-
γητῶν καὶ τῆς Κ.Ε.Μ.Σ διεπέμπονται εἰς τὴν τύχαν μετ' ὅλων ἀγνοῦ δίδυμος πολ-
λῶν διαπεικτομημάτων, τὰ δοκιά διεπέμπονται ήτος διόλυγον μετά συνέσεως,
ἄπειρον φυσικός; ἡ σπουδάσκη, πρός ἑνεργούσιν τοῦ παιδικοῦ δηργανισμοῦ, διστάση ση-
μαντικῶν εἶλη πλοντισμοῦ λόγω τοῦ κατὰ τὴν ἑποχὴν τῆς κατοχῆς τοῦ τοῦ συμ-
μορφισμοῦ ἐποιεισθεῖσον.

Οὕτω καὶ μόνον δηροσιτομημάτης μάρφων διερχεταινεῖ η Κ.Μ.Ε.Σ τὸν τόπον,
δόπται διὰ πατελλήσμων ἐνεργειῶν καὶ πολιόρκων φίλων: συμμάχοις ἀπέ-
τρεται διαρροήσισθεν εἰς πλεύσιον καὶ διέβανται εἰδῶν διατρέπονται.

Κατὰ συνέπειαν ἀποτέλλεται τὸ Κύρτος ὑδραιμάτων εἰκονογενέστερον ἐπαγρεύ-
στεν καὶ δησηραζόλετον ἡ ἐπάρκεια ὑφασμάτων ἀγαθῶν (π.χ. γαλακτος, λεκά-
νης κλπ.), ἡ ἐλλειψη τῶν ὀποίων θὰ προειδοποιεῖ ἀνατίμησην ιστικούντων
ζητησία.

Διὰ τῆς παθηράσθεως τοῦ θεραπευτοῦ τῶν παθητικῶν έξοδων προσέρεψε
πολλάτηρον κατανοτικὸν διπτερούσιαν, διότι δὲ αὐτῶν τὸ ἐκπρεπεῖται πρῶτον
οὐδὲ πλορεῖ τάξεις, διότι ἡ τονεὶς καρκινοποιεῖ, ηπειρ κυρίως ἐπιειδεῖ
λόγω μειούμενων δέοντων καὶ διπλωμάτων (εποικίων, μαστῶν, συντάξεων κλπ.)
καὶ διὰ τὴν ὀποίαν διότι πρόβλημα ἀλέντων διὰ παθητικούς τῶν ἑγρήσιων
διάγνωσην ἐποζεῖς νεαροὶ βλαστόι. Αὐτὸν δὲ τῆς ἐν πάτεταις ὑπόδειξης ζωῆς ἥρα-
θησαν νέοι μετά τῆς τελευτικῆς ἀπλαγήσης πολὺ συνεργαστούσι, ὃς πα-
νηγυρικῶς ἀνεγνωρίσθη διπλού πάτετον τῶν Ἐπιθετητῶν τῆς ἀποιδευτεστος, οἴ-
τινες δηρούλησθαινενται μὲν αὐτές.

*Τὸ πρωτεύοντα τῆς παθητικῆς ἡλικίας ὅποι τῆς Κ.Μ.Ε.Σ. ἀποτελεῖ θετικὴν
ἰδιωτικὴν ὑπερεύοντα, δὲ ἡ δικαιοίας ἀπεργοφανεύοντα. Εἶναι ἀλλοθές, διὰ τὰς
τὰς προπτετέλεις τῆς ταῦτος συνίντησεν εἰς ποιδία. Εἴλειν κατονόμεσσα,
ἐν τούτοις δημος κατόρθωσθαι μεθοδῶνς ἐνεργούσις νὰ ὑπερτείνῃ πάντα τὰ
παιδία καὶ νὰ φέρῃ εἰς εθελοντὸν σημείον τὸ ξέργον, τὰ δοκιάν ἀνέλαβε.

Χαρακτηριστικὸν τοῦ πνευμάτου οἰκονομίας, τὸ δοκιάν ἐπιντενέσθαι εἰν
τη διεργούσαν είναι τὸ διὸ τὴν ἡδονὴν (καραβίδης, ἀποθητικότερος, διανο-
μῆς τροφίμων κλπ.) διεύδηθεν διὰ προσωπικοῦ ἐπέντε μόνον ἡμιδοκίων ἐκπλ-
ῆλτῶν καὶ τούτων γέλογχος δημιουρμάτων. Υπάρχει τοιούτη η διαχείσις, διστά-
ση μετά τὸν διεκαθάρισμα κατὰ νόμου Εὔχοντον αὐτῆς ἀπεργοφανεύοντα εἰ-
μάρφων τοῦ πιστεύοντος τοῦ Υποψήφιου πρὸς τὴν Κεντρικὴν Επιτροπήν.

Περὶ τῆς ἐπιτεγχίσεως τοῦ ἀναληπθέντος: ξέργον οὐποντικόν
ἐποντικόν δηργητούς.

**ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΠΕΡΙΦΕΔΔΛΥΨΕΩΣ ΠΑΙΔΙΟΥ**

25 Ιουλίου 1949

Δρας κ. Δ. Στεφάνου
Δι/την Σχολικής Υγιεινής
Υπουργείου Παιδείας
Ἐγ τα δ θ α

Αγαπητή Δρ κ. Στεφάνου,

Έπειρόφετέ μου νά εᾶς έκφραστο τὴν βαθυτάτην
επίχριστην που ἔκ τῆς προσφέρουμενής μου εἰς
θεραπείαν κατασκεύασμον τοῦ Ὑμετέρου Υπουργείου εἰς
εἰς "Ἄγ. Ανδρέαν".

Τῇ θυσίᾳ τούσον αποτελεσματικής λειτουργίσθενς
κατασκεύασμός θεραπείαν πειδῶν, τῷ δικαίῳ έξουσίων
διέθησαν καὶ προτεριότηταν λίαν θεωρής; εἰς τὴν
θεραπείαν ζωὴν τοῦ θυσίου, ἀποτελεῖ τῷ δικτύῳ τὸ θεωρήσθαι
τὰν ἐπιτεγμά τῆς Ὑμετέρας Διανθύστεσσας.

Ἡ ὁς διανθεῖται κατασκεύασμα εἶναι μία ἐκ τῶν
παλαιότερων κατασκευάσματων οὐδὲ δυνατόφερη εἰς τὴν
Εθνότηταν καὶ Ἀρμενίην.

Μετὰ ταῦτα
Πάτερ Φ. Χουσίτ
Αναπληρωτής Λοχηγός Αποστολῆς

ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

"Ο θερμός τῶν μαθητικῶν συστάσιων καὶ ξερός κατέστη οὐδητικός
κοινωνική διάγνωση. Δι" διαβάλλεται νά διαφαίνεται οικονομικής, δύστη
την ἔδην της Ἀμερικανικής βοηθείας όμα κανονιτή προσανατολής προβληματική ή
λεπτοτρού των. Η ξενόρευσης πολύν πάρον, ή ξεψιλή είλατης φορολογίας, ή
καθηύρωσης θεοίμων και εἴ τι δύλιο θεάσκεται. Ούτο τά μαθητικά συστάτια
και οι ξεροί διάντονος δργανωμάς θά ξελεχθούν ικανογάλη έθνεις και
κοινωνική διατέλεια.

"Αναγνωρισθείσας πλήρος τῆς παιδευτικής δύξης τῶν μαθητικῶν συστάσιων
και ξερούν, διαβάλλεται νά γεννευθούν και νά δργανωθούν κατά στολέαν.
Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δύλιο διορθώματος διαποτέλεσμάς συναντηθήσατος μπο-
νεζίας εἰς τοὺς συστατούντας δινούταν και μά συστατούνταν, πρότικα μέλησαν
διά τὸ σχολεῖον, δύστη διατελεῖσθαι φυσική ἐντητού και συμβάλλει εἰς τὴν δη-
μοπρυγίαν ταχικοῦ μίσους. Διά γενναίεσταν τῶν συστάτων πολλαργεῖται ή τά-
σις πρὸς κοινωνική διαδικασίη ζωῆς και διαντένοντα πολλαί εὐγενῆ κοινω-
νικά συντομηθήσαται ἡ ἀγαθὴ τοῦ Ἐθνοῦς. Επειτα δὲ τῆς συνεργείας τῆς
σχολαίας ζωῆς ἐν τῇ ξερᾷ κατὰ τὸ θέρος της πρακτικότητα ή κατεύθυνση μηγανή διά-
πρακτικῆς διαρρογῆς τῶν θεωρημάτων και διά κακόθεας ἐν τῷ σχολεῖον δια-
χέντοντο. Άλλα τὸ ζήτημα τοῦτο διπορεύεται η τούτων κατεύθυνση ἀπὸ τούς κ.κ. εἰσηγητάς και
συνάδετος.

"Η προσανατολή αὕτη ἐκπνήσασα ἱκ τοῦ «μὴ δυτος» εἶχε νά μπανεταιάρη
πολλὰ λιανίδαι, ἐν τῶν επικαθιστάσοντο διή τοῦ ή Ελλήνις καταλήξου προπονοῦ.
Τὸ λιανίδον τούτο και σήμερον ὑφίσταται, μοιονότερον πλέοντα δικαίουνοι λι-
τοτογοι. Επέδειχνεν κατὰ τὸ τραπές αὐτὸν διάδεσμα θημερικὸν ἐνδιαφέρον και
διερμάθησαν διάφορορθδοξούς εἰς πλειστους κάποιους. Η Κ.Ε.Μ.Σ. διαστέλλει τὸ ζήτημα
τοῦτο βασικόν, διόντετον δὲ μετανοεῖ και δύο τὴν οἰκουμενικὴν διάδεινον. Πρέ-
πεται νά καλλιεργηθῇ καταλήξις εἰς διάνοιαν τούτων δικαίουνοι παντός θαδμοῦ
και συνέδεσης, διά πλοτελεί μέρος τοῦ καιρού λύγου των ή συμβολή των εἰς τὴν εθ-
νικήματι λειτουργίαν τῶν συστάτων και τῶν κατασκευάσματος. Αν οἱ ίκανηδεν-
τικοὶ λειτουργοὶ θελήσουν νά θεωρηθοῦν τὴν ἀντίληψην ταύτην, διαφοράς δ
θεωρούν θά ξελεχθή και θά ξεμπληθή ικανογάλη έθνεις τεράστιος τοῦ

"Υπόλογον πολλοὶ διέλειψεν εἰς τὴν θρησκευσιν και διόκησην, τῶν διοίσιν
και δερπακία είναι ζήτημα χρόνου και πείρας. Αν τὰ μαθητικά συστάτια και αἱ

κατοπινηράτες θεωρηθούν ὡς κοινή διδόσσεις, τόπε πλειστα ἐκεκτοὶ ἐκπαιδευτοὶ λειτουργοὶ δὲ μάλιστὲν καὶ ἀναγνωστέν τοῦ διαφεύγοντος τοῖς συναδέλφοις τοῖς καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν περὶ τοῦ τρίτου λειτουργίας αὐτῶν καὶ τῶν πίστων βελτιώσεως τοῦ διον ψευτοῦ, ἐς φιλοτίους μάχῃ τοῦδε Ἱεράτεψιν καὶ διὰ διάλικτην διαποιεῖν ζητήσασι.

“Οὗτοι διαβάλλεται δύος μεταξὺν ἔνεργος αὐτῶν ίδες οἱ νεοτέρα ἢ τὸν ἐκπαιδευτοῦν λειτουργοῦν, ἀπειλεόντων τυπειώς τας καταπιερέσσεως καὶ δαμάσσεων ἐν αἴταις, μη παραλείπουν δὲ εθναιαὶ νὰ διαδουλεύσουν διπλά κατὰ τὴν γνώσην την ἑρδόν. Ἡ πολύτερης εἰσίγνης τοῦ λειτουργοῦ τοῦ θεοραντοῦ τὸν ληφθανόταν ἀνδρίζοντος τὴν κατοπινηράτην Κοράνην δὲ ἀποτέλεσην την βάσιν, διότι δημάρτινος δὲ ἐπιτάσσουν τὴν περιτείρα βελτίωσιν. Πάντος δὲ Κ.Ε.Μ.Σ. αἰθίνεται τὴν ἀνδρίζην τῆς βαρδίας τῶν ἐκπαιδευτοῦν διπλά τῆς πλευρᾶς ταῦτα, εἶναι δὲ πρόδημος νὰ δημοσιεύῃ διάδομος της πάσιν δήμοτοι ἴργασσαν ἐκπαιδευτοῦν διαπερισσώντας εἰς τὴν τελειοτέραν ὁργάνωσιν τῶν συνεστάσιων ἡ κατασκευήσεσσαν.

“Η Κ.Ε.Μ.Σ. ἔχει δὲ ἕπειδος, διπλά τὴν περιποιημένην προεδρείαν τοῦ διακοπρίμοντος φύκου προθυμοδίρου Μακρυμάντεως καὶ Στρυζένος, τοῦ διέκτην πρωτοστατοῦντος εἰς Ιδνανά, καὶ φιλοτίους καὶ διδούλειας, διπλά της πατροδόσεως τοῦ λειτούργου τας ἐκδιδόμενες καὶ προβιβλέψεις της.

[1.219]